TEVRAT

YARATILIŞ KİTABI

Dünyanın Yaratılışı

BÖLÜM 1

Yar.1: 1 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.

Yar.1: 2 Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.

Yar.1: 3 Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu.

Yar.1: 4 Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı.

Yar.1: 5 Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.

Yar.1: 6 Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu.

Yar.1: 7 Ve öyle oldu. Tanrı gök kubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı.

Yar.1: 8 Kubbeye "Gök" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.

Yar.1: 9 Tanrı, "Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün" diye buyurdu ve öyle oldu.

Yar.1: 10 Kuru alana "Kara", toplanan sulara "Deniz" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

Yar.1: 11 Tanrı, "Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin" diye buyurdu ve öyle oldu.

Yar.1: 12 Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

Yar.1: 13 Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.

Yar.1: 14-15 Tanrı şöyle buyurdu: "Gök kubbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstersin." Ve öyle oldu.

Yar.1: 16 Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı.

Yar.1: 17-18 Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.

Yar.1: 19 Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu.

Yar.1: 20 Tanrı, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun" diye buyurdu.

Yar.1: 21 Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

Yar.1: 22 Tanrı, "Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın" diyerek onları kutsadı.

Yar.1: 23 Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.

Yar.1: 24 Tanrı, “Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen*fa* türetsin” diye buyurdu. Ve öyle oldu. D. Not-1:24 “Sürüngen”: İbranice sözcük fare, böcek gibi öteki kara hayvanlarını da kapsıyor.

Yar.1: 25 Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

Yar.1: 26 Tanrı, “İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.”

Yar.1: 27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.

Yar.1: 28 Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.

Yar.1: 29 İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak.

Yar.1: 30 Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere -soluk alıp veren bütün hayvanlara- yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu.

Yar.1: 31 Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

BÖLÜM 2

Yar.2: 1 Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı.

Yar.2: 2 Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi.

Yar.2: 3 Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, Yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.

Adem ile Havva

Yar.2: 4 Göğün ve yerin Yar.atılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri Yarattığında,

Yar.2: 5 yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu.

Yar.2: 6 Yerden yükselen buhar*fb* bütün toprakları suluyordu. D Not 2:6 “Yerden yükselen buhar” ya da “Yerden çıkan su kaynakları”.

Yar.2: 7 RAB Tanrı Adem’i topraktan Yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.

Yar.2: 8 RAB Tanrı doğuda, Aden’de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem’i oraya koydu.

Yar.2: 9 Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.

Yar.2: 10 Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu.

Yar.2: 11 İlk ırmağın adı Pişon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar.

Yar.2: 12 Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur.

Yar.2: 13 İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kûş* sınırları boyunca akar.

Yar.2: 14 Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır.

Yar.2: 15 RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu.

Yar.2: 16 Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu,

Yar.2: 17 "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."

Yar.2: 18 Sonra, "Adem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir Yardımcı Yaratacağım."

Yar.2: 19 RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan Yar.atmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı.

Yar.2: 20 Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir Yardımcı bulunmadı.

Yar.2: 21 RAB Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı.

Yar.2: 22 Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın Yar.atarak onu Adem'e getirdi.

Yar.2: 23 Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir" dedi, "Ona 'Kadın*fc* denilecek, Çünkü o adamdan*fc* alındı." D Not 2:23 İbranice kadın (İşşa) sözcüğü adam (İş) sözcüğünden türemiştir.

Yar.2: 24 Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.

Yar.2: 25 Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

BÖLÜM 3

Yar.3: 1 RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu.

Yar.3: 2 Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı,

Yar.3: 3 "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."

Yar.3: 4 Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi,

Yar.3: 5 "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."

Yar.3: 6 Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici

olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.

Yar.3: 7 İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

Yar.3: 8 Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.

Yar.3: 9 RAB Tanrı Adem'e, "Neredesin?" diye seslendi.

Yar.3: 10 Adem, "Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim" dedi.

Yar.3: 11 RAB Tanrı, "Çıplak olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu, "Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?"

Yar.3: 12 Adem, "Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim" diye yanıtladı.

Yar.3: 13 RAB Tanrı kadına, "Nedir bu yaptığın?" diye sordu. Kadın, "Yılan beni aldattı, o yüzden yedim" diye karşılık verdi.

Yar.3: 14 Bunun üzerine RAB Tanrı yılana, "Bu yaptığından ötürü Bütün evcil ve yabanıl hayvanların En lanetlisi sen olacaksın" dedi, "Karnının üzerinde sürünecek, Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.

Yar.3: 15 Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu Birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın."

Yar.3: 16 RAB Tanrı kadına, "Çocuk doğururken sana Çok acı çektireceğim" dedi, "Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın, Seni o yönetecek."

Yar.3: 17 RAB Tanrı Adem'e, "Karının sözünü dinlediğin ve sana, Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için Toprak senin yüzünden lanetlendi" dedi, "Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.

Yar.3: 18 Toprak sana diken ve çalı verecek, Yaban otu yiyeceksin.

Yar.3: 19 Toprağa dönünceye dek Ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın Ve yine toprağa döneceksin."

Yar.3: 20 Adem karısına Havva adını verdi. Çünkü o bütün insanların annesiydi.

Yar.3: 21 RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.

Yar.3: 22 Sonra, "Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu" dedi, "Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli."

Yar.3: 23 Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.

Yar.3: 24 Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

Kayin ile Habil

BÖLÜM 4

Yar.4: 1 Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayin'i doğurdu. "RAB'bin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim" dedi.

Yar.4: 2 Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi.

Yar.4: 3 Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi.

Yar.4: 4 Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti.

Yar.4: 5 Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkelendi, suratını astı.

Yar.4: 6 RAB Kayin'e, "Niçin öfkelendin?" diye sordu, "Niçin surat astın?

Yar.4: 7 Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın."

Yar.4: 8 Kayin kardeşi Habil'e, "Haydi, tarlaya gidelim*fe*" dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü. D Not 4:8 "Haydi tarlaya gidelim" sözleri Septuaginta, Samiriye Tevratı, Süryanice ve Vulgata'dan alındı.

Yar.4: 9 RAB Kayin'e, "Kardeşin Habil nerede?" diye sordu. Kayin, "Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?" diye karşılık verdi.

Yar.4: 10 RAB, "Ne yaptın?" dedi, "Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor.

Yar.4: 11 Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın.

Yar.4: 12 İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın."

Yar.4: 13 Kayin, "Cezam kaldıramayacağım kadar ağır" diye karşılık verdi,

Yar.4: 14 "Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni."

Yar.4: 15 Bunun üzerine RAB, "Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak" dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayin'in üzerine bir nişan koydu.

Yar.4: 16 Kayin RAB'bin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod*ff* topraklarına yerleşti. D Not 4:16 "Nod": "Aylak" anlamına gelir.

Kayin'in Soyu

Yar.4: 17 Kayin karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanok'u doğurdu. Kayin o sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanok'un adını verdi.

Yar.4: 18 Hanok'tan İrat oldu. İrat'tan Mehuyael, Mehuyael'den Metuşael, Metuşael'den Lemek oldu.

Yar.4: 19 Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Âda, öbürünün ise Silla'ydı.

Yar.4: 20 Âda Yaval'ı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı.

Yar.4: 21 Kardeşinin adı Yuval'dı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı.

Yar.4: 22 Silla Tuval-Kayin'i doğurdu. Tuval-Kayin tunç* ve demirden çeşitli kesici aletler yapardı. Tuval-Kayin'in kızkardeşi Naama'ydı.

Yar.4: 23 Lemek karılarına şöyle dedi: "Ey Âda ve Silla, beni dinleyin, Ey Lemek'in karıları, sözlerime kulak verin. Beni yaraladığı için Bir adam öldürdüm, Beni hırpaladığı için Bir genci öldürdüm.

Yar.4: 24 Kayin'in yedi kez öcü alınacaksa, Lemek'in yetmiş yedi kez öcü alınmalı."

Yar.4: 25 Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. "Tanrı Kayin'in öldürdüğü Habil'in yerine bana başka bir oğul bağışladı" diyerek çocuğa Şit*fg* adını verdi. D Not 4:25 "Şit": "Bağışlamak" anlamına gelir. O zaman insanlar RAB'be yakarmaya başladı.

Yar.4: 26 Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu.

Adem'den Nuh'a (1Ta.1:1-4)

BÖLÜM 5

Yar.5: 1 Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı.

Yar.5: 2 Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara "İnsan" adını verdi.

Yar.5: 3 Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi.

Yar.5: 4 Şit'in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 5 Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Yar.5: 6 Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu.

Yar.5: 7 Enoş'un doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 8 Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Yar.5: 9 Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu.

Yar.5: 10 Kenan'ın doğumundan sonra Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 11 Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Yar.5: 12 Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalalel doğdu.

Yar.5: 13 Mahalalel'in doğumundan sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 14 Kenan toplam 910 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Yar.5: 15 Mahalalel 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu.

Yar.5: 16 Yeret'in doğumundan sonra Mahalalel 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 17 Mahalalel toplam 895 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Yar.5: 18 Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu.

Yar.5: 19 Hanok'un doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 20 Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Yar.5: 21 Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu.

Yar.5: 22 Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 23 Hanok toplam 365 yıl yaşadı.

Yar.5: 24 Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı.

Yar.5: 25 Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu.

Yar.5: 26 Lemek'in doğumundan sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 27 Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Yar.5: 28 Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu.

Yar.5: 29 "RAB'bin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak" diyerek çocuğa Nuh*fh* adını verdi. D Not 5:29 "Nuh": "Rahatlık" anlamına gelir.

Yar.5: 30 Nuh'un doğumundan sonra Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yar.5: 31 Lemek toplam 777 yıl yaşadıktan sonra öldü.

Yar.5: 32 Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

Tufan

BÖLÜM 6

Yar.6: 1 Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu.

Yar.6: 2 İlahi varlıklar*fı* insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler. D Not 6:2,4 "İlahi varlıklar": İbranice "Tanrı oğulları". Bunların melek ya da Şit soyundan gelen insanlar olduğu sanılıyor.

Yar.6: 3 RAB, "Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür" dedi, "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak."

Yar.6: 4 İlahi varlıkların*fı* insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller*fi* vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi. D Not 6:4 "Nefiller": İbranice sözcük "Düşmüş kişiler" anlamına gelir. Septuaginta bunu "Devler" diye çevirir. Aynı sözcük Say.13:32-33 ayetlerinde de geçer.

Yar.6: 5 RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte.

Yar.6: 6 İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.

Yar.6: 7 “Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri*, kuşları yeryüzünden silip atacağım” dedi, “Çünkü onları yarattığıma pişman oldum.”

Yar.6: 8 Ama Nuh RAB’bin gözünde lütuf buldu.

Yar.6: 9 Nuh’un öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü.

Yar.6: 10 Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet.

Yar.6: 11 Tanrı’nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.

Yar.6: 12 Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.

Yar.6: 13 Tanrı Nuh’a, “İnsanlığa son vereceğim” dedi, “Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.

Yar.6: 14 Kendine gofer*fj* ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap. D Not 6:14 “Gofer”: Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Selvi ağacı olduğu sanılıyor.

Yar.6: 15 Gemiyi şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz*fk*, genişliği elli*fl*, yüksekliği otuz arşın*fm* olacak. D Not 6:15 “Üç yüz arşın”: Yaklaşık 135 m. 6:15 “Elli arşın”: Yaklaşık 22.5 m. 6:15 “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m.

Yar.6: 16 Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını*fn* bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap. D Not 6:16 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm.

Yar.6: 17 Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek.

Yar.6: 18 Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin.

Yar.6: 19 Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.

Yar.6: 20 Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çifter çifter sana gelecekler.

Yar.6: 21 Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola.”

Yar.6: 22 Nuh Tanrı’nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

BÖLÜM 7

Yar.7: 1 RAB Nuh’a, “Bütün ailenle birlikte gemiye bin” dedi, “Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum.

Yar.7: 2-3 Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al.

Yar.7: 4 Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım.”

Yar.7: 5 Nuh RAB’bin bütün buyruklarını yerine getirdi.

Yar.7: 6 Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı.

Yar.7: 7 Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler.

Yar.7: 8-9 Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden* erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuh'a gelip gemiye bindiler.

Yar.7: 10 Yedi gün sonra tufan koptu.

Yar.7: 11 Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının* on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı.

Yar.7: 12 Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

Yar.7: 13 Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuh'un karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler.

Yar.7: 14 Onlarla birlikte her tür hayvan -evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü- gemiye bindi.

Yar.7: 15 Soluk alan her tür canlı çifter çifter Nuh'un yanına gelip gemiye bindi.

Yar.7: 16 Gemiye giren hayvanlar Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuh'un ardından kapıyı kapadı.

Yar.7: 17 Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı.

Yar.7: 18 Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı.

Yar.7: 19 Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.

Yar.7: 20 Yükselen sular dağları on beş arşın aştı. D Not 7:20 "On beş arşın": Yaklaşık 6.8 m.

Yar.7: 21-22 Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü.

Yar.7: 23 RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuh'la gemidekiler kaldı.

Yar.7: 24 Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

Tufanın Sonu

BÖLÜM 8

Yar.8: 1 Sonra Tanrı Nuh'u ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı.

Yar.8: 2 Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi.

Yar.8: 3 Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı.

Yar.8: 4 Gemi yedinci ayın* on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu.

Yar.8: 5 Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu göründü.

Yar.8: 6 Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı.

Yar.8: 7 Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup durdu.

Yar.8: 8 Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi.

Yar.8: 9 Güvercin konacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuh'un yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı.

Yar.8: 10 Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı.

Yar.8: 11 Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı.

Yar.8: 12 Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.

Yar.8: 13 Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırınca toprağın kurumuş olduğunu gördü.

Yar.8: 14 İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştu.

Yar.8: 15-16 Tanrı Nuh'a, "Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık" dedi,

Yar.8: 17 "Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri* de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar."

Yar.8: 18 Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı.

Yar.8: 19 Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.

Yar.8: 20 Nuh RAB'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular* sundu.

Yar.8: 21 Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: "İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.

Yar.8: 22 "Dünya durdukça Ekin ekmek, biçmek, Sıcak, soğuk, Yaz, kış, Gece, gündüz hep var olacaktır." Tanrı Nuh'la Antlaşma Yapıyor

BÖLÜM 9 Yar.9: 1 Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kutsayarak, "Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun" dedi,

Yar.9: 2 "Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir.

Yar.9: 3 Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum.

Yar.9: 4 "Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir.

Yar.9: 5 Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım.

Yar.9: 6 “Kim insan kanı dökerse, Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.

Yar.9: 7 Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın.”

Yar.9: 8 Tanrı Nuh’a ve oğullarına şöyle dedi:

Yar.9: 9-10 “Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki bütün canlılarla -kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla- antlaşmamı sürdürmek istiyorum.

Yar.9: 11 Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak.”

Yar.9: 12 Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: “Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak:

Yar.9: 13 Yayımı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak.

Yar.9: 14 Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse,

Yar.9: 15 sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak.

Yar.9: 16 Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.”

Yar.9: 17 Tanrı Nuh’a, “Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur” dedi.

Nuh’un Oğulları Yar.9: 18 Gemiden çıkan Nuh’un oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenan’ın babasıydı.

Yar.9: 19 Nuh’un üç oğlu bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan üredi.

Yar.9: 20 Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti.

Yar.9: 21 Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çırılçıplak uzandı.

Yar.9: 22 Kenan’ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı.

Yar.9: 23 Sam’la Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler.

Yar.9: 24 Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak,

Yar.9: 25 şöyle dedi: “Kenan’a lanet olsun, Köleler kölesi olsun kardeşlerine.

Yar.9: 26 Övgüler olsun Sam’ın Tanrısı RAB’be, Kenan Sam’a kul olsun.

Yar.9: 27 Tanrı Yafet’e*fö* bolluk versin, Sam’ın çadırlarında yaşasın, Kenan Yafet’e kul olsun.” D Not9:27 “Yafet”: “Bolluk, genişlik” anlamına gelir. Yar.9: 28 Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı.

Yar.9: 29 Toplam dokuz yüz elli yıl yaşadıktan sonra öldü.

Nuh Oğullarının Soyu(1Ta.1:5-23)

BÖLÜM 10

Yar.10: 1 Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet'in öyküsü şudur:Tufandan sonra bunların birçok oğlu oldu.

Yar.10: 2 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek,Tiras.

Yar.10: 3 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma.

Yar.10: 4 Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim.

Yar.10: 5 Kıyılarda yaşayan insanların ataları bunlardır. Ülkelerindeçeşitli dillere, uluslarında çeşitli boylara bölündüler.

Yar.10: 6 Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.

Yar.10: 7 Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka.Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan.

Yar.10: 8 Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüneün saldı.

Yar.10: 9 RAB'bin önünde yiğit bir avcıydı. "RAB'bin önünde Nemrutgibi yiğit avcı" sözü buradan gelir.

Yar.10: 10 İlkin Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalnekentlerinde krallık yaptı.

Yar.10: 11-12 Sonra Asur'a giderek Ninova, Rehovot-İr, Kalah kentlerini ve Ninova'yla önemli bir kent olan Kalah arasında Resen'i kurdu.

Yar.10: 13-14 Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Naftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı.

Yar.10: 15-18 Kenan ilk oğlu olan Sidon'un*fp* babası ve Hititler'in*,Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in,Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın,Hamalılar'ın atasıydı. Kenan boyları daha sonra dağıldı.D Not 10:15-18 "Sidon": Saydalılar'ın atası.

Yar.10: 19 Kenan sınırı Sayda'dan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Admave Sevoyim'e doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu.

Yar.10: 20 Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillerebölünen Hamoğulları bunlardı.

Yar.10: 21 Yafet'in ağabeyi olan Sam'ın da çocukları oldu. Sam bütünEver soyunun atasıydı.

Yar.10: 22 Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram.

Yar.10: 23 Aram'ın oğulları: Ûs, Hul, Geter, Maş.

Yar.10: 24 Arpakşat Şelah'ın babasıydı*fr*. Şelah'tan Ever oldu.D Not 10:24 Masoretik metin "Arpakşat Şelah'ın babasıydı", Septuaginta "Arpakşat Kenan'ın babasıydı, Kenan Şelah'ın babasıydı."

Yar.10: 25 Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti*fs*; çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı.D Not 10:25 "Pelek": "Bölünme" anlamına

gelir.

Yar.10: 26-29 Yoktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'ın, Hadoram'ın, Uzal'ın, Dikla'nın, Oval'ın, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yoktan'ın soyundandı.

Yar.10: 30 Doğuda, Meşa'dan Sefar'a uzanan dağlık bölgede yaşarlardı.

Yar.10: 31 Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Samoğulları bunlardı.

Yar.10: 32 Tufandan sonra kayda geçen, ulus ulus, boy boy yeryüzüneyayılan bütün bu insanlar Nuh'un soyundan gelmedir.

Babil Kulesi

BÖLÜM 11

Yar.11: 1 Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynısözleri kullanırlardı.

Yar.11: 2 Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup orayayerleştiler.

Yar.11: 3 Birbirlerine, "Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim" dediler.Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar.

Yar.11: 4 Sonra, "Kendimize bir kent kuralım" dediler, "Göklereerişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız."

Yar.11: 5 RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi.

Yar.11: 6 "Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar" dedi,

Yar.11: 7 "Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar."

Yar.11: 8 Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu.

Yar.11: 9 Bu nedenle kente Babil*fş* adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.D Not 11:9 "Babil": İbranice "Kargaşa" sözcüğünü çağrıştırır.

Sam'dan Avram'a(1Ta.1:24-27)

Yar.11: 10 Sam'ın soyunun öyküsü: Tufandan iki yıl sonra Sam 100yaşındayken oğlu Arpakşat doğdu.

Yar.11: 11 Arpakşat'ın doğumundan sonra Sam 500 yıl daha yaşadı. Başkaoğulları, kızları oldu.

Yar.11: 12 Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Şelah doğdu.

Yar.11: 13 Şelah'ın doğumundan sonra Arpakşat 403 yıl daha yaşadı.Başka oğulları, kızları oldu*ft*.D Not 11:12-13 Septuaginta "Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Kenan doğdu. Kenan'ın doğumundan sonra Arpakşat 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. Kenan 130 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. Şelah'ın doğumundan sonra Kenan 330 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu" (bkz. Luk.3:35-36).

Yar.11: 14 Şelah 30 yaşındayken oğlu Ever doğdu.

Yar.11: 15 Ever'in doğumundan sonra Şelah 403 yıl daha yaşadı. Başkaoğulları, kızları oldu.

Yar.11: 16 Ever 34 yaşındayken oğlu Pelek doğdu.

Yar.11: 17 Pelek'in doğumundan sonra Ever 430 yıl daha yaşadı. Başkaoğulları, kızları oldu.

Yar.11: 18 Pelek 30 yaşındayken oğlu Reu doğdu.

Yar.11: 19 Reu'nun doğumundan sonra Pelek 209 yıl daha yaşadı. Başkaoğulları, kızları oldu.

Yar.11: 20 Reu 32 yaşındayken oğlu Seruk doğdu.

Yar.11: 21 Seruk'un doğumundan sonra Reu 207 yıl daha yaşadı. Başkaoğulları, kızları oldu.

Yar.11: 22 Seruk 30 yaşındayken oğlu Nahor doğdu.

Yar.11: 23 Nahor'un doğumundan sonra Seruk 200 yıl daha yaşadı. Başkaoğulları, kızları oldu.

Yar.11: 24 Nahor 29 yaşındayken oğlu Terah doğdu.

Yar.11: 25 Terah'ın doğumundan sonra Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başkaoğulları, kızları oldu.

Yar.11: 26 Yetmiş yaşından sonra Terah'ın Avram, Nahor ve Haran adlıoğulları oldu.

Yar.11: 27 Terah soyunun öyküsü: Terah Avram, Nahor ve Haran'ınbabasıydı. Haran'ın Lut adlı bir oğlu oldu.

Yar.11: 28 Haran, babası Terah henüz sağken, doğduğu ülkede,Kildaniler'in* Ur Kenti'nde öldü.

Yar.11: 29 Avram'la Nahor evlendiler. Avram'ın karısının adı Saray,Nahor'unkinin adı Milka'ydı. Milka Yiska'nın babası Haran'ın kızıydı.

Yar.11: 30 Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu.

Yar.11: 31 Terah, oğlu Avram'ı, Haran'ın oğlu olan torunu Lut'u ve Avram'ın karısı olan gelini Saray'ı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere Kildaniler'in Ur Kenti'nden ayrıldılar. Harran'a gidip oraya yerleştiler.

Yar.11: 32 Terah iki yüz beş yıl yaşadıktan sonra Harran'da öldü

Avram'a Çağrı

BÖLÜM 12

Yar.12: 1 RAB Avram'a, "Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sanagöstereceğim ülkeye git" dedi,

Yar.12: 2 "Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım, Bereket kaynağı olacaksın.

Yar.12: 3 Seni kutsayanları kutsayacak, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığınla kutsanacak."

Yar.12: 4 Avram RAB'bin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da onunlabirlikte gitti. Avram Harran'dan ayrıldığı zaman yetmiş beş yaşındaydı.

Yar.12: 5 Karısı Saray'ı, yeğeni Lut'u, Harran'da kazandıkları malları, edindikleri uşakları yanına alıp Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Oraya vardılar.

Yar.12: 6 Avram ülke boyunca Şekem'deki More meşesine kadar ilerledi.O günlerde orada Kenanlılar yaşıyordu.

Yar.12: 7 RAB Avram'a görünerek, "Bu toprakları senin soyuna vereceğim" dedi. Avram kendisine görünen RAB'be orada bir sunak yaptı.

Yar.12: 8 Oradan Beytel'in doğusundaki dağlık bölgeye doğru gitti.Çadırını batıdaki Beytel'le doğudaki Ay Kenti'nin arasına kurdu.Orada RAB'be bir sunak yapıp RAB'be yakardı.

Yar.12: 9 Sonra kona göçe Negev'e doğru ilerledi.

Avram Mısır'da

Yar.12: 10 Ülkedeki şiddetli kıtlık yüzünden Avram geçici bir süreiçin Mısır'a gitti.

Yar.12: 11 Mısır'a yaklaştıklarında karısı Saray'a, "Güzel bir kadınolduğunu biliyorum" dedi,

Yar.12: 12 "Olur ki Mısırlılar seni görüp, 'Bu onun karısı' diyerekbeni öldürür, seni sağ bırakırlar.

Yar.12: 13 Lütfen, 'Onun kızkardeşiyim' de ki, senin hatırın için banaiyi davransınlar, canıma dokunmasınlar."

Yar.12: 14 Avram Mısır'a girince, Mısırlılar karısının çok güzelolduğunu farkettiler.

Yar.12: 15 Kadını gören firavunun adamları, güzelliğini firavunaövdüler. Kadın saraya alındı.

Yar.12: 16 Onun hatırı için firavun Avram'a iyi davrandı. Avram davar,sığır, erkek ve dişi eşek, erkek ve kadın köle, deve sahibi oldu.

Yar.12: 17 RAB Avram'ın karısı Saray yüzünden firavunla ev halkınınbaşına korkunç felaketler getirdi.

Yar.12: 18 Firavun Avram'ı çağırtarak, "Nedir bana bu yaptığın?" dedi,"Neden Saray'ın karın olduğunu söylemedin?

Yar.12: 19 Niçin 'Saray kızkardeşimdir' diyerek onunla evlenmeme izinverdin? Al karını, git!"

Yar.12: 20 Firavun Avram için adamlarına buyruk verdi. BöyleceAvram'la karısını sahip olduğu her şeyle birlikte gönderdiler.

Avram'la Lut'un Ayrılması

BÖLÜM 13

Yar.13: 1 Avram, karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte Mısır'danayrılıp Negev'e doğru gitti. Lut da onunla birlikteydi.

Yar.13: 2 Avram çok zengindi. Sürüleri, altınları, gümüşleri vardı.

Yar.13: 3 Negev'den başlayıp bir yerden öbürüne göçerek Beytel'e kadargitti. Beytel'le Ay Kenti arasında daha önce çadırını kurmuş olduğu yere vardı.

Yar.13: 4 Önceden yapmış olduğu sunağın bulunduğu yere gidip oradaRAB'be yakardı.

Yar.13: 5 Avram'la birlikte göçen Lut'un da davarları, sığırları, çadırları vardı.

Yar.13: 6 Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi; yan yana yaşayamadılar.

Yar.13: 7 Avram'ın çobanlarıyla Lut'un çobanları arasında kavga çıktı.-O günlerde Kenanlılar'la Perizliler de orada yaşıyorlardı.-

Yar.13: 8 Avram Lut'a, "Biz akrabayız" dedi, "Bu yüzden aramızda daçobanlarımız arasında da kavga çıkmasın.

Yar.13: 9 Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım. Sen solagidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim."

Yar.13: 10 Lut çevresine baktı. Şeria Ovası'nın tümü RAB'bin bahçesi gibi, Soar'a doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı. RAB Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi.

Yar.13: 11 Lut kendine Şeria Ovası'nın tümünü seçerek doğuya doğrugöçtü. Birbirlerinden ayrıldılar.

Yar.13: 12 Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerinarasına yerleşti, Sodom'a yakın bir yere çadır kurdu.

Yar.13: 13 Sodom halkı çok kötüydü. RAB'be karşı büyük günah işliyordu.

Yar.13: 14 Lut Avram'dan ayrıldıktan sonra, RAB Avram'a, "Bulunduğunyerden kuzeye, güneye, doğuya, batıya dikkatle bak" dedi,

Yar.13: 15 "Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim.

Yar.13: 16 Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek.

Yar.13: 17 Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş."

Yar.13: 18 Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğineyerleşti. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

Avram Lut'u Kurtarıyor

BÖLÜM 14

Yar.14: 1 Bu arada Şinar*fu* Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok, ElamKralı Kedorlaomer ve Goyim Kralı TidalD Not 14:1 "Şinar", yani "Babil".

Yar.14: 2 Sodom Kralı Bera'ya, Gomora Kralı Birşa'ya, Adma KralıŞinav'a, Sevoyim Kralı Şemever'e ve Bala -Soar- Kralı'na karşı savaş açtı.

Yar.14: 3 Bu son beş kral bugün Lut Gölü olan Siddim Vadisi'ndegüçlerini birleştirmişti.

Yar.14: 4 Bu krallar on iki yıl Kedorlaomer'in egemenliği altındayaşamış, on üçüncü yıl ona başkaldırmışlardı.

Yar.14: 5-6 On dördüncü yıl Kedorlaomer'le onu destekleyen öbürkrallar gelip Aşterot-

Karnayim'de Refalılar'ı, Ham'da Zuzlular'ı,Şave-Kiryatayim'de Emliler'i, çöl kenarındaki El-Paran'a kadaruzanan dağlık Seir bölgesinde Horlular'ı bozguna uğrattılar.

Yar.14: 7 Oradan geri dönüp Eyn-Mişpat'a -Kadeş'e- gittiler. Amalekliler'in bütün topraklarını alarak Haseson-Tamar'da yaşayan Amorlular'ı bozguna uğrattılar.

Yar.14: 8-9 Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoyim, Bala -Soar-kralları yola çıktı. Bu beş kral dört krala -Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok'a- karşı Siddim Vadisi'nde savaş düzenine girdiler.

Yar.14: 10 Siddim Vadisi zift çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomorakralları kaçarken adamlarından bazıları bu çukurlara düştü. Sağ kalanlarsa dağlara kaçtı.

Yar.14: 11 Dört kral Sodom ve Gomora'nın bütün malını ve yiyeceğinialıp gitti.

Yar.14: 12 Avram'ın yeğeni Lut'la mallarını da götürdüler. Çünkü o daSodom'da yaşıyordu.

Yar.14: 13 Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a durumubildirdi. Avram Eşkol'la Aner'in kardeşi Amorlu Mamre'ninmeşeliğinde yaşıyordu. Bunların hepsi Avram'dan yanaydılar.

Yar.14: 14 Avram yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğupyetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı.

Yar.14: 15 Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozgunauğratarak Şam'ın kuzeyindeki Hova'ya kadar kovaladı.

Yar.14: 16 Yağmalanan bütün malı, yeğeni Lut'la mallarını, kadınlarıve halkı geri getirdi.

Melkisedek Avram'ı Kutsuyor

Yar.14: 17 Avram Kedorlaomer'le onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisi'ne gitti.

Yar.14: 18 Yüce Tanrı'nın kâhini* olan Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi.

Yar.14: 19 Avram'ı kutsayarak şöyle dedi: "Yeri göğü yaratan yüce Tanrı Avram'ı kutsasın,

Yar.14: 20 Düşmanlarını onun eline teslim eden yüce Tanrı'ya övgülerolsun." Bunun üzerine Avram her şeyin ondalığını Melkisedek'e verdi.

Yar.14: 21 Sodom Kralı Avram'a, "Adamlarımı bana ver, mallar sanakalsın" dedi.

Yar.14: 22-23 Avram Sodom Kralı'na, "Yeri göğü yaratan yüce Tanrı RAB'bin önünde sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma ant içerim" diye karşılık verdi, "Öyle ki, 'Avram'ı zengin ettim' demeyesin.

Yar.14: 24 Yalnız, adamlarımın yedikleri bunun dışında. Bir de benidestekleyen Aner, Eşkol ve Mamre paylarına düşeni alsınlar."

Rab'bin Avram'la Yaptığı Antlaşma

BÖLÜM 15

Yar 15:1 Bundan sonra RAB bir görümde Avram'a, "Korkma, Avram" diyeseslendi, "Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak."

Yar 15:2 Avram, “Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin?” dedi, “Çocuksahibi olamadım. Evim Şamlı Eliezer’e kalacak.

Yar.15: 3 Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak.”

Yar.15: 4 RAB yine seslendi: “O mirasçın olmayacak, öz çocuğun mirasçın olacak.”

Yar.15: 5 Sonra Avram’ı dışarı çıkararak, “Göklere bak” dedi, “Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak.”

Yar.15: 6 Avram RAB’be iman etti, RAB bunu ona doğruluk saydı.

Yar.15: 7 Tanrı Avram’a, “Bu toprakları sana miras olarak vermek içinKildaniler’in* Ur Kenti’nden seni çıkaran RAB benim” dedi.

Yar.15: 8 Avram, “Ey Egemen RAB, bu toprakları miras alacağımı nasılbileceğim?” diye sordu.

Yar.15: 9 RAB, “Bana bir düve, bir keçi, bir de koç getir” dedi,”Hepsi üçer yaşında olsun. Bir de kumruyla güvercin yavrusu getir.”

Yar.15: 10 Avram hepsini getirdi, ortadan kesip parçaları birbirinekarşı dizdi. Yalnız kuşları kesmedi.

Yar.15: 11 Leşlerin üzerine konan yırtıcı kuşları kovdu.

Yar.15: 12 Güneş batarken Avram derin bir uykuya daldı. Üzerine dehşetverici zifiri bir karanlık çöktü.

Yar.15: 13 RAB Avram’a şöyle dedi: “Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı görecek.

Yar.15: 14 Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonrasoyun oradan büyük mal varlığıyla çıkacak.

Yar.15: 15 Sen de esenlik içinde atalarına kavuşacaksın. İleri yaştaölüp gömüleceksin.

Yar.15: 16 Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek. ÇünküAmorlular’ın yaptığı kötülükler henüz doruğa varmadı.”

Yar.15: 17 Güneş batıp karanlık çökünce, dumanlı bir mangalla alevlibir meşale göründü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti.

Yar.15: 18-21 O gün RAB Avram’la antlaşma yaparak ona şöyle dedi:”Mısır Irmağı’ndan büyük Fırat Irmağı’na kadar uzanan butoprakları -Ken, Keniz, Kadmon, Hitit*, Periz, Refa, Amor, Kenan,Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna vereceğim.”

Hacer ile İsmail

BÖLÜM 16

Yar.16: 1 Karısı Saray Avram’a çocuk verememişti. Saray’ın Haceradında Mısırlı bir cariyesi vardı.

Yar.16: 2 Saray Avram’a, “RAB çocuk sahibi olmamı engelledi” dedi,”Lütfen, cariyemle yat. Belki bu yoldan bir çocuk sahibi olabilirim.” Avram Saray’ın sözünü dinledi.

Yar.16: 3 Saray Mısırlı cariyesi Hacer'i kocası Avram'a karı olarak verdi. Bu olay Avram Kenan'da on yıl yaşadıktan sonra oldu.

Yar.16: 4 Avram Hacer'le yattı, Hacer hamile kaldı. Hacer hamileolduğunu anlayınca, hanımını küçük görmeye başladı.

Yar.16: 5 Saray Avram'a, "Bu haksızlık senin yüzünden başıma geldi!"dedi, "Cariyemi koynuna soktum. Hamile olduğunu anlayınca beniküçük görmeye başladı. İkimiz arasında RAB karar versin."

Yar.16: 6 Avram, "Cariyen senin elinde" dedi, "Neyi uygun görürsen yap." Böylece Saray cariyesine sert davranmaya başladı. Hacer onun yanından kaçtı.

Yar.16: 7 RAB'bin meleği Hacer'i çölde bir pınarın, Şur yolundaki pınarın başında buldu.

Yar.16: 8 Ona, "Saray'ın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?" diye sordu. Hacer, "Hanımım Saray'dan kaçıyorum" diye yanıtladı.

Yar.16: 9 RAB'bin meleği, "Hanımına dön ve ona boyun eğ" dedi,

Yar.16: 10 "Senin soyunu öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak.

Yar.16: 11 "İşte hamilesin, bir oğlun olacak, Adını İsmail*fü* koyacaksın.Çünkü RAB sıkıntı içindeki yakarışını işitti.D Not 16:11 "İsmail": "Tanrı işitir" anlamına gelir.

Yar.16: 12 Oğlun yaban eşeğine benzer bir adam olacak, O herkese, herkes de ona karşı çıkacak. Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak*fv*."D Not 16:12 "Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak" ya da "Bütün kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşecek".

Yar.16: 13 Hacer, "Beni gören Tanrı'yı gerçekten gördüm mü?" diyerek kendisiyle konuşan RAB'be "El-Roi*fy*" adını verdi.D Not 16:13 "El-Roi": "Beni gören Tanrı" anlamına gelir.

Yar.16: 14 Bu yüzden Kadeş'le Beret arasındaki o kuyuya Beer-Lahay-Roi*fz* adı verildi.D Not 16:14 "Beer-Lahay-Roi": "Tanrı'yı görüp sağ kalanın kuyusu" anlamına gelir.

Yar.16: 15 Hacer Avram'a bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adınıİsmail koydu.

Yar.16: 16 Hacer İsmail'i doğurduğunda, Avram seksen altı yaşındaydı.

Sünnet: Antlaşma Simgesi

BÖLÜM 17

Yar.17: 1 Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, "Ben HerŞeye Gücü Yeten Tanrı'yım" dedi, "Benim yolumda yürü, kusursuz ol.

Yar.17: 2 Seninle yaptığım antlaşmayı sürdürecek, soyunu alabildiğineçoğaltacağım."

Yar.17: 3 Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı,

Yar.17: 4 "Seninle yaptığım antlaşma şudur" dedi, "Birçok ulusun babasıolacaksın.

Yar.17: 5 Artık adın Avram*fa* değil, İbrahim*fb* olacak. Çünkü senibirçok ulusun babası yapacağım.D Not 17:5 "Avram": "Yüce Baba" anlamına gelir.17:5 "İbrahim": İbranice Avraham, "Çokların babası" anlamına gelir.

Yar.17: 6 Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak,krallar çıkacak.

Yar.17: 7 Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza deksürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım.

Yar.17: 8 Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım."

Yar.17: 9 Tanrı İbrahim'e, "Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmamabağlı kalmalısınız" dedi,

Yar.17: 10 "Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur:Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek.

Yar.17: 11 Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisiolacak.

Yar.17: 12 Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancıdansatın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnetedilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu.

Yar.17: 13 Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinliklesünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecekantlaşmamın simgesi olacak.

Yar.17: 14 Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak,çünkü antlaşmamı bozmuş demektir."

Yar.17: 15 Tanrı, "Karın Saray'a gelince, ona artık Saraydemeyeceksin" dedi, "Bundan böyle onun adı Sara*fc* olacak.D Not 17:15 "Sara": "Prenses" anlamına gelir.

Yar.17: 16 Onu kutsayacak, ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak."

Yar.17: 17 İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, "Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?" dedi, "Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?"

Yar.17: 18 Sonra Tanrı'ya, "Keşke İsmail'i mirasçım kabul etseydin!" dedi.

Yar.17: 19 Tanrı, "Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshak*fç* koyacaksın" dedi, "Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim.D Not 17:19 "İshak": "Güler" anlamına gelir.

Yar.17: 20 İsmail'e gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım.

Yar.17: 21 Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Sara'nın doğuracağıoğlun İshak'la sürdüreceğim."

Yar.17: 22 Tanrı İbrahim'le konuşmasını bitirince ondan ayrılıpyukarıya çekildi.

Yar.17: 23 İbrahim evindeki bütün erkekleri -oğlu İsmail'i, evindedoğanların, satın aldığı uşakların hepsini- Tanrı'nın kendisinebuyurduğu gibi o gün sünnet ettirdi.

Yar.17: 24 İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı.

Yar.17: 25 Oğlu İsmail on üç yaşında sünnet oldu.

Yar.17: 26 İbrahim, oğlu İsmail'le aynı gün sünnet edildi.

Yar.17: 27 İbrahim'in evindeki bütün erkekler -evinde doğanlar veyabancılardan satın alınanlar- onunla birlikte sünnet oldu.

Üç Konuk

BÖLÜM 18

Yar.18: 1 İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindekiçadırının önünde otururken, RAB kendisine göründü.

Yar.18: 2 İbrahim karşısında üç adamın durduğunu gördü. Onları görürgörmez karşılamaya koştu. Yere kapanarak birine,

Yar.18: 3 "Ey efendim, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulununyanından ayrılma" dedi,

Yar.18: 4 "Biraz su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacınaltında dinlenin.

Yar.18: 5 Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek birşeyler getireyim. Biraz dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz."Adamlar, "Peki, dediğin gibi olsun" dediler.

Yar.18: 6 İbrahim hemen çadıra, Sara'nın yanına gitti. Ona, "Hemen üçsea*fd* ince un al, yoğurup pide yap" dedi.D Not 18:6 "Üç sea": Yaklaşık 13 kg.

Yar.18: 7 Ardından sığırlara koştu. Körpe ve besili bir buzağı seçipuşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı.

Yar.18: 8 İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte götürüpkonuklarının önüne koydu. Onlar yerken o da yanlarında, ağacınaltında durdu.

Yar.18: 9 Konuklar, "Karın Sara nerede?" diye sordular.İbrahim, "Çadırda" diye yanıtladı.

Yar.18: 10 RAB, "Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim"dedi, "O zaman karın Sara'nın bir oğlu olacak." Sara RAB'bin arkasında, çadırın girişinde durmuş, dinliyordu.

Yar.18: 11 İbrahim'le Sara kocamışlardı, yaşları hayli ileriydi. Saraâdetten kesilmişti.

Yar.18: 12 İçin için gülerek, "Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilirmiyim?" diye düşündü, "Üstelik efendim de yaşlı."

Yar.18: 13 RAB İbrahim'e sordu: "Sara niçin, 'Bu yaştan sonragerçekten çocuk sahibi mi olacağım?' diyerek güldü?Yar.18: 14 RAB için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen vakitte,gelecek yıl bu zaman yanına döndüğümde Sara'nın bir oğlu olacak."

Yar.18: 15 Sara korktu, "Gülmedim" diyerek yalan söyledi.RAB, "Hayır, güldün" dedi.

İbrahim Sodom için Yalvarıyor

Yar.18: 16 Adamlar oradan ayrılırken Sodom'a doğru baktılar. İbrahimonları yolcu etmek için yanlarında yürüyordu.

Yar.18: 17 RAB, "Yapacağım şeyi İbrahim'den mi gizleyeceğim?" dedi,

Yar.18: 18 "Kuşkusuz İbrahim'den büyük ve güçlü bir ulus türeyecek,yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığıyla kutsanacak.

Yar.18: 19 Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına vesoyuna buyursun diye İbrahim'i seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözüyerine getireyim."

Yar.18: 20 Sonra İbrahim'e, "Sodom ve Gomora büyük suçlama altında"dedi, "Günahları çok ağır.

Yar.18: 21 Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu,değil mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım."

Yar.18: 22 Adamlar oradan ayrılıp Sodom'a doğru gittiler. Ama İbrahimRAB'bin huzurunda kaldı*fe*.D Not 18:22 "İbrahim RAB'bin huzurunda kaldı": Bazı eski İbranidin bilginlerine göre "RAB İbrahim'in önünde kaldı."

Yar.18: 23 RAB'be yaklaşarak, "Haksızla birlikte haklıyı da mı yokedeceksin?" diye sordu,

Yar.18: 24 "Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak mısın?

Yar.18: 25 Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefeye koyarak haksızın yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. Bütün dünyayı yargılayan adil olmalı."

Yar.18: 26 RAB, "Eğer Sodom'da elli doğru kişi bulursam, onlarınhatırına bütün kenti bağışlayacağım" diye karşılık verdi.

Yar.18: 27 İbrahim, "Ben toz ve külüm, bir hiçim" dedi, "Ama seninlekonuşma yürekliliğini göstereceğim.

Yar.18: 28 Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün kentiyok mu edeceksin?" RAB, "Eğer kentte kırk beş doğru kişi bulursam, orayı yoketmeyeceğim" dedi.

Yar.18: 29 İbrahim yine sordu: "Ya kırk kişi bulursan?" RAB, "O kırk kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım" diye yanıtladı.

Yar.18: 30 İbrahim, "Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?"dedi. RAB, "Otuz kişi bulursam, kente dokunmayacağım" diye yanıtladı.

Yar.18: 31 İbrahim, "Ya Rab, lütfen konuşma yürekliliğimi bağışla"dedi, "Eğer yirmi kişi bulursan?" RAB, "Yirmi kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim" diye yanıtladı.

Yar.18: 32 İbrahim, "Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım"dedi, "Eğer on kişi bulursan?" RAB, "On kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim" diye yanıtladı.

Yar.18: 33 RAB İbrahim'le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı,İbrahim de çadırına döndü.

Sodom ve Gomora'nın Yıkılışı

BÖLÜM 19

Yar.19: 1 İki melek akşamleyin Sodom'a vardılar. Lut kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak,

Yar.19: 2 "Efendilerim" dedi, "Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızıyıkayın, geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz." Melekler, "Olmaz" dediler, "Geceyi kent meydanında geçireceğiz."

Yar.19: 3 Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler.Lut onlara yemek hazırladı,

mayasız ekmek pişirdi. Yediler.

Yar.19: 4 Onlar yatmadan, kentin erkekleri -Sodom'un her mahallesindengenç yaşlı bütün erkekler- evi sardı.

Yar.19: 5 Lut'a seslenerek, "Bu gece sana gelen adamlar nerede?" diyesordular, "Getir onları da yatalım."

Yar.19: 6 Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı.

Yar.19: 7 "Kardeşler, lütfen bu kötülüğü yapmayın" dedi,

Yar.19: 8 "Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim, ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara dokunmayın. Çünkü onlar konuğumdur, çatımın altına geldiler."

Yar.19: 9 Adamlar, "Çekil önümüzden!" diye karşılık verdiler, "Adamburaya dışardan geldi, şimdi yargıçlık taslıyor! Sana daha beterini yaparız." Lut'u ite kaka kapıyı kırmaya davrandılar.

Yar.19: 10 Ama içerdeki adamlar uzanıp Lut'u evin içine, yanlarınaaldılar ve kapıyı kapadılar.

Yar.19: 11 Kapıya dayanan adamları, büyük küçük hepsini kör ettiler.Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldu.

Yar.19: 12 İçerdeki iki adam Lut'a, "Senin burada başka kimin var?" diye sordular, "Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim varsa hepsini dışarı çıkar.

Yar.19: 13 Çünkü burayı yok edeceğiz. RAB bu halk hakkında birçok kötüsuçlama duydu, kenti yok etmek için bizi gönderdi."

Yar.19: 14 Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan adamlara,"Hemen buradan uzaklaşın!" dedi, "Çünkü RAB bu kenti yok etmeküzere." Ne var ki damat adayları onun şaka yaptığını sandılar.

Yar.19: 15 Tan ağarırken melekler Lut'a, "Karınla iki kızını al, hemenburadan uzaklaş" diye üstelediler, "Yoksa kent cezasını bulurkensen de canından olursun."

Yar.19: 16 Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lut'la karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar.

Yar.19: 17 Kent dışına çıkınca, adamlardan biri Lut'a, "Kaç, canını kurtar, arkana bakma" dedi, "Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidersin."

Yar.19: 18 Lut, "Aman, efendim!" diye karşılık verdi,

Yar.19: 19 "Ben kulunuzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla banabüyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana yetişir, ölürüm.

Yar.19: 20 İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent var, küçücük birkent. İzin verin, oraya kaçıp canımı kurtarayım. Zaten küçücük bir kent."

Yar.19: 21 Adamlardan biri, "Peki, dileğini kabul ediyorum" dedi, "Okenti yıkmayacağım.

Yar.19: 22 Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şeyyapamam." Bu yüzden o kente Soar*ff* adı verildi.D Not 19:22 "Soar": "Küçük" anlamına gelir.

Yar.19: 23 Lut Soar'a vardığında güneş doğmuştu.

Yar.19: 24 RAB Sodom ve Gomora'nın üzerine gökten ateşli kükürtyağdırdı.

Yar.19: 25 Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini vebütün bitkileri yok etti.

Yar.19: 26 Ancak Lut'un peşisıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuzkesildi.

Yar.19: 27 İbrahim sabah erkenden kalkıp önceki gün RAB'bin huzurundadurduğu yere gitti.

Yar.19: 28 Sodom ve Gomora'ya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten birocak gibi duman yükseliyordu.

Yar.19: 29 Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrahim'i anımsamış veLut'un yaşadığı kentleri yok ederken Lut'u bu felaketin dışına çıkarmıştı.

Lut ile Kızları

Yar.19: 30 Lut Soar'da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıylakentten ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı.

Yar.19: 31 Büyük kızı küçüğüne, "Babamız yaşlı" dedi, "Dünya geleneklerine uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok.

Yar.19: 32 Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunlayatalım."

Yar.19: 33 O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidipbabasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığının farkında değildi.

Yar.19: 34 Ertesi gün büyük kız küçüğüne, "Dün gece babamla yattım"dedi, "Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sende onunla yat."

Yar.19: 35 O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıylayattı. Ama Lut yatıp kalktığının farkında değildi.

Yar.19: 36 Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar.

Yar.19: 37 Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav*fg* adınıverdi. Moav bugünkü Moavlılar'ın atasıdır.D Not 19:37 "Moav": "Babadan" anlamına gelir.

Yar.19: 38 Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi*fh* koydu. Oda bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.D Not 19:38 "Ben-Ammi": "Halkımın oğlu" anlamına gelir.

İbrahim ile Avimelek

BÖLÜM 20

Yar.20: 1 İbrahim Mamre'den Negev'e göçerek Kadeş ve Sur kentlerininarasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerar'da kaldı.

Yar.20: 2 Karısı Sara için, "Bu kadın kızkardeşimdir" dedi. Bununüzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sara'yı getirtti.

Yar.20: 3 Ama Tanrı gece düşünde Avimelek'e görünerek, "Bu kadınıaldığın için öleceksin" dedi, "Çünkü o evli bir kadın."

Yar.20: 4 Avimelek henüz Sara'ya dokunmamıştı. "Ya RAB" dedi, "Suçsuzbir ulusu mu yok

edeceksin?

Yar.20: 5 İbrahim'in kendisi bana, 'Bu kadın kızkardeşimdir' demedi mi? Kadın da İbrahim için, 'O kardeşimdir' dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bunu."

Yar.20: 6 Tanrı, düşünde ona, "Bunu temiz vicdanla yaptığını biliyorum" diye yanıtladı, "Ben de seni bu yüzden bana karşı günah işlemekten alıkoydum, kadına dokunmana izin vermedim.

Yar.20: 7 Şimdi kadını kocasına geri ver. Çünkü o bir peygamberdir.Senin için dua eder, ölmezsin. Ama kadını geri vermezsen, sen desana ait olan herkes de ölecek, bilesin."

Yar.20: 8 Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün adamlarını çağırarakolup biteni anlattı. Adamlar dehşete düştü.

Yar.20: 9 Avimelek İbrahim'i çağırtarak, "Ne yaptın bize?" dedi, "Sanane haksızlık ettim ki, beni ve krallığımı bu büyük günaha sürükledin? Bana bu yaptığın yapılacak iş değil."

Yar.20: 10 Sonra, "Amacın neydi, niçin yaptın bunu?" diye sordu.

Yar.20: 11 İbrahim, "Çünkü burada hiç Tanrı korkusu yok" diyeyanıtladı, "Karım yüzünden beni öldürebilirler diye düşündüm.

Yar.20: 12 Üstelik, Sara gerçekten kızkardeşimdir. Babamız bir,annemiz ayrıdır. Onunla evlendim.

Yar.20: 13 Tanrı beni babamın evinden gurbete gönderdiği zaman karıma,'Bana sevgini şöyle göstereceksin: Gideceğimiz her yerde kardeşinolduğumu söyle' dedim."

Yar.20: 14 Avimelek İbrahim'e karısı Sara'yı geri verdi. Bununyanısıra ona davar, sığır, köleler, cariyeler de verdi.

Yar.20: 15 İbrahim'e, "İşte ülkem önünde, nereye istersen orayayerleş" dedi.

Yar.20: 16 Sara'ya da, "Kardeşine bin parça gümüş veriyorum" dedi,"Yanındakilere karşı senin suçsuz olduğunu gösteren bir kanıttır bu. Herkes suçsuz olduğunu bilsin."

Yar.20: 17 İbrahim Tanrı'ya dua etti ve Tanrı Avimelek'le karısına,cariyelerine şifa verdi. Çocuk sahibi oldular.

Yar.20: 18 Çünkü İbrahim'in karısı Sara yüzünden RAB Avimelek'inevindeki kadınların hamile kalmasını engellemişti.

İshak'ın Doğumu

BÖLÜM 21

Yar.21: 1 RAB verdiği söz uyarınca Sara'ya iyilik etti ve sözünü yerine getirdi.

Yar.21: 2 Sara hamile kaldı; İbrahim'in yaşlılık döneminde, tamTanrı'nın belirttiği zamanda ona bir erkek çocuk doğurdu.

Yar.21: 3 İbrahim Sara'nın doğurduğu çocuğa İshak*fı* adını verdi.D Not 21:3 "İshak": "Güler" anlamına gelir.

Yar.21: 4 Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet etti.

Yar.21: 5 İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı.

Yar.21: 6 Sara, “Tanrı yüzümü güldürdü” dedi, “Bunu duyan herkesbenimle birlikte gülecek.

Yar.21: 7 Kim İbrahim’e Sara çocuk emzirecek derdi? Bu yaşında ona biroğul doğurdum.”

Hacer’le İsmail Uzaklaştırılıyor

Yar.21: 8 Çocuk büyüdü. Sütten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölenverdi.

Yar.21: 9 Ne var ki Sara, Mısırlı Hacer’in İbrahim’den olma oğluİsmail’in alay ettiğini görünce,

Yar.21: 10 İbrahim’e, “Bu cariyeyle oğlunu kov” dedi, “Bu cariyeninoğlu, oğlum İshak’ın mirasına ortak olmasın.”

Yar.21: 11 Bu İbrahim’i çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu.

Yar.21: 12 Ancak Tanrı İbrahim’e, “Oğlunla cariyen için üzülme” dedi,”Sara ne derse, onu yap. Çünkü senin soyun İshak’la sürecektir.

Yar.21: 13 Cariyenin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o dasenin soyun.”

Yar.21: 14 İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum dasu hazırlayıp Hacer’in omuzuna attı, çocuğunu da verip onugönderdi. Hacer Beer-Şeva Çölü’ne gitti, orada bir süre dolaştı.

Yar.21: 15 Tulumdaki su tükenince, oğlunu bir çalının altına bıraktı.

Yar.21: 16 Yaklaşık bir ok atımı uzaklaşıp, “Oğlumun ölümünügörmeyeyim” diyerek onun karşısına oturup hıçkıra hıçkıra ağladı.

Yar.21: 17 Tanrı çocuğun sesini duydu. Tanrı’nın meleği göklerdenHacer’e, “Nen var, Hacer?” diye seslendi, “Korkma! Çünkü Tanrıçocuğun sesini duydu.

Yar.21: 18 Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus yapacağım.”

Yar.21: 19 Sonra Tanrı Hacer’in gözlerini açtı, Hacer bir kuyu gördü.Gidip tulumunu doldurdu, oğluna içirdi.

Yar.21: 20 Çocuk büyürken Tanrı onunlaydı. Çocuk çölde yaşadı ve okçuoldu.

Yar.21: 21 Paran Çölü’nde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı.

İbrahim’le Avimelek Arasındaki Antlaşma

Yar.21: 22 O sırada Avimelek’le ordusunun komutanı Fikol İbrahim’e,”Yaptığın her şeyde Tanrı seninle” dediler,

Yar.21: 23 “Onun için, Tanrı’nın önünde bana, oğluma ve soyuma haksızdavranmayacağına ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu ülkeye, benim sana yaptığım gibi iyi davran.”

Yar.21: 24 İbrahim, “Ant içerim” dedi.

Yar.21: 25 İbrahim Avimelek’e bir kuyuyu zorla ele geçiren adamlarından yakındı.

Yar.21: 26 Avimelek, “Bunu kimin yaptığını bilmiyorum” diye yanıtladı,”Sen de bana söylemedin,

ilk kez duyuyorum."

Yar.21: 27 Daha sonra İbrahim Avimelek'e davar ve sığır verdi. Böyleceikisi bir antlaşma yaptılar.

Yar.21: 28 İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı.

Yar.21: 29 Avimelek, "Bunun anlamı ne, niçin bu yedi dişi kuzuyuayırdın?" diye sordu.

Yar.21: 30 İbrahim, "Bu yedi dişi kuzuyu benim elimden almalısın" diyeyanıtladı, "Kuyuyu benim açtığımın kanıtı olsun."

Yar.21: 31 Bu yüzden oraya Beer-Şeva*fi* adı verildi. Çünkü ikisiorada ant içmişlerdi.D Not 21:31 "Beer-Şeva": "Ant Kuyusu" anlamına gelir.

Yar.21: 32 Beer-Şeva'da yapılan bu antlaşmadan sonra Avimelek,ordusunun komutanı Fikol'la birlikte Filist yöresine geri döndü.

Yar.21: 33 İbrahim Beer-Şeva'da bir ılgın ağacı dikti; orada RAB'be,ölümsüz Tanrı'ya yakardı.

Yar.21: 34 Filist yöresinde konuk olarak uzun süre yaşadı.

İbrahim'in Denenmesi

BÖLÜM 22

Yar.22: 1 Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi.İbrahim, "Buradayım!" dedi.

Yar.22: 2 Tanrı, "İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu* olarak sun."

Yar.22: 3 İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı.

Yar.22: 4 Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü.

Yar.22: 5 Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın" dedi, "Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz."

Yar.22: 6-7 Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi.Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, "Baba!" dedi.İbrahim, "Evet, oğlum!" diye yanıtladı. İshak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye sordu.

Yar.22: 8 İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisisağlayacak" dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.

Yar.22: 9 Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim birsunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktakiodunların üzerine yatırdı.

Yar.22: 10 Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı.

Yar.22: 11 Ama RAB'bin meleği göklerden, "İbrahim, İbrahim!" diyeseslendi. İbrahim, "İşte buradayım!" diye karşılık verdi.

Yar.22: 12 Melek, "Çocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. ŞimdiTanrı'dan korktuğunu

anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin."

Yar.22: 13 İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmışbir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalıksunu olarak sundu.

Yar.22: 14 Oraya "RAB sağlar*fj*" adını verdi. "RAB'bin dağındasağlanacaktır" sözü bu yüzden bugün de söyleniyor.D Not 22:14 "RAB sağlar": İbranice "Yahve yire".

Yar.22: 15 RAB'bin meleği göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi:

Yar.22: 16 "RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığıniçin, biricik oğlunu esirgemediğin için

Yar.22: 17 seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları,kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerinimülk edinecek.

Yar.22: 18 Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak.Çünkü sözümü dinledin."

Yar.22: 19 Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıpBeer-Şeva'ya gittiler. İbrahim Beer-Şeva'da kaldı.

Nahor'un Oğulları

Yar.22: 20 Bir süre sonra İbrahim'e, "Milka, kardeşin Nahor'a çocuklardoğurdu" diye haber verdiler,

Yar.22: 21 "İlk oğlu Ûs, kardeşi Bûz, Kemuel -Aram'ın babası-

Yar.22: 22 Keset, Hazo, Pildaş, Yidlaf, Betuel."

Yar.22: 23 Betuel Rebeka'nın babası oldu. Bu sekiz çocuğu İbrahim'inkardeşi Nahor'a Milka doğurdu.

Yar.22: 24 Reuma adındaki cariyesi de Nahor'a Tevah, Gaham, Tahaş veMaaka'yı doğurdu.

Sara'nın Ölümü

BÖLÜM 23

Yar.23: 1 Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.

Yar.23: 2 Kenan ülkesinde, bugün Hevron denilen Kiryat-Arba'da öldü.İbrahim yas tutmak, ağlamak için Sara'nın ölüsünün başına gitti.

Yar.23: 3 Sonra karısının ölüsünün başından kalkıp Hititler'e*,

Yar.23: 4 "Ben aranızda konuk ve yabancıyım" dedi, "Bana mezaryapabileceğim bir toprak satın. Ölümü kaldırıp gömeyim."

Yar.23: 5-6 Hititler, "Efendim, bizi dinle" diye yanıtladılar, "Senaramızda güçlü bir beysin. Ölünü mezarlarımızın en iyisine göm.Ölünü gömmen için kimse senden mezarını esirgemez."

Yar.23: 7 İbrahim, ülke halkı olan Hititler'in önünde eğilerek,

Yar.23: 8 "Eğer ölümü gömmemi istiyorsanız, benim için Sohar oğluEfron'a ricada bulunun"

dedi,

Yar.23: 9 “Tarlasının dibindeki Makpela Mağarası’nı bana satsın.Fiyatı neyse huzurunuzda eksiksiz ödeyip orayı mezarlık yapacağım.”

Yar.23: 10 Hititli Efron halkının arasında oturuyordu. Kent kapısındatoplanan herkesin duyacağı biçimde,

Yar.23: 11 “Hayır, efendim!” diye karşılık verdi, “Beni dinle,mağarayla birlikte tarlayı da sana veriyorum. Halkımın huzurundaonu sana veriyorum. Ölünü göm.”

Yar.23: 12 İbrahim ülke halkının önünde eğildi.

Yar.23: 13 Herkesin duyacağı biçimde Efron’a, “Lütfen beni dinle” dedi, “Tarlanın parasını ödeyeyim. Parayı kabul et ki, ölümü oraya gömeyim.”

Yar.23: 14-15 Efron, “Efendim, beni dinle” diye karşılık verdi,”Aramızda dört yüz şekel*fk* gümüşün sözü mü olur? Ölünü göm.”D Not 23:14-15 “Dört yüz şekel”: Yaklaşık 4.6 kg.

Yar.23: 16 İbrahim Efron’un önerisini kabul etti. Efron’un Hititler’inönünde sözünü ettiği dört yüz şekel gümüşü tüccarların ağırlıkölçülerine göre tarttı.

Yar.23: 17-18 Böylece Efron’un Mamre yakınında Makpela’daki tarlası,çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Hititler’in huzurunda İbrahim’in mülkü kabul edildi.

Yar.23: 19 İbrahim karısı Sara’yı Kenan ülkesinde Mamre’ye -Hevron’a-yakın Makpela Tarlası’ndaki mağaraya gömdü.

Yar.23: 20 Hititler tarlayı içindeki mağarayla birlikte İbrahim’inmezarlık yeri olarak onayladılar.

İshak ile Rebeka

BÖLÜM 24

Yar.24: 1 İbrahim kocamış, iyice yaşlanmıştı. RAB onu her yöndenkutsamıştı.

Yar.24: 2 İbrahim, evindeki en yaşlı ve her şeyden sorumlu uşağına,”Elini uyluğumun altına koy*fl*” dedi,D Not 24:2 Bu davranış bir andın kesinlikle yerine getirileceğinigösterirdi.

Yar.24: 3 “Yerin göğün Tanrısı RAB’bin adıyla ant içmeni istiyorum.Aralarında yaşadığım Kenanlılar’dan oğluma kız almayacaksın.

Yar.24: 4 Oğlum İshak’a kız almak için benim ülkeme, akrabalarımınyanına gideceksin.”

Yar.24: 5 Uşak, “Ya kız benimle bu ülkeye gelmek istemezse?” diyesordu, “O zaman oğlunu geldiğin ülkeye götüreyim mi?”

Yar.24: 6 İbrahim, “Sakın oğlumu oraya götürme!” dedi,

Yar.24: 7 “Beni baba ocağından, doğduğum ülkeden getiren, ‘Bu toprakları senin soyuna vereceğim’ diyerek ant içen Göklerin Tanrısı RAB senin önünden meleğini gönderecek. Böylece oradan oğluma bir kız alabileceksin.

Yar.24: 8 Eğer kız seninle gelmek istemezse, içtiğin ant seni bağlamaz. Yalnız, oğlumu oraya götürme.”

Yar.24: 9 Bunun üzerine uşak elini efendisi İbrahim'in uyluğunun altınakoyarak bu konuda ant içti.

Yar.24: 10 Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikteyola çıktı; Aram-Naharayim'e, Nahor'un yaşadığı kente gitti.

Yar.24: 11 Develerini kentin dışındaki kuyunun yanına çöktürdü.Akşamüzeriydi, kadınların su almak için dışarı çıkacakları zamandı.

Yar.24: 12 Uşak, "Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım bugünbeni başarılı kıl" diye dua etti, "Efendim İbrahim'e iyilik et.

Yar.24: 13 İşte, pınarın başında bekliyorum. Kentin kızları su almayageliyorlar.

Yar.24: 14 Birine, 'Lütfen testini indir, biraz su içeyim' diyeceğim. O da, 'Sen iç, ben de develerine içireyim' derse, bileceğim ki o kız kulun İshak için seçtiğin kızdır. Böylece efendime iyilik ettiğini anlayacağım."

Yar.24: 15 O duasını bitirmeden, İbrahim'in kardeşi Nahor'la karısı Milka'nın oğlu Betuel'in kızı Rebeka, omuzunda su testisiyle dışarı çıktı.

Yar.24: 16 Çok güzel bir genç kızdı. Ona erkek eli değmemişti. Pınaragitti, testisini doldurup geri döndü.

Yar.24: 17 Uşak onu karşılamaya koştu, "Lütfen testinden biraz su ver,içeyim" dedi.

Yar.24: 18 Rebeka, "İç, efendim" diyerek hemen testisini indirdi,içmesi için ona uzattı.

Yar.24: 19 Ona su verdikten sonra, "Develerin için de su çekeyim"dedi, "Kanıncaya kadar içsinler."

Yar.24: 20 Çabucak suyu hayvanların teknesine boşalttı, yine su çekmekiçin kuyuya koştu. Adamın bütün develeri için su çekti.

Yar.24: 21 Adam RAB'bin yolunu açıp açmadığını anlamak için sessizcegenç kızı süzüyordu.

Yar.24: 22 Develer su içtikten sonra, adam bir beka*fm* ağırlığındaaltın bir burun halkasıyla on şekel*fn* ağırlığında iki altın bilezik çıkardı.D Not 24:22 "Bir beka": Yaklaşık 6 gr. 24:22 "On şekel": Yaklaşık 115 gr.

Yar.24: 23 "Lütfen söyle, kimin kızısın sen?" diye sordu, "Babanınevinde geceyi geçirebileceğimiz bir yer var mı?"

Yar.24: 24 Kız, "Milka'yla Nahor'un oğlu Betuel'in kızıyım" diyekarşılık verdi,

Yar.24: 25 "Bizde saman ve yem bol, geceyi geçirebileceğiniz yer devar."

Yar.24: 26 Adam eğilip RAB'be tapındı.

Yar.24: 27 "Efendim İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun" dedi, "Sevgisini, sadakatini efendimden esirgemedi. Efendimin akrabalarının evine giden yolu bana gösterdi."

Yar.24: 28 Kız annesinin evine koşup olanları anlattı.

Yar.24: 29 Rebeka'nın Lavan adında bir kardeşi vardı. Lavan pınarınbaşındaki adama doğru

koştu.

Yar.24: 30 Kızkardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Rebeka adamın kendisine söylediklerini de anlatınca, Lavan adamın yanına gitti. Adam pınarın başında, develerinin yanında duruyordu.

Yar.24: 31 Lavan, “Eve buyur, ey RAB’bin kutsadığı adam” dedi, “Niçin dışarıda bekliyorsun? Senin için oda, develerin için yer hazırladım.”

Yar.24: 32 Böylece adam eve girdi. Lavan develerin kolanlarını çözdü, onlara saman ve yem verdi. Adamla yanındakilere ayaklarını yıkamaları için su getirdi.

Yar.24: 33 Önüne yemek konulunca, adam, “Niçin geldiğimi anlatmadanyemek yemeyeceğim” dedi. Lavan, “Öyleyse anlat” diye karşılık verdi.

Yar.24: 34 Adam, “Ben İbrahim’in uşağıyım” dedi,

Yar.24: 35 “RAB efendimi alabildiğine kutsadı. Onu zengin etti. Onadavar, sığır, altın, gümüş, erkek ve kadın köleler, develer, eşekler verdi.

Yar.24: 36 Karısı Sara ileri yaşta efendime bir oğul doğurdu. Efendimsahip olduğu her şeyi oğluna verdi.

Yar.24: 37-38 ‘Ülkelerinde yaşadığım Kenanlılar’dan oğluma kızalmayacaksın. Oğluma kız almak için babamın ailesine,akrabalarımın yanına gideceksin’ diyerek bana ant içirdi.

Yar.24: 39 “Efendime, ‘Ya kız benimle gelmezse?’ diye sordum.

Yar.24: 40 “Efendim, ‘Yolunda yürüdüğüm RAB meleğini seninlegönderecek, yolunu açacak’ dedi, ‘Akrabalarımdan, babamınailesinden oğluma bir kız getireceksin.

Yar.24: 41 İçtiğin anttan ancak akrabalarımın yanına vardığında sanakızı vermezlerse, evet, ancak o zaman özgür olabilirsin.’

Yar.24: 42 “Bugün pınarın başına geldiğimde şöyle dua ettim: ‘Ya RAB,efendim İbrahim’in Tanrısı, yalvarırım yolumu aç.

Yar.24: 43 İşte pınarın başında bekliyorum. Su almaya gelen kızlardanbirine, lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim, diyeceğim.

Yar.24: 44 O da, sen iç, develerin için de su çekeyim derse,anlayacağım ki efendimin oğlu için RAB’bin seçtiği kız odur.’

Yar.24: 45 “Ben içimden dua ederken, Rebeka omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. Pınar başına gidip su aldı. Ona, ‘Lütfen, biraz su ver, içeyim’ dedim.

Yar.24: 46 “Rebeka hemen testisini omuzundan indirdi, ‘İç efendim’dedi, ‘Ben de develerine içireyim.’ Ben içtim. Develere de su verdi.

Yar.24: 47 “Ona, ‘Kimin kızısın sen?’ diye sordum.”’Milka’yla Nahor’un oğlu Betuel’in kızıyım’ dedi.”Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezik taktım.

Yar.24: 48 Eğilip RAB’be tapındım. Efendimin oğluna kardeşinintorununu almak için bana doğru yolu gösteren efendim İbrahim’inTanrısı RAB’be övgüler sundum.

Yar.24: 49 Şimdi efendime sevgi ve sadakat mı göstereceksiniz, yoksaolmaz mı diyeceksiniz,

bana bildirin. Öyle ki, ben de ne yapacağıma karar vereyim."

Yar.24: 50 Lavan'la Betuel, "Bu RAB'bin işi" diye karşılık verdiler,"Biz sana ne iyi, ne kötü diyebiliriz.

Yar.24: 51 İşte Rebeka burada. Al götür. RAB'bin buyurduğu gibiefendinin oğluna karı olsun."

Yar.24: 52 İbrahim'in uşağı bu sözleri duyunca, yere kapanarak RAB'betapındı.

Yar.24: 53 Rebeka'ya altın, gümüş takımlar, giysiler, kardeşiyleannesine de değerli eşyalar çıkarıp verdi.

Yar.24: 54 Sonra yanındakilerle birlikte yedi, içti. Geceyi oradageçirdiler. Sabah kalkınca İbrahim'in uşağı, "Beni yolcu edin, efendimedöneyim" dedi.

Yar.24: 55 Rebeka'nın kardeşiyle annesi, "Bırak kız on gün kadarbizimle kalsın, sonra gidersin" diye karşılık verdiler.

Yar.24: 56 Adam, "Madem RAB yolumu açtı, beni geciktirmeyin" dedi,"İzin verin, efendime döneyim."

Yar.24: 57 "Kızı çağırıp ona soralım" dediler.

Yar.24: 58 Rebeka'yı çağırıp, "Bu adamla gitmek istiyor musun?" diyesordular. Rebeka, "İstiyorum" dedi.

Yar.24: 59 Böylece Rebeka'yla dadısını, İbrahim'in uşağıyla adamlarınıuğurlamaya çıktılar.

Yar.24: 60 Rebeka'yı şöyle kutsadılar:"Ey kızkardeşimiz,Binlerce, on binlerce kişiye analık et,Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinsin."

Yar.24: 61 Rebeka'yla genç hizmetçileri hazırlanıp develere binerekİbrahim'in uşağını izlediler. Uşak Rebeka'yı alıp oradan ayrıldı.

Yar.24: 62 İshak Beer-Lahay-Roi'den gelmişti. Çünkü Negev bölgesindeyaşıyordu.

Yar.24: 63 Akşamüzeri düşünmek için tarlaya gitti. Başını kaldırdığında develerin yaklaştığını gördü.

Yar.24: 64 Rebeka İshak'ı görünce deveden indi,

Yar.24: 65 İbrahim'in uşağına, "Tarladan bizi karşılamaya gelen şu adam kim?" diye sordu. Uşak, "Efendim" diye karşılık verdi. Rebeka peçesini alıp yüzünüörttü.

Yar.24: 66 Uşak bütün yaptıklarını İshak'a anlattı.

Yar.24: 67 İshak Rebeka'yı annesi Sara'nın yaşamış olduğu çadıragötürüp onunla evlendi. Böylece Rebeka İshak'ın karısı oldu.İshak onu sevdi. Annesinin ölümünden sonra onunla avunç buldu.

İbrahim'in Ölümü(1Ta.1:32-33)

BÖLÜM 25

Yar.25: 1 İbrahim bir kadınla daha evlendi. Kadının adı Ketura'ydı.

Yar.25: 2 Ondan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlıçocukları oldu.

Yar.25: 3 Yokşan'dan da Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular,Letuşlular, Leumlular doğdu.

Yar.25: 4 Midyan'ın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu.Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı.

Yar.25: 5 İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a bıraktı.

Yar.25: 6 Cariyelerinin oğullarına da armağanlar verdi. Kendisi sağkenbu çocukları oğlu İshak'tan uzaklaştırıp doğuya gönderdi.

Yar.25: 7 İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.

Yar.25: 8 Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunuverdi. Ölüp atalarına kavuştu.

Yar.25: 9 Oğulları İshak'la İsmail onu Hititli* Sohar oğlu Efron'untarlasında Mamre'ye yakın Makpela Mağarası'na gömdüler.

Yar.25: 10 İbrahim o tarlayı Hititler'den satın almıştı. Böyleceİbrahim'le karısı Sara oraya gömüldüler.

Yar.25: 11 Tanrı İbrahim'in ölümünden sonra oğlu İshak'ı kutsadı.İshak Beer-Lahay-Roi'de yaşıyordu.

İsmailoğulları(1Ta.1:29-31)

Yar.25: 12 Sara'nın cariyesi Mısırlı Hacer'in İbrahim'e doğurduğuİsmail'in öyküsü:

Yar.25: 13 Doğum sırasına göre İsmail'in oğullarının adları şunlardır:İlk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam,

Yar.25: 14 Mişma, Duma, Massa,

Yar.25: 15 Hadat, Tema, Yetur, Nafiş, Kedema gelir.

Yar.25: 16 İsmail'in oğulları olan bu on iki bey oymaklarınatalarıydı. Köylerine, obalarına da bu adları verdiler.

Yar.25: 17 İsmail yüz otuz yedi yıl yaşadıktan sonra son soluğunuverdi. Ölüp halkına kavuştu.

Yar.25: 18 İsmailoğulları Aşur'a doğru giderken Mısır sınırı yakınında, Havila ile Şur arasındaki bölgeye yerleştiler. Kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşmişlerdi.

Yakup'la Esav

Yar.25: 19 İbrahim'in oğlu İshak'ın öyküsü:

Yar.25: 20 İshak Aramlı Lavan'ın kızkardeşi, Paddan-Aramlı Betuel'inkızı Rebeka'yla evlendiğinde kırk yaşındaydı.

Yar.25: 21 İshak karısı için RAB'be yakardı, çünkü karısı kısırdı. RABİshak'ın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı.

Yar.25: 22 Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, “Nedir bu başımagelen?” diyerek RAB’be danışmaya gitti.

Yar.25: 23 RAB onu şöyle yanıtladı:”Rahminde iki ulus var,Senden iki ayrı halk doğacak,Biri öbüründen güçlü olacak,Büyüğü küçüğüne hizmet edecek.”

Yar.25: 24 Doğum vakti gelince, Rebeka’nın ikiz oğulları oldu.

Yar.25: 25 İlk doğan oğlu kıpkırmızı ve tüylüydü; kırmızı bir cüppeyiandırıyordu. Adını Esav*fo* koydular.D Not 25:25 “Esav”: “Tüylü” anlamına gelir.

Yar.25: 26 Sonra kardeşi doğdu. Eliyle Esav’ın topuğunu tutuyordu. Buyüzden İshak ona Yakup*fö* adını verdi. Rebeka doğum yaptığındaİshak altmış yaşındaydı.D Not 25:26 “Yakup”: “Topuk tutar” ya da “Hileci” anlamına gelir.

Yar.25: 27 Çocuklar büyüdü. Esav kırları seven usta bir avcı oldu.Yakup’sa hep çadırda oturan sakin bir adamdı.

Yar.25: 28 İshak Esav’ı daha çok severdi, çünkü onun getirdiği avetlerini yerdi. Rebeka ise Yakup’u severdi.

Yar.25: 29 Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç vebitkindi.

Yar.25: 30 Yakup’a, “Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Açve bitkinim” dedi. Bu nedenle ona Edom*fp* adı da verildi.D Not 25:30 “Edom”: “Kızıl” anlamına gelir.

Yar.25: 31 Yakup, “Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver” diyekarşılık verdi.

Yar.25: 32 Esav, “Baksana, açlıktan ölmek üzereyim” dedi, “İlk oğullukhakkının bana ne yararı var?”

Yar.25: 33 Yakup, “Önce ant iç” dedi. Esav ant içerek ilk oğullukhakkını Yakup’a sattı.

Yar.25: 34 Yakup Esav’a ekmekle mercimek çorbası verdi. Esav yiyipiçtikten sonra kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsemiş oldu.

İshak ile Avimelek

BÖLÜM 26

Yar.26: 1 İbrahim’in yaşadığı dönemdeki kıtlıktan başka ülkede bir kıtlık daha oldu. İshak Gerar’a, Filist Kralı Avimelek’in yanına gitti.

Yar.26: 2 RAB İshak’a görünerek, “Mısır’a gitme” dedi, “Sana söyleyeceğim ülkeye yerleş.

Yar.26: 3 Orada bir süre kal. Ben seninle olacak, seni kutsayacağım:Bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahim’e antiçerek verdiğim sözü yerine getireceğim.

Yar.26: 4 Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerintümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyunaracılığıyla kutsanacak.

Yar.26: 5 Çünkü İbrahim sözümü dinledi. Uyarılarıma, buyruklarıma,kurallarıma, yasalarıma bağlı kaldı.”

Yar.26: 6 Böylece İshak Gerar’da kaldı.

Yar.26: 7 Yöre halkı karısıyla ilgili soru sorunca, “Kızkardeşimdir”diyordu. Çünkü “Karımdır” demekten korkuyordu. Rebeka yüzünden yöre halkı beni öldürebilir diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi.

Yar.26: 8 İshak orada uzun zaman kaldı. Bir gün Filist Kralı Avimelek,pencereden dışarı bakarken, İshak’ın karısı Rebeka’yı okşadığını gördü.

Yar.26: 9 İshak’ı çağırtarak, “Bu kadın gerçekte senin karın!” dedi,”Neden kızkardeşin olduğunu söyledin?” İshak, “Çünkü onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm” dedi.

Yar.26: 10 Avimelek, “Nedir bize bu yaptığın?” dedi, “Az kaldıhalkımdan biri karınla yatacaktı. Bize suç işletecektin.”

Yar.26: 11 Sonra bütün halka, “Kim bu adama ya da karısına dokunursa,kesinlikle öldürülecek” diye buyruk verdi.

Yar.26: 12 İshak o ülkede ekin ekti ve o yıl ektiğinin yüz katınıbiçti. RAB onu kutsamıştı.

Yar.26: 13 İshak bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çokzengin oldu.

Yar.26: 14 Sürülerle davar, sığır ve birçok uşak sahibi oldu.Filistliler onu kıskanmaya başladılar.

Yar.26: 15 Babası İbrahim yaşarken kölelerinin kazmış olduğu bütünkuyuları toprakla doldurup kapadılar.

Yar.26: 16 Avimelek İshak’a, “Ülkemizden git” dedi, “Çünkü gücün bizimgücümüzü aştı.”

Yar.26: 17 İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisi’nde çadır kurup oraya yerleşti.

Yar.26: 18 Babası İbrahim yaşarken kazılmış olan kuyuları yeniden açtırdı. Çünkü Filistliler İbrahim’in ölümünden sonra o kuyuları kapamışlardı. Kuyulara aynı adları, babasının vermiş olduğu adları verdi.

Yar.26: 19 İshak’ın köleleri vadide kuyu kazarken bir kaynak buldular.

Yar.26: 20 Gerar’ın çobanları, “Su bizim” diyerek İshak’ın çobanlarıyla kavgaya tutuştular. İshak kendisiyle çekiştikleri için kuyuya Esek*fr* adını verdi.D Not 26:20 “Esek”: “Çekişme” anlamına gelir.

Yar.26: 21 İshak’ın köleleri başka bir kuyu kazdılar. Bu kuyu yüzündende kavga çıkınca İshak kuyuya Sitna*fs* adını verdi.D Not 26:21 “Sitna”: “Düşmanlık” anlamına gelir.

Yar.26: 22 Oradan ayrılıp başka bir yerde kuyu kazdırdı. Bu kuyu yüzünden kavga çıkmadı. Bu nedenle İshak ona Rehovot*fş* adını verdi. “RAB en sonunda bize rahatlık verdi” dedi, “Bu ülkede verimli olacağız.”D Not 26:22 “Rehovot”: “Rahatlık, genişlik” anlamına gelir.

Yar.26: 23 İshak oradan Beer-Şeva’ya gitti.

Yar.26: 24 O gece RAB kendisine görünerek, “Ben baban İbrahim’in Tanrısı’yım, korkma” dedi, “Seninle birlikteyim. Seni kutsayacak, kulum İbrahim’in hatırı için soyunu çoğaltacağım.”

Yar.26: 25 İshak orada bir sunak yaparak RAB’be yakardı. Çadırınıoraya kurdu. Köleleri de orada bir kuyu kazdı.

Yar.26: 26 Avimelek, danışmanı Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ilebirlikte, Gerar’dan İshak’ın yanına gitti.

Yar.26: 27 İshak onlara, “Niçin yanıma geldiniz?” dedi, “Benden nefretediyorsunuz. Üstelik beni ülkenizden kovdunuz.”

Yar.26: 28-29 “Açıkça gördük ki, RAB seninle” diye yanıtladılar, “Onuniçin, aramızda ant olsun: Biz nasıl sana dokunmadıksa, hep iyi davranarak seni esenlik içinde gönderdikse, sen de bize kötülük etme. Bu konuda seninle anlaşalım. Sen şimdi RAB’bin kutsadığı bir adamsın.”

Yar.26: 30 İshak onlara bir şölen verdi, yiyip içtiler.

Yar.26: 31 Sabah erkenden kalkıp karşılıklı ant içtiler. Sonra İshakonları yolcu etti. Esenlik içinde oradan ayrıldılar.

Yar.26: 32 Aynı gün İshak’ın köleleri gelip kazdıkları kuyu hakkındakendisine bilgi verdiler, “Su bulduk” dediler.

Yar.26: 33 İshak kuyuya Şiva*ft* adını verdi. Bu yüzden kent bugünekadar Beer-Şeva*fu* diye anılır.D Not 26:33 “Şiva”: “Ant” anlamına gelir. 26:33 “Beer-Şeva”: “Ant Kuyusu” anlamına gelir.

Yar.26: 34 Esav kırk yaşında Hititli* Beeri’nin kızı Yudit ve HititliElon’un kızı Basemat’la evlendi.

Yar.26: 35 Bu kadınlar İshak’la Rebeka’nın başına dert oldular.

İshak Yakup’u Kutsuyor

BÖLÜM 27

Yar.27: 1 İshak yaşlanmış, gözleri görmez olmuştu. Büyük oğlu Esav’ıçağırıp, “Oğlum!” dedi. Esav, “Efendim!” diye yanıtladı.

Yar.27: 2 İshak, “Artık yaşlandım” dedi, “Ne zaman öleceğimi bilmiyorum.

Yar.27: 3 Silahlarını -ok kılıfını, yayını- al, kırlara çıkıp benim için bir hayvan avla.

Yar.27: 4 Sevdiğim lezzetli bir yemek yap, bana getir yiyeyim. Ölmedenönce seni kutsayayım.”

Yar.27: 5 İshak, oğlu Esav’la konuşurken Rebeka onları dinliyordu. Esavavlanmak için kıra çıkınca,

Yar.27: 6 Rebeka oğlu Yakup’a şöyle dedi: “Dinle, babanın ağabeyinEsav’a söylediklerini duydum.

Yar.27: 7 Baban ona, ‘Bana bir hayvan avla getir’ dedi, ‘Lezzetli biryemek yap, yiyeyim. Ölmeden önce seni RAB’bin huzurunda kutsayayım.’

Yar.27: 8 Bak oğlum, sana söyleyeceklerimi iyi dinle:

Yar.27: 9 Git süründen bana iki seçme oğlak getir. Onlarla babanınsevdiği lezzetli bir yemek yapayım.

Yar.27: 10 Yemesi için onu babana sen götüreceksin. Öyle ki, ölmedenönce seni kutsasın.”

Yar.27: 11 Yakup, “Ama kardeşim Esav’ın bedeni kıllı, benimkiysekılsız” diye yanıtladı,

Yar.27: 12 “Ya babam bana dokunursa? O zaman kendisini aldattığımıanlar. Kutsama yerine üzerime lanet getirmiş olurum.”

Yar.27: 13 Annesi, “Sana gelecek lanet bana gelsin, oğlum” dedi, “Senbeni dinle, git oğlakları getir.”

Yar.27: 14 Yakup gidip oğlakları annesine getirdi. Annesi babasınınsevdiği lezzetli bir yemek yaptı.

Yar.27: 15 Büyük oğlu Esav’ın en güzel giysileri o anda evdeydi.Rebeka onları küçük oğlu Yakup’a giydirdi.

Yar.27: 16 Ellerinin üstünü, ensesinin kılsız yerini oğlak derisiyle kapladı.

Yar.27: 17 Yaptığı güzel yemekle ekmeği Yakup’un eline verdi.

Yar.27: 18 Yakup babasının yanına varıp, “Baba!” diye seslendi.Babası, “Evet, kimsin sen?” dedi.

Yar.27: 19 Yakup, “Ben ilk oğlun Esav’ım” diye karşılık verdi,”Söylediğini yaptım. Lütfen kalk, otur da getirdiğim av etini ye.Öyle ki, beni kutsayabilesin.”

Yar.27: 20 İshak, “Nasıl böyle çabucak buldun, oğlum?” dedi.Yakup, “Tanrın RAB bana yardım etti” diye yanıtladı.

Yar.27: 21 İshak, “Yaklaş, oğlum” dedi, “Sana dokunayım, gerçektenoğlum Esav mısın, değil misin anlayayım.”

Yar.27: 22 Yakup babasına yaklaştı. Babası ona dokunarak, “SesYakup’un sesi, ama eller Esav’ın elleri” dedi.

Yar.27: 23 Onu tanıyamadı. Çünkü Yakup’un elleri ağabeyi Esav’ınelleri gibi kıllıydı. İshak onu kutsamak üzereyken,

Yar.27: 24 bir daha sordu: “Sen gerçekten oğlum Esav mısın?”Yakup, “Evet!” diye yanıtladı.

Yar.27: 25 İshak, “Oğlum, av etini getir yiyeyim de seni kutsayayım”dedi. Yakup önce yemeği, sonra şarabı getirdi. İshak yedi, içti.

Yar.27: 26 “Yaklaş da beni öp, oğlum” dedi.

Yar.27: 27 Yakup yaklaşıp babasını öptü. Babası onun giysilerinikokladı ve kendisini kutsayarak şöyle dedi: “İşte oğlumun kokusuSanki RAB’bin kutsadığı kırların kokusu.

Yar.27: 28 Tanrı sana göklerin çiyinden Ve yerin verimli topraklarından Bol buğday ve yeni şarap versin.

Yar.27: 29 Halklar sana kulluk etsin,Uluslar boyun eğsin. Kardeşlerine egemen ol,Kardeşlerin sana boyun eğsin. Sana lanet edenlere lanet olsun,Seni kutsayanlar kutsansın.”

Esav Kutsanma Hakkını Yitiriyor

Yar.27: 30 İshak Yakup’u kutsadıktan ve Yakup babasının yanındanayrıldıktan hemen sonra kardeşi Esav avdan döndü.

Yar.27: 31 Esav da lezzetli bir yemek yaparak babasına götürdü. Ona,”Baba, kalk, getirdiğim av etini ye” dedi, “Öyle ki, beni kutsayabilesin.”

Yar.27: 32 Babası, “Sen kimsin?” diye sordu.Esav, “Ben ilk oğlun Esav’ım” diye karşılık verdi.

Yar.27: 33 İshak’ı bir titreme sardı. Tir tir titreyerek, “Öyleysedaha önce avlanıp bana yemek getiren kimdi?” diye sordu, “Sengelmeden önce yemeğimi yiyip onu kutsadım. Artık o kutsanmış oldu.”

Yar.27: 34 Esav babasının anlattıklarını duyunca, acı acı haykırdı.”Beni de kutsa, baba, beni de!” dedi.

Yar.27: 35 İshak, “Kardeşin gelip beni kandırdı” diye karşılık verdi,”Senin yerine o kutsandı.”

Yar.27: 36 Esav, “Ona boşuna mı Yakup diyorlar?” dedi, “İki kezdir beni aldatıyor. Önce ilk oğulluk hakkımı aldı. Şimdi de benim yerime o kutsandı.” Sonra, “Kutsamak için bana bir hak ayırmadın mı?” diye sordu.

Yar.27: 37 İshak, “Onu sana egemen kıldım” diye yanıtladı, “Bütün kardeşlerini onun hizmetine verdim. Onu buğday ve yeni şarapla besledim. Senin için ne yapabilirim ki, oğlum?”

Yar.27: 38 Esav, “Sen yalnız bir kişiyi mi kutsayabilirsin baba?” dedi, “Beni de kutsa, baba, beni de!” Sonra hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Yar.27: 39 Babası şöyle yanıtladı:”Göklerin çiyinden,Zengin topraklardanUzak yaşayacaksın.

Yar.27: 40 Kılıcınla yaşayacak,Kardeşine hizmet edeceksin.Ama özgür olmak isteyince,Onun boyunduruğunu kırıp atacaksın.”

Yakup Lavan’ın Yanına Kaçıyor

Yar.27: 41 Babası Yakup’u kutsadığı için Esav kardeşi Yakup’a kinbağladı. “Nasıl olsa babamın ölümü yaklaştı” diye düşünüyordu,”O zaman kardeşim Yakup’u öldürürüm.”

Yar.27: 42 Büyük oğlu Esav’ın ne düşündüğü Rebeka’ya bildirilinceRebeka küçük oğlu Yakup’u çağırttı. “Bak, ağabeyin Esav seniöldürmeyi düşünerek kendini avutuyor” dedi,

Yar.27: 43 “Beni dinle, oğlum. Hemen Harran’a, kardeşim Lavan’ınyanına kaç.

Yar.27: 44-45 Ağabeyinin öfkesi dinip sana kızgınlığı geçinceye, onayaptığını unutuncaya kadar orada kal. Birini gönderir, senigetirtirim. Niçin bir günde ikinizden de yoksun kalayım?”

Yar.27: 46 Sonra İshak’a, “Bu Hititli* kadınlar yüzünden canımdan bezdim” dedi, “Eğer Yakup da bu ülkenin kızlarıyla, Hitit kızlarıyla evlenirse, nasıl yaşarım?”

BÖLÜM 28

Yar.28: 1 İshak Yakup’u çağırdı, onu kutsayarak, “Kenanlı kızlarla evlenme” diye buyurdu,

Yar.28: 2 “Hemen Paddan-Aram’a, annenin babası Betuel’in evine git.Orada dayın Lavan’ın kızlarından biriyle evlen.

Yar.28: 3 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, verimli kılsın,soyunu çoğaltsın; soyundan halklar türesin.

Yar.28: 4 İbrahim’i kutsadığı gibi seni ve soyunu da kutsasın. Öyle ki, Tanrı’nın İbrahim’e verdiği topraklara -üzerinde yabancı olarak yaşadığın bu topraklara- sahip olasın.”

Yar.28: 5 İshak Yakup’u böyle uğurladı. Yakup Paddan-Aram’a, kendisinin ve Esav’ın annesi

Rebeka'nın kardeşi Aramlı Betuel oğlu Lavan'ın yanına gitmek üzere yola çıktı.

Yar.28: 6-7 Esav İshak'ın Yakup'u kutsadığını, evlenmek üzerePaddan-Aram'a gönderdiğini öğrendi. Ayrıca Yakup'u kutsarken,babasının, "Kenanlı kızlarla evlenme" diye buyurduğunu, Yakup'unda annesiyle babasını dinleyip Paddan-Aram'a gittiğini öğrendi.

Yar.28: 8 Böylece babasının Kenanlı kızlardan hoşlanmadığını anladı.

Yar.28: 9 İsmail'in yanına gitti. İbrahim oğlu İsmail'in kızı, Nevayot'un kızkardeşi Mahalat'la evlenerek onu karılarının üzerine getirdi.

Yakup'un Düşü

Yar.28: 10 Yakup Beer-Şeva'dan ayrılarak Harran'a doğru yola çıktı.

Yar.28: 11 Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı.Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koyarak yattı.

Yar.28: 12 Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklereeriştiğini gördü. Tanrı'nın melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı.

Yar.28: 13 RAB yanıbaşında durup, "Atan İbrahim'in, İshak'ın TanrısıRAB benim" dedi, "Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim.

Yar.28: 14 Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın.Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündekibütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak.

Yar.28: 15 Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak vebu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceyekadar senden ayrılmayacağım."

Yar.28: 16 Yakup uyanınca, "RAB burada, ama ben farkına varamadım"diye düşündü.

Yar.28: 17 Korktu ve, "Ne korkunç bir yer!" dedi, "Bu, Tanrı'nınevinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı."

Yar.28: 18 Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taşıanıt olarak dikti, üzerine zeytinyağı döktü.

Yar.28: 19 Oraya Beytel*fü* adını verdi. Kentin önceki adı Luz'du.D Not 28:19 "Beytel": "Tanrı'nın Evi" anlamına gelir.

Yar.28: 20 Sonra bir adak adayarak şöyle dedi: "Tanrı benimle olur,gittiğim yolda beni korur, bana yiyecek, giyecek sağlarsa,

Yar.28: 21 babamın evine esenlik içinde dönersem, RAB benim Tanrımolacak.

Yar.28: 22 Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın evi olacak. Banavereceğin her şeyin ondalığını sana vereceğim."

Yakup Paddan-Aram'a Varıyor

BÖLÜM 29

Yar.29: 1 Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardı.

Yar.29: 2 Kırda bir kuyu gördü. Kuyunun yanıbaşında üç davar sürüsüyatıyordu. Sürülere o

kuyudan su verilirdi. Kuyunun ağzında büyükbir taş vardı.

Yar.29: 3 Bütün sürüler oraya toplanınca, çobanlar kuyunun ağzındakitaşı yuvarlar, davarlarını suvardıktan sonra taşı yine yerine,kuyunun ağzına koyarlardı.

Yar.29: 4 Yakup çobanlara, “Kardeşler, nerelisiniz?” diye sordu.Çobanlar, “Harranlı’yız” diye yanıtladılar.

Yar.29: 5 Yakup, “Nahor’un torunu Lavan’ı tanıyor musunuz?” diyesordu. “Tanıyoruz” dediler.

Yar.29: 6 Yakup, “İyi midir?” diye sordu.”İyidir. İşte kızı Rahel davarlarla birlikte geliyor.”

Yar.29: 7 Yakup, “Akşama daha çok var” dedi, “Sürülerin toplanma vaktideğil. Davarlarınızı suvarın, götürüp otlatın.”

Yar.29: 8 Çobanlar, “Bütün sürüler toplanmadan, kuyunun ağzındaki taşıyuvarlamadan olmaz” dediler, “Ancak o zaman davarları suvarabiliriz.”

Yar.29: 9 Yakup onlarla konuşurken Rahel babasının davarlarınıgetirdi. Rahel çobanlık yapıyordu.

Yar.29: 10 Yakup dayısı Lavan’ın kızı Rahel’i ve davarları görünce,gidip kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı, dayısının davarlarını suvardı.

Yar.29: 11 Rahel’i öperek hıçkıra hıçkıra ağladı.

Yar.29: 12 Rahel’e baba tarafından akraba olduklarını, Rebeka’nın oğluolduğunu anlattı. Rahel koşup babasına haber verdi.

Yar.29: 13 Lavan, yeğeni Yakup’un geldiğini duyunca, onu karşılamayakoştu. Ona sarılıp öptü, evine getirdi. Yakup bütün olanları Lavan’a anlattı.

Yar.29: 14 Lavan, “Sen benim etim, kemiğimsin” dedi.

Yakup Lea ve Rahel’le Evleniyor

Yakup Lavan’ın yanında bir ay kaldıktan sonra,

Yar.29: 15 Lavan, “Akrabamsın diye benim için bedava mı çalışacaksın?”dedi, “Söyle, ne kadar ücret istiyorsun?”

Yar.29: 16 Lavan’ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Rahel’di.

Yar.29: 17 Lea’nın gözleri alımlıydı*fv*, Rahel ise boyu bosu yerinde,güzel bir kızdı.D Not 29:17 “Alımlıydı” ya da “Zayıftı”.

Yar.29: 18 Yakup Rahel’e aşıktı. Lavan’a, “Küçük kızın Rahel için sanayedi yıl hizmet ederim” dedi.

Yar.29: 19 Lavan, “Onu sana vermek başkasına vermekten daha iyidir”dedi, “Yanımda kal.”

Yar.29: 20 Yakup Rahel için yedi yıl çalıştı. Rahel’i sevdiği için,yedi yıl ona birkaç gün gibi geldi.

Yar.29: 21 Lavan’a, “Zaman doldu, kızını ver, evleneyim” dedi.

Yar.29: 22 Lavan bütün yöre halkını toplayıp bir şölen verdi.

Yar.29: 23 Gece kızı Lea'yı Yakup'a götürdü. Yakup onunla yattı.

Yar.29: 24 Lavan cariyesi Zilpa'yı kızı Lea'nın hizmetine verdi.

Yar.29: 25 Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavan'a, "Nedir bana bu yaptığın?" dedi, "Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldattın?"

Yar.29: 26 Lavan, "Bizim buralarda adettir. Büyük kız dururken küçükkız evlendirilmez" dedi,

Yar.29: 27 "Bu bir haftayı tamamla, Rahel'i de sana veririz. Yalnızona karşılık yedi yıl daha yanımda çalışacaksın."

Yar.29: 28 Yakup kabul etti. Lea'yla bir hafta geçirdi. Sonra Lavankızı Rahel'i de ona verdi.

Yar.29: 29 Cariyesi Bilha'yı Rahel'in hizmetine verdi.

Yar.29: 30 Yakup Rahel'le de yattı. Onu Lea'dan çok sevdi. Lavan'ayedi yıl daha hizmet etti.

Yakup'un Çocukları

Yar.29: 31 RAB Lea'nın sevilmediğini görünce, çocuk sahibi olmasınısağladı. Oysa Rahel kısırdı.

Yar.29: 32 Lea hamile kalıp bir erkek çocuk doğurdu. Adını Ruben*fy*koydu. "Çünkü RAB mutsuzluğumu gördü" dedi, "Kuşkusuz artık kocambeni sever."D Not 29:32 "Ruben": "Bak, erkek çocuk!" anlamına gelir.

Yar.29: 33 Yine hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. "RABsevilmediğimi duyduğu için bana bu çocuğu verdi" diyerek adınıŞimon*fz* koydu.D Not 29:33 "Şimon": "Duyar" anlamına gelir.

Yar.29: 34 Üçüncü kez hamile kalıp bir daha erkek çocuk doğurdu."Artık kocam bana bağlanacak" dedi, "Çünkü ona üç erkek çocukdoğurdum." Onun için çocuğa Levi*fa* adı verildi.D Not 29:34 "Levi": "Bağlılık" anlamına gelir.

Yar.29: 35 Dördüncü kez hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu."Bu kez RAB'be övgüler sunacağım" dedi. Onun için çocuğaYahuda*fb* adını verdi. Bir süre doğum yapmadı.D Not 29:35 "Yahuda": "Övgü" anlamına gelir.

BÖLÜM 30

Yar.30: 1 Rahel Yakup'a çocuk doğuramayınca, ablasını kıskanmayabaşladı. Yakup'a, "Bana çocuk ver, yoksa öleceğim" dedi.

Yar.30: 2 Yakup Rahel'e öfkelendi. "Çocuk sahibi olmanı Tanrıengelliyor. Ben Tanrı değilim ki!" diye karşılık verdi.

Yar.30: 3 Rahel, "İşte cariyem Bilha" dedi, "Onunla yat, benim içinçocuk doğursun, ben de aile kurayım."

Yar.30: 4 Rahel cariyesi Bilha'yı eş olarak kocasına verdi. Yakuponunla yattı.

Yar.30: 5 Bilha hamile kalıp Yakup'a bir erkek çocuk doğurdu.

Yar.30: 6 Rahel, "Tanrı beni haklı çıkardı" dedi, "Yakarışımı duyupbana bir oğul verdi." Bu

yüzden çocuğa Dan*fc* adını verdi.D Not 30:6 “Dan”: “Haklı” anlamına gelir.

Yar.30: 7 Rahel’in cariyesi Bilha yine hamile kaldı ve Yakup’a ikincibir oğul doğurdu.

Yar.30: 8 Rahel, “Ablama karşı büyük savaşım verdim ve onu yendim”diyerek çocuğa Naftali*fç* adını verdi.D Not 30:8 “Naftali”: “Benim savaşım” anlamına gelir.

Yar.30: 9 Lea artık doğum yapamadığını görünce, cariyesi Zilpa’yıYakup’a eş olarak verdi.

Yar.30: 10 Zilpa Yakup’a bir erkek çocuk doğurdu.

Yar.30: 11 Lea, “Uğurum!” diyerek çocuğa Gad*fd* adını verdi.D Not 30:11 “Gad”: “Uğur” anlamına gelir.

Yar.30: 12 Lea’nın cariyesi Zilpa Yakup’a ikinci bir oğul doğurdu.

Yar.30: 13 Lea, “Mutluyum!” dedi, “Kadınlar bana ‘Mutlu’ diyecek.” Veçocuğa Aşer*fe* adını verdi.D Not 30:13 “Aşer”: “Mutlu” anlamına gelir.

Yar.30: 14 Ruben hasat mevsimi tarlaya gitti. Orada adamotu*ff* bulupannesi Lea’ya getirdi. Rahel Lea’ya, “Lütfen oğlunun getirdiğiadamotundan bana da ver” dedi.D Not 30:14 “Adamotu”: İnsanın iki bacağını andıran çatal biçiminde köke sahip, yenildiğinde cinsel gücü artırdığına inanılan bir bitki.

Yar.30: 15 Lea, “Kocamı aldığın yetmez mi? Bir de oğlumun adamotunumu istiyorsun?” diye karşılık verdi. Rahel, “Öyle olsun” dedi, “Oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle yatsın.”

Yar.30: 16 Akşamleyin Yakup tarladan dönerken Lea onu karşılamayagitti. Yakup’a, “Benimle yatacaksın” dedi, “Oğlumun adamotunakarşılık bu gece benimsin.” Yakup o gece onunla yattı.

Yar.30: 17 Tanrı Lea’nın duasını işitti. Lea hamile kalıp Yakup’abeşinci oğlunu doğurdu.

Yar.30: 18 “Cariyemi kocama verdiğim için Tanrı beni ödüllendirdi”diyerek çocuğa İssakar*fg* adını verdi.D Not 30:18 “İssakar”: “Ödül” anlamına gelir.

Yar.30: 19 Lea yine hamile kaldı ve Yakup’a altıncı oğlunu doğurdu.

Yar.30: 20 “Tanrı bana iyi bir armağan verdi” dedi, “Artık kocam bana değer verir. Çünkü ona altı erkek çocuk doğurdum.” Ve çocuğa Zevulun*fh* adını verdi.D Not 30:20 “Zevulun”: “Değer” anlamına gelir.

Yar.30: 21 Bir süre sonra Lea bir kız doğurdu ve adını Dina koydu.

Yar.30: 22 Tanrı Rahel’i anımsadı, onun duasını işiterek çocuk sahibiolmasını sağladı.

Yar.30: 23-24 Rahel hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. “Tanrı utancımı kaldırdı. RAB bana bir oğul daha versin!” diyerek çocuğa Yusuf*fı* adını verdi.D Not 30:24 “Yusuf”: “Daha çok versin” anlamına gelir.

Yakup’un Sürüleri Artıyor

Yar.30: 25 Rahel Yusuf’u doğurduktan sonra Yakup Lavan’a, “Benigönder, evime, topraklarıma gideyim” dedi,

Yar.30: 26 “Hizmetime karşılık karılarımı, çocuklarımı ver de gideyim.Sana nasıl hizmet ettiğimi

biliyorsun."

Yar.30: 27 Lavan, "Eğer benden hoşnutsan, burada kal" dedi, "Çünküfala bakarak anladım ki, RAB senin sayende beni kutsadı.

Yar.30: 28 Alacağın neyse söyle, ödeyeyim."

Yar.30: 29 Yakup, "Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasılbaktığımı biliyorsun" diye karşılık verdi,

Yar.30: 30 "Ben gelmeden önce malın azdı. Sayemde RAB seni kutsadı,malın gitgide arttı. Ya kendi evim için ne zaman çalışacağım?"

Yar.30: 31 Lavan, "Sana ne vereyim?" diye sordu.Yakup, "Bana bir şey verme" diye yanıtladı, "Eğer şu önerimikabul edersen, yine sürünü güder, hayvanlarına bakarım:

Yar.30: 32 Bugün bütün sürülerini yoklayıp noktalı veya benekli koyunları, kara kuzuları, benekli veya noktalı keçileri ayırayım. Ücretim bu olsun.

Yar.30: 33 İleride bana verdiklerini denetlemeye geldiğinde, dürüst olup olmadığımı kolayca anlayabilirsin. Noktalı ve benekli olmayan keçilerim, kara olmayan kuzularım varsa, onları çalmışım demektir."

Yar.30: 34 Lavan, "Kabul, söylediğin gibi olsun" dedi.

Yar.30: 35 Ama o gün çizgili ve benekli tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırıp oğullarına teslim etti.

Yar.30: 36 Sonra Yakup'tan üç günlük yol kadar uzaklaştı. YakupLavan'ın kalan sürüsünü gütmeye devam etti.

Yar.30: 37 Yakup aselbent, badem, çınar ağaçlarından taze dallarkesti. Dalları soyarak beyaz çentikler açtı.

Yar.30: 38 Soyduğu çubukları koyunların önüne, su içtikleri yalaklarakoydu. Koyunlar su içmeye gelince çiftleşiyorlardı.

Yar.30: 39 Çubukların önünde çiftleşince çizgili, noktalı, benekliyavrular doğuruyorlardı.

Yar.30: 40 Yakup kuzuları ayırıp sürülerin yüzünü Lavan'ın çizgili,kara hayvanlarına döndürüyordu. Kendi sürülerini ayrı tutuyor,Lavan'ınkilerle karıştırmıyordu.

Yar.30: 41 Sürüdeki güçlü hayvanlar kızışınca, Yakup çubukları onlarıngözü önüne, yalaklara koyuyordu ki, çubukların yanında çiftleşsinler.

Yar.30: 42 Sürünün zayıf hayvanlarının önüneyse çubuk koymuyordu.Böylece zayıf hayvanları Lavan, güçlüleri Yakup aldı.

Yar.30: 43 Yakup alabildiğine zenginleşti. Çok sayıda sürü, erkek vekadın köle, deve, eşek sahibi oldu.

Yakup Lavan'dan Kaçıyor

BÖLÜM 31

Yar.31: 1 Lavan'ın oğulları, "Yakup babamızın sahip olduğu her şeyialdı" dediler, "Bütün varlığını

babamıza ait şeylerden kazandı.”Yakup bu sözleri duyunca,

Yar.31: 2 Lavan’ın kendisine karşı tutumunun eskisi gibi olmadığını anladı.

Yar.31: 3 RAB Yakup’a, “Atalarının topraklarına, akrabalarının yanınadön” dedi, “Seninle olacağım.”

Yar.31: 4 Bunun üzerine Yakup Rahel’le Lea’yı sürüsünün bulunduğukırlara çağırttı.

Yar.31: 5 Onlara, “Bakıyorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor”dedi, “Ama babamın Tanrısı benimle birlikte.

Yar.31: 6 Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi bilirsiniz.

Yar.31: 7 Ne yazık ki, babanız beni aldattı, ondan alacağımı on kezdeğiştirdi. Ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi.

Yar.31: 8 Lavan, ‘Ücret olarak noktalı hayvanları al’ deyince, bütün sürü noktalı doğurdu. ‘Ücret olarak çizgili olanları al’ deyince de bütün sürü çizgili doğurdu.

Yar.31: 9 Tanrı babanızın hayvanlarını aldı, bana verdi.

Yar.31: 10 “Sürülerin çiftleştiği mevsimde bir düş gördüm. Çiftleşentekeler çizgili, noktalı, kırçıldı.

Yar.31: 11 Düşümde Tanrı’nın meleği bana, ‘Yakup!’ diye seslendi.’Buyur’ dedim.

Yar.31: 12 Bana, ‘Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı vekırçıl’ dedi, ‘Çünkü Lavan’ın sana yaptıklarının hepsini gördüm.

Yar.31: 13 Ben Beytel’in Tanrısı’yım. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş*, adak adamıştın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön.’”

Yar.31: 14 Rahel’le Lea, “Babamızın evinde hâlâ payımız, mirasımız varmı?” dediler,

Yar.31: 15 “Onun gözünde artık yabancı değil miyiz? Çünkü bizi sattı.Bizim için ödenen bedelin hepsini yedi.

Yar.31: 16 Tanrı’nın babamızdan aldığı varlığın tümü bize veçocuklarımıza aittir. Tanrı sana ne dediyse öyle yap.”

Yar.31: 17 Böylece Yakup çocuklarını, karılarını develere bindirdi.

Yar.31: 18 Bütün hayvanları önüne kattı; topladığı mallarla, Paddan-Aram’da kazandığı hayvanlarla birlikte Kenan ülkesine, babası İshak’ın yanına gitmek üzere yola çıktı.

Yar.31: 19 Lavan koyunlarını kırkmaya gidince, Rahel babasının putlarını çaldı.

Yar.31: 20 Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan’ı kandırdı.

Yar.31: 21 Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. Fırat Irmağı’nıgeçip Gilat dağlık bölgesine doğru gitti.

Lavan Yakup’un Peşine Düşüyor

Yar.31: 22 Üçüncü gün Yakup’un kaçtığını Lavan’a bildirdiler.

Yar.31: 23 Lavan yakınlarını yanına alıp Yakup'un peşine düştü. Yedigün sonra Gilat dağlık bölgesinde ona yetişti.

Yar.31: 24 O gece Tanrı Aramlı Lavan'ın düşüne girerek ona, "Dikkatliol!" dedi, "Yakup'a ne iyi, ne kötü bir şey söyle."

Yar.31: 25 Lavan Yakup'a yetişti. Yakup çadırını Gilat dağlık bölgesine kurmuştu. Lavan da yakınlarıyla birlikte çadırını aynı yere kurdu.

Yar.31: 26 Yakup'a, "Nedir bu yaptığın?" dedi, "Beni aldattın.Kızlarımı alıp savaş tutsağı gibi götürdün.

Yar.31: 27 Neden gizlice kaçtın? Neden beni aldattın? Niçin banasöylemedin? Seni sevinçle, ezgilerle, tefle, lirle yolcu ederdim.

Yar.31: 28 Torunlarımla, kızlarımla öpüşüp vedalaşmama izin vermedin.Aptallık ettin.

Yar.31: 29 Size kötülük yapacak güçteyim, ama babanın Tanrısı dün gecebana, 'Dikkatli ol!' dedi, 'Yakup'a ne iyi, ne kötü hiçbir şey söyleme.'

Yar.31: 30 Babanın evini çok özlediğin için bizden ayrıldın. Amailahlarımı niçin çaldın?"

Yar.31: 31 Yakup, "Korktum" diye karşılık verdi, "Kızlarını zorlaelimden alırsın diye düşündüm.

Yar.31: 32 İlahlarını kimde bulursan, o öldürülecektir. Yakınlarımızınönünde kendin ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al."Yakup ilahları Rahel'in çaldığını bilmiyordu.

Yar.31: 33 Lavan Yakup'un, Lea'nın ve iki cariyenin çadırına baktıysada ilahları bulamadı. Lea'nın çadırından çıkıp Rahel'in çadırına girdi.

Yar.31: 34 Rahel çaldığı putları devesinin semerine koymuş, üzerineoturmuştu. Lavan çadırını didik didik aradıysa da putları bulamadı.

Yar.31: 35 Rahel babasına, "Efendim, huzurunda kalkamadığım için kızma, âdet görüyorum da" dedi. Lavan her yeri aradıysa da, putları bulamadı.

Yar.31: 36 Yakup kendini tutamadı. Lavan'a çıkışarak, "Suçum ne?" diyesordu, "Ne günah işledim ki böyle öfkeyle peşime takıldın?

Yar.31: 37 Bütün eşyalarımı aradın, kendine ait bir şey buldun mu? Varsa onu buraya, yakınlarımızın önüne koy. Onlar ikimiz hakkında karar versinler.

Yar.31: 38 Yirmi yıl yanında kaldım. Koyunların, keçilerin hiç düşükyapmadı. Sürülerinin içinden bir tek koç yemedim.

Yar.31: 39 Yabanıl hayvanların parçaladığını sana göstermedim, zararını ben çektim. Gece ya da gündüz çalınan her hayvanın karşılığını benden istedin.

Yar.31: 40 Öyle bir durumdaydım ki, gündüz sıcak, gece kırağı yedibitirdi beni. Gözüme uyku girmedi.

Yar.31: 41 Yirmi yıl evinde böyle yaşadım. İki kızın için on dört yıl, sürün için altı yıl sana hizmet ettim. On kez alacağımı değiştirdin.

Yar.31: 42 Babamın ve İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın taptığı*fi* Tanrıbenden yana olmasaydı, beni eli boş gönderecektin. Tanrı çektiğimzorluğu, verdiğim emeği gördü ve dün gece seni uyardı."D

Not 31:42 “Taptığı”: İbranice “Korktuğu”. Aynı ifade 31:53’te de geçer.

Yar.31: 43 Lavan, “Kadınlar benim kızlarım, çocuklar benim çocuklarım, sürüler benim sürülerim” diye karşılık verdi, “Burada gördüğün her şey bana ait. Kızlarıma ya da doğurdukları çocuklara bugün ne yapabilirim ki?

Yar.31: 44 Gel anlaşalım. Aramıza tanık koyalım.”

Yar.31: 45 Yakup bir taş alıp onu anıt olarak dikti.

Yar.31: 46 Yakınlarına, “Taş toplayın” dedi. Adamlar topladıklarıtaşları bir yere yığdılar. Orada, yığının yanında yemek yediler.

Yar.31: 47 Lavan taş yığınına Yegar-Sahaduta*fj*, Yakup ise Galet*fj*adını verdi.D Not 31:47 Aramice “Yegar-Sahaduta” ve İbranice “Galet” “Tanıklık yığını” anlamına gelir.

Yar.31: 48 Lavan, “Bu yığın bugün aramızda tanık olsun” dedi. Buyüzden yığına Galet adı verildi.

Yar.31: 49 Mispa*fk* diye de anılır. Çünkü Lavan, “Birbirimizden uzakolduğumuz zaman RAB aramızda gözcülük etsin” dedi,D Not 31:49 “Mispa”: “Gözcü kulesi” anlamına gelir.

Yar.31: 50 “Eğer kızlarıma kötü davranır, başka kadınlarla evlenirsen,yanımızda kimse olmasa bile Tanrı tanık olacaktır.”

Yar.31: 51 Sonra, “İşte taş yığını, işte aramıza diktiğim anıt” dedi,

Yar.31: 52 “Bu yığın ve anıt birer tanık olsun. Bu yığının ötesinegeçip sana kötülük etmeyeceğim. Sen de bu yığını ve anıtı geçipbana kötülük etmeyeceksin.

Yar.31: 53 İbrahim’in, Nahor’un ve babalarının Tanrısı aramızda yargıçolsun.” Yakup babası İshak’ın taptığı Tanrı’nın adıyla ant içti.

Yar.31: 54 Sonra dağda kurban kesip yakınlarını yemeğe çağırdı. Yemeğiyiyip geceyi dağda geçirdiler.

Yar.31: 55 Lavan sabah erkenden kalktı; torunlarını, kızlarını öpüpkutsadıktan sonra evine gitti.

BÖLÜM 32

Yar.32: 1 Yakup yoluna devam ederken, Tanrı’nın melekleriyle karşılaştı.

Yar.32: 2 Onları görünce, “Tanrı’nın ordugahı bu” diyerek oraya Mahanayim*fl* adını verdi.D Not 32:2 “Mahanayim”: “İki ordugah” anlamına gelir.

Yakup Esav’la Karşılaşmaya Hazırlanıyor

Yar.32: 3 Yakup Edom topraklarında, Seir ülkesinde yaşayan ağabeyiEsav’a önceden haberciler gönderdi.

Yar.32: 4 Onlara şu buyruğu verdi: “Efendim Esav’a şöyle deyin: KulunYakup diyor ki, ‘Şimdiye kadar Lavan’ın yanında konuk olarak kaldım.

Yar.32: 5 Öküzlere, eşeklere, davarlara, erkek ve kadın kölelere sahipoldum. Efendimi hoşnut etmek için önceden haber gönderiyorum.’”

Yar.32: 6 Haberciler geri dönüp Yakup'a, "Ağabeyin Esav'ın yanınagittik" dediler, "Dört yüz adamla seni karşılamaya geliyor."

Yar.32: 7 Yakup çok korktu, sıkıldı. Yanındaki adamları, davarları,sığırları, develeri iki gruba ayırdı.

Yar.32: 8 "Esav gelir, bir gruba saldırırsa, hiç değilse öteki grupkurtulur" diye düşündü.

Yar.32: 9 Sonra şöyle dua etti: "Ey atam İbrahim'in, babam İshak'ınTanrısı RAB! Bana, 'Ülkene, akrabalarının yanına dön, senibaşarılı kılacağım' diye söz verdin.

Yar.32: 10 Bana gösterdiğin bunca iyiliğe, güvene layık değilim. Şerialrmağı'nı geçtiğimde değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi ikiorduyla döndüm.

Yar.32: 11 Yalvarırım, beni ağabeyim Esav'dan koru. Gelip bana,çocuklarla annelerine saldırmasından korkuyorum.

Yar.32: 12 'Seni kesinlikle başarılı kılacağım, soyunu denizin kumugibi sayılamayacak kadar çoğaltacağım' diye söz vermiştin bana."

Yar.32: 13-15 Yakup geceyi orada geçirdi. Birlikte getirdiğihayvanlardan ağabeyi Esav'a armağan olarak iki yüz keçi, yirmiteke, iki yüz koyun, yirmi koç, yavrularıyla birlikte otuz dişideve, kırk inek, on boğa, yirmi dişi, on erkek eşek ayırdı.

Yar.32: 16 Bunları ayrı sürüler halinde kölelerine teslim ederek,"Önümden gidin, sürüler arasında boşluk bırakın" dedi.

Yar.32: 17 Birinci köleye buyruk verdi: "Ağabeyim Esav'lakarşılaştığında, 'Sahibin kim, nereye gidiyorsun? Önündeki buhayvanlar kimin?' diye sorarsa,

Yar.32: 18 'Kulun Yakup'un' diyeceksin, 'Efendisi Esav'a armağanolarak gönderiyor. Kendisi de arkamızdan geliyor.'"

Yar.32: 19 İkinci ve üçüncü köleye, sürülerin peşinden giden herkeseaynı buyruğu verdi: "Esav'la karşılaştığınızda aynı şeyleri söyleyeceksiniz.

Yar.32: 20 'Kulun Yakup arkamızdan geliyor' diyeceksiniz.""Önden göndereceğim armağanla onu yatıştırır, sonra kendisinigörürüm. Belki beni bağışlar" diye düşünüyordu.

Yar.32: 21 Böylece armağanı önden gönderip geceyi konakladığı yerdegeçirdi.

Yakup Güreş Tutuyor

Yar.32: 22 Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on biroğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağı'nın sığ yerinden karşıya geçti.

Yar.32: 23 Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıyageçirdi.

Yar.32: 24 Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarıncayakadar onunla güreşti.

Yar.32: 25 Yakup'u yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğininbaşına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı.

Yar.32: 26 Adam, "Bırak beni, gün ağarıyor" dedi.Yakup, "Beni kutsamadıkça seni bırakmam" diye yanıtladı.

Yar.32: 27 Adam, “Adın ne?” diye sordu. “Yakup.”

Yar.32: 28 Adam, “Artık sana Yakup değil, İsrail*fm* denecek” dedi,”Çünkü Tanrı’yla, insanlarla güreşip yendin.”D Not 32:28 “İsrail”: “Tanrı’yla güreşir” anlamına gelir.

Yar.32: 29 Yakup, “Lütfen adını söyler misin?” diye sordu.Ama adam, “Neden adımı soruyorsun?” dedi. Sonra Yakup’u kutsadı.

Yar.32: 30 Yakup, “Tanrı’yla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı”diyerek oraya Peniel*fn* adını verdi.D Not 32:30 “Peniel”: “Tanrı’nın yüzü” anlamına gelir.

Yar.32: 31 Yakup Peniel’den ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürüaksıyordu.

Yar.32: 32 Bu nedenle İsrailliler bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup’un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.

Yakup Esav’la Karşılaşıyor

BÖLÜM 33

Yar.33: 1 Yakup baktı, Esav dört yüz adamıyla birlikte geliyor.Çocukları Lea’yla Rahel’e ve iki cariyeye teslim etti.

Yar.33: 2 Cariyelerle çocuklarını öne, Lea’yla çocuklarını arkaya,Rahel’le Yusuf’u da en arkaya dizdi.

Yar.33: 3 Kendisi hepsinin önüne geçti. Ağabeyine yaklaşırken yedi kezyere kapandı.

Yar.33: 4 Ne var ki Esav koşarak onu karşıladı, kucaklayıp boynunasarıldı, öptü. İkisi de ağlamaya başladı.

Yar.33: 5 Esav kadınlarla çocuklara baktı. “Kim bu yanındakiler?” diyesordu. Yakup, “Tanrı’nın kuluna lütfettiği çocuklar” dedi.

Yar.33: 6 Cariyelerle yanlarındaki çocuklar yaklaşıp eğildiler.

Yar.33: 7 Ardından Lea çocuklarıyla birlikte yaklaşıp eğildi. En sonda Yusuf’la Rahel yaklaşıp eğildi.

Yar.33: 8 Esav, “Karşılaştığım öbür topluluğun anlamı neydi?” diyesordu. Yakup, “Efendimi hoşnut etmek için” diye yanıtladı.

Yar.33: 9 Esav, “Benim yeterince malım var, kardeşim” dedi, “Seninmalın sana kalsın.”

Yar.33: 10 Yakup, “Olmaz, eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanımıkabul et” diye karşılık verdi, “Senin yüzünü görmek Tanrı’nınyüzünü görmek gibi. Çünkü beni kabul ettin.

Yar.33: 11 Lütfen sana gönderdiğim armağanı al. Tanrı bana öyle iyilikyaptı ki, her şeyim var.” Armağanı kabul ettirinceye kadar diretti.

Yar.33: 12 Esav, “Haydi yolumuza devam edelim” dedi, “Ben önünsıragideceğim.”

Yar.33: 13 Yakup, “Efendim, bilirsin, çocuklar narindir” dedi,”Yanımdaki koyunların, sığırların yavruları var. Hayvanları birgün daha yürümeye zorlarsak hepsi ölür.

Yar.33: 14 Efendim, lütfen sen kulunun önünden git. Ben hayvanlarla çocuklara ayak uydurarak

yavaş yavaş geleceğim. Seir'de efendime yetişirim."

Yar.33: 15 Esav, "Yanımdaki adamlardan birkaçını yanına vereyim" dedi.Yakup, "Niçin?" diye sordu, "Ben yalnızca seni hoşnut etmek istiyorum."

Yar.33: 16 Esav o gün Seir'e dönmek üzere yola koyuldu.

Yar.33: 17 Yakup'sa Sukkot'a*fo* gitti. Orada kendine ev, hayvanlarınabarınaklar yaptı. Bu yüzden oraya Sukkot adını verdi.D Not 33:17 "Sukkot": "Barınaklar" anlamına gelir.

Yar.33: 18 Yakup güvenlik içinde Paddan-Aram'dan Kenan ülkesine, ŞekemKenti'ne vardı. Kentin yakınında konakladı.

Yar.33: 19 Çadırını kurduğu arsayı Şekem'in babası Hamor'unoğullarından yüz parça gümüşe*fö* aldı.D Not 33:19 "Yüz parça gümüş": İbranice "Yüz kesita". Kesitaağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.

Yar.33: 20 Orada bir sunak kurarak El-Elohe-İsrail*fp* adını verdi.D Not 33:20 "El-Elohe-İsrail": "Tanrı İsrail'in Tanrısı" anlamınagelir.

Dina ve Şekemliler

BÖLÜM 34

Yar.34: 1 Lea'yla Yakup'un kızı Dina bir gün yöre kadınlarını ziyarete gitti.

Yar.34: 2 O bölgenin beyi Hivli Hamor'un oğlu Şekem Dina'yı görüncetutup ırzına geçti.

Yar.34: 3 Yakup'un kızına gönlünü kaptırdı. Dina'yı sevdi ve ona nazikdavrandı.

Yar.34: 4 Babası Hamor'a, "Bu kızı bana eş olarak al" dedi.

Yar.34: 5 Yakup kızı Dina'nın kirletildiğini duyduğunda, oğulları kırda hayvanların başındaydı. Yakup onlar gelinceye kadar konuşmadı.

Yar.34: 6 Bu arada Şekem'in babası Hamor konuşmak için Yakup'un yanınagitti.

Yar.34: 7 Yakup'un oğulları olayı duyar duymaz kırdan döndüler.Üzüntülü ve çok öfkeliydiler. Çünkü Şekem Yakup'un kızıylayatarak İsrail'in onurunu kırmıştı. Böyle bir şey olmamalıydı.

Yar.34: 8 Hamor onlara, "Oğlum Şekem'in gönlü kızınızda" dedi, "Lütfenonu oğluma eş olarak verin.

Yar.34: 9 Bizimle akraba olun. Birbirimize kız verip kız alalım.

Yar.34: 10 Bizimle birlikte yaşayın. Ülke önünüzde, nereye istersenizyerleşin, ticaret yapın, mülk edinin."

Yar.34: 11 Şekem de Dina'nın babasıyla kardeşlerine, "Bana bu iyiliğiyapın, ne isterseniz veririm" dedi,

Yar.34: 12 "Ne kadar başlık ve armağan isterseniz isteyin, dilediğinizher şeyi vereceğim. Yeter ki, kızı bana eş olarak verin."

Yar.34: 13 Kızkardeşleri Dina'nın ırzına geçildiği için, Yakup'unoğulları Şekem'le babası Hamor'a aldatıcı bir yanıt verdiler.

Yar.34: 14 “Olmaz, kızkardeşimizi sünnetsiz* bir adama veremeyiz”dediler, “Bizim için utanç olur.

Yar.34: 15 Ancak şu koşulla kabul ederiz: Bütün erkekleriniz bizimgibi sünnet olursa,

Yar.34: 16 birbirimize kız verip kız alabiliriz. Sizinle birlikteyaşar, bir halk oluruz.

Yar.34: 17 Eğer kabul etmez, sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz.”

Yar.34: 18 Bu öneri Hamor’la oğlu Şekem’e iyi göründü.

Yar.34: 19 Ailesinde en saygın kişi olan genç Şekem öneriyi yerinegetirmekte gecikmedi. Çünkü Yakup’un kızına aşıktı.

Yar.34: 20 Hamor’la oğlu Şekem durumu kent halkına bildirmek içinkentin kapısına gittiler.

Yar.34: 21 “Bu adamlar bize dostluk gösteriyor” dediler, “Ülkemizdeyaşasınlar, ticaret yapsınlar. Topraklarımız geniş, onlara dayeter, bize de. Birbirimize kız verip kız alabiliriz.

Yar.34: 22 Yalnız, şu koşulla bizimle birleşmeyi, birlikte yaşamayı kabul ediyorlar: Bizim erkeklerin de kendileri gibi sünnet olmasını istiyorlar.

Yar.34: 23 Böylece bütün sürüleri, malları, öbür hayvanları da bizim olur, değil mi? Gelin onlarla anlaşalım, bizimle birlikte yaşasınlar.”

Yar.34: 24 Kent kapısından geçen herkes Hamor’la oğlu Şekem’insöylediklerini kabul etti ve kentteki bütün erkekler sünnet oldu.

Yar.34: 25 Üçüncü gün erkekler daha sünnetin acısını çekerken, Yakup’un oğullarından ikisi -Dina’nın kardeşleri Şimon’la Levi- kılıçlarını kuşanıp kuşku uyandırmadan kente girip bütün erkekleri kılıçtan geçirdiler.

Yar.34: 26 Hamor’la oğlu Şekem’i de öldürdüler. Dina’yı Şekem’inevinden alıp gittiler.

Yar.34: 27 Sonra Yakup’un bütün oğulları cesetleri soyup kenti yağmaladılar. Çünkü kızkardeşlerini kirletmişlerdi.

Yar.34: 28 Kentteki ve kırdaki davarları, sığırları, eşekleri ele geçirdiler.

Yar.34: 29 Bütün mallarını, çocuklarını, kadınlarını aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar.

Yar.34: 30 Yakup, Şimon’la Levi’ye, “Bu ülkede yaşayan Kenanlılar’laPerizliler’i bana düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz” dedi, “Sayıca azız. Eğer birleşir, bana saldırırlarsa, ailemle birlikte yok olurum.”

Yar.34: 31 Şimon’la Levi, “Kızkardeşimize bir fahişe gibi mi davranmalıydı?” diye karşılık verdiler.

Yakup Beytel’e Dönüyor

BÖLÜM 35

Yar.35: 1 Tanrı Yakup’a, “Git, Beytel’e yerleş” dedi, “AğabeyinEsav’dan kaçarken sana görünen Tanrı’ya orada bir sunak yap.”

Yar.35: 2 Yakup ailesine ve yanındakilere, “Yabancı ilahlarınızı atın”dedi, “Kendinizi arındırıp giysilerinizi değiştirin.

Yar.35: 3 Beytel’e gidelim. Sıkıntı çektiğim günlerde yakarışımı duyan, gittiğim her yerde benimle birlikte olan Tanrı’ya orada bir sunak yapacağım.”

Yar.35: 4 Böylece herkes yabancı ilahlarını, kulaklarındaki küpeleri Yakup’a verdi. Yakup bunları Şekem yakınlarında bir yabanıl fıstık ağacının altına gömdü.

Yar.35: 5 Sonra göçtüler. Çevre kentlerde yaşayan halk peşlerinedüşmedi, çünkü hepsini Tanrı korkusu sarmıştı.

Yar.35: 6 Yakup adamlarıyla birlikte Kenan ülkesindeki Luz -Beytel-Kenti’ne geldi.

Yar.35: 7 Bir sunak yaparak oraya El-Beytel*fr* adını verdi. Çünküağabeyinden kaçarken Tanrı orada kendisine görünmüştü.D Not 35:7 “El-Beytel”: “Beytel’in Tanrısı” anlamına gelir.

Yar.35: 8 Rebeka’nın dadısı Debora ölünce Beytel’in güneyindeki meşeağacının altına gömüldü. Bu yüzden ağaca Allon-Bakut*fs* adı verildi.D Not 35:8 “Allon-Bakut”: “Ağlama meşesi” anlamına gelir.

Yar.35: 9 Yakup Paddan-Aram’dan dönünce, Tanrı ona yine görünerek onukutsadı.

Yar.35: 10 “Sana Yakup diyorlar, ama bundan böyle adın Yakup değil,İsrail olacak” diyerek onun adını İsrail*fş* koydu.D Not 35:10 “İsrail”: “Tanrı’yla güreşir” anlamına gelir.

Yar.35: 11 “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’yım” dedi, “Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak. Kralların atası olacaksın.

Yar.35: 12 İbrahim’e, İshak’a verdiğim toprakları sana verecek, sendensonra da soyuna bağışlayacağım.”

Yar.35: 13 Sonra Tanrı Yakup’tan ayrılarak onunla konuştuğu yerdenyukarı çekildi.

Yar.35: 14 Yakup Tanrı’nın kendisiyle konuştuğu yere taş bir anıtdikti. Üzerine dökmelik sunu ve zeytinyağı döktü.

Yar.35: 15 Oraya, Tanrı’nın kendisiyle konuştuğu yere Beytel*ft* adını verdi.D Not 35:15 “Beytel”: “Tanrı’nın evi” anlamına gelir.

Rahel’le İshak’ın Ölümü

Yar.35: 16 Sonra Beytel’den göçtüler. Efrat’a varmadan Rahel doğumyaptı. Doğum yaparken çok sancı çekti.

Yar.35: 17 O sancı çekerken, ebesi, “Korkma!” dedi, “Bir oğlun daha oluyor.”

Yar.35: 18 Ama Rahel ölmek üzereydi. Can verirken oğlunun adınıBen-Oni*fu* koydu. Babası ise çocuğa Benyamin*fü* adını verdi.D Not 35:18 “Ben-Oni”: “Kederimin oğlu” anlamına gelir. 35:18 “Benyamin”: “Sağ elimin oğlu” ya da “Güneyli oğul”anlamına gelir.

Yar.35: 19 Rahel öldü ve Efrat -Beytlehem- yolunda gömüldü.

Yar.35: 20 Yakup Rahel’in mezarına bir taş dikti. Bu mezar taşı bugünekadar kaldı.

Yar.35: 21 İsrail yine göçtü ve Eder Kulesi’nin ötesinde konakladı.

Yar.35: 22 İsrail o bölgede yaşarken Ruben babasının cariyesiBilha'yla yattı. İsrail bunu duyunca çok kızdı*fv*.D Not 35:22 Septuaginta "Bunu duyunca çok kızdı", Masoretik metin"Bunu duydu".

Yar.35: 23 Yakup'un on iki oğlu vardı. Lea'nın oğulları: Ruben -Yakup'un ilk oğlu- Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun.

Yar.35: 24 Rahel'in oğulları: Yusuf, Benyamin.

Yar.35: 25 Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan, Naftali.

Yar.35: 26 Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'unPaddan-Aram'da doğan oğulları bunlardır.

Yar.35: 27 Yakup, İshak'la İbrahim'in de yabancı olarak kalmış olduğu bugün Hevron denen Kiryat-Arba yakınlarındaki Mamre'ye, babası İshak'ın yanına gitti.

Yar.35: 28 İshak yüz seksen yıl yaşadı.

Yar.35: 29 Kocamış, yaşama doymuş olarak son soluğunu verdi. Ölüphalkına kavuştu. Oğulları Esav'la Yakup onu gömdüler.

Esav'ın Soyu(1Ta.1:35-37)

BÖLÜM 36

Yar.36: 1 Esav'ın, yani Edom'un öyküsü:

Yar.36: 2 Esav şu Kenanlı kızlarla evlendi: Hititli* Elon'un kızı Âda;Hivli Sivon'un torunu, Âna'nın kızı Oholivama;

Yar.36: 3 Nevayot'un kızkardeşi, İsmail'in kızı Basemat.

Yar.36: 4 Âda Esav'a Elifaz'ı, Basemat Reuel'i,

Yar.36: 5 Oholivama Yeuş, Yalam ve Korah'ı doğurdu. Esav'ın Kenanülkesinde doğan oğulları bunlardı.

Yar.36: 6 Esav karılarını, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvanlarının hepsini, Kenan ülkesinde kazandığı malların tümünü alıp kardeşi Yakup'tan ayrıldı, başka bir ülkeye gitti.

Yar.36: 7 Birlikte yaşayamayacak kadar çok malları vardı. Yabancıolarak yaşadıkları bu topraklar davarlarına yetmiyordu.

Yar.36: 8 Esav -Edom- Seir dağlık bölgesine yerleşti.

Yar.36: 9 Seir dağlık bölgesine yerleşen Edomlular'ın atası Esav'ınsoyu:

Yar.36: 10 Esav'ın oğullarının adları şunlardır:Esav'ın karılarından Âda'nın oğlu Elifaz, Basemat'ın oğlu Reuel.

Yar.36: 11 Elifaz'ın oğulları:Teman, Omar, Sefo, Gatam, Kenaz.

Yar.36: 12 Timna Esav'ın oğlu Elifaz'ın cariyesiydi. Elifaz'a Amalek'idoğurdu. Bunlar Esav'ın karısı Âda'nın torunlarıdır.

Yar.36: 13 Reuel'in oğulları:Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.Bunlar Esav'ın karısı Basemat'ın torunlarıdır.

Yar.36: 14 Sivon'un torunu ve Âna'nın kızı olan Esav'ın karısıOholivama'nın Esav'a doğurduğu oğullar şunlardır:Yeuş, Yalam, Korah.

Yar.36: 15 Esavoğulları'nın boy beyleri şunlardır:Esav'ın ilk oğlu Elifaz'ın oğulları:Teman, Omar, Sefo, Kenaz,

Yar.36: 16 Korah, Gatam, Amalek. Bunlar Edom ülkesinde Elifaz'ınsoyundan beylerdi ve Âda'nın torunlarıydı.

Yar.36: 17 Esav oğlu Reuel'in oğulları şunlardır:Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Edom ülkesinde Reuel'in soyundan gelen beylerdi ve Esav'ın karısı Basemat'ın torunlarıydı.

Yar.36: 18 Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları şunlardır:Yeuş, Yalam, Korah. Bunlar Âna'nın kızı olan Esav'ın karısı Oholivama'nın soyundan gelen beylerdi.

Yar.36: 19 Bunların hepsi Esav'ın -Edom'un- oğullarıdır. Yukardakilerde onların beyleridir.

Seir'in Soyu(1Ta.1:38-42)

Yar.36: 20 Ülkede yaşayan Horlu Seir'in oğulları şunlardı: Lotan,Şoval, Sivon, Âna,

Yar.36: 21 Dişon, Eser, Dişan. Seir'in Edom'da beylik eden Horlu oğulları bunlardı.

Yar.36: 22 Lotan'ın oğulları: Hori, Hemam. Timna Lotan'ın kızkardeşiydi.

Yar.36: 23 Şoval'ın oğulları:Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam.

Yar.36: 24 Sivon'un oğulları:Aya ve Âna. Babası Sivon'un eşeklerini güderken çölde sıcak su kaynakları bulan Âna'dır bu.

Yar.36: 25 Âna'nın çocukları şunlardı:Dişon ve Âna'nın kızı Oholivama.

Yar.36: 26 Dişon'un oğulları şunlardı:Hemdan, Eşban, Yitran, Keran.

Yar.36: 27 Eser'in oğulları şunlardı: Bilhan, Zaavan, Akan.

Yar.36: 28 Dişan'ın oğulları şunlardı:Ûs, Aran.

Yar.36: 29 Horlu boy beyleri şunlardı Lotan, Şoval, Sivon, Âna,

Yar.36: 30 Dişon, Eser, Dişan. Seir ülkesindeki Horlu boy beyleri bunlardı.

Edom Kralları(1Ta.1:43-54)

Yar.36: 31 İsrailliler'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu krallar yönetti:

Yar.36: 32 Beor oğlu Bala Edom Kralı oldu. Kentinin adı Dinhava'ydı.

Yar.36: 33 Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti.

Yar.36: 34 Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu.

Yar.36: 35 Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında bozguna uğratanBedat oğlu Hadat kral oldu.

Kentinin adı Avit'ti.

Yar.36: 36 Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti.

Yar.36: 37 Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti.

Yar.36: 38 Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti.

Yar.36: 39 Akbor oğlu Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentininadı Pau'ydu. Karısı, Me-Zahav kızı Matret'in kızı Mehetavel'di.

Yar.36: 40 Boylarına ve bölgelerine göre Esav'ın soyundan gelenbeylerin adları şunlardı: Timna, Alva, Yetet,

Yar.36: 41 Oholivama, Ela, Pinon,

Yar.36: 42 Kenaz, Teman, Mivsar,

Yar.36: 43 Magdiel, İram. Sahip oldukları ülkede yaşadıkları yerlereadlarını veren Edom beyleri bunlardı. Edomlular'ın atası Esav'dı.

Yusuf'un Düşleri

BÖLÜM 37

Yar.37: 1 Yakup babasının yabancı olarak kalmış olduğu Kenan ülkesindeyaşadı.

Yar.37: 2 Yakup soyunun öyküsü: Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpa'dan olan üvey kardeşleriyle birlikte sürü güdüyordu.Kardeşlerinin yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı.

Yar.37: 3 İsrail Yusuf'u öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusuf'a uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı.

Yar.37: 4 Yusuf'un kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret ettiler. Yusuf'a tatlı söz söylemez oldular.

Yar.37: 5 Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan dahaçok nefret ettiler.

Yar.37: 6 Yusuf, "Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!" dedi,

Yar.37: 7 "Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıpdikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp önünde eğildiler."

Yar.37: 8 Kardeşleri, "Başımıza kral mı olacaksın? Bizi sen mi yöneteceksin?" dediler. Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler.

Yar.37: 9 Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. "Dinleyin, bir düş daha gördüm" dedi, "Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler."

Yar.37: 10 Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: "Ne biçim düş bu?" dedi, "Ben, annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?"

Yar.37: 11 Kardeşleri Yusuf'u kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı.

Kardeşleri Yusuf'u Satıyor

Yar.37: 12 Bir gün Yusuf'un kardeşleri babalarının sürüsünü gütmekiçin Şekem'e gittiler.

Yar.37: 13 İsrail Yusuf'a, "Kardeşlerin Şekem'de sürü güdüyorlar" dedi, "Gel seni de onların yanına göndereyim." Yusuf, "Hazırım" diye yanıtladı.

Yar.37: 14 Babası, "Git kardeşlerine ve sürüye bak" dedi, "Her şey yolunda mı, değil mi, bana haber getir." Böylece onu Hevron Vadisi'nden gönderdi. Yusuf Şekem'e vardı.

Yar.37: 15 Kırda dolaşırken bir adam onu görüp, "Ne arıyorsun?" diye sordu.

Yar.37: 16 Yusuf, "Kardeşlerimi arıyorum" diye yanıtladı, "Buralardasürü güdüyorlar. Nerede olduklarını biliyor musun?"

Yar.37: 17 Adam, "Buradan ayrıldılar" dedi, "'Dotan'a gidelim' dediklerini duydum." Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti ve Dotan'da onları buldu.

Yar.37: 18 Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan,onu öldürmek için düzen kurdular.

Yar.37: 19 Birbirlerine, "İşte düş hastası geliyor" dediler,

Yar.37: 20 "Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanıl birhayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!"

Yar.37: 21 Ruben bunu duyunca Yusuf'u kurtarmaya çalıştı: "Canınakıymayın" dedi,

Yar.37: 22 "Kan dökmeyin. Onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın." Amacı Yusuf'u kurtarıp babasına geri götürmekti.

Yar.37: 23 Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri sırtındaki renkli uzun giysiyi çekip çıkardılar

Yar.37: 24 ve onu susuz, boş bir kuyuya attılar.

Yar.37: 25 Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının geldiğini gördüler. Develeri kitre, pelesenk, laden yüklüydü. Mısır'a gidiyorlardı.

Yar.37: 26 Yahuda, kardeşlerine, "Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne kazanırız?" dedi,

Yar.37: 27 "Gelin onu İsmaililer'e satalım. Böylece canına dokunmamışoluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz." Kardeşleri kabul etti.

Yar.37: 28 Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusuf'u kuyudan çekip çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililer'e sattılar. İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürdüler.

Yar.37: 29 Kuyuya geri dönen Ruben Yusuf'u orada göremeyince üzüntüdengiysilerini yırttı.

Yar.37: 30 Kardeşlerinin yanına gidip, "Çocuk orada yok" dedi, "Neyapacağım şimdi ben?"

Yar.37: 31 Bunun üzerine bir teke keserek Yusuf'un renkli uzun giysisini kanına buladılar.

Yar.37: 32 Giysiyi babalarına götürerek, "Bunu bulduk" dediler, "Bak,bakalım, oğlunun mu, değil mi?"

Yar.37: 33 Yakup giysiyi tanıdı, "Evet, bu oğlumun giysisi" dedi, "Onuyabanıl bir hayvan yemiş olmalı. Yusuf'u parçalamış olsa gerek."

Yar.37: 34 Yakup üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğluiçin uzun süre yas tuttu.

Yar.37: 35 Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştılarsa da oavunmak istemedi. “Oğlumun yanına, ölüler diyarına yas tutarakgideceğim” diyerek oğlu için ağlamaya devam etti.

Yar.37: 36 Bu arada Midyanlılar da Yusuf’u Mısır’da firavunun birgörevlisine, muhafız birliği komutanı Potifar’a sattılar.

Yahuda’yla Tamar

BÖLÜM 38

Yar.38: 1 O sıralarda Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı Hiraadında bir adamın yanına gitti.

Yar.38: 2 Orada Kenanlı bir kızla karşılaştı. Kızın babasının adıŞua’ydı. Yahuda kızla evlendi.

Yar.38: 3 Kadın hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda onaEr adını verdi.

Yar.38: 4 Kadın yine hamile kaldı, bir erkek çocuk daha doğurdu, adınıOnan koydu.

Yar.38: 5 Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Şela doğduğuzaman Yahuda Keziv’deydi.

Yar.38: 6 Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamar’dı.

Yar.38: 7 Yahuda’nın ilk oğlu Er, RAB’bin gözünde kötüydü. Bu yüzdenRAB onu öldürdü.

Yar.38: 8 Yahuda Onan’a, “Kardeşinin karısıyla evlen” dedi,”Kayınbiraderlik görevini yap. Kardeşinin soyunu sürdür.”

Yar.38: 9 Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağınıbiliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa,kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu.

Yar.38: 10 Bu yaptığı RAB’bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu daöldürdü.

Yar.38: 11 Bunun üzerine Yahuda, gelini Tamar’a, “Babanın evine dön” dedi, “Oğlum Şela büyüyünceye kadar orada dul olarak yaşa.” Yahuda, “Şela da kardeşleri gibi ölebilir” diye düşünüyordu. Böylece Tamar babasının evine döndü.

Yar.38: 12 Uzun süre sonra Şua’nın kızı olan Yahuda’nın karısı öldü.Yahuda yası bittikten sonra arkadaşı Adullamlı Hira’yla birlikteTimna’ya, sürüsünü kırkanların yanına gitti.

Yar.38: 13 Tamar’a, “Kayınbaban sürüsünü kırkmak için Timna’yagidiyor” diye haber verdiler.

Yar.38: 14 Tamar üzerindeki dul giysilerini çıkardı. Peçesini örttü, sarınıp Timna yolu üzerindeki Enayim Kapısı’nda oturdu. Çünkü Şela büyüdüğü halde onunla evlenmesine izin verilmediğini görmüştü.

Yar.38: 15 Yahuda onu görünce fahişe sandı. Çünkü yüzü örtülüydü.

Yar.38: 16 Yolun kenarına, ona doğru seğirterek, kendi gelini olduğunubilmeden, “Hadi gel, seninle yatmak istiyorum” dedi.Tamar, “Seninle yatarsam, bana ne vereceksin?” diye sordu.

Yar.38: 17 Yahuda, “Sürümden sana bir oğlak göndereyim” dedi. Tamar, “Oğlağı gönderinceye

kadar rehin olarak bana bir şey verebilir misin?" dedi.

Yar.38: 18 Yahuda, "Ne vereyim?" diye sordu. Tamar, "Mührünü, kaytanını ve elindeki değneği" diye yanıtladı. Yahuda bunları verip onunla yattı. Tamar hamile kaldı.

Yar.38: 19 Gidip peçesini çıkardı, yine dul giysilerini giydi.

Yar.38: 20 Bu arada Yahuda rehin bıraktığı eşyaları geri almak için Adullamlı arkadaşıyla kadına bir oğlak gönderdi. Ne var ki arkadaşı kadını bulamadı.

Yar.38: 21 O çevrede yaşayanlara, "Enayim'de, yol kenarında bir fahişevardı, nerede o?" diye sordu. "Burada öyle bir kadın yok" diye karşılık verdiler.

Yar.38: 22 Bunun üzerine Yahuda'nın yanına dönerek, "Kadını bulamadım"dedi, "O çevrede yaşayanlar da 'Burada fahişe yok' dediler."

Yar.38: 23 Yahuda, "Varsın eşyalar onun olsun" dedi, "Kimseyi kendimize güldürmeyelim. Ben oğlağı gönderdim, ama sen kadını bulamadın."

Yar.38: 24 Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, "Gelinin Tamar zina etmiş,şu anda hamile" diye haber verdiler. Yahuda, "Onu dışarıya çıkarıp yakın" dedi.

Yar.38: 25 Tamar dışarı çıkarılınca, kayınbabasına, "Ben bu eşyalarınsahibinden hamile kaldım" diye haber gönderdi, "Lütfen şunlarabak. Bu mühür, kaytan, değnek kime ait?"

Yar.38: 26 Yahuda eşyaları tanıdı. "O benden daha doğru bir kişi"dedi, "Çünkü onu oğlum Şela'ya almadım." Bir daha onunla yatmadı.

Yar.38: 27 Doğum vakti gelince Tamar'ın rahminde ikiz olduğu anlaşıldı.

Yar.38: 28 Doğum yaparken ikizlerden biri elini dışarı çıkardı. Ebe çocuğun elini yakalayıp bileğine kırmızı bir iplik bağladı, "Bu önce doğdu" dedi.

Yar.38: 29 Ne var ki, çocuk elini içeri çekti, o sırada da kardeşi doğdu. Ebe, "Kendine böyle mi gedik açtın?" dedi. Bu yüzden çocuğa Peres*fy* adı kondu.D Not 38:29 "Peres": "Gedik açmak" anlamına gelir.

Yar.38: 30 Sonra bileğine kırmızı iplik bağlı kardeşi doğdu. Ona da Zerah*fz* adı verildi.D Not 38:30 "Zerah": "Kırmızı" anlamına gelir.

Yusuf'la Potifar'ın Karısı

BÖLÜM 39

Yar.39: 1 İsmaililer Yusuf'u Mısır'a götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililer'den satın almıştı.

Yar.39: 2 RAB Yusuf'la birlikteydi ve onu başarılı kılıyordu. YusufMısırlı efendisinin evinde kalıyordu.

Yar.39: 3 Efendisi RAB'bin Yusuf'la birlikte olduğunu, yaptığı her işte onu başarılı kıldığını gördü.

Yar.39: 4 Yusuf'tan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin vesahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi.

Yar.39: 5 Yusuf'u evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumlusu atadığıandan itibaren RAB Yusuf

sayesinde Potifar'ın evini kutsadı.Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı.

Yar.39: 6 Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi;yediği yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmedi. Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı.

Yar.39: 7 Bir süre sonra efendisinin karısı ona göz koyarak, "Benimle yat" dedi.

Yar.39: 8 Ama Yusuf reddetti. "Ben burada olduğum için efendim evdeki hiçbir şeyle ilgilenme gereğini duymuyor" dedi, "Sahip olduğu her şeyin yönetimini bana verdi.

Yar.39: 9 Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim. Senin dışında hiçbir şeyi benden esirgemedi. Sen onun karısısın. Nasıl böyle bir kötülük yapar, Tanrı'ya karşı günah işlerim?"

Yar.39: 10 Potifar'ın karısı her gün kendisiyle yatması ya da birlikteolması için direttiyse de, Yusuf onun isteğini kabul etmedi.

Yar.39: 11 Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev halkından hiç kimse yoktu.

Yar.39: 12 Potifar'ın karısı Yusuf'un giysisini tutarak, "Benimle yat"dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı.

Yar.39: 13 Kadın Yusuf'un giysisini bırakıp kaçtığını görünce,

Yar.39: 14 uşaklarını çağırdı. "Bakın şuna!" dedi, "Kocamın getirdiği bu İbrani bizi rezil etti. Yanıma geldi, benimle yatmak istedi. Ben de bağırdım.

Yar.39: 15 Bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı."

Yar.39: 16 Efendisi eve gelinceye kadar Yusuf'un giysisini yanında alıkoydu.

Yar.39: 17 Ona da aynı şeyleri anlattı: "Buraya getirdiğin İbrani köleyanıma gelip beni aşağılamak istedi.

Yar.39: 18 Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı."

Yar.39: 19 Karısının, "Kölen bana böyle yaptı" diyerek anlattıklarınıduyunca, Yusuf'un efendisinin öfkesi tepesine çıktı.

Yar.39: 20 Yusuf'u yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlıolduğu yere attı. Ama Yusuf zindandayken

Yar.39: 21 RAB onunla birlikteydi. Ona iyilik etti. Zindancıbaşı Yusuf'tan hoşnut kaldı.

Yar.39: 22 Bütün tutsakların yönetimini ona verdi. Zindanda olup bitenher şeyden Yusuf sorumluydu.

Yar.39: 23 Zindancıbaşı Yusuf'un sorumlu olduğu işlerle hiç ilgilenmezdi. Çünkü RAB Yusuf'la birlikteydi ve yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.

Yusuf Tutsakların Düşünü Yorumluyor

BÖLÜM 40

Yar.40: 1 Bir süre sonra Mısır Kralı'nın sakisiyle fırıncısı efendilerini gücendirdiler.

Yar.40: 2 Firavun bu iki görevlisine, baş sakiyle fırıncıbaşına öfkelendi.

Yar.40: 3 Onları muhafız birliği komutanının evinde, Yusuf'un tutsakolduğu zindanda göz altına aldı.

Yar.40: 4 Muhafız birliği komutanı Yusuf'u onların hizmetine atadı.Bir süre zindanda kaldılar.

Yar.40: 5 Firavunun sakisiyle fırıncısı tutsak oldukları zindanda aynıgece birer düş gördüler. Düşleri farklı anlamlar taşıyordu.

Yar.40: 6 Sabah Yusuf yanlarına gittiğinde, onları tedirgin gördü.

Yar.40: 7 Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte zindanda kalan firavunun görevlilerine, "Niçin suratınız asık bugün?" diye sordu.

Yar.40: 8 "Düş gördük ama yorumlayacak kimse yok" dediler. Yusuf, "Yorum Tanrı'ya özgü değil mi?" dedi, "Lütfen düşünüzü bana anlatın."

Yar.40: 9 Baş saki düşünü Yusuf'a anlattı: "Düşümde önümde bir asma gördüm.

Yar.40: 10 Üç çubuğu vardı. Tomurcuklar açar açmaz çiçeklendi, salkımsalkım üzüm verdi.

Yar.40: 11 Firavunun kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp firavununkâsesine sıktım. Sonra kâseyi ona verdim."

Yar.40: 12 Yusuf, "Bu şu anlama gelir" dedi, "Üç çubuk üç gün demektir.

Yar.40: 13 Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkaracak, yine eskigörevine döneceksin. Geçmişte olduğu gibi yine ona sakilik yapacaksın.

Yar.40: 14 Ama her şey yolunda giderse, lütfen beni anımsa. Bir iyilikyap, firavuna benden söz et. Çıkar beni bu zindandan.

Yar.40: 15 Çünkü ben İbrani ülkesinden zorla kaçırıldım. Burada dazindana atılacak bir şey yapmadım."

Yar.40: 16 Fırıncıbaşı bu iyi yorumu duyunca, Yusuf'a, "Ben de bir düşgördüm" dedi, "Başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı.

Yar.40: 17 En üstteki sepette firavun için pişirilmiş çeşitli pastalarvardı. Kuşlar başımın üstündeki sepetten pastaları yiyorlardı."

Yar.40: 18 Yusuf, "Bu şu anlama gelir" dedi, "Üç sepet üç gün demektir.

Yar.40: 19 Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkarıp ağaca asacak.Kuşlar etini yiyecekler."

Yar.40: 20 Üç gün sonra, firavun doğum gününde bütün görevlilerine birşölen verdi. Görevlilerinin önünde baş sakisiyle fırıncıbaşını zindandan çıkardı.

Yar.40: 21-22 Yusuf'un yaptığı yoruma uygun olarak baş sakisini eski görevine atadı. Baş saki firavuna şarap sunmaya başladı. Ama firavun fırıncıbaşını astırdı.

Yar.40: 23 Gelgelelim, baş saki Yusuf'u anımsamadı, unuttu gitti.

Yusuf Firavunun Düşünü Yorumluyor

BÖLÜM 41

Yar.41: 1 Tam iki yıl sonra firavun bir düş gördü: Nil Irmağı'nın kıyısında duruyordu.

Yar.41: 2 Irmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar.

Yar.41: 3 Sonra yedi çirkin ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında durdular.

Yar.41: 4 Çirkin ve cılız inekler güzel ve semiz yedi ineği yiyince, firavun uyandı.

Yar.41: 5 Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve dolgun başak bitti.

Yar.41: 6 Sonra, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti.

Yar.41: 7 Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun uyandı, düş gördüğünü anladı.

Yar.41: 8 Sabah uyandığında kaygılıydı. Bütün Mısırlı büyücüleri, bilgeleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiçbiri firavunun düşlerini yorumlayamadı.

Yar.41: 9 Bu arada baş saki firavuna, "Bugün suçumu itiraf etmeliyim" dedi,

Yar.41: 10 "Kullarına -bana ve fırıncıbaşına- öfkelenince bizi zindana, muhafız birliği komutanının evine kapattın.

Yar.41: 11 Bir gece ikimiz de düş gördük. Düşlerimiz farklı anlamlar taşıyordu.

Yar.41: 12 Orada bizimle birlikte muhafız birliği komutanının kölesi İbrani bir genç vardı. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir bir yorumladı.

Yar.41: 13 Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm, fırıncıbaşıysa asıldı."

Yar.41: 14 Firavun Yusuf'u çağırttı. Hemen onu zindandan çıkardılar.Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra firavunun huzuruna çıktı.

Yar.41: 15 Firavun Yusuf'a, "Bir düş gördüm" dedi, "Ama kimseyorumlayamadı. Duyduğun her düşü yorumlayabildiğini işittim."

Yar.41: 16 Yusuf, "Ben yorumlayamam" dedi, "Firavuna en uygun yorumuTanrı yapacaktır."

Yar.41: 17 Firavun Yusuf'a anlatmaya başladı: "Düşümde bir ırmak kıyısında duruyordum.

Yar.41: 18 Irmaktan semiz ve güzel yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar.

Yar.41: 19 Sonra arık, çirkin, cılız yedi inek daha çıktı. Mısır'da onlar kadar çirkin inek görmedim.

Yar.41: 20 Cılız ve çirkin inekler ilk çıkan yedi semiz ineği yedi.

Yar.41: 21 Ancak kötü görünüşleri değişmedi. Sanki bir şey yememişgibi görünüyorlardı. Sonra uyandım.

Yar.41: 22 "Bir de düşümde bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm.

Yar.41: 23 Sonra solgun, cılız, doğu rüzgarının kavurduğu yedi başakdaha bitti.

Yar.41: 24 Cılız başaklar yedi güzel başağı yuttular. Büyücülere bunuanlattım. Ama hiçbiri yorumlayamadı."

Yar.41: 25 Yusuf, "Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor" dedi,"Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş.

Yar.41: 26 Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yediyıldır. Aynı anlama geliyor.

Yar.41: 27 Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve doğu rüzgarınınkavurduğu yedi solgun başaksa yedi yıl kıtlık olacağı anlamına gelir.

Yar.41: 28 "Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş.

Yar.41: 29 Mısır'da yedi yıl bolluk olacak.

Yar.41: 30 Sonra yedi yıl öyle bir kıtlık olacak ki, bolluk yıllarıhiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık ülkeyi kasıp kavuracak.

Yar.41: 31 Ardından gelen kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çokşiddetli olacak.

Yar.41: 32 Bu konuda iki kez düş görmenin anlamı, Tanrı'nın kesinkararını verdiğini ve en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor.

Yar.41: 33 "Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onuMısır'ın başına getirmesi gerekir.

Yar.41: 34 Ülke çapında adamlar görevlendirmeli, bunlar yedi bollukyılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı.

Yar.41: 35 Gelecek verimli yılların bütün yiyeceğini toplasınlar,firavunun yönetimi altında kentlerde depolayıp korusunlar.

Yar.41: 36 Bu yiyecek, gelecek yedi kıtlık yılı boyunca Mısır'daihtiyat olarak kullanılacak, ülke kıtlıktan kırılmayacak."

Yusuf Mısır'ın Yöneticisi Oluyor

Yar.41: 37 Bu öneri firavunla görevlilerine iyi göründü.

Yar.41: 38 Firavun görevlilerine, "Bu adam gibi Tanrı Ruhu'na sahipbirini bulabilir miyiz?" diye sordu.

Yar.41: 39 Sonra Yusuf'a, "Madem Tanrı bütün bunları sana açıkladı,senden daha akıllısı, bilgilisi yoktur" dedi,

Yar.41: 40 "Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün halkımbuyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm olmayacak.

Yar.41: 41 Seni bütün Mısır'a yönetici atıyorum."

Yar.41: 42 Sonra mührünü parmağından çıkarıp Yusuf'un parmağına taktı.Ona ince ketenden giysi giydirdi. Boynuna altın zincir taktı.

Yar.41: 43 Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusuf'un önünde, "Yol açın!" diye bağırdılar. Böylece firavun ona bütün Mısır'ın yönetimini verdi.

Yar.41: 44 Firavun Yusuf'a, "Firavun benim" dedi, "Ama Mısır'da sendenizinsiz kimse elini ayağını oynatmayacak."

Yar.41: 45 Yusuf'un adını Safenat-Paneah koydu. On Kenti'nin*fa* kâhini Potifera'nın kızı Asenat'ı da ona karı olarak verdi. Yusuf ülkeyi boydan boya dolaştı.D Not 41:45 "On Kenti": Heliopolis diye de bilinir.

Yar.41: 46 Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde otuz yaşındaydı.Firavunun huzurundan ayrıldıktan sonra bütün Mısır'ı dolaştı.

Yar.41: 47 Yedi bolluk yılı boyunca toprak çok ürün verdi.

Yar.41: 48 Yusuf Mısır'da yedi yıl içinde yetişen bütün ürünleri toplayıp kentlerde depoladı. Her kente o kentin çevresindeki tarlalarda yetişen ürünleri koydu.

Yar.41: 49 Denizin kumu kadar çok buğday depoladı; öyle ki, ölçmektenvazgeçti. Çünkü buğday ölçülemeyecek kadar çoktu.

Yar.41: 50 Kıtlık yılları başlamadan, On Kenti'nin kâhini Potifera'nınkızı Asenat Yusuf'a iki erkek çocuk doğurdu.

Yar.41: 51 Yusuf ilk oğlunun adını Manaşşe*fb* koydu. "Tanrı banabütün acılarımı ve babamın ailesini unutturdu" dedi.D Not 41:51 "Manaşşe": "Unutturan" anlamına gelir.

Yar.41: 52 "Tanrı sıkıntı çektiğim ülkede beni verimli kıldı" diyerekikinci oğlunun adını Efrayim*fc* koydu.D Not 41:52 "Efrayim": "İki kat verimli" anlamına gelir.

Yar.41: 53 Mısır'da yedi bolluk yılı sona erdi.

Yar.41: 54 Yusuf'un söylemiş olduğu gibi yedi kıtlık yılı başgösterdi.Bütün ülkelerde kıtlık vardı, ama Mısır'ın her yanında yiyecek bulunuyordu.

Yar.41: 55 Mısırlılar aç kalınca, yiyecek için firavuna yakardılar.Firavun, "Yusuf'a gidin" dedi, "O size ne derse öyle yapın."

Yar.41: 56 Kıtlık bütün ülkeyi sarınca, Yusuf depoları açıp Mısırlılar'a buğday satmaya başladı. Çünkü kıtlık Mısır'ı boydan boya kavuruyordu.

Yar.41: 57 Bütün ülkelerden insanlar da buğday satın almak için Mısır'a, Yusuf'a geliyordu. Çünkü kıtlık bütün dünyayı sarmıştı ve şiddetliydi.

Yusuf'un Kardeşleri Mısır'a Gidiyor

BÖLÜM 42

Yar 42:1 Yakup Mısır'da buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, "Nedenbirbirinize bakıp duruyorsunuz?" dedi,

Yar.42: 2 "Mısır'da buğday olduğunu duydum. Gidin, satın alın ki,yaşayalım, yoksa öleceğiz."

Yar.42: 3 Böylece Yusuf'un on kardeşi buğday almak için Mısır'a gittiler.

Yar.42: 4 Ancak Yakup Yusuf'un kardeşi Benyamin'i onlarla birliktegöndermedi, çünkü oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu.

Yar.42: 5 Buğday satın almaya gelenler arasında İsrail'in oğulları davardı. Çünkü Kenan

ülkesinde de kıtlık hüküm sürüyordu.

Yar.42: 6 Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkese o buğday satıyordu.Kardeşleri gelip onun önünde yere kapandılar.

Yar.42: 7 Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara yabancı gibidavranarak sert konuştu: “Nereden geliyorsunuz?” “Kenan ülkesinden” diye yanıtladılar, “Yiyecek satın almaya geldik.”

Yar.42: 8 Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar.

Yar.42: 9 Yusuf onlarla ilgili düşlerini anımsayarak, “Siz casussunuz”dedi, “Ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.”

Yar.42: 10 “Aman, efendim” diye karşılık verdiler, “Biz kullarınyalnızca yiyecek satın almaya geldik.

Yar.42: 11 Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. Biz kulların dürüstinsanlarız, casus değiliz.”

Yar.42: 12 Yusuf, “Hayır!” dedi, “Siz ülkenin zayıf noktalarınıöğrenmeye geldiniz.”

Yar.42: 13 Kardeşleri, “Biz kulların on iki kardeşiz” dediler,”Hepimiz Kenan ülkesinde yaşayan aynı babanın çocuklarıyız. Enküçüğümüz babamızın yanında kaldı, biri de kayboldu.”

Yar.42: 14 Yusuf, “Söylediğim gibi” dedi, “Casussunuz siz.

Yar.42: 15 Sizi sınayacağım. Firavunun başına ant içerim. Küçükkardeşiniz de gelmedikçe, buradan ayrılamazsınız.

Yar.42: 16 Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi getirsin. Gerikalanlarınız göz altına alınacak. Anlattıklarınız doğru mu, değilmi, sizi sınayacağız. Değilse, firavunun başına ant içerim ki casussunuz.”

Yar.42: 17 Üç gün onları göz altında tuttu.

Yar.42: 18 Üçüncü gün, “Bir koşulla canınızı bağışlarım” dedi, “BenTanrı’dan korkarım.

Yar.42: 19 Dürüst olduğunuzu kanıtlamak için, içinizden biri göz altında tutulduğunuz evde kalsın, ötekiler gidip aç kalan ailenize buğday götürsün.

Yar.42: 20 Sonra küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece anlattıklarınızın doğru olup olmadığı ortaya çıkar, ölümden kurtulursunuz.” Kabul ettiler.

Yar.42: 21 Birbirlerine, “Besbelli kardeşimize yaptığımızın cezasınıçekiyoruz” dediler, “Bize yalvardığında nasıl sıkıntı çektiğinigördük, ama dinlemedik. Bu sıkıntı onun için başımıza geldi.”

Yar.42: 22 Ruben, “Çocuğa zarar vermeyin diye sizi uyarmadım mı?” dedi,”Ama dinlemediniz. İşte şimdi kanının hesabı soruluyor.”

Yar.42: 23 Yusuf’un konuştuklarını anladığını farketmediler, çünküonunla çevirmen aracılığıyla konuşuyorlardı.

Yar.42: 24 Yusuf kardeşlerinden ayrılıp ağlamaya başladı. Sonra dönüponlarla konuştu. Aralarından Şimon’u alarak ötekilerin gözleri önünde bağladı.

Yar.42: 25 Sonra torbalarına buğday doldurulmasını, paralarının torbalarına geri konulmasını, yol için kendilerine azık verilmesini buyurdu. Bunlar yapıldıktan sonra

Yar.42: 26 buğdayları eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar.

Yar.42: 27 Konakladıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermekiçin torbasını açınca parasını gördü. Para torbanın ağzına konmuştu.

Yar.42: 28 Kardeşlerine, “Paramı geri vermişler” diye seslendi, “İştetorbamda!” Yürekleri yerinden oynadı. Titreyerek birbirlerine,”Tanrı’nın bize bu yaptığı nedir?” dediler.

Yar.42: 29 Kenan ülkesine, babaları Yakup’un yanına varınca, başlarınagelenleri ona anlattılar:

Yar.42: 30 “Mısır’ın yöneticisi bizimle sert konuştu. Bize casusmuşuzgibi davrandı.

Yar.42: 31 Ona, ‘Biz dürüst insanlarız’ dedik, ‘Casus değiliz.

Yar.42: 32 Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. On iki kardeşiz; birikayboldu, en küçüğü de Kenan ülkesinde, babamızın yanında.’

Yar.42: 33 “Ülkenin yöneticisi, ‘Dürüst olduğunuzu şöyleanlayabilirim’ dedi, ‘Kardeşlerinizden birini yanımda bırakın,buğdayı alıp aç kalan ailelerinize götürün.

Yar.42: 34 Küçük kardeşinizi de bana getirin. O zaman casusolmadığınızı, dürüst insanlar olduğunuzu anlar, kardeşinizi sizegeri veririm. Ülkede ticaret yapabilirsiniz.’”

Yar.42: 35 Torbalarını boşaltınca, hepsi para kesesini torbasında buldu. Para keselerini görünce hem kendileri hem babaları korkuya kapıldı.

Yar.42: 36 Yakup, “Beni çocuklarımdan yoksun bırakıyorsunuz” dedi,”Yusuf yok, Şimon yok. Şimdi de Benyamin’i götürmek istiyorsunuz.Sıkıntıyı çeken hep benim.”

Yar.42: 37 Ruben babasına, “Benyamin’i geri getirmezsem, iki oğlumuöldür” dedi, “Onu bana teslim et, ben sana geri getireceğim.”

Yar.42: 38 Ama Yakup, “Oğlumu sizinle göndermeyeceğim” dedi, “Çünkükardeşi öldü, yalnız o kaldı. Yolda ona bir zarar gelirse, buacıyla ak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz.”

Mısır’a İkinci Yolculuk

BÖLÜM 43

Yar.43: 1 Kenan ülkesinde kıtlık şiddetlenmişti.

Yar.43: 2 Mısır’dan getirilen buğday tükenince Yakup, oğullarına,”Yine gidin, bize biraz yiyecek alın” dedi.

Yar.43: 3 Yahuda, “Adam bizi sıkı sıkı uyardı” diye karşılık verdi,”’Kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, yüzümü göremezsiniz’ dedi.

Yar.43: 4 Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gider sana yiyecek alırız.

Yar.43: 5 Göndermezsen gitmeyiz. Çünkü o adam, ‘Kardeşinizi birliktegetirmezseniz, yüzümü göremezsiniz’ dedi.”

Yar.43: 6 İsrail, “Niçin adama bir kardeşiniz daha olduğunu söyleyerekbana bu kötülüğü yaptınız?” dedi.

Yar.43: 7 Şöyle yanıtladılar: “Adam, ‘Babanız hâlâ yaşıyor mu? Başkakardeşiniz var mı?’ diye sordu. Bizimle ve akrabalarımızla ilgiliöyle sorular sordu ki, yanıt vermek zorunda kaldık. Kardeşinizigetirin diyeceğini nereden bilebilirdik?”

Yar.43: 8 Yahuda, babası İsrail’e, “Çocuğu benimle gönder, gidelim”dedi, “Sen de biz de yavrularımız da ölmez, yaşarız.

Yar.43: 9 Ona ben kefil oluyorum. Beni sorumlu say. Eğer onu gerigetirmez, önüne çıkarmazsam, ömrümce sana karşı suçlu sayılayım.

Yar.43: 10 Çünkü gecikmeseydik, şimdiye dek iki kez gidip gelmiş olurduk.”

Yar.43: 11 Bunun üzerine İsrail, “Öyleyse gidin” dedi, “Yalnız, torbalarınıza bu ülkenin en iyi ürünlerinden biraz pelesenk, biraz bal, kitre, laden, fıstık, badem koyun, Mısır’ın yöneticisine armağan olarak götürün.

Yar.43: 12 Yanınıza iki kat para alın. Torbalarınızın ağzına konanparayı geri götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur.

Yar.43: 13 Kardeşinizi alıp gidin, o adamın yanına dönün.

Yar.43: 14 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adamın yüreğine size karşımerhamet koysun da, adam öbür kardeşinizle Benyamin’i size geriversin. Bana gelince, çocuklarımdan yoksun kalacaksam kalayım.”

Yar.43: 15 Böylece kardeşler yanlarına armağanlar, iki kat para veBenyamin’i alarak hemen Mısır’a gidip Yusuf’un huzuruna çıktılar.

Yar.43: 16 Yusuf Benyamin’i yanlarında görünce, kâhyasına, “Buadamları eve götür” dedi, “Bir hayvan kesip hazırla. Çünkü öğlenbenimle birlikte yemek yiyecekler.”

Yar.43: 17 Kâhya Yusuf’un buyurduğu gibi onları Yusuf’un evinegötürdü.

Yar.43: 18 Ne var ki kardeşleri Yusuf’un evine götürüldükleri içinkorktular. “İlk gelişimizde torbalarımıza konan para yüzündengötürülüyoruz galiba!” dediler, “Bize saldırıp egemen olmak, biziköle edip eşeklerimizi almak istiyor.”

Yar.43: 19 Yusuf’un kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular:

Yar.43: 20 “Aman, efendim!” dediler, “Buraya ilk kez yiyecek satınalmaya gelmiştik.

Yar.43: 21 Konakladığımız yerde torbalarımızı açınca, bir de baktıkki, paramız eksiksiz olarak torbalarımızın ağzına konmuş. Onu size geri getirdik.

Yar.43: 22 Ayrıca yeniden yiyecek almak için yanımıza başka para daaldık. Paraları torbalarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz.”

Yar.43: 23 Kâhya, “Merak etmeyin” dedi, “Korkmanıza gerek yok. ParayıTanrınız, babanızın Tanrısı torbalarınıza koydurmuş. Ben paranızıaldım.” Sonra Şimon’u onlara getirdi.

Yar.43: 24 Kâhya onları Yusuf’un evine götürüp ayaklarını yıkamalarıiçin su getirdi, eşeklerine yem verdi.

Yar.43: 25 Kardeşler öğlene, Yusuf’un geleceği saate kadar armağanlarını hazırladılar. Çünkü orada yemek yiyeceklerini duymuşlardı.

Yar.43: 26 Yusuf eve gelince, getirdikleri armağanları kendisine sunupönünde yere kapandılar.

Yar.43: 27 Yusuf hatırlarını sorduktan sonra, “Bana sözünü ettiğinizyaşlı babanız iyi mi?” dedi, “Hâlâ yaşıyor mu?”

Yar.43: 28 Kardeşleri, “Babamız kulun iyi” diye yanıtladılar, “Hâlâyaşıyor.” Sonra saygıyla eğilip yere kapandılar.

Yar.43: 29 Yusuf göz gezdirirken kendisiyle aynı anneden olan kardeşiBenyamin’i gördü. “Bana sözünü ettiğiniz küçük kardeşiniz bu mu?”dedi, “Tanrı sana lütfetsin, oğlum.”

Yar.43: 30 Sonra hemen oradan ayrıldı, çünkü kardeşini görünce yüreğisızlamıştı. Ağlayacak bir yer aradı. Odasına girip orada ağladı.

Yar.43: 31 Yüzünü yıkadıktan sonra dışarı çıktı. Kendisinitoparlayarak, “Yemeği getirin” dedi.

Yar.43: 32 Yusuf’a ayrı, kardeşlerine ayrı, Yusuf’la yemek yiyenMısırlılar’a ayrı hizmet edildi. Çünkü Mısırlılar İbraniler’lebirlikte yemek yemez, bunu iğrenç sayarlardı.

Yar.43: 33 Kardeşleri Yusuf’un önünde büyükten küçüğe doğru yaşsırasına göre oturdular. Şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar.

Yar.43: 34 Yusuf’un masasından onlara yemek dağıtıldı. Benyamin’inpayı ötekilerden beş kat fazlaydı. İçtiler, birlikte hoş vakit geçirdiler.

Kaybolan Kâse

BÖLÜM 44

Yar.44: 1 Yusuf kâhyasına, “Bu adamların torbalarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldur” diye buyurdu, “Her birinin parasını torbasının ağzına koy.

Yar.44: 2 En küçüğünün torbasına benim gümüş kâsemi ve buğdayınınparasını koy.” Kâhya Yusuf’un buyruğunu yerine getirdi.

Yar.44: 3 Sabah erkenden adamlar eşekleriyle yolcu edildi.

Yar.44: 4 Onlar kentten pek uzaklaşmamıştı ki Yusuf kâhyasına, “Hemeno adamların peşine düş” dedi, “Onlara yetişince, ‘Niçin iyiliğe karşı kötülük yaptınız?’ de,

Yar.44: 5 ‘Efendimin şarap içmek, fala bakmak için kullandığı kâsedeğil mi bu? Bunu yapmakla kötülük ettiniz.’”

Yar.44: 6 Kâhya onlara yetişip bu sözleri yineledi.

Yar.44: 7 Adamlar, “Efendim, neden böyle konuşuyorsun?” dediler,”Bizden uzak olsun, biz kulların böyle şey yapmayız.

Yar.44: 8 Torbalarımızın ağzında bulduğumuz paraları Kenan ülkesindensana geri getirdik. Nasıl efendinin evinden altın ya da gümüş çalarız?

Yar.44: 9 Kullarından birinde çıkarsa öldürülsün, geri kalanlarefendimin kölesi olsun.”

Yar.44: 10 Kâhya, “Peki, dediğiniz gibi olsun” dedi, “Kimde çıkarsakölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılacak.”

Yar.44: 11 Hemen torbalarını indirip açtılar.

Yar.44: 12 Kâhya büyükten küçüğe doğru hepsinin torbasını aradı. KâseBenyamin'in torbasında çıktı.

Yar.44: 13 Kardeşleri üzüntüden giysilerini yırttılar. Sonratorbalarını eşeklerine yükleyip kente geri döndüler.

Yar.44: 14 Yahuda'yla kardeşleri Yusuf'un evine geldiğinde, Yusuf dahaevdeydi. Önünde yere kapandılar.

Yar.44: 15 Yusuf, "Nedir bu yaptığınız?" dedi, "Benim gibi birininfala bakabileceği aklınıza gelmedi mi?"

Yar.44: 16 Yahuda, "Ne diyelim, efendim?" diye karşılık verdi, "Nasılanlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı suçumuzuortaya çıkardı. Hepimiz köleniz artık, efendim; hem biz hem dekendisinde kâse bulunan kardeşimiz."

Yar.44: 17 Yusuf, "Benden uzak olsun!" dedi, "Yalnız kendisinde kâsebulunan kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün."

Yahuda Benyamin için Yalvarıyor

Yar.44: 18 Yahuda yaklaşıp, "Efendim, lütfen izin ver konuşayım" dedi,"Kuluna öfkelenme. Sen firavunla aynı yetkiye sahipsin.

Yar.44: 19 Efendim, biz kullarına sormuştun: 'Babanız ya da başkakardeşiniz var mı?' diye.

Yar.44: 20 Biz de, 'Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçükbir kardeşimiz var' demiştik, 'O çocuğun kardeşi öldü, kendisiannesinin tek oğlu. Babamız onu çok sever.'

Yar.44: 21 "Sen de biz kullarına, 'O çocuğu bana getirin, gözümlegöreyim' demiştin.

Yar.44: 22 Biz de, 'Çocuk babasından ayrılamaz, ayrılırsa babası ölür'diye karşılık vermiştik.

Yar.44: 23 Sen de biz kullarına, 'Eğer küçük kardeşiniz sizinlegelmezse, yüzümü bir daha göremezsiniz' demiştin.

Yar.44: 24 "Kulun babamızın yanına döndüğümüzde, söylediklerini onaanlattık.

Yar.44: 25 Babamız, 'Yine gidin, bize biraz yiyecek alın' dedi.

Yar.44: 26 Ama biz, 'Gidemeyiz' dedik, 'Ancak küçük kardeşimiz bizimlegelirse gideriz. Küçük kardeşimiz bizimle olmazsa o adamın yüzünü göremeyiz.'

Yar.44: 27 "Babam, biz kullarına, 'Biliyorsunuz, karım bana iki erkekçocuk doğurdu' dedi,

Yar.44: 28 'Biri yanımdan ayrıldı. Besbelli bir hayvan parçaladı, birdaha göremedim onu.

Yar.44: 29 Bunu da götürürseniz ve ona bir zarar gelirse, bu acıylaak saçlı başımı ölüler diyarına götürürsünüz.'

Yar.44: 30-31 "Efendim, şimdi babam kulunun yanına döndüğümde çocukyanımızda olmazsa, babam onu görmeyince ölür. Çünkü onu yaşamabağlayan bu çocuktur. Biz kulların da acı içinde babamızın aksaçlı başını ölüler diyarına indiririz.

Yar.44: 32 Ben kulun bu çocuğa kefil oldum. Babama, ‘Onu sana gerigetirmezsem, ömrümce kendimi sana karşı suçlu sayarım’ dedim.

Yar.44: 33 “Lütfen şimdi çocuğun yerine beni kölen kabul et. Çocukkardeşleriyle birlikte geri dönsün.

Yar.44: 34 O yanımda olmadan babamın yanına nasıl dönerim? Babamınbaşına gelecek kötülüğe dayanamam.”

Yusuf Kardeşlerine Kim Olduğunu Açıklıyor

BÖLÜM 45

Yar.45: 1 Yusuf adamlarının önünde kendini tutamayıp, “Herkesi çıkarınburadan!” diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıttığında yanındakimse olmasın istiyordu.

Yar.45: 2 O kadar yüksek sesle ağladı ki, Mısırlılar ağlayışınıişitti. Bu haber firavunun ev halkına da ulaştı.

Yar.45: 3 Yusuf kardeşlerine, “Ben Yusuf’um!” dedi, “Babam yaşıyormu?” Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler.

Yar.45: 4 Yusuf, “Lütfen bana yaklaşın” dedi. Onlar yaklaşınca Yusufşöyle devam etti: “Mısır’a sattığınız kardeşiniz Yusuf benim.

Yar.45: 5 Beni buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın.Tanrı insanlığı korumak için beni önden gönderdi.

Yar.45: 6 Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var, beş yıl daha sürecek.Kimse çift süremeyecek, ekin biçemeyecek.

Yar.45: 7 Tanrı yeryüzünde soyunuzu korumak ve harika biçimde canınızıkurtarmak için beni önünüzden gönderdi.

Yar.45: 8 Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrı’dır. Beni firavunun başdanışmanı, sarayının efendisi, bütün Mısır ülkesinin yöneticisi yaptı.

Yar.45: 9 Hemen babamın yanına gidin, ona oğlun Yusuf şöyle diyordeyin: ‘Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici yaptı. Durma, yanıma gel.

Yar.45: 10 Goşen bölgesine yerleşirsin; çocukların, torunların, davarların, sığırların ve sahip olduğun her şeyle birlikte yakınımda olursun.

Yar.45: 11 Orada sana bakarım, çünkü kıtlık beş yıl daha sürecek.Yoksa sen de ailen ve sana bağlı olan herkes de perişan olursunuz.’

Yar.45: 12 “Hepiniz gözlerinizle görüyorsunuz, kardeşim Benyamin, sende görüyorsun konuşanın gerçekten ben olduğumu.

Yar.45: 13 Mısır’da ne denli güçlü olduğumu ve bütün gördüklerinizibabama anlatın. Babamı hemen buraya getirin.”

Yar.45: 14 Sonra kardeşi Benyamin’in boynuna sarılıp ağladı. Benyaminde ağlayarak ona sarıldı.

Yar.45: 15 Yusuf ağlayarak bütün kardeşlerini öptü. Sonra kardeşlerionunla konuşmaya başladı.

Yar.45: 16 Yusuf'un kardeşlerinin geldiği haberi firavunun sarayınaulaşınca, firavunla görevlileri hoşnut oldu.

Yar.45: 17 Firavun Yusuf'a şöyle dedi: "Kardeşlerine de ki,'Hayvanlarınızı yükleyip Kenan ülkesine gidin.

Yar.45: 18 Babanızı ve ailelerinizi buraya getirin. Size Mısır'ın eniyi topraklarını vereceğim. Ülkenin kaymağını yiyeceksiniz.'

Yar.45: 19 Onlara ayrıca şöyle demeni de buyuruyorum: 'Çocuklarınızlakarılarınız için Mısır'dan arabalar alın, babanızla birlikte buraya gelin.

Yar.45: 20 Gözünüz arkada kalmasın, çünkü Mısır'da en iyi ne varsasizin olacak.'"

Yar.45: 21 İsrail'in oğulları söyleneni yaptı. Firavunun buyruğuüzerine Yusuf onlara araba ve yol için azık verdi.

Yar.45: 22 Hepsine birer kat yedek giysi, Benyamin'e ise üç yüz parçagümüşle beş kat yedek giysi verdi.

Yar.45: 23 Böylece babasına Mısır'da en iyi ne varsa hepsiyle yüklüon eşek, yolculuk için buğday, ekmek ve azık yüklü on dişi eşek gönderdi.

Yar.45: 24 Kardeşlerini yolcu ederken onlara, "Yolda kavga etmeyin"dedi.

Yar.45: 25 Yusuf'un kardeşleri Mısır'dan ayrılıp Kenan ülkesine,babaları Yakup'un yanına döndüler.

Yar.45: 26 Ona, "Yusuf yaşıyor!" dediler, "Üstelik Mısır'ın yöneticisiolmuş." Babaları donup kaldı, onlara inanmadı.

Yar.45: 27 Yusuf'un kendilerine bütün söylediklerini anlattılar.Kendisini Mısır'a götürmek için Yusuf'un gönderdiği arabalarıgörünce, Yakup'un keyfi yerine geldi.

Yar.45: 28 "Tamam!" dedi, "Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onugöreceğim."

Yakup Mısır'a Gidiyor

BÖLÜM 46

Yar.46: 1 İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte yola çıktı. Beer-Şeva'ya varınca, orada babası İshak'ın Tanrısı'na kurbanlar kesti.

Yar.46: 2 O gece Tanrı bir görümde İsrail'e, "Yakup, Yakup!" diyeSeslendi. Yakup, "Buradayım" diye yanıtladı.

Yar.46: 3 Tanrı, "Ben Tanrı'yım, babanın Tanrısı" dedi, "Mısır'agitmekten çekinme. Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım.

Yar.46: 4 Seninle birlikte Mısır'a gelecek, soyunu bu ülkeye gerigetireceğim. Senin gözlerini Yusuf'un elleri kapayacak."

Yar.46: 5 Yakup Beer-Şeva'dan ayrıldı. Oğulları Yakup'u -İsrail'i-götürmek üzere firavunun gönderdiği arabalara onu, kendiçocuklarıyla karılarını bindirdiler.

Yar.46: 6-7 Yakup, bütün ailesini -oğullarını, kızlarını, torunlarını- hayvanlarını ve Kenan ülkesinde kazandığı malları yanına alarak Mısır'a gitti.

Yar.46: 8 İsrail'in Mısır'a giden oğullarının -Yakup'la oğullarının- adları şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Ruben.

Yar.46: 9 Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.

Yar.46: 10 Şimon'un oğulları:Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul.

Yar.46: 11 Levi'nin oğulları:Gerşon, Kehat, Merari.

Yar.46: 12 Yahuda'nın oğulları:Er, Onan, Şela, Peres, Zerah.Ancak Er'le Onan Kenan ülkesinde ölmüştü.Peres'in oğulları:Hesron, Hamul.

Yar.46: 13 İssakar'ın oğulları:Tola, Puvva, Yov, Şimron.

Yar.46: 14 Zevulun'un oğulları:Seret, Elon, Yahleel.

Yar.46: 15 Bunlar Lea'nın Yakup'a doğurduğu oğullardır. Lea onları vekızı Dina'yı Paddan-Aram'da doğurmuştu. Yakup'un bu oğullarıylakızları toplam otuz üç kişiydi.

Yar.46: 16 Gad'ın oğulları:Sifyon, Hagi, Şuni, Esbon, Eri, Arodi, Areli.

Yar.46: 17 Aşer'in çocukları:Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah.Beria'nın oğulları:Hever, Malkiel.

Yar.46: 18 Bunlar Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakup'adoğurduğu çocuklardır. Toplam on altı kişiydiler.

Yar.46: 19 Yakup'un karısı Rahel'in oğulları:Yusuf, Benyamin.

Yar.46: 20 Yusuf'un Mısır'da On Kenti*fç* kâhini Potifera'nın kızıAsenat'tan Manaşşe ve Efrayim adında iki oğlu oldu.D Not 46:20 "On Kenti": Heliopolis diye de bilinir.

Yar.46: 21 Benyamin'in oğulları:Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim, Ard.

Yar.46: 22 Bunlar Rahel'in Yakup'a doğurduğu çocuklardır. Toplam ondört kişiydiler.

Yar.46: 23 Dan'ın oğlu:Huşim.

Yar.46: 24 Naftali'nin oğulları:Yahseel, Guni, Yeser, Şillem.

Yar.46: 25 Bunlar Lavan'ın, kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın Yakup'adoğurduğu çocuklardır. Toplam yedi kişiydiler.

Yakupoğulları Goşen'e Yerleşiyor

Yar.46: 26 Oğullarının karıları dışında Yakup'un soyundan gelen ve onunla birlikte Mısır'a gidenler toplam altmış altı kişiydi. Bunların hepsi Yakup'tan olmuştu.

Yar.46: 27 Yusuf'un Mısır'da doğan iki oğluyla birlikte Mısır'a göçenYakup ailesi toplam yetmiş kişiydi.

Yar.46: 28 Yakup Goşen yolunu göstermesi için Yahuda'yı önden Yusuf'agönderdi. Onlar Goşen'e varınca,

Yar.46: 29 Yusuf arabasını hazırlayıp babası İsrail'i karşılamak üzereGoşen'e gitti. Babasını görür görmez boynuna sarılıp uzun uzun ağladı.

Yar.46: 30 İsrail Yusuf'a, "Yüzünü gördüm ya, artık ölsem de gamyememem" dedi, "Yaşıyorsun!"

Yar.46: 31 Yusuf kardeşleriyle babasının ev halkına şöyle dedi: "Gidipfiravuna haber vereyim, 'Kenan ülkesinde yaşayan kardeşlerimlebabamın ev halkı yanıma geldi' diyeyim.

Yar.46: 32 Çoban olduğunuzu, hayvancılık yaptığınızı, bu yüzdendavarlarınızla sığırlarınızı ve her şeyinizi birlikte getirdiğinizi anlatayım.

Yar.46: 33 Firavun sizi çağırıp da, 'Ne iş yaparsınız?' diye sorarsa,

Yar.46: 34 'Atalarımız gibi biz de çocukluktan beri hayvancılıkyapıyoruz' dersiniz. Öyle deyin ki, sizi Goşen bölgesineyerleştirsin. Çünkü Mısırlılar çobanlardan iğrenir."

BÖLÜM 47

Yar.47: 1 Yusuf gidip firavuna, "Babamla kardeşlerim davarları,sığırları ve bütün eşyalarıyla Kenan ülkesinden geldiler" diyehaber verdi, "Şu anda Goşen bölgesindeler."

Yar.47: 2 Sonra kardeşlerinden beşini seçerek firavunun huzuruna çıkardı.

Yar.47: 3 Firavun Yusuf'un kardeşlerine, "Ne iş yapıyorsunuz?" diyesordu. "Biz kulların atalarımız gibi çobanız" diye yanıtladılar,

Yar.47: 4 "Bu ülkeye geçici bir süre için geldik. Çünkü Kenanülkesinde şiddetli kıtlık var. Davarlarımız için otlakbulamıyoruz. İzin ver, Goşen bölgesine yerleşelim."

Yar.47: 5 Firavun Yusuf'a, "Babanla kardeşlerin yanına geldiler" dedi,

Yar.47: 6 "Mısır ülkesi senin sayılır. Onları ülkenin en iyi yerineyerleştir. Goşen bölgesine yerleşsinler. Sence aralarındabecerikli olanlar varsa, davarlarıma bakmakla görevlendir."

Yar.47: 7 Yusuf babası Yakup'u getirip firavunun huzuruna çıkardı.Yakup firavunu kutsadı.

Yar.47: 8 Firavun, Yakup'a, "Kaç yaşındasın?" diye sordu.

Yar.47: 9 Yakup, "Gurbet yıllarım yüz otuz yılı buldu" diye yanıtladı,"Ama yıllar çabuk ve zorlu geçti. Atalarımın gurbet yılları kadar uzun sürmedi."

Yar.47: 10 Sonra firavunu kutsayıp huzurundan ayrıldı.

Yar.47: 11 Yusuf babasıyla kardeşlerini Mısır'a yerleştirdi; firavununbuyruğu uyarınca onlara ülkenin en iyi yerinde, Ramses bölgesinde mülk verdi.

Yar.47: 12 Ayrıca babasıyla kardeşlerine ve babasının ev halkına,sahip oldukları çocukların sayısına göre yiyecek sağladı.

Kıtlık Şiddetleniyor

Yar.47: 13 Kıtlık öyle şiddetlendi ki, hiçbir ülkede yiyecek bulunmazoldu. Mısır ve Kenan ülkeleri kıtlıktan kırılıyordu.

Yar.47: 14 Yusuf sattığı buğdaya karşılık Mısır ve Kenan'daki bütünparaları toplayıp firavunun sarayına götürdü.

Yar.47: 15 Mısır ve Kenan'da para tükenince Mısırlılar Yusuf'a giderek, "Bize yiyecek ver" dediler, "Gözünün önünde ölelim mi? Paramız bitti."

Yar.47: 16 Yusuf, "Paranız bittiyse, davarlarınızı getirin" dedi,"Onlara karşılık size yiyecek vereyim."

Yar.47: 17 Böylece davarlarını Yusuf'a getirdiler. Yusuf atlara, davarve sığır sürülerine, eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. Biryıl boyunca hayvanlarına karşılık onlara yiyecek sağladı.

Yar.47: 18 O yıl geçince, ikinci yıl yine geldiler. Yusuf'a, "Efendim,gerçeği senden saklayacak değiliz" dediler, "Paramız tükendi,davarlarımızı da sana verdik. Canımızdan ve toprağımızdan başkaverecek bir şeyimiz kalmadı.

Yar.47: 19 Gözünün önünde ölelim mi? Toprağımız çöle mi dönsün?Canımıza ve toprağımıza karşılık bize yiyecek sat. Toprağımızlabirlikte firavunun kölesi olalım. Bize tohum ver ki ölmeyelim,yaşayalım; toprak da çöle dönmesin."

Yar.47: 20 Böylece Yusuf Mısır'daki bütün toprakları firavun içinsatın aldı. Mısırlılar'ın hepsi tarlalarını sattılar, çünkükıtlık onları buna zorluyordu. Toprakların tümü firavunun oldu.

Yar.47: 21 Yusuf Mısır'ın bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkıköleleştirdi*fd*.D Not 47:21 Septuaginta, Samiriye Tevratı "Köleleştirdi",Masoretik metin "Kentlere göçtürdü".

Yar.47: 22 Yalnız kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü onlar firavundan aylık alıyor, firavunun bağladığı aylıkla geçiniyorlardı. Bu yüzden topraklarını satmadılar.

Yar.47: 23 Yusuf halka, "Sizi de toprağınızı da firavun için satınaldım" dedi, "İşte size tohum, toprağı ekin.

Yar.47: 24 Ürün devşirdiğinizde, beşte birini firavuna vereceksiniz.Beşte dördünü ise tohumluk olarak kullanacak ve ailelerinizle,çocuklarınızla yiyeceksiniz."

Yar.47: 25 "Canımızı kurtardın" diye karşılık verdiler, "Efendimizingözünde lütuf bulalım. Firavunun kölesi oluruz."

Yar.47: 26 Yusuf ürünün beşte birinin firavuna verilmesini Mısır'datoprak yasası yaptı. Bu yasa bugün de yürürlüktedir. Yalnızkâhinlerin toprağı firavuna verilmedi.

Yar.47: 27 İsrail Mısır'da Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibioldular, çoğalıp arttılar.

Yar.47: 28 Yakup Mısır'da on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz kırkyedi yıl sürdü.

Yar.47: 29 Ölümü yaklaşınca, oğlu Yusuf'u çağırıp, "Eğer benden hoşnutkaldınsa, lütfen elini uyluğumun altına koy" dedi, "Bana sevgive sadakat göstereceğine söz ver. Lütfen beni Mısır'da gömme.

Yar.47: 30 Atalarıma kavuştuğum zaman beni Mısır'dan çıkarıp onlarınyanına göm." Yusuf, "Dediğin gibi yapacağım" diye karşılık verdi.

Yar.47: 31 İsrail, "Ant iç" dedi. Yusuf ant içti. İsrail yatağınınbaşı ucunda eğilip*fe* RAB'be tapındı.D Not 47:31 "Yatağının başı ucunda eğilip" ya da "Değneğininucuna yaslanıp".

Yakup Efrayim'le Manaşşe'yi Kutsuyor

BÖLÜM 48

Yar.48: 1 Bir süre sonra, "Baban hasta" diye Yusuf'a haber geldi.Yusuf iki oğlu Manaşşe'yle Efrayim'i yanına alıp yola çıktı.

Yar.48: 2 Yakup'a, "Oğlun Yusuf geliyor" diye haber verdiler. İsrailkendini toparlayıp yatağında oturdu.

Yar.48: 3 Yusuf'a, "Her Şeye Gücü Yeten Tanrı Kenan ülkesinde, Luz'dabana görünerek beni kutsadı" dedi,

Yar.48: 4 "Bana, 'Seni verimli kılacak, çoğaltacağım' dedi, 'Soyundanbirçok ulus doğuracağım. Senden sonra bu ülkeyi sonsuza dek mülkolarak senin soyuna vereceğim.'

Yar.48: 5 "Ben Mısır'a gelmeden önce burada doğan iki oğlun benimsayılır. Efrayim'le Manaşşe benim için Ruben'le Şimon gibidir.

Yar.48: 6 Onlardan sonra doğacak çocuklar senin olsun. Efrayim'leManaşşe'den onlara miras geçecek.

Yar.48: 7 Ben Paddan'dan dönerken Rahel Kenan ülkesinde, Efrat'avarmadan yolda yanımda öldü. Çok üzüldüm, onu orada Efrat'a-Beytlehem'e- giden yolun kenarına gömdüm."

Yar.48: 8 İsrail, Yusuf'un oğullarını görünce, "Bunlar kim?" diye sordu.

Yar.48: 9 Yusuf, "Oğullarım" diye yanıtladı, "Tanrı onları banaMısır'da verdi." İsrail, "Lütfen onları yanıma getir, kutsayayım" dedi.

Yar.48: 10 İsrail'in gözleri yaşlılıktan zayıflamıştı, göremiyordu. Yusuf oğullarını onun yanına götürdü. Babası onları öpüp kucakladı.

Yar.48: 11 Sonra Yusuf'a, "Senin yüzünü göreceğimi hiç sanmıyordum"dedi, "Ama işte Tanrı bana soyunu bile gösterdi."

Yar.48: 12 Yusuf oğullarını babasının kucağından alıp onun önünde yerekapandı.

Yar.48: 13 Sonra Efrayim'i sağına alarak İsrail'in sol eline,Manaşşe'yi soluna alarak İsrail'in sağ eline yaklaştırdı.

Yar.48: 14 İsrail ellerini çapraz olarak uzattı, sağ elini küçük olanEfrayim'in, sol elini Manaşşe'nin başına koydu. Oysa ilkin Manaşşe doğmuştu.

Yar.48: 15 Sonra Yusuf'u kutsayarak şöyle dedi: "Atalarım İbrahim'in, İshak'ın hizmet ettiği,Bugüne dek yaşamım boyunca bana çobanlık eden Tanrı,

Yar.48: 16 Beni bütün kötülüklerden kurtaran melek bu gençlerikutsasın! Adım ve atalarım İbrahim'le İshak'ın adları bu gençlerleyaşasın! Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar."

Yar.48: 17 Yusuf, babasının sağ elini Efrayim'in başına koyduğunugörünce, bundan hoşlanmadı. Babasının elini Efrayim'in başındankaldırıp Manaşşe'nin başına koymak istedi.

Yar.48: 18 "Baba, öyle değil" dedi, "İlkin Manaşşe doğdu. Sağ elinionun başına koy."

Yar.48: 19 Ancak babası bunu istemedi. "Biliyorum oğlum, biliyorum"dedi, "Manaşşe de büyük

bir halk olacak. Ama küçük kardeşi dahabüyük bir halk olacak, soyundan birçok ulus doğacak."

Yar.48: 20 O gün onları kutsayarak şöyle dedi:"İsrailliler, 'Tanrı seni Efrayim ve Manaşşe gibi yapsın'Diyerek sizin adınızla kutsayacaklar."Böylece Yakup Efrayim'i Manaşşe'nin önüne geçirdi.

Yar.48: 21 İsrail Yusuf'a, "Ben ölmek üzereyim" dedi, "Tanrı sizinleolacak. Sizi atalarınızın toprağına geri götürecek.

Yar.48: 22 Sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum; onuAmorlular'dan kılıcımla, yayımla aldım."

Yakup'un Son Sözleri

BÖLÜM 49

Yar.49: 1 Yakup oğullarını çağırarak, "Yanıma toplanın" dedi,"Gelecekte size neler olacağını anlatayım.

Yar.49: 2 "Yakupoğulları, toplanın ve dinleyin,Babanız İsrail'e kulak verin.

Yar.49: 3 "Ruben, sen benim ilk oğlum, gücümsün,Kudretimin ilk ürünüsün, Saygı ve güç bakımından en üstünsün.

Yar.49: 4 Ama su gibi oynaksın,Üstün olmayacaksın artık.Çünkü babanın yatağına giripOnu kirlettin.Döşeğimi rezil ettin.

Yar.49: 5 "Şimon'la Levi kardeştir,Kılıçları şiddet kusar.

Yar.49: 6 Gizli tasarılarına ortak olmam,Toplantılarına katılmam.Çünkü öfkelenince adam öldürdüler,Canları istedikçe sığırları sakatladılar.

Yar.49: 7 Lanet olsun öfkelerine,Çünkü şiddetlidir.Lanet olsun gazaplarına,Çünkü zalimcedir. Onları Yakup'ta bölecekVe İsrail'de dağıtacağım.

Yar.49: 8 "Yahuda, kardeşlerin seni övecek,Düşmanlarının ensesinde olacak elin.Kardeşlerin önünde eğilecek.

Yar.49: 9 Yahuda bir aslan yavrusudur.Oğlum benim! Avından dönüp yere çömelir,Aslan gibi, dişi bir aslan gibi yatarsın.Kim onu uyandırmaya cesaret edebilir?

Yar.49: 10 Sahibi*ff* gelene kadarKrallık asası Yahuda'nın elinden çıkmayacak,Yönetim hep onun soyunda kalacak,Uluslar onun sözünü dinleyecek.D Not 49:10 "Sahibi" ya da "Şilo" veya "Şilo'ya".

Yar.49: 11 Eşeğini bir asmaya,Sıpasını seçme bir dala bağlayacak;Giysilerini şarapta,Kaftanını üzümün kızıl kanında yıkayacak.

Yar.49: 12 Gözleri şaraptan kızıl,Dişleri sütten beyaz olacak.

Yar.49: 13 "Zevulun deniz kıyısında yaşayacak,Liman olacak gemilere,Sınırı Sayda'ya dek uzanacak.

Yar.49: 14 "İssakar semerler arasında yatan güçlü eşek gibidir;

Yar.49: 15 Ne zaman dinlenecek iyi bir yer,Hoşuna giden bir ülke görse,Yüklenmek için sırtını

eğer,Angaryaya katlanır.

Yar.49: 16 “Dan kendi halkını yönetecek,Bir İsrail oymağı gibi.

Yar.49: 17 Yol kenarında bir yılan,Toprak yolda bir engerek olacak;Atın topuklarını ısırıpAtlıyı sırtüstü düşüren bir engerek.

Yar.49: 18 “Ben senin kurtarışını bekliyorum, ya RAB.

Yar.49: 19 “Gad akıncıların saldırısına uğrayacak,Ama onların topuklarına saldıracak.

Yar.49: 20 “Zengin yemekler olacak Aşer’de,Krallara yaraşır lezzetli yiyecekler yetiştirecek Aşer.

Yar.49: 21 “Naftali salıverilmiş geyiğe benzer,Sevimli yavrular doğurur.

Yar.49: 22 “Yusuf meyveli bir dal gibidir,Kaynak kıyısında verimli bir dal gibi,Filizleri duvarların üzerinden aşar.

Yar.49: 23 Okçular acımadan saldırdı ona.Düşmanca savurdular oklarını üzerine.

Yar.49: 24 Ama onun yayı sağlam,Kolları esnek çıktı;Yakup’un güçlü Tanrısı,İsrail’in Kayası, Çobanı olan Tanrı sayesinde.

Yar.49: 25 Sana yardım eden babanın Tanrısı’dır,Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’dır seni kutsayan. Yukarıdaki göklerinVe aşağıdaki denizlerin bereketiyle,Memelerin, rahimlerin bereketiyle O’dur seni kutsayan.

Yar.49: 26 Babanın kutsamaları ebedi dağların nimetlerinden,Ebedi tepelerin bolluğundan daha yücedir;Yusuf’un başı üzerinde,Kardeşleri arasında önder olanın üstünde olacak.

Yar.49: 27 “Benyamin aç kurda benzer;Sabah avını yer,Akşam ganimeti paylaşır.”

Yar.49: 28 İsrail’in on iki oymağı bunlardır. Babaları onlarıkutsarken bunları söyledi. Her birini uygun biçimde kutsadı.

Yakup’un Ölümü

Yar.49: 29-30 Sonra Yakup oğullarına şu buyrukları verdi: “Ben ölmek, halkıma kavuşmak üzereyim. Beni Kenan ülkesinde atalarımın yanına, Mamre yakınlarında Hititli* Efron’un tarlasındaki mağaraya, Makpela Tarlası’ndaki mağaraya gömün. İbrahim o mağarayı mezar yapmak üzere Hititli Efron’dan tarlasıyla birlikte satın almıştı.

Yar.49: 31 İbrahim’le karısı Sara, İshak’la karısı Rebeka oraya gömüldüler. Lea’yı da ben oraya gömdüm.

Yar.49: 32 Tarla ile içindeki mağara Hititler’den satın alındı.”

Yar.49: 33 Yakup oğullarına verdiği buyrukları bitirince, ayaklarınıyatağın içine çekti, son soluğunu vererek halkına kavuştu.

Yakup’un Gömülüşü

BÖLÜM 50

Yar.50: 1 Yusuf kendini babasının üzerine attı, ağlayarak onu öptü.

Yar.50: 2 Babasının cesedini mumyalamaları için özel hekimlerinebuyruk verdi. Hekimler İsrail'i mumyaladılar.

Yar.50: 3 Bu iş kırk gün sürdü. Mumyalama için bu süre gerekliydi.Mısırlılar İsrail için yetmiş gün yas tuttu.

Yar.50: 4 Yas günleri geçince, Yusuf firavunun ev halkına, "Eğerbenden hoşnut kaldınızsa, lütfen firavunla konuşun" dedi,

Yar.50: 5 "Babam bana ant içirdi: 'Ölmek üzereyim. Beni Kenanülkesinde kendim için kazdırdığım mezara gömeceksin' dedi. Şimdilütfen firavuna bildirin, izin versin gideyim, babamı gömüp geleyim."

Yar.50: 6 Firavun, "Git, babanı göm, andını yerine getir" dedi.

Yar.50: 7 Böylece Yusuf babasını gömmeye gitti. Firavunun bütüngörevlileri, sarayın ve Mısır'ın ileri gelenleri ona eşlik etti.

Yar.50: 8 Yusuf'un bütün ailesi, kardeşleri, babasının ev halkı da onunla birlikteydi. Yalnız çocukları, davarlarla sığırları Goşen'de bıraktılar.

Yar.50: 9 Arabalarla atlılar da onları izledi. Büyük bir alay oluşturdular.

Yar.50: 10 Şeria Irmağı'nın doğusunda Atat Harmanı'na varınca, yükseksesle, acı acı ağıt yaktılar. Yusuf babası için yedi gün yas tuttu.

Yar.50: 11 O bölgede yaşayan Kenanlılar, Atat Harmanı'ndaki yası görünce, "Mısırlılar ne kadar hüzünlü yas tutuyor!" dediler. Bu yüzden, Şeria Irmağı'nın doğusundaki bu yere Avel-Misrayim*fg* adı verildi.D Not 50:11 "Avel-Misrayim": "Mısırlılar'ın yası" ya da "Mısırlılar'ın çayırı" anlamına gelir.

Yar.50: 12 Yakup'un oğulları, babalarının vermiş olduğu buyruğu tamtamına yerine getirdiler.

Yar.50: 13 Onu Kenan ülkesine götürüp Mamre yakınlarında MakpelaTarlası'ndaki mağaraya gömdüler. O mağarayı mezar yapmak üzeretarlayla birlikte Hititli* Efron'dan İbrahim satın almıştı.

Yar.50: 14 Yusuf babasını gömdükten sonra, kendisi, kardeşleri veonunla birlikte babasını gömmeye gelenlerin hepsi Mısır'a döndüler.

Yusuf Kardeşlerine Güven Veriyor

Yar.50: 15 Babalarının ölümünden sonra Yusuf'un kardeşleri, "Belki Yusuf bize kin besliyordur" dediler, "Ya ona yaptığımız kötülüğekarşılık bizden öç almaya kalkarsa?"

Yar.50: 16-17 Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: "Babamız ölmeden önceYusuf'a şöyle deyin diye buyurmuştu: 'Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını bağışla.' Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısı'nın kullarıyız." Yusuf bu haberi alınca ağladı.

Yar.50: 18 Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak,"Senin köleniz" dediler.

Yar.50: 19 Yusuf, "Korkmayın" dedi, "Ben Tanrı mıyım?

Yar.50: 20 Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibibirçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi.

Yar.50: 21 Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım.”Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi.

Yusuf’un Ölümü

Yar.50: 22 Yusuf’la babasının ev halkı Mısır’a yerleştiler. Yusuf yüzon yıl yaşadı.

Yar.50: 23 Efrayim’in üç göbek çocuklarını gördü. Manaşşe’nin oğluMakir’in çocukları onun elinde doğdu.

Yar.50: 24 Yusuf yakınlarına, “Ben ölmek üzereyim” dedi, “Ama Tanrıkesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahim’e, İshak’a, Yakup’aant içerek söz verdiği topraklara götürecek.”

Yar.50: 25 Sonra onlara ant içirerek, “Tanrı kesinlikle size yardımedecek” dedi, “O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz.”

Yar.50: 26 Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır’da birtabuta koydular.

1. KRALLAR

Kral Davut’un Son Yılları

BÖLÜM 1

1.Kr.1: 1 Yıllar geçmiş, Kral Davut yaşlanmıştı. Üstünü örtülerle örtmelerine karşın ısınamıyordu.

1.Kr.1: 2 Görevlileri, “Efendimiz kral!” dediler, “Yanında kalıp sana bakacak, koynunda yatıp seni ısıtacak genç bir kız arayalım.”

1.Kr.1: 3 Görevliler bütün İsrail’i aradılar; sonunda Şunemli Avişak adında genç ve güzel bir kız bulup krala getirdiler.

1.Kr.1: 4 Çok güzel olan genç kız, krala bakıp hizmet etti. Ama kral ona hiç dokunmadı.

Adoniya Kendini Kral İlan Ediyor

1.Kr.1: 5 Hagit’in oğlu Adoniya kral olmayı düşünüyordu. Bu amaçla ortaya çıkıp kendine savaş arabaları, atlılar ve önünde koşacak elli muhafız buldu.

1.Kr.1: 6 Babası Davut hiçbir zaman, “Neden şöyle ya da böyle davranıyorsun?” diye ona karşı çıkmamıştı. Avşalom’dan sonra dünyaya gelen Adoniya çok yakışıklıydı.

1.Kr.1: 7 Adoniya, Seruya oğlu Yoav ve Kâhin* Aviyatar’la görüşüp onların desteğini sağladı.

1.Kr.1: 8 Ama Kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimi, Rei ve Davut’un muhafızları ona katılmadılar.

1.Kr.1: 9-10 Adoniya, Eyn-Rogel yakınlarında Sohelet Kayası denilen yerde davar, sığır ve besili buzağılar kurban edip bütün kardeşlerini, yani kralın oğullarını ve krala hizmet eden bütün Yahudalılar’ı çağırdı. Ama Peygamber Natan’ı, Benaya’yı, muhafızları ve kardeşi Süleyman’ı çağırmadı.

Süleyman’ın Kral İlan Edilmesi

1.Kr.1: 11 Bunun üzerine Natan, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'ya, "Hagit oğlu Adoniya efendimiz Davut'un haberi olmadan kendini kral ilan etmiş, duymadın mı?" dedi,

1.Kr.1: 12 "Şimdi izin ver de sana kendi canınla oğlun Süleyman'ın canını nasıl kurtaracağına ilişkin öğüt vereyim.

1.Kr.1: 13 Git Kral Davut'a söyle, 'Efendim kral, benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma o oturacak diye bana ant içmedin mi? O halde neden Adoniya kral oldu?

1.Kr.1: 14 Sen kralla konuşmanı bitirmeden ben içeri girip sözlerini doğrulayacağım."

1.Kr.1: 15 Bat-Şeva yaşı çok ilerlemiş olan kralın odasına girdiğinde Şunemli Avişak ona hizmet ediyordu.

1.Kr.1: 16 Bat-Şeva, kralın önünde diz çöküp yere kapandı. Kral, "Ne istiyorsun?" diye sordu.

1.Kr.1: 17 Bat-Şeva şöyle karşılık verdi: "Efendim, 'Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma oturacak diye bana Tanrın RAB adıyla ant içtin.

1.Kr.1: 18 Efendim kral, şu anda senin haberin olmadan Adoniya krallığını ilan etti.

1.Kr.1: 19 Sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban edip kralın bütün oğullarını, Kâhin Aviyatar'ı ve ordu komutanı Yoav'ı çağırdı, ama kulun Süleyman'ı çağırmadı.

1.Kr.1: 20 Efendim kral, bütün İsrail'in gözü sende. Senden sonra tahtına kimin geçeceğini öğrenmek istiyorlar.

1.Kr.1: 21 Yoksa sen ölüp atalarına kavuşunca, ben ve oğlum Süleyman suçlu sayılacağız."

1.Kr.1: 22 Bat-Şeva daha kralla konuşurken Peygamber Natan geldi.

1.Kr.1: 23 Krala, "Peygamber Natan geldi" dediler. Natan kralın huzuruna çıkıp yüzüstü yere kapandı.

1.Kr.1: 24 Sonra, "Efendim kral, senden sonra Adoniya'nın kral olup tahtına geçeceğini söyledin mi?" dedi,

1.Kr.1: 25 "Adoniya bugün gidip sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban etmiş; kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve Kâhin Aviyatar'ı çağırmış. Şu anda hepsi onun önünde yiyip içiyor ve, 'Yaşasın Kral Adoniya! diye bağırıyor.

1.Kr.1: 26 Ama Adoniya beni, Kâhin Sadok'u, Yehoyada oğlu Benaya'yı ve kulun Süleyman'ı çağırmadı.

1.Kr.1: 27 Efendim ve kralım, gerçekten bütün bunlara sen mi karar verdin? Yoksa senden sonra tahtına kimin geçeceğini biz kullarına bildirmeden mi bunu yaptın?"

1.Kr.1: 28 Kral Davut, "Bana Bat-Şeva'yı çağırın!" dedi. Bat-Şeva kralın huzuruna çıkıp önünde durdu.

1.Kr.1: 29 Kral Bat-Şeva'ya, "Beni bütün sıkıntılardan kurtaran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içiyorum" dedi,

1.Kr.1: 30 "'Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma geçecek diye İsrail'in Tanrısı RAB'bin adıyla içtiğim andı bugün yerine getireceğim."

1.Kr.1: 31 O zaman Bat-Şeva kralın önünde diz çöküp yüzüstü yere kapandı ve, “Efendim kral Davut sonsuza dek yaşasın!” dedi.

1.Kr.1: 32 Kral Davut, “Kâhin Sadok’u, Peygamber Natan’ı ve Yehoyada oğlu Benaya’yı bana çağırın” dedi. Hepsi önüne gelince,

1.Kr.1: 33 kral onlara şöyle dedi: “Efendinizin görevlilerini yanınıza alın ve oğlum Süleyman’ı benim katırıma bindirip Gihon’a götürün.

1.Kr.1: 34 Orada Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu İsrail Kralı olarak meshetsinler*. Boru çalıp, ‘Yaşasın Kral Süleyman! Diye bağırın.

1.Kr.1: 35 Onun ardından gidin; çünkü o gelip tahtıma oturacak ve yerime kral olacak. Onu İsrail ve Yahuda’ya yönetici atadım.”

1.Kr.1: 36 Yehoyada oğlu Benaya, “Amin” diye karşılık verdi, “Efendim kralın Tanrısı RAB de bu kararı onaylasın.

1.Kr.1: 37 RAB, efendim kralla birlikte olduğu gibi Süleyman’la da birlikte olsun ve onun krallığını Davut’un krallığından daha başarılı kılsın.”

1.Kr.1: 38 Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretliler’le Peletliler* gidip Süleyman’ı Kral Davut’un katırına bindirdiler ve Gihon’a kadar ona eşlik ettiler.

1.Kr.1: 39 Kâhin Sadok, Kutsal Çadır’dan yağ dolu boynuz kabı alıp Süleyman’ı meshetti. Boru çalınca bütün halk “Yaşasın Kral Süleyman!” diye bağırdı.

1.Kr.1: 40 Herkes kaval çalarak Süleyman’ın ardından yürüdü. Öyle sevinçliydiler ki, seslerinden adeta yer sarsılıyordu.

1.Kr.1: 41 Adoniya ve yanındaki konuklar yemeklerini bitirirken kalabalığın gürültüsünü duydular. Boru sesini duyan Yoav,”Kentten gelen bu gürültü de ne?” diye sordu.

1.Kr.1: 42 Yoav daha sorusunu tamamlamadan, Kâhin Aviyatar oğlu Yonatan çıkageldi. Adoniya ona, “İçeri gir, sen yiğit bir adamsın. İyi haberler getirmiş olmalısın” dedi.

1.Kr.1: 43 Yonatan, “Hayır, bu kez farklı” diye karşılık verdi,”Efendimiz Kral Davut, Süleyman’ı kral atadı.

1.Kr.1: 44 Kral, Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya ve Keretliler’le Peletliler’in Süleyman’ı kendi katırına bindirip götürmelerini istedi.

1.Kr.1: 45 Gihon’a götürülen Süleyman orada Kâhin Sadok’la Peygamber Natan tarafından kral olarak meshedildi. Oradan sevinçle döndüler ve sesleri kentte yankılanmaya başladı. Duyduğunuz sesler onların sesleridir.

1.Kr.1: 46 Üstelik Süleyman krallık tahtına oturdu bile.

1.Kr.1: 47 Ayrıca efendimiz Kral Davut’u kutlamaya gelen görevlileri,’Tanrın, Süleyman’ın adını senin adından daha yüce, krallığını senin krallığından daha başarılı kılsın diyorlar. Kral yatağının üzerine kapanarak,

1.Kr.1: 48 ‘Henüz gözlerim açıkken bugün tahtıma oturacak birini veren İsrail’in Tanrısı RAB’be övgüler olsun diyor.”

1.Kr.1: 49 Bunun üzerine Adoniya’nın bütün konukları korkuya kapılıp kalktılar, her biri kendi

yoluna gitti.

1.Kr.1: 50 Adoniya ise, Süleyman'dan korktuğu için, gidip sunağın boynuzlarına sarıldı*fa*. D Not 1:50 Sunağın boynuzlarına sarılan öldürülmezdi (bkz. Çık.21:13-14).

1.Kr.1: 51 Durumu Süleyman'a anlattılar. "Adoniya senden korkuyor" dediler, "Sunağın boynuzlarına sarılmış ve 'İlk önce Kral Süleyman ben kulunu kılıçla öldürmeyeceğine dair ant içsin diyor."

1.Kr.1: 52 Süleyman, "Eğer bana bağlı kalırsa, saçının bir teline bile zarar gelmez" diye yanıtladı, "Ama içinde bir kötülük varsa öldürülür."

1.Kr.1: 53 Sonra Kral Süleyman'ın gönderdiği adamlar Adoniya'yı sunaktan indirip getirdiler. Adoniya gelip önünde yere kapanınca, ona, "Evine dön!" dedi.

Davut'un Süleyman'a Verdiği Görevler

BÖLÜM 2

1.Kr.2: 1 Davut'un ölümü yaklaşınca, oğlu Süleyman'a şunları söyledi:

1.Kr.2: 2 "Herkes gibi ben de yakında bu dünyadan ayrılacağım. Güçlü ve kararlı ol.

1.Kr.2: 3 Tanrın RAB'bin verdiği görevleri yerine getir. Onun yollarında yürü ve Musa'nın yasasında yazıldığı gibi Tanrı'nın kurallarına, buyruklarına, ilkelerine ve öğütlerine uy ki, yaptığın her şeyde ve gittiğin her yerde başarılı olasın.

1.Kr.2: 4 O zaman RAB bana verdiği şu sözü yerine getirecektir: 'Eğer soyun nasıl yaşadığına dikkat eder, candan ve yürekten bana bağlı kalarak yollarımda yürürse, İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir.

1.Kr.2: 5 "Seruya oğlu Yoav'ın bana ve İsrail ordusunun iki komutanı Ner oğlu Avner'le Yeter oğlu Amasa'ya neler yaptığını biliyorsun. Sanki savaş varmış gibi onları öldürerek barış döneminde kan döktü. Belindeki kemerle ayağındaki çarıklara kan bulaştırdı.

1.Kr.2: 6 Sen aklına uyanı yap, ama onun ak saçlı başının esenlik içinde ölüler diyarına gitmesine izin verme.

1.Kr.2: 7 "Gilatlı Barzillay'ın oğullarına iyi davran, sofranda yemek yiyenlerin arasında onlara da yer ver. Çünkü ben ağabeyin Avşalom'un önünden kaçtığım zaman onlar bana yardım etmişlerdi.

1.Kr.2: 8 "Mahanayim'e gittiğim gün beni çok ağır biçimde lanetleyen Benyamin oymağından Bahurimli Gera'nın oğlu Şimi de yanında. Beni Şeria Irmağı kıyısında karşılamaya geldiğinde, 'Seni kılıçla öldürmeyeceğim diye RAB'bin adıyla ona ant içmiştim.

1.Kr.2: 9 Ama sen sakın onu cezasız bırakma. Ona ne yapacağını bilecek kadar akıllısın. Onun ak saçlı başını ölüler diyarına kanlar içinde gönder."

Davut'un Ölümü

(1Ta.29:26-28)

1.Kr.2: 10 Davut ölüp atalarına kavuşunca, kendi adıyla bilinen kentte gömüldü.

1.Kr.2: 11 Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yeruşalim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık

yaptı.

1.Kr.2: 12 Babası Davut'un tahtına geçen Süleyman'ın krallığı çok sağlam temellere oturmuştu.

Adoniya'nın Ölümü

1.Kr.2: 13 Hagit oğlu Adoniya, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'nın yanına gitti. Bat-Şeva ona, "Dostça mı geldin?" diye sordu. Adoniya, "Dostça" diye karşılık verdi.

1.Kr.2: 14 Ve ekledi: "Sana söyleyeceklerim var." Bat-Şeva, "Söyle!" dedi.

1.Kr.2: 15 Adoniya, "Bildiğin gibi, daha önce krallık benim elimdeydi" dedi, "Bütün İsrail benim kral olmamı bekliyordu. Ancak her şey değişti ve krallık kardeşimin eline geçti. Çünkü RAB'bin isteği buydu.

1.Kr.2: 16 Ama benim senden bir dileğim var. Lütfen geri çevirme."Bat-Şeva, "Söyle!" dedi.

1.Kr.2: 17 Adoniya, "Kral Süleyman seni kırmaz" dedi, "Lütfen ona söyle, Şunemli Avişak'ı bana eş olarak versin."

1.Kr.2: 18 Bat-Şeva, "Peki, senin için kralla konuşacağım" diye karşılık verdi.

1.Kr.2: 19 Bat-Şeva, Adoniya'nın dileğini iletmek üzere Kral Süleyman'ın yanına gitti. Süleyman annesini karşılamak için ayağa kalkıp önünde eğildikten sonra tahtına oturdu. Annesi için de sağ tarafına bir taht koydurdu.

1.Kr.2: 20 Tahtına oturan annesi, "Senden küçük bir dileğim var, lütfen beni boş çevirme" dedi. Kral, "Söyle anne, seni kırmam" diye karşılık verdi.

1.Kr.2: 21 Bat-Şeva, "Şunemli Avişak ağabeyin Adoniya'ya eş olarak verilsin" dedi.

1.Kr.2: 22 Kral Süleyman, "Neden Şunemli Avişak'ın Adoniya'ya verilmesini istiyorsun?" dedi, "Krallığı da ona vermemi iste bari! Ne de olsa o benim büyüğüm. Üstelik Kâhin Aviyatar'la Seruya oğlu Yoav da ondan yana."

1.Kr.2: 23 Bu olay üzerine Kral Süleyman RAB'bin adıyla ant içti:"Eğer Adoniya bu dileğini hayatıyla ödemezse, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!

1.Kr.2: 24 Beni güçlendirip babam Davut'un tahtına oturtan, verdiği sözü tutup bana bir hanedan kuran, yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim ki, Adoniya bugün öldürülecek!"

1.Kr.2: 25 Böylece Kral Süleyman Yehoyada oğlu Benaya'yı Adoniya'yı öldürmekle görevlendirdi. Benaya da gidip Adoniya'yı öldürdü.

Aviyatar'ın Sürgüne Gönderilmesi, Yoav'ın Ölümü

1.Kr.2: 26 Kral, Kâhin Aviyatar'a, "Anatot'taki tarlana dön" dedi,"Aslında ölümü hak ettin. Ama seni şimdi öldürmeyeceğim. Çünkü sen babam Davut'un önünde Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* taşıdın ve babamın çektiği bütün sıkıntıları onunla paylaştın."

1.Kr.2: 27 Eli'nin ailesi hakkında RAB'bin Şilo'da söylediği sözün gerçekleşmesi için, Süleyman Aviyatar'ı RAB'bin kâhinliğinden uzaklaştırdı.

1.Kr.2: 28 Haber Yoav'a ulaştı. Yoav daha önce ayaklanan Avşalom'u desteklemediği halde Adoniya'yı destekledi. Bu nedenle RAB'bin Çadırı'na kaçtı ve sunağın boynuzlarına sarıldı.

1.Kr.2: 29 Yoav'ın RAB'bin Çadırı'na kaçıp sunağın yanında olduğu Kral Süleyman'a bildirildi. Süleyman, Yehoyada oğlu Benaya'ya, "Git, onu vur!" diye buyruk verdi.

1.Kr.2: 30 Benaya RAB'bin Çadırı'na gitti ve Yoav'a, "Kral dışarı çıkmanı buyuruyor!" dedi. Yoav, "Hayır, burada ölmek istiyorum" karşılığını verdi. Benaya gidip Yoav'ın kendisini nasıl yanıtladığını krala bildirdi.

1.Kr.2: 31 Kral, "Onun istediği gibi yap" dedi, "Onu orada öldür ve göm. Yoav'ın boş yere döktüğü kanın sorumluluğunu benim ve babamın soyu üstünden kaldırmış olursun.

1.Kr.2: 32 RAB döktüğü kandan ötürü onu cezalandıracaktır. Çünkü Yoav babam Davut'un bilgisi dışında, kendisinden daha iyi ve doğru olan iki kişiyi -İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avner'le Yahuda ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasa'yı- kılıçla öldürdü.

1.Kr.2: 33 Böylece dökülen kanlarının sorumluluğu sonsuza dek Yoav'ın ve soyunun üstünde kalacaktır. Ama RAB, Davut'a, soyuna, ailesine ve tahtına sonsuza dek esenlik verecektir."

1.Kr.2: 34 Yehoyada oğlu Benaya gidip Yoav'ı öldürdü. Onu ıssız bir bölgede bulunan kendi evine gömdüler.

1.Kr.2: 35 Kral, Yoav'ın yerine Yehoyada oğlu Benaya'yı ordu komutanı yaptı. Aviyatar'ın yerine de Kâhin Sadok'u atadı.

Şimi'nin Ölümü

1.Kr.2: 36 Sonra kral haber gönderip Şimi'yi çağırttı. Ona,"Yeruşalim'de kendine bir ev yap ve orada otur" dedi, "Hiçbir yere gitme.

1.Kr.2: 37 Oradan ayrılıp Kidron Vadisi'nden öteye geçtiğin gün bil ki öleceksin. Sorumluluk sana ait."

1.Kr.2: 38 Şimi krala, "Efendim kral, peki" diye karşılık verdi, "Kulun olarak söylediklerini aynen yapacağım." Şimi Yeruşalim'de uzun süre yaşadı.

1.Kr.2: 39 Aradan üç yıl geçmişti, Şimi'nin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akiş'in yanına kaçtı. Kölelerin Gat'a kaçtığını Şimi'ye haber verdiler.

1.Kr.2: 40 Bunun üzerine Şimi kalkıp eşeğine palan vurdu ve kölelerini aramak üzere Gat'a Akiş'in yanına gitti. Kölelerini bulup Gat'tan geri getirdi.

1.Kr.2: 41 Şimi'nin Yeruşalim'den Gat'a gidip döndüğü Süleyman'a anlatılınca,

1.Kr.2: 42 Süleyman Şimi'yi çağırttı. "Sana RAB'bin adıyla ant içirmedim mi?" dedi, "'Kalkıp herhangi bir yere gittiğin gün öleceğini bil! diye seni uyarmadım mı? Sen de bana: 'Peki, sözünü dinleyeceğim demedin mi?

1.Kr.2: 43 Öyleyse neden RAB'bin adına içtiğin anda ve buyruğuma uymadın?"

1.Kr.2: 44 Kral, Şimi'ye karşı sözlerini şöyle sürdürdü: "Babam Davut'a yaptığın bütün kötülükleri çok iyi biliyorsun. Bu yaptıklarından dolayı RAB seni cezalandıracak.

1.Kr.2: 45 Ama Kral Süleyman kutsanacak ve Davut'un tahtı RAB'bin önünde sonsuza dek kurulu kalacaktır."

1.Kr.2: 46 Kral, Yehoyada oğlu Benaya'ya buyruk verdi. O da gidip Şimi'yi öldürdü. Böylece Süleyman'ın krallığı iyice pekişti.

Süleyman Tanrı'dan Bilgelik İstiyor

(2Ta.1:3-12)

BÖLÜM 3

1.Kr.3: 1 Süleyman, Mısır Firavunu'nun kızıyla evlendi. Böylece firavunla müttefik oldu. Eşini Davut Kenti'ne götürdü. Kendi sarayı, RAB'bin Tapınağı ve Yeruşalim'in çevre surları tamamlanıncaya kadar orada yaşadılar.

1.Kr.3: 2 Halk, hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde RAB'be kurban sunuyordu. Çünkü o güne dek RAB'bin adına yapılmış bir tapınak yoktu.

1.Kr.3: 3 Süleyman babası Davut'un kurallarına uyarak RAB'be olan sevgisini gösterdi. Ancak hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde kurban sunuyor, buhur yakıyordu.

1.Kr.3: 4 Tapınma yerlerinin en ünlüsü Givon'daydı. Kral Süleyman oraya giderek sunakta bin yakmalık sunu* sundu.

1.Kr.3: 5 RAB Tanrı, Givon'da o gece rüyada Süleyman'a görünüp, "Sana ne vermemi istersin?" diye sordu.

1.Kr.3: 6 Süleyman, "Kulun babam Davut'a büyük iyilikler yaptın" diye karşılık verdi, "O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü. Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış oldun.

1.Kr.3: 7 "Ya RAB Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir bilmezken bu kulunu babam Davut'un yerine kral atadın.

1.Kr.3: 8 İşte kulun kendi seçtiğin kalabalık halkın, sayılamayacak kadar büyük bir kalabalığın ortasındadır.

1.Kr.3: 9 Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!"

1.Kr.3: 10 Süleyman'ın bu isteği Rab'bi hoşnut etti.

1.Kr.3: 11-12 Tanrı ona şöyle dedi: "Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir.

1.Kr.3: 13 Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın.

1.Kr.3: 14 Eğer sen de baban Davut gibi kurallarıma ve buyruklarıma uyup yollarımda yürürsen, sana uzun ömür de vereceğim."

1.Kr.3: 15 Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yeruşalim'e gitti, Rab'bin Antlaşma Sandığı'nın* önünde durup yakmalık sunular ve esenlik sunuları* sundu. Ayrıca bütün görevlilerine de bir şölen verdi.

Süleyman Bilgece Yargılıyor

1.Kr.3: 16 Bir gün iki fahişe gelip kralın önünde durdu.

1.Kr.3: 17 Kadınlardan biri krala şöyle dedi: “Efendim, bu kadınla ben aynı evde kalıyoruz. Birlikte kaldığımız sırada ben bir çocuk doğurdum.

1.Kr.3: 18 İki gün sonra da o doğurdu. Evde yalnızdık, ikimizden başka kimse yoktu.

1.Kr.3: 19 Bu kadın geceleyin çocuğunun üzerine yattığı için çocuk ölmüş.

1.Kr.3: 20 Gece yarısı, ben kulun uyurken, kalkıp çocuğumu almış, koynuna yatırmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma koymuş.

1.Kr.3: 21 Sabahleyin oğlumu emzirmek için kalktığımda, onu ölmüş buldum. Ama sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğurduğum çocuk olmadığını anladım.”

1.Kr.3: 22 Öbür kadın, “Hayır! Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin!” diye çıkıştı. Birinci kadın, “Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!” diye diretti. Kralın önünde böyle tartışıp durdular.

1.Kr.3: 23 Kral, “Biri, ‘Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin diyor, öbürü, ‘Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan benim diyor.

1.Kr.3: 24 O halde bana bir kılıç getirin!” dedi. Kılıç getirilince,

1.Kr.3: 25 kral, “Yaşayan çocuğu ikiye bölüp yarısını birine, yarısını öbürüne verin!” diye buyurdu.

1.Kr.3: 26 Yüreği oğlunun acısıyla sızlayan, çocuğun gerçek annesi krala, “Aman efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!” dedi. Öbür kadınsa, “Çocuk ne benim, ne de senin olsun, onu ikiye bölsünler!” dedi.

1.Kr.3: 27 O zaman kral kararını verdi: “Sakın çocuğu öldürmeyin! Birinci kadına verin, çünkü gerçek annesi odur.”

1.Kr.3: 28 Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsrailliler hayranlık içinde kaldı. Herkes adil bir yönetim için Süleyman’ın Tanrı’dan gelen bilgeliğe sahip olduğunu anladı.

Süleyman’ın Görevlileri

BÖLÜM 4

1.Kr.4: 1 Süleyman bütün İsrail’in kralıydı.

1.Kr.4: 2 Görevlileri ise şunlardı: Kâhin: Sadok oğlu Azarya.

1.Kr.4: 3 Yazmanlar: Şişa’nın oğulları Elihoref ve Ahiya. Devlet tarihçisi: Ahilut oğlu Yehoşafat.

1.Kr.4: 4 Ordu komutanı: Yehoyada oğlu Benaya. Kâhinler: Sadok ve Aviyatar.

1.Kr.4: 5 Baş vali: Natan oğlu Azarya. Kralın özel danışmanı: Natan oğlu Kâhin Zavut.

1.Kr.4: 6 Saray sorumlusu: Ahişar. Angaryacıların başı: Avda oğlu Adoniram.

1.Kr.4: 7 Süleyman’ın İsrail’de on iki bölge valisi vardı. Bunlar kralın ve sarayın yiyecek içecek gereksinimini karşılardı. Her vali yılda bir ay bu gereksinimleri karşılamakla yükümlüydü.

1.Kr.4: 8 Bu valiler şunlardı: Efrayim'in dağlık bölgesinde Ben-Hur;

1.Kr.4: 9 Makaz, Şaalvim, Beytşemeş ve Elon-Beythanan bölgelerinde Ben-Deker;

1.Kr.4: 10 Arubbot, Soko ve bütün Hefer bölgesinde Ben-Heset;

1.Kr.4: 11 Nafat-Dor bölgesinde Süleyman'ın kızı Tafat'la evli olan Ben-Avinadav;

1.Kr.4: 12 Taanak, Megiddo, Yizreel'in altında Saretan'ın yanındaki bütün Beytşean ve Beytşean'dan Avel-Mehola ve Yokmoam'ın ötelerine kadar uzanan bölgede Ahilut oğlu Baana;

1.Kr.4: 13 Ramot-Gilat, Gilat'ta Manaşşe oğlu Yair'in yerleşim birimleri ve Başan'daki Argov yöresinde surlar ve tunç* sürgülerle güçlendirilmiş altmış büyük kentin başında Ben-Gever;

1.Kr.4: 14 Mahanayim bölgesinde İddo oğlu Ahinadav;

1.Kr.4: 15 Naftali bölgesinde Süleyman'ın kızı Basemat'la evlenen Ahimaas;

1.Kr.4: 16 Aşer ve Bealot bölgelerinde Huşay oğlu Baana;

1.Kr.4: 17 İssakar bölgesinde Paruah oğlu Yehoşafat;

1.Kr.4: 18 Benyamin bölgesinde Ela oğlu Şimi;

1.Kr.4: 19 Gilat bölgesinde, yani Amorlular'ın Kralı Sihon'la Başan Kralı Og'un eski topraklarında Uri oğlu Gever. Ayrıca Yahuda bölgesinin*fb* tek valisi vardı. D Not 4:19 Septuaginta "Yahuda bölgesi", Masoretik metin "Ülke".

Süleyman'ın Bir Günlük Gereksinimleri

1.Kr.4: 20 Yahuda ve İsrail halkı kıyıların kumu kadar kalabalıktı. Herkes yiyip içip sevinç içinde yaşıyordu.

1.Kr.4: 21 Süleyman, Fırat Irmağı'ndan Filist'e, oradan Mısır sınırına kadar bütün ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleyman'ın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler.

1.Kr.4: 22 Süleyman'ın sarayının bir günlük yiyecek gereksinimi şunlardı: Otuz kor*fc* ince, altmış kor*fç* kepekli un; D Not 4:22 "Otuz kor": Yaklaşık 4 ton. 4:22 "Altmış kor": Yaklaşık 8 ton.

1.Kr.4: 23 onu ahırda, yirmisi çayırda yetiştirilmiş sığır ve yüz koyun; ayrıca geyikler, ceylanlar, karacalar ve semiz kuşlar.

1.Kr.4: 24 Tifsah'tan Gazze'ye kadar, Fırat Irmağı'nın batısındaki bütün krallıkları Süleyman yönetiyordu. Her tarafta barış vardı.

1.Kr.4: 25 Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar Yahuda ve İsrail halkının her bireyi Süleyman'ın yaşamı boyunca kendi asması ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı.

1.Kr.4: 26 Süleyman'ın savaş arabalarının atları için kırk bin ahırı ve on iki bin atlısı vardı.

1.Kr.4: 27 Bölge valilerinin her biri kendine düşen bir ay boyunca, Kral Süleyman'a ve sofrasına oturan herkese yiyecek sağlar, hiçbir şeyi eksik etmezdi.

1.Kr.4: 28 Her vali kendisine verilen buyruk uyarınca, savaş arabalarının atlarıyla öbür atlar için belirli bir yere arpa ve saman getirirdi.

Süleyman'ın Eşsiz Bilgeliği

1.Kr.4: 29 Tanrı, Süleyman'a bilgelik, derin bir sezgi, kıyılardaki kum kadar anlayış verdi.

1.Kr.4: 30 Süleyman'ın bilgeliği, bütün doğululların ve Mısırlılar'ın bilgeliğinden daha üstündü.

1.Kr.4: 31 O, Ezrahlı Etan, Mahol'un oğulları Heman, Kalkol ve Darda dahil herkesten daha bilgeydi. Ünü çevredeki bütün uluslara yayılmıştı.

1.Kr.4: 32 Üç bin özdeyişi ve bin beş ezgisi vardı.

1.Kr.4: 33 Lübnan sedir ağacından duvarlarda biten mercanköşkotuna kadar bütün ağaçlardan söz ettiği gibi, hayvanlar, kuşlar, sürüngenler* ve balıklardan da söz edebiliyordu.

1.Kr.4: 34 Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerdi.

Tapınağın Yapım Hazırlıkları

(2Ta.2:1-18)

BÖLÜM 5

1.Kr.5: 1 Sur Kralı Hiram, Süleyman'ın babası Davut'un yerine kral olarak meshedildiğini* duyunca, elçilerini Süleyman'a gönderdi. Çünkü Davut'la hep dostça geçinmişti.

1.Kr.5: 2 Süleyman Hiram'a şu haberi gönderdi:

1.Kr.5: 3 "Bildiğin gibi, babam Davut çevresindeki savaşlar yüzünden Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapamadı. Bu savaşlarda RAB, Davut'un düşmanlarını onun ayakları altına serdi.

1.Kr.5: 4 Oysa şimdi Tanrım RAB her yönden bana rahatlık verdi. Ne bir düşmanım var, ne de kötü bir olay.

1.Kr.5: 5 RAB, babam Davut'a, 'Tahtına oturtacağım oğlun benim adıma bir tapınak yapacak diye söz verdi. Ben de Tanrım RAB'bin adına bir tapınak yapmaya karar verdim.

1.Kr.5: 6 "Şimdi bana Lübnan'dan sedir ağaçları kesmeleri için adamlarına buyruk ver. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın. Adamların için istediğin ücreti vereceğim. Aramızda Saydalılar kadar ağaç kesmede usta adamlar olmadığını biliyorsun."

1.Kr.5: 7 Hiram, Süleyman'dan bu haberi alınca çok sevindi ve, "Bugün, o büyük ulusu yönetmek üzere Davut'a bilge bir oğul veren RAB'be övgüler olsun!" dedi.

1.Kr.5: 8 Sonra Hiram Süleyman'a şu haberi gönderdi: "Gönderdiğin haberi aldım. Sedir ve çam ağaçlarıyla ilgili bütün dileklerini yerine getireceğim.

1.Kr.5: 9 Adamlarım tomrukları Lübnan'dan denize indirecekler, ben de onları sallar halinde bağlatıp belirteceğin yere kadar yüzdüreceğim. Orada adamlarım onları çözer, sen de alıp götürürsün. Sarayımın yiyecek gereksinimini karşılamakla, sen de benim dileğimi yerine getirmiş olursun."

1.Kr.5: 10 Hiram Süleyman'a istediği kadar sedir ve çam tomruğu sağladı.

1.Kr.5: 11 Süleyman her yıl Hiram'a sarayının yiyecek gereksinimi olarak yirmi bin kor

buğday*fd*, yirmi kor*fe* saf zeytinyağı verirdi. D Not 5:11 “Yirmi bin kor buğday”: Yaklaşık 3 500 ton. 5:11 “Yirmi kor”: Yaklaşık 4 400 lt.

1.Kr.5: 12 RAB, verdiği söz uyarınca, Süleyman’a bilgelik verdi. Süleyman’la Hiram arasında barış vardı. Aralarında bir antlaşma yaptılar.

1.Kr.5: 13 Kral Süleyman angaryasına çalıştırmak üzere bütün İsrail’den otuz bin adam topladı.

1.Kr.5: 14 Sırayla her ay on binini Lübnan’a gönderiyordu. Bir ay Lübnan’da, iki ay evlerinde kalıyorlardı. Angaryasına çalışan adamların başında Adoniram vardı.

1.Kr.5: 15 Süleyman’ın yük taşıyan 70 000, dağlarda taş kesen 80 000 adamı vardı.

1.Kr.5: 16 Ayrıca, işin yürümesini sağlayan ve işçileri yöneten 3 300 görevlisi vardı.

1.Kr.5: 17 İşçiler, kralın buyruğu uyarınca, tapınağın temelini yontma taşlarla atmak üzere ocaktan büyük ve kaliteli taşlar kesip çıkardılar.

1.Kr.5: 18 Süleyman’ın ve Hiram’ın yapıcılarıyla Gevallılar, tapınağın yapımı için taşlarla keresteleri kesip hazırladılar.

Tapınağın Yapılışı

(2Ta.3:1-14)

BÖLÜM 6

1.Kr.6: 1 İsrail halkı Mısır’dan çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman, krallığının dördüncü yılının ikinci ayı* olan Ziv ayında RAB’bin Tapınağı’nın yapımına başladı.

1.Kr.6: 2 Kral Süleyman’ın RAB için yaptığı tapınağın uzunluğu altmış*ff*, genişliği yirmi*fg*, yüksekliği otuz arşındı*fh*. D Not 6:2 “Altmış arşın”: Yaklaşık 27 m. 6:2,3,16,20 “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. 6:2 “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m.

1.Kr.6: 3 Tapınağın ana bölümünün önündeki eyvan tapınağın genişliğinde olup yirmi arşındı. Eyvan tapınağın önünden ileriye doğru on arşındı*fı*. D Not 6:3,23,24,25,26 “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m.

1.Kr.6: 4 Süleyman tapınakta dışa doğru daralan kafesli pencereler yaptırdı.

1.Kr.6: 5 Tapınağın dış cephesine bitişik, ana bölümün ve iç odanın çevresindeki duvarlara bitişik, odalardan oluşan katlar yaptırdı.

1.Kr.6: 6 Alt kat beş arşın*fi*, orta kat altı arşın*fj*, üst kat yedi arşın*fk* genişliğindeydi. Kirişler tapınağın duvarlarına girmesin diye duvarların çevresinde dışarıya doğru çıkıntılar bıraktı. D Not 6:6,24 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m. 6:6 “Altı arşın”: Yaklaşık 2.7 m. 6:6 “Yedi arşın”: Yaklaşık 3.2 m.

1.Kr.6: 7 Tapınağın yapımında kullanılan taşlar taş ocaklarında yontulmuştu. Onun için yapım halindeki tapınakta çekiç ve balta dahil hiçbir demir aletin sesi duyulmadı.

1.Kr.6: 8 Aşağı*fl* yan katın girişi tapınağın güneyindeydi. Döner bir merdivenle orta kata, oradan da üçüncü kata çıkılırdı. D Not 6:8 Septuaginta “Aşağı”, Masoretik metin “Orta”.

1.Kr.6: 9 Süleyman tapınağı yapıp tamamladı. Üstünü sedir ağacından direklerle, kalın tahtalarla kapattı.

1.Kr.6: 10 Dış duvarlara bitişik katlar tapınağın çevresini kapsıyordu. Her birinin yüksekliği beş arşındı*fm*. Bunlar sedir ağacından kirişlerle tapınağa eklendi. D Not 6:10 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m.

1.Kr.6: 11 RAB, Süleyman’a şöyle seslendi:

1.Kr.6: 12 “Bu tapınağı yapmaktasın. Kurallarıma, ilkelerime ve bütün buyruklarıma uyup onlara bağlı kalırsan, baban Davut’a verdiğim sözü senin aracılığınla yerine getireceğim.

1.Kr.6: 13 Halkım İsrail’in arasında yaşayıp onları hiç terk etmeyeceğim.”

1.Kr.6: 14 Süleyman tapınağı yapıp bitirdi.

1.Kr.6: 15 Tapınağın iç duvarlarının yüzeyini sedir ağaçlarıyla döşeyip üstlerini tabandan tavana kadar tahtalarla kapladı. Tapınağın zeminini ise çam tahtalarla döşetti.

1.Kr.6: 16 En Kutsal Yer* olarak adlandırılan iç oda, tapınağın arka bölümünde yapıldı. Tabandan tavana kadar sedir tahtasından oluşan bir duvarla öbür bölümlerden ayrıldı. Bu bölümün uzunluğu yirmi arşındı.

1.Kr.6: 17 Bu iç odanın önündeki ana bölümün uzunluğu ise kırk arşındı*fn*. D Not 6:17 “Kırk arşın”: Yaklaşık 18 m.

1.Kr.6: 18 Taşlar görünmesin diye tapınağın içi, üzerine sukabağı ve çiçek motifleri oyulmuş sedir tahtalarıyla kaplandı.

1.Kr.6: 19 Tapınağın içinde RAB’bin Antlaşma Sandığı’nın* konacağı iç oda hazırlandı.

1.Kr.6: 20 Bu odanın içten içe uzunluğu, genişliği ve yüksekliği yirmişer arşındı. Süleyman odayı saf altınla kaplattı. Sunağı da sedir tahtalarla döşetti.

1.Kr.6: 21 Tapınağın içini saf altınla kaplattı; iç odanın önüne altın zincirler asıp orayı da altınla kaplattı.

1.Kr.6: 22 Böylece iç odadaki sunak dahil, tapınağın içini tamamen altınla kaplatmış oldu.

1.Kr.6: 23 İç odada her biri on arşın yüksekliğinde, iğde ağacından iki Keruv* yaptı.

1.Kr.6: 24 Her kanadı beşer arşın olan Keruv’un açık kanatları bir uçtan öbür uca toplam on arşındı.

1.Kr.6: 25 Öbür Keruv’un kanat açıklığı da on arşındı. Her iki Keruv’un da ölçüsü ve görünüşü aynıydı.

1.Kr.6: 26 İkisinin de yüksekliği on arşındı.

1.Kr.6: 27 Süleyman Keruvlar’ı tapınağın iç odasına yerleştirdi. Keruvlar’dan birinin açık kanadı bir duvara, ötekinin kanadı karşı duvara erişirken, öbür kanatları da odanın ortasında birbirine değiyordu.

1.Kr.6: 28 Süleyman Keruvlar’ı da altınla kaplattı.

1.Kr.6: 29 Tapınağın iç ve dış odalarının bütün duvarlarını kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleriyle süsletti.

1.Kr.6: 30 Tapınağın hem iç, hem de dış odasının döşemelerini altınla kaplattı.

1.Kr.6: 31 İç odanın girişine iğde ağacından iki kanatlı söveli bir kapı yaptırdı. Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi*fo*. D Not 6:31 “Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi” ya da “Kapı söveleri beş köşeliydi.” Benzer ifade 33. ayette de geçmektedir.

1.Kr.6: 32 İğde ağacından yapılan iki kapı kanadının üstüne kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydurdu. Keruvlar ve hurma ağaçlarını altınla kaplattı.

1.Kr.6: 33 Aynı biçimde ana bölümün girişine de iğde ağacından kapı söveleri yaptırdı. Bu söveli kapı tapınağın genişliğinin dörtte biriydi.

1.Kr.6: 34 Ayrıca, çam ağacından, her biri iki kanatlı, katlanabilen iki kapı yaptırdı.

1.Kr.6: 35 Bunların da üstüne Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydurdu. Oymaların üzerini düzgün biçimde altınla kaplattı.

1.Kr.6: 36 İç avlunun duvarlarını üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir ağacı kirişleriyle yaptırdı.

1.Kr.6: 37 RAB’bin Tapınağı’nın temeli dördüncü yılın Ziv ayında atıldı.

1.Kr.6: 38 On birinci yılın sekizinci ayı olan Bul ayında tapınak tasarlandığı biçimde bütün ayrıntılarıyla tamamlandı. Tapınağın yapımı Süleyman’ın yedi yılını almıştı.

Süleyman’ın Sarayı

BÖLÜM 7

1.Kr.7: 1 Süleyman kendine, yapımı on üç yıl süren bir saray yaptırdı.

1.Kr.7: 2 Uzunluğu yüz*fö*, genişliği elli*fp*, yüksekliği otuz arşın*fr* olan Lübnan Ormanı adında bir saray daha yaptırdı. Saray sedir kirişler yerleştirilmiş dört sıra halindeki sedir sütunların üzerine yapılmıştı. D Not 7:2 “Yüz arşın”: Yaklaşık 45 m. 7:2,6 “Elli arşın”: Yaklaşık 22.5 m. 7:2,6 “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m.

1.Kr.7: 3 Sütunların üstündeki kırk beş kirişin üstü sedir tahtalarıyla kaplanmıştı. Bir sıra on beş kirişten oluşuyordu.

1.Kr.7: 4 Kafesli pencereler üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı.

1.Kr.7: 5 Kapılar ve kapı söveleri dört köşeliydi. Pencereler ise üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı.

1.Kr.7: 6 Süleyman elli arşın uzunluğunda otuz arşın genişliğinde sütunlu bir eyvan yaptırdı. Eyvanın önünde sütunlarla desteklenmiş asma tavan vardı.

1.Kr.7: 7 Taht Eyvanı’nı, yani kararların verileceği Yargı Eyvanı’nı da yaptırdı. Bu eyvan da baştan aşağı sedir tahtalarıyla kaplıydı.

1.Kr.7: 8 Eyvanın arkasında öbür avludaki kendi oturacağı saray da aynı biçimde yapılmıştı. Süleyman, karısı olan firavunun kızı için de bu eyvanın benzeri bir saray yaptırdı.

1.Kr.7: 9 Dışarıdan büyük avluya, temelden çatıya kadar bütün bu yapılar kaliteli taşlarla yapılmıştı. Taşlar testereyle kesilmiş, ön ve arka yüzleri yontulmuş, belirli ölçülere göre hazırlanmıştı.

1.Kr.7: 10 Temeller sekiz*fs* ve on arşın*fş* uzunluğunda büyük, seçme taşlardan atılmıştı. D Not 7:10 “Sekiz arşın”: Yaklaşık 3.6 m. 7:10 “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m.

1.Kr.7: 11 Üstlerinde belirli ölçülere göre kesilmiş kaliteli taşlar ve sedir kirişler vardı.

1.Kr.7: 12 Büyük avlu üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir kirişlerinden oluşan bir duvarla çevrilmişti. RAB’bin Tapınağı’nın iç avlusuyla eyvanın duvarları da aynı yapıdaydı.

Hiram’ın Görevi

(2Ta.3:17; 4:2-6,10-5:1)

1.Kr.7: 13 Kral Süleyman haber gönderip Sur’dan Hiram’ı getirtti.

1.Kr.7: 14 Hiram’ın annesi Naftali oymağından dul bir kadın, babası ise Surlu bir tunç* işçisiydi. Hiram tunç işlemede bilgili, deneyimli, usta biriydi. Gelip Kral Süleyman’ın bütün işlerini yaptı.

1.Kr.7: 15 Hiram her birinin yüksekliği on sekiz*ft* arşın ve çevresi on iki arşın*fu* olan iki tunç sütun döktü. D Not 7:15 “On sekiz arşın”: Yaklaşık 8.1 m. 7:15 “On iki arşın”: Yaklaşık 5.4 m.

1.Kr.7: 16 Sütunların üzerine koymak için beşer arşın*fü* yüksekliğinde dökme tunçtan iki sütun başlığı yaptı.D Not 7:16,23 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m.

1.Kr.7: 17-18 Sütun başlıklarının her biri ağla kaplanmıştı. Ağın üzeri yedi sıra örgülü zincirle ve iki sıra nar motifiyle bezenmişti.

1.Kr.7: 19 Eyvanda bulunan dört arşın*fv* yüksekliğindeki sütun başlıkları da nilüfer biçimindeydi. D Not 7:19,27,38 “Dört arşın”: Yaklaşık 1.8 m.

1.Kr.7: 20 Her iki sütun başlığında, örgülü ağa yakın çıkıntının yukarısında çepeçevre diziler halinde iki yüz nar motifi vardı.

1.Kr.7: 21 Hiram sütunları tapınağın eyvanına dikip sağdakine Yakin*fy*, soldakine Boaz*fz* adını verdi. D Not 7:21 “Yakin”: “Pekiştirir” anlamına gelir. 7:21 “Boaz”: “Güç O’ndadır (Tanrı’dadır)” anlamına gelebilir.

1.Kr.7: 22 Sütun başlıkları nilüfer biçimindeydi. Böylece sütunların işi tamamlanmış oldu.

1.Kr.7: 23 Hiram dökme tunçtan on arşın*fa* çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın*fb* yuvarlak bir havuz yaptı. D Not 7:23 “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m. 7:23 “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m.

1.Kr.7: 24 Havuz, kenarlarının altındaki iki sıra sukabağı motifiyle birlikte dökülmüştü. Her arşında onar tane olan bu motifler havuzu çepeçevre kuşatıyordu.

1.Kr.7: 25 Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü.

1.Kr.7: 26 Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. İki bin bat*fc* su alıyordu. D Not 7:26 “İki bin bat”: Yaklaşık 44 000 lt.

1.Kr.7: 27 Hiram her biri dört arşın uzunluğunda, dört arşın genişliğinde ve üç arşın*fç* yüksekliğinde on adet tunç ayaklık yaptı. D Not 7:27 “Üç arşın”: Yaklaşık 1.4 m.

1.Kr.7: 28 Ayaklıklar aynalıklarla döşenmiş, aynalıklar da çerçeve içine alınmıştı.

1.Kr.7: 29 Aynalıklar aslan, boğa, Keruv* motifleriyle süslenmişti. Çerçeveler de böyleydi, yalnız aslanlarla boğaların üstünde ve altında sarkık çelenk işlemeleri vardı.

1.Kr.7: 30 Her bir ayaklığın dört tunç tekerleği ve dingilleri vardı. Dört köşeye de kazan için destekler yapılmıştı. Her dökme destek çelenklerle süslenmişti.

1.Kr.7: 31 Ayaklığın üst yüzeyinde kazan için bir arşın*fd* yüksekliğinde yuvarlak çerçeveli bir boşluk vardı. Boşluğun tabanı bir buçuk arşın*fe* genişliğindeydi. Çevresinde oymalar vardı. Ayaklıkların aynalıkları yuvarlak değil, kareydi. D Not 7:31 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm. 7:31,32 “Bir buçuk arşın”: Yaklaşık 70 cm.

1.Kr.7: 32 Aynalıkların altındaki dört tekerleğin dingilleri ayaklıklara bağlıydı. Her tekerleğin çapı bir buçuk arşındı*fe*.

1.Kr.7: 33 Tekerlekler savaş arabalarının tekerlekleri gibiydi. Dingilleri, jantları, parmakları ve göbeklerinin hepsi dökümdü.

1.Kr.7: 34 Her ayaklığın dört köşesinde de kendinden dört destek vardı.

1.Kr.7: 35 Ayaklıkların üstünde yarım arşın*ff* yüksekliğinde yuvarlak birer halka vardı. Ayaklıkların başındaki dayanaklar ve yan aynalıklar da ayaklıklara bitişikti. D Not 7:35 “Yarım arşın”: Yaklaşık 22.5 cm.

1.Kr.7: 36 Hiram dayanakların ve aynalıklarının genişliği oranında her birinin yüzeyine Keruvlar, aslanlar, hurma ağaçları, çevrelerine de çelenkler oydu.

1.Kr.7: 37 Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi aynıydı.

1.Kr.7: 38 Hiram ayrıca on ayaklığın üzerine oturan dörder arşın genişliğinde on tunç kazan yaptı. Her kazan kırk bat*fg* su alıyordu. D Not 7:38 “Kırk bat”: Yaklaşık 880 lt.

1.Kr.7: 39 Ayaklıkların beşini tapınağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.

1.Kr.7: 40 Hiram kazanlar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu RAB’bin Tapınağı’yla ilgili bütün işleri tamamlamış oldu:

1.Kr.7: 41 İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,

1.Kr.7: 42 Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi,

1.Kr.7: 43 On kazan ve ayaklıkları,

1.Kr.7: 44 Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,

1.Kr.7: 45 Kovalar, kürekler, çanaklar. Hiram’ın Kral Süleyman için RAB’bin Tapınağı’na yaptığı bütün bu eşyalar parlak tunçtandı.

1.Kr.7: 46 Kral bunları Şeria Ovası’nda, Sukkot ile Saretan arasındaki killi topraklarda döktürmüştü.

1.Kr.7: 47 Eşyalar o kadar çoktu ki, Süleyman hepsini tartmadı. Kullanılan tuncun hesabı tutulmadı.

1.Kr.7: 48 Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı: Sunak, ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masa,

1.Kr.7: 49 İç odanın girişine, beşi sağa, beşi sola yerleştirilen saf altın kandillikler, çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar,

1.Kr.7: 50 Saf altın taslar, fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar. Tapınaktaki iç odanın, yani En Kutsal Yer'in* ve ana bölümün kapı menteşeleri de altındandı.

1.Kr.7: 51 RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Kral Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip tapınağın hazine odalarına yerleştirdi.

Antlaşma Sandığı'nın Tapınağa Getirilmesi

(2Ta.5:2-6:2)

BÖLÜM 8

1.Kr.8: 1 Kral Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Davut Kenti olan Siyon'dan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yeruşalim'e çağırdı.

1.Kr.8: 2 Hepsi yedinci ay* olan Etanim ayındaki bayramda Kral Süleyman'ın önünde toplandı.

1.Kr.8: 3 İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, bazı kâhinler Antlaşma Sandığı'nı yerden kaldırdılar.

1.Kr.8: 4 Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları kâhinlerle Levililer tapınağa taşıdılar.

1.Kr.8: 5 Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığı'nın önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.

1.Kr.8: 6 Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e* taşıyıp Keruvlar'ın* kanatlarının altına yerleştirdiler.

1.Kr.8: 7 Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırıklarını da örtüyordu.

1.Kr.8: 8 Sırıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önündeki Kutsal Yer'den* görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır.

1.Kr.8: 9 Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki taş levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsrailliler'le yaptığı antlaşmanın taş levhalarıydı.

1.Kr.8: 10 Kâhinler Kutsal Yer'den çıkınca, RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu.

1.Kr.8: 11 Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB'bin görkemi tapınağı doldurmuştu.

Süleyman'ın Halka Verdiği Söylev

(2Ta.6:1-11)

1.Kr.8: 12 O zaman Süleyman şöyle dedi:"Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin.

1.Kr.8: 13 Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım."

1.Kr.8: 14 Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra şöyle dedi:

1.Kr.8: 15 “Babam Davut’a verdiği sözü tutan İsrail’in Tanrısı RAB’be övgüler olsun! RAB demişti ki,

1.Kr.8: 16 ‘Halkım İsrail’i Mısır’dan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım*fh* bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. Ancak halkım İsrail’i yönetmesi için Davut’u seçtim. D Not 8:16 “İçinde bulunacağım”: İbranice “Adım orada bulunacak”. Benzer ifadeler 8:29,44; 9:3; 11:36’da da geçer.

1.Kr.8: 17 “Babam Davut İsrail’in Tanrısı RAB’bin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu.

1.Kr.8: 18 Ama RAB, babam Davut’a, ‘Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey dedi,

1.Kr.8: 19 ‘Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.

1.Kr.8: 20 “RAB verdiği sözü yerine getirdi. RAB’bin sözü uyarınca, babam Davut’tan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrail’in Tanrısı RAB’bin adına tapınağı ben yaptırdım.

1.Kr.8: 21 Ayrıca, RAB’bin atalarımızı Mısır’dan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandık için tapınakta bir yer hazırladım.”

Süleyman’ın Duası

(2Ta.6:12-42)

1.Kr.8: 22 Süleyman RAB’bin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı.

1.Kr.8: 23 “Ya RAB, İsrail’in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur” dedi, “Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın.

1.Kr.8: 24 Ağzınla kulun babam Davut’a verdiğin sözü bugün ellerinle yerine getirdin.

1.Kr.8: 25 “Şimdi, ya RAB, İsrail’in Tanrısı, kulun babam Davut’a verdiğin öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, ‘Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların önümde senin gibi dikkatle yürüsünler demiştin.

1.Kr.8: 26 Ey İsrail’in Tanrısı, şimdi kulun babam Davut’a verdiğin sözleri yerine getirmeni istiyorum.

1.Kr.8: 27 “Tanrı gerçekten yeryüzünde yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki!

1.Kr.8: 28 Ya RAB Tanrım, kulunun bugün ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver.

1.Kr.8: 29 Gözlerin gece gündüz, ‘Orada bulunacağım! dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit.

1.Kr.8: 30 Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrail’in yalvarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver; duyunca bağışla.

1.Kr.8: 31 “Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse,

1.Kr.8: 32 göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçlunun cezasını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.

1.Kr.8: 33 “Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa,

1.Kr.8: 34 göklerden kulak ver, halkın İsrail’in günahını bağışla. Onları atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur.

1.Kr.8: 35 “Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse,

1.Kr.8: 36 göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrail’in günahlarını bağışla. Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkene yağmurlarını gönder.

1.Kr.8: 37 “Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında,

1.Kr.8: 38 halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi ayrımsar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa,

1.Kr.8: 39 göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki,

1.Kr.8: 40 atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar.

1.Kr.8: 41 “Halkın İsrail’den olmayan, ama senin yüce adını,

1.Kr.8: 42 gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse,

1.Kr.8: 43 göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, senin adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu*fı* öğrensin. D Not 8:43 “Sana ait olduğunu”: İbranice “Senin adınla çağrıldığını.”

1.Kr.8: 44 “Halkın düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse,

1.Kr.8: 45 dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.

1.Kr.8: 46 “Sana karşı günah işlediklerinde -günah işlemeyen tek kişi yoktur- sen öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürecek düşmanlarının eline teslim edersen,

1.Kr.8: 47 onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, ‘Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık diyerek sana yakarırlarsa,

1.Kr.8: 48 tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiğin ülkelerine, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağına yönelip dua ederlerse,

1.Kr.8: 49 göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar.

1.Kr.8: 50 Sana karşı günah işlemiş olan halkını ve işledikleri bütün suçları bağışla.

Düşmanlarının onlara acımasını sağla.

1.Kr.8: 51 Çünkü onlar demir eritme ocağından, Mısır'dan çıkardığın kendi halkın, kendi mirasındır.

1.Kr.8: 52 "Sana her yalvarışlarında onlara kulak ver, bu kulunun ve halkın İsrail'in yalvarışlarını dinle.

1.Kr.8: 53 Ey Egemen RAB, atalarımızı Mısır'dan çıkardığında kulun Musa aracılığıyla dediğin gibi, onları dünyanın bütün halkları arasından kendine miras olarak seçtin."

1.Kr.8: 54 Süleyman, RAB'be duasını ve yalvarışını bitirince, elleri göklere açık, dizleri üzerine çökmüş olduğu RAB'bin sunağının önünden kalktı.

1.Kr.8: 55 Ayakta durup bütün İsrail topluluğunu yüksek sesle şöyle kutsadı:

1.Kr.8: 56 "Sözünü tutup halkı İsrail'e esenlik veren RAB'be övgüler olsun. Kulu Musa aracılığıyla verdiği iyi sözlerin hiçbiri boşa çıkmadı.

1.Kr.8: 57 Tanrımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle de olsun ve bizi hiç bırakmasın, bizden ayrılmasın.

1.Kr.8: 58 Bütün yollarını izlememiz, atalarımıza verdiği buyruklara, kurallara, ilkelere uymamız için RAB yüreklerimizi kendine yöneltsin.

1.Kr.8: 59 Ya RAB Tanrımız, önünde yalvarırken söylediğim bu sözleri gece gündüz anımsa. Kulunu ve halkın İsrail'i her durumda koru.

1.Kr.8: 60 Sonunda dünyanın bütün ulusları bilsinler ki, tek Tanrı RAB'dir ve O'ndan başka Tanrı yoktur.

1.Kr.8: 61 Bugünkü gibi O'nun kurallarına göre yaşamak ve buyruklarına uymak için bütün yüreğinizi Tanrımız RAB'be adayın."

Tapınağın Adanması

(2Ta.7:4-10)

1.Kr.8: 62 Kral ve bütün İsrail halkı RAB'bin önünde kurban kestiler.

1.Kr.8: 63 Süleyman, esenlik kurbanı olarak RAB'be yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve bütün İsrail halkı, RAB'bin Tapınağı'nı adama işini tamamlamış oldu.

1.Kr.8: 64 Aynı gün kral, tapınağın önündeki avlunun orta kısmını da kutsadı. Yakmalık sunuları*, tahıl sunularını* ve esenlik sunularının* yağlarını orada sundu. Çünkü RAB'bin önündeki tunç* sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını alamayacak kadar küçüktü.

1.Kr.8: 65 Süleyman, Levo-Hamat'tan Mısır Vadisi'ne kadar her yerden gelen İsrailliler'in oluşturduğu büyük toplulukla birlikte Tanrımız RAB'bin önünde art arda yedişer gün, toplam on dört gün bayram yaptı.

1.Kr.8: 66 Kral sekizinci gün halkı evlerine gönderdi. Onlar da kralı kutsayıp RAB'bin, kulu Davut ve halkı İsrail için yapmış olduğu bütün iyiliklerden dolayı sevinç duyarak mutluluk içinde evlerine döndüler.

Rab Süleyman'a Yine Görünüyor

(2Ta.7:11-22)

BÖLÜM 9

1.Kr.9: 1 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve yapmayı istediği bütün işleri bitirince,

1.Kr.9: 2 RAB daha önce Givon'da olduğu gibi ona yine görünerek

1.Kr.9: 3 şöyle dedi: "Duanı ve yakarışını duydum. Adım sürekli orada bulunsun diye yaptığın bu tapınağı kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır.

1.Kr.9: 4 Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi, bütün yüreğinle ve doğrulukla yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarıma ve ilkelerime uyarsan,

1.Kr.9: 5 baban Davut'a, 'İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir diye verdiğim sözü tutup krallığını sonsuza dek pekiştireceğim.

1.Kr.9: 6 "Ama siz ya da çocuklarınız yollarımdan sapar, buyruklarıma ve kurallarıma uymaz, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız,

1.Kr.9: 7 size verdiğim bu ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; İsrail bütün uluslar arasında aşağılanıp alay konusu olacak.

1.Kr.9: 8 Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler, hayret ve dehşet içinde, 'RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi? Diye soracaklar.

1.Kr.9: 9 Ve, diyecekler ki, 'İsrail halkı, atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bütün bu kötülükleri başlarına getirdi."

Süleyman'ın Öbür Etkinlikleri

(2Ta.8:1-18)

1.Kr.9: 10 Süleyman iki yapıyı -RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını- yirmi yılda bitirdi.

1.Kr.9: 11 Bu yapılar için istediği sedir ve çam ağaçlarıyla altını sağlayan Sur Kralı Hiram'a Celile bölgesinde yirmi kent verdi.

1.Kr.9: 12 Hiram gidip Süleyman'ın kendisine verdiği kentleri görünce onları beğenmedi.

1.Kr.9: 13 Süleyman'a, "Bunlar mı bana verdiğin kentler, kardeşim!" dedi. Bu yüzden o bölge bugün de "Kavul*fi*" diye bilinir. D Not 9:13 "Kavul": "Değersiz" anlamına gelir.

1.Kr.9: 14 Oysa Hiram, Kral Süleyman'a yüz yirmi talant*fj* altın göndermişti. D Not 9:14 "Yüz yirmi talant": Yaklaşık 4.1 ton.

1.Kr.9: 15 Kral Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, kendi sarayını, Millo'yu* ve Yeruşalim'in surlarını yaptırmak; ayrıca Hasor, Megiddo ve Gezer kentlerini onarıp güçlendirmek amacıyla angaryacıları toplamıştı.

1.Kr.9: 16 Mısır Firavunu gidip Gezer'i ele geçirmiş ve ateşe vermişti. Orada yaşayan

Kenanlılar'ı öldürerek kenti Süleyman'la evlenen kızına armağan etmişti.

1.Kr.9: 17 Süleyman Gezer'i, Aşağı Beythoron'u,

1.Kr.9: 18 Baalat'ı ve kırsal bir bölgede bulunan Tamar'la birlikte

1.Kr.9: 19 bütün ambarlı kentleri, ayrıca savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu.

1.Kr.9: 20 İsrail halkından olmayan Amorlular, Hititler*, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular'dan artakalanlara gelince,

1.Kr.9: 21 Süleyman İsrail halkının tamamen yok edemediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor.

1.Kr.9: 22 Ancak Süleyman İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, görevli, komutan, subay, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar.

1.Kr.9: 23 Süleyman'ın yapılan işlerin başında duran ve çalışanları denetleyen beş yüz elli görevlisi vardı.

1.Kr.9: 24 Firavunun kızı, Davut Kenti'nden Süleyman'ın kendisi için yaptırdığı saraya taşındıktan sonra, Süleyman Millo'yu yaptırdı.

1.Kr.9: 25 Süleyman RAB için yaptırdığı sunakta yılda üç kez yakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sunardı. Ayrıca RAB'bin önündeki sunağın üstünde buhur da yakardı. Böylece Süleyman tapınağın yapımını tamamlamış oldu.

1.Kr.9: 26 Kral Süleyman Edomlular'ın ülkesinde, Kızıldeniz* kıyısında Eylat yakınlarındaki Esyon-Gever'de gemiler yaptırdı.

1.Kr.9: 27 Hiram denizi bilen gemicilerini Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e gönderdi.

1.Kr.9: 28 Ofir'e giden bu gemiciler, Kral Süleyman'a 420 talant*fk* altın getirdiler. D Not 9:28 "420 talant": Yaklaşık 14.5 ton.

Saba Kraliçesi Süleyman'ı Ziyaret Ediyor

(2Ta.9:1-12)

BÖLÜM 10

1.Kr.10: 1 Saba Kraliçesi, RAB'bin adından ötürü Süleyman'ın artan ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamaya geldi.

1.Kr.10: 2 Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yeruşalim'e gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'la konuştu.

1.Kr.10: 3 Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı.

1.Kr.10: 4-5 Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, sakilerini ve RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları* gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı.

1.Kr.10: 6 Krala, “Ülkemdeyken yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş” dedi,

1.Kr.10: 7 “Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek inanmamıştım. Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliğin de, zenginliğin de duyduklarımdan kat kat fazla.

1.Kr.10: 8 Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar.

1.Kr.10: 9 Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrın RAB’be övgüler olsun! RAB İsrail’e sonsuz sevgi duyduğundan, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni kral yaptı.”

1.Kr.10: 10 Saba Kraliçesi krala 120 talant*fl* altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala o kadar baharat armağan etti ki, bir daha bu kadar çok baharat görülmedi. D Not 10:10 “120 talant”: Yaklaşık 4.1 ton.

1.Kr.10: 11 Bu arada Hiram’ın gemileri Ofir’den altın ve büyük miktarda almug*fm* kerestesiyle değerli taşlar getirdiler.

1.Kr.10: 12 Kral, RAB’bin Tapınağı’yla sarayın tırabzanlarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu almug*fm* kerestesinden yaptırdı. Bugüne dek o kadar almug ağacı ne gelmiş, ne de görülmüştür. D Not 10:11,12 “Almug”: Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıç ağacı olduğu sanılıyor.

1.Kr.10: 13 Kral Süleyman Saba Kraliçesi’nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Ayrıca ona gönülden kopan birçok armağan verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.

Kral Süleyman’ın Zenginliği

(2Ta.1:14-17; 9:13-28)

1.Kr.10: 14 Süleyman’a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı*fn* buluyordu. D Not 10:14 “666 talant”: Yaklaşık 23 ton.

1.Kr.10: 15 Alım satımla uğraşanlarla tüccarların kazançlarından ve Arabistan’ın bütün krallarıyla İsrail valilerinden gelenler bunun dışındaydı.

1.Kr.10: 16 Kral Süleyman her biri altı yüz şekel*fo* ağırlığında dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı. D Not 10:16,29 “Altı yüz şekel”: Yaklaşık 6.9 kg.

1.Kr.10: 17 Ayrıca her biri üç mina*fö* ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu. D Not 10:17 “Üç mina”: Yaklaşık 1.7 kg.

1.Kr.10: 18 Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı.

1.Kr.10: 19 Tahtın altı basamağı, arka kısmında yuvarlak bir başlığı vardı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.

1.Kr.10: 20 Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı.

1.Kr.10: 21 Kral Süleyman’ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman’ın döneminde gümüşün değeri yoktu.

1.Kr.10: 22 Hiram'ın gemilerinin yanısıra, kralın da denizde ticaret gemileri vardı. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla*fp* yüklü olarak dönerlerdi. D Not 10:22 "Türlü maymunlarla" ya da "Maymunlar ve tavuskuşlarıyla".

1.Kr.10: 23 Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi.

1.Kr.10: 24 Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeliği dinlemek için bütün dünya onu görmek isterdi.

1.Kr.10: 25 Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.

1.Kr.10: 26 Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi.

1.Kr.10: 27 Krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı.

1.Kr.10: 28 Süleyman'ın atları Mısır ve Keve'den*fr* getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keve'den satın alırdı. D Noy 10:28 "Keve": Büyük bir olasılıkla "Kilikya", yani "Çukurova bölgesi".

1.Kr.10: 29 Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz*fo*, bir at yüz elli şekel*fs* gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit* ve Aram krallarına satarlardı. D Not 10:29 "Yüz elli şekel": Yaklaşık 1.7 kg.

Süleyman Tanrı'dan Uzaklaşıyor

BÖLÜM 11

1.Kr.11: 1 Kral Süleyman firavunun kızının yanısıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli* birçok yabancı kadın sevdi.

1.Kr.11: 2 Bu kadınlar RAB'bin İsrail halkına, "Ne siz onların arasına girin, ne de onlar sizin aranıza girsinler; çünkü onlar kesinlikle sizi kendi ilahlarının ardınca yürümek üzere saptıracaklardır" dediği uluslardandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı.

1.Kr.11: 3 Süleyman'ın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onu yolundan saptırdılar.

1.Kr.11: 4 Süleyman yaşlandıkça, karıları onu başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar. Böylece Süleyman bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan babası Davut gibi yaşamadı.

1.Kr.11: 5 Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e* ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e* taptı.

1.Kr.11: 6 Böylece RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, RAB'bin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla RAB'bi izlemedi.

1.Kr.11: 7 Yeruşalim'in doğusundaki tepede Moavlılar'ın iğrenç ilahı Kemoş'a ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e tapmak için bir yer yaptırdı.

1.Kr.11: 8 İlahlarına buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karıları için de aynı şeyleri yaptı.

1.Kr.11: 9-10 İsrail'in Tanrısı RAB, kendisine iki kez görünüp, "Başka ilahlara tapma!" demesine karşın, Süleyman RAB'bin yolundan saptı ve O'nun buyruğuna uymadı. Bu yüzden RAB Süleyman'a öfkelenerek,

1.Kr.11: 11 "Seninle yaptığım antlaşmaya ve kurallarıma bilerek uymadığın için krallığı elinden

alacağım ve görevlilerinden birine vereceğim” dedi,

1.Kr.11: 12 “Ancak baban Davut’un hatırı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım.

1.Kr.11: 13 Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut’un ve kendi seçtiğim Yeruşalim’in hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım.”

Süleyman’ın Düşmanları

1.Kr.11: 14 RAB kral soyundan gelen bir düşmanı, Edomlu Hadat’ı Süleyman’a karşı ayaklandırdı.

1.Kr.11: 15 Daha önce, Davut Edomlular’la savaşırken, ölüleri gömmeye giden ordu komutanı Yoav Edom’daki bütün erkekleri öldürmüştü.

1.Kr.11: 16 Yoav ile İsrailliler Edom’daki erkeklerin hepsini yok edinceye dek, altı ay orada kalmışlardı.

1.Kr.11: 17 Ancak genç Hadat, babasının görevlilerinden bazı Edomlular’la birlikte Mısır’a kaçmıştı.

1.Kr.11: 18 Sonra Midyan’dan ayrılıp Paran’a gitmişler, oradan bazı Paranlılar’ı da yanlarına alıp Mısır’a, firavunun yanına gelmişlerdi. Firavun Hadat’a barınak, yiyecek ve toprak sağlamıştı.

1.Kr.11: 19 Hadat firavunun dostluğunu kazandı. Bunun üzerine firavun, kendi karısı Kraliçe Tahpenes’in kızkardeşini Hadat’la evlendirdi.

1.Kr.11: 20 Tahpenes’in kızkardeşi Hadat’a Genuvat adlı bir oğul doğurdu. Tahpenes çocuğu sarayda firavunun çocuklarıyla birlikte büyüttü*fş*. D Not 11:20 Masoretik metin “Büyüttü”, Septuaginta “Sütten kesti”.

1.Kr.11: 21 Hadat Davut’la ordu komutanı Yoav’ın ölüm haberini Mısır’da duydu. Firavuna, “İzin ver, kendi ülkeme döneyim” dedi.

1.Kr.11: 22 Firavun, “Bir eksiğin mi var, neden ülkene dönmek istiyorsun?” diye sordu. Hadat, “Hayır, ama lütfen gitmeme izin ver” diye yanıtladı.

1.Kr.11: 23 Tanrı, efendisi Sova Kralı Hadadezer’den kaçan bir düşmanı, Elyada oğlu Rezon’u Süleyman’a karşı ayaklandırdı.

1.Kr.11: 24 Davut Sovalılar’a saldırdığında, Rezon çevresine haydutları toplayıp onlara önderlik etmişti. Birlikte Şam’a gitmişler, orada kalıp yönetimi ele geçirmişlerdi.

1.Kr.11: 25 Hadat’ın yaptığı kötülüğün yanısıra, Rezon Süleyman yaşadığı sürece İsrail’in düşmanı oldu; Aram’da krallık yaparak İsrail’den nefret etti.

Yarovam’ın Süleyman’a Karşı Ayaklanması

1.Kr.11: 26 Efrayim oymağından Nevat oğlu Seredalı Yarovam Kral Süleyman’a karşı ayaklandı. Yarovam Süleyman’ın görevlilerindendi. Annesi Serua adlı dul bir kadındı.

1.Kr.11: 27 Yarovam’ın krala karşı ayaklanmasının öyküsü şöyleydi: Süleyman Millo’yu* yaptırıp babası Davut Kenti’ndeki surların gediğini kapatmıştı.

1.Kr.11: 28 Yarovam çok yetenekli biriydi. Süleyman bu genç adamın ne denli çalışkan olduğunu

görünce, Yusuf soyunun bütün ağır işlerinin sorumluluğunu ona verdi.

1.Kr.11: 29 Bir gün Yarovam Yeruşalim'in dışına çıktı. Yolda Şilolu Peygamber Ahiya ile karşılaştı. Ahiya yeni giysisini giymişti. İkisi kent dışında yalnızdılar.

1.Kr.11: 30 Ahiya üzerindeki giysiyi yırtıp on iki parçaya ayırdı

1.Kr.11: 31 ve Yarovam'a, "On parçayı kendine al" dedi, "Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben, Süleyman'ın elinden krallığı alıp on oymağı sana vereceğim.

1.Kr.11: 32 Ama kulum Davut'un ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalim Kenti'nin hatırı için bir oymağı onda bırakacağım.

1.Kr.11: 33 Çünkü Süleyman bana sırt çevirip Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e*, Moavlılar'ın ilahı Kemoş'a ve Ammonlular'ın ilahı Molek'e* taptı. Kurallarıma, ilkelerime uyup gözümde doğru olanı yapan babası Davut gibi yollarımı izlemedi.

1.Kr.11: 34 Ama buyruklarıma, kurallarıma bağlı kalan, seçtiğim kulum Davut'un hatırı için Süleyman'ın elinden bütün krallığı almayacağım. Yaşamı boyunca onu önder yapacağım.

1.Kr.11: 35 Ancak krallığı oğlunun elinden alıp on oymağı sana vereceğim.

1.Kr.11: 36 Adımı yerleştirmek için kendime seçtiğim Yeruşalim Kenti'nde kulum Davut için önümde sönmeyen bir ışık olmak üzere Süleyman'ın oğluna bir oymak vereceğim.

1.Kr.11: 37 Sana gelince, seni İsrail Kralı yapacağım. İsrail'i dilediğin gibi yöneteceksin.

1.Kr.11: 38 Kulum Davut gibi isteklerimi yerine getirir, kurallarıma ve buyruklarıma uyar, gözümde doğru olanı yapar, yollarımı izlersen, seninle birlikte olacağım. Davut'a yaptığım gibi senin için de güçlü bir hanedan kurup İsrail'i sana vereceğim.

1.Kr.11: 39 Süleyman'ın günahından ötürü Davut soyunun gururunu kıracağım, ancak sonsuza dek değil."

Süleyman'ın Ölümü

(2Ta.9:29-31)

1.Kr.11: 40 Süleyman Yarovam'ı öldürmeye çalıştı. Ama Yarovam Mısır'a kaçıp Mısır Kralı Şişak'a sığındı. Süleyman'ın ölümüne kadar orada kaldı.

1.Kr.11: 41 Süleyman'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve bilgeliği Süleyman'ın tarihinde yazılıdır.

1.Kr.11: 42 Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsrail'i Yeruşalim'den yönetti.

1.Kr.11: 43 Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

İsrailliler Rehavam'a Başkaldırıyor

(2Ta.10:1-19)

BÖLÜM 12

1.Kr.12: 1 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü bütün İsrailliler kendisini kral ilan etmek için orada

toplanmışlardı.

1.Kr.12: 2 Kral Süleyman'dan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'da kalmaya karar verdi.

1.Kr.12: 3 İsrail topluluğu Yarovam'ı çağırttı. Birlikte gidip Rehavam'a şöyle dediler:

1.Kr.12: 4 "Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz."

1.Kr.12: 5 Rehavam, "Şimdi gidin, üç gün sonra yine gelin" yanıtını verince halk yanından ayrıldı.

1.Kr.12: 6 Kral Rehavam, babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, "Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?" diye sordu.

1.Kr.12: 7 İleri gelenler, "Bugün bu halka hizmet eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar" diye karşılık verdiler.

1.Kr.12: 8 Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı:

1.Kr.12: 9 "Siz ne yapmamı öğütlersiniz? 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?"

1.Kr.12: 10 Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: "Sana 'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet diyen halka de ki, 'Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.

1.Kr.12: 11 Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim."

1.Kr.12: 12 Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üç gün sonra yine gelin" sözü üzerine, üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler.

1.Kr.12: 13-14 İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: "Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim."

1.Kr.12: 15 Kral halkı dinlemedi. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.

1.Kr.12: 16 Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsrailliler,"İşay oğlu, Davut'la ne ilgimiz, Ne de payımız var!" diye bağırdılar, "Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davut'un soyu başının çaresine baksın." Böylece herkes evine döndü.

1.Kr.12: 17 Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler'e krallık yapmaya başladı.

1.Kr.12: 18 İsrailliler Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşı Adoram'ı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yeruşalim'e kaçtı.

1.Kr.12: 19 İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

1.Kr.12: 20 Yarovam'ın Mısır'dan döndüğünü duyunca, bütün İsrailliler haber gönderip kendisini toplantıya çağırdılar ve onu İsrail Kralı ilan ettiler. Yahuda oymağından başka hiç kimse Davut

soyunu izlemedi.

Şemaya'nın Peygamberliği

(2Ta.11:1-4)

1.Kr.12: 21 Süleyman oğlu Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsrail oymaklarıyla savaşıp onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla bütün Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı.

1.Kr.12: 22 Bu arada Tanrı adamı Şemaya'ya Tanrı şöyle seslendi:

1.Kr.12: 23 "Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, bütün Yahudalılar'a, Benyaminliler'e ve orada yaşayan öteki insanlara şunu söyle:

1.Kr.12: 24 'RAB diyor ki, İsrailli kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim." RAB'bin bu sözlerini duyan halk O'nun buyruğuna uyup evine döndü.

Beytel ve Dan'daki Altın Buzağılar

1.Kr.12: 25 Yarovam Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem Kenti'ni onarıp orada yaşamaya başladı. Daha sonra oradan ayrılıp Penuel Kenti'ni onardı.

1.Kr.12: 26 Yarovam, "Şimdi krallık yine Davut soyunun eline geçebilir" diye düşündü,

1.Kr.12: 27 "Eğer bu halk Yeruşalim'e gidip RAB'bin Tapınağı'nda kurbanlar sunarsa, yürekleri efendileri, Yahuda Kralı Rehavam'a döner. Beni öldürüp yeniden Rehavam'a bağlanırlar."

1.Kr.12: 28 Kral, danışmanlarına danıştıktan sonra, iki altın buzağı yaptırıp halkına, "Tapınmak için artık Yeruşalim'e gitmenize gerek yok" dedi, "Ey İsrail halkı, işte sizi Mısır'dan çıkaran ilahlarınız!"

1.Kr.12: 29 Altın buzağılardan birini Beytel, ötekini Dan Kenti'ne yerleştirdi.

1.Kr.12: 30 Bu günahtı. Böylece halk buzağıya tapmak için Dan'a kadar gitmeye başladı.

1.Kr.12: 31 Yarovam ayrıca tapınma yerlerinde tapınaklar yaptırdı. Levililer'in dışında her türlü insanlardan kâhinler atadı.

1.Kr.12: 32 Yarovam sekizinci ayın on beşinci günü Yahuda'daki bayrama benzer bir bayram başlattı. Dan'daki sunakta ve Beytel'de yaptırdığı altın buzağılara kurbanlar sundu; orada kurmuş olduğu tapınma yerlerine kâhinler yerleştirdi.

1.Kr.12: 33 Kendi kendine uydurduğu sekizinci ayın on beşinci günü, Beytel'de yaptırdığı sunağa gitti, kurban sunup buhur yaktı. Ve o günü İsrail halkı için bayram ilan etti.

Yahudalı Tanrı Adamı

BÖLÜM 13

1.Kr.13: 1 Yarovam buhur yakmak için sunağın yanında dururken, bir Tanrı adamı RAB'bin buyruğu üzerine Yahuda'dan Beytel'e geldi.

1.Kr.13: 2 RAB'bin buyruğu uyarınca sunağa karşı şöyle seslendi:"Sunak, ey sunak! RAB diyor ki, 'Davut'un soyundan Yoşiya adında bir erkek çocuk doğacak. Buhur yakan, tapınma

yerlerinde görevli kâhinleri senin üstünde kurban edecek. Üstünde insan kemikleri yakılacak."

1.Kr.13: 3 Aynı gün Tanrı adamı bir belirti göstererek konuşmasını şöyle sürdürdü: "RAB'bin bana açıkladığı belirti şudur: Bu sunak parçalanacak, üstündeki küller çevreye savrulacak."

1.Kr.13: 4 Kral Yarovam, Tanrı adamının Beytel'de sunağa karşı söylediklerini duyunca, elini ona doğru uzatarak, "Yakalayın onu!" diye buyruk verdi. Ancak Tanrı adamına uzattığı eli felç oldu ve düzelmedi.

1.Kr.13: 5 Tanrı adamının RAB'bin buyruğuyla gösterdiği belirti uyarınca, sunak parçalandı, üstündeki küller çevreye savruldu.

1.Kr.13: 6 O zaman Kral Yarovam, Tanrı adamına, "Lütfen benim için dua et, Tanrın RAB'be yalvar ki, elim eski halini alsın" dedi. Tanrı adamı RAB'be yalvarınca kralın eli iyileşip eski halini aldı.

1.Kr.13: 7 Kral, Tanrı adamına, "Benimle eve kadar gel de bir şeyler ye" dedi, "Sana bir armağan vereceğim."

1.Kr.13: 8 Tanrı adamı, "Varlığının yarısını bile versen, seninle gelmem" diye karşılık verdi, "Burada ne yer, ne de içerim.

1.Kr.13: 9 Çünkü RAB bana, 'Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme diye buyruk verdi."

1.Kr.13: 10 Böylece Tanrı adamı, Beytel'e gelmiş olduğu yoldan değil, başka bir yoldan gitti.

Beytelli Yaşlı Peygamber

1.Kr.13: 11 O sıralarda Beytel'de yaşayan yaşlı bir peygamber vardı. Çocukları gelip o gün Tanrı adamının Beytel'de yaptıklarını ve krala söylediklerini babalarına anlattılar.

1.Kr.13: 12 Yaşlı baba, "Tanrı adamı hangi yoldan gitti?" diye sordu. Çocuklar Yahuda'dan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini ona gösterdiler.

1.Kr.13: 13 Bunun üzerine yaşlı baba, "Eşeğimi hazırlayın" dedi. Çocuklar eşeğe palan vurunca, binip

1.Kr.13: 14 Tanrı adamının ardına düştü. Onun bir yabanıl fıstık ağacının altında oturduğunu görünce, "Yahuda'dan gelen Tanrı adamı sen misin?" diye sordu. Adam, "Evet, benim" diye karşılık verdi.

1.Kr.13: 15 Yaşlı peygamber, "Gel benimle eve gidelim, bir şeyler ye" dedi.

1.Kr.13: 16 Tanrı adamı şöyle karşılık verdi: "Yolumdan dönüp seninle gelemem. Burada ne yer, ne de içerim.

1.Kr.13: 17 Çünkü RAB bana, 'Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme diye buyruk verdi."

1.Kr.13: 18 Bunun üzerine yaşlı peygamber, "Ben de senin gibi peygamberim" dedi, "RAB'bin buyruğu üzerine bir melek bana, 'Onu evine götür ve yiyip içmesini sağla dedi." Ne var ki yalan söyleyerek Tanrı adamını kandırdı.

1.Kr.13: 19 Böylece Tanrı adamı onunla birlikte geri döndü ve evinde yiyip içmeye başladı.

1.Kr.13: 20 Sofrada otururlarken, RAB, Tanrı adamını yolundan döndüren peygambere seslendi.

1.Kr.13: 21 O da Yahuda'dan gelen Tanrı adamına şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Madem RAB'bin sözünü dinlemedin, Tanrın RAB'bin sana verdiği buyruğa uymayıp

1.Kr.13: 22 yolundan döndün; sana yiyip içme dediği yerde yiyip içtin, cesedin atalarının mezarlığına gömülmeyecek."

1.Kr.13: 23 Tanrı adamı yiyip içtikten sonra yaşlı peygamber onun için eşeği hazırladı.

1.Kr.13: 24 Tanrı adamı giderken yolda bir aslanla karşılaştı. Aslan onu oracıkta öldürdü. Eşekle aslan yere serilen cesedin yanında duruyordu.

1.Kr.13: 25 Yoldan geçenler yerde yatan cesetle yanında duran aslanı gördüler. Gidip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte gördüklerini anlattılar.

1.Kr.13: 26 Tanrı adamını yolundan döndüren yaşlı peygamber olanları duyunca, şöyle dedi: "RAB'bin sözünü dinlemeyen Tanrı adamı budur. Bu yüzden RAB, sözü uyarınca, onun üzerine bir aslan gönderdi. Aslan onu parçalayıp öldürdü."

1.Kr.13: 27-28 Peygamber, çocuklarına, "Eşeği hazırlayın!" dedi. Çocukların hazırladığı eşeğe binip gitti. Eşekle aslanı yerde yatan Tanrı adamının cesedi başında buldu. Ancak aslan cesedi yemediği gibi eşeğe de dokunmamıştı.

1.Kr.13: 29 Yaşlı peygamber Tanrı adamının cesedini eşeğin sırtına attı ve ona ağıt yakıp gömmek için kendi kentine götürdü.

1.Kr.13: 30 Cesedi kendi mezarına gömdü. "Ah kardeşim!" diyerek ardından ağıt yaktılar.

1.Kr.13: 31 Tanrı adamını gömdükten sonra, yaşlı peygamber çocuklarına şöyle dedi: "Ben ölünce beni bu Tanrı adamının yanına gömün, kemiklerimi de onun kemiklerinin yanına koyun.

1.Kr.13: 32 Çünkü onun Beytel'deki sunağa ve Samiriye kentlerindeki tapınma yerlerinde bulunan bütün tapınaklara karşı RAB'bin buyruğuyla yaptığı uyarılar kesinlikle yerine gelecektir."

Yarovam'ın Büyük Günahı

1.Kr.13: 33 Bu olaya karşın Yarovam gittiği kötü yoldan ayrılmadı. Yine her türlü insanı tapınma yerlerine kâhin olarak atadı ve buralara kâhin olmak isteyen herkese görev verdi.

1.Kr.13: 34 Yarovam'ın soyu günah işledi. Bu günahlar onların yeryüzünden silinip yok edilmesine neden oldu.

Yarovam'ın Oğlunun Ölümü

BÖLÜM 14

1.Kr.14: 1 O sıralarda İsrail Kralı Yarovam'ın oğlu Aviya hastalandı.

1.Kr.14: 2 Yarovam, karısına, "Kalk, Yarovam'ın karısı olduğunu anlamamaları için kılığını değiştirip Şilo'ya git" dedi, "Bu halkın kralı olacağımı bana bildiren Peygamber Ahiya orada oturuyor.

1.Kr.14: 3 Ona on ekmek, birkaç çörek, bir tulum bal götür. Çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir."

1.Kr.14: 4 Yarovam'ın karısı denileni yaptı; kalkıp Şilo'ya, Ahiya'nın evine gitti. Ahiya'nın gözleri yaşlılıktan görmez olmuştu.

1.Kr.14: 5 RAB, Ahiya'ya şöyle dedi: "Şimdi Yarovam'ın karısı gelecek. Hastalanan oğlunun durumunu senden soracak. Onu söylediğin gibi yanıtlayacaksın. O geldiğinde kendini sana başka biriymiş gibi gösterecek."

1.Kr.14: 6 Ahiya, kapıdan içeri giren kadının ayak seslerini duyunca, "Gel, Yarovam'ın karısı!" dedi, "Neden başka kılığa giriyorsun? Sana kötü haberlerim var.

1.Kr.14: 7 Git Yarovam'a de ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB, Ben seni halkın arasından seçip kendi halkıma, İsrailliler'e önder yaptım, diyor,

1.Kr.14: 8 Krallığı Davut'un soyundan alıp sana verdim. Ama sen buyruklarıma uyan, gözümde yalnız doğru olanı yapan ve bütün yüreğiyle yollarımı izleyen kulum Davut'a benzemedin.

1.Kr.14: 9 Senden önce yaşayanların hepsinden çok kötülük yaptın. Beni reddettin; kendine başka ilahlar buldun, dökme putlar yaparak beni öfkelendirdin.

1.Kr.14: 10 "'Bundan dolayı Yarovam'ın ailesini sıkıntılara sokup İsrail'de onun soyundan gelen genç yaşlı*ft* bütün erkekleri öldüreceğim. Yarovam'ın ailesini gübre yakarcasına kökünden kurutacağım.

1.Kr.14: 11 Yarovam'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek. RAB böyle konuştu. f t 14:10 "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun, özgür olsun".

1.Kr.14: 12 "Sana gelince, kalk, evine dön. Kente ayak basar basmaz çocuk ölecek.

1.Kr.14: 13 Bütün İsrail halkı ağıt yakıp onu gömecek. Yarovam'ın ailesinden yalnız o gömülecek. Çünkü Yarovam ailesi içinde İsrail'in Tanrısı RAB'bi hoşnut eden nitelikler yalnız onda bulundu.

1.Kr.14: 14 "RAB İsrail'e bir kral atayacak. Bu kral aynı gün Yarovam'ın ailesine son verecek. Ne zaman mı? Hemen şimdi.

1.Kr.14: 15 RAB İsrail halkını cezalandıracak. İsrail halkı suda sallanan bir kamışa dönecek. RAB onları atalarına vermiş olduğu bu iyi topraklardan söküp Fırat Irmağı'nın ötelerine dağıtacak. Çünkü Aşera* putlarını dikerek RAB'bi öfkelendirdiler.

1.Kr.14: 16 Yarovam'ın işlediği ve İsrail halkını sürüklediği günahlar yüzünden RAB İsrail'i terk edecek."

1.Kr.14: 17 Yarovam'ın karısı oradan ayrılıp Tirsa'ya döndü. Evinin eşiğine varınca çocuk öldü.

1.Kr.14: 18 Bütün İsrail halkı, RAB'bin kulu Peygamber Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, çocuğu gömüp onun için ağıt yaktı.

Yarovam'ın Ölümü

1.Kr.14: 19 Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, nasıl savaştığı, ülkesini nasıl yönettiği İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

1.Kr.14: 20 Yarovam yirmi iki yıl krallık yaptı. Ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Nadav kral oldu.

Rehavam'ın Krallığı

(2Ta.11:5-12:15)

1.Kr.14: 21 Süleyman oğlu Rehavam Yahuda Kralı olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yeruşalim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı.

1.Kr.14: 22 Yahudalılar RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, işledikleri günahlarla Tanrı'yı atalarından daha çok öfkelendirdiler.

1.Kr.14: 23 Ayrıca kendilerine her yüksek tepenin üstüne ve bol yapraklı her ağacın altına tapınma yerleri, dikili taşlar ve Aşera* putları yaptılar.

1.Kr.14: 24 Ülkedeki putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekler bile vardı. Yahudalılar RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu ulusların yaptığı bütün iğrençlikleri yaptılar.

1.Kr.14: 25 Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı.

1.Kr.14: 26 Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü.

1.Kr.14: 27 Kral Rehavam bunların yerine tunç* kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti.

1.Kr.14: 28 Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşır, sonra muhafız odasına götürürlerdi.

1.Kr.14: 29 Rehavam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

1.Kr.14: 30 Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı.

1.Kr.14: 31 Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Annesi Ammonlu Naama'ydı. Rehavam'ın yerine oğlu Aviyam kral oldu.

Aviyam'ın Krallığı

(2Ta.13:1-14:1)

BÖLÜM 15

1.Kr.15: 1 Nevat oğlu İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviyam Yahuda Kralı oldu.

1.Kr.15: Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi Avşalom'un kızı Maaka'ydı.

1.Kr.15: 3 Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlara Aviyam da katıldı. Bütün yüreğini Tanrısı RAB'be adayan atası Davut gibi değildi.

1.Kr.15: 4 Buna karşın Tanrısı RAB, Davut'un hatırına Yeruşalim'i güçlendirmek için kendisinden sonra oğlunu kral atayarak ona Yeruşalim'de bir ışık verdi.

1.Kr.15: 5 Çünkü RAB'bin gözünde doğru olanı yapan Davut, Hititli* Uriya olayı dışında, yaşamı boyunca RAB'bin buyruklarının hiçbirinden sapmamıştı.

1.Kr.15: 6 Rehavam'la Yarovam arasındaki savaş Aviyam'ın yaşamı boyunca sürüp gitti.

1.Kr.15: 7 Aviyam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Aviyam'la Yarovam arasındaki savaş sürüp gitti.

1.Kr.15: 8 Aviyam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu.

Asa'nın Krallığı

(2Ta.15:16-16:6)

1.Kr.15: 9 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirminci yılında Asa Yahuda Kralı oldu.

1.Kr.15: 10 Yeruşalim'de kırk bir yıl krallık yaptı. Büyükannesi Avşalom'un kızı Maaka'ydı.

1.Kr.15: 11 Atası Davut gibi RAB'bin gözünde doğru olanı yapan Asa,

1.Kr.15: 12 putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekleri ülkeden kovdu. Atalarının yapmış olduğu bütün putları yok etti.

1.Kr.15: 13 Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera* için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip Kidron Vadisi'nde yaktı.

1.Kr.15: 14 Ancak puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı.

1.Kr.15: 15 Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları RAB'bin Tapınağı'na getirdi.

1.Kr.15: 16 Asa'yla İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.

1.Kr.15: 17 İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Yahuda Kralı Asa'nın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı.

1.Kr.15: 18 Bunun üzerine Asa, Şam'da oturan Hezyon oğlu Tavrimmon oğlu Aram Kralı Ben-Hadat'a, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın hazinelerindeki bütün altın ve gümüşü görevlileri aracılığıyla şu haberle birlikte gönderdi:

1.Kr.15: 19 "Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana armağan olarak gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin."

1.Kr.15: 20 Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı, Avel-Beytmaaka'yı ve bütün Naftali bölgesiyle birlikte Kinrot'u ele geçirdi.

1.Kr.15: 21 Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurup Tirsa'ya çekildi.

1.Kr.15: 22 Kral Asa istisnasız bütün Yahudalılar'ı kapsayan bir çağrı yaptı. Baaşa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Kral Asa bunlarla Benyamin bölgesindeki Geva ve Mispa kentlerini onardı.

1.Kr.15: 23-24 Asa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları, bütün yaptıkları ve kurduğu kentler Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yaşlılığında ayaklarından hastalanan Asa, ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü; yerine oğlu Yehoşafat kral oldu.

Nadav'ın Krallığı

1.Kr.15: 25 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrail Kralı oldu ve İsrail'de iki yıl krallık yaptı.

1.Kr.15: 26 O da RAB'in gözünde kötü olanı yaptı. Babasının yolunu izledi ve babasının İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.

1.Kr.15: 27 Nadav ve İsrail ordusu Filistliler'in Gibbeton Kenti'ni kuşatırken, İssakar oymağından Ahiya oğlu Baaşa, Nadav'a düzen kurup onu Gibbeton'da öldürdü.

1.Kr.15: 28 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Nadav'ı öldüren Baaşa, onun yerine kral oldu.

1.Kr.15: 29 Baaşa kral olur olmaz, Yarovam'ın bütün ailesini ortadan kaldırdı. RAB'bin, kulu Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam'ın bütün ailesi yok edildi; sağ kalan olmadı.

1.Kr.15: 30 Bütün bunlar İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendiren Yarovam'ın işlediği ve İsrail'i sürüklediği günahlar yüzünden oldu.

1.Kr.15: 31 Nadav'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

1.Kr.15: 32 Yahuda Kralı Asa ile İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.

Baaşa'nın Krallığı

1.Kr.15: 33 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Ahiya oğlu Baaşa Tirsa'da bütün İsrail'in Kralı oldu ve yirmi dört yıl krallık yaptı.

1.Kr.15: 34 Baaşa, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Yarovam'ın yolunu izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.

BÖLÜM 16

1.Kr.16: 1 RAB Hanani oğlu Yehu aracılığıyla İsrail Kralı Baaşa'ya şunları bildirdi:

1.Kr.16: 2 "Sen önemsiz biriyken, ben seni halkım İsrail'e önder yaptım. Ama sen Yarovam'ın yolunu izleyip halkım İsrail'i günaha sürükledin. Günahlarınız beni öfkelendirdi.

1.Kr.16: 3 Onun için Nevat oğlu Yarovam'a yaptığım gibi, senin ve ailenin kökünü kurutacağım.

1.Kr.16: 4 Baaşa'nın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek."

1.Kr.16: 5 Baaşa'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

1.Kr.16: 6 Baaşa ölüp atalarına kavuşunca, Tirsa'da gömüldü ve yerine oğlu Ela kral oldu.

1.Kr.16: 7 Baaşa'nın RAB'bin gözünde yaptığı her kötülükten ötürü RAB, Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla ona ve ailesine karşı yargısını bildirdi. Baaşa yaptığı kötülüklerle RAB'bi öfkelendirmiş, Yarovam'ın ailesine benzemiş ve bu aileyi ortadan kaldırmıştı.

Ela'nın Krallığı

1.Kr.16: 8 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi altıncı yılında Baaşa oğlu Ela Tirsa'da İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı.

1.Kr.16: 9 Savaş arabalarının yarısına komuta eden Zimri adındaki bir görevlisi ona düzen kurdu. Ela o sırada Tirsa'da sarayının sorumlusu Arsa'nın evinde içip sarhoş olmuştu.

1.Kr.16: 10 Zimri içeri girip Ela'yı öldürdü ve onun yerine kral oldu. Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılıydı.

1.Kr.16: 11 Zimri İsrail Kralı olup tahta geçince, Baaşa'nın bütün ailesini yok etti. Dost ve akrabalarından hiçbir erkeği sağ bırakmadı.

1.Kr.16: 12-13 Baaşa'yla oğlu Ela, değersiz putlara taptıkları için İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirmişlerdi. Onların işlediği ve İsrail'i sürükledikleri günahlardan dolayı RAB'bin Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşa'ya karşı söylediği söz uyarınca, Zimri Baaşa'nın bütün ailesini ortadan kaldırdı.

1.Kr.16: 14 Ela'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Zimri'nin Krallığı

1.Kr.16: 15 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının yirmi yedinci yılında Zimri Tirsa'da yedi gün krallık yaptı. İsrail ordusu Filistliler'in Gibbeton Kenti yakınlarında ordugah kurmuştu.

1.Kr.16: 16 Ordugahta bulunan İsrailliler, Zimri'nin düzen kurup kralı öldürdüğünü duyunca, ordu komutanı Omri'yi o gün orada İsrail Kralı yaptılar.

1.Kr.16: 17 Omri ve yanındaki bütün İsrailliler Gibbeton'dan çıkıp Tirsa'yı kuşattılar.

1.Kr.16: 18 Zimri kentin alındığını görünce, sarayın kalesine girip sarayı ateşe verdi ve orada öldü.

1.Kr.16: 19 Çünkü o RAB'bin gözünde kötü olanı yapmış, Yarovam'ın yolunu izlemiş, onun işlediği ve İsrail'i sürüklediği günahlara katılmıştı.

1.Kr.16: 20 Zimri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve krala kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Omri'nin Krallığı

1.Kr.16: 21 İsrail halkı ikiye bölündü. Halkın yarısı Ginat'ın oğlu Tivni'yi kral yapmak isterken, öbür yarısı Omri'yi destekliyordu.

1.Kr.16: 22 Sonunda Omri'yi destekleyenler Ginat oğlu Tivni'yi destekleyenlerden daha güçlü çıktı. Tivni öldü, Omri kral oldu.

1.Kr.16: 23 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz birinci yılında Omri İsrail Kralı oldu ve altı yılı Tirsa'da olmak üzere toplam on iki yıl krallık yaptı.

1.Kr.16: 24 Omri, Şemer adlı birinden Samiriye Tepesi'ni iki talant*fu* gümüşe satın alıp üstüne bir kent yaptırdı. Tepenin eski sahibi Şemer'in adından dolayı kente Samiriye adını verdi. D Not 16:24 "İki talant": Yaklaşık 69 kg.

1.Kr.16: 25 RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri, kendisinden önceki bütün krallardan daha

çok kötülük yaptı.

1.Kr.16: 26 Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yollarını izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katılıp değersiz putlara taparak İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi.

1.Kr.16: 27 Omri'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

1.Kr.16: 28 Omri ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü ve yerine oğlu Ahav kral oldu.

Ahav'ın Krallığı

1.Kr.16: 29 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz sekizinci yılında Omri oğlu Ahav İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de yirmi iki yıl krallık yaptı.

1.Kr.16: 30 RAB'bin gözünde kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı.

1.Kr.16: 31 Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarını izlemek yetmezmiş gibi, bir de Sayda Kralı Etbaal'ın kızı İzebel'le evlendi. Gidip Baal'a* hizmet ederek ona taptı.

1.Kr.16: 32 Baal için Samiriye'de yaptırdığı tapınağın içine bir sunak kurdu.

1.Kr.16: 33 Ayrıca bir Aşera* putu yaptırdı. Ahav İsrail'in Tanrısı RAB'bi kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha çok öfkelendirdi.

1.Kr.16: 34 Ahav'ın krallığı döneminde, Beytelli Hiel Eriha Kenti'ni yeniden inşa etti. RAB'bin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Hiel ilk oğlu Aviram'ı kaybetme pahasına kentin temelini attı; en küçük oğlu Seguv'u kaybetme pahasına da kentin kapılarını taktı.

İlyas ve Kuraklık

BÖLÜM 17

1.Kr.17: 1 Gilat'ın Tişbe Kenti'nden olan İlyas, Ahav'a şöyle dedi: "Hizmet ettiğim İsrail'in Tanrısı yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, ben söylemedikçe önümüzdeki yıllarda ne yağmur yağacak, ne de çiy düşecek."

1.Kr.17: 2 O zaman RAB, İlyas'a şöyle seslendi:

1.Kr.17: 3 "Buradan ayrıl, doğuya git. Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'nde gizlen.

1.Kr.17: 4 Dereden su içeceksin ve buyruk verdiğim kargaların getirdiklerini yiyeceksin."

1.Kr.17: 5 RAB'bin söylediklerini yapan İlyas, gidip Şeria Irmağı'nın doğusundaki Kerit Vadisi'ne yerleşti.

1.Kr.17: 6 Dereden su içiyor, kargaların sabah akşam getirdiği et ve ekmekle besleniyordu.

1.Kr.17: 7 Ancak ülkede yağmur yağmadığı için bir süre sonra dere kurudu.

İlyas ve Sarefatlı Dul Kadın

1.Kr.17: 8 O zaman RAB, İlyas'a,

1.Kr.17: 9 "Şimdi kalk git, Sayda yakınlarındaki Sarefat Kenti'ne yerleş" dedi, "Orada sana

yiyecek sağlaması için dul bir kadına buyruk verdim."

1.Kr.17: 10 Sarefat'a giden İlyas kentin kapısına varınca, orada dul bir kadının odun topladığını gördü. Kadına: "Bana içmek için biraz su verebilir misin?" dedi.

1.Kr.17: 11 Kadın su getirmeye giderken İlyas yine seslendi: "Lütfen bir parça da ekmek getir."

1.Kr.17: 12 Kadın, "Senin Tanrın yaşayan RAB'bin adıyla ant içerim, hiç ekmeğim yok" diye karşılık verdi, "Yalnız küpte bir avuç un, çömleğin dibinde de azıcık yağ var. Görüyorsun, bir iki parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim için bir şeyler hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gideceğiz."

1.Kr.17: 13 İlyas kadına, "Korkma, git yiyeceğini hazırla" dedi,"Yalnız önce bana küçük bir pide yapıp getir. Sonra oğlunla kendin için yaparsın.

1.Kr.17: 14 İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Toprağa yağmur düşünceye dek küpten un, çömlekten yağ eksilmeyecek."

1.Kr.17: 15 Kadın gidip İlyas'ın söylediklerini yaptı. Hep birlikte günlerce yiyip içtiler.

1.Kr.17: 16 RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, küpten un, çömlekten yağ eksilmedi.

1.Kr.17: 17 Bir süre sonra ev sahibi dul kadının oğlu gittikçe ağırlaşan kötü bir hastalığa yakalandı, sonunda öldü.

1.Kr.17: 18 Kadın İlyas'a, "Ey Tanrı adamı, alıp veremediğimiz nedir?" dedi, "Günahlarımı Tanrı'ya anımsatıp oğlumun ölümüne neden olmak için mi buraya geldin?"

1.Kr.17: 19 İlyas, "Oğlunu bana ver" diyerek çocuğu kadının kucağından aldı, kaldığı yukarı odaya çıkardı ve yatağına yatırdı.

1.Kr.17: 20 Sonra RAB'be şöyle yalvardı: "Ya RAB Tanrım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu kötülüğü yaptın?"

1.Kr.17: 21 İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RAB'be şöyle dua etti:"Ya RAB Tanrım, bu çocuğa yeniden can ver."

1.Kr.17: 22 RAB İlyas'ın yalvarışını duydu. Çocuk dirilip yeniden yaşama döndü.

1.Kr.17: 23 İlyas çocuğu yukarı odadan indirip annesine verirken, "İşte oğlun yaşıyor!" dedi.

1.Kr.17: 24 Bunun üzerine kadın, "Şimdi anladım ki, sen Tanrı adamısın ve söylediğin söz gerçekten RAB'bin sözüdür" dedi.

İlyas ile Ovadya

BÖLÜM 18

1.Kr.18: 1 Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyas'a,"Git, Ahav'ın huzuruna çık" dedi, "Toprağı yağmursuz bırakmayacağım."

1.Kr.18: 2 İlyas Ahav'ın huzuruna çıkmaya gitti. Samiriye'de kıtlık şiddetlenmişti.

1.Kr.18: 3 Ahav sarayının sorumlusu Ovadya'yı çağırdı. -Ovadya RAB'den çok korkardı.

1.Kr.18: 4 İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi yanına alıp ellişer ellişer mağaralara gizlemiş ve yiyecek, içecek gereksinimlerini karşılamıştı.-

1.Kr.18: 5 Ahav, Ovadya'ya, "Haydi gidip ülkedeki bütün su kaynaklarıyla vadilere bakalım" dedi, "Belki atlarla katırların yaşamasını sağlayacak kadar ot buluruz da onları ölüme terk etmemiş oluruz."

1.Kr.18: 6 Ahav'la Ovadya, araştırma yapmak üzere ülkeyi aralarında bölüştükten sonra, her biri yalnız başına bir yöne gitti.

1.Kr.18: 7 Ovadya giderken yolda İlyas'la karşılaştı. İlyas'ı tanıyınca yüzüstü yere kapanarak, "Efendim İlyas sen misin?" diye sordu.

1.Kr.18: 8 İlyas, "Evet, benim. Git efendine, 'İlyas burada de" diye karşılık verdi.

1.Kr.18: 9 Ovadya, "Ne günah işledim ki, beni öldürsün diye Ahav'a gönderiyorsun?" dedi ve ekledi:

1.Kr.18: 10 "Tanrın yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, efendimin seni aramak için adam göndermediği ulus ve krallık kalmadı. Ahav ülkelerinde olmadığını söyleyen herkese, seni bulamadıklarına dair ant içirdi.

1.Kr.18: 11 Oysa sen şimdi, 'Git, efendine İlyas burada de diyorsun.

1.Kr.18: 12 Ben senin yanından ayrıldığımda, RAB'bin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürebilir. Durumu Ahav'a bildirince, gelip seni bulamazsa beni öldürür. Ben kulun gençliğimden beri RAB'den korkan biriyim.

1.Kr.18: 13 Efendim, İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde yaptıklarımı duymadın mı? RAB'bin peygamberlerinden yüzünü ellişer ellişer iki mağaraya saklayıp onların yiyecek, içecek gereksinimlerini karşıladım.

1.Kr.18: 14 Ama sen şimdi, 'Git, efendine İlyas burada de diyorsun. O zaman beni öldürür!"

1.Kr.18: 15 İlyas şöyle karşılık verdi: "Hizmetinde bulunduğum yaşayan ve Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla diyorum, bugün Ahav'ın huzuruna çıkacağım."

İlyas Karmel Dağı'nda

1.Kr.18: 16 Ovadya gidip Ahav'ı gördü, ona durumu anlattı. Bunun üzerine Ahav İlyas'ı karşılamaya gitti.

1.Kr.18: 17 İlyas'ı görünce, "Ey İsrail'i sıkıntıya sokan adam, sen misin?" diye sordu.

1.Kr.18: 18 İlyas, "İsrail'i sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsrail'i sıkıntıya soktunuz" diye karşılık verdi,"RAB'bin buyruklarını terk edip Baallar'ın* ardınca gittiniz.

1.Kr.18: 19 Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı, İzebel'in sofrasında yiyip içen Baal'ın dört yüz elli peygamberi ve Aşera'nın* dört yüz peygamberi Karmel Dağı'na gelip önümde toplansın."

1.Kr.18: 20 Ahav bütün İsrail'e haber salarak peygamberlerin Karmel Dağı'nda toplanmalarını sağladı.

1.Kr.18: 21 İlyas halka doğru ilerleyip, "Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?" dedi, "Eğer RAB Tanrı'ysa, onu izleyin; yok eğer Baal Tanrı'ysa, onun ardınca gidin." Halk İlyas'a hiç karşılık vermedi.

1.Kr.18: 22 İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: “RAB’bin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baal’ın dört yüz elli peygamberi var.

1.Kr.18: 23 Bize iki boğa getirin. Birini Baal’ın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayacağım.

1.Kr.18: 24 Sonra siz kendi ilahınıza yalvarın, ben de RAB’be yalvarayım. Hangisi ateşle karşılık verirse, Tanrı odur.” Bütün halk, “Peki, öyle olsun” dedi.

1.Kr.18: 25 İlyas, Baal’ın peygamberlerine, “Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınıza yalvarın” dedi, “Ama ateş yakmayın.”

1.Kr.18: 26 Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baal’ın peygamberleri sabahtan öğlene kadar, “Ey Baal, bize karşılık ver!” diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar.

1.Kr.18: 27 Öğleyin İlyas onlarla alay etmeye başladı: “Bağırın, yüksek sesle bağırın! O tanrıymış. Belki dalgındır, ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!”

1.Kr.18: 28 Böylece yüksek sesle bağırdılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar.

1.Kr.18: 29 Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı.

1.Kr.18: 30 O zaman İlyas bütün halka, “Bana yaklaşın” dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas RAB’bin yıkılan sunağını onarmaya başladı.

1.Kr.18: 31 On iki taş aldı. Bu sayı RAB’bin Yakup’a, “Senin adın İsrail olacak” diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı.

1.Kr.18: 32 İlyas bu taşlarla RAB’bin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki sea*fü* tohum alacak kadar bir hendek kazdı. D Not 18:32 “İki sea”: Yaklaşık 14.7 litrelik bir ölçek.

1.Kr.18: 33 Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. “Dört küp su doldurup yakmalık sunuyla* odunların üzerine dökün” dedi.

1.Kr.18: 34 Sonra, “Bir daha yapın” dedi. Bir daha yaptılar.”Bir kez daha yapın” dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar.

1.Kr.18: 35 O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu.

1.Kr.18: 36 Akşam sunusu saatinde, Peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti: “Ey İbrahim’in, İshak’ın ve İsrail’in Tanrısı olan RAB! Bugün bilinsin ki, sen İsrail’in Tanrısı’sın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyruklarınla yaptım.

1.Kr.18: 37 Ya RAB, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.”

1.Kr.18: 38 O anda gökten RAB’bin ateşi düştü. Düşen ateş yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu.

1.Kr.18: 39 Halk olanları görünce yüzüstü yere kapandı. “RAB Tanrı’dır, RAB Tanrı’dır!” dediler.

1.Kr.18: 40 İlyas, “Baal’ın peygamberlerini yakalayın, hiçbirini kaçırmayın” diye onlara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı, İlyas onları Kişon Vadisi’ne götürüp orada öldürdü.

Kuraklığın Sonu

1.Kr.18: 41 Sonra İlyas, Ahav’a, “Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var” dedi.

1.Kr.18: 42 Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, İlyas Karmel Dağı’nın tepesine çıktı. Yere kapanarak başını dizlerinin arasına koydu.

1.Kr.18: 43 Sonra uşağına, “Haydi git, denize doğru bak!” dedi. Uşağı gidip denize baktı ve, “Hiçbir şey görmedim” diye karşılık verdi. İlyas, uşağına yedi kez, “Git, bak” dedi.

1.Kr.18: 44 Yedinci kez gidip bakan uşak, “Denizden avuç kadar küçük bir bulut çıkıyor” dedi. İlyas şöyle dedi: “Git, Ahav’a, ‘Yağmura yakalanmadan arabanı al ve geri dön de.”

1.Kr.18: 45 Tam o sırada gökyüzü bulutlarla karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreel’e gitti.

1.Kr.18: 46 Üzerine RAB’bin gücü inen İlyas kemerini kuşanıp Yizreel’e kadar Ahav’ın önünde koştu.

İlyas’ın Kaçışı

BÖLÜM 19

1.Kr.19: 1 Ahav, İlyas’ın bütün yaptıklarını, peygamberleri nasıl kılıçtan geçirdiğini İzebel’e anlattı.

1.Kr.19: 2 İzebel, İlyas’a, “Yarın bu saate kadar senin peygamberlere yaptığını ben de sana yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın” diye haber gönderdi.

1.Kr.19: 3 İlyas can korkusuyla Yahuda’nın Beer-Şeva Kenti’ne kaçıp uşağını orada bıraktı.

1.Kr.19: 4 Bir gün boyunca çölde yürüdü, sonunda bir retem çalısının altına oturdu ve ölmek için dua etti: “Ya RAB, yeter artık, canımı al, ben atalarımdan daha iyi değilim.”

1.Kr.19: 5 Sonra retem çalısının altına yatıp uykuya daldı. Ansızın bir melek ona dokunarak, “Kalk yemek ye” dedi.

1.Kr.19: 6 İlyas çevresine bakınca yanıbaşında, kızgın taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü. Yiyip içtikten sonra yine uzandı.

1.Kr.19: 7 RAB’bin meleği ikinci kez geldi, ona dokunarak, “Kalk yemeğini ye. Gideceğin yol çok uzun” dedi.

1.Kr.19: 8 İlyas kalktı, yiyip içti. Yediklerinden aldığı güçle kırk gün kırk gece Tanrı Dağı Horev’e kadar yürüdü.

1.Kr.19: 9 Geceyi orada bulunan bir mağarada geçirdi.

Rab İlyas’a Görünüyor

RAB, “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” diye sordu.

1.Kr.19: 10 İlyas, “RAB’be, Her Şeye Egemen Tanrı’ya büyük bir istekle kulluk ettim” diye karşılık verdi, “Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

1.Kr.19: 11 RAB, “Dağa çık ve önümde dur, yanından geçeceğim” dedi. RAB’bin önünde çok güçlü bir rüzgar dağları yarıp kayaları parçaladı. Ancak RAB rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından bir deprem oldu, RAB depremin içinde de değildi.

1.Kr.19: 12 Depremden sonra bir ateş çıktı, ancak RAB ateşin içinde de değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu.

1.Kr.19: 13 İlyas bu sesi duyunca, cüppesiyle yüzünü örttü, çıkıp mağaranın girişinde durdu. O sırada bir ses, “Burada ne yapıyorsun, İlyas?” dedi.

1.Kr.19: 14 İlyas, “RAB’be, Her Şeye Egemen Tanrı’ya büyük bir istekle kulluk ettim” diye karşılık verdi, “Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

1.Kr.19: 15-16 RAB, “Geldiğin yoldan geri dön, Şam yakınındaki kırlara git” dedi, “Oraya vardığında, Hazael’i Aram Kralı olarak, Nimşi oğlu Yehu’yu İsrail Kralı olarak, Avel-Meholalı Şafat’ın oğlu Elişa’yı da kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin*.

1.Kr.19: 17 Hazael’in kılıcından kurtulanı Yehu, Yehu’nun kılıcından kurtulanı Elişa öldürecek.

1.Kr.19: 18 Ancak İsrail’de Baal’ın* önünde diz çöküp onu öpmemiş yedi bin kişiyi sağ bırakacağım.”

Elişa’ya Çağrı

1.Kr.19: 19 İlyas oradan ayrılıp gitti, Şafat oğlu Elişa’yı buldu. Elişa, on iki çift öküzle saban sürenlerin ardından on ikinci çifti sürüyordu. İlyas Elişa’nın yanından geçerek kendi cüppesini onun üzerine attı.

1.Kr.19: 20 Elişa öküzleri bırakıp İlyas’ın ardından koştu ve, “İzin ver, annemle babamı öpeyim, sonra seninle geleyim” dedi. İlyas, “Geri dön, ben sana ne yaptım ki?” diye karşılık verdi.

1.Kr.19: 21 Böylece Elişa gidip sürdüğü çiftin öküzlerini kesti. Boyunduruklarıyla ateş yakıp etleri pişirdikten sonra, yesinler diye halka dağıttı. Sonra, İlyas’ın ardından gidip ona hizmet etti.

Ben-Hadat Samiriye’ye Saldırıyor

BÖLÜM 20

1.Kr.20: 1 Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı. Atları, savaş arabaları ve kendisini destekleyen otuz iki kralla birlikte Samiriye’nin üzerine yürüyerek kenti kuşattı.

1.Kr.20: 2 Ben-Hadat, kentte bulunan İsrail Kralı Ahav’a haberciler göndererek şöyle buyruk verdi:

1.Kr.20: 3 “Ben-Hadat diyor ki, ‘Altınını, gümüşünü, karılarını ve en gürbüz çocuklarını bana teslim et.”

1.Kr.20: 4 İsrail Kralı, “Efendim kralın dediklerini kabul ediyorum” diye karşılık verdi, “Beni ve sahip olduğum her şeyi alabilirsin.”

1.Kr.20: 5 Haberciler yine gelip Ahav'a şöyle dediler: "Ben-Hadat diyor ki, 'Sana altınını, gümüşünü, karılarını ve çocuklarını bana vereceksin diye haber göndermiştim.

1.Kr.20: 6 Ayrıca yarın bu saatlerde sarayında ve görevlilerinin evlerinde arama yapmak üzere kendi görevlilerimi göndereceğim. Değerli olan her şeyini alıp getirecekler."

1.Kr.20: 7 İsrail Kralı ülkenin bütün ileri gelenlerini toplayarak,"Bakın, bu adam nasıl bela arıyor!" dedi, "Bana haber gönderip altınımı, gümüşümü, karılarımı, çocuklarımı istedi, reddetmedim."

1.Kr.20: 8 Bütün ileri gelenler ve halk, "Onu dinleme, isteklerini de kabul etme" diye karşılık verdiler.

1.Kr.20: 9 Böylece Ahav, Ben-Hadat'ın habercilerine, "Efendimiz krala ilk isteklerinin hepsini kabul edeceğimi, ama ikincisini kabul edemeyeceğimi söyleyin" dedi. Haberciler gidip Ben-Hadat'a durumu bildirdiler.

1.Kr.20: 10 O zaman Ben-Hadat Ahav'a başka bir haber gönderdi: "O kadar çok adamla senin üstüne yürüyeceğim ki, Samiriye'yi yerle bir edeceğim. Kentin tozları askerlerimin avuçlarını bile dolduramayacak. Eğer bunu yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"

1.Kr.20: 11 İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: "Kralınıza deyin ki,'Zırhını kuşanmadan önce değil, kuşandıktan sonra övünsün."

1.Kr.20: 12 Ben-Hadat bunu duyduğunda, kendisini destekleyen krallarla birlikte çadırda içki içiyordu. Hemen adamlarına buyruk verdi: "Saldırıya hazırlanın." Böylece Samiriye'ye karşı saldırı hazırlıklarına giriştiler.

Ahav Ben-Hadat'ı Bozguna Uğratıyor

1.Kr.20: 13 O sırada bir peygamber gelip İsrail Kralı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Bu büyük orduyu görüyor musun? Onları bugün senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın."

1.Kr.20: 14 Ahav, "Kimin aracılığıyla olacak bu?" diye sordu. Peygamber şu karşılığı verdi: "RAB diyor ki, 'İlçe komutanlarının genç askerleri bunu başaracak." Ahav, "Savaşa kim başlayacak?" diye sordu. Peygamber, "Sen başlayacaksın" dedi.

1.Kr.20: 15 Ahav ilçe komutanlarının genç askerlerini çağırıp saydı. İki yüz otuz iki kişiydiler. Sonra bütün İsrail ordusunu toplayıp saydı, onlar da yedi bin kişiydiler.

1.Kr.20: 16 Öğleyin Ben-Hadat ile kendisini destekleyen otuz iki kral çadırlarda içip sarhoş olmuşken İsrail saldırısı başladı.

1.Kr.20: 17 Önce genç askerler saldırıya geçti. Ben-Hadat'ın gönderdiği gözcüler, "Samiriyeliler geliyor" diye ona haber getirdiler.

1.Kr.20: 18 Ben-Hadat, "İster barış, ister savaş için gelsinler, onları canlı yakalayın" dedi.

1.Kr.20: 19 Genç askerler arkalarındaki İsrail ordusuyla birlikte kentten çıkıp saldırıya geçtiler.

1.Kr.20: 20 Herkes önüne geleni öldürdü. Aramlılar kaçmaya başlayınca, İsrailliler peşlerine düştü. Ama Aram Kralı Ben-Hadat, atına binerek atlılarla birlikte kaçıp kurtuldu.

1.Kr.20: 21 İsrail Kralı atlarla savaş arabalarına büyük zararlar vererek Aramlılar'ı ağır bir yenilgiye uğrattı.

1.Kr.20: 22 Daha sonra peygamber gelip İsrail Kralı'na, "Git, gücünü pekiştir ve neler yapman gerektiğini iyi düşün" dedi, "Çünkü önümüzdeki ilkbaharda Aram Kralı sana yine saldıracak."

Aramlılar'ın İkinci Saldırısı

1.Kr.20: 23 Bu arada görevlileri Aram Kralı'nın kendisine, "İsrail'in ilahı dağ ilahıdır" dediler, "Bu nedenle bizden güçlü çıktılar. Ama ovada savaşırsak, onları kesinlikle yeneriz.

1.Kr.20: 24 Şimdi bütün kralları görevlerinden al, onların yerine yeni komutanlar ata.

1.Kr.20: 25 Kaybettiğin kadar at ve savaş arabası toplayarak kendine yeni bir ordu kur. İsrailliler'le ovada savaşalım. O zaman onları kesinlikle yeneriz." Aram Kralı Ben-Hadat bütün söylenenleri kabul edip yerine getirdi.

1.Kr.20: 26 İlkbaharda Aramlılar'ı toplayıp İsrailliler'le savaşmak üzere Afek Kenti'ne gitti.

1.Kr.20: 27 İsrail halkı da toplanıp yiyeceğini hazırladı. Aramlılar'la savaşmak üzere yola çıkıp onların karşısına ordugah kurdu. Ülkeyi dolduran Aramlılar'ın karşısında İsrailliler iki küçük oğlak sürüsü gibi kalıyordu.

1.Kr.20: 28 Bir Tanrı adamı gidip İsrail Kralı Ahav'a şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Aramlılar, RAB dağların Tanrısı'dır, ovaların değil, dedikleri için bu güçlü ordunun tümünü senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın."

1.Kr.20: 29 Birbirlerine karşı ordugah kuran Aramlılar'la İsrailliler yedi gün beklediler. Yedinci gün savaş başladı. İsrailliler bir gün içinde yüz bin Aramlı yaya asker öldürdü.

1.Kr.20: 30 Sağ kalanlar Afek Kenti'ne kaçtılar. Orada da yirmi yedi bin kişinin üstüne surlar yıkıldı. Ben-Hadat kentin içine kaçıp bir iç odaya saklandı.

1.Kr.20: 31 Görevlileri Ben-Hadat'a şöyle dediler: "Duyduğumuza göre, İsrail kralları iyi yürekli krallarmış. Haydi bellerimize çul kuşanıp başlarımıza ip saralım ve İsrail Kralı'nın huzuruna çıkalım. Belki senin canını bağışlar."

1.Kr.20: 32 Bellerine çul kuşanıp başlarına da ip bağladılar ve İsrail Kralı'nın huzuruna çıkarak, "Kulun Ben-Hadat 'Canımı bağışla diye yalvarıyor" dediler. Ahav, "Ben-Hadat hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim sayılır" diye karşılık verdi.

1.Kr.20: 33 Adamlar bunu olumlu bir belirti sayarak hemen sözü ağzından aldılar ve, "Evet, Ben-Hadat kardeşin sayılır!" dediler. Kral, "Gidin, onu getirin" diye buyruk verdi. Ben-Hadat gelince, Ahav onu kendi savaş arabasına aldı.

1.Kr.20: 34 Ben-Hadat, "Babamın babandan almış olduğu kentleri geri vereceğim" dedi, "Babam nasıl Samiriye'de çarşılar kurduysa, sen de Şam'da çarşılar kurabilirsin." Bunun üzerine Ahav, "Ben de bu şartlara dayanarak sana özgürlüğünü veriyorum" dedi. Böylece onunla bir antlaşma yaparak gitmesine izin verdi.

Bir Peygamberin Ahav'ı Suçlaması

1.Kr.20: 35 Peygamberlerden biri, RAB'bin sözüne uyarak arkadaşına,"Lütfen, beni vur!" dedi. Ama arkadaşı onu vurmak istemedi.

1.Kr.20: 36 O zaman peygamber arkadaşına şöyle dedi: "Sen RAB'bin buyruğunu dinlemediğin için, yanımdan ayrılır ayrılmaz bir aslan seni öldürecek." Adam oradan ayrıldıktan sonra aslan onu yakalayıp öldürdü.

1.Kr.20: 37 Bunun üzerine aynı peygamber, başka bir adama giderek,"Lütfen beni vur!" dedi. Adam da onu vurup yaraladı.

1.Kr.20: 38 Peygamber gitti, kılığını değiştirmek için gözlerini bağladı. Yol kenarında kralın geçmesini beklemeye başladı.

1.Kr.20: 39 Kral oradan geçerken, peygamber ona şöyle seslendi: "Ben kulun, tam savaşın içindeyken, askerin biri bana bir tutsak getirip, 'Bu adamı iyi koru dedi, 'Kaçacak olursa, karşılığını ya canınla, ya da bir talant*fv* gümüşle ödersin. D Not 20:39 "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg.

1.Kr.20: 40 Ama ben oraya buraya bakarken, adam kayboldu." İsrail Kralı, "Sen kendini yargılamış oldun" diye karşılık verdi, "Cezanı çekeceksin."

1.Kr.20: 41 Peygamber, hemen gözlerindeki sargıyı çıkardı. O zaman İsrail Kralı onun bir peygamber olduğunu anladı.

1.Kr.20: 42 Bunun üzerine peygamber krala şöyle dedi: "RAB diyor ki,'Ölüme mahkûm ettiğim adamı salıverdiğin için onun yerine sen öleceksin. Onun halkının başına gelecekler senin halkının başına gelecek."

1.Kr.20: 43 Keyfi kaçan İsrail Kralı öfkeyle Samiriye'deki sarayına döndü.

Navot'un Bağı

BÖLÜM 21

1.Kr.21: 1-2 Yizreel'de Samiriye Kralı Ahav'ın sarayının yanında Yizreelli Navot'un bir bağı vardı. Bir gün Ahav, Navot'a şunu önerdi: "Bağını bana ver. Sarayıma yakın olduğu için orayı sebze bahçesi olarak kullanmak istiyorum. Karşılığında ben de sana daha iyi bir bağ vereyim, ya da istersen değerini gümüş olarak ödeyeyim."

1.Kr.21: 3 Ama Navot, "Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermekten RAB beni esirgesin" diye karşılık verdi.

1.Kr.21: 4 "Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermem" diyen Yizreelli Navot'un bu sözlerine sıkılıp öfkelenen Ahav sarayına döndü. Asık bir yüzle yatağına uzanıp hiçbir şey yemedi.

1.Kr.21: 5 Karısı İzebel yanına gelip, "Neden bu kadar sıkılıyorsun? Neden yemek yemiyorsun?" diye sordu.

1.Kr.21: 6 Ahav karısına şöyle karşılık verdi: "Yizreelli Navot'a, 'Sen bağını gümüş karşılığında bana sat, istersen ben de onun yerine sana başka bir bağ vereyim dedim. Ama o, 'Hayır, bağımı sana vermem dedi."

1.Kr.21: 7 İzebel, "Sen İsrail'e böyle mi krallık yapıyorsun?" dedi,"Kalk, yemeğini ye, keyfini bozma. Yizreelli Navot'un bağını sana ben vereceğim."

1.Kr.21: 8 İzebel Ahav'ın mührünü kullanarak onun adına mektuplar yazdı, Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soylularına gönderdi.

1.Kr.21: 9 Mektuplarda şunları yazdı: "Oruç* ilan edip Navot'u halkın önüne oturtun.

1.Kr.21: 10 Karşısına da, 'Navot Tanrı'ya ve krala sövdü diyen iki yalancı tanık koyun. Sonra onu dışarı çıkarıp taşlayarak öldürün."

1.Kr.21: 11 Navot'un yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soyluları İzebel'in gönderdiği mektuplarda yazdıklarını uyguladılar.

1.Kr.21: 12 Oruç ilan edip Navot'u halkın önüne oturttular.

1.Kr.21: 13 Sonra iki kötü adam gelip Navot'un karşısına oturdu ve halkın önünde: "Navot, Tanrı'ya ve krala sövdü" diyerek yalan yere tanıklık etti. Bunun üzerine onu kentin dışına çıkardılar ve taşlayarak öldürdüler.

1.Kr.21: 14 Sonra İzebel'e, "Navot taşlanarak öldürüldü" diye haber gönderdiler.

1.Kr.21: 15 İzebel, Navot'un taşlanıp öldürüldüğünü duyar duymaz, Ahav'a, "Kalk, Yizreelli Navot'un sana gümüş karşılığında satmak istemediği bağını sahiplen" dedi, "Çünkü o artık yaşamıyor, öldü."

1.Kr.21: 16 Ahav, Yizreelli Navot'un öldüğünü duyunca, onun bağını almaya gitti.

1.Kr.21: 17 O zaman RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi:

1.Kr.21: 18 "Kalk, Samiriyeli İsrail Kralı Ahav'ı karşılamaya git. Şu anda Navot'un bağındadır. Orayı almaya gitti.

1.Kr.21: 19 Ona de ki, RAB şöyle diyor: 'Hem adamı öldürdün, hem de bağını aldın, değil mi? Navot'un kanını köpekler nerede yaladıysa, senin kanını da orada yalayacak."

1.Kr.21: 20 Ahav, İlyas'a, "Ey düşmanım, beni buldun, değil mi?" dedi. İlyas şöyle karşılık verdi: "Evet, buldum. Çünkü sen RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini sattın.

1.Kr.21: 21 RAB diyor ki, 'Seni sıkıntılara sokacak ve yok edeceğim. İsrail'de senin soyundan gelen genç yaşlı*fy* bütün erkeklerin kökünü kurutacağım. D Not 21:21 "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun, özgür olsun".

1.Kr.21: 22 Beni öfkelendirip İsrail'i günaha sürüklediğin için senin ailen de Nevat oğlu Yarovam'ın ve Ahiya oğlu Baaşa'nın ailelerinin akıbetine uğrayacak.

1.Kr.21: 23 "RAB İzebel için de, 'İzebel'i Yizreel Kenti'nin surları dibinde köpekler yiyecek diyor.

1.Kr.21: 24 'Ahav'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırda ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek."

1.Kr.21: 25 -Ahav kadar, RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak kendini satan hiç kimse olmadı. Karısı İzebel onu her konuda kışkırtıyordu.

1.Kr.21: 26 Ahav RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu Amorlular'ın her yaptığına uyarak putların ardınca yürüdü ve iğrenç işler yaptı.-

1.Kr.21: 27 Ahav bu sözleri dinledikten sonra, giysilerini yırttı, çula sarınıp oruç tutmaya başladı. Çul içinde yatıp kalkarak, alçakgönüllü bir yol tuttu.

1.Kr.21: 28 RAB, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi:

1.Kr.21: 29 "Ahav'ın önümde ne denli alçakgönüllü davrandığını gördün mü? Bu alçakgönüllülüğünden ötürü yaşamı boyunca ben de onu sıkıntıya sokmayacağım. Ama oğlunun zamanında ailesine sıkıntı vereceğim."

Peygamber Mikaya Ahav'ı Uyarıyor

(2Ta.18:2-27)

BÖLÜM 22

1.Kr.22: 1 Üç yıl boyunca Aram ile İsrail arasında savaş çıkmadı.

1.Kr.22: 2 Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat, İsrail Kralı'nı görmeye gitti.

1.Kr.22: 3 İsrail Kralı Ahav, görevlilerine, "Ramot-Gilat'ın bize ait olduğunu bilmiyor musunuz?" dedi, "Biz onu Aram Kralı'ndan geri almak için bir şey yapmadık."

1.Kr.22: 4 Sonra Yehoşafat'a, "Ramot-Gilat'a karşı benimle birlikte savaşır mısın?" diye sordu. Yehoşafat, "Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say" diye yanıtladı,

1.Kr.22: 5 "Ama önce RAB'be danışalım" diye ekledi.

1.Kr.22: 6 İsrail Kralı dört yüz kadar peygamberi toplayıp, "Ramot-Gilat'a karşı savaşayım mı, yoksa vaz mı geçeyim?" diye sordu. Peygamberler, "Savaş, çünkü Rab kenti senin eline teslim edecek" diye yanıtladılar.

1.Kr.22: 7 Ama Yehoşafat, "Burada danışabileceğimiz RAB'bin başka peygamberi yok mu?" diye sordu.

1.Kr.22: 8 İsrail Kralı, "Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var" diye yanıtladı, "Onun aracılığıyla RAB'be danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, yalnız kötü şeyler söyler." Yehoşafat, "Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!" dedi.

1.Kr.22: 9 İsrail Kralı bir görevli çağırıp, "Hemen Yimla oğlu Mikaya'yı getir!" diye buyurdu.

1.Kr.22: 10 İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısı'nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu.

1.Kr.22: 11 Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Aramlılar'ı yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın."

1.Kr.22: 12 Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: "Ramot-Gilat'a saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek."

1.Kr.22: 13 Mikaya'yı çağırmaya giden görevli ona, "Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar" dedi, "Rica ederim, senin sözün de onlarınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle."

1.Kr.22: 14 Mikaya, "Yaşayan RAB'bin hakkı için, RAB bana ne derse onu söyleyeceğim" diye karşılık verdi.

1.Kr.22: 15 Mikaya gelince kral, "Mikaya, Ramot-Gilat'a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçelim?" diye sordu. Mikaya, "Saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek" diye yanıtladı.

1.Kr.22: 16 Bunun üzerine kral, "RAB'bin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?" diye sordu.

1.Kr.22: 17 Mikaya şöyle karşılık verdi: "İsrailliler'i dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, 'Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün dedi."

1.Kr.22: 18 İsrail Kralı Yehoşafat'a, "Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydim?" dedi.

1.Kr.22: 19 Mikaya konuşmasını sürdürdü: "Öyleyse RAB'bin sözünü dinle! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu.

1.Kr.22: 20 RAB sordu: 'Ramot-Gilat'a saldırıp ölsün diye Ahav'ı kim kandıracak? "Kimi şöyle, kimi böyle derken,

1.Kr.22: 21 bir ruh çıkıp RAB'bin önünde durdu ve, 'Ben onu kandıracağım dedi."RAB, 'Nasıl? diye sordu.

1.Kr.22: 22 "Ruh, 'Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav'ın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim diye karşılık verdi."RAB, 'Onu kandırmayı başaracaksın! dedi, 'Git, dediğini yap.

1.Kr.22: 23 "İşte RAB bütün bu peygamberlerin ağzına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi."

1.Kr.22: 24 Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yüzüne bir tokat attı. "RAB'bin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?" dedi.

1.Kr.22: 25 Mikaya, "Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin" diye yanıtladı.

1.Kr.22: 26 Bunun üzerine İsrail Kralı, "Mikaya'yı kentin yöneticisi Amon'a ve kralın oğlu Yoaş'a götürün" dedi,

1.Kr.22: 27 "Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini söyleyin!"

1.Kr.22: 28 Mikaya, "Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir" dedi ve, "Herkes bunu duysun!" diye ekledi.

Ahav'ın Ölümü

(2Ta.18:28-34)

1.Kr.22: 29 İsrail Kralı Ahav'la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat'a saldırmak için yola çıktılar.

1.Kr.22: 30 İsrail Kralı, Yehoşafat'a, "Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy" dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirip savaşa girdi.

1.Kr.22: 31 Aram Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, "İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!" diye buyruk vermişti.

1.Kr.22: 32 Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı.

1.Kr.22: 33 Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.

1.Kr.22: 34 O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nı zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına,"Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım" dedi.

1.Kr.22: 35 Savaş o gün şiddetlendi. İsrail Kralı, arabasında Aramlılar'a karşı akşama kadar dayandı ve akşamleyin öldü. Yarasından akan kanlar arabasının içinde kaldı.

1.Kr.22: 36 Güneş batarken ordugahta, "Herkes kendi kentine, ülkesine dönsün!" diye bağırdılar.

1.Kr.22: 37 Kral ölmüştü. Onu Samiriye'ye getirip orada gömdüler.

1.Kr.22: 38 Arabası fahişelerin yıkandığı Samiriye Havuzu'nun kenarında temizlenirken RAB'bin sözü uyarınca köpekler kanını yaladı.

1.Kr.22: 39 Ahav'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, yaptırdığı fildişi süslemeli saray ve bütün kentler İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

1.Kr.22: 40 Ahav ölüp atalarına kavuşunca yerine oğlu Ahazya kral oldu.

Yehoşafat'ın Krallığı

(2Ta.20:31-21:1)

1.Kr.22: 41 İsrail Kralı Ahav'ın krallığının dördüncü yılında Asa oğlu Yehoşafat Yahuda Kralı oldu.

1.Kr.22: 42 Yehoşafat otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi'nin kızı Azuva'ydı.

1.Kr.22: 43 Babası Asa'nın bütün yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak alışılagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ oralarda kurban kesip buhur yakıyordu.

1.Kr.22: 44 Yehoşafat İsrail Kralı ile barış yaptı.

1.Kr.22: 45 Yehoşafat'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları ve savaşları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

1.Kr.22: 46 Yehoşafat babası Asa'nın döneminden kalan, putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkeklerin hepsini ülkeden süpürüp attı.

1.Kr.22: 47 Edom'da kral yoktu, yerine bir vekil bakıyordu.

1.Kr.22: 48 Yehoşafat altın almak için Ofir'e gitmek üzere ticaret gemileri yaptırdı. Ancak gemiler oraya gidemeden Esyon-Gever'de parçalandı.

1.Kr.22: 49 O zaman Ahav oğlu Ahazya, Yehoşafat'a, "Benim adamlarım gemilerde seninkilerle birlikte gitsinler" dedi. Ama Yehoşafat kabul etmedi.

1.Kr.22: 50 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

Ahazya'nın Krallığı

1.Kr.22: 51 Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on yedinci yılında Ahav oğlu Ahazya Samiriye'de İsrail Kralı oldu. İki yıl krallık yaptı.

1.Kr.22: 52 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının, annesinin ve İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yolunda yürüdü.

1.Kr.22: 53 Baal'a* hizmet edip taptı. Babasının her yaptığına uyarak İsrail'in Tanrısı RAB'bi

öfkelendirdi.

ÖZDEYİŞLER

BÖLÜM 1

Özd.1: 1 Davut oğlu İsrail Kralı Süleyman'ın özdeyişleri:

Özd.1: 2 Bu özdeyişler, bilgeliğe ve terbiyeye ulaşmak, Akıllıca sözleri anlamak,

Özd.1: 3 Başarıya götüren terbiyeyi edinip Doğru, haklı ve adil olanı yapmak,

Özd.1: 4 Saf kişiyi ihtiyatlı, Genç adamı bilgili ve sağgörülü kılmak içindir.

Özd.1: 5-6 Özdeyişlerle benzetmeleri, Bilgelerin sözleriyle bilmecelerini anlamak için Bilge kişi dinlesin ve kavrayışını artırsın, Akıllı kişi yaşam hüneri kazansın.

Ayartmalardan Kaç

Özd.1: 7 RAB korkusudur bilginin temeli. Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.

Özd.1: 8 Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver, Annenin öğrettiklerinden ayrılma.

Özd.1: 9 Çünkü bunlar başın için sevimli bir çelenk, Boynun için gerdanlık olacaktır.

Özd.1: 10 Oğlum, seni ayartmaya çalışan günahkârlara teslim olma.

Özd.1: 11 Şöyle diyebilirler: "Bizimle gel, Adam öldürmek için pusuya yatalım, Zevk uğruna masum kişileri tuzağa düşürelim.

Özd.1: 12 Onları ölüler diyarı gibi diri diri, Ölüm çukuruna inenler gibi Bütünüyle yutalım.

Özd.1: 13 Bir sürü değerli mal ele geçirir, Evlerimizi ganimetle doldururuz.

Özd.1: 14 Gel, sen de bize katıl, Tek bir kesemiz olacak."

Özd.1: 15 Oğlum, böyleleriyle gitme, Onların tuttuğu yoldan uzak dur.

Özd.1: 16 Çünkü ayakları kötülüğe koşar, Çekinmeden kan dökerler.

Özd.1: 17 Kuşların gözü önünde ağ sermek boşunadır.

Özd.1: 18 Başkasına pusu kuran kendi kurduğu pusuya düşer. Yalnız kendi canıdır tuzağa düşürdüğü.

Özd.1: 19 Haksız kazanca düşkün olanların sonu böyledir. Bu düşkünlük onları canlarından eder.

Bilgeliğin Sesini Dinle

Özd.1: 20 Bilgelik dışarıda yüksek sesle haykırıyor, Meydanlarda sesleniyor.

Özd.1: 21 Kalabalık sokak başlarında bağırıyor, Kentin giriş kapılarında sözlerini duyuruyor:

Özd.1: 22 "Ey budalalar, budalalığı ne zamana dek seveceksiniz? Alaycılar ne zamana dek alay etmekten zevk alacak? Akılsızlar ne zamana dek bilgiden nefret edecek?

Özd.1: 23 Uyardığımda yola gelin, o zaman size yüreğimi açar, Sözlerimi anlamanıza yardım ederim.

Özd.1: 24 Ama sizi çağırdığım zaman beni reddettiniz. Elimi uzattım, umursayan olmadı.

Özd.1: 25 Duymazlıktan geldiniz bütün öğütlerimi, Uyarılarımı duymak istemediniz.

Özd.1: 26-27 Bu yüzden ben de felaketinize sevineceğim. Belaya uğradığınızda, Bela üzerinize bir fırtına gibi geldiğinde, Bir kasırga gibi geldiğinde felaketiniz, Sıkıntıya, kaygıya düştüğünüzde, Sizinle alay edeceğim.

Özd.1: 28 O zaman beni çağıracaksınız, Ama yanıtlamayacağım. Var gücünüzle arayacaksınız beni, Ama bulamayacaksınız.

Özd.1: 29 Çünkü bilgiden nefret ettiniz. RAB'den korkmayı reddettiniz.

Özd.1: 30 Öğütlerimi istemediniz, Uyarılarımın tümünü küçümsediniz.

Özd.1: 31 Bu nedenle tuttuğunuz yolun meyvesini yiyeceksiniz, Kendi düzenbazlığınıza doyacaksınız.

Özd.1: 32 Bön adamlar dönekliklerinin kurbanı olacak. Akılsızlar kaygısızlıklarının içinde yok olup gidecek.

Özd.1: 33 Ama beni dinleyen güvenlik içinde yaşayacak, Kötülükten korkmayacak, huzur bulacak."

Bilgeliğin Yararları

BÖLÜM 2

Özd.2: 1-2 Oğlum, bilgeliğe kulak verip Yürekten akla yönelerek Sözlerimi kabul eder, Buyruklarımı aklında tutarsan,

Özd.2: 3 Evet, aklı çağırır, Ona gönülden seslenirsen,

Özd.2: 4 Gümüş arar gibi onu ararsan, Onu ararsan define arar gibi,

Özd.2: 5 RAB korkusunu anlar Ve Tanrı'yı yakından tanırsın.

Özd.2: 6 Çünkü bilgeliğin kaynağı RAB'dir. O'nun ağzından bilgi ve anlayış çıkar.

Özd.2: 7 Doğru kişileri başarıya ulaştırır, Kalkanıdır dürüst yaşayanların.

Özd.2: 8 Adil olanların adımlarını korur, Sadık kullarının yolunu gözetir.

Özd.2: 9 O zaman anlarsın her iyi yolu, Neyin doğru, haklı ve adil olduğunu.

Özd.2: 10 Çünkü yüreğin bilgelikle dolacak, Zevk alacaksın bilgiden.

Özd.2: 11 Sağgörü sana bekçilik edecek Ve akıl seni koruyacak.

Özd.2: 12 Bunlar seni kötü yoldan, Ahlaksızın sözlerinden kurtaracak.

Özd.2: 13 Onlar ki karanlık yollarda yürümek için Doğru yoldan ayrılırlar.

Özd.2: 14 Kötülük yapmaktan hoşlanır, Zevk alırlar kötülüğün aşırısından.

Özd.2: 15 Yolları dolambaçlı, Yaşayışları çarpıktır.

Özd.2: 16-17 Bilgelik, gençken evlendiği eşini terk eden, Tanrı'nın önünde içtiği andı unutan ahlaksız kadından, Sözleriyle yaltaklanan Vefasız kadından seni kurtaracak.

Özd.2: 18 O kadının evi insanı ölüme, Yolları ölülere götürür.

Özd.2: 19 Ona gidenlerden hiçbiri geri dönmez, Yaşam yollarına erişmez.

Özd.2: 20 Bu nedenle sen iyilerin yolunda yürü, Doğruların izinden git.

Özd.2: 21 Çünkü ülkede yaşayacak olan doğrulardır, Dürüst kişilerdir orada kalacak olan.

Özd.2: 22 Kötüler ülkeden sürülecek, Hainler sökülüp atılacak.

Bilgenin Yolu

BÖLÜM 3

Özd.3: 1 Oğlum, unutma öğrettiklerimi, Aklında tut buyruklarımı.

Özd.3: 2 Çünkü bunlar ömrünü uzatacak, Yaşam yıllarını, esenliğini artıracaktır.

Özd.3: 3 Sevgiyi, sadakati hiç yanından ayırma, Bağla onları boynuna, Yaz yüreğinin levhasına.

Özd.3: 4 Böylece Tanrı'nın ve insanların gözünde Beğeni ve saygınlık kazanacaksın.

Özd.3: 5 RAB'be güven bütün yüreğinle, Kendi aklına bel bağlama.

Özd.3: 6 Yaptığın her işte RAB'bi an, O senin yolunu düze çıkarır.

Özd.3: 7 Kendini bilge biri olarak görme, RAB'den kork, kötülükten uzak dur.

Özd.3: 8 Böylece bedenin sağlık Ve ferahlık bulur.

Özd.3: 9 Servetinle ve ürününün turfandasıyla RAB'bi onurlandır.

Özd.3: 10 O zaman ambarların tıka basa*fa* dolar, Teknelerin yeni şarapla dolup taşar.D Not 3:10 "Tıka basa" ya da "Tahılla".

Özd.3: 11 Oğlum, RAB'bin terbiye edişini hafife alma, O'nun azarlamasından usanma.

Özd.3: 12 Çünkü RAB, oğlundan hoşnut bir baba gibi, Sevdiğini azarlar.

Özd.3: 13 Bilgeliğe erişene, Aklı bulana ne mutlu!

Özd.3: 14 Gümüş kazanmaktansa onu kazanmak daha iyidir. Onun yararı altından daha çoktur.

Özd.3: 15 Daha değerlidir mücevherden, Dileyeceğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.

Özd.3: 16 Sağ elinde uzun ömür, Sol elinde zenginlik ve onur vardır.

Özd.3: 17 Yolları sevinç yollarıdır, Evet, bütün yolları esenliğe çıkarır.

Özd.3: 18 Bilgelik yaşam ağacıdır ona sarılanlara, Ne mutlu ona sımsıkı tutunanlara!

Özd.3: 19 RAB dünyanın temelini bilgelikle attı, Gökleri akıllıca yerleştirdi.

Özd.3: 20 Bilgisiyle enginler yarıldı, Bulutlar suyunu verdi.

Özd.3: 21 Oğlum, sağlam öğüde, sağgörüye tutun. Sakın gözünü ayırma onlardan.

Özd.3: 22 Onlar sana yaşam verecek Ve boynuna güzel bir süs olacak.

Özd.3: 23 O zaman güvenlik içinde yol alırsın, Sendelemeden.

Özd.3: 24 Korkusuzca yatar, Tatlı tatlı uyursun.

Özd.3: 25 Beklenmedik felaketten, Ya da kötülerin uğradığı yıkımdan korkma.

Özd.3: 26 Çünkü senin güvencen RAB'dir, Tuzağa düşmekten seni O koruyacaktır.

Özd.3: 27 Elinden geldikçe, İyiliğe hakkı olanlardan iyiliği esirgeme.

Özd.3: 28 Elinde varken komşuna, "Bugün git, yarın gel, o zaman veririm" deme.

Özd.3: 29 Sana güvenerek yanında yaşayan komşuna Kötülük tasarlama.

Özd.3: 30 Sana kötülük etmemiş biriyle Yok yere çekişme.

Özd.3: 31 Zorba kişiye imrenme, Onun yollarından hiçbirini seçme.

Özd.3: 32 Çünkü RAB sapkınlardan tiksinir, Ama doğruların candan dostudur.

Özd.3: 33 RAB kötülerin evini lanetler, Doğruların oturduğu yeriyse kutsar.

Özd.3: 34 RAB alaycılarla alay eder, Ama alçakgönüllülere lütfeder.

Özd.3: 35 Bilge kişiler onuru miras alacak, Akılsızlara yalnız utanç kalacak.

Bilgeliğin Üstünlüğü

BÖLÜM 4

Özd.4: 1 Çocuklarım, babanızın uyarılarına kulak verin. Dikkat edin ki anlayışlı olasınız.

Özd.4: 2 Çünkü size iyi ders veriyorum, Ayrılmayın öğrettiğimden.

Özd.4: 3 Ben bir çocukken babamın evinde, Annemin körpecik tek yavrusuyken,

Özd.4: 4 Babam bana şunu öğretti: "Söylediklerime yürekten sarıl, Buyruklarımı yerine getir ki yaşayasın.

Özd.4: 5 Bilgeliği ve aklı sahiplen, Söylediklerimi unutma, onlardan sapma.

Özd.4: 6 Bilgelikten ayrılma, o seni korur. Sev onu, seni gözetir.

Özd.4: 7 Bilgeliğe ilk adım onu sahiplenmektir. Bütün servetine mal olsa da akla sahip çık.

Özd.4: 8 Onu el üstünde tut, o da seni yüceltecek, Ona sarılırsan seni onurlandıracak.

Özd.4: 9 Başına zarif bir çelenk, Görkemli bir taç giydirecektir.”

Özd.4: 10 Dinle oğlum, sözlerimi benimse ki, Uzasın ömrün.

Özd.4: 11 Seni bilgelik yolunda eğitir, Doğru yollara yöneltirim.

Özd.4: 12 Ayakların takılmadan yürür, Sürçmeden koşarsın.

Özd.4: 13 Aldığın terbiyeye sarıl, bırakma, Onu uygula, çünkü odur yaşamın.

Özd.4: 14 Kötülerin yoluna ayak basma, Yürüme alçakların yolunda,

Özd.4: 15 O yoldan sakın, yakınından bile geçme, Yönünü değiştirip geç.

Özd.4: 16 Çünkü kötülük etmedikçe uyuyamaz onlar, Uykuları kaçar saptırmadıkça birilerini.

Özd.4: 17 Yedikleri ekmek kötülük, İçtikleri şarap zorbalık ürünüdür.

Özd.4: 18 Oysa doğruların yolu şafak ışığı gibidir, Giderek öğle güneşinin parlaklığına erişir.

Özd.4: 19 Kötülerin yoluysa zifiri karanlık gibidir, Neden tökezlediklerini bilmezler.

Özd.4: 20 Oğlum, sözlerime dikkat et, Dediklerime kulak ver.

Özd.4: 21 Aklından çıkmasın bunlar, Onları yüreğinde sakla.

Özd.4: 22 Çünkü onları bulan için yaşam, Bedeni için şifadır bunlar.

Özd.4: 23 Her şeyden önce de yüreğini koru, Çünkü yaşam ondan kaynaklanır.

Özd.4: 24 Yalan çıkmasın ağzından, Uzak tut dudaklarını sapık sözlerden.

Özd.4: 25 Gözlerin hep ileriye baksın, Dosdoğru önüne!

Özd.4: 26 Gideceğin yolu düzle, O zaman bütün işlerin sağlam olur.

Özd.4: 27 Sapma sağa sola, Ayağını kötülükten uzak tut.

Zinaya Karşı Uyarı

BÖLÜM 5

Özd.5: 1 Oğlum, bilgeliğime dikkat et, Akıllıca sözlerime kulak ver.

Özd.5: 2 Böylelikle her zaman sağgörülü olur, Dudaklarınla bilgiyi korursun.

Özd.5: 3 Zina eden kadının bal damlar dudaklarından, Ağzı daha yumuşaktır zeytinyağından.

Özd.5: 4 Ama sonu pelinotu kadar acı, İki ağızlı kılıç kadar keskindir.

Özd.5: 5 Ayakları ölüme gider, Adımları ölüler diyarına ulaşır.

Özd.5: 6 Yaşama giden yolu hiç düşünmez, Yolları dolaşıktır, ama farkında değil.

Özd.5: 7 Oğlum, şimdi beni dinle, Ağzımdan çıkan sözlerden ayrılma.

Özd.5: 8 Öyle kadınlardan uzak dur, Yaklaşma evinin kapısına.

Özd.5: 9 Yoksa onurunu başkalarına, Yıllarını bir gaddara kaptırırsın.

Özd.5: 10 Varını yoğunu yer bitirir yabancılar, Emeğin başka birinin evini bayındır kılar.

Özd.5: 11 Ah çekip inlersin ömrünün son günlerinde, Etinle bedenin tükendiğinde.

Özd.5: 12 “Eğitilmekten neden bu kadar nefret ettim, Yüreğim uyarıları neden önemsemedi?” dersin.

Özd.5: 13 “Öğretmenlerimin sözünü dinlemedim, Beni eğitenlere kulak vermedim.

Özd.5: 14 Halkın ve topluluğun arasında Tam bir yıkımın eşiğine gelmişim.”

Özd.5: 15 Suyu kendi sarnıcından, Kendi kuyunun kaynağından iç.

Özd.5: 16 Pınarların sokakları, Akarsuların meydanları mı sulamalı?

Özd.5: 17 Yalnız senin olsun onlar, Paylaşma yabancılarla.

Özd.5: 18 Çeşmen bereketli olsun Ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol.

Özd.5: 19 Sevimli bir geyik, zarif bir ceylan gibi, Hep seni doyursun memeleri. Aşkıyla sürekli coş.

Özd.5: 20 Oğlum, neden ahlaksız bir kadınla coşasın, Neden başka birinin karısını koynuna alasın?

Özd.5: 21 RAB insanın tuttuğu yolu gözler, Attığı her adımı denetler.

Özd.5: 22 Kötü kişiyi kendi suçları ele verecek, Günahının kemendi kıskıvrak bağlayacak onu.

Özd.5: 23 Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkaracak, Terbiyeyi umursamadığı için ölecek.

Tuzaklara Dikkat Et!

BÖLÜM 6

Özd.6: 1 Oğlum, eğer birine kefil oldunsa, Onun borcunu yüklendinse,

Özd.6: 2 Düştünse tuzağa kendi sözlerinle, Ağzının sözleriyle yakalandınsa,

Özd.6: 3 O kişinin eline düştün demektir. Oğlum, şunu yap ve kendini kurtar: Git, yere kapan onun önünde, Ona yalvar yakar.

Özd.6: 4 Gözlerine uyku girmesin, Ağırlaşmasın göz kapakların.

Özd.6: 5 Avcının elinden ceylan gibi, Kuşbazın elinden kuş gibi kurtar kendini.

Özd.6: 6 Ey tembel kişi, git, karıncalara bak, Onların yaşamından bilgelik öğren.

Özd.6: 7 Başkanları, önderleri ya da yöneticileri olmadığı halde,

Özd.6: 8 Yazın erzaklarını biriktirirler, Yiyeceklerini toplarlar biçim mevsiminde.

Özd.6: 9 Ne zamana dek yatacaksın, ey tembel kişi? Ne zaman kalkacaksın uykundan?

Özd.6: 10 “Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım, Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım” demeye kalmadan,

Özd.6: 11 Yokluk bir haydut gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.

Özd.6: 12 Ağzında yalanla dolaşan kişi, Soysuz ve fesatçıdır.

Özd.6: 13 Göz kırpar, bir sürü ayak oyunu, El kol hareketleri yapar,

Özd.6: 14 Ahlaksız yüreğinde kötülük tasarlar, Çekişmeler yaratır durmadan.

Özd.6: 15 Bu yüzden ansızın yıkıma uğrayacak, Birdenbire çaresizce yok olacak.

Özd.6: 16 RAB’bin nefret ettiği altı şey, İğrendiği yedi şey vardır:

Özd.6: 17 Gururlu gözler, Yalancı dil, Suçsuz kanı döken eller,

Özd.6: 18 Düzenbaz yürek, Kötülüğe seğirten ayaklar,

Özd.6: 19 Yalan soluyan yalancı tanık Ve kardeşler arasında çekişme yaratan kişi.

Zinaya Karşı Bir Uyarı Daha

Özd.6: 20 Oğlum, babanın buyruklarına uy, Annenin öğrettiklerinden ayrılma.

Özd.6: 21 Bunlar sürekli yüreğinin bağı olsun, Tak onları boynuna.

Özd.6: 22 Yolunda sana rehber olacak, Seni koruyacaklar yattığın zaman; Söyleşecekler seninle uyandığında.

Özd.6: 23 Bu buyruklar sana çıra, Öğretilenler ışıktır. Eğitici uyarılar yaşam yolunu gösterir.

Özd.6: 24 Seni kötü kadından, Başka birinin karısının yaltaklanan dilinden Koruyacak olan bunlardır.

Özd.6: 25 Böyle kadınların güzelliği seni ayartmasın, Bakışları seni tutsak etmesin.

Özd.6: 26 Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaçkalır*fb*, Başkasının karısıyla yatmak da kişinin canına mal olur.D Not 6:26 “Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaçkalır” ya da “Çünkü fahişenin ücreti ancak bir somun ekmektir”.

Özd.6: 27 İnsan koynuna ateş alır da, Giysisi yanmaz mı?

Özd.6: 28 Korlar üzerinde yürür de, Ayakları kavrulmaz mı?

Özd.6: 29 Başkasının karısıyla yatan adamın durumu budur. Böyle bir ilişkiye giren cezasız kalmaz.

Özd.6: 30 Aç hırsız karnını doyurmak için çalıyorsa, Kimse onu hor görmez.

Özd.6: 31 Ama yakalanırsa, çaldığının yedi katını ödemek zorunda; Varını yoğunu vermek anlamına gelse bile.

Özd.6: 32 Zina eden adam sağduyudan yoksundur. Yaptıklarıyla kendini yok eder.

Özd.6: 33 Payına düşen dayak ve onursuzluktur, Asla kurtulamaz utançtan.

Özd.6: 34 Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini azdırır, Öç alırken acımasız olur.

Özd.6: 35 Hiçbir fidye kabul etmez, Gönlünü alamazsın armağanların çokluğuyla.

BÖLÜM 7

Özd.7: 1 Oğlum, sözlerimi yerine getir, Aklında tut buyruklarımı.

Özd.7: 2 Buyruklarımı yerine getir ki, yaşayasın. Öğrettiklerimi gözünün bebeği gibi koru.

Özd.7: 3 Onları yüzük gibi parmaklarına geçir, Yüreğinin levhasına yaz.

Özd.7: 4 Bilgeliğe, “Sen kızkardeşimsin”, Akla, “Akrabamsın” de.

Özd.7: 5 Zina eden kadından, Yaltaklanan ahlaksız kadından seni koruyacak olan bunlardır.

Özd.7: 6 Evimin penceresinden, Kafesin ardından dışarıyı seyrederken,

Özd.7: 7 Bir sürü toy gencin arasında, Sağduyudan yoksun bir delikanlı çarptı gözüme.

Özd.7: 8-9 Akşamüzeri, alaca karanlıkta, Akşam karanlığı çökerken, O kadının oturduğu sokağa saptığını, Onun evine yöneldiğini gördüm.

Özd.7: 10 Derken kadın onu karşıladı, Fahişe kılığıyla sinsice.

Özd.7: 11 Yaygaracı, dik başlı biriydi kadın. Bir an bile durmaz evde.

Özd.7: 12 Kâh sokakta, kâh meydanlardadır. Sokak başlarında pusuya yatar.

Özd.7: 13 Delikanlıyı tutup öptü, Yüzü kızarmadan ona şöyle dedi:

Özd.7: 14 “Esenlik kurbanlarımı kesmek zorundaydım, Adak sözümü bugün yerine getirdim.

Özd.7: 15 Bunun için seni karşılamaya, seni aramaya çıktım, İşte buldum seni!

Özd.7: 16 Döşeğime Mısır ipliğinden dokunmuş Renkli örtüler serdim.

Özd.7: 17 Yatağıma mür*, öd Ve tarçın serptim.

Özd.7: 18 Haydi gel, sabaha dek doya doya sevişelim, Aşktan zevk alalım.

Özd.7: 19 Kocam evde değil, Uzun bir yolculuğa çıktı.

Özd.7: 20 Yanına para torbasını aldı, Dolunaydan önce eve dönmeyecek.”

Özd.7: 21 Onu bir sürü çekici sözlerle baştan çıkardı, Tatlı diliyle peşinden sürükledi.

Özd.7: 22 Kesimevine götürülen öküz gibi Hemen izledi onu delikanlı; Tuzağa düşen geyik gibi,

Özd.7: 23 Ciğerini bir ok delene kadar; Kapana koşan bir kuş gibi, Bunun yaşamına mal olacağını bilmeden.

Özd.7: 24 Çocuklarım, şimdi dinleyin beni, Kulak verin söylediklerime,

Özd.7: 25 Sakın o kadına gönül vermeyin, Onun yolundan gitmeyin.

Özd.7: 26 Yere serdiği bir sürü kurbanı var, Öldürdüğü kişilerin sayısı pek çok.

Özd.7: 27 Ölüler diyarına giden yoldur onun evi, Ölüm odalarına götürür.

Bilgeliğe Kulak Ver

BÖLÜM 8

Özd.8: 1 Bilgelik çağırıyor, Akıl sesini yükseltiyor.

Özd.8: 2 Yol kenarındaki tepelerin başında, Yolların birleştiği yerde duruyor o.

Özd.8: 3 Kentin girişinde, kapıların yanında, Sesini yükseltiyor:

Özd.8: 4 “Ey insanlar, size sesleniyorum, Çağrım insan soyunadır!

Özd.8: 5 Ey bön kişiler, ihtiyatlı olmayı öğrenin; Sağduyulu olmayı öğrenin, ey akılsızlar!

Özd.8: 6 Söylediğim yetkin sözleri dinleyin, Ağzımı doğruları söylemek için açarım.

Özd.8: 7 Ağzım gerçeği duyurur, Çünkü dudaklarım kötülükten iğrenir.

Özd.8: 8 Ağzımdan çıkan her söz doğrudur, Yoktur eğri ya da sapık olanı.

Özd.8: 9 Apaçıktır hepsi anlayana, Bilgiye erişen, doğruluğunu bilir onların.

Özd.8: 10 Gümüş yerine terbiyeyi, Saf altın yerine bilgiyi edinin.

Özd.8: 11 Çünkü bilgelik mücevherden değerlidir, Dilediğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.

Özd.8: 12 Ben bilgelik olarak ihtiyatı kendime konut edindim. Bilgi ve sağgörü bendedir.

Özd.8: 13 RAB’den korkmak kötülükten nefret etmek demektir. Kibirden, küstahlıktan, Kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim.

Özd.8: 14 Öğüt ve sağlam karar bana özgüdür. Akıl ve güç kaynağı benim.

Özd.8: 15 Krallar sayemde egemenlik sürer, Hükümdarlar adil kurallar koyar.

Özd.8: 16 Önderler, adaletle yöneten soylular Sayemde yönetirler.

Özd.8: 17 Beni sevenleri ben de severim, Gayretle arayan beni bulur.

Özd.8: 18 Zenginlik ve onur, Kalıcı değerler ve bolluk bendedir.

Özd.8: 19 Meyvem altından, saf altından, Ürünüm seçme gümüşten daha iyidir.

Özd.8: 20 Doğruluk yolunda, Adaletin izinden yürürüm.

Özd.8: 21 Böylelikle, beni sevenleri servet sahibi yapar, Hazinelerini doldururum.

Özd.8: 22 RAB yaratma işine başladığında İlk beni yarattı,

Özd.8: 23 Dünya var olmadan önce, Ta başlangıçta, öncesizlikte yerimi aldım.

Özd.8: 24 Enginler yokken, Suları bol pınarlar yokken doğdum ben.

Özd.8: 25-26 Dağlar daha oluşmadan, Tepeler belirmeden, RAB dünyayı, kırları Ve dünyadaki toprağın zerresini yaratmadan doğdum.

Özd.8: 27 RAB gökleri yerine koyduğunda oradaydım, Engin denizleri ufukla çevirdiğinde,

Özd.8: 28 Bulutları oluşturduğunda, Denizin kaynaklarını güçlendirdiğinde,

Özd.8: 29 Sular buyruğundan öte geçmesinler diye Denize sınır çizdiğinde, Dünyanın temellerini pekiştirdiğinde,

Özd.8: 30 Baş mimar olarak O'nun yanındaydım. Gün be gün sevinçle dolup taştım, Huzurunda hep coştum.

Özd.8: 31 O'nun dünyası mutluluğum, İnsanları sevincimdi.

Özd.8: 32 Çocuklarım, şimdi beni dinleyin: Yolumu izleyenlere ne mutlu!

Özd.8: 33 Uyarılarımı dinleyin ve bilge kişiler olun, Görmezlikten gelmeyin onları.

Özd.8: 34 Beni dinleyen, Her gün kapımı gözleyen, Kapımın eşiğinden ayrılmayan kişiye ne mutlu!

Özd.8: 35 Çünkü beni bulan yaşam bulur Ve RAB'bin beğenisini kazanır.

Özd.8: 36 Beni gözardı edense kendine zarar verir, Benden nefret eden, ölümü seviyor demektir."

Bilgeliği mi, Akılsızlığı mı Seveceksin?

BÖLÜM 9

Özd.9: 1 Bilgelik kendi evini yaptı, Yedi direğini yonttu.

Özd.9: 2 Hayvanlarını kesti, Şarabını hazırlayıp sofrasını kurdu.

Özd.9: 3 Kentin en yüksek noktalarına gönderdiği Hizmetçileri aracılığıyla herkesi çağırıyor:

Özd.9: 4-5 "Kim safsa buraya gelsin" diyor. Sağduyudan yoksun olanlara da, "Gelin, yiyeceklerimi yiyin, Hazırladığım şaraptan için" diyor.

Özd.9: 6 "Saflığı bırakın da yaşayın, Aklın yolunu izleyin.

Özd.9: 7 "Alaycıyı paylayan aşağılanmayı hak eder, Kötü kişiyi azarlayan hakarete uğrar.

Özd.9: 8 Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder. Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever.

Özd.9: 9 Bilge kişiyi eğitirsen Daha bilge olur, Doğru kişiye öğretirsen bilgisini artırır.

Özd.9: 10 RAB korkusudur bilgeliğin temeli. Akıl Kutsal Olan'ı tanımaktır.

Özd.9: 11 Benim sayemde günlerin çoğalacak, Ömrüne yıllar katılacak.

Özd.9: 12 Bilgeysen, bilgeliğinin yararı sanadır, Alaycı olursan acısını yalnız sen çekersin.”

Özd.9: 13 Akılsız kadın yaygaracı Ve saftır, hiçbir şey bilmez.

Özd.9: 14-15 Evinin kapısında, Kentin en yüksek yerinde bir iskemleye oturur; Yoldan geçenleri, Kendi yollarından gidenleri çağırmak için,

Özd.9: 16 “Kim safsa buraya gelsin” der. Sağduyudan yoksun olanlara da,

Özd.9: 17 “Çalıntı su tatlı, Gizlice yenen yemek lezzetlidir” der.

Özd.9: 18 Ne var ki, evine girenler ölüme gittiklerini, Ona konuk olanlar Ölüler diyarının dibine indiklerini bilmezler.

Doğrulukla Kötülüğün Karşılaştırılması

BÖLÜM 10

Özd.10: 1 Süleyman’ın özdeyişleri: Bilge çocuk babasını sevindirir, Akılsız çocuk annesini üzer.

Özd.10: 2 Haksızca kazanılan servetin yararı yoktur, Ama doğruluk ölümden kurtarır.

Özd.10: 3 RAB doğru kişiyi aç komaz, Ama kötülerin isteğini boşa çıkarır.

Özd.10: 4 Tembel eller insanı yoksullaştırır, Çalışkan el zengin eder.

Özd.10: 5 Aklı başında evlat ürünü yazın toplar, Hasatta uyuyansa ailesinin yüzkarasıdır.

Özd.10: 6 Bereket doğru kişinin başına yağar, Kötülerse zorbalıklarını sözle gizler.

Özd.10: 7 Doğrular övgüyle, Kötüler nefretle anılır.

Özd.10: 8 Bilge kişi buyrukları kabul eder, Çenesi düşük ahmaksa yıkıma uğrar.

Özd.10: 9 Dürüst kişi güvenlik içinde yaşar, Ama hileli yoldan giden açığa vurulacaktır.

Özd.10: 10 Sinsice göz kırpan, acılara neden olur. Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar*fc*.D Not 10:10 Masoretik metin “Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar”(bkz.10:8), Septuaginta “Cesaretle azarlayan esenlik sağlar”.

Özd.10: 11 Doğru kişinin ağzı yaşam pınarıdır, Kötülerse zorbalıklarını sözle gizlerler.

Özd.10: 12 Nefret çekişmeyi azdırır, Sevgi her suçu bağışlar.

Özd.10: 13 Akıllı kişinin dudaklarından bilgelik akar, Ama sağduyudan yoksun olan sırtına kötek yer.

Özd.10: 14 Bilge kişi bilgi biriktirir, Ahmağın ağzıysa onu yıkıma yaklaştırır.

Özd.10: 15 Zenginin serveti onun kalesidir, Fakirin yoksulluğu ise onu yıkıma götürür.

Özd.10: 16 Doğru kişinin ücreti yaşamdır, Kötünün geliriyse kendisine cezadır.

Özd.10: 17 Terbiyeye kulak veren yaşam yolunu bulur. Uyarıları reddedense başkalarını yoldan

saptırır.

Özd.10: 18 Nefretini gizleyen kişinin dudakları yalancıdır. İftira yayan akılsızdır.

Özd.10: 19 Çok konuşanın günahı eksik olmaz, Sağduyulu kişiyse dilini tutar.

Özd.10: 20 Doğru kişinin dili saf gümüş gibidir, Kötünün niyetleriyse değersizdir.

Özd.10: 21 Doğru kişinin sözleri birçoklarını besler, Ahmaklarsa sağduyu yoksunluğundan ölür.

Özd.10: 22 RAB'bin bereketidir kişiyi zengin eden, RAB buna dert katmaz.

Özd.10: 23 Kötülük akılsızlar için eğlence gibidir. Aklı başında olanlar içinse bilgelik aynı şeydir.

Özd.10: 24 Kötü kişinin korktuğu başına gelir, Doğru kişiyse dileğine erişir.

Özd.10: 25 Kasırga gelince kötü kişiyi silip götürür; Ama doğru kişi sonsuza dek ayakta kalır.

Özd.10: 26 Dişler için sirke, Gözler için duman neyse, Tembel ulak da kendisini gönderen için öyledir.

Özd.10: 27 RAB korkusu ömrü uzatır, Kötülerin yıllarıysa kısadır.

Özd.10: 28 Doğrunun umudu onu sevindirir, Kötünün beklentileriyse boşa çıkar.

Özd.10: 29 RAB'bin yolu dürüst için sığınak, Fesatçı içinse yıkımdır.

Özd.10: 30 Doğru kişi hiçbir zaman sarsılmaz, Ama kötüler ülkede kalamaz.

Özd.10: 31 Doğru kişinin ağzı bilgelik üretir, Sapık dilse kesilir.

Özd.10: 32 Doğru kişinin dudakları söylenecek sözü bilir, Kötünün ağzındansa sapık sözler çıkar.

BÖLÜM 11

Özd.11: 1 RAB hileli teraziden iğrenir, Hilesiz tartıdansa hoşnut kalır.

Özd.11: 2 Küstahlığın ardından utanç gelir, Ama bilgelik alçakgönüllülerdedir.

Özd.11: 3 Erdemlinin dürüstlüğü ona yol gösterir, Hainin yalancılığıysa yıkıma götürür.

Özd.11: 4 Gazap günü servet işe yaramaz, Oysa doğruluk ölümden kurtarır.

Özd.11: 5 Dürüst insanın doğruluğu onun yolunu düzler, Kötü kişiyse kötülüğü yüzünden yıkılıp düşer.

Özd.11: 6 Erdemlinin doğruluğu onu kurtarır, Ama haini kendi hırsı ele verir.

Özd.11: 7 Kötü kişi öldüğünde umutları yok olur, Güvendiği güç de biter.

Özd.11: 8 Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur, Onun yerine sıkıntıyı kötü kişi çeker.

Özd.11: 9 Tanrısız kişi başkalarını ağzıyla yıkıma götürür, Oysa doğrular bilgi sayesinde kurtulur.

Özd.11: 10 Doğruların başarısına kent bayram eder, Kötülerin ölümüne sevinç çığlıkları atılır.

Özd.11: 11 Dürüstlerin kutsamasıyla kent gelişir, Ama kötülerin ağzı kenti yerle bir eder.

Özd.11: 12 Başkasını küçük gören sağduyudan yoksundur, Akıllı kişiyse dilini tutar.

Özd.11: 13 Dedikoducu sır saklayamaz, Oysa güvenilir insan sırdaş olur.

Özd.11: 14 Yol göstereni olmayan ulus düşer, Danışmanı bol olan zafere gider.

Özd.11: 15 Yabancıya kefil olan mutlaka zarar görür, Kefaletten kaçınan güvenlik içinde yaşar.

Özd.11: 16 Sevecen kadın onur*fç*, Zorbalarsa yalnızca servet kazanır.D Not 11:16 “Onur” sözcüğünden sonra Septuaginta’da şu tümcelergeçiyor: “Ama doğruluktan nefret eden kadın onursuzluk tahtıdır.Tembeller servetten yoksun olur.”

Özd.11: 17 İyilikseverin yararı kendinedir, Gaddarsa kendi başına bela getirir.

Özd.11: 18 Kötü kişinin kazancı aldatıcıdır, Doğruluk ekenin ödülüyse güvenlidir.

Özd.11: 19 Yürekten doğru olan yaşama kavuşur, Kötülüğün ardından giden ölümünü hazırlar.

Özd.11: 20 RAB sapık yürekliden iğrenir, Dürüst yaşayandan hoşnut kalır.

Özd.11: 21 Bilin ki, kötü kişi cezasız kalmaz, Doğruların soyuysa kurtulur.

Özd.11: 22 Sağduyudan yoksun kadının güzelliği, Domuzun burnundaki altın halkaya benzer.

Özd.11: 23 Doğruların isteği hep iyilikle sonuçlanır, Kötülerin umutlarıysa gazapla.

Özd.11: 24 Eliaçık olan daha çok kazanır, Hak yiyenin sonuysa yoksulluktur.

Özd.11: 25 Cömert olan bolluğa erecek, Başkasına su verene su verilecek.

Özd.11: 26 Halk buğday istifleyeni lanetler, Ama buğday satanı kutsar.

Özd.11: 27 İyiliği amaç edinen beğeni kazanır, Kötülüğü amaç edinense kötülüğe uğrar.

Özd.11: 28 Zenginliğine güvenen tepetaklak gidecek, Oysa doğrular dalındaki yaprak gibi gelişecek.

Özd.11: 29 Ailesine sıkıntı çektirenin mirası yeldir, Ahmaklar da bilgelerin kulu olur.

Özd.11: 30 Doğru kişinin işleri yaşam ağacının meyvesine benzer, Bilge kişi insanları kazanır.

Özd.11: 31 Bu dünyada doğru kişi bile cezalandırılırsa, Kötülerle günahlıların cezalandırılacağı kesindir.

BÖLÜM 12

Özd.12: 1 Terbiye edilmeyi seven bilgiyi de sever, Azarlanmaktan nefret eden budaladır.

Özd.12: 2 İyi kişi RAB’bin lütfuna erer, Ama düzenbazı RAB mahkûm eder.

Özd.12: 3 Kötülük kişiyi güvenliğe kavuşturmaz, Ama doğruların kökü kazılamaz.

Özd.12: 4 Erdemli kadın kocasının tacıdır, Edepsiz kadınsa kocasını yer bitirir.

Özd.12: 5 Doğruların tasarıları adil, Kötülerin öğütleri aldatıcıdır.

Özd.12: 6 Kötülerin sözleri ölüm tuzağıdır, Doğruların konuşmasıysa onları kurtarır.

Özd.12: 7 Kötüler yıkılıp yok olur, Doğru kişinin evi ayakta kalır.

Özd.12: 8 Kişi sağduyusu oranında övülür, Çarpık düşünceliyse küçümsenir.

Özd.12: 9 Köle sahibi olup aşağılanan Büyüklük taslayıp ekmeğe muhtaç olandan yeğdir.

Özd.12: 10 Doğru kişi hayvanıyla ilgilenir, Ama kötünün sevecenliği bile zalimcedir.

Özd.12: 11 Toprağını işleyenin ekmeği bol olur, Hayal peşinde koşansa sağduyudan yoksundur.

Özd.12: 12 Kötü kişi kötülerin ganimetini ister, Ama doğru kişilerin kökü ürün verir.

Özd.12: 13 Kötü kişinin günahlı sözleri kendisi için tuzaktır, Ama doğru kişi sıkıntıyı atlatır.

Özd.12: 14 İnsan ağzının ürünüyle iyiliğe doyar, Elinin emeğine göre de karşılığını alır.

Özd.12: 15 Ahmağın yolu kendi gözünde doğrudur, Bilge kişiyse öğüde kulak verir.

Özd.12: 16 Ahmak sinirlendiğini hemen belli eder, Ama ihtiyatlı olan aşağılanmaya aldırmaz.

Özd.12: 17 Dürüst tanık doğruyu söyler, Yalancı tanıksa hile solur.

Özd.12: 18 Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser, Bilgelerin diliyse şifa verir.

Özd.12: 19 Gerçek sözler sonsuza dek kalıcıdır, Oysa yalanın ömrü bir anlıktır.

Özd.12: 20 Kötülük tasarlayanın yüreği hileci, Barışı öğütleyenin yüreğiyse sevinçlidir.

Özd.12: 21 Doğru kişiye hiç zarar gelmez, Kötünün başıysa beladan kurtulmaz.

Özd.12: 22 RAB yalancı dudaklardan iğrenir, Ama gerçeğe uyanlardan hoşnut kalır.

Özd.12: 23 İhtiyatlı kişi bilgisini kendine saklar, Oysa akılsızın yüreği ahmaklığını ilan eder.

Özd.12: 24 Çalışkanların eli egemenlik sürer, Tembellikse köleliğe götürür.

Özd.12: 25 Kaygılı yürek insanı çökertir, Ama güzel söz sevindirir.

Özd.12: 26 Doğru kişi arkadaşına da yol gösterir, Kötünün tuttuğu yolsa kendini saptırır.

Özd.12: 27 Tembel kişi işini bitirmez*fd*, Oysa çalışkan değerli bir servet kazanır.D Not 12:27 “İşini bitirmez”: İbranice “Avını pişirmez”.

Özd.12: 28 Doğru yol yaşam kaynağıdır, Bu yol ölümsüzlüğe götürür.

BÖLÜM 13

Özd.13: 1 Bilge kişi terbiye edilmeyi sever, Alaycı kişi azarlansa da aldırmaz.

Özd.13: 2 İyi insan ağzından çıkan sözler için ödüllendirilir, Ama hainlerin soluduğu zorbalıktır.

Özd.13: 3 Dilini tutan canını korur, Ama boşboğazın sonu yıkımdır.

Özd.13: 4 Tembel canının çektiğini elde edemez, Çalışkanın istekleriyse tümüyle yerine gelir.

Özd.13: 5 Doğru kişi yalandan nefret eder, Kötünün sözleriyse iğrençtir, yüzkarasıdır.

Özd.13: 6 Doğruluk dürüst yaşayanı korur, Kötülük günahkârı yıkar.

Özd.13: 7 Kimi hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir, Kimi serveti çokken kendini yoksul gösterir.

Özd.13: 8 Kişinin serveti gün gelir canına fidye olur, Oysa yoksul kişi tehdide aldırmaz.

Özd.13: 9 Doğruların ışığı parlak yanar, Kötülerin çırası söner.

Özd.13: 10 Kibirden ancak kavga çıkar, Öğüt dinleyense bilgedir.

Özd.13: 11 Havadan kazanılan para yok olur, Azar azar biriktirenin serveti çok olur.

Özd.13: 12 Ertelenen umut hayal kırıklığına uğratır, Yerine gelen dilekse yaşam verir.

Özd.13: 13 Uyarılara kulak asmayan bedelini öder, Buyruklara saygılı olansa ödülünü alır.

Özd.13: 14 Bilgelerin öğrettikleri yaşam kaynağıdır, İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.

Özd.13: 15 Sağduyulu davranış saygınlık kazandırır, Hainlerin yoluysa yıkıma götürür*fe*.D Not 13:15 Septuaginta, Süryanice, Vulgata “Yıkıma götürür”,Masoretik metin “Sürer” ya da “Çetindir”.

Özd.13: 16 İhtiyatlı kişi işini bilerek yapar, Akılsız kişiyse ahmaklığını sergiler.

Özd.13: 17 Kötü ulak belaya düşer, Güvenilir elçiyse şifa getirir.

Özd.13: 18 Terbiye edilmeye yanaşmayanı Yokluk ve utanç bekliyor, Ama azara kulak veren onurlandırılır.

Özd.13: 19 Yerine getirilen dilek mutluluk verir. Akılsız kötülükten uzak kalamaz.

Özd.13: 20 Bilgelerle oturup kalkan bilge olur, Akılsızlarla dost olansa zarar görür.

Özd.13: 21 Günahkârın peşini felaket bırakmaz, Doğruların ödülüyse gönençtir.

Özd.13: 22 İyi kişi torunlarına miras bırakır, Günahkârın servetiyse doğru kişiye kalır.

Özd.13: 23 Yoksulun tarlası bol ürün verebilir, Ama haksızlık bunu alıp götürür.

Özd.13: 24 Oğlundan değneği esirgeyen, onu sevmiyor demektir. Seven baba özenle*ff* terbiye eder.D Not 13:24 “Özenle” ya da “Zamanında” veya “Erkenden”.

Özd.13: 25 Doğru kişinin yeterince yiyeceği vardır, Kötünün karnıysa aç kalır.

BÖLÜM 14

Özd.14: 1 Bilge kadın evini yapar, Ahmak kadın evini kendi eliyle yıkar.

Özd.14: 2 Doğru yolda yürüyen, RAB’den korkar, Yoldan sapan, RAB’bi hor görür.

Özd.14: 3 Ahmağın sözleri sırtına kötektir, Ama bilgenin dudakları kendisini korur.

Özd.14: 4 Öküz yoksa yemlik boş kalır, Çünkü bol ürünü sağlayan öküzün gücüdür.

Özd.14: 5 Güvenilir tanık yalan söylemez, Yalancı tanıksa yalan solur.

Özd.14: 6 Alaycı bilgeliği arasa da bulamaz, Akıllı içinse bilgi edinmek kolaydır.

Özd.14: 7 Akılsız kişiden uzak dur, Çünkü sana öğretecek bir şeyi yok.

Özd.14: 8 İhtiyatlı kişinin bilgeliği, ne yapacağını bilmektir, Akılsızların ahmaklığıysa aldanmaktır.

Özd.14: 9 Ahmaklar suç sunusuyla*fg* alay eder, Dürüstler ise iyi niyetlidir.D Not 14:9 “Suç sunusuyla” ya da “Suçla”.

Özd.14: 10 Yürek kendi acısını bilir, Sevinciniyse kimse paylaşmaz.

Özd.14: 11 Kötü kişinin evi yerle bir edilecek, Doğru kişinin konutuysa bayındır olacak.

Özd.14: 12 Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, Ama sonu ölümdür.

Özd.14: 13 Gülerken bile yürek sızlayabilir, Sevinç bitince acı yine görünebilir.

Özd.14: 14 Yüreği dönek olan tuttuğu yolun, İyi kişi de yaptıklarının ödülünü alacaktır.

Özd.14: 15 Saf kişi her söze inanır, İhtiyatlı olansa attığı her adımı hesaplar.

Özd.14: 16 Bilge kişi korktuğu için kötülükten uzaklaşır, Akılsızsa büyüklük taslayıp kendine güvenir.

Özd.14: 17 Çabuk öfkelenen ahmakça davranır, Düzenbazdan herkes nefret eder.

Özd.14: 18 Saf kişilerin mirası akılsızlıktır, İhtiyatlı kişilerin tacı ise bilgidir.

Özd.14: 19 Alçaklar iyilerin önünde, Kötüler doğruların kapısında eğilirler.

Özd.14: 20 Komşusu bile yoksulu sevmez, Oysa zenginin dostu çoktur.

Özd.14: 21 Komşuyu hor görmek günahtır, Ne mutlu mazluma lütfedene!

Özd.14: 22 Kötülük tasarlayan yolunu şaşırmaz mı? Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır.

Özd.14: 23 Her emek kazanç getirir, Ama boş lakırdı yoksulluğa götürür.

Özd.14: 24 Bilgelerin tacı servetleridir, Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır*fh*.D Not 14:24 “Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır” ya da”Akılsızların çelengiyse ahmaklıktır”.

Özd.14: 25 Dürüst tanık can kurtarır, Yalancı tanık aldatıcıdır.

Özd.14: 26 RAB’den korkan tam güvenliktedir, RAB onun çocuklarına da sığınak olacaktır.

Özd.14: 27 RAB korkusu yaşam kaynağıdır, İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.

Özd.14: 28 Kralın yüceliği halkının çokluğuna bağlıdır, Halk yok olursa hükümdar da mahvolur.

Özd.14: 29 Geç öfkelenen akıllıdır, Çabuk sinirlenen ahmaklığını gösterir.

Özd.14: 30 Huzurlu yürek bedenin yaşam kaynağıdır, Hırs ise insanı için için yer bitirir.

Özd.14: 31 Muhtacı ezen, Yaradanı'nı hor görüyor demektir. Yoksula acıyansa Yaradan'ı yüceltir.

Özd.14: 32 Kötü kişi uğradığı felaketle yıkılır, Doğru insanın ölümde bile sığınacak yeri var.
Özd.14: 33 Bilgelik akıllı kişinin yüreğinde barınır, Akılsızlar arasında bile kendini belli eder.

Özd.14: 34 Doğruluk bir ulusu yüceltir, Oysa günah herhangi bir halk için utançtır.

Özd.14: 35 Kral sağduyulu kulunu beğenir, Utanç getirene öfkelenir.

BÖLÜM 15

Özd.15: 1 Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır, Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir.

Özd.15: 2 Bilgenin dili bilgiyi iyi kullanır, Akılsızın ağzındansa ahmaklık akar.

Özd.15: 3 RAB'bin gözü her yerde olanı görür, Kötüleri de iyileri de gözler.

Özd.15: 4 Okşayıcı dil yaşam verir*fı*, Çarpık dilse ruhu yaralar.D Not 15:4 "Yaşam verir": İbranice "Yaşam ağacı".

Özd.15: 5 Ahmak babasının uyarılarını küçümser, İhtiyatlı kişi azara kulak verir.

Özd.15: 6 Doğru kişinin evi büyük hazine gibidir, Kötünün geliriyse sıkıntı kaynağıdır.

Özd.15: 7 Bilgelerin dudakları bilgi yayar, Ama akılsızların yüreği öyle değildir.

Özd.15: 8 RAB kötülerin kurbanından iğrenir, Ama doğruların duası O'nu hoşnut eder.

Özd.15: 9 RAB kötü kişinin yolundan iğrenir, Doğruluğun ardından gideni sever.

Özd.15: 10 Yoldan sapan şiddetle cezalandırılır Ve azarlanmaktan nefret eden ölüme gider.

Özd.15: 11 RAB, ölüm ve yıkım diyarında olup biteni bilir, Nerde kaldı ki insanın yüreği!

Özd.15: 12 Alaycı kişi azarlanmaktan hoşlanmaz, Bilgelere gidip danışmaz.

Özd.15: 13 Mutlu yürek yüzü neşelendirir, Acılı yürek ruhu ezer.

Özd.15: 14 Akıllı yürek bilgi arar, Akılsızın ağzıysa ahmaklıkla beslenir.

Özd.15: 15 Mazlumun bütün günleri sıkıntı doludur, Mutlu bir yürekse sahibine sürekli ziyafettir.

Özd.15: 16 Yoksul olup RAB'den korkmak, Zengin olup kaygı içinde yaşamaktan yeğdir.

Özd.15: 17 Sevgi dolu bir ortamdaki sebze yemeği, Nefret dolu bir ortamdaki besili danadan yeğdir.

Özd.15: 18 Huysuz kişi çekişme yaratır, Sabırlı kişi kavgayı yatıştırır.

Özd.15: 19 Tembelin yolu dikenli çit gibidir, Doğrunun yoluysa ana caddeye benzer.

Özd.15: 20 Bilge çocuk babasını sevindirir, Akılsız çocuksa annesini küçümser.

Özd.15: 21 Sağduyudan yoksun kişi ahmaklığıyla sevinir, Ama akıllı insan dürüst bir yaşam sürer.

Özd.15: 22 Karşılıklı danışılmazsa tasarılar boşa çıkar, Danışmanların çokluğuyla başarıya ulaşılır.

Özd.15: 23 Uygun yanıt sahibini mutlu eder, Yerinde söylenen söz ne güzeldir!

Özd.15: 24 Sağduyulu kişi yukarıya, yaşama giden yoldadır, Bu da ölüler diyarına inmesini önler.

Özd.15: 25 RAB kibirlinin evini yıkar, Dul kadının sınırını korur.

Özd.15: 26 RAB kötünün tasarılarından iğrenir, Temiz düşüncelerden hoşnut kalır*fi*.D Not 15:26 “Temiz düşüncelerden hoşnut kalır” ya da “Tatlı sözlertemizdir”.

Özd.15: 27 Kazanca düşkün kişi kendi evine sıkıntı verir, Rüşvetten nefret edense rahat yaşar.

Özd.15: 28 Doğru kişinin aklı yanıtını iyi tartar, Kötünün ağzı kötülük saçar.

Özd.15: 29 RAB kötülerden uzak durur, Oysa doğruların duasını duyar.

Özd.15: 30 Gülen gözler yüreği sevindirir, İyi haber bedeni ferahlatır.

Özd.15: 31 Yaşam veren uyarıları dinleyen, Bilgeler arasında konaklar.

Özd.15: 32 Terbiyeden kaçan kendine zarar verir, Azara kulak verense sağduyu kazanır.

Özd.15: 33 RAB korkusu bilgelik öğretir, Alçakgönüllülük de onurun önkoşuludur.

BÖLÜM 16

Özd.16: 1 İnsan aklıyla çok şey tasarlayabilir, Ama dilin vereceği yanıt RAB’dendir.

Özd.16: 2 İnsan her yaptığını temiz sanır, Ama niyetlerini tartan RAB’dir.

Özd.16: 3 Yapacağın işleri RAB’be emanet et, O zaman tasarıların gerçekleşir.

Özd.16: 4 RAB her şeyi amacına uygun yapar, Kötü kişinin yıkım gününü de O hazırlar.

Özd.16: 5 RAB yüreği küstah olandan iğrenir, Bilin ki, öyleleri cezasız kalmaz.

Özd.16: 6 Sevgi ve bağlılık suçları bağışlatır, RAB korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır.

Özd.16: 7 RAB kişinin yaşayışından hoşnutsa Düşmanlarını bile onunla barıştırır.

Özd.16: 8 Doğrulukla kazanılan az şey Haksızlıkla kazanılan büyük gelirden iyidir.

Özd.16: 9 Kişi yüreğinde gideceği yolu tasarlar, Ama adımlarını RAB yönlendirir.

Özd.16: 10 Tanrı buyruklarını kralın ağzıyla açıklar, Bu nedenle kral adaleti çiğnememelidir.

Özd.16: 11 Doğru terazi ve baskül RAB’bindir, Bütün tartı ağırlıklarını O belirler.

Özd.16: 12 Krallar kötülükten iğrenir, Çünkü tahtın güvencesi adalettir.

Özd.16: 13 Kral doğru söyleyenden hoşnut kalır, Dürüst konuşanı sever.

Özd.16: 14 Kralın öfkesi ölüm habercisidir, Ama bilge kişi onu yatıştırır.

Özd.16: 15 Kralın yüzü gülüyorsa, yaşam demektir. Lütfu son yağmuru getiren bulut gibidir.

Özd.16: 16 Bilgelik kazanmak altından daha değerlidir, Akla sahip olmak da gümüşe yeğlenir.

Özd.16: 17 Dürüstlerin tuttuğu yol kötülükten uzaklaştırır, Yoluna dikkat eden, canını korur.

Özd.16: 18 Gururun ardından yıkım, Kibirli ruhun ardından da düşüş gelir.

Özd.16: 19 Mazlumlar arasında alçakgönüllü biri olmak, Kibirlilerle çapul malı paylaşmaktan iyidir.

Özd.16: 20 Öğüde kulak veren başarıya ulaşır, RAB'be güvenen mutlu olur.

Özd.16: 21 Bilge yüreklilere akıllı denir, Tatlı söz ikna gücünü artırır.

Özd.16: 22 Sağduyu, sahibine yaşam kaynağı, Ahmaklıksa ahmaklara cezadır.

Özd.16: 23 Bilgenin aklı diline yön verir, Dudaklarının ikna gücünü artırır.

Özd.16: 24 Hoş sözler petek balı gibidir, Cana tatlı ve bedene şifadır.

Özd.16: 25 Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, Ama sonu ölümdür.

Özd.16: 26 Emekçinin iştahıdır onu çalıştıran, Çünkü açlığı onu kamçılar.

Özd.16: 27 Alçaklar başkalarına kötülük tasarlar, Konuşmaları kavurucu ateş gibidir.

Özd.16: 28 Huysuz kişi çekişmeyi körükler, Dedikoducu can dostları ayırır.

Özd.16: 29 Zorba kişi başkalarını ayartır Ve onları olumsuz yola yöneltir.

Özd.16: 30 Göz kırpmak düzenbazlığa, Sinsi gülücükler kötülüğe işarettir.

Özd.16: 31 Ağarmış saçlar onur tacıdır, Doğru yaşayışla kazanılır.

Özd.16: 32 Sabırlı kişi yiğitten üstündür, Kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür.

Özd.16: 33 İnsan kura atar, Ama her kararı RAB verir.

BÖLÜM 17

Özd.17: 1 Huzur içinde kuru bir lokma, Kavga ve ziyafet dolu evden iyidir.

Özd.17: 2 Sağduyulu köle, Ailesini utanca sokan oğula egemen olur Ve kardeşlerle birlikte mirastan pay alır.

Özd.17: 3 Altın ocakta, gümüş potada arıtılır, Yüreği arıtansa RAB'dir.

Özd.17: 4 Kötü kişi fesat yüklü dudakları dinler, Yalancı da yıkıcı dile kulak verir.

Özd.17: 5 Yoksulla alay eden, onu yaratanı hor görür. Felakete sevinen cezasız kalmaz.

Özd.17: 6 Torunlar yaşlıların tacıdır, Çocukların övüncü anne babalarıdır.

Özd.17: 7 Kurumlu sözler ahmağa nasıl yakışmazsa, Soyluya da yalancı dudaklar hiç yakışmaz.

Özd.17: 8 Sahibinin gözünde rüşvet bir tılsımdır. Ne yapsa başarılı olur.

Özd.17: 9 Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar, Olayı diline dolayansa can dostları ayırır.

Özd.17: 10 Akıllı kişiyi azarlamak, Akılsıza yüz darbe vurmaktan etkilidir.

Özd.17: 11 Kötü kişi ancak başkaldırmaya eğilimlidir, Ona gönderilecek ulak acımasız olacaktır.

Özd.17: 12 Azgınlığı üstünde bir akılsızla karşılaşmak, Yavrularından edilmiş dişi ayıyla karşılaşmaktan beterdir.

Özd.17: 13 İyiliğin karşılığını kötülükle ödeyenin Evinden kötülük eksik olmaz.

Özd.17: 14 Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer, Bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak.

Özd.17: 15 Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden de RAB'bi tiksindirir.

Özd.17: 16 Akılsız biri bilgelik satın almak için niye para harcasın? Zaten sağduyudan yoksun!

Özd.17: 17 Dost her zaman sever, Kardeş sıkıntılı günde belli olur.

Özd.17: 18 Sağduyudan yoksun kişi el sıkışıp Başkasına kefil olur.

Özd.17: 19 Başkaldırıyı seven kavgayı sever, Kapısını yüksek yapan yıkımına davetiye çıkarır.

Özd.17: 20 Sapık yürekli kişi iyilik beklememeli. Diliyle aldatan da belaya düşer.

Özd.17: 21 Akılsız kendisini doğurana derttir, Ahmağın babası sevinç nedir bilmez.

Özd.17: 22 İç ferahlığı sağlık getirir, Ezik ruh ise bedeni yıpratır.

Özd.17: 23 Kötü kişi adaleti saptırmak için Gizlice rüşvet alır.

Özd.17: 24 Akıllı kişi gözünü bilgelikten ayırmaz, Akılsızın gözüyse hep sağda soldadır.

Özd.17: 25 Akılsız çocuk babasına üzüntü, Annesine acı verir.

Özd.17: 26 Ne suçsuza ceza kesmek iyidir, Ne de görevliyi dürüst davrandığı için dövmek...

Özd.17: 27 Bilgili kişi az konuşur, Akıllı kişi sakin ruhludur.

Özd.17: 28 Çenesini tutup susan ahmak bile Bilge ve akıllı sayılır.

BÖLÜM 18

Özd.18: 1 Geçimsiz kişi kendi çıkarı peşindedir, İyi öğüde hep karşı çıkar.

Özd.18: 2 Akılsız kişi bir şey anlamaktan çok Kendi düşüncelerini açmaktan hoşlanır.

Özd.18: 3 Kötülüğü aşağılanma, Ayıbı utanç izler.

Özd.18: 4 Bilge kişinin ağzından çıkan sözler derin sular gibidir, Bilgelik pınarı da coşkun bir akarsu.

Özd.18: 5 Kötüyü kayırmak da, Suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir.

Özd.18: 6 Akılsızın dudakları çekişmeye yol açar, Ağzı da dayağı davet eder.

Özd.18: 7 Akılsızın ağzı kendisini mahveder, Dudakları da canına tuzaktır.

Özd.18: 8 Dedikodu tatlı lokma gibidir, İnsanın ta içine işler.

Özd.18: 9 İşini savsaklayan kişi Yıkıcıya kardeştir.

Özd.18: 10 RAB'bin adı güçlü kuledir, Ona sığınan doğru kişi için korunaktır.

Özd.18: 11 Zengin servetini bir kale, Aşılmaz bir sur sanır.

Özd.18: 12 Yürekteki gururu düşüş, Alçakgönüllülüğü ise onur izler.

Özd.18: 13 Dinlemeden yanıt vermek Ahmaklık ve utançtır.

Özd.18: 14 İnsanın ruhu hastalıkta ona destektir. Ama ezik ruh nasıl dayanabilir?

Özd.18: 15 Akıllı kişi bilgiyi satın alır, Bilgenin kulağı da bilgi peşindedir.

Özd.18: 16 Armağan, verenin yolunu açar Ve kendisini büyüklerin önüne çıkartır.

Özd.18: 17 Duruşmada ilk konuşan haklı görünür, Başkası çıkıp onu sorgulayana dek.

Özd.18: 18 Kura çekişmeleri sona erdirir, Güçlü rakipleri uzlaştırır.

Özd.18: 19 Gücenmiş kardeş surlu kentten daha zor elde edilir. Çekişme sürgülü kale kapısı gibidir.

Özd.18: 20 İnsanın karnı ağzının meyvesiyle, Dudaklarının ürünüyle doyar.

Özd.18: 21 Dil ölüme de götürebilir, yaşama da; Konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır.

Özd.18: 22 İyi bir eş bulan iyilik bulur Ve RAB'bin lütfuna erer.

Özd.18: 23 Yoksul acınma dilenir, Zenginin yanıtıysa serttir.

Özd.18: 24 Yıkıma götüren dostlar vardır*fj*, Ama öyle dost var ki, kardeşten yakındır insana.D Not 18:24 "Yıkıma götüren dostlar vardır" ya da "Çok dostu olanyıkıma gider".

BÖLÜM 19

Özd.19: 1 Dürüst yaşayan bir yoksul olmak, Yalancı bir akılsız olmaktan yeğdir.

Özd.19: 2 Bilgisiz heves işe yaramaz, Acelecilik insanı yanılgıya düşürür.

Özd.19: 3 İnsanın ahmaklığı yaşamını yıkar, Yine de içinden RAB'be öfkelenir.

Özd.19: 4 Zenginlik dost üstüne dost kazandırır. Oysa yoksulun dostu onu yüzüstü bırakır.

Özd.19: 5 Yalancı tanık cezasız kalmaz, Yalan soluyan kurtulamaz.

Özd.19: 6 Birçokları önemli kişinin gözüne girmek Ve eli açık olanın dostu olmak ister.

Özd.19: 7 Yoksulun akrabaları bile onu sevmezse, Dostlarının ondan uzak duracağı daha da kesindir. Ne kadar yalvarsa ona yaklaşmazlar.

Özd.19: 8 Sağduyulu olan canını sever, Aklı izleyen bolluğa kavuşur.

Özd.19: 9 Yalancı tanık cezasız kalmaz, Yalan soluyan yok olur.

Özd.19: 10 Akılsızın gösterişli bir yaşam sürmesi uygun değilse, Kölelerin önderlere egemen olması Hiç uygun değildir.

Özd.19: 11 Sağduyulu kişi sabırlıdır, Kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır.

Özd.19: 12 Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer, Lütfuysa otların üzerine düşen çiy gibidir.

Özd.19: 13 Akılsız çocuk babasının başına beladır, Dırdır eden kadın sürekli damlayan su gibidir.

Özd.19: 14 Ev ve servet babadan mirastır, Ama sağduyulu kadın RAB'bin armağanıdır.

Özd.19: 15 Tembellik insanı uyuşukluğa iter, Haylaz kişi de aç kalır.

Özd.19: 16 Tanrı buyruğuna uyan canını korur, Gitmesi gereken yolları umursamayan ölür.

Özd.19: 17 Yoksula acıyan kişi RAB'be ödünç vermiş olur, Yaptığı iyilik için RAB onu ödüllendirir.

Özd.19: 18 Henüz umut varken çocuğunu eğit, Onun yıkımına neden olma.

Özd.19: 19 Huysuz insan cezasını çekmelidir. Onu bir kere kurtarsan da, hep aynı şeyi yapman gerekir.

Özd.19: 20 Öğüde kulak ver, terbiyeyi kabul et ki, Ömrünün kalan kısmı boyunca bilge olasın.

Özd.19: 21 İnsan yüreğinde çok şey tasarlar, Ama gerçekleşen, RAB'bin amacıdır.

Özd.19: 22 İnsandan istenen vefadır, Yoksul olmak yalancı olmaktan yeğdir.

Özd.19: 23 RAB korkusu Doygun ve dertsiz bir yaşama kavuşturur.

Özd.19: 24 Tembel sahana daldırdığı elini Ağzına geri götürmek bile istemez.

Özd.19: 25 Alaycıyı döversen bön kişi ibret alır, Akıllı kişiyi azarlarsan bilgisine bilgi katar.

Özd.19: 26 Babasına saldıran, annesini kovan çocuk, Ailesinin utancı ve yüzkarasıdır.

Özd.19: 27 Oğlum, uyarılara kulağını tıkarsan, Bilgi kaynağı sözlerden saparsın.

Özd.19: 28 Niyeti bozuk tanık adaletle eğlenir, Kötülerin ağzı fesatla beslenir.

Özd.19: 29 Alaycılar için ceza, Akılsızların sırtı için kötek hazırdır.

BÖLÜM 20

Özd.20: 1 Şarap insanı alaycı, içki gürültücü yapar, Onun etkisiyle yoldan sapan bilge değildir.

Özd.20: 2 Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer,Onu kızdıran canından olur.

Özd.20: 3 Kavgadan kaçınmak insan için onurdur, Oysa her ahmak tartışmaya hazırdır.

Özd.20: 4 Sonbaharda çift sürmeyen tembel, Hasatta aradığını bulamaz.

Özd.20: 5 İnsanın niyetleri derin bir kuyunun suları gibidir, Akıllı kişi onları açığa çıkarır.

Özd.20: 6 İnsanların çoğu, “Vefalıyım” der. Ama sadık birini kim bulabilir?

Özd.20: 7 Doğru ve dürüst bir babaya Sahip olan çocuklara ne mutlu!

Özd.20: 8 Yargı kürsüsünde oturan kral, Kötülüğü gözleriyle ayıklar.

Özd.20: 9 Kim, “Yüreğimi pak kıldım, Günahımdan arındım” diyebilir?

Özd.20: 10 RAB hileli tartıdan da, hileli ölçüden de tiksinir.

Özd.20: 11 Çocuk bile eylemleriyle kendini belli eder, Yaptıkları pak ve doğru mu, değil mi, anlaşılır.

Özd.20: 12 İşiten kulağı da gören gözü de RAB yaratmıştır.

Özd.20: 13 Uykuyu seversen yoksullaşırsın, Uyanık durursan ekmeğin bol olur.

Özd.20: 14 Alıcı, “İşe yaramaz, işe yaramaz” der, Ama alıp gittikten sonra aldığıyla övünür.

Özd.20: 15 Bol bol altının, mücevherin olabilir, Ama bilgi akıtan dudaklar daha değerlidir.

Özd.20: 16 Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al; Bir yabancı için yapıyorsa bunu, Giysisini rehin tut.

Özd.20: 17 Hileyle kazanılan yiyecek insana tatlı gelir, Ama sonra ağza dolan çakıl gibidir.

Özd.20: 18 Tasarılarını danışarak yap, Yöntemlere uyarak savaş.

Özd.20: 19 Dedikoducu sır saklayamaz, Bu nedenle ağzı gevşek olanla arkadaşlık etme.

Özd.20: 20 Annesine ya da babasına sövenin Işığı zifiri karanlıkta sönecek.

Özd.20: 21 Tez elde edilen mirasın Sonu bereketli olmaz.

Özd.20: 22 “Bu kötülüğü sana ödeteceğim” deme; RAB’bi bekle, O seni kurtarır.

Özd.20: 23 RAB hileli tartıdan tiksinir, Hileli teraziden hoşlanmaz.

Özd.20: 24 İnsanın adımlarını RAB yönlendirir; Öyleyse insan tuttuğu yolu nasıl anlayabilir?

Özd.20: 25 Düşünmeden adakta bulunmak Sakıncalıdır.

Özd.20: 26 Bilge kral kötüleri ayıklar, Harman döver gibi cezalandırır.

Özd.20: 27 İnsanın ruhu RAB'bin ışığıdır, İç varlığın derinliklerine işler.

Özd.20: 28 Sevgi ve sadakat kralın güvencesidir. Onun tahtını sağlamlaştıran sevgidir.

Özd.20: 29 Gençlerin görkemi güçleri, Yaşlıların onuru ağarmış saçlardır.

Özd.20: 30 Yaralayan darbeler kötülüğü temizler, Kötek iç varlığın derinliklerini paklar.

BÖLÜM 21

Özd.21: 1 Kralın yüreği RAB'bin elindedir, Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir.

Özd.21: 2 İnsan izlediği her yolun doğru olduğunu sanır, Ama niyetlerini tartan RAB'dir.

Özd.21: 3 RAB kendisine kurban sunulmasından çok, Doğruluğun ve adaletin yerine getirilmesini ister.

Özd.21: 4 Küstah bakışlar ve kibirli yürek Kötülerin çırası ve günahıdır.

Özd.21: 5 Çalışkanın tasarıları hep bollukla, Her türlü acelecilik hep yoklukla sonuçlanır.

Özd.21: 6 Yalan dolanla yapılan servet, Sis gibi geçicidir ve ölüm tuzağıdır.

Özd.21: 7 Kötülerin zorbalığı kendilerini süpürüp götürür, Çünkü doğru olanı yapmaya yanaşmazlar.

Özd.21: 8 Suçlunun yolu dolambaçlı, Pak kişinin yaptıklarıysa dosdoğrudur.

Özd.21: 9 Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa, Damın köşesinde oturmak yeğdir.

Özd.21: 10 Kötünün can attığı kötülüktür, Hiç kimseye acımaz.

Özd.21: 11 Alaycı cezalandırılınca bön kişi akıllanır, Bilge olan öğretilenden bilgi kazanır.

Özd.21: 12 Adil Olan, kötünün evini dikkatle gözler Ve kötüleri yıkıma uğratır.

Özd.21: 13 Yoksulun feryadına kulağını tıkayanın Feryadına yanıt verilmeyecektir.

Özd.21: 14 Gizlice verilen armağan öfkeyi, Koyna sokuşturulan rüşvet de kızgın gazabı yatıştırır.

Özd.21: 15 Hak yerine gelince doğru kişi sevinir, Fesatçı dehşete düşer.

Özd.21: 16 Sağduyudan uzaklaşan, Kendini ölüler arasında bulur.

Özd.21: 17 Zevkine düşkün olan yoksullaşır, Şaraba ve zeytinyağına düşkün kişi de zengin olmaz.

Özd.21: 18 Kötü kişi doğru kişinin fidyesidir, Hain de dürüstün.

Özd.21: 19 Çölde yaşamak, Can sıkıcı ve kavgacı kadınla yaşamaktan yeğdir.

Özd.21: 20 Bilgenin evi değerli eşya ve zeytinyağıyla doludur, Akılsızsa malını har vurup

harman savurur.

Özd.21: 21 Doğruluğun ve sevginin ardından koşan, Yaşam, gönenç ve onur bulur.

Özd.21: 22 Bilge kişi güçlülerin kentine saldırıp Güvendikleri kaleyi yıkar.

Özd.21: 23 Ağzını ve dilini tutan Başını beladan korur.

Özd.21: 24 Gururlu, küstah ve alaycı: Bunlar kas kas kasılan insanın adlarıdır.

Özd.21: 25 Tembelin isteği onu ölüme götürür, Çünkü elleri çalışmaktan kaçınır;

Özd.21: 26 Bütün gün isteklerini sıralar durur, Oysa doğru kişi esirgemeden verir.

Özd.21: 27 Kötülerin sunduğu kurban iğrençtir, Hele bunu kötü niyetle sunarlarsa.

Özd.21: 28 Yalancı tanık yok olur, Dinlemeyi bilenin tanıklığıysa inandırıcıdır.

Özd.21: 29 Kötü kişi kendine güçlü bir görünüm verir, Erdemli insansa tuttuğu yoldan emindir.

Özd.21: 30 RAB'be karşı başarılı olabilecek Bilgelik, akıl ve tasarı yoktur.

Özd.21: 31 At savaş günü için hazır tutulur, Ama zafer sağlayan RAB'dir.

BÖLÜM 22

Özd.22: 1 İyi ad büyük servetten, Saygınlık gümüş ve altından yeğdir.

Özd.22: 2 Zenginle yoksulun ortak yönü şu: Her ikisini de RAB yarattı.

Özd.22: 3 İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır, Bönse öne atılır ve zarar görür.

Özd.22: 4 Alçakgönüllülüğün ve RAB korkusunun ödülü, Zenginlik, onur ve yaşamdır.

Özd.22: 5 Kötünün yolu diken ve tuzakla doludur. Canını korumak isteyen bunlardan uzak durur.

Özd.22: 6 Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir, Yaşlandığında o yoldan ayrılmaz.

Özd.22: 7 Zengin yoksullara egemen olur, Borç alan borç verenin kulu olur.

Özd.22: 8 Fesat eken dert biçer, Gazabının değneği yok olur.

Özd.22: 9 Cömert olan kutsanır, Çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır.

Özd.22: 10 Alaycıyı kov, kavga biter; Çekişme ve aşağılamalar da sona erer.

Özd.22: 11 Yürek temizliğini ve güzel sözleri seven, Kralın dostluğunu kazanır.

Özd.22: 12 RAB bilgiyi gözetip korur, Hainin sözlerini ise altüst eder.

Özd.22: 13 Tembel der ki, "Dışarda aslan var, Sokağa çıksam beni parçalar."

Özd.22: 14 Sokak kadınının ağzı dipsiz çukur gibidir, RAB'bin gazabına uğrayan oraya düşer.

Özd.22: 15 Akılsızlık çocuğun öz yapısındadır, Değnekle terbiye edilirse akılsızlıktan uzaklaşır.

Özd.22: 16 Servetini büyütmek için yoksulu ezenle Zengine armağan verenin sonu yoksulluktur.

Bilgeden Otuz Öğüt

Özd.22: 17 Kulak ver, bilgelerin sözlerini dinle, Öğrettiğimi zihnine işle.

Özd.22: 18 Sözlerimi yüreğinde saklarsan mutlu olursun, Onlar hep hazır olsun dudaklarında.

Özd.22: 19 RAB'be güvenmen için Bugün bunları sana, evet sana da bildiriyorum.

Özd.22: 20 Senin için otuz söz*fk* yazdım, Bilgi ve öğüt sözleri...D Not 22:20 "Otuz söz" ya da "Değerli sözler".

Özd.22: 21 Öyle ki, güvenilir, doğru sözleri bilesin, Böylece seni gönderene güvenilir yanıt verebilesin.(1)*fl*D Not - f l Ayetleri 1'den 30'a kadar gruplara ayıran bu numaralarMasoretik metinde geçmemektedir.

Özd.22: 22 Yoksulu, yoksul olduğu için soymaya kalkma, Düşkünü mahkemede ezme.

Özd.22: 23 Çünkü onların davasını RAB yüklenecek Ve onları soyanların canını alacak.

Özd.22: 24 Huysuz kişiyle arkadaşlık etme; Tez öfkelenenle yola çıkma.

Özd.22: 25 Yoksa onun yollarına alışır, Kendini tuzağa düşmüş bulursun.

Özd.22: 26 El sıkışıp Başkasının borcuna kefil olmaktan kaçın.

Özd.22: 27 Ödeyecek paran olmazsa, Altındaki döşeğe bile el koyarlar.

Özd.22: 28 Atalarının belirlediği Eski sınır taşlarının yerini değiştirme.

Özd.22: 29 İşinde usta birini görüyor musun? Öylesi sıradan kişilere değil, Krallara bile hizmet eder.

BÖLÜM 23

Özd.23: 1 Bir önderle yemeğe oturduğunda Önüne konulana dikkat et.

Özd.23: 2 İştahına yenilecek olursan, Daya bıçağı kendi boğazına.

Özd.23: 3 Onun lezzetli yemeklerini çekmesin canın, Böyle yemeğin ardında hile olabilir.

Özd.23: 4 Zengin olmak için didinip durma, Çıkar bunu aklından.

Özd.23: 5 Servet göz açıp kapayana dek yok olur, Kanatlanıp kartal gibi göklere uçar.

Özd.23: 6 Cimrinin verdiği yemeği yeme, Lezzetli yemeklerini çekmesin canın.

Özd.23: 7 Çünkü yediğin her şeyin hesabını tutar, "Ye, iç" der sana, Ama yüreği senden yana değildir.

Özd.23: 8 Yediğin azıcık yemeği kusarsın, Söylediğin güzel sözler de boşa gider.

Özd.23: 9 Akılsıza öğüt vermeye kalkma, Çünkü senin sözlerindeki sağduyuyu küçümser.

Özd.23: 10 Eski sınır taşlarının yerini değiştirme, Öksüzlerin toprağına el sürme.

Özd.23: 11 Çünkü onların Velisi*fm* güçlüdür Ve onların davasını sana karşı O yürütür.D Not 23:11 “Velisi”: İbranice sözcük “Goel” hem yakınlık, hem de kurtarıcılığı vurguluyor.

Özd.23: 12 Uyarıları zihnine işle, Bilgi dolu sözlere kulak ver.

Özd.23: 13 Çocuğunu terbiye etmekten geri kalma, Onu değnekle dövsen de ölmez.

Özd.23: 14 Onu değnekle döversen, Canını ölüler diyarından kurtarırsın.

Özd.23: 15 Oğlum, bilge yürekli olursan, Benim yüreğim de sevinir.

Özd.23: 16 Dudakların doğru konuştuğunda Gönlüm de coşar.

Özd.23: 17 Günahkârlara imrenmektense, Sürekli RAB korkusunda yaşa.

Özd.23: 18 Böylece bir geleceğin olur Ve umudun boşa çıkmaz.

Özd.23: 19 Oğlum, dinle ve bilge ol, Yüreğini doğru yolda tut.

Özd.23: 20 Aşırı şarap içenlerle, Ete düşkün oburlarla arkadaşlık etme.

Özd.23: 21 Çünkü ayyaş ve obur kişi yoksullaşır, Uyuşukluk da insana paçavra giydirir.

Özd.23: 22 Sana yaşam veren babanın sözlerine kulak ver, Yaşlandığı zaman anneni hor görme.

Özd.23: 23 Gerçeği satın al ve satma; Bilgeliği, terbiyeyi, aklı da.

Özd.23: 24 Doğru kişinin babası coştukça coşar, Bilgece davranan oğulun babası sevinir.

Özd.23: 25 Annenle baban seninle coşsun, Seni doğuran sevinsin.

Özd.23: 26 Oğlum, beni yürekten dinle, Gözünü gittiğim yoldan ayırma.

Özd.23: 27 Çünkü fahişe derin bir çukur, Ahlaksız kadın dar bir kuyudur.

Özd.23: 28 Evet, soyguncu gibi pusuda bekler Ve birçok erkeği yoldan çıkarır.

Özd.23: 29 Ah çeken kim? Vah çeken kim? Kimdir çekişip duran? Yakınan kim? Boş yere yaralanan kim? Gözleri kanlı olan kim?

Özd.23: 30 İçmeye oturup kalkamayanlar, Karışık şarapları denemeye gidenlerdir.

Özd.23: 31 Şarabın kızıl rengine, Kadehte ışımasına, Boğazdan aşağı süzülüvermesine bakma.

Özd.23: 32 Sonunda yılan gibi ısırır, Engerek gibi sokar.

Özd.23: 33 Gözlerin garip şeyler görür, Aklından ahlaksızlıklar geçer.

Özd.23: 34 Kendini kâh denizin ortasında, Kâh gemi direğinin tepesinde yatıyor sanırsın.

Özd.23: 35 “Dövdüler beni ama incinmedim, Vurdular ama farketmedim” dersin, “Yeniden içmek için ne zaman ayılacağım?”

BÖLÜM 24

Özd.24: 1 Kötülere imrenme, Onlarla birlikte olmayı isteme.

Özd.24: 2 Çünkü yürekleri zorbalık tasarlar, Dudakları belalardan söz eder.

Özd.24: 3 Ev bilgelikle yapılır, Akılla pekiştirilir.

Özd.24: 4 Bilgi sayesinde odaları Her türlü değerli, güzel eşyayla dolar.

Özd.24: 5 Bilgelik güçten, Bilgi kaba kuvvetten üstündür*fn*.D Not 24:5 Olası metin “Bilgelik güçten, bilgi kaba kuvvettenüstündür” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Bilge güçlü olur,bilgi sahibi gücünü artırır.”

Özd.24: 6 Savaşmak için yöntem, Zafer kazanmak için birçok danışman gerekli.

Özd.24: 7 Ahmak için bilgelik ulaşılamayacak kadar yüksektir, Kent kurulunda ağzını açamaz.

Özd.24: 8 Kötülük tasarlayan kişi Düzenbaz olarak bilinecektir.

Özd.24: 9 Ahmakça tasarılar günahtır, Alaycı kişiden herkes iğrenir.

Özd.24: 10 Sıkıntılı günde cesaretini yitirirsen, Gücün kıt demektir.

Özd.24: 11 Ölüm tehlikesi içinde olanları kurtar, Ölmek üzere olanları esirge.

Özd.24: 12 “İşte bunu bilmiyordum” desen de, İnsanın yüreğindekini bilen sezmez mi? Senin canını koruyan anlamaz mı? Ödetmez mi herkese yaptığını?

Özd.24: 13 Oğlum, bal ye, çünkü iyidir, Süzme bal damağa tatlı gelir.

Özd.24: 14 Bilgelik de canın için öyledir, bilmiş ol. Bilgeliği bulursan bir geleceğin olur Ve umudun boşa çıkmaz.

Özd.24: 15 Ey kötü adam, doğru kişinin evine karşı pusuya yatma, Konutunu yıkmaya kalkma.

Özd.24: 16 Çünkü doğru kişi yedi kez düşse yine kalkar, Ama kötüler felakette yıkılır.

Özd.24: 17 Düşmanın düşüşüne keyiflenme, Sendelemesine sevinme.

Özd.24: 18 Yoksa RAB görür ve hoşnut kalmaz Ve düşmanına duyduğu öfke yatışır.

Özd.24: 19 Kötülük edenlere kızıp üzülme, Onlara özenme.

Özd.24: 20 Çünkü kötülerin geleceği yok, Çırası sönecek onların.

Özd.24: 21 Oğlum, RAB’be ve krala saygı göster, Onlara başkaldıranlarla arkadaşlık etme.

Özd.24: 22 Çünkü onlar ansızın felakete uğrar, İnsanın başına ne belalar getireceklerini kim bilir? Bilgelerin Öbür Özdeyişleri

Özd.24: 23 Şunlar da bilgelerin sözleridir: Yargılarken yan tutmak iyi değildir.

Özd.24: 24 Kötüye, “Suçsuzsun” diyen yargıcı Halklar lanetler, uluslar kınar.

Özd.24: 25 Ne mutlu suçluyu mahkûm edene! Herkes onu candan kutlar.

Özd.24: 26 Dürüst yanıt Gerçek dostluğun işaretidir*fo*.D Not 24:26 “Dürüst yanıt gerçek dostluğun işaretidir”: İbranice”Dürüst yanıt veren dudakları öper.”

Özd.24: 27 İlkin dışardaki işini bitirip tarlanı hazırla, Ondan sonra evini yap.

Özd.24: 28 Başkalarına karşı nedensiz tanıklık etme Ve dudaklarınla aldatma.

Özd.24: 29 “Bana yaptığını ben de ona yapacağım, Ödeteceğim bana yaptığını” deme.

Özd.24: 30 Tembelin tarlasından, Sağduyudan yoksun kişinin bağından geçtiğimde

Özd.24: 31 Her yanı dikenlerin, otların Kapladığını gördüm; Taş duvar da yıkılmıştı.

Özd.24: 32 Gördüklerimi derin derin düşündüm, Seyrettiklerimden ibret aldım.

Özd.24: 33 “Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım, Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım” demeye kalmadan,

Özd.24: 34 Yokluk bir haydut gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.

Süleyman’ın Özdeyişlerinin İkinci Bölümü

BÖLÜM 25

Özd.25: 1 Bundan sonrakiler de Süleyman’ın özdeyişleridir. Bunları Yahuda Kralı Hizkiya’nın adamları derledi.

Özd.25: 2 Tanrı’yı gizli tuttuğu şeyler için, Krallarıysa açığa çıkardıkları için yüceltiriz.

Özd.25: 3 Göğün yüksekliği, yerin derinliği gibi, Kralların aklından geçen de kestirilemez.

Özd.25: 4 Cürufu gümüşten ayırınca, Kuyumcunun işleyeceği madde kalır.

Özd.25: 5 Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştırırsan Kralın tahtı adaletle pekişir.

Özd.25: 6 Kralın önünde kendini yüceltme, Önemli kişiler arasında yer edinmeye çalışma.

Özd.25: 7 Çünkü kralın seni bir soylunun önünde alaşağı etmesindense, Sana, “Yukarıya gel” demesi yeğdir.

Özd.25: 8 Gördüklerinle hemencecik mahkemeye başvurma; Çünkü başkası seni utandırabilir, Sonra ne yapacağını bilemezsin.

Özd.25: 9 Davanı doğrudan komşunla gör; Başkasının sırrını açıklama.

Özd.25: 10 Yoksa işiten seni utandırabilir Ve bu kötü ün yakanı bırakmaz.

Özd.25: 11 Yerinde söylenen söz, Gümüş oymalardaki altın elma*fö* gibidir.D Not 25:11 “Elma” ya da “Kayısı”.

Özd.25: 12 Altın küpe ya da altın bir süs neyse, Dinleyen kulak için bilgenin azarlaması da öyledir.

Özd.25: 13 Hasatta kar serinliği nasılsa, Güvenilir ulak da kendisini gönderenler için öyledir. Böyle biri efendilerinin canına can katar.

Özd.25: 14 Yağmursuz bulut ve yel nasılsa, Vermediği armağanla övünen kişi de öyledir.

Özd.25: 15 Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir, Tatlı dil en güçlü direnci*fp* kırar.D Not 25:15 “En güçlü direnci”: İbranice “Kemiği”.

Özd.25: 16 Bal buldun mu yeteri kadar ye, Fazla doyarsan kusarsın.

Özd.25: 17 Başkalarının evine seyrek git, Yoksa onları bezdirir, nefretini kazanırsın.

Özd.25: 18 Başkasına karşı yalancı tanıklık eden Topuz, kılıç ya da sivri ok gibidir.

Özd.25: 19 Sıkıntılı günde haine güvenmek, Çürük dişe ya da sakat ayağa güvenmek gibidir.

Özd.25: 20 Dertli kişiye ezgi söylemek, Soğuk günde giysilerini üzerinden almaya, Ya da sodaya sirke katmaya benzer.

Özd.25: 21 Düşmanın acıkmışsa doyur, Susamışsa su ver.

Özd.25: 22 Bunu yapmakla onu utanca boğarsın*fr* Ve RAB seni ödüllendirir.D Not 25:22 “Onu utanca boğarsın”: İbranice “Başına kor yığarsın.”

Özd.25: 23 Kuzeyden esen rüzgar nasıl yağmur getirirse, İftiracı dil de öfkeli bakışlara yol açar.

Özd.25: 24 Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa, Damın köşesinde oturmak yeğdir.

Özd.25: 25 Susamış kişi için soğuk su neyse, Uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir.

Özd.25: 26 Kötünün önünde pes eden doğru kişi, Suyu bulanmış pınar, kirlenmiş kuyu gibidir.

Özd.25: 27 Fazla bal yemek iyi değildir; Hep yüceltilmeyi beklemek de...

Özd.25: 28 Kendini denetleyemeyen kişi Yıkılmış sursuz kent gibidir.

BÖLÜM 26

Özd.26: 1 Yaz ortasında kar, hasatta yağmur uygun olmadığı gibi, Akılsıza da onur yakışmaz.

Özd.26: 2 Öteye beriye uçuşan serçe Ve kırlangıç gibi, Hak edilmemiş lanet de tutmaz.

Özd.26: 3 Ata kırbaç, eşeğe gem, Akılsızın sırtına da değnek gerek.

Özd.26: 4 Akılsıza ahmaklığına göre karşılık verme, Yoksa sen de onun düzeyine inersin.

Özd.26: 5 Akılsıza ahmaklığına uygun karşılık ver, Yoksa kendini bilge sanır.

Özd.26: 6 Akılsızın eliyle haber gönderen, Kendi ayaklarını kesen biri gibi, Kendine zarar verir.

Özd.26: 7 Akılsızın ağzında özdeyiş, Kötürümün sarkan bacakları gibidir.

Özd.26: 8 Akılsızı onurlandırmak, Taşı sapana bağlamak gibidir.

Özd.26: 9 Sarhoşun elindeki dikenli dal ne ise, Akılsızın ağzında özdeyiş de odur.

Özd.26: 10 Oklarını gelişigüzel fırlatan okçu neyse, Yoldan geçen akılsızı ya da sarhoşu ücretle tutan da öyledir.

Özd.26: 11 Ahmaklığını tekrarlayan akılsız, Kusmuğuna dönen köpek gibidir.

Özd.26: 12 Kendini bilge gören birini tanıyor musun? Akılsız bile ondan daha umut vericidir.

Özd.26: 13 Tembel, "Yolda aslan var, Sokaklarda aslan dolaşıyor" der.

Özd.26: 14 Menteşeleri üzerinde dönen kapı gibi, Tembel de yatağında döner durur.

Özd.26: 15 Tembel elini sahana daldırır, Yeniden ağzına götürmeye üşenir.

Özd.26: 16 Tembel kendini, Akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilge sanır.

Özd.26: 17 Kendini ilgilendirmeyen bir kavgaya bulaşan kişi, Yoldan geçen köpeği kulaklarından tutana benzer.

Özd.26: 18-19 Ateşli ve öldürücü oklar savuran bir deli neyse, Komşusunu aldatıp, "Şaka yapıyordum" Diyen de öyledir.

Özd.26: 20 Odun bitince ateş söner, Dedikoducu yok olunca kavga diner.

Özd.26: 21 Kor için kömür, ateş için odun neyse, Çekişmeyi alevlendirmek için kavgacı da öyledir.

Özd.26: 22 Dedikodu tatlı lokma gibidir, İnsanın ta içine işler.

Özd.26: 23 Okşayıcı dudaklarla kötü yürek, Sırlanmış toprak kaba benzer.

Özd.26: 24 Yüreği nefret dolu kişi sözleriyle niyetini gizlemeyeçalışır, Ama içi hile doludur.

Özd.26: 25 Güzel sözlerine kanma, Çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey vardır.

Özd.26: 26 Nefretini hileyle örtse bile, Kötülüğü toplumun önünde ortaya çıkar.

Özd.26: 27 Başkasının kuyusunu kazan içine kendi düşer, Taşı yuvarlayan altında kalır.

Özd.26: 28 Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder, Yaltaklanan ağızdan yıkım gelir.

BÖLÜM 27

Özd.27: 1 Yarınla övünme, Çünkü ne getireceğini bilemezsin.

Özd.27: 2 Seni kendi ağzın değil, başkaları övsün, Kendi dudakların değil, yabancı övsün.

Özd.27: 3 Taş ağırdır, kum bir yüktür, Ama ahmağın kışkırtması ikisinden de ağırdır.

Özd.27: 4 Öfke zalim, hiddet azgındır, Ama kıskançlığa kim dayanabilir?

Özd.27: 5 Açık bir azar, Gizli tutulan sevgiden iyidir.

Özd.27: 6 Düşmanın öpücükleri aldatıcıdır, Ama dostun seni iyiliğin için yaralar.

Özd.27: 7 Tok insanın canı balı bile çekmez, Aç kişiye en acı şey tatlı gelir.

Özd.27: 8 Yuvasından uzak kalan kuş nasılsa, Yurdundan uzak kalan insan da öyledir.

Özd.27: 9 Güzel koku ve buhur canı ferahlatır, Dostun verdiği öğüt insana tatlı gelir.

Özd.27: 10 Kendi dostunu da babanın dostunu da bırakma Ve felakete uğradığın gün kardeşinin evine gitme; Yakın komşun uzaktaki kardeşten yeğdir.

Özd.27: 11 Oğlum, bilgece davran ki yüreğim sevinsin, Beni ayıplayana yanıt vereyim.

Özd.27: 12 İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır, Bönse öne atılır ve zarar görür.

Özd.27: 13 Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al; Bir yabancı için yapıyorsa bunu, Giysisini rehin tut.

Özd.27: 14 Sabah sabah komşuya verilen gürültülü bir selam Küfür sayılır.

Özd.27: 15 Kavgacı kadının dırdırı Yağmurlu günde damlaların dinmeyen sesi gibidir.

Özd.27: 16 Böyle bir kadını dizginlemeye kalkmak, Rüzgarı ya da yağı avuçta tutmaya çalışmak gibidir.

Özd.27: 17 Demir demiri biler, İnsan da insanı...

Özd.27: 18 İncir ağacını budayan meyvesini yer, Efendisine hizmet eden onurlandırılır.

Özd.27: 19 Su görüntümüzü nasıl yansıtıyorsa, Yürek de insanın içini yansıtır.

Özd.27: 20 Ölüm ve yıkım diyarı insana doymaz, İnsanın gözü de hiç doymaz.

Özd.27: 21 Altın ocakta, gümüş potada sınanır, İnsansa aldığı övgüyle sınanır.

Özd.27: 22 Ahmağı buğdayla birlikte dibekte tokmakla dövsen bile, Ahmaklığından kurtulmaz.

Özd.27: 23 Davarına iyi bak, Sığırlarına dikkat et.

Özd.27: 24 Çünkü zenginlik kalıcı değildir Ve taç kuşaktan kuşağa geçmez.

Özd.27: 25 Çayır biçilince, yeni çimen çıkınca, Dağlardaki otlar toplanınca,

Özd.27: 26 Kuzular seni giydirir, Tekeler tarlanın bedeli olur.

Özd.27: 27 Keçilerin sütü yalnız seni değil, Ev halkını, hizmetçilerini de doyurmaya yeter.

BÖLÜM 28

Özd.28: 1 Kötü kişi kendisini kovalayan olmasa bile kaçar, Doğrularsa genç aslan gibi yüreklidir.

Özd.28: 2 Ayaklanan ülke çok başlı olur, Ama akıllı, bilgili kişi düzeni sağlar.

Özd.28: 3 Yoksulu ezen yoksul, Ürünü harap eden sağanak yağmur gibidir.

Özd.28: 4 Yasayı terk eden kötüyü över, Yerine getirense kötüye karşı çıkar.

Özd.28: 5 Kötüler adaletten anlamaz, RAB'be yönelenlerse her yönüyle anlar.

Özd.28: 6 Dürüst bir yoksul olmak, Yolsuzlukla zengin olmaktan yeğdir.

Özd.28: 7 Kutsal Yasa'yı yerine getiren çocuk akıllıdır, Oburlarla arkadaşlık edense babasını utandırır.

Özd.28: 8 Faiz ve tefecilikle malına mal katan kişi, Bunu yoksullara acıyan için biriktirir.

Özd.28: 9 Yasaya kulağını tıkayanın Duası da iğrençtir.

Özd.28: 10 Dürüst kişileri kötü yola saptıran Kendi kazdığı çukura düşer. İyiliği, özü sözü bir olanlar miras alacak.

Özd.28: 11 Zengin kendini bilge sanır, Ama akıllı yoksul onun içini okur.

Özd.28: 12 Doğruların zaferi coşkuyla kutlanır, Ama kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar.

Özd.28: 13 Günahlarını gizleyen başarılı olmaz, İtiraf edip bırakansa merhamet bulur.

Özd.28: 14 Günahtan çekinen ne mutludur! İnatçılık edense belaya düşer.

Özd.28: 15 Yoksul halkı yöneten kötü kişi Kükreyen aslan, saldırgan ayı gibidir.

Özd.28: 16 Gaddar önderin aklı kıttır; Haksız kazançtan nefret edense uzun ömürlü olur.

Özd.28: 17 Adam öldürmekten vicdan azabı çeken, mezara dek kaçacaktır; Kimse ona yardım etmesin.

Özd.28: 18 Alnı ak yaşayan kurtulur, Yolsuzluk yapan ansızın yıkıma uğrar.

Özd.28: 19 Toprağını işleyenin ekmeği bol olur, Hayal peşinde koşansa yoksulluğa doyar.

Özd.28: 20 Güvenilir kişi bolluğa erer, Zengin olmaya can atansa beladan kurtulamaz.

Özd.28: 21 Hatır gözetmek iyi değildir, Çünkü insan bir lokma ekmek için bile suç işler.

Özd.28: 22 Cimri servet peşinde koşar, Yoksulluğa uğrayacağını düşünmez.

Özd.28: 23 Başkasını azarlayan sonunda Pohpohlayandan daha çok beğeni kazanır.

Özd.28: 24 Annesini ya da babasını soymayı günah saymayan, Haydutla birdir.

Özd.28: 25 Açgözlü kavga çıkarır, RAB'be güvenense bolluk içinde yaşar.

Özd.28: 26 Kendine güvenen akılsızdır, Bilgece davranan güvenlikte olur.

Özd.28: 27 Yoksula verenin eksiği olmaz, Yoksulu görmezden gelense bir sürü lanete uğrar.

Özd.28: 28 Kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar, Ama kötüler yok olunca doğrular çoğalır.

BÖLÜM 29

Özd.29: 1 Defalarca azarlandığı halde dikbaşlılık eden, Ansızın yıkıma uğrayacak, çare yok.

Özd.29: 2 Doğru kişiler çoğalınca halk sevinir, Kötü kişi hükümdar olunca halk inler.

Özd.29: 3 Bilgeliği seven babasını sevindirir, Fahişelerle dostluk eden malını yitirir.

Özd.29: 4 Adaletle yöneten kral ülkesini ayakta tutar, Ağır vergiler koyansa çökertir.

Özd.29: 5 Başkasını pohpohlayan kişi, Ona tuzak kurar.

Özd.29: 6 Kötünün başkaldırısı kendine tuzak olur, Doğru kişiyse ezgi söyler ve sevinir.

Özd.29: 7 Doğru kişi yoksulların hakkını verir, Kötü kişi hak hukuk nedir bilmez.

Özd.29: 8 Alaycı kişiler kentleri bile karıştırır, Bilgelerse öfkeyi yatıştırır.

Özd.29: 9 Bilge kişiyle davası olan ahmak Kızar, alay eder ve rahat vermez.

Özd.29: 10 Kana susamışlar dürüst kişiden nefret eder, Doğrularsa onun canını korur.

Özd.29: 11 Akılsız hep patlamaya hazırdır, Bilgeyse öfkesini dizginler.

Özd.29: 12 Hükümdar yalana kulak verirse, Bütün görevlileri de kötü olur.

Özd.29: 13 Zorbayla yoksulun ortak bir noktası var: İkisinin de gözünü açan RAB'dir.

Özd.29: 14 Yoksulları adaletle yöneten kralın Tahtı hep güvenlikte olur.

Özd.29: 15 Değnekle terbiye bilgelik kazandırır, Kendi haline bırakılan çocuksa annesini utandırır.

Özd.29: 16 Kötüler çoğalınca başkaldırı da çoğalır, Ama doğrular onların düşüşünü görecektir.

Özd.29: 17 Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecek Ve gönlünü hoşnut edecektir.

Özd.29: 18 Tanrısal esinden yoksun olan halk Sınır tanımaz olur. Ne mutlu Kutsal Yasa'yı yerine getirene!

Özd.29: 19 Köle salt sözle terbiye edilemez, Çünkü anlasa da kulak asmaz.

Özd.29: 20 Sözünü tartmadan konuşan birini tanıyor musun? Akılsızın durumu bile onunkinden daha umut vericidir.

Özd.29: 21 Çocukluğundan beri kölesini şımartan, Sonunda cezasını çeker.

Özd.29: 22 Öfkeli kişi çekişme yaratır, Huysuz kişinin başkaldırısı eksik olmaz.

Özd.29: 23 Kibir insanı küçük düşürür, Alçakgönüllülükse onur kazandırır.

Özd.29: 24 Hırsızla ortak olanın düşmanı kendisidir, Mahkemede yemin etse de bildiğini söylemez.

Özd.29: 25 İnsandan korkmak tuzaktır, Ama RAB'be güvenen güvenlikte olur.

Özd.29: 26 Hükümdarın gözüne girmek isteyen çoktur, Ama RAB'dir insana adalet sağlayan.

Özd.29: 27 Doğrular haksızlardan iğrenir, Kötüler de dürüst yaşayanlardan.

Agur'un Özdeyişleri

BÖLÜM 30

Özd.30: 1 Massalı Yake oğlu Agur'un sözleri: Bu adam şöyle diyor: "Yoruldum, ey Tanrım,

yoruldum ve tükendim*fs*.D Not 30:1 “Bu adam şöyle diyor: `Yoruldum, ey Tanrım, yoruldumve tükendim’” ya da “Bu adam İtiel’e, İtiel’e ve Ukkal’a şöylediyor”.

Özd.30: 2 Gerçekten ben insanların en cahiliyim, Bende insan aklı yok.

Özd.30: 3 Bilgeliği öğrenmedim, Kutsal Olan’a ilişkin bilgiden de yoksunum.

Özd.30: 4 Kim göklere çıkıp indi? Kim yeli avuçlarında topladı? Suları giysisiyle sarıp sarmalayan kim? Kim belirledi dünyanın sınırlarını? Adı nedir, oğlunun adı nedir, biliyorsan söyle!

Özd.30: 5 Tanrı’nın her sözü güvenilirdir, O kendisine sığınan herkese kalkandır.

Özd.30: 6 O’nun sözüne bir şey katma, Yoksa seni azarlar, yalancı çıkarsın.

Özd.30: 7 Ey Tanrı, iki şey diledim senden: Ben ölmeden bunları esirgeme benden.

Özd.30: 8 Sahtekârlığı, yalanı benden uzak tut, Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver; Payıma düşen ekmeği ver, yeter.

Özd.30: 9 Yoksa bolluktan, `Kimmiş RAB?’ diye seni yadsır, Ya da yoksulluktan çalar Ve Tanrım’ın adını lekelemiş olurum.

Özd.30: 10 “Köleyi efendisine çekiştirme, Yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın.

Özd.30: 11 Öyleleri var ki, babalarına lanet eder, Annelerine değer vermezler.

Özd.30: 12 Öyleleri var ki, kendilerini tertemiz sanırlar, Oysa kötülüklerinden arınmış değiller.

Özd.30: 13 Öyleleri var ki, kendilerinden üstün kimse yok sanır, Herkese tepeden bakarlar.

Özd.30: 14 Öyleleri var ki, dişleri kılıç, çeneleri bıçaktır, Mazlumlarla yoksulları yutup yeryüzünden yok ederler.

Özd.30: 15 Sülüğün iki kızı vardır, adları `Ver, ver’dir. Hiç doymayan üç şey, `Yeter’ demeyen dört şey vardır:

Özd.30: 16 Ölüler diyarı, kısır rahim, Suya doymayan toprak ve `Yeter’ demeyen ateş.

Özd.30: 17 Babasıyla alay edenin, annesinin sözünü hor görenin Gözünü vadideki kargalar oyacak; O akbabalara yem olacak.

Özd.30: 18 Aklımın ermediği üç şey, Anlamadığım dört şey var:

Özd.30: 19 Kartalın gökyüzünde, Yılanın kayada, Geminin denizde izlediği yol Ve erkeğin genç kızla tuttuğu yol.

Özd.30: 20 Zina eden kadının yolu da şöyledir: Yer, ağzını siler, Sonra da, `Suç işlemedim’ der.

Özd.30: 21 Yeryüzü üç şeyin altında sarsılır; Katlanamadığı dört şey vardır:

Özd.30: 22 Kölenin kral olması, Budalanın doyması,

Özd.30: 23 Nefret edilen kadının evlenmesi Ve hizmetçinin hanımının yerine geçmesi.

Özd.30: 24 “Dünyada dört küçük yaratık var ki, Çok bilgece davranırlar:

Özd.30: 25 Karıncalar güçlü olmayan bir topluluktur, Ama yiyeceklerini yazdan biriktirirler.

Özd.30: 26 Kaya tavşanları* da güçsüz bir topluluktur, Ama yuvalarını kaya kovuklarında yaparlar.

Özd.30: 27 Çekirgelerin kralı yoktur, Ama bölük bölük ilerlerler.

Özd.30: 28 Kertenkele elle bile yakalanır, Ama kral saraylarında bulunur.

Özd.30: 29 “Yürüyüşü gösterişli üç yaratık, Davranışı gösterişli dört yaratık var:

Özd.30: 30 Hayvanların en güçlüsü olan Ve hiçbir şeyin önünde pes etmeyen aslan,

Özd.30: 31 Tazı*fş*, teke Ve ordusunun başındaki kral.D Not 30:31 “Tazı” ya da “Horoz” veya “Savaş atı”. İbranicesözcüğün anlamı tam bilinmiyor.

Özd.30: 32 “Eğer budala gibi kendini yücelttinse Ya da kötülük tasarladınsa, Dur ve düşün*ft*!D Not 30:32 “Dur ve düşün”: İbranice “Elini ağzına koy”.

Özd.30: 33 Çünkü nasıl sütü dövünce tereyağı, Burnu sıkınca kan çıkarsa, Öfkeyi kurcalayınca da kavga çıkar.”

Lemuel’in Özdeyişleri

BÖLÜM 31

Özd.31: 1 Massa Kralı Lemuel’in sözleri, Annesinin ona öğrettikleri:

Özd.31: 2 “Oğlum, rahmimin ürünü, ne diyeyim? Adaklarımın yanıtı oğlum, ne diyeyim?

Özd.31: 3 Gücünü kadınlara, Gençliğini kralları mahvedenlere kaptırma!

Özd.31: 4 “Şarap içmek krallara yakışmaz, ey Lemuel, Krallara yakışmaz! İçkiyi özlemek hükümdarlara yaraşmaz.

Özd.31: 5 Çünkü içince kuralları unutur, Mazlumun hakkını yerler.

Özd.31: 6 İçkiyi çaresize, Şarabı kaygı çekene verin.

Özd.31: 7 İçsin ki yoksulluğunu unutsun, Artık sefaletini anmasın.

Özd.31: 8 Ağzını hakkını savunamayan için, Kimsesizin davasını gütmek için aç.

Özd.31: 9 Ağzını aç ve adaletle yargıla, Mazlumun, yoksulun hakkını savun.”Erdemli Kadın*fu*

Özd.31: 10 Erdemli kadını kim bulabilir? Onun değeri mücevherden çok üstündür.D Not 10-31 ayetleri akrostiş biçimde yazılmıştır. Yani her satırsırayla İbranice alfabenin değişik bir harfiyle başlar.

Özd.31: 11 Kocası ona yürekten güvenir Ve kazancı eksilmez.

Özd.31: 12 Kadın ona kötülükle değil, Yaşamı boyunca iyilikle karşılık verir.

Özd.31: 13 Yün, keten bulur, Zevkle elleriyle işler.

Özd.31: 14 Ticaret gemileri gibidir, Yiyeceğini uzaktan getirir.

Özd.31: 15 Gün ağarmadan kalkar, Ev halkına yiyecek, hizmetçilerine paylarını verir.

Özd.31: 16 Bir tarlayı gözüne kestirip satın alır, El emeğiyle kazandığı parayla bağ diker.

Özd.31: 17 Giyinip kollarını sıvar, Canla başla çalışır.

Özd.31: 18 Ticaretinin kârlı olduğunu bilir, Çırası gece boyunca yanar.

Özd.31: 19 Eliyle örekeyi tutar, Avucunda iği tutar.

Özd.31: 20 Mazluma kollarını açar, Yoksula elini uzatır.

Özd.31: 21 Kar yağınca ev halkı için kaygılanmaz, Çünkü hepsinin iki kat*fü* giysisi vardır.D Not 31:21 “İki kat” ya da “Kırmızı”.

Özd.31: 22 Yatak örtüleri dokur, Kendi giysileri ince mor ketendendir.

Özd.31: 23 Kocası ülkenin ileri gelenleriyle oturup kalkar, Kent kurulunda iyi tanınır.

Özd.31: 24 Kadın diktiği keten giysilerle Ördüğü kuşakları tüccara satar.

Özd.31: 25 Güç ve onurla kuşanmıştır, Geleceğe güvenle bakar.

Özd.31: 26 Ağzından bilgelik akar, Dili iyilik öğütler.

Özd.31: 27 Ev halkının işlerini yönetir, Tembellik nedir bilmez.

Özd.31: 28 Çocukları önünde ayağa kalkıp onu kutlar, Kocası onu över.

Özd.31: 29 “Soylu işler yapan çok kadın var, Ama sen hepsinden üstünsün” der.

Özd.31: 30 Çekicilik aldatıcı, güzellik boştur; Ama RAB’be saygılı kadın övülmeye layıktır.

Özd.31: 31 Ellerinin hak ettiğini verin kendisine, Yaptıkları için kent kurulunda övülsün.

AMOS

BÖLÜM 1

Amo.1: 1 Tekoalı koyun yetiştiricilerinden Amos’un sözleri. Uzziya’nın Yahuda, Yehoaş oğlu Yarovam’ın İsrail Kralı olduğu günlerde, depremden iki yıl önce Amos İsrail’le ilgili görümler gördü.

Amo.1: 2 Şöyle dedi: “RAB Siyon’dan kükrüyor, Yeruşalim’den gürlüyor. Yas tutuyor çobanların otlakları, Karmel Dağı’nın dorukları kuruyor.”

Rab İsrail’in Komşularını Cezalandırıyor

Amo.1: 3 RAB şöyle diyor: “Şamlılar’ın cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Demir düvenlerle Gilat halkını dövdüler.

Amo.1: 4 Bu yüzden Hazael’in evine ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek Ben-Hadat’ın

saraylarını.

Amo.1: 5 Şam'ın kapı sürgüsünü kıracağım, Söküp atacağım Aven Vadisi'nde oturanı, Beyteden'de elinde asayla dolaşanı; Kîr'e sürgün edilecek Aram halkı." RAB diyor.

Amo.1: 6 RAB şöyle diyor: "Gazzeliler'in cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Edomlular'a teslim etmek için Bütün halkı sürgün ettiler.

Amo.1: 7 Bu yüzden Gazze surlarına ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek saraylarını.

Amo.1: 8 Söküp atacağım Aşdot'ta oturanı, Aşkelon'da elinde asayla dolaşanı, Elimin tersini göstereceğim Ekron'a, Yok olacak Filistliler'in sağ kalanları!" Egemen RAB böyle diyor.

Amo.1: 9 RAB şöyle diyor: "Surlular'ın cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Bütün halkı Edomlular'a teslim edip sürdüler, Dostluk antlaşmasını anımsamadılar.

Amo.1: 10 Bu yüzden Sur Kenti'nin surlarına ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek saraylarını."

Amo.1: 11 RAB şöyle diyor: "Edomlular'ın cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Kılıçla kovaladılar kardeşlerini, Acıma nedir bilmediler; Hep yırtıcıydı öfkeleri, Sonsuza dek sürdü gazapları.

Amo.1: 12 Bu yüzden Teman'a ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek Bosra saraylarını."

Amo.1: 13 RAB şöyle diyor: "Ammonlular'ın cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Sınırlarını genişletmek için Gilatlı gebe kadınların karınlarını yardılar.

Amo.1: 14 Bu yüzden Rabba surlarını tutuşturacağım, Savaş günü çığlıklarla, Kasırga günü fırtınayla Ateş yakıp yok edecek saraylarını.

Amo.1: 15 Krallarıyla görevlileri, Hepsi sürgüne gidecek." RAB böyle diyor.

BÖLÜM 2

Amo.2: 1 RAB şöyle diyor:

Amo.2: 2 "Moavlılar'ın cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Edom Kralı'nın kemiklerini Kireçleşinceye dek yaktılar. Bu yüzden Moav'a ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek Keriyot saraylarını. Kargaşa, savaş naraları, Boru sesleri arasında ölecek Moav halkı.

Amo.2: 3 Söküp atacağım içinden yöneticisini, Öldüreceğim onunla bütün görevlilerini." RAB böyle diyor.

Amo.2: 4 RAB şöyle diyor: "Yahudalılar'ın cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Reddettiler yasamı, Kurallarıma uymadılar; Yalancı putlar saptırdı onları, Atalarının da izlediği putlar.

Amo.2: 5 Bu yüzden Yahuda'ya ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek Yeruşalim saraylarını."

Rab İsrail'i Cezalandırıyor

Amo.2: 6 RAB şöyle diyor: "İsrailliler'in cezasını kaldırmayacağım, Çünkü günah üstüne günah işlediler, Doğruyu para için, Yoksulu bir çift çarık için sattılar.

Amo.2: 7 Onlar ki, Yoksulun başını toz toprak içinde çiğner Ve mazlumun hakkını bir yana iterler.

Baba oğul aynı kızla yatarak Kutsal adımı kirletirler.

Amo.2: 8 Her sunağın yanına, Rehin alınan giysilerin üzerine uzanır, Tanrıları'nın Tapınağı'nda Ceza karşılığı alınan şarabı içerler.

Amo.2: 9 Ama ben onların önünde Amorlular'ı yok ettim; Sedir ağaçları kadar boylu, Meşe kadar güçlü olsa da, Yukarıdan meyvesini, Aşağıdan kökünü kuruttum.

Amo.2: 10 Sizi Mısır'dan ben çıkardım, Amor topraklarını sahiplenesiniz diye Çölde kırk yıl size yol gösterdim.

Amo.2: 11 Oğullarınızdan peygamberler, Gençlerinizden bana adanmış* kişiler atadım. Doğru değil mi, ey İsrailliler?" RAB böyle diyor.

Amo.2: 12 "Sizse bana adanmış kişilere şarap içirdiniz Ve peygamberlere, `Peygamberlik etmeyin!' Diye buyruk verdiniz.

Amo.2: 13 "Tahıl yüklü araba toprağı nasıl ezerse, İşte ben de sizi öyle ezeceğim.

Amo.2: 14 Hızlı koşan kaçamayacak, Güçlü gücünü gösteremeyecek, Yiğit canını kurtaramayacak,

Amo.2: 15 Okçu yerini koruyamayacak, Ayağı tez olan uzaklaşamayacak, Atlı canını kurtaramayacak,

Amo.2: 16 En yürekli yiğitler bile O gün silahlarını bırakıp kaçacak." RAB böyle diyor.

BÖLÜM 3

Amo.3: 1 Ey İsrailliler, kulak verin RAB'bin size, Mısır'dan çıkardığıhalka söylediği şu sözlere:

Amo.3: 2 "Yeryüzündeki bütün halklar arasından yalnız sizi tanıdım, Bu yüzden suçlarınızı karşılıksız bırakmayacağım." Tanrı Konuşursa, Peygamber Susamaz

Amo.3: 3 İki kişi anlaşmadan birlikte yürür mü?

Amo.3: 4 Avı olmayan aslan ormanda kükrer mi? Bir şey yakalamadıkça genç aslan ininde homurdanır mı?

Amo.3: 5 Tuzak kurulmamışsa, Yerdeki kapana kuş düşer mi? İçine bir şey düşmedikçe Kapan yerden fırlar mı?

Amo.3: 6 Kentte boru çalınır da halk korkmaz mı? RAB'bin onayı olmadan bir kentin başına felaket gelir mi?

Amo.3: 7 Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu peygamberlere Sırrını açmadıkça bir şey yapmaz.

Amo.3: 8 Aslan kükrer de kim korkmaz? Egemen RAB söyler de kim peygamberlik etmez?

Amo.3: 9 Aşdot ve Mısır saraylarına duyurun: "Samiriye dağlarında toplanın" deyin, "Kentin ortasındaki büyük kargaşayı, İçindeki baskıyı görün."

Amo.3: 10 RAB, "Onlar doğruluk nedir bilmiyorlar" diyor, "Saraylarına zorbalık ve çapul yığmışlar."

Amo.3: 11 Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, "Düşman kuşatmakta ülkenizi, Saraylarınızı

yağmalayacak, güçsüz kılacak sizi."

Amo.3: 12 RAB şöyle diyor: "Bir çoban aslanın ağzındaki hayvanın iki bacağını Ya da kulağının parçasını nasıl kaparsa, Samiriye'de sedir köşelerine, Divan yastıklarına Kurulan İsrailliler de öyle kurtarılacak.

Amo.3: 13 Dinleyin ve Yakup soyunu uyarın." Egemen RAB, Her Şeye Egemen Tanrı konuşuyor:

Amo.3: 14 "İsyanlarından ötürü İsrail'i cezalandırdığım gün, Beytel'in sunaklarını da yok edeceğim. Kesilip yere düşecek sunağın boynuzları.

Amo.3: 15 Hem kışlık hem yazlık evi vuracağım, Yok olacak fildişi evler, Sonu gelecek büyük evlerin." RAB böyle diyor.

İsrail Rab'be Dönmüyor BÖLÜM 4

Amo.4: 1 Ey sizler, Samiriye Dağı'ndaki Başan inekleri*fa*, Yoksula baskı yapan, Mazlumu ezen, Beylerine, "Getir de içelim!" diyen hanımlar! Kulak verin şu sözlere:D Not 4:1 Başan inekleri semizlikleriyle ünlüydü.

Amo.4: 2 Egemen RAB kutsallığı üstüne ant içerek şöyle dedi: "İşte geliyor o günler; Sizi et kancalarıyla, En son kalanlarınızı balık çengelleriyle götürecekleri günler.

Amo.4: 3 Her biriniz karşınızdaki gedikten çıkacak, Harmon'a atılacaksınız." RAB böyle diyor.

Amo.4: 4 "Beytel'e gelip günah işleyin, Gilgal'a gelip daha da günah işleyin! Her sabah kurbanlarınızı, Üç günde bir de ondalıklarınızı getirin.

Amo.4: 5 Şükran sunusu olarak mayalı ekmek yakın, Gönülden verdiğiniz sunuları açıklayıp duyurun! Çünkü bundan hoşlanıyorsunuz, ey İsrailliler." Egemen RAB böyle diyor.

Amo.4: 6 "Bütün kentlerinizde açlıktan nefesiniz koktu*fb*, Bulunduğunuz her yerde size kıtlık verdim, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor.D Not 4:6 "Açlıktan nefesiniz koktu": İbranice "Size diş temizliği verdim".

Amo.4: 7 "Hasat mevsimine daha üç ay varken, Sizden yağmuru da esirgedim. Bir kente yağmur yağdırdım, Öbürüne yağdırmadım. Bir tarla yağmur aldı, Öteki almayıp kurudu.

Amo.4: 8 Su bulmak için Kent kent sersemce dolaştınız; Suya doyamadınız, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor.

Amo.4: 9 "Samyeli ve küfle sizi cezalandırdım, Mahvettim*fc* bağlarınızı, bahçelerinizi, İncir ve zeytin ağaçlarınızı çekirge yedi, Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor.D Not 4:9 "Mahvettim" ya da "Çok kez".

Amo.4: 10 "Mısır'da olduğu gibi Aranıza salgın hastalık gönderdim, Kılıçtan geçirdim yiğitlerinizi, Atlarınızı düşmanlarınıza verdim, Ordugahınızın pis kokusunu burunlarınıza doldurdum; Yine de bana dönmediniz." RAB böyle diyor.

Amo.4: 11 "Sodom ve Gomora'yı altüst ettiğim gibi, Altüst ettim içinizden bazılarını. Ateşten kurtarılan yanık odun parçasına döndünüz, Yine de yönelmediniz bana." RAB böyle diyor.

Amo.4: 12 "Bu yüzden sana şunu yapacağım, ey İsrail. Yapacaklarım için Tanrın'ı karşılamaya hazırlan, ey İsrail!"

Amo.4: 13 Çünkü dağlara biçim veren, Rüzgarı yaratan, düşüncelerini insana bildiren, Şafağı karanlığa çeviren, Dünyanın yüksek yerlerine ayak basan işte O'dur, O'nun adı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

Tövbeye Çağrı

BÖLÜM 5

Amo.5: 1 Ey İsrail halkı, kulak ver,

Amo.5: 2 Üzerine yakacağım ağıtın sözlerine: "Düştü erden kız İsrail, Bir daha kalkamaz, Serilmiş kendi toprağına, Kaldıran yok."

Amo.5: 3 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: "Bin kişiyle savaşa çıkan kentin Yüz adamı sağ kalacak, Yüz kişiyle çıkanın On adamı kalacak İsrail halkına."

Amo.5: 4 Bu yüzden RAB İsrail halkına şöyle diyor: "Bana yönelin, yaşarsınız;

Amo.5: 5 Beytel'e gitmeyin, Gilgal'a girmeyin, Beer-Şeva'ya geçmeyin, Çünkü Gilgal halkı kesinlikle sürgün edilecek, Beytel bir hiç*fç* olacak."D Not 5:5 "Hiç": İbranice "Aven". Bu sözcük "Hiç" ya da "Kötülük" anlamına gelir. "Beytaven" aşağılamak amacıyla Beytel için kullanılırdı.

Amo.5: 6 RAB'be yönelin, yaşarsınız, Yoksa Yusuf soyunda bir ateş gibi parlar, Beytel'i yakıp yok eder. Yangını söndürecek kimse çıkmaz.

Amo.5: 7 Ey adaleti acı pelinotuna çevirenler, Doğruluğu yere çalanlar!

Amo.5: 8 Ülker ve Oryon takımyıldızlarını yaratan, Zifiri karanlığı sabaha çeviren, Gündüzü geceyle karartan, Deniz sularını çağırıp Yeryüzüne dökenin adı RAB'dir.

Amo.5: 9 Kaleyi ansızın yıkar, Surlu kenti yerle bir eder.

Amo.5: 10 Mahkemede kendilerini azarlayandan nefret ediyor, Doğru konuşandan iğreniyorlar.

Amo.5: 11 Yoksulu ezdiğiniz, Ondan zorla buğday kopardığınız için Yaptığınız yontma taş evlerde oturmayacak, Diktiğiniz güzel bağların şarabını içmeyeceksiniz.

Amo.5: 12 Çünkü isyanlarınızın çok, Günahlarınızın sayısız olduğunu biliyorum, Ey doğru kişiye baskı yapan, Rüşvet alan, Mahkemede mazlumun hakkını yiyenler!

Amo.5: 13 Bu yüzden susmak düşer akıllı insana Böyle bir zamanda,Çünkü zaman kötüdür.

Amo.5: 14 Kötülüğe değil, İyiliğe yönelin ki yaşayasınız; Böylece dediğiniz gibi, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı sizinle olur.

Amo.5: 15 Kötülükten nefret edin, İyiliği sevin, Mahkemede adaleti koruyun. Belki RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Yusuf'un soyundan sağ kalanlara lütfeder.

Amo.5: 16 Bu yüzden RAB, Her Şeye Egemen Tanrı Rab şöyle diyor: "Bütün meydanlarda çığlık kopacak, Sokaklarda inim inim inleyecekler; Irgatları yas tutmaya, Ağıtçıları feryat etmeye çağıracaklar.

Amo.5: 17 Bütün bağlarda çığlık kopacak, Çünkü ben aranızdan geçeceğim." RAB böyle diyor.

Rab'bin Günü

Amo.5: 18 Vay başına, RAB'bin gününü özlemle bekleyenlerin! Niçin özlüyorsunuz RAB'bin gününü? O gün aydınlık değil, karanlık olacak.

Amo.5: 19 Nasıl ki, biri aslanın önünden kaçar da karşısına ayı çıkar, Evine döner, elini duvara dayar da elini yılan sokar.

Amo.5: 20 RAB'bin günü aydınlık değil, karanlık olmayacak mı? Hem de zifiri karanlık, Bir parıltı bile yok.

Amo.5: 21 RAB şöyle diyor: "İğreniyor, tiksiniyorum bayramlarınızdan, Hoşlanmıyorum dinsel toplantılarınızdan,

Amo.5: 22 Yakmalık ve tahıl sunularınızı* Bana sunsanız bile kabul etmeyeceğim, Besili hayvanlarınızdan sunacağınız Esenlik sunularına* dönüp bakmayacağım.

Amo.5: 23 Uzak tutun benden ezgilerinizin gürültüsünü, Çenklerinizin sesini dinlemeyeceğim.

Amo.5: 24 Bunun yerine adalet su gibi, Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın.

Amo.5: 25 "Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl boyunca Bana mı kurbanlar, sunular sundunuz?

Amo.5: 26 Gerçekte kralınız Sakkut'u, putunuz Kayvan'ı*fd*, Kendiniz için yaptığınız ilahın yıldızını taşıdınız.D Not 5:26 "Gerçekte kralınız Sakkut'u, putunuz Kayvan'ı" ya da "Gerçekte kralınızın çadırını, putlarınızın kaidesini". Sakkut ve Kayvan İsrail'de tapılan ilahlardı. Asur ilahları olduğu sanılıyor.

Amo.5: 27 Bu yüzden sizi Şam'ın ötesine süreceğim." RAB böyle diyor, O'nun adı Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

Vay Başına Kaygısızların

BÖLÜM 6

Amo.6: 1 Vay başına Siyon'daki kaygısızların, Samiriye Dağı'nda kendilerini güvende sananların, İsrail halkının başvurduğu Önder ulusun tanınmış insanlarının!

Amo.6: 2 Kalne Kenti'ne gidin de görün, Oradan büyük Hama'ya geçin, Filistliler'in Gat Kenti'ne inin, Sizin bu krallıklarınızdan daha mı iyiler? Toprakları sizinkinden daha mı geniş?

Amo.6: 3 Ey sizler, kötü günü uzak sanan, Zorbalık tahtını yaklaştıranlar.

Amo.6: 4 Ey sizler, fildişi süslü yataklara uzananlar, Sedirlere serilenler, Seçme kuzular, besili buzağılar yiyenler,

Amo.6: 5 Çenk eşliğinde türkü söyleyenler, Davut gibi beste yapanlar,

Amo.6: 6 Tas tas şarap içenler, Yağların en güzelini sürünenler, Yusuf'un yıkımına kederlenmeyenler!

Amo.6: 7 Bu yüzden şimdi bunlar Sürgüne gideceklerin başını çekecekler; Sona erecek sedire serilenlerin cümbüşü.

Amo.6: 8 Egemen RAB başı üzerine ant içti, Her Şeye Egemen Tanrı RAB şöyle diyor: "Yakup'un gururundan iğreniyor, Saraylarından tiksiniyorum. Bu yüzden içindeki her şeyle kenti Düşmana teslim edeceğim."

Amo.6: 9 Eğer bir evden on kişi kalmışsa, Onlar da ölecek.

Amo.6: 10 Ölünün akrabası yakmak için cesedi evden almaya gelince, Evdekine, “Yanında kimse var mı?” diye soracak, O da, “Hayır!” yanıtını alınca, “Sus!” diyecek, “RAB’bin adı anılmamalı.”

Amo.6: 11 Çünkü RAB buyuruyor, Büyük ev toza, Küçük ev küle dönecek.

Amo.6: 12 Atlar kaya üzerinde koşar mı? Kimse denizde*fe* öküzle çift sürer mi? Ama siz adaleti zehire, Doğruluk meyvesini pelinotuna çevirdiniz.D Not 6:12 “Denizde” ya da “Orada”.

Amo.6: 13 Sizler, Lo-Devar*ff* Kenti’ni aldık diye sevinenler, “Karnayim’i*fg* kendi bileğimizle ele geçirmedik mi?” diyenlersiniz.D Not 6:13 “Lo-Devar”: “Bir hiç” anlamına gelir. 6:13 “Karnayim”: “Boynuzlar” anlamına gelir. Boynuz gücün simgesidir.

Amo.6: 14 “İşte bu yüzden, ey İsrail halkı, Üzerinize bir ulus göndereceğim” Diyor Her Şeye Egemen Tanrı RAB, “Levo-Hamat’tan Arava Vadisi’ne kadar ezecekler sizi.”

Amos’un Görümleri

BÖLÜM 7

Amo.7: 1 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Kralın payına düşen otlarbiçilmişti. Otlar yeniden yeşermeye başlarken RAB sürüyle çekirgeyaratıyordu. Amo.7: 2 Çekirgeler ülkedeki yeşil bitkileri yiyip bitirince:”Ey Egemen RAB, lütfen halkını bağışla!” dedim, “Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!”

Amo.7: 3 Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. “Gerçekleşmeyecek bu” dedi.

Amo.7: 4 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım, Egemen RAB halkınıcezalandırmak için ateşi çağırdı. Ateş enginleri yakıp tüketti,karayı yakıp tüketmeye başladı.

Amo.7: 5 O zaman, “Ey Egemen RAB, lütfen dur!” dedim, “Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!”

Amo.7: 6 Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. Egemen RAB, “Bu da gerçekleşmeyecek” dedi.

Amo.7: 7 Başka bir görümde şunu gösterdi bana: Baktım, Rab çekülkullanılarak örülmüş dümdüz bir duvarın yanında duruyor; elinde bir çekül var.

Amo.7: 8 RAB, “Ne görüyorsun, Amos?” diye sordu.Ben de, “Bir çekül” dedim.Bunun üzerine Rab, “İşte, halkım İsrail’in ortasına da bir çekülkoyacağım” dedi, “Bir daha onları esirgemeyeceğim.

Amo.7: 9 “Yok olacak İshak soyunun tapınma yerleri, Yıkılacak İsrail’in kutsal yerleri, Kılıçla yürüyeceğim Yarovam soyunun üstüne.”

Amos ile Amatsya

Amo.7: 10 Beytel’deki Kâhin* Amatsya, İsrail Kralı Yarovam’a habergönderip şöyle dedi: “Amos İsrail’in göbeğinde sana düzen kurdu.Ülke onun bunca sözünü kaldıramaz.

Amo.7: 11 Çünkü Amos diyor ki,”`Yarovam kılıçla öldürülecek, İsrail halkı kesinlikle ülkesinin dışına, Sürgüne gönderilecek.’”

Amo.7: 12 Bunun üzerine Amatsya Amos'a, "Çek git, ey bilici*!" dedi,"Yahuda'ya kaç. Ekmeğini orada kazan. Orada peygamberlik et.

Amo.7: 13 Bir daha Beytel'de peygamberlik etme. Çünkü burası kralınkutsal yeri, krallık tapınağıdır."

Amo.7: 14 Amos, "Ben ne peygamberdim ne de peygamber oğluydum" diyekarşılık verdi, "Yalnızca sığır yetiştirirdim. Yabanıl incir ağaçlarına bakardım.

Amo.7: 15 RAB beni sürünün ardından aldı, `Git, halkım İsrail'epeygamberlik et' dedi.

Amo.7: 16 Şimdi kulak ver RAB'bin sözlerine:"`İsrail'e karşı peygamberlik etme, İshak soyuna karşı konuşma!' diyorsun.

Amo.7: 17 Bu yüzden RAB şöyle diyor: `Karın kentte fahişe olacak, Oğulların, kızların kılıçtan geçirilecek. Ölçü ipiyle paylaşılacak toprağın, Sen ise kirli sayılan toprakta can vereceksin. İsrail halkı kesinlikle ülke dışına, Sürgüne gönderilecek.'"

Bir Sepet Meyve

BÖLÜM 8

Amo.8: 1 Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım bir sepet olgun meyve. Amo.8: 2 Bana, "Ne görüyorsun, Amos?" diye sordu. "Bir sepet olgun*fh* meyve" diye yanıtladım. Bunun üzerine RAB, "Halkım İsrail'in sonu*fh* geldi" dedi, "Birdaha onları esirgemeyeceğim.D Not 8:2 İbranice "Olgun" ve "Son" sözcükleri birbirini çağrıştırıyor.

Amo.8: 3 O gün saraydaki türküler yas çığlıklarına dönecek." EgemenRAB, "Her yer atılmış cesetlerle dolacak, sessizlik hüküm sürecek" diyor.

Amo.8: 4 Dinleyin bunu, ey yoksulu çiğneyenler, Ülkedeki mazlumları yok edenler!

Amo.8: 5 Diyorsunuz ki, "Yeni Ay Töreni geçse de tahılımızı satsak, Şabat Günü* geçse de buğdayımızı satışa çıkarsak. Ölçeği*fı* küçültüp fiyatı*fi* yükseltsek, Hileli tartı kullanıpD Not 8:5 "Ölçek": İbranice "Efa", yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. 8:5 "Fiyat": İbranice "Şekel", yaklaşık 11.5 gramlık bir ağırlık taşı.

Amo.8: 6 Yoksulları gümüş, Mazlumları bir çift çarık karşılığında satın alsak. Buğday yerine süprüntüsünü satsak."

Amo.8: 7 Yakup soyunun gurur duyduğu RAB kendi başı üstüne ant içti: "Onların yaptıklarının hiçbirini asla unutmayacağım.

Amo.8: 8 Bu yüzden yer sarsılmayacak mı, Üzerinde yaşayan herkes yas tutmayacak mı? Bütün yer Nil gibi yükselecek, Kabarıp yine inecek Mısır'ın ırmağı gibi."

Amo.8: 9 "O gün" diyor Egemen RAB, "Öğleyin güneşi batıracağım, Güpegündüz yeryüzünü karartacağım.

Amo.8: 10 Bayramlarınızı yasa, Bütün ezgilerinizi ağıta döndüreceğim. Her bele çul kuşattıracağım, Her başın saçını yoldurtacağım. O günü biricik oğulun ardından tutulan yasa çevirecek, Sonunu acı getireceğim.

Amo.8: 11 "İşte günler geliyor, Ülkeye kıtlık göndereceğim" Diyor Egemen RAB,"Ekmek ya da su kıtlığı değil, RAB'bin sözlerine susamışlık göndereceğim.

Amo.8: 12 RAB'bin sözünü bulmak için İnsanlar denizden denize, Kuzeyden doğuya dek dolaşacak, Oraya buraya koşacak, ama bulamayacaklar.

Amo.8: 13 O gün güzel kızlar, Yiğitler susuzluktan bayılacak.

Amo.8: 14 Samiriye tanrıçası Aşima*fj* üzerine ant içenler, `Ey Dan, senin ilahının başı üzerine' Ve, `Beer-Şeva ilahının*fk* başı üzerine' diyenler Düşecek ve bir daha kalkmayacak."D Not 8:14 "Samiriye tanrıçası Aşima" ya da "Samiriye rezaleti". 8:14 Septuaginta "İlahının", Masoretik metin "Yolunun".

İsrail Yıkıma Uğruyor

BÖLÜM 9

Amo.9: 1 Rab'bi gördüm, Sunağın yanında duruyordu."Sütun başlıklarına vur, Eşikler sarsılsın" dedi,"Başlıkları insanların başında parala. Sağ kalanları kılıçtan geçireceğim. Kaçan, kurtulan olmayacak,

Amo.9: 2 Ölüler diyarını delip girseler, Elimi uzatıp onları çıkaracağım. Göklere çıksalar, Onları oradan indireceğim.

Amo.9: 3 Karmel Dağı'nın doruklarına gizlenseler, Artlarına düşüp onları yakalayacağım. Gözümün önünden uzağa, denizin dibine girseler, Orada yılana buyruk vereceğim, Onları sokacak.

Amo.9: 4 Düşmanlarınca sürgün edilseler, Orada kılıca buyruk vereceğim, Onları biçecek. Gözümü üzerlerinden ayırmayacağım, Ama iyilik için değil, kötülük için."

Amo.9: 5 Rab, Her Şeye Egemen RAB Yere dokununca yer erir, Üzerinde yaşayan herkes yasa bürünür, Bütün yeryüzü Nil gibi kabarır, Mısır'ın ırmağı gibi yine alçalır.

Amo.9: 6 Yukarı odalarını gökyüzünde yapan, Kubbesini yeryüzünde kuran, Denizin sularını çağırıp yeryüzüne döken O'dur; O'nun adı RAB'dir.

Amo.9: 7 "Ey İsrailliler, Benim için Kûşlular'dan* ne farkınız var?" Diyor RAB."İsrailliler'i Mısır'dan, Filistliler'i Kaftor'dan*fl*, Aramlılar'ı Kîr'den çıkaran ben değil miyim?D Not 9:7 "Kaftor": Bugünkü Girit.

Amo.9: 8 "İşte, Egemen RAB'bin gözleri Bu günahlı krallığın üzerindedir. Onu yeryüzünden söküp atacağım, Ancak Yakup soyunu büsbütün yok etmeyeceğim" Diyor RAB.

Amo.9: 9 "İşte buyruk vereceğim, Bütün uluslar arasından İsrail'i kalburla eler gibi eleyeceğim, Bir çakıl bile yere düşmeyecek.

Amo.9: 10 Halkımın arasındaki bütün günahlılar,`Kötülük bizi bulmaz, bize erişmez' diyenler Kılıçtan geçirilecek."

İsrail'in Rab'be Dönüşü

Amo.9: 11 "O gün Davut'un yıkık çardağını yeniden kuracağım, Gediklerini kapayacak, Yıkık yerlerini onaracağım, Onu eskisi gibi yapacağım,

Amo.9: 12 Öyle ki, Edomlular'ın sağ kalanlarını, Bana ait olan bütün ulusları sahiplensinler." Bunu yapacak olan RAB böyle diyor.

Amo.9: 13 "İşte, günler geliyor" diyor RAB, "Çift süren orakçıya, Üzüm basan ekin ekene

erişecek, Dağlardan tatlı şarap damlayacak, Bütün tepelerden akacak.

Amo.9: 14 Sürgün halkım İsrail'i geri getireceğim, Yıkık kentleri onarıp orada yaşayacaklar, Bağlar dikip şarabını içecekler, Bahçeler yapıp meyvesini yiyecekler.

Amo.9: 15 Onları topraklarına dikeceğim, Bir daha sökülmeyecekler Kendilerine verdiğim topraktan." Tanrınız RAB böyle diyor.

MISIRDAN ÇIKIŞ

İsrailliler Mısır'da Baskı Görüyor

BÖLÜM 1

Çık.1: 1 Yakup'la birlikte aileleriyle Mısır'a giden İsrailoğulları'nın adları şunlardır:

Çık.1: 2 Ruben, Şimon, Levi, Yahuda,

Çık.1: 3 İssakar, Zevulun, Benyamin,

Çık.1: 4 Dan, Naftali, Gad, Aşer.

Çık.1: 5 Yakup'un soyundan gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusufzaten Mısır'daydı.

Çık.1: 6 Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü.

Çık.1: 7 Ama soyları arttı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler,ülke onlarla dolup taştı.

Çık.1: 8 Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısır'datahta çıktı.

Çık.1: 9 Halkına, "Bakın, İsrailliler sayıca bizden daha çok" dedi,

Çık.1: 10 "Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha daçoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler."

Çık.1: 11 Böylece Mısırlılar İsrailliler'in başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar. İsrailliler firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar.

Çık.1: 12 Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsrailliler daha da çoğalarakbölgeye yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak

Çık.1: 13 İsrailliler'i amansızca çalıştırdılar.

Çık.1: 14 Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağırişlerle yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onlarıamansızca kullandılar.

Çık.1: 15 Mısır Kralı, Şifra ve Pua adındaki İbrani ebelere şöylededi:

Çık.1: 16 "İbrani kadınlarını doğum sandalyesinde doğurturken iyibakın; çocuk erkekse öldürün, kızsa dokunmayın."

Çık.1: 17 Ama ebeler Tanrı'dan korkan kimselerdi, Mısır Kralı'nınbuyruğuna uymayarak erkek çocukları sağ bıraktılar.

Çık.1: 18 Bunun üzerine Mısır Kralı ebeleri çağırtıp, "Niçin yaptınızbunu?" diye sordu, "Neden

erkek çocukları sağ bıraktınız?"

Çık.1: 19 Ebeler, "İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara benzemiyor" diyeyanıtladılar, "Çok güçlüler. Daha ebe gelmeden doğuruyorlar."

Çık.1: 20 Tanrı ebelere iyilik etti. Halk çoğaldıkça çoğaldı.

Çık.1: 21 Ebeler kendisinden korktukları için Tanrı onları ev barksahibi yaptı.

Çık.1: 22 Bunun üzerine firavun bütün halkına buyruk verdi: "Doğanher İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak."

Musa'nın Doğumu BÖLÜM 2

Çık.2: 1 Levili bir adam kendi oymağından bir kızla evlendi.

Çık.2: 2 Kadın gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Güzel bir çocukolduğunu görünce, onu üç ay gizledi.

Çık.2: 3 Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir sepet alıpkatran ve ziftle sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı.

Çık.2: 4 Çocuğun ablası kardeşine ne olacağını görmek için uzaktangözlüyordu.

Çık.2: 5 O sırada firavunun kızı yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için hizmetçisini gönderdi.

Çık.2: 6 Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıyarak, "Bu birİbrani çocuğu" dedi.

Çık.2: 7 Çocuğun ablası firavunun kızına, "Gidip bir İbrani sütnineçağırayım mı?" diye sordu, "Senin için bebeği emzirsin."

Çık.2: 8 Firavunun kızı, "Olur" diye yanıtladı. Kız gidip bebeğinannesini çağırdı.

Çık.2: 9 Firavunun kızı kadına, "Bu bebeği al, benim için emzir,ücretin neyse veririm" dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi.

Çık.2: 10 Çocuk büyüyünce, onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğuevlat edindi. "Onu sudan çıkardım" diyerek adını Musa*fa* koydu.D Not 2:10 "Musa": İbranice "Moşe", "Çıkarmak" anlamına gelen "Maşa" sözcüğünü çağrıştırır.

Musa Midyan'a Kaçıyor

Çık.2: 11 Musa büyüdükten sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlı'nın bir İbrani'yi dövdüğünü gördü.

Çık.2: 12 Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca,Mısırlı'yı öldürüp kuma gizledi.

Çık.2: 13 Ertesi gün gittiğinde, iki İbrani'nin kavga ettiğini gördü.Haksız olana, "Niçin kardeşini dövüyorsun?" diye sordu.

Çık.2: 14 Adam, "Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?" diyeyanıtladı, "Mısırlı'yı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?" O zaman Musa korkarak, "Bu iş ortaya çıkmış!" diye düşündü.

Çık.2: 15 Firavun olayı duyunca Musa'yı öldürtmek istedi. Ancak Musaondan kaçıp Midyan yöresine gitti. Bir kuyunun başında otururken

Çık.2: 16 Midyanlı bir kâhinin* yedi kızı su çekmeye geldi.Babalarının sürüsünü suvarmak için yalakları dolduruyorlardı.

Çık.2: 17 Ama bazı çobanlar gelip onları kovmak istedi. Musa kızlarınyardımına koşup hayvanlarını suvardı.

Çık.2: 18 Sonra kızlar babaları Reuel'in yanına döndüler. Reuel,"Nasıl oldu da bugün böyle tez geldiniz?" diye sordu.

Çık.2: 19 Kızlar, "Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı"diye yanıtladılar, "Üstelik bizim için su çekip hayvanlara verdi."

Çık.2: 20 Babaları, "Nerede o?" diye sordu, "Niçin adamı dışarıdabıraktınız? Gidin onu yemeğe çağırın."

Çık.2: 21 Musa Reuel'in yanında kalmayı kabul etti. Reuel de kızıSippora'yı onunla evlendirdi.

Çık.2: 22 Sippora bir erkek çocuk doğurdu. Musa, "Garibim bu yabancıülkede" diyerek çocuğa Gerşom*fb* adını verdi.D Not 2:22 "Gerşom": "Orada garip" anlamına gelir.

Çık.2: 23 Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır Kralı öldü. İsrailliler hâlâ kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrı'ya erişti.

Çık.2: 24 Tanrı iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakup'layaptığı antlaşmayı anımsadı.

Çık.2: 25 İsrailliler'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.

Tanrı Musa'yı Çağırıyor

BÖLÜM 3

Çık.3:1 Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı.

Çık.3:2 RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde onagöründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor.

Çık.3:3 "Çok garip" diye düşündü, "Gidip bir bakayım, çalı nedentükenmiyor!"

Çık.3:4 RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden,"Musa, Musa!" diye seslendi. Musa, "Buyur!" diye yanıtladı.

Çık.3:5 Tanrı, "Fazla yaklaşma" dedi, "Çarıklarını çıkar. Çünkübastığın yer kutsal topraktır.

Çık.3:6 Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım." Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.

Çık.3:7 RAB, "Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm"dedi, "Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum.

Çık.3:8 Bu yüzden onları Mısırlılar'ın elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit*, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim.

Çık.3:9 İsraillilerin feryadı bana erişti. Mısırlılar'ın onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum.

Çık.3:10 Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim."

Çık.3:11 Musa, "Ben kimim ki firavuna gidip İsrailliler'i Mısır'dançıkarayım?" diye karşılık verdi.

Çık.3:12 Tanrı, "Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım" dedi, "Senibenim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız."

Çık.3:13 Musa şöyle karşılık verdi: "İsrailliler'e gidip, 'Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi' dersem, 'Adı nedir?' diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?"

Çık.3:14 Tanrı, "Ben Ben'im" dedi, "İsrailliler'e de ki, 'Beni sizeBen Ben'im diyen gönderdi.'

Çık.3:15 "İsrailliler'e de ki, 'Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı RAB*fc* gönderdi.' Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım.D Not 3:15 "RAB": İbranice "Yahve" (bkz. Önsöz). Yahve sözcüğüyle 14. ayetteki Ehye (Ben'im) sözcüğü aynı fiilden (olmak fiilinden) türetilir.

Çık.3:16 Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara şöyle de: 'Atalarınız İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı RAB bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısır'da size yapılanlarla yakından ilgileniyorum.

Çık.3:17 Söz verdim, sizi Mısır'da çektiğiniz sıkıntıdan kurtaracağım; Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye götüreceğim.'

Çık.3:18 "İsrail ileri gelenleri seni dinleyecekler. Sonra birlikte Mısır Kralı'na gidip, 'İbraniler'in Tanrısı RAB bizimle görüştü' diyeceksiniz, 'Şimdi izin ver, Tanrımız RAB'be kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım.'

Çık.3:19 Ama biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça Mısır Kralı gitmenize izin vermeyecek.

Çık.3:20 Elimi uzatacak ve aralarında şaşılası işler yaparak Mısır'ı cezalandıracağım. O zaman sizi salıverecek.

Çık.3:21 "Halkımın Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasını sağlayacağım. Gittiğinizde eli boş gitmeyeceksiniz.

Çık.3:22 Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın vegümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlılar'ı soyacaksınız."

Rab Musa'ya Belirtiler Gösteriyor

BÖLÜM 4

Çık.4: 1 Musa, "Ya bana inanmazlarsa?" dedi, "Sözümü dinlemez, 'RABsana görünmedi' derlerse, ne olacak?"

Çık.4: 2 RAB, "Elinde ne var?" diye sordu. Musa, "Değnek" diye yanıtladı.

Çık.4: 3 RAB, "Onu yere at" dedi. Musa değneğini yere atınca, değnekyılan oldu. Musa yılandan kaçtı.

Çık.4: 4 RAB, "Elini uzat, kuyruğundan tut" dedi. Musa elini uzatıpkuyruğunu tutunca yılan yine değnek oldu.

Çık.4: 5 RAB, “Bunu yap ki, ataları İbrahim’in, İshak’ın, Yakup’unTanrısı RAB’bin sana göründüğüne inansınlar” dedi.

Çık.4: 6 Sonra, “Elini koynuna koy” dedi. Musa elini koynuna koydu.Çıkardığı zaman eli bir deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu.

Çık.4: 7 RAB, “Elini yine koynuna koy” dedi. Musa elini yine koynunakoydu. Çıkardığı zaman eli eski haline dönmüştü.

Çık.4: 8 RAB, “Eğer sana inanmaz, ilk belirtiyi önemsemezlerse, ikinci belirtiye inanabilirler” dedi,

Çık.4: 9 “Bu iki belirtiye de inanmaz, sözünü dinlemezlerse, Nil’den biraz su alıp kuru toprağa dök. Irmaktan aldığın su toprakta kana dönecek.”

Çık.4: 10 Musa RAB’be, “Aman, ya Rab!” dedi, “Ben kulun ne geçmişte,ne de benimle konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü dili ağır, tutuk biriyim.”

Çık.4: 11 RAB, “Kim ağız verdi insana?” dedi, “İnsanı sağır, dilsiz,görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim?

Çık.4: 12 Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemengerektiğini sana öğreteceğim.”

Çık.4: 13 Musa, “Aman, ya Rab!” dedi, “Ne olur, benim yerimebaşkasını gönder.”

Çık.4: 14 RAB Musa’ya öfkelendi ve, “Ağabeyin Levili Harun var ya!”dedi, “Bilirim, o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek.

Çık.4: 15 Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizinkonuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim.

Çık.4: 16 O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sende onun için Tanrı gibi olacaksın.

Çık.4: 17 Bu değneği eline al, çünkü belirtileri onunla gerçekleştireceksin.”

Musa Mısır’a Dönüyor

Çık.4: 18 Musa kayınbabası Yitro’nun yanına döndü. Ona, “İzin ver, Mısır’daki soydaşlarımın yanına döneyim” dedi, “Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?” Yitro, “Esenlikle git” diye karşılık verdi.

Çık.4: 19 RAB Midyan’da Musa’ya, “Mısır’a dön, çünkü canını almakisteyenlerin hepsi öldü” demişti.

Çık.4: 20 Böylece Musa karısını, oğullarını eşeğe bindirdi; Tanrı’nınbuyurduğu değneği de eline alıp Mısır’a doğru yola çıktı.

Çık.4: 21 RAB Musa’ya, “Mısır’a döndüğünde, sana verdiğim güçle bütünşaşılası işleri firavunun önünde yapmaya bak” dedi, “Ama ben onu inatçı yapacağım. Halkı salıvermeyecek.

Çık.4: 22 Sonra firavuna de ki, ‘RAB şöyle diyor: İsrail benim ilkoğlumdur.

Çık.4: 23 Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın, dedim. Ama sen onusalıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim.’”

Çık.4: 24 RAB yolda, bir konaklama yerinde Musa'yla*fç* karşılaştı,onu öldürmek istedi.D Not 4:24 "Musa'yla": İbranice "Onunla".

Çık.4: 25 O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musa'nın*fd* ayaklarına dokundurdu. "Gerçekten sen bana kanlı güveysin" dedi.D Not 4:25 "Musa'nın": İbranice "Onun".

Çık.4: 26 Böylece RAB Musa'yı esirgedi. Sippora Musa'ya sünnettenötürü "Kanlı güveysin" demişti.

Çık.4: 27 RAB Harun'a, "Çöle, Musa'yı karşılamaya git" dedi. Harungitti, onu Tanrı Dağı'nda karşılayıp öptü.

Çık.4: 28 Musa duyurması için RAB'bin kendisine söylediği bütünsözleri ve gerçekleştirmesini buyurduğu bütün belirtileri Harun'a anlattı.

Çık.4: 29 Musa'yla Harun varıp İsrail'in bütün ileri gelenlerini topladılar.

Çık.4: 30 Harun RAB'bin Musa'ya söylemiş olduğu her şeyi onlaraanlattı. Musa da halkın önünde belirtileri gerçekleştirdi.

Çık.4: 31 Halk inandı; RAB'bin kendileriyle ilgilendiğini, çektiklerisıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca, eğilip tapındılar.

Musa'yla Harun Firavunun Huzurunda

BÖLÜM 5

Çık.5: 1 Sonra Musa'yla Harun firavuna gidip şöyle dediler: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapsın.'"

Çık.5: 2 Firavun, "RAB kim oluyor ki, O'nun sözünü dinleyip İsrailhalkını salıvereyim?" dedi. "RAB'bi tanımıyorum. İsrailliler'in gitmesine izin vermeyeceğim."

Çık.5: 3 Musa'yla Harun, "İbraniler'in Tanrısı bizimle görüştü" diyeyanıtladılar, "İzin ver, Tanrımız RAB'be kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım. Yoksa bizi salgın hastalık ya da kılıçla cezalandırabilir."

Çık.5: 4 Mısır Firavunu, "Ey Musa ve Harun, niçin halkı işindenalıkoyuyorsunuz? Siz de işinizin başına dönün" dedi,

Çık.5: 5 "Bakın, halkınız Mısırlılar'dan daha kalabalık, oysa sizonların işini engellemeye çalışıyorsunuz."

Çık.5: 6 Firavun o gün angaryacılara ve halkın başındaki görevlilerebuyruk verdi:

Çık.5: 7 "Kerpiç yapmak için artık halka saman vermeyeceksiniz.Gitsinler, kendi samanlarını kendileri toplasınlar.

Çık.5: 8 Önceki gibi aynı sayıda kerpiç yapmalarını isteyin, kerpiç sayısını azaltmayın. Çünkü tembel insanlardır; bu yüzden, 'Gidelim, Tanrımız'a kurban keselim' diye bağrışıyorlar.

Çık.5: 9 İşlerini ağırlaştırın ki, meşgul olsunlar, yalan sözlere kulak asmasınlar."

Çık.5: 10 Angaryacılarla görevliler gidip İsraillilere şöyle dediler: "Firavun diyor ki, 'Artık size saman vermeyeceğim.

Çık.5: 11 Gidin, nerede bulursanız oradan kendinize saman alın. Ancakişiniz hiç hafifletilmeyecek.'"

Çık.5: 12 Böylece halk saman yerine anız toplamak üzere bütün Mısır'adağıldı.

Çık.5: 13 Angaryacılar, "Saman verildiği günlerdeki gibi gündelik görevlerinizi eksiksiz yerine getirin" diyerek onlara baskı yapıyordu.

Çık.5: 14 Firavunun angaryacılarının atadığı İsrailli görevliler, "Niçin dün ve bugün daha önceki gibi gereken sayıda kerpiç yaptırmadınız?" diyerek dövüldüler.

Çık.5: 15 Bunun üzerine İsrailli görevliler firavunun yanına varıpyakındılar: "Neden kullarına böyle davranıyorsun?

Çık.5: 16 Neden bize saman verilmediği halde, 'Kerpiç yapın!' deniyor? İşte kulların dövülüyor, oysa suçlu senin kendi halkındır."

Çık.5: 17 Firavun, "Tembelsiniz siz, tembel!" diye karşılık verdi, "Bu yüzden 'Gidip RAB'be kurban keselim' diyorsunuz.

Çık.5: 18 Haydi, işinizin başına dönün. Size saman verilmeyecek; yinede aynı sayıda kerpiç üreteceksiniz."

Çık.5: 19 Kendilerine, "Her gün üretmeniz gereken kerpiç sayısını azaltmayacaksınız" dendiğinde İsrailli görevliler zor durumda olduklarını anladılar.

Çık.5: 20 Firavunun yanından ayrılınca, kendilerini bekleyen Musa'ylaHarun'a çıkıştılar.

Çık.5: 21 "RAB yaptığınızı görsün, cezanızı versin!" dediler, "Bizifiravunla görevlilerinin gözünde rezil ettiniz. Bizi öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz."

Tanrı Kurtuluş Sözü Veriyor

Çık.5: 22 Musa RAB'be döndü ve, "Ya Rab, niçin bu halka kötü davrandın?" dedi, "Beni bunun için mi gönderdin?

Çık.5: 23 Senin adına firavunla konuşmaya gittim gideli firavun bu halka kötü davranıyor. Sen de kendi halkını kurtarmak için hiçbir şey yapmadın."

BÖLÜM 6

Çık.6: 1 RAB Musa'ya, "Firavuna ne yapacağımı şimdi göreceksin" dedi,"Güçlü elimden ötürü İsrail halkını salıverecek, güçlü elimden ötürü onları ülkesinden kovacak."

Çık.6: 2 Tanrı ayrıca Musa'ya, "Ben RAB'bim" dedi,

Çık.6: 3 "İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrıolarak göründüm, ama onlara kendimi RAB adıyla tanıtmadım.

Çık.6: 4 Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermeküzere onlarla antlaşma yaptım.

Çık.6: 5 Mısırlılar'ın köleleştirdiği İsrailliler'in iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep andım.

Çık.6: 6 "Onun için İsrailliler'e de ki, 'Ben RAB'bim. Sizi Mısırlılar'ın boyunduruğundan

çıkaracak, onların kölesi olmaktan kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve kudretli elimle sizi özgür kılacağım.

Çık.6: 7 Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrınız olacağım. O zaman siziMısırlılar'ın boyunduruğundan çıkaran Tanrınız RAB'bin ben olduğumu bileceksiniz.

Çık.6: 8 Sizi İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğimtopraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben RAB'bim.'"

Çık.6: 9 Musa bunları İsrailliler'e anlattı, ama umutları kırıldığıve ağır baskı altında oldukları için onu dinlemediler.

Çık.6: 10-11 RAB Musa'ya, "Git, Mısır Firavunu'na İsrailliler'i ülkesinden salıvermesini söyle" dedi.

Çık.6: 12 Ama Musa, "İsrailliler beni dinlemedikten sonra, firavun nasıl dinler?" diye karşılık verdi, "Zaten iyi konuşan biri değilim*fe*."D Not 6:12 "Zaten iyi konuşan biri değilim": İbranice "Ben dudakları sünnetsiz bir adamım." Aynı ifade 6:30'da da geçer.

Çık.6: 13 RAB Musa ve Harun'la İsrailliler ve Mısır Firavunu hakkında konuştu. İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmalarını buyurdu.

Musa'yla Harun'un Soy Kütüğü

Çık.6: 14 İsrailliler'in aile önderleri şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. Ruben'in boyları bunlardır.

Çık.6: 15 Şimon'un oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. Şimon'un boyları bunlardır.

Çık.6: 16 Kayıtlarına göre Levioğulları'nın adları şunlardır: Gerşon, Kehat, Merari. Levi 137 yıl yaşadı.

Çık.6: 17 Gerşon'un oğulları boylarına göre şunlardır: Livni, Şimi.

Çık.6: 18 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Kehat 133yıl yaşadı.

Çık.6: 19 Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Kayıtlarına göre Levi boyları bunlardır.

Çık.6: 20 Amram halası Yokevet'le evlendi. Yokevet ona Harun'la Musa'yı doğurdu. Amram 137 yıl yaşadı.

Çık.6: 21 Yishar'ın oğulları: Korah, Nefek, Zikri.

Çık.6: 22 Uzziel'in oğulları: Mişael, Elsafan, Sitri.

Çık.6: 23 Harun Nahşon'un kızkardeşi ve Amminadav'ın kızı Elişeva'ylaevlendi. Elişeva ona Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı doğurdu.

Çık.6: 24 Korah'ın oğulları: Assir, Elkana, Aviasaf. Korahlılar'ın boyları bunlardır.

Çık.6: 25 Harun'un oğlu Elazar Putiel'in kızlarından biriyle evlendi. Karısı ona Pinehas'ı doğurdu. Boylarına göre Levili aile önderleri bunlardır.

Çık.6: 26 RAB'bin, "İsrailliler'i ordular halinde Mısır'dan çıkarın" dediği Harun ve Musa bunlardır.

Çık.6: 27 İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmak için Mısır Firavunu ile konuşanlar da Musa'yla Harun'dur.

Rab Musa'yla Harun'a Buyruk Veriyor

Çık.6: 28-29 RAB Mısır'da Musa'yla konuştuğunda, ona, "Ben RAB'bim"dedi, "Sana söylediğim her şeyi Mısır Firavunu'na ilet."

Çık.6: 30 Musa RAB'bin huzurunda, "Ben iyi konuşan biri değilim" diyekarşılık verdi, "Firavun beni nasıl dinler?"

BÖLÜM 7

Çık.7: 1 RAB, "Bak, seni firavuna karşı Tanrı gibi yaptım" dedi, "Ağabeyin Harun senin peygamberin olacak.

Çık.7: 2 Sana buyurduğum her şeyi ağabeyine anlat. O da firavunaİsrailliler'i ülkesinden salıvermesini söylesin.

Çık.7: 3 Ben firavunu inatçı yapacağım ki, belirtilerimi ve şaşılasıişlerimi Mısır'da arttırabileyim.

Çık.7: 4 Ama firavun sizi dinlemeyecek. O zaman elimi Mısır'ın üzerine koyacağım ve onları ağır biçimde cezalandırarak halkım İsrail'i ordular halinde Mısır'dan çıkaracağım.

Çık.7: 5 Mısır'a karşı elimi kaldırdığım ve İsrailliler'i aralarından çıkardığım zaman Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak."

Çık.7: 6 Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar.

Çık.7: 7 Firavunla konuştuklarında Musa seksen, Harun seksen üç yaşındaydı.

Harun'un Değneği Yılan Oluyor

Çık.7: 8 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi:

Çık.7: 9 "Firavun size, 'Bir mucize yapın' dediğinde, söyle Harun'a,değneğini alıp firavunun önüne atsın. Değnek yılan olacak."

Çık.7: 10 Böylece Musa'yla Harun firavunun yanına gittiler ve RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun değneğini firavunla görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan oluverdi.

Çık.7: 11 Bunun üzerine firavun kendi bilgelerini, büyücülerini çağırdı. Mısırlı büyücüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar.

Çık.7: 12 Her biri değneğini attı, değnekler yılan oldu. Ancak Harun'un değneği onların değneklerini yuttu.

Çık.7: 13 Yine de, RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi.

Kan Belası

Çık.7: 14 RAB Musa'ya, "Firavun inat ediyor, halkı salıvermeyi reddediyor" dedi,

Çık.7: 15 "Sabah git, firavun Nil'e inerken onu karşılamak için ırmakkıyısında bekle. Yılana dönüşen değneği eline al

Çık.7: 16 ve ona de ki, 'Halkımı salıver, çölde bana tapsınlar, demem için İbraniler'in Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Ama sen şu ana kadar kulak asmadın.

Çık.7: 17 Benim RAB olduğumu şundan anla, diyor RAB. İşte, elimdekideğneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek.

Çık.7: 18 Irmaktaki balıklar ölecek, ırmak leş gibi kokacak, Mısırlılar artık ırmağın suyunu içemeyecekler.'"

Çık.7: 19 Sonra RAB Musa'ya şöyle buyurdu: "Harun'a de ki, 'Değneğinial ve elini Mısır'ın suları üzerine -ırmakları, kanalları, havuzları, bütün su birikintileri üzerine- uzat, hepsi kana dönsün. Bütün Mısır'da tahta ve taş kaplardaki sular bile kana dönecek.'"

Çık.7: 20 Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun firavunla görevlilerinin gözü önünde değneğini kaldırıp ırmağın sularına vurdu. Bütün sular kana dönüştü.

Çık.7: 21 Irmaktaki balıklar öldü, ırmak kokmaya başladı. Mısırlılar ırmağın suyunu içemez oldular. Mısır'ın her yerinde kan vardı.

Çık.7: 22 Mısırlı büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar.RAB'bin söylediği gibi firavun inat etti ve Musa'yla Harun'u dinlemedi.

Çık.7: 23 Olanlara aldırmadan sarayına döndü.

Çık.7: 24 Mısırlılar içecek su bulmak için ırmak kıyısını kazmaya koyuldular. Çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı.

Çık.7: 25 RAB'bin ırmağı vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

Kurbağa Belası

BÖLÜM 8

Çık.8: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Firavunun yanına git ve ona de ki, 'RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar.

Çık.8: 2 Eğer halkımı salıvermeyi reddedersen, bütün ülkeni kurbağalarla cezalandıracağım.

Çık.8: 3 Irmak kurbağalarla dolup taşacak. Kurbağalar çıkıp sarayına,yatak odana, yatağına, görevlilerinin ve halkının evlerine, fırınlarına, hamur teknelerine girecekler.

Çık.8: 4 Senin, halkının, bütün görevlilerinin üstüne sıçrayacaklar.'

Çık.8: 5 "Harun'a de ki, 'Elindeki değneği ırmakların, kanalların, havuzların üzerine uzatıp kurbağaları çıkart; Mısır'ı kurbağalar kaplasın.'"

Çık.8: 6 Böylece Harun elini Mısır'ın suları üzerine uzattı; kurbağalar çıkıp Mısır'ı kapladı.

Çık.8: 7 Ancak büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve ülkeye kurbağaları saldılar.

Çık.8: 8 Firavun Musa'yla Harun'u çağırtıp, "RAB'be dua edin, benimve halkımın üzerinden kurbağaları uzaklaştırsın" dedi, "O zaman halkınızı RAB'be kurban kessinler diye salıvereceğim."

Çık.8: 9 Musa, "Sen karar ver" diye karşılık verdi, "Bunu sana bırakıyorum. Kurbağalar senden ve evlerinden uzak dursun, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin, görevlilerin ve halkın için ne

zaman dua edeyim?”

Çık.8: 10 Firavun, “Yarın” dedi. Musa, “Peki, dediğin gibi olsun” diye karşılık verdi, “Böylece bileceksin ki, Tanrımız RAB gibisi yoktur.

Çık.8: 11 Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden, halkındanuzaklaşacak, yalnız ırmakta kalacaklar.”

Çık.8: 12 Musa’yla Harun firavunun yanından ayrıldılar. Musa RAB’binfiravunun başına getirdiği kurbağa belası için RAB’be feryat etti.

Çık.8: 13 RAB Musa’nın isteğini yerine getirdi. Kurbağalar evlerde, avlularda, tarlalarda öldüler.

Çık.8: 14 Kurbağaları yığın yığın topladılar. Ülke kokudan geçilmezoldu.

Çık.8: 15 Ancak firavun ülkenin rahatladığını görünce, RAB’bin söylediği gibi inatçılık etti ve Musa’yla Harun’u dinlemedi.

Sivrisinek Belası

Çık.8: 16 RAB Musa’ya şöyle dedi: “Harun’a de ki, ‘Değneğini uzatıpyere vur, yerdeki toz sivrisineğe dönüşsün, bütün Mısır’ı kaplasın.’”

Çık.8: 17 Öyle yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca,insanlarla hayvanların üzerine sivrisinekler üşüştü. Mısır’da yerin bütün tozu sivrisineğe dönüştü.

Çık.8: 18 Büyücüler de kendi büyüleriyle tozu sivrisineğe dönüştürmekistedilerse de başaramadılar. İnsanların, hayvanların üzerini sivrisinek kapladı.

Çık.8: 19 Büyücüler firavuna, “Bu işte Tanrı’nın parmağı var” dediler. Ne var ki, RAB’bin söylediği gibi firavun inat etti, Musa’yla Harun’u dinlemedi.

Atsineği Belası

Çık.8: 20 RAB Musa’ya şöyle dedi: “Sabah erkenden kalk, firavun ırmağa inerken onu karşıla ve şöyle de: ‘RAB diyor ki, halkımı salıver, bana tapsınlar.

Çık.8: 21 Halkımı salıvermezsen senin, görevlilerinin, halkının, evlerinin üzerine atsineği yağdıracağım. Mısırlılar’ın evleri ve üzerinde yaşadıkları topraklar atsinekleriyle dolup taşacak.

Çık.8: 22 “’Ama o gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesinde farklı davranacağım. Orada atsineği olmayacak. Böylece bileceksin ki, bu ülkede RAB benim.

Çık.8: 23 Kendi halkımla senin halkın arasına fark koyacağım. Yarın bu belirti gerçekleşecek.’”

Çık.8: 24 RAB dediğini yaptı. Firavunun sarayına, görevlilerinin evlerine sürü sürü atsineği gönderdi. Mısır atsineği yüzünden baştan sona harap oldu.

Çık.8: 25 Firavun Musa’yla Harun’u çağırtıp, “Gidin, bu ülkede Tanrınız’a kurban kesin” dedi.

Çık.8: 26 Musa, “Bu doğru olmaz” diye karşılık verdi, “Çünkü Mısırlılar Tanrımız RAB’be kurban kesmeyi iğrenç sayıyorlar. İğrenç saydıkları bu şeyi gözlerinin önünde yaparsak bizi taşlamazlar mı?

Çık.8: 27 Tanrımız RAB’be kurban kesmek için, bize buyurduğu gibi üçgün çölde yol almalıyız.”

Çık.8: 28 Firavun, “Çölde Tanrınız RAB’be kurban kesmeniz için sizi salıveriyorum” dedi, “Yalnız çok uzağa gitmeyeceksiniz. Şimdi benim için dua edin.”

Çık.8: 29 Musa, “Yarın atsineklerini firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden uzaklaştırsın diye, yanından ayrılır ayrılmaz RAB’be dua edeceğim” dedi, “Yalnız firavun RAB’be kurban kesmek için halkın gitmesini önleyerek bizi yine aldatmamalı.”

Çık.8: 30 Musa firavunun yanından çıkıp RAB’be dua etti.

Çık.8: 31 RAB Musa’nın isteğini yerine getirdi; firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden atsineklerini uzaklaştırdı. Tek sinek kalmadı.

Çık.8: 32 Öyleyken, firavun bir kez daha inatçılık etti ve halkı salıvermedi.

Hayvanların Ölümü

BÖLÜM 9

Çık.9: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi: “Firavunun yanına git ve ona de ki, ‘İbraniler’in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar.

Çık.9: 2 Salıvermeyi reddeder, onları tutmakta diretirsen,

Çık.9: 3 RAB’bin eli kırlardaki hayvanlarınızı -atları, eşekleri, develeri, sığırları, davarları- büyük kırıma uğratarak sizi cezalandıracak.

Çık.9: 4 RAB İsrailliler’le Mısırlılar’ın hayvanlarına farklı davranacak. İsrailliler’in hayvanlarından hiçbiri ölmeyecek.’”

Çık.9: 5 RAB zamanı da belirleyerek, “Yarın ülkede bunu yapacağım”dedi.

Çık.9: 6 Ertesi gün RAB dediğini yaptı: Mısırlılar’ın hayvanları büyük çapta öldü. Ama İsrailliler’in hayvanlarından hiçbiri ölmedi.

Çık.9: 7 Firavun adam gönderdi, İsrailliler’in bir tek hayvanının bile ölmediğini öğrendi. Öyleyken, inat etti ve halkı salıvermedi.

Çıban Belası

Çık.9: 8 RAB Musa’yla Harun’a, “Yanınıza iki avuç dolusu ocak kurumualın” dedi, “Musa kurumu firavunun önünde göğe doğru savursun.

Çık.9: 9 Kurum bütün Mısır’ın üzerinde ince bir toza dönüşecek; ülkenin her yanındaki insanların, hayvanların bedenlerinde irinli çıbanlar çıkacak.”

Çık.9: 10 Böylece Musa’yla Harun ocak kurumu alıp firavunun önündedurdular. Musa kurumu göğe doğru savurdu. İnsanlarda ve hayvanlarda irinli çıbanlar çıktı.

Çık.9: 11 Büyücüler çıbandan ötürü Musa’nın karşısında duramaz oldular. Çünkü bütün Mısırlılar’da olduğu gibi onlarda da çıbanlar çıkmıştı.

Çık.9: 12 RAB firavunu inatçı yaptı, RAB’bin Musa’ya söylediği gibi,firavun Musa’yla Harun’u dinlemedi.

Dolu Belası

Çık.9: 13 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Sabah erkenden kalkıp firavunun huzuruna çık, de ki, 'İbraniler'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar.

Çık.9: 14 Yoksa bu kez senin, görevlilerinin, halkının üzerine bütün belalarımı yağdıracağım. Öyle ki, bu dünyada benim gibisi olmadığını öğrenesin.

Çık.9: 15 Çünkü elimi kaldırıp seni ve halkını salgın hastalıkla vurmuş olsaydım, yeryüzünden silinmiş olurdun.

Çık.9: 16 Gücümü sana göstermek, adımı bütün dünyaya tanıtmak içinseni ayakta tuttum.

Çık.9: 17 Hâlâ halkımı salıvermiyor, onlara üstünlük taslıyorsun.

Çık.9: 18 Bu yüzden, yarın bu saatlerde Mısır'a tarihinde görülmemişağır bir dolu yağdıracağım.

Çık.9: 19 Şimdi buyruk ver, hayvanların ve kırda neyin varsa hepsi sığınaklara konsun. Dolu yağınca, eve getirilmeyen, kırda kalan bütün insanlarla hayvanlar ölecek.'"

Çık.9: 20 Firavunun görevlileri arasında RAB'bin uyarısından korkanlar köleleriyle hayvanlarını çabucak evlerine getirdiler.

Çık.9: 21 RAB'bin uyarısını önemsemeyenler ise köleleriyle hayvanlarını tarlada bıraktı.

Çık.9: 22 RAB Musa'ya, "Elini göğe doğru uzat" dedi, "Mısır'ın her yerine, insanların, hayvanların, kırdaki bütün bitkilerin üzerine dolu yağsın."

Çık.9: 23 Musa değneğini göğe doğru uzatınca RAB gök gürlemeleri vedolu gönderdi. Yıldırım düştü. RAB Mısır'a dolu yağdırdı.

Çık.9: 24 Şiddetli dolu yağıyor, sürekli şimşek çakıyordu. Mısır Mısır olalı böylesi bir dolu görmemişti.

Çık.9: 25 Dolu Mısır'da insandan hayvana dek kırdaki her şeyi, bütün bitkileri mahvetti, bütün ağaçları kırdı.

Çık.9: 26 Yalnız İsrailliler'in yaşadığı Goşen bölgesine dolu düşmedi.

Çık.9: 27 Firavun Musa'yla Harun'u çağırtarak, "Bu kez günah işledim"dedi, "RAB haklı, ben ve halkım haksızız.

Çık.9: 28 RAB'be dua edin, yeter bu gök gürlemeleri ve dolu. Sizi salıvereceğim, artık burada kalmayacaksınız."

Çık.9: 29 Musa, "Kentten çıkınca, ellerimi RAB'be uzatacağım" dedi,"Gök gürlemeleri duracak, artık dolu yağmayacak. Böylece dünyanın RAB'be ait olduğunu bileceksin.

Çık.9: 30 Ama biliyorum, sen ve görevlilerin RAB Tanrı'dan hâlâkorkmuyorsunuz."

Çık.9: 31 Keten ve arpa mahvolmuştu; çünkü arpa başak vermiş, ketençiçek açmıştı.

Çık.9: 32 Ama buğday ve kızıl buğday henüz bitmediği için zarar görmemişti.

Çık.9: 33 Musa firavunun yanından ayrılıp kentten çıktı. Ellerini RAB'be uzattı. Gök gürlemesi ve dolu durdu, yağmur dindi.

Çık.9: 34 Firavun yağmurun, dolunun, gök gürlemesinin kesildiğini görünce, yine günah işledi.

Hem kendisi, hem görevlileri inat ettiler.

Çık.9: 35 RAB'bin Musa aracılığıyla söylediği gibi, firavun inat ederek İsrailliler'i salıvermedi.

Çekirge Belası

BÖLÜM 10

Çık.10: 1 RAB Musa'ya, "Firavunun yanına git" dedi, "Belirtilerimiaralarında göstermek için firavunla görevlilerini inatçı yaptım.

Çık.10: 2 Mısır'la nasıl alay ettiğimi, aralarında gösterdiğim belirtileri sen de çocuklarına, torunlarına anlat ki, benim RAB olduğumu bilesiniz."

Çık.10: 3 Musa'yla Harun firavunun yanına varıp şöyle dediler: "İbraniler'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ne zamana dek alçakgönüllü olmayı reddedeceksin? Halkımı salıver, bana tapsınlar.

Çık.10: 4 Halkımı salıvermeyi reddedersen, yarın ülkene çekirgeler göndereceğim.

Çık.10: 5 Yeryüzünü öylesine kaplayacaklar ki, toprak görünmez olacak.Doludan kurtulan ürünlerinizi, kırda biten bütün ağaçlarınızı yiyecekler.

Çık.10: 6 Evlerine, bütün görevlilerinin, bütün Mısırlılar'ın evlerine çekirge dolacak. Ne babaların, ne ataların ömürlerince böylesini görmediler.'" Sonra Musa dönüp firavunun yanından ayrıldı.

Çık.10: 7 Görevlileri firavuna, "Ne zamana dek bu adam bize tuzak kuracak?" dediler, "Bırak gitsinler, Tanrıları RAB'be tapsınlar. Mısır harap oldu, hâlâ anlamıyor musun?"

Çık.10: 8 Böylece, Musa'yla Harun'u firavunun yanına geri getirdiler.Firavun, "Gidin, Tanrınız RAB'be tapın" dedi, "Ama kimler gidecek?"

Çık.10: 9 Musa, "Genç, yaşlı hep birlikte gideceğiz" dedi, "Oğullarımızı, kızlarımızı, davarlarımızı, sığırlarımızı yanımıza alacağız. Çünkü RAB'be bayram yapmalıyız."

Çık.10: 10 Firavun, "Alın çoluk çocuğunuzu, gidin gidebilirseniz, RAByardımcınız olsun!" dedi, "Bakın, kötü niyetiniz ne kadar açık.

Çık.10: 11 Olmaz. Yalnız erkekler gidip RAB'be tapsın. Zaten istediğiniz de bu." Sonra Musa'yla Harun firavunun yanından kovuldular.

Çık.10: 12 RAB Musa'ya, "Elini Mısır'ın üzerine uzat" dedi, "Çekirgeyağsın; ülkenin bütün bitkilerini, doludan kurtulan her şeyi yesinler."

Çık.10: 13 Musa değneğini Mısır'ın üzerine uzattı. Bütün o gün ve geceRAB ülkede doğu rüzgarı estirdi. Sabah olunca da doğu rüzgarı çekirgeleri getirdi.

Çık.10: 14 Mısır'ın üzerinde uçuşan çekirgeler ülkeyi boydan boya kapladı. Öyle çoktular ki, böylesi hiçbir zaman görülmedi, kuşaklar boyu da görülmeyecek.

Çık.10: 15 Toprağın üzerini öyle kapladılar ki, ülke kapkara kesildi.Bütün bitkileri, dolunun zarar vermediği ağaçlarda kalan meyvelerin hepsini yediler. Mısır'ın hiçbir yerinde, ne ağaçlarda, ne de kırdaki bitkilerde yeşillik kalmadı.

Çık.10: 16 Firavun acele Musa'yla Harun'u çağırttı. "Tanrınız RAB'beve size karşı günah işledim" dedi,

Çık.10: 17 “Lütfen bir kez daha günahımı bağışlayın ve Tanrınız RAB’bedua edin; bu ölümcül belayı üzerimden uzaklaştırsın.”

Çık.10: 18 Musa firavunun yanından çıkıp RAB’be dua etti.

Çık.10: 19 RAB rüzgarı çok şiddetli batı rüzgarına döndürdü. Rüzgarçekirgeleri sürükleyip Kızıldeniz’e* döktü. Mısır’da tek çekirge kalmadı.

Çık.10: 20 Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsrailliler’i salıvermedi.

Karanlık Belası

Çık.10: 21 RAB Musa’ya, “Elini göğe doğru uzat” dedi, “Mısır’ı hissedilebilir bir karanlık kaplasın.”

Çık.10: 22 Musa elini göğe doğru uzattı, Mısır üç gün koyu karanlığagömüldü.

Çık.10: 23 Üç gün boyunca kimse kimseyi göremez, yerinden kımıldayamaz oldu. Yalnız İsrailliler’in yaşadığı yerler aydınlıktı.

Çık.10: 24 Firavun Musa’yı çağırttı. “Gidin, RAB’be tapın” dedi, “Yalnız davarlarınızla sığırlarınız alıkonacak. Çoluk çocuğunuz sizinle birlikte gidebilir.”

Çık.10: 25 Musa, “Ama Tanrımız RAB’be kurban kesmemiz için bizekurbanlık ve yakmalık sunular* da vermelisin” diye karşılık verdi,

Çık.10: 26 “Hayvanlarımızı da yanımıza almalıyız. Bir tırnak bilekalmamalı burada. Çünkü Tanrımız RAB’be tapmak için bazı hayvanları kullanacağız. Oraya varmadıkça hangi hayvanları RAB’be sunacağımızı bilemeyiz.”

Çık.10: 27 Ancak RAB firavunu inatçı yaptı, firavun İsrailliler’isalıvermeye yanaşmadı.

Çık.10: 28 Musa’ya, “Git başımdan” dedi, “Sakın bir daha karşımaçıkma. Yüzümü gördüğün gün ölürsün.”

Çık.10: 29 Musa, “Dediğin gibi olsun” diye karşılık verdi, “Bir dahayüzünü görmeyeceğim.”

İlk Doğan Çocukların Ölümü

BÖLÜM 11

Çık.11:1 RAB Musa’ya, “Firavunun ve Mısır’ın başına bir bela dahagetireceğim” dedi, “O zaman gitmenize izin verecek, sizi buradan adeta kovacak.

Çık.11:2 Halkına söyle, kadın erkek herkes komşusundan altın, gümüşeşya istesin.”

Çık.11:3 RAB İsrail halkının Mısırlılar’ın gözünde lütuf bulmasınısağladı. Musa da Mısır’da, firavunun görevlilerinin ve halkın gözünde çok büyüdü.

Çık.11:4 Musa firavuna şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Gece yarısıMısır’ı boydan boya geçeceğim.

Çık.11:5 Tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki kadınkölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısır’daki bütün ilk doğanlar ölecek.

Çık.11:6 Bütün Mısır’da benzeri ne görülmüş, ne de görülecek büyükbir feryat kopacak.

Çık.11:7 İsraililer'e ya da hayvanlarına bir köpek bile havlamayacak.' O zaman RAB'bin İsraililer'le Mısırlılar'a nasıl farklı davrandığını anlayacaksınız.

Çık.11:8 Bu görevlilerinin hepsi gelip önümde eğilecek, 'Sen ve seniizleyenler, gidin!' diyecekler. Ondan sonra gideceğim." Musa firavunun yanından büyük bir öfkeyle ayrıldı.

Çık.11:9 RAB Musa'ya, "Mısır'da şaşılası işlerim çoğalsın diye firavun sizi dinlemeyecek" demişti.

Çık.11:10 Musa'yla Harun firavunun önünde bütün bu şaşılası işleri yaptılar. Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsraililer'i ülkesinden salıvermedi.

Fısıh Bayramı

BÖLÜM 12

Çık.12: 1-2 RAB Mısır'da Musa'yla Harun'a, "Bu ay sizin için ilk ay*,yılın ilk ayı olacak" dedi,

Çık.12: 3 "Bütün İsrail topluluğuna bildirin: Bu ayın onunda herkesailesine göre kendi ev halkına birer kuzu*ff* alacak.D Not 12:3,4 İbranice'den "Kuzu" olarak çevrilen sözcük "Oğlak" anlamına da gelir.

Çık.12: 4 Eğer bir kuzu*ff* bir aileye çok geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak ve aile kuzuyu*ff* en yakın komşusuyla paylaşabilecek.

Çık.12: 5 Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkekve bir yaşında olmalı.

Çık.12: 6 Ayın on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütünİsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak.

Çık.12: 7 Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapısövelerine sürecekler.

Çık.12: 8 O gece ateşte kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlarlayenmelidir.

Çık.12: 9 Eti çiğ veya haşlanmış olarak değil, başı, bacakları, bağırsakları ve işkembesiyle birlikte kızartarak yiyeceksiniz.

Çık.12: 10 Sabaha kadar bitirmelisiniz. Artakalan olursa, sabah ateşteyakacaksınız.

Çık.12: 11 Eti şöyle yemelisiniz: Beliniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olmalı. Eti çabuk yemelisiniz. Bu RAB'bin Fısıh* kurbanıdır.

Çık.12: 12 "O gece Mısır'dan geçeceğim. Hem insanların hem dehayvanların bütün ilk doğanlarını öldüreceğim. Mısır'ın bütün ilahlarını yargılayacağım. Ben RAB'bim.

Çık.12: 13 Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim*fg*. Mısır'ı cezalandırırken ölüm saçan size hiçbir zarar vermeyecek.D Not 12:13 "Geçmek": Bu geçiş olayı Fısıh Bayramı olarakkutlanmaktadır. Fısıh sözcüğü "Geçmek" anlamına gelir.

Çık.12: 14 Bu gün sizin için anma günü olacak. Bu günü RAB'bin bayramıolarak kutlayacaksınız. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürekli bir kural olarak bu günü kutlayacaksınız."

Mayasız Ekmek Bayramı(Lev.23:4-8; Say.28:16-25; Yas.16:1-8)

Çık.12: 15 “Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. İlk gün evlerinizdenmayayı kaldıracaksınız. Kim bu yedi gün içinde mayalı bir şey yerse, İsrail’den atılacaktır.

Çık.12: 16 Birinci ve yedinci günler kutsal toplantı yapacaksınız. Ogünler hiçbir iş yapılmayacak. Herkes yalnız kendi yiyeceğini hazırlayacak.

Çık.12: 17 Mayasız Ekmek Bayramı’nı* kutlayacaksınız, çünkü siziordular halinde o gün Mısır’dan çıkardım. Bu günü kalıcı bir kural olarak kuşaklarınız boyunca kutlayacaksınız.

Çık.12: 18 Birinci ayın* on dördüncü gününün akşamından yirmi birincigününün akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz.

Çık.12: 19 Evlerinizde yedi gün maya bulunmayacak. Mayalı bir şeyyiyen yerli yabancı herkes İsrail topluluğundan atılacaktır.

Çık.12: 20 Mayalı bir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerdemayasız ekmek yiyeceksiniz.”

İlk Fısıh Bayramı

Çık.12: 21 Musa İsrail’in bütün ileri gelenlerini çağırtarak onlaraşöyle dedi: “Hemen gidin, aileleriniz için kendinize davarlar seçip Fısıh* kurbanı olarak boğazlayın.

Çık.12: 22 Bir demet mercanköşkotu alın, leğendeki kana batırıp kanıkapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden çıkmasın.

Çık.12: 23 RAB Mısırlılar’ı öldürmek için gelecek, kapılarınızın yanve üst sövelerindeki kanı görünce üzerinden geçecek, ölüm saçanın evlerinize girip sizi öldürmesine izin vermeyecek.

Çık.12: 24 “Sen ve çocukların kalıcı bir kural olarak bu olayı kutlayacaksınız.

Çık.12: 25 RAB’bin size söz verdiği topraklara girdiğiniz zaman butöreye uyacaksınız.

Çık.12: 26 Çocuklarınız size, ‘Bu törenin anlamı nedir?’ diye sorduklarında,

Çık.12: 27 ‘Bu RAB’bin Fısıh kurbanıdır’ diyeceksiniz, ‘Çünkü RABMısırlılar’ı öldürürken evlerimizin üzerinden geçerek bizi bağışladı.’” İsrailliler eğilip tapındılar.

Çık.12: 28 Sonra gidip RAB’bin Musa’yla Harun’a verdiği buyruğueksiksiz uyguladılar.

Çık.12: 29 Gece yarısı RAB tahtında oturan firavunun ilk çocuğundanzindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısır’daki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü.

Çık.12: 30 O gece firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı.Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu.

Mısır’dan Çıkış

Çık.12: 31 Aynı gece firavun Musa’yla Harun’u çağırttı ve, “Kalkın!” dedi, “Siz ve İsrailliler halkımın arasından çıkıp gidin, istediğiniz gibi RAB’be tapın.

Çık.12: 32 Dediğiniz gibi davarlarınızı, sığırlarınızı da alın götürün. Beni de kutsayın!”

Çık.12: 33 İsrailliler’in ülkeyi hemen terk etmesi için Mısırlılar diretti. “Yoksa hepimiz öleceğiz!” diyorlardı.

Çık.12: 34 Böylece halk mayası henüz katılmamış hamurunu aldı,giysilere sarılı hamur

teknelerini omuzlarında taşıdı.

Çık.12: 35 İsrailliler Musa'nın dediğini yapmış, Mısırlılar'dan altın,gümüş eşya ve giysi istemişlerdi.

Çık.12: 36 RAB İsrailliler'in Mısırlılar'ın gözünde lütuf bulmasınısağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsrailliler onları soydular.

Çık.12: 37 İsrailliler kadın ve çocukların dışında altı yüz bin kadarerkekle yaya olarak Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar.

Çık.12: 38 Daha pek çok kişi de onlarla birlikte gitti. Yanlarında çoksayıda davar ve sığır vardı.

Çık.12: 39 Mısır'dan getirdikleri hamurla mayasız pide pişirdiler. Maya yoktu. Çünkü Mısır'dan kovulmuşlar, kendilerine azık hazırlayacak zaman bulamamışlardı.

Çık.12: 40 İsrailliler Mısır'da dört yüz otuz yıl yaşadı.

Çık.12: 41 Dört yüz otuz yılın sonuncu günü RAB'bin halkı ordularhalinde Mısır'ı terk etti.

Çık.12: 42 O gece RAB İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmak için sürekli bekledi. İsrailliler de kuşaklar boyunca aynı gece RAB'bi yüceltmek için uyanık olmalıdır.

Fısıh Kuralları

Çık.12: 43 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: "Fısıh Bayramı'nın*kuralları şunlardır: Hiçbir yabancı Fısıh* etini yemeyecek.

Çık.12: 44 Ama satın aldığınız köleler sünnet edildikten sonra ondanyiyebilir.

Çık.12: 45 Konuklar ve ücretli işçiler ondan yemeyecek.

Çık.12: 46 Fısıh eti evde yenmeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemikleri kırmayacaksınız.

Çık.12: 47 Bütün İsrail topluluğu Fısıh Bayramı'nı kutlayacak.

Çık.12: 48 Yanınızdaki yabancı bir konuk RAB'bin Fısıh Bayramı'nı kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz* biri Fısıh etini yemeyecektir.

Çık.12: 49 Ülkede doğan için de, aranızda yaşayan yabancı için de aynıkural geçerlidir."

Çık.12: 50 İsrailliler RAB'bin Musa'yla Harun'a verdiği buyruğu eksiksiz yerine getirdiler.

Çık.12: 51 O gün RAB İsrailliler'i ordular halinde Mısır'dan çıkardı.

İlk Doğanların Adanması

BÖLÜM 13

Çık.13: 1-2 RAB Musa'ya, "Bütün ilk doğanları bana adayın" dedi,"İsrailliler arasında insan olsun, hayvan olsun her rahmin ilk ürünü bana aittir."

Çık.13: 3 Musa halka, "Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıktığınız bugünü anımsayın" dedi, "Çünkü RAB güçlü eliyle sizi oradan çıkardı. Mayalı hiçbir şey yenmeyecek.

Çık.13: 4 Bugün Aviv ayında* buradan ayrılıyorsunuz.

Çık.13: 5 RAB sizi Kenan, Hitit*, Amor, Hiv ve Yevus topraklarına,atalarınıza vereceğine ant içtiği süt ve bal akan ülkeye götürdüğü zaman bu ay şu törelere uyacaksınız:

Çık.13: 6 Yedi gün mayasız ekmek yiyecek, yedinci gün RAB'be bayramyapacaksınız.

Çık.13: 7 O yedi gün içinde yalnız mayasız ekmek yiyeceksiniz. Aranızda ve ülkenizin hiçbir yerinde mayalı bir şey görülmeyecek.

Çık.13: 8 O gün oğullarınıza, 'Mısır'dan çıktığımızda RAB'bin bizimiçin yaptıklarından dolayı bunları yapıyoruz' diye anlatacaksınız.

Çık.13: 9 Bu elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; öyle ki, RAB'bin yasası hep ağzınızda olsun. Çünkü RAB güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı.

Çık.13: 10 Siz de her yıl belirlenen tarihte bu kuralı uygulamalısınız.

Çık.13: 11 "RAB size ve atalarınıza ant içerek söz verdiği gibi siziKenan topraklarına getirecektir. Orayı size verdiği zaman,

Çık.13: 12 ilk doğan erkek çocuklarınızın ve hayvanlarınızın hepsiniRAB'be adayacaksınız. Çünkü bunlar RAB'be aittir.

Çık.13: 13 İlk doğan her sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedeliniödemezseniz, boynunu kırın. Bütün ilk doğan erkek çocuklarınızın bedelini ödemelisiniz.

Çık.13: 14 "İlerde oğullarınız size, 'Bunun anlamı ne?' diye sorduklarında, 'RAB bizi güçlü eliyle Mısır'dan, köle olduğumuz ülkeden çıkardı' diye yanıtlarsınız,

Çık.13: 15 'Firavun bizi salıvermemekte diretince, RAB Mısır'dainsanların ve hayvanların bütün ilk doğanlarını öldürdü. İşte bunun için hayvanların ilk doğan erkek yavrularını RAB'be kurban ediyoruz. İlk doğan erkek çocuklarımızın bedelini ise bir hayvanla ödüyoruz.'

Çık.13: 16 Bu uygulama elinizde bir belirti ve alnınızda bir anmaişareti olacak; RAB'bin bizi Mısır'dan güçlü eliyle çıkardığını anımsatacak."

Kızıldeniz'i Geçiş

Çık.13: 17 Firavun İsrailliler'i salıverdiğinde, Filist yöresi yakınolmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, "Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısır'a geri dönebilir" diye düşündü.

Çık.13: 18 Halkı çöl yolundan Kızıldeniz'e* doğru dolaştırdı.İsrailliler Mısır'dan silahlı çıkmışlardı.

Çık.13: 19 Musa Yusuf'un kemiklerini yanına almıştı. Çünkü YusufİsraiI'in oğullarına, "Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz" diye sıkı sıkı ant içirmişti.

Çık.13: 20 Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarında, Etam'da konakladılar.

Çık.13: 21 Gece gündüz ilerlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütunu içinde yol göstererek, geceleyin bir ateş sütunu içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu.

Çık.13: 22 Gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu halkın önünden eksikolmadı.

BÖLÜM 14

Çık.14: 1-2 RAB Musa'ya, "İsrailliler'e söyle, dönsünler" dedi, "Pi-Hahirot yakınlarında, Migdol ile deniz arasında, Baal-Sefon'un karşısında deniz kıyısında konaklasınlar.

Çık.14: 3 Firavun şöyle düşünecek: 'İsrailliler ülkede şaşkın şaşkındolaşıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.'

Çık.14: 4 Firavunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek. Böylecefiravunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim." İsrailliler söyleneni yaptılar.

Çık.14: 5 Halkın kaçtığı Mısır Firavunu'na bildirilince, firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: "Biz ne yaptık?" dediler, "İsrailliler'i salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!"

Çık.14: 6 Firavun savaş arabasını hazırlattı, ordusunu yanına aldı.

Çık.14: 7 Seçme altı yüz savaş arabasının yanısıra, Mısır'ın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücüleriyle birlikte yanına aldı.

Çık.14: 8 RAB Mısır Firavunu'nu inatçı yaptı. Firavun zafer havası içinde ilerleyen İsrailliler'in peşine düştü.

Çık.14: 9 Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahirot yakınlarında, Baal-Sefon'un karşısında konaklarken onlara yetiştiler.

Çık.14: 10 Firavun yaklaşırken, İsrailliler Mısırlılar'ın arkalarındangeldiğini görünce dehşete kapılarak RAB'be feryat ettiler.

Çık.14: 11 Musa'ya, "Mısır'da mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?" dediler, "Bak, Mısır'dan çıkarmakla bize ne yaptın!

Çık.14: 12 Mısır'dayken sana, 'Bırak bizi, Mısırlılar'a kulluk edelim'demedik mi? Çölde ölmektense Mısırlılar'a kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu."

Çık.14: 13 Musa, "Korkmayın!" dedi, "Yerinizde durup bekleyin, RABbugün sizi nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Mısırlılar'ı bir daha hiç görmeyeceksiniz.

Çık.14: 14 RAB sizin için savaşacak, siz sakin olun yeter."

Çık.14: 15 RAB Musa'ya, "Niçin bana feryat ediyorsun?" dedi, "İsrailliler'e söyle, ilerlesinler.

Çık.14: 16 Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler.

Çık.14: 17 Ben Mısırlılar'ı inatçı yapacağım ki, artlarına düşsünler. Firavunu, bütün ordusunu, savaş arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım.

Çık.14: 18 Firavun, savaş arabaları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım zaman, Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim."

Çık.14: 19-20 İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrı'nın meleği yerinideğiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşamadı.

Çık.14: 21 Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlüdoğu rüzgarıyla suları geri itti, denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü,

Çık.14: 22 İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler.Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu.

Çık.14: 23 Mısırlılar artlarından geliyordu. Firavunun bütün atları,savaş arabaları, atlıları denizde onları izliyordu.

Çık.14: 24 Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusunabaktı ve onları şaşkına çevirdi.

Çık.14: 25 Arabalarının tekerleklerini çıkardı*fh*; öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler. Mısırlılar, "İsrailliler'den kaçalım!" dediler, "Çünkü RAB onlar için bizimle savaşıyor."D Not 14:25 "Çıkardı": İbranice fiil "Yoldan saptırdı" ya da "Çamura saplanmasını sağladı" anlamına da gelebilir.

Çık.14: 26 RAB Musa'ya, "Elini denizin üzerine uzat" dedi, "SularMısırlılar'ın, savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün."

Çık.14: 27 Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken RAB onları denizin ortasında silkip attı.

Çık.14: 28 Geri dönen sular savaş arabalarını, atlıları, İsrailliler'in peşinden denize dalan firavunun bütün ordusunu yuttu. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı.

Çık.14: 29 Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi.Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu.

Çık.14: 30 RAB o gün İsrailliler'i Mısırlılar'ın elinden kurtardı. İsrailliler deniz kıyısında Mısırlılar'ın ölülerini gördüler.

Çık.14: 31 RAB'bin Mısırlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı RAB'den korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.

Kurtuluş Ezgisi

BÖLÜM 15

Çık.15: 1 Musa'yla İsrailliler RAB'be şu ezgiyi söylediler:"Ezgiler sunacağım RAB'be,Çünkü yüceldikçe yüceldi;Atları da, atlıları da denize döktü.

Çık.15: 2 Rab gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. O'dur Tanrım, Övgüler sunacağım O'na. O'dur babamın Tanrısı, Yücelteceğim O'nu.

Çık.15: 3 Savaş eridir RAB, Adı RAB'dir.

Çık.15: 4 "Denize attı firavunun ordusunu, Savaş arabalarını. Kızıldeniz'de* boğuldu seçme subayları.

Çık.15: 5 Derin sulara gömüldüler,Taş gibi dibe indiler.

Çık.15: 6 "Senin sağ elin, ya RAB,Senin sağ elin korkunç güce sahiptir.Altında düşmanlar kırılır.

Çık.15: 7 Devrilir sana başkaldıranlar büyük görkemin karşısında,Gönderir gazabını anız gibi tüketirsin onları.

Çık.15: 8 Burnunun soluğu karşısında,Sular yığıldı bir araya.Kabaran sular duvarlara dönüştü,Denizin göbeğindeki derin sular dondu.

Çık.15: 9 Düşman böbürlendi:'Peşlerine düşüp yakalayacağım onları' dedi,'Bölüşeceğim çapulu,Dileğimce yağmalayacağım,Kılıcımı çekip yok edeceğim onları.'

Çık.15: 10 Üfledin soluğunu, denize gömüldüler,Kurşun gibi engin sulara battılar.

Çık.15: 11 "Var mı senin gibisi ilahlar arasında, ya RAB?Senin gibi kutsallıkta görkemli, heybetiyle övgüye değer, Harikalar yaratan var mı?

Çık.15: 12 Sağ elini uzattın, Yer yuttu onları.

Çık.15: 13 Öncülük edeceksin sevginle kurtardığın halka,Kutsal konutunun yolunu göstereceksin gücünle onlara.

Çık.15: 14 Uluslar duyup titreyecekler,Filist halkını dehşet saracak.

Çık.15: 15 Edom beyleri korkuya kapılacak,Moav önderlerini titreme alacak, Kenan'da yaşayanların tümü korkudan eriyecek.

Çık.15: 16 Korku ve dehşet düşecek üzerlerine,Senin halkın geçinceye dek, ya RAB,Sahip olduğun bu halk geçinceye dek,Bileğinin gücü karşısında taş kesilecekler.

Çık.15: 17 Ya RAB, halkını içeri alacaksın.Kendi dağına, yaşamak için seçtiğin yere,Ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin, ya Rab!

Çık.15: 18 RAB sonsuza dek egemen olacak."

Çık.15: 19 Firavunun atları, savaş arabaları, atlıları denize dalınca,RAB suları onların üzerine çevirdi. Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçtiler.

Çık.15: 20 Harun'un kızkardeşi Peygamber Miryam tefini eline aldı,bütün kadınlar teflerle, oynayarak onu izlediler.

Çık.15: 21 Miryam onlara şu ezgiyi söyledi:"Ezgiler sunun RAB'be, Çünkü yüceldikçe yüceldi, Atları, atlıları denize döktü."

Acı Su

Çık.15: 22 Musa İsrailliler'i Kızıldeniz'in* ötesine çıkardı. Şur Çölü'ne girdiler. Çölde üç gün yol aldılarsa da su bulamadılar.

Çık.15: 23 Mara'ya vardılar. Ama Mara'nın suyunu içemediler, çünkü suacıydı. Bu yüzden oraya Mara*fı* adı verildi.D Not 15:23 "Mara": "Acı" anlamına gelir.

Çık.15: 24 Halk, "Ne içeceğiz?" diye Musa'ya yakınmaya başladı.

Çık.15: 25 Musa RAB'be yakardı. RAB ona bir ağaç parçası gösterdi.Musa onu suya atınca sular tatlı oldu. Orada RAB onlar için bir kural ve ilke koydu, hepsini sınadı.

Çık.15: 26 "Ben, Tanrınız RAB'bin sözünü dikkatle dinler, gözümdedoğru olanı yapar, buyruklarıma kulak verir, bütün kurallarıma uyarsanız, Mısırlılar'a verdiğim hastalıkların hiçbirini size vermeyeceğim" dedi, "Çünkü size şifa veren RAB benim."

Çık.15: 27 Sonra Elim'e gittiler. Orada on iki su kaynağı, yetmiş hurma ağacı vardı. Su kıyısında konakladılar.

Man ve Bıldırcın

BÖLÜM 16

Çık.16: 1 Bütün İsrail topluluğu Elim'den ayrıldı. Mısır'dan çıktıktansonra ikinci ayın* on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölü'ne vardılar.

Çık.16: 2 Çölde hepsi Musa'yla Harun'a yakınmaya başladı.

Çık.16: 3 "Keşke RAB bizi Mısır'dayken öldürseydi" dediler, "Hiçdeğilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasıya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz."

Çık.16: 4 RAB Musa'ya, "Size gökten ekmek yağdıracağım" dedi, "Halkher gün gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınayacağım: Benim yasama göre yaşıyorlar mı, yaşamıyorlar mı, göreceğim.

Çık.16: 5 Altıncı gün her gün topladıklarının iki katını toplayıp hazırlayacaklar."

Çık.16: 6 Musa'yla Harun İsrailliler'e, "Bu akşam sizi Mısır'dan RAB'bin çıkardığını bileceksiniz" dediler,

Çık.16: 7 "Sabah da RAB'bin görkemini göreceksiniz. Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki, bize söyleniyorsunuz?"

Çık.16: 8 Sonra Musa, "Akşam size yemek için et, sabah da dilediğinizkadar ekmek verilince, RAB'bin görkemini göreceksiniz" dedi, "Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, RAB'be söyleniyorsunuz."

Çık.16: 9 Musa Harun'a, "Bütün İsrail topluluğuna söyle, RAB'binhuzuruna gelsinler" dedi, "Çünkü RAB söylendiklerini duydu."

Çık.16: 10 Harun İsrail topluluğuna bunları anlatırken, çöle doğrubaktılar. RAB'bin görkemi bulutta görünüyordu.

Çık.16: 11 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Çık.16: 12 "İsrailliler'in yakınmalarını duydum. Onlara de ki, 'Akşamüstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki, Tanrınız RAB benim.'"

Çık.16: 13 Akşam bıldırcınlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahınçevresini çiy kaplamıştı.

Çık.16: 14 Çiy eriyince, toprakta, çölün yüzeyinde kırağıya benzerince pulcuklar göründü.

Çık.16: 15 Bunu görünce İsrailliler birbirlerine, "Bu da ne?" diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, "RAB'bin size yemek için verdiği ekmektir bu" dedi,

Çık.16: 16 "RAB'bin buyruğu şudur: 'Herkes yiyeceği kadar toplasın.Çadırınızdaki her kişi için birer omer*fi* alın.'"D Not 16:16 "Bir omer": Yaklaşık 2.2 litrelik bir ölçek. Aynı ifade 16:18,32,33,36'da da geçer.

Çık.16: 17 İsrailliler söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı.

Çık.16: 18 Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanında eksiği yoktu. Herkes yiyeceği kadar toplamıştı.

Çık.16: 19 Musa onlara, “Kimse sabaha bir parça bile bırakmasın” dedi.

Çık.16: 20 Ama bazıları ona aldırmayıp sabaha bıraktılar. Bıraktıklarıkurtlanıp kokmaya başlayınca Musa onlara öfkelendi.

Çık.16: 21 Her sabah herkes yiyeceği kadar topluyordu. Güneş ortalığıısıtınca, yerde kalanlar eriyordu.

Çık.16: 22 Altıncı gün kişi başına iki omer*fj*, yani iki kat topladılar. Topluluğun önderleri gelip durumu Musa’ya bildirdiler.D Not 16:22 “İki omer”: Yaklaşık 4.4 litrelik bir ölçek.

Çık.16: 23 Musa, “RAB’bin buyruğu şudur” dedi, “’Yarın dinlenme günü,RAB için kutsal Şabat Günü’dür*. Pişireceğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşlayın. Artakalanı bir kenara koyun, sabaha kalsın.’”

Çık.16: 24 Musa’nın buyurduğu gibi artakalanı sabaha bıraktılar. Nekoktu, ne kurtlandı.

Çık.16: 25 Musa, “Artakalanı bugün yiyin” dedi, “Çünkü bugün RAB içinŞabat Günü’dür. Bugün dışarda ekmek bulamayacaksınız.

Çık.16: 26 Altı gün ekmek toplayacaksınız, ama yedinci gün olan ŞabatGünü ekmek bulunmayacak.”

Çık.16: 27 Yedinci gün bazıları ekmek toplamak için dışarı çıktı, amahiçbir şey bulamadılar.

Çık.16: 28 RAB Musa’ya, “Ne zamana dek buyruklarıma ve yasalarımauymayı reddedeceksiniz?” dedi,

Çık.16: 29 “Size Şabat Günü’nü verdim. Bunun için altıncı gün size iki günlük ekmek veriyorum. Yedinci gün herkes neredeyse orada kalsın, dışarı çıkmasın.”

Çık.16: 30 Böylece halk yedinci gün dinlendi.

Çık.16: 31 İsrailliler o ekmeğe man*fk* adını verdiler. Kişniş tohumugibi beyazımsı, tadı ballı yufka gibiydi.D Not 16:31 “Man”: “Bu ne?” anlamına gelir.

Çık.16: 32 Musa, “RAB’bin buyruğu şudur” dedi, “’Mısır’dan sizi çıkardığımda, gelecek kuşakların çölde size yedirdiğim ekmeği görmesi için, bir omer saklansın.’”

Çık.16: 33 Musa Harun’a, “Bir testi al, içine bir omer man doldur” dedi, “Gelecek kuşaklar için saklanmak üzere onu RAB’bin huzuruna koy.”

Çık.16: 34 RAB’bin Musa’ya buyurduğu gibi Harun manı saklanmak üzereAntlaşma Levhaları’nın önüne koydu.

Çık.16: 35 İsrailliler yerleştikleri Kenan topraklarına varıncaya dek kırk yıl man yediler.

Çık.16: 36 -Bir omer efanın*fl* onda biridir.-D Not 16:36 “Bir efa”: Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.

Kayadan Çıkan Su

BÖLÜM 17

Çık.17: 1 RAB'bin buyruğu uyarınca, bütün İsrail topluluğu Sin Çölü'nden ayrıldı, bir yerden öbürüne göçerek Refidim'de konakladı. Ancak orada içecek su yoktu.

Çık.17: 2 Musa'ya, "Bize içecek su ver" diye çıkıştılar. Musa, "Niçin bana çıkışıyorsunuz?" dedi, "Neden RAB'bi deniyorsunuz?"

Çık.17: 3 Ama halk susamıştı. "Niçin bizi Mısır'dan çıkardın?" diye Musa'ya söylendiler, "Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?"

Çık.17: 4 Musa, "Bu halka ne yapayım?" diye RAB'be feryat etti, "Neredeyse beni taşlayacaklar."

Çık.17: 5 RAB Musa'ya, "Halkın önüne geç" dedi, "Birkaç İsrail ilerigelenini ve Nil'e vurduğun değneği de yanına alıp yürü.

Çık.17: 6 Ben Horev Dağı'nda bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin diye su fışkıracak." Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı.

Çık.17: 7 Oraya Massa*fm* ve Meriva*fn* adı verildi. Çünkü İsraillilerorada Musa'ya çıkışmış ve, "Acaba RAB aramızda mı, değil mi?" diye RAB'bi denemişlerdi.D Not 17:7 "Massa": "Deneme" anlamına gelir. 17:7 "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir.

Amalekliler Bozguna Uğruyor

Çık.17: 8 Amalekliler gelip Refidim'de İsrailliler'e savaş açtılar.

Çık.17: 9 Musa Yeşu'ya, "Adam seç, git Amalekliler'le savaş" dedi,"Yarın ben elimde Tanrı'nın değneğiyle tepenin üzerinde duracağım."

Çık.17: 10 Yeşu Musa'nın buyurduğu gibi Amalekliler'le savaştı. Buarada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar.

Çık.17: 11 Musa elini kaldırdıkça İsraililler, indirdikçe Amaleklilerkazanıyordu.

Çık.17: 12 Ne var ki, Musa'nın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanda Hur Musa'nın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musa'nın elleri yukarıda kaldı.

Çık.17: 13 Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi.

Çık.17: 14 RAB Musa'ya, "Bunu anı olarak kayda geç" dedi, "Yeşu'ya dasöyle, Amalekliler'in adını yeryüzünden büsbütün sileceğim."

Çık.17: 15 Musa bir sunak yaptı, adını "RAB sancağımdır*fo*" koydu.D Not 17:15 "RAB sancağımdır": İbranice "Yahve nissi".

Çık.17: 16 "Eller Rab'bin tahtına doğru kaldırıldı" dedi, "RAB kuşaklar boyunca Amalekliler'e karşı savaşacak!"

Yitro Musa'yı Ziyaret Ediyor

BÖLÜM 18

Çık.18: 1 Musa'nın kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro, Tanrı'nın Musave halkı İsrail için yaptığı her şeyi, RAB'bin İsraililler'i Mısır'dan nasıl çıkardığını duydu.

Çık.18: 2-3 Musa'nın kendisine göndermiş olduğu karısı Sippora'yı veiki oğlunu yanına aldı.

Musa, “Garibim bu yabancı diyarda” diyerek oğullarından birine Gerşom*fö* adını vermişti.D Not 18:2-3 “Gerşom”: “Orada garip” anlamına gelir.

Çık.18: 4 Sonra, “Babamın Tanrısı bana yardım etti, beni firavununkılıcından esirgedi” diyerek öbürüne de Eliezer*fp* adını koymuştu.D Not 18:4 “Eliezer”: “Tanrım yardımcıdır” anlamına gelir.

Çık.18: 5 Yitro Musa’nın karısı ve oğullarıyla birlikte Tanrı Dağı’na,Musa’nın konakladığı çöle geldi.

Çık.18: 6 Musa’ya şu haberi gönderdi: “Ben, kayınbaban Yitro, karınve iki oğlunla birlikte sana geliyoruz.”

Çık.18: 7 Musa kayınbabasını karşılamaya çıktı, önünde eğilip onuöptü. Birbirinin hatırını sorup çadıra girdiler.

Çık.18: 8 Musa İsrailliler uğruna RAB’bin firavunla Mısırlılar’a bütünyaptıklarını, yolda çektikleri sıkıntıları, RAB’bin kendilerini nasıl kurtardığını kayınbabasına bir bir anlattı.

Çık.18: 9 Yitro RAB’bin İsrailliler’e yaptığı iyiliklere, onları Mısırlılar’ın elinden kurtardığına sevindi.

Çık.18: 10 “Sizi Mısırlılar’ın ve firavunun elinden kurtaran RAB’beövgüler olsun” dedi, “Halkı Mısır’ın boyunduruğundan O kurtardı.

Çık.18: 11 Artık biliyorum ki, RAB bütün ilahlardan büyüktür. Çünküonların gurur duyduğu şeylerin üstesinden geldi.”

Çık.18: 12 Sonra Tanrı’ya yakmalık sunu* ve kurbanlar getirdi. Harun’la bütün İsrail ileri gelenleri, Musa’nın kayınbabasıyla Tanrı’nın huzurunda yemek yemeye geldiler.

Yitro’nun Öğüdü (Yas.1:9-18)

Çık.18: 13 Ertesi gün Musa halkın davalarına bakmak için yargı kürsüsüne çıktı. Halk sabahtan akşama kadar çevresinde ayakta durdu.

Çık.18: 14 Kayınbabası Musa’nın halk için yaptıklarını görünce, “Nedirbu, halka yaptığın?” dedi, “Neden sen tek başına yargıç olarak oturuyorsun da herkes sabahtan akşama kadar çevrende bekliyor?”

Çık.18: 15 Musa, “Çünkü halk Tanrı’nın istemini bilmek için bana geliyor” diye yanıtladı,

Çık.18: 16 “Ne zaman bir sorunları olsa, bana gelirler. Ben de taraflar arasında karar veririm; Tanrı’nın kurallarını, yasalarını onlara bildiririm.”

Çık.18: 17 Kayınbabası, “Yaptığın iş iyi değil” dedi,

Çık.18: 18 “Hem sen, hem de yanındaki halk tükeneceksiniz. Bu işi tekbaşına kaldıramazsın. Sana ağır gelir.

Çık.18: 19 Beni dinle, sana öğüt vereyim. Tanrı seninle olsun. Tanrı’nın önünde halkı sen temsil etmeli, sorunlarını Tanrı’ya sen iletmelisin.

Çık.18: 20 Kuralları, yasaları halka öğret, izlemeleri gereken yolu,yapacakları işi göster.

Çık.18: 21 Bunun yanısıra halkın arasından Tanrı’dan korkan, yetenekli, haksız kazançtan nefret eden dürüst adamlar seç; onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder ata.

Çık.18: 22 Halka sürekli onlar yargıçlık etsin. Büyük davaları sana getirsinler, küçük davaları kendileri çözsünler. Böylece işini paylaşmış olurlar. Yükün hafifler.

Çık.18: 23 Eğer böyle yaparsan, Tanrı da buyurursa, dayanabilirsin.Herkes esenlik içinde evine döner."

Çık.18: 24 Musa kayınbabasının sözünü dinledi. Söylediği her şeyiyerine getirdi.

Çık.18: 25 İsrailliler arasından yetenekli adamlar seçti. Onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder atadı.

Çık.18: 26 Halka sürekli yargıçlık eden bu kişiler zor davaları Musa'ya getirdiler, küçük davaları ise kendileri çözdüler.

Çık.18: 27 Sonra Musa kayınbabasını uğurladı. Yitro da ülkesine döndü.

İsrailliler Sina Dağı'nda

BÖLÜM 19

Çık.19: 1 İsrailliler Mısır'dan çıktıktan tam üç ay sonra Sina Çölü'ne vardılar.

Çık.19: 2 Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'ne girdiler. Orada, Sina Dağı'nın karşısında konakladılar.

Çık.19: 3 Musa Tanrı'nın huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: "Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin:

Çık.19: 4 Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz.

Çık.19: 5 Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütünuluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir.

Çık.19: 6 Siz benim için kâhinler*fr* krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsrailliler'e böyle söyleyeceksin."D Not 19:6 "Kâhin": Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

Çık.19: 7 Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağırdı ve RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı.

Çık.19: 8 Bütün halk bir ağızdan, "RAB'bin söylediği her şeyi yapacağız" diye yanıtladılar. Musa halkın yanıtını RAB'be iletti.

Çık.19: 9 RAB Musa'ya, "Sana koyu bir bulut içinde geleceğim" dedi,"Öyle ki, seninle konuşurken halk işitsin ve her zaman sana güvensin." Musa halkın söylediklerini RAB'be iletti.

Çık.19: 10 RAB Musa'ya, "Git, bugün ve yarın halkı arındır" dedi,"Giysilerini yıkasınlar.

Çık.19: 11 Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün bütün halkıngözü önünde ben, RAB Sina Dağı'na ineceğim.

Çık.19: 12 Dağın çevresine sınır çiz ve halka de ki, 'Sakın dağa çıkmayın, dağın eteğine de

yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa, kesinlikle öldürülecektir.

Çık.19: 13 Ya taşlanacak, ya da okla vurulacak; ona insan eli değmeyecek. İster hayvan olsun ister insan, yaşamasına izin verilmeyecek.' Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çıkabilirler."

Çık.19: 14 Sonra Musa dağdan halkın yanına inip onları arındırdı. Herkes giysilerini yıkadı.

Çık.19: 15 Musa halka, "Üçüncü güne hazır olun" dedi, "Bu süre içindecinsel ilişkide bulunmayın."

Çık.19: 16 Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı. Dağınüzerinde koyu bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugahta herkes titremeye başladı.

Çık.19: 17 Musa halkın Tanrı'yla görüşmek üzere ordugahtan çıkmasınaöncülük etti. Dağın eteğinde durdular.

Çık.19: 18 Sina Dağı'nın her yanından duman tütüyordu. Çünkü RAB dağınüstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu.

Çık.19: 19 Boru sesi gitgide yükselince, Musa konuştu ve Tanrı gökgürlemeleriyle onu yanıtladı.

Çık.19: 20 RAB Sina Dağı'nın üzerine indi, Musa'yı dağın tepesineçağırdı. Musa tepeye çıktı.

Çık.19: 21 RAB, "Aşağı inip halkı uyar" dedi, "Sakın beni görmek içinsınırı geçmesinler, yoksa birçoğu ölür.

Çık.19: 22 Bana yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksaonları şiddetle cezalandırırım."

Çık.19: 23 Musa, "Halk Sina Dağı'na çıkamaz" diye karşılık verdi,"Çünkü sen, 'Dağın çevresine sınır çiz, onu kutsal kıl' diyerek bizi uyardın."

Çık.19: 24 RAB, "Aşağı inip Harun'u getir" dedi, "Ama kâhinlerle halkhuzuruma gelmek için sınırı geçmesinler. Yoksa onları şiddetle cezalandırırım."

Çık.19: 25 Bunun üzerine Musa aşağı inip durumu halka anlattı.

On Buyruk(Yas.5:6-21)

BÖLÜM 20

Çık.20:1 Tanrı şöyle konuştu:

Çık.20:2 "Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RABbenim.

Çık.20:3 "Benden başka tanrın olmayacak.

Çık.20:4 "Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yeraltındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.

Çık.20:5 Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünküben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.

Çık.20:6 Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa*fs* sevgigösteririm.D Not 20:6 "Kuşağa" ya da "Kişiye".

Çık.20:7 “Tanrın RAB’bin adını boş yere ağzına almayacaksın. ÇünküRAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.

Çık.20:8 “Şabat Günü’nü* kutsal sayarak anımsa.

Çık.20:9 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.

Çık.20:10 Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB’be Şabat Günü olarakadanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız.

Çık.20: 11 Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü’nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.

Çık.20: 12 “Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RAB’bin sanavereceği ülkede ömrün uzun olsun.

Çık.20: 13 “Adam öldürmeyeceksin.

Çık.20: 14 “Zina etmeyeceksin.

Çık.20: 15 “Çalmayacaksın.

Çık.20: 16 “Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.

Çık.20: 17 “Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.”

İsrailliler Korkuyor(Yas.5:22-23)

Çık.20: 18 Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın başındaki dumanı görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak

Çık.20: 19 Musa’ya, “Bizimle sen konuş, dinleyelim” dediler, “AmaTanrı konuşmasın, yoksa ölürüz.”

Çık.20: 20 Musa, “Korkmayın!” diye karşılık verdi, “Tanrı sizi denemekiçin geldi; Tanrı korkusu üzerinizde olsun, günah işlemeyesiniz diye.”

Çık.20: 21 Musa Tanrı’nın içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırkenhalk uzakta durdu.

Sunaklara İlişkin Yasalar

Çık.20: 22 RAB Musa’ya şöyle dedi: “İsrailliler’e de ki, ‘Göklerdensizinle konuştuğumu gördünüz.

Çık.20: 23 Benim yanımsıra başka ilahlar yapmayacaksınız, altın ya dagümüş ilahlar dökmeyeceksiniz.

Çık.20: 24 Benim için toprak bir sunak yapacaksınız. Yakmalık ve esenlik sunularınızı*, davarlarınızı, sığırlarınızı onun üzerinde sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayacağım.

Çık.20: 25 Eğer bana taş sunak yaparsanız, yontma taş kullanmayın.Çünkü kullanacağınız alet sunağın kutsallığını bozar.

Çık.20: 26 Sunağımın üzerine basamakla çıkmayacaksınız. Çünkü çıplakyeriniz görünebilir.'"

Kölelere Nasıl Davranmalı(Yas.15:12-18)

BÖLÜM 21

Çık.21: 1 "İsrailliler'e şu ilkeleri bildir:

Çık.21: 2 "İbrani bir köle satın alırsan, altı yıl kölelik edecek, amayedinci yıl karşılık ödemeden özgür olacak.

Çık.21: 3 Bekâr geldiyse, yalnız kendisi özgür olacak; evli geldiyse,karısı da özgür olacak.

Çık.21: 4 Efendisi kendisine bir kadın verir ve o kadından çocuklarıolursa, kadın ve çocuklar efendisinde kalacak, yalnız kendisi gidecek.

Çık.21: 5 "Ama köle açıkça, 'Ben efendimi, karımla çocuklarımıseviyorum, özgür olmak istemiyorum' derse,

Çık.21: 6 efendisi onu yargıç huzuruna*fş* çıkaracak. Kapıya ya dakapı sövesine yaklaştırıp kulağını bizle delecek. Böylece köle yaşam boyu efendisine hizmet edecek.D Not 21:6 "Yargıç huzuru" ya da "Tanrı huzuru". Tanrı huzuru tapınma yeri anlamına gelebilir.

Çık.21: 7 "Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür bırakılmayacak.

Çık.21: 8 Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızdan hoşlanmazsa, kızıngeri alınmasına izin vermelidir. Kızı aldattığı için onu yabancılara satamaz.

Çık.21: 9 Eğer cariyeyi oğluna nişanlarsa, ona kendi kızı gibi davranmalıdır.

Çık.21: 10 Eğer ikinci bir kadınla evlenirse, ilk karısını nafakadan,giysiden, karılık haklarından yoksun bırakmamalıdır.

Çık.21: 11 Eğer bu üç hakkı ona vermezse, kadın karşılıksız özgürolacaktır."

Şiddete Karşı Yasalar

Çık.21: 12 "Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir.

Çık.21: 13 Ama olayda kasıt yoksa, ona ben izin vermişsem, size adamınkaçacağı yeri bildireceğim.

Çık.21: 14 Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıtlı olarak saldırıp onu öldürürse, sunağıma bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldüreceksiniz.

Çık.21: 15 "Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürülecektir.

Çık.21: 16 "Kim adam kaçırırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun, kesinlikle öldürülecektir.

Çık.21: 17 "Annesine ya da babasına lanet eden kesinlikle öldürülecektir.

Çık.21: 18 "Kavga çıkar, bir adam komşusuna taşla ya da yumruklavurur, vurulan adam ölmeyip yatağa düşer,

Çık.21: 19 sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse, vuran adam suçsuz sayılacaktır. Yalnız yaralının kaybettiği zamanın karşılığını ödeyecek ve tümüyle iyileşmesini sağlayacaktır.

Çık.21: 20 “Bir adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döverkenöldürürse, kesinlikle cezalandırılacaktır.

Çık.21: 21 Ama köle hemen ölmez, bir iki gün sonra ölürse, köle sahibiceza görmeyecektir. Çünkü köle onun malı sayılır.

Çık.21: 22 “İki kişi kavga ederken gebe bir kadına çarpar, kadın erkendoğum yapar ama başka bir zarar görmezse, saldırgan, kadının kocasının istediği ve yargıçların onayladığı miktarda para cezasına çarptırılacaktır.

Çık.21: 23-25 Ama başka bir zarar varsa, cana karşılık can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşılık yanık, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere ödenecektir.

Çık.21: 26 “Bir adam erkek ya da kadın kölesini gözüne vurarak körederse, gözüne karşılık onu özgür bırakacaktır.

Çık.21: 27 Eğer erkek ya da kadın kölesinin dişini kırarsa, dişine karşılık onu özgür bırakacaktır.”

Mal Sahiplerinin Sorumluluğu

Çık.21: 28 “Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını boynuzuyla vurup öldürürse, kesinlikle taşlanacak ve eti yenmeyecektir. Boğanın sahibi ise suçsuz sayılacaktır.

Çık.21: 29 Ama saldırganlığı bilinen bir boğanın sahibi uyarılmasına karşın boğasına sahip çıkmazsa ve boğası bir erkeği ya da kadını öldürürse, hem boğa taşlanacak, hem de sahibi öldürülecektir.

Çık.21: 30 Ancak, boğanın sahibinden para cezası istenirse, istenen miktarı ödeyerek canını kurtarabilir.

Çık.21: 31 Boğa ister erkek, ister kız çocuğunu öldürsün, aynı kural uygulanacaktır.

Çık.21: 32 Eğer boğa bir erkek ya da kadın köleyi öldürürse, köleninefendisine otuz şekel*ft* gümüş verilecek ve boğa taşlanacaktır.D Not 21:32 “Otuz şekel”: Yaklaşık 345 gr.

Çık.21: 33 “Bir adam bir çukur açar ya da kazdığı çukurun üzeriniörtmezse ve çukura bir boğa ya da bir eşek düşerse,

Çık.21: 34 çukuru kazan hayvanın bedelini ödeyecektir. Parayı hayvanınsahibine verecek, ölü hayvan kendisinin olacaktır.

Çık.21: 35 “Bir adamın boğası komşusunun boğasını yaralar, yaralı boğaölürse, sağ boğayı satıp parasını paylaşacak, ölü hayvanı da bölüşeceklerdir.

Çık.21: 36 Eğer boğanın saldırgan olduğu ve sahibinin ona sahip çıkmadığı biliniyorsa, boğaya karşılık boğa verecek ve ölü hayvan kendisine kalacaktır.”

Mala İlişkin Yasalar

BÖLÜM 22

Çık.22: 1 “Bir adam öküz ya da davar çalıp boğazlar ya da satarsa, biröküze karşılık beş öküz, bir koyuna karşılık dört koyun ödeyecektir.

Çık.22: 2 “Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldürenkişi suçlu sayılmaz.

Çık.22: 3 Ancak olay güneş doğduktan sonra olmuşsa, kan dökmekten sorumlu sayılır. “Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyiyoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır.

Çık.22: 4 Çaldığı mal -öküz, eşek ya da koyun- sağ olarak elinde yakalanırsa, iki katını ödeyecektir.

Çık.22: 5 “Tarlada ya da bağda hayvanlarını otlatan bir adam, hayvanlarının başkasının tarlasında otlamasına izin verirse, zararı kendi tarlasının ya da bağının en iyi ürünleriyle ödeyecektir.

Çık.22: 6 “Birinin yaktığı ateş dikenlere sıçrar, ekin demetleri, tarladaki ekin ya da tarla yanarsa, yangın çıkaran kişi zararı ödeyecektir.

Çık.22: 7 “Biri komşusuna saklasın diye parasını ya da eşyasını emaneteder ve bunlar komşusunun evinden çalınırsa, hırsız yakalandığında iki katını ödemelidir.

Çık.22: 8 Ama hırsız yakalanmazsa, komşusunun eşyasına el uzatıpuzatmadığının anlaşılması için ev sahibi yargıç*fu* huzuruna çıkmalıdır.

Çık.22: 9 Emanete ihanet edilen konularda, öküz, eşek, koyun, giysi,herhangi bir kayıp eşya için ‘Bu benimdir’ diyen her iki taraf sorunu yargıcın*fu* huzuruna getirmelidir. Yargıcın suçlu bulduğu kişi komşusuna iki kat ödeyecektir.D Not 22:8,9 “Yargıç” ya da “Tanrı”.

Çık.22: 10 “Bir adam komşusuna korusun diye eşek, öküz, koyun ya daherhangi bir hayvan emanet ettiğinde, hayvan ölür, sakatlanır ya da kimse görmeden çalınırsa,

Çık.22: 11 komşusu adamın malına el uzatmadığına ilişkin RAB’binhuzurunda ant içmelidir. Mal sahibi bunu kabul edecek ve komşusubir şey ödemeyecektir.

Çık.22: 12 Ama mal gerçekten ondan çalınmışsa, karşılığı sahibineödenmelidir.

Çık.22: 13 Emanet hayvan parçalanmışsa, adam parçalarını kanıt olarakgöstermelidir. Parçalanan hayvan için bir şey ödemeyecektir.

Çık.22: 14 “Biri komşusundan bir hayvan ödünç alır, sahibi yokkenhayvan sakatlanır ya da ölürse, karşılığını ödemelidir.

Çık.22: 15 Ama sahibi hayvanla birlikteyse, ödünç alan karşılığınıödemeyecektir. Hayvan kiralanmışsa, kayıp ödenen kiraya sayılmalıdır.”

Sosyal Sorumluluklar

Çık.22: 16 “Eğer biri nişanlı olmayan bir kızı aldatıp onunla yatarsa,başlık parasını ödemeli ve onunla evlenmelidir.

Çık.22: 17 Babası kızını ona vermeyi reddederse, adam normal başlıkparası neyse onu ödemelidir.

Çık.22: 18 “Büyücü kadını yaşatmayacaksınız.

Çık.22: 19 “Hayvanlarla cinsel ilişki kuran herkes öldürülecektir.

Çık.22: 20 “RAB’den başka bir ilaha kurban kesen ölüm cezasınaçarptırılacaktır.

Çık.22: 21 “Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü sizde Mısır’da yabancıydınız.

Çık.22: 22 “Dul ve öksüz hakkı yemeyeceksiniz.

Çık.22: 23 Yerseniz, bana feryat ettiklerinde onları kesinlikle işitirim.

Çık.22: 24 Öfkem alevlenir, sizi kılıçtan geçirtirim. Kadınlarınızdul, çocuklarınız öksüz kalır.

Çık.22: 25 “Halkıma, aranızda yaşayan bir yoksula ödünç para verirseniz, ona tefeci gibi davranmayacaksınız. Üzerine faiz eklemeyeceksiniz.

Çık.22: 26 Komşunuzun abasını rehin alırsanız, gün batmadan geriverecеksiniz.

Çık.22: 27 Çünkü tek örtüsü abasıdır, ancak onunla örtünebilir. Onsuznasıl yatar? Bana feryat ederse işiteceğim, çünkü ben iyilikseverim.

Çık.22: 28 “Tanrı’ya sövmeyeceksiniz. Halkınızın önderine lanetetmeyeceksiniz.

Çık.22: 29 “Ürününüzü ve şıranızı sunmakta gecikmeyeceksiniz. İlkdoğan oğullarınızı bana vereceksiniz.

Çık.22: 30 Öküzlerinize, davarlarınıza da aynı şeyi yapacaksınız. Yedigün analarıyla kalacaklar, sekizinci gün onları bana vereceksiniz.

Çık.22: 31 “Benim kutsal halkım olacaksınız. Bunun içindir ki, kırdaparçalanmış hayvanların etini yemeyecek, köpeklerin önüne atacaksınız.”

Adalet ve Doğruluk Yasaları

BÖLÜM 23

Çık.23: 1 “Yalan haber taşımayacaksınız. Haksız yere tanıklık ederekkötü kişiye yan çıkmayacaksınız.

Çık.23: 2 “Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davadaçoğunluktan yana konuşarak adaleti saptırmayacaksınız.

Çık.23: 3 Duruşmada yoksulu kayırmayacaksınız.

Çık.23: 4 “Düşmanınızın yolunu şaşırmış öküzüne ya da eşeğinerastlarsanız, onu kendisine geri götüreceksiniz.

Çık.23: 5 Sizden nefret eden kişinin eşeğini yük altında çökmüşgörürseniz, kendi haline bırakıp gitmeyecek, ona yardımcı olacaksınız.

Çık.23: 6 “Duruşmada yoksula karşı adaleti saptırmayacaksınız.

Çık.23: 7 Yalandan uzak duracak, suçsuz ve doğru kişiyiöldürmeyeceksiniz. Çünkü ben kötü kişiyi aklamam.

Çık.23: 8 “Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet göreni kör eder,haklıyı haksız çıkarır.

Çık.23: 9 “Yabancıya baskı yapmayacaksınız. Yabancılığın ne olduğunubilirsiniz. Çünkü siz de Mısır’da yabancıydınız.

Çık.23: 10 “Toprağınızı altı yıl ekecek, ürününü toplayacaksınız.

Çık.23: 11 Ama yedinci yıl nadasa bırakacaksınız; öyle ki, halkınızınarasındaki yoksullar yiyecek bulabilsin, onlardan artakalanı da yabanıl hayvanlar yesin. Bağınıza ve zeytinliğinize de aynı şeyi yapın.

Çık.23: 12 “Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Böylece hem öküzünüz, eşeğiniz dinlenir, hem de kadın kölenizin oğulları ve yabancılar rahat eder.

Çık.23: 13 “Söylediğim her şeyi yerine getirin. Başka ilahların adını anmayın, ağzınıza almayın.”

Üç Bayram(Çık.34:18-26; Yas.16:1-17)

Çık.23: 14 “Yılda üç kez bana bayram yapacaksınız.

Çık.23: 15 Size buyurduğum gibi, Aviv ayının* belirli günlerinde yedigün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramı’nı* kutlayacaksınız. Çünkü Mısır’dan o ay çıktınız. “Kimse huzuruma eli boş çıkmasın.

Çık.23: 16 “Tarlaya ektiğiniz ürünleri biçtiğinizde ilk ürünlerleHasat Bayramı’nı* kutlayacaksınız. “Yıl sonunda tarladan ürünlerinizi topladığınızda Ürün Devşirme Bayramı’nı* kutlayacaksınız.

Çık.23: 17 “Bütün erkekleriniz yılda üç kez ben Egemen RAB’binhuzuruna çıkacaklar.

Çık.23: 18 “Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. “Bayramda bana kurban edilen hayvanın yağı sabaha bırakılmamalı.

Çık.23: 19 “Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB’bin Tapınağı’na getireceksiniz. “Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız.”

Tanrı Meleği Öncülük Ediyor

Çık.23: 20 “Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi içinönünüzden bir melek gönderiyorum.

Çık.23: 21 Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkübeni temsil ettiği için başkaldırınızı bağışlamaz.

Çık.23: 22 Ama onun sözünü dikkatle dinler, bütün söylediklerimi yerine getirirseniz, düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım.

Çık.23: 23 Meleğim önünüzden gidecek, sizi Amor, Hitit*, Periz, Kenan,Hiv ve Yevus topraklarına götürecek. Onları yok edeceğim.

Çık.23: 24 Onların ilahları önünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız;törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikili taşlarını büsbütün parçalayacaksınız.

Çık.23: 25 Tanrınız RAB’be tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzubereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim.

Çık.23: 26 Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzunömür vereceğim.

Çık.23: 27 “Dehşetimi önünüzden gönderecek, karşılaşacağınız bütünhalkları şaşkına çevireceğim. Düşmanlarınız önünüzden kaçacak.

Çık.23: 28 Hivliler’i, Kenanlılar’ı, Hititler’i önünüzden kovmalarıiçin önünüzsıra eşekarısı*fü* göndereceğim.D Not 23:28 “Eşekarısı”: İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.

Çık.23: 29 Ama onları bir yıl içinde kovmayacağım. Yoksa ülke viranolur, yabanıl hayvanlar çoğaldıkça çoğalır, sayıları sizi aşar.

Çık.23: 30 Siz çoğalıncaya, toprağı yurt edininceye dek onları azarazar kovacağım.

Çık.23: 31 “Sınırlarınızı Kızıldeniz’den* Filist Denizi’ne*fv*, çöldenFırat Irmağı’na kadar genişleteceğim. Ülke halkını elinize teslim edeceğim. Onları önünüzden kovacaksınız.D Not 23:31 “Filist Denizi”: Akdeniz.

Çık.23: 32 Onlarla ya da ilahlarıyla antlaşma yapmayacaksınız.

Çık.23: 33 Onları ülkenizde barındırmayacaksınız. Yoksa bana karşıgünah işlemenize neden olurlar. İlahlarına taparsanız, size tuzak olur.”

Antlaşma Onaylanıyor

BÖLÜM 24

Çık.24: 1 RAB Musa’ya, “Sen, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ilerigelenlerinden yetmiş kişi bana gelin” dedi, “Bana uzaktan tapın.

Çık.24: 2 Yalnız sen bana yaklaşacaksın. Ötekiler yaklaşmamalı. Halkseninle dağa çıkmamalı.”

Çık.24: 3 Musa gidip RAB’bin bütün buyruklarını, ilkelerini halka anlattı. Herkes bir ağızdan, “RAB’bin her söylediğini yapacağız” diye karşılık verdi.

Çık.24: 4 Musa RAB’bin bütün buyruklarını yazdı. Sabah erkenden kalkıpdağın eteğinde bir sunak kurdu, İsrail’in on iki oymağını simgeleyen on iki taş sütun dikti.

Çık.24: 5 Sonra İsrailli gençleri gönderdi. Onlar da RAB’be yakmalıksunular* sundular, esenlik kurbanları olarak boğalar kestiler.

Çık.24: 6 Musa kanın yarısını leğenlere doldurdu, öbür yarısınısunağın üzerine döktü.

Çık.24: 7 Sonra antlaşma kitabını alıp halka okudu. Halk, “RAB’bin hersöylediğini yapacağız, O’nu dinleyeceğiz” dedi.

Çık.24: 8 Musa leğenlerdeki kanı halkın üzerine serpti ve, “Bütün busözler uyarınca, RAB’bin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur” dedi.

Çık.24: 9 Sonra Musa, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi dağa çıkarak

Çık.24: 10 İsrail’in Tanrısı’nı gördüler. Tanrı’nın ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu.

Çık.24: 11 Tanrı İsrail soylularına zarar vermedi. Tanrı’yı gördüler,sonra yiyip içtiler.

Çık.24: 12 RAB Musa’ya, “Dağa, yanıma gel” dedi, “Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim.”

Çık.24: 13 Musa'yla yardımcısı Yeşu hazırlandılar. Musa Tanrı Dağı'naçıkarken,

Çık.24: 14 İsrail ileri gelenlerine, "Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin" dedi, "Harun'la Hur aranızda; kimin sorunu olursa onlara başvursun."

Çık.24: 15 Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı.

Çık.24: 16 RAB'bin görkemi Sina Dağı'nın üzerine indi. Bulut dağı altıgün örttü. Yedinci gün RAB bulutun içinden Musa'ya seslendi.

Çık.24: 17 RAB'bin görkemi İsrailliler'e dağın doruğunda yakıcı birateş gibi görünüyordu.

Çık.24: 18 Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece dağdakaldı.

Buluşma Çadırı için Armağanlar(Çık.35:4-9)

BÖLÜM 25

Çık.25: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Çık.25: 2 "İsrailliler'e söyle, bana armağan getirsinler. Gönülden veren herkesin armağanını alın.

Çık.25: 3 Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç*;

Çık.25: 4 lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı,

Çık.25: 5 deri*fy*, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı,D Not 25:5 "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

Çık.25: 6 kandil için zeytinyağı, mesh yağıyla güzel kokulu buhur içinbaharat,

Çık.25: 7 başkâhinin efoduyla* göğüslüğü* için oniks ve öbür kakmataşlar.

Çık.25: 8 "Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar.

Çık.25: 9 Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygunyapın."

Antlaşma Sandığı(Çık.37:1-9)

Çık.25: 10 "Akasya ağacından bir sandık yapsınlar. Boyu iki buçuk*fz*,eni ve yüksekliği birer buçuk arşın*fa* olsun.D Not 25:10,17 "İki buçuk arşın": Yaklaşık 1.1 m. 25:10,17 "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm.

Çık.25: 11 İçini de dışını da saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.

Çık.25: 12 Dört altın halka döküp dört ayağına tak. İkisi bir yanda,ikisi öbür yanda olacak.

Çık.25: 13 Akasya ağacından sırıklar yapıp altınla kapla.

Çık.25: 14 Sandığın taşınması için sırıkları yanlardaki halkalara geçir.

Çık.25: 15 Sırıklar sandığın halkalarında kalacak, çıkarılmayacak.

Çık.25: 16 Antlaşmanın taş levhalarını sana vereceğim. Onları sandığıniçine koy.

Çık.25: 17 “Saf altından bir Bağışlanma Kapağı*fb* yap. Boyu ikibuçuk, eni bir buçuk arşın olacak.D Not 25:17,22 “Bağışlanma Kapağı” diye çevrilen İbranice “Kapporet” sözcüğü Tanrı’nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı’yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu.

Çık.25: 18 Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv* yap.

Çık.25: 19 Keruvlar’dan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara,kapakla tek parça halinde yap.

Çık.25: 20 Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek.Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak.

Çık.25: 21 Kapağı sandığın üzerine, sana vereceğim taş levhaları isesandığın içine koy.

Çık.25: 22 Seninle orada, Levha Sandığı’nın*fc* üstündeki Keruvlararasında, Bağışlanma Kapağı’nın*fb* üzerinde görüşeceğim ve İsrailliler için sana buyruklar vereceğim.”D Not 25:22 “Levha Sandığı”: Antlaşma Sandığı diye de bilinir.

Üzerinde Ekmek Sunulan Masa(Çık.37:10-16)

Çık.25: 23 “Akasya ağacından bir masa yap. Boyu iki*fç*, eni bir*fd*,yüksekliği bir buçuk arşın*fe* olacak.D Not 25:23 “İki arşın”: Yaklaşık 90 cm. 25:23 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm. 25:23 “Bir buçuk arşın”: Yaklaşık 70 cm.

Çık.25: 24 Masayı saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.

Çık.25: 25 Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparakaltın pervazla çevir.

Çık.25: 26 Masa için dört altın halka yap, dört ayak üzerindeki dörtköşeye yerleştir.

Çık.25: 27 Masanın taşınması için sırıkların içinden geçeceği halkalarkenarlığa yakın olmalı.

Çık.25: 28 Sırıkları akasya ağacından yap, altınla kapla. Masa onlarlataşınacak.

Çık.25: 29 Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunutestileri, tasları yap.

Çık.25: 30 Ekmekleri sürekli olarak huzuruma, masanın üzerinekoyacaksın.”

Kandillik(Çık.37:17-24)

Çık.25: 31 “Saf altından bir kandillik yap. Ayağı, gövdesi dövme altınolsun. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendinden olsun.

Çık.25: 32 Kandillik üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmaküzere altı kollu olacak.

Çık.25: 33 Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk veçiçek motifi bulunacak. Altı kol da aynı olacak.

Çık.25: 34 Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak,tomurcuk ve çiçek motifi olacak.

Çık.25: 35 Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk bulunacak. Toplam altı kol olacak.

Çık.25: 36 Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altından olacak.

Çık.25: 37 “Kandillik için yedi kandil yap; kandiller karşısınıaydınlatacak biçimde yerleştirilsin.

Çık.25: 38 Fitil maşaları, tablaları saf altından olacak.

Çık.25: 39 Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant*ff* saf altınharcanacak.D Not 25:39 “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg.

Çık.25: 40 Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkatet.”

Tanrı’nın Konutu(Çık.36:8-38)

BÖLÜM 26

Çık.26: 1 “Tanrı’nın Konutu’nu on perdeden yap. Perdeler lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden olsun, üzeri Keruvlar’la* ustaca süslensin.

Çık.26: 2 Her perdenin boyu yirmi sekiz*fg*, eni dört arşın*fh* olmalı. Bütün perdeler aynı ölçüde olacak.D Not 26:2 “Yirmi sekiz arşın”: Yaklaşık 12.6 m.26:2,8 “Dört arşın”: Yaklaşık 1.8 m.

Çık.26: 3 Perdeler beşer beşer birbirine eklenerek iki takım perde yapılacak.

Çık.26: 4 Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler aç. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yap.

Çık.26: 5 Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesineellişer ilmek aç. İlmekler birbirine karşı olmalı.

Çık.26: 6 Elli altın kopça yap, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştir. Böylece konut tek parça haline gelecek.

Çık.26: 7 “Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on birperde yap.

Çık.26: 8 Her perdenin boyu otuz*fı*, eni dört arşın olacak. On birperde de aynı ölçüde olmalı.D Not 26:8 “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m.

Çık.26: 9 Beş perde birbirine, altı perde birbirine birleştirilecek.Altıncı perdeyi çadırın önünde katla.

Çık.26: 10 Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek aç.

Çık.26: 11 Elli tunç* kopça yap, kopçaları ilmeklere geçir ki, çadırtek parça haline gelsin.

Çık.26: 12 Çadırın perdelerinden artan yarım perde konutun arkasındansarkacak.

Çık.26: 13 Perdelerin uzun kenarlarından artan kumaş çadırınyanlarından birer arşın*fi* sarkarak konutu örtecek.D Not 26:13 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm.

Çık.26: 14 Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, onunüstüne de deriden*fj* başka bir örtü yap.D Not 26:14 “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir.

Çık.26: 15 “Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yap.

Çık.26: 16 Her çerçevenin boyu on*fk*, eni bir buçuk arşın*fl* olacak.D Not 26:16 “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m. 26:16 “Bir buçuk arşın”: Yaklaşık 70 cm.

Çık.26: 17 Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı olacak. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yapacaksın.

Çık.26: 18 Konutun güneyi için yirmi çerçeve yap.

Çık.26: 19 Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yap.

Çık.26: 20-21 Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yap.

Çık.26: 22 Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yap.

Çık.26: 23 Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yap.

Çık.26: 24 Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kalacak, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirilecek. İki köşeyi oluşturan iki çerçeve aynı biçimde olacak.

Çık.26: 25 Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki tabanolmak üzere on altı gümüş taban olacak.

Çık.26: 26-27 “Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yap.

Çık.26: 28 Çerçevelerin ortasındaki kiriş çadırın bir ucundan öbür ucuna geçecek.

Çık.26: 29 Çerçeveleri ve kirişleri altınla kapla, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yap.

Çık.26: 30 “Konutu dağda sana gösterilen plana göre yap.

Çık.26: 31 “Lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yap; üzerini Keruvlar’la ustaca süsle.

Çık.26: 32 Dört gümüş taban üstünde duran akasya ağacından altın kaplıdört direk üzerine as. Çengelleri altın olacak.

Çık.26: 33 Perdeyi kopçaların altına asıp Levha Sandığı’nı perdenin arkasına koy. Perde Kutsal Yer’le* En Kutsal Yer’i* birbirinden ayıracak.

Çık.26: 34 Bağışlanma Kapağı’nı En Kutsal Yer’de bulunan Levha Sandığı’nın üzerine koy.

Çık.26: 35 Masayı perdenin öbür tarafına, konutun kuzeye bakan yanınayerleştir; kandilliği masanın karşısına, konutun güney tarafına koy.

Çık.26: 36 “Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikleözenle dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yap.

Çık.26: 37 Perdeyi asmak için akasya ağacından beş direk yap, altınlakapla. Çengelleri de altın olacak. Direkler için tunçtan beş taban dök.”

Yakmalık Sunu Sunağı(Çık.38:1-7)

27.BÖLÜM

Çık.27: 1 “Sunağı akasya ağacından kare biçiminde yap. Eni ve boyubeşer arşın*fm*, yüksekliği üç arşın*fn* olacak.D Not 27:1 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m. 27:1 “Üç arşın”: Yaklaşık 1.4 m.

Çık.27: 2 Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla* kapla.

Çık.27: 3 Sunak için yağ ve kül kovaları, kürekler, çanaklar, büyükçatallar, ateş kapları yap. Tümü tunç olacak.

Çık.27: 4 Ağ biçiminde tunç bir ızgara da yap, dört köşesine birer tunç halka tak.

Çık.27: 5 Izgarayı sunağın kenarının altına koy. Öyle ki, aşağı doğru sunağın yarısına yetişsin.

Çık.27: 6 Sunak için akasya ağacından sırıklar yap, tunçla kapla.

Çık.27: 7 Sırıklar halkalara geçirilecek ve sunak taşınırken iki yanında olacak.

Çık.27: 8 Sunağı tahtadan, içi boş yapacaksın. Tıpkı dağda sanagösterildiği gibi olacak.”

Konutun Avlusu(Çık.38:9-20)

Çık.27: 9 “Konuta bir avlu yap. Avlunun güney tarafı için yüz arşın*fo* boyunda, özenle dokunmuş ince keten perdeler yapacaksın.D Not 27:9,11,18 “Yüz arşın”: Yaklaşık 45 m.

Çık.27: 10 Perdeler için yirmi direk yapılacak; direklerin tabanları tunç*, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş olacak.

Çık.27: 11 Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapılacak. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüşten olacak.

Çık.27: 12 “Avlunun batı tarafı için elli arşın*fö* boyunda perde, ondirek, on taban yapılacak.D Not 27:12,13,18 “Elli arşın”: Yaklaşık 22.5 m.

Çık.27: 13 Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşın olacak.

Çık.27: 14 Girişin bir tarafında on beş arşın*fp* boyunda perde, üçdirek ve üç taban olacak.D Not 27:14,15 “On beş arşın”: Yaklaşık 6.8 m.

Çık.27: 15 Girişin öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üçdirek ve üç taban olacak.

Çık.27: 16 “Avlunun girişinde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yirmi arşın*fr* boyunda nakışlı bir perde olacak. Dört direği ve dört tabanı bulunacak.D Not 27:16 “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m.

Çık.27: 17 Avlunun çevresindeki bütün direkler gümüş çemberlerledonatılacak. Çengelleri gümüş, tabanları tunç olacak.

Çık.27: 18 Avlunun boyu yüz, eni elli, çevresindeki perdelerin yüksekliği beş arşın*fs* olacak. Perdeleri özenle dokunmuş ince ketenden, tabanları tunçtan olacak.D Not 27:18 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m.

Çık.27: 19 Konutta her türlü hizmet için kullanılacak bütün aletler, konutun ve avlunun bütün kazıkları da tunçtan olacak.”

Rab’bin Huzurunda Yanan Işık(Lev.24:1-3)

Çık.27: 20 “İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışıkvermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler.

Çık.27: 21 Harun’la oğulları kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı’nda*fş*, Levha

Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar yanar tutacaklar. İsrailliler için kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu."D Not 27:21 "Buluşma Çadırı": İnsanların Tanrı'ya danıştıkları yer(bkz. Çık.33:7-10).

Kâhin Giysileri(Çık.39:1-7)

BÖLÜM 28

Çık.28: 1 "Bana kâhinlik etmeleri için İsrailliler arasından ağabeyinHarun'u, oğulları Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı yanına al.

Çık.28: 2 Ağabeyin Harun'a görkem ve saygınlık kazandırmak için kutsalgiysiler yap.

Çık.28: 3 Bilgelik verdiğim becerikli adamlara söyle, Harun'a giysiyapsınlar. Öyle ki, bana kâhinlik etmek için kutsal kılınmış olsun.

Çık.28: 4 Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük*, efod*, kaftan,nakışlı mintan, sarık, kuşak. Bana kâhinlik etmeleri için ağabeyin Harun'a ve oğullarına bu kutsal giysileri yapacaklar.

Çık.28: 5 Altın sırma, lacivert, mor, kırmızı iplik, ince keten kullanacaklar."

Efod(Çık.39:2-7)

Çık.28: 6 "Efodu* altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle,özenle dokunmuş ince ketenden ustaca yapacaklar.

Çık.28: 7 Bağlanabilmesi için iki köşesine takılmış ikişer omuzluğuolacak.

Çık.28: 8 Efodun üzerinde efod gibi ustaca dokunmuş bir şerit olacak. Efodun bir parçası gibi lacivert, mor, kırmızı iplikle, altın sırmayla, özenle dokunmuş ince ketenden olacak.

Çık.28: 9-10 İki oniks taşı alacak, İsrailoğulları'nın adlarını, doğuşsırasına göre altısını birinin, altısını ötekinin üzerine oyacaksın.

Çık.28: 11-12 İsrailoğulları'nın adlarını bu iki taşın üzerine usta oymacıların mühür oyduğu gibi oyacaksın. Taşları altın yuvalar içine koyduktan sonra İsrailliler'in anılması için efodun omuzluklarına tak. Harun, anılmaları için onların adlarını RAB'bin önünde iki omuzunda taşıyacak.

Çık.28: 13-14 Altın yuvalar ve saf altından iki zincir yap. Zincirleriörme kordon gibi yapıp yuvalara yerleştir."

Göğüslük(Çık.39:8-21)

Çık.28: 15 "Usta işi bir karar göğüslüğü* yap. Onu da efod* gibi, altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yap.

Çık.28: 16 Dört köşe, eni ve boyu birer karış*ft* olacak; ikiye katlanacak.D Not 28:16 "Bir karış": Yaklaşık 22.5 cm.

Çık.28: 17 Üzerine dört sıra taş yuvası kak. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt;

Çık.28: 18 ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı;

Çık.28: 19 üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist;

Çık.28: 20 dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim olacak. Taşlaraltın yuvalara kakılacak.

Çık.28: 21 On iki taş olacak. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulacak. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını simgeleyecek.

Çık.28: 22 "Göğüslük için saf altından örme zincirler yap.

Çık.28: 23 İki altın halka yap, göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koy.

Çık.28: 24 İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara tak.

Çık.28: 25 Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerekefodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağla.

Çık.28: 26 İki altın halka daha yap; her birini göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına tak.

Çık.28: 27 İki altın halka daha yap; efodun önündeki omuzluklaraalttan, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına tak.

Çık.28: 28 Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkaları lacivert kordonla birbirine bağlanacak. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın.

Çık.28: 29 "Harun Kutsal Yer'e* girerken, İsrailoğulları'nın adlarınınyazılı olduğu karar göğüslüğünü yüreğinin üzerinde taşıyacak. Öyle ki, ben, RAB halkımı sürekli anımsayayım.

Çık.28: 30 Urim'le Tummim'i* karar göğüslüğünün içine koy; öyle ki, Harun ne zaman huzuruma çıksa yüreğinin üzerinde olsunlar. Böylece Harun İsrailoğulları'nın karar vermek için kullandıkları Urim'le Tummim'i RAB'bin huzurunda sürekli yüreğinin üzerinde taşıyacak."

Öbür Kâhin Giysileri(Çık.39:22-31)

Çık.28: 31 "Efodun* altına giyilen kaftanı salt lacivert iplikten yap.

Çık.28: 32 Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bırak. Yırtılmamasıiçin boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevir.

Çık.28: 33 Kaftanın kenarını çepeçevre lacivert, mor, kırmızı ipliktennar motifleriyle beze, aralarına altın çıngıraklar tak.

Çık.28: 34 Eteğin ucu bir altın çıngırak, bir nar, bir altın çıngırak,bir nar olmak üzere çepeçevre kaplanacak.

Çık.28: 35 Harun hizmet ederken bu kaftanı giyecek. En Kutsal Yer'e*,huzuruma girip çıkarken duyulan çıngırak sesi onun ölmediğini gösterecek.

Çık.28: 36 "Saf altından bir levha yap ve üzerine mühür oyar gibi'RAB'be adanmıştır' sözünü oy;

Çık.28: 37 lacivert bir kordonla sarığın ön tarafına bağla.

Çık.28: 38 Harun onu alnında taşıyacak. İsrailliler kutsal bağışlarını getirirken suç işlemişlerse, suçlarını Harun taşıyacak; onlar önümde kabul görsün diye levha sürekli Harun'un alnında bulunacak.

Çık.28: 39 "İnce ketenden işlemeli bir mintan doku, ince ketenden birsarık, bir de nakışlı kuşak yap.

Çık.28: 40 “Harun’un oğullarına mintanlar, kuşaklar, görkem vesaygınlık kazandıracak başlıklar yap.

Çık.28: 41 Bu giysileri ağabeyin Harun’a ve oğullarına giydir; sonrabana kâhinlik etmeleri için onları meshedip* ata ve kutsal kıl.

Çık.28: 42 “Edep yerlerini örtmek için onlara keten donlar yap. Boyubelden uyluğa kadar olacak.

Çık.28: 43 Harun’la oğulları Buluşma Çadırı’na girdiklerinde ya da Kutsal Yer’de* hizmet etmek üzere sunağa yaklaştıklarında, suç işleyip ölmemek için bu donları giyecekler. Harun ve soyundan gelenler için sürekli bir kural olacak bu.”

Kâhinliğe Atanma(Lev.8:1-36)

BÖLÜM 29

Çık.29: 1 “Bana kâhinlik edebilmeleri için, Harun’la oğullarını kutsalkılmak üzere şunları yap: Bir boğa ile iki kusursuz koç al.

Çık.29: 2 İnce buğday unundan mayasız ekmek, zeytinyağıyla yoğrulmuşmayasız pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar yap.

Çık.29: 3 Bunları bir sepete koyup boğa ve iki koçla birlikte bana getir.

Çık.29: 4 Harun’la oğullarını Buluşma Çadırı’nın giriş bölümüne getirip yıka.

Çık.29: 5 Giysileri al; mintanı, efodun* altına giyilen kaftanı, efodu ve göğüslüğü* Harun’a giydir. Efodun ustaca dokunmuş şeridini bağla.

Çık.29: 6 Başına sarığı sar, üzerine de kutsal tacı koy.

Çık.29: 7 Sonra mesh yağını al, başına dökerek onu meshet*.

Çık.29: 8 Harun’un oğullarını öne çıkarıp onlara mintan giydir.

Çık.29: 9 Bellerine kuşak bağla, başlarına başlık koy. Kalıcı bir kural olarak kâhinlik onların işi olacak. Böylece Harun’la oğullarını atamış olacaksın.

Çık.29: 10 “Boğayı Buluşma Çadırı’nın önüne getir, Harun’la oğullarıellerini boğanın başına koysunlar.

Çık.29: 11 Boğayı huzurumda, Buluşma Çadırı’nın giriş bölümündekeseceksin.

Çık.29: 12 Kanını parmağınla sunağın boynuzlarına sür, artan kanısunağın dibine dök.

Çık.29: 13 Hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yakacaksın.

Çık.29: 14 Etini, derisini, gübresini de ordugahın dışında yak. Bu günah sunusudur*.

Çık.29: 15 “Bir koç getir, Harun’la oğulları ellerini koçun başına koysunlar.

Çık.29: 16 Koçu sen kes. Kanını sunağın her yanına dök.

Çık.29: 17 Koçu parçalara ayırıp bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıka, başla öteki

parçaların yanına koy.

Çık.29: 18 Sonra koçun tümünü sunağın üzerinde yak. Bu RAB'be sunulanyakmalık sunu*, RAB'bi hoşnut eden koku, O'nun için yakılan sunudur.

Çık.29: 19 "Öteki koçu getir, Harun'la oğulları ellerini koçun başına koysunlar.

Çık.29: 20 Koçu sen kes. Kanını Harun'la oğullarının sağ kulak memelerine, sağ el ve ayaklarının baş parmaklarına sür. Artan kanı sunağın her yanına dök.

Çık.29: 21 Sunağın üzerindeki kanı ve mesh yağını Harun'la oğullarınınve giysilerinin üzerine serp. Böylece Harun'la oğulları ve giysileri kutsal kılınmış olacak.

Çık.29: 22 "Koçun yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu al. -Çünkü bu, biri göreve atanırken kesilen koçtur.-

Çık.29: 23 Huzurumdaki mayasız ekmek sepetinden bir somun, yağlı pideve yufka al,

Çık.29: 24 hepsini Harun'la oğullarının eline ver. Bunları benim huzurumda sallamalık sunu olarak salla,

Çık.29: 25 sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sunuyla birliktebeni hoşnut eden koku olarak yak. Bu, RAB için yakılan sunudur.

Çık.29: 26 "Harun'un atanması için sunulacak koçun döşünü huzurumdasallamalık sunu olarak salla. O döş senin payın olacak.

Çık.29: 27 Harun'la oğullarının atanması için kesilen koçun sallanmışolan döşüyle bağış olarak sunulan budunu bana ayır.

Çık.29: 28 İsrailliler bunları sürekli Harun'la oğullarının payınaayıracak. Bu, İsrailliler'in RAB'be sunduğu esenlik kurbanlarından biridir.

Çık.29: 29 "Harun'un kutsal giysileri, kendinden sonra oğullarınakalacak. Meshedilip atanırlarken bu giysileri giyecekler.

Çık.29: 30 Harun'un yerine kâhin olan oğlu, Kutsal Yer'de* hizmetetmek üzere Buluşma Çadırı'na girdiğinde yedi gün bu giysileri giyecek.

Çık.29: 31-32 "Harun'la oğulları göreve atanırken kesilen koçun etinikutsal bir yerde haşlayacaksın. Haşlanan eti ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde yiyecekler.

Çık.29: 33 Atanıp kutsal kılınmaları için günahları bağışlatan busunuları yalnız onlar yiyebilir. Yabancı biri yiyemez, çünkü bu sunular kutsaldır.

Çık.29: 34 Atanmaları için kesilen kurbanın etinden ya da ekmektensabaha artan olursa, yakacaksın. Bunlar yenmeyecek, çünkü kutsaldır.

Çık.29: 35 "Harun'la oğulları için sana buyurduklarımın hepsini yap.Atanmaları yedi gün sürecek.

Çık.29: 36 Günah bağışlatmak için günah sunusu olarak her gün bir boğasunacaksın. Sunağı arındırmak için günah sunusu sun, kutsal kılmak için de meshet.Çık.29: 37 Yedi gün sunağı arındırarak kutsal kılacaksın. Böylecesunak çok kutsal olacak. Ona dokunan her şey de kutsal

sayılacaktır.”

Günlük Sunular(Say.28:1-8)

Çık.29: 38 “Düzenli olarak her gün sunağın üzerinde bir yaşında ikierkek kuzu sunacaksınız.

Çık.29: 39 Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun.

Çık.29: 40 Kuzuyla birlikte dörtte bir hin*fu* sıkma zeytinyağıylayoğrulmuş onda bir efa*fü* ince un ve dökmelik sunu olarak dörtte bir hin*fu* şarap sunacaksınız.D Not 29:40 “Dörtte bir hin”: Yaklaşık 0.9 lt. 29:40 “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg.

Çık.29: 41 Öbür kuzuyu akşamüstü, beni hoşnut eden koku, yakılan sunuolarak, sabahki gibi tahıl sunusu* ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.

Çık.29: 42 “Bu yakmalık sunu Buluşma Çadırı’nın giriş bölümünde,RAB’bin huzurunda, kuşaklar boyu sürekli sunulacaktır. Musa’yla konuşmak için İsrail halkıyla orada buluşacağım.

Çık.29: 43 İsrailliler’le buluşurken çadır görkemimle kutsal kılınacak.

Çık.29: 44 “Buluşma Çadırı’nı ve sunağı kutsal kılacak, Harun’laoğullarını bana kâhinlik etmeleri için görevlendireceğim.

Çık.29: 45 İsrailliler arasında yaşayacak, onların Tanrısı olacağım.

Çık.29: 46 Anlayacaklar ki, aralarında yaşamak için onları Mısır’dançıkaran Tanrıları RAB benim. Tanrıları RAB benim.”

Buhur Sunağı(Çık.37:25-28)

BÖLÜM 30

Çık.30: 1 “Üzerinde buhur yakmak için akasya ağacından bir sunak yap.

Çık.30: 2 Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşın*fv*, yüksekliği ikiarşın*fy*, boynuzları kendinden olacak.D Not 30:2 “Bir arşın”: Yaklaşık 45 cm. 30:2 “İki arşın”: Yaklaşık 90 cm.

Çık.30: 3 Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapla. Çevresinealtın pervaz yap.

Çık.30: 4 İki yandaki pervazın altına iki altın halka yap. Bunlar sunağın taşınması için sırıkların geçmesine yarayacak.

Çık.30: 5 Sırıkları akasya ağacından yap ve altınla kapla.

Çık.30: 6 Sunağı Levha Sandığı’nın karşısındaki perdenin, sandığınüzerindeki Bağışlanma Kapağı’nın önüne, seninle buluşacağım yere koy.

Çık.30: 7 “Harun her sabah kandillerin bakımını yaparken sunağınüzerinde güzel kokulu buhur yakacak.

Çık.30: 8 Akşamüstü kandilleri yakarken yine buhur yakacak. Böylecehuzurumda kuşaklar boyunca sürekli buhur yanacak.

Çık.30: 9 Sunağın üzerinde başka buhur, yakmalık sunu* ya da tahılsunusu* sunmayacaksınız; üzerine dökmelik sunu dökmeyeceksiniz.

Çık.30: 10 Harun yılda bir kez sunağın boynuzlarını arındıracak. Kuşaklarınız boyunca yılda bir kez günahları bağışlatmak için sunulan sununun kanıyla sunağı arındıracak. Sunak ben RAB için çok kutsaldır.”

Bağışlanma Bedeli

Çık.30: 11 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Çık.30: 12 “İsrailliler’in sayımını yaptığın zaman, herkes canına karşılık bana bedel ödeyecektir. Öyle ki, sayım yapılırken başlarına bela gelmesin.

Çık.30: 13 Sayılan herkes armağan olarak bana yarım kutsal yerinşekeli*fz* verecektir. -Bir şekel yirmi geradır.-D Not 30:13 “Yarım kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 5 gr.

Çık.30: 14 Sayılan yirmi yaşındaki ve daha yukarı yaştaki herkes banaarmağan verecektir.

Çık.30: 15 Canlarınızın bedeli olarak bu armağanı verdiğinizde, zenginyarım şekelden fazla, yoksul yarım şekelden eksik vermeyecek.

Çık.30: 16 İsrailliler’den bedel olarak verilen paraları toplayacak, Buluşma Çadırı’nın hizmetinde kullanacaksın. Bu paralar canlarınızın bedeli olarak ben, RAB’be İsrailliler’i hep anımsatacak.”

Yıkanma Kazanı(Çık.38:8)

Çık.30: 17 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Çık.30: 18 “Yıkanmak için tunç* bir kazan yap. Ayaklığı da tunçtan olacak. Buluşma Çadırı ile sunağın arasına koyup içine su doldur.

Çık.30: 19 Harun’la oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkayacaklar.

Çık.30: 20-21 Buluşma Çadırı’na girmeden ya da RAB için yakılan sunuyusunarak hizmet etmek üzere sunağa yaklaşmadan önce, ölmemek için ellerini, ayaklarını yıkamalılar. Harun’la soyunun bütün kuşakları boyunca sürekli bir kural olacak bu.”

Mesh Yağı

Çık.30: 22 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Çık.30: 23 “Şu nadide baharatı al: 500 şekel*fa* sıvı mür*, yarısı kadar, yani 250’şer şekel*fb* güzel kokulu tarçın ve kamış,D Not 30:23,24 “500 kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 5 kg. 30:23 “250 şekel”: Yaklaşık 2.5 kg.

Çık.30: 24 “500 kutsal yerin şekeli*fa* hıyarşembe, bir hin*fc* de zeytinyağı.D Not 30:24 “Bir hin”: Yaklaşık 3.6 lt.

Çık.30: 25 Bunlardan ıtriyatçı ustalığıyla güzel kokulu kutsal bir mesh yağı yap. Ona kutsal mesh yağı denecek.

Çık.30: 26-28 Buluşma Çadırı’nı, Levha Sandığı’nı, masayla takımlarını, kandillikle takımlarını, buhur sunağını, yakmalık sunu* sunağıyla bütün akımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını hep bu yağla meshet*.

Çık.30: 29 Onları kutsal kıl ki, çok kutsal olsunlar. Onlara değen her şey kutsal sayılacaktır.

Çık.30: 30 “Bana kâhin olmaları için Harun’la oğullarını meshedip kutsal kıl.

Çık.30: 31 İsrailliler'e de ki, 'Kuşaklarınız boyunca bu kutsal mesh yağı yalnız benim için kullanılacak.

Çık.30: 32 İnsan bedenine dökülmeyecek. Aynı reçeteyle benzeri yapılmayacak. O kutsaldır ve sizin için kutsal olacaktır.

Çık.30: 33 Onun benzerini yapan ya da kâhin olmayan birinin üzerinedöken herkes halkının arasından atılacaktır.'"

Buhur

Çık.30: 34 Sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: "Güzel kokulu baharat -karagünnük, onika*fç*, kasnı ve saf günnük- al. Hepsi aynı ölçüde olsun.D Not 30:34 "Onika": Kızıldeniz'de bulunan bir tür midyekabuğundan yapılan güzel kokulu bir baharat olduğu sanılıyor.

Çık.30: 35 Bir ıtriyatçı ustalığıyla bunlardan güzel kokulu bir buhur yap. Tuzlanmış, saf ve kutsal olacak.

Çık.30: 36 Birazını çok ince döv, Buluşma Çadırı'nda seninle buluşacağım yere, Levha Sandığı'nın önüne koy. Sizin için çok kutsal olacaktır.

Çık.30: 37 Aynı reçeteyle kendinize buhur yapmayacaksınız. Onu RABiçin kutsal sayacaksınız.

Çık.30: 38 Kim koklamak için aynısını yaparsa halkının arasından atılacaktır."

Besalel ve Oholiav Ustalar(Çık.35:30-35)

BÖLÜM 31

Çık.31: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Çık.31: 2 "Bak, Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğluBesalel'i seçtim.

Çık.31: 3 Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onuruhumla doldurdum.

Çık.31: 4 Öyle ki, altın, gümüş, tunç* işleyerek ustaca yapıtlar üretsin;

Çık.31: 5 taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanatdalında çalışsın.

Çık.31: 6 Ayrıca Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ı onunlaçalışması için görevlendirdim. Sana buyurduğum işlerin hepsini yapabilsinler diye öteki becerikli adamlara üstün yetenek verdim.

Çık.31: 7 Buluşma Çadırı'nı, Levha Sandığı'nı, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nı, çadırın bütün takımlarını,

Çık.31: 8 masayla takımlarını, saf altın kandillikle takımlarını, buhur sunağını,

Çık.31: 9 yakmalık sunu* sunağıyla takımlarını, kazanla kazan ayaklığını,

Çık.31: 10 dokunmuş giysileri -Kâhin Harun'un kutsal giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini-

Çık.31: 11 mesh yağını, kutsal yer için güzel kokulu buhuru tam sanabuyurduğum gibi yapsınlar."

Şabat: Dinlenme Günü

Çık.31: 12 RAB Musa'ya şöyle buyurdu:

Çık.31: 13 "İsrailliler'e de ki, 'Şabat* günlerimi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan RAB benim.

Çık.31: 14 "'Şabat Günü'nü tutmalısınız, çünkü sizin için kutsaldır.Kim onun kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli. O gün çalışan herkes halkının arasından atılmalı.

Çık.31: 15 Altı gün çalışılacak; ama yedinci gün RAB'be adanmış Şabat'tır, dinlenme günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir.

Çık.31: 16 İsrailliler, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak, Şabat Günü'nü kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler.

Çık.31: 17 Bu, İsrailliler'le benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü ben, RAB yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son verip dinlendim.'"

Çık.31: 18 Tanrı Sina Dağı'nda Musa'yla konuşmasını bitirince, üzerineeliyle antlaşma koşullarını yazdığı iki taş levhayı ona verdi.

Altın Buzağı(Yas.9:7-29)

BÖLÜM 32

Çık.32: 1 Halk Musa'nın dağdan inmediğini, geciktiğini görünce,Harun'un çevresine toplandı. Ona, "Kalk, bize öncülük edecek birilah yap" dediler, "Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldubilmiyoruz!"

Çık.32: 2 Harun, "Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızınkulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin" dedi.

Çık.32: 3 Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Harun'a getirdi.

Çık.32: 4 Harun altınları topladı, oymacı aletiyle buzağı biçimindedökme bir put yaptı. Halk, "Ey İsrailliler, sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur!" dedi.

Çık.32: 5 Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve,"Yarın RAB'bin onuruna bayram olacak" diye ilan etti.

Çık.32: 6 Ertesi gün halk erkenden kalkıp yakmalık sunular* sundu,esenlik sunuları* getirdi. Yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.

Çık.32: 7 RAB Musa'ya, "Aşağı in" dedi, "Mısır'dan çıkardığın halkınbaştan çıktı.

Çık.32: 8 Buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme birbuzağı yaparak önünde tapındılar, kurban kestiler. 'Ey İsrailliler, sizi Mısır'dan çıkaran ilahınız budur!' dediler."

Çık.32: 9 RAB Musa'ya, "Bu halkın ne inatçı olduğunu biliyorum" dedi,

Çık.32: 10 "Şimdi bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları yokedeyim. Sonra seni büyük bir ulus yapacağım."

Çık.32: 11 Musa Tanrısı RAB'be yalvardı: "Ya RAB, niçin kendi halkınakarşı öfken alevlensin?

Onları Mısır'dan büyük kudretinle, güçlü elinle çıkardın.

Çık.32: 12 Neden Mısırlılar, 'Tanrı kötü amaçla, dağlarda öldürmek, yeryüzünden silmek için onları Mısır'dan çıkardı' desinler? Öfkelenme, vazgeç halkına yapacağın kötülükten.

Çık.32: 13 Kulların İbrahim'i, İshak'ı, İsrail'i anımsa. Onlara kendi üzerine ant içtin, 'Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek onlara miras olacak' dedin."

Çık.32: 14 Böylece RAB halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

Çık.32: 15 Musa döndü, elinde antlaşma koşulları yazılı iki taş levhayla dağdan indi. Levhaların ön ve arka iki yüzü de yazılıydı.

Çık.32: 16 Onları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma yazılar O'nun yazısıydı.

Çık.32: 17 Yeşu, bağrışan halkın sesini duyunca, Musa'ya, "Ordugahtansavaş sesi geliyor!" dedi.

Çık.32: 18 Musa şöyle yanıtladı:"Ne yenenlerin, Ne de yenilenlerin sesidir bu;Ezgiler duyuyorum ben."

Çık.32: 19 Musa ordugaha yaklaşınca, buzağıyı ve oynayan insanları gördü; çok öfkelendi. Elindeki taş levhaları fırlatıp dağın eteğinde parçaladı.

Çık.32: 20 Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı, toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serperek İsraillilerʼe içirdi.

Çık.32: 21 Harun'a, "Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledin?" dedi.

Çık.32: 22 Harun, "Öfkelenme, efendim!" diye karşılık verdi, "Bilirsin, halk kötülüğe eğilimlidir.

Çık.32: 23 Bana, 'Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısır'dan çıkaran adama, Musa'ya ne oldu bilmiyoruz' dediler.

Çık.32: 24 Ben de, 'Kimde altın varsa çıkarsın' dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca, bu buzağı ortaya çıktı!"

Çık.32: 25 Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizginlememiş, düşmanlarına alay konusu olmalarına neden olmuştu.

Çık.32: 26 Musa ordugahın girişinde durdu, "RAB'den yana olanlar yanıma gelsin!" dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı.

Çık.32: 27 Musa şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün.'"

Çık.32: 28 Levililer Musa'nın buyruğunu yerine getirdiler. O gün halktan üç bine yakın adam öldürüldü.

Çık.32: 29 Musa, "Bugün kendinizi RAB'be adamış oldunuz" dedi, "Herkes öz oğluna, öz kardeşine düşman kesildiği için bugün RAB sizikutsadı."

Çık.32: 30 Ertesi gün halka, "Korkunç bir günah işlediniz" dedi, "Şimdi RAB'bin huzuruna çıkacağım. Belki günahınızı bağışlatabilirim."

Çık.32: 31 Sonra RAB'be dönerek, "Çok yazık, bu halk korkunç bir günahişledi" dedi, "Kendilerine altın put yaptılar.

Çık.32: 32 Lütfen günahlarını bağışla, yoksa yazdığın kitaptan adımı sil."

Çık.32: 33 RAB, "Kim bana karşı günah işlediyse onun adını sileceğim"diye karşılık verdi,

Çık.32: 34 "Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. Meleğim sana öncülük edecek. Ama zamanı gelince günahlarından ötürü onları cezalandıracağım."

Çık.32: 35 RAB halkı cezalandırdı. Çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.

Horev'den Ayrılma Hazırlığı

BÖLÜM 33

Çık.33: 1 RAB Musa'ya, "Buradan git" dedi, "Sen ve Mısır'dan çıkardığın halk İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a, 'Orayı senin soyuna vereceğim' diye ant içtiğim topraklara gidin.

Çık.33: 2-3 Süt ve bal akan ülkeye senden önce bir melek gönderecek,Kenan, Amor, Hitit*, Periz, Hiv ve Yevus halklarını oradan kovacağım. Ben sizinle gelmeyeceğim, çünkü inatçı insanlarsınız. Belki sizi yolda yok ederim."

Çık.33: 4 Halk bu kötü haberi duyunca yasa büründü. Kimse takıtakmadı.

Çık.33: 5 Çünkü RAB Musa'ya şöyle demişti: "İsrailliler'e de ki, 'Sizinatçı insanlarsınız. Bir an aranızda kalsam, sizi yok ederim. Şimdi üzerinizdeki takıları çıkarın, size ne yapacağıma karar vereyim.'"

Çık.33: 6 Böylece Horev Dağı'ndan sonra İsrailliler takılarını çıkardı.

Musa ve Rab'bin Görkemi

Çık.33: 7 Musa bir çadır alır, ordugahın dışına, biraz öteye kurardı.Ona 'Buluşma Çadırı' derdi. Kim RAB'be danışmak istese, ordugahındışındaki Buluşma Çadırı'na giderdi.

Çık.33: 8 Musa ne zaman çadıra gitse, bütün halk kalkar, herkesçadırının girişinde durarak Musa içeri girinceye kadar arkasından bakardı.

Çık.33: 9 Musa çadıra girince, bulut sütunu aşağı iner, RAB Musa'ylakonuştuğu sürece girişi kapardı.

Çık.33: 10 Bulut sütununun çadırın girişinde durduğunu gören herkeskalkar, kendi çadırının girişinde tapınırdı.

Çık.33: 11 RAB Musa'yla iki arkadaş gibi yüz yüze konuşurdu. SonraMusa ordugaha dönerdi. Ama genç yardımcısı Nun oğlu Yeşu çadırdançıkmazdı.

Çık.33: 12 Musa RAB'be şöyle dedi: "Bana, 'Bu halka öncülük et'diyorsun, ama kimi benimle göndereceğini söylemedin. Bana, 'Seniadınla tanıyorum, senden hoşnudum' demiştin.

Çık.33: 13 Eğer benden hoşnutsan, lütfen şimdi bana yollarını göster ki, seni daha iyi tanıyıp hoşnut etmeye devam edeyim. Unutma, bu ulus senin halkındır."

Çık.33: 14 RAB, "Varlığım sana eşlik edecek" diye yanıtladı, "Senirahata kavuşturacağım."

Çık.33: 15 Musa, “Eğer varlığın bize eşlik etmeyecekse, bizi buradançıkarma” dedi,

Çık.33: 16 “Yoksa benden ve halkından hoşnut kaldığın nereden bilinecek? Bize eşlik etmenden, değil mi? Ancak o zaman benimle halkın yeryüzünün öteki halklarından ayırt edilebiliriz.”

Çık.33: 17 RAB, “Söylediğin gibi yapacağım” dedi, “Çünkü senden hoşnutkaldım, adınla tanıyorum seni.”

Çık.33: 18 Musa, “Lütfen görkemini bana göster” dedi.

Çık.33: 19 RAB, “Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim” diye karşılıkverdi, “Adımı, RAB adını senin önünde duyuracağım. Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdığıma acıyacağım.

Çık.33: 20 Ancak, yüzümü görmene izin veremem. Çünkü yüzümü görenyaşayamaz.”

Çık.33: 21 Sonra, “Yakınımda bir yer var” dedi, “Orada, kayanın üzerinde dur.

Çık.33: 22 Görkemim oradan geçerken seni kayanın kovuğuna sokup geçinceye kadar elimle örteceğim.

Çık.33: 23 Elimi kaldırdığımda, sırtımı göreceksin. Ama yüzüm görülmeyecek.”

Antlaşma Yenileniyor

BÖLÜM 34

Çık.34: 1 RAB Musa’ya, “Öncekiler gibi iki taş levha kes” dedi, “Kırdığın levhaların üzerindeki sözleri onlara yazacağım.

Çık.34: 2 Sabaha kadar hazırlan, sabah olunca Sina Dağı’na çık; dağıntepesinde, huzurumda dur.

Çık.34: 3 Senden başka kimse dağa çıkmasın, dağın hiçbir yerinde kimsegörülmesin. Dağın eteğinde davar ya da sığır da otlamasın.”

Çık.34: 4 Musa öncekiler gibi iki taş levha kesti. RAB’bin buyurduğugibi sabah erkenden kalktı, taş levhaları yanına alarak Sina Dağı’na çıktı.

Çık.34: 5 RAB bulutun içinde oraya inip onunla birlikte durdu ve adınıRAB olarak açıkladı.

Çık.34: 6 Musa’nın önünden geçerek, “Ben RAB’bim” dedi, “RAB, acıyan,lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı.

Çık.34: 7 Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.”

Çık.34: 8 Musa hemen yere kapanıp tapındı.

Çık.34: 9 “Ya Rab, eğer benden hoşnutsan, lütfen bizimle gel” dedi, “Bunlar inatçı insanlardır. Sen suçlarımızı, günahlarımızı bağışla. Bizi kendi mirasın olarak benimse.”

Çık.34: 10 RAB, “Senin halkınla bir antlaşma yapıyorum” dedi, “Onlarınönünde dünyada ve öteki uluslar arasında görülmemiş harikalar yapacağım. Arasında yaşadığın halk neler yapabileceğimi görecek. Senin için korkunç şeyler yapacağım.

Çık.34: 11 Bugün sana verdiğim buyruğu tut. Amor, Kenan, Hitit*,Periz, Hiv ve Yevus halklarını senin önünden kovacağım.

Çık.34: 12 Gideceğin ülkedeki insanlarla antlaşma yapmaktan kaçın.Çünkü bu senin için bir tuzak olur.

Çık.34: 13 Onların sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak,Aşera* putlarını keseceksiniz.

Çık.34: 14 Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben kıskanç bir RAB,kıskanç bir Tanrı'yım.

Çık.34: 15 Ülke halkıyla herhangi bir antlaşma yapmayın. Yoksa onlarbaşka ilahlara gönül verir, kurban keserken sizi de çağırırlar; siz de gider yersiniz.

Çık.34: 16 Kızlarını oğullarınıza alırsınız. Kızlar başka ilahlaragönül verirken oğullarınızı da artlarından sürükler.

Çık.34: 17 "Dökme putlar yapmayacaksınız.

Çık.34: 18 "Size buyurduğum gibi, Aviv ayının* belirli günlerinde yedigün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlayacaksınız. Çünkü Mısır'dan Aviv ayında çıktınız.

Çık.34: 19 "Bütün ilk doğanlar benimdir; ister sığır, ister davarolsun, ilk doğan erkek hayvanlarınızın tümü bana aittir.

Çık.34: 20 İlk doğan sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedeliniödemeyecekseniz, sıpanın boynunu kıracaksınız. Bütün ilk doğan oğullarınızın bedelini ödemelisiniz. "Kimse huzuruma eli boş çıkmasın.

Çık.34: 21 "Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Ekim,biçim vakti bile olsa dinleneceksiniz.

Çık.34: 22 "İlk buğday biçiminde Haftalar Bayramı*, yıl sonunda daÜrün Devşirme Bayramı* yapacaksınız.

Çık.34: 23 Bütün erkekleriniz yılda üç kez İsrail'in Tanrısı ben Egemen RAB'bin huzuruna çıkacaklar.

Çık.34: 24 Öteki ulusları önünüzden kovacak, sınırlarınızı genişleteceğim. Yılda üç kez Tanrınız RAB'bin önüne çıktığınız zaman, kimse ülkenize göz dikemeyecek.

Çık.34: 25 "Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. Fısıh* kurbanı sabaha bırakılmayacak.

Çık.34: 26 "Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na getireceksiniz. "Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız."

Çık.34: 27 RAB Musa'ya, "Bunları yaz" dedi, "Çünkü seninle veİsrailliler'le bu sözlere dayanarak antlaşma yaptım."

Çık.34: 28 Musa orada kırk gün kırk gece RAB'le birlikte kaldı. Ağzına ne ekmek koydu, ne de su. Antlaşma sözlerini, on buyruğu taş levhaların üzerine yazdı.

Musa Sina Dağı'ndan İniyor

Çık.34: 29 Musa elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağı'ndan indi. RAB'le konuştuğu için yüzü ışıldıyordu, ama kendisi bunun farkında değildi.

Çık.34: 30 Harun'la İsrailliler Musa'nın ışıldayan yüzünü görünce, onayaklaşmaya korktular.

Çık.34: 31 Musa onları yanına çağırdı. Harun'la İsrail topluluğunun bütün önderleri çevresine toplandılar. Musa onlarla konuştu.

Çık.34: 32 Sonra herkes ona yaklaştı. Musa RAB'bin Sina Dağı'ndakendisine bildirdiği bütün buyrukları onlara verdi.

Çık.34: 33 Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı.

Çık.34: 34 Ama ne zaman konuşmak için RAB'bin huzuruna çıksa,ayrılıncaya kadar peçeyi kaldırırdı. Dönünce de kendisine verilen buyrukları İsrailliler'e bildirir,

Çık.34: 35 İsrailliler de onun ışıldayan yüzünü görürlerdi. Sonra Musa içeri girip RAB'le görüşünceye kadar yine peçeyi takardı.

Şabat Kuralları(Çık.31:12-18)

BÖLÜM 35

Çık.35: 1 Musa bütün İsrail topluluğunu çağırarak, "RAB'bin yapmanızıbuyurduğu işler şunlardır" dedi,

Çık.35: 2 "Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün sizin için kutsal Şabat*, RAB'be adanmış dinlenme günü olacaktır. O gün çalışan herkes öldürülecektir.

Çık.35: 3 Şabat Günü konutlarınızda ateş yakmayacaksınız."

Konuta Getirilen Armağanlar(Çık.25:1-7; 39:32-41)

Çık.35: 4 Musa bütün İsrail topluluğuna seslenerek şöyle dedi: "RAB'bin buyruğu şudur:

Çık.35: 5-7 Aranızda armağanlar toplayıp RAB'be sunacaksınız. İstekli olan herkes RAB'be altın, gümüş, tunç*; lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri*fd*, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı armağan etsin.D Not 35:5-7 "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

Çık.35: 8 Kandil için zeytinyağı; mesh yağı ve güzel kokulu buhur içinbaharat;

Çık.35: 9 başkâhinin efoduyla* göğüslüğü* için oniks ve öbür kakmataşları getirsin.

Çık.35: 10 "Aranızdaki bütün becerikli kişiler gelip RAB'bin buyurduğuher şeyi yapsın.

Çık.35: 11 Konutu, çadırın iç ve dış örtüsünü, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını;

Çık.35: 12 sandığı ve sırıklarını, Bağışlanma Kapağı'nı, bölme perdesini,

Çık.35: 13 masayla sırıklarını, bütün masa takımlarını, huzura konanekmekleri*;

Çık.35: 14 ışık için kandilliği ve takımlarını, kandilleri, kandiller için zeytinyağını;

Çık.35: 15 buhur sunağını ve sırıklarını, mesh yağını, güzel kokulubuhuru; konutun giriş bölümündeki perdeyi;

Çık.35: 16 yakmalık sunu* sunağını ve tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını;

Çık.35: 17 avlunun çevresindeki perdeleri, direkleri, direk tabanlarını, avlu kapısındaki perdeyi,

Çık.35: 18 konutun ve avlunun kazıklarıyla iplerini;

Çık.35: 19 kutsal yerde hizmet etmek için dokunmuş giysileri -Kâhin Harun'un giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini- yapsınlar."

Çık.35: 20 İsrail topluluğu Musa'nın yanından ayrıldı.

Çık.35: 21 Her istekli, hevesli kişi Buluşma Çadırı'nın yapımı, hizmeti ve kutsal giysiler için RAB'be armağan getirdi.

Çık.35: 22 Kadın erkek herkes istekle geldi, RAB'be her çeşit altın takı, broş, küpe, yüzük, kolye getirdi. RAB'be armağan ettikleri bütün takılar altındı.

Çık.35: 23 Ayrıca kimde lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi varsa getirdi.

Çık.35: 24 Gümüş ve tunç armağanlar sunan herkes onları RAB'be adadı.Herhangi bir işte kullanılmak üzere kimde akasya ağacı varsa getirdi.

Çık.35: 25 Bütün becerikli kadınlar elleriyle eğirdikleri lacivert, mor, kırmızı ipliği, ince keteni getirdiler.

Çık.35: 26 İstekli, becerikli kadınlar da keçi kılı eğirdiler.

Çık.35: 27 Önderler efod ve göğüslük için oniks, kakma taşlar,

Çık.35: 28 kandil, mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat vezeytinyağı getirdiler.

Çık.35: 29 Kadın erkek bütün istekli İsrailliler RAB'bin Musa aracılığıyla yapmalarını buyurduğu işler için RAB'be gönülden verilen sunu sundular.

Besalel ve Oholiav Ustalar(Çık.31:2-6)

Çık.35: 30 Musa İsrailliler'e, "Bakın!" dedi, "RAB Yahuda oymağındanözellikle Hur oğlu Uri oğlu Besalel'i seçti.

Çık.35: 31 Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu kendi Ruhu'yla doldurdu.

Çık.35: 32 Öyle ki, altın, gümüş, tunç* işleyerek ustaca yapıtlar üretsin;

Çık.35: 33 taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanatdalında çalışsın.

Çık.35: 34 RAB ona ve Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'a öğretmeyeteneği de verdi.

Çık.35: 35 Onlara üstün beceri verdi. Öyle ki, ustalık isteyen her türlü işte, oymacılıkta, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten yapmada, dokuma ve nakış işlerinde, her sanat dalında yaratıcı olsunlar.

BÖLÜM 36

Çık.36: 1 “Besalel, Oholiav ve kutsal yerin yapımında gereken işleri nasıl yapacaklarına ilişkin RAB’bin kendilerine bilgelik ve anlayış verdiği bütün becerikli kişiler her işi tam RAB’bin buyurduğu gibi yapacaklar.”

Çık.36: 2 Musa Besalel’i, Oholiav’ı, RAB’bin kendilerine bilgelikverdiği becerikli adamları ve çalışmaya istekli herkesi iş başına çağırdı.

Çık.36: 3 Gelenler kutsal yerin yapımında gereken işleri yapmak üzereİsrailliler’in getirmiş olduğu bütün armağanları Musa’dan aldılar. İsrailliler gönülden verdikleri sunuları her sabah Musa’ya getirmeye devam ettiler.

Çık.36: 4 Öyle ki, kutsal yerdeki işleri yapmakta olan ustalar işlerini bırakıp bir bir Musa’nın yanına gelerek,

Çık.36: 5 “Halk RAB’bin yapılmasını buyurduğu iş için gereğinden fazlagetiriyor” dediler.

Çık.36: 6 Bunun üzerine Musa buyruk verdi: “Ne erkek, ne kadın hiç kimse kutsal yere armağan olarak artık bir şey vermesin.” Buyruk ordugahta ilan edildi. Böylece halkın daha çok armağan getirmesine engel olundu.

Çık.36: 7 Çünkü o ana kadar getirilenler işi bitirmek için yeter de artardı bile.

Konutun Yapımı(Çık.26:1-37)

Çık.36: 8 Çalışanlar arasındaki becerikli adamlar konutu on perdeden yaptılar. Besalel onları lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptı, üzerini Keruvlar’la* ustaca süsledi.

Çık.36: 9 Her perdenin boyu yirmi sekiz*fe*, eni dört arşındı*ff*. Bütün perdeler aynı ölçüdeydi.D Not 36:9 “Yirmi sekiz arşın”: Yaklaşık 12.6 m. 36:9,15 “Dört arşın”: Yaklaşık 1.8 m.

Çık.36: 10 Perdeleri beşer beşer birbirine ekleyerek iki takım perde yaptı.

Çık.36: 11 Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler açtı. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yaptı.

Çık.36: 12 Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesineellişer ilmek açtı; ilmekler birbirine karşıydı.

Çık.36: 13 Elli altın kopça yaptı, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştirdi. Böylece konut tek parça haline geldi.

Çık.36: 14 Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on birperde yaptı.

Çık.36: 15 Her perdenin boyu otuz*fg*, eni dört arşındı. On bir perdede aynı ölçüdeydi.D Not 36:15 “Otuz arşın”: Yaklaşık 13.5 m.

Çık.36: 16 Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi birbirine birleştirdi.

Çık.36: 17 Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek açtı.

Çık.36: 18 Çadırı birleştirip tek parça haline getirmek için elli tunç* kopça yaptı.

Çık.36: 19 Çadır için kırmızı boyalı koç derisinden bir örtü, onun üstüne de deriden*fh* başka bir örtü yaptı.D Not 36:19 “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir.

Çık.36: 20 Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yaptı.

Çık.36: 21 Her çerçevenin boyu on*fı*, eni bir buçuk*fi* arşındı.D Not 36:21 “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m. 36:21 “Bir buçuk arşın”: Yaklaşık 70 cm.

Çık.36: 22 Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı vardı. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yaptı.

Çık.36: 23 Konutun güneyi için yirmi çerçeve yaptı.

Çık.36: 24 Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yaptı.

Çık.36: 25-26 Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve veher çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yaptı.

Çık.36: 27 Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yaptı.

Çık.36: 28 Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yaptı.

Çık.36: 29 Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kaldı, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirildi. İki köşeyi oluşturan iki çerçeveyi aynı biçimde yaptı.

Çık.36: 30 Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban yaptı.

Çık.36: 31-32 Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yaptı.

Çık.36: 33 Çerçevelerin ortasındaki kirişi konutun bir ucundan öbür ucuna geçirdi.

Çık.36: 34 Çerçevelerle kirişleri altınla kapladı, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yaptı.

Çık.36: 35 Lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yaptı, üzerini Keruvlar’la ustaca süsledi.

Çık.36: 36 Perde için akasya ağacından dört direk yaparak altınla kapladı. Çengelleri de altındı. Direkler için dört gümüş taban döktü.

Çık.36: 37 Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yaptı.

Çık.36: 38 Perdeyi asmak için çengelli beş direk yaparak başlıklarını, çemberlerini altınla kapladı. Direklere beş tunç taban yaptı.

Antlaşma Sandığı’nın Yapımı(Çık.25:10-22)

BÖLÜM 37

Çık.37: 1 Besalel Antlaşma Sandığı’nı* akasya ağacından yaptı. Boyu iki buçuk*fj*, eni ve yüksekliği birer buçuk arşındı*fk*.D Not 37:1,6 “İki buçuk arşın”: Yaklaşık 1.1 m. 37:1,6 “Bir buçuk arşın”: Yaklaşık 70 cm.

Çık.37: 2 İçini de dışını da saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.

Çık.37: 3 İkisi bir yanda, ikisi öbür yanda olmak üzere sandığın dört köşesindeki ayaklara takmak için birer altın halka döktü.

Çık.37: 4 Akasya ağacından sırıklar yapıp altınla kapladı.

Çık.37: 5 Sandığın taşınması için sırıkları yanlardaki halkalara geçirdi.

Çık.37: 6 Bağışlanma Kapağı'nı saf altından yaptı. Boyu iki buçuk*fj*,eni bir buçuk arşındı*fk*.

Çık.37: 7 Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv* yaptı.

Çık.37: 8 Keruvlar'dan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara koyarakkapağı tek parça halinde yaptı.

Çık.37: 9 Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtüyor, yüzleri birbirine dönük kapağa bakıyorlardı.

Üzerinde Ekmek Sunulan Masa'nın Yapımı(Çık.25:23-30)

Çık.37: 10 Besalel akasya ağacından bir masa yaptı. Boyu iki*fl*, enibir*fm*, yüksekliği bir buçuk arşındı*fn*.D Not 37:10 "İki arşın": Yaklaşık 90 cm. 37:10 "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm. 37:10 "Bir buçuk arşın": Yaklaşık 70 cm.

Çık.37: 11 Masayı saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.

Çık.37: 12 Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevirdi.

Çık.37: 13 Masa için dört altın halka dökerek dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştirdi.

Çık.37: 14 Masanın taşınması için sırıkların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakındı.

Çık.37: 15 Sırıkları akasya ağacından yaptı, altınla kapladı.

Çık.37: 16 Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunutestileri, tasları yaptı.

Kandilliğin Yapımı(Çık.25:31-40)

Çık.37: 17 Saf altından bir kandillik yaptı. Ayağı, gövdesi dövme altındı. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendindendi.

Çık.37: 18 Üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kolluydu.

Çık.37: 19 Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi vardı. Altı kol da aynıydı.

Çık.37: 20 Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunuyordu.

Çık.37: 21 Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk vardı. Toplam altı koldu.

Çık.37: 22 Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altındı.

Çık.37: 23 Kandillik için saf altından yedi kandil, fitil maşaları, tablalar yaptı.

Çık.37: 24 Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant*fo* saf altın harcandı.D Not 37:24 "Bir

talant": Yaklaşık 34.5 kg.

Buhur Sunağının Yapımı(Çık.30:1-5)

Çık.37: 25 Akasya ağacından bir buhur sunağı yaptı. Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşın*fö*, yüksekliği iki arşındı*fp*. Boynuzları kendindendi.D Not 37:25 "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm.37:25 "İki arşın": Yaklaşık 90 cm.

Çık.37: 26 Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.

Çık.37: 27 İki yandaki pervazın altına iki altın halka yaptı. Bunlar sunağın taşınması için sırıkların geçmesine yarıyordu.

Çık.37: 28 Sırıkları akasya ağacından yaparak altınla kapladı.

Çık.37: 29 Itriyatçı ustalığıyla kutsal mesh yağı ve güzel kokulu saf buhur yaptı.

Yakmalık Sunu Sunağının Yapımı(Çık.27:1-8)

BÖLÜM 38

Çık.38: 1 Besalel yakmalık sunu* sunağını akasya ağacından kare biçiminde yaptı. Eni ve boyu beşer arşın*fr*, yüksekliği üç arşındı*fs*.D Not 38:1 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. 38:1 "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m.

Çık.38: 2 Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsinitunçla* kapladı.

Çık.38: 3 Sunağın bütün takımlarını -kovaları, kürekleri, çanakları,büyük çatalları, ateş kaplarını- tunçtan yaptı.

Çık.38: 4 Kenarın altında aşağı doğru sunağın yarısına kadar ağbiçiminde tunç bir ızgara yaptı.

Çık.38: 5 Tunç ızgaranın dört köşesine taşıma sırıklarını geçirmekiçin birer halka döktü.

Çık.38: 6 Sırıkları akasya ağacından yaparak tunçla kapladı.

Çık.38: 7 Sunağın taşınması için yan tarafındaki halkalara geçirdi.Sunağı tahtadan, içi boş yaptı.

Yıkanma Kazanının Yapımı(Çık.30:18)

Çık.38: 8 Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde hizmet eden kadınlarınaynalarından tunç* ayaklıklı tunç bir kazan yaptı.

Konut Avlusunun Yapımı(Çık.27:9-19)

Çık.38: 9 Konuta bir avlu yaptı. Avlunun güney tarafı için yüz arşın*fş* boyunda özenle dokunmuş ince keten perdeler yaptı. D Not 38:9,11 "Yüz arşın": Yaklaşık 45 m.

Çık.38: 10 Perdeler için tabanları tunç*, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş yirmi direk yaptı.

Çık.38: 11 Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü.

Çık.38: 12 Avlunun batı tarafı için elli arşın*ft* boyunda perde, on direk, on taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü.D Not 38:12,13 "Elli arşın": Yaklaşık 22.5 m.

Çık.38: 13 Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşındı*ft*.

Çık.38: 14 Girişin bir tarafında on beş arşın*fu* boyunda perde, üç direk ve üç taban;D Not 38:14,15 “On beş arşın”: Yaklaşık 6.8 m.

Çık.38: 15 öbür tarafında da on beş arşın*fu* boyunda perde, üç direk ve üç taban vardı.

Çık.38: 16 Avlunun çevresindeki bütün perdeler özenle dokunmuş ince ketendi.

Çık.38: 17 Direklerin tabanları tunç, çengelleriyle çemberleri gümüştü. Başlıkları da gümüş kaplamaydı. Avlunun bütün direkleri gümüş çemberlerle donatılmıştı.

Çık.38: 18 Avlunun girişindeki perde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş nakışlı ince ketenden yapılmıştı. Boyu yirmi*fü*, yüksekliği avlunun perdeleri gibi beş arşındı*fv*.D Not 38:18 “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. 38:18 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m.

Çık.38: 19 Tunçtan dört direği ve dört tabanı vardı. Direklerin çengelleri, başlıklarının kaplaması ve çemberleri gümüştü.

Çık.38: 20 Konutun ve konutu çevreleyen avlunun bütün kazıkları tunçtandı.

Kullanılan Malzemeler

Çık.38: 21 Antlaşma Levhaları’nın bulunduğu konut için kullanılan malzeme miktarının tümü Musa’nın buyruğu uyarınca, Kâhin Harun oğlu İtamar’ın yönetimindeki Levililer tarafından kaydedildi.

Çık.38: 22 RAB’bin Musa’ya buyurduğu bütün işleri Yahuda oymağındanHur oğlu Uri oğlu Besalel yaptı.

Çık.38: 23 Dan oymağından oymacı, yaratıcı, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten işlemede usta nakışçı Ahisamak oğlu Oholiav da ona yardım etti.

Çık.38: 24 Kutsal yerdeki bütün işler için kullanılan adanmış altın miktarı kutsal yerin şekeliyle 29 talant 730 şekeldi*fy*.D Not 38:24 “Kutsal yerin şekeliyle 29 talant 730 şekel”: Yaklaşık 880 kg.

Çık.38: 25 Topluluğun sayımından elde edilen gümüş, kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekeldi*fz*.D Not 38:25 “Kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekel”: Yaklaşık 3.2 ton.

Çık.38: 26 Sayımı yapılan yirmi ve daha yukarı yaştaki 603 550 kişiden adam başına bir beka, yani yarım kutsal yerin şekeli*fa*düşüyordu.D Not 38:26 “Bir beka, yani yarım kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 5 gr.

Çık.38: 27 Kutsal yer ve perde tabanlarının dökümü için 100 talant*fb* gümüş kullanıldı. Her tabana bir talant*fc* olmak üzere, 100 tabana 100 talant*fb* gümüş harcandı.D Not 38:27 “100 talant”: Yaklaşık 3 ton. 38:27 “Bir talant”: Yaklaşık 30 kg.

Çık.38: 28 Direklerin çengelleri, başlıkların kaplanması ve çemberleri için 1 775 şekel*fç* harcandı.D Not 38:28 “1 775 şekel”: Yaklaşık 17.8 kg.

Çık.38: 29 Adanan tunç* 70 talant 2 400 şekeldi*fd*.D Not 38:29 “70 talant 2 400 şekel”: Yaklaşık 2.1 ton.

Çık.38: 30-31 Bununla Buluşma Çadırı’nın giriş bölümündeki tabanlar, sunakla ızgarası ve bütün takımları, avlu çevresindeki ve girişindeki tabanlar, bütün konut kazıklarıyla avlu

çevresindeki kazıklar yapıldı.

Kâhin Giysilerinin Yapımı(Çık.28:1-14)

BÖLÜM 39

Çık.39: 1 Kutsal yerde hizmet için lacivert, mor, kırmızı iplikten özenle dokunmuş giysiler yaptılar. Ayrıca RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Harun'a kutsal giysiler yapıldı.

Efodun Yapımı(Çık.28:6-14)

Çık.39: 2 Efodu* altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptılar.

Çık.39: 3 Altını ince tabakalar halinde dövüp lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten arasına ustaca işlemek için tel tel kestiler.

Çık.39: 4 Efodun iki köşesine tutturulmuş omuzluklar yaparak birleştirdiler.

Çık.39: 5 Efodun üzerindeki ustaca dokunmuş şerit efodun bir parçası gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketendendi; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibiydi.

Çık.39: 6 Altın yuvalar içine kakılmış, üzerine İsrailoğulları'nın adları mühür gibi oyulmuş oniksi işleyip

Çık.39: 7 İsrailliler'in anılması için efodun omuzluklarına taktılar. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Göğüslüğün Yapımı(Çık.28:15-30)

Çık.39: 8 Efod* gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden usta işi bir göğüslük* yaptılar.

Çık.39: 9 Dört köşe, eni ve boyu birer karıştı*fe*, ikiye katlanmıştı.D Not 39:9 "Bir karış": Yaklaşık 22.5 cm.

Çık.39: 10 Üzerine dört sıra taş yuvası kaktılar. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt;

Çık.39: 11 ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı;

Çık.39: 12 üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist;

Çık.39: 13 dördüncü sırada sarı yakut, oniks, yeşim vardı. Taşlar altın yuvalara kakılmıştı.

Çık.39: 14 On iki taş vardı. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğulları'nın adları bir bir oyulmuştu. Bu taşlar İsrail'in on iki oymağını simgeliyordu.

Çık.39: 15 Göğüslük için saf altından örme zincirler yaptılar.

Çık.39: 16 İkişer tane altın yuva ve halka yaptılar. Göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koydular.

Çık.39: 17 İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalarataktılar.

Çık.39: 18 Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerekefodun ön tarafına,

omuzlukların üzerine bağladılar.

Çık.39: 19 İki altın halka yaparak göğüslüğün alt iki köşesine, efodabitişik iç kenarına taktılar.

Çık.39: 20 İki altın halka daha yaparak efodun önündeki omuzluklaraalttan, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına taktılar.

Çık.39: 21 Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkalarını lacivert kordonla birbirine bağladılar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Öbür Kâhin Giysilerinin Yapımı(Çık.28:31-43)

Çık.39: 22 Efodun* altına giyilen kaftanı ustaca dokunmuş salt lacivert iplikten yaptılar.

Çık.39: 23 Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bıraktılar. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevirdiler.

Çık.39: 24 Kaftanın kenarını lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nar motifleriyle bezediler.

Çık.39: 25-26 Saf altından çıngıraklar yaptılar ve hizmet için kullanılan kaftanın eteğinin ucundaki narların arasına, bir çıngırak bir nar, bir çıngırak bir nar olmak üzere çepeçevre koydular. Tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Çık.39: 27-29 Harun'la oğulları için ince ketenden ustaca dokunmuş mintanlar, sarıklar, süslü başlıklar, ince keten donlar, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı kuşak yaptılar; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi.

Çık.39: 30 Kutsal tacın levhasını saf altından yaparak üzerine mühüroyar gibi 'RAB'be adanmıştır' sözünü yazdılar.

Çık.39: 31 Üstüne bağlanmak üzere sarığa lacivert bir kordon taktılar;tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi.

İşin Tamamlanması(Çık.35:10-19)

Çık.39: 32 Böylece konutun, yani Buluşma Çadırı'nın bütün işleri tamamlandı. İsrailliler her şeyi tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Çık.39: 33-41 Konutu, çadırla bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını; kırmızı boyalı koç derisinden örtüyü, deri*ff* örtüyü, bölme perdesini; Levha Sandığı'yla sırıklarını, Bağışlanma Kapağı'nı; masayla takımlarını, Tanrı'nın huzuruna konan ekmekleri*; saf altın kandilliği, üstüne dizilecek kandillerle takımlarını, kandil için zeytinyağını; altın sunağı, mesh yağını, güzel kokulu buhuru, çadırın giriş bölümünün perdesini; tunç* sunakla ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, kazanı, kazan ayaklığını; avlunun perdelerini, direklerini, direk tabanlarını, avlu girişinin perdesini, iplerini, kazıklarını, konutta, yani Buluşma Çadırı'ndaki hizmet için gerekli bütün aletleri; kutsal yerdeki hizmet için dokunmuş giysileri, Kâhin Harun'un kutsal giysilerini, oğullarının kâhin giysilerini Musa'ya gösterdiler.D Not 39:33-41 "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

Çık.39: 42 Her şeyi tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Çık.39: 43 Musa baktı, bütün işlerin RAB'bin buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları kutsadı.

Buluşma Çadırı'nın Düzenlenmesi ve Adanması

40.BÖLÜM

Çık.40: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Çık.40: 2 "Konutu, yani Buluşma Çadırı'nı birinci ayın* ilk günü kur.

Çık.40: 3 Levha Sandığı'nı oraya getirip perdeyle gizle.

Çık.40: 4 Masayı içeri getir, gereken her şeyi üzerine diz. Kandilliğigetirip kandillerini yak.

Çık.40: 5 Altın buhur sunağını Levha Sandığı'nın önüne koy, konutungiriş bölümüne perdesini tak.

Çık.40: 6 Yakmalık sunu* sunağını konutun -Buluşma Çadırı'nın- girişbölümüne koy.

Çık.40: 7 Kazanı çadırla sunak arasına koyup içine su doldur.

Çık.40: 8 Çadırın çevresini avluyla kapat, avlunun girişine perdesini as.

Çık.40: 9 "Sonra mesh yağıyla konutu ve içindeki bütün eşyaları meshederek* kutsal kıl. Böylece konutla takımları kutsal olacak.

Çık.40: 10 Yakmalık sunu sunağıyla takımlarını meshet, sunağı kutsalkıl. Sunak çok kutsal olacak.

Çık.40: 11 Kazan ve kazan ayaklığını meshederek kutsal kıl.

Çık.40: 12 "Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip yıka.

Çık.40: 13 Harun'a kutsal giysileri giydir, bana kâhinlik etmesi için onu meshederek kutsal kıl.

Çık.40: 14 Oğullarını getirip mintanları giydir.

Çık.40: 15 Bana kâhinlik etmeleri için babaları gibi onları da meshet. Bu mesh onların kuşaklar boyu sürekli kâhin olmalarını sağlayacak."

Çık.40: 16 Musa her şeyi RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı.

Çık.40: 17 Böylece ikinci yılın birinci ayının birinci günü konut kuruldu.

Çık.40: 18 Musa konutu kurdu, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı, direklerini dikti.

Çık.40: 19 Çadırı tıpkı RAB'bin kendisine buyurduğu gibi konutun üzerine gerdi, çadır örtüsünü üzerine örttü.

Çık.40: 20 Antlaşma Levhaları'nı sandığa koydu, sandık sırıklarını taktı, Bağışlanma Kapağı'nı sandığın üzerine yerleştirdi.

Çık.40: 21 RAB'bin kendisine buyurduğu gibi Levha Sandığı'nı konutagetirdi, bölme perdesini asarak sandığı gizledi.

Çık.40: 22 Masayı Buluşma Çadırı'na, konutun kuzeyine, perdenin dışınakoydu.

Çık.40: 23 RAB'bin huzurunda, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi üzerineekmekleri dizdi.

Çık.40: 24 Kandilliği Buluşma Çadırı'na, masanın karşısına, konutun güneyine koydu.

Çık.40: 25 RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, RAB'bin huzurunda kandilleri yaktı.

Çık.40: 26 Altın sunağı Buluşma Çadırı'na, perdenin önüne koydu.

Çık.40: 27 RAB'bin kendisine buyurduğu gibi üzerinde güzel kokulu buhur yaktı.

Çık.40: 28 Konutun giriş bölümünün perdesini taktı.

Çık.40: 29 RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne koydu, üzerinde yakmalık sunu ve tahıl sunusu* sundu.

Çık.40: 30 Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu, yıkanmak için içine su doldurdu.

Çık.40: 31 Musa, Harun ve Harun'un oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkadılar.

Çık.40: 32 Ne zaman Buluşma Çadırı'na girip sunağa yaklaşsalar RAB'binMusa'ya buyurduğu gibi orada yıkandılar.

Çık.40: 33 Musa konutla sunağı avluyla çevirdi. Avlunun girişine perdeyi asarak işi tamamladı.

Buluşma Çadırı Üstündeki Bulut(Say.9:15-23)

Çık.40: 34 O zaman bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı ve RAB'bin görkemikonutu doldurdu.

Çık.40: 35 Musa Buluşma Çadırı'na giremedi; çünkü bulut her yeri kaplamış, RAB'bin görkemi konutu doldurmuştu.

Çık.40: 36 İsrailliler ancak bulut konutun üzerinden kalkınca göçerlerdi.

Çık.40: 37 Bulut durdukça yerlerinden ayrılmaz, kalkacağı günü beklerlerdi.

Çık.40: 38 Böylece bütün yolculuklarında konutun üzerinde gündüzün RAB'bin bulutu, gece de ateş İsrailliler'e yol gösterdi.

2. KRALLAR

Rab Kral Ahazya'yı Cezalandırıyor

BÖLÜM 1

2.Kr.1: 1 İsrail Kralı Ahav'ın ölümünden sonra Moavlılar İsrail'e karşı ayaklandı.

2.Kr.1: 2 İsrail Kralı Ahazya Samiriye'de yaşadığı sarayın üst katındaki kafesli pencereden düşüp yaralandı. Habercilerine, "Gidin, Ekron ilahı Baalzevuv'a* danışın, yaralarımın iyileşip iyileşmeyeceğini öğrenin" dedi.

2.Kr.1: 3 Ama RAB'bin meleği, Tişbeli İlyas'a şöyle dedi: "Kalk, Samiriye Kralı'nın habercilerini karşıla ve onlara de ki, 'İsrail'de Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv'a danışmaya gidiyorsunuz?

2.Kr.1: 4 Kralınıza deyin ki, ‘RAB, Yattığın yataktan kalkamayacak,kesinlikle öleceksin! diyor.” Böylece İlyas oradan ayrıldı.

2.Kr.1: 5 Haberciler kralın yanına döndüler. Kral, “Neden geridöndünüz?” diye sordu.

2.Kr.1: 6 Şöyle karşılık verdiler: “Yolda bir adamla karşılaştık. Bizededi ki, ‘Gidin, sizi gönderen krala RAB şöyle diyor deyin:İsrail’de Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv’a danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!”

2.Kr.1: 7 Kral, “Sizi karşılayıp bu sözleri söyleyen nasıl bir adamdı?” diye sordu.

2.Kr.1: 8 “Üzerinde tüylü bir giysi, belinde deri bir kuşak vardı” diye yanıtladılar. Kral, “O Tişbeli İlyas’tır” dedi.

2.Kr.1: 9 Sonra bir komutanla birlikte elli adamını İlyas’a gönderdi.Komutan tepenin üstünde oturan İlyas’ın yanına çıkıp ona, “EyTanrı adamı, kral aşağı inmeni istiyor” dedi.

2.Kr.1: 10 İlyas, “Eğer ben Tanrı adamıysam, şimdi göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edecek!” diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.

2.Kr.1: 11 Bunun üzerine kral, İlyas’a başka bir komutanla birlikte elli adam daha gönderdi. Komutan İlyas’a, “Ey Tanrı adamı, kral hemen aşağı inmeni istiyor!” dedi.

2.Kr.1: 12 İlyas, “Eğer ben Tanrı adamıysam, göklerden ateş yağacakve seninle birlikte elli adamını yok edecek!” diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.

2.Kr.1: 13 Kral üçüncü kez bir komutanla elli adam gönderdi. Üçüncükomutan çıkıp İlyas’ın önünde diz çöktü ve ona şöyle yalvardı:”Ey Tanrı adamı, lütfen bana ve adamlarıma acı, canımızı bağışla!

2.Kr.1: 14 Göklerden yağan ateş daha önce gelen iki komutanla ellişeradamını yakıp yok etti, ama lütfen bana acı.”

2.Kr.1: 15 RAB’bin meleği, İlyas’a, “Onunla birlikte aşağı in, korkma”dedi. İlyas kalkıp komutanla birlikte kralın yanına gitti

2.Kr.1: 16 ve ona şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘İsrail’de danışacakTanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevuv’a danışmak için habercilergönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!”

2.Kr.1: 17 RAB’bin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca KralAhazya öldü. Oğlu olmadığı için yerine kardeşi Yoram geçti. Buolay Yahuda Kralı Yehoşafat oğlu Yehoram’ın krallığının ikinci yılında oldu.

2.Kr.1: 18 Ahazya’nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıklarıİsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

İlyas’ın Göklere Alınışı

BÖLÜM 2

2.Kr.2: 1 RAB İlyas’ı kasırgayla göklere çıkarmadan önce, İlyas ileElişa Gilgal’dan ayrılıp yola çıkmışlardı.

2.Kr.2: 2 İlyas Elişa'ya, "Lütfen sen burada kal, çünkü RAB beni Beytel'e gönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki,senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece Beytel'e birlikte gittiler.

2.Kr.2: 3 Beytel'deki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. "RABbugün efendini senin başından alacak, biliyor musun?" diye onasordular. Elişa, "Evet, biliyorum, konuşmayın!" diye karşılık verdi.

2.Kr.2: 4 İlyas, "Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni Eriha'yagönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki,senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece birlikte Eriha'ya gittiler.

2.Kr.2: 5 Eriha'daki peygamber topluluğu Elişa'nın yanına geldi. "RABefendini bugün senin başından alacak, biliyor musun?" diye onasordular. Elişa, "Evet, biliyorum, konuşmayın" diye karşılık verdi.

2.Kr.2: 6 Sonra İlyas, "Lütfen, burada kal, çünkü RAB beni Şeriaırmağı kıyısına gönderdi" dedi. Elişa, "Yaşayan RAB'bin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam" diye karşılık verdi. Böylece ikisi birlikteyollarına devam etti.

2.Kr.2: 7 Elli peygamber de onları Şeria Irmağı'na kadar izledi. İlyas ile Elişa Şeria Irmağı'nın kıyısında durdular. Peygamberler de biraz ötede, onların karşısında durdu.

2.Kr.2: 8 İlyas cüppesini dürüp sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı. Elişa ile İlyas kuru toprağın üzerinden yürüyerek karşıya geçtiler.

2.Kr.2: 9 Karşı yakaya geçtikten sonra İlyas Elişa'ya, "Söyle, yanından alınmadan önce senin için ne yapabilirim?" dedi. Elişa, "İzin ver, senin ruhundan iki pay miras*fa* alayım" diye karşılık verdi.D Not 2:9 Kutsal Yasa'ya göre ilk doğan çocuk iki pay miras alırdı (bkz. Yas.21:17).

2.Kr.2: 10 İlyas, "Zor bir şey istedin" dedi, "Eğer yanından alındığımı görürsen olur, yoksa olmaz."

2.Kr.2: 11 Onlar yürüyüp konuşurlarken, ansızın ateşten bir atlı arabagöründü, onları birbirinden ayırdı. İlyas kasırgayla göklere alındı.

2.Kr.2: 12 Olanları gören Elişa şöyle bağırdı: "Baba, baba, İsrail'inarabası ve atlıları!" İlyas'ı bir daha göremedi. Giysilerini yırtıp paramparça etti.

2.Kr.2: 13 Sonra İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi alıp geri döndü veŞeria Irmağı'nın kıyısında durdu.

2.Kr.2: 14 İlyas'ın üzerinden düşen cüppeyi sulara vurarak, "İlyas'ın Tanrısı RAB nerede?" diye seslendi. Cüppeyi sulara vurunca ırmak ikiye ayrıldı, Elişa karşı yakaya geçti.

2.Kr.2: 15 Erihalı peygamberler karşıdan Elişa'yı görünce, "İlyas'ın ruhu Elişa'nın üzerinde!" dediler. Sonra onu karşılamaya giderek önünde yere kapandılar.

2.Kr.2: 16 "Yanımızda elli güçlü adam var" dediler, "İzin ver, gidip efendini arayalım. Belki RAB'bin Ruhu onu dağların ya da vadilerin birine atmıştır."Elişa, "Hayır, onları göndermeyin" dedi.

2.Kr.2: 17 Ama o kadar direttiler ki, sonunda Elişa dayanamadı, "Peki,gönderin" dedi. Elli adam gidip üç gün İlyas'ı aradılarsa da bulamadılar.

2.Kr.2: 18 Sonra Eriha'ya, Elişa'nın yanına döndüler. Elişa onlara,"Ben size gitmeyin demedim

mi?" dedi.

Elişa Suları Paklıyor

2.Kr.2: 19 Erihalılar Elişa'ya, "Efendimiz, gördüğün gibi bu kentinyeri iyi ama suyu kötü, toprağı da verimsiz" dediler.

2.Kr.2: 20 Elişa, "Yeni bir kabın içine tuz koyup bana getirin" dedi.Kap getirilince,

2.Kr.2: 21 Elişa suyun kaynağına çıktı, tuzu suya atıp şöyle dedi:"RAB diyor ki, 'Bu suyu paklıyorum, artık onda ölüm ve verimsizlik olmayacak."

2.Kr.2: 22 Elişa'nın söylediği gibi, su bugüne dek temiz kaldı.Elişa'yı Alaya Alan Çocuklar

2.Kr.2: 23 Elişa oradan ayrılıp Beytel'e giderken kentin küçük çocukları yola döküldüler. "Defol, defol, kel kafalı!" diyerek onunla alay ettiler.

2.Kr.2: 24 Elişa arkasına dönüp çocuklara baktı ve RAB'bin adıyla onları lanetledi. Bunun üzerine ormandan çıkan iki dişi ayı çocuklardan kırk ikisini parçaladı.

2.Kr.2: 25 Elişa oradan Karmel Dağı'na gitti, sonra Samiriye'ye döndü.

Moavlılar'ın Ayaklanması

BÖLÜM 3 2.Kr.3: 1 Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on sekizinci yılındaAhav oğlu Yoram Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on iki yıl krallık yaptı.

2.Kr.3: 2 Yoram RAB'bin gözünde kötü olanı yaptıysa da annesiyle babası kadar kötü değildi. Çünkü babasının yaptırdığı Baal'ı* simgeleyen dikili taşı kaldırıp attı.

2.Kr.3: 3 Bununla birlikte Nevat oğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediğigünahlara o da katıldı ve bu günahlardan ayrılmadı.

2.Kr.3: 4 Moav Kralı Meşa koyun yetiştirirdi. İsrail Kralı'na her yılyüz bin kuzu, yüz bin de koç yünü sağlamak zorundaydı.

2.Kr.3: 5 Ama Ahav'ın ölümünden sonra, Moav Kralı İsrail Kralı'nakarşı ayaklandı.

2.Kr.3: 6 O zaman Kral Yoram Samiriye'den ayrıldı ve bütün İsrailliler'i bir araya topladı.

2.Kr.3: 7 Yahuda Kralı Yehoşafat'a da şu haberi gönderdi: "Moav Kralı bana başkaldırdı, benimle birlikte Moavlılar'a karşı savaşır mısın?" Yehoşafat, "Evet, savaşırım. Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say" dedi.

2.Kr.3: 8 Sonra, "Hangi yönden saldıralım?" diye sordu.Yoram, "Edom kırlarından" diye karşılık verdi.

2.Kr.3: 9 İsrail, Yahuda ve Edom kralları birlikte yola çıktılar. Dolambaçlı yollarda yedi gün ilerledikten sonra suları tükendi. Askerler ve hayvanlar susuz kaldı.

2.Kr.3: 10 İsrail Kralı, "Eyvah!" diye bağırdı, "RAB, Moavlılar'ın eline teslim etmek için mi üçümüzü bir araya topladı?"

2.Kr.3: 11 Yehoşafat, "Burada RAB'bin peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla RAB'be danışalım" dedi. İsrail Kralı'nın adamlarından biri, "Şafat oğlu Elişa burada.İlyas'ın ellerine o su dökerdi" diye yanıtladı.

2.Kr.3: 12 Kral Yehoşafat, “O, RAB’bin ne düşündüğünü bilir” dedi. Bunun üzerine Yehoşafat, İsrail ve Edom kralları birlikte Elişa’nın yanına gittiler.

2.Kr.3: 13 Elişa İsrail Kralı’na, “Ne diye bana geldin?” dedi, “Git, annenle babanın peygamberlerine danış.” İsrail Kralı, “Olmaz! Demek RAB üçümüzü Moavlılar’ın eline teslim etmek için bir araya toplamış” diye karşılık verdi.

2.Kr.3: 14 Elişa şöyle dedi: “Hizmetinde olduğum, Her Şeye Egemen,yaşayan RAB’bin adıyla derim ki, Yahuda Kralı Yehoşafat’a saygım olmasaydı, sana ne bakardım, ne de ilgilenirdim.

2.Kr.3: 15 Şimdi bana lir çalan bir adam getirin.”Getirilen adam lir çalarken, RAB’bin gücü Elişa’nın üzerine indi.

2.Kr.3: 16 Elişa şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Bu vadinin başındansonuna kadar hendekler kazın.

2.Kr.3: 17 Ne rüzgar göreceksiniz, ne yağmur. Öyleyken vadi suyla dolup taşacak. Sizler, sürüleriniz ve öteki hayvanlarınız doyasıya içeceksiniz.

2.Kr.3: 18 RAB için bunu yapmak kolaydır. O, Moavlılar’ı da sizin elinize teslim edecek.

2.Kr.3: 19 Onların önemli surlu kentlerinin tümünü ele geçireceksiniz.Meyve ağaçlarının hepsini kesecek, su kaynaklarını kurutacak,verimli tarlalarına taş dolduracaksınız.”

2.Kr.3: 20 Ertesi sabah, sununun sunulduğu saatte, Edom yönünden akansular her yeri doldurdu.

2.Kr.3: 21 Moavlılar kralların kendilerine saldırmak üzere yola çıktıklarını duydular. Genç, yaşlı eli silah tutan herkes bir araya toplanıp sınırda beklemeye başladı.

2.Kr.3: 22 Ertesi sabah erkenden kalktılar. Güneş ışınlarının kızıllaştırdığı suyu kan sanarak,

2.Kr.3: 23 “Kan bu!” diye haykırdılar, “Krallar kendi aralarında savaşıp birbirlerini öldürmüş olsalar gerek. Haydi, Moavlılar, yağmaya!”

2.Kr.3: 24 Ama Moavlılar İsrail ordugahına vardıklarında, İsrailliler saldırıp onları püskürttü. Moavlılar kaçmaya başladı. İsrailliler peşlerine düşüp onları öldürdüler.

2.Kr.3: 25 Kentlerini yıktılar. Her İsrailli verimli tarlalara taşattı. Bütün tarlalar taşla doldu. Su kaynaklarını kuruttular,meyve ağaçlarını kestiler. Yalnız Kîr-Hereset’in taşları yerindekaldı. Sapancılar kenti kuşatıp saldırıya geçti.

2.Kr.3: 26 Moav Kralı, savaşı kaybettiğini anlayınca, yanına yedi yüzkılıçlı adam aldı; Edom kuvvetlerini yarıp kaçmak istediyse de başaramadı.

2.Kr.3: 27 Bunun üzerine tahtına geçecek en büyük oğlunu surlarınüzerine götürüp yakmalık sunu* olarak sundu. İsrailliler buolaydan doğan büyük öfke karşısında oradan ayrılıp ülkelerine döndüler.

Elişa’nın Yoksul Bir Dula Yardımı

BÖLÜM 4

2.Kr.4: 1 Bir gün, peygamber topluluğundan bir adamın karısı gidip Elişa’ya şöyle yakardı: “Efendim, kocam öldü! Bildiğin gibi RAB’be tapınırdı*fb*. Şimdi bir alacaklısı geldi, iki oğlumu benden alıp köle olarak götürmek istiyor.”D Not 4:1 “RAB’be tapınırdı”: İbranice “RAB’den

korkardı”.

2.Kr.4: 2 Elişa, “Senin için ne yapsam?” diye karşılık verdi, “Söyle bana, evinde neler var?” Kadın, “Azıcık zeytinyağı dışında, kulunun evinde hiçbir şey yok”dedi.

2.Kr.4: 3 Elişa, “Bütün komşularına git, ne kadar boş kapları varsa iste” dedi,

2.Kr.4: 4 “Sonra oğullarınla birlikte eve git. Kapıyı üzerinize kapayın ve bütün kapları yağla doldurun. Doldurduklarınızı bir kenara koyun.”

2.Kr.4: 5 Kadın oradan ayrılıp oğullarıyla birlikte evine gitti,kapıyı kapadı. Oğullarının getirdiği kapları doldurmaya başladı.

2.Kr.4: 6 Bütün kaplar dolunca oğullarından birine, “Bana bir kap daha getir” dedi. Oğlu, “Başka kap kalmadı” diye karşılık verdi. O zaman zeytinyağının akışı durdu.

2.Kr.4: 7 Kadın gidip durumu Tanrı adamı Elişa’ya bildirdi. Elişa, “Git, zeytinyağını sat, borcunu öde” dedi, “Kalan parayla da oğullarınla birlikte yaşamını sürdür.”

Elişa ile Şunemli Zengin Kadın

2.Kr.4: 8 Elişa bir gün Şunem’e gitti. Orada zengin bir kadın vardı.Elişa’yı yemeğe alıkoydu. O günden sonra Elişa ne zaman Şunem’egitse, yemek için oraya uğradı.

2.Kr.4: 9 Kadın kocasına, “Bize sık sık gelen bu adamın kutsal birTanrı adamı olduğunu anladım” dedi,

2.Kr.4: 10 “Gel, damda onun için küçük bir oda yapalım; içine yatak,masa, sandalye, bir de kandil koyalım. Bize geldiğinde orada kalsın.”

2.Kr.4: 11 Bir gün Elişa geldi, yukarı odaya çıkıp uzandı.

2.Kr.4: 12 Uşağı Gehazi’ye, “Şunemli kadını çağır” dedi. Gehazi kadınıçağırdı. Kadın gelince,

2.Kr.4: 13 Elişa Gehazi’ye şöyle dedi: “Ona de ki, ‘Bizim için katlandığın bunca zahmetlere karşılık ne yapabilirim? Senin için kralla ya da ordu komutanıyla konuşayım mı?” Kadın, “Ben halkımın arasında mutlu yaşıyorum” diye karşılıkverdi.

2.Kr.4: 14 Elişa, “Öyleyse ne yapabilirim?” diye sordu. Gehazi, “Kadının oğlu yok, kocası da yaşlı” diye yanıtladı.

2.Kr.4: 15 Bunun üzerine Elişa, “Kadını çağır” dedi. Gehazi kadınıçağırdı. Kadın gelip kapının eşiğinde durdu.

2.Kr.4: 16 Elişa, kadına, “Gelecek yıl bu zaman kucağında bir oğlunolacak” dedi. Kadın, “Olamaz, efendim!” diye karşılık verdi, “Sen ki bir Tanrıadamısın, lütfen kuluna yalan söyleme!”

2.Kr.4: 17 Ama kadın gebe kaldı ve bir yıl sonra, Elişa’nın söylediğigünlerde bir oğul doğurdu.

2.Kr.4: 18 Çocuk büyüdü. Bir gün orakçıların başında bulunan babasınınyanına gitti.

2.Kr.4: 19 “Başım ağrıyor, başım!” diye bağırmaya başladı.Babası uşağına, “Onu annesine götür” dedi.

2.Kr.4: 20 Uşak çocuğu alıp annesine götürdü. Çocuk öğlene kadarannesinin dizlerinde yattıktan sonra öldü.

2.Kr.4: 21 Annesi onu yukarı çıkardı, Tanrı adamının yatağına yatırdı,sonra kapıyı kapayıp dışarıya çıktı.

2.Kr.4: 22 Kocasını çağırıp şöyle dedi: “Lütfen bir eşekle birlikte uşaklarından birini bana gönder. Tanrı adamının yanına gitmeliyim. Hemen dönerim.”

2.Kr.4: 23 Kocası, “Neden bugün gidiyorsun?” dedi, “Ne Yeni Ay, ne deŞabat* bugün.” Kadın, “Zarar yok” karşılığını verdi.

2.Kr.4: 24 Eşeğe palan vurup uşağına, “Haydi yürü, ben sanasöylemedikçe yavaşlama” dedi.

2.Kr.4: 25 Karmel Dağı’na varıp Tanrı adamının yanına çıktı.Tanrı adamı, kadını uzaktan görünce, uşağı Gehazi’ye, “Bak,Şunemli kadın geliyor!” dedi,

2.Kr.4: 26 “Haydi koş, onu karşıla, ‘Nasılsın, kocanla oğlunnasıllar? diye sor.” Kadın Gehazi’ye, “Herkes iyi” dedi.

2.Kr.4: 27 Kadın dağa çıkıp Tanrı adamının yanına varınca, onunayaklarına sarıldı. Gehazi kadını uzaklaştırmak istediyse deTanrı adamı, “Kadını rahat bırak!” dedi, “Çünkü acı çekiyor. RABbunun nedenini benden gizledi, açıklamadı.”

2.Kr.4: 28 Kadın ona, “Efendim, ben senden çocuk istedim mi?” dedi,”Beni umutlandırma demedim mi?”

2.Kr.4: 29 Elişa Gehazi’ye, “Hemen kemerini kuşan, değneğimi al, koş”dedi, “Biriyle karşılaşırsan selam verme, biri seni selamlarsakarşılık verme. Git, değneğimi çocuğun yüzüne tut.”

2.Kr.4: 30 Çocuğun annesi, “Yaşayan RAB’bin adıyla başın üzerine antiçerim ki, senden ayrılmayacağım” dedi. Sonra Gehazi’yle birlikte yola çıktı.

2.Kr.4: 31 Gehazi önden gidip değneği çocuğun yüzüne tuttu, ama ne birses vardı, ne de bir yanıt. Bunun üzerine Gehazi geri dönüpElişa’yı karşıladı ve ona, “Çocuk dirilmedi” diye haber verdi.

2.Kr.4: 32 Elişa eve vardığında, çocuğu yatağında ölü buldu.

2.Kr.4: 33 İçeri girdi, kapıyı kapayıp RAB’be yalvarmaya başladı.

2.Kr.4: 34 Sonra ağzı çocuğun ağzının, gözleriyle elleri de çocuğungözleriyle ellerinin üzerine gelecek biçimde yatağa, çocuğunüzerine kapandı. Çocuğun bedeni ısınmaya başladı.

2.Kr.4: 35 Elişa kalkıp odanın içinde sağa sola gezindi, sonra yinedönüp çocuğun üzerine kapandı. Çocuk yedi kez aksırdı ve gözlerini açtı.

2.Kr.4: 36 Elişa Gehazi’ye, “Şunemli kadını çağır” diye seslendi.Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, Elişa, “Al oğlunu” dedi.

2.Kr.4: 37 Kadın Elişa’nın ayaklarına kapandı, yerlere kadar eğildi,sonra çocuğunu alıp gitti.

İki Mucize Daha

2.Kr.4: 38 Elişa Gilgal’a döndü. Ülkede kıtlık vardı. Elişa birpeygamber topluluğuyla otururken uşağına, “Büyük tencereyi ateşekoy, peygamberlere çorba pişir” dedi.

2.Kr.4: 39 Biri ot toplamak için tarlaya gitti ve yabanıl bir bitkibuldu. Bitkiden bir etek dolusu yaban kabağı topladı, getiriptencereye doğradı. Bunların ne olduğunu kimse bilmiyordu.

2.Kr.4: 40 Çorba yenmek üzere boşaltıldı. Ama adamlar çorbayı tadartatmaz, “Ey Tanrı adamı, zehirli bu!” diye bağırdılar ve yiyemediler.

2.Kr.4: 41 Elişa, “Biraz un getirin” dedi. Unu tencereye atıp, “Koyönlerine, yesinler” dedi. Tencerede zararlı bir şey kalmadı.

2.Kr.4: 42 Baal-Şalişa’dan bir adam geldi. Tanrı adamına o yıl ilkbiçilen arpadan yapılmış yirmi ekmekle taze buğday başağıgetirdi. Elişa uşağına, “Bunları halka dağıt, yesinler” dedi.

2.Kr.4: 43 Uşak, “Nasıl olur, bu yüz kişinin önüne konur mu?” diyesordu. Elişa, “Halka dağıt, yesinler” diye karşılık verdi, “Çünkü RABdiyor ki, ‘Yiyecekler, birazı da artacak.”

2.Kr.4: 44 Bunun üzerine uşak yiyecekleri halkın önüne koydu. RAB’binsözü uyarınca halk yedi, birazı da arttı.

Naaman Deri Hastalığından Nasıl Kurtuldu

BÖLÜM 5

2.Kr.5: 1 Aram Kralı’nın ordu komutanı Naaman efendisinin gözünde saygın, değerli bir adamdı. Çünkü RAB onun aracılığıyla Aramlılar’ı zafere ulaştırmıştı. Naaman yiğit bir askerdi, ama bir deri hastalığına yakalanmıştı.

2.Kr.5: 2 Aramlılar düzenledikleri akınlar sırasında İsrail’den küçükbir kızı tutsak almışlardı. Bu kız Naaman’ın karısının hizmetine verilmişti.

2.Kr.5: 3 Bir gün hanımına, “Keşke efendim Samiriye’deki peygamberinyanına gitse! Peygamber onu deri hastalığından kurtarırdı” dedi.

2.Kr.5: 4 Naaman gidip İsrailli kızın söylediklerini efendisi krala anlattı.

2.Kr.5: 5 Aram Kralı şöyle karşılık verdi: “Kalk git, seninle İsrail Kralı’na bir mektup göndereceğim.” Naaman yanına on talant*fc* gümüş, altı bin şekel*fç* altın ve on takım giysi alıp gitti.D Not 5:5 “On talant”: Yaklaşık 345 kg. 5:5 “Altı bin şekel”: Yaklaşık 69 kg.

2.Kr.5: 6 Mektubu İsrail Kralı’na verdi. Mektupta şunlar yazılıydı: “Bu mektupla birlikte sana kulum Naaman’ı gönderiyorum. Onu deri hastalığından kurtarmanı dilerim.”

2.Kr.5: 7 İsrail Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırtıp şöylehaykırdı: “Ben Tanrı mıyım, can alıp can vereyim? Nasıl bana biradam gönderip onu deri hastalığından kurtar der? Görüyor musunuz,açıkça benimle kavga çıkarmaya çalışıyor!”

2.Kr.5: 8 İsrail Kralı’nın giysilerini yırttığını duyan Tanrı adamıElişa ona şu haberi gönderdi: “Neden giysilerini yırttın? Adambana gelsin, İsrail’de bir peygamber olduğunu anlasın!”

2.Kr.5: 9 Böylece Naaman atları ve savaş arabalarıyla birlikte gidipElişa’nın evinin kapısı önünde durdu.

2.Kr.5: 10 Elişa ona şu haberi gönderdi: “Git, Şeria Irmağı’nda yedikez yıkan. Tenin eski halini alacak, tertemiz olacaksın.”

2.Kr.5: 11 Gelgelelim Naaman oradan öfkeyle ayrıldı. “Sandım ki dışarıçıkıp yanıma gelecek, Tanrısı RAB’be yalvararak eliyle hastalıklıderime dokunup beni iyileştirecek” dedi,

2.Kr.5: 12 “Şam’ın Avana ve Farpar ırmakları İsrail’in bütünırmaklarından daha iyi değil mi? Oralarda yıkanıp paklanamazmıydım sanki?” Sonra öfkeyle dönüp gitti.

2.Kr.5: 13 Naaman’ın görevlileri yanına varıp, “Efendim, peygambersenden daha zor bir şey istemiş olsaydı, yapmaz mıydın?” dediler,”Oysa o sana sadece, ‘Yıkan, temizlen diyor.”

2.Kr.5: 14 Bunun üzerine Naaman Tanrı adamının sözü uyarınca gidipŞeria Irmağı’nda yedi kez suya daldı. Teni eski haline döndü,bebek teni gibi tertemiz oldu.

2.Kr.5: 15 Naaman adamlarıyla birlikte Tanrı adamının yanına döndü.Onun önünde durup şöyle dedi: “Şimdi anladım ki, İsrail dışındadünyanın hiçbir yerinde Tanrı yoktur. Lütfen, bu kulununarmağanını kabul et.”

2.Kr.5: 16 Elişa, “Hizmetinde olduğum yaşayan RAB’bin adıyla antiçerim ki, hiçbir şey alamam” diye karşılık verdi. Naamandirettiyse de, Elişa almak istemedi.

2.Kr.5: 17 Bunun üzerine Naaman, “Madem armağan istemiyorsun, öyleyseburadan iki katır yükü toprak almama izin ver” dedi, “Çünkü bukulun artık RAB’bin dışında başka ilahlara yakmalık sunu* vekurban sunmayacaktır.

2.Kr.5: 18 Ama RAB kulunu bir konuda bağışlasın. Efendim tapınmak içinRimmon Tapınağı’na girip kendisine eşlik etmemi isteyince,tapınakta onunla birlikte yere kapandığımda RAB bu kulunu bağışlasın.”

2.Kr.5: 19 Elişa ona, “Esenlikle git” dedi.Naaman oradan ayrılıp biraz uzaklaşınca,

2.Kr.5: 20 Tanrı adamı Elişa’nın uşağı Gehazi, “Efendim, AramlıNaaman’a çok yumuşak davrandı; getirdiği armağanları kabuletmedi” dedi, “Yaşayan RAB’bin hakkı için, peşinden koşup ondan bir şey alacağım.”

2.Kr.5: 21 Böylece Gehazi Naaman’ın peşine düştü. Naaman ardındanbirinin koştuğunu görünce, arabasından inip onu karşıladı ve, “Ne oldu?” diye sordu.

2.Kr.5: 22 Gehazi, “Bir şey yok” dedi, “Yalnız efendimin bir ricası var. Biraz önce Efrayim’in dağlık bölgesinden iki genç peygamber geldi. Efendim onlara bir talant*fd* gümüşle iki takım giysi vermen için beni gönderdi.”D Not 5:22 “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg.

2.Kr.5: 23 Naaman, “Lütfen iki talant*fe* al!” dedi ve ısrarla ikitalant gümüşü iki torbaya koyup bağladı. Ayrıca iki uşağına dabirer takım giysi verdi. Uşaklar Gehazi’nin önüsıra bunları taşıdılar.D Not 5:23 “İki talant”: Yaklaşık 69 kg.

2.Kr.5: 24 Tepeye varınca Gehazi eşyaları ellerinden alıp eve koydu,adamları da geri gönderdi.

2.Kr.5: 25 Sonra gidip efendisi Elişa’nın huzuruna çıktı. Elişa, “Neredeydin, Gehazi?” diye sordu. Gehazi, “Kulun hiçbir yere gitmedi” diye karşılık verdi.

2.Kr.5: 26 Bunun üzerine Elişa, “O adam arabasından inip senikarşılarken ruhum seninle değil miydi?” diye sordu, “Şimdi gümüşya da giysi, zeytinlik, bağ, koyun, sığır, erkek ve kadın köle almanın zamanı mı?

2.Kr.5: 27 Bu yüzden Naaman’ın deri hastalığı sonsuza dek senin ve soyunun üzerinde kalacak.” Böylece Gehazi Elişa’nın huzurundan kar gibi beyaz bir deri hastalığıyla ayrıldı.

Balta Demirinin Su Yüzüne Çıkması

BÖLÜM 6

2.Kr.6: 1 Bir gün peygamber topluluğu Elişa'ya, "Bak, yaşadığımız yerbize küçük geliyor" dedi,

2.Kr.6: 2 "Lütfen izin ver, Şeria Irmağı kıyısına gidelim, ağaç kesipkendimize ev yapalım." Elişa, "Gidin" dedi.

2.Kr.6: 3 Peygamberlerden biri, "Lütfen kullarınla birlikte sen degel" dedi. Elişa, "Olur, gelirim" diye karşılık verdi

2.Kr.6: 4 ve onlarla birlikte gitti. Şeria Irmağı kıyısına varınca ağaç kesmeye başladılar.

2.Kr.6: 5 Biri ağaç keserken balta demirini suya düşürdü. "Eyvah,efendim! Onu ödünç almıştım" diye bağırdı.

2.Kr.6: 6 Tanrı adamı, "Nereye düştü?" diye sordu. Adam ona demirin düştüğü yeri gösterdi. Elişa bir dal kesip oraya atınca, balta demiri su yüzüne çıktı.

2.Kr.6: 7 Elişa, "Al onu!" dedi. Adam elini uzatıp balta demirini aldı.

Aram Ordusu ve Elişa

2.Kr.6: 8 Aram Kralı İsrail'le savaş halindeydi. Görevlilerinedanıştıktan sonra, "Ordugahımı kuracak bir yer seçtim" dedi.

2.Kr.6: 9 Tanrı adamı Elişa, İsrail Kralı'na şu haberi gönderdi:"Sakın oradan geçmeyin, çünkü Aramlılar oraya doğru iniyorlar."

2.Kr.6: 10 İsrail Kralı adam gönderip oradaki durumu denetledi.Böylece Tanrı adamı İsrail Kralı'nı birkaç kez uyardı. Kral da önlem aldı.

2.Kr.6: 11 Bu durum Aram Kralı'nı çok öfkelendirdi. Görevlilerini çağırıp, "İçinizden hanginizin İsrail Kralı'ndan yana olduğunu söylemeyecek misiniz?" dedi.

2.Kr.6: 12 Görevlilerden biri, "Hiçbirimiz, efendimiz kral" diyekarşılık verdi, "Yalnız İsrail'de yaşayan Peygamber Elişa seninyatak odanda söylediklerini bile İsrail Kralı'na bildiriyor."

2.Kr.6: 13 Aram Kralı şöyle buyurdu: "Gidip onun nerede olduğunu öğrenin. Adam gönderip onu yakalayacağım." Elişa'nın Dotan'da olduğu bildirilince,

2.Kr.6: 14 kral oraya atlılar, savaş arabaları ve büyük bir kuvvetgönderdi. Geceleyin varıp kenti kuşattılar.

2.Kr.6: 15 Tanrı adamının uşağı erkenden kalktı. Dışarıya çıkınca kentin askerler, atlılar ve savaş arabalarınca kuşatıldığını gördü. Dönüp Elişa'ya, "Eyvah, efendim, ne yapacağız?" diye sordu.

2.Kr.6: 16 Elişa, "Korkma, çünkü bizim yandaşlarımız onlarınkindendaha çok" diye karşılık verdi.

2.Kr.6: 17 Sonra şöyle dua etti: "Ya RAB, lütfen onun gözlerini aç, görsün!" RAB uşağın gözlerini açtı. Uşak Elişa'nın çevresindeki dağların atlılarla, ateşten savaş arabalarıyla dolu olduğunu gördü.

2.Kr.6: 18 Aramlılar kendisine doğru ilerleyince Elişa RAB'be şöyle yalvardı: "Ya RAB, lütfen bu halkı kör et." RAB Elişa'nın yalvarışını duydu ve onları kör etti.

2.Kr.6: 19 Bunun üzerine Elişa onlara, “Yanlış yoldasınız” dedi, “Aradığınız kent bu değil. Beni izleyin, sizi aradığınız adama götüreyim.” Sonra onları Samiriye’ye götürdü.

2.Kr.6: 20 Samiriye’ye girdiklerinde Elişa şöyle dua etti: “Ya RAB, bu adamların gözlerini aç, görsünler.” RAB gözlerini açınca adamlar Samiriye’nin ortasında olduklarını anladılar.

2.Kr.6: 21 İsrail Kralı adamları görünce Elişa’ya, “Onları öldüreyimmi? Öldüreyim mi, baba?” dedi.

2.Kr.6: 22 Elişa, “Hayır, öldürme” diye karşılık verdi, “Kendi kılıçve yayınla tutsak aldığın insanları nasıl öldürürsün. Önlerine yiyecek içecek bir şeyler koy, yiyip içtikten sonra izin ver, krallarına dönsünler.”

2.Kr.6: 23 Bunun üzerine İsrail Kralı adamlara büyük bir şölen verdi, yedirip içirdikten sonra da onları krallarına gönderdi. Aramlı akıncılar bir daha İsrail topraklarına ayak basmadılar.

Samiriye’de Kıtlık

2.Kr.6: 24 Bir süre sonra, Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunutoplayıp İsrail’e girdi ve Samiriye’yi kuşattı.

2.Kr.6: 25 Samiriye’de büyük bir kıtlık oldu. Kuşatma sonunda bir eşekkellesinin fiyatı seksen şekel*ff* gümüşe, dörtte bir kav*fg*güvercin gübresinin*fh* fiyatı ise beş şekel*fı* gümüşe çıktı.D Not 6:25 “Seksen şekel”: Yaklaşık 920 gr. 6:25 “Dörtte bir kav”: Yaklaşık 0.3 litrelik bir ölçek. 6:25 “Güvercin gübresi” ya da “Keçiboynuzu tohumu”. 6:25 “Beş şekel”: Yaklaşık 57.5 gr.

2.Kr.6: 26 İsrail Kralı surların üzerinde yürürken, bir kadın, “Efendim kral, bana yardım et!” diye seslendi.

2.Kr.6: 27 Kral, “RAB sana yardım etmiyorsa, ben nasıl yardım edebilirim ki?” diye karşılık verdi, “Buğday mı, yoksa şarap mı istersin?

2.Kr.6: 28 Derdin ne?” Kadın şöyle yanıtladı: “Geçen gün şu kadın bana dedi ki, ‘Oğlunu ver, bugün yiyelim, yarın da benim oğlumu yeriz.

2.Kr.6: 29 Böylece oğlumu pişirip yedik. Ertesi gün ona, ‘Oğlunu verde yiyelim dedim. Ama o, oğlunu gizledi.”

2.Kr.6: 30 Kadının bu sözlerini duyan kral giysilerini yırttı. Surların üzerinde yürürken, halk onun giysilerinin altına çul giydiğini gördü.

2.Kr.6: 31 Kral, “Eğer bugün Şafat oğlu Elişa’nın başı yerindekalırsa, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!” dedi.

2.Kr.6: 32 Elişa o sırada halkın ileri gelenleriyle birlikte evindeoturuyordu. Kral önden bir haberci gönderdi. Ama daha habercigelmeden, Elişa ileri gelenlere, “Görüyor musunuz caniyi?” dedi,”Kalkmış, başımı kestirmek için adam gönderiyor! Habercigeldiğinde kapıyı kapayın, onu içeri almayın. Çünkü ardındanefendisi kral da gelecek.”

2.Kr.6: 33 Elişa konuşmasını bitirmeden, haberci yanına geldi ve, “Bufelaket RAB’dendir” dedi, “Neden hâlâ RAB’bi bekleyeyim?”

BÖLÜM 7

2.Kr.7: 1 Elişa, “RAB’bin sözüne kulak verin!” dedi, “RAB diyor ki, ‘Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı’nda bir sea ince un*fi* da, iki sea arpa*fj* da birer şekele*fk* satılacak.”D Not 7:1 “Bir sea

ince un": Yaklaşık 4.4 kg. 7:1 "İki sea arpa": Yaklaşık 9.8 kg. 7:1 "Bir şekel": Yaklaşık 11.5 gr. gümüş.

2.Kr.7: 2 Kralın özel yardımcısı olan komutan, Tanrı adamına, "RABgöklerin kapaklarını açsa bile olacak şey değil bu!" dedi.Elişa, "Sen herşeyi gözlerinle göreceksin, ama onlardan hiçbirşey yiyemeyeceksin!" diye karşılık verdi.

Kuşatmanın Kaldırılması

2.Kr.7: 3 Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dörtadam vardı. Birbirlerine, "Ne diye ölene dek burada kalalım?" diyorlardı,

2.Kr.7: 4 "Kente girelim desek, orada kıtlık var, ölürüz; buradakalsak da öleceğiz. Bari gidip Aram ordugahına teslim olalım.Canımızı bağışlarlarsa yaşarız, öldürürlerse de öldürsünler."

2.Kr.7: 5 Akşam karanlığında kalkıp Aram ordugahına doğru gittiler.Ordugaha yaklaştıklarında, orada kimseyi göremediler.

2.Kr.7: 6 Çünkü Rab Aram ordugahında savaş arabalarıyla, atlarıylayaklaşan büyük bir ordunun çıkardığı seslerin duyulmasınısağlamıştı. Aramlılar da birbirlerine, "Bakın, İsrail Kralı bizesaldırmak için Hitit* ve Mısır krallarını kiralamış!" demişlerdi.

2.Kr.7: 7 Böylece, gün batarken çadırlarını, atlarını, eşeklerinibırakıp kaçmışlar, canlarını kurtarmak için ordugahı olduğu gibi bırakmışlardı.

2.Kr.7: 8 Deri hastalığına yakalanmış adamlar ordugaha varıpçadırların birine girdiler. Yiyip içtikten sonra oradaki altın,gümüş ve giysileri götürüp gizlediler. Sonra dönüp başka birçadıra girdiler, orada bulduklarını da götürüp gizlediler.

2.Kr.7: 9 Ardından birbirlerine, "Yaptığımız doğru değil" dediler,"Bugün müjde günü. Oysa biz susuyoruz. Gün doğuncaya kadarbeklersek, cezaya çarptırılacağımız kesin. Haydi saraya gidip durumu bildirelim."

2.Kr.7: 10 Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçilere seslendiler."Aram ordugahına gittik" dediler, "Hiç kimseyi göremedik; ne debir insan sesi duyduk. Yalnızca bağlı atlar, eşekler vardı. Çadırları da olduğu gibi bırakıp gitmişler."

2.Kr.7: 11 Kapı nöbetçileri haberi duyurdu. Haber kralın sarayınaulaştırıldı.

2.Kr.7: 12 Kral gece kalkıp görevlilerine, "Aramlılar'ın netasarladığını size söyleyeyim" dedi, "Aç kaldığımızı biliyorlar.Onun için ordugahlarını bırakıp kırda gizlenmişler. Kentin dışınaçıktığımızda, bizi canlı yakalayıp kenti ele geçirmeyi düşünüyorlar."

2.Kr.7: 13 Görevlilerden biri, "Kentte kalan beş atla birkaç adamgönderelim, o zaman durumu anlarız" dedi, "Nasıl olsa gidecekolanlar da burada, kentte kalan nice İsrailli gibi ölüme mahkûm!"

2.Kr.7: 14 Adamlar yanlarına iki atlı araba aldılar. Kral, "Gidin, neolduğunu öğrenin" diyerek onları Aram ordusunun ardından gönderdi.

2.Kr.7: 15 Adamlar Şeria Irmağı'na kadar Aram ordusunu izlediler. Yolbaştan sona kadar Aramlılar'ın kaçarken attıkları giysi veeşyalarla doluydu. Haberciler dönüp krala durumu bildirdiler.

2.Kr.7: 16 Bunun üzerine halk kentten çıkıp Aram ordugahını yağmaladı. RAB'bin dediği gibi, bir sea*fl* ince unun da, iki sea arpanın*fm* da fiyatı bir şekele*fn* düştü.D Not 7:16,18 "İki sea

arpa": Yaklaşık 9.8 kg. 7:16,18 "Bir şekel": Yaklaşık 11.5 gr. gümüş.

2.Kr.7: 17 Kral özel yardımcısı olan komutanı kentin kapısındabırakmıştı. Halk onu kapının ağzında çiğneyerek öldürdü. KralElişa'nın evine gittiğinde, Tanrı adamı ona olacakları önceden bildirmişti.

2.Kr.7: 18 Her şey Tanrı adamının krala dediği gibi oldu. "Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısı'nda bir sea*fl* ince un da, iki sea arpa*fm* da birer şekele*fn* satılacak" demişti.D Not 7:16,18 "Bir sea": Yaklaşık 4.4 kg.

2.Kr.7: 19 Komutan da Tanrı adamına şöyle karşılık vermişti: "RABgöklerin kapaklarını açsa bile, olacak şey değil bu!" Elişa, "Sen her şeyi gözlerinle görecek, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!" demişti.

2.Kr.7: 20 Tam dediği gibi oldu. Komutan kentin kapısında halktarafından çiğnenerek öldü.

Şunemli Kadının Dönüşü

BÖLÜM 8

2.Kr.8: 1 Elişa, oğlunu diriltmiş olduğu Şunemli kadına şöyle demişti: "Kalk, ailenle birlikte buradan git, geçici olarak kalabileceğin bir yer bul. Çünkü RAB ülkeye yedi yıl sürecek bir kıtlık göndermeye karar verdi."

2.Kr.8: 2 Kadın Tanrı adamının öğüdüne uyarak ailesiyle birliktekalkıp Filist ülkesine gitti ve orada yedi yıl kaldı.

2.Kr.8: 3 Yedi yıl sonra Filist'ten döndü. Evini, tarlasını geri almakiçin kraldan yardım istemeye gitti.

2.Kr.8: 4 O sırada kral Tanrı adamının uşağı Gehazi'yle konuşuyor,"Bana Elişa'nın yaptığı bütün mucizeleri anlat" diyordu.

2.Kr.8: 5 İşte Gehazi tam Elişa'nın ölüyü nasıl dirilttiğini kralaanlatırken, oğlu diriltilen kadın eviyle tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye geldi. Gehazi krala, "Efendim kral, sözünü ettiğim kadın budur. Yanındaki oğlu da Elişa'nın dirilttiği çocuktur" dedi.

2.Kr.8: 6 Kral kadına sorunca kadın her şeyi anlattı. Bunun üzerinekral bir görevli çağırtıp şu buyruğu verdi: "Bu kadına herşeyini, ülkeden ayrıldığı günden bugüne kadar biriken bütüngeliriyle birlikte tarlasını geri verin."

Elişa ile Aram Kralı Ben-Hadat

2.Kr.8: 7 Aram Kralı Ben-Hadat hastalandığı sırada Elişa Şam'a gitti.Tanrı adamının Şam'a geldiği krala bildirildi.

2.Kr.8: 8 Kral, Hazael'e, "Bir armağan al, Tanrı adamını karşılamaya git" dedi, "Onun aracılığıyla RAB'be danış, bu hastalıktan kurtulup kurtulamayacağımı sor."

2.Kr.8: 9 Hazael, Şam'ın en iyi mallarından oluşan kırk deve yüküarmağanı yanına alarak, Tanrı adamını karşılamaya gitti.Elişa'nın önünde durup şöyle dedi: "Kulun Aram Kralı Ben-Hadat,hastalığından kurtulup kurtulamayacağını sormam için beni gönderdi."

2.Kr.8: 10 Elişa, "Git ona, 'Kesinlikle iyileşeceksin de; ama RABbana onun kesinlikle öleceğini açıkladı" diye karşılık verdi.

2.Kr.8: 11 Tanrı adamı, Hazael'i utandırıncaya kadar dik dik yüzünebaktı. Ardından ağlamaya başladı.

2.Kr.8: 12 Hazael, "Efendim, niçin ağlıyorsun?" diye sordu.Elişa, "Senin İsrail halkına yapacağın kötülükleri biliyorum"diye yanıtladı, "Kalelerini ateşe verecek, gençlerini kılıçtangeçirecek, çocuklarını yere çalıp öldürecek, gebe kadınlarınınkarınlarını deşeceksin."

2.Kr.8: 13 Hazael, "Bir köpekten farksız olan bu kulun, bütün buişleri nasıl yapabilir?" dedi. Elişa, "RAB bana senin Aram Kralı olacağını gösterdi" diye yanıtladı.

2.Kr.8: 14 Bunun üzerine Hazael Elişa'dan ayrılıp efendisi Ben-Hadat'ın yanına döndü. Ben-Hadat ona, "Elişa sana ne söyledi?" diye sordu. Hazael, "Kesinlikle iyileşeceğini söyledi" diye yanıtladı.

2.Kr.8: 15 Gelgelelim ertesi gün Hazael ıslattığı bir örtüyü kralınyüzüne kapatıp onu boğdu. Böylece kral öldü, yerine Hazael geçti.

Yehoram'ın Yahuda Krallığı(2Ta.21:1-20)

2.Kr.8: 16 İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının beşinciyılında, Yehoşafat'ın Yahuda Kralı olduğu sırada, Yehoşafat'ınoğlu Yehoram Yahuda'yı yönetmeye başladı.

2.Kr.8: 17 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekizyıl krallık yaptı.

2.Kr.8: 18 Karısı Ahav'ın kızı olduğu için, o da Ahav'ın ailesi gibiİsrail krallarının yolunu izledi ve RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Kr.8: 19 Ama RAB kulu Davut'un hatırı için Yahuda'yı yok etmekistemedi. Çünkü Davut'a ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.

2.Kr.8: 20 Yehoram'ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar'a karşıayaklanarak kendi krallıklarını kurdular.

2.Kr.8: 21 Yehoram bütün savaş arabalarıyla Sair'e gitti. Edomlularonu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoramgece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. Askerleri de kaçarak evlerine döndü.

2.Kr.8: 22 O sırada Livna Kenti ayaklandı. Edomlular'ın Yahuda'yakarşı başkaldırması bugün de sürüyor.

2.Kr.8: 23 Yehoram'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütünyaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.8: 24 Yehoram ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kenti'ndeatalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahazya kral oldu.

Ahazya'nın Yahuda Krallığı(2Ta.22:1-6)

2.Kr.8: 25 İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on ikinciyılında Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu.

2.Kr.8: 26 Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de bir yılkrallık yaptı. Annesi İsrail Kralı Omri'nin torunu Atalya'ydı.

2.Kr.8: 27 Ahazya evlilik yoluyla Ahav'a akraba olduğu için Ahavailesinin yolunu izledi ve onlar gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Kr.8: 28 Ahazya, Aram Kralı Hazael'le savaşmak üzere Ahav oğluYoram'la birlikte Ramot-Gilat'a gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar.

2.Kr.8: 29 Kral Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırkenaldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.

Yehu'nun İsrail Kralı Oluşu

BÖLÜM 9

2.Kr.9: 1 Peygamber Elişa, peygamberler topluluğundan bir adam çağırıp, "Kemerini kuşan, bu yağ kabını alıp Ramot-Gilat'a git" dedi,

2.Kr.9: 2 "Oraya varınca Nimşi oğlu, Yehoşafat oğlu Yehu'yu ara. Onukardeşlerinin arasından alıp başka bir odaya götür.

2.Kr.9: 3 Zeytinyağını başına dök ve ona RAB şöyle diyor de: 'SeniİsraiI Kralı olarak meshettim*. Sonra kapıyı aç ve koş, oyalanma!"

2.Kr.9: 4 Böylece peygamberin uşağı Ramot-Gilat'a gitti.

2.Kr.9: 5 Oraya vardığında ordu komutanlarının bir arada oturduklarınıgördü. "Komutanım, sana bir haberim var" dedi. Yehu, "Hangimize söylüyorsun?" diye sordu. Uşak, "Sana, efendim" diye yanıtladı.

2.Kr.9: 6 Yehu kalkıp eve girdi. Uşak yağı Yehu'nun başına döküp onaşöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Seni halkım İsrail'in kralı olarak meshettim.

2.Kr.9: 7 Efendin Ahav'ın ailesini öldüreceksin. Bana hizmet edenpeygamberlerin ve bütün kullarımın dökülen kanının öcünüİzebel'den alacağım.

2.Kr.9: 8 Ahav'ın bütün soyu ortadan kalkacak. İsrail'de genç yaşlı*fo* Ahav'ın soyundan gelen bütün erkeklerin kökünü kurutacağım.D Not 9:8 "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun özgür olsun".

2.Kr.9: 9 Nevat oğlu Yarovam'la Ahiya oğlu Baaşa'nın ailelerine neyaptımsa, Ahav'ın ailesine de aynısını yapacağım.

2.Kr.9: 10 Yizreel topraklarında İzebel'in ölüsünü köpekler yiyecekve onu gömen olmayacak." Uşak bunları söyledikten sonra kapıyı açıp kaçtı.

2.Kr.9: 11 Yehu komutan arkadaşlarının yanına döndü. İçlerinden biri,"Her şey yolunda mı? O delinin seninle ne işi vardı?" diye sordu.Yehu, "Onu tanıyorsunuz, neler saçmaladığını bilirsiniz" diye karşılık verdi.

2.Kr.9: 12 "Hayır, bilmiyoruz, ne söyledi? Anlat bize!" dediler. Yehu şöyle yanıtladı: "Bana RAB şöyle diyor dedi: 'Seni İsrail Kralı olarak meshettim."

2.Kr.9: 13 Bunun üzerine hepsi hemen cüppelerini çıkarıp merdiveninbaşında duran Yehu'nun ayaklarına serdi. Boru çalarak, "Yehu kraldır!" diye bağırdılar.

Yehu'nun Yoram'ı Öldürmesi

2.Kr.9: 14 Nimşi oğlu Yehoşafat oğlu Yehu Yoram'a karşı bir düzen kurdu. O sıralarda Yoram ile İsrail halkı Aram Kralı Hazael'e karşı Ramot-Gilat'ı savunuyordu.

2.Kr.9: 15 Ancak Kral Yoram, Aram Kralı Hazael'le savaşırken Aramlılaronu yaralamıştı. Yoram da yaraların iyileşmesi için Yizreel'e dönmüştü. Yehu arkadaşlarına, "Eğer siz de benimle aynı görüşteyseniz, hiç kimsenin kentten kaçmasına ve gidip durumu Yizreel'e bildirmesine izin vermeyin" dedi.

2.Kr.9: 16 Yehu savaş arabasına binip Yizreel'e gitti. Çünkü Yoram orada hasta yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazya da Yoram'ı görmek için oraya gitmişti.

2.Kr.9: 17 Yizreel'de kulede nöbet tutan gözcü, Yehu'nun ordusuyla yaklaştığını görünce, "Bir kalabalık görüyorum!" diye bağırdı. Yoram, "Bir atlı gönder, onu karşılasın, barış için gelip gelmediğini sorsun" dedi.

2.Kr.9: 18 Atlı Yehu'yu karşılamaya gitti ve ona, "Kralımız, 'Barış için mi geldin? diye soruyor" dedi. Yehu, "Barıştan sana ne! Sen beni izle" diye karşılık verdi. Gözcü durumu krala bildirdi: "Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi."

2.Kr.9: 19 Bu kez ikinci bir atlı gönderildi. Atlı onlara varıp,"Kralımız, 'Barış için mi geldin? diye soruyor" dedi.Yehu, "Barıştan sana ne! Sen beni izle" diye karşılık verdi.

2.Kr.9: 20 Gözcü durumu krala bildirdi: "Ulak onlara vardı, ama geridönmedi. Komutanları savaş arabasını Nimşi oğlu Yehu gibi delicesine sürüyor."

2.Kr.9: 21 Kral Yoram, "Arabamı hazırlayın!" diye buyruk verdi. Arabası hazırlandı. İsrail Kralı Yoram ile Yahuda Kralı Ahazya arabalarına binip Yehu'yu karşılamaya gittiler. Yizreelli Navot'un topraklarında onunla karşılaştılar.

2.Kr.9: 22 Yoram Yehu'yu görünce, "Barış için mi geldin?" diye sordu.Yehu, "Annen İzebel'in yaptığı bunca putperestlik ve büyücülüksürüp giderken barıştan söz edilir mi?" diye karşılık verdi.

2.Kr.9: 23 Yoram, "Hainlik bu, Ahazya!" diye bağırdı ve arabasınındizginlerini çevirip kaçtı.

2.Kr.9: 24 Yehu var gücüyle yayını çekip Yoram'ı sırtından vurdu. OkYoram'ın kalbini delip geçti. Yoram arabasının içine yığılıp kaldı.

2.Kr.9: 25 Yehu yardımcısı Bidkar'a, "Onun cesedini al, YizreelliNavot'un toprağına at" dedi, "Anımsa, senle ben birlikte Yoram'ınbabası Ahav'ın ardından savaş arabasıyla giderken, RAB Ahav'a,

2.Kr.9: 26 'Dün Navot'la oğullarının kanını gördüm. Seni de butopraklarda cezalandıracağım demişti. Şimdi RAB'bin sözüuyarınca, Yoram'ın cesedini al, Navot'un toprağına at!"

Yahuda Kralı Ahazya'nın Öldürülmesi(2Ta.22:7-9)

2.Kr.9: 27 Yahuda Kralı Ahazya olanları görünce Beythaggan'a doğrukaçmaya başladı. Yehu ardına takılıp, "Onu da öldürün!" diyebağırdı. Ahazya'yı Yivleam yakınlarında, Gur yolunda, arabasınıniçinde vurdular. Yaralı olarak Megiddo'ya kadar kaçıp orada öldü.

2.Kr.9: 28 Adamları Ahazya'nın cesedini bir savaş arabasına koyupYeruşalim'e götürdüler. Onu Davut Kenti'nde atalarının yanına,kendi mezarına gömdüler.

2.Kr.9: 29 Ahazya Ahav oğlu Yoram'ın krallığının on birinci yılındaYahuda Kralı olmuştu.

İzebel'in Öldürülmesi

2.Kr.9: 30 Sonra Yehu Yizreel'e gitti. İzebel bunu duyunca, gözlerinesürme çekti, saçlarını tarayıp pencereden dışarıyı gözlemeye başladı.

2.Kr.9: 31 Yehu kentin kapısından içeri girince, İzebel, "Eyefendisini öldüren Zimri, barış için mi geldin?" diye seslendi.

2.Kr.9: 32 Yehu pencereye doğru bakıp, "Kim benden yana?" diyebağırdı. İki üç görevli yukarıdan ona baktı.

2.Kr.9: 33 Yehu, "Atın onu aşağı!" dedi. Görevliler İzebel'i aşağıyaattılar. Kanı surların ve bedenini çiğneyen atların üzerine sıçradı.

2.Kr.9: 34 Yehu içeri girip yedi, içti. Sonra, "O lanet olası kadınıalıp gömün, ne de olsa bir kral kızıdır" dedi.

2.Kr.9: 35 Ama İzebel'i gömmeye giden adamlar başından, ayaklarından,ellerinden başka bir şey bulamadılar.

2.Kr.9: 36 Geri dönüp durumu Yehu'ya bildirdiler. Yehu onlara şöylededi: "Kulu Tişbeli İlyas aracılığıyla konuşan RAB'bin sözü yerine geldi. RAB, 'Yizreel topraklarında İzebel'in ölüsünü köpekler yiyecek demişti.

2.Kr.9: 37 'İzebel'in leşi Yizreel topraklarına gübre olacak ve kimse,bu İzebel'dir, diyemeyecek."

Ahav'ın Ailesinin Öldürülmesi

BÖLÜM 10

2.Kr.10: 1 Ahav'ın Samiriye'de yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yazıpSamiriye'ye gönderdi. Yizreel'in yöneticilerine, ileri gelenlere ve Ahav'ın çocuklarını koruyanlara yazdığı mektuplarda Yehu şöyle diyordu:

2.Kr.10: 2 "Efendinizin oğulları sizinle birliktedir. Savaşarabalarınız, atlarınız, silahlarınız var. Surlu bir kentteyaşıyorsunuz. Bu mektup size ulaşır ulaşmaz,

2.Kr.10: 3 efendinizin oğullarından en iyi ve en uygun olanı seçipbabasının tahtına oturtun. Ve efendinizin ailesini korumak için savaşın."

2.Kr.10: 4 Ama onlar dehşete düştüler. "İki kral Yehu'yla başaçıkamadı, biz nasıl çıkarız?" dediler.

2.Kr.10: 5 Saray sorumlusu, kent valisi, ileri gelenler ve Ahav'ınçocuklarını koruyanlar Yehu'ya şu haberi gönderdi: "Biz seninkullarınız, söyleyeceğin her şeyi yapmaya hazırız. Kimseyi kralyapmaya niyetimiz yok. Kendin için en iyi olan neyse onu yap."

2.Kr.10: 6 Yehu onlara ikinci bir mektup yazdı: "Eğer siz benden yanave bana bağlıysanız, efendinizin oğullarının başını kesip yarın bu saatlerde Yizreel'e, bana getirin." Kral Ahav'ın yetmiş oğlu, onları yetiştirmekle görevli kent ilerigelenlerinin koruması altındaydı.

2.Kr.10: 7 Yehu'nun mektubu kent ileri gelenlerine ulaşınca, Ahav'ınyetmiş oğlunu öldürüp başlarını küfelere koydular ve Yizreel'e, Yehu'ya gönderdiler.

2.Kr.10: 8 Ulak gelip Yehu'ya, "Kral oğullarının başlarını getirdiler"diye haber verdi. Yehu, "Onları iki yığın halinde kent kapısının girişine bırakın,sabaha kadar orada kalsınlar" dedi.

2.Kr.10: 9 Ertesi sabah Yehu halkın önüne çıkıp şöyle dedi: "Efendimedüzen kurup onu öldüren

benim, sizin suçunuz yok. Ama bunları kim öldürdü?

2.Kr.10: 10 Bu olay gösteriyor ki, RAB'bin Ahav'ın ailesine ilişkin söylediği hiçbir söz boşa çıkmayacaktır. RAB, kulu İlyas aracılığıyla verdiği sözü yerine getirdi."

2.Kr.10: 11 Sonra Yizreel'de Ahav'ın öteki akrabalarının hepsini, bütünyüksek görevlilerini, yakın arkadaşlarını ve kâhinlerini* öldürdü. Sağ kalan olmadı.

Kral Ahazya'nın Akrabalarının Öldürülmesi(2Ta.22:8)

2.Kr.10: 12 Yehu Yizreel'den ayrılıp Samiriye'ye doğru yola çıktı.Yolda çobanların Beyteket adını verdiği yerde,

2.Kr.10: 13 Yahuda Kralı Ahazya'nın akrabalarıyla karşılaştı. Onlara, "Siz kimsiniz?" diye sordu. "Biz Ahazya'nın akrabalarıyız" diye karşılık verdiler, "Kralınve ana kraliçe İzebel'in çocuklarına saygılarımızı sunmaya gidiyoruz."

2.Kr.10: 14 Yehu adamlarına, "Bunları diri yakalayın!" diye buyruk verdi. Onları diri yakalayıp Beyteket Kuyusu yakınında kılıçtan geçirdiler. Öldürülenler kırk iki kişiydi. Sağ kalan olmadı. Ahav'ın Öteki Akrabalarının Öldürülmesi

2.Kr.10: 15 Yehu oradan ayrıldı. Yolda kendisine doğru gelen Rekav oğluYehonadav'la karşılaştı. Ona selam vererek, "Ben sana karşı iyi duygular besliyorum, sen de aynı duygulara sahip misin?" diye sordu. Yehonadav, "Evet" diye yanıtladı. Yehu, "Öyleyse elini ver" dedi. Yehonadav elini uzattı. Yehu onu arabasına alarak,

2.Kr.10: 16 "Benimle gel ve RAB için nasıl çaba harcadığımı gör" dedi.Sonra onu arabasıyla Samiriye'ye götürdü.

2.Kr.10: 17 Samiriye'ye varınca Yehu RAB'bin İlyas aracılığıylasöylediği söz uyarınca, Ahav'ın orada kalan akrabalarının hepsini öldürdü.

Baal'a Tapanların Öldürülmesi

2.Kr.10: 18 Yehu, bütün halkı toplayarak, "Ahav Baal'a* az kulluk etti,ben daha çok edeceğim" dedi,

2.Kr.10: 19 "Baal'ın bütün peygamberlerini, kâhinlerini, ona tapanherkesi çağırın. Hiçbiri gelmemezlik etmesin. Çünkü Baal'a büyükbir kurban sunacağım. Kim gelmezse öldürülecek." Gerçekte YehuBaal'a tapanları yok etmek için bir düzen kurmaktaydı.

2.Kr.10: 20 Yehu, "Baal'ın onuruna bir toplantı yapılacağını duyurun"dedi. Duyuru yapıldı.

2.Kr.10: 21 Yehu bütün İsrail'e haber saldı. Baal'a tapanların hepsigeldi, gelmeyen kalmadı. Baal'ın tapınağı hıncahınç doldu.

2.Kr.10: 22 Yehu, kutsal giysiler görevlisine, "Baal'a tapanlarınhepsine giysi çıkar" diye buyruk verdi. Görevli herkese giysi getirdi.

2.Kr.10: 23 O zaman Yehu Rekav oğlu Yehonadav'la birlikte Baal'ıntapınağına girdi. İçerdekilere, "Çevrenize iyi bakın" dedi, "Aranızda RAB'be tapanlardan kimse olmasın, sadece Baal'a tapanlar olsun."

2.Kr.10: 24 Ardından Yehu'yla Yehonadav kurban ve yakmalık sunu* sunmaküzere içeri girdiler. Yehu tapınağın çevresine seksen kişiyerleştirmiş ve onlara şu buyruğu vermişti: "Elinize teslimettiğim bu adamlardan biri kaçarsa, bunu canınızla ödersiniz!"

2.Kr.10: 25 Yakmalık sununun sunulması biter bitmez, Yehu muhafızlarlakomutanlara, “İçeriye girin, hepsini öldürün, hiçbiri kaçmasın!”diye buyruk verdi. Muhafızlarla komutanlar hepsini kılıçtangeçirip ölülerini dışarı attılar. Sonra Baal’ın tapınağının iç bölümüne girdiler.

2.Kr.10: 26 Baal’ın tapınağındaki dikili taşları çıkarıp yaktılar.

2.Kr.10: 27 Baal’ın dikili taşını ve tapınağını ortadan kaldırdılar.Halk orayı helaya çevirdi. Orası bugüne kadar da öyle kaldı.

2.Kr.10: 28 Böylece Yehu İsrail’de Baal’a tapmaya son verdi.

2.Kr.10: 29 Ne var ki, Nevat oğlu Yarovam’ın İsrail’i sürüklediğigünahlardan -Beytel ve Dan’daki altın buzağılara tapmaktan- vazgeçmedi.

2.Kr.10: 30 RAB Yehu’ya, “Gözümde doğru olanı yaparak başarılı oldun”dedi, “Ahav’ın ailesine istediğim her şeyi yaptın. Bunun için senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak.”

2.Kr.10: 31 Gelgelelim Yehu İsrail’in Tanrısı RAB’bin yasasını yürektenizlemedi, önemsemedi. Yarovam’ın İsrail’i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

Yehu’nun Ölümü

2.Kr.10: 32-33 RAB o günlerde İsrail topraklarını küçültmeye başladı. Aram Kralı Hazael Şeria Irmağı’nın doğusunda Gadlılar, Rubenliler ve Manaşşeliler’in yaşadığı bütün Gilat bölgesini, Arnon Vadisi’ndeki Aroer’den Gilat ve Başan’a kadar bütün İsrail topraklarını ele geçirdi.

2.Kr.10: 34 Yehu’nun krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütünyaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.10: 35 Yehu ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye’de gömüldü. Yerineoğlu Yehoahaz kral oldu.

2.Kr.10: 36 Yehu Samiriye’de yirmi sekiz yıl İsrail krallığı yaptı.

Atalya Yönetime El Koyuyor(2Ta.22:10-23:15)

BÖLÜM 11

2.Kr.11: 1 Ahazya’nın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca,kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı.

2.Kr.11: 2 Ne var ki, Kral Yehoram’ın kızı, Ahazya’nın üvey kızkardeşiYehoşeva, Ahazya oğlu Yoaş’ı kralın öldürülmek istenen ötekioğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatakodasına gizledi. Çocuğu Atalya’dan gizleyerek kurtarmış oldu.

2.Kr.11: 3 Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca RAB’binTapınağı’nda dadısıyla birlikte gizlendi.

Atalya’ya Karşı Ayaklanma(2Ta.23:1-16)

2.Kr.11: 4 Yedinci yıl Yehoyada haber gönderip Karyalılar’ın*fö* vemuhafızların yüzbaşılarını çağırttı. Onları RAB’bin Tapınağı’ndatoplayarak onlarla bir antlaşma yaptı. Hepsine RAB’binTapınağı’nda ant içirdikten sonra kralın oğlu Yoaş’ı kendilerine gösterdi.D Not 11:4 “Karyalılar”: O dönemde güneybatı Anadolu’dan gelen paralı askerler.

2.Kr.11: 5 Onlara şu buyrukları verdi: “Şabat Günü* göreve gidenlerinüçte biri kral sarayını koruyacak,

2.Kr.11: 6 üçte biri Sur Kapısı’nda, üçte biri de muhafızlarınarkasındaki kapıda bulunacak. Sırayla tapınak nöbeti tutacaksınız.

2.Kr.11: 7 Şabat Günü görevleri biten öbür iki bölükteki askerlerintümü RAB’bin Tapınağı’nın çevresinde durup kralı koruyacak.

2.Kr.11: 8 Herkes yalın kılıç kralın çevresini sarsın, yaklaşan olursaöldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin.”

2.Kr.11: 9 Yüzbaşılar Kâhin Yehoyada’nın buyruklarını tam tamınauyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarınıalıp Yehoyada’nın yanına gittiler.

2.Kr.11: 10 Kâhin RAB’bin Tapınağı’ndaki Kral Davut’tan kalanmızraklarla kalkanları yüzbaşılara dağıttı.

2.Kr.11: 11 Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağıngüneyinden kuzeyine kadar silahlı muhafızlar yerleştirildi.

2.Kr.11: 12 Yehoyada kralın oğlu Yoaş’ı dışarı çıkarıp başına taçkoydu. Tanrı’nın Yasası’nı da ona verip krallığını ilan ettiler.Onu meshedip* alkışlayarak, “Yaşasın kral!” diye bağırdılar.

2.Kr.11: 13 Atalya muhafızlarla halkın çıkardığı gürültüyü duyunca,RAB’bin Tapınağı’nda toplananların yanına gitti.

2.Kr.11: 14 Baktı, kral geleneğe uygun olarak sütunun yanında duruyor;yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyordu. Atalya giysilerini yırtarak, “Hainlik! Hainlik!” diye bağırdı.

2.Kr.11: 15 Kâhin Yehoyada yüzbaşılara, “O kadını aradan çıkarın.Ardından kim giderse kılıçtan geçirin” diye buyruk verdi. Çünkükadının RAB’bin Tapınağı’nda öldürülmesini istemiyordu.

2.Kr.11: 16 Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı’na götürülüp öldürüldü.

Kâhin Yehoyada’nın Yaptığı Yenilikler (2Ta.23:16-21)

2.Kr.11: 17 Yehoyada RAB’bin halkı olmaları için RAB ile kral ve halkarasında bir antlaşma yaptı. Ayrıca halkla kral arasında da bir antlaşma yaptı.

2.Kr.11: 18 Ülke halkı gidip Baal’ın* tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baal’ın Kâhini Mattan’ı da sunakların önünde öldürdüler. Kâhin Yehoyada RAB’bin Tapınağı’na nöbetçiler yerleştirdi.

2.Kr.11: 19 Sonra yüzbaşıları, Karyalılar’ı, muhafızları ve halkıyanına aldı. Kralı RAB’bin Tapınağı’ndan getirdiler. MuhafızlarKapısı’ndan geçerek sarayına götürdüler, kral tahtına oturttular.

2.Kr.11: 20 Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. ÇünküAtalya sarayda kılıçla öldürülmüştü.

Yoaş Tapınağı Onarıyor(2Ta.24:1-27)

BÖLÜM 12

2.Kr.12: 1 İsrail Kralı Yehu'nun krallığının yedinci yılında Yoaş Yahuda Kralı oldu. Yedi yaşında*fp* kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivya'ydı.D Not 12:1 11.bölümün son cümlesi 12.bölümün ilk ayetine eklenmiştir.

2.Kr.12: 2 Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde doğruolanı yaptı. Çünkü Kâhin Yehoyada ona yol gösteriyordu.

2.Kr.12: 3 Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı vehalk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

2.Kr.12: 4 Yoaş kâhinlere şöyle dedi: "RAB'bin Tapınağı için yapılanbağışları: Nüfus sayımından elde edilen geliri, kişi başına düşenvergiyi ve halkın gönüllü olarak RAB'bin Tapınağı'na sunduğu paraları toplayın.

2.Kr.12: 5 Her kâhin bunları hazine görevlilerinden alsın. Tapınağınneresinde yıkık bir yer varsa, onarılsın."

2.Kr.12: 6 Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında kâhinler tapınağıhâlâ onarmamışlardı.

2.Kr.12: 7 Bunun üzerine Kral Yoaş, Kâhin Yehoyada ile öbür kâhinleriçağırıp, "Neden RAB'bin Tapınağı'nı onarmıyorsunuz?" diye sordu,"Hazine görevlilerinden artık para almayın. Aldığınız paralarıda RAB'bin Tapınağı'nın onarımına devredin."

2.Kr.12: 8 Böylece kâhinler halktan para toplamamayı ve tapınağınonarım işlerine karışmamayı kabul ettiler.

2.Kr.12: 9 Kâhin Yehoyada bir sandık aldı. Kapağına bir delik açıpsunağın yanına, RAB'bin Tapınağı'na girenlerin sağınayerleştirdi. Kapıda görevli kâhinler RAB'bin Tapınağı'nagetirilen bütün paraları sandığa atıyorlardı.

2.Kr.12: 10 Sandıkta çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıylabaşkâhin RAB'bin Tapınağı'na getirilen paraları sayıp torbalara koyarlardı.

2.Kr.12: 11 Sayılan paralar RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başındabulunan adamlara verilirdi. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'nda çalışan marangozlara, yapıcılara,

2.Kr.12: 12 duvarcılara, taşçılara öder, tapınağı onarmak için keresteve yontma taş alımında kullanır ve onarım için gereken öbür malzemelere harcarlardı.

2.Kr.12: 13 RAB'bin Tapınağı'nda toplanan paralar, tapınak için gümüştas, fitil maşaları, çanak, borazan, altın ya da gümüş eşya yapımında kullanılmadı.

2.Kr.12: 14 Bu para yalnız işçilere ödendi ve tapınağın onarımına harcandı.

2.Kr.12: 15 Tapınakta çalışanlara para ödemekle görevli kişiler öyledürüst insanlardı ki, onlara hesap bile sorulmazdı.

2.Kr.12: 16 Suç ve günah sunusu* olarak verilen paralarsa RAB'binTapınağı'na getirilmezdi; bunlar kâhinlere aitti.

2.Kr.12: 17 O sırada Aram Kralı Hazael, Gat Kenti'ne saldırıp kenti elegeçirdi. Sonra Yeruşalim'e saldırmaya karar verdi.

2.Kr.12: 18 Yahuda Kralı Yoaş, ataları olan öbür Yahuda krallarındanYehoşafat'ın, Yehoram'ın, Ahazya'nın ve kendisinin RAB'be adamışolduğu bütün kutsal armağanları, RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayınhazinelerinde bulunan bütün altınları Aram Kralı Hazael'egönderdi.

Bunun üzerine Hazael Yeruşalim'e saldırmaktan vazgeçti.

2.Kr.12: 19 Yoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütünyaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.12: 20 Kral Yoaş'ın görevlileri düzen kurup onu Silla'ya inenyolda, Beytmillo'da öldürdüler.

2.Kr.12: 21 Yoaş'ı öldürenler, görevlilerinden Şimat oğlu Yozakar'laŞomer oğlu Yehozavat'tı. Yoaş Davut Kenti'nde atalarının yanınagömüldü. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

Yehoahaz'ın İsrail Krallığı

BÖLÜM 13

2.Kr.13: 1 Yahuda Kralı Ahazya oğlu Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncüyılında Yehu oğlu Yehoahaz Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on yedi yıl krallık yaptı.

2.Kr.13: 2 Yehoahaz RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğluYarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı. Bu günahlardan ayrılmadı.

2.Kr.13: 3 İşte bu yüzden RAB'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi ve RAB onları uzun süre Aram Kralı Hazael'le oğlu Ben-Hadat'ın egemenliği altına soktu.

2.Kr.13: 4 Bunun üzerine Yehoahaz RAB'be yakardı. RAB onun yakarışınıkabul etti. Çünkü İsrail'in çektiği sıkıntıyı, Aram Kralı'nın onlara neler yaptığını görüyordu.

2.Kr.13: 5 RAB İsrail'e bir kurtarıcı gönderdi. Böylece halk Aramlılar'ın egemenliğinden kurtuldu ve önceki gibi evlerinde yaşamaya başladı.

2.Kr.13: 6 Ne var ki Yarovam ailesinin İsrail'i sürüklediği günahlarızlediler, bu günahlardan ayrılmadılar. Aşera* putu da Samiriye'de dikili kaldı.

2.Kr.13: 7 Yehoahaz'ın elli atlı, on savaş arabası, on bin de yaya asker dışında gücü kalmamıştı. Çünkü Aram Kralı ötekileri harman tozu gibi ezip yok etmişti.

2.Kr.13: 8 Yehoahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütünyaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.13: 9 Yehoahaz ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de gömüldü veyerine oğlu Yehoaş kral oldu.

Yehoaş'ın İsrail Krallığı

2.Kr.13: 10 Yahuda Kralı Yoaş'ın krallığının otuz yedinci yılındaYehoahaz oğlu Yehoaş Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve on altı yıl krallık yaptı.

2.Kr.13: 11 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ınİsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı; onun yolunu izledi.

2.Kr.13: 12 Yehoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütünyaptıkları, Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiğibaşarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.13: 13 Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de İsrailkrallarının yanına gömüldü ve tahtına Yarovam*fr* geçti.D Not 13:13 II.Yarovam.

Elişa'nın Ölümü

2.Kr.13: 14 Elişa ölümcül bir hastalığa yakalandı. İsrail Kralı Yehoaş gidip onu ziyaret etti, “Baba, baba, İsrail’in arabası ve atlıları!” diyerek ağladı.

2.Kr.13: 15 Elişa ona, “Bir yayla birkaç ok al” dedi. Kral yayla okları aldı.

2.Kr.13: 16 Elişa, “Yayı hazırla” dedi. Kral yayı hazırlayınca, Elişa ellerini kralın elleri üzerine koydu.

2.Kr.13: 17 “Doğuya bakan pencereyi aç” dedi. Kral pencereyi açtı. Elişa, “Oku at!” dedi. Kral oku atınca, Elişa, “Bu ok Aramlılar’a karşı sizi zafere ulaştıracak RAB’bin kurtarış okudur” dedi, “Afek’te onları kesin bozguna uğratacaksınız.”

2.Kr.13: 18 Sonra, “Öbür okları al” dedi. İsrail Kralı okları alınca,Elişa, “Onları yere vur” dedi. Kral okları üç kez yere vurdu ve durdu.

2.Kr.13: 19 Buna öfkelenen Tanrı adamı Elişa, “Beş altı kez vurmalıydın, o zaman Aramlılar’a karşı kesin bir zafer kazanırdın” dedi, “Ama şimdi Aramlılar’ı ancak üç kez bozguna uğratacaksın.”

2.Kr.13: 20 Elişa öldü ve gömüldü. Her ilkbaharda Moav akıncıları İsrail topraklarına girerlerdi.

2.Kr.13: 21 Bir keresinde İsrailliler, ölü gömerken akıncıların geldiğini görünce, ölüyü Elişa’nın mezarına atıp kaçtılar. Ölü Elişa’nın kemiklerine dokununca dirilip ayağa kalktı.

İsrail ile Aram Arasındaki Savaş

2.Kr.13: 22 Aram Kralı Hazael Yehoahaz’ın krallığı boyunca İsrailliler’e baskı yaptı.

2.Kr.13: 23 Ama RAB, İbrahim, İshak ve Yakup’la yaptığı antlaşmadanötürü, İsrailliler’e iyilik etti. Onlara acıyıp yardım etti. Yok olmalarına izin vermedi. Onları şimdiye kadar huzurundan atmadı.

2.Kr.13: 24 Aram Kralı Hazael ölünce yerine oğlu Ben-Hadat kral oldu.

2.Kr.13: 25 Bunun üzerine İsrail Kralı Yehoaş, babası Yehoahaz’ın krallığı döneminde Hazael oğlu Ben-Hadat’ın savaşta ele geçirmiş olduğu kentleri geri aldı. Onu üç kez bozguna uğratıp İsrail kentlerine yeniden sahip oldu.

Amatsya’nın Yahuda Krallığı(2Ta.25:1-24)

BÖLÜM 14

2.Kr.14: 1 İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş’ın krallığının ikinci yılında Yoaş oğlu Amatsya Yahuda Kralı oldu.

2.Kr.14: 2 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim’de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddan’dı.

2.Kr.14: 3 Amatsya RAB’bin gözünde doğru olanı yaptıysa da atası Davutgibi değildi. Her konuda babası Yoaş’ı örnek aldı.

2.Kr.14: 4 Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı vehalk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

2.Kr.14: 5 Amatsya krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldürengörevlileri ortadan kaldırdı.

2.Kr.14: 6 Ancak Musa'nın Kitabı'ndaki yasaya uyarak katillerinçocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, "Ne babalar çocuklarınınyerine öldürülecek, ne de çocuklar babalarının yerine. Herkeskendi günahı için öldürülecek" diye buyurmuştu.

2.Kr.14: 7 Amatsya Tuz Vadisi'nde on bin Edomlu asker öldürdü. Savaşarak Sela'yı ele geçirdi ve oraya Yokteel adını verdi. Orası hâlâ aynı adla anılmaktadır.

2.Kr.14: 8 Bundan sonra Amatsya, Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail KralıYehoaş'a, "Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi.

2.Kr.14: 9 İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda KralıAmatsya'ya şu haberi gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedirağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver diye haber yollar. Osırada oradan geçen yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner.

2.Kr.14: 10 Edomlular'ı bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Bu zafersana yeter. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da,Yahuda halkının başını da derde sokacaksın."

2.Kr.14: 11 Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Derken İsrail KralıYehoaş Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerine yürüdü. İki orduYahuda'nın Beytşemeş Kenti'nde karşılaştı.

2.Kr.14: 12 İsrailliler'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerinekaçtı.

2.Kr.14: 13 İsrail Kralı Yehoaş, Ahazya*fs* oğlu Yoaş oğlu Yahuda KralıAmatsya'yı Beytşemeş'te yakaladı. Sonra Yeruşalim'e girip Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşınlık*fş* bölümünü yıktırdı.D Not 14:13 "Ahazya": Yehoahaz diye de bilinir. 14:13 "Dört yüz arşın": Yaklaşık 180 m.

2.Kr.14: 14 RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulduğu altını, gümüşü ve bütün eşyaları aldı. Ayrıca bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye döndü.

2.Kr.14: 15 Yehoaş'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.14: 16 Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriye'de İsrailkrallarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yarovam kral oldu.

Yahuda Kralı Amatsya'nın Ölümü(2Ta.25:25-28)

2.Kr.14: 17 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğluYehoaş'ın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı.

2.Kr.14: 18 Amatsya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar Yahudakrallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.14: 19 Yeruşalim'de Amatsya'ya bir düzen kurulmuştu. AmatsyaLakiş'e kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler.

2.Kr.14: 20 Ölüsü at sırtında Yeruşalim'e getirildi, Davut Kenti'ndeatalarının yanına gömüldü.

2.Kr.14: 21 Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğluAzarya'yı*ft* kral yaptı.D Not 14:21 "Azarya": Uzziya diye de bilinir.

2.Kr.14: 22 Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra AzaryaEylat Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı.

II.Yarovam'ın İsrail Krallığı

2.Kr.14: 23 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya'nın krallığının on beşinci yılında Yehoaş oğlu Yarovam Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve kırk bir yıl krallık yaptı.

2.Kr.14: 24 Yarovam RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğluYarovam'ın*fu* İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.D Not 14:24 "Nevat oğlu Yarovam": I.Yarovam.

2.Kr.14: 25 İsrail'in Tanrısı RAB'bin, kulu Gat-Heferli Amittay oğluYunus Peygamber aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam Levo-Hamat'tan Arava Gölü'ne*fü* kadar İsrail topraklarını yeniden ele geçirdi.D Not 14:25 "Arava Gölü": Lut Gölü.

2.Kr.14: 26 RAB İsrail'in çektiği sıkıntıyı görmüştü. Genç yaşlı*fv*herkes acı içinde kıvranıyordu. İsrail'e yardım edecek kimse yoktu.D Not 14:26 "Genç yaşlı" ya da "Köle olsun özgür olsun".

2.Kr.14: 27 RAB İsrail'in adını yeryüzünden silmek istemiyordu. Onuniçin, Yehoaş oğlu Yarovam aracılığıyla onları kurtardı.

2.Kr.14: 28 Yarovam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, askeri başarıları, eskiden Yaudi'ye*fy* ait olan Şam ve Hama kentlerini yeniden İsrail topraklarına katışı İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.D Not 14:28 Olası metin "Yaudi", Masoretik metin "Yahuda". Yaudi o dönemde topraklarının çoğu bugünkü Suriye'de bulunan küçük bir krallık. Başkenti Gaziantep İli İslahiye İlçesi'ne bağlı Zincirli Köyü'ydü.

2.Kr.14: 29 Yarovam ölüp ataları olan İsrail krallarına kavuştu. Yerineoğlu Zekeriya kral oldu.

Azarya'nın Yahuda Krallığı(2Ta.26:1-23)

BÖLÜM 15

2.Kr.15: 1 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirmi yedinci yılındaAmatsya oğlu Azarya Yahuda Kralı oldu.

2.Kr.15: 2 Azarya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli ikiyıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yekolya'ydı.

2.Kr.15: 3 Babası Amatsya gibi, Azarya da RAB'bin gözünde doğru olanıyaptı.

2.Kr.15: 4 Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı vehalk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

2.Kr.15: 5 RAB Kral Azarya'yı cezalandırdı. Kral ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.

2.Kr.15: 6 Azarya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütünyaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.15: 7 Azarya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarınınyanına gömüldü. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

Zekeriya'nın İsrail Krallığı

2.Kr.15: 8 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz sekizinci yılında Yarovam oğlu Zekeriya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve altı ay krallık yaptı.

2.Kr.15: 9 Ataları gibi, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğluYarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

2.Kr.15: 10 Yaveş oğlu Şallum Zekeriya'ya bir düzen kurdu; halkınönünde saldırıp onu öldürdü, yerine kendisi kral oldu.

2.Kr.15: 11 Zekeriya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar İsrailkrallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.15: 12 Böylece RAB'bin Yehu'ya, "Senin soyun dört kuşak İsrailtahtında oturacak" diye verdiği söz yerine gelmiş oldu. Şallum'un İsrail Krallığı

2.Kr.15: 13 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılındaYaveş oğlu Şallum İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de bir ay krallık yaptı.

2.Kr.15: 14 Gadi oğlu Menahem Tirsa'dan Samiriye'ye gelip Yaveş oğluŞallum'a saldırdı. Onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.

2.Kr.15: 15 Şallum'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve kurduğudüzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.15: 16 O sırada Menahem, Tirsa Kenti'nden başlayarak, Tifsah Kenti'ne ve çevresinde yaşayan herkese saldırdı. Çünkü kentin kapısını kendisine açmamışlardı. Herkesi öldürüp gebe kadınların karınlarını bile yardı.

Menahem'in İsrail Krallığı

2.Kr.15: 17 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının otuz dokuzuncu yılındaGadi oğlu Menahem İsrail Kralı oldu ve Samiriye'de on yıl krallık yaptı.

2.Kr.15: 18 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve yaşamı boyunca Nevatoğlu Yarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

2.Kr.15: 19 Asur Kralı Tiglat-Pileser*fz* İsrail'e saldırdı. Menahem, Tiglat-Pileser'in desteğini sağlayıp krallığını güçlendirmek için, ona bin talant*fa* gümüş verdi.D Not 15:19 "Tiglat-Pileser": Pûl diye de bilinir. (Tiglat-Pileser'in Babilce adı.) 15:19 "Bin talant": Yaklaşık 34.5 ton.

2.Kr.15: 20 İsrail'deki bütün zenginleri adam başı elli şekel*fb* gümüşödemekle yükümlü kılarak Asur Kralı'na verilen gümüşü karşıladı.Böylece Asur Kralı İsrail topraklarından çekilip ülkesine döndü.D Not 15:20 "Elli şekel": Yaklaşık 575 gr.

2.Kr.15: 21 Menahem'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütünyaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.15: 22 Menahem ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Pekahya kraloldu.

Pekahya'nın İsrail Krallığı

2.Kr.15: 23 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının ellinci yılında Menahemoğlu Pekahya Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı.

2.Kr.15: 24 Pekahya RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğluYarovam'ın İsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

2.Kr.15: 25 Komutanlarından biri olan Remalya'nın oğlu Pekah kendisinedüzen kurdu. Argov ve Arye'nin işbirliğiyle yanına Gilatlı elli adam alarak Pekahya'yı Samiriye'deki sarayın kalesinde öldürdü, yerine kendisi kral oldu.

2.Kr.15: 26 Pekahya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütünyaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Pekah'ın İsrail Krallığı

2.Kr.15: 27 Yahuda Kralı Azarya'nın krallığının elli ikinci yılındaRemalya oğlu Pekah Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve yirmi yıl krallık yaptı.

2.Kr.15: 28 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovam'ınİsrail'i sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

2.Kr.15: 29 İsrail Kralı Pekah'ın krallığı sırasında, Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrail'in İyon, Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali bölgelerini ele geçirerek halkı Asur'a sürdü.

2.Kr.15: 30 Yahuda Kralı Azarya oğlu Yotam'ın krallığının yirminci yılında Ela oğlu Hoşea, Remalya oğlu Pekah'a düzen kurdu ve onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.

2.Kr.15: 31 Pekah'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Yotam'ın Yahuda Krallığı(2Ta.27:1-9)

2.Kr.15: 32 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının ikinciyılında Azarya oğlu Yotam Yahuda Kralı oldu.

2.Kr.15: 33 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altıyıl krallık yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yeruşa'ydı.

2.Kr.15: 34 Babası Azarya gibi, Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı.

2.Kr.15: 35 Ancak alışılagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'nı onardı.

2.Kr.15: 36 Yotam'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıklarıYahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.15: 37 RAB işte o günlerde Aram Kralı Resin'le İsrail KralıRemalya oğlu Pekah'ı Yahuda üzerine göndermeye başladı.

2.Kr.15: 38 Yotam ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'ndeatalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

Ahaz'ın Yahuda Krallığı(2Ta.28:1-27)

BÖLÜM 16

2.Kr.16: 1 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın krallığının on yedinciyılında Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı oldu.

2.Kr.16: 2 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Tanrısı RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı.

2.Kr.16: 3 İsrail krallarının yolunu izledi; hatta RAB'bin İsrailhalkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarakoğlunu ateşte kurban etti.

2.Kr.16: 4 Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacınaltında kurban kesip buhur yaktı.

2.Kr.16: 5 Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu PekahYeruşalim'e yürüdüler. Kenti kuşattılarsa da Ahaz'ı yenemediler.

2.Kr.16: 6 O sırada Aram Kralı Resin Eylat'ı geri alıp Yahudalılar'ıoradan sürdü. Edomlular Eylat'a yerleşti. Bugün de orada yaşıyorlar.

2.Kr.16: 7 Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'e: "Senin kulun kölenim; gel, bana saldıran Aram ve İsrail krallarının elinden beni kurtar" diye ulaklar gönderdi.

2.Kr.16: 8 RAB'bin Tapınağı'nda ve sarayın hazinelerinde bulunan altınve gümüşü armağan olarak Asur Kralı'na gönderdi.

2.Kr.16: 9 Asur Kralı Ahaz'ın isteğini olumlu karşıladı, saldırıp Şam'ıele geçirdi. Kent halkını Kîr'e sürüp Resin'i öldürdü.

2.Kr.16: 10 Kral Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'i karşılamak için Şam'a gittiğinde, oradaki sunağı gördü. Aynısını yaptırmak için sunağın bütün ayrıntılarını gösteren bir planı ve maketi Kâhin Uriya'ya gönderdi.

2.Kr.16: 11 Kâhin Uriya, Kral Ahaz Şam'dan dönünceye kadar, onungöndermiş olduğu maketin tıpkısı bir sunak yaptı.

2.Kr.16: 12 Kral Şam'dan dönünce sunağı gördü, yaklaşıp üzerindesunular sundu.

2.Kr.16: 13 Yakmalık sunuları* ve tahıl sunularını* sundu, dökmeliksunuyu boşalttı, esenlik sunusunun* kanını sunağın üzerine döktü.

2.Kr.16: 14 RAB'bin huzurundaki tunç* sunağı tapınağın önünden, yenisunakla tapınağın arasındaki yerinden getirtip yeni sunağın kuzeyine yerleştirdi.

2.Kr.16: 15 Kral Ahaz Kâhin Uriya'ya şu buyrukları verdi: "Sabahınyakmalık sunusuyla akşamın tahıl sunusunu, kralın yakmalık vetahıl sunusunu, ayrıca ülke halkının yakmalık, tahıl ve dökmeliksunularını bu büyük sunağın üzerinde sun; yakmalık sunuların vekurbanların kanını onun üzerine dök. Ama tunç sunağı geleceğibilmek için kendim kullanacağım."

2.Kr.16: 16 Kâhin Uriya Kral Ahaz'ın bütün buyruklarını yerine getirdi.

2.Kr.16: 17 Kral Ahaz tapınaktaki kazanların üzerine oturduğuayaklıkların yan aynalıklarını söküp kazanları kaldırdı. Havuzutunç boğaların üzerinden indirip taş bir döşeme üzerine yerleştirdi.

2.Kr.16: 18 Asur Kralı'nı hoşnut etmek için RAB'bin Tapınağı'na konan kral kürsüsünün setini*fc* kaldırıp kralın tapınağa girmek için kullandığı özel kapıyı kapattı.D Not 16:18 Septuaginta "RAB'bin Tapınağı'na konan kral kürsüsünün seti", Masoretik metin "Şabat günleri RAB'bin Tapınağı'na gitmek için kullanılan üstü kapalı yol."

2.Kr.16: 19 Ahaz'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıklarıYahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.16: 20 Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarınınyanına gömüldü. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

İsrail'in Son Kralı Hoşea

BÖLÜM 17

2.Kr.17: 1 Yahuda Kralı Ahaz'ın krallığının on ikinci yılında Ela oğluHoşea Samiriye'de İsrail Kralı oldu ve dokuz yıl krallık yaptı.

2.Kr.17: 2 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, ama kendisinden öncekiİsrail kralları kadar kötü değildi.

2.Kr.17: 3 Asur Kralı Şalmaneser Hoşea'ya savaş açtı. Hoşea teslim olupharaç ödemeye başladı.

2.Kr.17: 4 Ancak Asur Kralı Hoşea'nın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşea Mısır Firavunu So'nun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik her yıl ödemesi gereken haraçları da Asur Kralı'na ödememişti. Bunun üzerine Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı.

Samiriye'nin Düşmesi

2.Kr.17: 5 Asur Kralı İsrail topraklarına saldırdı. Samiriye'yi kuşattı. Kuşatma üç yıl sürdü.

2.Kr.17: 6 Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Asur Kralı Samiriye'yi ele geçirdi. İsrail halkını Asur'a sürdü. Onları Halah'a, Habur Irmağı kıyısındaki Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi.

2.Kr.17: 7 Bütün bunlar kendilerini Mısır Firavunu'nun boyunduruğundankurtarıp Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'be karşı günah işledikleri için İsrailliler'in başına geldi. Çünkü başka ilahlara tapmışlar,

2.Kr.17: 8 RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu uluslarıntörelerine ve İsrail krallarının koyduğu kurallara göre yaşamışlardı.

2.Kr.17: 9 Tanrıları RAB'bin onaylamadığı bu işleri gizlilik içindeyapmışlar, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerdetapınma yerleri kurmuşlardı.

2.Kr.17: 10 Her yüksek tepenin üzerine, bol yapraklı her ağacın altınadikili taşlar, Aşera* putları diktiler.

2.Kr.17: 11 RAB'bin onların önünden kovmuş olduğu ulusların yaptığıgibi, bütün tapınma yerlerinde buhur yaktılar. Yaptıklarıkötülüklerle RAB'bi öfkelendirdiler.

2.Kr.17: 12 RAB'bin, "Bunu yapmayacaksınız" demiş olmasına karşınputlara taptılar.

2.Kr.17: 13 RAB İsrail ve Yahuda halkını bütün peygamberler vebiliciler* aracılığıyla uyarmış, onlara, "Bu kötü yollarınızdandönün" demişti, "Atalarınıza buyurduğum ve kullarım peygamberleraracılığıyla size gönderdiğim Kutsal Yasa'nın tümüne uyarakbuyruklarımı, kurallarımı yerine getirin."

2.Kr.17: 14 Ama dinlemediler, Tanrıları RAB'be güvenmeyen ataları gibiinat ettiler.

2.Kr.17: 15 Tanrı'nın kurallarını, uyarılarını ve atalarıyla yaptığıantlaşmayı hiçe sayarak değersiz putların ardınca gittiler,böylece kendi değerlerini de yitirdiler. Çevrelerindeki uluslargibi yaşamamaları için RAB kendilerine buyruk verdiği halde,ulusların törelerine göre yaşadılar.

2.Kr.17: 16 Tanrıları RAB'bin bütün buyruklarını terk ettiler. Tapınmakiçin kendilerine iki dökme buzağı ve Aşera* putu yaptırdılar. Gökcisimlerine taptılar. Baal'a* kulluk ettiler.

2.Kr.17: 17 Oğullarını, kızlarını ateşte kurban ettiler. Falcılık,büyücülük yaptılar. RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar,kendilerini kötülüğe adayarak O'nu öfkelendirdiler.

2.Kr.17: 18 RAB İsrailliler'e çok kızdı, Yahuda oymağı dışında hepsinihuzurundan kovdu.

2.Kr.17: 19 Yahudalılar bile Tanrıları RAB'bin buyruklarına uymadılar.İsrailliler'in benimsediği törelere göre yaşadılar.

2.Kr.17: 20 Bundan dolayı RAB İsrail soyundan olan herkesi reddetti.Çapulcuların eline teslim ederek onları cezalandırdı. Hepsinihuzurundan kovdu.

2.Kr.17: 21 RAB İsrail'i Davut soyunun elinden aldıktan sonra,İsrailliler Nevat oğlu Yarovam'ı kral yaptılar. YarovamİsrailliIer'i RAB'bin yolundan saptırarak büyük günaha sürükledi.

2.Kr.17: 22 İsrailliler Yarovam'ın işlediği bütün günahlara katıldılarve bunlardan ayrılmadılar.

2.Kr.17: 23 Sonunda RAB kulları peygamberler aracılığıyla uyarmışolduğu gibi, onları huzurundan kovdu. İsrailliler kenditopraklarından Asur'a sürüldüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

Samiriye'ye Yerleşenler

2.Kr.17: 24 Asur Kralı İsrailliler'in yerine Babil, Kuta, Avva, Hamave Sefarvayim'den insanlar getirtip Samiriye kentlerine yerleştirdi. Bunlar Samiriye'yi mülk edinip oradaki kentlerde yaşamaya başladılar.

2.Kr.17: 25 Oralara ilk yerleştiklerinde RAB'be tapınmadılar. Bu yüzdenRAB aslanlar göndererek bazılarını öldürttü.

2.Kr.17: 26 Asur Kralı'na, "Sürdüğün ve Samiriye kentlerineyerleştirdiğin uluslar Samiriye ilahının yasasını bilmiyorlar.O da üzerlerine aslanlar gönderiyor" diye haber salındı, "Buyüzden aslanlara yem oluyorlar. Çünkü ülke ilahının yasasından haberleri yok."

2.Kr.17: 27 Bunun üzerine Asur Kralı şu buyruğu verdi: "Samiriye'densürülen kâhinlerden birini geri gönderin, gidip orada yaşasın veülke ilahının yasasını onlara öğretsin."

2.Kr.17: 28 Samiriye'den sürülen kâhinlerden biri gelip Beytel'eyerleşti ve RAB'be nasıl tapınacaklarını onlara öğretmeye başladı.

2.Kr.17: 29 Gelgelelim Samiriye kentlerine yerleşen her ulus kendiilahlarını yaptı. Samiriyeliler'in yapmış olduğu tapınmayerlerindeki yapılara bu ilahları koydular.

2.Kr.17: 30 Babil halkı Sukkot-Benot, Kuta halkı Nergal, Hama halkıAşima,

2.Kr.17: 31 Avva halkı ise Nivhaz ve Tartak adındaki ilahlarınıyaptılar. Sefarvayim halkı ise oğullarını ilahları Adrammelek veAnammelek'e yakarak kurban ettiler.

2.Kr.17: 32 Bir yandan RAB'be tapınıyor, öte yandan tapınmayerlerindeki yapılarda görev yapmak üzere aralarından rasgelekâhinler seçiyorlardı.

2.Kr.17: 33 Böylece hem RAB'be tapınıyorlar, hem de aralarındangeldikleri ulusların törelerine göre kendi ilahlarına kulluk ediyorlardı.

2.Kr.17: 34 Bugün de eski törelerine göre yaşıyorlar. Ne RAB'betapınıyorlar, ne de RAB'bin İsrail adını verdiği Yakup'un oğulları için koymuş olduğu kurallara, ilkelere, yasalara, buyruklara uyuyorlar.

2.Kr.17: 35 RAB Yakupoğulları'yla antlaşma yapmış ve onlara şöylebuyurmuştu: "Başka ilahlara tapmayacak, önlerinde eğilmeyecek,onlara kulluk etmeyecek, kurban kesmeyeceksiniz.

2.Kr.17: 36 Yalnızca ulu gücüyle her yere erişen eliyle sizleriMısır'dan çıkaran RAB'be tapınacaksınız. O'nun önünde eğilip O'nakurban keseceksiniz.

2.Kr.17: 37 Sizler için yazmış olduğu kuralları, ilkeleri, yasaları,buyrukları her zaman yerine getirmeye özen gösterecek ve başkailahlara tapmayacaksınız.

2.Kr.17: 38 Sizinle yaptığım antlaşmayı unutmayacak ve başka ilahlaratapmayacaksınız.

2.Kr.17: 39 Yalnız Tanrınız RAB'be tapacaksınız. O sizi bütündüşmanlarınızın elinden kurtaracak."

2.Kr.17: 40 Ne var ki Samiriye'ye yerleşenler buna kulak asmadılar veeski törelerine göre yaşamaya devam ettiler.

2.Kr.17: 41 Bu uluslar aynı zamanda hem RAB'be, hem de putlarınatapıyorlardı. Çocukları ve torunları da bugüne dek ataları gibi yaşıyorlar.

Hizkiya'nın Yahuda Krallığı(2Ta.29:1-2; 31:1)

BÖLÜM 18

2.Kr.18: 1 İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın krallığının üçüncü yılındaAhaz oğlu Hizkiya Yahuda Kralı oldu.

2.Kr.18: 2 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmidokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı.

2.Kr.18: 3 Atası Davut gibi, o da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı.

2.Kr.18: 4 Alışılagelen tapınma yerlerini kaldırdı, dikili taşları, Aşera* putlarını parçaladı. Musa'nın yapmış olduğu Nehuştan adındaki tunç* yılanı da parçaladı. Çünkü İsrailliler o güne kadar ona buhur yakıyorlardı.

2.Kr.18: 5 Hizkiya İsrail'in Tanrısı RAB'be güvendi. Kendisinden öncekive sonraki Yahuda kralları arasında onun gibisi yoktu.

2.Kr.18: 6 RAB'be çok bağlıydı, O'nun yolundan ayrılmadı, RAB'binMusa'ya vermiş olduğu buyrukları yerine getirdi.

2.Kr.18: 7 RAB onunla birlikteydi. Yaptığı her işte başarılı oldu. AsurKralı'na karşı ayaklandı ve ona kulluk etmedi.

2.Kr.18: 8 Gazze ve çevresine, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadarher yerde Filistliler'i bozguna uğrattı.

2.Kr.18: 9 Hizkiya'nın krallığının dördüncü yılında -İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın krallığının yedinci yılı- Asur Kralı Şalmaneser Samiriye'ye yürüyerek kenti kuşattı.

2.Kr.18: 10 Kuşatma üç yıl sürdü. Sonunda Samiriye'yi ele geçirdiler.Hizkiya'nın krallığının altıncı yılı, İsrail Kralı Hoşea'nın krallığının dokuzuncu yılında Samiriye alındı.

2.Kr.18: 11 Asur Kralı İsrailliler'i Asur'a sürerek Halah'a, HaburIrmağı kıyısındaki Gozan'a ve Med kentlerine yerleştirdi.

2.Kr.18: 12 Çünkü Tanrıları RAB'bin sözünü dinlememişler, O'nunantlaşmasını ve RAB'bin kulu Musa'nın buyruklarını çiğnemişlerdi.Ne kulak asmışlar, ne de buyrukları yerine getirmişlerdi.

Sanherib'in Tehdidi(2Ta.32:9-19; Yşa.36:1-22)

2.Kr.18: 13 Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur KralıSanherib, Yahuda'nın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi.

2.Kr.18: 14 Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş Kenti'ndeki Asur Kralı'na şuhaberi gönderdi: "Suçluyum, üzerimden kuvvetlerini çek, neistersen ödeyeceğim." Asur Kralı Yahuda Kralı Hizkiya'yı üç yüztalant*fç* gümüş ve otuz talant*fd* altın ödemekle yükümlü kıldı.

2.Kr.18: 15 Hizkiya RAB'bin Tapınağı'nda ve kral sarayınınhazinelerinde bulunan bütün gümüşü ona verdi.

2.Kr.18: 16 Daha önce yaptırmış olduğu RAB'bin Tapınağı'nın kapılarıylakapı pervazlarının üzerindeki altın kaplamaları da çıkarıp Asur Kralı'na verdi.

2.Kr.18: 17 Asur Kralı başkomutan, askeri danışman ve komutanını büyükbir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, Kral Hizkiya'ya gönderdi. Yeruşalim'e varan ordu Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuz'un su yolunun yanında durdu.

2.Kr.18: 18 Haber gönderip Kral Hizkiya'yı çağırdılar. Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah Asurlular'ı karşılamaya çıktı.D Not 18:14 "Üç yüz talant": Yaklaşık 10.4 ton. 18:14 "Otuz talant": Yaklaşık 1 ton.

2.Kr.18: 19 Komutan onlara şöyle dedi: "Hizkiya'ya söyleyin. 'Büyükkral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun?

2.Kr.18: 20 Savaş tasarıların ve gücün olduğunu söylüyorsun, ama bunlarboş sözler. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun?

2.Kr.18: 21 İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Budeğnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler. Firavunda kendisine güvenenler için böyledir.

2.Kr.18: 22 Yoksa bana, Tanrımız RAB'be güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız Yeruşalim'de, bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?

2.Kr.18: 23 "Haydi, efendim Asur Kralı'yla bahse giriş. Binicilerisağlayabilirsen sana iki bin at veririm.

2.Kr.18: 24 Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensenbile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin!

2.Kr.18: 25 Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan mı saldırıp burayıyıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, 'Git, o ülkeyi yık dedi."

2.Kr.18: 26 Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, "Lütfen biz kullarınlaAramice* konuş" diye karşılık verdiler, "Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudi dilinde konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor."

2.Kr.18: 27 Komutan, "Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinizesöyleyeyim diye mi gönderdi beni?" dedi, "Surların üzerindeoturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmekzorunda kalacak olan herkese gönderdi."

2.Kr.18: 28 Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: "Büyük kralın,Asur Kralı'nın söylediklerini dinleyin!

2.Kr.18: 29 Kral diyor ki, ‘Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi benimelimden kurtaramaz.

2.Kr.18: 30 RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı’nın elinegeçmeyecek diyen Hizkiya’ya kanmayın, RAB’be güvenmeyin.

2.Kr.18: 31-32 Hizkiya’yı dinlemeyin. Çünkü Asur Kralı diyor ki,’Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi zeytinyağı vebal ülkesi olan kendi ülkeniz gibi bir ülkeye -tahıl ve yenişarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye- götürene kadar herkes kendiasmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcındaniçecek. Yaşamı seçin, ölümü değil. RAB bizi kurtaracak diyereksizi aldatmaya çalışan Hizkiya’yı dinlemeyin.

2.Kr.18: 33 Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralı’nın elindenkurtarabildi mi?

2.Kr.18: 34 Hani nerede Hama’nın, Arpat’ın ilahları? Sefarvayim’in*fe*,Hena ve İvva’nın ilahları nerede? Samiriye’yi elimden kurtarabildiler mi?D Not 18:34 “Sefarvayim”: Asurlular’ın Samiriye’ye sürgün ettiği halk (bkz. 2Kr.17:24,31).

2.Kr.18: 35 Bütün ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimdenkurtardı ki, RAB Yeruşalim’i elimden kurtarabilsin?”

2.Kr.18: 36 Halk sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı.Çünkü Kral Hizkiya, “Karşılık vermeyin” diye buyurmuştu.

2.Kr.18: 37 Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevnave devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya’ya bildirdiler.

Hizkiya Yeşaya’ya Başvuruyor(Yşa.37:1-13)

BÖLÜM 19

2.Kr.19: 1 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çulkuşanıp RAB’bin Tapınağı’na girdi.

2.Kr.19: 2 Saray sorumlusu Elyakim’i, Yazman Şevna’yı ve ileri gelenkâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya’ya gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı.

2.Kr.19: 3 Yeşaya’ya şöyle dediler: “Hizkiya diyor ki, ‘Bugün sıkıntı,azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok.

2.Kr.19: 4 Yaşayan Tanrı’yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı’nın gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.”

2.Kr.19: 5-6 Yeşaya, Kral Hizkiya’dan gelen görevlilere şöyle dedi:”Efendinize şunları söyleyin: ‘RAB diyor ki, Asur Kralı’nınadamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma.

2.Kr.19: 7 Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerinekendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.”

2.Kr.19: 8 Komutan, Asur Kralı’nın Lakiş’ten ayrılıp Livna’ya karşısavaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti.

2.Kr.19: 9 Kûş* Kralı Tirhaka’nın kendisiyle savaşmak üzere yolaçıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiya’ya yine ulaklar göndererek şöyle dedi:

2.Kr.19: 10 “Yahuda Kralı Hizkiya’ya deyin ki, ‘Güvendiğin Tanrın,Yeruşalim Asur Kralı’nın eline

teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın.

2.Kr.19: 11 Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onlarınasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun?

2.Kr.19: 12 Atalarımın yok ettiği ulusları -Gozanlılar'ı, Harranlılar'ı, Reseflıler'i, Telassar'da yaşayan Edenliler'i- ilahları kurtarabildi mi?

2.Kr.19: 13 Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena,İvva kralları nerede?"

Hizkiya'nın Duası(Yşa.37:14-20)

2.Kr.19: 14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonraRAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayarak

2.Kr.19: 15 şöyle dua etti: "Ey Keruvlar* arasında taht kuran İsrail'inTanrısı RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri,göğü sen yarattın.

2.Kr.19: 16 Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB;Sanherib'in söylediklerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy.

2.Kr.19: 17 Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları birçok ulusu veülkelerini viraneye çevirdiler.

2.Kr.19: 18 İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil,insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı.

2.Kr.19: 19 Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki,bütün dünya krallıkları senin tek Tanrı olduğunu anlasın."

Yeşaya'nın Sözleri Gerçekleşiyor(2Ta.32:20-21; Yşa.37:21-38)

2.Kr.19: 20-21 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberigönderdi: "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Asur KralıSanherib'le ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki,"'Erden kız Siyon seni hor görüyor, Alay ediyor seninle. Yeruşalim kızı* ardından alayla baş sallıyor.

2.Kr.19: 22 Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın!

2.Kr.19: 23 Ulakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim, Lübnan'ın en iç noktalarına, Gür ormanlarına ulaştım.

2.Kr.19: 24 Yabancı ülkelerde kuyular kazdım, sular içtim, Mısır'ın bütün kanallarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin.

2.Kr.19: 25 "'Bütün bunları çoktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni Şimdi ben gerçekleştirdim.

2.Kr.19: 26 O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kır otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler.

2.Kr.19: 27 Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkelendiğini biliyorum.

2.Kr.19: 28 Bana duyduğun öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkamı burnuna, gemimi ağzına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim.

2.Kr.19: 29 "'Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya: Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz, İkinci yıl ise ardından biteni. Üçüncü yıl ekip biçin, Bağlar dikip ürününü yiyin.

2.Kr.19: 30 Yahudalılar'ın kurtulup sağ kalanları Yine aşağıya doğru kök salacak, Yukarıya doğru meyve verecek.

2.Kr.19: 31 Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim'den, Kurtulanlar Siyon Dağı'ndan çıkacak. Her Şeye Egemen RAB'bin gayretiyle olacak bu.

2.Kr.19: 32 "Bundan dolayı RAB Asur Kralı'na ilişkin şöyle diyor: 'Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkanla yaklaşmayacak, Karşısında rampa kurmayacak.

2.Kr.19: 33 Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek diyor RAB,

2.Kr.19: 34 'Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için Bu kenti savunup kurtaracağım diyor."

2.Kr.19: 35 O gece RAB'bin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beşbin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerlekarşılaştılar.

2.Kr.19: 36 Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıpçekildi. Ninova'ya döndü ve orada kaldı.

2.Kr.19: 37 Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken,oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Araratülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

Hizkiya'nın Hastalığı(2Ta.32:24-26; Yşa.38:1-8; 21-22)

BÖLÜM 20

2.Kr.20: 1 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin."

2.Kr.20: 2 Hizkiya yüzünü duvara dönüp RAB'be yalvardı:

2.Kr.20: 3 "Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen." Sonra acı acı ağlamaya başladı.

2.Kr.20: 4 Yeşaya sarayın orta avlusundan çıkmadan önce RAB ona şöylededi:

2.Kr.20: 5 "Geri dön ve halkımı yöneten Hizkiya'ya şunu söyle: 'Atan Davut'un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm, seni sağlığına kavuşturacağım. Üç gün içinde RAB'bin Tapınağı'na çıkacaksın.

2.Kr.20: 6 Ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. Seni de kenti de AsurKralı'nın elinden kurtaracağım. Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için bu kenti savunacağım."

2.Kr.20: 7 Sonra Yeşaya, "İncir pestili getirin" dedi. Getirip çıbanınakoydular ve Hizkiya iyileşti.

2.Kr.20: 8 Hizkiya Yeşaya'ya, "RAB'bin beni iyileştireceğine ve üç güniçinde RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma ilişkin belirti nedir?" diye sormuştu.

2.Kr.20: 9 Yeşaya şöyle karşılık vermişti: "RAB'bin verdiği sözütutacağına ilişkin belirti şu olacak: Gölge on basamak uzasın mı, kısalsın mı?"

2.Kr.20: 10 Hizkiya, "Gölgenin on basamak uzaması kolaydır, on basamakkısalsın" demişti.

2.Kr.20: 11 Bunun üzerine Peygamber Yeşaya RAB'be yakardı ve RABAhaz'ın merdiveninden aşağı düşmüş olan gölgeyi on basamak kısaltmıştı.

Hizkiya'nın Akılsızlığı(2Ta.32:32-33; Yşa.39:1-8)

2.Kr.20: 12 O sırada Hizkiya'nın hastalandığını duyan Baladan oğluBabil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi.

2.Kr.20: 13 Hizkiya elçileri kabul etti. Deposundaki bütün değerlieşyaları -altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunuve hazine odalarındaki her şeyi- elçilere gösterdi. Sarayında dakrallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.

2.Kr.20: 14 Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'ya gidip, "Bu adamlar sanane dediler, nereden gelmişler?" diye sordu. Hizkiya, "Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler" diye karşılık verdi.

2.Kr.20: 15 Yeşaya, "Sarayında ne gördüler?" diye sordu.Hizkiya, "Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlaragöstermediğim hiçbir şey kalmadı" diye yanıtladı.

2.Kr.20: 16 Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: "RAB'bin sözüne kulak ver.

2.Kr.20: 17 RAB diyor ki, 'Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarınınbugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak.

2.Kr.20: 18 Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, BabilKralı'nın sarayında hadım edilecek."

2.Kr.20: 19 Hizkiya, "RAB'den ilettiğin bu söz iyi" dedi. Çünkü, "Nasılolsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak" diye düşünüyordu.

2.Kr.20: 20 Hizkiya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütünbaşarıları, bir havuz ve tünel yaparak suyu kente nasılgetirdiği, Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.20: 21 Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Manaşşe kraloldu.

Manaşşe'nin Yahuda Krallığı(2Ta.33:1-20)

BÖLÜM 21

2.Kr.21: 1 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli beşyıl krallık yaptı. Annesinin adı Hefsivah'tı.

2.Kr.21: 2 RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu uluslarıniğrenç törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Kr.21: 3 Babası Hizkiya'nın yok ettiği puta tapılan yerleri yenidenyaptırdı. İsrail Kralı Ahav gibi, Baal* için sunaklar kurdu,Aşera* putu yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti.

2.Kr.21: 4 RAB'bin, "Yeruşalim'de bulunacağım" dediği RAB'binTapınağı'nda sunaklar kurdu.

2.Kr.21: 5 Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklaryaptırdı.

2.Kr.21: 6 Oğlunu ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük yaptı.Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RAB'bin gözünde çok kötülükyaparak O'nu öfkelendirdi.

2.Kr.21: 7 Manaşşe yaptırdığı Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'nayerleştirdi. Oysa RAB

tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'aşöyle demişti: "Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığıkentler arasından seçtiğim Yeruşalim'de adım sonsuza dek anılacak.

2.Kr.21: 8 Buyruklarımı dikkatle yerine getirir ve kulum Musa'nınkendilerine verdiği Kutsal Yasa'yı tam uygularlarsa, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım."

2.Kr.21: 9 Ama halk kulak asmadı. Manaşşe onları öylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.

2.Kr.21: 10 RAB, kulları peygamberler aracılığıyla şöyle dedi:

2.Kr.21: 11-12 "Yahuda Kralı Manaşşe bu iğrenç işleri yaptığı,kendisinden önceki Amorlular'dan daha çok kötülük ettiği, putlardikerek Yahudalılar'ı günaha sürüklediği için İsrail'in TanrısıRAB, 'Yeruşalim'in ve Yahuda'nın başına öyle bir felaketgetireceğim ki, duyanların hepsi şaşkına dönecek diyor,

2.Kr.21: 13 'Samiriye'yi ve Ahav'ın soyunu nasıl cezalandırdımsa,Yeruşalim'i cezalandırırken de aynı ölçü ipini, aynı çekülükullanacağım. Bir adam tabağını nasıl temizler, silip yüzüstükapatırsa, Yeruşalim'i de öyle silip süpüreceğim.

2.Kr.21: 14 Halkımdan sağ kalanları terk edeceğim ve düşmanlarınıneline teslim edeceğim. Yeruşalim halkı yağmalanıp ganimet olarak götürülecek.

2.Kr.21: 15 Çünkü gözümde kötü olanı yaptılar. Atalarının Mısır'dançıktığı günden bugüne kadar beni öfkelendirdiler."

2.Kr.21: 16 Manaşşe RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak Yahudalılar'ıgünaha sürüklemekle kalmadı, Yeruşalim'i bir uçtan öbür ucadolduracak kadar çok sayıda suçsuzun kanını döktü.

2.Kr.21: 17 Manaşşe'nin krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütünyaptıkları ve işlediği günahlar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.21: 18 Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, sarayının Uzza adındakibahçesine gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu.

Amon'un Yahuda Krallığı(2Ta.33:21-25)

2.Kr.21: 19 Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yılkrallık yaptı. Annesi Yotvalı Harus'un kızı Meşullemet'ti.

2.Kr.21: 20 Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Kr.21: 21 Babasının yürüdüğü yollarda yürüdü, aynı putlara taptı vehizmet etti.

2.Kr.21: 22 Atalarının Tanrısı RAB'bi terk etti, O'nun yolundayürümedi.

2.Kr.21: 23 Kral Amon'un görevlileri düzen kurup onu sarayındaöldürdüler.

2.Kr.21: 24 Ülke halkı Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerineoğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

2.Kr.21: 25 Amon'un krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıklarıYahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.21: 26 Amon Uzza bahçesinde kendi mezarına gömüldü. Yerine oğluYoşiya kral oldu.

Yoşiya'nın Yahuda Krallığı(2Ta.34:1-2; 8-28)

BÖLÜM 22

2.Kr.22: 1 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yılkrallık yaptı. Annesi Boskatlı Adaya'nın kızı Yedida'ydı.

2.Kr.22: 2 Yoşiya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadanatası Davut'un bütün yollarını izledi.

2.Kr.22: 3 Kral Yoşiya, krallığının on sekizinci yılında Meşullam oğluAsalya oğlu Yazman Şafan'ı RAB'bin Tapınağı'na gönderirken ona şöyle dedi:

2.Kr.22: 4 "Başkâhin Hilkiya'nın yanına çık. Kapı nöbetçilerininhalktan toplayıp RAB'bin Tapınağı'na getirdikleri paralarısaysın.

2.Kr.22: 5-6 RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan denetçilereversin. Onlar da paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki çatlakları onaranlara, marangozlara, yapıcılara, duvarcılara ödesinler. Tapınağın onarımı için gerekli keresteyi, yontma taşı da bu parayla alsınlar.

2.Kr.22: 7 Onlara verilen paranın hesabı sorulmasın, çünkü dürüstçeçalışıyorlar."

2.Kr.22: 8 Başkâhin Hilkiya Yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda YasaKitabı'nı buldum" diyerek kitabı ona verdi. Şafan kitabı okudu.

2.Kr.22: 9 Sonra krala giderek, "Görevlilerin tapınaktaki paraları alıpRAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan adamlara verdiler"diye durumu bildirdi.

2.Kr.22: 10 Ardından, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" diyerekkitabı krala okudu.

2.Kr.22: 11 Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı.

2.Kr.22: 12 Kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mikaya oğlu Akbor'a,Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya şöyle buyurdu:

2.Kr.22: 13 "Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de,bütün Yahuda halkı için de RAB'be danışın. RAB'bin bize karşıalevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız bu kitabın sözlerinekulak asmadılar, bizler için yazılan bu sözlere uymadılar."

2.Kr.22: 14 Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akbor, Şafan ve Asaya varıptapınaktaki giysilerin nöbetçisi Harhas oğlu Tikva oğlu Şallum'unkarısı Peygamber Hulda'ya danıştılar. Hulda Yeruşalim'de, İkinciMahalle'de oturuyordu.

2.Kr.22: 15 Hulda onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB, 'Sizi banagönderen adama şunları söyleyin diyor:

2.Kr.22: 16 'Yahuda Kralı'nın okuduğu kitapta yazılı olduğu gibi,buraya da, burada yaşayan halkın başına da felaket getireceğim.

2.Kr.22: 17 Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlarabuhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.

2.Kr.22: 18 "RAB'be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı'na şöyledeyin: 'İsrail'in Tanrısı RAB duyduğun sözlere ilişkin diyor ki:

2.Kr.22: 19 Madem yıkılıp lanetle anılacak olan burası ve buradayaşayanlarla ilgili sözlerimi

duyunca yüreğin yumuşadı, önümdekendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yalvarışını işittim.

2.Kr.22: 20 Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarınagömüleceksin. Buraya getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.”Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala ilettiler.

Yoşiya Putperestliği Kaldırıyor(2Ta.34:3-7; 29-33)

BÖLÜM 23

2.Kr.23: 1 Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim’in bütünileri gelenlerini yanına topladı.

2.Kr.23: 2 Sonra Yahudalılar, Yeruşalim’de yaşayanlar, kâhinler,peygamberler, büyük küçük herkesle birlikte RAB’bin Tapınağı’na çıktı. RAB’bin Tapınağı’nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı’nı baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu.

2.Kr.23: 3 Sütunun yanında durarak RAB’bin yolunu izleyeceğine,buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB’bin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı.

2.Kr.23: 4 Kral Yoşiya Baal*, Aşera* ve gök cisimleri için yapılmışolan bütün eşyaları RAB’bin Tapınağı’ndan çıkarmak üzere BaşkâhinHilkiya’ya, kâhin yardımcılarına ve kapı nöbetçilerine buyrukverdi. Bunları Yeruşalim’in dışına çıkarıp Kidron Vadisi’ndeyaktı, küllerini Beytel’e götürdü.

2.Kr.23: 5 Yahuda krallarının kentlerde ve Yeruşalim’in çevresindekitapınma yerlerinde buhur yaksınlar diye atamış olduğu putperestkâhinleri, Baal’a, güneşe, aya, takımyıldızlara -bütün gökcisimlerine- buhur yakanları ortadan kaldırdı.

2.Kr.23: 6 Aşera putunu RAB’bin Tapınağı’ndan çıkarıp Yeruşalim’indışında Kidron Vadisi’nde yaktı, ezip toza çevirdi. Bu tozu sıradan halkın mezarlarına serpti.

2.Kr.23: 7 Fuhuş yapan kadın ve erkeklerin RAB’bin Tapınağı alanındakiodalarını yıktı. Kadınlar orada Aşera için kumaş dokurlardı.

2.Kr.23: 8 Yoşiya Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirtti. Geva’dan Beer-Şeva’ya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti. Adını kent yöneticisinden alan Yeşu Kapısı’nın girişinde, kentin ana kapısının solunda kalankapılardaki tapınma yerlerini de yıktı.

2.Kr.23: 9 Tapınma yerlerinin kâhinleri, Yeruşalim’deki RAB’binsunağına çıkmaz, ancak öbür kâhinlerle birlikte mayasız ekmek yerlerdi.

2.Kr.23: 10 Yoşiya, kimse oğlunu ya da kızını ilah Molek* için ateştekurban etmesin diye, Ben-Hinnom Vadisi’ndeki Tofet’i* kirletti.

2.Kr.23: 11 Yahuda krallarının güneşe adamış olduğu atları RAB’binTapınağı’nın girişinden kaldırdı. Atlar tapınağın avlusunda, hadım Natan-Melek’in odasının yanındaydı. Yoşiya güneşe adanmış savaş arabalarını da ateşe verdi.

2.Kr.23: 12 Ahaz’ın yukarı odasının damında Yahuda krallarınınyaptırdığı sunakları da, RAB’bin Tapınağı’nın iki avlusunda Manaşşe’nin yaptırdığı sunakları da yıktı; onları kırıp parçalayarak tozlarını Kidron Vadisi’ne saçtı.

2.Kr.23: 13 Yeruşalim’in doğusunda, Yıkım Dağı’nın*ff* güneyinde İsrailKralı Süleyman’ın Saydalılar’ın iğrenç putu Aştoret*, Moavlılar’ın iğrenç putu Kemoş ve Ammonlular’ın iğrenç

putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti.D Not 23:13 “Yıkım Dağı”: Zeytin Dağı olduğu sanılıyor.

2.Kr.23: 14 Dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı; yerlerini insan kemikleriyle doldurdu.

2.Kr.23: 15 Bundan başka İsrail’i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam’ın yaptırdığı Beytel’deki tapınma yerini ve sunağı bile yıktı. Tapınma yerini ateşe verip toz duman etti. Aşera putunu yaktı.

2.Kr.23: 16 Yoşiya çevresine bakındı. Tepedeki mezarları görünce,adamlarını gönderip mezarlardaki kemikleri çıkarttı. Olacaklarıönceden bildiren Tanrı adamının açıkladığı RAB’bin sözü uyarınca,kemikleri sunağın üzerinde yakarak sunağı kirletti.

2.Kr.23: 17 Kral, “Orada görünen anıt nedir?” diye sordu.Kent halkı, “Orası Yahuda’dan gelen ve senin Beytel’deki sunağayaptıklarını bildiren Tanrı adamının mezarıdır” diye yanıtladı.

2.Kr.23: 18 Kral, “Ona dokunmayın” dedi, “Kimse onun kemiklerinirahatsız etmesin.” Böylece Tanrı adamının kemiklerine de,Samiriye’den gelmiş olan peygamberin kemiklerine de dokunmadılar.

2.Kr.23: 19 Yoşiya Beytel’de yaptığı gibi, İsrail krallarının Samiriyekentlerinde yaptırdığı RAB’bi öfkelendiren tapınma yerlerindekibütün yapıları ortadan kaldırdı.

2.Kr.23: 20 O kentlerdeki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerinisunakların üzerinde kurban etti. Sunakların üzerinde insankemikleri yaktıktan sonra Yeruşalim’e döndü.

Yoşiya Fısıh Bayramını Kutluyor(2Ta.35:1-19)

2.Kr.23: 21 Kral, “Tanrınız RAB için Fısıh Bayramı’nı* bu AntlaşmaKitabı’nda yazılanlara uygun biçimde kutlayın” diye halka buyruk verdi.

2.Kr.23: 22 İsrail’e önderlik etmiş olan hakimler döneminden bu yana,ne İsrail, ne de Yahuda kralları döneminde, böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı.

2.Kr.23: 23 RAB için düzenlenen bu Fısıh Bayramı Kral Yoşiya’nınkrallığının on sekizinci yılında Yeruşalim’de kutlandı.

Yoşiya’nın Getirdiği Öteki Yenilikler

2.Kr.23: 24 Bundan başka Yoşiya, Kâhin Hilkiya’nın RAB’bin Tapınağı’ndabulduğu kitapta yazılı yasanın ilkelerini yerine getirmek amacıyla, cincileri, ruhçuları, aile putlarını, öteki putları, ayrıca Yahuda ve Yeruşalim’de görülen bütün iğrençlikleri silip süpürdü.

2.Kr.23: 25 Ne ondan önce, ne de sonra onun gibi candan ve yürekten vargücüyle RAB’be yönelen ve Musa’nın yasasına uyan bir kral çıktı.

2.Kr.23: 26 Oysa Manaşşe işlediği suçlarla RAB’bi öyle öfkelendirmiştiki, RAB Yahuda’ya karşı alevlenen öfkesinden vazgeçmedi

2.Kr.23: 27 ve “İsrail’i nasıl huzurumdan attımsa, Yahuda’yı da öyleatacağım” dedi, “Seçtiğim bu kenti, Yeruşalim’i ve ‘Oradabulunacağım dediğim tapınağı kendimden uzaklaştıracağım.”

Yoşiya’nın Ölümü(2Ta.35:20-36:1)

2.Kr.23: 28 Yoşiya’nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütünyaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.23: 29 Yoşiya'nın krallığı sırasında Mısır Firavunu Neko AsurKralı'na yardım etmek üzere Fırat'a doğru yola çıktı. Kral Yoşiyada Neko'nun üzerine yürüdü. Megiddo'da karşılaştılar. Neko Yoşiya'yı öldürdü.

2.Kr.23: 30 Görevlileri Yoşiya'nın cesedini savaş arabasıylaMegiddo'dan Yeruşalim'e getirip mezarına gömdüler. Yahuda halkıYoşiya'nın oğlu Yehoahaz'ı meshederek* babasının yerine kral yaptı.

Yehoahaz'ın Yahuda Krallığı(2Ta.36:2-4)

2.Kr.23: 31 Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç aykrallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.

2.Kr.23: 32 Yehoahaz ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Kr.23: 33 Yeruşalim'de krallık yapmasın diye, Firavun Neko, Hamaülkesinde, Rivla'da Yehoahaz'ı zincire vurdu. Ülke halkını yüztalant*fg* gümüş ve bir talant*fh* altın ödemekle yükümlü kıldı.D Not 23:33 "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. 23:33 "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg.

2.Kr.23: 34 Firavun Neko Yoşiya'nın oğlu Elyakim'i babasının yerinekral yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra Yehoahaz'ıalıp Mısır'a döndü. Yehoahaz orada öldü.

2.Kr.23: 35 Yehoyakim firavunun istediği altın ve gümüşü ödedi. Buparayı bulmak için firavunun buyruğuna uyarak ülkeyi vergiyebağladı. Firavun Neko'ya verilmek üzere Yahuda halkından herkesingücü oranında altın ve gümüş topladı.

Yehoyakim'in Yahuda Krallığı(2Ta.36:5-8)

2.Kr.23: 36 Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de onbir yıl krallık yaptı. Annesi Rumalı Pedaya'nın kızı Zevuda'ydı.

2.Kr.23: 37 Yehoyakim ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

BÖLÜM 24

2.Kr.24: 1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığı döneminde Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'ya saldırdı. Yehoyakim üç yıl ona boyun eğdiyse de sonradan fikrini değiştirerek Nebukadnessar'a başkaldırdı.

2.Kr.24: 2 RAB, kulları peygamberler aracılığıyla söylediği sözuyarınca, Yahuda'yı yok etmek üzere Kildani*, Aramlı, Moavlı veAmmonlu akıncıları ona karşı gönderdi.

2.Kr.24: 3-4 Bütün bunlar RAB'bin buyruğuyla Yahudalılar'ın başınageldi. Manaşşe'nin işlediği bütün günahlar, döktüğü suçsuz kan yüzünden RAB Yahudalılar'ı huzurundan atmak istedi. Çünkü Manaşşe Yeruşalim'i suçsuzların kanıyla doldurmuştu ve RAB bunu bağışlamak niyetinde değildi.

2.Kr.24: 5 Yehoyakim'in krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütünyaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Kr.24: 6 Yehoyakim ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Yehoyakinkral oldu.

2.Kr.24: 7 Mısır Kralı bir daha ülkesinden dışarı çıkamadı. Çünkü BabilKralı Mısır Vadisi'nden Fırat'a kadar daha önce Mısır Firavunu'naait olan bütün toprakları ele geçirmişti.

Yehoyakin'in Yahuda Krallığı(2Ta.36:9-10)

2.Kr.24: 8 Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç aykrallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Elnatan'ın kızı Nehuşta'ydı.

2.Kr.24: 9 O da babası gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Kr.24: 10 O sırada Babil Kralı Nebukadnessar'ın askerleriYeruşalim'in üzerine yürüyüp kenti kuşattı.

2.Kr.24: 11 Kuşatma sürerken Nebukadnessar geldi.

2.Kr.24: 12 Yahuda Kralı Yehoyakin, annesi, görevlileri, yöneticilerive hadımlarıyla birlikte, Nebukadnessar'a teslim oldu. BabilKralı krallığının sekizinci yılında Yehoyakin'i tutsak etti.

2.Kr.24: 13 RAB'bin sözü uyarınca, Nebukadnessar RAB'bin Tapınağı'nınve kral sarayının bütün hazinelerini boşalttı, İsrail Kralı Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyaların tümünü parçaladı.

2.Kr.24: 14 Bütün Yeruşalim halkını, komutanları, yiğit savaşçıları,zanaatçıları, demircileri, toplam on bin kişiyi sürgün etti.Yahuda halkının en yoksul kesimi dışında kimse kalmadı.

2.Kr.24: 15-16 Babil Kralı Nebukadnessar Yehoyakin'i tutsak olarakBabil'e götürdü. Onunla birlikte annesini, karılarını,hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini de Yeruşalim'den Babil'esürdü. Ayrıca yedi bin deneyimli yiğit savaşçıyı ve binzanaatçıyla demirciyi Babil'e sürgün etti.

2.Kr.24: 17 Yehoyakin'in yerine amcası Mattanya'yı kral yaptı ve adınıdeğiştirip Sidkiya koydu.

Sidkiya'nın Yahuda Krallığı(2Ta.36:11-12; Yer.52:1-3a)

2.Kr.24: 18 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on biryıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.

2.Kr.24: 19 Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Kr.24: 20 RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkelendiği için onları huzurundan attı.

Yeruşalim'in Düşüşü(2Ta.36:13-21; Yer.39:1-8; 52:3b-11)

Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı.

BÖLÜM 25

2.Kr.25: 1 Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın*onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalimönlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar.

2.Kr.25: 2 Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kentkuşatma altında kaldı.

2.Kr.25: 3 Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendiki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu.

2.Kr.25: 4 Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler* kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.

2.Kr.25: 5 Ama Kildani ordusu kralın ardına düşerek Eriha ovalarındaona yetişti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı.

2.Kr.25: 6 Kral Sidkiya yakalanıp Rivla'da Babil Kralı'nın huzurunaçıkarıldı ve hakkında karar verildi.

2.Kr.25: 7 Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını öldürdüler; kendisininde gözlerini oydular, zincire vurup Babil'e götürdüler.

Tapınağın Yıkılışı(Yer.52:12-23)

2.Kr.25: 8 Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncuyılında, beşinci ayın* yedinci günü muhafız birliği komutanı,Babil Kralı'nın görevlisi Nebuzaradan Yeruşalim'e girdi.

2.Kr.25: 9 RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve Yeruşalim'deki bütün evleriateşe verip önemli yapıları yaktı.

2.Kr.25: 10 Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani* ordusuYeruşalim'i çevreleyen surları yıktı.

2.Kr.25: 11 Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, Babil Kralı'nınsafına geçen kaçakları ve geri kalan halkı sürgün etti.

2.Kr.25: 12 Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksullarıorada bıraktı.

2.Kr.25: 13 Kildaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç* sütunları,ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler.

2.Kr.25: 14 Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitilmaşalarını, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar.

2.Kr.25: 15 Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş buhurdanları,çanakları alıp götürdü.

2.Kr.25: 16 RAB'bin Tapınağı için Süleyman'ın yaptırmış olduğu ikisütun, havuz ve ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı.

2.Kr.25: 17 Her sütun on sekiz arşın*fı* yüksekliğindeydi, üzerlerinde tunç birer başlık vardı. Başlığın yüksekliği üç arşındı*fi*, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da ağ motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.D Not 25:17 "On sekiz arşın": Yaklaşık 8.1 m. 25:17 "Üç arşın": Yaklaşık 1.4 m.

Yahuda Halkı Babil'e Sürülüyor(Yer.52:24-27)

2.Kr.25: 18 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı, Başkâhin Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı.

2.Kr.25: 19 Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın beş danışmanını,ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış kişiyi tutsak etti.

2.Kr.25: 20 Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü.

2.Kr.25: 21 Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti.Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.

Yahuda Valisi Gedalya(Yer.40:7-9; 41:1-3; 16-18)

2.Kr.25: 22 Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda'da kalan halkın üzerineŞafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yı vali atadı.

2.Kr.25: 23 Ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı'nın Gedalya'yıvali atadığını duyunca, Mispa'ya, Gedalya'nın yanına geldiler.Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah oğlu Yohanan, NetofalıTanhumet oğlu Seraya, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı.

2.Kr.25: 24 Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, "Kildani*yetkililerden korkmayın" dedi, "Ülkeye yerleşip Babil Kralı'nahizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur."

2.Kr.25: 25 O yılın yedinci ayında* kral soyundan Elişama oğlu Netanyaoğlu İsmail on adamıyla birlikte Mispa'ya gidip Gedalya'yı öldürdü. Ayrıca, Gedalya'yı destekleyen Yahudiler'i ve Kildaniler'i de kılıçtan geçirdi.

2.Kr.25: 26 Bunun üzerine büyük küçük bütün halk ordu komutanlarıylabirlikte Mısır'a kaçtı. Çünkü Kildaniler'den korkuyorlardı.

Yehoyakin Serbest Bırakılıyor(Yer.52:31-34)

2.Kr.25: 27 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılıEvil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinciayının* yirmi yedinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'i cezaevinden çıkardı.

2.Kr.25: 28 Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babil'deki ötekisürgün krallardan daha üstün bir yer verdi.

2.Kr.25: 29 Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığısürece Babil Kralı'nın sofrasında yer aldı.

2.Kr.25: 30 Yaşamı boyunca kral tarafından günlük yiyeceği süreklikarşılandı.

VAİZ

Her Şey Bomboş

BÖLÜM 1

Vai.1: 1 Bunlar Yeruşalim'de krallık yapan Davut oğlu Vaiz'insözleridir:

Vai.1: 2 "Her şey boş, bomboş, bomboş!" diyor Vaiz.

Vai.1: 3 Ne kazancı var insanın Güneşin altında harcadığı onca emekten?

Vai.1: 4 Kuşaklar gelir, kuşaklar geçer, Ama dünya sonsuza dek kalır.

Vai.1: 5 Güneş doğar, güneş batar, Hep doğduğu yere koşar.

Vai.1: 6 Rüzgar güneye gider, kuzeye döner, Döne döne eserek Hep aynı yolu izler.

Vai.1: 7 Bütün ırmaklar denize akar, Yine de deniz dolmaz. Irmaklar hep çıktıkları yere döner.

Vai.1: 8 Her şey yorucu, Sözcüklerle anlatılamayacak kadar. Göz görmekle doymuyor, Kulak işitmekle dolmuyor.

Vai.1: 9 Önce ne olduysa, yine olacak. Önce ne yapıldıysa, yine yapılacak. Güneşin altında yeni bir şey yok.

Vai.1: 10 Var mı kimsenin, “Bak bu yeni!” diyebileceği bir şey? Her şey çoktan, bizden yıllar önce de vardı.

Vai.1: 11 Geçmiş kuşaklar anımsanmıyor, Gelecek kuşaklar da kendilerinden sonra gelenlerce anımsanmayacak.

Bilgelik Boştur

Vai.1: 12 Ben Vaiz, Yeruşalim’de İsrail kralıyken

Vai.1: 13 kendimi göklerin altında yapılan her şeyi bilgece araştırıpincelemeye adadım. Tanrı’nın uğraşsınlar diye insanlara verdiği çetin bir zahmettir bu.

Vai.1: 14 Güneşin altında yapılan bütün işleri gördüm; hepsi boştur,rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır!

Vai.1: 15 Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz.

Vai.1: 16 Kendi kendime, “İşte, bilgeliğimi benden önce Yeruşalim’de krallık yapan herkesten çok artırdım” dedim, “Alabildiğine bilgive bilgelik edindim.”

Vai.1: 17 Kendimi bilgi ve bilgeliği, deliliği ve akılsızlığıanlamaya adadım. Gördüm ki, bu da yalnızca rüzgarı kovalamayakalkışmakmış.

Vai.1: 18 Çünkü çok bilgelik çok keder doğurur, bilgi arttıkça acıda artar.

Zevklerin Anlamsızlığı

BÖLÜM 2

Vai.2: 1 Kendi kendime, “Gel, zevki tat. İyi mi, değil mi, gör”dedim. Ama gördüm ki, o da boş.

Vai.2: 2 Gülmeye, “Delilik”, zevke, “Ne işe yarar?” dedim.

Vai.2: 3 İnsanların göklerin altında geçirdiği birkaç günlük ömürleriboyunca, yapacakları iyi bir şey olup olmadığını görünceye dek,bilgeliğimin önderliğinde, bedenimi şarapla nasıl canlandırayım,akılsızlığı nasıl ele alayım diye düşündüm durdum.

Vai.2: 4 Büyük işlere girdim. Kendime evler inşa ettim, bağlardiktim.

Vai.2: 5 Bahçeler, parklar yaptım, oralara türlü türlü meyve ağaçlarıdiktim.

Vai.2: 6 Dal budak salan orman ağaçlarını sulamak için havuzlaryaptım.

Vai.2: 7 Kadın, erkek köleler satın aldım; evimde doğan kölelerim devardı. Ayrıca benden önce Yeruşalim’de yaşayan herkesten çoksığıra, davara sahip oldum.

Vai.2: 8 Altın, gümüş biriktirdim; kralların, illerin hazinelerinitopladım. Kadın, erkek şarkıcılar ve erkeklerin özlemi olan birharem edindim.

Vai.2: 9 Böylece büyük üne kavuştum, benden önce Yeruşalim’deyaşayanların hepsini aştım. Bilgeliğimden de bir şey yitirmedim.

Vai.2: 10 Gözümün dilediği hiçbir şeyi kendimden esirgemedim. Gönlümü hiçbir zevkten alıkoymadım. Yaptığım her işten zevk aldı gönlüm. Bütün emeğimin ödülü bu oldu.

Vai.2: 11 Yaptığım bütün işlere, Çektiğim bütün emeklere bakınca, Gördüm ki, hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş.

Bilgelik Akılsızlıktan Üstündür

Vai.2: 12 Sonra bilgelik, delilik, akılsızlık nedir diye baktım; Çünkü kralın yerine geçecek kişi Zaten yapılanın ötesinde ne yapabilir ki?

Vai.2: 13 Işığın karanlıktan üstün olduğu gibi Bilgeliğin de akılsızlıktan üstün olduğunu gördüm.

Vai.2: 14 Bilge nereye gittiğini görür, Ama akılsız karanlıkta yürür. İkisinin de aynı sonu paylaştığını gördüm.

Vai.2: 15 “Akılsızın başına gelen, benim de başıma gelecek” Dedim kendi kendime, “Öyleyse kazancım ne bilgelikten?” “Bu da boş” dedim içimden. Vai.2: 16 Çünkü akılsız gibi, bilge de uzun süre anılmaz, Gelecekte ikisi de unutulur. Nitekim bilge de akılsız gibi ölür!

Çalışmanın Anlamsızlığı

Vai.2: 17 Böylece hayattan nefret ettim. Çünkü güneşin altında yapılan iş çetindi bence. Her şey boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.

Vai.2: 18 Güneşin altında harcadığım bütün emekten nefret ettim.Çünkü her şeyi benden sonra gelecek olana bırakmak zorundayım.

Vai.2: 19 Kim bilir, bilge mi olacak, akılsız mı? Güneşin altındabilgeliğimi kullanarak harcadığım bütün emek üzerinde saltanatsürecek. Bu da boş.

Vai.2: 20 Bu yüzden güneşin altında harcadığım onca emeğe üzülmeyebaşladım.

Vai.2: 21 Çünkü biri bilgelik, bilgi ve beceriyle çalışır, sonundaher şeyini hiç emek vermemiş başka birine bırakmak zorunda kalır.Bu da boş ve büyük bir hüsrandır.

Vai.2: 22 Çünkü ne kazancı var adamın, güneşin altında harcadığıbunca emekten, bunca kafa yormaktan?

Vai.2: 23 Günler boyunca çektiği zahmet acı ve dert doğurur. Gecebile içi rahat etmez. Bu da boş.

Vai.2: 24 İnsan için yemekten, içmekten ve yaptığı işten zevkalmaktan daha iyi bir şey yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrı’dandır.

Vai.2: 25 O’nsuz kim yiyebilir, kim zevk alabilir?

Vai.2: 26 Çünkü Tanrı bilgiyi, bilgeliği, sevinci hoşnut kaldığıinsana verir. Günahkâra ise, yığma, biriktirme zahmeti verir;biriktirdiklerini Tanrı’nın hoşnut kaldığı insanlara bıraksındiye. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.

Her Şeyin Zamanı Var

BÖLÜM 3

Vai.3: 1 Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanıvardır.

Vai.3: 2 Doğmanın zamanı var, ölmenin zamanı var. Dikmenin zamanı var, sökmenin zamanı var.

Vai.3: 3 Öldürmenin zamanı var, şifa vermenin zamanı var. Yıkmanın zamanı var, yapmanın zamanı var.

Vai.3: 4 Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var. Yas tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var.

Vai.3: 5 Taş atmanın zamanı var, taş toplamanın zamanı var. Kucaklaşmanın zamanı var, kucaklaşmamanın zamanı var.

Vai.3: 6 Aramanın zamanı var, vazgeçmenin zamanı var. Saklamanın zamanı var, atmanın zamanı var.

Vai.3: 7 Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var. Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var.

Vai.3: 8 Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var. Savaşın zamanı var, barışın zamanı var.

Vai.3: 9 Çalışanın harcadığı emekten ne kazancı var?

Vai.3: 10 Tanrı'nın uğraşsınlar diye insanlara verdiği zahmetigördüm.

Vai.3: 11 O her şeyi zamanında güzel yaptı. İnsanların yüreğinesonsuzluk kavramını koydu. Yine de insan Tanrı'nın yaptığı işibaşından sonuna dek anlayamaz.

Vai.3: 12 İnsan için yaşamı boyunca mutlu olmaktan, iyi yaşamaktandaha iyi bir şey olmadığını biliyorum.

Vai.3: 13 Her insanın yiyip içmesi, yaptığı her işle doyuma ulaşmasıbir Tanrı armağanıdır.

Vai.3: 14 Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğinibiliyorum. Ona ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şeyçıkarılabilir. Tanrı insanların kendisine saygı duymaları içinbunu yapıyor.

Vai.3: 15 Şimdi ne oluyorsa, geçmişte de oldu, Ne olacaksa, daha önce de olmuştur. Tanrı geçmiş olayların hesabını soruyor.

Vai.3: 16 Güneşin altında bir şey daha gördüm: Adaletin ve doğruluğun yerini kötülük almış.

Vai.3: 17 İçimden "Tanrı doğruyu da, kötüyü de yargılayacaktır"dedim, "Çünkü her olayın, her eylemin zamanını belirledi."

Vai.3: 18 İnsanlara gelince, "Tanrı hayvan olduklarını görsünler diyeinsanları sınıyor" diye düşündüm.

Vai.3: 19 Çünkü insanların başına gelen hayvanların da başınageliyor. Aynı sonu paylaşıyorlar. Biri nasıl ölüyorsa, öbürü deöyle ölüyor. Hepsi aynı soluğu taşıyor. İnsanın hayvandanüstünlüğü yoktur. Çünkü her şey boş.

Vai.3: 20 İkisi de aynı yere gidiyor; topraktan gelmiş, toprağadönüyor.

Vai.3: 21 Kim biliyor insan ruhunun*fa* yukarıya çıktığını, hayvanruhunun*fa* aşağıya, yeraltına

indiğini?D Not 3:21 “Ruhunun” ya da “Soluğunun”.

Vai.3: 22 Sonuçta insanın yaptığı işten zevk almasından daha iyi birşey olmadığını gördüm. Çünkü onun payına düşen budur. Kendisindensonra olacakları görmesi için kim onu geri getirebilir?

Dünyadaki Eziyetler

BÖLÜM 4

Vai.4: 1 Güneşin altında yapılan baskılara bir daha baktım, Ezilenlerin gözyaşlarını gördüm; Avutanları yok, Güç ezenlerden yana, Avutanları yok.

Vai.4: 2 Çoktan ölmüş ölüleri, Hâlâ sağ olan yaşayanlardan daha mutlu gördüm.

Vai.4: 3 Ama henüz doğmamış, Güneşin altında yapılan kötülükleri görmemiş olan İkisinden de mutludur.

Vai.4: 4 Harcanan her emeğin, yapılan her ustaca işin ardındakıskançlık olduğunu gördüm. Bu da boş ve rüzgarı kovalamayakalkışmakmış.

Vai.4: 5 Akılsız ellerini kavuşturup kendi kendini yer.

Vai.4: 6 Rahat kazanılan bir avuç dolusu Zahmtle, rüzgarı kovalamaya kalkışarak kazanılan İki avuç dolusundan daha iyidir.

Yalnızlığın Anlamsızlığı

Vai.4: 7 Güneşin altında bir boş şey daha gördüm:

Vai.4: 8 Yalnız bir adam vardı, Oğlu da kardeşi de yoktu. Çabaları dinmek nedir bilmezdi, Gözü zenginliğe doymazdı. “Kimin için çalışıyorum, Neden kendimi zevkten yoksun bırakıyorum?” diye sormazdı. Bu da boş ve çetin bir zahmettir.

Vai.4: 9 İki kişi bir kişiden iyidir, Çünkü emeklerine iyi karşılık alırlar.

Vai.4: 10 Biri düşerse, öteki kaldırır. Ama yalnız olup da düşenin vay haline! Onu kaldıran olmaz.

Vai.4: 11 Ayrıca iki kişi birlikte yatarsa, birbirini ısıtır. Ama tek başına yatan nasıl ısınabilir?

Vai.4: 12 Yalnız biri yenik düşer, Ama iki kişi direnebilir. Üç kat iplik kolay kolay kopmaz.

Yükselmenin Anlamsızlığı

Vai.4: 13 Yoksul ama bilge bir genç artık öğüt almayı bilmeyenkocamış akılsız kraldan iyidir.

Vai.4: 14 Çünkü genç, ülkesinde yoksulluk içinde doğsa bilecezaevinden krallığa yükselebilir.

Vai.4: 15 Güneşin altında yaşayan herkesin kralın yerine geçen genciizlediğini gördüm.

Vai.4: 16 Yeni kralın yönettiği halk sayısız olabilir. Yine desonrakiler ondan hoşnut olmayabilir. Gerçekten bu da boş verüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

Tanrı’ya Karşı Tutumumuz

BÖLÜM 5

Vai.5: 1 Tanrı'nın evine gittiğinde davranışına dikkat et. Yaptıklarıkötülüğün farkında olmayan akılsızlar gibi kurban sunmak içindeğil, dinlemek için yaklaş.

Vai.5: 2 Ağzını çabuk açma, Tanrı'nın önünde hemen konuya girme, Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin, Bu yüzden, az konuş.

Vai.5: 3 Çok tasa kötü düş, Çok söz akılsızlık doğurur.

Vai.5: 4 Tanrı'ya adak adayınca, yerine getirmekte gecikme. Çünkü Oakılsızlardan hoşlanmaz. Adağını yerine getir!

Vai.5: 5 Adamamak, adayıp da yerine getirmemekten iyidir.

Vai.5: 6 Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Ulağın*fb*önünde: "Adağım yanlıştı" deme. Tanrı niçin senin sözlerineöfkelensin, yaptığın işi yok etsin?D Not 5:6 "Ulak": "Kâhin" ya da "Kâhinin ulağı" veya "Melek" anlamına gelebilir.

Vai.5: 7 Çünkü çok düş kurmak hayalciliğe ve laf kalabalığına yolaçar; Tanrı'ya saygı göster.

Zenginliğin Anlamsızlığı

Vai.5: 8 Bir yerde yoksullara baskı yapıldığını, adaletin vedoğruluğun çiğnendiğini görürsen şaşma; çünkü üstü gözeten dahaüst biri var, onların da üstleri var.

Vai.5: 9 Tarlaların sürülmesini isteyen bir kral ülke için herbakımdan yararlıdır.

Vai.5: 10 Parayı seven paraya doymaz, Zenginliği seven kazancıyla yetinmez. Bu da boştur.

Vai.5: 11 Mal çoğaldıkça yiyeni de çoğalır. Sahibine ne yararı var, seyretmekten başka?

Vai.5: 12 Az yesin, çok yesin işçi rahat uyur, Ama zenginin malı zengini uyutmaz.

Vai.5: 13-14 Güneşin altında acı bir kötülük gördüm: Sahibinin zararına biriktirilen Ve bir talihsizlikle yok olup giden servet. Böyle bir servet sahibi baba olsa bile, Oğluna bir şey bırakamaz.

Vai.5: 15 Annesinin rahminden çıplak çıkar insan. Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider, Emeğinden hiçbir şey götürmez elinde.

Vai.5: 16 Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider insan. Bu da acı bir kötülüktür. Ne kazancı var yel için zahmet çekmekten?

Vai.5: 17 Ömrü boyunca büyük üzüntü, hastalık, öfke içinde Karanlıkta yiyor.

Vai.5: 18 Gördüm ki, iyi ve güzel olan şu: Tanrı'nın insana verdiğibirkaç günlük ömür boyunca yemek, içmek, güneşin altındaharcadığı emekten zevk almak. Çünkü insanın payına düşen budur.

Vai.5: 19 Üstelik Tanrı bir insana mal mülk veriyor, onu yemesi,ödülünü alması, yaptığı işten mutluluk duyması için ona güçveriyorsa, bu bir Tanrı armağanıdır.

Vai.5: 20 Bu yüzden insan, geçen ömrünü pek düşünmez. Çünkü Tanrıonun yüreğini mutlulukla meşgul eder.

BÖLÜM 6

Vai.6: 1 Güneşin altında insana ağır gelen bir kötülük gördüm:

Vai.6: 2 Adam vardır, Tanrı kendisine mal, mülk, saygınlık verir,yerine gelmeyecek isteği yoktur. Ama Tanrı yemesine izin vermez;bir yabancı yer. Bu da boş ve acı bir derttir.

Vai.6: 3 Bir adam yüz çocuk babası olup uzun yıllar yaşamış, ama uzunömrüne karşılık, zenginliğin tadını çıkaramamış, bir mezara bilegömülmemişse, düşük çocuk ondan iyidir derim.

Vai.6: 4 Çünkü düşük çocuk boş yere doğuyor, karanlık içinde geçipgidiyor, adı karanlığa gömülüyor.

Vai.6: 5-6 Ne güneş yüzü görüyor, ne de bir şey tanıyor. Öbür adamiki kez biner yıl yaşasa bile mutluluk duymaz, düşük çocuk ondanrahattır. Hepsi aynı yere gitmiyor mu?

Vai.6: 7 İnsan hep boğazı için çalışır, Yine de doymaz.

Vai.6: 8 Bilgenin akılsızdan ne üstünlüğü var? Yoksul başkasına nasıl davranacağını bilmekle ne yararsağlar?

Vai.6: 9 Gözün gördüğü gönlün çektiğinden iyidir. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

Vai.6: 10 Ne varsa, adı çoktan konmuştur, İnsanın da ne olduğu biliniyor. Kimse kendinden güçlü olanla çekişemez.

Vai.6: 11 Söz çoğaldıkça anlam azalır, Bunun kime yararı olur?

Vai.6: 12 Çünkü gölge gibi gelip geçen kısa ve boş ömründe insananeyin yararlı olduğunu kim bilebilir? Bir adama kendisinden sonragüneşin altında neler olacağını kim söyleyebilir?

Bilgelik

BÖLÜM 7

Vai.7: 1 İyi ad hoş kokulu yağdan, Ölüm günü doğum gününden iyidir.

Vai.7: 2 Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir. Çünkü her insanın sonu ölümdür, Yaşayan herkes bunu aklında tutmalı.

Vai.7: 3 Üzüntü gülmekten iyidir, Çünkü yüz mahzun olunca yürek sevinir.

Vai.7: 4 Bilge kişinin aklı yas evindedir, Akılsızın aklıysa şenlik evinde.

Vai.7: 5 Bilgenin azarını işitmek, Akılsızın türküsünü işitmekten iyidir.

Vai.7: 6 Çünkü akılsızın gülmesi, Kazanın altındaki çalıların çatırtısı gibidir. Bu da boştur.

Vai.7: 7 Haksız kazanç bilgeyi delirtir, Rüşvet karakteri bozar.

Vai.7: 8 Bir olayın sonu başlangıcından iyidir. Sabırlı kibirliden iyidir.

Vai.7: 9 Çabuk öfkelenme, Çünkü öfke akılsızların bağrında barınır.

Vai.7: 10 “Neden geçmiş günler bugünlerden iyiydi?” diye sorma, Çünkü bu bilgece bir soru değil.

Vai.7: 11 Bilgelik miras kadar iyidir, Güneşi gören herkes için yararlıdır.

Vai.7: 12 Bilgelik siperdir, para da siper, Bilginin yararı ise şudur: Bilgelik ona sahip olan kişinin yaşamını korur.

Vai.7: 13 Tanrı'nın yaptığını düşün: O'nun eğrilttiğini kim doğrultabilir?

Vai.7: 14 İyi günde mutlu ol, Ama kötü günde dikkatle düşün; Tanrı birini öbürü gibi yaptı ki, İnsan kendisinden sonra neler olacağını bilmesin.

Vai.7: 15 Boş ömrümde şunları gördüm: Doğru insan doğruluğuna karşın ölüyor, Kötü insanın ise, kötülüğüne karşın ömrü uzuyor.

Vai.7: 16 Ne çok doğru ol ne de çok bilge. Niçin kendini yok edesin?

Vai.7: 17 Ne çok kötü ol ne de akılsız. Niçin vaktinden önce ölesin?

Vai.7: 18 Birini tutman iyidir, Öbüründen de elini çekme. Çünkü Tanrı'ya saygı duyan ikisini de başarır.

Vai.7: 19 Bilgelik, bilge kişiyi kentteki on yöneticiden daha güçlükılar.

Vai.7: 20 Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan, Hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur.

Vai.7: 21 İnsanların söylediği her söze aldırma, Yoksa uşağının bile sana sövdüğünü duyabilirsin.

Vai.7: 22 Çünkü sen de birçok kez Başkalarına sövdüğünü pekâlâ biliyorsun.

Vai.7: 23 Bütün bunları bilgelikle denedim: "Bilge olacağım" dedim. Ama bu beni aşıyordu.

Vai.7: 24 Bilgelik denen şey Uzak ve çok derindir, onu kim bulabilir?

Vai.7: 25 Böylece, bilgelik ve çözüm aramaya, incelemeye, kavramaya, Kötülüğün akılsızlık, akılsızlığın delilik olduğunu anlamayakafa yordum.

Vai.7: 26 Kimi kadını ölümden acı buldum. O kadın ki, kendisi tuzak, yüreği kapan, elleri zincirdir. Tanrı'nın hoşnut kaldığı insan ondan kaçar, Günah işleyense ona tutsak olur.

Vai.7: 27 Vaiz diyor ki, "Şunu gördüm: Bir çözüm bulmak için Bir şeyi öbürüne eklerken

Vai.7: 28 -Araştırıp hâlâ bulamazken- Binde bir adam buldum, Ama aralarında bir kadın bulamadım.

Vai.7: 29 Bulduğum tek şey: Tanrı insanları doğru yarattı, Oysa onlar hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar."

BÖLÜM 8

Vai.8: 1 Bilge insan gibisi var mı? Kim olup bitenlerin anlamını bilebilir? Bilgelik insanın yüzünü aydınlatır, Sert görünüşünü değiştirir.

Kralı Dinle

Vai.8: 2 Kralın buyruğuna uy, diyorum. Çünkü Tanrı'nın önünde antiçtin.

Vai.8: 3 Kralın huzurundan ayrılmak için acele etme. Kötülüğebulaşma. Çünkü o dilediği her şeyi yapar.

Vai.8: 4 Kralın sözünde güç vardır. Kim ona, “Ne yapıyorsun?”diyebilir?

Vai.8: 5 Onun buyruğuna uyan zarar görmez. Bilge kişi bunun zamanını ve yolunu bilir.

Vai.8: 6 Çünkü her işin bir zamanı ve yolu vardır. İnsanın derdi kendine yeter.

Vai.8: 7 Kimse geleceği bilmez, Kim kime geleceği bildirebilir?

Vai.8: 8 Rüzgarı*fc* tutup ona egemen olmaya kimsenin gücü yetmediğigibi, Ölüm gününe egemen olmaya da kimsenin gücü yetmez. Savaştan kaçış olmadığı gibi, kötülük de sahibini kurtaramaz.D Not 8:8 “Rüzgarı” ya da “Ruhu”.

Vai.8: 9 Bütün bunları gördüm ve güneşin altında yapılan her işüzerinde kafa yordum. Gün gelir, insanın insana egemenliğikendine zarar verir.

Vai.8: 10 Bir de kötülerin gömüldüğünü gördüm. Kutsal yere giripçıkar, kötülük yaptıkları kentte övülürlerdi. Bu da boş.

Vai.8: 11 Suçlu çabuk yargılanmazsa, insanlar kötülük etmek içincesaret bulur.

Vai.8: 12 Günahlı yüz kez kötülük edip uzun yaşasa bile, Tanrı’dankorkanların, O’nun önünde saygıyla duranların iyilik göreceğinibiliyorum.

Vai.8: 13 Oysa kötü, Tanrı’dan korkmadığı için iyilik görmeyecek,gölge gibi olan ömrü uzamayacaktır.

Vai.8: 14 Yeryüzünde boş bir şey daha var: Kötülerin hak ettiğidoğruların, doğruların hak ettiğiyse kötülerin başına geliyor.Bu da boş, diyorum.

Vai.8: 15 Mutluluğu övgüye değer buldum. Çünkü güneşin altında insaniçin yiyip içmekten, mutlu olmaktan daha iyi bir şey yoktur.Çünkü Tanrı’nın güneşin altında kendisine verdiği ömür boyuncaçektiği zahmetten insana kalacak olan budur.

Vai.8: 16 Bilgeliği ve dünyada çekilen zahmeti anlamak için kafamıyorunca öyleleri var ki, gece gündüz gözüne uyku girmez

Vai.8: 17 Tanrı’nın yaptığı her şeyi gördüm. İnsan güneşin altındaolup bitenleri keşfedemez. Arayıp bulmak için ne kadar çabaharcarsa harcasın, yine de anlamını bulamaz. Bilge kişianladığını söylese bile gerçekten kavrayamaz.

İnsanlar Tanrı’nın Elindedir

BÖLÜM 9

Vai.9: 1 Böylece bütün bunları düşünüp taşındım ve şu sonuca vardım:Doğrular, bilgeler ve yaptıkları her şey Tanrı’nın elindedir.Onları sevginin mi, nefretin mi beklediğini kimse bilmez.

Vai.9: 2 Herkesin başına aynı şey geliyor. Doğrunun, iyinin, kötünün,temizin, kirlinin, kurban sunanla sunmayanın başına gelen şeyaynı. İyi insana ne oluyorsa, günahlıya da oluyor;Ant içene ne oluyorsa, ant içmekten korkana da aynısı oluyor.

Vai.9: 3 Güneşin altında yapılan işlerin tümünün kötü yanı şu ki,herkesin başına aynı şey

geliyor. Üstelik insanların içi kötülükdoludur, yaşadıkları sürece içlerinde delilik vardır. Ardındanölüp gidiyorlar.

Vai.9: 4 Yaşayanlar arasındaki herkes için umut vardır. Evet, sağköpek ölü aslandan iyidir!

Vai.9: 5 Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor, Ama ölüler hiçbir şey bilmiyor. Onlar için artık ödül yoktur, Anıları bile unutulmuştur.

Vai.9: 6 Sevgileri, nefretleri, Kıskançlıkları çoktan bitmiştir. Güneşin altında yapılanlardan Bir daha payları olmayacaktır.

Vai.9: 7 Git, sevinçle ekmeğini ye, neşeyle şarabını iç. Çünküyaptıkların baştan beri Tanrı'nın hoşuna gitti.

Vai.9: 8 Giysilerin hep ak olsun. Başından zeytinyağı eksilmesin.

Vai.9: 9 Güneşin altında Tanrı'nın sana verdiği boş ömrün bütüngünlerini, bütün anlamsız günlerini sevdiğin karınla güzel güzelyaşayarak geçir. Çünkü hayattan ve güneşin altında harcadığınemekten payına düşecek olan budur.

Vai.9: 10 Çalışmak için eline ne geçerse, var gücünle çalış. Çünkügitmekte olduğun ölüler diyarında iş, tasarı, bilgi ve bilgelikyoktur.

Vai.9: 11 Güneşin altında bir şey daha gördüm: Yarışı hızlı koşanlar, Savaşı yiğitler, Ekmeği bilgeler, Serveti akıllılar, Beğeniyi bilgililer kazanmaz. Ama zaman ve şans hepsinin önüne çıkar.

Vai.9: 12 Dahası insan kendi vaktini bilmez: Balığın acımasız ağa, kuşun kapana düştüğü gibi, İnsanlar da üzerlerine ansızın çöken kötü zamanayakalanırlar.

Bilgelik Akılsızlıktan İyidir

Vai.9: 13 Güneşin altında bilgelik olarak şunu da gördüm, beni çoketkiledi:

Vai.9: 14 Çok az insanın yaşadığı küçük bir kent vardı. Güçlü birkral saldırıp onu kuşattı. Karşısına büyük rampalar kurdu.

Vai.9: 15 Kentte yoksul ama bilge bir adam vardı. Bilgeliğiyle kentikurtardı. Ne var ki, kimse bu yoksul adamı anmadı.

Vai.9: 16 Bunun üzerine, "Bilgelik güçten iyidir" dedim, "Ne yazıkki, yoksul insanın bilgeliği küçümseniyor, söyledikleri dikkatealınmıyor."

Vai.9: 17 Bilgenin sessizce söylediği sözler, Akılsızlar arasındaki önderin bağırışından iyidir.

Vai.9: 18 Bilgelik silahtan iyidir, Ama bir deli çıkar, her şeyi berbat eder.

BÖLÜM 10

Vai.10: 1 Ölü sinekler attarın ıtırını kokutur. Biraz aptallık da bilgeliği ve saygınlığı bastırır.

Vai.10: 2 Bilgenin yüreği hep doğruya eğilimlidir, Akılsızın ise, hep yanlışa.

Vai.10: 3 Yolda yürürken bile akılsızın aklı kıttır, Akılsız olduğunu herkese gösterir.

Vai.10: 4 Yöneticinin öfkesi sana karşı alevlenirse, Yerinden ayrılma; Çünkü serinkanlılık büyük yanlışları bastırır.

Vai.10: 5 Güneşin altında gördüğüm bir haksızlık var, Yöneticiden kaynaklanan bir yanlışı andırıyor:

Vai.10: 6 Zenginler düşük makamlarda otururken, Aptallar yüksek makamlara atanıyor.

Vai.10: 7 Köleleri at sırtında, Önderleri yerde köleler gibi yürürken gördüm.

Vai.10: 8 Çukur kazan içine kendi düşer, Duvarda gedik açanı yılan sokar.

Vai.10: 9 Taş çıkaran taştan incinir, Odun yaran tehlikeye girer.

Vai.10: 10 Balta körse, ağzı bilenmemişse, Daha çok güç gerektirir; Ama bilgelik başarı doğurur.

Vai.10: 11 Yılan büyü yapılmadan önce sokarsa, Büyücünün yararı olmaz.

Vai.10: 12 Bilgenin ağzından çıkan sözler benimsenir, Oysa akılsız kendi ağzıyla yıkımına yol açar.

Vai.10: 13 Sözünün başı aptallık, Sonu zırdeliliktir.

Vai.10: 14 Akılsız konuştukça konuşur. Kimse ne olacağını bilmez. Kim ona kendisinden sonra ne olacağını bildirebilir?

Vai.10: 15 Akılsızın emeği kendini öylesine yıpratır ki, Kente bile nasıl gideceğini bilemez.

Vai.10: 16 Kralın bir çocuksa*fç*, Önderlerin sabah şölen veriyorsa, vay sana, ey ülke!D Not 10:16 “Çocuk” ya da “Uşak”.

Vai.10: 17 Kralın soyluysa, Önderlerin sarhoşluk için değil Güçlenmek için vaktinde yemek yiyorsa, ne mutlu sana, ey ülke!

Vai.10: 18 Tembellikten dam çöker, Miskinlikten çatı akar.

Vai.10: 19 Şölen eğlenmek için yapılır, Şarap yaşama sevinç katar, Paraysa her ihtiyacı karşılar.

Vai.10: 20 İçinden bile krala sövme, Yatak odanda zengine lanet etme, Çünkü gökte uçan kuşlar haber taşır, Kanatlı varlıklar söylediğini aktarır.

İyilik Yap, Denize At

BÖLÜM 11

Vai.11: 1 Ekmeğini suya at*fd*, Çünkü günler sonra onu bulursun.D Not 11:1 “Ekmeğini suya at”: Bu ifade, “Bütün tehlikeleri gözealıp paranı ticarete yatırarak geçimini sağla” ya da “İhtiyacıolanlara ver” anlamına gelir.

Vai.11: 2 Yedi, hatta sekiz kişiye pay ver, Çünkü ülkenin başına ne felaket geleceğini bilemezsin.

Vai.11: 3 Bulutlar su yüklüyse, Yeryüzüne döker yağmurlarını. Ağaç ister güneye ister kuzeye devrilsin, Devrildiği yerde kalır.

Vai.11: 4 Rüzgarı gözeten ekmez, Bulutlara bakan biçmez.

Vai.11: 5 Ana rahmindeki çocuğun nasıl ruh ve beden aldığınıbilmediğin gibi, Her şeyi yaratan Tanrı’nın yaptıklarını da bilemezsin.

Vai.11: 6 Tohumunu sabah ek, Akşam da elin boş durmasın. Çünkü bu mu iyi, şu mu, Yoksa ikisi de aynı sonucu mu verecek, bilemezsin.

Vai.11: 7 Işık tatlıdır, Güneşi görmek güzeldir.

Vai.11: 8 Evet, insan uzun yıllar yaşarsa, Sevinçle yaşasın. Ama karanlık günleri unutmasın, Çünkü onlar da az değil. Gelecek her şey boştur.

Gençliğinin Değerini Bil

Vai.11: 9 Ey delikanlı, gençliğinle sevin, Bırak gençlik günlerinde yüreğin sevinç duysun. Gönlünün isteklerini, gözünün gördüklerini izle, Ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır.

Vai.11: 10 Öyleyse at tasayı yüreğinden, Uzaklaştır derdi bedeninden. Çünkü gençlik de dinçlik de boştur.

BÖLÜM 12

Vai.12: 1-2 Bu yüzden zor günler gelmeden, “Zevk almıyorum” diyeceğin yıllar yaklaşmadan, Güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadan Ve yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden, Gençlik günlerinde seni yaratanı anımsa.

Vai.12: 3 O gün, evi bekleyenler titreyecek, Güçlüler eğilecek, Öğütücüler azaldığı için duracak, Pencereden bakanlar kararacak.

Vai.12: 4 Değirmen sesi yavaşlayınca, Sokağa açılan çift kapı kapanacak, İnsanlar kuş sesiyle uyanacak*fe*, Ama şarkıların sesini duyamayacaklar.D Not 12:4 “İnsanlar kuş sesiyle uyanacak” ya da “İnsanların sesikuş gibi yükselecek”.

Vai.12: 5 Dahası yüksek yerden, Sokaktaki tehlikelerden korkacaklar; Badem ağacı çiçek açacak, Çekirge ağırlaşacak, Tutku zayıflayacak*ff*. Çünkü insan sonsuzluk evine gidecek, Yas tutanlar sokakta dolaşacak.D Not 12:5 “Tutku zayıflayacak” ya da “Gebre tohumu patlayacak”.

Vai.12: 6 Gümüş tel kopmadan, Altın tas kırılmadan, Testi çeşmede parçalanmadan, Kuyu makarası kırılmadan,

Vai.12: 7 Toprak geldiği yere dönmeden, Ruh onu veren Tanrı’ya dönmeden, Seni yaratanı anımsa.

Vai.12: 8 “Her şey boş” diyor Vaiz, “Bomboş!”

Son Söz

Vai.12: 9 Vaiz yalnız bilge değildi, bildiklerini halka daöğretiyordu. Hesap etti, araştırdı ve birçok özdeyişi düzenesoktu.

Vai.12: 10 Güzel sözler bulmaya çalıştı. Yazdıkları gerçek vedoğrudur.

Vai.12: 11 Bilgelerin sözleri üvendire gibidir, derlediklerіözdeyişlerse, iyi çakılan çivi gibi; bir tek Çoban*fg* tarafındanverilmişler.

Vai.12: 12 Bunların dışındakilerden sakın, evladım. Çok kitap yazmanınsonu yoktur, fazla araştırma da bedeni yıpratır.D Not 12:11 “Çoban”, yani “Tanrı”.

Vai.12: 13 Her şey duyuldu, sonuç şu: Tanrı'ya saygı göster, buyruklarını yerine getir, Çünkü her insanın görevi budur.

Vai.12: 14 Tanrı her işi, her gizli şeyi yargılayacaktır, İster iyi ister kötü olsun.

OVADYA

BÖLÜM 1

Rab Edom'u Cezalandıracak(Yer.49:7-22)

Ova.1: 1 Ovadya'nın görümü.Egemen RAB'bin Edom için söyledikleri:RAB'den bir haber aldık:Uluslara gönderdiği haberci,"Gelin, Edom'la savaşalım!" diyor.

Ova.1: 2 Edom'a, "Bak, seni uluslar arasında küçük düşüreceğim,Herkes seni hor görecek" diyor.

Ova.1: 3 "Kaya*fa* kovuklarında yaşayan,Evini yükseklerde kuran sen!Yüreğindeki gurur seni aldattı.İçinden, 'Beni kim yere indirebilir?' diyorsun.D Not 3 "Kaya": İbranice "Sela". "Kaya" anlamına gelen Sela, Edom'un başkentinin adıydı.

Ova.1: 4 Kartal gibi yükselsen de,Yuvanı yıldızlar arasında kursan da,Oradan indireceğim seni" diyor RAB.

Ova.1: 5 "Hırsızlar ya da haydutlar gece sana gelselerdi,Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı?Üzüm toplayanlar bağına girseydi,Birkaç salkım bırakmazlar mıydı?Ama seni ne felaketler bekliyor;

Ova.1: 6 Esav'ın her şeyi yağmalanacak,Gizli hazineleri ortaya çıkarılacak.

Ova.1: 7 Seninle antlaşma yapanların hepsiSeni toprağından sürecek.Güvendiğin insanlarSeni aldatıp yenilgiye uğratacak,Ekmeğini yiyenler sana tuzak kuracakVe sen farkına varmayacaksın bile."

Ova.1: 8 RAB diyor ki,"O gün Edom'un bilge adamlarını,Esav'ın dağlarındaki bilgiçleri yok edeceğim.

Ova.1: 9 Ey Teman*fb*, yiğitlerin öyle bir korkuya kapılacak ki,Esav'ın dağlarında bulunanların hepsiKıyıma uğrayıp yok olacak.D Not 9 "Teman": Edom'un önemli kentlerinden biriydi.

Ova.1: 10 "Yakup soyundan gelen kardeşlerineYaptığın zorbalıktan ötürü utanca boğulacakVe sonsuza dek yok olacaksın.

Ova.1: 11 Çünkü yabancılar onların malını mülkünü yağmaladıkları günUzakta durup seyrettin. Öteki uluslar kapılarından içeri giripYeruşalim için kura çektiklerindeSen de onlardan biri gibi davrandın.

Ova.1: 12 Yahudalı kardeşlerinin o kötü günündenZevk almamalıydın.Başlarına gelen yıkıma sevinmemeli,Sıkıntılı günlerinde onlarla alay etmemeliydin.

Ova.1: 13 Halkım felakete uğradığı günKente girmemeliydin,O gün halkımın uğradığı kötülükten zevk almamalı,Malını mülkünü ele geçirmeye kalkmamalıydın.

Ova.1: 14 Kaçmaya çalışanları öldürmek içinYol ağzında durmamalı,O sıkıntılı günde kurtulanlarıDüşmana teslim etmemeliydin."

Tanrı Ulusları Yargılayacak

Ova.1: 15 “RAB’bin bütün ulusları yargılayacağı gün yaklaştı.Ey Edom, ne yaptıysan sana da aynısı yapılacak.Yaptıkların kendi başına gelecek.

Ova.1: 16 Ey Yahudalılar, kutsal dağımda nasıl içtiyseniz,Bütün uluslar da öyle içecekler.İçip içip yok olacaklar,Hiç var olmamış gibi.” İsrail’in Zaferi

Ova.1: 17 “Ama kurtulanlar Siyon Dağı’nda toplanacakVe orası kutsal olacak.Yakup soyu da mirasına kavuşacak.

Ova.1: 18 Yakup soyu ateş,Yusuf soyu alev,Esav soyu anız olacak.Onları yakıp yok edecekler. Esav soyundan kurtulan olmayacak.”RAB böyle diyor.

Ova.1: 19 Yahudalılar’dan Negev halkı Esav’ın dağlarını; Şefela halkıFilist bölgesini; Yahudalılar’ın tümü Efrayim ve Samiriyetopraklarını; Benyaminliler Gilat’ı mülk edinecekler.

Ova.1: 20 Kenan’dan sürülmüş olan İsrailli savaşçılar Sarefat’a kadaruzanan toprakları, Sefarat’taki Yeruşalimli sürgünler deNegev’deki kentleri mülk edinecekler.

Ova.1: 21 Halkı kurtaranlar Esav’ın dağlarını yönetimleri altınaalmak için Siyon Dağı’na çıkacaklar ve egemenlik RAB’bin olacak.

LEVİLİLER

Yakmalık Sunu

BÖLÜM 1

Lev.1: 1 RAB Musa’yı çağırıp Buluşma Çadırı’ndan*fa* ona şöyle seslendi:D Not 1:1 “Buluşma Çadırı”: İnsanların Tanrı’ya danıştıkları yer (bkz. Çık.33:7-10).

Lev.1: 2 “İsrail halkıyla konuş, onlara de ki, `İçinizden biri RAB’be sunu olarak bir hayvan sunacağı zaman, sığır ya da davar sunmalı.

Lev.1: 3 “`Eğer yakmalık sunu* sığırsa, kusursuz ve erkek olmalı. RAB’bin sunuyu*fb* kabul etmesi için onu Buluşma Çadırı’nın giriş bölümünde sunmalı.D Not 1:3 “Sunuyu” ya da “Kişiyi”.

Lev.1: 4 Elini yakmalık sununun başına koymalı. Sunu kişinin günahlarının bağışlanması için kabul edilecektir.

Lev.1: 5 Boğayı RAB’bin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler*fc* boğanın kanını getirip Buluşma Çadırı’nın giriş bölümündeki sunağın her yanına dökecekler.D Not 1:5 “Kâhin”: Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı’ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalarYas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

Lev.1: 6 Sonra kişi yakmalık sunuyu yüzüp parçalara ayırmalı.

Lev.1: 7 Kâhin Harun'un oğulları sunakta ateş yakıp üzerine odun dizecekler.

Lev.1: 8 Hayvanın başını, iç yağını, parçalarını sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecekler.

Lev.1: 9 Kişi hayvanın işkembesini, bağırsaklarını ve ayaklarını yıkayacak. Kâhin de hepsini yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunağın üzerinde yakacaktır.

Lev.1: 10 "`Eğer kişi yakmalık sunu olarak davar, yani koyun ya da keçi sunmak istiyorsa, sunusu kusursuz ve erkek olmalı.

Lev.1: 11 Onu sunağın kuzeyinde, RAB'bin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler.

Lev.1: 12 Kişi başını, iç yağını kesip hayvanı parçalara ayırmalı. Kâhin bunları sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecek.

Lev.1: 13 Kişi hayvanın işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkamalı. Kâhin bunları sunak üzerinde yakarak sunmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur.

Lev.1: 14 "`Eğer kişi yakmalık sunu olarak RAB'be kuş sunmak istiyorsa, kumru ya da güvercin sunmalı.

Lev.1: 15 Kâhin sunuyu sunağa getirecek, başını ayırıp sunağın üzerinde yakacak. Kuşun kanı sunağın yan tarafından akıtılacak.

Lev.1: 16 Kâhin kuşun kursağını pisliğiyle birlikte çıkarıp sunağın doğusundaki küllüğe atacak.

Lev.1: 17 Kanatlarını tutarak kuşu ikiye bölecek, ama tümüyle ayırmayacak. Sonra kuşu sunakta yanan odunların üstünde yakmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur."

Tahıl Sunusu

BÖLÜM 2

Lev.2: 1 "'Biri RAB'be tahıl sunusu* getirdiği zaman, sunusu ince undan olmalı. Üzerine zeytinyağı dökerek ve günnük koyarak

Lev.2: 2 sunuyu Harun soyundan gelen kâhinlere götürmeli. Kâhin avuç dolusu ince un, zeytinyağı ve bütün günnüğü alıp sunağın üzerinde anma payı olarak yakacak. Bu yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur.

Lev.2: 3 Tahıl sunusundan artakalan Harun'la oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.

Lev.2: 4 "'Eğer fırında pişirilmiş tahıl sunusu sunuyorsan, zeytinyağıyla yoğrulmuş ince undan yapılmış mayasız pideler ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olmalı.

Lev.2: 5 Eğer sunu sacda pişirilmiş tahıl sunusu ise, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız ince undan yapılmalı.

Lev.2: 6 Onu sunarken parçalara ayırıp üzerine zeytinyağı dökeceksin. Bu tahıl sunusudur.

Lev.2: 7 Eğer sunu tavada pişirilmiş tahıl sunusu ise, ince un ve zeytinyağıyla yoğrulmuş olmalı.

Lev.2: 8 Böyle yapılmış tahıl sunusunu RAB'be sunmak için getirip kâhine vereceksin. Kâhin de onu sunağa götürecek.

Lev.2: 9 Anma payı olarak tahıl sunusundan bir parça alıp yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde yakacak.

Lev.2: 10 Tahıl sunusundan artakalan Harun'la oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.

Lev.2: 11 "'RAB'be sunacağınız tahıl sunularının hiçbirine maya katılmamalı. Çünkü RAB için yakılan sunu içinde hiçbir zaman maya ya da bal yakılmamalı.

Lev.2: 12 Bunları ilk ürünlerinizin sunusu olarak RAB'be sunabilirsiniz. Ancak RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde sunulmamaları gerekir.

Lev.2: 13 Bütün tahıl sunularını tuzlayacaksınız. Tanrı'nın sizinle yaptığı antlaşmayı simgeleyen tuzu tahıl sunularından hiç eksik etmeyeceksiniz. Bütün sunulara tuz katacaksınız.

Lev.2: 14 "'Eğer RAB'be ilk ürünlerin tahıl sunusunu getiriyorsan, kavrulup dövülmüş, taze devşirilmiş buğday başakları sunacaksın.

Lev.2: 15 Üzerine zeytinyağı ve günnük koyacaksın. Tahıl sunusudur bu.

Lev.2: 16 Kâhin biraz dövülmüş buğday ve zeytinyağı alıp günnüğün tümüyle birlikte anma payı olarak yakacak. RAB için yakılan sunudur bu."

Esenlik Sunusu

BÖLÜM 3

Lev.3: 1 “’Eğer biri esenlik kurbanı olarak sığır sunmak istiyorsa, RAB’be erkek ya da dişi, kusursuz bir hayvan sunmalı.

Lev.3: 2 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı’nın giriş bölümünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler.

Lev.3: 3 Kişi esenlik sunusunun* bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Sununun bağırsak ve işkembe yağlarını,

Lev.3: 4 böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayıracak.

Lev.3: 5 Harun’un oğulları sunakta yanan odunların üzerinde duran yakmalık sununun* üzerinde bunları yakacak. Yakılan sunu, RAB’bi hoşnut eden kokudur.

Lev.3: 6 “’Eğer kişi esenlik kurbanı olarak RAB’be davar sunmak istiyorsa, erkek ya da dişi, sunusu kusursuz olmalı.

Lev.3: 7 Eğer kuzu sunmak istiyorsa, RAB’bin önünde sunmalı.

Lev.3: 8 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı’nın önünde kesmeli. Harun’un oğulları kanı sunağın her yanına dökecekler.

Lev.3: 9 Kişi esenlik kurbanının bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Yağını almalı, kuyruk sokumunun dibinden bütün kuyruk yağını kesmeli, bağırsak ve işkembe yağlarını,

Lev.3: 10 böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayırmalı.

Lev.3: 11 Kâhin bunları sunağın üzerinde yakacak. RAB için yakılan yiyecek sunusudur bu.

Lev.3: 12 “’Eğer sunusu keçi ise, onu RAB’bin önünde sunmalı.

Lev.3: 13 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırı’nın önünde kesmeli. Harun’un oğulları kanı sunağın her yanına dökecekler.

Lev.3: 14-15 RAB için yakılan sunu olarak sunudan şunları ayırıp sunmalı: Bağırsak ve işkembe yağlarını, böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi.

Lev.3: 16 Kâhin bütün bunları sunağın üzerinde yakacak. Yakılan yiyecek sunusudur bu. Kokusu RAB’bi hoşnut eder. Yağın tümü RAB’be aittir.

Lev.3: 17 Hayvan yağı ve kan yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar

boyunca bu kural hep geçerli olacak.”

Günah Sunusu

BÖLÜM 4

Lev.4: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.4: 2 “İsrail halkına söyle: ‘Biri buyruklarımdan birinde yasakladığım bir şeyi yapar, bilmeden günah işlerse;

Lev.4: 3 meshedilmiş* kâhin günah işleyerek halkını da suçlu kılarsa, işlediği günahtan ötürü RAB’be günah sunusu* olarak kusursuz bir boğa sunmalı.

Lev.4: 4 Boğayı Buluşma Çadırı’nın giriş bölümüne, RAB’bin önüne getirip elini onun başına koymalı ve RAB’bin huzurunda onu kesmeli.

Lev.4: 5 Meshedilmiş kâhin boğa kanının birazını Buluşma Çadırı’na götürecek.

Lev.4: 6 Parmağını kana batırıp En Kutsal Yer’in* perdesi önünde, RAB’bin huzurunda yedi kez serpecek.

Lev.4: 7 Sonra çadırda, RAB’bin huzurunda, buhur sunağının boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu* sunağının dibine dökecek.

Lev.4: 8 Günah sunusu olarak adanan boğanın bütün yağını alacak. Bağırsak ve işkembe yağlarını,

Lev.4: 9 böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi,

Lev.4: 10 esenlik kurbanı olarak sunulan sığırda olduğu gibi ayıracak. Bunları yakmalık sunu sunağı üzerinde yakacak.

Lev.4: 11-12 Boğanın artakalan parçalarını; derisini, etinin tümünü, başını, ayaklarını, işkembesini, bağırsaklarını, gübresini ordugahın dışında küllerin döküldüğü temiz bir yere götürecek; küllerin üzerinde odun ateşiyle yakacak.

Lev.4: 13 “’Eğer bütün İsrail topluluğu bilmeden günah işler, RAB’bin buyruklarından birinde yasaklanmış olanı yaparsa durum gözden kaçsa bile suçlu sayılır.

Lev.4: 14 İşlediği günah açığa çıkınca, topluluk günah sunusu olarak bir boğa sunmalı, onu Buluşma Çadırı’nın önüne getirmeli.

Lev.4: 15 RAB’bin huzurunda topluluğun ileri gelenleri ellerini boğanın başına

koyacak ve boğa RAB'bin huzurunda kesilecek.

Lev.4: 16 Meshedilmiş kâhin boğanın kanını Buluşma Çadırı'na götürecek.

Lev.4: 17 Parmağını kana batırıp RAB'bin huzurunda, perdenin önünde yedi kez serpecek.

Lev.4: 18 Sonra çadırda RAB'bin huzurunda bulunan sunağın boynuzlarına sürecek. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek.

Lev.4: 19 Boğanın bütün yağını alıp sunağın üzerinde yakacak.

Lev.4: 20 Günah sunusu olarak sunulan boğaya yaptığının aynısını yapacak. Böylece kâhin halkın günahlarını bağışlatacak ve halk bağışlanacak.

Lev.4: 21 İlk boğayı yaktığı gibi bunu da ordugahın dışına çıkarıp yakacak. Topluluğun günah sunusudur bu.

Lev.4: 22 "'Önderlerden biri günah işler, bilmeden Tanrısı RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, suçlu sayılır.

Lev.4: 23 İşlediği günah kendisine açıklanırsa, sunu olarak kusursuz bir teke getirmeli.

Lev.4: 24 Elini tekenin başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde RAB'bin huzurunda onu kesmeli. Bu bir günah sunusudur.

Lev.4: 25 Kâhin günah sunusunun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı yakmalık sunu sunağının dibine dökecek.

Lev.4: 26 Tekenin bütün yağını esenlik kurbanının yağı gibi sunak üzerinde yakacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

Lev.4: 27 "'Eğer halktan biri RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yapar, bilmeden günah işlerse, suçlu sayılır.

Lev.4: 28 İşlediği günah kendisine açıklanırsa, günahından ötürü sunu olarak kusursuz bir dişi keçi getirmeli.

Lev.4: 29 Elini günah sunusunun başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu kesmeli.

Lev.4: 30 Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı sunağın dibine dökecek.

Lev.4: 31 Kişi keçinin bütün yağını, esenlik kurbanında olduğu gibi ayıracak. Kâhin RAB'bi hoşnut eden koku olarak onu sunakta yakacak, kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

Lev.4: 32 "'Eğer biri günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kuzu dişi ve kusursuz olmalı.

Lev.4: 33 Elini günah sunusunun başına koyacak ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu günah sunusu olarak kesecek.

Lev.4: 34 Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Artakalan kanı sunağın dibine dökecek.

Lev.4: 35 Esenlik kurbanı kuzusunda olduğu gibi kişi sununun bütün yağını ayırmalı. Kâhin RAB için yakılan sunuların üzerinde hepsini sunakta yakacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

BÖLÜM 5

Lev.5: 1 "'Lanetleneceğini bile bile gördüğüne ya da bildiğine tanıklık etmeyen kişi günah işlemiş olur ve suçunun cezasını çekecektir.

Lev.5: 2 "'Biri bilmeden kirli sayılan herhangi bir şeye, yabanıl, evcil ya da küçük bir hayvan leşine dokunursa, kirlenmiş olur ve suçlu sayılır.

Lev.5: 3 "'Biri bilmeden kirli sayılan bir insana ya da insandan kaynaklanan kendisini kirletecek herhangi bir şeye dokunursa, ne yaptığını anladığı an suçlu sayılacaktır.

Lev.5: 4 "'Biri hangi konuda olursa olsun, kötülük ya da iyilik yapmak için, düşünmeden ve ne yaptığını bilmeden ant içerse, bunu anladığı an suçlu sayılacaktır.

Lev.5: 5 "'Kişi bu suçlardan birini işlediği zaman, günahını itiraf etmeli.

Lev.5: 6 Günahının bedeli olarak RAB'be bir suç sunusu* getirmeli. Bu sunu küçükbaş hayvanlardan olmalı. Dişi bir kuzu ya da keçi olabilir. Kâhin kişinin günahını bağışlatacaktır.

Lev.5: 7 "'Eğer kuzu alacak gücü yoksa, suçuna karşılık biri günah sunusu*, öbürü yakmalık sunu* olmak üzere RAB'be iki kumru ya da iki güvercin sunmalı.

Lev.5: 8 Bunları kâhine getirmeli. Kâhin önce günah sunusunu sunacak.Kuşun boynunu kırmalı, ama başını koparmamalı.

Lev.5: 9 Sununun kanından birazını sunağın yan yüzüne serpmeli. Artakalan kan sunağın dibine akıtılmalı. Bu günah sunusudur.

Lev.5: 10 Kâhin bundan sonra ikinci kuşu yakmalık sunu olarak kurallara göre sunacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

Lev.5: 11 "'Eğer iki kumru ya da iki güvercin alacak gücü yoksa, günahına karşılık günah sunusu olarak onda bir efa*fç* ince un getirmeli. Üzerine zeytinyağı dökmemeli, günnük de koymamalı; çünkü bu günah sunusudur.D Not 5:11 "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg.

Lev.5: 12 Onu kâhine vermeli. Kâhin anma payı olarak bir avuç dolusu alıp sunakta, RAB için yakılan sunuların üzerinde yakacak. Bu günah sunusudur.

Lev.5: 13 Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. Tahıl sunusunda* olduğu gibi, artakalan un kâhinin olacaktır."

Suç Sunusu

Lev.5: 14 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.5: 15 "Eğer biri RAB'be adanmış nesnelere el uzatır, bilmeden günah işlerse, suç sunusu* olarak RAB'be küçükbaş hayvanlardan kusursuz bir koç getirmeli. Değeri gümüş şekelle, kutsal yerin şekeliyle*fd* ölçülmeli.D Not 5:15 "Bir kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 10 gr.

Lev.5: 16 Adanmış nesneler konusunda işlediği günahın karşılığını ödemeli ve beşte birini üzerine ekleyip kâhine vermeli. Kâhin suç sunusu olan koçla kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

Lev.5: 17 "Eğer biri günah işler, RAB'bin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, bilmeden yapsa bile, suç işlemiş olur; suçunun cezasını çekecektir.

Lev.5: 18 Kâhine suç sunusu olarak küçükbaş hayvanlardan belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. Kâhin kişinin bilmeden işlediği günahı bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

Lev.5: 19 Bu suç sunusudur. Kişi gerçekten RAB'be karşı suç işlemiştir."

BÖLÜM 6

Lev.6: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.6: 2 "Eğer biri günah işler, RAB'be ihanet eder, kendisine emanet edilen, rehin bırakılan ya da çalıntı bir mal konusunda komşusunu aldatır ya da ona haksızlık ederse,

Lev.6: 3 kayıp bir eşya bulup yalan söylerse, yalan yere ant içerse, yani insanların işleyebileceği bu suçlardan birini işlerse,

Lev.6: 4 günah işlemiş olur ve suçlu sayılır. Çaldığı ya da haksızlıkla ele geçirdiği şeyi, kendisine emanet edilen ya da bulduğu kayıp eşyayı,

Lev.6: 5 ya da hakkında yalan yere ant içtiği şeyi, üzerine beşte birini de ekleyerek, suç sunusunu getirdiği gün sahibine geri vermeli.

Lev.6: 6 RAB'be suç sunusu olarak kâhine belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli.

Lev.6: 7 Kâhin RAB'bin huzurunda onun günahını bağışlatacak; işlediği suç ne olursa olsun kişi bağışlanacak."

Kâhinlerin Sunu Sunma Kurallarıa) Yakmalık Sunu

Lev.6: 8 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.6: 9 "Harun'la oğullarına buyruk ver: 'Yakmalık sunu* yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece, sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde kalacak. Sunağın üzerindeki ateş sönmeyecek.

Lev.6: 10 Kâhin keten giysisini, donunu giyecek. Sunağın üzerindeki yakmalık sunudan kalan külü toplayıp sunağın yanına koyacak.

Lev.6: 11 Giysilerini değiştirdikten sonra külü ordugahın dışında temiz bir yere götürecek.

Lev.6: 12 Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek. Kâhin her sabah ateşe odun atacak, yakmalık sununun parçalarını odunların üzerine dizecek, onun üzerinde de esenlik sunularının* yağını yakacak.

Lev.6: 13 Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek."

b) Tahıl Sunusu

Lev.6: 14 "'Tahıl sunusu* yasası şudur: Harun'un oğulları onu sunağın önünde RAB'be sunacaklar.

Lev.6: 15 Kâhin üzerindeki günnükle birlikte tahıl sunusunun ince unundan ve zeytinyağından bir avuç alıp anma payı ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak sunakta yakacak.

Lev.6: 16 Artakalanı Harun'la oğulları yiyecekler. Onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın avlusunda mayasız ekmek olarak yemeliler.

Lev.6: 17 Mayayla pişirilmemeli. Bunu yakılan sunulardan, kâhinlerin payı olarak verdim. Suç sunusu*, günah sunusu* gibi bu da çok kutsaldır.

Lev.6: 18 Harun soyundan gelen her erkek ondan yiyebilir. RAB için yakılan sunularda onların kuşaklar boyunca sonsuza dek payları olacak. Sunulara her dokunan kutsal sayılacak.”

Lev.6: 19 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.6: 20 “Harun kâhin olarak meshedildiği* gün, Harun’la oğulları tahıl sunusu olarak RAB’be yarısı sabah, yarısı akşam olmak üzere, onda bir efa*fe* ince un sunacaklar. Bu sürekli bir sunu olacak.D Not 6:20 “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg.

Lev.6: 21 Zeytinyağıyla iyice yoğrulup sacda pişirilecek. Tahıl sunusunu getirip RAB’bi hoşnut eden koku olarak pişmiş parçalar halinde sunacaklar.

Lev.6: 22 Bunu Harun soyundan gelen meshedilmiş kâhin RAB’be sunacak. Sürekli bir kural olacak bu. Sununun tümü yakılacak.

Lev.6: 23 Kâhinin sunduğu her tahıl sunusu tümüyle yakılmalı, hiç yenmemeli.”

c) Günah Sunusu

Lev.6: 24 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.6: 25 “Harun’la oğullarına de ki, ‘Günah sunusu* yasası şudur: Günah sunusu yakmalık sununun* kesildiği yerde, RAB’bin huzurunda kesilecek. Çok kutsaldır.

Lev.6: 26 Hayvanı sunan kâhin onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı’nın giriş bölümünde yiyecek.

Lev.6: 27 Sununun etine her dokunan kutsal sayılacak. Kanı birinin giysisine sıçrarsa, giysi kutsal bir yerde yıkanmalı.

Lev.6: 28 İçinde etin haşlandığı çömlek kırılmalı. Ancak tunç* bir kapta haşlanmışsa, kap iyice ovulup suyla durulanmalı.

Lev.6: 29 Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Çok kutsaldır.

Lev.6: 30 Ama kutsal yerde günah bağışlatmak için kanı Buluşma Çadırı’na getirilen günah sunusunun eti yenmeyecek, yakılacaktır.”

ç) Suç Sunusu

BÖLÜM 7

Lev.7: 1 “’Çok kutsal olan suç sunusunun* yasası şudur:

Lev.7: 2 Suç sunusu yakmalık sununun* kesildiği yerde kesilecek ve kanı sunağın her yanına dökülecek.

Lev.7: 3-4 Hayvanın bütün yağı alınacak, kuyruk yağı, bağırsak ve işkembe yağları, böbrekleri, böbrek üstü yağları, karaciğerden böbreklere uzanan perde ayrılacak.

Lev.7: 5 Kâhin bunların hepsini sunak üzerinde, RAB için yakılan sunu olarak yakacak. Bu suç sunusudur.

Lev.7: 6 Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Sunu kutsal bir yerde yenecek, çünkü çok kutsaldır.

Lev.7: 7 “’Suç ve günah sunuları* için aynı yasa geçerlidir. Et, sunuyu sunarak günahı bağışlatan kâhinindir.

Lev.7: 8 Yakmalık sununun derisi de sunuyu sunan kâhinindir.

Lev.7: 9 Fırında, tavada ya da sacda pişirilen her tahıl sunusu* onu sunan kâhinin olacak.

Lev.7: 10 Zeytinyağıyla yoğrulmuş ya da kuru tahıl sunuları da Harunoğulları’na aittir. Aralarında eşit olarak bölüşülecektir.”

Esenlik Sunusu

Lev.7: 11 “’RAB’be sunulacak esenlik kurbanının yasası şudur:

Lev.7: 12 Eğer adam sunusunu RAB’be şükretmek için sunuyorsa, sunusunun yanısıra zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine zeytinyağı sürülmüş mayasız yufkalar ve iyice karıştırılmış ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler de sunacak.

Lev.7: 13 RAB’be şükretmek için, esenlik sunusunu* mayalı ekmek pideleriyle birlikte sunacak.

Lev.7: 14 Her sunudan birini RAB’be bağış sunusu olarak sunacak ve o sunu esenlik sunusunun kanını sunağa döken kâhinin olacak.

Lev.7: 15 RAB’be şükretmek için sunulan esenlik kurbanının eti, sununun sunulduğu gün yenecek, sabaha bırakılmayacak.

Lev.7: 16 “’Biri gönülden verilen bir sunu ya da dilediği adağı sunmak istiyorsa, kurbanın eti sununun sunulduğu gün yenecek, artakalırsa ertesi güne bırakılabilecek.

Lev.7: 17 Ancak üçüncü güne bırakılan kurban eti yakılacak.

Lev.7: 18 Esenlik kurbanının eti üçüncü gün yenirse sunu kabul edilmeyecek, geçerli sayılmayacak. Çünkü et kirlenmiş sayılır ve her yiyen suçunun cezasını çekecektir.

Lev.7: 19 "'Kirli sayılan herhangi bir şeye dokunan et yenmemeli, yakılmalıdır. Öteki etlere gelince, temiz sayılan bir insan o etlerden yiyebilir.

Lev.7: 20 Ama biri kirli sayıldığı sürece RAB'be sunulan esenlik kurbanının etini yerse, halkın arasından atılacak.

Lev.7: 21 Ayrıca kirli sayılan herhangi bir şeye, insandan kaynaklanan bir kirliliğe, kirli bir hayvana ya da kirli ve iğrenç bir şeye dokunup da RAB'be sunulan esenlik kurbanının etinden yiyen biri halkın arasından atılacak." Yağ ve Kan Yenmemeli

Lev.7: 22 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.7: 23 "İsrail halkına de ki, 'İster sığır, ister koyun ya da keçi yağı olsun, hayvan yağı yemeyeceksiniz.

Lev.7: 24 Kendiliğinden ölen ya da yabanıl hayvanların parçaladığı bir hayvanın yağı başka şeyler için kullanılabilir, ama hiçbir zaman yenmemeli.

Lev.7: 25 Kim yakılan ve RAB'be sunulan hayvanlardan birinin yağını yerse, halkımın arasından atılacak.

Lev.7: 26 Nerede yaşarsanız yaşayın, hiçbir kuşun ya da hayvanın kanını yemeyeceksiniz.

Lev.7: 27 Kan yiyen herkes halkımın arasından atılacak." Kâhinlerin Payı

Lev.7: 28 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.7: 29 "İsrail halkına de ki, 'RAB'be esenlik kurbanı sunmak isteyen biri, esenlik kurbanının bir parçasını RAB'be sunmalı.

Lev.7: 30 RAB için yakılan sunusunu kendi eliyle getirmeli. Hayvanın yağını döşüyle birlikte getirecek ve döş RAB'bin huzurunda sallamalık bir sunu olarak sallanacak.

Lev.7: 31 Kâhin yağı sunağın üzerinde yakacak, ama döş Harun'la oğullarının olacak.

Lev.7: 32 Esenlik kurbanlarınızın sağ budunu bağış olarak kâhine vereceksiniz.

Lev.7: 33 Harunoğulları arasında esenlik sunusunun* kanını ve yağını kim sunuyorsa, sağ but onun payı olacak.

Lev.7: 34 İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından sallamalık döşü ve bağış olarak sunulan budu aldım. İsrail halkının payı olarak bunları sonsuza dek Kâhin Harun'la oğullarına verdim."

Lev.7: 35 Harun'la oğulları kâhin atandıkları gün RAB için yakılan sunulardan paylarına bu düştü.

Lev.7: 36 RAB onları meshettiği* gün İsrail halkına buyruk vermişti. Adağın bu parçaları gelecek kuşaklar boyunca onların payı olacaktı.

Lev.7: 37 Yakmalık, tahıl, suç, günah, atanma sunularının ve esenlik kurbanlarının yasası budur.

Lev.7: 38 RAB, bu buyruğu çölde, Sina Dağı'nda İsrail halkından kendisine sunu sunmalarını istediği gün Musa'ya vermişti.

Harun'la Oğullarının Kâhin Atanması(Çık.29:1-37)

BÖLÜM 8

Lev.8: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.8: 2-3 "Harun'la oğullarını, kâhin giysilerini, mesh yağını, günah sunusu* olarak sunulacak boğayı, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getir. Bütün topluluğu da oraya çağır."

Lev.8: 4 Musa RAB'bin buyruğunu yerine getirdi. Herkes Buluşma Çadırı'nın önünde toplandı.

Lev.8: 5 Musa topluluğa, "Şimdi RAB'bin buyruğunu yerine getireceğim" dedi.

Lev.8: 6 Harun'la oğullarını öne çıkarıp yıkadı.

Lev.8: 7 Harun'a mintanı giydirdi, beline kuşağı bağladı, üzerine kaftanı, onun üzerine de efodu* giydirdi. Ustaca dokunmuş şeridiyle efodu bağladı.

Lev.8: 8 Üzerine göğüslüğü* taktı, göğüslüğün içine Urim ile Tummim'i* koydu.

Lev.8: 9 Başına sarığı sardı, ön kısmına kutsal tacı, altın levhayı koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

Lev.8: 10 Sonra mesh yağını aldı, Tanrı'nın Konutu'nu ve içindeki her şeyi meshederek* kutsal kıldı.

Lev.8: 11 Yağı yedi kez sunağın üzerine serpti; sunağı, sunağın bütün aletlerini, kazanı ve ayaklıklarını kutsal kılmak için meshetti.

Lev.8: 12 Harun'u kutsal kılmak için başına yağ dökerek meshetti.

Lev.8: 13 Harun'un oğullarını öne çıkardı, onlara mintan giydirdi, bellerine kuşak bağladı, başlarına başlık koydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

Lev.8: 14 Sonra günah sunusu olarak sunulacak boğayı getirdi. Harun'la oğulları ellerini boğanın başına koydular.

Lev.8: 15 Musa boğayı kesti. Sunağı pak kılmak için kanını parmağıyla sunağın boynuzlarına çepeçevre sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. Böylece sunağı arındırıp kutsal kıldı.

Lev.8: 16 Musa hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yaktı.

Lev.8: 17 Boğanın geri kalan kısmını da -derisini, etini, gübresini- ordugahın dışında yaktı. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

Lev.8: 18 Sonra yakmalık sunu* olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular.

Lev.8: 19 Musa koçu kesti, kanını sunağın her yanına döktü.

Lev.8: 20 Koçu parçalara ayırıp parçaları, başını ve iç yağını yaktı.

Lev.8: 21 Bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıkadı ve koçun tümünü sunağın üzerinde yaktı. Bu bir yakmalık sunu, RAB'bi hoşnut eden koku, yakılan sunuydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

Lev.8: 22 Sonra öteki koçu, atanma sunusu olarak sunulacak koçu getirdi. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular.

Lev.8: 23 Musa koçu kesti. Kanını Harun'un sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmaklarına sürdü.

Lev.8: 24 Sonra Harun'un oğullarını öne çıkardı. Onların da sağ kulak memelerine, sağ ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarına kan sürdü. Artan kanı sunağın her yanına döktü.

Lev.8: 25 Hayvanın yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu aldı.

Lev.8: 26 Sonra RAB'bin huzurunda bulunan mayasız ekmek sepetinden bir ekmek, yağlı pide ve yufka alıp hayvanın yağlarının ve sağ budunun üzerine

koydu.

Lev.8: 27 Hepsini Harun'la oğullarının eline verdi. Bunları RAB'bin huzurunda sallamalık sunu olarak salladı.

Lev.8: 28 Sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı. Bunlar atanma sunusu, RAB'bi hoşnut eden koku ve RAB için yakılan sunuydu.

Lev.8: 29 Bundan sonra Musa döşü aldı ve sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı. Atanma sunusu olarak sunulan koçtan Musa'nın payına düşen buydu. Musa her şeyi RAB'bin buyurduğu gibi yaptı.

Lev.8: 30 Musa mesh yağını ve sunağın üzerindeki kanı alıp Harun'la oğullarının ve giysilerinin üzerine serpti. Böylece Harun'u, oğullarını ve giysilerini kutsal kılmış oldu.

Lev.8: 31 Sonra Harun'la oğullarına, "Eti Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde haşlayın" dedi, "'Eti Harun'la oğulları yiyecek diye buyurmuştum. Atanma sunularının bulunduğu sepetteki ekmekle birlikte onu orada yiyin.

Lev.8: 32 Etten ve ekmekten artanı yakın.

Lev.8: 33 Atanma günleriniz doluncaya kadar, yedi gün boyunca Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden ayrılmayın. Çünkü atanmanız yedi gün sürecek.

Lev.8: 34 Bugün yapılan her şeyi günahlarınızı bağışlatmak için RAB buyurdu.

Lev.8: 35 Yedi gün boyunca gece gündüz Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekleyecek, RAB'bin buyruğunu yerine getireceksiniz. Öyle ki, ölmeyesiniz. Bana böyle buyruk verildi."

Lev.8: 36 Böylece Harun'la oğulları RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği bütün buyrukları yerine getirdiler.

Kâhinler Görevlerine Başlıyor

BÖLÜM 9

Lev.9: 1 Sekizinci gün Musa Harun'la oğullarını ve İsrail ileri gelenlerini çağırdı.

Lev.9: 2 Harun'a, "Kendin için günah sunusu* olarak kusursuz bir erkek buzağı, yakmalık sunu* olarak da kusursuz bir koç al, RAB'be sun" dedi,

Lev.9: 3 "Sonra İsrail halkına de ki, 'Günah sunusu olarak bir teke, yakmalık sunu olarak da bir yaşında kusursuz bir buzağı ile bir kuzu alın.

Lev.9: 4 RAB'bin huzurunda esenlik sunusu* olarak kurban edilmek üzere bir

sığır ve bir koçla birlikte zeytinyağıyla yoğrulmuş tahıl sunusu* getirin. Çünkü RAB bugün size görünecektir.”

Lev.9: 5 Musa’nın buyurdukları Buluşma Çadırı’nın önüne getirildi. Herkes yaklaşıp RAB’bin huzurunda toplandı.

Lev.9: 6 Musa, “RAB şunları yapmanızı buyuruyor, o zaman RAB’bin yüceliği size görünecektir” dedi.

Lev.9: 7 Sonra Harun’a, “Sunağa git, günah ve yakmalık sunularını sun” dedi, “Hem kendinin, hem de halkın günahlarını bağışlat. RAB’bin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun, günahlarını bağışlat.”

Lev.9: 8 Böylece Harun sunağa gidip kendisi için günah sunusu olaraksunulacak buzağıyı kesti.

Lev.9: 9 Oğulları buzağının kanını ona getirdiler. Harun parmağını kana batırıp sunağın boynuzlarına sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü.

Lev.9: 10 RAB’bin Musa’ya verdiği buyruğa uygun olarak günah sunusunun yağını, böbreklerini, karaciğerinin perdesini sunakta yaktı.

Lev.9: 11 Etiyle derisini ise ordugahın dışında yaktı.

Lev.9: 12 Sonra yakmalık sunuyu kesti. Oğulları sununun kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü.

Lev.9: 13 Sununun bütün parçalarını ve başını Harun’a verdiler. Harun hepsini sunağın üzerinde yaktı.

Lev.9: 14 Sununun işkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkayıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı.

Lev.9: 15 Bundan sonra Harun halkın sunusunu getirdi. Halkın günahları için sunulacak tekeyi kesti ve ilk sunu gibi bunu da günah sunusu olarak sundu.

Lev.9: 16 Yakmalık sunuyu da kurallara uygun biçimde sundu.

Lev.9: 17 Sonra tahıl sunusunu getirdi. Bir avuç alıp her sabah sunulan yakmalık sunuya ek olarak sunağın üzerinde yaktı.

Lev.9: 18 Halk için esenlik kurbanları olarak sunulacak sığırla koçu da kesti. Oğulları sunuların kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü.

Lev.9: 19 Sığırla koçun yağlarını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, böbreklerini ve karaciğerlerinin perdesini

Lev.9: 20 döşlerin üzerine koydular. Harun yağları sunakta yaktı.

Lev.9: 21 Musa'nın buyurduğu gibi döşleri ve sağ budu sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda salladı.

Lev.9: 22 Harun günah, yakmalık, esenlik sunularını sunduktan sonra ellerini halka doğru uzatarak onları kutsadı ve aşağıya indi.

Lev.9: 23 Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'na girdiler. Dışarı çıkınca halkı kutsadılar. O zaman RAB'bin yüceliği halka göründü.

Lev.9: 24 RAB bir ateş gönderdi. Ateş sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu, yağları yakıp küle çevirdi. Bunu gören halkın tümü sevinçle haykırarak yüzüstü yere kapandı.

Nadav'la Avihu'nun Ölümü

BÖLÜM 10

Lev.10: 1 Harun'un oğulları Nadav'la Avihu buhurdanlarını alıp içlerine ateş, ateşin üstüne de buhur koydular. RAB'bin buyruklarına aykırı bir ateş sundular.

Lev.10: 2 RAB bir ateş gönderdi. Ateş onları yakıp yok etti. RAB'bin huzurunda öldüler.

Lev.10: 3 Musa Harun'a şöyle dedi: "RAB demişti ki, 'Bana hizmet edenler kutsallığıma saygı duyacak Ve halkın tümü beni yüceltecek." Harun hiçbir şey söylemedi.

Lev.10: 4 Musa Harun'un amcası Uzziel'in oğullarını, Mişael'le Elsafan'ı çağırdı, "Gelin, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden kaldırıp ordugahın dışına çıkarın" dedi.

Lev.10: 5 Geldiler ve Musa'nın buyurduğu gibi cesetleri üzerlerindeki mintanlarıyla ordugahın dışına çıkardılar.

Lev.10: 6 Sonra Musa Harun'la oğulları Elazar'la İtamar'a, "Saçlarınızı dağıtmayın, giysilerinizi yırtmayın" dedi, "Yoksa ölürsünüz ve RAB bütün topluluğa öfkelenir. Ama kardeşleriniz, bütün İsrail halkı RAB'bin ateşle yok ettiği bu insanlar için yastutsun.

Lev.10: 7 Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünden ayrılmayın, yoksa ölürsünüz. Çünkü RAB'bin mesh yağıyla kutsandınız." Harun'la oğulları Musa'nın dediğine uydular.

Lev.10: 8 RAB Harun'a şöyle dedi:

Lev.10: 9 “Sen ve oğulların Buluşma Çadırı’na şarap ya da herhangi bir içki içip girmeyin, yoksa ölürsünüz. Kuşaklar boyunca bir kural olsun bu.

Lev.10: 10 Kutsalla bayağı olanı, kirliyle temizi birbirinden ayırt etmelisiniz.

Lev.10: 11 RAB’bin Musa aracılığıyla İsrail halkına bildirdiği bütün kuralları onlara öğretmelisiniz.”

Lev.10: 12 Musa Harun’a ve sağ kalan oğulları Elazar’la İtamar’a şöyle dedi: “RAB için yakılan sunulardan artan tahıl sunusunu* alın, mayasız ekmek yapıp sunağın yanında yiyin. Çünkü çok kutsaldır.

Lev.10: 13 Onu kutsal bir yerde yemelisiniz. Çünkü RAB için yakılan sunulardan senin ve oğullarının payıdır bu. Bana böyle buyruk verildi.

Lev.10: 14-15 Sallamalık döşle bağış olarak sunulan budu ise oğulların ve kızlarınla birlikte temiz bir yerde yemelisin. Çünkü bunlar İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından senin ve çocuklarının payı olarak ayrıldı. Bağış olarak sunulan butlasallamalık döşü, yakılacak sunu yağlarıyla birlikte getirip RAB’bin önünde sallamalık sunu olarak sunacaklar. RAB’bin buyruğu uyarınca bunlar sonsuza dek senin ve çocuklarının payı olacak.”

Lev.10: 16-17 Musa günah sunusu* olarak sunulacak tekeyi soruşturdu, yakılmış olduğunu öğrenince, Harun’un sağ kalan oğulları Elazar’la İtamar’a çok öfkelendi, “Neden günah sunusunu kutsal bir yerde yemediniz?” diye sordu, “O çok kutsaldır. Topluluğun suçunu üstlenmesi ve günahlarını bağışlatmanız için RAB onu sizevermişti.

Lev.10: 18 Tekenin kanı kutsal çadıra getirilmemiş. Buyurduğum gibitekeyi kesinlikle kutsal yerde yemeniz gerekirdi.”

Lev.10: 19 Harun, “Halk bugün RAB’be günah sunusu ve yakmalık sunu* sundu” diye yanıtladı, “Benim başıma ise bunlar geldi. Günah sunusunu bugün yemiş olsaydım, RAB bundan hoşnut olur muydu?”

Lev.10: 20 Musa yanıtı uygun buldu.

Eti Yenen ve Yenmeyen Hayvanlar(Yas.14:3-21)

BÖLÜM 11

Lev.11: 1 RAB Musa’yla Harun’a şöyle dedi:

Lev.11: 2 “İsrail halkına deyin ki, ‘Karada yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz:

Lev.11: 3 Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren hayvanların tümü.

Lev.11: 4 Ancak geviş getiren ve çatal tırnaklı olan hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır.

Lev.11: 5 Kaya tavşanı* geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır.

Lev.11: 6 Tavşan geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır.

Lev.11: 7 Domuz çatal ve yarık tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır.

Lev.11: 8 Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız, sizin için kirlidir.

Lev.11: 9 “’Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Denizde, akarsularda yaşayan pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz.

Lev.11: 10 Denizdeki ve akarsulardaki bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar -suda toplu halde yaşayanlar ve ötekiler- sizin için iğrenç sayılır.

Lev.11: 11 Bunlar sizin için iğrenç sayılacak. Etlerini yemeyecek, leşlerinden tiksineceksiniz.

Lev.11: 12 Suda yaşayan bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar sizin için iğrenç sayılacak.

Lev.11: 13 “’Tiksindirici kuşların etini yemeyecek, şunları iğrenç sayacaksınız: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba,

Lev.11: 14 çaylak, doğan türleri,

Lev.11: 15 bütün karga türleri,

Lev.11: 16 baykuş, puhu, martı, atmaca türleri,

Lev.11: 17 kukumav, karabatak, büyük baykuş,

Lev.11: 18 peçeli baykuş, ishakkuşu, akbaba,

Lev.11: 19 leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa.

Lev.11: 20 “’Dört ayaklı ve kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrençtir.

Lev.11: 21 Ama dört ayaklı ve kanatlı olup ayaklarını sıçramak içinkullanan

bazılarının etini yiyebilirsiniz.

Lev.11: 22 Şunları yiyeceksiniz: Bütün çekirge türleri, küçük çekirge,cırcırböceği, ağustosböceği.

Lev.11: 23 Öbür dört ayaklı, kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrenç sayılır.

Lev.11: 24 “’Sizi kirletecek şeyler şunlardır: Aşağıdaki hayvanların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.11: 25 Kim aşağıdaki hayvanların leşini taşırsa giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.11: 26 Çatal tırnaklı ama tırnağı yarık olmayan ve geviş getirmeyen her hayvan sizin için kirlidir. Bunlara dokunan da kirlenmiş sayılır.

Lev.11: 27 Dört ayaklı hayvanlardan pençelerini yere basarak yürüyenler sizin için kirlidir. Bunların leşine dokunanlar akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.11: 28 Bunların leşini taşıyanlar giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Çünkü bu hayvanlar sizin için kirlidir.

Lev.11: 29-30 “’Küçük kara hayvanları içinde sizin için kirli sayılanlar şunlardır: Gelincik, fare, bütün kertenkele türleri -geko, varan, duvar kertenkelesi, düz keler- bukalemun.

Lev.11: 31 Sizin için kirli sayılan küçük kara hayvanları bunlardır. Bunların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.11: 32 Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. İster tahta kap, ister giysi, ister deri, ister çul olsun suya konmalıdır. Akşama kadar kirli sayılacak ve akşam temizlenmiş olacaktır.

Lev.11: 33 Bunlardan biri toprak kabın içine düşerse, kabın içindekiler kirli sayılacaktır. Toprak kap kırılmalıdır.

Lev.11: 34 Toprak kaptaki sulu yiyecek ve her içecek kirli sayılacaktır.

Lev.11: 35 Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. Üzerine düştüğü ister fırın olsun, ister ocak, parçalanmalıdır. Çünkü onlar kirlidir ve sizin için kirli sayılacaktır.

Lev.11: 36 Ancak kaynak ya da su sarnıcı temiz sayılacaktır; ama bunların leşine dokunan kirli sayılacaktır.

Lev.11: 37 Eğer bu hayvanlardan birinin leşi ekin tohumunun üzerine düşerse, o tohum temiz sayılacaktır.

Lev.11: 38 Ama suya konmuş tohumun içine düşerse, tohum sizin için kirlidir.

Lev.11: 39 “’Eti yenen hayvanlardan biri ölürse, leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.11: 40 Hayvanın leşinden yiyen giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Leşi taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.11: 41 “’Bütün küçük kara hayvanları iğrençtir. Yenmeyecektir.

Lev.11: 42 İster karnı üzerinde sürünen, ister dört ayaklı ya da çok ayaklı canlılar olsun, bunların hiçbirini yemeyeceksiniz. Çünkü bunlar iğrençtir.

Lev.11: 43 Bunların hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin, iğrenç duruma sokmayın, kirli duruma düşmeyin.

Lev.11: 44 Tanrınız RAB benim. Kendinizi kutsayın ve kutsal olun. Çünkü ben kutsalım. Küçük kara hayvanlarının hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin.

Lev.11: 45 Tanrınız olmak için sizi Mısır’dan çıkaran RAB benim. Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.

Lev.11: 46-47 “’Kirli olanı temizden, eti yeneni eti yenmeyenden ayırt edebilmeniz için hayvanlar, kuşlar, suda toplu halde yaşayan bütün canlılar ve küçük kara hayvanlarıyla ilgili yasa budur.”

Doğum Yapan Kadının Paklanması

BÖLÜM 12

Lev.12: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.12: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Bir kadın hamile kalıp erkek çocuk doğurursa, âdet gördüğü günlerde olduğu gibi yedi gün kirli sayılacaktır.

Lev.12: 3 Çocuk sekizinci gün sünnet edilmeli.

Lev.12: 4 Kadın kanamasından paklanmak için otuz üç gün bekleyecek. Pak sayılması için geçmesi gereken bu günler doluncaya dek kutsal bir şeye dokunmayacak, tapınağa girmeyecek.

Lev.12: 5 Ancak, kız çocuk doğurursa, âdet gördüğü günler gibi iki hafta kirli sayılacaktır. Kanamasından paklanmak için altmış altı gün bekleyecektir.

Lev.12: 6 “’Erkek ya da kız çocuk doğuran kadının temiz sayılması için geçmesi

gereken günler dolunca, yakmalık sunu* olarak bir yaşında bir kuzu, günah sunusu* olarak bir güvercin ya da bir kumru getirip Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde kâhine verecektir.

Lev.12: 7 Kâhin bunu RAB'bin huzurunda sunacak ve kadını arıtacak. Böylece kadın kanamasından temizlenmiş sayılacak. Erkek ya da kız doğuran kadınla ilgili yasa budur.

Lev.12: 8 "'Eğer kadının kuzu alacak gücü yoksa, biri yakmalık sunu, öbürü günah sunusu olmak üzere, iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek. Kâhin kadını arıtacak ve kadın temiz sayılacaktır."

Deri Hastalıkları Yasası

BÖLÜM 13

Lev.13: 1 RAB Musa'ya ve Kâhin Harun'a şöyle dedi:

Lev.13: 2 "Bedeninde deri hastalığına dönüşebilecek şiş, kabuk ya da parlak leke bulunan kişi Harun'a, ya da Harun'un kâhin oğullarından birine götürülecek.

Lev.13: 3 Kâhin derideki yaraya bakacak, yarada kıl ağarması varsa ve yara derine inmişse, kişi deri hastalığına yakalanmış demektir. Hastaya bakan kâhin onu kirli ilan edecektir.

Lev.13: 4 Derideki parlak leke beyazsa, derine inmemişse, üzerindeki kıllar ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak.

Lev.13: 5 Yedinci gün yaraya bakacak; yara ilerlememiş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.

Lev.13: 6 Yedinci gün hastaya bir daha bakacak; yara solmuş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı temiz ilan edecek. Yara yalnızca kabuktur. Hasta giysilerini yıkayıp temiz sayılacaktır.

Lev.13: 7 Ancak temiz sayılmak için kâhine muayene olduktan sonra derisindeki kabuk yayılırsa, yine kâhine görünmelidir.

Lev.13: 8 Kâhin kişiye bakacak, derisindeki kabuk yayılmışsa onu kirli ilan edecek. Kişi deri hastalığına yakalanmış demektir.

Lev.13: 9 "Deri hastalığına yakalanan kişi kâhine götürülecek.

Lev.13: 10 Kâhin ona bakacak. Derideki şiş beyazlaşmış, üzerindeki kıllar ağarmışsa, şişkin yarada kızıl et görünüyorsa,

Lev.13: 11 bu müzmin bir deri hastalığıdır. Kâhin kişiyi kirli ilan edecek, ama

kapalı yerde tutmayacaktır. Çünkü kişi zaten kirlenmiştir.

Lev.13: 12 “Eğer deri hastalığı yayılıp kâhinin görebildiği kadarıyla tepeden tırnağa hastanın bütün bedenini kaplamışsa,

Lev.13: 13 kâhin hastaya bakacak ve bedenini hastalık saran kişiyi temiz ilan edecektir. Yaralar beyazlaşmış ve temizdir.

Lev.13: 14 Ama kızıl et görülüyorsa, kişi kirli sayılacaktır.

Lev.13: 15 Kâhin kızıl et görürse, kişiyi kirli ilan edecektir. Kızıl et kirlidir, deri hastalığıdır.

Lev.13: 16 Eğer kızıl et iyileşir, beyazlaşırsa, hasta yine kâhine görünmelidir.

Lev.13: 17 Kâhin hastaya bakacak, yara beyazlaşmışsa, yarayı temiz ilan edecek. Kişi temiz sayılacak.

Lev.13: 18 “Derideki çıban iyileşmiş,

Lev.13: 19 ama bir süre sonra çıbanın yerinde beyaz bir şiş, ya da kırmızımsı-beyaz parlak bir leke oluşmuşsa, kâhine göstermeli.

Lev.13: 20 Kâhin hastaya bakacak, görünen yara derine inmiş, üzerindeki kıllar ağarmışsa, kişiyi kirli ilan edecektir. Çıbanda baş gösteren bir deri hastalığıdır bu.

Lev.13: 21 Ama kâhin hastaya baktığında yarada beyaz kıl yoksa, yara derine inmemiş ve yara solmuşsa, kişiyi yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır.

Lev.13: 22 Eğer derideki yara yayılıyorsa, kâhin kişiyi kirli ilan edecektir; çünkü kişi hastalığa yakalanmış demektir.

Lev.13: 23 Parlak leke geçmemiş ama yayılmamışsa, bu çıban kabuğudur. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir.

Lev.13: 24 “Deride ateş yanığı varsa ve et kırmızımsı-beyaz ya da beyaz, parlak bir leke haline gelmişse,

Lev.13: 25 kâhin yaraya bakmalı. Parlak lekenin üzerindeki kıllar ağarmış, leke derine inmişse, yanıkta deri hastalığı var demektir. Kâhin kişiyi kirli ilan edecektir, çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır.

Lev.13: 26 Ama parlak lekede kıl ağarması yoksa, leke derine inmemiş ve solmuşsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır.

Lev.13: 27 Yedinci gün kişiye yine bakacak, eğer leke deriye yayılmışsa, onu

kirli ilan edecek. Çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır.

Lev.13: 28 Eğer derideki parlak leke geçmemiş, ama yayılmamış ve solmuşsa, yanıktan doğan bir şişliktir. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. Çünkü yanık yarasının kabuğudur bu.

Lev.13: 29 “Bir erkeğin ya da kadının başında ya da çenesinde yara varsa,

Lev.13: 30 kâhin yaraya bakmalı. Yara derine inmişse ve üzerinde ince sarı tüyler varsa, hastayı kirli ilan edecektir. Çünkü hasta uyuzdur. Baş ya da çenede görülen bir deri hastalığıdır.

Lev.13: 31 Ancak kâhin bu tür bir yaraya baktığı zaman, yara derine inmemişse, üzerinde siyah kıl yoksa, hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak.

Lev.13: 32 Yedinci gün yaraya yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, üzerinde sarı kıl yoksa, uyuz derine inmemişse,

Lev.13: 33 hasta tıraş olacak, ama uyuz olan yerlere dokunmayacaktır. Kâhin hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.

Lev.13: 34 Yedinci gün uyuza yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, derine inmemişse, hastayı temiz ilan edecektir. Hasta giysilerini yıkayacak ve temiz sayılacaktır.

Lev.13: 35 Ama hasta temiz ilan edildikten sonra uyuz derisine yayılırsa,

Lev.13: 36 kâhin ona yeniden bakmalı. Uyuz yayılmışsa, yarada sarı kılolup olmamasına bakılmaksızın kişi kirli sayılacaktır.

Lev.13: 37 Ama kâhine göre uyuz ilerlememiş, üzerinde siyah kıl bitmişse, hastalık geçmiş demektir. Kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir.

Lev.13: 38 “Bir erkeğin ya da kadının derisinde beyaz parlak lekeler varsa,

Lev.13: 39 kâhin ona bakmalı. Derideki lekeler beyaz ve solgunsa, sadece deride çıkan kırmızı lekelerdir. Kişi temizdir.

Lev.13: 40 “Eğer adamın saçı dökülmüşse, sadece keldir. Temiz sayılır.

Lev.13: 41 Saçının önü dökülmüşse alnı açılmış demektir. Temiz sayılır.

Lev.13: 42 Ama saçı dökülmüş ya da alnı açılmış adamın başında veya alnında kırmızımsı-beyaz yaralar çıkmışsa, adam deri hastalığına yakalanmış demektir.

Lev.13: 43 Kâhin adama bakacak. Saçı dökülmüş baş ya da alındaki şişler deri hastalığının yol açtığı yaralar gibi kırmızımsı-beyazsa,

Lev.13: 44 adam deri hastalığına yakalanmıştır. Kirlidir. Başındaki yaradan ötürü kâhin kesinlikle onu kirli ilan edecektir.

Lev.13: 45 “Böyle bir hastalığa yakalanan kişinin giysileri yırtık, saçları dağınık olmalı; kişi ağzını örtüp, ‘Kirliyim! Kirliyim! diye bağırmalı.

Lev.13: 46 Hastalığı devam ettiği sürece kirli sayılacaktır, çünkü kirlenmiştir. Halktan uzak, ordugahın dışında yaşamalıdır.” Küfle İlgili Kurallar

Lev.13: 47 “Yün ya da keten bir giyside,

Lev.13: 48 yün ya da keten bir kumaşta, deri ya da deri eşyada küf görülürse,

Lev.13: 49 giyside, deride, deri eşyada, örgü ipinde, kumaşta görülen küf yeşilimsi ya da kırmızımsı bir renk almışsa, kâhine gösterilmelidir.

Lev.13: 50 Kâhin ona bakacak ve yedi gün kapalı bir yerde tutacak.

Lev.13: 51 Yedinci gün ona yine bakacak. Eğer kumaştaki, giysideki veya herhangi bir amaçla kullanılan deri eşyadaki küf yayılmışsa, bu tehlikeli bir küftür. Kirli sayılacaktır.

Lev.13: 52 Üzerinde küf bulunan yün ya da keten giysi, kumaş ya da her türlü deri eşya kâhin tarafından yakılacaktır. Çünkü önü alınamaz bir küftür ve yakılmalıdır.

Lev.13: 53 “Kâhin giyside, kumaşta ya da herhangi bir deri eşyada bulunan küfün yayılmadığını görürse,

Lev.13: 54 buyruk verecek ve küflü eşya yıkanacak. Kâhin onu yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.

Lev.13: 55 Küflü eşya yıkandıktan sonra yeniden kâhine gösterilmeli. Küf yayılmasa bile rengi değişmemişse, kirli sayılacak. Yakılmalıdır. Gerek iç yüzünü, gerekse dış yüzünü küf kemirmiştir.

Lev.13: 56 “Küflü eşya yıkandıktan sonra, küfte bir solma varsa, kâhin giysideki, derideki ya da kumaştaki küflü kısmı yırtacak.

Lev.13: 57 Eğer kumaşta, giyside ya da herhangi bir deri eşyada yine küf görülürse, küf yayılıyor demektir; eşyayı yakacaksın.

Lev.13: 58 Yıkanan giysiden, kumaştan ya da deri bir eşyadan küf geçmişse, yeniden yıkanacak. Sonra temiz sayılacaktır.”

Lev.13: 59 Küfün bulaştığı yün ya da keten giysiyi, kumaşı veya deri eşyayı kirli

ya da temiz ilan etmenin yasası budur.

Deri Hastalarının Paklanması

BÖLÜM 14

Lev.14: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.14: 2 "Deri hastasının temiz kılınacağı gün şu yasa geçerlidir: Hasta kâhine götürülecek.

Lev.14: 3 Kâhin hastaya ordugahın dışında bakacak. Hastalık iyileşmişse,

Lev.14: 4 pak kılınacak kişi için iki temiz, canlı kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu getirilmesini buyuracak.

Lev.14: 5 Kâhinin buyruğuyla kuşlardan biri toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesilecek.

Lev.14: 6 Sonra kâhin canlı kuşu, sedir ağacını, kırmızı ipliği ve mercanköşkotunu akarsuyun üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak

Lev.14: 7 ve pak kılınacak kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edip canlı kuşu kıra salacak.

Lev.14: 8 Pak kılınacak kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve yıkanacak. Bundan sonra pak sayılacak. Artık ordugaha girebilir, ama yedi gün çadırının dışında kalmalı.

Lev.14: 9 Yedinci gün saçını, sakalını, kaşlarını, bedenindeki bütün kılları tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkandıktan sonra temiz sayılacak.

Lev.14: 10 "Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa*ff* ince un ve bir log*fg* zeytinyağı getirecek.D Not 14:10 "Onda üç efa": Yaklaşık 3.9 kg. 14:10,12,15,21,24 "Bir log": Yaklaşık 0.3 lt.

Lev.14: 11 Paklama işiyle görevli kâhin bütün bunları ve pak kılacağı kişiyi RAB'bin huzurunda, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde bekletecek.

Lev.14: 12 Sonra kâhin erkek kuzulardan birini alıp bir log*fg* zeytinyağıyla birlikte RAB'be suç sunusu* olarak sunacak. Sallamalık sunu olarak bunları RAB'bin huzurunda sallayacak.

Lev.14: 13 Erkek kuzuyu günah sunusunun* ve yakmalık sununun* kesildiği kutsal yerde kesecek. Çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhine aittir. Çok kutsaldır.

Lev.14: 14 Kâhin pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına suç sunusunun kanından sürecek.

Lev.14: 15 Sonra bir log*fg* zeytinyağından biraz alarak kendi sol avucuna dökecek.

Lev.14: 16 Sağ elinin parmağını zeytinyağına batırıp RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek.

Lev.14: 17 Pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanı üzerine avucunda kalan yağdan sürecek.

Lev.14: 18 Ayrıca pak kılınacak kişinin başına avucunda kalan yağı sürerek RAB'bin huzurunda onu arıtacak.

Lev.14: 19 Sonra günah sunusunu sunarak pak kılınacak kişiyi kirliliğinden arıtacak ve yakmalık sunuyu kesecek.

Lev.14: 20 Yakmalık sunuyla tahıl sunusunu sunakta sunacak. Böylece kâhin kişiyi arıtacak ve kişi temiz sayılacaktır.

Lev.14: 21 "Eğer kişi yoksulsa ve bunları alacak gücü yoksa, arınmak üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa*fh* ince un ve bir log zeytinyağı alacak.D Not 14:21 "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg.

Lev.14: 22 Gücü oranında biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmaküzere iki kumru ya da iki güvercin sunacak.

Lev.14: 23 Pak kılınmak için sekizinci gün hepsini RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirip kâhine verecek.

Lev.14: 24 Kâhin suç sunusu olan erkek kuzuyla bir log zeytinyağını alıp sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak.

Lev.14: 25 Suç sunusu olan kuzuyu kesecek. Sununun kanını pak kılınan kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına sürecek.

Lev.14: 26 Sonra kendi sol avucuna biraz zeytinyağı dökecek.

Lev.14: 27 Sağ parmağını sol avucundaki yağa batırarak RAB'bin huzurunda yedi kez serpecek.

Lev.14: 28 Avucundaki yağdan pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanını sürdüğü yerlere sürecek.

Lev.14: 29 RAB'bin huzurunda pak kılınacak kişiyi arıtmak üzere avucunda kalan yağı başına sürecek.

Lev.14: 30-31 Sonra kişinin gücü oranında aldığı kumrulardan ya da güvercinlerden birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak tahıl sunusuyla birlikte sunacak. Kâhin böylece pak kılınan kişiyi RAB'bin huzurunda arıtacak."

Lev.14: 32 Deri hastası olup da temiz kılınmaya parasal gücü yetmeyen kişiler için bu yasa geçerlidir.

Küften Kurtulma

Lev.14: 33 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi:

Lev.14: 34 "Size mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine gittiğiniz zaman, ülkenizdeki bir eve küf hastalığı gönderirsem,

Lev.14: 35 ev sahibi gidip kâhine, 'Evimde küfe benzer bir hastalık gördüm diye haber vermeli.

Lev.14: 36 Kâhin küfe bakmaya gitmeden önce, evdeki her şeyin kirli sayılmaması için evin boşaltılmasını buyuracak. Sonra evi görmeye gidecek.

Lev.14: 37 Duvarlara yayılan küfe bakacak. Eğer küf yeşilimsi ya da kırmızımsı lekeler halindeyse ve duvarın içine işlemişse,

Lev.14: 38 kâhin evi terk edecek ve yedi gün süreyle kapalı tutacak.

Lev.14: 39 Yedinci gün geri dönecek ve eve yine bakacak. Eğer küf duvarlara yayılmışsa,

Lev.14: 40 küflü taşları söküp kentin dışına, kirli sayılan bir yere atmaları için buyruk verecek.

Lev.14: 41 Evin içindeki bütün sıvayı kazdıracak. Moloz kentin dışına, kirli sayılan bir yere dökülecek.

Lev.14: 42 Sökülen taşların yerine başka taşlar koyup evi yeniden sıvayacaklar.

Lev.14: 43 "Taşları sökülüp sıvası kazınan evde yeni sıva yapıldıktan sonra küf yine ortaya çıkarsa,

Lev.14: 44 kâhin gidip eve bakacak. Küf yayılmışsa, önü alınamaz demektir. Ev kirli sayılır.

Lev.14: 45 Yıkılmalıdır. Taşları, keresteleri, bütün harcı kent dışına, kirli sayılan bir yere atılmalıdır.

Lev.14: 46 Evin kapalı olduğu günlerde, eve giren biri akşama kadar kirli sayılacak.

Lev.14: 47 O evde yatan ya da yemek yiyen biri giysilerini yıkamalı.

Lev.14: 48 “Ev sıvandıktan sonra kâhin eve girip bakacak, küf yayılmamışsa evi temiz ilan edecek. Çünkü küf geçmiş demektir.

Lev.14: 49 Evi paklamak için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu alacak.

Lev.14: 50 Kuşlardan birini toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesecek.

Lev.14: 51 Sedir ağacını, mercanköşkotunu, kırmızı ipliği, canlı kuşu alıp kesilen kuşun kanına ve akarsuya batıracak. Yedi kez eve serpecek.

Lev.14: 52 Böylece kuşun kanı, akarsu, canlı kuş, sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplikle evi paklamış olacak.

Lev.14: 53 Sonra canlı kuşu kent dışına, kıra salacak. Böylece evin kirliliğini bağışlatacak ve ev temiz sayılacaktır.”

Lev.14: 54-56 Her türlü deri hastalığı, uyuz, giysiye ya da eve bulaşan küf, şiş, kabuk ya da parlak lekelerle ilgili yasa budur.

Lev.14: 57 Bunların ne zaman kirli, ne zaman temiz olduğu bu yasaya göre bilinebilir. Deri hastalığı yasası budur.

Bedensel Akıntının Yol Açtığı Kirlilik

BÖLÜM 15

Lev.15: 1 RAB Musa’yla Harun’a şöyle dedi:

Lev.15: 2 “İsrail halkına deyin ki, ‘Adamın erkeklik organında akıntıvarsa, akıntı kirlidir.

Lev.15: 3 Akıntı ister devam etsin, ister kesilsin adamı kirletir. Akıntının neden olduğu kirlilikler şunlardır:

Lev.15: 4 Üzerinde yattığı her yatak ve oturduğu her şey kirli sayılacaktır.

Lev.15: 5 Kim yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak,akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 6 Adamın üzerine oturduğu bir eşyaya oturan da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 7 Kim akıntısı olan adamın bedenine dokunursa giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 8 Eğer akıntısı olan adam temiz bir adama tükürürse, o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 9 Akıntısı olan adamın bindiği her eyer kirli sayılacaktır.

Lev.15: 10 Adamın üzerine oturduğu ya da yattığı herhangi bir eşyaya dokunan, akşama kadar kirli sayılacaktır. Bu eşyaları taşıyan herkes giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 11 Akıntısı olan adam ellerini yıkamadan kime dokunursa o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 12 Akıntısı olan adamın dokunduğu toprak kap parçalanacak, tahta kap ise suyla çalkalanacaktır.

Lev.15: 13 “’Eğer adamın akıntısı kesilirse, paklanmak için yedi gün bekleyecek. Sonra giysilerini yıkayacak, akarsuda yıkanacak ve temiz sayılacak.

Lev.15: 14 Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp RAB’bin huzuruna, Buluşma Çadırı’nın giriş bölümüne gelecek ve bunları kâhine verecek.

Lev.15: 15 Kâhin birini günah sunusu*, ötekini yakmalık sunu* olarak sunacak. Böylece akıntısı olan adamı RAB’bin huzurunda arıtacak.

Lev.15: 16 “’Eğer bir adamdan meni akarsa, bedeninin tümünü yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 17 Üzerine meni bulaşan her giysi ya da deri eşya yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 18 Bir adam kadınla cinsel ilişkide bulunurken menisi akarsa, ikisi de yıkanacak ve akşama kadar kirli sayılacaklardır.

Lev.15: 19 “’Âdet gördüğü için kan kaybeden kadın yedi gün kirli sayılacak. Ona dokunan da akşama kadar kirli sayılacak.

Lev.15: 20 Âdet gördüğü günlerde kadının üzerinde yattığı ya da oturduğu her şey kirli sayılacaktır.

Lev.15: 21 Kim kadının yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak,

akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 22 Kim kadının üzerine oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, o da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 23 Kadının yatağındaki ya da oturduğu şeyin üzerindeki herhangi bir eşyaya dokunan herkes akşama kadar kirli sayılacaktır.

Lev.15: 24 Âdet gören kadının kirliliği onunla yatan adama da bulaşır. Adam yedi gün kirli kalır ve yattığı her yatak kirli sayılır.

Lev.15: 25 “’Eğer bir kadının âdet günleri dışında uzun süreli bir kanaması varsa, ya da kanaması âdet günlerinden sonra da devam ediyorsa, kanaması olduğu sürece âdet günlerinde olduğu gibi kirli sayılır.

Lev.15: 26 Kanaması olduğu sürece, âdet günlerinde olduğu gibi, yattığı her yatak ve üzerine oturduğu her şey kirli sayılacaktır.

Lev.15: 27 Kim bunlara dokunursa kirli sayılacak. Giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli kalacaktır.

Lev.15: 28 “’Ama kanama durursa, kadın yedi gün bekleyecek, sonra temiz sayılacaktır.

Lev.15: 29 Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp Buluşma Çadırı’nın giriş bölümüne getirecek ve bunları kâhine verecek.

Lev.15: 30 Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece kadını kanamasından doğan kirlilikten RAB’bin huzurunda arıtacak.

Lev.15: 31 “’İsrail halkını kirliliğinden arındıracaksın. Öyle ki, aralarında bulunan konutumu kirletip kirlilik içinde ölmesinler.”

Lev.15: 32-33 Akıntısı olan, boşalarak kirlenen adam, âdet gören kadın, akıntısı olan erkek ya da kadın ve kirli sayılan kadınla yatan erkekle ilgili yasa budur.

Günahları Bağışlatma Günü(Lev.23:26-32; Say.29:7-11)

BÖLÜM 16

Lev.16: 1-2 RAB’bin huzuruna yaklaştıkları için ölen Harun’un iki oğlunun ölümünden sonra RAB Musa’ya şöyle dedi: “Ağabeyin Harun’a de ki, perdenin arkasındaki En Kutsal Yer’e* ikide bir girmesin, Antlaşma Sandığı’nın* üzerindeki Bağışlanma Kapağı’na*fı* yaklaşmasın. Yoksa ölür. Çünkü ben kapağın üstünde, bulut içinde görünüyorum.D Not 16:1-2 “Bağışlanma Kapağı” diye çevrilen İbranice “Kapporet” sözcüğü Tanrı’nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı’yla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu.

Lev.16: 3 Harun En Kutsal Yer'e ancak günah sunusu* olarak bir boğa, yakmalık sunu* olarak da bir koç sunarak girebilir.

Lev.16: 4 Kutsal keten mintan, keten don giyecek, keten kuşak bağlayacak, keten sarık saracak. Bunlar kutsal giysilerdir. Bunları giymeden önce yıkanacak.

Lev.16: 5 İsrail topluluğu günah sunusu olarak Harun'a iki teke, yakmalık sunu olarak bir koç verecek.

Lev.16: 6 "Harun boğayı kendisi için günah sunusu olarak sunacak. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak.

Lev.16: 7 Sonra iki tekeyi alıp RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne götürecek.

Lev.16: 8 İkisi üzerine kura çekecek. Biri RAB için, biri Azazel*fi* için.D Not 16:8,10,26 "Azazel": Çölde yaşayan bir cin olduğu sanılıyor.

Lev.16: 9 Harun kurada RAB'be düşen tekeyi getirip günah sunusu olaraksunacak.

Lev.16: 10 Azazel'e düşen tekeyi ise halkın günahlarını bağışlatmak için canlı olarak RAB'be sunacak. Onu çöle salıp Azazel'e gönderecek.

Lev.16: 11 "Harun kendisi için günah sunusu olarak boğayı getirecek. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak. Bu günah sunusunu kendisi için kesecek.

Lev.16: 12 RAB'bin huzurunda bulunan sunağın üzerindeki korları buhurdana koyup iki avuç dolusu ince öğütülmüş güzel kokulu buhurla perdenin arkasına geçecek.

Lev.16: 13 Orada, RAB'bin huzurunda buhuru korların üzerine koyacak; buhurun dumanı Levha Sandığı'nın*fj* üzerindeki Bağışlanma Kapağı'nı kaplayacak. Öyle ki, Harun ölmesin.D Not 16:13 "Levha Sandığı": Antlaşma Sandığı diye de bilinir.

Lev.16: 14 Sonra boğanın kanını alıp parmağıyla kapağın üzerine, doğuya doğru serpecek. Kapağın önünde yedi kez bunu yineleyecek.

Lev.16: 15 "Bundan sonra, halk için günah sunusu olarak tekeyi kesecek. Kanını perdenin arkasına götürecek. Boğanın kanıyla yaptığı gibi tekenin kanını da Bağışlanma Kapağı'nın üzerine ve önüne serpecek.

Lev.16: 16 Böylece En Kutsal Yer'i İsrail halkının kirliliklerinden, isyanlarından, bütün günahlarından arındıracak. Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak.

Çünkü kirli insanların arasında bulunuyor.

Lev.16: 17 Harun kendisi, ailesi ve bütün İsrail topluluğunun günahlarını bağışlatmak için En Kutsal Yer'e girdiğinde, dışarı çıkıncaya kadar Buluşma Çadırı'nda hiç kimse bulunmayacak.

Lev.16: 18 Harun RAB'bin huzurunda bulunan sunağa çıkıp sunağı arındıracak, boğanın ve tekenin kanını sunağın boynuzlarına çepeçevre sürecek.

Lev.16: 19 Kanı parmağıyla yedi kez sunağa serpecek. Böylece sunağı İsrail halkının kirliliğinden arındırıp kutsal kılacak.

Lev.16: 20 "Harun En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındırdıktan sonra, canlı tekeyi sunacak.

Lev.16: 21 İki elini tekenin başına koyacak, İsrail halkının bütün suçlarını, isyanlarını, günahlarını açıklayarak bunları tekenin başına aktaracak. Sonra bu iş için atanan bir adamla tekeyi çöle gönderecek.

Lev.16: 22 Teke İsrail halkının bütün suçlarını yüklenerek ıssız bir ülkeye taşıyacak. Adam tekeyi çöle salacak.

Lev.16: 23 "Sonra Harun Buluşma Çadırı'na girecek. En Kutsal Yer'e girerken giydiği keten giysileri çıkarıp orada bırakacak.

Lev.16: 24 Kutsal bir yerde yıkanıp kendi giysilerini giyecek. Sonra çıkıp kendisi ve halk için getirilen yakmalık sunuları sunacak, kendisinin ve halkın günahlarını bağışlatacak.

Lev.16: 25 Günah sunusunun yağını sunakta yakacak.

Lev.16: 26 "Tekeyi Azazel'e gönderen adam giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek.

Lev.16: 27 Günah sunusu olarak sunulan ve kanları günahları bağışlatmak için En Kutsal Yer'e getirilen boğa ile teke ordugahın dışına çıkarılacak. Derileri, etleri, gübreleri yakılacak.

Lev.16: 28 Bunları yakan kişi giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek.

Lev.16: 29 "Aşağıdakiler sizin için sürekli bir yasa olacak: Yedinci ayın* onuncu günü isteklerinizi denetleyeceksiniz. Gerek İsraililer'den, gerekse aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse çalışmayacak.

Lev.16: 30 Çünkü o gün, Kâhin Harun sizi pak kılmak için günahlarınızı bağışlatacaktır. RAB'bin huzurunda bütün günahlarınızdan arınacaksınız.

Lev.16: 31 O gün Şabat'tır*, sizin için dinlenme günüdür. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Bu sürekli bir yasadır.

Lev.16: 32 Babasının meshedip* kendi yerine atadığı kâhin günahlarıbağışlatacak. Kutsal keten giysileri giyecek.

Lev.16: 33 En Kutsal Yer'i, Buluşma Çadırı'nı, sunağı arındıracak; kâhinlerin ve bütün topluluğun günahlarını bağışlatacak.

Lev.16: 34 "Bu sizin için sürekli bir yasadır: İsrail halkının bütün günahlarını yılda bir kez bağışlatmak için verildi." Ve Harun RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı.

Kan Yemek Yasaktır

BÖLÜM 17

Lev.17: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.17: 2 "Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, 'RAB'bin buyruğu şudur:

Lev.17: 3 İsrailliler'den kim ordugahın içinde ya da dışında bir sığır, bir kuzu ya da keçi kurban eder

Lev.17: 4 ve onu Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, RAB'bin Konutu'nun önüne, RAB'be sunmak üzere getirmezse, kan dökmüş sayılacak ve halkın arasından atılacaktır.

Lev.17: 5 Öyle ki, İsrailliler açık kırlarda kestikleri kurbanları RAB'bin huzuruna, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne, kâhine getirsinler ve esenlik sunusu* olarak RAB'be kurban etsinler.

Lev.17: 6 Kâhin sununun kanını Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde RAB'bin sunağı üzerine dökecek, yağını da RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakacak.

Lev.17: 7 İsrail halkı taptığı teke ilahlara*fk* artık kurban kesmeyecek. Bu yasa kuşaklar boyunca geçerli olacak. D Not 17:7 "Teke ilahlar" ya da "Teke görünümlü cinler."

Lev.17: 8 "Onlara de ki, 'İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim yakmalık sunu* veya kurban sunar da,

Lev.17: 9 onu RAB'be sunmak için Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirmezse, halkın arasından atılacaktır.

Lev.17: 10 “’İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim kan yerse, ona öfkeyle bakacağım ve halkımın arasından atacağım.

Lev.17: 11 Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahtan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır.

Lev.17: 12 Bundan dolayı İsrail halkına, Sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan yemeyecek, dedim.

Lev.17: 13 “’İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim eti yenen bir hayvan veya kuş avlarsa, kanını akıtıp toprakla örtecektir.

Lev.17: 14 Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Bundan dolayı İsrail halkına, Hiçbir etin kanını yemeyeceksiniz, dedim. Çünkü her canlıya yaşam veren kandır. Onu yiyen halkın arasından atılacaktır.

Lev.17: 15 “’Yerli olsun, yabancı olsun ölü bulduğu ya da yabanıl hayvanların parçaladığı bir hayvanın leşini yiyen herkes giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. Ancak bundan sonra temiz sayılacaktır.

Lev.17: 16 Eğer giysilerini yıkamaz ve yıkanmazsa suçunun cezasını çekecektir.”

Yasak İlişkiler

BÖLÜM 18

Lev.18: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.18: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Tanrınız RAB benim.

Lev.18: 3 Mısır’da bir süre yaşadınız; onların törelerine göre yaşamayacaksınız. Sizleri Kenan ülkesine götürüyorum. Onlar gibi de yaşamayacaksınız. Onların kurallarına uymayacaksınız.

Lev.18: 4 Benim kurallarımı yerine getirecek, ilkelerime göre yaşayacaksınız. Tanrınız RAB benim.

Lev.18: 5 Kurallarıma, ilkelerime sarılın. Çünkü onları yerine getiren onlar sayesinde yaşayacaktır. RAB benim.

Lev.18: 6 “’Hiçbiriniz cinsel ilişkide bulunmak için yakın akrabasına yaklaşmayacak. RAB benim.

Lev.18: 7 Annenle cinsel ilişkide bulunarak babanın namusuna dokunmayacaksın. O senin annendir. Onunla ilişki kurmayacaksın.

Lev.18: 8 Babanın karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Babanın namusudur o.

Lev.18: 9 Annenden ya da babandan olan, ister seninle aynı evde doğmuşolsun, ister olmasın üvey kızkardeşlerinden biriyle cinsel ilişki kurmayacaksın.

Lev.18: 10 Kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onların namusu senin namusundur.

Lev.18: 11 Babanın evlendiği kadından doğan kızla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babandan olmadır, senin kızkardeşin sayılır.

Lev.18: 12 Halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babanın yakın akrabasıdır.

Lev.18: 13 Teyzenle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o annenin yakın akrabasıdır.

Lev.18: 14 Amcanın namusuna dokunmayacaksın. Karısına yaklaşmayacaksın, çünkü o senin yengendir.

Lev.18: 15 Gelininle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü oğlunun karısıdır. Onunla ilişki kurmayacaksın.

Lev.18: 16 Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o kardeşinin namusudur.

Lev.18: 17 Bir kadının hem kendisiyle, hem kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kadının kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onlar kadının yakın akrabasıdır. Onlara yaklaşmak alçaklıktır.

Lev.18: 18 Karın yaşadığı sürece onun kızkardeşini kuma olarak almayacak ve onunla cinsel ilişki kurmayacaksın.

Lev.18: 19 “’Âdet gördüğü için kirli sayılan bir kadınla cinsel ilişki kurmayacaksın.

Lev.18: 20 Komşunun karısıyla cinsel ilişki kurarak kendini kirletmeyeceksin.

Lev.18: 21 İlah Molek’e* ateşte kurban edilmek üzere çocuklarından hiçbirini vermeyeceksin. Tanrın’ın adına leke getirmeyeceksin. RAB benim.

Lev.18: 22 Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir.

Lev.18: 23 Bir hayvanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kendini kirletmiş olursun. Kadınlar cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşmayacak. Sapıklıktır bu.

Lev.18: 24 “Bu davranışların hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin. Çünkü önünüzden kovacağım uluslar böyle kirlendiler.

Lev.18: 25 Onların yüzünden ülke bile kirlendi. Günahından ötürü ülkeyi cezalandırdım. Ülke, üzerinde yaşayan halkı kusuyor.

Lev.18: 26 İster yerli olsun, ister aranızda yaşayan yabancılar olsun kurallarıma ve ilkelerime göre yaşayacaksınız. Bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacaksınız.

Lev.18: 27 Sizden önce bu ülkede yaşayan insanlar bütün bu iğrençlikleri yaparak ülkeyi kirlettiler.

Lev.18: 28 Eğer siz de ülkeyi kirletirseniz, ülke sizden önceki uluslara yaptığı gibi sizi de kusar.

Lev.18: 29 “’Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa halkın arasından atılacaktır.

Lev.18: 30 Buyruklarımı yerine getirin, sizden önceki insanların iğrenç törelerine uyarak kendinizi kirletmeyin. Tanrınız RAB benim.”

Adalet ve Kutsallık Yasaları

BÖLÜM 19

Lev.19: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.19: 2 “İsrail topluluğuna de ki, ‘Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım.

Lev.19: 3 “’Herkes annesine babasına saygı göstersin. Şabat* günlerimi tutun. Tanrınız RAB benim.

Lev.19: 4 “’Putlara tapmayın. Kendinize dökme ilahlar yapmayın. Tanrınız RAB benim.

Lev.19: 5 “’RAB için esenlik kurbanı keseceğiniz zaman kabul edilecek biçimde*fl* kesin.D Not 19:5 “Kabul edilecek biçimde” ya da “Kabul edilmeniz için”.

Lev.19: 6 Kurban eti, kestiğiniz gün ya da ertesi gün yenecek. Üçüncü güne kalan et yakılacak.

Lev.19: 7 Üçüncü gün yenirse iğrenç sayılır. Kabul olmayacaktır.

Lev.19: 8 Onu yiyen suçunun cezasını çekecektir. Çünkü RAB’bin gözünde kutsal olanı bayağılaştırmıştır. Halkın arasından atılacaktır.

Lev.19: 9 “’Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlanızı sınırlarına kadar biçmeyeceksiniz. Artakalan başakları toplamayacaksınız.

Lev.19: 10 Bağbozumunda bağınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.

Lev.19: 11 “’Çalmayacaksınız. Hile yapmayacaksınız. Birbirinize yalan söylemeyeceksiniz.

Lev.19: 12 Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksiniz. Tanrınız’ın adını aşağılamış olursunuz. RAB benim.

Lev.19: 13 “’Komşuna haksızlık etmeyecek, onu soymayacaksın. İşçinin alacağını sabaha bırakmayacaksın.

Lev.19: 14 Sağıra lanet etmeyecek, körün önüne engel koymayacaksın. Tanrın’dan korkacaksın. RAB benim.

Lev.19: 15 “’Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula ayrıcalık göstermeyecek, güçlüyü kayırmayacaksın. Komşunu adaletle yargılayacaksın.

Lev.19: 16 Halkının arasında onu bunu çekiştirerek dolaşmayacaksın. Komşunun canına zarar vermeyeceksin. RAB benim.

Lev.19: 17 “’Kardeşine yüreğinde nefret beslemeyeceksin. Komşun günahişlerse onu uyaracaksın. Yoksa sen de günah işlemiş olursun.

Lev.19: 18 Öç almayacaksın. Halkından birine kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin. RAB benim.

Lev.19: 19 “’Kurallarımı uygulayın. Farklı cinsten iki hayvanı çiftleştirme. Tarlana iki çeşit tohum ekme. Üzerine iki tür iplikle dokunmuş giysi giyme.

Lev.19: 20 “’Bir adam bir cariyeyle yatarsa, eğer kadın nişanlı, bedeli ödenmemiş ya da azat edilmemişse, ikisi de cezalandırılacak ama öldürülmeyecek. Çünkü kadın özgür değildir.

Lev.19: 21 Adam RAB’be, Buluşma Çadırı’nın giriş bölümüne, suç sunusu* olarak bir koç getirecek.

Lev.19: 22 Kâhin bu koçla adamın işlediği günahı RAB’bin önünde bağışlatacak ve adam bağışlanacak.

Lev.19: 23 “’Kenan ülkesine girdiğinizde bir meyve ağacı dikerseniz, ilk üç yıl meyvesini kirli ve yasak sayın, yemeyin.

Lev.19: 24 Dördüncü yıl ağacın bütün meyvesi şükran sunusu olarak RAB için kutsal sayılacak.

Lev.19: 25 Beşinci yıl ağacın meyvesini yiyebilirsiniz. Böylece ağaç daha bol ürün verir. Tanrınız RAB benim.

Lev.19: 26 “’Kanlı et yemeyeceksiniz. Kehanette bulunmayacak, falcılık yapmayacaksınız.

Lev.19: 27 Başınızın yan tarafındaki saçları kesmeyecek, sakalınızın kenarlarına dokunmayacaksınız.

Lev.19: 28 Ölüler için bedeninizi yaralamayacak, dövme yaptırmayacaksınız. RAB benim.

Lev.19: 29 “’Kızını fahişeliğe sürükleyip rezil etme. Yoksa fahişelik yayılır ve ülke ahlaksızlıkla dolup taşar.

Lev.19: 30 Şabat günlerimi tutacaksınız. Tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim.

Lev.19: 31 “’Cincilere, ruh çağıranlara yönelmeyin. Onlara danışmayın, kirlenirsiniz. Tanrınız RAB benim.

Lev.19: 32 “’Ak saçlı insanların önünde ayağa kalkacak, yaşlılara saygı göstereceksin. Tanrın’dan korkacaksın. RAB benim.

Lev.19: 33 “’Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın.

Lev.19: 34 Ona sizden biriymiş gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısır’da yabancıydınız. Tanrınız RAB benim.

Lev.19: 35 “’Yargılarken, uzunluk ve sıvı ölçerken, ağırlık tartarken haksızlık yapmayın.

Lev.19: 36 Doğru terazi, ağırlık taşı, efa ve hin kullanın. Mısır’dan sizi çıkaran Tanrınız RAB benim.

Lev.19: 37 Kurallarımın, ilkelerimin tümüne uyacak ve onları yerine getireceksiniz. RAB benim.”

Günahın Bedeli

BÖLÜM 20

Lev.20: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.20: 2 “İsrail halkına de ki, ‘İsraillilerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan kim çocuklarından birini ilah Molek’e* sunarsa, kesinlikle öldürülecek. Ülke halkı onu taşlayacak.

Lev.20: 3 Kim çocuğunu Molek’e sunarak tapınağımı kirletir, kutsal adıma leke sürerse, ona öfkeyle bakacağım. Onu halkımın arasından atacağım.

Lev.20: 4 Adam çocuğunu Molek’e sunar da, ülke halkı bunu görmezden gelir, onu öldürmezse,

Lev.20: 5 adama ve ailesine öfkeyle bakacağım. Hem onu, hem de bana ihanet edip onu izleyerek Molek’e tapanların hepsini halkımın arasından atacağım.

Lev.20: 6 “’Kim cincilere, ruh çağıranlara danışır, bana ihanet ederse, ona öfkeyle bakacak, halkımın arasından atacağım.

Lev.20: 7 Kendinizi kutsayın, kutsal olun. Tanrınız RAB benim.

Lev.20: 8 Kurallarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. Sizi kutsal kılan RAB benim.

Lev.20: 9 “’Annesine ya da babasına lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir. Annesine ya da babasına lanet ettiği için ölümü hak etmiştir.

Lev.20: 10 “’Biri başka birinin karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina ederse, hem kendisi, hem de zina ettiği kadın kesinlikle öldürülecektir.

Lev.20: 11 Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir.

Lev.20: 12 Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülecektir. Rezillik etmişler, ölümü hak etmişlerdir.

Lev.20: 13 Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürülecekler. Ölümü hak etmişlerdir.

Lev.20: 14 Bir adam hem bir kızla, hem de kızın annesiyle evlenirse, alçaklık etmiş olur. Aranızda böyle alçaklıklar olmasın diye üçü de yakılacaktır.

Lev.20: 15 Bir hayvanla cinsel ilişki kuran adam kesinlikle öldürülecek, hayvansa kesilecektir.

Lev.20: 16 Bir kadın cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşırsa, kadını da hayvanı da kesinlikle öldüreceksiniz. Ölümü hak etmişlerdir.

Lev.20: 17 “’Bir adam anne ya da baba tarafından üvey olan kızkardeşiyle

evlenir, cinsel ilişki kurarsa, utançtır. Açıkça aşağılanıp halkın arasından atılacaklardır. Adam kızkardeşiyle ilişki kurduğu için suçunun cezasını çekecektir.

Lev.20: 18 Âdet gören bir kadınla yatıp cinsel ilişki kuran adam kadının akıntılı yerini açığa çıkarmış, kadın da buna katılmış olur. İkisi de halkın arasından atılacaktır.

Lev.20: 19 "'Teyzenle ya da halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü yakın akrabanın namusudur. İkiniz de suçunuzun cezasını çekeceksiniz.

Lev.20: 20 "'Amcasının karısıyla cinsel ilişki kuran adam, amcasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de günahlarının cezasını çekecek ve çocuk sahibi olmadan öleceklerdir.

Lev.20: 21 Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur. Kardeşinin namusunu lekelemiştir. Çocuk sahibi olmayacaklardır.

Lev.20: 22 "'Bütün kurallarıma, ilkelerime uyacak, onları yerine getireceksiniz. Öyle ki, yaşamak üzere sizi götüreceğim ülke sizi dışarı kusmasın.

Lev.20: 23 Önünüzden kovacağım ulusların törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bu kötülükleri yaptılar. Bu yüzden onlardan nefret ettim.

Lev.20: 24 Oysa, Siz onların topraklarını sahipleneceksiniz. Bal ve süt akan bu ülkeyi size mülk olarak vereceğim, dedim. Sizi öteki uluslardan ayrı tutan Tanrınız RAB benim.

Lev.20: 25 "'Temiz hayvanlarla kuşları kirli olanlardan ayırt edeceksiniz. Sizin için kirli ilan ettiğim hayvanlarla, kuşlarla, küçük kara hayvanlarıyla kendinizi kirletmeyeceksiniz.

Lev.20: 26 Benim için kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kutsalım. Bana ait olmanız için sizi öbür halklardan ayrı tuttum.

Lev.20: 27 "'Cincilik yapan ve ruh çağıran ister erkek olsun, ister kadın olsun kesinlikle öldürülecektir. Onları taşlayacaksınız. Ölümlerinden kendileri sorumludur."

Kâhinlerle İlgili Kurallar

BÖLÜM 21

Lev.21: 1-2 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Harun soyundan gelen kâhinlere de ki, 'Kâhinlerden hiçbiri yakın akrabası olan annesi, babası, oğlu, kızı ve kardeşi dışında, halkından birinin ölüsüyle kendini kirletmesin.

Lev.21: 3 Yanında kalan evlenmemiş kızkardeşi için kendini kirletebilir.

Lev.21: 4 Halkı arasında bir büyük olarak kendini kirletmemeli, adına leke getirmemeli.

Lev.21: 5 “’Kâhinler yas tutarken başlarını tıraş etmeyecek, sakallarının uçlarını kesmeyecek, bedenlerini yaralamayacaklar.

Lev.21: 6 Tanrıları için kutsal olacaklar, Tanrıları’nın adını lekelemeyecekler. Çünkü onlar Tanrıları RAB’be yakılan sunu ve yiyecek sunusu sunuyorlar. Kutsal olmaları gerekir.

Lev.21: 7 Kâhinler fahişelerle, kirletilmiş kadınlarla, boşanmış kadınlarla evlenmeyecek. Çünkü kâhin Tanrı için kutsal olmalıdır.

Lev.21: 8 Onu kutsal sayın. Çünkü yiyecek sunusunu Tanrınız’a o sunuyor. Sizin için kutsaldır. Çünkü ben kutsalım, sizi kutsal kılan RAB benim.

Lev.21: 9 Bir kâhinin kızı fahişelik yaparak kendini kirletirse, hem kendini hem de babasını rezil etmiş olur. Yakılmalıdır.

Lev.21: 10 “’Öbür kâhinler arasından başına mesh yağı dökülen ve özel giysiler giymek üzere atanan başkâhin, saçlarını dağıtmayacak, giysilerini yırtmayacak.

Lev.21: 11 Hiçbir ölüye yaklaşmayacak. Ölen annesi, babası bile olsa kendini kirletmeyecek.

Lev.21: 12 Tapınak hizmetinden ayrılmayacak, Tanrısı’nın Tapınağı’nı kirletmeyecek. Çünkü Tanrı’nın buyurduğu mesh yağıyla Tanrısı’na adanmıştır. RAB benim.

Lev.21: 13 Başkâhinin evleneceği kadın bakire olmalıdır.

Lev.21: 14 Dul, boşanmış, kirletilmiş ya da fahişe bir kadınla evlenmeyecek. Yalnız kendi halkından bakire bir kızla evlenebilir.

Lev.21: 15 Böylece halkının arasında çocuklarına leke sürmemiş olur. Onu kutsal kılan RAB benim.”

Lev.21: 16 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.21: 17 “Harun’a de ki, ‘Soyundan gelecek kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç kimse yiyecek sunusu sunmak üzere Tanrısı’na yaklaşmasın.

Lev.21: 18 Kusurlu olan, sunağa yaklaşamaz: Kör, topal, yüzü arızalı, organlarından biri aşırı büyümüş,

Lev.21: 19 kolu veya ayağı kırık,

Lev.21: 20 kambur, cüce, gözü özürlü, uyuz, yarası kabuk bağlamış ya da hadım.

Lev.21: 21 Kâhin Harun'un soyundan bu kusurlara sahip hiç kimse RAB için yakılan sunuyu sunmak üzere sunağa yaklaşmayacak. Çünkü kusurludur. Tanrısı'na yiyecek sunusu sunmak üzere sunağa yaklaşamaz.

Lev.21: 22 Böyle bir adam Tanrısı'na sunulan kutsal ve en kutsal yiyecekleri yiyebilir.

Lev.21: 23 Ancak perdeye ve sunağa yaklaşmayacaktır. Çünkü kusurludur. Tapınağımı kirletmesin. Onları kutsal kılan RAB benim."

Lev.21: 24 Musa Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına bunları anlattı.

Sunuları Kimler Yiyecek

BÖLÜM 22

Lev.22: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.22: 2 "Harun'a ve oğullarına de ki, 'İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulardan uzak dursunlar. Kutsal adıma leke sürmesinler. RAB benim.

Lev.22: 3 Gelecek kuşaklar boyunca soyunuzdan biri İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulara kirli olarak yaklaşırsa, onu huzurumdan atacağım. RAB benim.

Lev.22: 4 "'Harun soyundan deri hastalığına yakalanmış ya da akıntısı olan biri temiz sayılıncaya kadar kutsal sunuları yemeyecektir. Bir cesede değdiği için kirli sayılan bir şeye dokunan, menisi akan,

Lev.22: 5 insanı kirli kılacak küçük kara hayvanlarından birine ya da herhangi bir nedenle kirli sayılan bir insana dokunan,

Lev.22: 6 akşama kadar kirli sayılacak, yıkanmadığı sürece kutsal sunulardan yemeyecektir.

Lev.22: 7 Güneş battıktan sonra temiz sayılır, kutsal sunuları yiyebilir. Çünkü bu onun yiyeceğidir.

Lev.22: 8 Ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvanlar tarafından parçalanmış bir leşi yiyerek kendini kirletmeyecektir. RAB benim.

Lev.22: 9 "'Kâhinler buyruklarıma uymalıdır. Yoksa günahlarının cezasını çeker,

buyruklarımı çiğnedikleri için ölürler. Onları kutsal kılan RAB benim.

Lev.22: 10 “’Kâhin ailesi dışında hiç kimse kutsal sunuyu yemeyecek; kâhinin konuğu ve işçisi bile.

Lev.22: 11 Ama kâhinin parayla satın aldığı ya da evinde doğan köle onun yemeğini yiyebilir.

Lev.22: 12 Kâhinin kâhin olmayan bir erkekle evlenen kızı bağışlanan kutsal sunuları yemeyecek.

Lev.22: 13 Ama dul kalmış ya da boşanmış, çocuğu olmamış ve gençliğinde kaldığı baba evine geri dönmüş kâhin kızı babasının ekmeğini yiyebilir. Aile dışından yabancı biri asla yiyemez.

Lev.22: 14 “’Bilmeden kutsal sunuyu yiyen biri, beşte birini üzerine katarak kâhine geri verecek.

Lev.22: 15 Kâhinler İsrail halkının RAB’be sunduğu kutsal sunuları bayağılaştırmayacaklar.

Lev.22: 16 Yoksa kutsal sunuları yiyen öbür insanlara büyük suç yüklemiş olurlar. Çünkü sunuları kutsal kılan RAB benim.” Kabul Edilmeyecek Kurbanlar

Lev.22: 17 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.22: 18 “Harun’la oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, ‘İster İsrailli olsun, ister İsrail’de yaşayan bir yabancı olsun, biriniz RAB’be dilek adağı ya da gönülden verilen sunu olarak yakmalık sunu* sunmak istiyorsa,

Lev.22: 19 sunusunun kabul edilmesi için kusursuz bir erkek sığır, koyun ya da keçi sunmalı.

Lev.22: 20 Kusurlu olanı sunmayacaksınız. Çünkü kabul edilmeyecektir.

Lev.22: 21 Kim gönülden verilen bir sunuyu ya da dilek adağını yerine getirmek için RAB’be esenlik kurbanı olarak sığır veya davar sunmak isterse, kabul edilmesi için hayvan kusursuz olmalı. Hiçbir eksiği bulunmamalı.

Lev.22: 22 Kör, sakat, yaralı, yarası irinli, kabuklu ya da uyuz bir hayvanı RAB’be sunmayacaksınız. Yakılan sunu olarak sunak üzerinde RAB’be böyle bir hayvan sunmayacaksınız.

Lev.22: 23 Organlarından biri aşırı büyümüş ya da yeterince gelişmemiş bir sığırı veya davarı dilek adağı olarak sunabilirsiniz. Ama gönülden verilen bir sunu olarak kabul edilmez.

Lev.22: 24 Yumurtaları vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş hayvanı RAB'be sunmayacak, ülkenizde buna yer vermeyeceksiniz.

Lev.22: 25 Böyle bir hayvanı bir yabancıdan alıp yiyecek sunusu olarak Tanrınız'a sunmayacaksınız. Çünkü sakat ve kusurludur. Kabul edilmeyecektir."

Lev.22: 26 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.22: 27 "Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğu zaman, yedi gün anasının yanında kalacaktır. Sekizinci günden itibaren yakılan sunu olarak RAB'be sunulabilir. Kabul edilecektir.

Lev.22: 28 İster inek, ister davar olsun, hayvanla yavrusunu aynı gün kesmeyeceksiniz.

Lev.22: 29 "RAB'be şükran kurbanı sunduğunuz zaman, kabul edilecekbiçimde*fm* sunun.D Not 22:29 "Kabul edilecek biçimde" ya da "Kabul edilmeniz için".

Lev.22: 30 Eti aynı gün yenecek, sabaha bırakılmayacak. RAB benim.

Lev.22: 31 "Buyruklarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. RABbenim.

Lev.22: 32 Kutsal adıma leke sürmeyeceksiniz. İsrail halkı arasındakutsal tanınacağım. Sizi kutsal kılan RAB benim.

Lev.22: 33 Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkardım. RAB benim."

Bayramlar

BÖLÜM 23

Lev.23: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.23: 2 "İsrail halkına de ki, 'Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz bayramlarım, RAB'bin bayramları şunlardır:" Şabat Günü

Lev.23: 3 "'Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün olan Şabat* dinlenme ve kutsal toplantı günüdür. Hiçbir iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde Şabat'ı RAB'be ayıracaksınız."

Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı(Çık.12:15-20; Say.28:16-25; Yas.16:1-8)

Lev.23: 4 "'Belirli zamanlarda kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'bin bayramları şunlardır:

Lev.23: 5 Birinci ayın* on dördüncü günü akşamüstü RAB'bin Fısıh Bayramı*

başlar.

Lev.23: 6 On beşinci gün RAB'bin Mayasız Ekmek Bayramı'dır*. Yedi günmayasız ekmek yiyeceksiniz.

Lev.23: 7 İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

Lev.23: 8 Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız."

İlk Ürünler

Lev.23: 9 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.23: 10 "İsrail halkına de ki, 'Size vereceğim ülkeye girip ürününü biçtiğiniz zaman, ilk yetişen ürününüzden bir demet kâhine götüreceksiniz.

Lev.23: 11 Kabul edilmeniz için, kâhin demeti RAB'bin huzurunda sallayacak. Demet Şabat'tan* sonraki gün sallanacak.

Lev.23: 12 Demetin sallandığı gün, yakmalık sunu* olarak RAB'be bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu sunacaksınız.

Lev.23: 13 Kuzuyla birlikte tahıl sunusu* olarak yağla yoğrulmuş bir efa ince unun onda ikisi*fn* sunulacak. RAB için yakılan sunu ve O'nu hoşnut eden koku olacak bu. Yakmalık sunuyla birlikte dökmelik sunu olarak bir hin şarabın dörtte birini*fo*sunacaksınız.D Not 23:13 "Efanın onda ikisi": Yaklaşık 2.6 kg. 23:13 "Hinin dörtte biri": Yaklaşık 0.9 lt.

Lev.23: 14 Tanrınız'a bu sunuyu getireceğiniz güne kadar ekmek, kavrulmuş buğday, taze başak yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu."

Hasat Bayramı(Say.28:26-31; Yas.16:9-12)

Lev.23: 15 "'Şabat'tan* sonraki gün sallamalık demeti götürdüğünüzgünden başlayarak tam yedi hafta sayın.

Lev.23: 16 Yedinci Şabat'tan sonraki güne kadar elli gün sayın: O günRAB'be yeni tahıl sunusu* sunacaksınız.

Lev.23: 17 Yaşadığınız yerden RAB'be sallamalık sunu olarak iki ekmek getirin. Ekmekler ilk ürünlerden, onda iki efa*fö* ince undan yapılacak. Mayayla pişirilip RAB'be öyle sunulacak.D Not 23:17 "Onda iki efa": Yaklaşık 2.6 kg.

Lev.23: 18 Ekmekle birlikte yakmalık sunu* olarak RAB'be bir yaşında kusursuz

yedi kuzu, bir boğa ve iki koç sunacaksınız. Tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla sunulan bu sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur.

Lev.23: 19 Günah sunusu* olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak biryaşında iki kuzu sunacaksınız.

Lev.23: 20 Kâhin iki kuzuyu ilk üründen yapılmış ekmekle birliktesallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda sallayacak. RAB içinkutsal olan bu sunular kâhinindir.

Lev.23: 21 O gün kutsal toplantı ilan edecek ve gündelik işleriniziyapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca süreklibir yasa olacak bu.

Lev.23: 22 "'Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarınakadar biçmeyin. Artakalan başakları toplamayın. Onları yoksullarave yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim."

Anma Günü(Say.29:1-6)

Lev.23: 23 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.23: 24 "İsrail halkına de ki, 'Yedinci ayın* birinci günü dinlenmegünüdür, boru çalınarak anma ve kutsal toplantı günü olacaktır.

Lev.23: 25 O gün gündelik işlerinizi yapmayacak, RAB için yakılan sunusunacaksınız."

Günahların Bağışlanma Günü(Lev.16: 2-34; Say.29:7-11)

Lev.23: 26 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.23: 27 "Yedinci ayın* onuncu günü günahların bağışlanma günüdür. Kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. İsteklerinizi denetleyecek, RAB için yakılan sunu sunacaksınız.

Lev.23: 28 O gün hiç iş yapmayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB'binhuzurunda günahlarınızı bağışlatacağınız bağışlanma günüdür.

Lev.23: 29 O gün isteklerini denetlemeyen herkes halkın arasındanatılacaktır.

Lev.23: 30 O gün herhangi bir iş yapanı halkın arasından yok edeceğim.

Lev.23: 31 Hiç iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklarboyunca sürekli yasa olacak bu.

Lev.23: 32 O gün sizin için Şabat*, dinlenme günü olacak. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü, akşamdan ertesi akşama kadar

Şabat'ı kutlayacaksınız."

Çardak Bayramı(Say.29:12-39; Yas.16:13-17)

Lev.23: 33 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.23: 34 "İsrail halkına de ki, 'Yedinci ayın* on beşinci günüÇardak Bayramı* başlar. Bu bayramı RAB'bin onuruna yedi günkutlayacaksınız.

Lev.23: 35 İlk gün kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelikişlerinizi yapmayacaksınız.

Lev.23: 36 Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün kutsal bir toplantı düzenlemeli, RAB için yakılan sunu sunmalısınız. Bu bayramın son toplantısıdır. Gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

Lev.23: 37 -"'Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RAB'binbayramları bunlardır. Bayramlarda RAB için yakılan sunuyu,yakmalık sunuyu*, tahıl sunusunu*, kurbanı, dökmelik sunularıgünün gereğine uygun biçimde sunacaksınız.

Lev.23: 38 Bunlar RAB'bin kutlamanızı istediği Şabat* günlerinin,RAB'be sunduğunuz armağanların, bütün dilek adaklarının vegönülden verilen sunuların dışındadır.-

Lev.23: 39 "'Yedinci ayın on beşinci günü, topraklarınızın ürünlerinidevşirdiğiniz zaman RAB için yedi gün bayram yapacaksınız.Birinci ve sekizinci gün dinlenme günleri olacak.

Lev.23: 40 İlk gün meyve ağaçlarının güzel meyvelerini, hurmadallarını, sık yapraklı ağaç dallarını, vadi kavaklarını toplayıpTanrınız RAB'bin önünde yedi gün şenlik yapacaksınız.

Lev.23: 41 Bunu her yıl yedi gün RAB'bin bayramı olarakkutlayacaksınız. Kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.Bayramı yedinci ay kutlayacaksınız.

Lev.23: 42 Yedi gün çardaklarda kalacaksınız. Bütün yerli İsraillilerçardaklarda yaşayacak.

Lev.23: 43 Öyle ki, gelecek kuşaklar İsrail halkını Mısır'dançıkardığım zaman çardaklarda barındırdığımı bilsinler. TanrınızRAB benim."

Lev.23: 44 Böylece Musa İsrail halkına RAB'bin bayramlarını bildirdi.

Rab'bin Huzurunda Yanan Işık(Çık.27:20-21)

BÖLÜM 24

Lev.24: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.24: 2 "İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışıkvermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler.

Lev.24: 3 Harun kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar sürekli yanar biçimde tutacak. Kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu.

Lev.24: 4 RAB'bin huzurunda saf altın kandillikteki kandiller sürekliyanacaktır."

Rab'be Sunulan Ekmek

Lev.24: 5 "İnce undan on iki pide pişireceksin. Her biri efanın ondaikisi*fp* ağırlığında olacak.D Not 24:5 "Efanın onda ikisi": Yaklaşık 2.6 kg.

Lev.24: 6 Bunları RAB'bin huzurunda iki sıra halinde, altışar altışarsaf altın masanın üzerine dizeceksin.

Lev.24: 7 İki sıra ekmeğin yanına anma payı olarak saf günnük koyacaksın. Bu RAB için yakılan sunu olacak ve ekmeğin yerini alacak.

Lev.24: 8 Bu ekmek, İsrail halkı adına sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak, her Şabat* Günü aksatılmadan RAB'bin huzurunda dizilecek.

Lev.24: 9 Ve Harun'la oğullarına ait olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler. Çünkü çok kutsaldır. RAB için yakılan sunulardan onların sürekli bir payı olacak."

Tanrı'ya Lanet Edenin Sonu

Lev.24: 10 İsrailliler arasında annesi İsrailli babası Mısırlı biradam vardı. Ordugahta onunla bir İsrailli arasında kavga çıktı.

Lev.24: 11 İsrailli kadının oğlu RAB'be sövdü, lanet etti. Onu Musa'yagetirdiler. Annesi Dan oymağından Divri'nin kızı Şelomit'ti.

Lev.24: 12 Adamı göz altına alıp RAB'bin kararını beklediler.

Lev.24: 13 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Lev.24: 14 "Onu ordugahın dışına çıkar. Ettiği laneti duyan herkeselini adamın başına koysun ve bütün topluluk onu taşlasın.

Lev.24: 15 İsrail halkına de ki, 'Kim Tanrısı'na lanet edersegünahının cezasını

çekecektir.

Lev.24: 16 RAB'be söven kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu taşlayacak. İster yerli ister yabancı olsun, RAB'be söven herkes öldürülecektir.

Lev.24: 17 "'Adam öldüren kesinlikle öldürülecektir.

Lev.24: 18 Başkasının hayvanını öldüren, yerine bir hayvan vererekaldığı canın karşılığını canla ödeyecektir.

Lev.24: 19 Kim komşusunu yaralarsa, kendisine de aynı şey yapılacaktır.

Lev.24: 20 Kırığa karşılık kırık, göze göz, dişe diş olmak üzere, ona ne yaptıysa kendisine de aynı şey yapılacaktır.

Lev.24: 21 Hayvan öldüren yerine bir hayvan verecek, adam öldüren öldürülecektir.

Lev.24: 22 Yerli yabancı herkes için tek bir yasanız olacak. Tanrınız RAB benim."

Lev.24: 23 Musa bunları İsrail halkına bildirdikten sonra, halk RAB'be lanet eden adamı ordugahın dışına çıkardı ve taşlayarak öldürdü. Böylece İsrail halkı RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğu yerine getirmiş oldu.

Şabat Yılı

BÖLÜM 25

Lev.25: 1 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya şöyle dedi:

Lev.25: 2 "İsrail halkına de ki, 'Size vereceğim ülkeye girdiğiniz zaman, ülke RAB için Şabat'ı* kutlamalı.

Lev.25: 3 Altı yıl tarlanı ekeceksin, bağını budayacaksın, ürününü toplayacaksın.

Lev.25: 4 Ama yedinci yıl toprak dinlenecek. O yıl Şabat Yılı olacak,RAB'be adanacak. Tarlanı ekmemeli, bağını budamamalısın.

Lev.25: 5 Hasadının ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanınüzümlerini toplamayacaksın. O yıl ülke için dinlenme yılı olacak.

Lev.25: 6 Şabat Yılı'nda ülke ne ürün verirse, sizin için, kölеleriniz, cariyeleriniz, yanınızda çalışan ücretliler ve aranızda yaşayan yabancılar için yiyecek olacak.

Lev.25: 7 Ülkede yetişen ürünler kendi hayvanlarınızı da yabanıl hayvanları da doyuracak."

Özgürlük Yılı

Lev.25: 8 “’Yedi yılda bir kutlanan Şabat yıllarının yedi kez geçmesini bekleyin. Yedi kez geçecek Şabat yıllarının toplamı kırk dokuz yıldır.

Lev.25: 9 Sonra, yedinci ayın* onuncu günü, yani günahları bağışlatmagünü, bütün ülkede yüksek sesle boru çalınacak.

Lev.25: 10 Ellinci yılı kutsal sayacak, bütün ülke halkı için özgürlük ilan deceksiniz. O yıl sizin için özgürlük yılı olacak. Herkes kendi toprağına, ailesine dönecek.

Lev.25: 11 Ellinci yıl sizin için özgürlük yılı olacak. O yıl ekmeyecek, ürünün ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksınız.

Lev.25: 12 Çünkü o yıl özgürlük yılıdır. Sizin için kutsaldır. Yalnız tarlalarda kendiliğinden yetişeni yiyebilirsiniz.

Lev.25: 13 “’Özgürlük yılında herkes kendi toprağına dönecek.

Lev.25: 14 Bir komşuna tarla satar ya da ondan tarla alırsan, birbirinize haksızlık yapmayacaksınız.

Lev.25: 15 Eğer sen ondan alıyorsan, özgürlük yılından sonraki yılların sayısına göre ödeyeceksin, o da sana ürün yıllarının sayısına göre satacak.

Lev.25: 16 Yılların sayısı çoksa fiyatı artıracak, azsa indireceksin.Çünkü sana yıllık ürünlerini satıyor.

Lev.25: 17 Birbirinize haksızlık yapmayacak, Tanrınız’dan korkacaksınız. Tanrınız RAB benim.

Lev.25: 18 “’Kurallarıma uyacak, ilkelerimi özenle yerine getireceksiniz. Böylece ülkede güvenlik içinde yaşayacaksınız.

Lev.25: 19 Ülke de ürün verecek, sizi doyuracak ve orada güvenlik içinde oturacaksınız.

Lev.25: 20 Toprağımızı ekmez, ürünümüzü toplamazsak, yedinci yıl neyiyeceğiz? diye sorarsanız,

Lev.25: 21 altıncı yıl size öyle bir bereket göndereceğim ki, topraküç yıllık ürün verecek.

Lev.25: 22 Sekizinci yıl toprağınızı ekerken, dokuzuncu yıl ürün alıncaya kadar

eski ürününüzü yiyeceksiniz.

Lev.25: 23 “’Tarlanız temelli olarak satılamaz. Çünkü bana aittir. Sizse yabancısınız, konuğumsunuz.

Lev.25: 24 Miras alacağınız ülkenin her yerinde tarlanın asıl sahibine tarlasını geri alma hakkı tanımalısınız.

Lev.25: 25 Kardeşlerinizden biri yoksullaşır, toprağının bir parçasını satmak zorunda kalırsa, en yakın akrabası gelip toprağı geri alabilir.

Lev.25: 26 Toprağını satın alacak yakın bir akrabası yoksa, sonradan durumu düzelir, yeterli para bulursa,

Lev.25: 27 satış yaptıktan sonra geçen yılları hesaplayacak ve geri kalan parayı toprağını sattığı adama ödeyip toprağına dönecek.

Lev.25: 28 Ancak toprağını geri alacak parayı bulamazsa, topraközgürlük yılına kadar onu satın alan adama ait olacak. O yıltoprağı elinden çıkaracak, satan adam da toprağına kavuşacak.

Lev.25: 29 “’Surlu bir kentte evini satan adamın evi sattıktan tam biryıl sonrasına kadar onu geri alma hakkı olacaktır.

Lev.25: 30 Eğer bir yıl içinde evini geri almazsa, ev temelli olarakalıcıya geçecek, kuşaklar boyunca yeni sahibinin olacaktır.Özgürlük yılında ev yeni sahibinin elinden alınmayacaktır.

Lev.25: 31 Ama surlarla çevrilmemiş köylerdeki evler tarlalar gibiişlem görecektir. İlk sahibinin evi geri alma hakkı olacak,özgürlük yılında evi satın alan onu geri verecektir.

Lev.25: 32 “’Ancak Levililer kendilerine ait kentlerde sattıklarıevleri her zaman geri alma hakkına sahiptirler.

Lev.25: 33 Eğer bir Levili bu kentlerde sattığı evi geri alamazsa, özgürlük yılında ev kendisine geri verilecektir. Çünkü Levililer’in kentlerindeki evler onların İsrail halkının arasındaki mülkleridir.

Lev.25: 34 Kentlerinin çevresindeki otlaklar ise satılamaz. Çünkü bunlar onların kalıcı mülküdür.

Lev.25: 35 “’Bir kardeşin yoksullaşır, muhtaç duruma düşerse, ona yardım etmelisin. Aranızda kalan bir yabancı ya da konuk gibi yaşayacak.

Lev.25: 36 Ondan faiz ve kâr alma. Tanrın’dan kork ki, kardeşin yanında yaşamını sürdürebilsin.

Lev.25: 37 Ona faizle para vermeyeceksin. Ödünç verdiğin yiyecektenkâr almayacaksın.

Lev.25: 38 Ben Kenan ülkesini size vermek ve Tanrınız olmak içinsizleri Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB'bim.

Lev.25: 39 "'Aranızda yaşayan bir kardeşin yoksullaşır, kendini köleolarak sana satarsa, onu bir köle gibi çalıştırmayacaksın.

Lev.25: 40 Yanında çalışan bir işçi ya da yabancı gibi davranacaksınona. Özgürlük yılına dek yanında çalışacak.

Lev.25: 41 Sonra çocuklarıyla birlikte yanından ayrılıp ailesininyanına, atalarının toprağına dönecek.

Lev.25: 42 Çünkü İsrailliler benim Mısır'dan çıkardığım kullarımdır.Köle olarak satılamazlar.

Lev.25: 43 Ona efendilik etmeyecek, sert davranmayacaksın. Tanrın'dankorkacaksın.

Lev.25: 44 "'Kölеleriniz, cariyeleriniz çevrenizdeki uluslardanolmalı. Onlardan uşak ve cariye satın alabilirsiniz.

Lev.25: 45 Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların çocuklarını, isterülkenizde doğmuş olsun ister olmasın, satın alıp onlara sahipolabilirsiniz.

Lev.25: 46 Onları miras olarak çocuklarınıza bırakabilirsiniz.Yaşamları boyunca size kölelik edecekler. Ancak bir İsraillikardeşine efendilik etmeyecek, sert davranmayacaksın.

Lev.25: 47 "'Aranızda yaşayan bir yabancı ya da geçici olarak kalanbiri zenginleşir, buna karşılık bir İsrailli kardeşin yoksullaşıpkendini ona ya da ailesinin bir bireyine köle olarak satarsa,

Lev.25: 48-49 satıldıktan sonra geri alınma hakkı vardır.Kardeşlerinden biri, amcası, amcasının oğlu veya yakınakrabalarından, ailesinden biri onu geri alabilir. Ya da yeterlipara bulursa, kendisi özgürlüğünü geri alabilir.

Lev.25: 50 Efendisiyle hesap görmeli. Kendisini sattığı yıldanözgürlük yılına kadar geçen yılları sayacaklar. Özgürlüğününbedeli, kalan yılların sayısına göre bir işçinin gündelik ücretiüzerinden hesap edilecektir.

Lev.25: 51 Eğer geriye çok yıl kalıyorsa, buna göre özgürlüğününbedeli olarak satın alındığı fiyatın bir bölümünü ödeyecek.

Lev.25: 52 Eğer özgürlük yılına yalnız birkaç yıl kalmışsa, ona görehesap ederek özgürlüğünün bedelini ödemelidir.

Lev.25: 53 Efendisinin yanında yıllık sözleşmeyle çalışan bir işçi gibi yaşamalıdır. Senin önünde efendisinin ona sert davranmamasını sağlayacaksın.

Lev.25: 54 “’Bu yollardan özgürlüğüne kavuşamasa bile, özgürlükyılında çocuklarıyla birlikte özgür olacaktır.

Lev.25: 55 Çünkü İsrailliler benim kullarım, Mısır’dan çıkardığımkendi kullarımdır. Tanrınız RAB benim.”

Tanrı’ya Bağlılığın Ödülü

BÖLÜM 26

Lev.26: 1 “’Put yapmayacaksınız. Oyma put ya da taş sütun dikmeyeceksiniz. Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koymayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB benim.

Lev.26: 2 Şabat* günlerimi tutacak, tapınağıma saygı göstereceksiniz.RAB benim.

Lev.26: 3 “’Kurallarıma göre yaşar, buyruklarımı dikkatle yerinegetirirseniz,

Lev.26: 4 yağmurları zamanında yağdıracağım. Toprak ürün, ağaçlarmeyve verecek.

Lev.26: 5 Bağbozumuna kadar harman dövecek, ekim zamanına kadarbağlarınızdan üzüm toplayacaksınız. Bol bol yiyecek, ülkenizdegüvenlik içinde yaşayacaksınız.

Lev.26: 6 “’Ülkenize barış sağlayacağım. Korku içinde yatmayacaksınız. Tehlikeli hayvanları ülkenizden kovacağım. Savaş yüzü görmeyeceksiniz.

Lev.26: 7 Düşmanlarınızı kovalayacaksınız. Kılıç darbeleriyle önünüzdeyere serilecekler.

Lev.26: 8 Beşiniz yüz kişinin, yüzünüz on bin kişinin hakkından gelecek. Düşmanlarınız kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecek.

Lev.26: 9 Size iyilikle bakacağım. Sizi verimli kılıp çoğaltacağım. Sizinle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim.

Lev.26: 10 Eski ürününüz yemekle tükenmeyecek. Yeni ürüne yer bulmakiçin eskisini boşaltmak zorunda kalacaksınız.

Lev.26: 11 Konutumu aranızda kuracak, size sırt çevirmeyeceğim.

Lev.26: 12 Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım. Siz de benim halkımolacaksınız.

Lev.26: 13 Ben sizi Mısır'da köle olmaktan kurtaran Tanrınız RAB'bim. Boyunduruğunuzu kırdım. Sizi başı dik yaşattım." Tanrı'dan Uzaklaşmanın Cezası

Lev.26: 14 "'Ama beni dinlemez, bütün bu buyrukları yerine getirmezseniz, cezalandırılacaksınız.

Lev.26: 15 Kurallarımı çiğner, ilkelerimden nefret eder, buyruklarımakarşı çıkar, antlaşmamı bozarsanız,

Lev.26: 16 sizi şöyle cezalandıracağım: Üzerinize dehşet salacağım. Verem ve sıtma gözlerinizin ferini söndürecek, canınızı kemirecek. Boşa tohum ekeceksiniz, çünkü ürünlerinizi düşmanlarınız yiyecek.

Lev.26: 17 Size öfkeyle bakacağım. Düşmanlarınız sizi bozguna uğratacak. Sizden nefret edenler sizi yönetecek. Kovalayan yokken bile kaçacaksınız.

Lev.26: 18 "'Bütün bunlara karşın beni dinlemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracağım.

Lev.26: 19 İnatçı gururunuzu kıracağım. Gök demir, yer bakır olacak.

Lev.26: 20 Gücünüz tükenecek. Topraklarınız ürün, ağaçlarınız meyvevermeyecek.

Lev.26: 21 "'Eğer karşı çıkmaya devam eder, beni dinlemek istemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracağım.

Lev.26: 22 Üzerinize yabanıl hayvanlar göndereceğim. Çocuklarınızı öldürecek, hayvanlarınızı yok edecekler. Sayınız azalacak, yollarınız ıssız kalacak.

Lev.26: 23 "'Bununla da yola gelmez, bana karşı çıkmaya devam ederseniz,

Lev.26: 24 ben de size karşı çıkacağım, günahlarınıza karşılık sizi yedi kez cezalandıracağım.

Lev.26: 25 Bozduğunuz antlaşmamın öcünü almak için başınıza savaş getireceğim. Kentlerinize çekildiğinizde aranıza salgın hastalık göndereceğim. Düşman eline düşeceksiniz.

Lev.26: 26 Ekmeğinizi kestiğim zaman, on kadın ekmeğinizi bir fırında pişirecek. Ekmeğiniz azar azar, tartıyla verilecek. Yiyecek ama doymayacaksınız.

Lev.26: 27 “’Bütün bunlardan sonra yine beni dinlemez, bana karşı çıkarsanız,

Lev.26: 28 bu kez ben de öfkeyle size karşı çıkacağım ve günahlarınıza karşılık sizi yedi kat cezalandıracağım.

Lev.26: 29 Açlıktan çocuklarınızın etini yiyeceksiniz.

Lev.26: 30 Tapınma yerlerinizi yıkacak, buhur sunaklarınızı yok edeceğim. Cesetlerinizi devrilen putların üzerine serecek, sizden nefret edeceğim.

Lev.26: 31 Kentlerinizi viraneye çevirecek, tapınaklarınızı yıkacağım. Beni hoşnut etmek için sunduğunuz kokuları duymayacağım.

Lev.26: 32 Ülkenizi viran edeceğim, oraya yerleşen düşmanlarınız bile şaşkına dönecek.

Lev.26: 33 Sizi öteki ulusların arasına dağıtacak, kılıcımla peşinize düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentleriniz harabeye dönecek.

Lev.26: 34 Siz düşmanlarınızın ülkesinde yaşarken, ülke ıssız kaldığı yıllar boyunca Şabatlar’ın* sevincini yaşayacak. Ancak o zaman dinlenip Şabatları’nın tadına varacak.

Lev.26: 35 Üzerinde yaşadığınız Şabat yıllarında görmediği rahatıssız kaldığı yıllarda görecek.

Lev.26: 36 “’Düşman ülkelerinde sağ kalanlarınızın yüreğine öyle bir korku düşüreceğim ki, rüzgarın sürüklediği yaprakların sesinden bile kaçacaklar. Savaştan kaçarcasına kaçacaklar. Peşlerinde kovalayan olmadığı halde düşecekler.

Lev.26: 37 Kovalayan yokken savaştan kaçarcasına birbirlerinin üzerineyıkılacaklar. Düşmanlarınızın karşısında ayakta duramayacaksınız.

Lev.26: 38 Öteki ulusların arasında yok olacaksınız. Düşman ülkelersizi yutacak.

Lev.26: 39 Artakalanlarınız gerek kendi, gerekse atalarının suçlarından ötürü düşman ülkelerde eriyip gidecekler.

Lev.26: 40 “’Ama işledikleri suçları, atalarının suçlarını, bana karşı geldiklerini, ihanet ettiklerini itiraf eder

Lev.26: 41 -bu yüzden onlara karşı çıkıp kendilerini düşman ülkelerine sürmüştüm- inadı bırakıp alçakgönüllü olur*fr*, suçlarının bedelini öderlerse,D Not 26:41 “İnadı bırakıp alçakgönüllü olur”: İbranice “Sünnetsiz* yüreklerini

alçaltır”.

Lev.26: 42 ben de Yakup’la, İshak’la, İbrahim’le yaptığım antlaşmayı ve onlara söz verdiğim ülkeyi anımsayacağım.

Lev.26: 43 Ülke önce ıssız bırakılacak ve ıssız kaldığı sürece Şabatlar’ın tadına varacak. Onlar da işledikleri suçların bedelini ödeyecekler; çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımdan nefret ettiler.

Lev.26: 44 Bütün bunlara karşın, düşman ülkelerindeyken yine de onları reddetmeyecek, onlardan nefret etmeyeceğim. Böylece hepsini yok etmeyecek, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozmayacağım. Çünkü ben onların Tanrısı RAB’bim.

Lev.26: 45 Tanrıları olmak için öteki ulusların önünde Mısır’dan çıkardığım atalarıyla yaptığım antlaşmayı onlar için anımsayacağım. RAB benim.”

Lev.26: 46 RAB’bin Sina Dağı’nda Musa aracılığıyla kendisiyle İsrailhalkı arasına koyduğu kurallar, ilkeler, yasalar bunlardır.

Dilek Adaklarıyla İlgili Kurallar

BÖLÜM 27

Lev.27: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Lev.27: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir kimse RAB’be birini adamışsa senin biçeceğin değeri ödeyerek adağını yerine getirebilir.

Lev.27: 3 Bu değerler şöyle olacak: Yirmi yaşından altmış yaşına kadarerkekler için elli kutsal yerin şekeli*fs* gümüş,D Not 27:3 “Elli kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 500 gr.

Lev.27: 4 kadınlar için otuz şekel*fş*.D Not 27:4 “Otuz şekel”: Yaklaşık 300 gr.

Lev.27: 5 Beş yaşından yirmi yaşına kadar erkekler için yirmi*ft*,kadınlar için on şekel*fu*.D Not 27:5 “Yirmi şekel”: Yaklaşık 200 gr. 27:5,7 “On şekel”: Yaklaşık 100 gr.

Lev.27: 6 Bir aylıktan beş yaşına kadar oğlanlar için beş*fü*, kızlariçin üç şekel*fv* gümüş.D Not 27:6 “Üç şekel”: Yaklaşık 30 gr. 27:6 “Beş şekel”: Yaklaşık 50 gr.

Lev.27: 7 Eğer altmış ya da daha yukarı yaşta iseler, erkekler içinon beş*fy*, kadınlar için on şekel*fu*.D Not 27:7 “On beş şekel”: Yaklaşık 150 gr.

Lev.27: 8 Ancak adakta bulunan kişi belirtilen parayı ödeyemeyecek kadar

yoksulsa, adadığı kişiyi kâhine götürecek; kâhin adakta bulunan kişinin ödeme gücüne göre ona değer biçecektir.

Lev.27: 9 “’RAB’be sunulacak adak O’na sunu olarak sunulabilecek hayvanlardan biriyse, kabul edilecektir. O’na böyle sunulan her hayvan kutsaldır.

Lev.27: 10 Adakta bulunan kişi RAB’be sunacağı adağı değiştirmemeli. İyisinin yerine kötüsünü ya da kötüsünün yerine iyisini koymamalı. Eğer hayvanı değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacaktır.

Lev.27: 11 Eğer adak RAB’be sunulamayacak kirli sayılan hayvanlardan biriyse, kâhine götürülecektir.

Lev.27: 12 Hayvan iyi ya da kötü olsun, kâhin ona değer biçecek. Biçilen değer neyse o geçerli olacak.

Lev.27: 13 Ama sahibi hayvanı geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir.

Lev.27: 14 “’Bir kimse kutsal bir sunu olarak evini RAB’be adarsa, evin iyi ya da kötü olduğuna kâhin karar verecektir. Kâhinin biçtiği değer geçerli olacaktır.

Lev.27: 15 Eğer kişi adadığı evi geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece ev kendisine kalacaktır.

Lev.27: 16 “’Bir kimse ailesinden kalan tarlanın bir bölümünü RAB’be adamak isterse, tarlaya ekilecek tohum miktarına göre değer biçilecektir. Bir homer arpa*fz* tohumu ekilebilecek tarlanın değeri elli şekel*fa* gümüş olacaktır.D Not 27:16 “Bir homer arpa”: Yaklaşık 150 kg. 27:16 “Elli şekel”: Yaklaşık 500 gr.

Lev.27: 17 Eğer tarlasını özgürlük yılından hemen sonra adarsa, bufiyat geçerli olacaktır.

Lev.27: 18 Eğer özgürlük yılından daha sonra adarsa, kâhin bir sonraki özgürlük yılına kadar geçecek yılların sayısına göre tarlaya değer biçecektir. Tarlanın fiyatı daha düşük olacaktır.

Lev.27: 19 Kişi tarlasını geri almak isterse, tarlaya biçilen değerin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece tarla kendisine kalacaktır.

Lev.27: 20 Ama tarlayı geri almadan başka birine satarsa, tarla geri alınamaz.

Lev.27: 21 Tarla özgürlük yılında serbest kaldığı zaman, RAB’be koşulsuz adanmış bir tarla gibi kutsal sayılacak ve kâhinlere ait olacaktır.

Lev.27: 22 “’Bir kimse ailesinin mülkü olmayan, sonradan satın aldığı bir tarlayı RAB’be adarsa,

Lev.27: 23 kâhin özgürlük yılına kadar geçecek yıllara göre ona bir değer biçecektir. O gün kişi biçilen değer üzerinden ödeme yapacak ve para RAB'be ait olacak, kutsal sayılacaktır.

Lev.27: 24 Özgürlük yılında tarla ilk sahibine geri verilecektir.

Lev.27: 25 Değer biçilirken kutsal yerin şekeli*fb* esas alınacaktır.Bir şekel yirmi geradır.D Not 27:25 "Bir kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 10 gr.

Lev.27: 26 "'İlk doğan hayvan RAB'be aittir. İster sığır, ister davarolsun, kimse onu RAB'be adayamaz. Çünkü o RAB'bindir.

Lev.27: 27 Ama ilk doğan hayvan kirli sayılan hayvanlardan biriyse, kişi kâhinin biçeceği değerin beşte bir fazlasını ödeyerek hayvanı geri alabilir. Geri alınmazsa, hayvan biçilen değer üzerinden başka birine satılacaktır.

Lev.27: 28 "'İster insan, ister hayvan, ister aileden kalma tarla olsun, RAB'be koşulsuz adanan hiç bir şey satılmayacak ve geri alınmayacaktır. Çünkü RAB'be koşulsuz adanan her şey RAB için çok kutsaldır.

Lev.27: 29 RAB'be koşulsuz adanan insan para karşılığında kurtarılamayacak, kesinlikle öldürülecektir.

Lev.27: 30 "'İster toprağın ürünü, ister ağacın meyvesi olsun, toprakta yetişen her şeyin ondalığı RAB'be aittir. RAB için kutsaldır.

Lev.27: 31 Kim ondalığının bir bölümünü geri almak isterse, değerinin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir.

Lev.27: 32 Bütün sığırlarla davarların ondalığı, sayımda çoban değneğinin altından geçen her onuncu hayvan RAB için kutsal sayılacaktır.

Lev.27: 33 Hayvan sahibi hayvanları iyi, kötü diye ayırmayacak, birini öbürüyle değiştirmeyecektir. Değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacak ve karşılığı ödenip geri alınamayacaktır."

Lev.27: 34 RAB'bin Sina Dağı'nda İsrail halkı için Musa'ya bildirdiği buyruklar bunlardır.

1. TARİHLER

Adem'in Soyu(Yar.10:2-31; 11:10-26)

BÖLÜM 1

1.Ta.1: 1 Adem, Şit, Enoş,

1.Ta.1: 2 Kenan, Mahalalel, Yeret,

1.Ta.1: 3 Hanok, Metuşelah, Lemek,

1.Ta.1: 4 Nuh. Nuh'un oğulları*fa*: Sam, Ham, Yafet.D Not 1:4 Septuaginta "Nuh'un oğulları". Bu sözler Masoretik metinde geçmemektedir.

1.Ta.1: 5 Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.

1.Ta.1: 6 Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma.

1.Ta.1: 7 Yâvan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim, Rodanim.

1.Ta.1: 8 Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.

1.Ta.1: 9 Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva, Dedan.

1.Ta.1: 10 Kûş'un Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı.

1.Ta.1: 11-12 Misrayim Ludlular'ın, Anamlılar'ın, Lehavlılar'ın, Maftuhlular'ın, Patruslular'ın, Filistliler'in ataları olan Kasluhlular'ın ve Kaftorlular'ın atasıydı.

1.Ta.1: 13-16 Kenan ilk oğlu Sidon'un*fb* babası ve Hititler'in*, Yevuslular'ın, Amorlular'ın, Girgaşlılar'ın, Hivliler'in, Arklılar'ın, Sinliler'in, Arvatlılar'ın, Semarlılar'ın, Hamalılar'ın atasıydı.D Not 1:13-16 "Sidon": Saydalılar'ın atası.

1.Ta.1: 17 Sam'ın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram, Ûs, Hul, Geter, Meşek.

1.Ta.1: 18 Arpakşat Şelah'ın babasıydı*fc*. Şelah'tan Ever oldu. D Not 1:18 Masoret_k met_n "Arpakşat Şelah'ın babasıydı", Septuaginta "Arpakşat Kenan'ın babasıydı, Kenan Şelah'ın babasıydı."

1.Ta.1: 19 Ever'in iki oğlu oldu. Birinin adı Pelek'ti*fç*, çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı.D Not 1:19 "Pelek": "Bölünme" anlamına gelir.

1.Ta.1: 20-23 Yoktan Almodat'ın, Şelef'in, Hasarmavet'in, Yerah'ın, Hadoram'ın,

Uzal'ın, Dikla'nın, Eval'ın, Avimael'in, Şeva'nın, Ofir'in, Havila'nın, Yovav'ın atasıydı. Bunların hepsi Yoktan'ın soyundandı.

1.Ta.1: 24 Sam, Arpakşat, Şelah,

1.Ta.1: 25 Ever, Pelek, Reu,

1.Ta.1: 26 Seruk, Nahor, Terah,

1.Ta.1: 27 Avram -İbrahim-.

İbrahim'in Soyu (Yar.25:1-4; 12-16)

1.Ta.1: 28 İbrahim'in oğulları: İshak, İsmail.

1.Ta.1: 29 İsmailoğulları'nın soyu: İsmail'in ilk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam,

1.Ta.1: 30 Mişma, Duma, Massa, Hadat, Tema,

1.Ta.1: 31 Yetur, Nafiş, Kedema gelir. Bunlar İsmail'in oğullarıydı.

1.Ta.1: 32 İbrahim'in cariyesi Ketura'nın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah. Yokşan'ın oğulları: Şeva, Dedan.

1.Ta.1: 33 Midyan'ın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı.

Esav'ın Soyu (Yar.36:10-18)

1.Ta.1: 34 İshak İbrahim'in oğluydu. İshak'ın oğulları: Esav, İsrail.

1.Ta.1: 35 Esav'ın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam, Korah.

1.Ta.1: 36 Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz ve Timna'dan doğan Amalek*fd*.D Not 1:36 Bazı Septuaginta elyazmaları "Timna'dan doğan Amalek", Masoretik metin "Timna ve Amalek" (bkz. Yar.36:12).

1.Ta.1: 37 Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.

Seir'in Soyu (Yar.36:20-28)

1.Ta.1: 38 Seir'in oğulları: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, Dişon, Eser, Dişan.

1.Ta.1: 39 Lotan'ın oğulları: Hori, Homam. Timna Lotan'ın kızkardeşiydi.

1.Ta.1: 40 Şoval'ın oğulları: Alyan, Manahat, Eval, Şefi, Onam. Sivon'un

oğulları: Aya, Âna.

1.Ta.1: 41 Âna'nın oğlu: Dişon. Dişon'un oğulları: Hamran, Eşban, Yitran, Keran.

1.Ta.1: 42 Eser'in oğulları: Bilhan, Zaavan, Yaakan. Dişan'ın oğulları şunlardı: Ûs, Aran.

Edom Kralları (Yar.36:31-43)

1.Ta.1: 43 İsrailliler'i yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edom'u şu krallar yönetti: Beor oğlu Bala. Kentinin adı Dinhava'ydı.

1.Ta.1: 44 Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti.

1.Ta.1: 45 Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu.

1.Ta.1: 46 Huşam ölünce, Midyan'ı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'ti.

1.Ta.1: 47 Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti.

1.Ta.1: 48 Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti.

1.Ta.1: 49 Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti.

1.Ta.1: 50 Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pai'ydi. Karısı, Me-Zahav kızı Matret'in kızı Mehetavel'di.

1.Ta.1: 51 Sonunda Hadat da öldü. Edom beyleri şunlardı: Timna, Alva, Yetet,

1.Ta.1: 52 Oholivama, Ela, Pinon,

1.Ta.1: 53 Kenaz, Teman, Mivsar,

1.Ta.1: 54 Magdiel, İram. Edom beyleri bunlardı.

İsrailoğulları

BÖLÜM 2

1.Ta.2: 1 İsrail'in oğulları şunlardır: Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun,

1.Ta.2: 2 Dan, Yusuf, Benyamin, Naftali, Gad, Aşer.

Yahudaoğulları(Rut 4:18-22; Mat.1:3-6; Luk.3:31-33)

1.Ta.2: 3 Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela. Bu üç oğulu Yahuda'ya Kenanlı Şua'nın kızı doğurdu. Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.

1.Ta.2: 4 Yahuda'nın gelini Tamar ona Peres ve Zerah'ı doğurdu. Yahuda'nın toplam beş oğlu vardı.

1.Ta.2: 5 Peres'in oğulları: Hesron, Hamul.

1.Ta.2: 6 Zerahoğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, Darda. Toplam beş kişiydi.

1.Ta.2: 7 Karmi'nin oğlu: Yok edilmeye adanmış eşyalar konusunda RAB'be ihanet etmekle İsrail'i yıkıma sürükleyen Akan.

1.Ta.2: 8 Etam'ın oğlu: Azarya.

1.Ta.2: 9 Hesron'un oğulları: Yerahmeel, Ram, Kalev.

1.Ta.2: 10 Amminadav Ram'ın oğluydu. Yahudalılar'ın önderi Nahşon Amminadav'ın oğluydu.

1.Ta.2: 11 Salma*fe* Nahşon'un oğluydu. Boaz Salma'nın*fe*,D Not 2:11 "Salma": Septuaginta "Salmon" (bkz. Rut 4:21).

1.Ta.2: 12 Ovet Boaz'ın, İşay Ovet'in oğluydu.

1.Ta.2: 13 İşay'ın yedi oğlu oldu: Birincisi Eliav, ikincisi Avinadav, üçüncüsü Şima,

1.Ta.2: 14 dördüncüsü Netanel, beşincisi Radday,

1.Ta.2: 15 altıncısı Osem, yedincisi Davut.

1.Ta.2: 16 Kızkardeşleri Seruya ile Avigayil'di. Seruya'nın üç oğlu vardı: Avişay, Yoav, Asahel.

1.Ta.2: 17 İsmaili Yeter'le evlenen Avigayil Amasa'yı doğurdu.

1.Ta.2: 18 Hesron oğlu Kalev'in, karısı Azuva'dan ve Yeriot'tan oğulları oldu. Karısından doğan oğullar şunlardır: Yeşer, Şovav, Ardon.

1.Ta.2: 19 Azuva ölünce, Kalev kendisine Hur'u doğuran Efrat'la evlendi.

1.Ta.2: 20 Uri Hur'un oğluydu, Besalel Uri'nin oğluydu.

1.Ta.2: 21 Daha sonra Hesron, Gilat'ın babası Makir'in kızıyla yattı. Altmış

yaşındayken evlendiği bu kadın ona Seguv'u doğurdu.

1.Ta.2: 22 Yair Seguv'un oğluydu; Gilat ülkesinde yirmi üç kenti vardı.

1.Ta.2: 23 Ama Geşur'la Aram Havvot-Yair'i*ff* ve Kenat ile çevresindeki köyleri, toplam altmış kenti ele geçirdiler. Buralarda yaşayan bütün halk Gilat'ın babası Makir'in soyundandı.D Not 2:23 "Havvot-Yair": "Yair'in yerleşim birimleri" anlamına gelir.

1.Ta.2: 24 Hesron Kalev-Efrata'da öldükten sonra, karısı Aviya Tekoa'nın kurucusu*fg* olan Aşhur'u doğurdu.D Not 2:24 "Kurucusu" ya da "Atası".

1.Ta.2: 25 Hesron'un ilk oğlu Yerahmeel'in oğulları: İlk oğlu Ram, Buna, Oren, Osem, Ahiya.

1.Ta.2: 26 Yerahmeel'in Atara adında başka bir karısı vardı; O da Onam'ın annesiydi.

1.Ta.2: 27 Yerahmeel'in ilk oğlu Ram'ın oğulları: Maas, Yamin, Eker.

1.Ta.2: 28 Onam'ın oğulları: Şammay, Yada. Şammay'ın oğulları: Nadav, Avişur.

1.Ta.2: 29 Avişur'un Avihayil adında bir karısı vardı; ona Ahban'ı ve Molit'i doğurdu.

1.Ta.2: 30 Nadav'ın oğulları: Selet, Appayim. Selet çocuksuz öldü.

1.Ta.2: 31 Appayim'in oğlu: Yişi.Yişi'nin oğlu: Şeşan.Şeşan'ın oğlu: Ahlay.

1.Ta.2: 32 Şammay'ın kardeşi Yada'nın oğulları: Yeter ve Yonatan. Yeter çocuksuz öldü.

1.Ta.2: 33 Yonatan'ın oğulları: Pelet, Zaza. Bunlar Yerahmeel'in soyundan geliyordu.

1.Ta.2: 34 Şeşan'ın oğlu olmadıysa da kızları vardı. Şeşan'ın Yarha adında Mısırlı bir uşağı vardı.

1.Ta.2: 35 Şeşan kızını uşağı Yarha'yla evlendirdi. Kadın ona Attay'ı doğurdu.

1.Ta.2: 36 Natan Attay'ın oğluydu. Zavat Natan'ın,

1.Ta.2: 37 Eflal Zavat'ın, Ovet Eflal'ın,

1.Ta.2: 38 Yehu Ovet'in, Azarya Yehu'nun,

1.Ta.2: 39 Heles Azarya'nın, Elasa Heles'in,

1.Ta.2: 40 Sismay Elasa'nın, Şallum Sismay'ın,

1.Ta.2: 41 Yekamya Şallum'un, Elişama Yekamya'nın oğluydu.

1.Ta.2: 42 Yerahmeel'in kardeşi Kalev'in oğulları: İlk oğlu Zif'in kurucusu Meşa ve Hevron'un kurucusu Meraşa.

1.Ta.2: 43 Hevron'un oğulları: Korah, Tappuah, Rekem, Şema.

1.Ta.2: 44 Raham Şema'nın oğluydu. Yorkoam Raham'ın, Şammay Rekem'in,

1.Ta.2: 45 Maon Şammay'ın oğluydu. Beytsur'un kurucusu Maon'du.

1.Ta.2: 46 Kalev'in cariyesi Efa ona Haran'ı, Mosa'yı ve Gazez'i doğurdu. Gazez Haran'ın oğluydu.

1.Ta.2: 47 Yahday'ın oğulları: Regem, Yotam, Geşan, Pelet, Efa, Şaaf.

1.Ta.2: 48 Kalev'in öbür cariyesi Maaka ona Şever'i ve Tirhana'yı doğurdu.

1.Ta.2: 49 Maaka Madmanna'nın kurucusu Şaaf'ı, Makbena ve Giva'nın kurucusu Şeva'yı da doğurdu. Kalev'in Aksa adında bir de kızı oldu.

1.Ta.2: 50 Kalev'in soyundan gelenler: Efrat'ın ilk oğlu Hur'un oğulları: Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval,

1.Ta.2: 51 Beytlehem'in kurucusu Salma, Beytgader'in kurucusu Haref.

1.Ta.2: 52 Kiryat-Yearim'in kurucusu Şoval, Haroeliler'in ve Menuhot'ta yaşayan halkın yarısının atasıydı.

1.Ta.2: 53 Kiryat-Yearim'in boyları: Yeterliler, Pûtlular, Şumatlılar, Mişralılar. Soralılar'la Eştaollular da bu boyların soyundan geldi.

1.Ta.2: 54 Salma'nın soyundan gelenler: Beytlehemliler, Netofalılar, Atrot-Beytyoavlılar, Manahatlılar'ın yarısı ve Sorlular.

1.Ta.2: 55 Yabes'te yaşayan yazmanların boyları: Tiratlılar, Şimatlılar, Sukatlılar. Bunlar Rekav halkının atası Hammat'ın soyundan gelen Kenliler'dir.

Davut'un Çocukları(1Sa.3:2-5; 5:14-16; 1Ta.14:4-7)

BÖLÜM 3

1.Ta.3: 1 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğluYizreelli Ahinoam'dan Amnon, ikincisi Karmelli Avigayil'den Daniel,

1.Ta.3: 2 üçüncüsü Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, dördüncüsü Hagit'ten Adoniya,

1.Ta.3: 3 beşincisi Avital'dan Şefatya, altıncısı karısı Egla'dan Yitream.

1.Ta.3: 4 Davut'un bu altı oğlu Hevron'da doğdular. Davut orada yedi yıl altı ay, Yeruşalim'de de otuz üç yıl krallık yaptı.

1.Ta.3: 5 Davut'un Yeruşalim'de doğan oğulları: Şima, Şovav, Natan, Süleyman. Bu dördü Ammiel'in kızı Bat-Şeva'dan doğdular.

1.Ta.3: 6 Öbür oğulları: Yivhar, Elişama, Elifelet,

1.Ta.3: 7 Nogah, Nefek, Yafia,

1.Ta.3: 8 Elişama, Elyada, Elifelet. Toplam dokuz kişiydiler.

1.Ta.3: 9 Bütün bunlar, Davut'un cariyelerinden doğanlar dışındaki oğullarıydı. Tamar onların kızkardeşidir.

Yahuda Krallarının Soyu

1.Ta.3: 10 Rehavam Süleyman'ın oğluydu. Aviya Rehavam'ın,Asa Aviya'nın,Yehoşafat Asa'nın,

1.Ta.3: 11 Yehoram Yehoşafat'ın,Ahazya Yehoram'ın,Yoaş Ahazya'nın,

1.Ta.3: 12 Amatsya Yoaş'ın,Azarya Amatsya'nın,Yotam Azarya'nın,

1.Ta.3: 13 Ahaz Yotam'ın,Hizkiya Ahaz'ın,Manaşşe Hizkiya'nın,

1.Ta.3: 14 Amon Manaşşe'nin, Yoşiya Amon'un oğluydu.

1.Ta.3: 15 Yoşiya'nın oğulları: İlk oğlu Yohanan, İkincisi Yehoyakim, Üçüncüsü Sidkiya, Dördüncüsü Şallum.

1.Ta.3: 16 Yehoyakim'in oğulları: Yehoyakin ve Sidkiya.

1.Ta.3: 17 Sürgün edilen Yehoyakin'in torunları: Şealtiel,

1.Ta.3: 18 Malkiram, Pedaya, Şenassar, Yekamya, Hoşama, Nedavya.

1.Ta.3: 19 Pedaya'nın oğulları: Zerubbabil, Şimi. Zerubbabil'in çocukları: Meşullam, Hananya ve kızkardeşleri Şelomit.

1.Ta.3: 20 Zerubbabil'in beş oğlu daha vardı: Haşuva, Ohel, Berekya, Hasadya,

Yuşav-Heset.

1.Ta.3: 21 Hananya'nın oğulları: Pelatya, Yeşaya. Yeşaya Refaya'nın, Refaya Arnan'ın, Arnan Ovadya'nın, Ovadya Şekanya'nın babasıydı.

1.Ta.3: 22 Şekanya'nın oğlu: Şemaya. Şemaya'nın oğulları: Hattuş, Yigal, Bariah, Nearya, Şafat. Toplam altı kişiydi.

1.Ta.3: 23 Nearya'nın oğulları: Elyoenay, Hizkiya, Azrikam. Toplam üç kişiydi.

1.Ta.3: 24 Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkuv, Yohanan, Delaya, Anani. Toplam yedi kişiydi.

Yahuda'nın Soyu

BÖLÜM 4

1.Ta.4: 1 Yahuda oğulları: Peres, Hesron, Karmi, Hur, Şoval.

1.Ta.4: 2 Şoval oğlu Reaya Yahat'ın babasıydı. Yahat Ahumay'ın ve Lahat'ın babasıydı. Soralı boylar bunlardı.

1.Ta.4: 3 Etam'ın oğulları*fh*: Yizreel, Yişma, Yidbaş. Kızkardeşlerinin adı Haselelponi'dir.D Not 4:3 Septuaginta, Vulgata "Oğulları", Masoretik metin "Atası" ya da "Kurucusu".

1.Ta.4: 4 Penuel Gedor'un babasıydı. Ezer Huşa'nın babasıydı. Bunlar Beytlehem'in kurucusu ve Efrat'ın ilk oğlu Hur'un torunlarıydı.

1.Ta.4: 5 Tekoa'nın kurucusu Aşhur'un Helah ve Naara adında iki karısı vardı.

1.Ta.4: 6 Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştari'yi doğurdu. Bunlar Naara'nın oğullarıydı.

1.Ta.4: 7 Helah'ın oğulları: Seret, Yishar, Etnan

1.Ta.4: 8 ve Anuv'la Hassoveva'nın babası Kos. Kos Harum oğlu Aharhel boylarının atasıydı.

1.Ta.4: 9 Yabes*fı* kardeşlerinden daha saygın biriydi. Annesi, "Onu acı çekerek doğurdum" diyerek adını Yabes koymuştu.D Not 4:9 "Yabes": İbranice "Acı" sözcüğünün kökünden gelmektedir.

1.Ta.4: 10 Yabes, İsrail'in Tanrısı'na, "Ne olur, beni kutsa, sınırlarımı genişlet!" diye yakardı, "Elin üzerimde olsun, beni kötülükten koru. Öyle ki, acı çekmeyeyim." Tanrı onun yakarışını duydu.

1.Ta.4: 11 Şuha'nın kardeşi Keluv, Eşton'un babası Mehir'in babasıydı.

1.Ta.4: 12 Eşton Beytrafa'nın, Paseah'ın ve İr-Nahaş'ın kurucusu Tehinna'nın babasıydı. Bunlar Rekalılar'dır.

1.Ta.4: 13-14 Kenaz'ın oğulları: Otniel, Seraya. Otniel'in oğulları: Hatat ve Meonotay. Meonotay Ofra'nın babasıydı. Seraya Ge-Haraşim'in kurucusu Yoav'ın babasıydı. Bunlar el işlerinde becerikli kişilerdi.

1.Ta.4: 15 Yefunne oğlu Kalev'in oğulları: İru, Ela, Naam. Ela'nın oğlu: Kenaz.

1.Ta.4: 16 Yehallelel'in oğulları: Zif, Zifa, Tirya, Asarel.

1.Ta.4: 17 Ezra'nın oğulları: Yeter, Meret, Efer, Yalon. Meret'in karılarından biri Miryam'ı, Şamma'yı ve Eştemoa'nın kurucusu Yişbah'ı doğurdu.

1.Ta.4: 18 Bunlar Meret'in evlendiği firavunun kızı Bitya'nın doğurduğu çocuklardır. Meret'in Yahudalı karısı, Gedor'un kurucusu Yeret'i, Soko'nun kurucusu Hever'i, Zanoah'ın kurucusu Yekutiel'i doğurdu.

1.Ta.4: 19 Hodiya Naham'ın kızkardeşiyle evlendi. Ondan doğan oğulları Keila'da yaşayan Garm ve Eştemoa'da yaşayan Maaka boylarının atasıydı.

1.Ta.4: 20 Şimon'un oğulları: Amnon, Rinna, Ben-Hanan, Tilon. Yişi'nin torunları: Zohet ve Ben-Zohet.

1.Ta.4: 21 Yahuda oğlu Sela'nın oğulları: Leka'nın kurucusu Er, Mareşa'nın kurucusu Lada, Beytaşbea'da ince keten işinde çalışanların boyları,

1.Ta.4: 22 Yokim, Kozevalılar, Moavlı kadınlarla evlenen Yoaş'la Saraf ve Yaşuvi-Lehem. Bu kayıtlar eskidir.

1.Ta.4: 23 Netayim ve Gedera'da oturur, çömlekçilik yapar ve kral için çalışırlardı.

Şimon Soyu (Yeşu.19:2-10)

1.Ta.4: 24 Şimonoğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah, Şaul.

1.Ta.4: 25 Şallum Şaul'un oğluydu. Mivsam Şallum'un, Mişma da Mivsam'ın oğluydu.

1.Ta.4: 26 Mişma'nın torunları: Hammuel Mişma'nın oğluydu. Zakkur Hammuel'in, Şimi de Zakkur'un oğluydu.

1.Ta.4: 27 Şimi'nin on altı oğlu, altı kızı vardı. Ancak kardeşlerinin çok sayıda çocukları yoktu. Bu yüzden Şimon oymağı, sayıca Yahuda oymağı kadar

artmadı.

1.Ta.4: 28-31 Şimonoğulları Beer-Şeva, Molada, Hasar-Şual, Bilha, Esem, Tolat, Betuel, Horma, Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susim, Beytbiri ve Şaarayim kentlerinde yaşadılar. Davut dönemine dek kentleri bunlardı.

1.Ta.4: 32 Ayrıca şu beş ilçede de yaşadılar: Etam, Ayin, Rimmon, Token, Aşan.

1.Ta.4: 33 Baalat'a*fi* kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler Şimonoğulları'na aitti. Ailelerinin soy kütüğünü de tuttular.D Not 4:33 Bazı Septuaginta elyazmaları "Baalat", Masoretik metin "Baal" (bkz. Yşu.19:8).

1.Ta.4: 34 Meşovav, Yamlek, Amatsya oğlu Yoşa,

1.Ta.4: 35 Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu Yoşivya oğlu Yehu,

1.Ta.4: 36 Elyoenay, Yaakova, Yeşohaya, Asaya, Adiel, Yesimiel, Benaya

1.Ta.4: 37 ve Şemaya oğlu Şimri oğlu Yedaya oğlu Allon oğlu Şifi oğlu Ziza.

1.Ta.4: 38 Yukarıda adı geçenlerin her biri, ait olduğu boyun başıydı. Aileleri sayıca çoğaldılar.

1.Ta.4: 39 Sürülerine otlak aramak için Gedor yakınlarına, vadinin doğusuna kadar gittiler.

1.Ta.4: 40 Orada çok zengin otlaklar buldular. Ülke geniş, rahat ve huzur doluydu. Eskiden orada Ham'ın soyundan gelenler yaşardı.

1.Ta.4: 41 Yukarıda adı yazılı olanlar, Yahuda Kralı Hizkiya döneminde geldiler. Hamlılar'ın çadırlarına ve orada yaşayan Meunlular'a saldırıp tümünü öldürdüler. Sonra ülkelerine yerleştiler. Bugün de oradalar. Çünkü orada sürüleri için otlak vardı.

1.Ta.4: 42 Yişi'nin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya, Uzzielönderliğinde Şimon oymağından beş yüz kişi Seir dağlık bölgesine gidip

1.Ta.4: 43 Amalekliler'den sağ kalanları öldürdüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

Ruben Soyu

BÖLÜM 5

1.Ta.5: 1 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları. -Ruben ilk doğandır. Babasının yatağına yatıp onu kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrail oğlu Yusuf'un oğullarına verildi. Bu yüzden Ruben soy kütüğüne ilk oğulluk hakkına göre yazılmadı.

1.Ta.5: 2 Yahuda kardeşleri arasında en güçlü olandı, önderlik hep onun soyundan çıktı. Ama ilk oğulluk hakkı Yusuf'a aitti.-

1.Ta.5: 3 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.

1.Ta.5: 4-6 Yoel'in soyu: Şemaya Yoel'in, Gog Şemaya'nın, Şimi Gog'un, Mika Şimi'nin, Reaya Mika'nın, Baal Reaya'nın, Beera Baal'ın oğluydu. Asur Kralı Tiglat-Pileser'in sürgüne gönderdiği Beera Rubenliler'in önderiydi.

1.Ta.5: 7 Boylarına göre aile soy kütüğüne yazılan akrabaları şunlardır: Önder Yeiel, Zekeriya,

1.Ta.5: 8 Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bala. Bunlar Aroer'de, Nevo ve Baal-Meon'a kadar uzanan topraklarda yaşadılar.

1.Ta.5: 9 Doğuda Fırat'tan çöle kadar uzanan topraklara yayıldılar. Çünkü Gilat bölgesinde sığırları çoğalmıştı.

1.Ta.5: 10 Rubenliler Saul döneminde Hacerliler'e karşı savaş açtı. Onları yenilgiye uğratıp Gilat'ın doğusunda kalan topraklardaki çadırlarını ele geçirdiler.

Gad Soyu

1.Ta.5: 11 Gadlılar, Başan'da, Selka'ya kadar uzanan topraklarda Rubenliler'in karşısında yaşadılar.

1.Ta.5: 12 Önderleri Yoel'di; ikinci derecede önemli Şafam, Başan'da ise Yanay ve Şafat'tı.

1.Ta.5: 13 Boylarına göre akrabaları şunlardır: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan, Zia, Ever. Toplam yedi kişiydi.

1.Ta.5: 14 Bunlar Bûz oğlu Yahdo oğlu Yeşişay oğlu Mikael oğlu Gilat oğlu Yaroah oğlu Huri oğlu Avihayil'in oğullarıydı.

1.Ta.5: 15 Guni oğlu Avdiel oğlu Ahi bu boyların başıydı.

1.Ta.5: 16 Gadlılar Gilat'ta, Başan'da, çevredeki köylerde ve Şaron'un bütün otlaklarında yaşadılar.

1.Ta.5: 17 Bunların hepsi Yahuda Kralı Yotam'ın ve İsrail Kralı Yarovam'ın döneminde soy kütüğüne yazıldılar.

1.Ta.5: 18 Rubenliler'in, Gadlılar'ın ve Manaşşe oymağının yarısının kalkan ve kılıç kullanabilen, ok atabilen, savaş için eğitilmiş 44 760 yiğit askeri vardı.

1.Ta.5: 19 Hacerliler'e, Yetur'a, Nafiş'e, Nodav'a karşı savaş açtılar.

1.Ta.5: 20 Onlarla savaşırken yardım gördüler. Tanrı Hacerliler'i veonlarla birlikte olanları ellerine teslim etti. Çünkü savaş sırasında Tanrı'ya yalvarmışlar, O'na güvenmişlerdi. Bu yüzden Tanrı yalvarışlarını yanıtladı.

1.Ta.5: 21 Hacerliler'in hayvanlarını ele geçirdiler: Elli bin deve, iki yüz elli bin davar, iki bin eşek. Tutsak olarak da yüz bin kişi aldılar.

1.Ta.5: 22 Savaş Tanrı'nın isteğiyle olduğu için düşmandan birçok kişiyi öldürdüler. Sürgün dönemine dek Hacerliler'in topraklarında yaşadılar.

Manaşşe Oymağının Yarısı

1.Ta.5: 23 Manaşşe oymağının yarısı Başan'dan Baal-Hermon'a, Senir, yani Hermon Dağı'na kadar uzanan topraklarda yaşadı ve sayıca çoğaldı.

1.Ta.5: 24 Boy başları şunlardı: Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya, Yahdiel. Bunlar yiğit savaşçılar, ünlü kişiler ve boy başlarıydı.

1.Ta.5: 25 Ne var ki atalarının Tanrısı'na bağlı kalmadılar. Tanrı'ya ihanet ederek önlerinden yok ettiği ulusların ilahlarına yöneldiler.

1.Ta.5: 26 Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Tiglat-Pileser diye bilinen Asur Kralı Pûl'u harekete geçirdi. Asur Kralı Rubenliler'i, Gadlılar'ı, Manaşşe oymağının yarısını tutsak edip Halah'a, Habur'a, Hara'ya, Gozan Irmağı'na sürdü. Onlar bugün de oralarda yaşıyorlar.

Levi Soyu

BÖLÜM 6

1.Ta.6: 1 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.

1.Ta.6: 2 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.

1.Ta.6: 3 Amram'ın çocukları: Harun, Musa, Miryam. Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar.

1.Ta.6: 4 Pinehas Elazar'ın oğluydu. Avişua Pinehas'ın,

1.Ta.6: 5 Bukki Avişua'nın, Uzzi Bukki'nin,

1.Ta.6: 6 Zerahya Uzzi'nin, Merayot Zerahya'nın,

1.Ta.6: 7 Amarya Merayot'un, Ahituv Amarya'nın,

1.Ta.6: 8 Sadok Ahituv'un, Ahimaas Sadok'un,

1.Ta.6: 9 Azarya Ahimaas'ın, Yohanan Azarya'nın,

1.Ta.6: 10 Azarya Yohanan'ın oğluydu. Süleyman'ın Yeruşalim'de yaptığı tapınakta kâhinlik eden oydu.-

1.Ta.6: 11 Amarya Azarya'nın, Ahituv Amarya'nın,

1.Ta.6: 12 Sadok Ahituv'un, Şallum Sadok'un,

1.Ta.6: 13 Hilkiya Şallum'un, Azarya Hilkiya'nın,

1.Ta.6: 14 Seraya Azarya'nın, Yehosadak Seraya'nın oğluydu.

1.Ta.6: 15 RAB Nebukadnessar aracılığıyla Yahuda ve Yeruşalim halkını sürdüğünde Yehosadak da sürgüne gitmişti.

1.Ta.6: 16 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.

1.Ta.6: 17 Gerşon'un oğulları: Livni, Şimi.

1.Ta.6: 18 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.

1.Ta.6: 19 Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Soylarına göre yazılan Levi oymağının boyları şunlardır:

1.Ta.6: 20 Gerşon'un soyu:Livni Gerşon'un,Yahat Livni'nin,Zimma Yahat'ın,

1.Ta.6: 21 Yoah Zimma'nın, İddo Yoah'ın, Zerah İddo'nun, Yeateray Zerah'ın oğluydu.

1.Ta.6: 22 Kehat'ın soyu:Amminadav Kehat'ın,Korah Amminadav'ın,Assir Korah'ın,

1.Ta.6: 23 Elkana Assir'in,Evyasaf Elkana'nın,Assir Evyasaf'ın,

1.Ta.6: 24 Tahat Assir'in, Uriel Tahat'ın, Uzziya Uriel'in, Şaul Uzziya'nın oğluydu.

1.Ta.6: 25 Elkana'nın öbür oğulları: Amasay, Ahimot.

1.Ta.6: 26 Elkana Ahimot'un,Sofay Elkana'nın,Nahat Sofay'ın,

1.Ta.6: 27 Eliav Nahat'ın, Yeroham Eliav'ın, Elkana Yeroham'ın, Samuel*fj* Elkana'nın oğluydu.D Not 6:27 Bazı Septuaginta elyazmaları "Samuel". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.

1.Ta.6: 28 Samuel'in oğulları: İlk oğlu Yoel*fk*, ikincisi Aviya.D Not 6:28

Bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice “Yoel”. Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.

1.Ta.6: 29 Merari’nin soyu:Mahli Merari’nin,Livni Mahli’nin,Şimi Livni’nin,Uzza Şimi’nin,

1.Ta.6: 30 Şima Uzza’nın, Hagiya Şima’nın, Asaya Hagiya’nın oğluydu.

Tapınağın Ezgicileri

1.Ta.6: 31 Antlaşma Sandığı* RAB’bin Tapınağı’na taşındıktan sonra Davut’un orada görevlendirdiği ezgiciler şunlardır.

1.Ta.6: 32 Bunlar Süleyman Yeruşalim’de RAB’bin Tapınağı’nı kurana dek Buluşma Çadırı’nda ezgi okuyarak hizmet eder, belirlenmiş kurallar uyarınca görevlerini yerine getirirlerdi.

1.Ta.6: 33-38 Oğullarıyla birlikte görev yapan kişiler şunlardır:
Kehatoğulları’ndan: Ezgici Heman. Heman, İsrail oğlu Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah oğlu Evyasaf oğlu Assir oğlu Tahat oğlu Sefanya oğlu Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana oğlu Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana oğlu Suf oğlu Toah oğlu Eliel oğlu Yeroham oğlu Elkana oğlu Samuel oğlu Yoel’in oğluydu.

1.Ta.6: 39-43 Heman’ın sağ yanında görev yapan akrabası Asaf. Asaf, Levi oğlu Gerşon oğlu Yahat oğlu Şimi oğlu Zimma oğlu Etan oğlu Adaya oğlu Zerah oğlu Etni oğlu Malkiya oğlu Baaseya oğlu Mikael oğlu Şima oğlu Berekya’nın oğluydu.

1.Ta.6: 44-47 Heman’ın solunda görev yapan kardeşleri Merarioğulları’ndan:
Etan. Etan, Levi oğlu Merari oğlu Muşi oğlu Mahli oğlu Şemer oğlu Bani oğlu Amsi oğlu Hilkiya oğlu Amatsya oğlu Haşavya oğlu Malluk oğlu Avdi oğlu Kiyşi’nin oğluydu.

1.Ta.6: 48 Bunların Levili akrabaları, çadırın, Tanrı’nın Tapınağı’nın bütün görevlerini yerine getirmek üzere atandılar.

1.Ta.6: 49 Ancak, Tanrı kulu Musa’nın buyruğu uyarınca, yakmalık sunu* sunağında ve buhur sunağında sunu sunanlar Harun’la oğullarıydı. En Kutsal Yer’de* yapılan hizmetlerden ve İsrailliler’in bağışlanması için sunulan kurbanlardan onlar sorumluydu.

Harun’un Soyu

1.Ta.6: 50 Harunoğulları şunlardır: Harun’un oğlu Elazar, onun oğlu Pinehas, onun oğlu Avişua,

1.Ta.6: 51 onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya,

1.Ta.6: 52 onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv,

1.Ta.6: 53 onun oğlu Sadok, onun oğlu Ahimaas.

Levililer'in Yaşadığı Kentler (Yşu.21:4-39)

1.Ta.6: 54 İlk kurayı çeken Kehat boyundan Harunoğulları'nın sınırlarına göre yerleşim yerleri şunlardır:

1.Ta.6: 55 Yahuda topraklarındaki Hevron'la çevresindeki otlaklar onlara verildi.

1.Ta.6: 56 Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kalev'e verildi.

1.Ta.6: 57-59 Sığınak kent seçilen Hevron, Livna, Yattir, Eştemoa, Hilen, Devir, Aşan, Yutta*fl*, Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları Harunoğulları'na verildi.D Not 6:57-59 Süryanice "Yutta". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. Yşu.21:16).

1.Ta.6: 60 Benyamin oymağından da Givon*fm*, Geva, Alemet, Anatot ve bunların otlakları verildi. Kehat boylarına verilen bu kentlerin toplam sayısı on üçtü.D Not 6:60 "Givon" Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. Yşu.21:17).

1.Ta.6: 61 Geri kalan Kehatoğulları'na Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.

1.Ta.6: 62 Gerşonoğulları'na boy sayısına göre İssakar, Aşer, Naftali ve Başan'daki Manaşşe oymağından alınan on üç kent verildi.

1.Ta.6: 63 Merarioğulları'na boy sayısına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent kurayla verildi.

1.Ta.6: 64 İsrailliler bu kentleri otlaklarıyla birlikte Levililer'e verdiler.

1.Ta.6: 65 Yahuda, Şimon, Benyamin oymaklarından alınan ve yukarıda adları sayılan kentler kurayla verildi.

1.Ta.6: 66 Kehat boyundan bazı ailelere Efrayim oymağından alınan kentler verildi.

1.Ta.6: 67-69 Efrayim dağlık bölgesinde sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, Yokmoam, Beythoron, Ayalon, Gat-Rimmon ve bunların otlakları verildi.

1.Ta.6: 70 İsrailliler Manaşşe oymağının yarısından alınan Aner, Bilam ve bunların otlaklarını Kehat boyunun öbür ailelerine verdiler.

1.Ta.6: 71 Aşağıdaki kentler Gerşonoğulları'na verildi: Manaşşe oymağının

yarısına ait Başan'daki Golan, Aştarot ve bunların otlakları.

1.Ta.6: 72-73 İssakar oymağından Kedeş, Daverat, Ramot, Anem ve bunların otlakları.

1.Ta.6: 74-75 Aşer oymağından Maşal, Avdon, Hukok, Rehov ve bunların otlakları.

1.Ta.6: 76 Naftali oymağından Celile'deki Kedeş, Hammon, Kiryatayim ve bunların otlakları.

1.Ta.6: 77 Merarioğulları'na -geri kalan Levililer'e- aşağıdaki kentler verildi: Zevulun oymağından Rimmono, Tavor ve bunların otlakları.

1.Ta.6: 78-79 Ruben oymağından Eriha'nın ötesinde, Şeria Irmağı'nın doğusundaki kırda bulunan Beser, Yahsa, Kedemot, Mefaat ve bunların otlakları.

1.Ta.6: 80-81 Gad oymağından Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon, Yazer ve bunların otlakları.

İssakar Soyu

BÖLÜM 7

1.Ta.7: 1 İssakar'ın dört oğlu vardı: Tola, Pua, Yaşuv, Şimron.

1.Ta.7: 2 Tola'nın oğulları: Uzzi, Refaya, Yeriel, Yahmay, Yivsam, Samuel. Bunlar Tola boyunun başlarıydı. Soy kütüğüne göre yiğit savaşçılardı. Davut döneminde sayıları 22 600'dü.

1.Ta.7: 3 Uzzi'nin oğlu: Yizrahya. Yizrahya'nın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel, Yişşiya. Beşi de boy başıydı.

1.Ta.7: 4 Soy kütüğüne göre, aralarında savaşa hazır 36 000 kişi vardı. Hepsinin çok sayıda karısı ve çocuğu vardı.

1.Ta.7: 5 Soy kütüğüne göre İssakar boylarına bağlı akrabalarından savaşacak durumda olanların sayısı 87 000'di.

Benyamin Soyu

1.Ta.7: 6 Benyamin'in üç oğlu vardı: Bala, Beker, Yediael.

1.Ta.7: 7 Bala'nın beş oğlu vardı: Esbon, Uzzi, Uzziel, Yerimot, İyri. Bunlar boy başıydı. Soy kütüğüne kayıtlı yiğit savaşçıların sayısı 22 034 kişiydi.

1.Ta.7: 8 Beker'in oğulları: Zemira, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya, Anatot, Alemet. Hepsi Beker'in oğullarıydı.

1.Ta.7: 9 Bunların soy kütüğüne kayıtlı aile başlarının ve yiğit savaşçıların sayısı 20 200'dü.

1.Ta.7: 10 Yediael'in oğlu: Bilhan. Bilhan'ın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehut, Kenaana, Zetan, Tarşiş, Ahişahar.

1.Ta.7: 11 Yediael'in bütün oğulları boy başlarıydı. Aralarında savaşa hazır 17 200 yiğit savaşçı vardı.

1.Ta.7: 12 Şuppim ve Huppim İr'in, Huşim ise Aher'in*fn* oğluydu.D Not 7:12 "Başkası" anlamına gelen "Aher" büyük bir olasılıkla "Dan" yerine kullanılmıştır.

Naftali Soyu

1.Ta.7: 13 Naftali'nin oğulları: Yahasiel, Guni, Yeser, Şallum. Bunlar Bilha'nın soyundandı.

Manaşşe Soyu

1.Ta.7: 14 Manaşşe'nin oğulları: Aramlı cariyenin doğurduğu Asriel, Makir. Makir Gilat'ın babasıydı.

1.Ta.7: 15 Makir Huppim'le Şuppim'in kızkardeşi Maaka'yı karı olarak aldı. Makir'in ikinci oğlunun adı Selofhat'tı. Selofhat'ın yalnız kızları oldu.

1.Ta.7: 16 Makir'in karısı Maaka, Pereş ve Şereş adında iki oğul doğurdu. Şereş'in de Ulam ve Rekem adında iki oğlu oldu.

1.Ta.7: 17 Ulam'ın oğlu: Bedan. Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat'ın oğulları bunlardır.

1.Ta.7: 18 Gilat'ın kızkardeşi Hammoleket İşhot'u, Aviezer'i, Mahla'yı doğurdu.

1.Ta.7: 19 Şemida'nın oğulları: Ahyan, Şekem, Likhi, Aniam.

Efrayim Soyu

1.Ta.7: 20-21 Efrayim'in oğulları: Şutelah, Ezer ve Elat. Beret Şutelah'ın, Tahat Beret'in, Elada Tahat'ın, Tahat Elada'nın, Zavat Tahat'ın, Şutelah da Zavat'ın oğluydu. Ülkede doğup büyüyen Gatlılar Ezer'le Elat'ı öldürdüler. Çünkü onların sürülerini çalmaya gitmişlerdi.

1.Ta.7: 22 Babaları Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu avutmaya

geldiler.

1.Ta.7: 23 Efrayim karısıyla yine yattı. Kadın gebe kalıp bir oğul doğurdu. Evinde talihsizlik var diye babası oğlana Beria*fo* adını verdi.D Not 7:23 “Beria”: “Talihsizlik” anlamına gelir.

1.Ta.7: 24 Kızı Aşağı ve Yukarı Beythoron’u, Uzzen-Şeera’yı kuran Şeera’ydı.

1.Ta.7: 25-27 Beria’nın Refah adında bir oğlu vardı. Refah Beria’nın, Reşef Refah’ın, Telah Reşef’in, Tahan Telah’ın, Ladan Tahan’ın, Ammihut Ladan’ın, Elişama Ammihut’un, Nun Elişama’nın, Yeşu da Nun’un oğluydu.

1.Ta.7: 28 Efrayimliler’in yerleştikleri topraklar Beytel’i ve çevresindeki köyleri, doğuda Naaran’ı, batıda Gezer’i ve köylerini, Şekem, Aya ve köylerini kapsıyordu.

1.Ta.7: 29 Manaşşe oymağının sınırında Beytşean, Taanak, Megiddo, Dor ve bunlara ait köyler vardı. İsrail oğlu Yusuf’un soyu buralarda yaşadı.

Aşer Soyu

1.Ta.7: 30 Aşer’in oğulları: Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah.

1.Ta.7: 31 Beriaoğulları: Hever ve Birzayit’in kurucusu Malkiel.

1.Ta.7: 32 Hever Yaflet, Şomer, Hotam ve kızkardeşleri Şua’nın babasıydı.

1.Ta.7: 33 Yafletoğulları: Pasak, Bimhal, Aşvat. Yaflet’in oğulları bunlardı.

1.Ta.7: 34 Şomeroğulları: Ahi, Rohga, Yehubba, Aram.

1.Ta.7: 35 Kardeşi Helem’in oğulları: Sofah, Yimna, Şeleş, Amal.

1.Ta.7: 36 Sofahoğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Yimra,

1.Ta.7: 37 Beser, Hod, Şamma, Şilşa, Yitran, Beera.

1.Ta.7: 38 Yeteroğulları: Yefunne, Pispa, Ara.

1.Ta.7: 39 Ulla’nın oğulları: Arah, Hanniel, Risya.

1.Ta.7: 40 Bunların hepsi Aşer soyundandı. Boy başları, seçkin kişiler, yiğit savaşçılar ve tanınmış önderlerdi. Soy kütüğüne kayıtlı savaşa hazır olanların sayısı yirmi altı bindi.

Benyamin Soyu

BÖLÜM 8

1.Ta.8: 1 Benyamin'in ilk oğlu Bala,İkinci oğlu Aşbel,Üçüncü oğlu Ahrah,Dördüncü oğlu Noha,

1.Ta.8: 2 Beşinci oğlu Rafa'ydı.

1.Ta.8: 3 Bala'nın oğulları: Addar, Gera, Avihut,

1.Ta.8: 4 Avişua, Naaman, Ahoah,

1.Ta.8: 5 Gera, Şefufan, Huram.

1.Ta.8: 6 Ehutoğulları Geva'da yaşayan ailelerin başlarıydı. Oradan Manahat'a sürüldüler. Adları şunlardır:

1.Ta.8: 7 Naaman, Ahiya ve onları sürgüne gönderen Gera. Gera Uzza'yla Ahihut'un babasıydı.

1.Ta.8: 8 Şaharayim, karıları Huşim'le Baara'yı boşadıktan sonra, Moav kırında çocuk sahibi oldu.

1.Ta.8: 9 Yeni karısı Hodeş'ten doğan oğulları şunlardır: Yovav, Sivya, Meşa, Malkam,

1.Ta.8: 10 Yeus, Sakeya, Mirma. Bunlar Şaharayim'in oğullarıydı. Hepsi de boy başlarıydı.

1.Ta.8: 11 Şaharayim'in karısı Huşim'den de Avituv ve Elpaal adında iki oğlu vardı.

1.Ta.8: 12-13 Elpaal'ın oğulları: Ever, Mişam, Ono ve Lod kentleriyle çevrelerindeki köyleri yeniden kuran Şemet, Beria, Şema. Beria'yla Şema Ayalon'da yaşayan halkın boy başlarıydı. Bunlar Gat'ta yaşayan halkı sürdüler.

1.Ta.8: 14 Ahyo, Şaşak, Yeremot,

1.Ta.8: 15 Zevadya, Arat, Eder,

1.Ta.8: 16 Mikael, Yişpa ve Yoha Beria'nın oğullarıydı.

1.Ta.8: 17 Zevadya, Meşullam, Hizki, Hever,

1.Ta.8: 18 Yişmeray, Yizliya ve Yovav Elpaal'ın oğullarıydı.

1.Ta.8: 19 Yakim, Zikri, Zavdi,

1.Ta.8: 20 Elienay, Silletay, Eliel,

1.Ta.8: 21 Adaya, Beraya ve Şimrat Şimi'nin oğullarıydı.

1.Ta.8: 22 Şaşak'ın oğulları: Yişpan, Ever, Eliel,

1.Ta.8: 23 Avdon, Zikri, Hanan,

1.Ta.8: 24 Hananya, Elam, Antotiya,

1.Ta.8: 25 Yifdeya, Penuel.

1.Ta.8: 26 Yeroham'ın oğulları: Şamşeray, Şeharya, Atalya,

1.Ta.8: 27 Yaareşya, Eliya, Zikri.

1.Ta.8: 28 Bunların hepsi soy kütüğüne göre boy başları ve önderlerdi. Yeruşalim'de yaşadılar.

Kral Saul'un Soyu (1Ta.9:34-44)

1.Ta.8: 29 Givon'un kurucusu Yeiel*fö* Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı.D Not 8:29 Septuaginta "Yeiel". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. 9:35).

1.Ta.8: 30 Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner*fp*, Nadav,D Not 8:30 "Ner": Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir (bkz. 9:36).

1.Ta.8: 31 Gedor, Ahyo, Zeker

1.Ta.8: 32 ve Şima'nın babası Miklot. Bunlar Yeruşalim'deki akrabalarının yanında yaşarlardı.

1.Ta.8: 33 Ner Kiş'in, Kiş Saul'un babasıydı. Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaal'ın*fr* babasıydı.D Not 8:33 "Eşbaal": 2Sa.2:8'de İş-Boşet diye de bilinir.

1.Ta.8: 34 Yonatan Merib-Baal'ın*fs*, Merib-Baal Mika'nın babasıydı.D Not 8:34 "Merib-Baal": Mefiboşet diye de bilinir.

1.Ta.8: 35 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tarea, Ahaz.

1.Ta.8: 36 Ahaz Yehoadda'nın babasıydı.Yehoadda Alemet, Azmavet, Zimri'nin,Zimri Mosa'nın,

1.Ta.8: 37 Mosa Binea'nın, Binea Rafa'nın, Rafa Elasa'nın, Elasa da Asel'in babasıydı.

1.Ta.8: 38 Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.

1.Ta.8: 39 Asel'in kardeşi Esek'in oğulları: İlk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş, üçüncüsü Elifelet.

1.Ta.8: 40 Ulamoğulları ok atmakta usta, yiğit savaşçılardı. Ulam'ınbirçok oğlu, torunu vardı. Sayıları yüz elli kişiydi. Hepsi Benyamin soyundandı.

BÖLÜM 9

1.Ta.9: 1 Bütün İsrailliler soylarına göre kaydedilmiştir. Bu kayıtlar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

Sürgünden Yeruşalim'e Dönenler (Neh.11:3-19)

Yahudalılar RAB'be ihanet ettikleri için Babil'e sürüldüler.

1.Ta.9: 2 Kentlerindeki mülklerine dönüp ilk yerleşenler bazı İsrailliler, kâhinler*, Levililer ve tapınak görevlileriydi.

1.Ta.9: 3 Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe soyundan Yeruşalim'de yaşayanlar şunlardır:

1.Ta.9: 4 Yahuda oğlu Peres soyundan Bani oğlu İmri oğlu Omri oğlu Ammihut oğlu Utay.

1.Ta.9: 5 Şelaoğulları'ndan: İlk oğlu Asaya ve oğulları.

1.Ta.9: 6 Zerahoğulları'ndan: Yeuel. Yahudalılar'ın toplamı 690 kişiydi.

1.Ta.9: 7 Benyamin soyundan gelenler: Hassenua oğlu Hodavya oğlu Meşullam oğlu Sallu,

1.Ta.9: 8 Yeroham oğlu Yivneya, Mikri oğlu Uzzi oğlu Ela, Yivniya oğlu Reuel oğlu Şefatya oğlu Meşullam.

1.Ta.9: 9 Soylarına göre kaydedilenlerin toplamı 956 kişiydi. Bunların hepsi aile başlarıydı.

1.Ta.9: 10 Kâhinler: Yedaya, Yehoyariv, Yakin,

1.Ta.9: 11 Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Azarya,

1.Ta.9: 12 Malkiya oğlu Paşhur oğlu Yeroham oğlu Adaya, İmmer oğlu

Meşillemit oğlu Meşullam oğlu Yahzera oğlu Adiel oğlu Maasay.

1.Ta.9: 13 Aile başları olan kâhin kardeşlerinin toplamı 1 760'tı. Tanrı'nın Tapınağı'ndaki hizmetlerden sorumlu yetenekli kişilerdi.

1.Ta.9: 14 Levililer: Merarioğulları'ndan Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya,

1.Ta.9: 15 Bakbakkar, Hereş, Galal, Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya,

1.Ta.9: 16 Yedutun oğlu Galal oğlu Şemaya oğlu Ovadya ve Netofalılar'ın köylerinde yaşayan Elkana oğlu Asa oğlu Berekya.

1.Ta.9: 17 Tapınak kapı nöbetçileri: Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri. Şallum başlarıydı.

1.Ta.9: 18 Bugüne kadar doğuya bakan Kral Kapısı'nda görevlidirler. Levili bölüklere bağlı kapı nöbetçileri bunlardı.

1.Ta.9: 19 Korah oğlu Evyasaf oğlu Kore oğlu Şallum ve ailesinden Korahoğulları'ndan- olan çalışma arkadaşları Çadır'ın*fş* giriş kapısının nöbetçileriydi. Bunların ataları da RAB'bin ordugahının giriş kapısının nöbetçileriydi.D Not 9:19 "Çadır", yani "Tapınak". Aynı ifade 21,23 ayetlerinde de geçmektedir.

1.Ta.9: 20 Önceleri Elazar oğlu Pinehas onların başıydı. RAB onunlaydı.

1.Ta.9: 21 Buluşma Çadırı'nın kapısında Meşelemya oğlu Zekeriya nöbet tutardı.

1.Ta.9: 22 Giriş kapısına nöbetçi seçilenlerin toplamı 212'ydi. Bunlar, köylerinde bağlı oldukları soy kütüğüne yazılıdır. Davut'la Bilici* Samuel tarafından bu göreve atanmışlardı.

1.Ta.9: 23 Oğullarıyla birlikte RAB'bin Tapınağı'nın, yani Çadır'ın kapılarında nöbet tutarlardı.

1.Ta.9: 24 Nöbetçiler dört yanda -doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde-nöbet tutardı.

1.Ta.9: 25 Köylerdeki kardeşleri zaman zaman gelir, yedi günlük bir süre için görevi onlarla paylaşırdı.

1.Ta.9: 26 Dört kapının baş nöbetçileri Levili'ydi. Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'ndaki odalardan ve hazinelerden sorumluydu.

1.Ta.9: 27 Geceyi Tanrı'nın Tapınağı'nın çevresinde geçirirlerdi. Çünkü tapınağı

koruma ve her sabah kapılarını açma görevi onlarındı.

1.Ta.9: 28 Bazıları da tapınak hizmetinde kullanılan eşyalardan sorumluydu. Eşyaları sayarak içeri alır, sayarak dışarıya çıkarırlardı.

1.Ta.9: 29 Öbürleri eşyalardan, kutsal yere ait nesnelerden, ince undan, şaraptan, zeytinyağından, günnükten, baharattan sorumluydu.

1.Ta.9: 30 Ancak baharatı karıştırıp hazırlama görevi kâhinlerindi.

1.Ta.9: 31 Korahoğulları'ndan Şallum'un ilk oğlu Levili Mattitya sacda pide pişirme görevine atanmıştı.

1.Ta.9: 32 Kardeşleri Kehatoğulları'ndan bazıları da her Şabat Günü* adak ekmeklerini* hazırlamakla görevliydi.

1.Ta.9: 33 Levililer'in boy başları olan ezgiciler tapınağın odalarında yaşardı. Başka iş yapmazlardı. Çünkü yaptıkları işten gece gündüz sorumluydular.

1.Ta.9: 34 Bunların hepsi soy kütüğüne göre Levililer'in boy başları, önderleriydi ve Yeruşalim'de yaşarlardı.

Kral Saul'un Soyu (1Ta.8:28-38)

1.Ta.9: 35 Givon'un kurucusu Yeiel, Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı.

1.Ta.9: 36 Yeiel'in ilk oğlu Avdon'du. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav,

1.Ta.9: 37 Gedor, Ahyo, Zekeriya, Miklot.

1.Ta.9: 38 Miklot Şimam'ın babasıydı. Bunlar Yeruşalim'de akrabalarının yanında yaşarlardı.

1.Ta.9: 39 Ner Kiş'in, Kiş Saul'un babasıydı. Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaal'ın babasıydı.

1.Ta.9: 40 Yonatan Merib-Baal'ın, Merib-Baal Mika'nın babasıydı.

1.Ta.9: 41 Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tahrea, Ahaz*ft*.D Not 9:41 8:35, bazı Septuaginta ve Vulgata elyazmaları, Süryanice "Ahaz". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.

1.Ta.9: 42 Ahaz Yada'nın babasıydı.Yada Alemet, Azmavet ve Zimri'nin,Zimri Mosa'nın,

1.Ta.9: 43 Mosa Binea'nın, Binea Refaya'nın, Refaya Elasa'nın, Elasa da

Asel'in babasıydı.

1.Ta.9: 44 Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.

Saul'la Oğullarının Ölümü (1Sa.31:1-13)

BÖLÜM 10

1.Ta.10: 1 Filistliler İsrailliler'le savaşa tutuştu. İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi.

1.Ta.10: 2 Filistliler Saul'la oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp öldürdüler.

1.Ta.10: 3 Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve yaralandı.

1.Ta.10: 4 Saul silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu sünnetsizler* gelip benimle alay edecekler." Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı.

1.Ta.10: 5 Saul'un öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine atıp öldü.

1.Ta.10: 6 Böylece Saul, üç oğlu ve bütün ev halkı birlikte öldüler.

1.Ta.10: 7 Vadide oturan İsrailliler, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.

1.Ta.10: 8 Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la oğullarının Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler.

1.Ta.10: 9 Saul'u soyduktan sonra başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberi putlarına ve halka duyurmaları için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler.

1.Ta.10: 10 Saul'un silahlarını ilahlarının tapınağına koyup başını Dagon Tapınağı'na çaktılar.

1.Ta.10: 11 Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu.

1.Ta.10: 12 Bütün yiğitler gidip Saul'la oğullarının cesetlerini Yaveş'e getirdiler. Sonra kemiklerini Yaveş'teki yabanıl fıstık ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç* tuttular.

1.Ta.10: 13-14 Saul RAB'be ihanet ettiği için öldü. RAB'bin sözünü yerine getirmedi. Yol göstermesi için RAB'be danışacağına bir cinciye danıştı. Bu yüzden RAB onu öldürdü. Krallığını da İşay oğlu Davut'a devretti.

Davut İsrail Kralı Oluyor (2Sa.5:1-10)

BÖLÜM 11

1.Ta.11: 1 İsrailliler'in tümü Hevron'da bulunan Davut'a gelip şöyle dediler: "Biz senin etin, kemiğiniz.

1.Ta.11: 2 Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. Tanrın RAB sana, 'Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder olacaksın diye söz verdi."

1.Ta.11: 3 İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'un yanına gelince, Davut RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da RAB'bin Samuel aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler*.

1.Ta.11: 4 Kral Davut'la İsrailliler Yevus diye bilinen Yeruşalim'e saldırmak için yola çıktılar. Orada yaşayan Yevuslular

1.Ta.11: 5 Davut'a, "Sen buraya giremezsin" dediler. Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni, Davut Kenti'ni ele geçirdi.

1.Ta.11: 6 Davut, "Yevuslular'a ilk saldıran kişi komutan ve önder olacak" demişti. İlk saldırıyı Seruya oğlu Yoav yaptı, böylece ordu komutanı oldu.

1.Ta.11: 7 Bundan sonra Davut kalede oturmaya başladı. Bunun için oraya "Davut Kenti" adı verildi.

1.Ta.11: 8 Çevredeki bölgeyi, Millo'dan* çevre surlara kadar uzanan kesimi inşa etti. Yoav da kentin geri kalan bölümünü onardı.

1.Ta.11: 9 Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen RAB onunlaydı.

Davut'un Yiğit Askerleri (2Sa.23:8-39)

1.Ta.11: 10 RAB'bin İsrail'e verdiği söz uyarınca Davut'un yiğit askerlerinin komutanları İsrail halkıyla birlikte Davut'u kral yaptılar ve krallığının güçlenmesi için onu desteklediler.

1.Ta.11: 11 Bunların adları şöyledir: Üçler'in*fu* önderi Hakmonlu Yaşovam, mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırıp bir saldırıda hepsini öldürdü.D Not 11:11

Bazı Septuaginta elyazmaları “Üçler”, Masoretik metin “Otuzlar”.

1.Ta.11: 12 İkincisi, üç yiğitlerden biri olan Ahohlu Dodo oğlu Elazar.

1.Ta.11: 13 Filistliler savaş için Pas-Dammim’de toplandıklarında Elazar Davut’un yanındaydı. Orada bir arpa tarlası vardı. İsrailliler Filistliler’in önünden kaçmıştı.

1.Ta.11: 14 Ama Elazar’la Davut tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistliler’i öldürmüşlerdi. RAB onlara büyük bir zafer sağlamıştı.

1.Ta.11: 15 Otuzlar’dan üçü Davut’un yanına, Adullam Mağarası’ndaki kayaya gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi’nde ordugah kurmuştu.

1.Ta.11: 16 Bu sırada Davut hisarda, başka bir Filist birliğiyse Beytlehem’deydi.

1.Ta.11: 17 Davut özlemle, “Keşke biri Beytlehem’de kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!” dedi.

1.Ta.11: 18 Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem’de kapının yanındaki kuyudan su çekip Davut’a getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RAB’be sundu.

1.Ta.11: 19 “Ey Tanrım, bunu yapmak benden uzak olsun!” dedi, “Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?” Canlarını tehlikeye atarak suyu getirdikleri için Davut içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi.

1.Ta.11: 20 Yoav’ın kardeşi Avişay Üçler’in önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi.

1.Ta.11: 21 Üçler’in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçler’den sayılmadı.

1.Ta.11: 22 Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlı’yı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü.

1.Ta.11: 23 Beş arşın*fü* boyunda iri yarı bir Mısırlı’yı da öldürdü. Mısırlı’nın elinde dokumacı sırığı gibi bir mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü.D Not 11:23 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m.

1.Ta.11: 24 Yehoyada oğlu Benaya’nın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi.

1.Ta.11: 25 Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de, Üçler’den sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.

1.Ta.11: 26 Öteki yiğitler şunlardır:Yoav'ın kardeşi Asahel,Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,

1.Ta.11: 27 Harorlu Şammot, Pelonlu Heles,

1.Ta.11: 28 Tekoalı İkkeş oğlu İra, Anatotlu Aviezer,

1.Ta.11: 29 Huşalı Sibbekay, Ahohlu İlay,

1.Ta.11: 30 Netofalı Mahray ve Baana oğlu Helet,

1.Ta.11: 31 Benyaminoğulları'ndan Givalı Rivay oğlu İttay, Piratonlu Benaya,

1.Ta.11: 32 Gaaş vadilerinden Huray, Arvalı Aviel,

1.Ta.11: 33 Baharumlu Azmavet, Şaalbonlu Elyahba,

1.Ta.11: 34 Gizonlu Haşem'in oğulları, Hararlı Şage oğlu Yonatan,

1.Ta.11: 35 Hararlı Sakâr oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal,

1.Ta.11: 36 Mekeralı Hefer, Pelonlu Ahiya,

1.Ta.11: 37 Karmelli Hesro, Ezbay oğlu Naaray,

1.Ta.11: 38 Natan'ın kardeşi Yoel, Hacer oğlu Mivhar,

1.Ta.11: 39 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Berotlu Nahray,

1.Ta.11: 40 Yattirli İra ve Garev,

1.Ta.11: 41 Hititli* Uriya, Ahlay oğlu Zavat,

1.Ta.11: 42 Rubenliler'in önderi Rubenli Şiza oğlu Adina ve ona eşlik eden otuz kişi,

1.Ta.11: 43 Maaka oğlu Hanan, Mitanlı Yoşafat,

1.Ta.11: 44 Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotam'ın oğulları Şama ve Yeiel,

1.Ta.11: 45 Şimri oğlu Yediael ve kardeşi Tisli Yoha,

1.Ta.11: 46 Mahavlı Eliel, Elnaam'ın oğulları Yerivay ve Yoşavya, Moavlı Yitma,

1.Ta.11: 47 Eliel, Ovet, Mesovalı Yaasiel.

Davut'un Ziklak'taki Yardımcıları

BÖLÜM 12

1.Ta.12: 1 Davut'un Kiş oğlu Saul'dan gizlendiği Ziklak'ta yanına gelenler şunlardır. Bunlar savaşta onu destekleyen yiğitlerdi.

1.Ta.12: 2 Benyamin oymağından, Saul'un ailesindendiler. Yay taşır ve yayla ok, sapanla taş atmak için hem sağ, hem sol ellerini kullanabilirlerdi.

1.Ta.12: 3 Givalı Şemaa'nın oğulları Ahiezer'le Yoaş'ın komutası altındaydılar. Adları şunlardı: Azmavet'in oğulları Yeziel'le Pelet, Beraka, Anatotlu Yehu,

1.Ta.12: 4 Otuzlar'dan bir yiğit ve Otuzlar'ın önderi olan Givonlu Yişmaya, Yeremya, Yahaziel, Yohanan, Gederalı Yozavat,

1.Ta.12: 5 Eluzay, Yerimot, Bealya, Şemarya, Haruflu Şefatya,

1.Ta.12: 6 Elkana, Yişşiya, Azarel, Yoezer, Yaşovam, Korahlılar,

1.Ta.12: 7 Yoela, Zevadya, Gedorlu Yeroham'ın oğulları.

1.Ta.12: 8 Davut çölde saklandığı yerdeyken bazı Gadlılar da ona katıldı. Bunlar savaşa hazır, kalkan ve mızrak kullanabilen yiğit adamlardı. Yüzleri aslan yüzü gibiydi, dağlardaki ceylanlar kadar çeviktiler.

1.Ta.12: 9 Önderleri Ezer'di. İkincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav,

1.Ta.12: 10 dördüncüsü Mişmanna, beşincisi Yeremya,

1.Ta.12: 11 altıncısı Attay, yedincisi Eliel,

1.Ta.12: 12 sekizincisi Yohanan, dokuzuncusu Elzavat,

1.Ta.12: 13 onuncusu Yeremya, on birincisi de Makbannay'dı.

1.Ta.12: 14 Bu Gadlılar ordu komutanlarıydı. En güçsüzleri yüz, güçlüleri bin kişinin yerini tutardı.

1.Ta.12: 15 Birinci ay*, Şeria Irmağı her yana taşmışken, karşı yakaya geçtiler. Oradaki vadilerde oturanların tümünü doğuya, batıya kaçırdılar.

1.Ta.12: 16 Benyamin ve Yahudaoğulları'ndan bazı kişiler de Davut'un yanına, saklandığı yere gittiler.

1.Ta.12: 17 Onları karşılamaya çıkan Davut şöyle dedi: "Eğer bana yardım etmek için esenlikle geldiyseniz, buyrun bize katılın. Ama ben haksızlık

yapmamışken beni düşmanlarımın eline teslim etmeye geldiyseniz, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve sizi yargılasın."

1.Ta.12: 18 Tanrı'nın Ruhu Otuzlar'ın önderi Amasay'ın üzerine indi.Amasay şöyle dedi:"Ey Davut, seniniz biz!Ey İşay oğlu, seninleyiz!Esenlik olsun sana, esenlik!Seni destekleyenlere de esenlik olsun!Tanrın sana yardım edecektir."Davut onları iyi karşıladı ve akıncıların başı yaptı.

1.Ta.12: 19 Davut Filistliler'le birlikte Saul'a karşı savaşmaya gidince, Manaşşe oymağından da bazı kişiler onun yanına geçtiler. Ne var ki Davut'la adamları Filistliler'e yardım etmediler. Çünkü Filist beyleri birbirlerine danışıp, "Davut efendisi Saul'a dönerse başımızdan oluruz" diyerek onu geri göndermişlerdi.

1.Ta.12: 20 Davut Ziklak'a gittiğinde yanına geçen Manaşşeliler şunlardır: Adna, Yozavat, Yediael, Mikael, Yozavat, Elihu, Silletay. Bunlar Manaşşe'de bin kişilik birliklerin komutanlarıydı.

1.Ta.12: 21 Düşman akıncılarına karşı Davut'a yardım ettiler. Hepsi de yiğit savaşçılar, ordu komutanlarıydı.

1.Ta.12: 22 Her gün insanlar Davut'a yardım etmeye geliyorlardı. Davut büyük, güçlü bir orduya sahip oluncaya dek bu böyle sürdü.

Davut'un Hevron'daki Ordusu

1.Ta.12: 23 RAB'bin sözü uyarınca Saul'un krallığını Davut'a vermek için Hevron'a, Davut'un yanına gelen savaşçıların sayısı şudur:

1.Ta.12: 24 Savaşa hazır, kalkan ve mızrak taşıyan Yahudaoğulları'ndan 6 800 kişi.

1.Ta.12: 25 Savaşa hazır, yiğit Şimonoğulları'ndan 7 100 kişi.

1.Ta.12: 26 Levioğulları'ndan 4 600 kişi.

1.Ta.12: 27 Harun ailesinin başı Yehoyada ve onunla birlikte olanlar 3 700 kişi.

1.Ta.12: 28 Genç yiğit Sadok'la ailesinden 22 subay.

1.Ta.12: 29 Saul'un soyu Benyaminliler'den 3 000 kişi. Benyaminliler'in çoğu o zamana dek Saul'un ailesine bağlı kalmışlardı.

1.Ta.12: 30 Efrayimoğulları'ndan yiğit savaşçı ve boylarında ün salmış 20 800 kişi.

1.Ta.12: 31 Davut'u kral yapmak için Manaşşe oymağının yarısından özel olarak seçilip gelenler 18 000 kişi.

1.Ta.12: 32 İssakaroğulları'ndan 200 kişi. Bunlar İsrailliler'in ne zaman ne yapması gerektiğini bilen kişilerdi. Boy başlarıydı ve bütün akrabalarını yönetirlerdi.

1.Ta.12: 33 Zevulun'dan 50 000 kişi. Bunlar savaşa hazır, deneyimli askerlerdi. Her tür silahı kullanmada ustaydılar. Davut'a candan ve yürekten yardım ettiler.

1.Ta.12: 34 Naftali'den 1 000 subay ile kalkan ve mızrak taşıyan 37 000 kişi.

1.Ta.12: 35 Danlılar'dan savaşa hazır 28 600 kişi.

1.Ta.12: 36 Aşer'den savaşa hazır, deneyimli 40 000 asker.

1.Ta.12: 37 Şeria Irmağı'nın doğusunda yaşayan, savaş için her tür silahla donatılmış Rubenliler'den, Gadlılar'dan ve Manaşşe oymağının yarısından 120 000 kişi.

1.Ta.12: 38 Bunların hepsi savaşa hazır yiğit askerlerdi. Büyük bir kararlılıkla Davut'u bütün İsrail'in kralı yapmak için Hevron'a geldiler. Geri kalan İsrailliler de Davut'u kral yapma konusunda aynı düşüncedeydiler.

1.Ta.12: 39 Adamlar Davut'un yanında üç gün kaldılar. Orada yiyip içtiler. Gereksinimlerini yakınları sağlamıştı.

1.Ta.12: 40 İssakar, Zevulun ve Naftali'ye kadar yayılmış olan yakınları da yiyecek yüklü eşeklerle, develerle, katırlarla, öküzlerle geldiler. Bol miktarda un, incir pestili, kuru üzüm salkımları, şarap, zeytinyağı, çok sayıda sığır ve davar getirdiler. Çünkü İsrail'de sevinç vardı.

Antlaşma Sandığı'nın Kiryat-Yearim'den Taşınması (2Sa.6:1-11)

BÖLÜM 13

1.Ta.13: 1 Davut binbaşılara, yüzbaşılara ve subaylarına danıştı.

1.Ta.13: 2 Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle seslendi: "Eğer onaylarsanız ve Tanrımız RAB'bin isteğiyse, İsrail ülkesinin her yanına yayılmış öbür soydaşlarımıza ve onlarla birlikte kendi kentlerinde ve otlaklarında yaşayan kâhinlerle Levililer'e haberciler gönderelim. Onlar da gelip bize katılsınlar.

1.Ta.13: 3 Tanrımız'ın Sandığı'nı geri getirelim. Çünkü Saul'un krallığı döneminde ona gereken önemi vermedik."

1.Ta.13: 4 Topluluk bu öneriyi benimseyerek sandığı geri getirmeye karar verdi.

1.Ta.13: 5 Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı* Kiryat-Yearim'den geri getirmek

için Mısır'daki Şihor Irmağı'ndan Levo-Hamat'a kadar bütün İsrailliler'i topladı.

1.Ta.13: 6 Böylece Davut'la İsrailliler Keruvlar* arasında taht kuran RAB Tanrı'nın adıyla anılan Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı getirmek için Yahuda'daki Baala Kenti'ne -Kiryat-Yearim'e-gittiler.

1.Ta.13: 7 Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Arabayı Uzza'yla Ahyo sürüyordu.

1.Ta.13: 8 Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da Tanrı'nın önünde lir, çenk, tef, zil ve borazanlar eşliğinde ezgiler okuyarak, var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı.

1.Ta.13: 9 Kidon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp sandığı tuttu.

1.Ta.13: 10 RAB sandığa elini uzatan Uzza'ya öfkelenerek onu yere çaldı. Uzza orada, Tanrı'nın önünde öldü.

1.Ta.13: 11 Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmasına öfkelendi. O günden bu yana oraya Peres-Uzza*fv* denilir.D Not 13:11 "Peres-Uzza": "Uzza'nın cezası" anlamına gelir.

1.Ta.13: 12 Davut o gün Tanrı'dan korkarak, "Tanrı'nın Sandığı'nı nasıl yanıma getirsem?" diye düşündü.

1.Ta.13: 13 Sandığı yanına, Davut Kenti'ne götüreceğine Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü.

1.Ta.13: 14 Tanrı'nın Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı.

Davut'un Ailesi (2Sa.5:11-16)

BÖLÜM 14

1.Ta.14: 1 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar ve bir saray yapmak için sedir tomrukları, taşçılar, marangozlar gönderdi.

1.Ta.14: 2 Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrail'in hatırı için krallığını çok yücelttiğini anladı.

1.Ta.14: 3 Davut Yeruşalim'de kendine daha birçok karı aldı; bunlardan erkek ve kız çocukları oldu.

1.Ta.14: 4 Davut'un Yeruşalim'de doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman,

1.Ta.14: 5 Yivhar, Elişua, Elpelet,

1.Ta.14: 6 Nogah, Nefek, Yafia,

1.Ta.14: 7 Elişama, Beelyada, Elifelet.

Filistliler Yenilgiye Uğruyor (2Sa.5:17-25)

1.Ta.14: 8 Filistliler Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini* duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut onları karşılamaya gitti.

1.Ta.14: 9 Filistliler gelip Refaim Vadisi'nde baskın yapmışlardı.

1.Ta.14: 10 Davut Tanrı'ya danıştı: "Filistliler'e saldırayım mı? Onları elime teslim edecek misin?" RAB, "Saldır" dedi, "Onları eline teslim edeceğim."

1.Ta.14: 11 Bunun üzerine Davut'la adamları Baal-Perasim'e gittiler. Davut orada Filistliler'i bozguna uğrattı. Sonra, "Her şeyi yarıp geçen sular gibi, Tanrı düşmanlarımı benim elimle yarıp geçti" dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim*fy* adı verildi.D Not 14:11 "Baal-Perasim": "Yarıp geçen Efendi" anlamına gelir.

1.Ta.14: 12 Filistliler putlarını orada bıraktılar. Davut'un buyruğu uyarınca putlar yakıldı.

1.Ta.14: 13 Filistliler bir kez daha gelip vadiye baskın yaptılar.

1.Ta.14: 14 Davut yine Tanrı'ya danıştı. Tanrı şöyle karşılık verdi: "Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır.

1.Ta.14: 15 Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, saldırıya geç. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önünsıra gitmişim demektir."

1.Ta.14: 16 Davut Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusunu Givon'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

1.Ta.14: 17 Böylece Davut'un ünü her yana yayıldı. RAB bütün ulusların ondan korkmasını sağladı.

Antlaşma Sandığı'nın Yeruşalim'e Getirilişi (2Sa.6:12-19)

BÖLÜM 15

1.Ta.15: 1 Davut kendisine Davut Kenti'nde evler yaptı. Ardından Tanrı'nın Antlaşma Sandığı* için bir yer hazırlayıp çadır kurdu.

1.Ta.15: 2 Sonra, “Tanrı’nın Antlaşma Sandığı’nı yalnız Levililer taşıyacak” dedi, “Çünkü sandığı taşımak ve sonsuza dek kendisine hizmet etmek için RAB Levililer’i seçti.”

1.Ta.15: 3 Davut RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı hazırlamış olduğu yere getirmek için bütün İsrailliler’i Yeruşalim’de topladı.

1.Ta.15: 4 Sonra Harunoğulları’yla Levililer’i bir araya getirdi:

1.Ta.15: 5 Kehatoğulları’ndan: Önder Uriel’le 120 yakını,

1.Ta.15: 6 Merarioğulları’ndan: Önder Asaya’yla 220 yakını,

1.Ta.15: 7 Gerşonoğulları’ndan: Önder Yoel’le 130 yakını,

1.Ta.15: 8 Elisafanoğulları’ndan: Önder Şemaya’yla 200 yakını,

1.Ta.15: 9 Hevronoğulları’ndan: Önder Eliel’le 80 yakını,

1.Ta.15: 10 Uzzieloğulları’ndan: Önder Amminadav’la 112 yakını.

1.Ta.15: 11 Bundan sonra Davut Kâhin Sadok’la Kâhin Aviyatar’ı, Levili Uriel’i, Asaya’yı, Yoel’i, Şemaya’yı, Eliel’i, Amminadav’ı yanına çağırdı.

1.Ta.15: 12 Onlara şöyle dedi: “Siz Levili boyların başlarısınız. Levili kardeşlerinizle birlikte kendinizi kutsayın, sonra İsrail’in Tanrısı RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı hazırlamış olduğum yere getirin.

1.Ta.15: 13 Çünkü geçen sefer sandığı siz taşımadığınız ve biz de kurala uygun davranmadığımız için Tanrımız RAB bize öfkelendi.”

1.Ta.15: 14 Böylece kâhinlerle Levililer İsrail’in Tanrısı RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı getirmek için kendilerini kutsadılar.

1.Ta.15: 15 RAB’bin sözü uyarınca ve Musa’nın onlara buyurduğu gibi, Tanrı’nın Sandığı’nın sırıklarını omuzları üzerinde taşıdılar.

1.Ta.15: 16 Davut Levili önderlere, kardeşlerinden çenk, lir ve zil gibi çalgılar eşliğinde yüksek sesle sevinçli ezgiler okuyacak ezgiciler atamalarını söyledi.

1.Ta.15: 17 Levililer de Yoel oğlu Heman’ı, akrabalarından Berekya oğlu Asaf’ı, akrabaları Merarioğulları’ndan Kuşaya oğlu Etan’ı atadılar.

1.Ta.15: 18 Onlara yardımcı olarak da kapı nöbetçileri kardeşlerinden Zekeriya’yı, Yaaziel’i, Şemiramot’u, Yehiel’i, Unni’yi, Eliav’ı, Benaya’yı, Maaseya’yı, Mattitya’yı, Elifelehu’yu, Mikneya’yı, Ovet-Edom’u, Yeiel’i atadılar.

1.Ta.15: 19 Ezgicilerden Heman, Asaf, Etan tunç* zil;

1.Ta.15: 20 Zekeriya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya, Benaya tiz perdeli çenk çalmak;

1.Ta.15: 21 Mattitya, Elifelehu, Mikneya, Ovet-Edom, Yeiel, Azazya sekiz telli*fz* lirle önderlik yapmak üzere seçildiler.D Not 15:21 “Sekiz telli”: İbranice sözcük “Pes perdeli” ya da “Oktavlı” anlamına da gelebilir.

1.Ta.15: 22 Levililer’in önderi Kenanya ise ezgilerden sorumluydu. Bu konuda yetenekliydi.

1.Ta.15: 23 Berekya ile Elkana Antlaşma Sandığı’nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.

1.Ta.15: 24 Şevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekeriya, Benaya, Eliezer adındaki kâhinler Tanrı’nın Antlaşma Sandığı önünde borazan çalıyordu. Ovet-Edom ile Yehiya da Antlaşma Sandığı’nın bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.

1.Ta.15: 25 Böylece Davut, İsrail ileri gelenleri ve binbaşılar RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı Ovet-Edom’un evinden sevinçle getirmeye gittiler.

1.Ta.15: 26 Tanrı, RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı taşıyan Levililer’e yardım ettiği için, yedi boğa ile yedi koç kurban ettiler.

1.Ta.15: 27 Davut, sandığı taşıyan Levililer, ezgiciler ve ezgilerden sorumlu olan Kenanya ince ketenden cüppeler giyinmişlerdi. Davut ince keten efod* da kuşanmıştı.

1.Ta.15: 28 Böylece İsrailliler sevinç naraları atarak, boru, borazan, zil, çenk ve lirler çalarak RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı getiriyorlardı.

1.Ta.15: 29 RAB’bin Antlaşma Sandığı Davut Kenti’ne varınca, Saul’un kızı Mikal pencereden baktı. Oynayıp zıplayan Kral Davut’u görünce, onu içinden küçümsedi.

BÖLÜM 16

1.Ta.16: 1 Tanrı’nın Antlaşma Sandığı’nı getirip Davut’un bu amaçla kurduğu çadırın içine koydular. Tanrı’ya yakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sundular.

1.Ta.16: 2 Davut yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, RAB’bin adıyla halkı kutsadı.

1.Ta.16: 3 Ardından erkek, kadın her İsrailli’ye birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı.

1.Ta.16: 4 RAB'bin Antlaşma Sandığı önünde hizmet etmek, İsrail'in Tanrısı RAB'bi anmak, O'na şükretmek ve övgüler sunmak için bazı Levililer'i atadı.

1.Ta.16: 5 Bunların önderi Asaf, yardımcısı Zekeriya'ydı. ÖbürleriYeiel, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav, Benaya, Ovet-Edom veYeiel'di. Bunlar çenk ve lir, Asaf yüksek sesli zil,

1.Ta.16: 6 Kâhin Benaya ile Yahaziel de Tanrı'nın Antlaşma Sandığı önünde sürekli borazan çalacaklardı.

Davut'un Şükür Ezgisi(Mez.96:1-13; 105:1-15; 106:1,47-48)

1.Ta.16: 7 O gün Davut RAB'be şükretme işini ilk kez Asaf'la kardeşlerine verdi.

1.Ta.16: 8 RAB'be şükredin, O'na yakarın, Halklara duyurun yaptıklarını!

1.Ta.16: 9 O'nu ezgilerle, ilahilerle övün, Bütün harikalarını anlatın!

1.Ta.16: 10 Kutsal adıyla övünün, Sevinsin RAB'be yönelenler!

1.Ta.16: 11 RAB'be ve O'nun gücüne bakın, Durmadan O'nun yüzünü arayın!

1.Ta.16: 12-13 Ey sizler, kulu İsrail'in soyu, Seçtiği Yakupoğulları, O'nun yaptığı harikaları, Olağanüstü işlerini Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın!

1.Ta.16: 14 Tanrımız RAB O'dur, Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.

1.Ta.16: 15-16 O'nun antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim'le yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsayın.

1.Ta.16: 17-18 "Hakkınıza düşen mülk olarak Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek, Bunu Yakup için bir kural, İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

1.Ta.16: 19 O zaman bir avuç insandınız, Sayıca az ve ülkeye yabancıydınız.

1.Ta.16: 20 Bir ulustan öbürüne, Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.

1.Ta.16: 21 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi, Onlar için kralları bile payladı:

1.Ta.16: 22 "Meshettiklerime* dokunmayın, Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi.

1.Ta.16: 23 Ey bütün dünya, ezgiler söyleyin RAB'be! Her gün duyurun kurtarışını!

1.Ta.16: 24 Görkemini uluslara, Harikalarını bütün halklara anlatın!

1.Ta.16: 25 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer, İlahlardan çok O'ndan korkulur.

1.Ta.16: 26 Halkların bütün ilahları bir hiçtir, Oysa gökleri yaratan RAB'dir.

1.Ta.16: 27 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır, Güç ve sevinç O'nun konutundadır.

1.Ta.16: 28 Ey bütün halklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,

1.Ta.16: 29 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip O'nun önüne çıkın! Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!

1.Ta.16: 30 Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler! Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.

1.Ta.16: 31 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü, Uluslar arasında, "RAB egemenlik sürüyor!" densin.

1.Ta.16: 32 Gürlesin deniz içindekilerle birlikte, Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler!

1.Ta.16: 33 O zaman RAB'bin önünde ormanın ağaçları Sevinçle haykıracak. Çünkü O yeryüzünü yargılamaya geliyor.

1.Ta.16: 34 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

1.Ta.16: 35 Şöyle seslenin: "Kurtar bizi, ey kurtarıcımız Tanrı, Topla bizi, ulusların arasından çıkar. Kutsal adına şükredelim, Yüceliğinle övünelim.

1.Ta.16: 36 İsrail'in Tanrısı RAB'be Öncesizlikten sonsuza dek övgüler olsun!" Bütün halk, "Amin!" diyerek RAB'be övgüler sundu.

Levililer Antlaşma Sandığı'nın Hizmetine Atanıyor

1.Ta.16: 37 Davut RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* önünde günlük işlerde sürekli hizmet etmeleri için Asaf'la Levili kardeşlerini atadı.

1.Ta.16: 38 Onlarla birlikte hizmet etmeleri için Ovet-Edom'la altmış sekiz Levili akrabasını da atadı. Yedutun oğlu Ovet-Edom'la Hosa kapı nöbetçileriydi.

1.Ta.16: 39 Davut Kâhin Sadok'la öbür kâhin kardeşlerini Givon'daki tapınma yerinde, RAB'bin Çadırı'nın bulunduğu yerde görevlendirdi.

1.Ta.16: 40 Bunlar RAB'bin İsrail'e verdiği yasada yazılanlar uyarınca, sabah akşam, düzenli olarak yakmalık sunu* sunağında RAB'be sunular sunacaklardı.

1.Ta.16: 41 Onlarla birlikte Heman'la Yedutun'u ve RAB'bin sonsuz sevgisi için şükretsinler diye özel olarak seçilen öbürlerini de görevlendirdi.

1.Ta.16: 42 Heman'la Yedutun borazanlardan, zillerden ve Tanrı'yı öven ezgiler için gereken öbür çalgılardan sorumluydu. Yedutunoğulları'nı da kapıda nöbetçi olarak görevlendirdi.

1.Ta.16: 43 Sonra herkes evine döndü. Davut da ailesini kutsamak için evine döndü.

Tanrı'nın Davut'a Verdiği Söz (2Sa.7:1-17)

BÖLÜM 17

1.Ta.17: 1 Davut sarayına yerleştikten sonra Peygamber Natan'a, "Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa RAB'bin Antlaşma Sandığı* bir çadırın altında duruyor!" dedi.

1.Ta.17: 2 Natan, "Tasarladığın her şeyi yap, çünkü Tanrı seninledir" diye karşılık verdi.

1.Ta.17: 3 O gece Tanrı Natan'a şöyle seslendi:

1.Ta.17: 4 "Git, kulum Davut'a şöyle de: 'RAB diyor ki, oturmam için bana tapınak yapmayacaksın.

1.Ta.17: 5 İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım günden bu yana tapınakta oturmadım. Bir çadırdan öbür çadıra, orada burada konaklayarak dolaştım.

1.Ta.17: 6 İsrailliler'le birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkımı gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?

1.Ta.17: 7 "Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: 'Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım.

1.Ta.17: 8 Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım.

1.Ta.17: 9-10 Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsrail'e hakimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Bütün düşmanlarının sana boyun eğmesini sağlayacağım. RAB'bin senin için bir soy yetiştirecek, bilesin.

1.Ta.17: 11 “’Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra oğullarından birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim.

1.Ta.17: 12 Benim için tapınak kuracak olan odur. Ben de onun tahtını sonsuza dek sürdüreceğim.

1.Ta.17: 13 Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Senden önceki kraldan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim.

1.Ta.17: 14 Onu sonsuza dek tapınağımın ve krallığımın üzerine atayacağım; tahtı sonsuza dek sürecektir.”

1.Ta.17: 15 Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut’a aktardı.

Davut’un Duası (2Sa.7:18-29)

1.Ta.17: 16 Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB’bin önünde oturdu ve şöyle dedi: “Ya RAB Tanrı, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?

1.Ta.17: 17 Ey Tanrı, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Benimle de büyük bir adammışım gibi ilgilendin, ya RAB Tanrı!

1.Ta.17: 18 Kulunu onurlandırdın, ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü sen kulunu tanıyorsun.

1.Ta.17: 19 Ya RAB, kulunun hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve bu büyük vaatleri bildirdin.

1.Ta.17: 20 “Ya RAB, bir benzerin yok, senden başka tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk.

1.Ta.17: 21 Halkın İsrail’e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısır’dan kurtardığın halkın önünden ulusları kovdun.

1.Ta.17: 22 Halkın İsrail’i sonsuza dek kendi halkın olarak seçtin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun.

1.Ta.17: 23 “Şimdi, ya RAB, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir.

1.Ta.17: 24 Öyle ki, insanlar, ‘İsrail’i kayıran, Her Şeye Egemen RAB Tanrı İsrail’in Tanrısı’dır! diyerek adını sonsuza dek ansınlar, yüceltsinler ve kulun Davut’un soyu da önünde sürsün.

1.Ta.17: 25 “Sen, ey Tanrım, ben kulun için bir soy çıkaracağını bana açıkladın. Bundan dolayı kulun önünde sana dua etme yürekliliğini buldu.

1.Ta.17: 26 Ya RAB, sen Tanrı’sın! Kuluna bu iyi sözü verdin.

1.Ta.17: 27 Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamayı uygun gördün. Çünkü, ya RAB, onu kutsadığın için sonsuza dek kutlu kılınacak.”

Davut’un Başarıları (2Sa.8:1-14)

BÖLÜM 18

1.Ta.18: 1 Bir süre sonra, Davut Filistliler’i yenip boyunduruğu altına aldı; Gat’ı ve çevresindeki köyleri Filistliler’in yönetiminden çıkardı.

1.Ta.18: 2 Moavlılar’ı da bozguna uğrattı. Onlar Davut’un haraç ödeyen köleleri oldular.

1.Ta.18: 3 Davut Fırat’a kadar krallığını pekiştirmeye giden Sova Kralı Hadadezer’i de Hama yakınlarında yendi.

1.Ta.18: 4 Bin savaş arabasını, yedi bin atlısını, yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladı.

1.Ta.18: 5 Sova Kralı Hadadezer’e yardıma gelen Şam Aramlıları’ndan yirmi iki bin kişiyi öldürdü.

1.Ta.18: 6 Sonra Şam Aramlıları’nın ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davut’un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut’u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

1.Ta.18: 7 Davut Hadadezer’in komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yeruşalim’e götürdü.

1.Ta.18: 8 Ayrıca Hadadezer’in yönetimindeki Tivhat ve Kun kentlerinden bol miktarda tunç* aldı. Süleyman bunu havuz, sütunlar ve çeşitli eşyalar yapmak için kullandı.

1.Ta.18: 9 Hama Kralı Tou, Davut’un Sova Kralı Hadadezer’in bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydu.

1.Ta.18: 10 Tou Kral Davut’u selamlamak ve Hadadezer’le savaşıp yendiği için kutlamak üzere oğlu Hadoram’ı ona gönderdi. Çünkü Tou Hadadezer’le sürekli savaşmıştı. Hadoram Davut’a her türlü altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi.

1.Ta.18: 11 Kral Davut bu armağanları bütün uluslardan -Edom, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amalekliler'den- ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RAB'be adadı.

1.Ta.18: 12 Seruya oğlu Avişay Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürdü.

1.Ta.18: 13 Edom'a askeri birlikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

Davut'un Görevlileri (2Sa.8:15-18)

1.Ta.18: 14 Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı.

1.Ta.18: 15 Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi.

1.Ta.18: 16 Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Şavşa yazmandı.

1.Ta.18: 17 Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in* komutanıydı. Davut'un oğulları da sarayda yüksek görevlere atanmışlardı.

Davut Ammonlular'la Aramlılar'ı Yenilgiye Uğratıyor (2Sa.10:1-19)

BÖLÜM 19

1.Ta.19: 1 Bir süre sonra Ammon Kralı Nahaş öldü, yerine oğlu kral oldu.

1.Ta.19: 2 Davut, "Babası bana iyilik ettiği için ben de Nahaş oğlu Hanun'a iyilik edeceğim" diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a ulaklar gönderdi. Davut'un ulakları Hanun'a baş sağlığı dilemek için Ammonlular'ın ülkesine varınca,

1.Ta.19: 3 Ammon önderleri Hanun'a şöyle dediler: "Davut sana baş sağlığı dileyen bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Bu ulaklar ülkeyi araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için buraya geldiler."

1.Ta.19: 4 Bunun üzerine Hanun Davut'un ulaklarını yakalattı. Sakallarını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.

1.Ta.19: 5 Davut bunu duyunca, ulakları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü ulaklar çok utanıyorlardı. Kral, "Sakalınız uzayıncaya dek Eriha'da kalın, sonra dönün" diye buyruk verdi.

1.Ta.19: 6 Ammonlular Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca, Hanun'la Ammonlular Aram-Naharayim, Aram-Maaka ve Sova'dan savaş arabalarıyla

atlılar kiralamak için bin talant*fa* gümüş gönderdiler.D Not 19:6 “Bin talant”: Yaklaşık 34.5 ton.

1.Ta.19: 7 Otuz iki bin savaş arabası ve Maaka Kralı’yla askerlerini kiraladılar. Maaka Kralı’yla askerleri gelip Medeva’nın yakınında ordugah kurdular. Ammonlular da savaşmak üzere kentlerinden çıkıp bir araya geldiler.

1.Ta.19: 8 Davut bunu duyunca, Yoav’ı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi.

1.Ta.19: 9 Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Yardıma gelen krallar da kırda savaş düzenine girdiler.

1.Ta.19: 10 Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail’in en iyi askerlerinden bazılarını seçerek Aramlılar’ın karşısına yerleştirdi.

1.Ta.19: 11 Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişay’ın komutasına vererek Ammonlular’a karşı yerleştirdi.

1.Ta.19: 12 Yoav, “Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımıma gelirsin” dedi, “Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim.

1.Ta.19: 13 Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımız’ın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın.”

1.Ta.19: 14 Yoav’la yanındakiler Aramlılar’a karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı.

1.Ta.19: 15 Aramlılar’ın kaçıştığını gören Ammonlular da Yoav’ın kardeşi Avişay’dan kaçarak kente girdiler. Yoav ise Yeruşalim’e döndü.

1.Ta.19: 16 İsrailliler’in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar, ulaklar gönderip Fırat Irmağı’nın karşı yakasında, Hadadezer’in ordu komutanı Şofak’ın komutasındaki Aramlılar’ı çağırdılar.

1.Ta.19: 17 Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı’ndan geçerek onlara doğru ilerleyip karşılarında savaş düzeni aldı. Davut savaşmak için düzen alınca, Aramlılar onunla savaştılar.

1.Ta.19: 18 Ne var ki, Aramlılar İsrailliler’in önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi bin savaş arabası sürücüsü ile kırk bin yaya asker öldürdü. Ordu komutanı Şofak’ı da öldürdü.

1.Ta.19: 19 Hadadezer’in buyruğundaki krallar İsrailliler’in önünde bozguna uğradıklarını görünce, Davut’la barış yaparak ona boyun eğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular’a yardım etmekten kaçındılar.

Rabba Kenti Ele Geçiriliyor (2Sa.11:1; 12:26-31)

BÖLÜM 20

1.Ta.20: 1 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde Yoav, komutasındaki orduyla birlikte yola çıktı. Ammonlular'ın ülkesini yerle bir edip Rabba Kenti'ni kuşatırken Davut Yeruşalim'de kalıyordu. Yoav Rabba Kenti'ne saldırıp onu yerle bir etti.

1.Ta.20: 2 Davut Ammon Kralı'nın*fb* başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant*fc* altını bulan tacı Davut'un başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü.D Not 20:2 "Ammon Kralı'nın" ya da "Ammon'un ilahı Molek'in*". 20:2 "Bir talant": Yaklaşık 34.5 kg.

1.Ta.20: 3 Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde çalıştırdı*fç*. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra ordusuyla birlikte Yeruşalim'e döndü.D Not 20:3 "Yapılan işlerde çalıştırdı" (bkz. 2Sa.15:31), Masoretik metin "Kesti".

Filistliler'e Karşı Savaş (2Sa.21:15-22)

1.Ta.20: 4 Bir süre sonra Filistliler'le Gezer'de savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay, Rafa soyundan Sippay'ı öldürünce, Filistliler boyun eğdiler.

1.Ta.20: 5 İsrailliler'le Filistliler arasında çıkan bir başka savaşta Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşi Lahmi'yi öldürdü. Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi.

1.Ta.20: 6 Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı.

1.Ta.20: 7 Adam İsrailliler'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü.

1.Ta.20: 8 Bunlar Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

Davut Sayım Yapıyor (2Sa.24:1-25)

BÖLÜM 21

1.Ta.21: 1 Şeytan İsrailliler'e karşı çıkıp İsrail'de sayım yapması için Davut'u kışkırttı.

1.Ta.21: 2 Davut Yoav'la halkın önderlerine, "Gidin, Beer-Şeva'dan Dan'a dek İsrailliler'i sayın" dedi, "Sonra bana bilgi verin ki, halkın sayısını bileyim."

1.Ta.21: 3 Ama Yoav, “RAB halkını yüz kat daha çoğaltsın” diye karşılık verdi, “Ey efendim kral, bunlar hepsi senin kulların değil mi? Efendim neden bunu istiyor? Neden İsrail’i suça sürüklüyor?”

1.Ta.21: 4 Gelgelelim kralın sözü Yoav’ın sözünden baskın çıktı. Böylece Yoav kralın yanından ayrılıp İsrail’in her yanını dolaşmaya gitti. Sonra Yeruşalim’e dönerek

1.Ta.21: 5 sayımın sonucunu Davut’a bildirdi: İsrail’de kılıç kuşanabilen bir milyon yüz bin, Yahuda’daysa dört yüz yetmiş bin kişi vardı.

1.Ta.21: 6 Yoav Levililer’le Benyaminliler’i saymadı; çünkü kralın bu konudaki buyruğunu benimsememişti.

1.Ta.21: 7 Tanrı da yapılanı uygun görmedi ve bu yüzden İsrailliler’i cezalandırdı.

1.Ta.21: 8 Davut Tanrı’ya, “Bunu yapmakla büyük günah işledim!” dedi, “Lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım.”

1.Ta.21: 9 RAB Davut’un bilicisi* Gad’a şöyle dedi:

1.Ta.21: 10 “Gidip Davut’a de ki, ‘RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.”

1.Ta.21: 11 Gad Davut’a gidip şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Hangisini istiyorsun?

1.Ta.21: 12 Üç yıl kıtlık mı? Yoksa kılıçla seni kovalayan düşmanlarının önünde üç ay kaçıp yok olmak mı? Ya da RAB’bin kılıcının ve RAB’bin meleğinin bütün İsrail ülkesine üç gün salgın hastalık salmasını mı? Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün.”

1.Ta.21: 13 Davut, “Sıkıntım büyük” diye yanıtladı, “İnsan eline düşmektense, RAB’bin eline düşeyim. Çünkü O’nun acıması çok büyüktür.”

1.Ta.21: 14 Bunun üzerine RAB İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Yetmiş bin İsrailli öldü.

1.Ta.21: 15 Tanrı Yeruşalim’i yok etmek için bir melek gönderdi. Ama melek yıkıma başlayacağı sırada RAB onu gördü. Göndereceği yıkımdan vazgeçerek halkı yok eden meleğe, “Yeter artık! Elini çek” dedi. RAB’bin meleği Yevuslu Ornan’ın harman yerinde duruyordu.

1.Ta.21: 16 Davut başını kaldırıp baktı. Elinde yalın bir kılıç olan RAB’bin meleğini gördü. Melek elini Yeruşalim’in üzerine uzatmış, yerle gök arasında duruyordu. Çula sarınmış Davut’la halkın ileri gelenleri yüzüstü yere kapandılar.

1.Ta.21: 17 Davut Tanrı'ya şöyle seslendi: "Halkın sayılmasını buyuran ben değil miydim? Günah işleyen benim, kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne yaptı ki? Ya RAB Tanrım, ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır. Bu salgın hastalığı halkın üzerinden kaldır."

1.Ta.21: 18 RAB'bin meleği Gad'a, Davut'un Yevuslu Ornan'ın harman yerine gidip RAB'be bir sunak kurmasını buyurdu.

1.Ta.21: 19 Davut RAB'bin adıyla konuşan Gad'ın sözü uyarınca oraya gitti.

1.Ta.21: 20 Harman yerinde buğday döverken, Ornan arkasına dönüp meleği gördü. Yanındaki dört oğlu gizlendi.

1.Ta.21: 21 Davut'un yaklaştığını gören Ornan, harman yerinden çıktı, varıp Davut'un önünde yüzüstü yere kapandı.

1.Ta.21: 22 Davut Ornan'a, "RAB'be bir sunak kurmak üzere harman yerini bana sat" dedi, "Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın. Harman yerini bana tam değerine satacaksın."

1.Ta.21: 23 Ornan, "Senin olsun!" diye karşılık verdi, "Efendim kral uygun gördüğünü yapsın. İşte yakmalık sunular* için öküzleri, odun olarak dövenleri, tahıl sunusu* olarak buğday veriyorum. Hepsini veriyorum."

1.Ta.21: 24 Ne var ki, Kral Davut, "Olmaz!" dedi, "Tam değerini ödeyip alacağım. Çünkü senin olanı RAB'be vermem. Karşılığını ödemeden yakmalık sunu sunmam."

1.Ta.21: 25 Böylece Davut harman yeri için Ornan'a altı yüz şekel*fd* altın ödedi.D Not 21:25 "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg.

1.Ta.21: 26 Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını* sundu. RAB'be yakardı. RAB yakmalık sunu sunağında gökten gönderdiği ateşle onu yanıtladı.

1.Ta.21: 27 Bundan sonra RAB meleğe kılıcını kınına koymasını buyurdu. Melek buyruğa uydu.

1.Ta.21: 28 RAB'bin kendisine Yevuslu Ornan'ın harman yerinde yanıt verdiğini gören Davut, orada kurbanlar kesti.

1.Ta.21: 29 Musa'nın çölde RAB için yaptığı çadırla yakmalık sunu sunağı o sırada Givon'daki tapınma yerindeydi.

1.Ta.21: 30 Ama Davut Tanrı'ya danışmak için oraya gidemedi. Çünkü RAB'bin meleğinin kılıcından korkuyordu.

BÖLÜM 22

1.Ta.22: 1 Davut, “RAB Tanrı’nın Tapınağı ve İsrail için yakmalık sunu sunağı burada olacak” dedi.

Tapınak için Hazırlıklar

1.Ta.22: 2 Davut İsrail’de yaşayan yabancıların toplanmasını buyurdu. Tanrı’nın Tapınağı’nı kurmak için onları yontma taşlar hazırlamakla görevlendirdi.

1.Ta.22: 3 Giriş kapılarının çivileri ve kenetleri için çok miktarda demir, tartılamayacak kadar çok tunç* sağladı.

1.Ta.22: 4 Ayrıca sayısız sedir tomruğu da sağladı. Çünkü Saydalılar’la Surlular Davut’a çok sedir tomruğu getirmişlerdi.

1.Ta.22: 5 Davut, “Oğlum Süleyman genç ve deneyimsiz” dedi, “RAB için kurulacak tapınak bütün ulusların gözünde çok büyük, ünlü ve görkemli olmalı. Onun için hazırlık yapmalıyım.” Böylece, ölmeden önce, tapınağın yapımı için büyük hazırlık yaptı.

1.Ta.22: 6 Davut, oğlu Süleyman’ı yanına çağırdı. Onu İsrail’in Tanrısı RAB için bir tapınak kurmakla görevlendirdi.

1.Ta.22: 7 Sonra Süleyman’a şöyle dedi: “Oğlum, Tanrım RAB’bin adına bir tapınak kurmak istedim.

1.Ta.22: 8 Ama RAB bana, ‘Sen çok kan döktün, büyük savaşlara katıldın dedi, ‘Benim adıma tapınak kurmayacaksın. Çünkü yeryüzünde gözümün önünde çok kan döktün.

1.Ta.22: 9 Ama barışsever bir oğlun olacak. Onu her yandan kuşatan düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. Adı Süleyman*fe* olacak. Onun döneminde İsrail’in barış ve güvenlik içinde yaşamasını sağlayacağım.D Not 22:9 “Süleyman”: İbranice “Barış” sözcüğüyle aynı kökten gelmektedir.

1.Ta.22: 10 Adıma bir tapınak kuracak olan odur. O bana oğul olacak, ben de ona baba olacağım. Onun krallığının tahtını İsrail’de sonsuza dek sürdüreceğim.

1.Ta.22: 11 “Şimdi, oğlum, RAB seninle olsun; Tanrın RAB kendisine tapınak kurman için verdiği söz uyarınca, seni başarılı kılsın.

1.Ta.22: 12 Tanrın RAB seni İsrail’e önder atadığı zaman yasasını yerine getirmen için sana sağgörü ve anlayış versin.

1.Ta.22: 13 RAB’bin İsrail’e Musa aracılığıyla verdiği kurallara, ilkelere dikkatle

uyarsan, başarılı olacaksın. Güçlü ve yürekli ol! Korkma, yılma!

1.Ta.22: 14 “İşte sıkıntılar içinde RAB’bin Tapınağı için yüz bin talant*ff* altın, bir milyon talant*fg* gümüş, tartılamayacak kadar çok miktarda tunç, demir, tomruk ve taş sağladım. Sen de bunlara ekleyebilirsin.D Not 22:14 “Yüz bin talant”: Yaklaşık 3450 ton. 22:14 “Bir milyon talant”: Yaklaşık 34500 ton.

1.Ta.22: 15 Birçok işçin var. Taşçıların, duvarcıların, marangozların ve her tür işte hünerli adamların var.

1.Ta.22: 16 Ölçülemeyecek kadar altının, gümüşün, tuncun, demirin de var. Haydi, işi başlat. RAB seninle olsun!”

1.Ta.22: 17 Davut bütün İsrail önderlerine oğlu Süleyman’a yardım etmelerini buyurdu.

1.Ta.22: 18 Onlara, “Tanrınız RAB sizinle değil mi?” dedi, “Her yanda sizi rahata kavuşturmadı mı? Çünkü bu ülkede yaşayanları elime teslim etti. Bu yüzden ülke RAB’bin ve halkının yönetimi altındadır.

1.Ta.22: 19 Şimdi yüreğinizi ve canınızı Tanrınız RAB’be adayarak O’na yönelin. RAB Tanrı’nın Tapınağı’nı yapmaya başlayın. Öyle ki, RAB’bin adına kuracağınız tapınağa RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı* ve Tanrı’ya ait kutsal eşyaları getiresiniz.”

BÖLÜM 23

1.Ta.23: 1 Davut çok yaşlanınca, oğlu Süleyman’ı İsrail Kralı yaptı.

Levililer’in Görevleri

1.Ta.23: 2 Davut İsrail’in bütün önderlerini, kâhinleri, Levililer’i bir araya topladı.

1.Ta.23: 3 Otuz ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı. Toplamı otuz sekiz bin erkekti.

1.Ta.23: 4 Bunlardan yirmi dört bini RAB’bin Tapınağı’nın işlerini gözetecek, altı bini memur ve yargıç olacaktı;

1.Ta.23: 5 dört bini kapı nöbetçisi olacak, dört bini de Davut’un RAB’bi övmek için sağladığı çalgıları çalacaktı.

1.Ta.23: 6 Davut Levililer’i Levi’nin oğullarına göre bölümlere ayırdı: Gerşon, Kehat, Merari.

1.Ta.23: 7 Gerşonlular: Ladan, Şimi.

1.Ta.23: 8 Ladan'ın oğulları: İlk oğlu Yehiel, Zetam, Yoel. Toplam üç kişiydi.

1.Ta.23: 9 Bunlar Ladan boyunun boy başlarıydı. Şimi'nin oğulları: Şelomit, Haziel, Haran. Toplam üç kişiydi.

1.Ta.23: 10 Şimi'nin öbür oğulları: Yahat, Ziza, Yeuş, Beria. Bu dördü Şimi'nin oğullarıydı.

1.Ta.23: 11 Yahat ilk, Ziza ikinci oğuldu. Ancak Yeuş'la Beria'nın çok sayıda oğulları olmadığı için bir boy sayıldılar.

1.Ta.23: 12 Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Toplam dört kişi.

1.Ta.23: 13 Amram'ın oğulları: Harun, Musa. Harun'la oğulları en kutsal eşyaları korumak, RAB'bin önünde buhur yakmak, O'na hizmet etmek ve sonsuza dek O'nun adına halkı kutsamak için atandılar.

1.Ta.23: 14 Tanrı adamı Musa'nın oğulları da Levi oymağından sayıldı.

1.Ta.23: 15 Musa'nın oğulları: Gerşom, Eliezer.

1.Ta.23: 16 Gerşom'un oğulları: Önder Şevuel.

1.Ta.23: 17 Eliezer'in oğlu: Önder Rehavya. Eliezer'in başka oğlu yoktu. Rehavya'nınsa birçok oğlu vardı.

1.Ta.23: 18 Yishar'ın oğulları: Önder Şelomit.

1.Ta.23: 19 Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam.

1.Ta.23: 20 Uzziel'in oğulları: İlk oğlu Mika, ikincisi Yişşiya.

1.Ta.23: 21 Merari'nin oğulları: Mahli, Muşi. Mahli'nin oğulları: Elazar, Kiş.

1.Ta.23: 22 Elazar oğul sahibi olmadan öldü. Ama kızları vardı. Amcaları Kiş'in oğulları onlarla evlendi.

1.Ta.23: 23 Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder, Yeremot. Toplam üç kişi.

1.Ta.23: 24 Boylarına göre Levioğulları bunlardı. Boy başlarının her biri kendi adıyla sayıldı. Yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer, RAB'bin Tapınağı'nın işlerinde görev aldılar.

1.Ta.23: 25 Çünkü Davut, "İsrail'in Tanrısı RAB halkını rahata kavuşturdu" demişti, "Yeruşalim'i de sonsuza dek kendine konut seçti.

1.Ta.23: 26 Onun için Levililer'in RAB'bin Çadırı'nı ve tapınma hizmetinde kullanılan eşyaları taşımalarına artık gerek yok."

1.Ta.23: 27 Davut'un son buyruğu uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı.

1.Ta.23: 28 Levililer'in görevi RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde Harunoğulları'na yardım etmekti: Avlulardan, odalardan, kutsal eşyaların arınmasından ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki öbür hizmetlerden sorumluydular.

1.Ta.23: 29 Adak ekmeklerinden*, tahıl sunusu* için kullanılan ince undan, mayasız ince ekmekten, sacda pişirilen yiyeceklerden ve zeytinyağıyla karıştırılan sunulardan, her tür hacim ve uzunluk ölçülerinden onlar sorumluydu.

1.Ta.23: 30 RAB'be şükretmek, övgüler sunmak üzere her sabah ve akşam tapınakta hazır bulunacaklardı.

1.Ta.23: 31 Şabat Günü*, Yeni Ay Töreni ve öbür bayramlarda RAB'be yakmalık sunular* sunulduğunda da hazır bulunacaklardı. RAB'bin önünde, kendileri için belirlenen ilkeler uyarınca uygun sayıda sürekli hizmet edeceklerdi.

1.Ta.23: 32 Böylece Levililer Buluşma Çadırı'na ve kutsal yere bakma, RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde kardeşleri Harunoğulları'na yardım etme görevini üstlendiler.

Kâhinlerin Görevleri

BÖLÜM 24

1.Ta.24: 1 Harunoğulları'nın bağlı oldukları bölükler: Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar.

1.Ta.24: 2 Nadav'la Avihu babalarından önce, oğul sahibi olamadan öldüler. Onun için Elazar'la İtamar kâhinlik yaptılar.

1.Ta.24: 3 Davut Elazar soyundan Sadok'la İtamar soyundan Ahimelek'in yardımıyla Harunoğulları'nı yaptıkları göreve göre bölüklere ayırdı.

1.Ta.24: 4 Elazaroğulları arasında İtamaroğulları'ndan daha çok önder olduğundan, buna göre bölündüler: Elazaroğulları'ndan on altı boy başı, İtamaroğulları'ndan ise sekiz boy başı çıktı.

1.Ta.24: 5 Gerek Elazaroğulları, gerekse İtamaroğulları arasında kutsal yerden ve Tanrı'yla ilgili hizmetlerden sorumlu önderler vardı. Bu yüzden atanmaları kayırılmaksızın kurayla yapıldı.

1.Ta.24: 6 Levili Netanel oğlu Yazman Şemaya, kralın ve görevlileri Kâhin

Sadok, Aviyatar oğlu Ahimelek, kâhinler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekimini kaydetti. Kura sırayla, bir Elazar ailesinden, bir İtamar ailesinden çekildi.

1.Ta.24: 7 Birinci kura Yehoyariv'e düştü, İkincisi Yedaya'ya.

1.Ta.24: 8 Üçüncüsü Harim'e, Dördüncüsü Seorim'e,

1.Ta.24: 9 Beşincisi Malkiya'ya, Altıncısı Miyamin'e,

1.Ta.24: 10 Yedincisi Hakkos'a, Sekizincisi Aviya'ya,

1.Ta.24: 11 Dokuzuncusu Yeşu'ya, Onuncusu Şekanya'ya,

1.Ta.24: 12 On birincisi Elyaşiv'e, On ikincisi Yakim'e,

1.Ta.24: 13 On üçüncüsü Huppa'ya, On dördüncüsü Yeşevav'a,

1.Ta.24: 14 On beşincisi Bilga'ya, On altıncısı İmmer'e,

1.Ta.24: 15 On yedincisi Hezir'e, On sekizincisi Happises'e,

1.Ta.24: 16 On dokuzuncusu Petahya'ya, Yirmincisi Yehezkel'e,

1.Ta.24: 17 Yirmi birincisi Yakin'e, Yirmi ikincisi Gamul'a,

1.Ta.24: 18 Yirmi üçüncüsü Delaya'ya, Yirmi dördüncüsü Maazya'ya düştü.

1.Ta.24: 19 İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyruğu uyarınca ataları Harun'un verdiği ilkelere göre RAB'bin Tapınağı'na gidip görev yapma sırası buydu.

1.Ta.24: 20 Öbür Levililer: Amramoğulları'ndan Şuvael, Şuvaeloğulları'ndan Yehdeya.

1.Ta.24: 21 Rehavyaoğulları'ndan önder Yişşiya.

1.Ta.24: 22 Yisharoğulları'ndan Şelomot, Şelomotoğulları'ndan Yahat.

1.Ta.24: 23 Hevron'un oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam.

1.Ta.24: 24 Uzziel'in oğlu: Mika. Mika'nın oğlu: Şamir.

1.Ta.24: 25 Mika'nın kardeşi: Yişşiya. Yişşiya'nın oğlu: Zekeriya.

1.Ta.24: 26 Merarioğulları: Mahli, Muşi, Yaaziya.

1.Ta.24: 27 Merari'nin torunlarından Yaaziya'nın oğulları: Şoham, Zakkur, İvri.

1.Ta.24: 28 Mahli'den: Elazar. Elazar'ın oğlu olmadı.

1.Ta.24: 29 Kiş'ten: Kiş oğlu Yerahmeel.

1.Ta.24: 30 Muşi'nin oğulları: Mahli, Eder, Yerimot. Levi soyundan gelen boylar bunlardır.

1.Ta.24: 31 Bunlar da kardeşleri Harunoğulları gibi, Kral Davut'un, Sadok'un, Ahimelek'in, kâhinler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekti. Büyük boy başları da, kardeşleri olan küçük boy başları da kura çektiler.

Ezgiciler

BÖLÜM 25

1.Ta.25: 1 Davut'la ordu komutanları hizmet için Asaf'ın, Heman'ın, Yedutun'un bazı oğullarını ayırdılar. Bunlar lir, çenk ve ziller eşliğinde peygamberlikte bulunacaklardı. Bu göreve atananların listesi şuydu:

1.Ta.25: 2 Asaf'ın oğullarından: Zakkur, Yusuf, Netanya, Aşarela. Bunlar kralın buyruğu uyarınca peygamberlikte bulunan Asaf'ın yönetimi altındaydılar.

1.Ta.25: 3 Yedutun'un oğullarından: Gedalya, Seri, Yeşaya, Şimi, Haşavya, Mattitya. Toplam altı kişiydi. Lir eşliğinde peygamberlikte bulunan, RAB'be şükür ve övgü sunan babaları Yedutun'un sorumluluğu altındaydılar.

1.Ta.25: 4 Heman'ın oğullarından: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şevuel, Yerimot, Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Yoşbekaşa, Malloti, Hotir, Mahaziot.

1.Ta.25: 5 Hepsi kralın bilicisi* Heman'ın oğullarıydı. Tanrı'nın sözü uyarınca bu oğullar Heman'ı güçlendirmek için ona verilmişti. Tanrı Heman'a on dört oğulla üç kız verdi.

1.Ta.25: 6 Bunların tümü babalarının sorumluluğu altında RAB Tanrı'nın Tapınağı'nda hizmet etmek için zil, çenk ve lirler eşliğinde ezgi söylerdi. Asaf, Yedutun, Heman kralın sorumluluğu altındaydı.

1.Ta.25: 7 RAB'be ezgi okumak için eğitilmiş yetenekli Levililer'in toplamı 288 kişiydi.

1.Ta.25: 8 Bunların her biri, büyük küçük, öğretmen öğrenci ayrımı yapılmaksızın, görev dağıtımı için kura çekti.

1.Ta.25: 9 Birinci kura Asaf soyundan Yusuf'a düştü; oğulları ve kardeşleriyle

birlikte 12 kişi*fh*. D Not 25:9 Septuaginta “Oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi”. Bu tümce Masoretik metinde geçmemektedir. İkincisi Gedalya’ya; kendisi, kardeşleri ve oğullarıyla birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 10 Üçüncüsü Zakkur’a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 11 Dördüncüsü Yisri’ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 12 Beşincisi Netanya’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 13 Altıncısı Bukkiya’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 14 Yedincisi Yesarela’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 15 Sekizincisi Yeşaya’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 16 Dokuzuncusu Mattanya’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 17 Onuncusu Şimi’ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 18 On birincisi Azarel’e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 19 On ikincisi Haşavya’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 20 On üçüncüsü Şuvael’e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 21 On dördüncüsü Mattitya’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 22 On beşincisi Yeremot’a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 23 On altıncısı Hananya’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 24 On yedincisi Yoşbekaşa’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 25 On sekizincisi Hanani’ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 26 On dokuzuncusu Malloti’ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 27 Yirmincisi Eliata’ya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 28 Yirmi birincisi Hotir’e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 29 Yirmi ikincisi Giddalti’ye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 30 Yirmi üçüncüsü Mahaziot’a; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1.Ta.25: 31 Yirmi dördüncüsü Romamti-Ezer’e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte

12 kişi.

Tapınak Kapı Nöbetçileri

BÖLÜM 26

1.Ta.26: 1 Kapı nöbetçilerinin bölükleri: Korahlılar'dan: Asafoğulları'ndan Kore oğlu Meşelemya.

1.Ta.26: 2 Meşelemya'nın oğulları: İlk oğlu Zekeriya, ikincisi Yediael, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel,

1.Ta.26: 3 beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan, yedincisi Elyehoenay.

1.Ta.26: 4 Ovet-Edom'un oğulları: İlk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozavat, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakâr, beşincisi Netanel,

1.Ta.26: 5 altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar, sekizincisi Peulletay. Çünkü Tanrı Ovet-Edom'u kutsamıştı.

1.Ta.26: 6 Ovet-Edom'un oğlu Şemaya'nın oğulları vardı. Bunlar yetenekli olduklarından boy başlarıydılar.

1.Ta.26: 7 Şemaya'nın oğulları: Otni, Refael, Ovet, Elzavat. Şemaya'nın akrabaları Elihu ile Şemakya da yiğit adamlardı.

1.Ta.26: 8 Bunların tümü Ovet-Edom soyundandı. Onlar da, oğullarıyla akrabaları da yiğit, görevlerinde becerikli kişilerdi. Ovet-Edom soyundan 62 kişi vardı.

1.Ta.26: 9 Meşelemya'nın 18 becerikli oğlu ve akrabası vardı.

1.Ta.26: 10 Merarioğulları'ndan Hosa'nın oğulları: İlki Şimri'ydi. Şimri ilk oğul olmadığı halde babası onu önder atamıştı.-

1.Ta.26: 11 İkincisi Hilkiya, üçüncüsü Tevalya, dördüncüsü Zekeriya. Hosa'nın oğullarıyla akrabalarının toplamı 13 kişiydi.

1.Ta.26: 12 RAB'bin Tapınağı'nda Levili kardeşleri gibi görev yapan kapı nöbetçisi bölükler ve başlarındaki adamlar bunlardır.

1.Ta.26: 13 Her kapı için her aile büyük, küçük ayırmadan kura çekti.

1.Ta.26: 14 Kurada Doğu Kapısı Şelemya'ya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekeriya için kura çekildi. Ona Kuzey Kapısı düştü.

1.Ta.26: 15 Güney Kapısı Ovet-Edom'a, depo için çekilen kura da oğullarına

düştü.

1.Ta.26: 16 Batı Kapısı ile yukarı yol üzerindeki Şalleket Kapısı için çekilen kuralar Şuppim'le Hosa'ya düştü. Her ailenin nöbet zamanları sırayla birbirini izliyordu.

1.Ta.26: 17 Doğu Kapısı'nda günde altı, Kuzey Kapısı'nda dört, Güney Kapısı'nda dört, depolarda da ikişerden dört Levili nöbetçi vardı.

1.Ta.26: 18 Batı Kapısı'na bakan avlu içinse, yolda dört, avluda iki nöbetçi bekliyordu.

1.Ta.26: 19 Korah ve Merari soyundan gelen kapı nöbetçilerinin bölükleri bunlardı.

Hazinelerden Sorumlu Kişiler

1.Ta.26: 20 Levili Ahiya Tanrı'nın Tapınağı'nın hazinelerinden ve Tanrı'ya adanmış armağanlardan sorumluydu.

1.Ta.26: 21 Ladanoğulları: Ladan soyundan gelen Gerşonoğulları, Ladan boyunun boy başları Gerşonlu Yehieli ve oğullarıydı.

1.Ta.26: 22 Yehieli'nin oğulları: Zetam'la kardeşi Yoel. Bunlar RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerinden sorumluydu.

1.Ta.26: 23 Amram, Yishar, Hevron, Uzziel soylarından şu kişilere görev verildi:

1.Ta.26: 24 Musa oğlu Gerşom'un soyundan Şevuel tapınak hazinelerinin baş sorumlusuydu.

1.Ta.26: 25 Eliezer soyundan gelen kardeşleri: Rehavya Eliezer'inoğluydu, Yeşaya Rehavya'nın oğluydu, Yoram Yeşaya'nın oğluydu,Zikri Yoram'ın oğluydu, Şelomit Zikri'nin oğluydu.

1.Ta.26: 26 Şelomit'le kardeşleri boy başlarının, Kral Davut'un binbaşılarının, yüzbaşılarının ve öbür ordu komutanlarının verdiği armağanların saklandığı hazinelerden sorumluydular.

1.Ta.26: 27 Bunlar savaşta yağmalanan mallardan bir kısmını RAB'bin Tapınağı'nın onarımı için ayırdılar.

1.Ta.26: 28 Bilici* Samuel'in, Kiş oğlu Saul'un, Ner oğlu Avner'in, Seruya oğlu Yoav'ın verdiği armağanlarla öbür armağanlardan da Şelomit'le kardeşleri sorumluydu.

Levililer'in Öbür Görevleri

1.Ta.26: 29 Yisharlılar'dan: Kenanya ile oğulları İsrail'de memur ve yargıç olarak tapınak dışındaki işlere bakmakla görevlendirildiler.

1.Ta.26: 30 Hevronlular'dan: Haşavya ile kardeşleri -bin yedi yüz yiğitadam-RAB'bin işlerine ve kralın hizmetine bakmak için İsrail'inŞeria Irmağı'nın batı yakasında kalan bölgesine atanmıştı.

1.Ta.26: 31 Aile soy kütüğündeki kayıtlara göre Yeriya Hevronlular'ın boy başıydı. Davut'un krallığının kırkıncı yılında kayıtlar incelendi ve Gilat'taki Yazer'de Hevronlular arasında yiğit savaşçılar bulundu.

1.Ta.26: 32 Yeriya'nın aile başları olan iki bin yedi yüz akrabası vardı. Kral Davut bu yiğit adamları Tanrı'nın ve kralın işlerine bakmaları için Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaşşe oymağının yarısına yönetici olarak atadı.

Ordudaki Görevliler

BÖLÜM 27

1.Ta.27: 1 İsrail'de görev yapan İsrailli boy başlarının, binbaşılarla yüzbaşıların ve görevlilerin listesi. Bunlar değişen birliklerde yıl boyunca aydan aya her konuda krala hizmet ederlerdi. Her birlik 24 000 kişiden oluşurdu.

1.Ta.27: 2 Birinci ay* için birinci birliğin komutanı Zavdiel oğlu Yaşovam'dı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.

1.Ta.27: 3 Birinci ay için görevlendirilen ordunun başkomutanı Yaşovam, Peres soyundandı.

1.Ta.27: 4 İkinci ay için ikinci birliğin komutanı Ahohlu Doday'dı. Miklot bu birliğin baş görevlisiydi. Doday komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.

1.Ta.27: 5 Üçüncü ay için üçüncü birliğin komutanı Kâhin Yehoyada oğlu önder Benaya'ydı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.

1.Ta.27: 6 Otuz yiğitlerden biri ve Otuzlar'ın önderi olan Benaya'ydı bu. Oğlu Ammizavat da onun birliğinde görevliydi.

1.Ta.27: 7 Dördüncü ay için dördüncü birliğin komutanı Yoav'ın kardeşi Asahel'di. Sonradan yerine oğlu Zevadya geçti. Birliğinde 24 000 kişi vardı.

1.Ta.27: 8 Beşinci ay için beşinci birliğin komutanı Yizrahlı Şamhut'tu. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

1.Ta.27: 9 Altıncı ay için altıncı birliğin komutanı Tekoalı İkkeş oğlu İra'ydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

1.Ta.27: 10 Yedinci ay için yedinci birliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Pelonlu Heles'ti. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

1.Ta.27: 11 Sekizinci ay için sekizinci birliğin komutanı Zerahlılar'dan Huşalı Sibbekay'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

1.Ta.27: 12 Dokuzuncu ay için dokuzuncu birliğin komutanı Benyaminoğulları'ndan Anatotlu Aviezer'di. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

1.Ta.27: 13 Onuncu ay için onuncu birliğin komutanı Zerahlılar'dan Netofalı Mahray'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

1.Ta.27: 14 On birinci ay için on birinci birliğin komutanı Efrayimoğulları'ndan Piratonlu Benaya'ydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

1.Ta.27: 15 On ikinci ay için on ikinci birliğin komutanı Otniel soyundan Netofalı Helday'dı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

İsrail Oymaklarının Yöneticileri

1.Ta.27: 16 İsrail oymaklarının yöneticileri:Ruben oymağı: Zikri oğlu Eliezer. Şimon oymağı: Maaka oğlu Şefatya.

1.Ta.27: 17 Levi oymağı: Kemuel oğlu Haşavya.Harunoğulları: Sadok.

1.Ta.27: 18 Yahuda oymağı: Davut'un kardeşlerinden Elihu. İssakar oymağı: Mikael oğlu Omri.

1.Ta.27: 19 Zevulun oymağı: Ovadya oğlu Yişmaya. Naftali oymağı: Azriel oğlu Yerimot.

1.Ta.27: 20 Efrayimoğulları: Azazya oğlu Hoşea. Manaşşe oymağının yarısı: Pedaya oğlu Yoel.

1.Ta.27: 21 Gilat'taki Manaşşe oymağının öbür yarısı: Zekeriya oğlu Yiddo. Benyamin oymağı: Avner oğlu Yaasiel.

1.Ta.27: 22 Dan oymağı: Yeroham oğlu Azarel. İsrail oymaklarının yöneticileri bunlardı.

1.Ta.27: 23 Davut yirmi ve daha aşağıdaki yaştakilerin sayımını yapmadı. Çünkü RAB İsrail'i gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağına söz vermişti.

1.Ta.27: 24 Seruya oğlu Yoav da başladığı sayımı bitirmedi. Bu sayımdan ötürü RAB İsrail'e öfkelendi. Bu yüzden sayımın sonucu Kral Davut'un tarihinde

yazılmadı.

Kralın Yöneticileri

1.Ta.27: 25 Kralın hazinelerine yönetici olarak Adiel oğlu Azmavet atanmıştı. Açık bölgelerdeki, kentlerdeki, köylerdeki, kalelerdeki depolardan da Uzziya oğlu Yehonatan sorumluydu.

1.Ta.27: 26 Toprağı süren tarım işçilerinden: Keluv oğlu Ezri,

1.Ta.27: 27 Bağlardan: Ramalı Şimi, Üzümlerden ve şarap mahzenlerinden: Şefamlı Zavdi,

1.Ta.27: 28 Şefela bölgesindeki zeytinliklerden ve yabanıl incirağaçlarından: Gederli Baal-Hanan,Zeytinyağı depolarından: Yoaş,

1.Ta.27: 29 Şaron'da otlatılan sığırlardan: Şaronlu Şitray, Vadilerdeki sığırlardan: Adlay oğlu Şafat,

1.Ta.27: 30 Develerden: İsmaili Ovil, Eşeklerden: Meronotlu Yehdeya,

1.Ta.27: 31 Davarlardan: Hacerli Yaziz sorumluydu. Bunların hepsi Kral Davut'un servetinden sorumlu yöneticilerdi.

1.Ta.27: 32 Davut'un amcası Yehonatan anlayışlı bir yazman ve danışmandı. Hakmoni oğlu Yehiel kralın oğullarına bakardı.

1.Ta.27: 33 Ahitofel kralın danışmanıydı. Arklı Huşay kralın dostuydu.

1.Ta.27: 34 Ahitofel'den sonra yerine Benaya oğlu Yehoyada'yla Aviyatar geçti. Yoav kralın ordu komutanıydı.

Davut'un Tapınakla İlgili Tasarıları

BÖLÜM 28

1.Ta.28: 1 Davut İsrail'deki bütün yöneticilerin -oymak başlarının, kralın hizmetindeki birlik komutanlarının, binbaşıların, yüzbaşıların, kralla oğullarına ait servetten ve sürüden sorumlu kişilerin, saray görevlilerinin, bütün güçlü adamların ve yiğit savaşçıların- Yeruşalim'de toplanmasını buyurdu.

1.Ta.28: 2 Kral Davut ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: "Ey kardeşlerim ve halkım, beni dinleyin! RAB'bin Antlaşma Sandığı*, Tanrımız'ın ayak basamağı için kalıcı bir yer yapmak istedim. Konutun yapımı için hazırlık yaptım.

1.Ta.28: 3 Ama Tanrı bana, 'Adıma bir tapınak kurmayacaksın dedi, 'Çünkü sen savaşçı birisin, kan döktün.

1.Ta.28: 4 “İsrail’in Tanrısı RAB, sonsuza dek İsrail Kralı olmam için bütün ailem arasından beni seçti. Önder olarak Yahuda’yı, Yahuda oymağından da babamın ailesini seçti. Babamın oğulları arasından beni bütün İsrail’in kralı yapmayı uygun gördü.

1.Ta.28: 5 Bütün oğullarım arasından -RAB bana birçok oğul verdi-İsrail’de RAB’bin krallığının tahtına oturtmak için oğlum Süleyman’ı seçti.

1.Ta.28: 6 RAB bana şöyle dedi: ‘Tapınağımı ve avlularımı yapacak olan oğlun Süleyman’dır. Onu kendime oğul seçtim. Ben de ona baba olacağım.

1.Ta.28: 7 Bugün yaptığı gibi buyruklarıma, ilkelerime dikkatle uyarsa, krallığını sonsuza dek sürdüreceğim.

1.Ta.28: 8 “Şimdi, Tanrımız’ın önünde, RAB’bin topluluğu olan bütün İsrail’in gözü önünde size sesleniyorum: Tanrınız RAB’bin bütün buyruklarına uymaya dikkat edin ki, bu verimli ülkeyi mülk edinip sonsuza dek çocuklarınıza miras olarak veresiniz.

1.Ta.28: 9 “Sen, ey oğlum Süleyman, babanın Tanrısı’nı tanı. Bütün yüreğinle ve istekle O’na kulluk et. Çünkü RAB her yüreği araştırır, her düşüncenin ardındaki amacı saptar. Eğer O’na yönelirsen, kendisini sana buldurur. Ama O’nu bırakırsan, seni sonsuza dek reddeder.

1.Ta.28: 10 Şimdi dinle! Tapınağı yapmak için RAB seni seçti. Yürekli ol, işe başla!”

1.Ta.28: 11 Davut tapınağa ait eyvanın, binaların -hazine odalarının, yukarıyla iç odaların ve Bağışlanma Kapağı’nın bulunduğu yerin-tasarılarını oğlu Süleyman’a verdi.

1.Ta.28: 12 Ruh aracılığıyla kendisine açıklanan bütün tasarıları verdi: RAB’bin Tapınağı’nın avlularıyla çevredeki bütün odaların, Tanrı’nın Tapınağı’nın hazinelerinin, adanmış armağanların konulacağı yerlerin ölçülerini verdi.

1.Ta.28: 13 Kâhinlerle Levililer’in bölüklerine ilişkin kuralları, RAB’bin Tapınağı’ndaki hizmet ve hizmette kullanılan bütün eşyalarla ilgili ilkeleri,

1.Ta.28: 14 değişik hizmetlerde kullanılan altın eşyalar için saptanan altın miktarını, değişik hizmetlerde kullanılan gümüş eşyalar için saptanan gümüş miktarını,

1.Ta.28: 15 altın kandilliklerle kandiller -her bir altın kandillikle kandil- için saptanan altını, her kandilliğin kullanış biçimine göre gümüş kandilliklerle kandiller için saptanan gümüşü,

1.Ta.28: 16 adak ekmeklerinin* dizildiği masalar için belirlenen altını, gümüş masalar için gümüşü,

1.Ta.28: 17 büyük çatallar, çanaklar ve testiler için belirlenen saf altını, her altın tas için saptanan altını, her gümüş tas için saptanan gümüşü,

1.Ta.28: 18 buhur sunağı için saptanan saf altın miktarını bildirdi. Davut arabanın -RAB'bin Antlaşma Sandığı'na kanatlarını yayarak onu örten altın Keruvlar'ın*- tasarısını da verdi.

1.Ta.28: 19 "Bütün bunlar RAB'bin eli üzerimde olduğu için bana bildirildi" dedi, "Ben de tasarının bütün ayrıntılarını yazılı olarak veriyorum."

1.Ta.28: 20 Sonra oğlu Süleyman'a, "Güçlü ve yürekli ol!" dedi, "İşe giriş. Korkma, yılma. Çünkü benim Tanrım, RAB Tanrı seninledir. RAB'bin Tapınağı'nın bütün yapım işleri bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak, seni bırakmayacaktır.

1.Ta.28: 21 Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işleri için kâhinlerle Levililer'in bölükleri burada hazır bekliyor. Her tür yapım işinde usta ve istekli adamlar sana yardım edecek. Önderler de bütün halk da senin buyruklarını bekliyor."

Tapınağın Yapımı için Verilen Armağanlar

BÖLÜM 29

1.Ta.29: 1 Kral Davut bütün topluluğa şöyle dedi: "Tanrı'nın seçtiği oğlum Süleyman genç ve deneyimsizdir. İş büyüktür. Çünkü bu tapınak insan için değil, RAB Tanrı içindir.

1.Ta.29: 2 Tanrım'ın Tapınağı'na gereç sağlamak için var gücümle çalıştım. Altın eşyalar için altın, gümüş için gümüş, tunç* için tunç, demir için demir, ahşap için ağaç sağladım. Ayrıca oniks, kakma taşlar, süs taşları, çeşitli renklerde değerli taşlar ve çok miktarda mermer sağladım.

1.Ta.29: 3 Bu kutsal tapınak için sağladıklarımın yanısıra, Tanrım'ın Tapınağı'na sevgim yüzünden, kişisel servetimden de altın ve gümüş de veriyorum:

1.Ta.29: 4 Üç bin talant*fı* Ofir altını ve tapınağın duvarlarını kaplamak için yedi bin talant*fi* kaliteli gümüş.D Not 29:4 "Üç bin talant": Yaklaşık 100 ton. 29:4 "Yedi bin talant": Yaklaşık 240 ton.

1.Ta.29: 5 Bunları altın, gümüş gerektiren işlerde ve sanatkârların el işçiliğinde kullanılmak üzere veriyorum. Kim bugün kendini RAB'be adamak istiyor?"

1.Ta.29: 6 Bunun üzerine boy başları, İsrail'in oymak önderleri, binbaşılar, yüzbaşılar ve saray yöneticileri gönülden armağanlar verdiler.

1.Ta.29: 7 Tanrı'nın Tapınağı'nın yapımı için beş bin talant*fj*, on bin darik*fk* altın, on bin talant*fl* gümüş, on sekiz bin talant*fm* tunç*, yüz bin talant*fn* demir bağışladılar.D Not 29:7 "Beş bin talant": Yaklaşık 170 ton. 29:7 "On bin darik": Yaklaşık 85 kg. 29:7 "On bin talant": Yaklaşık 345 ton. 29:7 "On sekiz bin talant": Yaklaşık 620 ton. 29:7 "Yüz bin talant": Yaklaşık 3450 ton.

1.Ta.29: 8 Değerli taşları olanlar, Gerşonlu Yehiel'in denetiminde, bunları RAB'bin Tapınağı'nın hazinesine verdi.

1.Ta.29: 9 Halk verdiği armağanlar için seviniyordu. Çünkü herkes RAB'be içtenlikle ve gönülden vermişti. Kral Davut da çok sevinçliydi.

Davut'un Övgüsü

1.Ta.29: 10 Davut bütün topluluğun gözü önünde RAB'bi övdü. Şöyle dedi: "Ey atamız İsrail'in Tanrısı RAB, Sonsuzluk boyunca sana övgüler olsun!

1.Ta.29: 11 Ya RAB, büyüklük, güç, yücelik, Zafer ve görkem senindir. Gökte ve yerde olan her şey senindir.Egemenlik senindir, ya RAB!Sen her şeyden yücesin.

1.Ta.29: 12 Zenginlik ve onur senden gelir.Her şeye egemensin.Güç ve yetki senin elindedir.Birini yükseltmek ve güçlendirmek Senin elindedir.

1.Ta.29: 13 Şimdi, ey Tanrımız, sana şükrederiz, Görkemli adını överiz.

1.Ta.29: 14 "Ama ben kimim, halkım kim ki, böyle gönülden armağanlar verebilelim? Her şey sendendir. Biz ancak senin elinden aldıklarımızı sana verdik.

1.Ta.29: 15 Senin önünde garibiz, yabancıyız atalarımız gibi. Yeryüzündeki günlerimiz bir gölge gibidir, kalıcı değildir.

1.Ta.29: 16 Ya RAB Tanrımız, kutsal adına bir tapınak yapmak için sağladığımız bu büyük servet senin elindendir, hepsi senindir.

1.Ta.29: 17 Yüreği sınadığını, doğruluktan hoşlandığını bilirim. Her şeyi içtenlikle, gönülden verdim. Şimdi burada olan halkının sana nasıl istekle bağışlar verdiğini sevinçle gördüm.

1.Ta.29: 18 Ya RAB, atalarımız İbrahim'in, İshak'ın, İsrail'in Tanrısı, bu isteği sonsuza dek halkının yüreğinde ve düşüncesinde tut, onların sana bağlı kalmalarını sağla.

1.Ta.29: 19 Oğlum Süleyman'a bütün buyruklarına, uyarılarına, kurallarına uymak, hazırlığını yaptığım tapınağı kurmak için istekli bir yürek ver."

1.Ta.29: 20 Sonra Davut bütün topluluğa, “Tanrınız RAB’bi övün!” dedi. Böylece hepsi atalarının Tanrısı RAB’bi övdü; Tanrı’nın ve kralın önünde başlarını eğip yere kapandı.

Süleyman Kral Olarak Yağla Kutsanıyor

1.Ta.29: 21 Ertesi gün halk RAB’be kurbanlar kesip yakmalık sunular* sundu: Bin boğa, bin koç, bin kuzunun yanısıra, bütün İsrailliler için dökmelik sunular ve birçok başka kurban.

1.Ta.29: 22 O gün İsrailliler büyük bir sevinçle RAB’bin önünde yiyip içtiler. Bundan sonra Davut oğlu Süleyman’ı ikinci kez kral olarak onayladılar. Süleyman’ı RAB’bin önünde önder, Sadok’u da kâhin olarak meshettiler*.

1.Ta.29: 23 Böylece Süleyman babası Davut’un yerine RAB’bin tahtına oturdu. Başarılı oldu. Bütün İsrail halkı onun sözüne uydu.

1.Ta.29: 24 Yöneticilerin, güçlü kişilerin ve Davut’un oğullarının tümü Kral Süleyman’a bağlı kalacaklarına söz verdiler.

1.Ta.29: 25 RAB bütün İsrailliler’in gözünde Süleyman’ı çok yükseltti ve daha önce İsrail’de hiçbir kralın erişemediği bir krallık görkemiyle donattı.

Davut’un Ölümü (1Kr.2:10-12)

1.Ta.29: 26 İşay oğlu Davut bütün İsrail’de krallık yaptı.

1.Ta.29: 27 Yedi yıl Hevron’da, otuz üç yıl Yeruşalim’de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail’de krallık yaptı.

1.Ta.29: 28 Güzel bir yaşlılık döneminde öldü. Zenginlik ve onur dolu günler yaşadı. Yerine oğlu Süleyman kral oldu.

1.Ta.29: 29 Kral Davut’un krallığı dönemindeki öteki olaylar, başından sonuna dek Bilici* Samuel’in, Peygamber Natan’ın, Bilici Gad’ın tarihinde yazılıdır.

1.Ta.29: 30 Krallığı dönemindeki bütün ayrıntılar, ne denli güçlü olduğu, başından geçen olaylar, İsrail’de ve çevredeki ülkelerde olup bitenler bu tarihte yazılıdır.

EZGİLER EZGİSİ

BÖLÜM 1

Ezg.1: 1 Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi.

Kız

Ezg.1: 2 Beni dudaklarıyla öptükçe öpsün! Çünkü aşkın şaraptan daha tatlı.

Ezg.1: 3 Ne güzel kokuyor sürdüğün esans, Dökülmüş esans sanki adın, Kızlar bu yüzden seviyor seni.

Ezg.1: 4 Al götür beni, haydi koşalım!Kral beni odasına götürsün.

Kızın arkadaşları

Seninle coşup seviniriz,Aşkını şaraptan çok överiz.

Kız

Ne kadar haklılar seni sevmekte!

Ezg.1: 5 Esmerim ben, ama güzelim, Ey Yeruşalim kızları! Kedar'ın çadırları gibi, Süleyman'ın çadır bezleri gibi kara.

Ezg.1: 6 Bakmayın esmer olduğuma, Güneş karartti beni. Çünkü kızdılar bana erkek kardeşlerim, Bağlara bakmakla görevlendirdiler. Ama kendi bağıma bakmadım.

Ezg.1: 7 Ey sevgilim, söyle bana, sürünü nerede otlatıyorsun, Öğleyin nerede yatırıyorsun? Neden arkadaşlarının sürüleri yanında Yüzünü örten bir kadın durumuna düşeyim*fa*?D Not 1:7 Eski çağlarda kadının örtünmesi fahişe olduğunugösterirdi.

Kızın Arkadaşları

Ezg.1: 8 Ey güzeller güzeli, Bilmiyorsan, Sürünün izine çık, Çobanların çadırları yanında Oğlaklarını otlat.

Erkek

Ezg.1: 9 Firavunun arabalarına koşulu kısrağa benzetiyorum seni,aşkım benim!

Ezg.1: 10 Yanakların süslerle, Boynun gerdanlıklarla ne güzel!

Ezg.1: 11 Sana gümüş düğmelerle altın süsler yapacağız.

Kız

Ezg.1: 12 Kral divandayken*fb*, Hintsümbülümün güzel kokusu yayıldı.D Not 1:12 “Divandayken” ya da “Sofradayken”.

Ezg.1: 13 Memelerim arasında yatan Mür* dolu bir kesedir benim için sevgilim;

Ezg.1: 14 Eyn-Gedi bağlarında Bir demet kına çiçeğidir benim için sevgilim.

Erkek

Ezg.1: 15 Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel! Gözlerin tıpkı birer güvercin!

Kız

Ezg.1: 16 Ne yakışıklısın, sevgilim, ah, ne çekici! Yeşilliktir yatağımız.

Erkek

Ezg.1: 17 Sedir ağaçlarıdır evimizin kirişleri, Tavanımızın tahtaları ardıçlar.

Kız

BÖLÜM 2

Ezg.2: 1 Ben Şaron*fc* çiğdemiyim, Vadilerin zambağıyım.D Not 2:1 “Şaron” verimli bir kıyı bölgesiydi.

Erkek

Ezg.2: 2 Dikenlerin arasında bir zambağa benzer Kızların arasında aşkım.

Kız

Ezg.2: 3 Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzer Delikanlıların arasında sevgilim. Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım, Tadı damağımda kalır meyvesinin.

Ezg.2: 4 Ziyafet evine götürdü beni, Üzerimdeki sancağı aşktı.

Ezg.2: 5 Güçlendirin beni üzüm pestiliyle, Canlandırın elmayla, Çünkü aşk hastasıyım ben.

Ezg.2: 6 Sol eli başımın altında, Sağ eli sarsın beni.

Ezg.2: 7 Dişi ceylanlar, Yabanıl dişi geyikler üstüne Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye, Gönlü hoş olana dek.

Ezg.2: 8 İşte! Sevgilimin sesi! Dağların üzerinden sekerek, Tepelerin üzerinden sıçrayarak geliyor.

Ezg.2: 9 Sevgilim ceylana benzer, sanki bir geyik yavrusu. Bakın, duvarımızın ardında duruyor, Pencerelerden bakıyor, Kafeslerden seyrediyor.

Ezg.2: 10 Sevgilim şöyle dedi: “Kalk, gel aşkım, güzelim.

Ezg.2: 11 Bak, kış geçti, Yağmurların ardı kesildi,

Ezg.2: 12 Çiçekler açtı, Şarkı mevsimi geldi, Kumrular ötüşmeye başladı beldemizde.

Ezg.2: 13 İncir ağacı ilk meyvesini verdi, Yeşeren asmalar mis gibi kokular saçmakta. Kalk, gel aşkım, güzelim.”

Erkek

Ezg.2: 14 Kaya kovuklarında, Uçurum kenarlarında gizlenen güvercinim! Boyunu bosunu göster bana, Sesini duyur; Çünkü sesin tatlı, boyun bosun güzeldir.

Ezg.2: 15 Yakalayın tilkileri bizim için, Bağları bozan küçük tilkileri; Çünkü bağlarımız yeşerdi.

Kız

Ezg.2: 16 Sevgilim benimdir, ben de onun, Zambaklar arasında gezinir*fç* durur.D Not 2:16 “Gezinir”: İbranice “Sürü otlatır”.

Ezg.2: 17 Ey sevgilim, gün serinleyip gölgeler uzayana dek, Engebeli dağlar üzerinde bir ceylan gibi, Geyik yavrusu gibi ol!

BÖLÜM 3

Ezg.3: 1 Gece boyunca yatağımda Sevgilimi aradım, Aradım, ama bulamadım.

Ezg.3: 2 “Kalkıp kenti dolaşayım, Sokaklarda, meydanlarda sevgilimi arayayım” dedim, Aradım, ama bulamadım.

Ezg.3: 3 Kenti dolaşan bekçiler buldu beni, “Sevgilimi gördünüz mü?” diye sordum.

Ezg.3: 4 Onlardan ayrılır ayrılmaz Sevgilimi buldum. Tuttum onu, bırakmadım; Annemin evine, Beni doğuran kadının odasına götürünceye dek.

Ezg.3: 5 Dişi ceylanlar, Yabanıl dişi geyikler üstüne Ant içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye, Gönlü hoş olana dek.

Ezg.3: 6 Kimdir bu kırdan çıkan, Bir duman sütunu gibi, Tüccarın türlü türlü baharatıyla, Mür* ve günnükle tütsülenmiş?

Ezg.3: 7 İşte Süleyman'ın tahtırevanı! İsrailli yiğitlerden Altmış kişi eşlik ediyor ona.

Ezg.3: 8 Hepsi kılıç kuşanmış, eğitilmiş savaşçı. Gecenin tehlikelerine karşı, Hepsinin kılıcı belinde.

Ezg.3: 9 Kral Süleyman tahtırevanı Lübnan ağaçlarından yaptı.

Ezg.3: 10 Direklerini gümüşten, Tabanını altından yaptı. Koltuğu mor kumaşla kaplıydı. İçini sevgiyle döşemişti Yeruşalim kızları.

Ezg.3: 11 Dışarı çıkın, ey Siyon kızları! Düğününde, mutlu gününde Annesinin verdiği tacı giymiş Kral Süleyman'ı görün.

Erkek

BÖLÜM 4

Ezg.4: 1 Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel! Peçenin ardındaki gözlerin güvercinler gibi. Siyah saçların Gilat Dağı'nın yamaçlarından inen Keçi sürüsü sanki.

Ezg.4: 2 Yeni kırkılıp yıkanmış, Sudan çıkmış koyun sürüsü gibi dişlerin, Hepsinin ikizi var. Yavrusunu yitiren yok aralarında.

Ezg.4: 3 Al kurdele gibi dudakların, Ağzın ne güzel! Peçenin ardındaki yanakların Nar parçası sanki.

Ezg.4: 4 Boynun Davut'un kulesi gibi, Kakma taşlarla*fd* yapılmış, Üzerine bin kalkan asılmış, Hepsi de birer yiğit kalkanı.D Not 4:4 "Kakma taşlarla" ya da "Silahhane olarak". İbranice sözcüğün anlamı kesin olarak bilinmiyor.

Ezg.4: 5 Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin Zambaklar arasında otlayan İkiz ceylan yavrusu.

Ezg.4: 6 Gün serinleyip gölgeler uzayınca, Mür* dağına, Günnük tepesine gideceğim.

Ezg.4: 7 Tepeden tırnağa güzelsin, aşkım, Hiç kusurun yok.

Ezg.4: 8 Benimle gel Lübnan'dan, yavuklum, Benimle gel Lübnan'dan! Amana doruğundan, Senir ve Hermon doruklarından, Aslanların inlerinden, Parsların dağlarından geç.

Ezg.4: 9 Çaldın gönlümü kızkardeşim, yavuklum, Bir bakışınla, Gerdanlığının tek zinciriyle çaldın gönlümü!

Ezg.4: 10 Aşkın ne güzel, kızkardeşim, yavuklum, Şaraptan çok daha tatlı; Esansının kokusu her türlü baharattan güzel!

Ezg.4: 11 Ey yavuklum, bal damlar dudaklarından, Bal ve süt var dilinin altında, Lübnan'ın kokusu geliyor giysilerinden!

Ezg.4: 12 Kapalı bahçesin sen, kızkardeşim, yavuklum, Kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınar.

Ezg.4: 13 Fidanların nar bahçesidir; Seçme meyvelerle, Kına ve hintsümbülüyle,
Ezg.4: 14 Hintsümbülü ve safranla, Güzel kokulu kamış ve tarçınla, her türlü günnük ağacıyla, Mür ve ödle, her türlü seçme baharatla.

Ezg.4: 15 Sen bir bahçe pınarısın, Bir taze su kuyusu, Lübnan'dan akan bir dere.

Kız

Ezg.4: 16 Uyan, ey kuzey rüzgarı, Sen de gel, ey güney rüzgarı! Bahçemde es de güzel kokusu saçılsın. Sevgilim bahçesine gelsin, seçme meyvelerini yesin!

Erkek

BÖLÜM 5

Ezg.5: 1 Bahçeme girdim, kızkardeşim, yavuklum, Mürümü* topladım baharatımla, Gümecimi, balımı yedim, Şarabımı, sütümü içtim.

Kızın Arkadaşları

Yiyin, için, ey dostlar!Mest olun aşktan, ey sevgililer!

Kız

Ezg.5: 2 Ben uyuyordum ama yüreğim uyanıktı. Dinleyin! Sevgilim kapıyı vuruyor. "Aç bana, kızkardeşim, aşkım, eşsiz güvercinim! Sırılsıklam oldu başım çiyden, Kaküllerim gecenin neminden."

Ezg.5: 3 Entarimi çıkardım, Yine giyinmeli miyim? Ayaklarımı yıkadım, Yine kirletmeli miyim?

Ezg.5: 4 Kapı deliğinden uzattı elini sevgilim, Aşk duygularım kabardı onun için.

Ezg.5: 5 Kalktım, sevgilime kapıyı açayım diye, Mür* elimden damladı, Parmaklarımdan aktı Sürgü tokmakları üzerine.

Ezg.5: 6 Kapıyı açtım sevgilime, Ama sevgilim yoktu, gitmişti! Kendimden geçmişim o konuşurken. Aradım onu, ama bulamadım,

YUNUS

Yunus Rab'den Kaçıyor

BÖLÜM 1

Yun.1: 1-2 RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, "Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve halkı uyar" diye seslendi, "Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi."

Yun.1: 3 Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşiş'e kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya inip Tarşiş'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşiş'e doğru yola çıktı.

Yun.1: 4 Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı.

Yun.1: 5 Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiyi hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.

Yun.1: 6 Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, "Hey! Nasıl uyursun sen?" dedi, "Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız."

Yun.1: 7 Sonra denizciler birbirlerine, "Gelin, kura çekelim" dediler, "Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi." Kura çektiler, kura Yunus'a düştü.

Yun.1: 8 Bunun üzerine Yunus'a, "Söyle bize!" dediler, "Bu bela kiminyüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, neredengeliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?"

Yun.1: 9 Yunus, "İbrani'yim" diye karşılık verdi, "Denizi ve karayıyaratan Göklerin Tanrısı RAB'be taparım*fa*."D Not 1:9 "RAB'be taparım": İbranice "RAB'den korkarım".

Yun.1: 10 Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. "Nedenyaptın bunu?"

diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak içinkaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.

Yun.1: 11 Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a, "Denizin dinmesi içinsana ne yapalım?" diye sordular.

Yun.1: 12 Yunus, "Beni kaldırıp denize atın" diye yanıtladı, "O zamansular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız."

Yun.1: 13 Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, amabaşaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu.

Yun.1: 14 RAB'be seslenerek, "Ya RAB, yalvarıyoruz" dediler, "Buadamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümündenbizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB."

Yun.1: 15 Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti.

Yun.1: 16 Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki, O'nakurbanlar sundular, adaklar adadılar.

Yun.1: 17 Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunusüç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

Yunus'un Duası

BÖLÜM 2

Yun.2: 1 Yunus balığın karnından Tanrısı RAB'be şöyle dua etti:

Yun.2: 2 "Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım, Yanıtladın beni. Yardım istedim ölüler diyarının bağrından, Kulak verdin sesime.

Yun.2: 3 Beni engine, denizin ta dibine fırlattın. Sular sardı çevremi. Azgın dalgalar geçti üzerimden.

Yun.2: 4 'Huzurundan kovuldum' dedim, 'Yine de göreceğim kutsal tapınağını*fb*.'D Not 2:4 "Yine de göreceğim kutsal tapınağını" ya da "Bir daha kutsal tapınağını nasıl göreceğim?"

Yun.2: 5 Sular boğacak kadar kuşattı beni, Çevremi enginler sardı, Yosunlar dolaştı başıma.

Yun.2: 6 Dağların köklerine kadar battım, Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan; Ama, ya RAB, Tanrım, Canımı sen kurtardın çukurdan.

Yun.2: 7 Soluğum tükenince seni andım, ya RAB, Duam sana, kutsal tapınağına

erişti.

Yun.2: 8 Değersiz putlara tapanlar, Vefasızlık etmiş olurlar.

Yun.2: 9 Ama şükranla kurban sunacağım sana, Adağımı yerine getireceğim. Kurtuluş senden gelir, ya RAB!”

Yun.2: 10 RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus’u karaya kustu.

Yunus Ninovalılar’a Sesleniyor

BÖLÜM 3

Yun.3: 1 RAB Yunus’a ikinci kez şöyle seslendi:

Yun.3: 2 “Kalk, Ninova’ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimihalka bildir.”

Yun.3: 3 Yunus RAB’bin sözü uyarınca kalkıp Ninova’ya gitti. Ninovaöyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi.

Yun.3: 4 Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, “Kırkgün sonra Ninova yıkılacak!” diye ilan etti.

Yun.3: 5 Ninova halkı Tanrı’ya inandı. Oruç* ilan ederek büyüğündenküçüğüne hepsi çula sarındı.

Yun.3: 6 Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanınıçıkardı; çula sarınarak küle oturdu.

Yun.3: 7 Ardından Ninova’da şu buyruğu yayımladı:”Kral ve soyluların buyruğudur:Hiçbir insan ya da hayvan -ister sığır, ister davar olsun- ağzınabir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek.

Yun.3: 8 Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes vargücüyle Tanrı’ya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin.

Yun.3: 9 Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgınöfkesinden döner de yok olmayız.”

Yun.3: 10 Tanrı Ninovalılar’ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerinigörünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

Yunus Tanrı’nın Acımasını Kınıyor

BÖLÜM 4

Yun.4: 1 Yunus buna çok gücenip öfkelendi.

Yun.4: 2 RAB'be şöyle dua etti: "Ah, ya RAB, ben daha ülkemdeykenböyle olacağını söylemedim mi? Bu yüzden Tarşiş'e kaçmayakalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeyen,sevgisi engin, cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrı'sın.

Yun.4: 3 Ya RAB, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmekyaşamaktan iyidir."

Yun.4: 4 RAB, "Ne hakla öfkeleniyorsun?" diye karşılık verdi.

Yun.4: 5 Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu.Kendisine bir çardak yaptı, gölgesinde oturup kentin başına nelergeleceğini görmek için beklemeye başladı.

Yun.4: 6 RAB Tanrı Yunus'un üzerine gölge salacak, sıkıntısınıgiderecek bir keneotu sağladı. Yunus buna çok sevindi.

Yun.4: 7 Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitkikurdu keneotunu kemirip kuruttu.

Yun.4: 8 Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunusbaşına vuran güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek, "Benimiçin ölmek yaşamaktan iyidir" dedi.

Yun.4: 9 Ama Tanrı, "Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?"dedi. Yunus, "Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim" diye karşılık verdi.

Yun.4: 10 RAB, "Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu"dedi, "Sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da,

Yun.4: 11 ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım mı? O kentte sağınısolundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var."

ÇÖLDE SAYIM

İsrail'de Yapılan İlk Sayım

BÖLÜM 1

Say.1: 1 İsrailliler'in Mısır'dan çıkışının ikinci yılı, ikinci ayın* birinci günü RAB Sina Çölü'nde, Buluşma Çadırı'nda*fa* Musa'ya şöyle seslendi:D Not 1:1 "Buluşma Çadırı": İnsanların Tanrı'ya danıştıkları yer (bkz. Çık.33:7-10).

Say.1: 2-3 “Sen ve Harun İsrail topluluğunun bütün boylarıyla ailelerinin sayımını yapın. Bütün erkekleri bir bir sayıp adlarını yazın. İsrailliler’den savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekleri sayıp bölüklere ayırın.

Say.1: 4 Size yardım etmek için yanınızda her oymaktan birer adam bulunsun; bu kişiler aile başı olmalı.

Say.1: 5 Size yardımcı olacak adamların adları şunlardır: “Ruben oymağından: Şedeur oğlu Elisur,

Say.1: 6 Şimon oymağından: Surişadday oğlu Şelumiel,

Say.1: 7 Yahuda oymağından: Amminadav oğlu Nahşon,

Say.1: 8 İssakar oymağından: Suar oğlu Netanel,

Say.1: 9 Zevulun oymağından: Helon oğlu Eliav,

Say.1: 10 Yusufoğulları’ndan Efrayim oymağından: Ammihut oğluElişama, Manaşşe oymağından: Pedahsur oğlu Gamliel,

Say.1: 11 Benyamin oymağından: Gidoni oğlu Avidan,

Say.1: 12 Dan oymağından: Ammişadday oğlu Ahiezer,

Say.1: 13 Aşer oymağından: Okran oğlu Pagiel,

Say.1: 14 Gad oymağından: Deuel oğlu Elyasaf,

Say.1: 15 Naftali oymağından: Enan oğlu Ahira.”

Say.1: 16 Bunlar İsrail topluluğundan atanmış adamlardı; atalarınınsoyundan gelen oymak önderleri, İsrail’in boy başlarıydı.

Say.1: 17 Musa’yla Harun adları bildirilen bu adamları getirttiler.

Say.1: 18-19 RAB’bin buyruğu uyarınca ikinci ayın birinci günü bütün halkı topladılar. Yirmi ve daha yukarı yaştakileri boylarına, ailelerine göre birer birer sayıp adlarını yazdılar. Böylece Musa Sina Çölü’nde halkın sayımını yaptı.

Say.1: 20 İsrail’in ilk oğlu Ruben’in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer kayda geçirildi.

Say.1: 21 Ruben oymağından sayılanlar 46 500 kişiydi.

Say.1: 22 Şimon'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer belirlenip kayda geçirildi.

Say.1: 23 Şimon oymağından sayılanlar 59 300 kişiydi.

Say.1: 24 Gad'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 25 Gad oymağından sayılanlar 45 650 kişiydi.

Say.1: 26 Yahuda'nın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 27 Yahuda oymağından sayılanlar 74 600 kişiydi.

Say.1: 28 İssakar'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 29 İssakar oymağından sayılanlar 54 400 kişiydi.

Say.1: 30 Zevulun'un soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 31 Zevulun oymağından sayılanlar 57 400 kişiydi.

Say.1: 32 Yusufoğulları'ndan, Efrayim soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 33 Efrayim oymağından sayılanlar 40 500 kişiydi.

Say.1: 34 Manaşşe'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 35 Manaşşe oymağından sayılanlar 32 200 kişiydi.

Say.1: 36 Benyamin'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 37 Benyamin oymağından sayılanlar 35 400 kişiydi.

Say.1: 38 Dan'ın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 39 Dan oymağından sayılanlar 62 700 kişiydi.

Say.1: 40 Aşer'in soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 41 Aşer oymağından sayılanlar 41 500 kişiydi.

Say.1: 42 Naftali'nin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.

Say.1: 43 Naftali oymağından sayılanlar 53 400 kişiydi.

Say.1: 44 Musa, Harun ve İsrail'in on iki önderi tarafından sayılanlar bunlardı. Her önder bağlı olduğu aileyi temsil ediyordu.

Say.1: 45 İsrail'de savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakilerin tümü bağlı oldukları aileye göre sayıldılar.

Say.1: 46 Sayılanların toplamı 603 550 kişiydi.

Say.1: 47 Ne var ki, Levi oymağından olanlar öbürleriyle birlikte sayılmadı.

Say.1: 48 Çünkü RAB Musa'ya şöyle demişti:

Say.1: 49 "Ancak Levi oymağını sayma, öbür İsrailliler arasında yaptığın sayıma onları katma.

Say.1: 50 Levililer'i Levha Sandığı'nın*fb* bulunduğu konuttan, eşyalardan ve konuta ait her şeyden sorumlu kıl. Konutu ve bütün eşyalarını onlar taşısın; konutun bakımını onlar yapsın, çevresinde ordugah kursun.D Not 1:50 "Levha Sandığı": Antlaşma Sandığı diye de bilinir.

Say.1: 51 Konut taşınırken onu Levililer toplayacak; konaklanacağı zaman da onlar kuracak. Levililer dışında konuta yaklaşan ölüm cezasına çarptırılacak.

Say.1: 52 İsrailliler çadırlarını bölükler halinde kuracaklar. Herkes kendi ordugahında, kendi sancağının altında bulunacak.

Say.1: 53 Ancak İsrail topluluğunun RAB'bin öfkesine uğramaması için Levililer Levha Sandığı'nın bulunduğu konutun çevresinde konaklayacak ve konuta bekçilik edecekler."

Say.1: 54 İsrailliler bütün bunları tam tamına RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Oymakların Konaklama Düzeni

BÖLÜM 2

Say.2: 1-2 RAB Musa'yla Harun'a, "İsrailliler sancaklarının altında, aile bayraklarıyla Buluşma Çadırı'ndan biraz ötede çepeçevre konaklasın" dedi.

Say.2: 3 Doğuda, gündoğusunda konaklayan bölükler Yahuda ordugahının sancağına bağlı olacak. Yahudaoğulları'nın önderi Amminadav oğlu Nahşon olacak.

Say.2: 4 Bölüğünün sayısı 74 600 kişiydi.

Say.2: 5 İssakar oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. İssakaroğulları'nın önderi Suar oğlu Netanel olacak.

Say.2: 6 Bölüğünün sayısı 54 400 kişiydi.

Say.2: 7 Sonra Zevulun oymağı konaklayacak. Zevulunoğulları'nın önderi Helon oğlu Eliav olacak.

Say.2: 8 Bölüğünün sayısı 57 400 kişiydi.

Say.2: 9 Yahuda ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 186 400 kişiydi. Yola ilk çıkacak olanlar bunlardı.

Say.2: 10 Güneyde Ruben ordugahının sancağı dikilecek, Ruben'e bağlı bölükler orada konaklayacak. Rubenoğulları'nın önderi Şedeur oğlu Elisur olacak.

Say.2: 11 Bölüğünün sayısı 46 500 kişiydi.

Say.2: 12 Şimon oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Şimonoğulları'nın önderi Surişadday oğlu Şelumiel olacak.

Say.2: 13 Bölüğünün sayısı 59 300 kişiydi.

Say.2: 14 Sonra Gad oymağı konaklayacak. Gadoğulları'nın önderi Deuel oğlu Elyasaf olacak.

Say.2: 15 Bölüğünün sayısı 45 650 kişiydi.

Say.2: 16 Ruben ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 151 450 kişiydi. İkinci sırada yola çıkacak olanlar bunlardı.

Say.2: 17 Buluşma Çadırı ve Levililer'in ordugahı göç sırasında öbür ordugahların ortasında yola çıkacak. Herkes konakladığı düzende kendi sancağı altında göç edecek.

Say.2: 18 Batıda Efrayim ordugahının sancağı dikilecek, Efrayim'e bağlı bölükler orada konaklayacak. Efrayimoğulları'nın önderi Ammihut oğlu Elişama olacak.

Say.2: 19 Bölüğünün sayısı 40 500 kişiydi.

Say.2: 20 Manaşşe oymağı onlara bitişik olacak. Manaşşeoğulları'nın önderi Pedahsur oğlu Gamliel olacak.

Say.2: 21 Bölüğünün sayısı 32 200 kişiydi.

Say.2: 22 Sonra Benyamin oymağı konaklayacak. Benyaminoğulları'nınönderi Gidoni oğlu Avidan olacak.

Say.2: 23 Bölüğünün sayısı 35 400 kişiydi.

Say.2: 24 Efrayim ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 108 100kişiydi. Üçüncü olarak bunlar yola çıkacak.

Say.2: 25 Kuzeyde Dan ordugahının sancağı dikilecek, Dan'a bağlı bölükler orada konaklayacak. Danoğulları'nın önderi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak.

Say.2: 26 Bölüğünün sayısı 62 700 kişiydi.

Say.2: 27 Aşer oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Aşeroğulları'nın önderi Okran oğlu Pagiel olacak.

Say.2: 28 Bölüğünün sayısı 41 500 kişiydi.

Say.2: 29 Sonra Naftali oymağı konaklayacak. Naftalioğulları'nın önderi Enan oğlu Ahira olacak.

Say.2: 30 Bölüğünün sayısı 53 400 kişiydi.

Say.2: 31 Dan ordugahına ayrılan adamların sayısı 157 600 kişiydi. Kendi sancakları altında en son onlar yola çıkacak.

Say.2: 32 Ailelerine göre sayılan İsrailliler bunlardı. Ordugahlardaki bütün bölüklerin toplamı 603 550 kişiydi.

Say.2: 33 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Levililer öbür İsrailliler'le birlikte sayılmadı.

Say.2: 34 Böylece İsrailliler RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. Sancakları altında ordugah kurdular. Göç ederken de herkes boyu ve ailesiyle birlikte yola çıktı.

Levililer'in Görevleri

BÖLÜM 3

Say.3: 1 RAB Sina Dağı'nda Musa'ya seslendiği sırada Harun'la Musa'nın çocukları şunlardı.

Say.3: 2 Harun'un oğulları: İlk oğlu Nadav, Avihu, Elazar, İtamar.

Say.3: 3 Harun'un kâhin*fc* atanıp meshedilen* oğulları bunlardı.D Not 3:3 "Kâhin": Tanrı ile insanlar arasında aracılık yapan ve Tanrı'ya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalarYas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

Say.3: 4 Nadav'la Avihu Sina Çölü'nde RAB'bin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. Oğulları yoktu. Elazar'la İtamar babaları Harun'un yanında kâhinlik ettiler.

Say.3: 5 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.3: 6 "Kâhin Harun'a yardım etmek üzere Levi oymağını çağırıpgörevlendir.

Say.3: 7 Buluşma Çadırı'nda Harun'la bütün topluluk adına konutlailgili hizmeti yürütsünler.

Say.3: 8 Buluşma Çadırı'ndaki bütün eşyalardan sorumlu olacak,İsrailliler adına konuta ilişkin hizmeti yerine getirecekler.

Say.3: 9 Levililer'i Harun'la oğullarının hizmetine ver. İsraillilerarasında tümüyle onun hizmetine ayrılanlar onlardır.

Say.3: 10 Kâhinlik görevini sürdürmek üzere Harun'la oğullarını görevlendir. Kutsal yere onlardan başka her kim yaklaşırsa öldürülecektir."

Say.3: 11 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.3: 12 "İşte İsrailli kadınların doğurduğu ilk erkek çocukların yerine İsrailliler arasından Levililer'i seçtim. Onlar benim olacaktır.

Say.3: 13 Çünkü bütün ilk doğanlar benimdir. Mısır'da ilk doğanlarınhepsini yok ettiğim gün, İsrail'de insan olsun hayvan olsun bütünilk doğanları kendime ayırdım. Onlar benim olacak. Ben RAB'bim."

Say.3: 14 RAB Musa'ya Sina Çölü'nde şöyle dedi:

Say.3: 15 "Levioğulları'nı ailelerine ve boylarına göre say. Biraylık ve daha yukarı yaştaki her erkeği sayacaksın."

Say.3: 16 Böylece Musa RAB'bin buyruğu uyarınca onları saydı.

Say.3: 17 Levi'nin oğullarının adları şunlardı: Gerşon, Kehat, Merari.

Say.3: 18 Gerşon'un boy başı olan oğulları şunlardı: Livni, Şimi.

Say.3: 19 Kehat'ın boy başı olan oğulları: Amram, Yishar, Hevron,Uzziel.

Say.3: 20 Merari'nin boy başı olan oğulları: Mahli, Muşi. Ailelerinegöre Levi boyları bunlardı.

Say.3: 21 Livni ve Şimi boyları Gerşon soyundandı. Gerşon boylarıbunlardı.

Say.3: 22 Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı7 500'dü.

Say.3: 23 Gerşon boyları batıda konutun arkasında konaklayacaktı. Say.3: 24 Gerşon'a bağlı ailelerin önderi Lael oğlu Elyasaf'tı.

Say.3: 25 Buluşma Çadırı'nda Gerşonoğulları konuttan, çadırınörtüsünden, Buluşma Çadırı'nın girişindeki perdeden,

Say.3: 26 konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerinden, avlunun girişindeki perdeyle iplerden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı.

Say.3: 27 Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel boyları Kehat soyundandı.Kehat boyları bunlardı.

Say.3: 28 Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı8 600'dü. Bunlar kutsal yerden sorumluydular.

Say.3: 29 Kehat boyları konutun güney yanında konaklayacaktı.

Say.3: 30 Kehat boylarına bağlı ailelerin önderi Uzziel oğlu Elisafan'dı.

Say.3: 31 Kehatlılar Antlaşma Sandığı'ndan*, masayla kandillikten, sunaklardan, kutsal yerin eşyalarından, perdeden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı.

Say.3: 32 Levili önderlerin başı Kâhin Harun'un oğlu Elazar olacak, kutsal yerden sorumlu olanları o yönetecekti.

Say.3: 33 Mahli ve Muşi boyları Merari soyundandı. Merari boyları bunlardı.

Say.3: 34 Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 6 200'dü.

Say.3: 35 Merari boylarına bağlı ailelerin önderi Avihayil oğluSuriel'di. Merari boyları konutun kuzey yanında konaklayacaktı.

Say.3: 36 Merarioğulları konutun çerçevelerinden, kirişlerinden, direklerinden,

tabanlarından, takımlarından ve bunların kullanımından,

Say.3: 37 konutu çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarından, kazıklarıyla iplerinden sorumlu olacaktı.

Say.3: 38 Musa, Harun ve oğulları konutun önünde, gündoğusu yönünde Buluşma Çadırı'nın önünde konaklayacaklardı. İsrailliler adına kutsal yerin bakımından sorumlu olacaklardı. Kutsal yere başka her kim yaklaşırsa öldürülecekti.

Say.3: 39 RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun'un Levili boylardansaydıkları bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 22 000'di.

Say.3: 40 Sonra RAB Musa'ya, "İsrailliler'in bir aylık ve daha yukarıyaştaki ilk doğan bütün erkeklerini say, adlarını yaz" dedi,

Say.3: 41 "İsrailliler'in bütün ilk doğanlarının yerine Levililer'i, yine İsrailliler'in ilk doğan hayvanlarının yerine Levililer'in hayvanlarını bana ayır. Ben RAB'bim."

Say.3: 42 Böylece Musa, RAB'bin buyurduğu gibi, İsrailliler arasındailk doğanların tümünü saydı.

Say.3: 43 Adlarıyla yazılan, ilk doğan bir aylık ve daha yukarıyaştaki erkeklerin sayısı 22 273'tü.

Say.3: 44 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.3: 45 "İsrailliler'in ilk doğanları yerine Levililer'i, hayvanları yerine de Levililer'in hayvanlarını ayır. Levililer benim olacak. Ben RAB'bim.

Say.3: 46 İsrailliler'in ilk doğanlarından olup Levililer'in sayısınıaşan 273 kişi için bedel alacaksın.

Say.3: 47 Adam başına beşer şekel*fç* al. Kutsal yerin yirmi geradan*fd* oluşan şekelini ölçü tut.D Not 3:47 "Beş kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 50 gr. gümüş. 3:47 "Yirmi gera": Yaklaşık 10 gr. gümüş.

Say.3: 48 Levililer'in sayısını aşanlardan bedel olarak alınan parayı Harun'la oğullarına ver."

Say.3: 49 Böylece Musa, bedeli Levililer olanların sayısını aşan İsrailliler'den bedel parasını aldı.

Say.3: 50 İsrailliler'in ilk doğanlarından 1 365 kutsal yerin şekeli*fe* aldı.D Not 3:50 "1 365 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 13.7 kg.

Say.3: 51 RAB'bin sözü uyarınca, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi,bedel parasını Harun'la oğullarına verdi.

Kehatoğulları'nın Görevleri

BÖLÜM 4

Say.4: 1-2 RAB Musa'yla Harun'a, "Levi oymağında Kehatoğulları'nabağlı boy ve aileler arasında sayım yapın" dedi,

Say.4: 3 "Buluşma Çadırı'nda hizmet etmeye*ff* gelen otuz ile elliyaş arasındaki adamların hepsini sayın.D Not 4:3 "Hizmet etmeye": İbranice "Savaşta görev almak" anlamına da gelebilir. Aynı ifade şu ayetlerde geçiyor: 4:23,30,34-35,38-39,42-43 ve 8:24,25.

Say.4: 4 "Kehatoğulları'nın Buluşma Çadırı'ndaki görevi şudur: Enkutsal eşyaları taşımak.

Say.4: 5 Ordugah taşınacağı zaman Harun'la oğulları gelip bölmeperdesini indirecekler ve Levha Sandığı'nı bununla örtecekler.

Say.4: 6 Sonra üzerine deri*fg* bir örtü geçirecek, üstüne de salt lacivert bir bez serecek, sırıklarını yerine koyacaklar.D Not 4:6,8,10,11,12,14 "Deri": Yunus balığı derisi olabilir.

Say.4: 7 "Kutsal masanın üzerine lacivert bir bez serip üzerine tabakları, sahanları, tasları, dökmelik sunu testilerini koyacaklar. Masada sürekli ekmek bulunmasını sağlayacaklar.

Say.4: 8 Bunların üzerine kırmızı bir bez serip deri*fg* bir örtüyleörtecek, sırıklarını yerine koyacaklar.

Say.4: 9 "Işık veren kandilliği, kandillerini, fitil maşalarını, tablalarını ve zeytinyağı için kullanılan kaplarını lacivert bir bezle örtecekler.

Say.4: 10 Kandillikle takımlarını deri*fg* bir örtüye sarıp sedyenin üzerine koyacaklar.

Say.4: 11 "Altın sunağın üzerine lacivert bir bez serip üzerine deri*fg* bir örtü örtecek, sırıklarını yerine koyacaklar.

Say.4: 12 Kutsal yerde kullanılan bütün eşyaları lacivert bir beze sarıp deri*fg* bir örtüyle örtecek, sedyenin üzerine koyacaklar.

Say.4: 13 Sunaktan yağı, külü kaldıracak, sunağı mor bir bezle örtecekler.

Say.4: 14 Sonra üzerine hizmet için kullanılan bütün takımları, ateş kaplarını,

büyük çatalları, kürekleri, çanakları yerleştirip deri*fg* bir örtüyle örtecek, sırıklarını yerine koyacaklar.

Say.4: 15 “Ordugah başka yere taşınırken Harun’la oğulları kutsalyere ait bütün eşyaları ve takımları örtmeyi bitirdikten sonra,Kehatoğulları onları taşımaya gelecekler. Ölmemek için kutsaleşyalara dokunmayacaklar. Buluşma Çadırı’ndaki bu eşyalarıntaşınması Kehatoğulları’nın sorumluluğu altındadır.

Say.4: 16 “Kâhin Harun oğlu Elazar ışık için zeytinyağından, güzel kokulu buhurdan, günlük tahıl sunusundan* ve mesh yağından -konuttan ve içindeki her şeyden- kutsal yerle eşyalarından sorumlu olacaktır.”

Say.4: 17 RAB Musa’yla Harun’a şöyle dedi:

Say.4: 18 “Kehat boylarının Levililer’in arasından yok olmasına yol açmayın.

Say.4: 19 En kutsal eşyalara yaklaşınca ölmemeleri için şöyle yapın: Harun’la oğulları kutsal yere girecek, her adamı göreceği işe atayıp ne taşıyacağını bildirecek.

Say.4: 20 Ancak Kehatoğulları içeri girip bir an bile kutsal eşyalara bakmamalı, yoksa ölürler.”

Gerşonoğulları’nın Görevleri

Say.4: 21 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Say.4: 22 “Gerşonoğulları’nı da boylarına, ailelerine göre say.

Say.4: 23 Buluşma Çadırı’ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elliyaş arasındaki bütün erkekleri say.

Say.4: 24 “Hizmet etmek ve yük taşımak konusunda Gerşon boylarınınsorumluluğu şudur:

Say.4: 25-26 Konutun perdelerini, Buluşma Çadırı’nı ve örtüsünü, üzerindeki deri*fh* örtüyü, Buluşma Çadırı’nın girişindeki perdeyi, konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerini, girişindeki perdeyi, ipleri ve bu amaçla kullanılan bütüneşyaları taşıyacaklar. Bu konuda gereken her şeyi Gerşonoğulları yapacak.D Not 4:25-26 “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir.

Say.4: 27 Yapacakları bütün hizmetler -yük taşıma ya da başka bir iş- Harun’la oğullarının yönetimi altında yapılacaktır. Taşıyacakları yükten Gerşonoğulları’nı sorumlu tutacaksınız.

Say.4: 28 Gerşon boylarının Buluşma Çadırı’yla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamar’ın yönetimi altında hizmet edecekler.”

Merarioğulları'nın Görevleri

Say.4: 29 "Boylarına ve ailelerine göre Merarioğulları'nı say.

Say.4: 30 Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elliyaş arasındaki bütün erkekleri say.

Say.4: 31 Buluşma Çadırı'nda hizmet ederken şunları yapacaklar:Konutun çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını,

Say.4: 32 çadırı çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarını,kazıklarını, iplerini ve bunların kullanımıyla ilgili bütüneşyaları taşıyacaklar. Herkesi yapacağı belirli işe ata.

Say.4: 33 Merari boylarının Buluşma Çadırı'yla ilgili görevi budur.Kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında hizmet edecekler."

Levililer'in Sayımı

Say.4: 34-35 Musa, Harun ve topluluğun önderleri, boylarına ve ailelerine göre Kehatoğulları'nı, Buluşma Çadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

Say.4: 36 Boylarına göre sayılanlar 2 750 kişiydi.

Say.4: 37 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Kehat boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

Say.4: 38-39 Gerşonoğulları'ndan boylarına ve ailelerine göre BuluşmaÇadırı'ndaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

Say.4: 40 Boylarına ve ailelerine göre sayılanlar 2 630 kişiydi.

Say.4: 41 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Gerşon boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin buyruğu uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

Say.4: 42-43 Merari boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırı'ndakiişlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

Say.4: 44 Boylarına göre sayılanlar 3 200 kişiydi.

Say.4: 45 Buluşma Çadırı'nda hizmet gören Merari boylarından sayılanlar bunlardı. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca Musa'yla Harun onları saydılar.

Say.4: 46-47 Böylece Musa, Harun ve İsrail önderleri, boylarına ve ailelerine göre Levililer'i, Buluşma Çadırı'nda hizmet gören ve yük taşıma işini yapan otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

Say.4: 48 Sayılanlar 8 580 kişiydi.

Say.4: 49 RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, herkes yapacağıhizmete ve taşıyacağı yüke göre atandı. Böylece RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca yazıldılar.

Topluluğu Temiz Tutmak

BÖLÜM 5

Say.5: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.5: 2 "İsrail halkına de ki, deri hastalığı veya akıntısı olan ya da ölüye dokunduğundan kirli sayılan herkesi ordugahın dışına çıkarsınlar.

Say.5: 3 Erkeği de kadını da çıkaracaksınız. Aralarında yaşadığımordugahlarını kirletmemeleri için onları ordugahın dışına çıkaracaksınız."

Say.5: 4 İsrail halkı denileni yaparak RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibionları ordugahın dışına çıkardı.

Say.5: 5 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.5: 6 "İsrail halkına de ki, `Bir erkek ya da kadın, insanın işleyebileceği günahlardan birini işler, RAB'be ihanet ederse o kişi suçlu sayılır.

Say.5: 7 İşlediği günahı itiraf etmeli. Karşılığını, beşte biriniüzerine ekleyerek suç işlediği kişiye ödeyecek.

Say.5: 8 Eğer kişinin işlenen suçun karşılığını alacak bir yakını yoksa, suçun karşılığı RAB'be ait olacak. Günahın bağışlanması için sunulan bağışlamalık koçla birlikte suçun karşılığı da kâhine verilecek.

Say.5: 9 İsrail halkının kâhine sunduğu kutsal armağanların bağışkısımları kâhinin olacak.

Say.5: 10 Herkesin kendine ayırdığı sunular kendinin, ama kâhineverdikleri kâhinin olacaktır."

Say.5: 11 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.5: 12 "İsrail halkına de ki, `Eğer bir adamın karısı yoldan çıkar, ona ihanet

eder,

Say.5: 13 başka bir adamla yatar, kirlendiği halde bu olayı kocasından gizlerse ve tanık olmadığı için kadının yaptığı ortaya çıkmazsa,

Say.5: 14 koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kadın suçluysa ya da suçlu olmadığı halde kocası onu kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa,

Say.5: 15 adam karısını kâhine götürecek. Karısı için sunu olarak onda bir efa arpa unu*fı* alacak. Üzerine zeytinyağı dökmeyecek, günnük koymayacak. Çünkü bu kıskançlık sunusudur. Suçu anımsatan anımsatma sunusudur.D Not 5:15 “Onda bir efa arpa unu”: Yaklaşık 1.5 kg.

Say.5: 16 “`Kâhin kadını öne çağırıp RAB’bin önünde durmasını sağlayacak.

Say.5: 17 Sonra, toprak bir kabın içine kutsal su koyacak. Konutunkurulu olduğu yerden biraz toprak alıp suya katacak.

Say.5: 18 Kadını RAB’bin önünde durdurduktan sonra onun saçını açacak, anımsatma sunusu, yani kıskançlık sunusunu eline verecek. Kendisi de lanet getiren acı suyu elinde tutacak.

Say.5: 19 Sonra kadına ant içirtip şöyle diyecek: Eğer başka bir adam seninle yatmadıysa, kocanla evliyken yoldan çıkıp günah işlemediysen, lanet getiren bu acı su sana zarar vermesin.

Say.5: 20 Ama kocanla evliyken yoldan çıkıp başka biriyle yatarakgünah işlediysen

Say.5: 21 -kâhin kadına lanet andı içirtip şöyle diyecek- RAB sana eriyen kalça, şişen karın versin. RAB halkın arasında seni lanetli ve iğrenç duruma düşürsün.

Say.5: 22 Lanet getiren bu su karnına girince karnını şişirsin, kalçanı eritsin.”’O zaman kadın, Amin, amin, diyecek.

Say.5: 23 “’Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazıp acı suda yıkayacak.

Say.5: 24 Lanet getiren acı suyu kadına içirecek. Su kadının içinegirince acılık verecek.

Say.5: 25 Kâhin kadının elinden kıskançlık sunusunu alacak, RAB’binhuzurunda salladıktan sonra sunağa getirecek.

Say.5: 26 Kadının anma payı olarak sunudan bir avuç alıp sunaktayakacak. Sonra kadına suyu içirecek.

Say.5: 27 Eğer kadın kocasına ihanet etmiş, kendini kirletmişse, lanet getiren suyu içince acı duyacak; karnı şişip kalçası eriyecek. Halkı arasında lanetli olacak.

Say.5: 28 Ama kendini kirletmemişse, temizse, zarar görmeyecek, çocukdoğurabilecek.

Say.5: 29 “’Kıskançlık yasası budur. Bir kadın yoldan çıkar, kocasıyla evliyken kendini kirletirse,

Say.5: 30 ya da bir koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kâhin kadını RAB’bin önünde durduracak, bu yasayı ona uygulayacak.

Say.5: 31 Kocası herhangi bir suçtan suçsuz sayılacak, kadınsa suçunun cezasını çekecek.”

Rab’bin Adanmışı

BÖLÜM 6

Say.6: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Say.6: 2 “İsrail halkına de ki, ‘Eğer bir erkek ya da kadın RAB’beadanmış kişi* olarak RAB’be özel bir adak adamak, kendini RAB’beadamak isterse,

Say.6: 3 şaraptan ya da herhangi bir içkiden kaçınacak, şaraptan yada başka içkilerden yapılmış sirke içmeyecek. Üzüm suyu daiçmeyecek. Yaş ya da kuru üzüm yemeyecek.

Say.6: 4 RAB’be adanmışlığı süresince çekirdekten kabuğuna dekasmanın ürününden hiçbir şey yemeyecek.

Say.6: 5 “’RAB’be adanmışlığı süresince başına ustura değmeyecek.Kendini RAB’be adadığı günler tamamlanıncaya dek kutsal olacak,saçını uzatacak.

Say.6: 6 Kendini RAB’be adadığı günler boyunca ölüye yaklaşmayacak.

Say.6: 7 Annesi, babası, erkek ya da kız kardeşi ölse bile onlar içinkendini kirletmeyecek. Çünkü kendini Tanrısı’na adama simgesibaşı üzerindedir.

Say.6: 8 Adanmışlığı süresince RAB için kutsal olacaktır.

Say.6: 9 “’Eğer ansızın yanında biri ölür, adamış olduğu başınıkirletirse, temizlendiği gün, yedinci gün saçını tıraş edecek.

Say.6: 10 Sekizinci gün Buluşma Çadırı’nın giriş bölümünde kâhine ikikumru ya da iki güvercin sunacak.

Say.6: 11 Kâhin birini günah sunusu*, öbürünü yakmalık sunu* olaraksunacak. Böylece ölünün yanında bulunmakla kirlenen adamarınacak. O gün başını yeniden adayacak.

Say.6: 12 Adanmışlığı süresince kendini RAB'be yeniden adayacak. Suçsunusu* olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek. Öncekigünler sayılmayacak, çünkü adanmışlığı kirlenmiş sayıldı.

Say.6: 13 "'Adanmış kişi için yasa şudur: Kendini adamış olduğugünler tamamlanınca, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne getirilecek.

Say.6: 14 Orada RAB'be sunularını sunacak: Yakmalık sunu için biryaşında kusursuz bir erkek kuzu, günah sunusu olarak bir yaşındakusursuz bir dişi kuzu, esenlik sunusu* için kusursuz bir koç,

Say.6: 15 tahıl sunusu* ve dökmelik sunularla birlikte bir sepetmayasız ekmek, ince undan zeytinyağıyla yoğrulmuş pideler,üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar.

Say.6: 16 "'Kâhin bunları günah sunusu ve yakmalık sunu olarakRAB'bin önünde sunacak.

Say.6: 17 Esenlik kurbanı olarak da koçu mayasız ekmek sepetiylebirlikte RAB'be sunacak. İlgili tahıl ve dökmelik sunuları da sunacak.

Say.6: 18 "'Sonra adanmış kişi Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeadadığı saçını tıraş edecek, saçını alıp esenlik kurbanının altındaki ateşe koyacak.

Say.6: 19 "'Adanmış kişi adadığı saçını tıraş ettikten sonra, kâhinkoçun haşlanmış budunu, sepetten alacağı mayasız pide ve mayasızyufkayla birlikte adanmış kişinin eline koyacak.

Say.6: 20 Sonra sallamalık sunu olarak RAB'bin huzurunda bunları sallayacak. Bunlar sallanan döş ve bağış olarak sunulan butla birlikte kutsaldır, kâhin için ayrılacaktır. Bundan sonra adanmış kişi şarap içebilir.

Say.6: 21 "'Adak adayan adanmış kişiyle ilgili yasa budur. RAB'be sunacağı sunu adağı uyarınca olacak. Elinden geldiğince daha fazlasını verebilir. Adanmışlıkla ilgili yasa uyarınca adadığı adağı yerine getirmelidir."

Kâhinin Yapacağı Kutsama

Say.6: 22 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.6: 23 "Harun'la oğullarına de ki, 'İsrail halkını şöylekutsayacaksınız. Onlara diyeceksiniz ki,

Say.6: 24 RAB sizi kutsasın Ve korusun;

Say.6: 25 RAB aydın yüzünü size göstersin Ve size lütfetsin;

Say.6: 26 RAB yüzünü size çevirsin Ve size esenlik versin.

Say.6: 27 “Böylece kâhinler İsrail halkını adımı anarak kutsayacaklar. Ben de onları kutsayacağım.”

Önderlerin Rab’be Verdiği Armağanlar

BÖLÜM 7

Say.7: 1 Musa konutu bitirdiği gün onu meshetti*. Onu ve içindekibütün eşyaları, sunağı ve bütün takımlarını da meshedip adadı.

Say.7: 2-3 Sonra İsrail ileri gelenleri, sayılanlardan sorumlu olan aile ve oymak önderleri armağanlar sundular. RAB’be armağan olarak üstü kapalı altı araba ve on iki öküz getirdiler: Her iki önder için bir araba, her önder için bir öküz. Bu armağanları konutun önüne getirdiler.

Say.7: 4-5 Sonra RAB Musa’ya, “Bunları Buluşma Çadırı’ndaki hizmetlerde kullanılmak üzere onlardan alıp yapacakları işe göre Levililer’e ver” dedi.

Say.7: 6 Musa arabaları, öküzleri alıp Levililer’e verdi.

Say.7: 7 Yapacakları işe göre Gerşonoğulları’na iki arabayla dört öküz,

Say.7: 8 Merarioğulları’na da dört arabayla sekiz öküz verdi. BunlarKâhin Harun oğlu İtamar’ın sorumluluğu altında yapıldı.

Say.7: 9 Kehatoğulları’na ise bir şey vermedi. Çünkü onların görevikutsal eşyaları omuzlarında taşımaktı.

Say.7: 10 Meshedilen sunağın adanması için önderler armağanlarınısunağın önüne getirdiler.

Say.7: 11 Çünkü RAB Musa’ya, “Sunağın adanması için her gün bir önderkendi armağanını sunacak” demişti.

Say.7: 12 Birinci gün Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşonarmağanlarını sundu.

Say.7: 13 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli*fi* ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel*fj* ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu* için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-D Not 7:13 “130

kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 19,25,31,37,43,49,55,61,6 7,73,79,85 ayetlerinde de geçer.7:13 "Yetmiş şekel": Yaklaşık 700 gr. Aynı ifade19,25,31,37,43,49,55,61,67,73,79,85 ayetlerinde de geçer.

Say.7: 14 buhur dolu on şekel*fk* ağırlığında altın bir tabak;D Not 7:14 "On şekel": Yaklaşık 100 gr. Aynı ifade20,26,32,38,44,50,56,62,68,74,80,86 ayetlerinde de geçer.

Say.7: 15 yakmalık sunu* için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 16 günah sunusu* için bir teke;

Say.7: 17 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Amminadav oğlu Nahşon'un getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 18 İkinci gün İssakar oymağı önderi Suar oğlu Netanel armağanlarını sundu.

Say.7: 19 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 20 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 21 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 22 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 23 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Suar oğlu Netanel'in getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 24 Üçüncü gün Zevulun oymağı önderi Helon oğlu Eliavarmağanlarını sundu.

Say.7: 25 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 26 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 27 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 28 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 29 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Helon oğlu Eliav'ın getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 30 Dördüncü gün Ruben oymağı önderi Şedeur oğlu Elisurarmağanlarını sundu.

Say.7: 31 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 32 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 33 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 34 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 35 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Şedeur oğlu Elisur'un getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 36 Beşinci gün Şimon oymağı önderi Surişadday oğlu Şelumielarmağanlarını sundu.

Say.7: 37 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 38 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 39 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 40 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 41 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Surişadday oğlu Şelumiel'in getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 42 Altıncı gün Gad oymağı önderi Deuel oğlu Elyasaf armağanlarını sundu.

Say.7: 43 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 44 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 45 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 46 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 47 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Deuel oğlu Elyasaf'ın getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 48 Yedinci gün Efrayim oymağı önderi Ammihut oğlu Elişamaarmağanlarını sundu.

Say.7: 49 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 50 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 51 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 52 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 53 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammihut oğlu Elişama'nın getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 54 Sekizinci gün Manaşşe oymağı önderi Pedahsur oğlu Gamlielarmağanlarını sundu.

Say.7: 55 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 56 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 57 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 58 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 59 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Pedahsur oğlu Gamliel'in getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 60 Dokuzuncu gün Benyamin oymağı önderi Gidoni oğlu Avidanarmağanlarını sundu.

Say.7: 61 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 62 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 63 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 64 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 65 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu.

Gidoni oğlu Avidan'ın getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 66 Onuncu gün Dan oymağı önderi Ammişadday oğlu Ahiezerarmağanlarını sundu.

Say.7: 67 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 68 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 69 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 70 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 71 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammişadday oğlu Ahiezer'in getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 72 On birinci gün Aşer oymağı önderi Okran oğlu Pagielarmağanlarını sundu.

Say.7: 73 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 74 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 75 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 76 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 77 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Okran oğlu Pagiel'in getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 78 On ikinci gün Naftali oymağı önderi Enan oğlu Ahiraarmağanlarını sundu.

Say.7: 79 Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

Say.7: 80 buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;

Say.7: 81 yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;

Say.7: 82 günah sunusu için bir teke;

Say.7: 83 esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Enan oğlu Ahira'nın getirdiği armağanlar bunlardı.

Say.7: 84 Sunak meshedildiğinde İsrail önderlerinin adanması için sunduğu armağanlar şunlardı: On iki gümüş tabak, on iki gümüş çanak, on iki altın tabak;

Say.7: 85 her gümüş tabağın ağırlığı 130 şekel, her çanağın ağırlığı yetmiş şekeldi. Bütün gümüş eşyaların toplam ağırlığı 2 400 kutsal yerin şekeliydi*fl*.D Not 7:85 "2 400 kutsal yerin şekeli": Yaklaşık 24 kg.

Say.7: 86 Buhur dolu on iki altın tabağın her birinin ağırlığı on kutsal yerin şekeliydi. Bütün altın tabakların toplam ağırlığı 120 şekeldi*fm*.D Not 7:86 "120 şekel": Yaklaşık 1.2 kg.

Say.7: 87 Yakmalık sunu için tahıl sunularıyla birlikte sunulan hayvanların sayısı on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on iki erkek kuzuydu; günah sunusu için de on iki teke sunuldu.

Say.7: 88 Esenlik kurbanı için sunulan hayvanların sayısı yirmi dört sığır, altmış koç, altmış teke, bir yaşında altmış kuzuydu. Sunak meshedildikten sonra, adanması için verilen armağanlar bunlardı.

Say.7: 89 Musa RAB'le konuşmak için Buluşma Çadırı'na girince, Levha Sandığı'nın Bağışlanma Kapağı'nın*fn* üstündeki iki Keruv* arasından kendisine seslenen sesi duydu. RAB Musa'yla bu şekilde konuştu.D Not 7:89 "Bağışlanma Kapağı" diye çevrilen İbranice "Kapporet" sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı yeri ifade ediyordu.

Kandillikle İlgili Kurallar

BÖLÜM 8

Say.8: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.8: 2 "Harun'a de ki, yedi kandili kandilliğin önünü aydınlatacakbiçimde yerleştirsin."

Say.8: 3 Harun söyleneni yaptı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi,kandilleri kandilliğin önüne yerleştirdi.

Say.8: 4 Kandillik, ayağından çiçek motiflerine dek dövme altından,RAB'bin Musa'ya gösterdiği örneğe göre yapıldı.

Levililer'in Adanması

Say.8: 5 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.8: 6 “Levililer’i İsrailliler’in arasından ayırıp dinsel açıdan arındır.

Say.8: 7 Onları arındırmak için şöyle yapacaksın: Günahtan arındırma suyunu üzerlerine serp; bedenlerindeki bütün kılları tıraş etmelerini, giysilerini yıkamalarını sağla. Böylece arınmış olurlar.

Say.8: 8 Sonra bir boğa ile tahıl sunusu* için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un alsınlar; günah sunusu* için sen de başka bir boğa alacaksın.

Say.8: 9 Levililer’i Buluşma Çadırı’nın önüne getir, bütün İsrail topluluğunu da topla.

Say.8: 10 Levililer’i RAB’bin huzuruna getireceksin, İsrailliler ellerini üzerlerine koyacaklar.

Say.8: 11 Harun, RAB’bin hizmetini yapabilmeleri için, İsrailliler’in arasından adak olarak Levililer’i RAB’be adayacak.

Say.8: 12 “Levililer ellerini boğaların başına koyacaklar; günahlarını bağışlatmak için boğalardan birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu* olarak RAB’be sunacaksın.

Say.8: 13 Levililer Harun’la oğullarının önünde duracaklar. Onlarıadak olarak RAB’be adayacaksın.

Say.8: 14 Levililer’i öbür İsrailliler’in arasından bu şekilde ayıracaksın. Levililer benim olacak.

Say.8: 15 “Sen onları arındırıp adak olarak adadıktan sonra, Levililer Buluşma Çadırı’ndaki hizmeti yerine getirmeye başlayacaklar.

Say.8: 16 Çünkü İsrailliler arasından Levililer tümüyle bana verilmiştir. İlk doğanların, İsrailli kadınların doğurdukları ilk erkek çocukların yerine onları kendime ayırdım.

Say.8: 17 İsrailliler arasında ilk doğan insan ya da hayvan benimdir. Mısır’da ilk doğanları yok ettiğim gün, onları kendime ayırdım.

Say.8: 18 İsrail’de ilk doğan erkek çocukların yerine Levililer’i seçtim.

Say.8: 19 İsrailliler kutsal yere yaklaştıklarında belaya uğramamaları için, onların adına Buluşma Çadırı’ndaki hizmeti yerine getirmek ve günahlarını bağışlatmak üzere, onların arasından Levililer’i Harun’la oğullarına armağan olarak verdim.”

Say.8: 20 Musa, Harun ve bütün İsrail topluluğu Levililer için söyleneni yaptılar.

İsrailliler RAB'bin Musa'ya Levililer'le ilgili verdiği her buyruğu yerine getirdiler.

Say.8: 21 Levililer kendilerini günahtan arındırıp giysilerini yıkadılar. Sonra Harun onları RAB'bin huzurunda adak olarak adadı; onları arındırmak için günahlarını bağışlattı.

Say.8: 22 Bundan sonra Levililer Harun'la oğullarının sorumluluğu altında Buluşma Çadırı'ndaki hizmetlerini yapmaya geldiler. RAB'bin Levililer'e ilişkin Musa'ya verdiği buyrukları yerine getirdiler.

Say.8: 23 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.8: 24 "Levililer'le ilgili kural şudur: Yirmi beş ve daha yukarı yaşta olanlar Buluşma Çadırı'nda hizmet edecekler.

Say.8: 25 Ancak elli yaşına gelince yaptıkları hizmetten ayrılıp bir daha çadırda çalışmayacaklar.

Say.8: 26 Buluşma Çadırı'nda görev yapan kardeşlerine yardımcı olacaklar, ama kendileri hizmet etmeyecekler. Levililer'in sorumluluklarını böyle düzenleyeceksin."

Fısıh Kurbanıyla İlgili Kurallar

BÖLÜM 9

Say.9: 1 İsrailliler'in Mısır'dan çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında* RAB Sina Çölü'nde Musa'ya şöyle seslendi:

Say.9: 2 "İsrailliler Fısıh* kurbanını belirlenen zamanda kessinler.

Say.9: 3 Bütün kurallar, ilkeler uyarınca kurbanı belirlenen zamanda,bu ayın on dördüncü gününün akşamüstü keseceksiniz."

Say.9: 4 Böylece Musa İsrailliler'e Fısıh kurbanını kesmelerini söyledi.

Say.9: 5 Onlar da Sina Çölü'nde birinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısıh kurbanını kestiler. Her şeyi RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Say.9: 6 Ancak, ölüye dokunduklarından kirli sayılan bazı kişiler ogün Fısıh kurbanını kesemediler. Aynı gün Musa'yla Harun'a gelip

Say.9: 7 Musa'ya, "Ölüye dokunduğumuzdan kirli sayılırız" dediler, "Ama öbür İsrailliler'le birlikte belirlenen zamanda RAB'bin sunusunu sunmamız neden engellensin?"

Say.9: 8 Musa, "RAB'bin sizinle ilgili bana neler söyleyeceğiniduyuncaya dek

bekleyin” dedi.

Say.9: 9 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Say.9: 10 “İsrailliler’e de ki, ‘Sizlerden ya da soyunuzdan ölüye dokunduğu için kirli sayılan ya da uzak bir yolculukta bulunan biri RAB’bin Fısıh kurbanını kesebilir.

Say.9: 11 İkinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısıh kurbanınıkesip mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecek.

Say.9: 12 Sabaha dek kurbandan bir şey bırakmayacak, kemiklerinikırmayacak. Fısıh kurbanını bütün kuralları uyarınca kesmelidir.

Say.9: 13 Ancak, temiz sayılan ve yolculukta olmayan biri Fısıh kurbanını kesmeyi savsaklarsa, halkının arasından atılacaktır. Çünkü belirlenen zamanda RAB’bin sunusunu sunmamıştır. Günahının cezasını çekecektir.

Say.9: 14 “’Aranızda yaşayan bir yabancı RAB’bin Fısıh kurbanını kesmek isterse, Fısıh’ın kuralları, ilkeleri uyarınca kesmelidir. Yerli ya da yabancı için aynı kuralı uygulamalısınız.”

Konutun Üstündeki Bulut(Çık.40:34-38)

Say.9: 15 Konut, yani Levha Sandığı’nın bulunduğu çadır kurulduğu gün üstünü bulut kapladı. Konutun üstündeki bulut akşamdan sabaha dek ateşi andırdı.

Say.9: 16 Bu hep böyle sürüp gitti. Konutu kaplayan bulut gece ateşi andırıyordu.

Say.9: 17 İsrailliler ancak bulut çadırın üzerinden kalkınca göçer, bulut nerede dururşa orada konaklarlardı.

Say.9: 18 RAB’bin buyruğu uyarınca göç eder, yine RAB’bin buyruğu uyarınca konaklarlardı. Bulut konutun üzerinde durdukça yerlerinden ayrılmazlardı.

Say.9: 19 Bulut konutun üzerinde uzun süre durduğu zaman RAB’binbuyruğuna uyar, yola çıkmazlardı.

Say.9: 20 Bazen bulut konutun üzerinde birkaç gün kalırdı. Halk da RAB’bin verdiği buyruğa göre ya konakladığı yerde kalır ya da göç ederdi.

Say.9: 21 Bazı günler bulut akşamdan sabaha dek kalır, sabah konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı. Gece olsun, gündüz olsun, bulut konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı.

Say.9: 22 Bulut konutun üzerinde iki gün, bir ay ya da uzun süre kalsa bile,

İsrailliler konakladıkları yerde kalır, yola koyulmazlardı. Ama bulut kalkar kalkmaz yola çıkarlardı.

Say.9: 23 RAB'bin buyruğu uyarınca konaklar ya da yola çıkarlardı. Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa uydular.

Gümüş Borazanlar

BÖLÜM 10

Say.10: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.10: 2 "Dövme gümüşten iki borazan yapacaksın; bunları topluluğuçağırmak ve halkın yola çıkması için kullanacaksın.

Say.10: 3 İki borazan birden çalınınca, bütün topluluk senin yanında,Buluşma Çadırı'nın girişi önünde toplanacak.

Say.10: 4 Yalnız biri çalınırsa, önderler, İsrail'in oymak başlarısenin yanında toplanacak.

Say.10: 5 Borazan kısa çalınınca, doğuda konaklayanlar yola çıkacak.

Say.10: 6 İkinci kez kısa çalınınca da güneyde konaklayanlar yolaçıkacak. Borazanın kısa çalınması oymakların yola çıkması içinbir işarettir.

Say.10: 7 Topluluğu toplamak için de borazan çaldırt, ama kısaolmasın.

Say.10: 8 "Borazanları kâhin olan Harunoğulları çalacak. Borazançalınması sizler ve gelecek kuşaklar için kalıcı bir kural olacak.

Say.10: 9 Sizi sıkıştıran düşmana karşı ülkenizde savaşa çıktığınızda,borazan çalın. O zaman Tanrınız RAB sizi anımsayacak, sizidüşmanlarınızdan kurtaracak.

Say.10: 10 Sevinçli olduğunuz günler -kutladığınız bayramlar ve Yeni Ay Törenleri'nde- yakmalık sunular* ve esenlik kurbanları üzerine borazan çalacaksınız. Böylelikle Tanrınız'ın önünde anımsanmış olacaksınız. Ben Tanrınız RAB'bim."

İsrailliler Sina'dan Ayrılıyor

Say.10: 11 İkinci yılın ikinci ayının* yirminci günü bulut LevhaSandığı'nın bulunduğu konutun üzerinden kalktı.

Say.10: 12 İsrailliler de Sina Çölü'nden göç etmeye başladılar. BulutParan Çölü'nde durdu.

Say.10: 13 Bu, RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca ilkgöç edişleriydi.

Say.10: 14 Önce Yahuda sancağı bölükleriyle yola çıktı. Yahudabölüğüne Amminadav oğlu Nahşon komuta ediyordu.

Say.10: 15 İssakar oymağının bölüğüne Suar oğlu Netanel,

Say.10: 16 Zevulun oymağının bölüğüne de Helon oğlu Eliav komutaediyordu.

Say.10: 17 Konut yere indirilince, onu taşıyan Gerşonoğulları'ylaMerarioğulları yola koyuldular.

Say.10: 18 Sonra Ruben sancağı bölükleriyle yola çıktı. Ruben bölüğüneŞedeur oğlu Elisur komuta ediyordu.

Say.10: 19 Şimon oymağının bölüğüne Surişadday oğlu Şelumiel,

Say.10: 20 Gad oymağının bölüğüne de Deuel oğlu Elyasaf komutaediyordu.

Say.10: 21 Kehatlılar kutsal eşyaları taşıyarak yola koyuldular.Bunlar varmadan konut kurulmuş olurdu.

Say.10: 22 Efrayim sancağı bölükleriyle yola çıktı. Efrayim bölüğüneAmmihut oğlu Elişama komuta ediyordu.

Say.10: 23 Manaşşe oymağının bölüğüne Pedahsur oğlu Gamliel,

Say.10: 24 Benyamin oymağının bölüğüne de Gidoni oğlu Avidan komutaediyordu.

Say.10: 25 En sonunda Dan sancağı ordunun artçı kolu olan bölükleriyleyola çıktı. Dan bölüğüne Ammişadday oğlu Ahiezer komuta ediyordu.

Say.10: 26 Aşer oymağının bölüğüne Okran oğlu Pagiel,

Say.10: 27 Naftali oymağının bölüğüne de Enan oğlu Ahira komutaediyordu.

Say.10: 28 Yola koyulduklarında İsrailli bölüklerin yürüyüş düzeniböyleydi.

Say.10: 29 Musa, kayınbabası Midyanlı Reuel oğlu Hovav'a, "RAB'bin,'Size vereceğim dediği yere gidiyoruz" dedi, "Bizimle gel, sanaiyi davranırız. Çünkü RAB İsrail'e iyilik edeceğine söz verdi."

Say.10: 30 Hovav, "Gelmem" diye yanıtladı, "Ülkeme, akrabalarımınyanına döneceğim."

Say.10: 31 Musa, “Lütfen bizi bırakma” diye üsteledi, “Çünkü çöldekonaklayacağımız yerleri sen biliyorsun. Sen bize göz olabilirsin.

Say.10: 32 Bizimle gelirsen, RAB’bin yapacağı bütün iyilikleri seninlepaylaşırız.”

Say.10: 33 RAB’bin Dağı’ndan ayrılıp üç günlük yol aldılar. Konaklayacakları yeri bulmaları için RAB’bin Antlaşma Sandığı* üç gün boyunca önleri sıra gitti.

Say.10: 34 Konakladıkları yerden ayrıldıklarında da RAB’bin bulutugündüzün onların üzerinde duruyordu.

Say.10: 35 Sandık yola çıkınca Musa, “Ya RAB, kalk! Düşmanların dağılsın, Senden nefret edenler önünden kaçsın!” diyordu.

Say.10: 36 Sandık konaklayınca da, “Ya RAB, binlerce, on binlerce İsrailli’ye dön!” diyordu.

Halk Yakınıyor

BÖLÜM 11

Say.11: 1 Halk çektiği sıkıntılardan ötürü yakınmaya başladı. RAB bunuduyunca öfkelendi, aralarına ateşini göndererek ordugahın kenarlarını yakıp yok etti.

Say.11: 2 Halk Musa’ya yalvardı. Musa RAB’be yakarınca ateş söndü.

Say.11: 3 Bu nedenle oraya Tavera*fo* adı verildi. Çünkü RAB’bingönderdiği ateş onların arasında yanmıştı.D Not 11:3 “Tavera”: “Yangın” anlamına gelir.

Say.11: 4 Derken, halkın arasındaki yabancılar başka yiyeceklere özlem duymaya başladılar. İsrailliler de yine ağlayarak, “Keşke yiyecek biraz et olsaydı!” dediler,

Say.11: 5 “Mısır’da parasız yediğimiz balıkları, salatalıkları, karpuzları, pırasaları, soğanları, sarmısakları anımsıyoruz.

Say.11: 6 Şimdiyse yemek yeme isteğimizi yitirdik. Bu mandan* başkahiçbir şey gördüğümüz yok.”

Say.11: 7 Man kişniş tohumuna benzerdi, görünüşü de reçine gibiydi.

Say.11: 8 Halk çıkıp onu toplar, değirmende öğütür ya da havanda döverdi. Çömlekte haşlayıp pide yaparlardı. Tadı zeytinyağında pişirilmiş yiyeceklere benzerdi.

Say.11: 9 Gece ordugaha çiy düşerken, man da birlikte düşerdi.

Say.11: 10 Musa herkesin, her ailenin çadırının önünde ağladığını duydu. RAB buna çok öfkelendi. Musa da üzüldü.

Say.11: 11 RAB'be, "Kuluna neden kötü davrandın?" dedi, "Seni hoşnutetmeyen ne yaptım ki, bu halkın yükünü bana yüklüyorsun?

Say.11: 12 Bütün bu halka ben mi gebe kaldım? Onları ben mi doğurdum?Öyleyse neden emzikteki çocuğu taşıyan bir dadı gibi, atalarına ant içerek söz verdiğin ülkeye onları kucağımda taşımamı istiyorsun?

Say.11: 13 Bütün bu halka verecek eti nereden bulayım? Bana, 'Bizeyiyecek et ver diye sızlanıp duruyorlar.

Say.11: 14 Bu halkı tek başıma taşıyamam, bunca yükü kaldıramam.

Say.11: 15 Bana böyle davranacaksan -eğer gözünde lütuf bulduysam-lütfen beni hemen öldür de kendi yıkımımı görmeyeyim."

Say.11: 16 RAB Musa'ya, "Halk arasında önder ve yönetici bildiğin İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi topla" dedi, "Onları Buluşma Çadırı'na getir, yanında dursunlar.

Say.11: 17 Ben inip seninle orada konuşacağım. Senin üzerindekiRuh'tan alıp onlara vereceğim. Halkın yükünü tek başına taşımamaniçin sana yardım edecekler.

Say.11: 18 "Halka de ki, 'Yarın için kendinizi kutsayın, et yiyeceksiniz. Keşke yiyecek biraz et olsaydı, Mısır'da durumumuz iyiydi diye ağladığınızı RAB duydu. Şimdi yemeniz için size et verecek.

Say.11: 19 Yalnız bir gün, iki gün, beş, on ya da yirmi gün değil,

Say.11: 20 bir ay boyunca, burnunuzdan gelinceye dek, tiksinene dek yiyeceksiniz. Çünkü aranızda olan RAB'bi reddettiniz. O'nun önünde, Mısır'dan neden çıktık diyerek ağladınız."

Say.11: 21 Musa, "Aralarında bulunduğum halkın 600 000'i yetişkin erkektir" diye karşılık verdi, "Oysa sen, 'Bu halka bir ay boyunca yemesi için et vereceğim diyorsun.

Say.11: 22 Bütün davarlar, sığırlar kesilse, onları doyurur mu? Denizdeki bütün balıklar tutulsa, onları doyurur mu?"

Say.11: 23 RAB, "Elim kısaldı mı?" diye yanıtladı, "Sana söylediklerimin yerine gelip gelmeyeceğini şimdi göreceksin."

Say.11: 24 Böylece Musa dışarı çıkıp RAB'bin kendisine söylediklerini halka bildirdi. Halkın ileri gelenlerinden yetmiş adam toplayıp çadırın çevresine yerleştirdi.

Say.11: 25 Sonra RAB bulutun içinde inip Musa'yla konuştu. Musa'nın üzerindeki Ruh'tan alıp yetmiş ileri gelene verdi. Ruh'u alınca peygamberlik ettilerse de, daha sonra hiç peygamberlik etmediler.

Say.11: 26 Eldat ve Medat adında iki kişi ordugahta kalmıştı. Seçilen yetmiş kişi arasındaydılar ama çadıra gitmemişlerdi. Ruh üzerlerine konunca ordugahta peygamberlik ettiler.

Say.11: 27 Bir genç koşup Musa'ya, "Eldat'la Medat ordugahta peygamberlik ediyor" diye haber verdi.

Say.11: 28 Gençliğinden beri Musa'nın yardımcısı olan Nun oğlu Yeşu,"Ey efendim Musa, onlara engel ol!" dedi.

Say.11: 29 Ama Musa, "Sen benim adıma mı kıskanıyorsun?" diye yanıtladı, "Keşke RAB'bin bütün halkı peygamber olsa da RAB üzerlerine Ruhu'nu gönderse!"

Say.11: 30 Sonra Musa'yla İsrail'in ileri gelenleri ordugaha döndüler. Rab Bıldırcın Gönderiyor

Say.11: 31 RAB denizden bıldırcın getiren bir rüzgar gönderdi. Rüzgar bıldırcınları ordugahın her yönünden bir günlük yol kadar uzaklığa, yerden iki arşın*fö* yüksekliğe indirdi.D Not 11:31 "İki arşın": Yaklaşık 90 cm.

Say.11: 32 Halk bütün gün, bütün gece ve ertesi gün durmadan bıldırcın topladı. Kimse on homerden*fp* az toplamadı. Bıldırcınları ordugahın çevresine serdiler.D Not 11:32 "On homer": Yaklaşık 2 200 litrelik bir ölçek.

Say.11: 33 Et daha halkın dişleri arasındayken, çiğnemeye vakit kalmadan RAB öfkelendi, onları büyük bir yıkımla cezalandırdı.

Say.11: 34 Bu nedenle oraya Kivrot-Hattaava*fr* adı verildi. Başkayiyeceklere özlem duyanları oraya gömdüler.D Not 11:34 "Kivrot-Hattaava": "Özlem mezarları" anlamına gelir.

Say.11: 35 Halk Kivrot-Hattaava'dan Haserot'a göç edip orada kaldı.

Miryam'la Harun'un Yakınmaları

BÖLÜM 12

Say.12: 1 Musa Kûşlu* bir kadınla evlenmişti. Bundan dolayı Miryam'laHarun

onu yerdiler.

Say.12: 2 “RAB yalnız Musa aracılığıyla mı konuştu?” dediler, “Bizimaracılığımızla da konuşmadı mı?” RAB bu yakınmaları duydu.

Say.12: 3 Musa yeryüzünde yaşayan herkesten daha alçakgönüllüydü.

Say.12: 4 RAB ansızın Musa, Harun ve Miryam’a, “Üçünüz BuluşmaÇadırı’na gelin” dedi. Üçü de gittiler.

Say.12: 5 RAB bulut sütununun içinde indi. Çadırın kapısında durupHarun’la Miryam’ı çağırdı. İkisi ilerlerken

Say.12: 6 RAB onlara seslendi: “Sözlerime kulak verin: Eğer aranızda bir peygamber varsa, Ben RAB görümde kendimi ona tanıtır, Onunla düşte konuşurum.

Say.12: 7 Ama kulum Musa öyle değildir. O bütün evimde sadıktır.

Say.12: 8 Onunla bilmecelerle değil, Açıkça, yüzyüze konuşurum. O RAB’bin suretini görüyor. Öyleyse kulum Musa’yı yermekten korkmadınız mı?”

Say.12: 9 RAB onlara öfkelenip oradan gitti.

Say.12: 10 Bulut çadırın üzerinden ayrıldığında Miryam derihastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. Harun Miryam’abaktı, deri hastalığına yakalandığını gördü.

Say.12: 11 Musa’ya, “Ey efendim, lütfen akılsızca işlediğimiz günahtanötürü bizi cezalandırma” dedi,

Say.12: 12 “Miryam etinin yarısı yenmiş olarak ana rahminden çıkan ölübir bebeğe benzemesin.”

Say.12: 13 Musa RAB’be, “Ey Tanrı, lütfen Miryam’ı iyileştir!” diyeyakardı.

Say.12: 14 RAB, “Babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanç içindekalmayacak mıydı?” diye karşılık verdi, “Onu yedi gün ordugahtanuzaklaştırın, sonra geri getirilsin.”

Say.12: 15 Böylece Miryam yedi gün ordugahtan uzaklaştırıldı, o gerigetirilene dek halk yola çıkmadı.

Say.12: 16 Bundan sonra halk Haserot’tan ayrılıp Paran Çölü’ndekonakladı.

Kenan Ülkesine Casuslar Gönderiliyor(Yas.1:19-33)

BÖLÜM 13

Say.13: 1-2 RAB Musa'ya, "İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder" dedi, "Ataların her oymağından bir önder gönder."

Say.13: 3 Musa RAB'bin buyruğu uyarınca Paran Çölü'nden adamlarıgönderdi. Hepsi İsrail halkının önderlerindendi.

Say.13: 4 Adları şöyleydi:Ruben oymağından Zakkur oğlu Şammua;

Say.13: 5 Şimon oymağından Hori oğlu Şafat;

Say.13: 6 Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev;

Say.13: 7 İssakar oymağından Yusuf oğlu Yigal;

Say.13: 8 Efrayim oymağından Nun oğlu Hoşea;

Say.13: 9 Benyamin oymağından Rafu oğlu Palti;

Say.13: 10 Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel;

Say.13: 11 Yusuf oymağından -Manaşşe oymağından- Susi oğlu Gaddi;

Say.13: 12 Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel;

Say.13: 13 Aşer oymağından Mikael oğlu Setur;

Say.13: 14 Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi;

Say.13: 15 Gad oymağından Maki oğlu Geuel.

Say.13: 16 Ülkeyi araştırmak üzere Musa'nın gönderdiği adamlarbunlardı. Musa Nun oğlu Hoşea'ya*fs* Yeşu adını verdi.D Not 13:16 Hoşea "Kurtuluş", Yeşu "RAB kurtuluştur" anlamına gelir.

Say.13: 17 Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken,"Negev'e, dağlık bölgeye gidin" dedi,

Say.13: 18 "Nasıl bir ülke olduğunu, orada yaşayan halkın güçlü müzayıf mı, çok mu az mı olduğunu öğrenin.

Say.13: 19 Yaşadıkları ülke iyi mi kötü mü, kentleri nasıl, surlu mudeğil mi anlayın.

Say.13: 20 Toprak nasıl? Verimli mi, kıraç mı? Çevre ağaçlık mı, değilmi? Elinizden geleni yapıp orada yetişen meyvelerden getirin."Mevsim üzümün

olgunlaşmaya başladığı zamandı.

Say.13: 21 Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi Zin Çölü'nden Levo-Hamat'a doğru Rehov'a dek araştırdılar.

Say.13: 22 Negev'den geçip Anakoğulları'ndan Ahiman, Şeşay ve Talmay'ın yaşadığı Hevron'a vardılar. -Hevron Mısır'daki Soan Kenti'nden*fş* yedi yıl önce kurulmuştu.-D Not 13:22 "Soan Kenti": Tanis Kenti olduğu sanılıyor.

Say.13: 23 Eşkol Vadisi'ne varınca, üzerinde bir salkım üzüm olan bir asma dalı kestiler. Adamlardan ikisi dalı bir sırıkta taşıdılar. Yanlarına nar, incir de aldılar.

Say.13: 24 İsrailliler'in kestiği üzüm salkımından dolayı orayaEşkol*ft* Vadisi adı verildi.D Not 13:24 "Eşkol": "Salkım" anlamına gelir.

Say.13: 25 Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktandöndüler.

Say.13: 26 Paran Çölü'ndeki Kadeş'e, Musa'yla Harun'un ve İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler.

Say.13: 27 Musa'ya, "Bizi gönderdiğin ülkeye gittik" dediler, "Gerçekten süt ve bal akıyor orada! İşte ülkenin ürünleri!

Say.13: 28 Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük.

Say.13: 29 Amalekliler Negev'de; Hititler*, Yevuslular ve Amorlular dağlık bölgede; Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağı'nın kıyısında yaşıyor."

Say.13: 30 Kalev, Musa'nın önünde halkı susturup, "Oraya gidip ülkeyiele geçirelim. Kesinlikle buna yetecek gücümüz var" dedi.

Say.13: 31 Ne var ki, kendisiyle oraya giden adamlar, "Bu halkasaldıramayız, onlar bizden daha güçlü" dediler.

Say.13: 32 Araştırdıkları ülke hakkında İsrailliler arasında kötü haber yayarak, "Boydan boya araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir" dediler, "Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu.

Say.13: 33 Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük."

Halk Başkaldırıyor(Yas.1:26-46)

BÖLÜM 14

Say.14: 1 O gece bütün topluluk yüksek sesle bağrışıp ağladı.

Say.14: 2 Bütün İsrail halkı Musa'yla Harun'a karşı söylenmeye başladı. Onlara, "Keşke Mısır'da ya da bu çölde ölseydik!" dediler,

Say.14: 3 "RAB neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımız, çocuklarımız tutsak edilecek. Mısır'a dönmek bizim için daha iyi değil mi?"

Say.14: 4 Sonra birbirlerine, "Kendimize bir önder seçip Mısır'adönelim" dediler.

Say.14: 5 Bunun üzerine Musa'yla Harun İsrail topluluğunun önündeyüzüstü yere kapandılar.

Say.14: 6 Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kalevgiysilerini yırttılar.

Say.14: 7 Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle dediler: "İçinden geçiparaştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir.

Say.14: 8 Eğer RAB bizden hoşnut kalırsa, süt ve bal akan o ülkeyebizi götürecek ve orayı bize verecektir.

Say.14: 9 Ancak RAB'be karşı gelmeyin. Orada yaşayan halktankorkmayın. Onları ekmek yer gibi yiyip bitireceğiz. Koruyucularıonları bırakıp gitti. Ama RAB bizimledir. Onlardan korkmayın!"

Say.14: 10 Topluluk onları taşa tutmayı düşünürken, ansızın RAB'bingörkemi Buluşma Çadırı'nda bütün İsrail halkına göründü.

Say.14: 11 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Ne zamana dek bu halk banasaygısızlık edecek? Onlara gösterdiğim bunca belirtiye karşın,ne zamana dek bana iman etmeyecekler?

Say.14: 12 Onları salgın hastalıkla cezalandıracağım, mirastan yoksunbırakacağım. Ama seni onlardan daha büyük, daha güçlü bir uluskılacağım."

Say.14: 13 Musa, "Mısırlılar bunu duyacak" diye karşılık verdi, "Çünkübu halkı gücünle onların arasından sen çıkardın.

Say.14: 14 Kenan topraklarında yaşayan halka bunu anlatacaklar. YaRAB, bu halkın arasında olduğunu, onlarla yüz yüze görüştüğünü,bulutunun onların üzerinde durduğunu, gündüz bulut sütunu, geceateş sütunu içinde onlara yol gösterdiğini duymuşlar.

Say.14: 15-16 Eğer bu halkı bir insanmış gibi yok edersen, senin ününüduymuş

olan bu uluslar, ‘RAB ant içerek söz verdiği ülkeye buhalkı götüremediği için onları çölde yok etti diyecekler.

Say.14: 17 “Şimdi gücünü göster, ya Rab. Demiştin ki,

Say.14: 18 ‘RAB tez öfkelenmez, sevgisi engindir, suçu ve isyanıbağışlar. Ancak suçluyu cezasız bırakmaz; babaların işlediğisuçun hesabını üçüncü, dördüncü kuşak çocuklarından sorar.

Say.14: 19 Mısır’dan çıkışlarından bugüne dek bu halkı nasılbağışladıysan, büyük sevgin uyarınca onların suçunu bağışla.”

Say.14: 20 RAB, “Dileğin üzerine onları bağışladım” diye yanıtladı,

Say.14: 21 “Ne var ki, varlığım ve yeryüzünü dolduran yüceliğim adınaant içerim ki,

Say.14: 22 yüceliğimi, Mısır’da ve çölde gösterdiğim belirtileri görüpde beni on kez sınayan, sözümü dinlemeyen bu kişilerden hiçbiri

Say.14: 23 atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. Beniküçümseyenlerden hiçbiri orayı görmeyecek.

Say.14: 24 Ama kulum Kalev’de başka bir ruh var, o bütün yüreğiyleardımca yürüdü. Araştırmak için gittiği ülkeye onu götüreceğim,onun soyu orayı miras alacak.

Say.14: 25 Amalekliler’le Kenanlılar ovada yaşıyorlar. Siz yarın geridönün, Kızıldeniz* yolundan çöle gidin.”

Say.14: 26-27 RAB Musa’yla Harun’a da, “Bu kötü topluluk ne zamana dekbana söylenecek?” dedi, “Bana söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum.

Say.14: 28 Onlara RAB şöyle diyor de: ‘Varlığım adına ant içerim ki,söylediklerinizin aynısını size yapacağım:

Say.14: 29 Cesetleriniz bu çöle serilecek. Bana söylenen, yirmi vedaha yukarı yaşta sayılan herkes çölde ölecek.

Say.14: 30 Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğluKalev’le Nun oğlu Yeşu’dan başkası girmeyecek.

Say.14: 31 Ama tutsak edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizinreddettiğiniz ülkeye götüreceğim; orayı tanıyacaklar.

Say.14: 32 Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek.

Say.14: 33 Çocuklarınız, hepiniz ölünceye dek kırk yıl çölde çobanlıkedecek ve sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekecekler.

Say.14: 34 Ülkeyi araştırdığınız günler kadar -kırk gün, her gün içinbir yıldan kırk yıl- suçunuzun cezasını çekeceksiniz. Sizden yüzçevirdiğimi bileceksiniz!

Say.14: 35 Ben RAB söyledim; bana karşı toplanan bu kötü topluluğa bunları gerçekten yapacağım. Bu çölde yıkıma uğrayacak, burada ölecekler."

Say.14: 36 Musa'nın ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamlar geri dönüp ülke hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun RAB'be söylenmesine neden oldular.

Say.14: 37 Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar RAB'bin önündeölümcül hastalıktan öldüler.

Say.14: 38 Ülkeyi araştırmak üzere gidenlerden yalnız Nun oğluYeşu'yla Yefunne oğlu Kalev sağ kaldı.

Say.14: 39 Musa bu sözleri İsrail halkına bildirince, halk yasa büründü.

Say.14: 40 Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çıktılar. "Günahişledik" dediler, "Ama RAB'bin söz verdiği yere çıkmaya hazırız."

Say.14: 41 Bunun üzerine Musa, "Neden RAB'bin buyruğuna karşıgeliyorsunuz?" dedi, "Bunu başaramazsınız.

Say.14: 42 Savaşa gitmeyin, çünkü RAB sizinle olmayacak.Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız.

Say.14: 43 Amalekliler'le Kenanlılar sizinle orada karşılaşacak vesizi kılıçtan geçirecekler. Çünkü RAB'bin ardınca gitmektenvazgeçtiniz. RAB de sizinle olmayacak."

Say.14: 44 Öyleyken, kendilerine güvenerek dağlık bölgenin tepesineçıktılar. RAB'bin Antlaşma Sandığı* da Musa da ordugahta kaldı.

Say.14: 45 Dağlık bölgede yaşayan Amalekliler'le Kenanlılar üzerlerinesaldırdılar, Horma Kenti'ne dek onları kovalayıp bozguna uğrattılar.

Sunularla İlgili Kurallar

BÖLÜM 15

Say.15: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.15: 2 "İsrail halkına de ki, 'Yerleşmek için size vereceğim ülkeyegirince,

Say.15: 3 RAB'bi hoşnut eden bir koku yapmak için yakmalık sunu*, özeladak kurbanı, gönülden verilen sunu ya da bayram sunusu gibiyakılan sunu olarak RAB'be sığır ya da davar sunacaksınız.

Say.15: 4 Sunu sunan kişi RAB'be tahıl sunusu* olarak dörtte birhin*fu* zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa*fü* ince un sunacak.D Not 15:4 "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg.

Say.15: 5 Yakmalık sunu ya da kurban için, her kuzuya dökmelik sunuolarak dörtte bir hin*fu* şarap hazırla.D Not 15:4,5 "Dörtte bir hin": Yaklaşık 0.9 lt.

Say.15: 6 "'Koç sunarken tahıl sunusu olarak üçte bir hin*fv*zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa*fy* ince un hazırla.D Not 15:6,7 "Üçte bir hin": Yaklaşık 1.2 lt. 15:6 "Onda iki efa": Yaklaşık 2.6 kg.

Say.15: 7 Dökmelik sunu olarak da üçte bir hin*fv* şarap sun. BunlarıRAB'bi hoşnut eden koku olarak sunacaksın.

Say.15: 8 RAB'be yakmalık sunu, özel adak kurbanı ya da esenliksunusu* olarak bir boğa sunduğunda,

Say.15: 9 boğayla birlikte tahıl sunusu olarak yarım hin*fz*zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa*fa* ince un sun.D Not 15:9,10 "Yarım hin": Yaklaşık 1.8 lt. 15:9 "Onda üç efa": Yaklaşık 3.9 kg.

Say.15: 10 Ayrıca dökmelik sunu olarak yarım hin*fz* şarap sun.Yakılan bu sunu RAB'bi hoşnut eden bir koku olacak.

Say.15: 11 Sığır, koç, davar -kuzu ya da keçi- böyle hazırlanacak.

Say.15: 12 Kaç hayvan sunacaksan her biri için aynı şeyleriyapacaksın.

Say.15: 13 "'Her İsrail yerlisi RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılanbir sunu sunarken bunları aynen yapmalıdır.

Say.15: 14 Kuşaklar boyunca aranızda yaşayan bir yabancı ya da yerliolmayan bir konuk, RAB'bi hoşnut eden koku olarak yakılan birsunu sunarken, sizin uyguladığınız kuralları uygulamalıdır.

Say.15: 15 Sizin ve aranızda yaşayan yabancılar için topluluk aynı kuralları uygulamalıdır. Kuşaklar boyunca kalıcı bir kural olacak bu. RAB'bin önünde siz nasılsanız, aranızda yaşayan yabancı da aynı olacak.

Say.15: 16 Size de aranızda yaşayan yabancıya da aynı yasalar vekurallar uygulanacak."

Say.15: 17 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.15: 18 "İsrail halkına de ki, 'Sizi götüreceğim ülkeye girip

Say.15: 19 o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, bir kısmını banasunacaksınız.

Say.15: 20 İlk tahılınızdan sunu olarak bir pide sunacaksınız; bunuharmanınızdan bir sunu olarak sunacaksınız.

Say.15: 21 İlk tahılınızdan yapılmış bu sunuyu kuşaklar boyunca RAB'besunacaksınız."

Günah için Sunu

Say.15: 22-23 "'Eğer bilmeden günah işlediyseniz, RAB'bin Musa'yaverdiği buyruklardan herhangi birini -RAB'bin buyruk verdiğigünden başlayarak Musa aracılığıyla size ve gelecek kuşaklarabuyurduğu herhangi bir şeyi- yerine getirmediyseniz

Say.15: 24 ve bu günah bilmeden işlendiyse, bütün topluluk RAB'bi hoşnut eden koku sunmak için yakmalık sunu olarak istenilen tahıl ve dökmelik sunuyla birlikte bir boğa, günah sunusu olarak da bir teke sunacaktır.

Say.15: 25 Kâhin bütün İsrail topluluğunun günahını bağışlatacak, halkbağışlanacak. Çünkü bilmeyerek günah işlediler. İşledikleri günah yüzünden RAB için yakılan sunu olarak sunularını ve günah sunularını sundular.

Say.15: 26 Bütün İsrail topluluğu da aranızda yaşayan yabancılar dabağışlanacaktır. Çünkü halk bilmeyerek bu günahı işledi.

Say.15: 27 "'Eğer biri bilmeden günah işlerse, günah sunusu olarak biryaşında bir dişi keçi getirmeli.

Say.15: 28 Kâhin RAB'bin önünde, bilmeden günah işleyen kişiningünahını bağışlatacak. Bağışlatma yapılınca kişi bağışlanacak.

Say.15: 29 Bilmeden günah işleyen İsrail yerlisi için de aranızdayaşayan yabancı için de aynı yasayı uygulayacaksınız.

Say.15: 30 "'Yerli ya da yabancı biri bilerek günah işlerse, RAB'besaygısızlık etmiştir. Bu kişi halkının arasından atılmalı.

Say.15: 31 RAB'bin sözünü küçümsemiş, buyruklarına karşı gelmiştir. Bu nedenle o kişi halkının arasından kesinlikle atılacak, suçunun cezasını çekecektir."

Şabat Günü'nü Tutmayan Öldürülüyor

Say.15: 32 İsrailliler çöldeyken, Şabat Günü* odun toplayan birini buldular.

Say.15: 33 Odun toplarken adamı bulanlar onu Musa'yla Harun'un vebütün topluluğun önüne getirdiler.

Say.15: 34 Adama ne yapılacağı belirlenmediğinden onu gözaltında tuttular.

Say.15: 35 Derken RAB Musa'ya, "O adam öldürülmeli. Bütün toplulukordugahın dışında onu taşa tutsun" dedi.

Say.15: 36 Böylece topluluk adamı ordugahın dışına çıkardı. RAB'binMusa'ya buyurduğu gibi, onu taşlayarak öldürdüler.

Püsküllerle İlgili Kural

Say.15: 37 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.15: 38 "İsrail halkına de ki, 'Kuşaklar boyunca giysinizin dörtyanına püskül dikeceksiniz. Her püskülün üzerine lacivert bir kordon koyacaksınız.

Say.15: 39 Öyle ki, püskülleri gördükçe RAB'bin buyruklarını anımsayasınız. Böylelikle RAB'bin buyruklarına uyacak, yüreğinizin, gözünüzün istekleri ardınca gitmeyecek, hainlik etmeyeceksiniz.

Say.15: 40 Ta ki, bütün buyruklarımı anımsayıp tutasınız ve Tanrınıziçin kutsal olasınız.

Say.15: 41 Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız RABbenim. Tanrınız RAB benim."

Korah, Datan ve Aviram Başkaldırıyor

BÖLÜM 16

Say.16: 1-2 Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruben soyundan Eliavoğulları'ndan Datan, Aviram ve Pelet oğlu On toplulukça seçilen, tanınmış iki yüz elli İsrailli önderle birlikte Musa'ya başkaldırdı.

Say.16: 3 Hep birlikte Musa'yla Harun'un yanına varıp, "Çok ileri gittiniz!" dediler, "Bütün topluluk, topluluğun her bireyi kutsaldır ve RAB onların arasındadır. Öyleyse neden kendinizi RAB'bin topluluğundan üstün görüyorsunuz?"

Say.16: 4 Bunu duyan Musa yüzüstü yere kapandı.

Say.16: 5 Sonra Korah'la yandaşlarına şöyle dedi: "Sabah RAB kimin kendisine ait olduğunu, kimin kutsal olduğunu açıklayacak ve o kişiyi huzuruna çağıracak.

RAB seçeceği kişiyi huzuruna çağıracak.

Say.16: 6 Ey Korah ve yandaşları, kendinize buhurdanlar alın.

Say.16: 7 Yarın RAB'bin huzurunda buhurdanlarınızın içine ateş, ateşin üstüne de buhur koyun. RAB'bin seçeceği kişi, kutsal olan kişidir. Ey Levililer, çok ileri gittiniz!"

Say.16: 8 Musa Korah'la konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ey Levililer,beni dinleyin!

Say.16: 9-10 İsrail'in Tanrısı sizi kendi huzuruna çıkarmak içinayırdı. RAB'bin Konutu'nun hizmetini yapmanız, topluluğun önündedurmanız, onlara hizmet etmeniz için sizi İsrail topluluğununarasından seçti. Sizi ve bütün Levili kardeşlerinizi huzurunaçıkardı. Bu yetmiyormuş gibi kâhinliği de mi istiyorsunuz?

Say.16: 11 Ey Korah, senin ve yandaşlarının böyle toplanması RAB'bekarşı gelmektir. Harun kim ki, ona dil uzatıyorsunuz?"

Say.16: 12 Sonra Musa Eliavoğulları Datan'la Aviram'ı çağırttı. Amaonlar, "Gelmeyeceğiz" dediler,

Say.16: 13 "Bizi çölde öldürtmek için süt ve bal akan ülkeden çıkardın. Bu yetmiyormuş gibi başımıza geçmek istiyorsun.

Say.16: 14 Bizi süt ve bal akan ülkeye götürmediğin gibi mülk olarak bize tarlalar, bağlar da vermedin. Bu adamları kör mü sanıyorsun? Hayır, gelmeyeceğiz."

Say.16: 15 Çok öfkelenen Musa RAB'be, "Onların sunularını önemseme. Onlardan bir eşek bile almadım, üstelik hiçbirine de haksızlık etmedim" dedi.

Say.16: 16 Sonra Korah'a, "Yarın sen ve bütün yandaşların -sen de, onlar da- RAB'bin önünde bulunmak için gelin" dedi, "Harun da gelsin.

Say.16: 17 Herkes kendi buhurdanını alıp içine buhur koysun. İki yüz elli kişi birer buhurdan alıp RAB'bin önüne getirsin. Harun'la sen de buhurdanlarınızı getirin."

Say.16: 18 Böylece herkes buhurdanını alıp içine ateş, ateşin üstüne de buhur koydu. Sonra Musa ve Harun'la birlikte Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde durdular.

Say.16: 19 Korah bütün topluluğu Musa'yla Harun'un karşısında Buluşma Çadırı'nın giriş bölümünde toplayınca, RAB'bin görkemi bütün topluluğa göründü.

Say.16: 20-21 RAB, Musa'yla Harun'a, "Bu topluluğun arasından ayrılında onları bir anda yok edeyim" dedi.

Say.16: 22 Musa'yla Harun yüzüstü yere kapanarak, "Ey Tanrı, bütün insan ruhlarının Tanrısı!" dediler, "Bir kişi günah işledi diye bütün topluluğa mı öfkeleneceksin?"

Say.16: 23-24 RAB Musa'ya, "Topluluğa söyle, Korah'ın, Datan'ın, Aviram'ın çadırlarından uzaklaşsınlar" dedi.

Say.16: 25 Musa Datan'la Aviram'a gitti. İsrail'in ileri gelenleri onu izledi.

Say.16: 26 Topluluğu uyararak, "Bu kötü adamların çadırlarından uzak durun!" dedi, "Onların hiçbir şeyine dokunmayın. Yoksa onların günahları yüzünden canınızdan olursunuz."

Say.16: 27 Bunun üzerine topluluk Korah, Datan ve Aviram'ın çadırlarından uzaklaştı. Datan'la Aviram çıkıp karıları, küçük büyük çocuklarıyla birlikte çadırlarının önünde durdular.

Say.16: 28 Musa şöyle dedi: "Bütün bunları yapmam için RAB'bin beni gönderdiğini, kendiliğimden bir şey yapmadığımı şuradan anlayacaksınız:

Say.16: 29 Eğer bu adamlar herkes gibi doğal bir ölümle ölür, herkesinbaşına gelen bir olayla karşılaşırlarsa, bilin ki beni RAB göndermemiştir.

Say.16: 30 Ama RAB yepyeni bir olay yaratırsa, yer yarılıp onları veonlara ait olan her şeyi yutarsa, ölüler diyarına diri diri inerlerse, bu adamların RAB'be saygısızlık ettiklerini anlayacaksınız."

Say.16: 31 Musa konuşmasını bitirir bitirmez Korah, Datan ve Aviram'ınaltındaki yer yarıldı.

Say.16: 32 Yer yarıldı, onları, ailelerini, Korah'ın adamlarıyla mallarını yuttu.

Say.16: 33 Sahip oldukları her şeyle birlikte diri diri ölüler diyarına indiler. Yer onların üzerine kapandı. Topluluğun arasından yok oldular.

Say.16: 34 Çığlıklarını duyan çevredeki İsrailliler, "Yer bizi de yutmasın!" diyerek kaçıştılar.

Say.16: 35 RAB'bin gönderdiği ateş buhur sunan iki yüz elli adamı yakıp yok etti.

Say.16: 36 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.16: 37 "Kâhin Harun oğlu Elazar'a buhurdanları ateşin içinden çıkarmasını,

ateş korlarını az öteye dağıtmasını söyle. Çünkü buhurdanlar kutsaldır.

Say.16: 38 İşledikleri günahtan ötürü öldürülen bu adamların buhurdanlarını levha haline getirip sunağı bunlarla kapla. Buhurdanlar RAB'be sunuldukları için kutsaldır. Bunlar İsrailliler için bir uyarı olsun."

Say.16: 39-40 Böylece Kâhin Elazar, yanarak ölen adamların getirdiğitunç* buhurdanları RAB'bin Musa aracılığıyla kendisine söylediğigibi alıp döverek sunağı kaplamak için levha haline getirdi. Bu,İsrailliler'e Harun'un soyundan gelenlerden başka hiç kimseninRAB'bin önüne çıkıp buhur yakmaması gerektiğini anımsatacaktı.Yoksa o kişi Korah'la yandaşları gibi yok olacaktı.

Say.16: 41 Ertesi gün bütün İsrail topluluğu Musa'yla Harun'asöylenmeye başladı. "RAB'bin halkını siz öldürdünüz" diyorlardı.

Say.16: 42 Topluluk Musa'yla Harun'a karşı toplanıp Buluşma Çadırı'nadoğru yönelince, çadırı ansızın bulut kapladı ve RAB'bin görkemigöründü.

Say.16: 43 Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler.

Say.16: 44-45 RAB Musa'ya, "Bu topluluğun arasından ayrılın da onlarıbirden yok edeyim" dedi. Musa'yla Harun yüzüstü yere kapandılar.

Say.16: 46 Sonra Musa Harun'a, "Buhurdanını alıp içine sunaktan ateş koy, üstüne de buhur koy" dedi, "Günahlarını bağışlatmak için hemen topluluğa git. Çünkü RAB öfkesini yağdırdı. Öldürücü hastalık başladı."

Say.16: 47 Harun Musa'nın dediğini yaparak buhurdanını alıp topluluğun ortasına koştu. Halkın arasında öldürücü hastalık başlamıştı. Harun buhur sunarak topluluğun günahını bağışlattı.

Say.16: 48 O ölülerle dirilerin arasında durunca, öldürücü hastalık da dindi.

Say.16: 49 Korah olayında ölenler dışında, öldürücü hastalıktan ölenlerin sayısı 14 700 kişiydi.

Say.16: 50 Öldürücü hastalık dindiğinden, Harun Musa'nın yanına, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne döndü.

Harun'un Değneği

BÖLÜM 17

Say.17: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.17: 2 "İsrail halkına her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirmesini söyle. Her önderin adını kendi değneğinin üzerine yaz.

Say.17: 3 Levi oymağının değneği üzerine Harun'un adını yazacaksın.Her oymak önderi için bir değnek olacak.

Say.17: 4 Değnekleri Buluşma Çadırı'nda sizinle buluştuğum LevhaSandığı'nın önüne koy.

Say.17: 5 Seçeceğim kişinin değneği filiz verecek. İsrail halkınınsizden sürekli yakınmasına son vereceğim."

Say.17: 6 Musa İsrail halkıyla konuştu. Halkın önderleri, her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirdiler. Harun'un değneği de aralarındaydı.

Say.17: 7 Musa değnekleri Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırda RAB'binönüne koydu.

Say.17: 8 Ertesi gün Musa Levha Sandığı'nın bulunduğu çadıra girdi. Baktı, Levi oymağını temsil eden Harun'un değneği filiz vermiş, tomurcuklanıp çiçek açmış, badem yetiştirmiş.

Say.17: 9 Musa bütün değnekleri RAB'bin önünden çıkarıp İsrail halkınagösterdi. Halk değneklere baktı, her biri kendi değneğini aldı.

Say.17: 10 RAB Musa'ya, "Başkaldıranlara bir uyarı olsun diye Harun'un değneğini saklanmak üzere Levha Sandığı'nın önüne koy" dedi, "Onların benden yakınmalarına son vereceksin; öyle ki, ölmesinler."

Say.17: 11 Musa RAB'bin buyruğu uyarınca davrandı.

Say.17: 12 İsrailliler Musa'ya, "Yok olacağız! Öleceğiz! Hepimiz yokolacağız!" dediler,

Say.17: 13 "RAB'bin Konutu'na her yaklaşan ölüyor. Hepimiz mi yok olacağız?"

Kâhinlerle Levililer'in Görevi

BÖLÜM 18

Say.18: 1 RAB Harun'a, "Sen, oğulların ve ailen kutsal yere ilişkin suçtan sorumlu tutulacaksınız" dedi, "Kâhinlik görevinizle ilgili suçtan da sen ve oğulların sorumlu tutulacaksınız.

Say.18: 2 Sen ve oğulların Levha Sandığı'nın bulunduğu çadırın önünde hizmet ederken, atanız Levi'nin oymağından kardeşlerinizin de size katılıp yardım etmelerini sağlayın.

Say.18: 3 Senin sorumluluğun altında çadırda hizmet etsinler. Ancak, siz de onlar da ölmeyesiniz diye kutsal yerin eşyalarına ya da sunağa yaklaşmasınlar.

Say.18: 4 Seninle çalışacak ve Buluşma Çadırı'yla ilgili bütün hizmetlerden sorumlu olacaklar. Levililer dışında hiç kimse bulunduğunuz yere yaklaşmayacak.

Say.18: 5 "Bundan sonra İsrail halkına öfkelenmemem için kutsal yerinve sunağın hizmetinden sizler sorumlu olacaksınız.

Say.18: 6 Ben İsrailliler arasından Levili kardeşlerinizi size bir armağan olarak seçtim. Buluşma Çadırı'yla ilgili hizmeti yapmaları için onlar bana adanmıştır.

Say.18: 7 Ama sunaktaki ve perdenin ötesindeki kâhinlik görevini sen ve oğulların üstleneceksiniz. Kâhinlik görevini size armağan olarak veriyorum. Sizden başka kutsal yere kim yaklaşırsa öldürülecektir."

Kâhinlerle Levililer'in Payı

Say.18: 8 RAB Harun'la konuşmasını şöyle sürdürdü: "Bana sunulankutsal sunuların bağış kısımlarını sana veriyorum. Bunlarısonsuza dek pay olarak sana ve oğullarına veriyorum.

Say.18: 9 Sunakta tümüyle yakılmayan, bana sunulan en kutsalsunulardan şunlar senin olacak: Tahıl, suç ve günah sunuları*.En kutsal sunular senin ve oğullarının olacak.

Say.18: 10 Bunları en kutsal sunu olarak yiyeceksin. Her erkekonlardan yiyebilir. Onları kutsal sayacaksın.

Say.18: 11 "Ayrıca şunlar da senin olacak: İsrailliler'in sunduğusallamalık sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olaraksana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Ailende dinsel açıdantemiz olan herkes onları yiyebilir.

Say.18: 12 "RAB'be verdikleri ilk ürünleri -zeytinyağının, yenişarabın, tahılın en iyisini- sana veriyorum.

Say.18: 13 Ülkede yetişen ilk ürünlerden RAB'be getirdiklerinin tümüsenin olacak. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir.

Say.18: 14 "İsrail'de RAB'be koşulsuz adanan her şey senin olacak.

Say.18: 15 İnsan olsun hayvan olsun RAB'be adanan her rahmin ilk ürünüsenin olacak. Ancak ilk doğan her çocuk ve kirli sayılan hayvanların her ilk doğanı için kesinlikle bedel alacaksın.

Say.18: 16 İlk doğanlar bir aylıkken, kendi biçeceğin değer uyarınca, yirmi

geradan oluşan kutsal yerin şekeline göre beş şekel*fb* gümüş bedel alacaksın.D Not 18:16 “Beş kutsal yerin şekeli”: Yaklaşık 50 gr.

Say.18: 17 “Ancak sığırın, koyunun ya da keçinin ilk doğanı için bedel almayacaksın. Onlar benim için ayrılmıştır. Kanlarını sunağın üzerine dökeceksin, yağlarını RAB’bi hoşnut eden koku olsun diye yakılan bir sunu olarak yakacaksın.

Say.18: 18 Sallamalık sununun göğsü ve sağ budu senin olduğu gibi etide senin olacak.

Say.18: 19 İsrailliler’in bana sundukları kutsal sunuların bağışkısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarınaveriyorum. Senin ve soyun için bu RAB’bin önünde sonsuza deksürecek bozulmaz bir antlaşmadır*fc*.”D Not 18:19 “Bozulmaz bir antlaşmadır”: İbranice “Tuzantlaşmasıdır”.

Say.18: 20 RAB Harun’la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Onların ülkesinde mirasın olmayacak, aralarında hiçbir payın olmayacak. İsrailliler arasında payın ve mirasın benim.

Say.18: 21 “Buluşma Çadırı’yla ilgili yaptıkları hizmete karşılık,İsrail’de toplanan bütün ondalıkları pay olarak Levililer’e veriyorum.

Say.18: 22 Bundan böyle öbür İsrailliler Buluşma Çadırı’nayaklaşmamalı. Yoksa günahlarının bedelini canlarıyla öderler.

Say.18: 23 Buluşma Çadırı’yla ilgili hizmeti Levililer yapacak, çadıra karşı işlenen suçtan onlar sorumlu olacak. Gelecek kuşaklarınız boyunca kalıcı bir kural olacak bu. İsrailliler arasında onların payı olmayacak.

Say.18: 24 Bunun yerine İsrailliler’in RAB’be armağan olarak verdiği ondalığı miras olarak Levililer’e veriyorum. Bu yüzden Levililer için, ‘İsrailliler arasında onların mirası olmayacak dedim.”

Say.18: 25 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Say.18: 26 “Levililer’e de ki, ‘Pay olarak size verdiğim ondalıkları İsrailliler’den alınca, aldığınız ondalığın ondalığını RAB’be armağan olarak sunacaksınız.

Say.18: 27 Armağanınız harmandan tahıl ya da üzüm sıkma çukurundan birarmağan sayılacaktır.

Say.18: 28 Böylelikle siz de İsrailliler’den aldığınız bütün ondalıklardan RAB’be armağan sunacaksınız. Bu ondalıklardan RAB’bin armağanını Kâhin Harun’a vereceksiniz.

Say.18: 29 Aldığınız bütün armağanlardan RAB için bir armağanayıracaksınız;

hepsinin en iyisini, en kutsalını ayıracaksınız.

Say.18: 30 “Levililer’e şöyle de: ‘En iyisini sunduğunuzda, gerikalanı harman ya da asma ürünü olarak size sayılacaktır.

Say.18: 31 Siz ve aileniz her yerde ondan yiyebilirsiniz. BuluşmaÇadırı’nda yaptığınız hizmete karşılık size verilen ücrettir bu.

Say.18: 32 En iyisini sunarsanız, bu konuda günah işlememiş olursunuz. Ölmemek için İsrailliler’in sunduğu kutsal sunuları kirletmeyeceksiniz.”

Kirli Sayılanın Arındırılması

BÖLÜM 19

Say.19: 1 RAB Musa’yla Harun’a şöyle dedi:

Say.19: 2 “RAB’bin buyurduğu yasanın kuralı şudur: İsrailliler’e size kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış kızıl bir inek getirmelerini söyleyin.

Say.19: 3 İnek Kâhin Elazar’a verilsin; ordugahın dışına çıkarılıponun önünde kesilecek.

Say.19: 4 Kâhin Elazar parmağıyla kanından alıp yedi kez BuluşmaÇadırı’nın önüne doğru serpecek.

Say.19: 5 Sonra Elazar’ın gözü önünde inek, derisi, eti, kanı ve gübresiyle birlikte yakılacak.

Say.19: 6 Kâhin biraz sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplik alıpyanmakta olan ineğin üzerine atacak.

Say.19: 7 Sonra giysilerini yıkayacak, yıkanacak. Ancak o zamanordugaha girebilir. Ama akşama dek kirli sayılacaktır.

Say.19: 8 İneği yakan kişi de giysilerini yıkayacak, yıkanacak. O daakşama dek kirli sayılacak.

Say.19: 9 “Temiz sayılan bir kişi ineğin külünü toplayıp ordugahın dışında temiz sayılan bir yere koyacak. İsrail topluluğu temizlenme suyu için bu külü saklayacak; bu, günahtan arınmak içindir.

Say.19: 10 İneğin külünü toplayan adam giysilerini yıkayacak, akşama dek kirli sayılacak. Bu kural hem İsrailliler, hem de aralarında yaşayan yabancılar için kalıcı olacaktır.

Say.19: 11 “Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli sayılacaktır.

Say.19: 12 Üçüncü ve yedinci gün temizlenme suyuyla kendini arındıracak, böylece paklanmış olacak. Üçüncü ve yedinci gün kendini arındırmazsa, paklanmış sayılmayacak.

Say.19: 13 Herhangi bir insan ölüsüne dokunup da kendini arındırmayankişi RAB'bin Konutu'nu kirletmiş olur. O kişi İsrail'den atılmalı. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır, kirliliği üzerinde kalır.

Say.19: 14 "Çadırda biri öldüğü zaman uygulanacak kural şudur: Çadıragiren ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılacaktır.

Say.19: 15 Kapağı iple bağlanmamış, ağzı açık her kap kirli sayılacaktır.

Say.19: 16 "Kırda kılıçla öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş birine,insan kemiğine ya da mezara her dokunan yedi gün kirli sayılacaktır.

Say.19: 17 "Kirli sayılan kişi için bir kabın içine yakılan günahsunusunun* külünden koyun, üstüne duru su dökeceksiniz.

Say.19: 18 Temiz sayılan bir adam mercanköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek.

Say.19: 19 Temiz sayılan adam, üçüncü ve yedinci gün kirli sayılanın üzerine suyu serpecek. Yedinci gün onu arındıracak. Arınan kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak ve akşam temiz sayılacak.

Say.19: 20 Ancak, kirli sayılan biri kendini arındırmazsa topluluğun arasından atılmalı. Çünkü RAB'bin Tapınağı'nı kirletmiştir. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır.

Say.19: 21 Onlar için bu kural kalıcı olacaktır. Temizlenme suyunu serpen kişi de giysisini yıkamalı. Temizlenme suyuna dokunan kişi akşama dek kirli sayılacak.

Say.19: 22 Kirli sayılan birinin dokunduğu nesne kirli sayılır; o nesneye dokunan da akşama dek kirli sayılır."

Kayadan Çıkan Su

BÖLÜM 20

Say.20: 1 İsrail topluluğu birinci ay* Zin Çölü'ne vardı, halk Kadeş'te konakladı. Miryam orada öldü ve gömüldü.

Say.20: 2 Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk Musa'yla Harun'akarşı toplandı.

Say.20: 3 Musa'ya, "Keşke kardeşlerimiz RAB'bin önünde öldüğünde bizde ölseydik!" diye çıkıştılar,

Say.20: 4 "RAB'bin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz dehayvanlarımız da ölelim diye mi?

Say.20: 5 Neden bizi bu korkunç yere getirmek için Mısır'dan çıkardınız? Ne tahıl, ne incir, ne üzüm ne de nar var. Üstelik içecek su da yok!"

Say.20: 6 Musa'yla Harun topluluktan ayrılıp Buluşma Çadırı'nın girişbölümüne gittiler, yüzüstü yere kapandılar. RAB'bin görkemi onlara göründü.

Say.20: 7-8 RAB Musa'ya, "Değneği al" dedi, "Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın gözü önünde su fışkırması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız."

Say.20: 9 Musa kendisine verilen buyruk uyarınca değneği RAB'bin önünden aldı.

Say.20: 10 Musa'yla Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, "Ey siz, başkaldıranlar, beni dinleyin!" dedi, "Bu kayadan size su çıkaralım mı?"

Say.20: 11 Sonra kolunu kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su fışkırdı, topluluk da hayvanları da içti.

Say.20: 12 RAB Musa'yla Harun'a, "Madem İsrailliler'in gözü önünde benim kutsallığımı sayarak bana güvenmediniz" dedi, "Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de götürmeyeceksiniz."

Say.20: 13 Bu sulara Meriva*fç* suları denildi. Çünkü İsrail halkı orada RAB'be çıkışmış, RAB de aralarında kutsallığını göstermişti.D Not 20:13 "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir.Edom Kralı İsrailliler'e Geçiş İzni Vermiyor

Say.20: 14 Musa Kadeş'ten Edom Kralı'na ulaklarla şu haberi gönderdi:"Kardeşin İsrail şöyle diyor: 'Başımıza gelen güçlükleri biliyorsun.

Say.20: 15 Atalarımız Mısır'a gitmişler. Orada uzun yıllar yaşadık.Mısırlılar atalarımıza da bize de kötü davrandılar.

Say.20: 16 Ama biz RAB'be yakarınca, yakarışımızı işitti. Bir melek gönderip bizi Mısır'dan çıkardı. "'Şimdi senin sınırına yakın bir kent olan Kadeş'teyiz.

Say.20: 17 İzin ver, ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan da su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, sağa sola

sapmadan Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz."

Say.20: 18 Ama Edom Kralı, "Ülkemden geçmeyeceksiniz!" diye yanıtladı,"Geçmeye kalkışırsanız kılıçla karşınıza çıkarım."

Say.20: 19 İsrailliler, "Yol boyunca geçip gideceğiz" dediler, "Eğer biz ya da hayvanlarımız suyundan içersek karşılığını öderiz. Yürüyüp geçmek için senden izin istiyoruz, hepsi bu."

Say.20: 20 Edom Kralı yine, "Geçmeyeceksiniz!" yanıtını verdi. Edomlular İsrailliler'e saldırmak üzere kalabalık ve güçlü bir orduyla yola çıktılar.

Say.20: 21 Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince,İsrailliler dönüp ondan uzaklaştılar.

Harun'un Ölümü

Say.20: 22 İsrail topluluğu Kadeş'ten ayrılıp Hor Dağı'na geldi.

Say.20: 23 RAB, Edom sınırındaki Hor Dağı'nda Musa'yla Harun'a şöyle dedi:

Say.20: 24 "Harun ölüp atalarına kavuşacak. İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyecek. Çünkü ikiniz Meriva sularında verdiğim buyruğa karşı geldiniz.

Say.20: 25 Harun'la oğlu Elazar'ı Hor Dağı'na çıkar.

Say.20: 26 Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazar'a giydir. Harun orada ölüp atalarına kavuşacak."

Say.20: 27 Musa RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözüönünde Hor Dağı'na çıktılar.

Say.20: 28 Musa Harun'un kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazar'a giydirdi. Harun orada, dağın tepesinde öldü. Sonra Musa'yla Elazar dağdan indiler.

Say.20: 29 Harun'un öldüğünü öğrenince bütün İsrail halkı onun içinotuz gün yas tuttu.

Arat Kenti Yok Ediliyor

BÖLÜM 21

Say.21: 1 Negev'de yaşayan Kenanlı Arat Kralı, İsrailliler'in Atarim yolundan geldiğini duyunca, onlara saldırarak bazılarını tutsak aldı.

Say.21: 2 Bunun üzerine İsrailliler, "Eğer bu halkı tümüyle elimize teslim

edersen, kentlerini büsbütün yok edeceğiz” diyerek RAB’be adak adadılar.

Say.21: 3 RAB İsrailliler’in yalvarışını işitti ve Kenanlılar’ı ellerine teslim etti. İsrailliler onları da kentlerini de büsbütün yok ettiler. Oraya Horma*fd* adı verildi.D Not 21:3 “Horma”: “Büsbütün yok etmek” ya da “Koşulsuz adamak” anlamına gelir.

Tunç Yılan

Say.21: 4 Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz* yoluylaHor Dağı’ndan ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı.

Say.21: 5 Tanrı’dan ve Musa’dan yakınarak, “Çölde ölelim diye mi bizi Mısır’dan çıkardınız?” dediler, “Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!”

Say.21: 6 Bunun üzerine RAB halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırınca İsrailliler’den birçok kişi öldü.

Say.21: 7 Halk Musa’ya gelip, “RAB’den ve senden yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırsın” dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı.

Say.21: 8 RAB Musa’ya, “Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy.Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır” dedi.

Say.21: 9 Böylece Musa tunç* bir yılan yaparak direğin üzerine koydu.Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılana bakınca yaşadı.

Moav’a Yolculuk

Say.21: 10 İsrail halkı yola koyulup Ovot’ta konakladı.

Say.21: 11 Sonra Ovot’tan ayrılıp doğuda Moav’a bakan çölde, İye-Haavarim’de konakladı.

Say.21: 12 Oradan da ayrılıp Zeret Vadisi’nde konakladı.

Say.21: 13 Oradan da ayrılıp Amorlular’ın sınırına dek uzanan çölde, Arnon Vadisi’nin karşı yakasında konakladılar. Arnon Moav’la Amorlular’ın ülkesi arasındaki Moav sınırıdır.

Say.21: 14 RAB’bin Savaşları Kitabı’nda şöyle yazılıdır: Sufa topraklarında Vahev Kenti, vadiler, Arnon Vadisi,

Say.21: 15 Ar Kenti’ne dayanan ve Moav sınırı boyunca uzanan vadilerinyamaçları ...”

Say.21: 16 Oradan RAB'bin Musa'ya, "Halkı bir araya topla, onlara suvereceğim" dediği kuyuya, Beer'e*fe* doğru yol aldılar.D Not 21:16 "Beer": "Kuyu" anlamına gelir.

Say.21: 17 O zaman İsrailliler şu ezgiyi söylediler: "Suların fışkırsın, ey kuyu! Ezgi okuyun ona.

Say.21: 18 O kuyu ki, onu önderlerle Halkın soyluları Asayla, değnekle kazdılar."Bundan sonra çölden Mattana'ya,

Say.21: 19 Mattana'dan Nahaliel'e, Nahaliel'den Bamot'a,

Say.21: 20 Bamot'tan Moav topraklarındaki vadiye, çöle bakan PisgaDağı'nın eteklerine gittiler.

Kral Sihon ve Og'un Yenilgisi(Yas.2:26-3:11)

Say.21: 21 İsrailliler Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklarla şu haberi gönderdi:

Say.21: 22 "İzin ver, ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz."

Say.21: 23 Ne var ki Sihon, ülkesinden İsrailliler'in geçmesine izin vermedi. İsrailliler'le savaşmak üzere bütün halkını toplayıp çöle çıktı. Yahesa'ya varınca, İsrailliler'e saldırdı.

Say.21: 24 İsrailliler onu kılıçtan geçirip Arnon'dan Yabbuk'a, Ammonlular'ın sınırına dek uzanan topraklarını aldılar. Az Kenti Ammon sınırını oluşturuyordu.

Say.21: 25 İsrailliler Heşbon ve çevresindeki köylerle birlikte Amorlular'ın bütün kentlerini ele geçirerek orada yaşamaya başladılar.

Say.21: 26 Heşbon Amorlular'ın Kralı Sihon'un kentiydi. Sihon eski Moav Kralı'na karşı savaşmış, Arnon'a dek uzanan topraklarını elinden almıştı.

Say.21: 27 Bunun için ozanlar şöyle diyor: "Heşbon'a gelin, Sihon'un kenti yeniden kurulsun Ve sağlamlaştırılsın.

Say.21: 28 Heşbon'dan ateş, Sihon'un kentinden alev çıktı; Moav'ın Ar Kenti'ni, Arnon tepelerinin efendilerini yakıp yok etti.

Say.21: 29 Vay sana, ey Moav! İlah Kemoş'un halkı, yok oldun! Kemoş senin oğullarının Amorlular'ın Kralı Sihon'a kaçmasını, Kızlarının ona tutsak olmasını önleyemedi.

Say.21: 30 Onları bozguna uğrattık; Heşbon Divon'a dek yıkıma uğradı. Medeva'ya uzanan Nofah'a dek onları yıkıma uğrattık."

Say.21: 31 Böylece İsrail halkı Amorlular'ın ülkesinde yaşamaya başladı.

Say.21: 32 Musa Yazer'i araştırmak için adamlar gönderdi. Sonra İsrailliler Yazer çevresindeki köyleri ele geçirerek orada yaşayan Ammonlular'ı kovdular.

Say.21: 33 Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerlediler. Başan KralıOg'la ordusu onlarla savaşmak için Edrei'de karşılarına çıktı.

Say.21: 34 RAB Musa'ya, "Ondan korkma!" dedi, "Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlular'ın Heşbon'da yaşayan Kralı Sihon'a yaptığının aynısını ona da yapacaksın."

Say.21: 35 Böylece İsrail halkı kimseyi sağ bırakmadan Og'la oğullarını ve ordusunu yok etti, ülkeyi ele geçirdi.

Moav Kralı Balak Balam'ı Çağırıyor

BÖLÜM 22

Say.22: 1 İsrailliler yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağı'nın doğusunda, Eriha karşısında konakladılar.

Say.22: 2 Sippor oğlu Balak İsrailliler'in Amorlular'a neler yaptığını duydu.

Say.22: 3 İsrail halkı kalabalık olduğundan, Moavlılar onlardan korkarak yılgıya düştü.

Say.22: 4 Midyan ileri gelenlerine, "Öküz kırda nasıl otu yiyip tüketirse, bu topluluk da çevremizdeki her şeyi yiyip bitirecek" dediler.O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralı'ydı.

Say.22: 5 Balak, Beor oğlu Balam'ı çağırmak için ulaklar gönderdi.Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki Petor'da yaşıyordu. Balak şöyle dedi: "Mısır'dan çıkıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanıbaşıma yerleşti.

Say.22: 6 Lütfen gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki, onları yener, ülkeden kovarız. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsanacağını, lanetlediğin kişinin lanetleneceğini biliyorum."

Say.22: 7 Moav ve Midyan ileri gelenleri falcılık ücretini alıpgittiler. Balam'a varınca Balak'ın bildirisini ona ilettiler.

Say.22: 8 Balam onlara, "Geceyi burada geçirin" dedi, "RAB'bin bana söyleyecekleri uyarınca size yanıt vereceğim." Bunun üzerine Moav önderleri

geceyi Balam'ın yanında geçirdiler.

Say.22: 9 Tanrı Balam'a gelip, "Evinde kalan bu adamlar kim?" diye sordu.

Say.22: 10 Balam Tanrı'yı şöyle yanıtladı: "Sippor oğlu Moav KralıBalak bana şu bildiriyi gönderdi:

Say.22: 11 'Mısır'dan çıkan halk yeryüzünü kapladı. Gel de benim içinonlara lanet oku. Olur ki, onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım."

Say.22: 12 Ama Tanrı Balam'a, "Onlarla gitme! Bu halka lanet okuma,onlar kutsanmış halktır" dedi.

Say.22: 13 Sabah Balam kalktı, Balak'ın önderlerine, "Ülkenize dönün.Çünkü RAB sizinle gelmeme izin vermiyor" dedi.

Say.22: 14 Moav önderleri dönüp Balak'a, "Balam bizimle gelmedi" dediler.

Say.22: 15 Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve daha saygınbaşka önderler gönderdi.

Say.22: 16 Balam'a gidip şöyle dediler: "Sippor oğlu Balak diyor ki, 'Lütfen yanıma gelmene engel olan hiçbir şeye izin verme.

Say.22: 17 Çünkü seni fazlasıyla ödüllendireceğim, ne istersenyapacağım. Ne olur, gel, benim için bu halka lanet oku."

Say.22: 18 Balam Balak'ın ulaklarına şu yanıtı verdi: "Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, Tanrım RAB'bin buyruğundan öte küçük büyük hiçbir şey yapamam.

Say.22: 19 Lütfen siz de bu gece burada kalın, RAB'bin bana başka birdiyeceği var mı öğreneyim."

Say.22: 20 O gece Tanrı Balam'a gelip, "Madem bu adamlar seniçağırmaya gelmiş, onlarla git; ancak sana ne söylersem onu yap" dedi.

Balam'ın Eşeği

Say.22: 21 Balam sabah kalkıp eşeğine palan vurdu, Moav önderleriylebirlikte gitti.

Say.22: 22 Tanrı onun gidişine öfkelendi. RAB'bin meleği engel olmakiçin yoluna dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki uşağı vardı.

Say.22: 23 Eşek, yalın kılıç yolda durmakta olan RAB'bin meleğini görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi. Balam yola döndürmek için eşeği dövdü.

Say.22: 24 RAB'bin meleği iki bağın arasında iki yanı duvarlı dar biryolda durdu.

Say.22: 25 Eşek RAB'bin meleğini görünce duvara sıkıştı, Balam'ınayağını ezdi. Balam eşeği yine dövdü.

Say.22: 26 RAB'bin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar biryerde durdu.

Say.22: 27 Eşek RAB'bin meleğini görünce, Balam'ın altında yıkıldı.Balam öfkelendi, değneğiyle eşeği dövdü.

Say.22: 28 Bunun üzerine RAB eşeği konuşturdu. Eşek Balam'a, "Sana neyaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?" diye sordu.

Say.22: 29 Balam, "Benimle alay ediyorsun" diye yanıtladı, "Elimdekılıç olsaydı, seni hemen öldürürdüm."

Say.22: 30 Eşek, "Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?" dedi, "Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?" Balam, "Hayır" diye yanıtladı.

Say.22: 31 Bundan sonra RAB Balam'ın gözlerini açtı. Balam yalın kılıçyolda durmakta olan RAB'bin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı.

Say.22: 32 RAB'bin meleği, "Neden üç kez eşeğini dövdün?" diye sordu,"Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor.

Say.22: 33 Eşek beni gördü, üç kez önümden saptı. Eğer yoldansapmasaydı, seni öldürür, onu sağ bırakırdım."

Say.22: 34 Balam RAB'bin meleğine, "Günah işledim" dedi, "Beni engellemek için yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim."

Say.22: 35 RAB'bin meleği, "Adamlarla git" dedi, "Ama yalnız sana söyleyeceklerimi söyleyeceksin." Böylece Balam Balak'ın önderleriyle gitti.

Say.22: 36 Balak Balam'ın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnonkıyısında, sınırın en uzak köşesindeki Moav Kenti'ne gitti.

Say.22: 37 Balam'a, "Seni çağırmak için adam gönderdiğimde nedengelmedin?" dedi, "Seni ödüllendirmeye gücüm yetmez mi?"

Say.22: 38 Balam, "İşte şimdi geldim" diye yanıtladı, "Ama ne diyebilirim ki? Ancak Tanrı'nın bana buyurduklarını söyleyeceğim."

Say.22: 39 Bundan sonra Balam Balak'la yola çıkarak Kiryat-Husot'a gitti.

Say.22: 40 Balak sığırlar, davarlar kurban etti, Balam'la yanındaki önderlere et gönderdi.

Say.22: 41 Sabah Balak Balam'ı Bamot-Baal'a çıkardı. Balam oradan İsrail halkının bir kesimini görebildi.

Balam'ın İlk Bildirisi

BÖLÜM 23

Say.23: 1 Balam Balak'a, "Burada benim için yedi sunak kur ve yediboğayla yedi koç hazırla" dedi.

Say.23: 2 Balak onun dediğini yaptı. Balak'la Balam her sunağınüstünde birer boğayla koç sundular.

Say.23: 3 Sonra Balam Balak'a, "Ben az öteye gideceğim, sen yakmalık sununun* yanında bekle" dedi, "Olur ki, RAB karşıma çıkar. Bana ne açıklarsa, sana bildiririm." Sonra çıplak bir tepeye çıktı.

Say.23: 4 Tanrı Balam'a göründü. Balam Tanrı'ya, "Yedi sunak kurdum,her sunağın üstünde birer boğayla koç sundum" dedi.

Say.23: 5 RAB Balam'a ne söylemesi gerektiğini bildirerek, "Balak'agit, ona şu haberi ilet" dedi.

Say.23: 6 Böylece Balam Balak'ın yanına döndü. Onun Moav önderleriylebirlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü.

Say.23: 7 Sonra şu bildiriyi iletti: "Balak beni Aram'dan, Moav Kralı beni doğu dağlarından getirdi. 'Gel, benim için Yakup soyuna lanet oku dedi, 'Gel, İsrail'in yıkımını dile.

Say.23: 8 Tanrı'nın lanetlemediğini Ben nasıl lanetlerim? RAB'bin yıkımını istemediği kişinin yıkımını Ben nasıl isteyebilirim?

Say.23: 9 Kayaların doruğundan görüyorum onları, Tepelerden bakıyorum onlara. Tek başına yaşayan, Uluslardan kendini soyutlayan Bir halk görüyorum.

Say.23: 10 Kim Yakup soyunun tozunu Ve İsrail'in dörtte birini sayabilir? Doğru kişilerin ölümüyle öleyim, Sonum onlarınki gibi olsun!"

Say.23: 11 Balak Balam'a, "Bana ne yaptın?" dedi, "Düşmanlarıma lanetokuyasın diye seni getirdim. Oysa sen onları kutsadın!"

Say.23: 12 Balam, "Ben ancak RAB'bin söylememi istediği şeylerisöylemeliyim" diye yanıtladı.

Balam'ın İkinci Bildirisi

Say.23: 13 Bunun üzerine Balak, "Ne olur, benimle gel" dedi, "Onları görebileceğin başka bir yere gidelim. Onların hepsini görmeyeceksin, bir kesimini göreceksin. Oradan onlara benim için lanet oku."

Say.23: 14 Böylece Balak Balam'ı Pisga Dağı'ndaki Gözcüler Yaylası'nagötürdü. Orada yedi sunak kurdu, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

Say.23: 15 Balam Balak'a, "Az ötede RAB'be danışacağım, sen buradayakmalık sununun* yanında bekle" dedi.

Say.23: 16 RAB Balam'a göründü, ne söylemesi gerektiğini bildirerek,"Balak'a git, ona şu haberi ilet" dedi.

Say.23: 17 Böylece Balam Balak'ın yanına döndü, onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü. Balak, "RAB ne dedi?" diye sordu.

Say.23: 18 Balam şu bildiriyi iletti: "Ey Balak, uyan ve dinle; Ey Sippor oğlu, bana kulak ver.

Say.23: 19 Tanrı insan değil ki, Yalan söylesin; İnsan soyundan değil ki, Düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmez mi?

Say.23: 20 Kutsamak için bana buyruk verildi; O kutsadı, ben değiştiremem.

Say.23: 21 Yakup soyunda suç bulunmadı, Ne de İsrail'de kötülük. Tanrıları RAB aralarındadır, Aralarındaki kral olarak Adına sevinç çığlıkları atıyorlar.

Say.23: 22 Tanrı onları Mısır'dan çıkardı, O'nun yaban öküzü gibi gücü var.

Say.23: 23 Yakup soyuna yapılan büyü tutmaz; İsrail'e karşı falcılık etkili olmaz. Şimdi Yakup ve İsrail için, 'Tanrı neler yaptı! denecek.

Say.23: 24 İşte halk bir dişi aslan gibi uyanıyor. Avını yiyip bitirmedikçe, Öldürülenlerin kanını içmedikçe rahat etmeyen aslan gibi kalkıyor."

Say.23: 25 Bunun üzerine Balak, "Onlara ne lanet oku, ne de onları kutsa!" dedi.

Say.23: 26 Balam, "RAB ne derse onu yapmalıyım dememiş miydim sana?"diye yanıtladı.

Balam'ın Üçüncü Bildirisi

Say.23: 27 Sonra Balak Balam'a, "Ne olur, gel, seni başka bir yere götüreyim" dedi, "Olur ki, Tanrı oradan benim için onlara lanet okumana izin verir."

Say.23: 28 Böylece Balam'ı çöle bakan Peor Dağı'nın tepesine götürdü.

Say.23: 29 Balam, "Burada benim için yedi sunak kurup yedi boğaylayedi koç hazırla" dedi.

Say.23: 30 Balak onun dediğini yaptı, her sunağın üstünde birerboğayla koç sundu.

BÖLÜM 24

Say.24: 1 Balam, RAB'bin İsrail halkını kutsamaktan hoşnut olduğunu anlayınca, önceden yaptığı gibi gidip fala başvurmadı, yüzünü çöle çevirdi.

Say.24: 2 Baktı, İsrail'in oymak oymak yerleştiğini gördü. Tanrı'nınRuhu onun üzerine inince,

Say.24: 3 şu bildiriyi iletti: "Beor oğlu Balam, Gözü açılmış olan,

Say.24: 4 Tanrı'nın sözlerini duyan, Her Şeye Gücü Yeten'in görümlerini gören, Yere kapanan, Tanrı'nın gözlerini açtığı kişi bildiriyor:

Say.24: 5 'Ey Yakup soyu, çadırların, Ey İsrail, konutların ne güzel!

Say.24: 6 Yayılıyorlar vadiler gibi, Irmak kıyısında bahçeler gibi, RAB'bin diktiği öd ağaçları gibi, Su kıyısındaki sedir ağaçları gibi.

Say.24: 7 Kovalarından sular akacak, Tohumları bol suyla sulanacak. Kralları Agak'tan büyük olacak, Krallığı yüceltilecek.

Say.24: 8 Tanrı onları Mısır'dan çıkardı, O'nun yaban öküzü gibi gücü var. Düşmanı olan ulusları yiyip bitirecek, Kemiklerini parçalayacak, Oklarıyla onları deşecekler.

Say.24: 9 Aslan gibi, dişi aslan gibi Yere çömelir, yatarlar, Kim onları uyandırmaya cesaret edebilir? Seni kutsayan kutsansın, Seni lanetleyen lanetlensin!"

Say.24: 10 Balam'a öfkelenen Balak ellerini birbirine vurarak,"Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni çağırdım" dedi, "Oysa üçkez onları kutsadın.

Say.24: 11 Haydi, hemen evine dön! Seni ödüllendireceğimi söylemiştim.Ama RAB seni ödül almaktan yoksun bıraktı."

Say.24: 12-13 Balam şöyle karşılık verdi: "Bana gönderdiğin ulaklara,'Balak

sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile,RAB'bin buyruğundan öte iyi kötü hiçbir şey yapamam. Ancak RABne derse onu söylerim dememiş miydim?

Say.24: 14 İşte şimdi halkıma dönüyorum. Gel, bu halkın gelecektehalkına neler yapacağını sana bildireyim."

Balam'ın Dördüncü Bildirisi

Say.24: 15 Sonra Balam şu bildiriyi iletti: "Beor oğlu Balam, Gözü açılmış olan,

Say.24: 16 Tanrı'nın sözlerini duyan, Yüceler Yücesi'nin bilgisine kavuşan, Her Şeye Gücü Yeten'in görümlerini gören, Yere kapanan, Tanrı'nın gözlerini açtığı kişi bildiriyor:

Say.24: 17 'Onu görüyorum, ama şimdilik değil, Ona bakıyorum, ama yakından değil. Yakup soyundan bir yıldız çıkacak, İsrail'den bir önder*ff* yükselecek. Moavlılar'ın alınlarını, Şetoğulları'nın başlarını ezecek.D Not 24:17 "Önder": İbranice "Asa".

Say.24: 18 Düşmanı olan Edom ele geçirilecek, Evet, Seir alınacak, Ama İsrail güçlenecek.

Say.24: 19 Yakup soyundan gelen kişi önderlik edecek, Kentte sağ kalanları yok edecek."

Balam'ın Son Bildirileri

Say.24: 20 Balam Amalekliler'i görünce şu bildiriyi iletti: "Amalek halkı uluslar arasında birinciydi, Ama sonu yıkım olacak."

Say.24: 21 Kenliler'i görünce de şu bildiriyi iletti: "Yaşadığınız yer güvenli, Yuvanız kayalarda kurulmuş;

Say.24: 22 Ama, ey Kenliler, Asurlular sizi tutsak edince, Yanıp yok olacaksınız."

Say.24: 23 Balam bildirisini iletmeyi sürdürdü: "Ah, bunu yapan Tanrı'ysa, Kim sağ kalabilir?

Say.24: 24 Kittim*fg* kıyılarından gemiler gelecek, Asur'la Ever'i dize getirecekler, Kendileri de yıkıma uğrayacak."D Not 24:24 "Kittim": Bugünkü Kıbrıs.

Say.24: 25 Bundan sonra Balam kalkıp evine döndü, Balak da kendiyoluna gitti.

İsrailliler Peor'da Günaha Giriyor

BÖLÜM 25

Say.25: 1 İsrailliler Şittim'de yaşarken, erkekleri Moavlı kadınlarlazina etmeye başladı.

Say.25: 2 Bu kadınlar kendi ilahlarına kurban sunarken İsrailliler'i de çağırdılar. İsrail halkı yiyeceklerden yedi ve onların ilahlarına taptı.

Say.25: 3 Böylece Baal-Peor'a bağlandılar. RAB bu yüzden onlaraöfkelendi.

Say.25: 4 Musa'ya, "Bu halkın bütün önderlerini gündüz benim önümdeöldür" dedi, "Öyle ki, İsrail halkına öfkem yatışsın."

Say.25: 5 Bunun üzerine Musa İsrail yargıçlarına, "Her biriniz kendiadamlarınız arasında Baal-Peor'a bağlanmış olanları öldürün" dedi.

Say.25: 6 O sırada İsrailli bir adam geldi, Musa'nın ve Buluşma Çadırı'nın girişinde ağlayan İsrail topluluğunun gözü önünde kardeşine Midyanlı bir kadın getirdi.

Say.25: 7 Bunu gören Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas topluluktanayrılıp eline bir mızrak aldı.

Say.25: 8 İsrailli'nin ardına düşerek çadıra girdi ve mızrağı ikisinebirden sapladı. Mızrak hem İsrailli'nin, hem de Midyanlı kadınınkarnını delip geçti. Böylece İsrail'i yok eden hastalık dindi.

Say.25: 9 Hastalıktan ölenlerin sayısı 24 000 kişiydi.

Say.25: 10 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.25: 11 "Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas İsrail halkınaöfkemin dinmesine neden oldu. Çünkü o, aralarında benim adımabüyük kıskançlık duydu. Bu yüzden onları kıskançlıktan büsbütünyok etmedim.

Say.25: 12 Ona de ki, 'Onunla bir esenlik antlaşması yapacağım.

Say.25: 13 Kendisi ve soyundan gelenler için kalıcı bir kâhinlikantlaşması olacak bu. Çünkü o Tanrısı için kıskançlık duydu veİsrail halkının günahlarını bağışlattı."

Say.25: 14 Midyanlı kadınla birlikte öldürülen İsrailli,Şimonoğulları'nın bir aile başıydı ve adı Salu oğlu Zimri'ydi.

Say.25: 15 Öldürülen kadın ise Midyanlı bir aile başı olan Sur'un kızıKozbi'ydi.

Say.25: 16-17 RAB Musa'ya, "Midyanlılar'ı düşman say ve yok et" dedi,

Say.25: 18 “Çünkü Peor olayında ve bunun sonucunda ölümcül hastalıkçıktığı gün öldürülen kızkardeşleri Midyanlı önderin kızı Kozbi olayında kurdukları tuzaklarla sizi aldatarak düşmanca davrandılar.”

İkinci Sayım

BÖLÜM 26

Say.26: 1-2 Ölümcül hastalık son bulunca RAB, Musa’yla Kâhin Harun oğlu Elazar’a, “İsrail topluluğunun ailelerine göre sayımını yapın” dedi, “Savaşabilecek durumdaki yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekleri sayın.”

Say.26: 3-4 Bunun üzerine Musa’yla Kâhin Elazar, Şeria Irmağı’nın yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında halka, “RAB’bin Musa’ya verdiği buyruk uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki erkekleri sayın” dediler. Mısır’dan çıkan İsrailliler şunlardı:

Say.26: 5 İsrail’in ilk doğanı Ruben’in soyundan gelen Rubenoğulları:Hanok soyundan Hanok boyu, Pallu soyundan Pallu boyu,

Say.26: 6 Hesron soyundan Hesron boyu, Karmi soyundan Karmi boyu.

Say.26: 7 Ruben boyları bunlardı, sayıları 43 730 kişiydi.

Say.26: 8 Pallu’nun oğlu Eliav,

Say.26: 9 Eliav’ın oğulları Nemuel, Datan ve Aviram’dı. Bunlar topluluğun seçtiği, Musa’yla Harun’a, dolayısıyla RAB’be başkaldırarak Korah’ın yandaşlarına katılan Datan’la Aviram’dı.

Say.26: 10 Yer yarılıp onları Korah’la birlikte yutunca yok oldular. Ateş Korah’ın iki yüz elli yandaşını yakıp yok etti. Böylece başkalarına bir uyarı oldular.

Say.26: 11 Korah’ın oğulları ise ölmedi.

Say.26: 12 Boylarına göre Şimonoğulları şunlardı:Nemuel soyundan Nemuel boyu, Yamin soyundan Yamin boyu, Yakinsoyundan Yakin boyu,

Say.26: 13 Zerah soyundan Zerah boyu, Şaul soyundan Şaul boyu.

Say.26: 14 Şimon boyları bunlardı, sayıları 22 200 kişiydi.

Say.26: 15 Boylarına göre Gadoğulları şunlardı:Sefon soyundan Sefon boyu, Hagi soyundan Hagi boyu, Şuni soyundanŞuni boyu,

Say.26: 16 Ozni soyundan Ozni boyu, Eri soyundan Eri boyu,

Say.26: 17 Arot soyundan Arot boyu, Areli soyundan Areli boyu.

Say.26: 18 Gad boyları bunlardı, sayıları 40 500 kişiydi.

Say.26: 19 Yahuda'nın iki oğlu Er'le Onan Kenan ülkesinde ölmüşlerdi.

Say.26: 20 Boylarına göre Yahudaoğulları şunlardı:Şela soyundan Şela boyu, Peres soyundan Peres boyu, Zerahsoyundan Zerah boyu.

Say.26: 21 Peres soyundan gelenler şunlardı: Hesron soyundan Hesronboyu, Hamul soyundan Hamul boyu.

Say.26: 22 Yahuda boyları bunlardı, sayıları 76 500 kişiydi.

Say.26: 23 Boylarına göre İssakaroğulları şunlardı:Tola soyundan Tola boyu, Puvva soyundan Puvva boyu,

Say.26: 24 Yaşuv soyundan Yaşuv boyu, Şimron soyundan Şimron boyu.

Say.26: 25 İssakar boyları bunlardı, sayıları 64 300 kişiydi.

Say.26: 26 Boylarına göre Zevulunoğulları şunlardı:Seret soyundan Seret boyu, Elon soyundan Elon boyu, Yahleelsoyundan Yahleel boyu.

Say.26: 27 Zevulun boyları bunlardı, sayıları 60 500 kişiydi.

Say.26: 28 Boylarına göre Yusuf'un oğulları: Manaşşe ve Efrayim.

Say.26: 29 Manaşşe soyundan gelenler:Makir soyundan Makir boyu -Makir Gilat'ın babasıydı- Gilatsoyundan Gilat boyu.

Say.26: 30 Gilat soyundan gelenler şunlardı:İezer soyundan İezer boyu, Helek soyundan Helek boyu,

Say.26: 31 Asriel soyundan Asriel boyu, Şekem soyundan Şekem boyu,

Say.26: 32 Şemida soyundan Şemida boyu, Hefer soyundan Hefer boyu.

Say.26: 33 Hefer oğlu Selofhat'ın oğulları olmadı; yalnız Mahla, Noa,Hogla, Milka ve Tirsa adında kızları vardı.

Say.26: 34 Manaşşe boyları bunlardı, sayıları 52 700 kişiydi.

Say.26: 35 Boylarına göre Efrayim soyundan gelenler şunlardı:Şutelah soyundan Şutelah boyu, Beker soyundan Beker boyu, Tahansoyundan Tahan boyu.

Say.26: 36 Şutelah soyundan gelenler şunlardı: Eran soyundan Eran boyu.
Say.26: 37 Efrayim boyları bunlardı, sayıları 32 500 kişiydi.Boylarına göre Yusuf'un soyundan gelenler bunlardı.

Say.26: 38 Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler:Bala soyundan Bala boyu, Aşbel soyundan Aşbel boyu, Ahiramsoyundan Ahiram boyu,

Say.26: 39 Şufam soyundan Şufam boyu, Hufam soyundan Hufam boyu.

Say.26: 40 Bala'nın oğulları Ard'la Naaman'dı. Ard soyundan Ard boyu, Naaman soyundan Naaman boyu.

Say.26: 41 Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler bunlardı,sayıları 45 600 kişiydi.

Say.26: 42 Boylarına göre Dan soyundan gelenler şunlardı: Şuham soyundan Şuham boyu. Dan boyu buydu.

Say.26: 43 Hepsi Şuham boyundandı, sayıları 64 400 kişiydi.

Say.26: 44 Boylarına göre Aşer soyundan gelenler:Yimna soyundan Yimna boyu, Yişvi soyundan Yişvi boyu, Beriasoyundan Beria boyu.

Say.26: 45 Beria soyundan gelenler: Hever soyundan Hever boyu, Malkiel soyundan Malkiel boyu.

Say.26: 46 Aşer'in Serah adında bir kızı vardı.

Say.26: 47 Aşer boyları bunlardı, sayıları 53 400 kişiydi.

Say.26: 48 Boylarına göre Naftali soyundan gelenler:Yahseel soyundan Yahseel boyu, Guni soyundan Guni boyu,

Say.26: 49 Yeser soyundan Yeser boyu, Şillem soyundan Şillem boyu.

Say.26: 50 Boylarına göre Naftali boyları bunlardı, sayıları 45 400kişiydi.

Say.26: 51 Sayılan İsrailliler'in toplamı 601 730 erkekti.

Say.26: 52 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.26: 53 "Adlarının sayısına göre ülke bunlara pay olarakbölüştürülecek.

Say.26: 54 Sayıca çok olana büyük, sayıca az olana küçük payvereceksin. Her oymağa kişi sayısına göre pay verilecek.

Say.26: 55 Ancak ülke kura ile dağıtılacak. Herkesin payı, ataoymağının adına

göre olacak.

Say.26: 56 Küçük, büyük her oymağın payı kurayla dağıtılacak.”

Say.26: 57 Boylarına göre sayılan Levililer şunlardı:Gerşon soyundan Gerşon boyu, Kehat soyundan Kehat boyu, Merarisoyundan Merari boyu.

Say.26: 58 Şunlar da Levili boylardı:Livni boyu, Hevron boyu, Mahli boyu, Muşi boyu, Korah boyu.Kehat Amram’ın babasıydı.

Say.26: 59 Amram’ın karısı Mısır’da doğan, Levi soyundan gelme Yokevet’ti. Amram’a Harun’u, Musa’yı ve kızkardeşleri Miryam’ı doğurdu.

Say.26: 60 Harun Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar’ın babasıydı.

Say.26: 61 Nadav’la Avihu RAB’bin önünde kurallara aykırı bir ateşsunarken öldüler.

Say.26: 62 Levililer’den sayılan bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler 23 000 kişiydi. Bunlar öbür İsrailliler’le birlikte sayılmadılar. Çünkü öbür İsrailliler arasında onlara pay verilmemişti.

Say.26: 63 Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarındaMusa’yla Kâhin Elazar’ın saydıkları İsrailliler bunlardı.

Say.26: 64 Ancak, bu sayılanların arasında Musa’yla Kâhin Harun’unSina Çölü’nde saymış olduğu İsrailliler’den kimse yoktu.

Say.26: 65 Çünkü RAB o dönemde sayımı yapılan İsrailliler’in kesinlikle çölde öleceğini söylemişti. Onlardan Yefunne oğlu Kalev’le Nun oğlu Yeşu’dan başka kimse sağ kalmamıştı.

Selofhat’ın Kızları(Say.36:1-12)

BÖLÜM 27

Say.27: 1-2 Yusuf oğlu Manaşşe’nin boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat oğlu Hefer oğlu Selofhat’ın Mahla, Noa, Hogla, Milka, Tirsa adındaki kızları, Buluşma Çadırı’nın girişinde Musa’nın, Kâhin Elazar’ın, önderlerin ve bütün topluluğun önüne gelip şöyle dediler:

Say.27: 3 “Babamız çölde öldü. RAB’be başkaldıran Korah’ın yandaşları arasında değildi. İşlemiş olduğu günahtan ötürü öldü. Oğulları olmadı.

Say.27: 4 Erkek çocuğu olmadı diye babamızın adı kendi boyu arasından neden yok olsun? Babamızın kardeşleri arasında bize de mülk verin.”

Say.27: 5 Musa onların davasını RAB'be götürdü.

Say.27: 6 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.27: 7 "Selofhat'ın kızları doğru söylüyor. Onlara amcalarıyla birlikte miras olarak mülk verecek, babalarının mirasını onlara aktaracaksın.

Say.27: 8 "İsrailliler'e de ki, 'Bir adam erkek çocuğu olmadan ölürse, mirasını kızına vereceksiniz.

Say.27: 9 Kızı yoksa mirasını kardeşlerine,

Say.27: 10 kardeşleri yoksa amcalarına vereceksiniz.

Say.27: 11 Amcaları da yoksa, mirasını bağlı olduğu boyda kendisine en yakın akrabasına vereceksiniz. Yakını mirası mülk edinsin. Musa'ya verdiğim buyruk uyarınca, İsrailliler için kesin bir kural olacak bu."

Yeşu Musa'nın Yerine Geçecek(Yas.31:1-8)

Say.27: 12 Bundan sonra RAB Musa'ya, "Haavarim dağlık bölgesine çık,İsrailliler'e vereceğim ülkeye bak" dedi,

Say.27: 13 "Ülkeyi gördükten sonra, ağabeyin Harun gibi sen de ölüpatalarına kavuşacaksın.

Say.27: 14 Çünkü ikiniz de Zin Çölü'nde buyruğuma karşı çıktınız. Topluluk sularda bana başkaldırdığında, onların önünde kutsallığımı önemsemediniz." -Bunlar Zin Çölü'ndeki Kadeş'te Meriva sularıdır.-

Say.27: 15-16 Musa, "Bütün insan ruhlarının Tanrısı RAB bu topluluğabir önder atasın" diye karşılık verdi,

Say.27: 17 "O kişi topluluğun önünde yürüsün ve topluluğu yönetsin.Öyle ki, RAB'bin topluluğu çobansız koyunlar gibi kalmasın."

Say.27: 18 Bunun üzerine RAB, "Kendisinde RAB'bin Ruhu bulunan Nunoğlu Yeşu'yu yanına al, üzerine elini koy" dedi,

Say.27: 19 "Onu Kâhin Elazar'la bütün topluluğun önüne çıkar vehepsinin önünde görevlendir.

Say.27: 20 Bütün İsrail topluluğu sözünü dinlesin diye ona yetkinden ver.

Say.27: 21 Kâhin Elazar'ın önüne çıkacak; kâhin, Yeşu için Urim* aracılığıyla RAB'be danışacak. Bu yöntemle Elazar Yeşu'yu ve bütün halkı yönlendirecek."

Say.27: 22 Musa RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşu'yu KâhinElazar'ın ve bütün topluluğun önüne götürdü.

Say.27: 23 RAB'bin buyruğu uyarınca ellerini üzerine koyarak onu görevlendirdi.

Günlük Sunular(Çık.29:38-46)

BÖLÜM 28

Say.28: 1 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.28: 2 "İsrailliler'e buyur ve de ki, 'Bana sunacağınız sunuyu -yakılan sunu ve beni hoşnut eden koku olarak sunacağınız yiyeceği- belirlenen zamanda sunmaya dikkat edeceksiniz.

Say.28: 3 Onlara de ki, 'RAB'be sunacağınız yakılan sunu şudur: Günlük yakmalık sunu* olarak her gün bir yaşında kusursuz iki erkek kuzu sunacaksınız.

Say.28: 4 Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun.

Say.28: 5 Kuzuyla birlikte tahıl sunusu* olarak dörtte bir hin*fh* sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa*fı* ince un sunacaksınız.D Not 28:5,7 "Dörtte bir hin": Yaklaşık 0.9 lt. 28:5 "Onda bir efa": Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 13,20-21,28-29 ayetlerinde de geçer.

Say.28: 6 Günlük yakmalık sunu, Sina Dağı'nda başlatılan, RAB'bihoşnut eden koku olarak yakılan sunudur.

Say.28: 7 Kuzuyla birlikte dökmelik sunu olarak dörtte bir hin*fh* içki sunacaksınız. Dökmelik sunuyu RAB için kutsal yerde dökeceksiniz.

Say.28: 8 Öbür kuzuyu akşamüstü, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden koku olarak, sabahki gibi tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız."

Şabat Sunuları

Say.28: 9 "'Şabat Günü* bir yaşında kusursuz iki erkek kuzuyla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa*fi* ince un ve onun dökmelik sunusunu sunacaksınız.D Not 28:9 "Onda iki efa": Yaklaşık 2.6 kg. Aynı ifade 12,20-21,28-29 ayetlerinde de geçer.

Say.28: 10 Günlük yakmalık sunuyla* dökmelik sunusu dışında, her ŞabatGünü sunulan yakmalık sunu budur."

Yeni Ay Sunuları

Say.28: 11 “’Her ayın ilk günü, RAB’be yakmalık sunu* olarak iki boğa,bir koç ve bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu sunacaksınız.

Say.28: 12 Her boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa*fj* ince un; koçla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un;D Not 28:12 “Onda üç efa”: Yaklaşık 3.9 kg. Aynı ifade 20-21,28-29 ayetlerinde de geçer.

Say.28: 13 her kuzuyla da tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaksınız. Bu, RAB’bi hoşnut eden koku, yakılan sunu ve yakmalık sunu olacaktır.

Say.28: 14 Her boğayla dökmelik sunu olarak yarım hin*fk*, koçla üçte bir hin*fl*, her kuzuyla dörtte bir hin*fm* şarap sunacaksınız. Yıl boyunca her Yeni Ay’da yapılacak yakmalık sunu budur.D Not 28:14 “Yarım hin”: Yaklaşık 1.8 lt. 28:14 “Üçte bir hin”: Yaklaşık 1.2 lt. 28:14 “Dörtte bir hin”: Yaklaşık 0.9 lt.

Say.28: 15 Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu dışında, RAB’begünah sunusu olarak bir teke sunulacak.”

Fısıh Sunuları(Çık.12:15-20; Lev.23:4-8; Yas.16:1-8)

Say.28: 16 “’RAB’bin Fısıh* kurbanı birinci ayın* on dördüncü günü kesilmelidir.

Say.28: 17 On beşinci gün bayram olacaktır; yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz.

Say.28: 18 İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işleriniziyapmayacaksınız.

Say.28: 19 RAB için yakılan sunu, yakmalık sunu* olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.

Say.28: 20-21 Her boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla onda iki efa, her kuzuyla onda bir efa ince un sunacaksınız;

Say.28: 22 günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu* olarak bir teke sunacaksınız.

Say.28: 23 Her sabah sunacağınız günlük yakmalık sunuya ek olarakbunları da sunacaksınız.

Say.28: 24 Böylece her gün RAB’bi hoşnut eden koku olarak yakılan yiyecek sunusunu yedi gün sunacaksınız. Bunu günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusuna ek olarak sunacaksınız.

Say.28: 25 Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.”

Haftalar Bayramı’nda Sunulacak Sunular(Lev.23:15-22; Yas.16:9-12)

Say.28: 26 “’İlk ürünleri kutlama günü, Haftalar Bayramı’nda* RAB’be yeni tahıl sunusu* sunduğunuzda kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

Say.28: 27 RAB’bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu* olarak iki boğa,bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.

Say.28: 28-29 Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız;

Say.28: 30 günahlarınızı bağışlatmak için de bir teke sunacaksınız.

Say.28: 31 Günlük yakmalık sunuyla tahıl sunusuna ek olarak bunları dökmelik sunuyla birlikte sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.”

Boru Çalma Günü(Lev.23:23-25)

BÖLÜM 29

Say.29: 1 “’Yedinci ayın* birinci günü kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. O gün sizin için boru çalma günü olacak.

Say.29: 2 RAB’bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu* olarak kusursuz birboğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.

Say.29: 3-4 Boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa*fn*, koçla birlikte onda iki efa*fo*, her kuzuyla da onda bir efa*fö* ince un sunacaksınız. D Not 29:3-4 “Onda üç efa”: Yaklaşık 3.9 kg. Aynı ifade 9,14-15ayetlerinde de geçer. 29:3-4 “Onda iki efa”: Yaklaşık 2.6 kg. Aynı ifade 9,14-15ayetlerinde de geçer. 29:3-4 “Onda bir efa”: Yaklaşık 1.3 kg. Aynı ifade 10,14-15ayetlerinde de geçer.

Say.29: 5 Günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu* olarak birteke sunacaksınız.

Say.29: 6 Kurala göre sunacağınız aylık ve günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunulara, tahıl sunularına ek olarak bunları sunacaksınız. Bunlar RAB’bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunulardır.”

Günahları Bağışlatma Günü Sunulacak Sunular(Lev.16:2-34; 23:26-32)

Say.29: 7 “’Yedinci ayın* onuncu günü kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. O gün isteklerinizi denetleyecek, hiç iş yapmayacaksınız.

Say.29: 8 RAB’bi hoşnut eden koku, yakmalık sunu* olarak bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.

Say.29: 9 Boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa,

Say.29: 10 her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız.

Say.29: 11 Günah sunusu* için bir teke sunacaksınız. Günahlarınızıbağışlatmak için sunulan günah sunusu, günlük yakmalık sunuyladökmelik ve tahıl sunularına ek olarak bunları da sunacaksınız.”

Çardak Bayramı’nda Sunulacak Sunular(Lev.23:33-43; Yas.16:13-17)

Say.29: 12 “’Yedinci ayın* on beşinci günü kutsal bir toplantıdüzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Bu bayramıRAB’bin onuruna yedi gün kutlayacaksınız.

Say.29: 13 RAB’bi hoşnut eden koku olarak yakılan sunu, yakmalık sunu* olarak on üç boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. Bu hayvanlar kusursuz olmalı.

Say.29: 14-15 Her boğayla birlikte tahıl sunusu* olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, her koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız.

Say.29: 16 Günah sunusu* için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlükyakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Say.29: 17 “’İkinci gün kusursuz on iki boğa, iki koç ve bir yaşındaon dört erkek kuzu sunacaksınız.

Say.29: 18 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahılsunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.

Say.29: 19 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlükyakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Say.29: 20 “’Üçüncü gün kusursuz on bir boğa, iki koç ve bir yaşındaon dört erkek kuzu sunacaksınız.

Say.29: 21 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahılsunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.

Say.29: 22 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlükyakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Say.29: 23 “’Dördüncü gün kusursuz on boğa, iki koç ve bir yaşında ondört erkek kuzu sunacaksınız.

Say.29: 24 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahılsunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.

Say.29: 25 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlükyakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Say.29: 26 “’Beşinci gün kusursuz dokuz boğa, iki koç ve bir yaşındaon dört erkek kuzu sunacaksınız.

Say.29: 27 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahılsunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.

Say.29: 28 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlükyakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Say.29: 29 “’Altıncı gün kusursuz sekiz boğa, iki koç ve bir yaşındaon dört erkek kuzu sunacaksınız.

Say.29: 30 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahılsunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.

Say.29: 31 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlükyakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Say.29: 32 “’Yedinci gün kusursuz yedi boğa, iki koç ve bir yaşındaon dört erkek kuzu sunacaksınız.

Say.29: 33 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahılsunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.

Say.29: 34 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlükyakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Say.29: 35 “’Sekizinci gün bir toplantı düzenleyecek, gündelikişlerinizi yapmayacaksınız.

Say.29: 36 Yakmalık sunu, yakılan sunu, RAB’bi hoşnut eden koku olarakkusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.

Say.29: 37 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahılsunularını ve

dökmelik sunuları sunacaksınız.

Say.29: 38 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlükyakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Say.29: 39 “’Adadığınız adaklar ve gönülden verdiğiniz sunuların yanısıra, bayramlarınızda RAB’be yakmalık, tahıl, dökmelik ve esenlik sunularınız* olarak bunları sunun.”

Say.29: 40 Musa RAB’bin kendisine buyurduğu her şeyi İsrailliler’e anlattı.

Adaklarla İlgili Kurallar

BÖLÜM 30

Say.30: 1 Musa İsrail’in oymak önderlerine şöyle dedi: “RAB şöyle buyurdu:

Say.30: 2 ‘Eğer bir adam RAB’be adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, verdiği sözü bozmayacak, ağzından her çıkanı yerine getirecek.

Say.30: 3 “’Genç bir kadın babasının evindeyken RAB’be adak adar yada kendini yükümlülük altına sokarsa,

Say.30: 4 babası da onun RAB’be adadığı adağı ve kendini yükümlülük altına soktuğunu duyar, ona karşı çıkmazsa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak.

Say.30: 5 Ama babası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak; RAB onu bağışlayacak, çünkü babası ona engel olmuştur.

Say.30: 6 “’Eğer kadın adak adadıktan ya da düşünmeden kendini yükümlülük altına soktuktan sonra evlenirse,

Say.30: 7 kocası da bunu duyar ve aynı gün ona karşı çıkmazsa, adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak.

Say.30: 8 Ama kocası bunu duyduğu gün engel olur, kadının adadığı adağı ya da düşünmeden kendini altına soktuğu yükümlülüğü geçerli saymazsa, RAB kadını bağışlayacaktır.

Say.30: 9 “’Dul ya da boşanmış bir kadının adadığı adak, kendini yükümlülük altına soktuğu her şey geçerli sayılacak.

Say.30: 10 “’Eğer bir kadın evliyken bir adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa,

Say.30: 11 kocası da bunu duyar, karşı çıkmaz, ona engel olmazsa, kadının adadığı bütün adaklar ya da kendini altına soktuğu her yükümlülük geçerli sayılacak.

Say.30: 12 Ama kocası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı bütün adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak. Kocası geçersiz kılmıştır, RAB kadını bağışlayacak.

Say.30: 13 Kocası, kadının kendi isteklerini denetlemesi için adadığı adağı ya da ant içerek kendini altına soktuğu yükümlülüğü onaylayabilir ya da geçersiz kılabilir.

Say.30: 14 Eğer kocası bir gün içinde bu konuda ona karşı çıkmazsa, bütün adaklarını ya da yükümlülüklerini onaylamış olur. Onları duyduğu gün kadına karşı çıkmamakla onaylamış sayılır.

Say.30: 15 Eğer onları duyduktan bir süre sonra engel olursa, kadının suçundan kocası sorumlu olacaktır.”

Say.30: 16 Erkekle karısı, babayla evinde yaşayan genç kızı arasındaki ilişki konusunda RAB’bin Musa’ya buyurduğu kurallar bunlardır.

Midyanlılar’dan Öç Alınıyor

BÖLÜM 31

Say.31: 1-2 RAB Musa’ya, “Midyanlılar’dan İsraillilerin öcünü al; sonra ölüp atalarına kavuşacaksın” dedi.

Say.31: 3 Bunun üzerine Musa halka, “Midyanlılar’a karşı savaşmak ve onlardan RAB’bin öcünü almak üzere aranızdan adamlar silahlandırın” dedi,

Say.31: 4 “Savaşa İsrail’in her oymağından bin kişi gönderin.”

Say.31: 5 Böylece İsrail’in her oymağından biner kişi olmak üzere 12.000 kişi seçilip savaşa hazırlandı.

Say.31: 6 Musa onları -her oymaktan biner kişiyi- ve Kâhin Elazar oğlu Pinehas’ı savaşa gönderdi. Pinehas yanına kutsal yere ait bazı eşyaları ve çağrı borazanlarını aldı.

Say.31: 7 RAB’bin Musa’ya verdiği buyruk uyarınca, Midyanlılar’a savaşaçıp bütün erkekleri öldürdüler.

Say.31: 8 Öldürdükleri arasında beş Midyan kralı -Evi, Rekem, Sur, Hurve Reva- da vardı. Beor oğlu Balam’ı da kılıçla öldürdüler.

Say.31: 9 Midyanlı kadınlarla çocuklarını tutsak alıp bütün hayvanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar.

Say.31: 10 Midyanlılar'ın yaşadığı bütün kentleri, obaları ateşe verdiler.

Say.31: 11 İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün malları yanlarına aldılar.

Say.31: 12 Tutsaklarla yağmalanmış malları Şeria Irmağı'nın yanında, Eriha karşısında, Moav ovalarındaki ordugahta konaklayan Musa'yla Kâhin Elazar'a ve İsrail topluluğuna getirdiler.

Say.31: 13 Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önderleri onları karşılamak için ordugahın dışına çıktılar.

Say.31: 14 Musa savaştan dönen ordu komutanlarına -binbaşılara, yüzbaşılara- öfkelendi.

Say.31: 15 Onlara, "Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?" diye çıkıştı,

Say.31: 16 "Bu kadınlar Balam'ın verdiği öğüde uyarak Peor olayında İsrailliler'in RAB'be ihanet etmesine neden oldular. Bu yüzden RAB'bin topluluğu arasında ölümcül hastalık başgösterdi.

Say.31: 17 Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün.

Say.31: 18 Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın.

Say.31: 19 "Aranızda birini öldüren ya da öldürülen birine dokunanherkes yedi gün ordugahın dışında kalsın. Üçüncü ve yedinci günkendinizi de tutsaklarınızı da günahtan arındıracaksınız.

Say.31: 20 Her giysiyi, deriden, keçi kılından, tahtadan yapılmış hernesneyi arındıracaksınız."

Say.31: 21 Bundan sonra Kâhin Elazar, savaştan dönen askerlere,"RAB'bin Musa'ya buyurduğu yasanın kuralı şudur" dedi,

Say.31: 22-23 "Altını, gümüşü, tuncu*, demiri, kalayı, kurşunu -ateşedayanıklı her nesneyi- ateşten geçireceksiniz; ancak bundan sonratemiz sayılacak. Ayrıca temizlenme suyuyla da arındıracaksınız.Ateşe dayanıklı olmayan nesneleri sudan geçireceksiniz.

Say.31: 24 Yedinci gün giysilerinizi yıkayın. Böylece temizsayılacaksınız. Sonra ordugaha girebilirsiniz."

Yağmalanan Malın Paylaştırılması

Say.31: 25 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.31: 26 "Sen, Kâhin Elazar ve topluluğun aile başları ele geçirileninsanlarla hayvanları sayacaksınız.

Say.31: 27 Ele geçirilenleri savaşa katılan askerlerle topluluğun gerikalanı arasında paylaştıracaksınız.

Say.31: 28 Savaşa katılan askerlere düşen paydan -insan, sığır, eşek,davardan- vergi olarak RAB'be beş yüzde bir pay ayıracaksın.

Say.31: 29 Bu vergiyi askerlere düşen yarı paydan alacak, RAB'bearmağan olarak Kâhin Elazar'a vereceksin.

Say.31: 30 Öbür İsrailliler'e düşen yarıdan, gerek insanlardan, gerekhayvanlardan -sığır, eşek, davardan- ellide birini alıp RAB'binKonutu'nun hizmetinden sorumlu olan Levililer'e vereceksin."

Say.31: 31 Musa'yla Kâhin Elazar RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibiyaptılar.

Say.31: 32 Savaşa katılan askerlerin ele geçirdiklerinden kalanlarşunlardı: 675 000 davar,

Say.31: 33 72 000 sığır,

Say.31: 34 61 000 eşek,

Say.31: 35 erkekle yatmamış 32 000 kız.

Say.31: 36 Savaşa katılan askerlere düşen yarı pay da şuydu: 337 500 davar,

Say.31: 37 bunlardan RAB'be vergi olarak 675 davar verildi;

Say.31: 38 36 000 sığır, bunlardan RAB'be vergi olarak 72 sığır verildi;

Say.31: 39 30 500 eşek, bunlardan RAB'be vergi olarak 61 eşek verildi;

Say.31: 40 16 000 kişi, bunlardan RAB'be vergi olarak 32 kişi verildi.

Say.31: 41 Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, RAB'be ayrılanvergiyi Kâhin Elazar'a verdi.

Say.31: 42 Musa'nın savaşa katılan askerlerden alıp İsrailliler'eayırdığı yarı pay şuydu:

Say.31: 43 Topluluğa düşen yarı pay 337 500 davar,

Say.31: 44 36 000 sığır,

Say.31: 45 30 500 eşek,

Say.31: 46 16 000 kişi.

Say.31: 47 Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, İsraililer'e düşen yarı paydan her elli kişiden ve hayvandan birini alıp RAB'bin Konutu'nun hizmetinden sorumlu olan Levililer'e verdi.

Say.31: 48 Ordu komutanları -binbaşılar ve yüzbaşılar- Musa'ya gidip,

Say.31: 49 "Efendimiz, yönetimimiz altındaki askerleri saydık, eksikyok" dediler,

Say.31: 50 "İşte, ele geçirdiğimiz altın eşyaları -pazıbentleri, bilezikleri, yüzükleri, küpeleri, kolyeleri- getirdik. Günahlarımızı bağışlatmak için bunları RAB'be sunuyoruz."

Say.31: 51 Musa'yla Kâhin Elazar altını, her tür işlenmiş altın eşyayıonlardan aldılar.

Say.31: 52 Binbaşı ve yüzbaşılardan alıp RAB'be armağan olaraksundukları altının toplam ağırlığı 16 750 şekeldi*fp*.D Not 31:52 "16 750 şekel": Yaklaşık 190 kg.

Say.31: 53 Savaşa katılan her asker kendine yağmalanmış maldan almıştı.

Say.31: 54 Musa'yla Kâhin Elazar binbaşı ve yüzbaşılardan aldıkları altını İsraililer için RAB'bin önünde bir anımsatma sunusu olarak Buluşma Çadırı'na getirdiler.

Şeria Irmağı'nın Doğusuna Yerleşen Oymaklar(Yas.3:12-22)

BÖLÜM 32

Say.32: 1 Çok sayıda hayvanı olan Rubenliler'le Gadlılar Yazer ve Gilat topraklarının hayvanlar için uygun bir yer olduğunu gördüler.

Say.32: 2-4 Musa'yla Kâhin Elazar'a ve topluluğun önderlerine giderek,"RAB'bin yardımıyla İsrail halkının ele geçirdiği Atarot, Divon, Yazer, Nimra, Heşbon, Elale, Sevam, Nevo, Beon kentlerini içeren bölge hayvanlar için uygun bir yer" dediler, "Kullarınızın da hayvanları var.

Say.32: 5 Bizden hoşnut kaldıysanız, bu ülkeyi mülk olarak bize verinki, Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçmek zorunda kalmayalım."

Say.32: 6 Musa, "İsrailli kardeşleriniz savaşa giderken siz burada

mıkalacaksınız?" diye karşılık verdi,

Say.32: 7 "RAB'bin kendilerine vereceği ülkeye giden İsrailliler'inneden cesaretini kırıyorsunuz?

Say.32: 8 Ülkeyi araştırsınlar diye Kadeş-Barnea'dan gönderdiğimbabalarınız da aynı şeyi yaptılar.

Say.32: 9 Eşkol Vadisi'ne kadar gidip ülkeyi gördükten sonra, RAB'binkendilerine vereceği ülkeye gitmemeleri için İsrailliler'in gözünü korkuttular.

Say.32: 10 O gün RAB öfkelenerek şöyle ant içti:

Say.32: 11 'Madem bütün yürekleriyle ardımca yürümediler, Mısır'dan çıkanlardan yirmi ve daha yukarı yaştakilerin hiçbiri İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek.

Say.32: 12 Kenaz soyundan Yefunne oğlu Kalev'le Nun oğlu Yeşu'danbaşkası orayı görmeyecek. Çünkü onlar bütün yürekleriyle ardımcayürüdüler.

Say.32: 13 İsrailliler'e öfkelenen RAB, gözünde kötülük yapan o kuşakbüsbütün yok oluncaya dek kırk yıl onları çölde dolaştırdı.

Say.32: 14 "İşte, ey günahkârlar soyu, babalarınızın yerine siz geçtiniz ve RAB'bin İsrail'e daha çok öfkelenmesine neden oluyorsunuz.

Say.32: 15 Eğer O'nun ardınca yürümekten vazgeçerseniz, bütün bu halkıyine çölde bırakacak; siz de bu halkın yok olmasına neden olacaksınız."

Say.32: 16 Gadlılar'la Rubenliler Musa'ya yaklaşıp, "Burada hayvanlarımız için ağıllar yapmamıza, çocuklarımız için yeniden kentler kurmamıza izin ver" dediler,

Say.32: 17 "Kendimiz de hemen silahlanıp İsrailliler'i kendilerininolacak ülkeye götürünceye dek onlara öncülük edeceğiz. Ülke halkıyüzünden çocuklarımız surlu kentlerde yaşayacak.

Say.32: 18 Her İsrailli mülküne kavuşmadan evlerimize dönmeyeceğiz.

Say.32: 19 Şeria Irmağı'nın karşı yakasında onlarla birlikte mülk almayacağız, çünkü bizim payımız Şeria Irmağı'nın doğu yakasına düştü."

Say.32: 20 Musa şöyle yanıtladı: "Bu söylediklerinizi yapar, RAB'binönünde savaşa gitmek üzere silahlanıp

Say.32: 21 RAB düşmanlarını kovuncaya dek hepiniz O'nun önünde

Şerialrmağı'nın karşı yakasına silahlı olarak geçerseniz,

Say.32: 22 ülke ele geçirildiğinde dönebilir, RAB'be ve İsrail'e karşıyükümlülüğünüzden özgür olursunuz. RAB'bin önünde bu topraklarsizin olacaktır.

Say.32: 23 "Ama söylediklerinizi yapmazsanız, RAB'be karşı günahişlemiş olursunuz; günahınızın cezasını çekeceğinizi bilmelisiniz.

Say.32: 24 Çocuklarınız için yeniden kentler kurun, davarlarınız içinağıllar yapın. Yeter ki, verdiğiniz sözü yerine getirin."

Say.32: 25 Gadlılar'la Rubenliler, "Efendimiz, bize buyurduğun gibiyapacağız" diye yanıtladılar,

Say.32: 26 "Çoluk çocuğumuz, sığırlarımızla öbür hayvanlarımız burada,Gilat kentlerinde kalacak.

Say.32: 27 Ama buyurduğun gibi, silahlanmış olan herkes RAB'bin önündesavaşmak üzere karşı yakaya geçecek."

Say.32: 28 Musa Gadlılar'la Rubenliler hakkında Kâhin Elazar'a, Nunoğlu Yeşu'ya ve İsrail oymaklarının aile başlarına buyruk verdi.

Say.32: 29 Şöyle dedi: "Gadlılar'la Rubenliler'den silahlanmış olan herkes RAB'bin önünde sizinle birlikte Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçerse, ülkeyi de ele geçirirseniz, Gilat bölgesini miras olarak onlara vereceksiniz.

Say.32: 30 Ama silahlanmış olarak sizinle ırmağın karşı yakasınageçmezlerse, Kenan ülkesinde sizinle miras alacaklar."

Say.32: 31 Gadlılar'la Rubenliler, "RAB'bin bize buyurduğunu yapacağız" dediler,

Say.32: 32 "Silahlanmış olarak RAB'bin önünde Kenan ülkesine gideceğiz. Ama alacağımız mülk Şeria Irmağı'nın doğu yakasında olacak."

Say.32: 33 Böylece Musa Gadlılar'la Rubenliler'e ve Yusuf oğlu Manaşşe oymağının yarısına Amorlular'ın Kralı Sihon'un ülkesiyle Başan Kralı Og'un ülkesini ve çevrelerindeki topraklarla kentleri verdi.

Say.32: 34-36 Gadlılar surlu Divon, Atarot, Aroer, Atrot-Şofan, Yazer,Yogboha, Beytnimra ve Beytharan kentlerini yeniden kurdular,davarları için ağıllar yaptılar.

Say.32: 37-38 Rubenliler Heşbon, Elale, Kiryatayim, Nevo, Baal-Meon-bu son iki ad değiştirildi- ve Sivma kentlerini yenidenkurdular. Kurdukları kentlere yeni adlar verdiler.

Say.32: 39 Manaşşe oğlu Makir'in soyundan gelenler gidip Gilat'ı elegeçirerek, orada yaşayan Amorlular'ı kovdular.

Say.32: 40 Böylece Musa Gilat'ı Manaşşe oğlu Makir'in soyundangelenlere verdi; onlar da oraya yerleştiler.

Say.32: 41 Manaşşe soyundan Yair gidip Amorlular'ın yerleşimbirimlerini ele geçirdi ve bunlara Havvot-Yair*fr* adını verdi.D Not 32:41 "Havvot-Yair": "Yair'in yerleşim birimleri" anlamına gelir.

Say.32: 42 Novah da Kenat'la çevresindeki köyleri ele geçirerek orayakendi adını verdi.

Mısır'dan Moav'a Yolculuk

BÖLÜM 33

Say.33: 1 Musa'yla Harun önderliğinde birlikler halinde Mısır'dan çıkan İsrailliler sırasıyla aşağıdaki yolculukları yaptılar.

Say.33: 2 Musa RAB'bin buyruğu uyarınca sırasıyla yapılan yolculuklarıkayda geçirdi. Yapılan yolculuklar şunlardır:

Say.33: 3 İsrailliler Fısıh* kurbanının ertesi günü -birinci ayın* on beşinci günü- Mısırlılar'ın gözü önünde zafer havası içinde Ramses'ten yola çıktılar.

Say.33: 4 O sırada Mısırlılar RAB'bin yok ettiği ilk doğan çocuklarınıgömüyorlardı; RAB onların ilahlarını yargılamıştı.

Say.33: 5 İsrailliler Ramses'ten yola çıkıp Sukkot'ta konakladılar.

Say.33: 6 Sukkot'tan ayrılıp çöl kenarındaki Etam'da konakladılar.

Say.33: 7 Etam'dan ayrılıp Baal-Sefon'un doğusundaki Pi-Hahirot'adöndüler, Migdol yakınlarında konakladılar.

Say.33: 8 Pi-Hahirot'tan ayrılıp denizden çöle geçtiler. Etam Çölü'ndeüç gün yürüdükten sonra Mara'da konakladılar.

Say.33: 9 Mara'dan ayrılıp on iki su kaynağı ve yetmiş hurma ağacıolan Elim'e giderek orada konakladılar.

Say.33: 10 Elim'den ayrılıp Kızıldeniz* kıyısında konakladılar.

Say.33: 11 Kızıldeniz'den ayrılıp Sin Çölü'nde konakladılar.

Say.33: 12 Sin Çölü'nden ayrılıp Dofka'da konakladılar.

Say.33: 13 Dofka'dan ayrılıp Aluş'ta konakladılar.

Say.33: 14 Aluş'tan ayrılıp Refidim'de konakladılar. Orada halk içiniçecek su yoktu.

Say.33: 15 Refidim'den ayrılıp Sina Çölü'nde konakladılar.

Say.33: 16 Sina Çölü'nden ayrılıp Kivrot-Hattaava'da konakladılar.

Say.33: 17 Kivrot-Hattaava'dan ayrılıp Haserot'ta konakladılar.

Say.33: 18 Haserot'tan ayrılıp Ritma'da konakladılar.

Say.33: 19 Ritma'dan ayrılıp Rimmon-Peres'te konakladılar.

Say.33: 20 Rimmon-Peres'ten ayrılıp Livna'da konakladılar.

Say.33: 21 Livna'dan ayrılıp Rissa'da konakladılar.

Say.33: 22 Rissa'dan ayrılıp Kehelata'da konakladılar.

Say.33: 23 Kehelata'dan ayrılıp Şefer Dağı'nda konakladılar.

Say.33: 24 Şefer Dağı'ndan ayrılıp Harada'da konakladılar.

Say.33: 25 Harada'dan ayrılıp Makhelot'ta konakladılar.

Say.33: 26 Makhelot'tan ayrılıp Tahat'ta konakladılar.

Say.33: 27 Tahat'tan ayrılıp Terah'ta konakladılar.

Say.33: 28 Terah'tan ayrılıp Mitka'da konakladılar.

Say.33: 29 Mitka'dan ayrılıp Haşmona'da konakladılar.

Say.33: 30 Haşmona'dan ayrılıp Moserot'ta konakladılar.

Say.33: 31 Moserot'tan ayrılıp Bene-Yaakan'da konakladılar.

Say.33: 32 Bene-Yaakan'dan ayrılıp Hor-Hagidgat'ta konakladılar.

Say.33: 33 Hor-Hagidgat'tan ayrılıp Yotvata'da konakladılar.

Say.33: 34 Yotvata'dan ayrılıp Avrona'da konakladılar.

Say.33: 35 Avrona'dan ayrılıp Esyon-Gever'de konakladılar.

Say.33: 36 Esyon-Gever'den ayrılıp Zin Çölü'nde -Kadeş'te-konakladılar.

Say.33: 37 Kadeş'ten ayrılıp Edom sınırındaki Hor Dağı'ndakonakladılar.

Say.33: 38 Kâhin Harun RAB'bin buyruğu uyarınca Hor Dağı'na çıktı. İsrailliler'in Mısır'dan çıkışlarının kırkıncı yılı, beşinci ayın birinci günü orada öldü.

Say.33: 39 Hor Dağı'nda öldüğünde Harun 123 yaşındaydı.

Say.33: 40 Kenan ülkesinin Negev bölgesinde yaşayan Kenanlı Arat KralıİsrailliIer'in geldiğini duydu.

Say.33: 41 İsrailliler Hor Dağı'ndan ayrılıp Salmona'da konakladılar.

Say.33: 42 Salmona'dan ayrılıp Punon'da konakladılar.

Say.33: 43 Punon'dan ayrılıp Ovot'ta konakladılar.

Say.33: 44 Ovot'tan ayrılıp Moav sınırındaki İye-Haavarim'de konakladılar.

Say.33: 45 İyim'den*fs* ayrılıp Divon-Gad'da konakladılar.D Not 33:45 "İyim", yani "İye-Haavarim".

Say.33: 46 Divon-Gad'dan ayrılıp Almon-Divlatayma'da konakladılar.

Say.33: 47 Almon-Divlatayma'dan ayrılıp Nevo yakınlarındaki Haavarimdağlık bölgesinde konakladılar.

Say.33: 48 Haavarim dağlık bölgesinden ayrılıp Şeria Irmağı yanında,Eriha karşısındaki Moav ovalarında konakladılar.

Say.33: 49 Şeria Irmağı boyunca Beythayeşimot'tan Avel-Haşşittim'ekadar Moav ovalarında konakladılar.

Say.33: 50 Orada, Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moavovalarında RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.33: 51 "İsrailliler'e de ki, 'Şeria Irmağı'ndan Kenan ülkesine geçince,

Say.33: 52 ülkede yaşayan bütün halkı kovacaksınız. Oyma ve dökmeputlarını yok edecek, tapınma yerlerini yıkacaksınız.

Say.33: 53 Ülkeyi yurt edinecek, oraya yerleşeceksiniz; çünkü mülkedinesiniz diye orayı size verdim.

Say.33: 54 Ülkeyi boylarınız arasında kurayla paylaşacaksınız. Büyük boya büyük pay, küçük boya küçük pay vereceksiniz. Kurada kime ne çıkarsa, orası onun olacak. Dağıtımı atalarınızın oymaklarına göre yapacaksınız.

Say.33: 55 “’Ama ülkede yaşayanları kovmazsanız, orada bıraktığınız halk gözlerinizde kanca, böğürlerinizde diken olacak. Yaşayacağınız ülkede size sıkıntı verecekler.

Say.33: 56 Ben de onlara yapmayı tasarladığımı size yapacağım.”

Kenan Ülkesinin Sınırları

BÖLÜM 34

Say.34: 1 RAB Musa’ya şöyle dedi:

Say.34: 2 “İsrailliler’e de ki, ‘Mülk olarak size düşecek Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak:

Say.34: 3 “’Güney sınırınız Zin Çölü’nden Edom sınırı boyunca uzanacak. Doğuda, güney sınırınız Lut Gölü’nün ucundan başlayacak,

Say.34: 4 Akrep Geçidi’nin güneyinden Zin’e geçip Kadeş-Barnea’nıngüneyine dek uzanacak. Oradan Hasar-Addar’a ve Asmon’a,

Say.34: 5 oradan da Mısır Vadisi’ne uzanarak Akdeniz’de son bulacak.

Say.34: 6 “’Batı sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız bu olacak.

Say.34: 7 “’Kuzey sınırınız Akdeniz’den Hor Dağı’na dek uzanacak.

Say.34: 8 Hor Dağı’ndan Levo-Hamat’a, oradan Sedat’a,

Say.34: 9 Zifron’a doğru uzanarak Hasar-Enan’da son bulacak. Kuzeydesınırınız bu olacak.

Say.34: 10 “’Doğu sınırınız Hasar-Enan’dan Şefam’a dek uzanacak.

Say.34: 11 Sınırınız Şefam’dan Ayin’in doğusundaki Rivla’ya dek inecek. Oradan Kinneret Gölü’nün*fş* doğu kıyısındaki yamaçlara dek uzanacak.D Not 34:11 “Kinneret Gölü”, yani “Celile Gölü”.

Say.34: 12 Oradan Şeria Irmağı boyunca uzanacak ve Lut Gölü’nde sonbulacak. “’Her yandan ülkenizin sınırları bu olacaktır.”

Say.34: 13 Musa İsrailliler’e, “Miras olarak kurayla paylaştıracağınız ülke budur” dedi, “RAB’bin buyruğu uyarınca ülke dokuz oymakla bir yarım oymak arasında

paylaştırılacak.

Say.34: 14 Çünkü Ruben oymağına bağlı ailelerle Gad oymağına bağlı aileler ve Manaşşe oymağının öbür yarısı mülklerini aldılar.

Say.34: 15 Bu iki oymakla yarım oymak mülklerini Eriha'nın karşısındaki Şeria Irmağı'nın doğusunda aldılar."

Say.34: 16 RAB Musa'ya şöyle dedi:

Say.34: 17 "Ülkeyi mülk olarak aranızda paylaştıracak adamlarşunlardır: Kâhin Elazar ve Nun oğlu Yeşu.

Say.34: 18 Ülkeyi mülk olarak paylaştırmaları için her oymaktan bireröndergörevlendirin.

Say.34: 19 Şu adamları görevlendireceksiniz: "Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev,

Say.34: 20 Şimon oymağından Ammihut oğlu Şemuel,

Say.34: 21 Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidat,

Say.34: 22 Dan oymağından Yogli oğlu önder Bukki,

Say.34: 23 Yusufoğulları'ndan: Manaşşe oymağından Efot oğlu önderHanniel,

Say.34: 24 Efrayim oymağından Şiftan oğlu önder Kemuel,

Say.34: 25 Zevulun oymağından Parnak oğlu önder Elisafan,

Say.34: 26 İssakar oymağından Azzan oğlu önder Paltiel,

Say.34: 27 Aşer oymağından Şelomi oğlu önder Ahihut,

Say.34: 28 Naftali oymağından Ammihut oğlu önder Pedahel."

Say.34: 29 Kenan ülkesinde İsrailliler'e mülkü paylaştırmaları içinRAB'bin görevlendirdiği adamlar bunlardı.

Levililer'e Ayrılan Kentler

BÖLÜM 35

Say.35: 1 RAB Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarındaMusa'ya şöyle dedi:

Say.35: 2 “İsrailliler’e buyruk ver, alacakları mülkten oturmaları için Levililer’e kentler versinler. Kentlerin çevresinde otlaklar da vereceksiniz.

Say.35: 3 Böylece yaşamak için Levililer’in kentleri olacak; sığırları, sürüleri, öbür hayvanları için otlakları da olacak.

Say.35: 4 “Levililer’e vereceğiniz kentlerin çevresindeki otlaklar kent surundan bin arşın*ft* uzaklıkta olacak.D Not 35:4 “Bin arşın”: Yaklaşık 450 m.

Say.35: 5 Kent ortada olmak üzere, kent dışından doğuda iki bin arşın*fu*, güneyde iki bin arşın, batıda iki bin arşın, kuzeyde iki bin arşın ölçeceksiniz. Bu bölge kentler için otlak olacak.”D Not 35:5 “İki bin arşın”: Yaklaşık 900 m.

Sığınak Kentler(Yas.4:41-43; 19:1-13; Yşu.20:1-9)

Say.35: 6 “Levililer’e vereceğiniz kentlerden altısı sığınak kent olacak; öyle ki, adam öldüren biri oraya kaçabilsin. Ayrıca Levililer’e kırk iki kent daha vereceksiniz.

Say.35: 7 Levililer’e otlaklarıyla birlikte toplam kırk sekiz kent vereceksiniz.

Say.35: 8 İsrailliler’in mülkünden Levililer’e vereceğiniz kentler her oymağa düşen pay oranında olsun. Çok kenti olan oymak çok, az kenti olan oymak az sayıda kent verecek.”

Say.35: 9 RAB Musa’yla konuşmasını şöyle sürdürdü:

Say.35: 10 “İsrailliler’e de ki, ‘Şeria Irmağı’ndan geçip Kenan ülkesine girince,

Say.35: 11 sığınak kentler olarak bazı kentler seçin. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin;

Say.35: 12 öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun. Böylece adam öldüren kişi topluluğun önünde yargılanmadan öldürülmesin.

Say.35: 13 Vereceğiniz bu altı kent sizin için sığınak kentler olacak.

Say.35: 14 Sığınak kentlerin üçünü Şeria Irmağı’nın doğusundan, üçünüde Kenan ülkesinden seçeceksiniz.

Say.35: 15 Bu altı kent İsrailliler ve aralarında yaşayan yabancılarla yerli olmayan konuklar için sığınak kentler olacak. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin.

Say.35: 16 “’Eğer biri demir bir aletle başka birine vurur, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.

Say.35: 17 Birinin elinde adam öldürebilecek bir taş varsa, bu taşla başka birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.

Say.35: 18 Ya da elinde adam öldürebilecek tahtadan bir alet varsa, bununla birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.

Say.35: 19 Ölenin öcünü alacak kişi, katili öldürecektir; onunla karşılaşınca onu öldürecektir.

Say.35: 20 Eğer biri başka birine beslediği kinden ötürü onu iter ya da bile bile ona bir nesne fırlatırsa, o kişi de ölürse,

Say.35: 21 ya da beslediği kinden ötürü onu yumruklar, o kişi de ölürse, vuran kişi kesinlikle öldürülecektir; katildir. Ölenin öcünü alacak kişi katille karşılaşınca onu öldürecektir.

Say.35: 22 “’Eğer biri bir başkasına kin beslemediği halde ansızın onu iter ya da istemeyerek ona bir nesne fırlatırsa,

Say.35: 23 ya da onu görmeden üzerine öldürebilecek bir taş düşürürse, o kişi de ölürse, öldüren ölene kin beslemediğinden ve ona zarar vermek istemediğinden,

Say.35: 24 topluluk adam öldürenle kan öcünü alacak kişi arasında şu kurallar uyarınca karar verecek:

Say.35: 25 Topluluk adam öldüreni kan öcü alacak kişinin elinden korumalı ve kaçmış olduğu sığınak kente geri göndermeli. Kişi kutsal yağla meshedilmiş* başkâhinin ölümüne dek orada kalmalıdır.

Say.35: 26 “’Ama adam öldüren kaçmış olduğu sığınak kentin sınırını geçer,

Say.35: 27 kan öcü alacak kişi de onu sığınak kentin sınırı dışında görür, kan öcü alacak kişi öldüreni öldürürse suçlu sayılmayacaktır.

Say.35: 28 Çünkü adam öldüren, başkâhinin ölümüne dek sığınak kentte kalmalı. Ancak onun ölümünden sonra kendi toprağına dönebilir.

Say.35: 29 “’Bunlar kuşaklar boyunca yaşadığınız her yerde sizin için kesin kural olacaktır.

Say.35: 30 “’Adam öldüren, tanıkların tanıklığıyla öldürülecek, bir tek kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecektir.

Say.35: 31 “’Ölümü hak etmiş katilin canı için bedel almayacaksınız; o kesinlikle öldürülecektir.

Say.35: 32 “’Sığınak kente kaçmış olan birinin başkâhinin ölümünden önce toprağına dönüp yaşaması için bedel almayacaksınız.

Say.35: 33 “’İçinde yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz. Kan dökmek ülkeyi kirletir. İçinde kan dökülen ülke ancak kan dökenin kanıyla bağışlanır.

Say.35: 34 “’İçinde oturduğunuz, benim de içinde yaşadığım ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben İsrailliler’in arasında yaşayan RAB’bim.”

Selofhat’ın Kızlarının Mirası(Say.27:1-11)

BÖLÜM 36

Say.36: 1 Yusufoğulları boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat’ın boyunun aile başları gelip Musa’ya ve İsrail’in aile başı olan önderlerine şöyle dediler:

Say.36: 2 “RAB ülkeyi mülk olarak kurayla İsrailliler arasındapaylaştırması için efendimiz Musa’ya buyruk verdi. KardeşimizSelofhat’ın mirasının kızlarına verilmesi için de buyruk verildi.

Say.36: 3 Eğer Selofhat’ın kızları başka bir İsrail oymağına bağlı erkeklerle evlenirlerse, mirasları bizim ailelerimizden alınıp kocalarının bağlı oldukları oymağın mirasına eklenecek. Böylece kurayla bize düşen pay eksilecek.

Say.36: 4 İsrailliler’in özgürlük yılı kutlandığında, kızların mirasıkocalarının bağlı olduğu oymağa eklenecek. Böylece onların mirasıatalarımızın oymağına düşen mirastan alınacak.”

Say.36: 5 Musa, RAB’bin buyruğu uyarınca, İsrailliler’e şöyle buyurdu:”Yusuf soyundan gelenlerin söyledikleri doğrudur.

Say.36: 6 RAB Selofhat’ın kızları için şöyle diyor: Selofhat’ınkızları babalarının bağlı olduğu oymak ve boydan herhangi birerkekle evlenmekte özgürdürler.

Say.36: 7 İsrail’de miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Herİsrailli atalarının bağlı olduğu oymağın mirasına bağlı kalacak.

Say.36: 8 Herhangi bir İsrail oymağında miras alan kız, babasınınbağlı olduğu oymak ve boydan biriyle evlenmelidir. Öyle ki, herİsrailli atalarının mirasını sahiplenebilsin.

Say.36: 9 Miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsrail oymağıaldığı mirasa bağlı kalacak.”

Say.36: 10-11 Selofhat’ın kızları Mahla, Tirsa, Hogla, Milka, Noa, RAB’bin Musa’ya verdiği buyruk uyarınca davranarak amcalarının oğullarıyla evlendiler.

Say.36: 12 Böylece Yusuf oğlu Manaşşe boylarından erkeklerle evlendiler, dolayısıyla mirasları da babalarının bağlı olduğu boy ve oymakta kaldı.

Say.36: 13 RAB'bin Musa aracılığıyla Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında İsrailliler'e verdiği buyruklar ve ilkeler bunlardı.

2. TARİHLER

Süleyman Bilgelik Diliyor(1Kr.3:4-15)

BÖLÜM 1

2.Ta.1: 1 Davut oğlu Süleyman krallığını sağlamlaştırdı. Çünkü Tanrısı RAB onunlaydı ve onu çok yüceltti.

2.Ta.1: 2 Süleyman bütün İsrailliler'i -binbaşıları, yüzbaşıları, yargıçları, İsrail'in boy başları olan önderleri- çağırttı.

2.Ta.1: 3 Sonra bütün toplulukla birlikte Givon'daki tapınma yerine gitti. Çünkü RAB'bin kulu Musa'nın çölde yaptığı Tanrı'yla Buluşma Çadırı oradaydı.

2.Ta.1: 4 Ancak Davut Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı* Kiryat-Yearim'den getirip Yeruşalim'de hazırladığı çadıra koymuştu.

2.Ta.1: 5 Hur oğlu Uri oğlu Besalel'in yaptığı tunç* sunağı da Givon'da RAB'bin Konutu'nun önüne yerleştirmişti. Süleyman'la topluluk orada RAB'be danıştılar.

2.Ta.1: 6 Süleyman RAB'bin önüne, Buluşma Çadırı'nın önündeki tunç sunağa çıkarak üzerinde bin yakmalık sunu* sundu.

2.Ta.1: 7 Tanrı o gece Süleyman'a görünüp, "Sana ne vermemi istersin?" diye sordu.

2.Ta.1: 8 Süleyman, "Babam Davut'a büyük iyilikler yaptın" diye karşılık verdi, "Beni de onun yerine kral atadın.

2.Ta.1: 9 Ya RAB Tanrı, babam Davut'a verdiğin söz yerine gelsin! Beni yeryüzünün tozu kadar çok olan bir halkın kralı yaptın.

2.Ta.1: 10 Şimdi bu halkı yönetebilmem için bana bilgi ve bilgelik ver. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!"

2.Ta.1: 11 Tanrı Süleyman'a, "Demek yüreğinin dileği bu" dedi, "Zenginlik, mal mülk, onur ya da senden nefret edenlerin ölümünü istemedin, kendin için uzun ömür de istemedin. Bunların yerine seni başına kral yaptığım halkımı yönetmek için bilgi ve bilgelik istedin.

2.Ta.1: 12 Sana bilgi ve bilgelik verilecektir. Sana ayrıca öyle bir zenginlik, mal mülk ve onur vereceğim ki, benzeri ne senden önceki krallarda görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir.”

Süleyman’ın Gücü ve Zenginliği(1Kr.10:26-29; 2Ta.9:25-28)

2.Ta.1: 13 Bundan sonra Süleyman Givon’daki tapınma yerinden, BuluşmaÇadırı’ndan ayrılıp Yeruşalim’e gitti. İsrail’i oradan yönetti.

2.Ta.1: 14 Kral Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim’e yerleştirdi.

2.Ta.1: 15 Krallığı döneminde Yeruşalim’de altın ve gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela’daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı.

2.Ta.1: 16 Süleyman’ın atları Mısır ve Keve’den*fa* getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keve’den satın alırdı.D Not 1:16 “Keve”: Büyük bir olasılıkla “Kilikya”, yani “Çukurova bölgesi”.

2.Ta.1: 17 Mısır’dan bir savaş arabası altı yüz*fb*, bir at yüz elli şekel*fc* gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit* ve Aram krallarına satarlardı.D Not 1:17 “Altı yüz şekel”: Yaklaşık 6.9 kg. 1:17 “Yüz elli şekel”: Yaklaşık 1.7 kg.

Tapınağın Yapım Hazırlıkları(1Kr.5:1-18)

BÖLÜM 2

2.Ta.2: 1 Süleyman RAB adına bir tapınak, kendisi için de bir saray yaptırmaya karar verdi.

2.Ta.2: 2 Yük taşımak için yetmiş bin, dağlarda taş kesmek için seksen bin, bunlara gözcülük etmek için de üç bin altı yüz kişi görevlendirdi.

2.Ta.2: 3 Sur Kralı Hiram’a da şu haberi gönderdi: “Babam Davut’un oturması için saray yapılırken kendisine gönderdiğin sedir tomruklarından bana da gönder.

2.Ta.2: 4 Tanrım RAB’be adamak üzere, O’nun adına bir tapınak yapıyorum. Bu tapınakta hoş kokulu buhur yakıp adak ekmeklerini* sürekli olarak masaya dizeceğiz. Sabah akşam, her Şabat Günü*, her Yeni Ay ve Tanrımız RAB’bin belirlediği bayramlarda orada yakmalık sunular* sunacağız. İsrail’e bunları sürekli yapması buyruldu.

2.Ta.2: 5 “Yapacağım tapınak büyük olacak. Çünkü Tanrımız bütün tanrılardan büyüktür.

2.Ta.2: 6 Ama O'na bir tapınak yapmaya kimin gücü yeter? Çünkü O göklere, göklerin göklerine bile sığmaz. Ben kimim ki O'na bir tapınak yapayım! Ancak önünde buhur yakılabilecek bir yer yapabilirim.

2.Ta.2: 7 "Bana bir adam gönder; Yahuda ve Yeruşalim'de babam Davut'unyetiştirdiği ustalarımla çalışsın. Altın, gümüş, tunç* ve demiri işlemede; mor, kırmızı, lacivert kumaş dokumada, oymacılıkta usta olsun.

2.Ta.2: 8 "Bana Lübnan'dan sedir, çam, algum*fç* tomrukları da gönder. Adamlarının oradaki ağaçları kesmekte usta olduklarını biliyorum. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın.D Not 2:8 "Algum": Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıç ağacı olduğu sanılıyor.

2.Ta.2: 9 Öyle ki, bana çok sayıda tomruk sağlayabilsinler. Çünkü yapacağım tapınak büyük ve görkemli olacak.

2.Ta.2: 10 Ağaç kesen adamlarına yirmi bin kor bulgur*fd*, yirmi bin kor arpa*fe*, yirmi bin bat*ff* şarap, yirmi bin bat zeytinyağı vereceğim."D Not 2:10 "Yirmi bin kor bulgur": Yaklaşık 3 500 ton. 2:10 "Yirmi bin kor arpa": Yaklaşık 2 900 ton. 2:10 "Yirmi bin bat": Yaklaşık 440 000 lt.

2.Ta.2: 11 Sur Kralı Hiram Süleyman'a mektupla şu yanıtı gönderdi: "RAB halkını sevdiği için, seni onların kralı yaptı."

2.Ta.2: 12 Hiram mektubunu şöyle sürdürdü: "Yeri göğü yaratan İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kral Davut'a bilge bir oğul verdi; RAB için bir tapınak, kendisi için de bir saray yapacak akıllı ve anlayışlı bir oğul.

2.Ta.2: 13 "Sana Huram-Avi adında usta ve akıllı birini gönderiyorum.

2.Ta.2: 14 Annesi Danlı, babası Surlu'dur. Altın, gümüş, tunç, demir,taş ve tahta işlemekte; ince keten, mor, lacivert ve kırmızıkumaş dokumakta ustadır. Her türlü oymacılıkta usta olduğu gibiher tasarımı uygulayabilecek yetenektedir. Ustalarınla vebabanın, efendim Davut'un yetiştirdiği ustalarla çalışacak.

2.Ta.2: 15 "Efendim, sözünü ettiğin buğday, arpa, zeytinyağı ve şarabıkullarına gönder.

2.Ta.2: 16 Biz de sana gereken bütün tomrukları Lübnan'da keser, denizyoluyla, sallarla Yafa'ya kadar yüzdürürüz. Sonra sen tomruklarıalıp Yeruşalim'e götürürsün."

2.Ta.2: 17 Babası Davut'un yaptığı sayımdan sonra, Süleyman daİsrail'de yaşayan bütün yabancılar arasında bir sayım yaptı.Yabancıların sayısı 153 600 kişi olarak belirlendi.

2.Ta.2: 18 Bunlardan 70 000'_ne yük taşıma, 80 000'ine dağlarda taşkesme, 3 600'üne de işçileri çalıştırma görevi verildi.

Tapınağın Yapılışı(1Kr.6:1-29; 7:21)

BÖLÜM 3

2.Ta.3: 1 Süleyman bundan sonra RAB'bin Yeruşalim'de babası Davut'agöründüğü Moriya Dağı'nda RAB'bin Tapınağı'nı yaptırmaya başladı. Yevuslu Ornan'ın olan bu harman yerini Davut sağlamıştı.

2.Ta.3: 2 Süleyman krallığının dördüncü yılının ikinci ayının* ikincigününde yapıyı başlattı.

2.Ta.3: 3 Tanrı'nın Tapınağı için attığı temel, eski ölçülere görealtmış arşın*fg* uzunluğunda, yirmi arşın*fh* genişliğindeydi.D Not 3:3 "Altmış arşın": Yaklaşık 27 m.

2.Ta.3: 4 Tapınağın ön cephesini boydan boya kaplayan eyvanının genişliği yirmi arşın*fh*, yüksekliği yüz yirmi arşındı*fı*. Süleyman iç duvarları saf altınla kaplattı.D Not 3:3,4 "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. 3:4 "Yüz yirmi arşın": Yaklaşık 54 m.

2.Ta.3: 5 Ana bölümün duvarlarını da önce çam tahtasıyla, sonra saf altınla kaplattı; hurma ağacı ve zincir motifleriyle süsletti.

2.Ta.3: 6 Tapınağı değerli taşlarla bezetti. Kullanılan altın Parvayim'den getirilmişti.

2.Ta.3: 7 Kirişleri, kapı eşiklerini, duvarlarla kapıları altınla kaplattı. Duvarlara Keruvlar* oydurdu.

2.Ta.3: 8 En Kutsal Yer'i* yaptı: Uzunluğu tapınağın genişliğine eşitti; uzunluğu da genişliği de yirmişer arşındı*fi*. En Kutsal Yer'in iç duvarlarını altı yüz talant*fj* saf altınla kaplattı.D Not 3:8 "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. 3:8 "Altı yüz talant": Yaklaşık 20.7 ton.

2.Ta.3: 9 Altın çivilerin ağırlığı elli şekeldi*fk*. Süleyman yukarı odaları da altınla kaplattı.D Not 3:9 "Elli şekel": Yaklaşık 575 gr.

2.Ta.3: 10 En Kutsal Yer'de iki Keruv heykeli yaptırarak altınla kaplattı.

2.Ta.3: 11 Keruvlar'ın kanatlarının uzunluğu yirmi arşındı*fl*. Keruvlar'dan birinin kanadı beş arşındı*fm* ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı*fm* ve öteki Keruv'un kanadına değiyordu.D Not 3:11,13 "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. 3:11,12 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m.

2.Ta.3: 12 Aynı şekilde öteki Keruv'un da kanadı beş arşındı*fm* ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı*fm* ve birinci Keruv'un kanadına değiyordu.

2.Ta.3: 13 Ayakta duran ve açılmış kanatlarının uzunluğu yirmi arşın*fl* olan Keruvlar'ın yüzü ana bölüme bakıyordu.

2.Ta.3: 14 En Kutsal Yer'in perdesi lacivert, mor, kırmızı kumaştanve ince ketenden yapılmıştı. Üzerinde Keruv işlemeleri vardı.

2.Ta.3: 15 Süleyman otuz beşer arşın*fn* yüksekliğinde iki sütun yaptırıp tapınağın önüne diktirdi. Sütun başlıkları beşer arşın*fo* yüksekliğindeydi.D Not 3:15 "Otuz beş arşın": Yaklaşık 15.8 m. 3:15 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m.

2.Ta.3: 16 Gerdanlığa benzer*fö* zincirler yaptırarak sütunlarınüzerine koydurdu. Yüz nar motifi yaptırıp zincirlere taktırdı.D Not 3:16 "Gerdanlığa benzer" ya da "İç odada".

2.Ta.3: 17 Sütunları tapınağın önüne diktirip sağdakine Yakin*fp*,soldakine Boaz*fr* adını verdi.D Not 3:17 "Yakin": "Pekiştirir" anlamına gelir. 3:17 "Boaz": "Güç O'ndadır (Tanrı'dadır)" anlamına gelebilir.

Tapınağın Eşyaları(1Kr.7:23-51)

BÖLÜM 4

2.Ta.4: 1 Süleyman tunçtan* bir sunak yaptırdı. Sunağın eniyleuzunluğu yirmişer arşın*fs*, yüksekliği on arşındı*fş*.D Not 4:1 "Yirmi arşın": Yaklaşık 9 m. 4:1,2 "On arşın": Yaklaşık 4.5 m.

2.Ta.4: 2 Dökme tunçtan on arşın*fş* çapında, beş arşın*ft*derinliğinde, çevresi otuz arşın*fu* yuvarlak bir havuz yaptırdı.D Not 4:2 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m. 4:2 "Otuz arşın": Yaklaşık 13.5 m.

2.Ta.4: 3 Havuzun dışı boğa kabartmalarıyla kuşatılmıştı. Her arşında*fü* onar tane olan bu kabartmalar iki sıra halindeydi ve gövdeyle birlikte dökülmüştü.D Not 4:3 "Bir arşın": Yaklaşık 45 cm.

2.Ta.4: 4 Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü.

2.Ta.4: 5 Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâsekenarlarını, nilüferleri andırıyordu. Üç bin bat*fv* su alıyordu.D Not 4:5 "Üç bin bat": Yaklaşık 66 000 lt.

2.Ta.4: 6 Süleyman yıkama işleri için on kazan yaptırdı. Beşini sunağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Yakmalık sunuların* parçaları bunlarda

yıkanırdı. Havuz ise kâhinlerin* yıkanması içindi.

2.Ta.4: 7 Süleyman tanıma uygun biçimde yaptırdığı on altın kandilliğitapınağın içine, beşi sağda, beşi solda olmak üzere yerleştirdi.

2.Ta.4: 8 Yaptırdığı on masanın beşini de tapınağın sağına, beşinisoluna yerleştirdi. Ayrıca yüz altın çanak yaptırdı.

2.Ta.4: 9 Kâhinlerin avlusunu, büyük avluyla kapılarını yaptırdı. Kapıları tunçla kaplattı.

2.Ta.4: 10 Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.

2.Ta.4: 11 Hiram kovalar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu Tanrı'nın Tapınağı'yla ilgili işleri tamamlamış oldu:

2.Ta.4: 12 İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıklarısüsleyen iki örgülü ağ,

2.Ta.4: 13 Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağınüzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi,

2.Ta.4: 14 On kazan ve ayaklıkları,

2.Ta.4: 15 Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,

2.Ta.4: 16 Kovalar, kürekler, büyük çatallar. Huram-Avi'nin Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na yaptığı bütün eşyalar parlak tunçtandı.

2.Ta.4: 17 Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Seredataarasındaki killi topraklarda döktürmüştü.

2.Ta.4: 18 Süleyman'ın yaptırdığı eşyalar o kadar çoktu ki, kullanılantuncun hesabı tutulmadı.

2.Ta.4: 19 Süleyman'ın Tanrı'nın Tapınağı için yaptırdığı altıneşyalar şunlardı: Altın sunak ve ekmeklerin Tanrı'nın huzuruna konduğu masalar,

2.Ta.4: 20 İç odanın önüne yerleştirilen ve kurala uygun olarakyakılan saf altından kandilliklerle kandilleri,

2.Ta.4: 21 Çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar. -Bunlar saf altındandı.-

2.Ta.4: 22 Saf altın fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar ve tapınağın altın kapıları. En Kutsal Yer'in* ve ana bölümün kapıları da altındandı.

BÖLÜM 5

2.Ta.5: 1 RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip Tanrı'nın Tapınağı'nın hazine odalarına yerleştirdi.

Antlaşma Sandığı'nın Tapınağa Getirilmesi(1Kr.8:1-11)

2.Ta.5: 2 Süleyman RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* Davut Kenti olan Siyon'dan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yeruşalim'e çağırdı.

2.Ta.5: 3 Hepsi yedinci aydaki* bayramda kralın önünde toplandı.

2.Ta.5: 4 İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanınca, Levililer Antlaşma Sandığı'nı yerden kaldırdılar.

2.Ta.5: 5 Sandığı, Buluşma Çadırı'nı ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları Levili kâhinler tapınağa taşıdılar.

2.Ta.5: 6 Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığı'nın önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.

2.Ta.5: 7 Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı tapınağın iç odasına, En Kutsal Yer'e* taşıyıp Keruvlar'ın* kanatlarının altına yerleştirdiler.

2.Ta.5: 8 Keruvlar'ın kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırıklarını da örtüyordu.

2.Ta.5: 9 Sırıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önünden görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır.

2.Ta.5: 10 Sandığın içinde Musa'nın Horev Dağı'nda koyduğu iki levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsrailliler'le yaptığı antlaşmanın levhalarıydı.

2.Ta.5: 11 Kâhinler Kutsal Yer'den* çıktılar. Orada bulunan kâhinlerin hepsi, bölüklerinin sırasını beklemeden, kendilerini kutsamışlardı.

2.Ta.5: 12 Bütün Levili ezgiciler -Asaf, Heman, Yedutun, oğullarıyla kardeşleri- zillerle, çenk ve lirlerle, ince keten kuşanmış olarak sunağın doğusunda yerlerini almışlardı. Borazan çalan yüz yirmi kâhin onlara eşlik ediyordu.

2.Ta.5: 13 Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde RAB'beşükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgılarıneşliğinde seslerini yükselterek RAB'bi şöyle övdüler:"RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır."O anda RAB'bin Tapınağı'nı bir bulut doldurdu.

2.Ta.5: 14 Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler.Çünkü RAB Tanrı'nın görkemi tapınağı doldurmuştu.

Süleyman'ın Halka Verdiği Söylev(1Kr.8:12-21)

BÖLÜM 6

2.Ta.6: 1 O zaman Süleyman şöyle dedi:"Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin.

2.Ta.6: 2 Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın birkonut yaptım."

2.Ta.6: 3 Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onlarıkutsadıktan sonra

2.Ta.6: 4 şöyle dedi: "Babam Davut'a verdiği sözü tutan İsrail'inTanrısı RAB'be övgüler olsun! RAB demişti ki,

2.Ta.6: 5 'Halkımı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım*fy* bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. İçlerinden halkım İsrail'i yönetecek birini de seçmedim.D Not 6:5 "İçinde bulunacağım": İbranice "Adım orada bulunacak". Benzer ifadeler 6:6,20'de de geçer.

2.Ta.6: 6 Ancak adımın içinde bulunacağı yer olarak Yeruşalim'i, halkım İsrail'i yönetmesi için Davut'u seçtim.

2.Ta.6: 7 "Babam Davut İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bir tapınakyapmayı yürekten istiyordu.

2.Ta.6: 8 Ama RAB, babam Davut'a, 'Adıma bir tapınak yapmayı yürektenistemen iyi bir şey dedi,

2.Ta.6: 9 'Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.

2.Ta.6: 10 "RAB verdiği sözü yerine getirdi. RAB'bin sözü uyarınca, babam Davut'tan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına tapınağı ben yaptırdım.

2.Ta.6: 11 Ayrıca RAB'bin İsrail halkıyla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandığı oraya yerleştirdim."

Süleyman'ın Duası(1Kr.8:22-53; Mez.132:8-10)

2.Ta.6: 12 Süleyman RAB'bin sunağının önünde, İsrail topluluğununkarşısında durup ellerini göklere açtı.

2.Ta.6: 13 Beş arşın*fz* uzunluğunda, beş arşın*fz* eninde, üç arşın*fa* yüksekliğinde tunç* bir kürsü yaptırıp avlunun ortasına kurdurmuştu. Bu kürsünün üstünde durdu, İsrail topluluğunun önünde diz çöküp ellerini göklere açtı.D Not 6:13 “Beş arşın”: Yaklaşık 2.3 m. 6:13 “Üç arşın”: Yaklaşık 1.4 m.

2.Ta.6: 14 “Ya RAB, İsrail’in Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur” dedi, “Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın.

2.Ta.6: 15 Ağzınla kulun babam Davut’a verdiğin sözü bugün ellerinle yerine getirdin.

2.Ta.6: 16 “Şimdi, ya RAB, İsrail’in Tanrısı, kulun babam Davut’averdiğin öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, ‘Senin soyundanİsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeterki, çocukların yasam uyarınca önümde senin gibi dikkatle yürüsünler demiştin.

2.Ta.6: 17 Ya RAB, İsrail’in Tanrısı, şimdi kulun Davut’a verdiğinsözü yerine getirmeni istiyorum.

2.Ta.6: 18 “Tanrı gerçekten yeryüzünde, insanlar arasında yaşar mı?Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki!

2.Ta.6: 19 Ya RAB Tanrım, kulunun ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver.

2.Ta.6: 20 Gözlerin gece gündüz, ‘Adımı oraya yerleştireceğim! dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit.

2.Ta.6: 21 Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrail’in yakarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver; duyunca bağışla.

2.Ta.6: 22 “Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorundakaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse,

2.Ta.6: 23 göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçluya karşılığınıvererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.

2.Ta.6: 24 “Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa,

2.Ta.6: 25 göklerden kulak ver, halkın İsrail’in günahını bağışla.Onları kendilerine ve atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur.

2.Ta.6: 26 “Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıpyağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder,adını anar ve

günahlarından dönerse,

2.Ta.6: 27 göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrail'ingünahlarını bağışla. Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkınamülk olarak verdiğin ülkene yağmurlarını gönder.

2.Ta.6: 28 "Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl yada çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkınıkuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında,

2.Ta.6: 29 halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelenfelaketi, acıyı kavrar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa,

2.Ta.6: 30 göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki,

2.Ta.6: 31 atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece sendenkorksunlar ve senin yolunda yürüsünler.

2.Ta.6: 32 "Halkın İsrail'den olmayan, ama senin yüce adını, gücünü,kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse,

2.Ta.6: 33 göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu*fb* öğrensin.D Not 6:33 "Sana ait olduğunu": İbranice "Senin adınla çağrıldığını."

2.Ta.6: 34 "Halkın, düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse,

2.Ta.6: 35 dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.

2.Ta.6: 36 "Sana karşı günah işlediklerinde -günah işlemeyen tek kişi yoktur- öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürecek düşmanlarının eline teslim edersen,

2.Ta.6: 37 onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, 'Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık diyerek sana yakarırlarsa,

2.Ta.6: 38 tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiğin ülkelerine, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağa yönelip dua ederlerse,

2.Ta.6: 39 göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. Sana karşı günah işlemiş olan halkını bağışla.

2.Ta.6: 40 "Şimdi, ey Tanrım, bizi gör ve burada edilen duaya kulak ver.

2.Ta.6: 41 “Çık, ya RAB Tanrı, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen Sandık’la birlikte. Ya RAB Tanrı, kâhinlerin kurtuluşu kuşansın, Sadık kulların iyiliklerinle sevinsinler.

2.Ta.6: 42 Ya RAB Tanrı, meshettiğin* krala yüz çevirme. Kulun Davut’a yaptığın iyilikleri anımsa*fc*.”D Not 6:42 “Kulun Davut’a yaptığın iyilikleri anımsa” ya da “Kulun Davut’un yaptığı iyilikleri anımsa”.

Tapınağın Adanması(1Kr.8:62-66)

BÖLÜM 7

2.Ta.7: 1 Süleyman duasını bitirince, gökten ateş yağdı; yakmalık sunularla* kurbanları yiyip bitirdi. RAB’bin görkemi tapınağı doldurdu.

2.Ta.7: 2 RAB’bin Tapınağı O’nun görkemiyle dolunca kâhinler tapınağa giremediler.

2.Ta.7: 3 Gökten yağan ateşi ve tapınağın üzerindeki RAB’bin görkeminigören İsrailliler avluda yüzüstü yere kapandılar; RAB’be tapınarak O’nu övdüler: “RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.”

2.Ta.7: 4 Kral ve bütün halk RAB’bin önünde kurban kestiler.

2.Ta.7: 5 Kral Süleyman yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davarkurban etti. Böylece kral ve halk Tanrı’nın Tapınağı’nı adamış oldular.

2.Ta.7: 6 Kâhinler yerlerini almışlardı. Kral Davut’un RAB’bi övmekiçin yaptırdığı ve “RAB’bin sevgisi sonsuza dek kalıcıdır”diyerek överken kullandığı çalgıları alan Levililer de yerlerinialmıştı. Levililer’in karşısında duran kâhinler borazanlarınıçalıyorlardı. Bu sırada bütün İsrailliler ayakta duruyordu.

2.Ta.7: 7 Süleyman RAB’bin Tapınağı’nın önündeki avlunun orta kısmınıkutsadı. Yakmalık sunularla esenlik sunularının* yağlıparçalarını orada sundu. Çünkü yaptırdığı tunç* sunak yakmalıksunuları, tahıl sunularını* ve yağlı parçaları almadı.

2.Ta.7: 8 Süleyman, Levo-Hamat’tan Mısır Vadisi’ne kadar her yerdengelen İsrailliler’in oluşturduğu çok büyük bir topluluklabirlikte bayramı yedi gün kutladı.

2.Ta.7: 9 Sekizinci gün kutsal bir toplantı yaptılar. Sunağı adamayayedi gün, bayramı kutlamaya da yedi gün ayırdılar.

2.Ta.7: 10 Kral yedinci ayın* yirmi üçüncü günü halkı evlerinegönderdi. RAB’bin, Davut, Süleyman ve halkı İsrail için yapmışolduğu iyilikten dolayı hepsi mutluydu, sevinçle coşuyordu.

Rab Süleyman'a Yine Görünüyor(1Kr.9:1-9)

2.Ta.7: 11 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve RAB'binTapınağı'yla kendi sarayında yapmayı istediği bütün işleri başarıyla bitirince,

2.Ta.7: 12 RAB geceleyin ona görünerek şöyle dedi: "Duanı duydum.Burayı kendime kurban sunulan tapınak olarak seçtim.

2.Ta.7: 13 "Yağmur yağmasın diye göğü kapadığımda, toprağın ürününüyiyip bitirmesi için çekirgelere buyruk verdiğimde ya da halkımınarasına salgın hastalık gönderdiğimde,

2.Ta.7: 14 adımla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, banayönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onlarıduyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım.

2.Ta.7: 15 Gözlerim burada edilen duaya açık, kulaklarım işitici olacak.

2.Ta.7: 16 Adım sürekli orada bulunsun diye bu tapınağı seçip kutsalkıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır.

2.Ta.7: 17 Sana gelince, baban Davut'un yaptığı gibi yollarımı izler,buyurduğum her şeyi yapar, kurallarıma ve ilkelerime uyarsan,

2.Ta.7: 18 baban Davut'la, 'İsrail tahtından senin soyunun ardı arkasıkesilmeyecektir diye yaptığım antlaşmaya bağlı kalıp krallığını pekiştireceğim.

2.Ta.7: 19 "Ama siz yollarımdan sapar, kurallarımı, buyruklarımıbırakır, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız,

2.Ta.7: 20 size verdiğim ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsalkıldığım bu tapınağı terk edeceğim; burayı bütün uluslarınaşağılayıp alay ettiği bir yer durumuna getireceğim.

2.Ta.7: 21 Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler hayretle, 'RAB buülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi? diye soracaklar.

2.Ta.7: 22 Ve diyecekler ki, 'İsrail halkı, atalarını Mısır'dançıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardındangitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bu kötülükleri başlarına getirdi."

Süleyman'ın Öbür Etkinlikleri(1Kr.9:10-28)

BÖLÜM 8

2.Ta.8: 1 Süleyman RAB'bin Tapınağı'yla kendi sarayını yirmi yılda bitirdi.

2.Ta.8: 2 Sonra Hiram'ın kendisine verdiği kentleri onarıp İsrailliler'in buralara yerleşmesini sağladı.

2.Ta.8: 3 Ardından Hamat-Sova üzerine yürüyerek orayı ele geçirdi.

2.Ta.8: 4 Çölde Tadmor Kenti'ni onardı. Hama yöresinde yaptırdığıbütün ambarlı kentlerin yapımını bitirdi.

2.Ta.8: 5 Yukarı ve Aşağı Beythoron'u yeniden kurup çevrelerinisurlarla, sürgülü kapılarla sağlamlaştırdı.

2.Ta.8: 6 Baalat'ı ve yönetimindeki bütün ambarlı kentleri, savaşarabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi.Böylece Yeruşalim'de, Lübnan'da, yönetimi altındaki bütüntopraklarda her istediğini yaptırmış oldu.

2.Ta.8: 7 İsrail halkından olmayan Hititler*, Amorlular, Perizliler,Hivliler ve Yevuslular'dan artakalanlara gelince,

2.Ta.8: 8 Süleyman İsrail halkının yok etmediği bu insanların soyundangelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor.

2.Ta.8: 9 Ancak İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlarsavaşçı, birlik komutanı, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar.

2.Ta.8: 10 Kral Süleyman adına halkı denetleyen iki yüz elli görevli de İsrail halkındandı.

2.Ta.8: 11 Süleyman, "Karım İsrail Kralı Davut'un sarayında kalmamalı.Çünkü RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* girdiği yerler kutsaldır" diyerek firavunun kızını Davut Kenti'nden kendisi için yaptırdığı saraya getirtti.

2.Ta.8: 12 Tapınağın eyvanının önünde, yaptırdığı sunakta RAB'be yakmalık sunular* sundu.

2.Ta.8: 13 Şabat Günü*, Yeni Ay, yılın üç bayramı -Mayasız Ekmek, Haftalar ve Çardak bayramları*- için Musa'nın buyurduğu sunuları günü gününe sundu.

2.Ta.8: 14 Babası Davut'un koyduğu kural uyarınca, kâhin bölüklerine ayrı ayrı görevler verdi. Levililer'i Tanrı'yı övme ve her günün gerektirdiği işlerde kâhinlere yardım etme görevine atadı. Kapı nöbetçilerini de bölüklerine göre değişik kapılardagörevlendirdi. Çünkü Tanrı adamı Davut böyle buyurmuştu.

2.Ta.8: 15 Bunlar, hazine odalarına ilişkin konular dahil, hiçbir konuda kralın kâhinlerle Levililer'e verdiği buyruklardan ayrılmadılar.

2.Ta.8: 16 RAB'bin Tapınağı'nın temelinin atıldığı günden bitimine dek Süleyman'ın yapmak istediği her iş yerine getirildi. Böylece RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanmış oldu.

2.Ta.8: 17 Bundan sonra Süleyman Esyon-Gever'e, Edom kıyısındaki Eylat'a gitti.

2.Ta.8: 18 Hiram ona denizi bilen gemiciler ve kendi görevlileri aracılığıyla gemiler gönderdi. Kral Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e giden bu gemiciler, dört yüz elli talant*fç* altın getirdiler.D Not 8:18 "Dört yüz elli talant": Yaklaşık 15.5 ton.

Saba Kraliçesi Süleyman'ı Ziyaret Ediyor(1Kr.10:1-13)

BÖLÜM 9

2.Ta.9: 1 Saba Kraliçesi, Süleyman'ın ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamak için Yeruşalim'e geldi. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleyman'lakonuştu.

2.Ta.9: 2 Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın onayanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı.

2.Ta.9: 3-4 Süleyman'ın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının ve sakilerinin özel giysileriyle yaptığı hizmeti, RAB'bin Tapınağı'nda sunduğu yakmalık sunuları* gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı.

2.Ta.9: 5 Krala, "Ülkemdeyken, yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş" dedi,

2.Ta.9: 6 "Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek anlatılanlara inanmamıştım. Büyük bilgeliğinin yarısı bile bana anlatılmadı. Duyduklarımdan daha üstünsün.

2.Ta.9: 7 Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar.

2.Ta.9: 8 Senden hoşnut kalan, adına egemenlik sürmen için seni tahta oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun! Tanrın İsrail'i sevdiği, sonsuza dek korumak istediği için, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni İsrail'e kral yaptı."

2.Ta.9: 9 Saba Kraliçesi krala 120 talant*fd* altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala armağan ettiği baharatın benzeri yoktu.D Not 9:9 "120 talant": Yaklaşık 4.1 ton.

2.Ta.9: 10 Bu arada Hiram'ın adamlarıyla Süleyman'ın adamları Ofir'denaltın, algum*fe* kerestesiyle değerli taşlar getirdiler.

2.Ta.9: 11 Kral, RAB'bin Tapınağı'yla sarayın basamaklarını,çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu algum*fe* kerestesindenyaptırdı. Yahuda bölgesinde daha önce böylesi görülmemişti.D Not 9:10,11 "Algum": Ne çeşit ağaç olduğu bilinmiyor. Bir tür ardıç ağacı olduğu sanılıyor.

2.Ta.9: 12 Kral Süleyman Saba Kraliçesi'nin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Kraliçenin kendisine getirdiklerinden daha fazlasını ona verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.

Kral Süleyman'ın Zenginliği(1Kr.10:14-29; 2Ta.1:14-17)

2.Ta.9: 13 Süleyman'a bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı*ff* buluyordu.D Not 9:13 "666 talant": Yaklaşık 23 ton.

2.Ta.9: 14 Tüccarların ve alım satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı. Arabistan'ın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleyman'a altın, gümüş getiriyorlardı.

2.Ta.9: 15 Kral Süleyman dövme altından her biri altı yüz şekel*fg* ağırlığında iki yüz büyük kalkan yaptırdı.D Not 9:15 "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg.

2.Ta.9: 16 Ayrıca her biri üç yüz şekel*fh* ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.D Not 9:16 "Üç yüz şekel": Yaklaşık 3.5 kg.

2.Ta.9: 17 Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı.

2.Ta.9: 18 Tahtın altı basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.

2.Ta.9: 19 Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı.

2.Ta.9: 20 Kral Süleyman'ın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleyman'ın döneminde gümüşün değeri yoktu.

2.Ta.9: 21 Kralın gemileri Hiram'ın adamlarının yönetiminde Tarşiş'e*fı* giderdi. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla*fi* yüklü olarak dönerlerdi.D Not 9:21 "Tarşiş'e" ya da "Uzun yola". 9:21 "Türlü maymunlarla" ya da "Maymunlar ve tavuskuşlarıyla".

2.Ta.9: 22 Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin,

dahabilgeydi.

2.Ta.9: 23 Tanrı'nın Süleyman'a verdiği bilgeliği dinlemek için dünyanın bütün kralları onu görmek isterlerdi.

2.Ta.9: 24 Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.

2.Ta.9: 25 Süleyman'ın atlarla savaş arabaları için dört bin ahırı, on iki bin atlısı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi.

2.Ta.9: 26 Fırat Irmağı'ndan Filist bölgesine, oradan da Mısır sınırına dek uzanan bölgedeki bütün krallara egemendi.

2.Ta.9: 27 Onun krallığı döneminde Yeruşalim'de gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefela'daki yabanıl incir ağaçları kadar bollaştı.

2.Ta.9: 28 Süleyman'ın atları Mısır'dan ve bütün öbür ülkelerden getirilirdi.

Süleyman'ın Ölümü(1Kr.11:41-43)

2.Ta.9: 29 Süleyman'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Peygamber Natan'ın tarihinde, Şilolu Ahiya'nın peygamberlik yazılarında ve Bilici* İddo'nun Nevat oğlu Yarovam'a ilişkin görümlerinde yazılıdır.

2.Ta.9: 30 Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsrail'i Yeruşalim'den yönetti.

2.Ta.9: 31 Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

İsrailliler Rehavam'a Başkaldırıyor(1Kr.12:1-20)

BÖLÜM 10

2.Ta.10: 1 Rehavam Şekem'e gitti. Çünkü bütün İsrailliler kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı.

2.Ta.10: 2 Kral Süleyman'dan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovambunu duyunca Mısır'dan döndü.

2.Ta.10: 3 İsrailliler Yarovam'ı çağırttılar. Birlikte gidip Rehavam'a şöyle dediler:

2.Ta.10: 4 "Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz."

2.Ta.10: 5 Rehavam, "Üç gün sonra yine gelin" yanıtını verince halk yanından

ayrıldı.

2.Ta.10: 6 Kral Rehavam, babası Süleyman'a sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, "Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?" diye sordu.

2.Ta.10: 7 İleri gelenler, "Halka iyi davranır, onları hoşnut eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar" diye karşılık verdiler.

2.Ta.10: 8 Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederekbirlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı:

2.Ta.10: 9 "Siz ne yapmamı öğütlersiniz? 'Babanın üzerimize koyduğuboyunduruğu hafiflet diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?"

2.Ta.10: 10 Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: "Sana,'Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet diyen halka deki, 'Benim küçük parmağım, babamın belinden daha kalındır.

2.Ta.10: 11 Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, benboyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaçlayola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim."

2.Ta.10: 12 Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üç gün sonra yine gelin"sözü üzerine, üçüncü gün Rehavam'ın yanına geldiler.

2.Ta.10: 13-14 İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam,gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: "Babamınsize yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babamsizi kırbaçla yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim."

2.Ta.10: 15 Kral halkı dinlemedi. Bu Tanrı'dandı. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.

2.Ta.10: 16 Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütünİsrailliler,"İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz, Ne de payımız var!" diye bağırdılar, "Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davut'un soyu başının çaresine baksın." Böylece herkes evine döndü.

2.Ta.10: 17 Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayanİsrailliler'e krallık yapmaya başladı.

2.Ta.10: 18 İsrailliler Kral Rehavam'ın gönderdiği angaryacıbaşıHadoram'ı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaşarabasına atlayıp Yeruşalim'e kaçtı.

2.Ta.10: 19 İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

Şemaya'nın Peygamberliği(1Kr.12:21-24)

BÖLÜM 11

2.Ta.11: 1 Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsrailliler'le savaşıp onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı.

2.Ta.11: 2 Bu arada RAB, Tanrı adamı Şemaya'ya şöyle seslendi:

2.Ta.11: 3 "Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, Yahuda ve Benyaminbölgesinde yaşayan bütün İsrailliler'e şunu söyle:

2.Ta.11: 4 'RAB diyor ki, İsrailli kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim." RAB'bin bu sözlerini duyan halk Yarovam'a karşı savaşmaktan vazgeçti.

Rehavam Yahuda'yı Güçlendiriyor

2.Ta.11: 5 Rehavam Yeruşalim'de yaşadı ve savunma amacıyla Yahuda'dakişu kentleri onardı:

2.Ta.11: 6 Beytlehem, Etam, Tekoa,

2.Ta.11: 7 Beytsur, Soko, Adullam,

2.Ta.11: 8 Gat, Mareşa, Zif,

2.Ta.11: 9 Adorayim, Lakiş, Azeka,

2.Ta.11: 10 Sora, Ayalon, Hevron. Bunlar Yahuda ve Benyamin bölgesindesurlu kentlerdi.

2.Ta.11: 11 Rehavam bu kentlerin surlarını güçlendirerek buralarakomutanlar atadı; yiyecek, zeytinyağı, şarap depoladı.

2.Ta.11: 12 Her kent için kalkanlar, mızraklar sağladı. Kentleri iyicegüçlendirdi. Böylece Yahuda ve Benyamin bölgeleri onun denetimi altında kaldı.

2.Ta.11: 13 İsrail'in her bölgesinden kâhinlerle Levililer Rehavam'dan yana geçtiler.

2.Ta.11: 14 Levililer otlaklarını, mallarını bırakıp Yahuda ve Yeruşalim'e gelmişlerdi. Çünkü Yarovam'la oğulları onları RAB'bin kâhinliğinden uzaklaştırmıştı.

2.Ta.11: 15 Yarovam tapınma yerleri ve yaptırdığı teke ve buzağıbiçimindeki putlar için kâhinler atamıştı.

2.Ta.11: 16 İsrail'in her oymağından RAB'be, İsrail'in Tanrısı'nayönelmeye yürekten kararlı olanlar ise, atalarının Tanrısı RAB'bekurban sunmak için kâhinlerle Levililer'in ardından Yeruşalim'e geldiler.

2.Ta.11: 17 Üç yıl Davut'la Süleyman'ın izinde yürüyen bu kişiler,Süleyman oğlu Rehavam'ı destekleyerek Yahuda Krallığı'nı güçlendirdiler.

Rehavam'ın Ailesi

2.Ta.11: 18 Rehavam Davut oğlu Yerimot'un kızı Mahalat'la evlendi.Mahalat'ın annesi Avihayil, İşay oğlu Eliav'ın kızıydı.

2.Ta.11: 19 Mahalat Rehavam'a şu oğulları doğurdu: Yeuş, Şemarya, Zaham.

2.Ta.11: 20 Rehavam Mahalat'tan sonra Avşalom'un kızı Maaka ileevlendi. Maaka ona Aviya'yı, Attay'ı, Ziza'yı, Şelomit'i doğurdu.

2.Ta.11: 21 Rehavam Avşalom'un kızı Maaka'yı öbür eşleriyle cariyelerinin hepsinden daha çok severdi. Rehavam'ın on sekiz karısı, altmış cariyesi vardı. Bunlardan yirmi sekiz erkek, altmış kız çocuğu oldu.

2.Ta.11: 22 Rehavam Maaka'dan doğan Aviya'yı kral yapmak amacıyla onukardeşleri arasında önder ve tahta geçecek aday atadı.

2.Ta.11: 23 Bilgece davranarak oğullarının bazılarını Yahuda ve Benyamin topraklarına, surlu kentlere dağıttı. Onlara bol yiyecek sağladı ve birçok kadınla evlendirdi.

Şişak Yeruşalim'e Saldırıyor(1Kr.14:21-31)

BÖLÜM 12

2.Ta.12: 1 Rehavam krallığını pekiştirip güçlenince, İsrail*fj* halkıyla birlikte RAB'bin Yasası'na sırt çevirdi.D Not 12:1 "İsrail", yani "Yahuda".

2.Ta.12: 2 Rehavam'ın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı. Çünkü Rehavam'la halk RAB'be ihanet etmişti.

2.Ta.12: 3 Şişak'ın bin iki yüz savaş arabası, altmış bin atlısı ve Mısır'dan onunla birlikte gelen Luvlu, Suklu, Kûşlu* sayısız askeri vardı.

2.Ta.12: 4 Şişak Yahuda'nın surlu kentlerini ele geçirerek Yeruşalim'e kadar geldi.

2.Ta.12: 5 Bu sırada Peygamber Şemaya, Rehavam'a ve Şişak yüzünden Yeruşalim'de toplanan Yahuda önderlerine gelip şöyle dedi: "RAB, 'Siz beni bıraktınız. Ben de sizi bırakıp Şişak'ın eline teslim ettim diyor."

2.Ta.12: 6 İsrail önderleriyle kral alçakgönüllü bir tutum takınarak, "RAB adildir" dediler.

2.Ta.12: 7 RAB onların alçakgönüllü bir tutum takındıklarını görünce, Şemaya'ya şöyle dedi: "Madem alçakgönüllü bir tutum takındılar, onları yok etmeyeceğim; biraz da olsa onları huzura kavuşturacağım. Öfkemi Şişak aracılığıyla Yeruşalim üzerineboşaltmayacağım.

2.Ta.12: 8 Ama onları Şişak'a köle edeceğim. Öyle ki, bana hizmet etmekle öbür ulusların krallarına hizmet etmek arasındaki farkı anlayabilsinler."

2.Ta.12: 9 Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdığında, Süleyman'ın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü.

2.Ta.12: 10 Kral Rehavam bunların yerine tunç* kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti.

2.Ta.12: 11 Kral RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşıyarak ona eşlik eder, sonra muhafız odasına götürürlerdi.

2.Ta.12: 12 Rehavam'ın alçakgönüllü bir tutum takınması üzerine RAB'bin öfkesi dindi, onu büsbütün yok etmekten vazgeçti. Yahuda'da bazı iyi davranışlar da vardı.

2.Ta.12: 13 Kral Rehavam Yeruşalim'de krallığını pekiştirerek sürdürdü. Kral olduğunda kırk bir yaşındaydı. RAB'bin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yeruşalim Kenti'nde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naama'ydı.

2.Ta.12: 14 Rehavam RAB'be yönelmeye yürekten kararlı olmadığı içinkötülük yaptı.

2.Ta.12: 15 Rehavam'ın yaptığı işler, başından sonuna dek, PeygamberŞemaya ve Bilici* İddo'nun soyla ilgili tarihinde yazılıdır.Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı.

2.Ta.12: 16 Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü. Rehavam'ın yerine oğlu Aviya kral oldu.

Aviya'nın Yahuda Krallığı(1Kr.15:1-8)

BÖLÜM 13

2.Ta.13: 1 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviya Yahuda Kralı oldu.

2.Ta.13: 2 Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesi Givalı Uriel'in kızı Mikaya'ydı. Aviya'yla Yarovam arasında savaş vardı.

2.Ta.13: 3 Aviya seçme yiğit askerlerden oluşan dört yüz bin kişilikbir orduyla savaşa çıktı. Yarovam da sekiz yüz bin seçme yiğitsavaşçıdan oluşan bir orduyla ona karşı savaş düzenine girdi.

2.Ta.13: 4 Aviya Efrayim dağlık bölgesindeki Semarayim Dağı'na çıkıpşöyle seslendi: "Ey Yarovam ve bütün İsrailliler, beni dinleyin!

2.Ta.13: 5 İsrail'in Tanrısı RAB'bin bozulmaz bir antlaşmayla*fk*İsrail Krallığı'nı sonsuza dek Davut'a ve soyuna verdiğini bilmiyor musunuz?D Not 13:5 "Bozulmaz bir antlaşma": İbranice "Tuz antlaşması".

2.Ta.13: 6 Nevat oğlu Yarovam efendisi Davut oğlu Süleyman'a başkaldırdı.

2.Ta.13: 7 Bir takım işe yaramaz kötü kişiler çevresinde toplanıp Süleyman oğlu Rehavam'a baskı yaptılar. O sırada Rehavam onlara karşı koyamayacak kadar genç ve deneyimsizdi.

2.Ta.13: 8 "Şimdi de siz Davut soyunun elindeki RAB'bin Krallığı'na karşı gelmeyi tasarlıyorsunuz. Büyük bir ordusunuz. Üstelik Yarovam'ın ilahlarınız olsun diye yaptırdığı altın buzağılar da yanınızda.

2.Ta.13: 9 RAB'bin kâhinlerini, Harunoğulları'yla Levililer'i kovmadınız mı? Onların yerine öbür halklar gibi kendinize kâhinler atamadınız mı? Atanmak için bir boğa ve yedi koçla gelen herkes, tanrı olmayanlara kâhin olabiliyor.

2.Ta.13: 10 "Ama bizim Tanrımız RAB'dir, O'nu bırakmadık. RAB'be hizmeteden kâhinler Harun soyundandır. Levililer de onlara yardımcıdır.

2.Ta.13: 11 Onlar her sabah, her akşam RAB'be yakmalık sunular* sunar, hoş kokulu buhur yakar, dinsel açıdan temiz masanın üzerine adak ekmeklerini* dizerler. Her akşam altın kandilliğin kandillerini yakarlar. Biz Tanrımız RAB'bin buyruklarını yerine getiriyoruz. Oysa siz O'na sırt çevirdiniz.

2.Ta.13: 12 Tanrı bizimledir, O önderimizdir. O'nun kâhinleri borazanlarla size karşı savaş çağrısı yapacaklar. Ey İsrail halkı, atalarınızın Tanrısı RAB'be karşı savaşmayın; çünkü başaramazsınız."

2.Ta.13: 13 Yarovam askerlerinin bir bölümüyle Yahudalılar'ı öndenkarşılarken, öbür bölümünü arkalarında pusu kurmaya göndermişti.

2.Ta.13: 14 Yahudalılar önden, arkadan kuşatıldıklarını görünce, RAB'beyakardılar. Kâhinler borazanlarını çaldı.

2.Ta.13: 15 Yahudalılar savaş çığlıkları attığı anda, Tanrı Yarovam'laİsrailliler'i Aviya'yla Yahudalılar'ın önünde yenilgiye uğrattı.

2.Ta.13: 16 İsrailliler Yahudalılar'ın önünden kaçtı. Tanrı onlarıYahudalılar'ın eline teslim etti.

2.Ta.13: 17 Aviya'yla ordusu İsrailliler'i bozguna uğrattı.İsrailliler'den beş yüz bin seçme asker öldürüldü.

2.Ta.13: 18 Böylece İsrailliler yenilgiye uğradı, Yahudalılar'sa zaferkazandı. Çünkü Yahudalılar atalarının Tanrısı RAB'be güvenmişlerdi.

2.Ta.13: 19 Aviya Yarovam'ı kovaladı. Yarovam'a ait Beytel, Yeşana,Efron kentleriyle çevrelerindeki köyleri ele geçirdi.

2.Ta.13: 20 Aviya'nın krallığı döneminde Yarovam bir daha eski gücünütoparlayamadı. Sonunda RAB onu cezalandırdı, Yarovam öldü.

2.Ta.13: 21 Aviya ise gitgide krallığını güçlendirdi. On dört kadınlaevlenip yirmi iki erkek, on altı kız babası oldu.

2.Ta.13: 22 Aviya'nın yaptığı öbür işler, uygulamaları ve söyledikleri,Peygamber İddo'nun yorumunda yazılıdır.

BÖLÜM 14

2.Ta.14: 1 Aviya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü,yerine oğlu Asa kral oldu. Ülke Asa'nın yönetimi altında on yıl barış içinde yaşadı.

Asa'nın Yahuda Krallığı(1Kr.15:9-12)

2.Ta.14: 2 Asa Tanrısı RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yaptı.

2.Ta.14: 3 Yabancı ilahların sunaklarını, puta tapılan yerlerikaldırdı. Dikili taşları parçaladı, Aşera* putlarını devirdi.

2.Ta.14: 4 Yahudalılar'dan atalarının Tanrısı RAB'be yönelmelerini,O'nun yasasına ve buyruklarına uymalarını istedi.

2.Ta.14: 5 Yahuda'nın bütün kentlerinden puta tapılan yerlerle buhursunaklarını kaldırdı. Ülke onun yönetimi altında barış içinde yaşadı.

2.Ta.14: 6 Ülke barış içinde olduğu için Asa Yahuda'daki bazı kentlerisurlarla çevirdi. O yıllarda kimse ona karşı savaş açmadı. ÇünküRAB ona esenlik

vermişti.

2.Ta.14: 7 Asa Yahudalılar'a, "Bu kentleri onaralım" dedi, "Onları surlarla kuşatıp kulelerle, kapılarla, sürgülerle güçlendirelim. Ülke hâlâ bizim elimizde, çünkü Tanrımız RAB'be yöneldik, O da bizi her yandan esenlikle kuşattı." Böylece yapım işlerini başarıyla bitirdiler.

2.Ta.14: 8 Asa'nın Yahudalılar'la Benyaminliler'den oluşan bir ordusuvardı. Yahudalılar büyük kalkan ve mızraklarla donanmış üç yüzbin kişiydi. Benyaminliler ise küçük kalkan ve yay taşıyan ikiyüz seksen bin kişiydi. Bunların hepsi yiğit savaşçılardı.

2.Ta.14: 9 Kûşlu* Zerah binlerce asker ve üç yüz savaş arabasıyla Mareşa'ya ilerledi.

2.Ta.14: 10 Asa ona karşı durmak için yola çıktı. İki ordu Mareşayakınlarında Sefata Vadisi'nde savaş düzeni aldı.

2.Ta.14: 11 Asa, Tanrısı RAB'be, "Ya RAB, güçlünün karşısında güçsüzeyardım edebilecek senden başka kimse yoktur" diye yakardı, "EyTanrımız RAB, bize yardım et, çünkü sana güveniyoruz. Seninadınla bu kalabalığa karşı çıktık. Ya RAB, sen bizimTanrımız'sın. İnsanlar sana karşı zafer kazanmasın."

2.Ta.14: 12 RAB Kûşlular'ı Asa'yla Yahudalılar'ın önünde bozgunauğrattı. Kûşlular kaçmaya başladı.

2.Ta.14: 13 Asa ordusuyla onları Gerar'a kadar kovaladı. Kûşlular'dankurtulan olmadı. RAB'bin ve ordusunun önünde kırıldılar.Yahudalılar çok miktarda mal yağmalayıp götürdüler.

2.Ta.14: 14 Gerar'ın çevresindeki bütün köyleri yerle bir ettiler.Çünkü RAB'bin dehşeti onları sarmıştı. Bu köylerde çok malolduğundan onları yağmaladılar.

2.Ta.14: 15 Çobanların çadırlarına da saldırdılar. Çok sayıda davar vedeveyi alıp Yeruşalim'e döndüler.

Asa'nın Yaptığı Yenilikler(1Kr.15:13-15)

BÖLÜM 15

2.Ta.15: 1 Tanrı'nın Ruhu Odet oğlu Azarya'nın üzerine indi.

2.Ta.15: 2 Azarya, Kral Asa'ya gidip şöyle dedi: "Ey Asa, ey Yahuda ve Benyamin halkı, beni dinleyin! RAB'le birlikte olduğunuz sürece, O da sizinle olacaktır. O'nu ararsanız bulursunuz. Ama O'nu bırakırsanız, O da sizi bırakır.

2.Ta.15: 3 İsrail halkı uzun süre gerçek Tanrı'dan, eğitici kâhinlerden ve yasadan

uzak yaşadı.

2.Ta.15: 4 Ama sıkıntıya düştüklerinde İsrail'in Tanrısı RAB'be döndüler, O'nu arayıp buldular.

2.Ta.15: 5 O günlerde yolcuların güvenliği yoktu. Çünkü çevre ülkelerde yaşayanların tümü büyük kargaşa içindeydi.

2.Ta.15: 6 Ulus ulusu, kent kenti ezmeye çalışıyordu. Çünkü Tanrıonları çeşitli sıkıntılarla tedirgin ediyordu.

2.Ta.15: 7 Ama siz güçlü olun, cesaretinizi yitirmeyin. Yaptıklarınızınkarşılığını alacaksınız."

2.Ta.15: 8 Asa bu sözleri, Peygamber Odet'in oğlu Azarya'nın*fl* peygamberliğini duyunca, cesaret buldu. Yahuda ve Benyamin topraklarından, Efrayim'in dağlık bölgesinde ele geçirdiği kentlerden iğrenç putları kaldırdı. RAB'bin Tapınağı'nıneyvanının önündeki RAB'bin sunağını onardı.D Not 15:8 Bazı Vulgata elyazmaları "Peygamber Odet'in oğlu Azarya'nın", Masoretik metin "Peygamber Odet'in" (bkz. 15:1).

2.Ta.15: 9 Efrayim'den, Manaşşe'den, Şimon'dan gelen birçok İsrailli, Tanrısı RAB'bin Asa'yla birlikte olduğunu görünce onun tarafına geçti. Asa bu gelenlerle Yahuda ve Benyamin halkını bir araya topladı.

2.Ta.15: 10 Asa'nın krallığının on beşinci yılının üçüncü ayında* Yeruşalim'de toplandılar.

2.Ta.15: 11 Yağmalamış oldukları hayvanlardan yedi yüz sığırla yedi bin davarı o gün RAB'be kurban ettiler.

2.Ta.15: 12 Bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla atalarının Tanrısı RAB'be yönelmek için antlaşma yaptılar.

2.Ta.15: 13 Büyük küçük, kadın erkek, kim İsrail'in Tanrısı RAB'be yönelmezse öldürülecekti.

2.Ta.15: 14 Yüksek sesle bağırarak, borazan ve boru çalarak RAB'bin önünde ant içtiler.

2.Ta.15: 15 Yahudalılar bütün yürekleriyle içtikleri ant için sevindiler. RAB'bi istekle arayıp buldular. O da onları her yandan esenlikle kuşattı.

2.Ta.15: 16 Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera* için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip parçaladıktan sonra Kidron Vadisi'nde yaktı.

2.Ta.15: 17 Ancak İsrail'den*fm* puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RAB'be adadı.D Not 15:17 "İsrail", yani "Yahuda".

2.Ta.15: 18 Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları Tanrı'nın Tapınağı'na getirdi.

2.Ta.15: 19 Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar savaş olmadı.

Asa'nın Son Yılları(1Kr.15:16-24)

BÖLÜM 16

2.Ta.16: 1 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının otuz altıncı yılında İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırmaya hazırlanıyordu. Asa'nın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kenti'ni güçlendirmeye başladı.

2.Ta.16: 2 Bunun üzerine Asa, RAB'bin Tapınağı'nın ve sarayınhazinelerindeki altın ve gümüşü çıkararak şu haberle birlikteŞam'da oturan Aram Kralı Ben-Hadat'a gönderdi:

2.Ta.16: 3 "Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızdada bir antlaşma olsun. Sana gönderdiğim bu altınlara, gümüşlerekarşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz,topraklarımdan askerlerini çeksin."

2.Ta.16: 4 Kral Asa'nın önerisini kabul eden Ben-Hadat, ordukomutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyon'u, Dan'ı,Avel-Mayim'i, Naftali'nin bütün ambarlı kentlerini ele geçirdiler.

2.Ta.16: 5 Baaşa bunu duyunca Rama'nın yapımını durdurup işe son verdi.

2.Ta.16: 6 Kral Asa bütün Yahudalılar'ı çağırttı; Baaşa'nın Rama'nın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Asa bunlarla Geva ve Mispa kentlerini onardı.

2.Ta.16: 7 O sırada Bilici* Hanani Yahuda Kralı Asa'ya gelip şöylededi: "Tanrın RAB'be güveneceğine Aram Kralı'na güvendin. Buyüzden Aram Kralı'nın ordusu elinden kurtuldu.

2.Ta.16: 8 Kûşlular'la* Luvlular, çok sayıda savaş arabaları,atlılarıyla büyük bir ordu değil miydiler? Ama sen RAB'begüvendin, O da onları eline teslim etti.

2.Ta.16: 9 RAB'bin gözleri bütün yürekleriyle kendisine bağlı olanlaragüç vermek için her yeri görür. Akılsızca davrandın. Bundan böylehep savaş içinde olacaksın."

2.Ta.16: 10 Asa biliciye öfkelenip onu cezaevine attırdı. Çünküsöyledikleri onu kızdırmıştı. Halktan bazı kişilere de baskı yaptı.

2.Ta.16: 11 Asa'nın yaptığı işler, başından sonuna dek, Yahuda veİsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Ta.16: 12 Asa, krallığının otuz dokuzuncu yılında ayaklarındanhastalandı. Durumu çok ağırdı. Hastalığında RAB'be yöneleceğinehekimlere başvurdu.

2.Ta.16: 13 Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarına kavuştu.

2.Ta.16: 14 Onu özel olarak hazırlanmış, güzel kokulu çeşit çeşitbaharat dolu bir sedyeye yatırarak Davut Kenti'nde kendisi içinyaptırdığı mezara gömdüler. Onuruna çok büyük bir ateş yaktılar.

Yehoşafat'ın Yahuda Krallığı

BÖLÜM 17

2.Ta.17: 1 Asa'nın yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. Yehoşafat İsrail'e karşı krallığını pekiştirdi.

2.Ta.17: 2 Yahuda'nın bütün surlu kentlerine askeri birlikler yerleştirdi; Yahuda'ya ve babası Asa'nın ele geçirmiş olduğu Efrayim kentlerine de asker yerleştirdi.

2.Ta.17: 3 RAB Yehoşafat'laydı. Çünkü Yehoşafat atası Davut'un başlangıçtaki yollarını izledi; Baallar'a* yöneleceğine,

2.Ta.17: 4 babasının Tanrısı'na yöneldi; İsrail halkının yaptıklarına değil, Tanrı'nın buyruklarına uydu.

2.Ta.17: 5 RAB onun yönetimi altındaki krallığı pekiştirdi. Bütün Yahudalılar ona armağanlar getirdi. Böylece Yehoşafat büyük zenginliğe ve onura kavuştu.

2.Ta.17: 6 Yüreği RAB'de*fn* cesaret buldu, puta tapılan yerleri ve Aşera* putlarını Yahuda'dan kaldırdı.D Not 17:6 "RAB'de": İbranice "RAB'bin yollarında".

2.Ta.17: 7 Yehoşafat krallığının üçüncü yılında halka öğretmek amacıyla görevlilerinden Ben-Hayil'i, Ovadya'yı, Zekeriya'yı, Netanel'i, Mikaya'yı Yahuda kentlerine gönderdi.

2.Ta.17: 8 Onlarla birlikte şu Levililer'i de gönderdi: Şemaya, Netanya, Zevadya, Asahel, Şemiramot, Yehonatan, Adoniya, Toviya, Tov-Adoniya. Kâhinlerden Elişama ile Yehoram'ı gönderdi.

2.Ta.17: 9 RAB'bin Yasa Kitabı'nı yanlarına alıp Yahuda'da halkaöğrettiler. Bütün Yahuda kentlerini dolaşarak halka ders verdiler.

2.Ta.17: 10 Yahuda'yı çevreleyen ülkelerin krallıklarını RAB korkususardı. Bu yüzden Yehoşafat'a karşı savaşamadılar.

2.Ta.17: 11 Bazı Filistliler Yehoşafat'a haraç olarak armağanlar ve gümüş verdiler. Araplar da ona davar getirdiler: Yedi bin yedi yüz koçla yedi bin yedi yüz teke.

2.Ta.17: 12 Yehoşafat giderek güçlendi. Yahuda'da kaleler, ambarlı kentler yaptırdı.

2.Ta.17: 13 Yahuda kentlerinde birçok işler yaptı. Yeruşalim'e deneyimli yiğit savaşçılar yerleştirdi.

2.Ta.17: 14 Bunlar boylarına göre şöyle kaydedilmişlerdi: Yahuda'dan binbaşılar: Komutan Adna ve komutasında 300 000 yiğit asker;

2.Ta.17: 15 Yanında Komutan Yehohanan ve komutasında 280 000 asker;

2.Ta.17: 16 Onun yanında kendini RAB'bin hizmetine adayan Zikri oğluAmatsya ve komutasında 200 000 yiğit asker.

2.Ta.17: 17 Benyamin oymağından: Yiğit bir savaşçı olan Elyada ilekomutasında yay ve kalkanla silahlanmış 200 000 asker;

2.Ta.17: 18 Yanında Yehozavat ve komutasında savaşmak üzere donatılmış180 000 asker.

2.Ta.17: 19 Bunlar kralın surlu Yahuda kentlerine yerleştirdiği askerlerin yanısıra, ona hizmet ediyorlardı.

Peygamber Mikaya Ahav'ı Uyarıyor(1Kr.22:1-28)

BÖLÜM 18

2.Ta.18: 1 Büyük bir zenginlik ve onura kavuşan Yehoşafat, evlilik bağıyla Ahav'a akraba oldu.

2.Ta.18: 2 Birkaç yıl sonra Samiriye Kenti'nde yaşayan Ahav'ı görmeye gitti. Ahav onun ve yanındakilerin onuruna birçok davar, sığır keserek Ramot-Gilat'a saldırmak için onu kışkırttı.

2.Ta.18: 3 İsrail Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafat'a, "Ramot-Gilat'a karşı benimle birlikte savaşır mısın?" diye sordu. Yehoşafat, "Beni kendin, halkımı halkın say. Savaşta sana eşlik edeceğiz" diye yanıtladı,

2.Ta.18: 4 "Ama önce RAB'be danışalım" diye ekledi.

2.Ta.18: 5 İsrail Kralı Ahav dört yüz peygamber toplayıp, “Ramot-Gilat’a karşı savaşalım mı, yoksa vaz mı geçeyim?” diye sordu. Peygamberler, “Savaş, çünkü Tanrı kenti senin eline teslim edecek” diye yanıtladılar.

2.Ta.18: 6 Ama Yehoşafat, “Burada danışabileceğimiz RAB’bin başka peygamberi yok mu?” diye sordu.

2.Ta.18: 7 İsrail Kralı, “Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var” diye yanıtladı, “Onun aracılığıyla RAB’be danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler.” Yehoşafat, “Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!” dedi.

2.Ta.18: 8 İsrail Kralı bir görevli çağırıp, “Hemen Yimla oğlu Mikaya’yı getir!” diye buyurdu.

2.Ta.18: 9 İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısı’nın girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu.

2.Ta.18: 10 Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Aramlılar’ı yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.”

2.Ta.18: 11 Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: “Ramot- Gilat’a saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek.”

2.Ta.18: 12 Mikaya’yı çağırmaya giden görevli ona, “Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar” dedi, “Rica ederim, senin sözün de onlarınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle.”

2.Ta.18: 13 Mikaya, “Yaşayan RAB’bin hakkı için, Tanrım ne derse onu söyleyeceğim” diye karşılık verdi.

2.Ta.18: 14 Mikaya gelince kral, “Mikaya, Ramot-Gilat’a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?” diye sordu. Mikaya, “Saldırın, kazanacaksınız! Çünkü onlar sizin elinize teslim edilecek” diye yanıtladı.

2.Ta.18: 15 Bunun üzerine kral, “RAB’bin adına bana gerçeğin dışındabir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?” diye sordu.

2.Ta.18: 16 Mikaya şöyle karşılık verdi: “İsrailliler’i dağlaradağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, ‘Bunların sahibiyok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün dedi.”

2.Ta.18: 17 İsrail Kralı Ahav Yehoşafat’a, “Benimle ilgili iyipeygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydim?” dedi.

2.Ta.18: 18 Mikaya konuşmasını sürdürdü: “Öyleyse RAB’bin sözünüdinleyin! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün gökselvarlıklar da sağında, solunda duruyordu.

2.Ta.18: 19 RAB sordu: ‘Ramot-Gilat’a saldırıp ölsün diye İsrail KralıAhav’ı kim kandıracak? “Kimi şöyle, kimi böyle derken,

2.Ta.18: 20 bir ruh çıkıp RAB’bin önünde durdu ve, ‘Ben onukandıracağım dedi. “RAB, ‘Nasıl? diye sordu.

2.Ta.18: 21 “Ruh, ‘Aldatıcı ruh olarak gidip Ahav’ın bütünpeygamberlerine yalan söyleteceğim diye karşılık verdi.”RAB, ‘Onu kandırmayı başaracaksın dedi, ‘Git, dediğini yap.

2.Ta.18: 22 “İşte RAB bu peygamberlerinin ağzına aldatıcı bir ruhkoydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi.”

2.Ta.18: 23 Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya’nın yüzüne bir tokatattı. “RAB’bin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?” dedi.

2.Ta.18: 24 Mikaya, “Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin güngöreceksin” diye yanıtladı.

2.Ta.18: 25 Bunun üzerine İsrail Kralı, “Mikaya’yı kentin yöneticisiAmon’a ve kralın oğlu Yoaş’a götürün” dedi,

2.Ta.18: 26 “Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevindetutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini söyleyin!”

2.Ta.18: 27 Mikaya, “Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benimaracılığımla konuşmamış demektir” dedi ve, “Herkes bunu duysun!” diye ekledi.

Ahav’ın Ölümü(1Kr.22:29-35)

2.Ta.18: 28 İsrail Kralı Ahav’la Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilat’asaldırmak için yola çıktılar.

2.Ta.18: 29 İsrail Kralı, Yehoşafat’a, “Ben kılık değiştirip savaşaöyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy” dedi. Böylecеİsrail Kralı kılığını değiştirdi, sonra savaşa girdiler.

2.Ta.18: 30 Aram Kralı, savaş arabalarının komutanlarına, “İsrail Kralıdışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!” diye buyruk vermişti.

2.Ta.18: 31 Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, İsrailKralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmayabaşladı. RAB Tanrı ona yardım edip saldıranların yönünü değiştirdi.

2.Ta.18: 32 Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.

2.Ta.18: 33 O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralı'nızırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına,"Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım" dedi.

2.Ta.18: 34 Savaş o gün şiddetlendi. Arabasında Aramlılar'a karşıakşama kadar dayanan İsrail Kralı gün batımında öldü.

Bilici Yehu Yehoşafat'ı Paylıyor

BÖLÜM 19

2.Ta.19: 1 Yahuda Kralı Yehoşafat ise Yeruşalim'deki sarayına güvenlik içinde döndü.

2.Ta.19: 2 Hanani oğlu Bilici* Yehu, Kral Yehoşafat'ı karşılamayagiderek ona şöyle dedi: "Kötülere yardım edip RAB'den nefretedenleri mi sevmen gerekir? Bunun için RAB'bin öfkesi senin üstünde olacak.

2.Ta.19: 3 Ancak, bazı iyi yönlerin de var. Ülkeden Aşera* putlarını kaldırıp attın ve yürekten Tanrı'ya yönelmeye karar verdin." Yehoşafat'ın Yaptığı Yenilikler

2.Ta.19: 4 Yehoşafat Yeruşalim'de yaşadı. Beer-Şeva'dan Efrayim dağlık bölgesine kadar yine halkın arasında dolaşarak onları atalarının Tanrısı RAB'be döndürdü.

2.Ta.19: 5 Ülkeye, Yahuda'nın bütün surlu kentlerine yargıçlar atadı.

2.Ta.19: 6 Onlara, "Yaptıklarınıza dikkat edin" dedi, "Çünkü insan adına değil, yargı verirken sizinle olan RAB adına yargılayacaksınız.

2.Ta.19: 7 Onun için RAB'den korkun, dikkatle yargılayın. Çünkü Tanrımız RAB kimsenin haksızlık yapmasına, kimseyi kayırmasına, rüşvet almasına göz yummaz."

2.Ta.19: 8 RAB'bin yargılarını uygulamak, davalara bakmak için Yehoşafat Yeruşalim'e de bazı Levililer'i, kâhinleri, İsrail*fo* boy başlarını atadı. Bunlar Yeruşalim'de yaşadılar*fö*.D Not 19:8 "İsrail", yani "Yahuda". 19:8 "Bunlar Yeruşalim'de yaşadılar" ya da "Yeruşalim'e döndüler".

2.Ta.19: 9 Yehoşafat onlara şu buyrukları verdi: "Görevinizi RABkorkusuyla, bağlılıkla, bütün yüreğinizle yapmalısınız.

2.Ta.19: 10 Kentlerde yaşayan kardeşlerinizden gelen her davada -kan davası, Kutsal Yasa, buyruklar, kurallar ya da ilkelerle ilgili her konuda- onları RAB'be karşı suç işlememeleri için uyarın; öyle ki RAB size de kardeşlerinize de öfkelenmesin. Böyle yaparsanız suç işlememiş olursunuz.

2.Ta.19: 11 "RAB'be ilişkin her konuda Başkâhin Amarya, krala ilişkinher konuda ise Yahuda oymağının önderi İsmail oğlu Zevadya sizebaşkanlık edecek. Levililer de görevli olarak size yardımcıolacaklar. Yürekli olun, bu buyrukları uygulayın. RAB doğru kişiyle olsun!"

Moavlılar'la Ammonlular'a Karşı Savaş

BÖLÜM 20

2.Ta.20: 1 Bundan sonra Moavlılar, Ammonlular ve Meunlular'ın*fp* birkısmı Yehoşafat'la savaşmak için yola çıktılar.D Not 20:1 Septuaginta "Meunlular", Masoretik metin "Ammonlular" (bkz. 26:7).

2.Ta.20: 2 Birkaç kişi Yehoşafat'a gidip, "Gölün öbür yakasından, Edom'dan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. Şu anda Haseson-Tamar'da -Eyn-Gedi'de-" dediler.

2.Ta.20: 3 Korkuya kapılan Yehoşafat RAB'be danışmaya karar verdi ve bütün Yahuda'da oruç* ilan etti.

2.Ta.20: 4 RAB'be yönelmek için Yahuda'nın bütün kentlerinden gelen halk toplanıp RAB'den yardım diledi.

2.Ta.20: 5 Yehoşafat RAB'bin Tapınağı'nda, yeni avlunun önünde, Yahudave Yeruşalim topluluğunun arasına gidip durdu.

2.Ta.20: 6 "Ey atalarımızın Tanrısı RAB, sen göklerde oturan Tanrı değil misin?" dedi, "Ulusların bütün krallıklarını yöneten sensin. Güç, kudret senin elinde. Kimse sana karşı duramaz.

2.Ta.20: 7 Ey Tanrımız, bu ülkede yaşayanları halkın İsrail'in önündenkovan ve ülkeyi sonsuza dek dostun İbrahim'in soyuna veren sen değil misin?

2.Ta.20: 8 Onlar orada yaşadılar, adına bir tapınak kurdular ve,

2.Ta.20: 9 'Başımıza bela, savaş, yargı, salgın hastalık, kıtlık gelirse, adının bulunduğu bu tapınağın ve senin önünde duracağız dediler, 'Sıkıntıya düştüğümüzde sana yakaracağız, sen de duyup bizi kurtaracaksın.

2.Ta.20: 10 "İşte Ammonlular, Moavlılar ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlar! Mısır'dan çıktıktan sonra İsrailliler'in onların ülkesine girmelerine izin vermedin.

Bu yüzden atalarımız başka yöne döndü, onları yok etmedi.

2.Ta.20: 11 Ama bak, bunun karşılığını bize nasıl ödüyorlar! Bize mirasolarak vermiş olduğun mülkünden bizi kovmaya geliyorlar.

2.Ta.20: 12 Ey Tanrımız, onları yargılamayacak mısın? Çünkü bize saldıran bu büyük orduya karşı koyacak gücümüz yok. Ne yapacağımızı bilemiyoruz. Gözümüz sende."

2.Ta.20: 13 Bütün Yahudalılar, çoluk çocuklarıyla birlikte RAB'binönünde duruyordu.

2.Ta.20: 14 RAB'bin Ruhu topluluğun ortasında duran Asaf soyundan Mattanya oğlu Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekeriya oğlu Levili Yahaziel'in üzerine indi.

2.Ta.20: 15 Yahaziel şöyle dedi: "Ey Kral Yehoşafat, ey Yahuda halkı ve Yeruşalim'de oturanlar, dinleyin! RAB size şöyle diyor: 'Bu büyük ordudan korkmayın, yılmayın! Çünkü savaş sizin değil, Tanrı'nındır.

2.Ta.20: 16 Yarın onlarla savaşmaya çıkın. Onları vadinin sonunda,Yeruel kırlarında, Sits Yokuşu'nu çıkarlarken bulacaksınız.

2.Ta.20: 17 Bu kez savaşmak zorunda kalmayacaksınız. Yerinizde durup bekleyin, RAB'bin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yeruşalim halkı! Korkmayın, yılmayın. Yarın onlara karşı savaşa çıkın. RAB sizinle olacak!"

2.Ta.20: 18 Yehoşafat yüzüstü yere kapandı. Yahuda halkıylaYeruşalim'de oturanlar da RAB'bin önünde yere kapanıp O'na tapındılar.

2.Ta.20: 19 Sonra Kehatoğulları'ndan ve Korahoğulları'ndan bazıLevililer ayağa kalkıp İsrail'in Tanrısı RAB'bi yüksek sesle övdüler.

2.Ta.20: 20 Ertesi sabah erkenden kalkıp Tekoa kırlarına doğru yolaçıktılar. Yola koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: "Benidinleyin, ey Yahuda halkı ve Yeruşalim'de oturanlar! TanrınızRAB'be güvenin, güvenlikte olursunuz. O'nun peygamberlerinegüvenin, başarılı olursunuz."

2.Ta.20: 21 Yehoşafat halka danıştıktan sonra RAB'be ezgi okumak, O'nunkutsallığının görkemini övmek için adamlar atadı. Bunlar ordununönünde yürüyerek şöyle diyorlardı:"RAB'be şükredin, Çünkü sevgisi sonsuza dek kalıcıdır!"

2.Ta.20: 22 Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında, RABYahuda'ya saldıran Ammonlular'a, Moavlılar'a ve Seir dağlıkbölgesinde yaşayanlara pusu kurmuştu. Hepsi bozguna uğratıldı.

2.Ta.20: 23 Ammonlular'la Moavlılar, Seir dağlık bölgesinde yaşayanhalkı

büsbütün yok etmek için onlara saldırdılar. Seirliler'i yokettikten sonra da birbirlerini öldürmeye başladılar.

2.Ta.20: 24 Yahudalılar kırdaki gözcü kulesine varınca, o büyük orduyabaktılar, ama sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı.

2.Ta.20: 25 Malları yağmalamaya giden Yehoşafat'la askerleri, ölülerin arasında çok miktarda mal, giysi ve değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağma edilecek o kadar çok mal vardı ki, toplama işi üç gün sürdü.

2.Ta.20: 26 Dördüncü gün Beraka*fr* Vadisi'nde toplanarak RAB'beövgüler sundular. Bu yüzden oranın adı bugün de Beraka Vadisi olarak kaldı.D Not 20:26 "Beraka": "Övgü" ya da "Kutsama" anlamına gelir.

2.Ta.20: 27 Bundan sonra bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı Yehoşafat'ınönderliğinde sevinçle Yeruşalim'e döndü. Çünkü RAB düşmanlarınıbozguna uğratarak onları sevindirmişti.

2.Ta.20: 28 Çenk, lir ve borazan çalarak Yeruşalim'e, RAB'bin Tapınağı'na gittiler.

2.Ta.20: 29 RAB'bin İsrail'in düşmanlarına karşı savaştığını duyan ülkelerin krallıklarını Tanrı korkusu sardı.

2.Ta.20: 30 Yehoşafat'ın ülkesi ise barış içindeydi. Çünkü Tanrısı her yandan onu esenlikle kuşatmıştı.

Yehoşafat'ın Krallığının Sonu(1Kr.22:41-50)

2.Ta.20: 31 Yehoşafat Yahuda'yı yönetti. Otuz beş yaşında kral oldu veYeruşalim'de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhi'nin kızı Azuva'ydı.

2.Ta.20: 32 Babası Asa'nın yollarını izleyen ve bunlardan sapmayanYehoşafat RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı.

2.Ta.20: 33 Ancak alışılagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâatalarının Tanrısı'na bütün yüreğiyle yönelmemişti.

2.Ta.20: 34 Yehoşafat'ın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek,İsrail kralları tarihinin bir bölümü olan Hanani oğlu Yehu'nun tarihinde yazılıdır.

2.Ta.20: 35 Yahuda Kralı Yehoşafat bir süre sonra kendini günaha verenİsrail Kralı Ahazya ile anlaşmaya vardı.

2.Ta.20: 36 Tarşiş'e gidecek gemiler*fs* yapmak için anlaştılar. Gemileri Esyon-Gever'de yaptılar.D Not 20:36 "Tarşiş'e gidecek gemiler" ya da "Uzun yol

gemileri”.

2.Ta.20: 37 Mareşalı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat’a karşı şöyle peygamberlik etti: “Ahazya ile anlaşmaya vardığın için RAB işini bozacak.” Gemiler Tarşiş’e*fş* gidemeden parçalandı.D Not 20:37 “Tarşiş’e” ya da “Uzun yola”.

BÖLÜM 21

2.Ta.21: 1 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kenti’nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

Yehoram’ın Yahuda Krallığı(2Kr.8:17-24)

2.Ta.21: 2 Yehoşafat oğlu Yehoram’ın kardeşleri şunlardı: Azarya, Yehiel, Zekeriya, Azaryahu, Mikael, Şefatya. Bunların tümü İsrail*ft* Kralı Yehoşafat’ın oğullarıydı.D Not 21:2,4 “İsrail”, yani “Yahuda”.

2.Ta.21: 3 Babaları onlara çok miktarda altın, gümüş, değerli eşyalar armağan etmiş, ayrıca Yahuda’da surlu kentler vermişti. Ancak, Yehoram ilk oğlu olduğundan, krallığı ona bırakmıştı.

2.Ta.21: 4 Babasının yerine geçen Yehoram güçlenince, bütün kardeşlerini ve bazı İsrail*ft* önderlerini kılıçtan geçirtti.

2.Ta.21: 5 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim’de sekiz yıl krallık yaptı.

2.Ta.21: 6 Karısı Ahav’ın kızı olduğu için, o da Ahav’ın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RAB’bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Ta.21: 7 Ama RAB Davut’la yaptığı antlaşmadan ötürü onun soyunu yok etmek istemedi. Çünkü Davut’a ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.

2.Ta.21: 8 Yehoram’ın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılar’a karşıayaklanarak kendi krallıklarını kurdular.

2.Ta.21: 9 Yehoram komutanları ve bütün savaş arabalarıyla oraya gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. AmaYehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı.

2.Ta.21: 10 Edomlular’ın Yahuda’ya karşı başkaldırması bugün de sürüyor. O sırada Livna Kenti de ayaklandı. Çünkü Yehoram atalarının Tanrısı RAB’bi bırakmıştı.

2.Ta.21: 11 Yahuda tepelerinde puta tapılan yerler bile yapmış, Yeruşalim

halkının putlara bağlanmasına önayak olmuş, Yahuda halkını günaha sürüklemişti.

2.Ta.21: 12 Yehoram Peygamber İlyas'tan bir mektup aldı. Mektup şöyleydi: "Atan Davut'un Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Baban Yehoşafat'ın ve Yahuda Kralı Asa'nın yollarını izlemedin.

2.Ta.21: 13 İsrail krallarının yolunu izledin. Ahav'ın ailesinin yaptığı gibi Yahuda ve Yeruşalim halkının putlara bağlanmasına önayak oldun. Üstelik kendi ailenden, senden daha iyi olan kardeşlerini öldürttün.

2.Ta.21: 14 Bu yüzden RAB halkını, oğullarını, karılarını ve senin olanher şeyi büyük bir yıkımla vuracak.

2.Ta.21: 15 Sen de korkunç bir bağırsak hastalığına yakalanacaksın. Bu hastalık yüzünden bağırsakların dışarı dökülene dek günlerce sürüneceksin."

2.Ta.21: 16 RAB Filistliler'i ve Kûşlular'ın* yanında yaşayan Araplar'ı Yehoram'a karşı kışkırttı.

2.Ta.21: 17 Saldırıp Yahuda'ya girdiler. Sarayda bulunan her şeyi, kralın oğullarıyla karılarını alıp götürdüler. Kralın en küçük oğlu Yehoahaz'dan*fu* başka oğlu kalmadı.D Not 21:17 "Yehoahaz": Ahazya diye de bilinir.

2.Ta.21: 18 Sonra RAB Yehoram'ı iyileşmez bir bağırsak hastalığıyla cezalandırdı.

2.Ta.21: 19 Zaman geçti, ikinci yılın sonunda hastalık yüzünden bağırsakları dışarı döküldü. Şiddetli acılar içinde öldü. Halkı ataları için ateş yaktığı gibi onun onuruna ateş yakmadı.

2.Ta.21: 20 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. Ölümüne kimse üzülmedi. Onu Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmediler.

Ahazya'nın Yahuda Krallığı(2Kr.8:25-29; 9:21-28)

BÖLÜM 22

2.Ta.22: 1 Yeruşalim halkı Yehoram'ın en küçük oğlu Ahazya'yı babasının yerine kral yaptı. Çünkü Araplar'la ordugaha gelen akıncılar büyük kardeşlerinin hepsini öldürmüştü. Dolayısıyla Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu.

2.Ta.22: 2 Ahazya yirmi iki*fü* yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de bir yıl krallık yaptı. Annesi Omri'nin torunu Atalya'ydı.D Not 22:2 2Kr.8:26, bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice "Yirmi iki", Masoretik metin "Kırk iki".

2.Ta.22: 3 Ahazya da Ahav ailesinin yollarını izledi. Annesi onu kötülüğe itiyordu.

2.Ta.22: 4 Ahav ailesi gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Çünkü babasının ölümünden beri Ahav ailesi onu yıkıma götürecek öğütler veriyordu.

2.Ta.22: 5 Ahazya onların öğütlerine uyarak, Aram Kralı Hazael'le savaşmak üzere İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'la birlikte Ramot-Gilat'a gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladılar.

2.Ta.22: 6 Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.

2.Ta.22: 7 Yoram'ı ziyaret eden Ahazya'yı Tanrı yıkıma uğrattı. Ahazya oraya varınca, Yoram'la birlikte Nimşi oğlu Yehu'yu karşılamaya gitti; RAB Yehu'yu Ahav soyunu ortadan kaldırmak için meshetmişti*.

2.Ta.22: 8 Yehu, Ahav soyunu cezalandırırken, Ahazya'ya hizmet edenYahuda önderleriyle Ahazya'nın yeğenlerini bulup hepsini öldürdü.

2.Ta.22: 9 Sonra Ahazya'yı aramaya koyuldu. Onu Samiriye'de gizlenirkenyakalayıp Yehu'ya getirdiler, sonra öldürdüler. Ahazya'yı, "Bütün yüreğiyle RAB'be yönelen Yehoşafat'ın torunudur" diyerek gömdüler. Böylece Ahazya'nın soyunda krallığı yönetebilecek güçte kimse kalmadı.

Atalya Yönetime El Koyuyor(2Kr.11:1-3)

2.Ta.22: 10 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca,Yahuda'da kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı.

2.Ta.22: 11 Ne var ki, Kral Yehoram'ın kızı Yehoşavat, Ahazya oğluYoaş'ı kralın öldürülmek istenen öteki oğullarının arasından alıpkaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. YehoşavatKral Yehoram'ın kızı, Kâhin Yehoyada'nın karısı, Ahazya'nın daüvey kızkardeşiydi. Öldürülmesin diye çocuğu Atalya'dan gizledi.

2.Ta.22: 12 Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca Tanrı'nınTapınağı'nda onların yanında gizlendi.

Atalya'ya Karşı Ayaklanma(2Kr.11:4-16)

BÖLÜM 23

2.Ta.23: 1 Yedinci yıl gücünü gösteren Yehoyada yüzbaşı olan Yeroham oğlu Azarya, Yehohanan oğlu İsmail, Ovet oğlu Azarya, Adaya oğlu Maaseya, Zikri oğlu Elişafat'la bir antlaşma yaptı.

2.Ta.23: 2 Yahuda'yı dolaşarak bütün kentlerden Levililer'le İsrail*fv* boy başlarını topladılar. Yeruşalim'e dönenD Not 23:2 "İsrail", yani "Yahuda".

2.Ta.23: 3 topluluk Tanrı'nın Tapınağı'nda kralla bir antlaşma yaptı. Yehoyada onlara şöyle dedi: "Davut'un soyuna ilişkin RAB'bin verdiği söz uyarınca, kralın oğlu kral olacak.

2.Ta.23: 4 Siz şunları yapacaksınız: Şabat Günü* göreve giden kâhinlerle Levililer'in üçte biri kapılarda nöbet tutacak,

2.Ta.23: 5 üçte biri sarayda, üçte biri de Temel Kapısı'nda duracak. Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nın avlularında toplanacak.

2.Ta.23: 6 Kâhinlerle görevli Levililer'in dışında RAB'bin Tapınağı'na kimse girmesin. Onlar kutsal oldukları için girebilirler. Halk da RAB'bin buyruğunu yerine getirmeye özen gösterecek.

2.Ta.23: 7 Levililer yalın kılıç kralın çevresini saracaklar. Tapınağa yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin."

2.Ta.23: 8 Levililer'le Yahudalılar Kâhin Yehoyada'nın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını aldılar. Çünkü Kâhin Yehoyada bölüklere izin vermemişti.

2.Ta.23: 9 Kâhin Yehoyada Tanrı'nın Tapınağı'ndaki Kral Davut'tan kalanmızrakları ve büyük küçük kalkanları yüzbaşılara dağıttı.

2.Ta.23: 10 Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağıngüneyinden kuzeyine kadar bütün silahlı adamları yerleştirdi.

2.Ta.23: 11 Yehoyada'yla oğulları kralın oğlu Yoaş'ı dışarı çıkarıpbaşına taç koydular. Tanrı'nın Yasası'nı da ona verip krallığınıilan ettiler. Onu meshederek*, "Yaşasın kral!" diye bağırdılar.

2.Ta.23: 12 Atalya koşuşan, kralı öven halkın çıkardığı gürültüyüduyunca, RAB'bin Tapınağı'nda toplananların yanına gitti.

2.Ta.23: 13 Baktı, kral tapınağın girişinde sütunun yanında duruyor;yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkısevinç içindeydi, borazanlar çalınıyor, ezgiciler çalgılarıylaövgüleri yönetiyordu. Atalya giysilerini yırtarak, "Hainlik! Hainlik!" diye bağırdı.

2.Ta.23: 14 Kâhin Yehoyada yüzbaşıları çağırarak, "O kadını aradançıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin" diye buyrukverdi. Çünkü, "Onu RAB'bin Tapınağı'nda öldürmeyin" demişti.

2.Ta.23: 15 Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısı'na varır varmaz öldürüldü.

Kâhin Yehoyada'nın Yaptığı Yenilikler(2Kr.11:17-20)

2.Ta.23: 16 Yehoyada RAB'bin halkı olmaları için kendisiyle halk vekral arasında bir antlaşma yaptı.

2.Ta.23: 17 Bütün halk gidip Baal'ın* tapınağını yıktı. Sunaklarını,putlarını parçaladılar; Baal'ın Kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler.

2.Ta.23: 18 Yehoyada Levili kâhinleri RAB'bin Tapınağı'ndaki işinbaşına getirdi. Onları Davut tarafından atanmış olduklarıgörevleri yerine getirmek, Musa'nın Yasası'nda yazılanlaruyarınca RAB'be yakmalık sunular* sunmak ve Davut'un koyduğudüzene göre sevinçle ezgiler okumakla görevlendirdi.

2.Ta.23: 19 Ayrıca dinsel açıdan herhangi bir nedenle kirli birininiçeri girmemesi için RAB'bin Tapınağı'nın kapılarına da nöbetçiler yerleştirdi.

2.Ta.23: 20 Sonra yüzbaşıları, soyluları, halkın yöneticilerini ve ülke halkını yanına alarak kralı RAB'bin Tapınağı'ndan getirdi. Yukarı Kapı'dan geçip saraya girerek kralı tahta oturttular.

2.Ta.23: 21 Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya kılıçla öldürülmüştü.

Yoaş Tapınağı Onarıyor(2Kr.12:1-16)

BÖLÜM 24

2.Ta.24: 1 Yoaş yedi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivya'ydı.

2.Ta.24: 2 Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı.

2.Ta.24: 3 Yehoyada onu iki kadınla evlendirdi. Yoaş'ın onlardan oğulları, kızları oldu.

2.Ta.24: 4 Bir süre sonra Yoaş RAB'bin Tapınağı'nı onarmaya karar verdi.

2.Ta.24: 5 Kâhinlerle Levililer'i toplayarak şöyle dedi: "Yahuda kentlerine gidip Tanrınız'ın Tapınağı'nı onarmak için gerekli yıllık parayı bütün İsrail halkından toplayın. Bunu hemen yapın." Ama Levililer hemen işe girişmediler.

2.Ta.24: 6 Bunun üzerine kral, Başkâhin Yehoyada'yı çağırıp, "RAB'bin kulu Musa'nın ve İsrail topluluğunun Levha Sandığı'nın bulunduğu çadır için koyduğu vergiyi Yahuda ve Yeruşalim'den toplasınlar diye Levililer'i neden uyarmadın?" diye sordu.

2.Ta.24: 7 Çünkü o kötü kadının, Atalya'nın oğulları, RAB Tanrı'nın Tapınağı'na zorla girerek bütün adanmış eşyaları Baallar* için kullanmışlardı.

2.Ta.24: 8 Kralın buyruğu uyarınca bir sandık yapılarak RAB'bin Tapınağı'nın kapısının dışına yerleştirildi.

2.Ta.24: 9 Tanrı'nın kulu Musa'nın çölde İsrail halkına koyduğu vergiyi RAB'be getirmeleri için Yahuda ve Yeruşalim halkına bir çağrı yapıldı.

2.Ta.24: 10 Bütün önderlerle halk vergilerini sevinçle getirdiler, doluncaya dek sandığın içine attılar.

2.Ta.24: 11 Levililer, sandığı kralın görevlilerine getiriyorlardı. Çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıyla başkâhinin görevlisine haber veriyor, onlar da gelip sandığı boşaltıyor, sonra yine yerine koyuyorlardı. Bunu her gün yaptılar ve çok paratopladılar.

2.Ta.24: 12 Kral Yoaş'la Yehoyada parayı RAB'bin Tapınağı'nda yapılan işlerden sorumlu olanlara veriyorlardı. RAB'bin Tapınağı'nı onarmak için ücretle taşçılar, marangozlar, demir ve tunç* işçileri tuttular.

2.Ta.24: 13 İşten sorumlu kişiler çalışkandı, onarım işi onlar sayesinde ilerledi. Tanrı'nın Tapınağı'nı eski durumuna getirip sağlamlaştırdılar.

2.Ta.24: 14 Onarım işi bitince, geri kalan parayı krala ve Yehoyada'ya getirdiler. Bununla RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet ve yakmalık sunuları* sunmak için gereçler, tabaklar, altın ve gümüş eşyalar yaptılar. Yehoyada yaşadığı sürece RAB'bin Tapınağı'nda sürekli yakmalık sunu sunuldu.

2.Ta.24: 15 Yehoyada uzun yıllar yaşadıktan sonra yüz otuz yaşında öldü.

2.Ta.24: 16 İsrail'de Tanrı'ya ve Tanrı'nın Tapınağı'na yaptığı yararlı hizmetlerden dolayı kendisini Davut Kenti'nde kralların yanına gömdüler.

Yoaş'ın Kötülüğü

2.Ta.24: 17 Yehoyada'nın ölümünden sonra Yahuda önderleri gelip kralınönünde eğildiler. Kral da onları dinledi.

2.Ta.24: 18 Atalarının Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı terk ederek Aşera* putlarıyla öbür putlara taptılar. Suçları yüzünden RAB Yahuda ve Yeruşalim halkına öfkelendi.

2.Ta.24: 19 Kendisine dönmeleri için aralarına peygamberler gönderdi.Bu peygamberler halkı uyardılarsa da, onlara kulak asmadılar.

2.Ta.24: 20 O zaman Tanrı'nın Ruhu Kâhin Yehoyada oğlu Zekeriya'nınüzerine indi*fy*. Zekeriya, halkın önünde durup seslendi: "Tanrışöyle diyor: 'Niçin buyruklarıma karşı geliyorsunuz? İşleriniziyi gitmeyecek. Çünkü siz beni bıraktınız, ben de sizi bıraktım."D Not 24:20 "Zekeriya'nın üzerine indi": İbranice "Zekeriya'yı kuşandı".

2.Ta.24: 21 Bunun üzerine Zekeriya'ya düzen kurdular. Kralın buyruğuylaRAB'bin Tapınağı'nın avlusunda taşa tutup onu öldürdüler.

2.Ta.24: 22 Kral Yoaş Zekeriya'nın babası Yehoyada'nın kendisine yaptığı iyiliği unutup oğlunu öldürdü. Zekeriya ölürken, "RAB bu yaptığınızı görüp hesabını sorsun" dedi.

2.Ta.24: 23 Yıl sonunda*fz* Aram ordusu Yoaş'a saldırıp Yahuda ve Yeruşalim'e girdi. Halkın bütün önderlerini öldürdüler. Yağmaladıkları malların hepsini Şam Kralı'na gönderdiler.D Not 24:23 "Yıl sonunda": O çağda kullanılan iki ayrı takvime göre ya "Sonbahar" ya da "İlkbahar" olabilir.

2.Ta.24: 24 Aram ordusu küçük bir ordu olmasına karşın, RAB çok büyük bir orduyu ellerine teslim etmişti. Çünkü Yahuda halkı, atalarının Tanrısı RAB'bi bırakmıştı. Böylece Aram ordusu Yoaş'ı cezalandırmış oldu.

2.Ta.24: 25 Aramlılar Yoaş'ı ağır yaralı durumda bırakıp gittiler.Yoaş'ın görevlileri, Kâhin Yehoyada'nın oğlunun kanını döktüğüiçin, düzen kurup onu yatağında öldürdüler. Yoaş'ı DavutKenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmediler.

2.Ta.24: 26 Yoaş'a düzen kuranlar şunlardı: Ammonlu Şimat adlı kadınınoğlu Zavat, Moavlı Şimrit adlı kadının oğlu Yehozavat.

2.Ta.24: 27 Yoaş'ın oğullarının öyküsü, kendisine Tanrı'dan defalarca gelen bildiriler, Tanrı'nın Tapınağı'nın onarımıyla ilgili konular kralların tarihine ilişkin yorumda yazılıdır. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

Amatsya'nın Yahuda Krallığı(2Kr.14:1-22)

BÖLÜM 25

2.Ta.25: 1 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddan'dı.

2.Ta.25: 2 Amatsya RAB'bin gözünde doğru olanı yaptıysa da bütün yüreğiyle yapmadı.

2.Ta.25: 3 Krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri öldürttü.

2.Ta.25: 4 Ancak Musa'nın kitabındaki yasaya uyarak çocuklarını öldürtmedi.

Çünkü RAB, “Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek” diye buyurmuştu.

2.Ta.25: 5 Amatsya Yahudalılar’ı topladı. Bütün Yahudalılar’la Benyaminliler’i boylarına göre binbaşıların ve yüzbaşıların denetimine verdi. Yaşları yirmi ve yirminin üstünde olanların sayımını yaptı. Savaşa hazır, mızrak ve kalkan kullanabilen üç yüz bin seçme asker olduğunu saptadı.

2.Ta.25: 6 Ayrıca İsrail’den yüz talant*fa* gümüş karşılığında, yüz bin yiğit savaşçı tuttu.

2.Ta.25: 7 Bu sırada bir Tanrı adamı gelip krala şöyle dedi: “Ey kral, İsrail’den gelen askerler seninle savaşa gitmesin. Çünkü RAB İsrailliler’le, yani Efrayimliler’le birlikte değil.

2.Ta.25: 8 Gidersen, yiğitçe savaşsan bile Tanrı seni düşmanın önünde bozguna uğratacak. Tanrı’nın yardım etmeye de, bozguna uğratmaya da gücü vardır.”

2.Ta.25: 9 Amatsya, “Ya İsrail askerleri için ödediğim yüz talant*fa* ne olacak?” diye sordu. Tanrı adamı, “RAB sana bundan çok daha fazlasını verebilir” diyekarşılık verdi.D Not 25:6,9 “Yüz talant”: Yaklaşık 3.45 ton.

2.Ta.25: 10 Bunun üzerine Amatsya Efrayim’den gelen askerlerin evlerine dönmelerini buyurdu. Yahudalılar’a çok kızan askerler büyük bir öfke içinde evlerine döndüler.

2.Ta.25: 11 Amatsya cesaretini toplayarak ordusunu Tuz Vadisi’ne götürdü. Yahudalılar orada on bin Seirli’yi öldürdü.

2.Ta.25: 12 Sağ olarak ele geçirdikleri on bin kişiyi de uçurumun kenarına götürüp oradan aşağıya attılar. Hepsi paramparça oldu.

2.Ta.25: 13 Bu arada Amatsya’nın kendisiyle birlikte savaşa katılmamaları için geri gönderdiği askerler, Samiriye ile Beythoron arasındaki Yahuda kentlerine saldırdılar. Üç bin kişi öldürüp çok miktarda mal yağmaladılar.

2.Ta.25: 14 Amatsya, Edomlular’ı bozguna uğrattıktan sonra, dönüşte Seir halkının putlarını yanında getirdi. Kendisine ilah olarak diktiği putlara taptı ve buhur yaktı.

2.Ta.25: 15 RAB Amatsya’ya öfkelendi. Ona bir peygamber göndererek, “Halkını senin elinden kurtaramayan bu halkın ilahlarına neden tapıyorsun?” diye sordu.

2.Ta.25: 16 Peygamber konuşmasını sürdürmekteyken Amatsya ona, “Seni krala danışman mı atadık? Sus! Yoksa öldürüleceksin” dedi. Peygamber, “Tanrı’nın seni yok etmeye karar verdiğini biliyorum. Çünkü sen bu kötülüğü yaptın, öğüdüme de aldırış etmedin!” dedikten sonra sustu.

2.Ta.25: 17 Yahuda Kralı Amatsya, danışmanlarıyla konuştuktan sonra Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoaş'a, "Gel, yüz yüze görüşelim" diye haber gönderdi.

2.Ta.25: 18 İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsya'ya şu haberi gönderdi: "Lübnan'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, 'Kızını oğluma eş olarak ver diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner.

2.Ta.25: 19 İşte Edomlular'ı bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın."

2.Ta.25: 20 Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Bunun böyle olması Tanrı'nın isteğiydi. Edom'un ilahlarına taptıkları için Tanrı onları düşmanın eline teslim etmeye karar vermişti.

2.Ta.25: 21 Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı Amatsya'nın üzerineyürüdü. İki ordu Yahuda'nın Beytşemeş Kenti'nde karşılaştı.

2.Ta.25: 22 İsrailliler'in önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine kaçtı.

2.Ta.25: 23 İsrail Kralı Yehoaş, Yehoahaz*fb* oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amatsya'yı Beytşemeş'te yakalayıp Yeruşalim'e götürdü. Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşınlık*fc* bölümünü yıktırdı.D Not 25:23 "Yehoahaz": Ahazya diye de bilinir. 25:23 "Dört yüz arşın": Yaklaşık 180 m.

2.Ta.25: 24 Tanrı'nın Tapınağı'nda Ovet-Edom soyunun gözetimi altındaki altını, gümüşü, eşyaları, sarayın hazinelerini ve bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye döndü.

Yahuda Kralı Amatsya'nın Ölümü(2Kr.14:17-20)

2.Ta.25: 25 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğluYehoaş'ın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı.

2.Ta.25: 26 Amatsya'nın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Yahudave İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Ta.25: 27 RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçtiği andan başlayarak Yeruşalim'de Amatsya'ya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakiş'e kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler.

2.Ta.25: 28 Ölüsü at sırtında getirildi, Yahuda Kenti'nde*fç* atalarının yanına gömüldü.D Not 25:28 "Yahuda Kenti", yani "Yeruşalim".

Uzziya'nın Yahuda Krallığı(2Kr.14:21-22; 15:1-7)

BÖLÜM 26

2.Ta.26: 1 Yahuda halkı Amatsya'nın yerine on altı yaşındaki oğlu Uzziya'yı*fd* kral yaptı.D Not 26:1 "Uzziya": Azarya diye de bilinir.

2.Ta.26: 2 Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Uzziya Eylat Kenti'ni onarıp Yahuda topraklarına kattı.

2.Ta.26: 3 Uzziya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yekolya'ydı.

2.Ta.26: 4 Babası Amatsya gibi, Uzziya da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı.

2.Ta.26: 5 Kendisine Tanrı korkusunu öğreten Zekeriya'nın günlerinde Tanrı'ya yöneldi. RAB'be yöneldiği sürece Tanrı onu başarılı kıldı.

2.Ta.26: 6 Uzziya Filistliler'e savaş açtı. Gat, Yavne ve Aşdot'un surlarını yıktırdı. Sonra Aşdot yakınlarında ve Filist bölgesinde kentler kurdu.

2.Ta.26: 7 Filistliler'e, Gur-Baal'da yaşayan Araplar'a ve Meunlular'a karşı Tanrı ona yardım etti.

2.Ta.26: 8 Ammonlular Uzziya'ya haraç vermeye başladılar. Gitgide güçlenen Uzziya'nın ünü Mısır sınırına dek ulaştı.

2.Ta.26: 9 Uzziya Yeruşalim'de Köşe Kapısı, Dere Kapısı ve surun köşesiüzerinde kuleler kurup bunları sağlamlaştırdı.

2.Ta.26: 10 Şefela'da ve ovada çok sayıda hayvanı olduğundan, kırda gözetleme kuleleri yaptırarak birçok sarnıç açtırdı. Dağlık bölgelerde, verimli topraklarda da ırgatları, bağcıları vardı; çünkü toprağı severdi.

2.Ta.26: 11 Uzziya'nın savaşa hazır bir ordusu vardı. Kralın komutanlarından Hananya'nın denetiminde Yazman Yeiel'le görevli Maaseya'nın yaptığı sayımın sonuçlarına göre, bu ordu bölük bölük savaşa girerdi.

2.Ta.26: 12 Yiğit savaşçıları yöneten boy başlarının sayısı 2 600'dü.

2.Ta.26: 13 Bunların komutası altında krala yardım etmek için düşmanla yiğitçe savaşacak 307 500 askerden oluşan bir ordu vardı.

2.Ta.26: 14 Uzziya bütün ordu için kalkan, mızrak, miğfer, zırh, yay, sapan taşı sağladı.

2.Ta.26: 15 Yeruşalim'de becerikli adamlarca tasarlanmış gereçler yaptırdı. Okları, büyük taşları fırlatmak için bu gereçleri kulelere ve köşelere yerleştirdi. Uzziya'nın ünü uzaklara kadar yayıldı; çünkü gördüğü olağanüstü yardım sayesinde büyük gücekavuşmuştu.

2.Ta.26: 16 Ne var ki, güçlenince kendisini yıkıma sürükleyecek bir gurura kapıldı. Tanrısı RAB'be ihanet etti. Buhur sunağı üzerinde buhur yakmak için RAB'bin Tapınağı'na girdi.

2.Ta.26: 17 Kâhin Azarya ile RAB'bin yürekli seksen kâhini de ardısıra tapınağa girdiler.

2.Ta.26: 18 Kral Uzziya'ya karşı durarak, "Ey Uzziya, RAB'be buhur yakmaya hakkın yok!" dediler, "Ancak Harun soyundan kutsanmış kâhinler buhur yakabilir. Tapınaktan çık! Çünkü sen RAB'be ihanet ettin; RAB Tanrı da seni onurlandırmayacak!"

2.Ta.26: 19 Buhur yakmak için elinde buhurdan tutan Uzziya kâhinlere öfkelendi. Öfkelenir öfkelenmez de kâhinlerin önünde, RAB'bin Tapınağı'ndaki buhur sunağının yanında duran Uzziya'nın alnında deri hastalığı belirdi.

2.Ta.26: 20 Başkâhin Azarya ile öbür kâhinler ona bakınca alnında derihastalığı belirdiğini gördüler. Onu çabucak oradan çıkardılar.Uzziya da çıkmaya istekliydi, çünkü RAB onu cezalandırmıştı.

2.Ta.26: 21 Kral Uzziya ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı ve RAB'bin Tapınağı'na sokulmadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.

2.Ta.26: 22 Uzziya'nın yaptığı öbür işleri, başından sonuna dek, Amots oğlu Peygamber Yeşaya yazmıştır.

2.Ta.26: 23 Uzziya ölüp atalarına kavuşunca, deri hastalığına yakalandığı için onu atalarının yanına, kral mezarlığının ayrı bir yerine gömdüler. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

Yotam'ın Yahuda Krallığı(2Kr.15:32-38)

BÖLÜM 27

2.Ta.27: 1 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadok'un kızı Yeruşa'ydı.

2.Ta.27: 2 Babası Uzziya gibi, Yotam da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak RAB'bin Tapınağı'na girmedi. Ne var ki, halk kötülük yapmayı sürdürmekteydi.

2.Ta.27: 3 Yotam RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı Kapısı'nı onardı. Ofel Tepesi'ndeki surun üzerinde de birçok iş yaptı.

2.Ta.27: 4 Yahuda'nın dağlık bölgesinde kentler, ormanlık tepelerinde kaleler ve kuleler kurdu.

2.Ta.27: 5 Ammon Kralı'yla savaşarak Ammonlular'ı yendi. Ammonlular o yıl için kendisine yüz talant*fe* gümüş, on bin kor buğday*ff*, on bin kor arpa*fg* verdiler. İkinci ve üçüncü yıllar için de aynı miktarı ödediler.D Not 27:5 "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. 27:5 "On bin kor buğday": Yaklaşık 1 800 ton. 27:5 "On bin kor arpa": Yaklaşık 1 500 ton.

2.Ta.27: 6 Tanrısı RAB'bin önünde kararlı bir şekilde yürüyen Yotam giderek güçlendi.

2.Ta.27: 7 Yotam'ın yaptığı öbür işler, bütün savaşları ve uygulamaları, İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Ta.27: 8 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı.

2.Ta.27: 9 Yotam ölüp atalarına kavuşunca, onu Davut Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

Ahaz'ın Yahuda Krallığı(2Kr.16:1-20)

BÖLÜM 28

2.Ta.28: 1 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. RAB'bin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı.

2.Ta.28: 2 İsrail krallarının yollarını izledi; Baallar'a* tapmak için dökme putlar bile yaptırdı.

2.Ta.28: 3 Ben-Hinnom Vadisi'nde buhur yaktı. RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğullarını ateşte kurban etti.

2.Ta.28: 4 Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı.

2.Ta.28: 5 İşte bu nedenle Tanrısı RAB Ahaz'ı Aram Kralı'nın eline teslim etti. Aramlılar onu bozguna uğrattılar, halkından birçoğunu tutsak alıp Şam'a götürdüler.Ayrıca onu ağır bir yenilgiye uğratan İsrail Kralı'nın eline de teslim edildi.

2.Ta.28: 6 Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah, Yahuda'da bir günde yüz yirmi bin yiğit askeri öldürttü. Çünkü Yahuda halkı atalarının Tanrısı RAB'be sırt

çevirmişti.

2.Ta.28: 7 Efrayimli yiğit Zikri, kralın oğlu Maaseya'yı, saray sorumlusu Azrikam'ı ve kraldan sonra ikinci adam olan Elkana'yı öldürdü.

2.Ta.28: 8 İsrailliler kardeşleri olan Yahudalılar'dan iki yüz bin kadınla çocuğu tutsak aldı. Bu arada çok miktarda malı da yağmalayıp Samiriye'ye taşıdılar.

2.Ta.28: 9 Orada RAB'bin Odet adında bir peygamberi vardı. OdetSamiriye'ye dönmekte olan ordunun karşısına çıkıp şöyle dedi:"Atalarınızın Tanrısı RAB, Yahuda halkına öfkelendiği için onlarıelinize teslim etti. Ama siz göklere erişen bir öfkeyle onları öldürdünüz.

2.Ta.28: 10 Şimdi de Yahuda ve Yeruşalim halkını kendinize kadın ve erkek köleler yapmayı düşünüyorsunuz. Tanrınız RAB'be karşı siz hiç suç işlemediniz mi?

2.Ta.28: 11 Şimdi beni dinleyin! Kardeşlerinizden aldığınız tutsaklarıgeri gönderin, çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerinizdedir."

2.Ta.28: 12 Efrayim halkının önderlerinden Yehohanan oğlu Azarya,Meşillemot oğlu Berekya, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğluAmasa savaştan dönenlerin karşısına çıkarak,

2.Ta.28: 13 "Tutsakları buraya getirmeyin, yoksa RAB'be karşı suçişlemiş olacağız" dediler, "Suçlarımızı, günahlarımızı çoğaltmakmı istiyorsunuz? Şimdiden yeterince suçumuz var zaten. RAB'binkızgın öfkesi İsrail halkının üzerindedir."

2.Ta.28: 14 Bunun üzerine savaşçılar tutsaklarla yağmalanan mallarıönderlerin ve topluluğun önüne bıraktılar.

2.Ta.28: 15 Görevlendirilen belirli kişiler tutsakları aldılar,yağmalanmış giysilerle aralarındaki çıplakların hepsinigiydirdiler. Onlara giysi, çarık, yiyecek, içecek sağladılar.Yaralarına zeytinyağı sürdüler. Yürüyemeyecek durumda olanlarıeşeklere bindirdiler. Onları hurma kenti Eriha'ya, kardeşlerinegeri götürdükten sonra Samiriye'ye döndüler.

2.Ta.28: 16 O sırada Kral Ahaz yardım istemek için Asur Kralı'na habergönderdi.

2.Ta.28: 17 Edomlular yine Yahuda'ya saldırmış, onları yenip tutsak almışlardı.

2.Ta.28: 18 Filistliler ise Şefela bölgesiyle Yahuda'nın Negev bölgesindeki kentlere akınlar düzenleyip Beytşemeş, Ayalon, Gederot ile Soko, Timna, Gimzo ve çevre köylerini ele geçirerek buralara yerleşmişlerdi.

2.Ta.28: 19 RAB İsrail*fh* Kralı Ahaz yüzünden Yahuda halkını bu ezik duruma

düşürmüştü. Çünkü Ahaz Yahuda'yı günaha özendirmiş ve RAB'be ihanet etmişti.D Not 28:19,27 "İsrail", yani "Yahuda".

2.Ta.28: 20 Asur Kralı Tiglat-Pileser Ahaz'a geldi, ama yardım edeceğine onu sıkıntıya düşürdü.

2.Ta.28: 21 Ahaz RAB'bin Tapınağı'ndan, saraydan ve önderlerdenaldıklarını Asur Kralı'na armağan ettiyse de ona yaranamadı.

2.Ta.28: 22 İşte Ahaz denen bu kral, sıkıntılı günlerinde RAB'be ihanetini artırdı.

2.Ta.28: 23 Daha önce kendisini bozguna uğratan Şam ilahlarına kurbanlar sundu. "Madem ilahları Aram krallarına yardım etti, onlara kurban sunayım da bana da yardım etsinler" diye düşünüyordu. Ne var ki, bu ilahlar onun da, bütün İsrail halkının da yıkımına neden oldu.

2.Ta.28: 24 Ahaz Tanrı'nın Tapınağı'ndaki eşyaları toplayıp parçaladı. RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını kapatıp Yeruşalim'in her köşesinde sunaklar yaptırdı.

2.Ta.28: 25 Başka ilahlara buhur yakmak için Yahuda'nın her kentindetapınma yerleri yaparak atalarının Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi.

2.Ta.28: 26 Ahaz'ın yaptığı öbür işler ve bütün uygulamaları, başındansonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Ta.28: 27 Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, onu İsrail*fh* krallarının mezarlığına gömeceklerine Yeruşalim Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

Hizkiya'nın Yahuda Krallığı(2Kr.18:1-3)

BÖLÜM 29

2.Ta.29: 1 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriya'nın kızı Aviya'ydı.

2.Ta.29: 2 Atası Davut gibi, o da RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Hizkiya Tapınağı Onarıp Kutsuyor

2.Ta.29: 3 Hizkiya krallığının birinci yılının birinci ayında* RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açıp onardı.

2.Ta.29: 4 Sonra kâhinlerle Levililer'i çağırıp tapınağın doğusundaki alanda topladı.

2.Ta.29: 5 Onlara, "Ey Levililer, beni dinleyin!" dedi, "Şimdi kendinizi kutsayın; atalarınızın Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı da kutsayın. İğrenç olan her şeyi kutsal yerden çıkarın.

2.Ta.29: 6 Atalarımız Tanrı'ya ihanet ettiler. Tanrımız RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nu bıraktılar. Yüzlerini RAB'bin Konutu'ndan ayırıp ona sırt çevirdiler.

2.Ta.29: 7 Tapınağın eyvana açılan kapılarını kapattılar, kandilleri sönmeye bıraktılar. Kutsal yerde İsrail'in Tanrısı'na buhur yakmadılar, yakmalık sunu* da sunmadılar.

2.Ta.29: 8 Yahuda ve Yeruşalim halkı bu yüzden RAB'bin öfkesine uğradı. Gözlerinizle gördüğünüz gibi, RAB'bin onlara yaptığı, başkalarını korkuya, dehşete düşürdü. Alay konusu oldular.

2.Ta.29: 9 İşte bu yüzden, babalarımız kılıçtan geçirildi; oğullarımız, kızlarımız, karılarımız tutsak alındı.

2.Ta.29: 10 Şimdi, bize duyduğu kızgın öfkeyi yatıştırmak için, İsrail'in Tanrısı RAB'le bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum.

2.Ta.29: 11 Oğullarım, artık işi savsaklamayın! Çünkü RAB önünde durmanız, hizmet etmeniz, hizmetkârları olmanız ve buhur yakmanız için sizi seçti."

2.Ta.29: 12 İşe başlayan Levililer şunlardı: Kehat boyundan Amasay oğlu Mahat, Azarya oğlu Yoel; Merari boyundan Avdi oğlu Kiş, Yehallelel oğlu Azarya; Gerşon boyundan Zimma oğlu Yoah, Yoah oğlu Eden;

2.Ta.29: 13 Elisafan soyundan Şimri, Yeiel; Asaf soyundan Zekeriya, Mattanya;

2.Ta.29: 14 Heman soyundan Yehiel, Şimi; Yedutun soyundan Şemaya ve Uzziel.

2.Ta.29: 15 Bu Levililer kardeşlerini topladılar. Kendilerinikutsadıktan sonra, RAB'bin sözü uyarınca kralın buyruğuylaRAB'bin Tapınağı'nı dinsel açıdan arındırmak için içeri girdiler.

2.Ta.29: 16 RAB'bin Tapınağı'nı arındırmak için içeri giren kâhinlertapınakta buldukları bütün kirli sayılan şeyleri tapınağınavlusuna çıkardılar. Levililer bunları dışarı çıkarıp Kidron Vadisi'ne götürdüler.

2.Ta.29: 17 Birinci ayın ilk günü kutsamaya başladılar; ayın sekizincigünü tapınağın eyvanına vardılar. Tapınağı kutsamayı sekiz gündaha sürdürerek, birinci ayın on altıncı günü işi bitirdiler.

2.Ta.29: 18 Sonra Kral Hizkiya'ya giderek, "Bütün RAB'bin Tapınağı'nı,yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, adak ekmeklerinin* dizildiğimasayla takımlarını arındırdık" dediler,

2.Ta.29: 19 “Ayrıca krallığı döneminde ihanet eden Ahaz’ın attırdığı bütün takımları da hazırlayıp kutsadık. Hepsi RAB’bin sunağının önünde duruyor.”

2.Ta.29: 20 Ertesi gün Kral Hizkiya erkenden kentin ileri gelenlerinitoplayıp onlarla birlikte RAB’bin Tapınağı’na gitti.

2.Ta.29: 21 Kral ailesi, tapınak ve Yahuda halkı için günah sunusu* olarak yedi boğa, yedi koç, yedi kuzu, yedi teke getirdiler. Hizkiya bunları RAB’bin sunağının üzerinde sunmaları için Harun soyundan gelen kâhinlere buyruk verdi.

2.Ta.29: 22 Önce boğalar kesildi, kâhinler boğaların kanını sunağın üzerine döktüler. Sonra sırasıyla koçları ve kuzuları keserek kanlarını sunağın üzerine döktüler.

2.Ta.29: 23 Tekeleri günah sunusu olarak kralla topluluğun önüne getirdiler. Kralla topluluk ellerini tekelerin üzerine koydu.

2.Ta.29: 24 Sonra kâhinler tekeleri kestiler. Bütün İsrail halkıningünahlarını bağışlatmak için tekelerin kanını sunağın üzerindegünah sunusu olarak sundular. Çünkü kral yakmalık sunu ve günahsunusunu bütün İsrail halkı adına sunmaları için buyruk vermişti.

2.Ta.29: 25 Sonra kral Davut’un, bilicisi* Gad’ın ve Peygamber Natan’ındüzenine göre Levililer’i ziller, çenkler ve lirlerle RAB’bin Tapınağı’na yerleştirdi. RAB bu düzeni peygamberleri aracılığıyla vermişti.

2.Ta.29: 26 Böylece Levililer Davut’un çalgılarıyla, kâhinler deborazanlarıyla yerlerini aldılar.

2.Ta.29: 27 Hizkiya yakmalık sununun sunağın üzerinde yakılmasınıbuyurdu. Sunu sunulmaya başlayınca, borazanlar ve İsrail KralıDavut’un çalgıları eşliğinde RAB’be ezgiler okumaya koyuldular.

2.Ta.29: 28 Ezgiciler ezgi söylüyor, borazancılar borazan çalıyor,bütün topluluk tapınıyordu. Yakmalık sunu bitinceye dek bu böyle sürüp gitti.

2.Ta.29: 29 Yakmalık sunular sunulduktan sonra, kralla yanındakileryere kapanıp tapındılar.

2.Ta.29: 30 Kral Hizkiya ile önderler, Levililer’e Davut’un ve BiliciAsaf’ın sözleriyle RAB’bi övmelerini söylediler. Onlar dasevinçle övgüler sundular, başlarını eğip tapındılar.

2.Ta.29: 31 Hizkiya, “Artık kendinizi RAB’be adamış bulunuyorsunuz”dedi, “Gelin, RAB’bin Tapınağı’na kurbanlar, şükran sunularıgetirin.” Bunun üzerine topluluk kurban ve şükran sunularıgetirdi. İçlerindeki istekli kişiler de yakmalık

sunular getirdiler.

2.Ta.29: 32 Topluluğun yakmalık sunu olarak getirdiği hayvanlarınsayısı yetmiş sığır, yüz koç, iki yüz kuzuydu. Bunların tümüRAB'be yakmalık sunu olarak sunulmak içindi.

2.Ta.29: 33 Kurban olarak adanan hayvanlar altı yüz sığır, üç bin davardı.

2.Ta.29: 34 Yakmalık sunu olarak kesilen hayvanların derilerini yüzecekkâhinlerin sayısı yetersizdi. Bu nedenle kardeşleri Levililer işbitene ve öbür kâhinler kutsanana dek onlara yardım etti. ÇünküLevililer kendilerini kutsamaya kâhinlerden daha çok özen göstermişlerdi.

2.Ta.29: 35 Çok sayıda yakmalık sununun yanısıra esenlik sunularının*yağı ve yakmalık sunularla birlikte sunulan dökmelik sunular da vardı. Böylece RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet düzeni yeniden kurulmuş oldu.

2.Ta.29: 36 Hizkiya'yla bütün halk, Tanrı'nın halk için yaptıklarıkarşısında sevinç içindeydi; çünkü her şey çabucak tamamlanmıştı.

Fısıh Bayramı Kutlanıyor

BÖLÜM 30

2.Ta.30: 1 Hizkiya, bütün İsrail ve Yahuda halkına haber göndererek, Efrayim ve Manaşşe halkına da mektup yazarak, İsrail'in Tanrısı RAB için Fısıh Bayramı'nı* kutlamak amacıyla Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'na gelmelerini bildirdi.

2.Ta.30: 2 Kralla önderleri ve Yeruşalim'deki topluluk Fısıh Bayramı'nıikinci ay* kutlamaya karar verdiler.

2.Ta.30: 3 Bayramı zamanında kutlayamamışlardı; çünkü ne kendini kutsamış yeterli sayıda kâhin vardı, ne de halk Yeruşalim'de toplanabilmişti.

2.Ta.30: 4 Bu tasarı krala da topluluğa da uygun göründü.

2.Ta.30: 5 Herkes Yeruşalim'e gelip İsrail'in Tanrısı RAB için FısıhBayramı'nı kutlasın diye Beer-Şeva'dan Dan'a kadar bütün İsrailülkesine duyuru yapmaya karar verdiler. Çünkü bayram, yazılıolduğu gibi çok sayıda insanla kutlanmamıştı.

2.Ta.30: 6 Kralın buyruğu uyarınca ulaklar, kral ve önderlerindenaldıkları mektuplarla bütün İsrail ve Yahuda'yı koşa koşadolaşarak şu duyuruyu yaptılar: "Ey İsrail halkı! İbrahim'in,İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı RAB'be dönün. Öyle ki, O da sağkalanlarınıza, Asur krallarının elinden kurtulanlarınıza dönsün.

2.Ta.30: 7 Atalarının Tanrısı RAB'be ihanet eden atalarınıza, kardeşlerinize

benzemeyin; gördüğünüz gibi RAB onları dehşet verici bir duruma düşürdü.

2.Ta.30: 8 Atalarınız gibi inatçı olmayın, RAB'be boyun eğin. O'nunsonsuza dek kutsal kıldığı tapınağa gelin. Kızgın öfkesininsizden uzaklaşması için Tanrınız RAB'be kulluk edin.

2.Ta.30: 9 RAB'be dönerseniz, kardeşlerinizi, oğullarınızı tutsakedenler onlara acıyıp bu ülkeye dönmelerine izin vereceklerdir.Çünkü Tanrınız RAB lütfeden, acıyan bir Tanrı'dır. O'nadönerseniz, O da yüzünü sizden çevirmeyecektir."

2.Ta.30: 10 Ulaklar Efrayim ve Manaşşe bölgelerinde Zevulun'a dek kentkent dolaştılar. Ne var ki, halk gülerek onlarla alay etti.

2.Ta.30: 11 Ama Aşer, Manaşşe ve Zevulun halkından bazılarıalçakgönüllü bir tutum takınarak Yeruşalim'e gitti.

2.Ta.30: 12 Birlik ruhu vermek için Tanrı'nın eli Yahuda'nınüzerindeydi. Öyle ki, Tanrı kral ve önderlerin RAB'bin sözüuyarınca verdikleri buyruğa halkın uymasını sağladı.

2.Ta.30: 13 İkinci ay Mayasız Ekmek Bayramı'nı* kutlamak için çok büyükbir topluluk Yeruşalim'de toplandı.

2.Ta.30: 14 İşe Yeruşalim'deki sunakları kaldırmakla başladılar. Bütünbuhur sunaklarını kaldırıp Kidron Vadisi'ne attılar.

2.Ta.30: 15 İkinci ayın on dördüncü günü Fısıh* kurbanını kestiler.Kâhinlerle Levililer utanarak kendilerini kutsadılar, sonraRAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular* getirdiler.

2.Ta.30: 16 Bunun ardından, Tanrı adamı Musa'nın Yasası uyarınca,geleneksel yerlerini aldılar. Kâhinler Levililer'in elindenaldıkları kurban kanını sunağın üstüne döktüler.

2.Ta.30: 17 Topluluk arasında kendini kutsamamış birçok kişi vardı; bunedenle arınmamış olanların Fısıh kurbanını kesme ve RAB'be adamagörevini Levililer üstlendi.

2.Ta.30: 18-19 Çok sayıda insan, Efrayim, Manaşşe, İssakar veZevulun'dan gelen halkın birçoğu kendisini dinsel açıdanarındırmamıştı; öyleyken yazılana ters düşerek Fısıh kurbanınıyediler. Hizkiya onlar için şöyle dua etti: "Kutsal yerinkuralları uyarınca arınmamış bile olsa, RAB Tanrı'ya, atalarınınTanrısı'na yönelmeye yürekten kararlı olan herkesi iyi olan RAB bağışlasın."

2.Ta.30: 20 RAB Hizkiya'nın yakarışını duydu ve halkı bağışladı*fı*.D Not 30:20 "Bağışladı": İbranice "Sağlığa kavuşturdu" (bkz. 7:14).

2.Ta.30: 21 Yeruşalim'deki İsraililler Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün büyük sevinçle kutladılar. Levililer'le kâhinler RAB'bi yüceltmek amacıyla kullanılan yüksek sesli çalgılarla her gün O'nu övüyorlardı.

2.Ta.30: 22 Hizkiya RAB'be hizmetlerini başarıyla yerine getiren Levililer'i övdü. Yedi gün boyunca herkes esenlik kurbanlarını kesip atalarının Tanrısı RAB'be şükrederek bayramda kendisine ayrılan paydan yedi.

2.Ta.30: 23 Topluluk bayramı yedi gün daha kutlamaya karar verdi.Böylece herkes bayramı yedi gün daha sevinçle kutladı.

2.Ta.30: 24 Yahuda Kralı Hizkiya topluluğa bin boğayla yedi bin davar sağladı; önderler de topluluğa bin boğayla on bin davar daha verdiler. Birçok kâhin kendini kutsadı.

2.Ta.30: 25 Bütün Yahuda topluluğu, kâhinler, Levililer, İsrail'den gelen topluluk, İsrail'den gelip Yahuda'ya yerleşen yabancılar sevindi.

2.Ta.30: 26 Yeruşalim'de büyük sevinç vardı. Çünkü İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın günlerinden bu yana Yeruşalim'de böylesi bir olay yaşanmamıştı.

2.Ta.30: 27 Levili kâhinler ayağa kalkıp halkı kutsadılar. Tanrı onları duydu. Çünkü duaları O'nun kutsal konutuna, göklere erişmişti.

Hizkiya Dinsel Kuralları Düzenliyor

BÖLÜM 31

2.Ta.31: 1 Bütün bunlar sona erince, oradaki İsraililler Yahuda kentlerine giderek dikili taşları parçalayıp Aşera* putlarını devirdiler. Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe bölgelerindeki puta tapılan yerlerin ve sunakların hepsini yıktılar. Sonraherkes kendi kentine, toprağına döndü.

2.Ta.31: 2 Hizkiya kâhinlerle Levililer'i görevlerine göre bölüklereayırdı. Kimine yakmalık sunuları* ve esenlik sunularını* sunma,kimine hizmet etme, kimine de RAB'bin Konutu'nun kapılarındaşükredip övgüler söyleme görevini verdi.

2.Ta.31: 3 Kral da RAB'bin Yasası uyarınca sabah akşam sunulmak üzereyakmalık sunular, Şabat* günleri, Yeni Ay ve bayramlardasunulacak yakmalık sunular için sürüsünden hayvanlar verdi.

2.Ta.31: 4 Yeruşalim'de yaşayan halka da kâhinlerle Levililer'in paylarına düşeni vermelerini buyurdu; öyle ki, RAB'bin Yasası'na kendilerini adayabilsinler.

2.Ta.31: 5 Kralın bu buyruğunu duyar duymaz İsraililler ilk yetişen tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, bal ve bütün tarla ürünlerinden bol bol verdiler. Bunun yanısıra her şeyin ondalığını da bol bol getirdiler.

2.Ta.31: 6 Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler'le Yahudalılar da sığırlarının, davarlarının, Tanrıları RAB'be adamış oldukları kutsal armağanların ondalığını getirip bir araya yığdılar.

2.Ta.31: 7 Ondalıkların toplanması üçüncü aydan* yedinci aya kadar sürdü.

2.Ta.31: 8 Hizkiya ile önderler gelip yığınları görünce, RAB'be övgüler sunup halkı İsrail'i kutsadılar.

2.Ta.31: 9 Hizkiya kâhinlerle Levililer'e yığınları sorunca,

2.Ta.31: 10 Sadok soyundan Başkâhin Azarya şu yanıtı verdi: "Halk RAB'bin Tapınağı'na bağış getirmeye başladıktan bu yana yiyip doyduk; üstelik artırdık da. Çünkü RAB halkını kutsadı. Bu büyük yığın da artakalandır."

2.Ta.31: 11 Hizkiya RAB'bin Tapınağı'ndaki depoların hazırlanması içinbuyruk verdi. Depolar hazırlandı.

2.Ta.31: 12 Bağışlar, ondalıklar, adanan armağanlar sadakatle içeri getirildi. Bütün bu işlerin sorumlusu olarak Levili Konanya atandı; kardeşi Şimi de yardımcısı oldu.

2.Ta.31: 13 Kral Hizkiya ile Tanrı'nın Tapınağı'nın sorumlusu Azarya, Konanya ile kardeşi Şimi'nin yönetimindeki şu denetçileri atadılar: Yehiel, Azazya, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavat, Eliel, Yismakya, Mahat, Benaya.

2.Ta.31: 14 Tapınağın Doğu Kapısı'nın nöbetçisi Yimna'nın oğlu LeviliKore, Tanrı'ya gönülden verilen sunuların sorumlusuydu. RAB'beadanan bağışları ve kutsal yiyecekleri dağıtmak için bu göreve getirilmişti.

2.Ta.31: 15 Eden, Minyamin, Yeşua, Şemaya, Amarya ve Şekanya kâhinlerinyaşadıkları kentlerde bölükleri uyarınca büyük küçük bütün kardeşlerine bağışları dağıtma işinde Kore'ye sadakatle yardım ettiler.

2.Ta.31: 16-18 Ayrıca soyağacında adı kayıtlı üç ve daha yukarı yaştakierkeklere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre RAB'binTapınağı'na girip günün gerektirdiği değişik görevleri yapanlarıntümüne; bağlı oldukları boylara göre kütüğe kayıtlı kâhinlere,bölüklerine ve sorumluluklarına göre yirmi ve daha yukarı yaştakiLevililer'e; kâhinlerle Levililer'in soyağacında kayıtlı küçükçocuklara, kadınlara, oğullarla kızlara, yani topluluğa yiyecekdağıtıyorlardı. Çünkü kendilerini sadakatle Tanrı'ya adamışlardı.

2.Ta.31: 19 Kentlerinin çevresindeki kırlarda ya da herhangi bir kentte yaşayan Harun soyundan kâhinlere gelince, onlardan olan bütün erkeklere ve Levililer'in soyağacında kayıtlı herkese yiyecek dağıtmak için belirli kişiler atanmıştı.

2.Ta.31: 20 Hizkiya bütün Yahuda'da böyle davrandı; Tanrısı RAB'binönünde iyi, doğru ve hakça olanı yaptı.

2.Ta.31: 21 Tanrı'nın Tapınağı'nda üstlendiği görevi bütün yüreğiyle yerine getirdi; Kutsal Yasa'ya, buyruklara uydu; Tanrısı'na yöneldi. Bu sayede başarılı oldu.

Sanherib'in Tehdidi(2Kr.18:13-19:13; Yşa.36:1-37:13)

BÖLÜM 32

2.Ta.32: 1 Hizkiya'nın RAB'be bağlılıkla yaptığı bu hizmetlerden sonra Asur Kralı Sanherib gelip Yahuda'ya saldırdı. Surlu kentleri ele geçirmek amacıyla onları kuşattı.

2.Ta.32: 2 Sanherib'in Yeruşalim'le savaşmaya hazırlandığını duyan Hizkiya,

2.Ta.32: 3 kentin dışındaki pınarları kapatma konusunda önderlerine ve ordu komutanlarına danıştı. Onlar da onu desteklediler.

2.Ta.32: 4 Böylece birçok kişi toplandı. "Neden Asur Kralı gelip bol su bulsun?" diyerek bütün pınarları ve ülkenin ortasından akan dereyi kapadılar.

2.Ta.32: 5 Hizkiya gücünü toplayarak surun yıkılmış bölümlerini onarttı, üstüne kuleler yaptırdı. Dışardan bir sur daha yaptırarak Davut Kenti'nde Millo'yu* sağlamlaştırdı. Bunların yanısıra, çok sayıda silah ve kalkan hazırlattı.

2.Ta.32: 6 Halka komutanlar atadı. Sonra onları kent kapısı yakınındakialanda toplayarak şöyle yüreklendirdi:

2.Ta.32: 7 "Güçlü ve yürekli olun! Asur Kralı'ndan ve yanındaki büyükordudan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla olandan daha üstündür.

2.Ta.32: 8 Ondaki güç insansaldır; bizdeki güç ise bize yardım eden ve bizden yana savaşan Tanrımız RAB'dir." Yahuda Kralı Hizkiya'nın bu sözleri halka güven verdi.

2.Ta.32: 9 Asur Kralı Sanherib, bütün ordusuyla Lakiş Kenti'nikuşatırken, subayları aracılığıyla Yahuda Kralı Hizkiya'ya veYeruşalim'de yaşayan Yahuda halkına şu haberi gönderdi:

2.Ta.32: 10 "Asur Kralı Sanherib şöyle diyor: 'Neye güvenerekYeruşalim'de kuşatma altında kalıyorsunuz?

2.Ta.32: 11 Hizkiya, 'Tanrımız RAB bizi Asur Kralı'nın elinden kurtaracak diyerek sizi kandırıyor. Sizi kıtlığa ve susuzluğa terk edip ölüme sürüklüyor.

2.Ta.32: 12 Tanrı'nın tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldıran,Yahuda ve Yeruşalim halkına, 'Tek bir sunağın önünde tapınacak,onun üzerinde buhur yakacaksınız diyen Hizkiya değil mi bu?

2.Ta.32: 13 Benim ve atalarımın öbür ülkelerin halklarına neleryaptığımızı bilmiyor musunuz? Ulusların ilahlarından hangisiülkesini benim elimden kurtarabildi?

2.Ta.32: 14 Atalarımın büsbütün yok ettiği bu ulusların ilahlarındanhangisi halkını elimden kurtarabildi ki, Tanrınız sizi elimden kurtarabilsin?

2.Ta.32: 15 Hizkiya'nın sizi kandırıp aldatmasına izin vermeyin! Ona güvenmeyin! Çünkü hiçbir ulusun, krallığın ilahlarından bir teki bile halkını elimden ya da atalarımın elinden kurtaramamıştır! Tanrınız kim ki sizi elimden kurtarsın?"

2.Ta.32: 16 Sanherib'in subayları RAB Tanrı'ya ve kulu Hizkiya'ya karşıdaha birçok şey söylediler.

2.Ta.32: 17 Sanherib İsrail'in Tanrısı RAB'bi aşağılamak için yazdığı mektuplarda da şöyle diyordu: "Öteki ulusların tanrıları halklarını elimden kurtaramadıkları gibi, Hizkiya'nın Tanrısı da halkını elimden kurtaramayacak."

2.Ta.32: 18 Sonra kenti ele geçirmek amacıyla surun üstündeki Yeruşalimhalkını korkutup yıldırmak için Yahudi dilinde bağırdılar.

2.Ta.32: 19 Üstelik dünyanın öteki uluslarının insan eliyle yapılmışilahlarından söz edercesine Yeruşalim'in Tanrısı'ndan söz ettiler.

Rab Hizkiya'yı Kurtarıyor(2Kr.19:14-37; Yşa.37:14-38)

2.Ta.32: 20 Bunun üzerine Kral Hizkiya ile Amots oğlu Peygamber Yeşayadua edip Tanrı'ya yalvardılar.

2.Ta.32: 21 RAB bir melek göndererek Asur Kralı'nın ordugahındaki bütünyiğit savaşçıları, önderleri, komutanları yok etti. Asur Kralı utanç içinde ülkesine döndü. Bir gün kendi ilahının tapınağına girdiğinde de oğullarından bazıları onu orada kılıçla öldürdüler.

2.Ta.32: 22 Böylece RAB Hizkiya'yla Yeruşalim'de yaşayanları Asur KralıSanherib'in ve öbür düşmanlarının elinden kurtararak her yanda güvenlik içinde yaşamalarını sağladı.

2.Ta.32: 23 Yeruşalim'e gelen birçok kişi RAB'be sunular, Yahuda KralıHizkiya'ya da değerli armağanlar getirdi. O günden sonra Hizkiya bütün uluslar arasında saygınlık kazandı.

Hizkiya'nın Hastalığı, İyileşmesi ve Ölümü(2Kr.20:1-21; Yşa.38:1-3)

2.Ta.32: 24 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalanınca,RAB'be yalvardı. RAB yakarışını duyarak ona bir belirti verdi.

2.Ta.32: 25 Ne var ki, Hizkiya kendisine yapılan bu iyiliğe yaraşırbiçimde davranmayıp büyüklendi. Bu yüzden RAB hem ona, hemYahuda'ya, hem de Yeruşalim'e öfkelendi.

2.Ta.32: 26 Hizkiya ile Yeruşalim'de yaşayanlar gururu bırakıpalçakgönüllü davranmaya başladılar. Bu sayede Hizkiya'nınkrallığı boyunca RAB'bin öfkesine uğramadılar.

2.Ta.32: 27 Hizkiya çok zengin ve onurlu biriydi. Altını, gümüşü,değerli taşları, baharatı, kalkanları ve çeşit çeşit değerli eşyası için hazineler yaptırdı.

2.Ta.32: 28 Ayrıca tahıl ambarları, yeni şarap ve zeytinyağı depoları,sığırlar için ahırlar, sürüler için ağıllar yaptırdı.

2.Ta.32: 29 Bunların yanısıra kendisi için kentler kurdurdu ve çoksayıda davar, sığır edindi. Tanrı ona çok büyük zenginlik vermişti.

2.Ta.32: 30 Gihon Pınarı'nın yukarı ağzını kapayıp suyun DavutKenti'nin batı yakasından aşağıya akmasını sağlayan daHizkiya'dır. Üstlendiği her işte başarılı oldu.

2.Ta.32: 31 Ama Babil önderlerinin ülkede gerçekleştirilen belirtiyiaraştırmak için gönderdiği elçiler gelince, Tanrı Hizkiya'yıdenemek ve aklından geçenlerin hepsini öğrenmek için onu bıraktı.

2.Ta.32: 32 Hizkiya'nın yaptığı öbür işler ve RAB'be bağlılığı Amotsoğlu Peygamber Yeşaya'nın Yahuda ve İsrail krallarınıntarihindeki görümünde yazılıdır.

2.Ta.32: 33 Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, Davutoğulları'nınmezarlarının üst kesimine gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalimhalkı onu saygıyla andı. Yerine oğlu Manaşşe kral oldu.

Manaşşe'nin Yahuda Krallığı(2Kr.21:1-18)

BÖLÜM 33

2.Ta.33: 1 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de elli beşyıl krallık yaptı.

2.Ta.33: 2 RAB'bin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu uluslarıniğrenç törelerine uyarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Ta.33: 3 Babası Hizkiya'nın ortadan kaldırdığı puta tapılan yerleriyeniden yaptırdı. Baallar* için sunaklar kurdu, Aşera* putlarıyaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti.

2.Ta.33: 4 RAB'bin, "Adım sonsuza dek Yeruşalim'de bulunacaktır" dediğiRAB'bin Tapınağı'nda sunaklar kurdu.

2.Ta.33: 5 Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı.

2.Ta.33: 6 Oğullarını Ben-Hinnom Vadisi'nde ateşte kurban etti;falcılık ve büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı.RAB'bin gözünde çok kötülük yaparak O'nu öfkelendirdi.

2.Ta.33: 7 Manaşşe yaptırdığı putu Tanrı'nın Tapınağı'na yerleştirdi.Oysa Tanrı tapınağa ilişkin Davut'la oğlu Süleyman'a şöyledemişti: "Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentlerarasından seçtiğim Yeruşalim'de adım sonsuza dek anılacak.

2.Ta.33: 8 Kendilerine Musa aracılığıyla buyurduğum Kutsal Yasa'yı,kuralları, ilkeleri dikkatle yerine getirirlerse, İsrail halkınınayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım."

2.Ta.33: 9 Ancak Manaşşe Yahudalılar'la Yeruşalim'de yaşayanlarıöylesine yoldan çıkardı ki, RAB'bin İsrail halkının önünde yokettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.

2.Ta.33: 10 RAB Manaşşe'yle halkını uyardıysa da aldırış etmediler.

2.Ta.33: 11 Bunun üzerine RAB Asur Kralı'nın ordu komutanlarını onlarınüzerine gönderdi. Manaşşe'yi tutsak alıp burnuna çengel taktılar;tunç* zincirlerle bağlayıp Babil'e götürdüler.

2.Ta.33: 12 Ne var ki, Manaşşe sıkıntısında Tanrısı RAB'be yakardı veatalarının Tanrısı önünde son derece alçakgönüllü davrandı.

2.Ta.33: 13 RAB'be yalvarınca RAB yakarışını, duasını duydu ve onu yine Yeruşalim'e, krallığına getirdi. İşte o zaman Manaşşe RAB'bin Tanrı olduğunu anladı.

2.Ta.33: 14 Sonra Davut Kenti için vadideki Gihon Pınarı'nın batısından Balık Kapısı'nın girişine kadar yüksek bir dış sur yaptı; Ofel Tepesi'ni de bu surla çevirdi. Yahuda'nın bütün surlu kentlerine komutanlar yerleştirdi.

2.Ta.33: 15 RAB'bin Tapınağı'ndan yabancı ilahları ve diktirdiği putuçıkardı; tapınağın bulunduğu tepede ve Yeruşalim'de yaptırdığıbütün sunakları kaldırıp kentin dışına attı.

2.Ta.33: 16 RAB'bin sunağını yeniden kurup üzerinde esenlik ve şükrankurbanları kesti; Yahuda halkına İsrail'in Tanrısı RAB'be kulluketmeleri için buyruk verdi.

2.Ta.33: 17 Ne var ki, halk tapınma yerlerinde kurban sunmayı sürdürdü;ancak yalnız Tanrıları RAB'be kurban sunuyorlardı.

2.Ta.33: 18 Manaşşe'nin yaptığı öbür işler, Tanrısı'na yakarışı veİsrail'in Tanrısı RAB'bin adına onu uyaran bilicilerin* sözleri,İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2.Ta.33: 19 Duası, Tanrı'nın ona yanıtı, gururundan dönmeden önce işlediği bütün günahlar, ihaneti, yaptırdığı tapınma yerleri, Aşera putlarıyla öbür putları diktirdiği yerler Hozay'ın*fi* tarihinde yazılıdır.D Not 33:19 Masoretik metin "Hozay'ın", bir İbranice elyazması ve Septuaginta "Bilicilerin".

2.Ta.33: 20 Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, kendi sarayına gömüldü.Yerine oğlu Amon kral oldu.

Amon'un Yahuda Krallığı(2Kr.21:19-26)

2.Ta.33: 21 Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı.

2.Ta.33: 22 Amon da babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanıyaptı. Babası Manaşşe'nin yaptırdığı putlara kurban sundu, onlara taptı.

2.Ta.33: 23 Ancak RAB'bin önünde alçakgönüllülüğü takınan babasıManaşşe'nin tersine, giderek suçunu artırdı.

2.Ta.33: 24 Görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler.

2.Ta.33: 25 Ülke halkı Kral Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü.Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

Yoşiya'nın Yahuda Krallığı(2Kr.22:1-2)

BÖLÜM 34

2.Ta.34: 1 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık yaptı.

2.Ta.34: 2 RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davut'un yollarını izledi.

Yoşiya'nın Yaptığı Yenilikler(2Kr.23:4-20)

2.Ta.34: 3 Yoşiya krallığının sekizinci yılında, daha gençken, atasıDavut'un

Tanrısı'na yönelmeye başladı. Krallığının on ikinciyılında da Yahuda ve Yeruşalim'i puta tapılan yerlerden, Aşera*putlarından, oyma ve dökme putlardan arındırmaya başladı.

2.Ta.34: 4 Yoşiya'nın gözetiminde Baallar'ın* sunaklarını yıktırıpüzerlerindeki buhur sunaklarını parçalattı. Aşera putlarını, oymave dökme putları da parçalayıp ezdikten sonra tozlarını onlarakurban sunanların mezarlarına serpti.

2.Ta.34: 5 Kâhinlerin kemiklerini kendi sunaklarının üstünde yaktı.Böylece Yahuda ve Yeruşalim'i arındırdı.

2.Ta.34: 6 Naftali'ye dek Manaşşe, Efrayim ve Şimon oymaklarınınkentleriyle çevredeki yıkıntılarda bulunan

2.Ta.34: 7 sunakları, Aşera putlarını yıktı; toz haline gelinceye dek putları ezdi. İsrail ülkesinin her yanındaki buhur sunaklarını paramparça etti. Sonra Yeruşalim'e döndü.

Yasa Kitabı'nın Bulunuşu(2Kr.22:3-23:3)

2.Ta.34: 8 Yoşiya ülkeyi ve tapınağı arındırdıktan sonra, krallığının on sekizinci yılında Asalya oğlu Şafan'ı, kent yöneticisi Maaseya'yı ve Yoahaz oğlu devlet tarihçisi Yoah'ı Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı onarmaya gönderdi.

2.Ta.34: 9 Bunlar Tanrı'nın Tapınağı'na getirilen paraları götürüp Başkâhin Hilkiya'ya verdiler. Kapı nöbetçileri olan Levililer bu parayı Manaşşe ve Efrayim halkından, İsrail'in geri kalanından, bütün Yahudalılar'la Benyaminliler'den, Yeruşalim'de yaşayanlardan toplamışlardı.

2.Ta.34: 10 Paraları RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan denetçilere verdiler. Onlar da tapınağı yenileme ve onarma işinde çalışan işçilere ödediler.

2.Ta.34: 11 Yontma taş, Yahuda krallarının yıkılmaya terk ettiğiyapıların kiriş ve bağlantı yerlerinin onarımı için kerestealmaları için marangozlara, yapıcılara ödeme yapıldı.

2.Ta.34: 12-13 Çalışanlar işi özenle yaptılar. Başlarında yöneticiolarak Levililer'den şu denetçiler vardı: Merari boyundanYahat'la Ovadya, Kehat boyundan Zekeriya'yla Meşullam. Çalgıçalmakta usta olan Levililer yük taşıyan işçilerin sorumluluğunualdılar ve her işi yapan işçileri denetlediler. Levililer'denbazıları da yazman, görevli, kapı nöbetçisi olarak çalıştılar.

2.Ta.34: 14 RAB'bin Tapınağı'na getirilen parayı çıkarırlarken, KâhinHilkiya Musa aracılığıyla verilmiş olan RAB'bin Yasa Kitabı'nı buldu.

2.Ta.34: 15 Yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nıbuldum" diyerek kitabı ona verdi.

2.Ta.34: 16 Şafan kitabı krala götürerek, “Görevlilerin kendilerineverilen her işi yapıyorlar” diye haber verdi,

2.Ta.34: 17 “RAB’bin Tapınağı’ndaki paraları alıp denetçilerle işçilereverdiler.”

2.Ta.34: 18 Ardından, “Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi” diyerekkitabı krala okudu.

2.Ta.34: 19 Kral Kutsal Yasa’daki sözleri duyunca giysilerini yırttı.

2.Ta.34: 20 Hilkiya’ya, Şafan oğlu Ahikam’a, Mika oğlu Avdon’a, YazmanŞafan’a ve kendi özel görevlisi Asaya’ya şöyle buyurdu:

2.Ta.34: 21 “Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, İsrail ve Yahuda halkının geri kalanı için de RAB’be danışın. RAB’bin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız RAB’bin sözüne kulak asmadılar, bu kitapta yazılanlara uymadılar.”

2.Ta.34: 22 Hilkiya ile kralın gönderdiği adamlar varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçisi Hasra oğlu Tokhat oğlu Şallum’un karısı Peygamber Hulda’ya danıştılar. Hulda Yeruşalim’de, İkinci Mahalle’de oturuyordu.

2.Ta.34: 23 Hulda onlara şöyle dedi: “İsrail’in Tanrısı RAB, ‘Sizi banagönderen adama şunları söyleyin diyor:

2.Ta.34: 24 ‘Yahuda Kralı’nın önünde okunan kitapta yazılı bütünlanetleri, felaketi buraya da, burada yaşayan halkın başına da getireceğim.

2.Ta.34: 25 Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.

2.Ta.34: 26 “RAB’be danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralı’na şöyledeyin: ‘İsrail’in Tanrısı RAB duyduğun sözlere ilişkin diyor ki:

2.Ta.34: 27 Madem burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, kendini alçalttın, evet, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yalvarışını işittim. Böyle diyor RAB.

2.Ta.34: 28 Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarınagömüleceksin. Buraya ve burada yaşayanlara getireceğim büyükfelaketi görmeyeceksin.” Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala ilettiler.

2.Ta.34: 29 Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim’in bütünileri gelenlerini topladı.

2.Ta.34: 30 Sonra Yahudalılar, Yeruşalim’de yaşayanlar, kâhinler,Levililer,

büyük küçük herkesle birlikte RAB'bin Tapınağı'naçıktı. RAB'bin Tapınağı'nda bulunmuş olan Antlaşma Kitabı'nıbaştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu.

2.Ta.34: 31 Özel yerinde durarak RAB'bin yolunu izleyeceğine,buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürektenuygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerinegetireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı.

2.Ta.34: 32 Sonra oradaki Yeruşalim ve Benyamin halkına bu antlaşmayabağlı kalacaklarına ilişkin ant içirtti. Yeruşalim'de yaşayanlarTanrı'nın, atalarının Tanrısı'nın antlaşmasına bağlı kaldılar.

2.Ta.34: 33 Yoşiya İsrail topraklarından bütün iğrenç putları kaldırttı. İsrail'de kalan halkın Tanrıları RAB'be kulluk etmelerini sağladı. Kral yaşadığı sürece halk atalarının Tanrısı RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçmedi.

Yoşiya Fısıh Bayramı'nı Kutluyor(2Kr.23:21-23)

BÖLÜM 35

2.Ta.35: 1 Yoşiya Yeruşalim'de RAB için Fısıh Bayramı'nı* kutladı. Birinci ayın* on dördüncü günü Fısıh* kurbanı kesildi.

2.Ta.35: 2 Yoşiya kâhinleri görevlerine atayarak RAB'bin Tapınağı'nda hizmet etmeleri için yüreklendirdi.

2.Ta.35: 3 Bütün İsrail halkını eğiten RAB'be adanmış Levililer'e, "Kutsal sandığı İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın yaptırdığı tapınağa koyun" dedi, "Bundan böyle onu omuzlarınızın üzerinde taşımayacaksınız. Şimdi Tanrınız RAB'be ve halkı İsrail'e hizmet edin.

2.Ta.35: 4 İsrail Kralı Davut'la oğlu Süleyman'ın yazılı düzeni uyarınca, boylarınıza, bölüklerinize göre hazırlanın.

2.Ta.35: 5 Kardeşleriniz olan halkın boylarına bağlı bölüklere yardım etmek üzere siz Levililer takımlar halinde kutsal yerde durun.

2.Ta.35: 6 Kendinizi kutsayın ve RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi Fısıh kurbanlarını kesip kardeşleriniz için hazırlayın."

2.Ta.35: 7 Yoşiya Fısıh kurbanını sunmaları için oradaki halka sürüsünden otuz bin kuzuyla oğlak, üç bin de sığır bağışladı.

2.Ta.35: 8 Kralın önderleri de halka, kâhinlere ve Levililer'e gönülden bağışta bulundular. Tanrı Tapınağı'nın yöneticileri olan Hilkiya, Zekeriya, Yehiel de Fısıh kurbanı olarak kâhinlere iki bin altı yüz kuzuyla oğlak, üç yüz sığır verdiler.

2.Ta.35: 9 Konanya, kardeşleri Şemaya ile Netanel, Levililer'inönderleri Haşavya, Yeiel ve Yozavat da Fısıh kurbanı olarakLevililer'e beş bin kuzuyla oğlak, beş yüz de sığır bağışladılar.

2.Ta.35: 10 Hizmetle ilgili hazırlıklar tamamlanınca, kralın buyruğuuyarınca kâhinlerle bölüklerine göre Levililer yerlerini aldılar.

2.Ta.35: 11 Fısıh kurbanları kesildi. Kâhinler kendilerine verilen kanısunağın üzerine döktüler; Levililer de hayvanların derisini yüzdüler.

2.Ta.35: 12 Musa'nın kitabında yazılanlar uyarınca, RAB'be sunsunlar diye yakmalık sunular* halk boylarının bölüklerine verilmek üzere bir yana koyuldu. Sığırlara da aynısını yaptılar.

2.Ta.35: 13 Kural uyarınca, Fısıh kurbanlarını ateşte kızarttılar; kutsal sunuları da tencerelerde, kazanlarda, tavalarda haşlayıp çabucak halka dağıttılar.

2.Ta.35: 14 Bundan sonra Levililer hem kendileri, hem de kâhinler adına hazırlık yaptılar. Çünkü Harun soyundan kâhinler akşam geç vakte kadar yakmalık sunu ve yağ sunmakla uğraşıyorlardı. Bu nedenle Levililer hem kendileri, hem de Harun soyundan gelen kâhinler için hazırlık yaptılar.

2.Ta.35: 15 Asaf soyundan gelen ezgiciler Davut, Asaf, Heman ve kralın bilicisi* Yedutun'un buyruğu uyarınca yerlerinde durdular. Kapı nöbetçileri de görevlerini bırakmak zorunda kalmadı, çünkü onlar için hazırlığı kardeşleri Levililer yapmıştı.

2.Ta.35: 16 Böylece o gün Kral Yoşiya'nın buyruğu doğrultusunda Fısıh Bayramı'nı kutlamak ve RAB'bin sunağı üzerinde yakmalık sunular sunmak için RAB'bin hizmetiyle ilgili bütün çalışmalar tamamlandı.

2.Ta.35: 17 O gün orada bulunan İsrail halkı Fısıh Bayramı'nı kutladı. Mayasız Ekmek Bayramı'nı* da yedi gün boyunca kutladılar.

2.Ta.35: 18 Peygamber Samuel'in döneminden bu yana, İsrail'de böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı. Hiçbir İsrail*fj* kralı da Yoşiya'nın, kâhinlerin, Levililer'in, bütün Yahuda halkıyla oradaki İsrailliler'in ve Yeruşalim'de yaşayanların kutladığıgibi bir Fısıh Bayramı kutlamamıştı.D Not 35:18 "İsrail", yani "Yahuda".

2.Ta.35: 19 Bu Fısıh Bayramı Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında kutlandı.

Yoşiya'nın Ölümü(2Kr.23:28-30)

2.Ta.35: 20 Yoşiya'nın tapınağı düzenlemesinden sonra, Mısır Kralı Neko savaşmak üzere Fırat kıyısındaki Karkamış'a yürüdü. Yoşiya da onunla savaşmak için yola çıktı.

2.Ta.35: 21 Ama Neko ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: “Benimle senin aranda bir anlaşmazlık yok, ey Yahuda Kralı! Bugün sana değil, savaş açtığım ülkeye karşı savaşmaya geldim. Tanrı ivedi davranmamı buyurdu. Benden yana olan Tanrı’dan sakın. Yoksa seni yok eder!”

2.Ta.35: 22 Ne var ki, Yoşiya onunla savaşmaktan vazgeçmediği gibi,Tanrı’nın Neko aracılığıyla söylediği sözlere de aldırış etmedi.Kılık değiştirip Megiddo Ovası’nda Neko ile savaşmak üzere yola çıktı.

2.Ta.35: 23 Okçular Kral Yoşiya’yı vurunca, kral görevlilerine, “Beni buradan götürün, ağır yaralıyım!” dedi.

2.Ta.35: 24 Görevlileri onu savaş arabasından çıkarıp kendisine aitbaşka bir arabaya koyarak Yeruşalim’e götürdüler. Yoşiya öldü veatalarının mezarlığına gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalim halkıonun için yas tuttu.

2.Ta.35: 25 Yeremya Yoşiya için bir ağıt yazdı. Kadın, erkek bütünozanlar bugüne dek ağıtlarında Yoşiya’yı anarlar. İsrail’de birgelenek haline gelen bu ağıtlar Ağıtlar Kitabı’nda yazılıdır.

2.Ta.35: 26 Yoşiya’nın yaptığı öbür işler, RAB’bin Yasası’ndayazılanlara uygun bağlılığı,

2.Ta.35: 27 uygulamaları, başından sonuna dek İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

Yehoahaz’ın Yahuda Krallığı(2Kr.23:30-35)

BÖLÜM 36

2.Ta.36: 1 Yahuda halkı babası Yoşiya’nın yerine oğlu Yehoahaz’ıYeruşalim’e kral yaptı.

2.Ta.36: 2 Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yeruşalim’de üç aykrallık yaptı.

2.Ta.36: 3-4 Mısır Kralı Neko Yeruşalim’de onu tahttan indirerek ülke halkını yüz talant*fk* gümüş ve bir talant*fl* altın ödemekle yükümlü kıldı. Yehoahaz’ın ağabeyi Elyakim’i de Yahuda’yla Yeruşalim Kralı yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra kardeşi Yehoahaz’ı alıp Mısır’a döndü.D Not 36:3-4 “Yüz talant”: Yaklaşık 3.45 ton. 36:3-4 “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg.

Yehoyakim’in Yahuda Krallığı(2Kr.23:36-24:7)

2.Ta.36: 5 Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalim’de on bir yıl krallık yaptı. Tanrısı RAB’bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Ta.36: 6 Yehoyakim'e saldıran Babil Kralı Nebukadnessar Babil'e götürmek için onu tunç* zincirlerle bağladı.

2.Ta.36: 7 RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı eşyaları da alıp Babil'de kendi tapınağına yerleştirdi.

2.Ta.36: 8 Yehoyakim'in yaptığı öbür işler, iğrençlikleri, onunla ilgili açığa çıkan kötülükler İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.

Yehoyakin'in Yahuda Krallığı(2Kr.24:8-17)

2.Ta.36: 9 Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de üç ay on gün krallık yaptı. O da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2.Ta.36: 10 İlkbaharda Kral Nebukadnessar onu ve RAB'bin Tapınağı'ndaki bazı değerli eşyaları Babil'e getirtti. Yehoyakin'in yerine akrabası Sidkiya'yı Yahuda ve Yeruşalim Kralı yaptı.

Sidkiya'nın Yahuda Krallığı(2Kr.24:18-20; Yer.52:1-3a)

2.Ta.36: 11 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı.

2.Ta.36: 12 Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. RAB'bin sözünü bildiren Peygamber Yeremya'nın karşısında alçakgönüllü davranmadı.

Yeruşalim'in Düşüşü(2Kr.25:1-21; Yer.52:3b-27)

2.Ta.36: 13 Sidkiya Tanrı adıyla kendisine bağlı kalacağına ant içiren Kral Nebukadnessar'a karşı ayaklandı. İsrail'in Tanrısı RAB'be dönmemek için direnerek inat etti.

2.Ta.36: 14 Üstelik kâhinlerin ve halkın önderleri de öteki ulusların iğrenç törelerine uyarak ihanetlerini gitgide artırdılar ve RAB'bin Yeruşalim'de kutsal kıldığı tapınağını kirlettiler.

2.Ta.36: 15 Atalarının Tanrısı RAB, halkına ve konutuna acıdığı için onları ulakları aracılığıyla defalarca uyardı.

2.Ta.36: 16 Ama onlar Tanrı'nın ulaklarıyla alay ederek sözlerini küçümsediler, peygamberlerini aşağıladılar. Sonunda RAB'bin halkına karşı öfkesi kurtuluş yolu bırakmayacak kadar alevlendi.

2.Ta.36: 17 RAB Kildan* Kralı'nı onların üzerine saldırttı. Kildani ordusu gençlerini tapınakta kılıçtan geçirdi. Ne delikanlıya, ne genç kıza, ne yaşlıya, ne

aksaçlıya acıdı. RAB hepsini Kildan Kralı'nın eline teslim etti.

2.Ta.36: 18 Kral, RAB Tanrı'nın Tapınağı'ndaki büyük küçük bütün eşyaları, tapınağın, Yahuda Kralı'nın ve önderlerinin hazinelerini Babil'e taşıttı.

2.Ta.36: 19 Tanrı'nın Tapınağı'nı ateşe verdiler, Yeruşalim surlarını yıkıp bütün sarayları yaktılar, değerli olan herşeyi yok ettiler.

2.Ta.36: 20 Kildan Kralı kılıçtan kurtulanları Babil'e sürdü. Bunlar Pers krallığı egemen oluncaya dek onun ve oğullarının köleleri olarak yaşadılar.

2.Ta.36: 21 Böylece RAB'bin Yeremya aracılığıyla söylediği söz yerine geldi: "Ülke tutulmayan Şabat yıllarını*fm* tamamlayıncaya, yetmiş yıl doluncaya kadar ıssız kalıp dinlenecek."D Not 36:21 "Şabat yılları": RAB, İsrailliler'e her yedi yılda bir topraklarını bir yıl dinlendirmesini buyurdu. Halk buna uymadı (bkz. Lev.26:33-35; Yer.25:8-11).

Koreş'in Duyurusu(Ezr.1:1-3)

2.Ta.36: 22 Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu:

2.Ta.36: 23 "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: 'Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. Aranızda O'nun halkından kim varsa oraya gitsin.Tanrısı RAB onunla olsun!"

YEŞAYA

BÖLÜM 1

Yşa.1: 1 Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanındaAmots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili görümü:

Rab Halkını Uyarıyor

Yşa.1: 2 Ey gökler dinleyin, ey yeryüzü kulak ver! Çünkü RAB konuşuyor: "Çocuklar yetiştirip büyüttüm, Ama bana başkaldırdılar.

Yşa.1: 3 Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir, Ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor, Halkım anlamıyor."

Yşa.1: 4 Günahlı ulusun, suç yüklü halkın, Kötülük yapan soyun, Baştan çıkmış çocukların vay haline! RAB'bi terk ettiler, İsrail'in Kutsalı'nı hor gördüler, O'na sırt çevirdiler.

Yşa.1: 5 Neden bir daha dövülesiniz? Neden vefasızlığı sürdürüyorsunuz? Baş büsbütün hasta, yürek büsbütün yaralı.

Yşa.1: 6 Bedeniniz tepeden tırnağa sağlıksız, Taze darbe izleriyle, yara bereyle dolu, Temizlenmemiş, yağla yumuşatılmamış, sarılmamış.

Yşa.1: 7 Ülkeniz ıssız, kentleriniz ateşe verilmiş. Yabancılar topraklarınızı Gözünüzün önünde yiyip bitiriyor! Sanki ülkenin kökünü kazımışlar.

Yşa.1: 8 Siyon kızı* bağdaki çardak, Salatalık bostanındaki kulübe gibi, Kuşatılmış bir kent gibi kalakalmış.

Yşa.1: 9 Her Şeye Egemen RAB bazılarımızı Sağ bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik.

Yşa.1: 10 Ey Sodom yöneticileri, RAB'bin söylediklerini dinleyin; Ey Gomora halkı, Tanrımız'ın yasasına kulak verin.

Yşa.1: 11 "Kurbanlarınızın sayısı çokmuş, Bana ne?" diyor RAB, "Yakmalık koç sunularına*, Besili hayvanların yağına doydum. Boğa, kuzu, teke kanı değil istediğim.

Yşa.1: 12 Huzuruma geldiğinizde Avlularımı çiğnemenizi mi istedim sizden?

Yşa.1: 13 Anlamsız sunular getirmeyin artık. Buhurdan iğreniyorum. Kötülük dolu törenlere, Yeni Ay, Şabat Günü* kutlamalarına Ve düzenlediğiniz toplantılara dayanamıyorum.

Yşa.1: 14 Yeni Ay törenlerinizden, bayramlarınızdan nefret ediyorum. Bunlar bana yük oldu, Onları taşımaktan yoruldum.

Yşa.1: 15 "Ellerinizi açıp bana yakardığınızda Gözlerimi sizden kaçıracağım. Ne kadar çok dua ederseniz edin dinlemeyeceğim. Elleriniz kan dolu.

Yşa.1: 16 Yıkanıp temizlenin, Kötülük yaptığınızı gözüm görmesin, Kötülük etmekten vazgeçin.

Yşa.1: 17 İyilik etmeyi öğrenin, Adaleti gözetin, zorbayı yola getirin, Öksüzün hakkını verin, Dul kadını savunun."

Yşa.1: 18 RAB diyor ki, "Gelin, şimdi davamızı görelim. Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa Kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmız böceği gibi kızıl olsa da Yapağı gibi bembeyaz olacak.

Yşa.1: 19 İstekli olur, söz dinlerseniz, Ülkenin en iyi ürünlerini yiyeceksiniz.

Yşa.1: 20 Ama direnip başkaldırırsanız, Kılıç sizi yiyip bitirecek.” Bunu söyleyen RAB’dir.

Günahlı Kent

Yşa.1: 21 Sadık kent nasıl da fahişe oldu! Adaletle doluydu, doğruluğun barınağıydı, Şimdiyse katillerle doldu.

Yşa.1: 22 Gümüşü cüruf oldu, Şarabına su katıldı.

Yşa.1: 23 Yöneticileri asilerle hırsızların işbirlikçisi; Hepsi rüşveti seviyor, Armağan peşine düşmüş. Öksüzün hakkını vermiyor, Dul kadının davasını görmüyorlar.

Yşa.1: 24 Bu yüzden Rab, Her Şeye Egemen RAB, İsrail’in Güçlüsü şöyle diyor: “Hasımlarımı cezalandırıp rahata kavuşacağım, Düşmanlarımdan öç alacağım.

Yşa.1: 25 Sana karşı duracak, Kül suyuyla arıtır gibi seni cüruftan arıtıp temizleyeceğim.

Yşa.1: 26 Eskiden, başlangıçta olduğu gibi, Sana yöneticiler, danışmanlar yetiştireceğim. Ondan sonra ‘Doğruluk Kenti, ‘Sadık Kent diye adlandırılacaksın.”

Yşa.1: 27 Siyon adalet sayesinde, Tövbe edenleri de doğruluk sayesinde kurtulacak.

Yşa.1: 28 Ama başkaldıranlarla günahlılar Birlikte yıkıma uğrayacaklar. RAB’bi terk edenler yok olacak.

Yşa.1: 29 “Sevip altında tapındığınız yabanıl fıstık ağaçlarındanutanacaksınız, Putperest törenleriniz için seçtiğiniz bahçelerden ötürüyüzünüz kızaracak.

Yşa.1: 30 Yaprakları solmuş yabanıl fıstık ağacına, Susuz bahçeye döneceksiniz.

Yşa.1: 31 Güçlü adamlarınız kıtık gibi, Yaptıkları işler kıvılcım gibi olacak; İkisi birlikte yanacak ve söndüren olmayacak.”

Rab’bin Dağı (Mik.4:1-3)

BÖLÜM 2

Yşa.2: 1 Amots oğlu Yeşaya’nın Yahuda ve Yeruşalim’le ilgili görümü:

Yşa.2: 2 RAB’bin Tapınağı’nın kurulduğu dağ, Son günlerde dağların en yücesi, Tepelerin en yükseği olacak. Oraya akın edecek ulusların hepsi.

Yşa.2: 3 Birçok halk gelecek, “Haydi, RAB’bin Dağı’na, Yakup’un Tanrısı’nın Tapınağı’na çıkalım” diyecekler, “O bize kendi yolunu öğretsin, Biz de O’nun yolundan gidelim.” Çünkü yasa Siyon’dan, RAB’bin sözü Yeruşalim’den çıkacak.

Yşa.2: 4 RAB uluslar arasında yargıçlık edecek, Birçok halkın arasındaki anlaşmazlıkları çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.

Yşa.2: 5 Ey Yakup soyu, gelin RAB’bin ışığında yürüyelim.

Rab’bin Günü

Yşa.2: 6 Ya RAB, halkını, Yakup soyunu terk ettin, Çünkü yürekleri doğu kökenli inançlarla dolu. Filistliler gibi falcılıkla uğraşıyor, Yabancılarla el sıkışıyorlar.

Yşa.2: 7 Ülkeleri altınla, gümüşle dolu, Hazinelerinin sonu yok, Sayısız atları, savaş arabaları var.

Yşa.2: 8 Ülkeleri putlarla dolu; Elleriyle yaptıkları, Parmaklarıyla biçim verdikleri Putların önünde eğiliyorlar.

Yşa.2: 9 Bu yüzden herkes alçaltılıp dize getirilecek. Onları bağışlama, ya RAB!

Yşa.2: 10 RAB’bin dehşetinden, Yüce görkeminden kaçmak için kayalıklara gidin, Yerin altına saklanın.

Yşa.2: 11 İnsanın küstah bakışları alçaltılacak, Gururu kırılacak. O gün yalnız RAB yüceltilecek.

Yşa.2: 12 Çünkü Her Şeye Egemen RAB o gün Kibirlileri, gururluları, kendini beğenmişleri alçaltacak;

Yşa.2: 13 Lübnan’ın bütün ulu, yüksek sedir ağaçlarını, Başan’ın bütün meşelerini yok edecek;

Yşa.2: 14 Bütün ulu dağları, yüksek tepeleri,

Yşa.2: 15 Bütün yüksek kuleleri, güçlü surları Yerle bir edecek;

Yşa.2: 16 Ticaret gemilerinin, güzel teknelerinin hepsini yok edecek.

Yşa.2: 17 İnsanların gururu, kibiri kırılacak, O gün yalnız RAB yüceltilecek,

Yşa.2: 18 Putlar tümüyle ortadan kalkacak.

Yşa.2: 19 RAB kalkıp yeryüzünü sarsmaya başlayınca, İnsanlar O'nun dehşetinden Ve yüce görkeminden kaçmak için Kayalık mağaralara, yeraltı kovuklarına saklanacaklar.

Yşa.2: 20-21 O gün insanlar Yeryüzünü sarsmak üzere harekete geçen RAB'bin dehşetinden Ve yüce görkeminden kaçmak için Tapmak amacıyla yaptıkları altın, gümüş putları Köstebeklere, yarasalara atıp Kaya kovuklarına, uçurumlardaki yarıklara saklanacaklar.

Yşa.2: 22 Ölümlü insana güvenmekten vazgeçin. Onun ne değeri var ki?

Yeruşalim'de Karışıklık

BÖLÜM 3

Yşa.3: 1-3 Bakın, Rab, Her Şeye Egemen RAB, Her türlü yardım ve desteği, Yani ekmek ve suyu, Yiğitlerle savaşçıları, Yöneticilerle peygamberleri, Falcılarla ileri gelenleri, Takım komutanlarıyla soyluları, danışmanları, Hünerli büyücülerle bilge muskacıları Yeruşalim'den ve Yahuda'dan çekip alacak.

Yşa.3: 4 Çocukları onlara yönetici atayacak, Küçük çocuklar onlara egemen olacak.

Yşa.3: 5 İnsan insana, komşu komşuya haksızlık edecek. Genç yaşlıya, Sıradan adam onurlu kişiye Hayasızca davranacak.

Yşa.3: 6 Ailede bir kardeş öbürüne sarılıp, "Hiç olmazsa senin bir üstlüğün var, Önderimiz ol! Bu yıkıntıları sen yönet" diyecek.

Yşa.3: 7 O zaman adam şöyle yanıtlayacak: "Ben yaranızı saramam. Evimde ne yiyecek ne giyecek var. Beni halkın önderi yapmayın."

Yşa.3: 8 Yeruşalim sendeledi, Yahuda düştü. Çünkü söyledikleri de yaptıkları da RAB'be karşı; O'nun yüce varlığını aşağılıyor.

Yşa.3: 9 Yüzlerindeki ifade onlara karşı tanıklık ediyor. Sodom gibi günahlarını açıkça söylüyor, gizlemiyorlar. Vay onların haline! Çünkü bu felaketi başlarına kendileri getirdiler.

Yşa.3: 10 Doğru kişiye iyilik göreceğini söyleyin. Çünkü iyiliklerinin meyvesini yiyecek.

Yşa.3: 11 Vay kötülerin haline! Kötülük görecek, yaptıklarının karşılığını alacaklar.

Yşa.3: 12 Çocuklar halkımı eziyor, Kadınlar onu yönetiyor*fa*. Ey halkım, sana yol gösterenler Seni saptırıyor, yolunu şaşırtıyorlar.D Not 3:12 "Çocuklar halkımı

eziyor, kadınlar onu yönetiyor” ya da “Yetkililer halkımı eziyor, tefeciler başa geçti”.

Yşa.3: 13 RAB davasını görmek için yerini aldı, Halkları yargılamak için ayağa kalkıyor.

Yşa.3: 14-15 RAB halkının ileri gelenleri ve önderleriyle davasınıgörecek. Rab, Her Şeye Egemen RAB onlara diyor ki, “Bağları yiyip bitiren sizsiniz, Evleriniz yoksullardan zorla aldığınız malla dolu. Ne hakla halkımı eziyor, Yoksulu sömürüyorsunuz?”

Yeruşalim Kadınlarına Uyarı

Yşa.3: 16 RAB şöyle diyor: “Siyon kızları kibirlidir, burunları birkarış havada, göz kırparak geziyor, ayaklarındaki halhallarışıngırdatarak kırıtıyorlar.

Yşa.3: 17 Bu yüzden onların başlarında yaralar çıkaracağım, mahremyerlerini açacağım.”

Yşa.3: 18-23 O gün Rab güzel halhalları, alın çatkılarını, hilalleri,küpeleri, bilezikleri, peçeleri, başlıkları, ayak zincirlerini,kuşakları, koku şişelerini, muskaları, yüzükleri, burunhalkalarını, bayramlık giysileri, pelerinleri, şalları, keseleri,el aynalarını, keten giysileri, baş sargılarını, tülbentleri ortadan kaldıracak.

Yşa.3: 24 O zaman güzel kokunun yerini pis koku, Kuşağın yerini ip, Lüleli saçın yerini kel kafa, Süslü giysinin yerini çul, Güzelliğin yerini dağlama izi alacak.

Yşa.3: 25 Erkekleri kılıçtan geçirilecek, Yiğitleri savaşta yok olacak.

Yşa.3: 26 Siyon’un kapıları ah çekip yas tutacak; Kent, yerde oturan, Terk edilmiş bir kadın gibi olacak.

BÖLÜM 4

Yşa.4: 1 O gün yedi kadın bir erkeği tutup, “Kendi yemeğimizi degiysimizi de sağlarız; yeter ki senin adını alalım. Utancımızı gider!” diyecekler.

Yeruşalim’in Geleceği

Yşa.4: 2 O gün RAB’bin dalı, İsrail halkından sağ kalanlarıngüzelliği ve görkemi olacak; ülkenin meyvesi de onların kıvancıve övüncü olacak.

Yşa.4: 3 Siyon’da, yani Yeruşalim’de sağ kalanlara, “Yeruşalim’deyaşıyor” diye kaydedilenlere, “Kutsal” denilecek.

Yşa.4: 4 Rab Siyon kızlarını pisliklerinden arındıracak. Yeruşalim’dedökülen

kanı adil ve ateşten bir ruhla temizleyecek.

Yşa.4: 5 Sonra RAB Siyon Dağı'nın her yanını, orada toplananlarınüzerini gündüz bulutla, gece dumanla ve parlak alevle örtecek.Yüceliği onların üzerinde bir örtü olacak.

Yşa.4: 6 Bu, bir çardak, gündüzün sıcağına karşı gölge, yağmura,fırtınaya karşı sığınak ve korunak olacak.

Bağ Ezgisi

BÖLÜM 5

Yşa.5: 1 Sevgilimin bağı için yaktığı ezgiyi sevgilim için okuyayım: Toprağı verimli bir tepede Sevgilimin bir bağı vardı.

Yşa.5: 2 Toprağı belleyip taşları ayıkladı, Seçme asmalar dikip orta yere bir gözcü kulesi yaptı. Üzüm sıkmak için bir çukur kazdı Ve bağının üzüm vermesini bekledi. Ama bağ yabanıl üzüm verdi.

Yşa.5: 3 Sevgilim diyor ki, "Ey Yeruşalim'de yaşayanlar ve Yahudahalkı, lütfen benimle bağım arasında hakem olun!

Yşa.5: 4 Bağım için yapmadığım ne kaldı? Ben üzüm vermesini beklerkenniçin yabanıl üzüm verdi?

Yşa.5: 5 Şimdi bağıma ne yapacağımı size söyleyeyim: Çitini söküpatacağım, varsın yiyip bitirsinler; duvarını yıkacağım, varsınçiğnesinler.

Yşa.5: 6 Viraneye çevireceğim onu; budanmayacak, çapalanmayacak;dikenli çalılar bitecek her yanında. Üzerine yağmuryağdırmasınlar diye bulutlara buyruk vereceğim."

Yşa.5: 7 Her Şeye Egemen RAB'bin bağı İsrail halkı, Hoşlandığı fidan da Yahuda halkıdır. RAB adalet bekledi, Zorbalık gördü; Doğruluk bekledi, Feryatlar duydu.

İsrail Halkının Kötülükleri

Yşa.5: 8 Evlerine ev, tarlalarına tarla katanların vay haline! Oturacak yer kalmadı, Ülkede bir tek siz oturuyorsunuz.

Yşa.5: 9 Her Şeye Egemen RAB'bin şöyle ant içtiğini duydum: "Büyük ve gösterişli çok sayıda ev ıssız kalacak, İçinde oturan olmayacak.

Yşa.5: 10 Çünkü on dönümlük*fb* bağ ancak bir bat*fc* şarap, Bir homer*fç* tohum ancak bir efa*fd* tahıl üretecek."D Not 5:10 "On dönüm": İbranice "On

çift öküzün bir günde işleyebileceği alan" anlamına gelir. 5:10 "Bir bat": Yaklaşık 22 lt. 5:10 "Bir homer": Yaklaşık 220 litrelik bir ölçek. 5:10 "Bir efa": Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.

Yşa.5: 11 Sabah erkenden kalkıp içki peşinden koşanların, gece geçvakte kadar şarap içip kızışanların vay haline!

Yşa.5: 12 Onların şölenlerinde lir, çenk, tef ve kaval çalınır, şarapiçilir. Ama RAB'bin yaptıklarına dikkat etmez, ellerinin yapıtına aldırmazlar.

Yşa.5: 13 Halkım bilgisizliği yüzünden sürgün edilecek; saygınkişileri kıtlıktan ölecek, kalabalıklar susuzluktan kırılacak.

Yşa.5: 14 Bu yüzden doymak bilmeyen ölüler diyarı ağzını ardına kadaraçtı; Yeruşalim'in soyluları, sıradan insanları ve gürültülü birşekilde eğlenenleri oraya inecek.

Yşa.5: 15 Hepsi alçaltılacak; dize getirilecek, küstah bakışları alçaltılacak.

Yşa.5: 16 Ama Her Şeye Egemen RAB adaletinden ötürü yüceltilecek.Kutsal Tanrı doğruluğuyla kutsal olduğunu gösterecek.

Yşa.5: 17 Kuzular kendi otlaklarındaymış gibi otlayacak, zenginlerinıssız kalan konutlarını yabancılar ele geçirecek.

Yşa.5: 18 Suçu yalanla örülmüş iplerle, günahı araba urganıylaçekenlerin vay haline!

Yşa.5: 19 Diyorlar ki, "Tanrı elini çabuk tutup işini hızlandırsında görelim. İsrail'in Kutsalı tasarladığını yapsın da görelim."

Yşa.5: 20 Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin, karanlığı ışık, ışığıkaranlık yerine koyanların, acıya tatlı, tatlıya acı diyenlerinvay haline!

Yşa.5: 21 Kendilerini bilge görenlerin, akıllı sananların vay haline!

Yşa.5: 22-23 Şarap içmekte sınır tanımayanların, içkileri karıştırıpiçmekten çekinmeyenlerin, rüşvet uğruna kötüyü haklıçıkaranların, haklıların hakkını elinden alanların vay haline!

Yşa.5: 24 Alev alev yanan ateş, samanı nasıl yiyip bitirirse, kuruot alevin içinde nasıl birden tutuşup yok olursa, onlar da köktençürüyüp gidecek, çiçekleri toz gibi havaya savrulacak. Çünkü HerŞeye Egemen RAB'bin yasasını reddettiler, İsrail'in Kutsalı'nınsözlerini küçümsediler.

Yşa.5: 25 Bu yüzden RAB'bin halkına karşı öfkesi alevlendi, elinikaldırıp onları vurdu. Dağlar titriyor, cesetler çöp gibisokaklara serildi. Bütün bunlara karşın

RAB'bin öfkesi dinmedi,eli hâlâ kalkmış durumda.

Yşa.5: 26 RAB uzaktaki ulusları bir sancak işaretiyle, dünyanın enuzağındakileri ıslık sesiyle çağıracak; hızla, hemen gelecekler.

Yşa.5: 27 Aralarında yorulan, sendeleyen olmayacak;
uyuklamayacak,uyumayacaklar. Gevşek kemer, kopuk çarık bağı olmayacak.

Yşa.5: 28 Okları sivri, yayları kuruludur. Atlarının toynaklarıçakmaktaşı,
arabalarının tekerlekleri kasırga gibidir.

Yşa.5: 29 Askerleri dişi aslan gibi, genç aslanlar gibi kükrüyor,homurdanarak
avlarını kapıp götürüyorlar. Kimse avlarınıpençelerinden kurtaramıyor.

Yşa.5: 30 O gün İsrail'e karşı denizin gürleyişi gibi gürleyecekler.Karaya bakan
biri karanlık ve sıkıntı görecek. Işık karanlık bulutlarla kaplanacak.

Rab Yeşaya'yı Çağırıyor

BÖLÜM 6

Yşa.6: 1 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rab'bi gördüm;tahtta
oturuyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu.

Yşa.6: 2 Üzerinde Seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı;ikisiyle
yüzlerini, ikisiyle ayaklarını örtüyor, öbür ikisiyle de uçuyorlardı.

Yşa.6: 3 Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı:"Her Şeye Egemen RAB Kutsal,
kutsal, kutsaldır. Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor."

Yşa.6: 4 Seraflar'ın sesinden kapı söveleriyle eşikler sarsıldı, tapınak dumanla
doldu.

Yşa.6: 5 "Vay başıma! Mahvoldum" dedim, "Çünkü dudakları kirli biradamım,
dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Bunakarşın Kral'ı, Her Şeye
Egemen RAB'bi gözlerimle gördüm."

Yşa.6: 6 Seraflar'dan biri bana doğru uçtu, elinde sunaktan maşayla aldığı bir
kor vardı;

Yşa.6: 7 onunla ağzıma dokunarak, "İşte bu kor dudaklarına değdi,suçun silindi,
günahın bağışlandı" dedi.

Yşa.6: 8 Sonra Rab'bin sesini işittim: "Kimi göndereyim? Bizim içinkim
gidecek?" diyordu."Ben! Beni gönder" dedim.

Yşa.6: 9 "Git, bu halka şunu duyur" dedi,"'Duyacak duyacak, ama

anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama görmeyeceksiniz!

Yşa.6: 10 Bu halkın yüreğini duygusuzlaştır, Kulaklarını ağırlaştır, Gözlerini kapat. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dönüp şifa bulmasınlar."

Yşa.6: 11 "Ne vakte kadar, ya Rab?" diye sordum.Rab yanıtladı:"Kentler viraneye dönüp kimsesiz kalıncaya, Evler ıpıssız oluncaya, Toprak büsbütün kıraçlaşıncaya kadar.

Yşa.6: 12 İnsanları çok uzaklara süreceğim, Ülke bomboş kalacak,

Yşa.6: 13 Halkın onda biri kalsa da ülke mahvolacak. Ama devrildiği zaman kütüğü kalan Yabanıl fıstık ve meşe ağacı gibi, Kutsal soy kütüğünden çıkacak."

Kral Ahaz'a Bir İşaret: İmmanuel

BÖLÜM 7

Yşa.7: 1 Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı'yken, Aram KralıResin'le Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah Yeruşalim'e saldırdılar,ama ele geçiremediler.

Yşa.7: 2 Davut'un torunları Aram'ın Efrayimliler'le güçbirliğiettiğini duydular. Ahaz'la halkının yürekleri rüzgarda sallananorman ağaçları gibi titremeye başladı.

Yşa.7: 3 Bu arada RAB Yeşaya'ya şöyle seslendi: "Ahaz'ı karşılamakiçin oğlun Şear-Yaşuv'la*fe* birlikte Yukarı Havuz'un su yolununsonuna, Çırpıcı Tarlası'na giden yola çık.D Not 7:3 "Şear-Yaşuv": "Sağ kalanlar dönecek" anlamına gelir.

Yşa.7: 4 Ona de ki, 'Dikkatli ve sakin ol, korkma! Şu tüten iki yanıkodun parçasının -Aram Kralı Resin'le Remalya'nın oğlunun-öfkesinden korkma.

Yşa.7: 5 Aram, Efrayim ve Remalya'nın oğlu sizin için kötü şeylertasarlıyor. Diyorlar ki,

Yşa.7: 6 Haydi, Yahuda'ya saldıralım, halkı korkutup ülkeyi elegeçirelim, Taveal'ın oğlunu kral ilan edelim.

Yşa.7: 7 "'Buna karşılık Egemen RAB diyor ki, bu tasarı aslagerçekleşmeyecek.

Yşa.7: 8 Çünkü Şam sadece Aram'ın başkenti, Resin de sadece Şam'ınbaşıdır. Efrayim'e gelince, altmış beş yıl içinde paramparçaedilip halk olmaktan çıkacak.

Yşa.7: 9 Samiriye sadece Efrayim'in başkenti, Remalya'nın oğlu dasadece Samiriye'nin başıdır. Bana güvenmezseniz, güvenlikte olamazsınız."

Yşa.7: 10 RAB Ahaz'a yine seslendi:

Yşa.7: 11 "Tanrın RAB'den bir işaret iste; ölüler diyarı kadar derin,gökler kadar yüksek olsun."

Yşa.7: 12 Ama Ahaz, "Hayır, istemem, RAB'bi sınamam" dedi.

Yşa.7: 13 Bunun üzerine Yeşaya, "Dinleyin, ey Davut'un torunları!"dedi, "İnsanların sabrını taşırmanız yetmezmiş gibi şimdi deTanrım'ın sabrını mı taşırıyorsunuz?

Yşa.7: 14 Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek:İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel*ff* koyacak.D Not 7:14 "İmmanuel": "Tanrı bizimledir" anlamına gelir.

Yşa.7: 15 Çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelince tereyağıve bal yiyecek.

Yşa.7: 16 Ama çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelmeden, senidehşete düşüren o iki kralın toprakları ıssız kalacak.

Yşa.7: 17 "RAB seni, halkını ve babanın soyunu Efrayim'in Yahuda'danayrıldığı günden bu yana görülmemiş bir felakete uğratacak;üzerinize Asur Kralı'nı saldırtacak.

Yşa.7: 18 "O gün RAB Mısır ırmaklarının ta uçlarından sinekleri, Asurtopraklarından arıları ıslıkla çağıracak.

Yşa.7: 19 Akın akın gelip derin vadilerde, kaya kovuklarında, dikenliçalılıklarda, otlaklarda konaklayacaklar.

Yşa.7: 20 "O gün Rab Fırat'ın ötesinden kiraladığı usturayla -AsurKralı'yla- sakalınızı, saçlarınızı, beden kıllarınızı tıraş edecek.

Yşa.7: 21 O günlerde bir inekle bir çift koyun besleyen

Yşa.7: 22 aldığı bol süt sayesinde tereyağı yiyecek. Ülkede kalanherkes bal ve tereyağıyla beslenecek.

Yşa.7: 23 "O gün bin gümüş değerinde bin asmaya sahip olan her bağdikenli çalılarla dolacak.

Yşa.7: 24 İnsanlar oralara okla, yayla gidecek. Çünkü ülkenin heryanı dikenli çalılarla kaplanacak.

Yşa.7: 25 Bir zamanlar çapalanıp ekin ekilen tepeler korkudankimsenin

giremeyeceği dikenliklere dönecek, sığırın gezindiği,davarın çiğnediği yerler olacak.”

Asur Kralı’nın Saldırısı

BÖLÜM 8

Yşa.8: 1 RAB bana şöyle dedi: “Büyük bir levha alıp okunaklıharflerle üzerine, ‘Maher-Şalal-Haş-Baz*fg* yaz.D Not 8:1 “Maher-Şalal-Haş-Baz”: “Hemen çapulla, çabuk yağmala”anlamına gelir.

Yşa.8: 2 Kâhin* Uriya ile Yeverekya oğlu Zekeriya’yı kendimegüvenilir tanık seçiyorum.”

Yşa.8: 3 Peygamber olan karım bundan bir süre sonra gebe kaldı ve birerkek çocuk doğurdu. RAB bana, “Adını ‘Maher-Şalal-Haş-Baz koy” dedi,

Yşa.8: 4 “Çocuk daha ‘Anne, baba demesini öğrenmeden, Şam’ın servetive Samiriye’nin ganimeti Asur Kralı’na götürülecek.”

Yşa.8: 5 RAB bana yine seslenip dedi ki,

Yşa.8: 6 “Bu halk usul usul akan Şiloah sularını reddettiği, Resin’leRemalya’nın oğluyla mutlu olduğu için*fh*,D Not 8:6 “Oğluyla mutlu olduğu için” ya da “Oğlundan korktuğu için”.

Yşa.8: 7 ben Rab, Fırat’ın kabaran güçlü sularını -bütün dehşetiyleAsur Kralı’nı- üzerlerine salacağım. Yatağından taşan ırmak,kıyılarını su altında bırakacak.

Yşa.8: 8 Yahuda’yı kaplayan sular her şeyi silip süpürerek adam boyuyükselecek, ülkeni boydan boya dolduracak, ey İmmanuel!”

Yşa.8: 9 Ey halklar, yıkıma, bozguna uğrayacaksınız. Yeryüzünün enuç köşeleri, kulak verin. Savaşmaya, bozguna uğramaya hazırlanın.Evet, savaşa ve bozguna hazır olun.

Yşa.8: 10 İstediğinizi tasarlayın, hepsi boşa gidecek. İstediğinizkadar konuşun, hiçbiri gerçekleşmeyecek. Çünkü Tanrı bizimledir.

Rab’bin Uyarısı

Yşa.8: 11 RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetleuyararak şöyle dedi:

Yşa.8: 12 “Onların entrika dediği her şeye Siz entrika demeyin; Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın.

Yşa.8: 13 “Her Şeye Egemen RAB’bi kutsal sayın. Korkunuz, yılgınız O’ndan olsun.

Yşa.8: 14 Tapınak O olacak. İsrail’in iki krallığı içinse Sürçme taşı ve tökezleme kayası, Yeruşalim’de yaşayanlar için Kapan ve tuzak olacak.

Yşa.8: 15 Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak, Tuzağa düşüp ele geçecek.”

Yşa.8: 16 Ya RAB, öğrencilerim arasında bildirimi koru, Öğretimi mühürle!

Yşa.8: 17 Kendini Yakup’un soyundan gizleyen RAB’bi özlemlebekliyorum, umudum O’nda.

Yşa.8: 18 Ben ve RAB’bin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağı’nda oturanHer Şeye Egemen RAB’bin İsrail’deki belirtileri ve işaretleriyiz.

Yşa.8: 19 Birileri size, “Fısıldaşıp mırıldanan medyumlarla ruhçağıranlara danışın” dediğinde, “Halk kendi Tanrısı’na danışmazmı; yaşayanlar için ölülere mi danışılır?” deyin.

Yşa.8: 20 Tanrı’nın öğretisine ve bildirisine dönmek gerek! Böyledüşünmezlerse, onlar için hiç şafak sökmeyecek.

Yşa.8: 21 Aç ve çaresiz, ülkede dolanıp duracaklar. Aç kalıncaöfkelenip krallarına, Tanrıları’na lanet edecekler. Yukarıya da

Yşa.8: 22 dünyaya da baksalar sıkıntıdan, karanlıktan, korkunçkaranlıktan başka bir şey görmeyecekler. Kovulacakları yer koyu karanlıktır.

Esenlik Önderi

BÖLÜM 9

Yşa.9: 1 Bununla birlikte sıkıntı çekmiş olan ülke karanlıktakalmayacak. Geçmişte Zevulun ve Naftali bölgelerini alçaltanTanrı, gelecekte Şeria Irmağı’nın ötesinde, Deniz Yolu’nda,ulusların yaşadığı Celile’yi onurlandıracak.

Yşa.9: 2 Karanlıkta yürüyen halk Büyük bir ışık görecek; Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanların üzerine ışık parlayacak.

Yşa.9: 3 Ya RAB, ulusu çoğaltacak, sevincini artıracaksın. Ekin biçenlerin neşelendiği, Ganimet paylaşanların coştuğu gibi, Onlar da sevinecek senin önünde.

Yşa.9: 4 Çünkü onlara yük olan boyunduruğu, Omuzlarını döven değneği, Onlara eziyet edenlerin sopasını paramparça edeceksin; Tıpkı Midyanlılar’ı

yenilgiye uğrattığın günkü gibi.

Yşa.9: 5 Savaşta giyilen çizmeleri Ve kana bulanmış giysileri Yakılacak, ateşe yem olacak.

Yşa.9: 6 Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü*fı*, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.D Not 9:6 “Harika Öğütçü” ya da “Harikalar yaratan”.

Yşa.9: 7 Davut’un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak Ve sonsuza dek sürdürecek. Her Şeye Egemen RAB’bin gayreti bunu sağlayacak.

Rab’bin İsrail’e Öfkesi

Yşa.9: 8 Rab İsrail için, Yakup soyu için yargısını bildirdi. Bu yargı yerine gelecek.

Yşa.9: 9 Bütün halk, Efrayim ve Samiriye’de yaşayanlar, Rab’bin bu yargısını duyacak. Gururlu ve küstah olan bu halk diyor ki,

Yşa.9: 10 “Kerpiç evler yıkıldı, Ama yerlerine yontma taştan evler yapacağız. Yabanıl incir ağaçları kesildi, Ama yerlerine sedir ağaçları dikeceğiz.”

Yşa.9: 11-12 Bundan dolayı RAB, Resin’in hasımlarını Halka karşı güçlendirecek; Düşmanlarını, doğudan Aramlılar’ı, Batıdan Filistliler’i ayaklandıracak. Bunlar ağızlarını ardına kadar açıp İsrail’i yutacaklar. Bütün bunlara karşın RAB’bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.

Yşa.9: 13 Halk kendisini cezalandıran RAB’be dönmeyecek, Her Şeye Egemen RAB’bi aramayacak.

Yşa.9: 14 Bunun için RAB İsrail’den başı da kuyruğu da Hurma dalını da sazı da Bir günde kesip atacak.

Yşa.9: 15 Baş ileri gelen saygın kişi, Kuyruksa öğretisi sahte olan peygamberdir.

Yşa.9: 16 Çünkü bu halkı saptıranlar ona yol gösterenlerdir. Onları izleyenler de yem oluyor.

Yşa.9: 17 Bu yüzden Rab onların gençleri için sevinç duymayacak, Öksüzlerine, dul kadınlarına acımayacak. Çünkü hepsi tanrısızdır, kötülük yaparlar. Her ağız saçmalıyor. Bütün bunlara karşın RAB’bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.

Yşa.9: 18 Kötülük dikenli çalıları yiyip bitiren ateş gibidir. Ormandaki çalılığı

tutuşturur, Duman sütunları yükseltir.

Yşa.9: 19 Her Şeye Egemen RAB'bin öfkesi Ülkeyi ateş gibi sardı. Halk ateşe yem olacak, Kardeş kardeşini esirgemeyecek.

Yşa.9: 20 İnsanlar şurada burada bulduklarını yiyecekler, Ama aç kalacak, doymayacaklar. Herkes çocuğunun etini yiyecek:

Yşa.9: 21 Manaşşe Efrayim'i, Efrayim Manaşşe'yi yiyecek, Sonra birlikte Yahuda'nın üzerine yürüyecekler. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.

BÖLÜM 10

Yşa.10: 1-2 Yoksullardan adaleti esirgemek, Halkımın düşkünlerinin hakkını elinden almak, Dulları avlamak, Öksüzlerin malını yağmalamak için Haksız kararlar alanların, Adil olmayan yasalar çıkaranların vay haline!

Yşa.10: 3 Yargı günü Uzaklardan başınıza felaket geldiğinde ne yapacaksınız? Yardım için kime koşacaksınız, Servetinizi nereye saklayacaksınız?

Yşa.10: 4 Tutsaklar arasında bir köşeye sinmek Ya da savaşta ölmekten başka çareniz kalmayacak. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.

Tanrı'nın Asur'a İlişkin Yargısı

Yşa.10: 5 "Vay haline Asur, öfkemin değneği! Elindeki sopa benim gazabımdır.

Yşa.10: 6 Asur'u tanrısız ulusa karşı salacağım; Soyup yağma etmesi, Sokaktaki çamur gibi onları çiğnemesi, Öfkelendiğim halkın üzerine yürümesi için Buyruk vereceğim."

Yşa.10: 7 Ama Asur Kralı bundan da kötüsünü düşünüyor. Birçok ulusun kökünü kazıyıp yok etmeyi tasarlıyor.

Yşa.10: 8 "Komutanlarımın hepsi birer kral değil mi?" diyor,

Yşa.10: 9 "Kalno'yu, Karkamış gibi ele geçirmedim mi? Hama'nın sonu Arpat'ınki, Samiriye'nin sonu Şam'ınki gibi olmadı mı?

Yşa.10: 10 Putları Yeruşalim ve Samiriye'ninkinden daha çok olanputperest ülkeleri nasıl ele geçirdimse,

Yşa.10: 11 Samiriye'ye ve putlarına ne yaptımsa, Yeruşalim'e ve putlarına da yapamaz mıyım?"

Yşa.10: 12 Rab Siyon Dağı'na ve Yeruşalim'e karşı tasarladıklarınıyapıp bitirdikten sonra şöyle diyecek: "Asur Kralı'nı kibirli yüreği, Övüngen bakışları yüzünden cezalandıracağım.

Yşa.10: 13 Çünkü, 'Her şeyi bileğimin gücüyle, Bilgeliğimle yaptım diyor, 'Akıllıyım, ulusları ayıran sınırları yok ettim, Hazinelerini yağmaladım, Güçlü kralları tahtlarından indirdim.

Yşa.10: 14 Elimi yuvaya sokup kuş yumurtalarını toplar gibi Ulusların varını yoğunu topladım. Terk edilmiş yumurtaları nasıl toplarlarsa, Ben de bütün ülkeleri öyle topladım. Kanat çırpan, ağzını açan, Sesini çıkaran olmadı."

Yşa.10: 15 Balta kendisini kullanana karşı övünür mü? Testere kendisini kullanana karşı büyüklenir mi? Sanki değnek kendisini kaldıranı sallayabilir, Sopa sahibini kaldırabilirmiş gibi...

Yşa.10: 16 Rab, Her Şeye Egemen RAB, Asur'un güçlü adamlarını Yıpratıcı hastalıkla cezalandıracak. Orduları alev alev yanacak.

Yşa.10: 17 İsrail'in Işığı ateş, İsrail'in Kutsalı alev olacak; Asur'un dikenli çalılarını Bir gün içinde yakıp bitirecek.

Yşa.10: 18 Görkemli ormanıyla verimli tarlaları, Ölümcül bir hastalığa yakalanmış insan gibi Tümüyle harap olacak.

Yşa.10: 19 Ormanda artakalan ağaçlar Bir çocuğun bile sayabileceği kadar az olacak.

İsrail'in Sağ Kalanları

Yşa.10: 20 O gün İsrail'in sağ kalanları, Yakup'un kaçıp kurtulan torunları, Kendilerini yok etmek isteyene değil, Artık içtenlikle RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na dayanacaklar.

Yşa.10: 21 Geriye kalanlar, Yakup soyundan sağ kalanlar, Güçlü Tanrı'ya dönecekler.

Yşa.10: 22 Ey İsrail, halkın denizin kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azı dönecek*fi*. Tümüyle adil bir yıkım kararlaştırıldı.

Yşa.10: 23 Rab, Her Şeye Egemen RAB, Kararlaştırılan yıkımı bütün yeryüzünde gerçekleştirecek.D Not 10:22 "Pek azı dönecek": İbranice'de geçen "Şear-Yaşuv"sözcükleri genellikle "Sağ kalanlar dönecek" diye çevrildi.Yeşaya bu sözcükleri ilk oğluna ad olarak verdi (bkz. 7:3).

Rab Asur'u Cezalandıracak

Yşa.10: 24 Bu nedenle Rab, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:"Ey sen, Siyon'da yaşayan halkım, Asurlular, Mısırlılar'ın yaptığı gibi Sana değnekle vurduklarında, Sopalarını sana karşı kaldırdıklarında korkma.

Yşa.10: 25 Çünkü çok yakında gazabım sona erecek, Öfkem Asurlular'ın yıkımını sağlayacak.

Yşa.10: 26 Ben, Her Şeye Egemen RAB, Midyanlılar'ı Orev Kayası'nda alt ettiğim gibi, Onları da kırbaçla alt edeceğim. Değneğimi Mısır'a karşı nasıl denizin üzerine uzattımsa, Şimdi yine öyle yapacağım.

Yşa.10: 27 O gün Asur'un yükü sırtınızdan, Boyunduruğu boynunuzdan kalkacak; Semirdiğiniz için*fj* boyunduruk kırılacak."D Not 10:27 "Semirdiğiniz için": İbranice "Yağdan ötürü".

İşgalcilerin Saldırısı

Yşa.10: 28 Ayat Kenti'ne saldırdılar, Migron'dan geçip ağırlıklarını Mikmas'ta bıraktılar.

Yşa.10: 29 Geçidi aşarak Geva'da konakladılar. Rama Kenti korkudan titredi, Saul'un kenti Giva'da yaşayan halk kaçıştı.

Yşa.10: 30 Ey Gallim halkı, sesini yükselt! Ey Layşa halkı, dinle! Zavallı Anatot halkı!

Yşa.10: 31 Madmena halkı kaçıyor, Hagevim'de yaşayanlar sığınacak yer arıyor.

Yşa.10: 32 Düşman bugün Nov'da duracak; Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa, Yeruşalim Tepesi'ne yumruk sallayacak.

Yşa.10: 33 Rab, Her Şeye Egemen RAB düşmanı Dal gibi kesip korkunç güçle yere çalacak. Uzun boyluları devirecek, Gururluları alçaltacak.

Yşa.10: 34 Ormandaki çalılıkları baltayla keser gibi Kesip devirecek onları. Lübnan, Güçlü Olan'ın önünde diz çökecek.

Esenlik Umudu

BÖLÜM 11

Yşa.11: 1 İşay'ın kütüğünden yeni bir filiz çıkacak, Kökünden bir fidan meyve verecek.

Yşa.11: 2 RAB'bin Ruhu, bilgelik ve anlayış ruhu, Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu Onun üzerinde olacak.

Yşa.11: 3 RAB korkusu hoşuna gidecek. Gözüyle gördüğüne göre yargılamayacak, Kulağıyla işittiğine göre karar vermeyecek.

Yşa.11: 4 Yoksulları adaletle yargılayacak, Yeryüzünde ezilenler için dürüstçe karar verecek. Dünyayı ağzının değneğiyle cezalandıracak, Kötüleri soluğuyla öldürecek.

Yşa.11: 5 Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak*fk*.D Not 11:5 “Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak” ya da”Adalet ve sadakat belindeki kuşaktır”.

Yşa.11: 6 Onun döneminde kurtla kuzu bir arada yaşayacak, Parsla oğlak birlikte yatacak, Buzağı, genç aslan ve besili sığır yanyana duracak, Onları küçük bir çocuk güdecek.

Yşa.11: 7 İnekle ayı birlikte otlayacak, Yavruları bir arada yatacak. Aslan sığır gibi saman yiyecek.

Yşa.11: 8 Emzikteki bebek kobra deliği üzerinde oynayacak, Sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğuna sokacak.

Yşa.11: 9 Kutsal dağımın hiçbir yerinde Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek. Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RAB’bin bilgisiyle dolacak.Sürgünler Geri Dönecek

Yşa.11: 10 O gün İşay’ın kökü ortaya çıkacak, Halklara sancak olacak, Uluslar ona yönelecek. Kaldığı yer görkemli olacak.

Yşa.11: 11 O gün Rab, Asur’dan, Mısır, Patros, Kûş*, Elam, Şinar*fl*, Hama ve deniz kıyılarından Halkının sağ kalanlarını kurtarmak için İkinci kez elini uzatacak.D Not 11:11 “Şinar”, yani “Babil”.

Yşa.11: 12 Uluslar için sancak kaldıracak, Sürgün İsrailliler’i toplayacak, Dağılmış Yahudalılar’ı Dünyanın dört bucağından bir araya getirecek.

Yşa.11: 13 Efrayim halkının kıskançlığı yok olacak, Yahudalılar’ı sıkıştıranlar ortadan kalkacak. Efrayim Yahuda’yı kıskanmayacak, Yahuda Efrayim’i sıkıştırmayacak.

Yşa.11: 14 Batıdaki Filistliler’e saldırıp Hep birlikte doğudakilerin her şeyini yağmalayacaklar. Edom ve Moav halklarının topraklarına el koyacak, Ammonlular’a boyun eğdirecekler.

Yşa.11: 15 RAB Mısır’ın Süveyş Körfezi’ni tümüyle kurutacak. Elinin bir sallayışıyla estireceği kavurucu rüzgarla Fırat’ı süpürüp yedi dereye bölecek. Öyle ki, insanlar ırmak yatağından çarıkla geçebilsin.

Yşa.11: 16 RAB'bin Asur'da sağ kalan halkı için Bir çıkış yolu olacak; Tıpkı Mısır'dan çıktıkları gün İsrailliler'in de bir çıkış yolu olduğu gibi.

BÖLÜM 12

Yşa.12: 1 İsrail halkı o gün, "Ya RAB, sana şükrederiz" diyecek, "Bize öfkelenmiştin ama öfken dindi, Bizi avuttun.

Yşa.12: 2 Tanrı kurtuluşumuzdur. O'na güvenecek, yılmayacağız. Çünkü RAB*fm* gücümüz ve ezgimizdir. O kurtardı bizi."D Not 12:2 "RAB": İbranice "Yah Yahve"

Yşa.12: 3 Kurtuluş pınarlarından sevinçle su alacaksınız.

Yşa.12: 4 O gün diyeceksiniz ki, "RAB'be şükredin, O'na yakarın, Halklara duyurun yaptıklarını, Adının yüce olduğunu duyurun!

Yşa.12: 5 RAB'be ezgiler söyleyin, Çünkü görkemli işler yaptı. Bütün dünya bilsin bunu.

Yşa.12: 6 Ey Siyon halkı, sesini yükselt, sevinçle haykır! Çünkü aranızda bulunan İsrail'in Kutsalı büyüktür."

Tanrı Babil'i Cezalandıracak

BÖLÜM 13

Yşa.13: 1 Amots oğlu Yeşaya'nın Babil'le ilgili bildirisi:

Yşa.13: 2 Çıplak dağın tepesine sancak dikin! Savaşçıları yüksek sesle çağırıp El sallayın ki Soylulara ayrılan kapılardan içeri girsinler.

Yşa.13: 3 RAB seçtiklerine buyruk verdi, O'nun yüceliğiyle övünen yiğitleri Öfkesinin gereğini yapmaya çağırdı.

Yşa.13: 4 Dağlardaki kalabalığın gürültüsünü dinleyin! Büyük bir halkın sesini andırıyor. Bir araya gelmiş ulusların Ve krallıkların gümbürtüsünü dinleyin! Her Şeye Egemen RAB bir orduyu savaşa hazırlıyor.

Yşa.13: 5 Öfkesinin araçlarıyla uzak bir ülkeden, Dünyanın öbür ucundan Bütün ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor.

Yşa.13: 6 Feryat edin! Çünkü RAB'bin günü yakındır. Her Şeye Gücü Yeten'in göndereceği yıkım gibi geliyor o gün.

Yşa.13: 7 Bu yüzden ellerde derman kalmayacak, Her yürek eriyecek.

Yşa.13: 8 Herkesi dehşet saracak, Hepsi acı ve ıstırap içinde boğulacak, Doğuran kadın gibi kıvranacak, Şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; Yüzleri kızaracak.

Yşa.13: 9 İşte RAB'bin acımasız günü geliyor. Ülkeyi viraneye çevirip İçindeki günahkârları ortadan kaldıracağı Gazap ve kızgın öfke dolu gün geliyor.

Yşa.13: 10 Gökteki yıldızlarla takımyıldızlar ışımayacak, Doğan güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak.

Yşa.13: 11 RAB diyor ki, "Kötülüğünden ötürü dünyayı, Suçlarından ötürü kötüleri cezalandıracağım. Kibirlilerin küstahlığını sona erdirecek, Zalimlerin gururunu kıracağım.

Yşa.13: 12 İnsanı saf altından, Ofir altınından daha ender kılacağım.

Yşa.13: 13 Ben, Her Şeye Egemen RAB, Gazaba geldiğim, öfkemin alevlendiği gün Gökleri titreteceğim, yer yerinden oynayacak.

Yşa.13: 14 "Herkes kovalanan ceylan gibi, Çobansız koyunlar gibi halkına dönecek, Ülkesine kaçacak.

Yşa.13: 15 Yakalananın bedeni delik deşik edilecek, Ele geçen kılıçtan geçirilecek.

Yşa.13: 16 Yavruları gözleri önünde parçalanacak, Evleri yağmalanacak, Kadınlarının ırzına geçilecek.

Yşa.13: 17 "Gümüşe değer vermeyen, Altını sevmeyen Medler'i Onlara karşı harekete geçireceğim.

Yşa.13: 18 Oklarıyla gençleri parçalayacak, Bebeklere acımayacak, Çocukları esirgemeyecekler.

Yşa.13: 19 Ben Tanrı, Sodom ve Gomora'yı nasıl yerle bir ettimse, Kildaniler'in* yüce gururu, Krallıkların en güzeli olan Babil'i de yerle bir edeceğim.

Yşa.13: 20 Orada bir daha kimse yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmayacak, Bedeviler çadır kurmayacak, Çobanlar sürülerini dinlendirmeyecek.

Yşa.13: 21 Orası yabanıl hayvanlara barınak olacak, Evler çakallarla dolacak, Baykuşlar yuva yapacak, tekeler*fn* oynaşacak orada.D Not 13:21 "Teke": "Teke görünümlü cin" anlamına da gelebilir(bkz. Lev.17:7).

Yşa.13: 22 Kalelerinde sırtlanlar, Görkemli saraylarında çakallar uluyacak.

Babil'in sonu yaklaştı, günleri uzatılmayacak."

BÖLÜM 14

Yşa.14: 1 Çünkü RAB Yakup soyuna acıyacak, İsrail halkını yine seçip Topraklarına yerleştirecek. Yabancılar da Yakup soyuna katılıp onlara bağlanacak.

Yşa.14: 2 Uluslar İsrail halkını Kendi topraklarına götürecekler. İsrail halkı RAB'bin verdiği topraklarda onları Erkek ve kadın köle olarak sahiplenecek. Kendisini tutsak edenleri tutsak edecek, Kendisini ezenlere egemen olacak.

Yşa.14: 3 RAB İsrail halkını acıdan, sıkıntıdan Ve yaptığı ağır işlerden kurtardığı gün

Yşa.14: 4 Babil Kralı'nı alaya alarak, "Halkı ezenin nasıl da sonu geldi!" diyecekler, "Zorbalığı nasıl da sona erdi!"

Yşa.14: 5 RAB kötülerin değneğini, Egemenlerin asasını kırdı.

Yşa.14: 6 O asa ki, halklara gazapla vurdukça vurdu, Ulusları öfkeyle, dinmeyen zulümle yönetti*fo*.D Not 14:6 "Yönetti" ya da "Boyun eğdirdi".

Yşa.14: 7 Bütün dünya esenlik ve barış içinde Sevinçle haykırıyor.

Yşa.14: 8 Lübnan'ın çam ve sedir ağaçları bile Kralın yok oluşuna seviniyor. "Onun ölümünden beri kimse bizi kesmeye gelmiyor" diyorlar.

Yşa.14: 9 Toprağın altındaki ölüler diyarı Babil Kralı'nı karşılamak için sabırsızlanıyor. Onun gelişi ölüleri, Dünyanın eski önderlerini heyecanlandırıyor; Ulusları yönetmiş kralları Tahtlarından ayağa kaldırıyor.

Yşa.14: 10 Hepsi ona seslenip diyecekler ki, "Sen de bizim gibi gücünü yitirdin, Bize benzedin."

Yşa.14: 11 Görkemin de çenklerinin sesi de Ölüler diyarına indirildi. Altında kurtlar kaynaşacak, Üstünü kurtçuklar kaplayacak.

Yşa.14: 12 Ey parlak yıldız*fö*, seherin oğlu, Göklerden nasıl da düştün! Ey ulusları ezip geçen, Nasıl da yere yıkıldın!D Not 14:12 "Parlak yıldız": "Hilal" anlamına da gelebilir.

Yşa.14: 13 İçinden, "Göklere çıkacağım" dedin, "Tahtımı Tanrı'nın yıldızlarından daha yükseğe koyacağım; İlahların toplandığı dağda, Safon'un doruğunda oturacağım.

Yşa.14: 14 Bulutların üstüne çıkacak, Kendimi Yüceler Yücesi'yle eşit

kılacağım.”

Yşa.14: 15 Ancak ölüler diyarına, Ölüm çukurunun dibine İndirilmiş bulunuyorsun.

Yşa.14: 16-17 Seni görenler bakıp bakıp şöyle düşünecekler: “Dünyayı sarsan, ülkeleri titreten, Yeryüzünü çöle çeviren, Kentleri yerle bir eden, Tutsakları evlerine salıvermeyen adam bu mu?”

Yşa.14: 18 Ulusların bütün kralları tek tek, Görkemli mezarlarda yatıyor.

Yşa.14: 19 Ama sen reddedilen bir dal gibi Mezarından dışarı atıldın; Bedenleri kılıçla delinip Ölüm çukurunun dibine atılmış ölülerle örtülüsün; Ayak altında çiğnenen leş gibisin.

Yşa.14: 20 Ülkeni harap edip halkını katlettiğin için Başkaları gibi gömülmeyeceksin.Kötülük yapan soy bir daha anılmayacak.

Yşa.14: 21 Atalarının suçundan ötürü Babil Kralı’nın oğullarını boğazlamak için yer hazırlayın. Kalkıp dünyayı sahiplenmesinler, Yeryüzünü kentlerle doldurmasınlar.

Yşa.14: 22 “Babil halkına karşı harekete geçeceğim” Diyor Her Şeye Egemen RAB, “Babil’in adını, sağ kalanlarını, Oğullarını, torunlarını dünyadan sileceğim.” Böyle diyor RAB.

Yşa.14: 23 “Babil’i baykuş yuvasına, bataklığa çevirecek, Yıkım süpürgesiyle süpüreceğim” Diyor Her Şeye Egemen RAB.

Rab Asurlular’ı Cezalandıracak

Yşa.14: 24 Her Şeye Egemen RAB ant içerek şöyle dedi: “Düşündüğüm gibi olacak, Tasarladığım gibi gerçekleşecek.

Yşa.14: 25 Asurlular’ı kendi ülkemde ezecek, Dağlarımda çiğneyeceğim. Halkım Asur’un boyunduruğundan, Omuzlarındaki yükten kurtulacak.

Yşa.14: 26 İşte bütün dünya için belirlenen tasarı budur. Bütün uluslara karşı elim kalkmış durumda.

Yşa.14: 27 Her Şeye Egemen RAB’bin tasarısını kim boşa çıkarabilir? Kalkmış durumdaki elini kim indirebilir?”

Tanrı Filistliler’i Cezalandıracak

Yşa.14: 28 Kral Ahaz’ın öldüğü yıl gelen bildiri:

Yşa.14: 29 Ey Filistliler, sizi döven değnek kırıldı diye sevinmeyin. Çünkü yılanın kökünden engerek türeyecek, Onun ürünü uçan yılan olacak.

Yşa.14: 30 Yoksulların en yoksulu doyacak, Düşkünler güvenlikte yatacak. Ama sizin kökünüzü kıtlıkla kurutacağım, Sağ kalanlarınız da ölecek.

Yşa.14: 31 Ulumaya başla ey kapı! Ey kent, feryat et! Ey Filistliler, eridiniz baştan başa. Kuzeyden toz duman yükseliyor, Düşman askerleri sıra sıra geliyor.

Yşa.14: 32 O ulusun elçilerine ne yanıt verilecek? “RAB Siyon’un temelini attı, Halkının düşkünleri oraya sığınacak” denecek.

Moav Yıkıma Uğrayacak(Yer.48:29-36)

BÖLÜM 15

Yşa.15: 1 Moav’la ilgili bildiri:Moav’ın Ar Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu, Moav’ın Kîr Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu.

Yşa.15: 2 Bu yüzden Divon halkı ağlamak için tapınağa, Tapınma yerlerine çıktı. Moav halkı, Nevo ve Medeva için feryat ediyor. İnsanlar saçlarını sakallarını kesiyor.

Yşa.15: 3 Çul giyiyorlar sokaklarda, Damlarda, meydanlarda herkes feryat ediyor, Gözyaşları sel gibi.

Yşa.15: 4 Heşbon ve Elale’nin haykırışları Yahas’a ulaşıyor. Moav askerleri bu yüzden feryat ediyor, Yürekleri korku içinde.

Yşa.15: 5 Yüreğim sızlıyor Moav için. Kaçanlar Soar’a, Eglat-Şelişiya’ya ulaştı, Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşu’ndan, Horonayim yolunda yıkımlarına ağıt yakıyorlar.

Yşa.15: 6 Nimrim suları kuruduğu için otlar sararıp soldu. Taze ot kalmadı, Yşaillik yok artık.

Yşa.15: 7 Bu yüzden halk kazanıp biriktirdiği ne varsa, Kavak Vadisi üzerinden taşıyacak.

Yşa.15: 8 Haykırışları Moav topraklarında yankılanıyor, Feryatları Eglayim’e, Beer-Elim’e dek ulaştı.

Yşa.15: 9 Çünkü Dimon suları kan dolu, Ama başına daha beterini getireceğim. Moav’dan kaçıp kurtulanların, Ülkede sağ kalanların üzerine aslan salacağım.

BÖLÜM 16

Yşa.16: 1 Sela'dan çöl yoluyla Siyon Kenti'nin kurulduğu dağa, Ülkenin hükümdarına kuzular gönderin.

Yşa.16: 2 Moavlı kızlar yuvalarından atılmış, Öteye beriye uçuşan kuşlar gibi Arnon Irmağı'nın geçitlerinde dolaşıyor.

Yşa.16: 3 "Bize öğüt ver, bir karar al, Öğle sıcağında gece gibi gölge sal üstümüze. Kovulanları sakla, kaçakları ele verme" diyorlar.

Yşa.16: 4 "Kovulanlarım seninle birlikte yaşasın. Kırıp geçirenlere karşı Biz Moavlılar'a sığınak ol." Baskı ve yıkım son bulduğunda, Ülkeyi çiğneyenler yok olduğunda, Sevgiye dayanan bir yönetim kurulacak,

Yşa.16: 5 Davut soyundan biri sadakatle krallık yapacak. Yargılarken adaleti arayacak, Doğru olanı yapmakta tez davranacak.

Yşa.16: 6 Moav'ın ne denli gururlanıp büyüklendiğini, Kendini ne denli beğendiğini, Kibirlenip küstahlaştığını duyduk. Övünmesi boşunadır.

Yşa.16: 7 Bu yüzden Moavlılar Moav için feryat edecek, Hepsi feryat edecek. Kîr-Hereset'in üzüm pestillerini Anımsayıp üzülecek, yas tutacaklar.

Yşa.16: 8 Çünkü Heşbon'un tarlaları, Sivma'nın asmaları kurudu. Ulusların beyleri onların seçkin dallarını kırdılar. O dallar ki, Yazer'e erişir, çöle uzanırdı, Filizleri yayılır, gölü*fp* aşardı.D Not 16:8 "Göl", yani "Lut Gölü".

Yşa.16: 9 Bu yüzden Yazer için, Sivma'nın asmaları için acı acı ağlıyorum. Sizleri gözyaşlarımla sulayacağım, Ey Heşbon ve Elale! Çünkü savaş çığlıkları yaz meyvelerinizin, Biçtiğiniz ekinin üzerine düştü.

Yşa.16: 10 Meyve bahçelerindeki sevinç ve neşe yok oldu. Bağlarda ne şarkı söyleyen olacak, Ne sevinç çığlığı atan. Üzüm sıkma çukurlarında çalışan kalmayacak, Sevinç çığlıklarını susturdum.

Yşa.16: 11 Yüreğim bir lir gibi inliyor Moav için, Kîr-Hereset için içim sızlıyor.

Yşa.16: 12 Moav halkı tapınma yerine çıkarak kendini yoruyor, Dua etmek için tapınağa gidiyor, ama hepsi boşuna!

Yşa.16: 13 RAB'bin Moav için geçmişte söylediği budur.

Yşa.16: 14 RAB şimdi diyor ki, "Moav'ın övündükleri de kalabalık halkıda tam üç yıl sonra rezil olacak. Sağ kalan çok az sayıda kişiyse güçsüz olacak."

Tanrı Aram'ı ve İsrail'i Cezalandıracak

BÖLÜM 17

Yşa.17: 1 Şam'la ilgili bildiri:İşte Şam kent olmaktan çıkacak, Enkaz yığınına dönecek.

Yşa.17: 2 Aroer kentleri terk edilecek, Hayvan sürüleri orada yatacak, Onları ürküten olmayacak.

Yşa.17: 3 Efrayim'de surlu kent kalmayacak, Şam'ın egemenliği yok olacak. Sağ kalan Aramlılar'ın onuru İsrail'in onuru gibi kırılacak. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

Yşa.17: 4 O gün Yakup soyunun görkemi sönecek, Hepsi bir deri bir kemik kalacak.

Yşa.17: 5 İsrail, ekinin elle biçilip Başakların devşirildiği bir tarla, Refaim Vadisi'nde hasattan sonra Başakların toplandığı bir tarla gibi olacak.

Yşa.17: 6 Çok az kişi kurtulacak. Artakalanların sayısı, dövüldükten sonra tepesinde iki üç, Dal uçlarında dört beş zeytin tanesi kalan Zeytin ağacı gibi olacak. İsrail'in Tanrısı RAB böyle diyor.

Yşa.17: 7 O gün insanlar kendilerini yaratana bakacaklar, gözleriİsrail'in Kutsalı'nı görecek.

Yşa.17: 8 Elleriyle yaptıkları sunaklara, parmaklarıyla biçimverdikleri Aşera* putlarına, buhur sunaklarına bakmayacaklar.

Yşa.17: 9 O gün İsrail'in güçlü kentleri İsrailliler'den kaçan Amorlular'la Hivliler'in*fr* Terk ettiği kentler gibi ıssız olacak.D Not 17:9 Septuaginta "Amorlular'la Hivliler", Masoretik metin"Orman ve dağ başı".

Yşa.17: 10 Çünkü, ey İsrail, seni kurtaran Tanrı'yı unuttun, Sığındığın Kaya'yı anmaz oldun. Bunun yerine, güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun*fs*.D Not 17:10 "Güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun": Bunlarlabaşka ulusların putları ya da başka uluslarla yapılan antlaşmalarkastediliyor.

Yşa.17: 11 Onlar diktiğin gün filizlenip Ertesi sabah tomurcuklanabilir. Ama hastalık ve dinmez acı gününde meyve vermeyecekler.

Yşa.17: 12 Eyvah, çok sayıda ulus kükrüyor, Azgın deniz gibi gürlüyorlar. Halklar güçlü sular gibi çağlıyor.

Yşa.17: 13 Halklar kabaran sular gibi çağlayabilir, Ama Tanrı onları azarlayınca uzaklara kaçacaklar. Rüzgarın önünde dağdaki saman ufağı gibi, Kasırganın önünde diken yumağı gibi savrulacaklar.

Yşa.17: 14 Akşam dehşet saçıyorlardı, Sabah olmadan yok olup gittiler. Bizi yağmalayanların, bizi soyanların sonu budur.

Tanrı Kûş'u Cezalandıracak

BÖLÜM 18

Yşa.18: 1 Kûş* ırmaklarının ötesinde, Kanat vızıltılarının duyulduğu ülkenin vay haline!

Yşa.18: 2 O ülke ki, elçilerini Sazdan kayıklarla Nil sularından gönderir. Ey ayağına tez ulaklar, Irmakların böldüğü ülkeye, Her yana korku saçan halka, Güçlü ve ezici ulusa, O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulusa gidin!

Yşa.18: 3 Ey sizler, dünyada yaşayan herkes, Yeryüzünün ahalisi! Sancak dağların tepesine dikilince dikkat edin. Boru çalınınca dinleyin.

Yşa.18: 4 Çünkü RAB bana şöyle dedi: "Gün ışığında duru sıcaklık gibi, Hasat döneminin sıcaklığındaki Çiy bulutu gibi durgun olacak Ve bulunduğum yerden seyredeceğim."

Yşa.18: 5 Bağbozumundan önce çiçekler düşüp Üzümler olgunlaşmaya yüz tutunca, Asmanın dalları bıçakla kesilecek, Çubukları koparılıp atılacak.

Yşa.18: 6 Hepsi dağın yırtıcı kuşlarına, Yerin yabanıl hayvanlarına terk edilecek. Yazın yırtıcı kuşlara, Kışın yabanıl hayvanlara yem olacaklar.

Yşa.18: 7 O zaman ırmakların böldüğü ülke, Her yana korku saçan güçlü ve ezici halk, O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulus, Her Şeye Egemen RAB'be armağanlar getirecek. Her Şeye Egemen RAB'bin adını koyduğu Siyon Dağı'na getirecekler armağanlarını.

Tanrı Mısır'ı Cezalandıracak

BÖLÜM 19

Yşa.19: 1 Mısır'la ilgili bildiri:İşte RAB hızla yol alan buluta binmiş Mısır'a geliyor! Mısır putları O'nun önünde titriyor, Mısırlılar'ın yüreği hopluyor.

Yşa.19: 2 RAB diyor ki, "Mısırlılar'ı Mısırlılar'a karşı ayaklandıracağım; Kardeş kardeşe, komşu komşuya, kent kente, Ülke ülkeye karşı savaşacak.

Yşa.19: 3 Mısırlılar'ın cesareti tükenecek, Tasarılarını boşa çıkaracağım. Yardım için putlara, ölülerin ruhlarına, Medyumlarla ruh çağıranlara danışacaklar.

Yşa.19: 4 Mısırlılar'ı acımasız bir efendiye teslim edeceğim, Katı yürekli bir kral onlara egemen olacak." Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

Yşa.19: 5 Nil'in suları çekilecek, Kuruyup çatlayacak yatağı.

Yşa.19: 6 Su kanalları kokacak, Kuruyacak ırmağın kolları, Kamışlarla sazlar solacak.

Yşa.19: 7 Nil kıyısında, ırmağın ağzındaki sazlar, Nil boyunca ekili tarlalar kuruyacak, Savrulup yok olacak.

Yşa.19: 8 Balıkçılar yas tutacak, Nil'e olta atanların hepsi ağlayacak, Suyun yüzüne ağ atanlar perişan olacak.

Yşa.19: 9 Taranmış keten işleyenler, Beyaz bez dokuyanlar umutsuzluğa kapılacak.

Yşa.19: 10 Dokumacılar bunalacak, Ücretliler sıkıntıya düşecek.

Yşa.19: 11 Soan*fş* Kenti'nin önderleri ne kadar akılsız! Firavunun bilge danışmanları Saçma sapan öğütler veriyorlar. Nasıl olur da firavuna, "Biz bilgelerin oğulları, Eski zaman krallarının torunlarıyız" diyorlar?D Not 19:11 "Soan": Tanis olduğu sanılıyor.

Yşa.19: 12 Ey firavun, hani nerede senin bilgelerin? Her Şeye Egemen RAB Mısır'a karşı neler tasarladı, Bildirsinler bakalım sana eğer biliyorlarsa.

Yşa.19: 13 Soan Kenti'nin önderleri aptal olup çıktılar, Nof*ft* önderleri aldandılar, Mısır oymaklarının ileri gelenleri Mısır'ı saptırdılar.f t 19:13 "Nof": Memfis diye de bilinir.

Yşa.19: 14 RAB onların aklını karıştırdı; Kendi kusmuğu içinde yalpalayan sarhoş nasılsa, Mısır'ı da her alanda saptırdılar.

Yşa.19: 15 Mısır'da kimsenin yapabileceği bir şey kalmadı; Ne başın ne kuyruğun, ne hurma dalının ne de sazın.

Mısır Rab'be Bağlı Olacak

Yşa.19: 16 O gün Mısırlılar kadın gibi olacaklar; Her Şeye EgemenRAB'bin kendilerine karşı kalkan elinin önünde titreyip dehşete kapılacaklar.

Yşa.19: 17 Yahuda Mısır'ı dehşete düşürecek. Yahuda dendi mi, Her Şeye Egemen RAB'bin Mısır'a karşı tasarladıklarını anımsayan herkes dehşete kapılacak.

Yşa.19: 18 O gün Mısır'da Kenan dilini konuşan beş kent olacak. Bukentler Her Şeye Egemen RAB'be bağlılık andı içecekler;içlerinden biri 'Yıkım Kenti*fu* diye adlandırılacak.D Not 19:18 "Yıkım Kenti": İbranice'de "Güneş Kenti",

yaniHeliopolis anlamına gelebilir.

Yşa.19: 19 O gün Mısır'ın ortasında RAB için bir sunak, sınırında dabir sütun dikilecek.

Yşa.19: 20 Her Şeye Egemen RAB için Mısır'da bir belirti ve tanıkolacak bu. Halk kendine baskı yapanlardan ötürü RAB'be yakarınca,RAB onları savunacak bir kurtarıcı gönderip özgür kılacak.

Yşa.19: 21 RAB kendini Mısırlılar'a tanıtacak, onlar da o gün RAB'bitanıyacak, kurbanlarla, sunularla O'na tapınacaklar. RAB'be adakadayacak ve adaklarını yerine getirecekler.

Yşa.19: 22 RAB Mısırlılar'ı hastalıkla alabildiğine cezalandıracak,sonra iyileştirecek. RAB'be yönelip yakaracaklar. RAB de onları iyileştirecek.

Yşa.19: 23 O gün Mısır'la Asur arasında bir yol olacak. Asurlu Mısır'a, Mısırlı Asur'a gidip gelecek. Mısırlılar'la Asurlular birlikte tapınacaklar.

Yşa.19: 24 O gün Mısır ve Asur'un yanısıra İsrail üçüncü ülke olacak. Dünya bu üçü sayesinde kutsanacak.

Yşa.19: 25 Her Şeye Egemen RAB, "Halkım Mısır, ellerimin işi Asur vemirasım İsrail kutsansın" diyerek dünyayı kutsayacak.

Mısır ve Kûş'un Başına Gelenler

BÖLÜM 20

Yşa.20: 1-2 Asur ordusunun başkomutanı, Asur Kralı Sargon'unbuyruğuyla gelerek Aşdot'a saldırıp kenti ele geçirdiği yıl RABAmots oğlu Yeşaya aracılığıyla şöyle dedi: "Git, belindeki çuluçöz, ayağındaki çarığı çıkar." Yeşaya denileni yaptı, çıplak veyalınayak dolaşmaya başladı.

Yşa.20: 3 RAB dedi ki, "Mısır'a ve Kûş'a* belirti ve ibret olsun diyekulum Yeşaya nasıl üç yıl çıplak ve yalınayak dolaştıysa,

Yşa.20: 4 Asur Kralı da Mısır'a utanç olsun diye Mısırlı tutsaklarlaKûşlu sürgünleri genç yaşlı demeden, çıplak ve yalınayak, mahremyerleri açık yürütecek.

Yşa.20: 5 Kûş'a bel bağlayan, Mısır'la övünen halk hüsrana uğrayacak,utanç içinde kalacak.

Yşa.20: 6 Bu kıyı bölgesinde yaşayanlar o gün, "Asur Kralı'nın elindenkurtulmak için yardımına sığındığımız, bel bağladığımız uluslarınbaşına gelene bakın!" diyecekler, "Biz nasıl kurtulacağız?"

Babil'e İlişkin Peygamberlik

BÖLÜM 21

Yşa.21: 1 Deniz kıyısındaki çölle ilgili bildiri:Negev'den fırtınalar nasıl üst üste gelirse, Çölden, korkunç ülkeden bir istilacı öyle geliyor.

Yşa.21: 2 Korkunç bir görüm gördüm: Hain hainlik etmede, Harap eden harap etmede. Ey Elam, saldır! Ey Meday, onu kuşat! Onun neden olduğu iniltileri sona erdireceğim.

Yşa.21: 3 Gördüklerimden ötürü belime ağrı saplandı, Doğuran kadının ağrıları gibi ağrılar tuttu beni. Duyduklarımdan sarsıldım, Gördüklerimden dehşete düştüm.

Yşa.21: 4 Şaşkınım, titremeler sardı beni. Özlediğim alaca karanlık bana korku veriyor artık.

Yşa.21: 5 Gördüğüm görümde sofrayı hazırlıyor, Halıları seriyor, yiyip içiyorlar. Kalkın, ey önderler, kalkanları yağlayın!

Yşa.21: 6 Rab bana dedi ki, "Git, bir gözcü dik, gördüğünü bildirsin.

Yşa.21: 7 Savaş arabalarının, Atlara, eşeklere, develere binmiş insanların Çifter çifter geldiğini görünce dikkat kesilsin."

Yşa.21: 8 Gözcü*fü*, "Ey efendim, Her gün aralıksız gözcü kulesinde duruyor, Her gece yerimde nöbet tutuyorum" diye bağırdı,D Not 21:8 Kumran, Süryanice "Gözcü", Masoretik metin "Bir aslan".

Yşa.21: 9 "Bak, savaş arabalarıyla atlılar Çifter çifter geliyor!" Sonra, "Yıkıldı, Babil yıkıldı!" diye haber verdi, "Taptıkları bütün putlar yere çalınıp parçalandı!"

Yşa.21: 10 Ey halkım, harman yerinde Buğday gibi dövülmüş olan halkım! Her Şeye Egemen RAB'den, İsrail'in Tanrısı'ndan duyduklarımı Size bildirdim.

Edom'a İlişkin Peygamberlik

Yşa.21: 11 Duma*fv* ile ilgili bildiri:Biri Seir'den bana sesleniyor: "Ey gözcü, geceden geriye ne kaldı? Geceden geriye ne kaldı?"D Not 21:11 "Duma": Edomlular'ın oturduğu yerin doğusunda, Kuzey Arabistan'da bir yer olduğu sanılıyor. "Sessizlik" anlamına gelir. "Edom" sözcüğünü çağrıştırıyor.

Yşa.21: 12 Yanıtım şöyle: "Sabah olmak üzere, Ama yine gece olacak. Soracaksanız sorun, yine gelin."

Arabistan'a İlişkin Peygamberlik

Yşa.21: 13 Arabistan'la ilgili bildiri:Arabistan çalılıklarında geceleyeceksiniz, Ey Dedan kervanları!

Yşa.21: 14 Ey Tema'da oturanlar, Su getirin, susamışları karşılayın, Kaçıp kurtulana ekmek verin.

Yşa.21: 15 Çünkü onlar kılıçtan, yalın kılıçtan, Gerilmiş yaydan, çetin çarpışmalardan kaçtılar.

Yşa.21: 16 Rab bana şöyle dedi: "Kedar'ın bütün övüncü tam bir yılsonra sona erecek.

Yşa.21: 17 Okçulardan, Kedar savaşçılarından pek az sağ kalan olacak."Bunu söyleyen, İsrail'in Tanrısı RAB'dir.

Yeruşalim'e İlişkin Peygamberlik

BÖLÜM 22

Yşa.22: 1-2 Görüm Vadisi'yle ilgili bildiri:Gürültü patırtı içinde eğlenen kent halkı, Ne oldu size, neden hepiniz damlara çıktınız? Ölenleriniz ne kılıçtan geçirildi, Ne de savaşta öldü.

Yşa.22: 3 Önderleriniz hep birlikte kaçtılar, Yaylarını kullanmadan tutsak alındılar. Uzağa kaçtığınız halde ele geçenlerin hepsi tutsak edildi.

Yşa.22: 4 Bunun için dedim ki, "Beni yalnız bırakın, acı acı ağlayayım. Halkımın uğradığı yıkımdan ötürü Beni avutmaya kalkmayın."

Yşa.22: 5 Çünkü Rab'bin, Her Şeye Egemen RAB'bin Görüm Vadisi'nde kargaşa, bozgun Ve dehşet saçacağı gün, Duvarların yıkılacağı, Dağlara feryat edileceği gün geliyor.

Yşa.22: 6 Elamlılar ok kılıflarını sırtlanıp savaş arabalarıyla, Atlılarıyla geldiler. Kîr halkı kalkanlarını açtı.

Yşa.22: 7 Verimli vadileriniz savaş arabalarıyla doldu, Atlılar kent kapılarının karşısına dizildi.

Yşa.22: 8 RAB'bin Yahuda'yı savunmasız bıraktığı gün Orman Sarayı'ndaki silahlara güvendiniz.

Yşa.22: 9 Davut Kenti'nin duvarlarında Çok sayıda gedik olduğunu gördünüz, Aşağı Havuz'da su depoladınız,

Yşa.22: 10 Yeruşalim'deki evleri saydınız, Surları onarmak için evleri yıktınız.

Yşa.22: 11 Eski Havuz'un suları için İki surun arasında bir depo yaptınız. Ama bunu çok önceden tasarlayıp Gerçekleştirmiş olan Tanrı'ya güvenmediniz, O'nu umursamadınız.

Yşa.22: 12 Rab, Her Şeye Egemen RAB O gün sizi ağlayıp yas tutmaya, Saçlarınızı kesip çul kuşanmaya çağırdı.

Yşa.22: 13 Oysa siz keyif çatıp eğlendiniz, "Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz" diyerek Sığır, koyun kestiniz, Et yiyip şarap içtiniz.

Yşa.22: 14 Her Şeye Egemen RAB bana, "Siz ölene dek bu suçunuz bağışlanmayacak" diye seslendi. Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

Şevna'ya Uyarı

Yşa.22: 15 Rab, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Haydi, o kâhyaya, Sarayın sorumlusu Şevna'ya git ve de ki,

Yşa.22: 16 'Burada ne işin var? Kimin var ki, kendine burada mezar kazdın, Yüksekte kendine mezar, kayada konut oydun?

Yşa.22: 17 Ey güçlü kişi, RAB seni tuttuğu gibi şiddetle savuracak.

Yşa.22: 18 Top gibi evirip çevirip Geniş bir ülkeye fırlatacak. Orada öleceksin, Gurur duyduğun arabaların orada kalacak. Efendinin evi için utanç nedenisin!

Yşa.22: 19 Seni görevden alacak, Makamından alaşağı edeceğim.

Yşa.22: 20 "'O gün Hilkiya oğlu kulum Elyakim'i çağırıp

Yşa.22: 21 Senin cüppeni ona giydireceğim. Senin kuşağınla onu güçlendirip Yetkini ona vereceğim. Yeruşalim'de yaşayanlara Ve Yahuda halkına o babalık yapacak.

Yşa.22: 22 Davut'un evinin anahtarını ona teslim edeceğim. Açtığını kimse kapayamayacak, Kapadığını kimse açamayacak.

Yşa.22: 23 Onu sağlam yere çakılmış çadır kazığı yapacağım, Ailesi için onur kürsüsü olacak.

Yşa.22: 24 Ailenin ağırlığı -soyundan türeyen herkes- Taslardan kâselere kadar her küçük kap ona asılacak."

Yşa.22: 25 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "O gün sağlam yere çakılmışkazık yerinden çıkacak, kırılıp düşecek, ona asılan yük de yokolacak." Çünkü RAB

böyle diyor.

Sur Kenti'ne İlişkin Peygamberlik

BÖLÜM 23

Yşa.23: 1 Sur Kenti'yle ilgili bildiri:Ey ticaret gemileri, feryat edin! Çünkü Sur Kenti evleriyle, Limanlarıyla birlikte yok oldu. Kittim'den*fy* size haber geldi.D Not 23:1,12 "Kittim": Bugünkü Kıbrıs.

Yşa.23: 2 Ey kıyı halkı ve denizcilerin zenginleştirdiği Sayda tüccarları, susun!

Yşa.23: 3 Şihor'un*fz* tahılı, Nil'in ürünü Denizleri aşar, Sur'a gelir sağlardı. Ulusların kârı ona akardı.D Not 23:3 "Şihor": Nil'in kollarından biri olduğu sanılıyor.

Yşa.23: 4 Utan, ey Sayda, ey deniz kıyısındaki kale! Çünkü deniz sana sesleniyor: "Ne doğum ağrısı çektim, ne de doğurdum. Ne delikanlılar büyüttüm, ne de kızlar."

Yşa.23: 5 Sur'un haberi Mısır'a ulaşınca, Yüreği burkulacak insanların.

Yşa.23: 6 Tarşiş'e geçin, ey kıyıda oturanlar, Feryat edin.

Yşa.23: 7 Uzak ülkeleri yurt edinmiş,Eğlenceye düşkün halkınız,Eski, tarihsel kentiniz bu mu?

Yşa.23: 8 Taçlar giydiren Sur'a karşı bu işi kim tasarladı? O kent ki, tüccarları prenslerdi, İş adamları dünyanın saygın kişileriydi.

Yşa.23: 9 Görkeminin sonucu olan gururunu kırmak, Dünyaca ünlü bütün saygın kişilerini alçaltmak için Her Şeye Egemen RAB tasarladı bunu.

Yşa.23: 10 Kendi topraklarını Nil gibi basıp geç, Ey Tarşiş kızı, artık engel yok.

Yşa.23: 11 RAB denizin üzerine elini uzatıp ülkeleri titretti, Kenan kalelerinin yıkılmasını buyurdu.

Yşa.23: 12 "Eğlencen sona erdi, ey Sayda, erden kız!" dedi, "Kirletildin. Kalk, Kittim'e*fy* geç, Orada bile rahat yüzü görmeyeceksin."

Yşa.23: 13 Kildan* ülkesine bak! O halk yok artık. Asurlular onların ülkesini yabanıl hayvanlara verdi, Kuşatma kuleleri diktiler, saraylarını soydular, Ülkeyi viraneye çevirdiler.

Yşa.23: 14 Feryat edin, ey ticaret gemileri! Çünkü sığınağınız harap oldu.

Yşa.23: 15 Bundan sonra Sur Kenti yetmiş yıl, bir kralın ömrüsüresince unutulacak. Yetmiş yıl bitince, fahişe için bestelenentürküdeki gibi Sur'a şöyle denecek:

Yşa.23: 16 "Bir lir al, dolaş kenti,Ey sen, unutulmuş fahişe!Güzel çal seni anımsamaları için,Türkü üstüne türkü söyle."

Yşa.23: 17 Yetmiş yıl geçince RAB Sur'la ilgilenecek, ama Sur paraiçin yine fahişeliğe dönecek. Dünyanın bütün krallıklarıyla fahişelik edecek.

Yşa.23: 18 Kentin ticaretten ve fuhuştan kazandıkları RAB'be adanacak.Bunlar biriktirilmeyecek, hazineye konmayacak. Ticarettenkazandıklarını doyuncaya dek yesinler, güzel güzel giyinsinlerdiye RAB'bin önünde yaşayanlara verilecek.

Rab Dünyayı Cezalandıracak

BÖLÜM 24

Yşa.24: 1 İşte RAB yeryüzünü harap edip viraneye çevirecek, Yeryüzünü altüst edecek, Üzerinde yaşayanları darmadağın edecek.

Yşa.24: 2 Ayrım yapılmayacak; Ne halkla kâhin arasında, Ne köleyle efendi arasında, Ne hizmetçiyle hanım arasında, Ne alıcıyla satıcı arasında, Ne ödünç alanla ödünç veren arasında, Ne faizciyle borç alan arasında.

Yşa.24: 3 Dünya tümüyle yağmalanıp viraneye çevrilecek. RAB böyle söyledi.

Yşa.24: 4 Dünya kuruyup büzülüyor, Yeryüzü solup büzülüyor, Dünyadaki soylular güçlerini yitiriyor.

Yşa.24: 5 Dünyada yaşayanlar onu kirletti. Çünkü Tanrı'nın yasalarını çiğnediler, Kurallarını ayaklar altına aldılar, Ebedi antlaşmayı bozdular.

Yşa.24: 6 Bu yüzden lanet dünyayı yiyip bitirdi, Orada yaşayanlar suçlarının cezasını çekiyorlar. Yaşayanlar bu nedenle yanıyor, pek azı kurtulacak.

Yşa.24: 7 Yeni şarabın sonu geldi, Asmalar soldu, Bir zamanlar sevinçli olanların hepsi inliyor.

Yşa.24: 8 Tefin coşkun sesi kesildi, Eğlenenlerin gürültüsü durdu, Lirin coşkun sesi kesildi.

Yşa.24: 9 Ezgi eşliğinde şarap içilmiyor artık, İçkinin tadı içene acı geliyor.

Yşa.24: 10 Yıkılan kent perişan durumda, Kimse girmesin diye her evin girişi kapandı.

Yşa.24: 11 İnsanlar şarap özlemiyle sokaklarda bağrışıyor, Sevinçten eser kalmadı, Dünyanın coşkusu yok oldu.

Yşa.24: 12 Kent viraneye döndü, Kapıları paramparça oldu.

Yşa.24: 13 Çünkü zeytinler dökülsün diye dövülen ağaç nasılsa, Bağbozumundan artakalan üzümler nasılsa, Dünyadaki bütün uluslar da öyle olacak.

Yşa.24: 14 Sağ kalanlar seslerini yükseltipSevinç çığlıkları atacak,Batıda yaşayanlar RAB'bin büyüklüğü karşısındaHayranlıkla bağıracak.

Yşa.24: 15 Onun için, doğuda yaşayanlar RAB'bi yüceltin, Deniz kıyısındakiler, İsrail'in Tanrısı RAB'bin adını yüceltin.

Yşa.24: 16 Dünyanın en uzak köşelerinden ezgiler işitiyoruz: "Doğru Olan'a övgüler olsun!"Ama ben, "Bittim, bittim! Vay halime!" dedim, "Hainler hainliklerini sürdürüyor. Evet, hainler sürekli hainlik ediyorlar."

Yşa.24: 17 Ey dünyada yaşayanlar, Önünüzde dehşet, çukur ve tuzak var.

Yşa.24: 18 Dehşet haberinden kaçan çukura düşecek, Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak. Göklerin kapakları açılacak, Dünyanın temelleri sarsılacak.

Yşa.24: 19 Yeryüzü büsbütün çatlayıp yarılacak, Sarsıldıkça sarsılacak.

Yşa.24: 20 Dünya sarhoş gibi yalpalayacak, Bir kulübe gibi sallanacak, İsyanlarının ağırlığı altında çökecek Ve bir daha kalkamayacak.

Yşa.24: 21 O gün RAB yukarıda, gökteki güçleri Ve aşağıda, yeryüzündeki kralları cezalandıracak.

Yşa.24: 22 Zindana tıkılan tutsaklar gibi Cezaevine kapatılacak Ve uzun süre sonra cezalandırılacaklar.

Yşa.24: 23 Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak. Çünkü Her Şeye Egemen RAB Siyon Dağı'nda, Yeruşalim'de krallık edecek. Halkın ileri gelenleri O'nun yüceliğini görecek.

Övgü İlahisi

BÖLÜM 25

Yşa.25: 1 Ya RAB, sensin benim Tanrım,Seni yüceltir, adını överim.Çünkü sen eskiden beri tasarladığın harikalarıTam bir sadakatle gerçekleştirdin.

Yşa.25: 2 Kenti bir taş yığınına,Surlu kenti viraneye çevirdin.Yabancıların

kalesiydi, kent olmaktan çıktı.Bir daha da onarılmayacak.

Yşa.25: 3 Bundan ötürü güçlü uluslar seni onurlandıracak, Acımasız ulusların kentleri senden korkacak.

Yşa.25: 4 Çünkü onların öfkesi Duvara çarpan sağanak gibi yükselince, Sen yoksulun, sıkıntı içindeki düşkünün kalesi, Sağanağa karşı sığınak, Sıcağa karşı gölgelik oldun.

Yşa.25: 5 Yabancıların gürültüsünü çöl sıcağı gibi bastırırsın. Bulutun gölgesi sıcağı nasıl kırarsa, Bu acımasız adamların türküsü de öyle diniyor.

Rab'bin Hazırladığı Şölen

Yşa.25: 6 Her Şeye Egemen RAB bu dağda Bütün uluslara yağlı yemeklerin Ve dinlendirilmiş seçkin şarapların sunulduğu Zengin bir şölen verecek.

Yşa.25: 7 Bütün halkların üzerindeki örtüyü, Bütün ulusların üzerine örülmüş olan örtüyü Bu dağda kaldıracak.

Yşa.25: 8 Ölümü sonsuza dek yutacak. Egemen RAB bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek. Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak. Çünkü RAB böyle diyor.

Yşa.25: 9 O gün diyecekler ki, "İşte Tanrımız budur; O'na umut bağlamıştık, bizi kurtardı, RAB O'dur, O'na umut bağlamıştık, O'nun kurtarışıyla sevinip coşalım."

Rab Moav'ı Cezalandıracak

Yşa.25: 10 RAB'bin eli bu dağın üzerinde kalacak, Ama Moav gübre çukurundaki saman gibi Kendi yerinde çiğnenecek.

Yşa.25: 11 Oracıkta yüzmek isteyen biri gibi ellerini uzatacak, Ama kurnazlığına karşın RAB onun gururunu kıracak.

Yşa.25: 12 RAB surlarındaki yüksek burçları Devirip yıkacak, yerle bir edecek.

Sevinç İlahisi

BÖLÜM 26

Yşa.26: 1 O gün Yahuda'da şu ilahi söylenecek:Güçlü bir kentimiz var. Çünkü Tanrı'nın kurtarışı Kente sur ve duvar gibidir.

Yşa.26: 2 Açın kentin kapılarını, Sadık kalan doğru ulus içeri girsin.

Yşa.26: 3 Sana güvendiği için Düşüncelerinde sarsılmaz olanı Tam bir esenlik

içinde korursun.

Yşa.26: 4 RAB'be sonsuza dek güvenin, Çünkü RAB, evet RAB sonsuza dek kalıcı kayadır.

Yşa.26: 5 Yüksekte oturanı alçaltır, Yüce kenti yıkar, Yerle bir eder.

Yşa.26: 6 O kent ayak altında, Mazlumların ayakları, Yoksulların adımları altında çiğnenecek.

Yşa.26: 7 Doğru adamın yolu düzdür,Ey Dürüst Olan, doğru adamın yolunu sen düzlersin.

Yşa.26: 8 Evet, ya RAB, ilkelerinin çizdiği yolda sana umut bağladık, Adın ve ünündür yüreğimizin dileği,

Yşa.26: 9 Geceleri canım sana susar, Evet, içimde ruhum seni özler; Çünkü senin ilkelerin yeryüzünde oldukça, Orada oturanlar doğruluğu öğrenir.

Yşa.26: 10 Kötüler lütfedilse bile doğruluğu öğrenmez. Dürüstlüğün egemen olduğu diyarda haksızlık eder, RAB'bin büyüklüğünü görmezler.

Yşa.26: 11 Ya RAB, elin yükseldi, ama görmüyorlar, Halkın için gösterdiğin gayreti görüp utansınlar. Evet, düşmanların için yaktığın ateş onları yiyip bitirecek.

Yşa.26: 12 Ya RAB, bizi esenliğe çıkaracak sensin, Çünkü ne yaptıysak hepsi senin başarındır.

Yşa.26: 13 Ey Tanrımız RAB, senden başka efendiler bizi yönetti, Ama yalnız sana, senin adına yakaracağız.

Yşa.26: 14 O efendiler öldü, artık yaşamıyorlar, Dirilmeyecek onlar. Çünkü onları cezalandırıp yok ettin, Anılmalarına son verdin.

Yşa.26: 15 Ulusu çoğalttın, ya RAB, Evet, ulusu çoğalttın ve yüceltildin. Her yönde ülkenin sınırlarını genişlettin.

Yşa.26: 16 Ya RAB, sıkıntıdayken seni aradılar. Onları terbiye ettiğinde sessizce yakararak içlerini döktüler.

Yşa.26: 17 Doğum vakti yaklaşan gebe kadın Çektiği sancıdan ötürü nasıl kıvranır, feryat ederse, Senin önünde biz de öyle olduk, ya RAB.

Yşa.26: 18 Gebe kaldık, kıvrandık, Rüzgardan başka bir şey doğurmadık sanki. Ne dünyaya kurtuluş sağlayabildik, Ne de dünyada yaşayanları yaşama kavuşturabildik.

Yşa.26: 19 Ama senin ölülerin yaşayacak, Bedenleri dirilecek. Ey sizler, toprak altında yatanlar, Uyanın, ezgiler söyleyin. Çünkü senin çiyin sabah çiyine benzer, Toprak ölülerini yaşama kavuşturacak.

Yşa.26: 20 Haydi halkım, iç odalarınıza girip Ardınızdan kapılarınızı kapatın, RAB'bin öfkesi geçene dek kısa süre gizlenin.

Yşa.26: 21 Çünkü dünyada yaşayanları Suçlarından ötürü cezalandırmak için RAB bulunduğu yerden geliyor. Dünya üzerine dökülen kanı açığa vuracak, Öldürülenleri artık saklamayacak.

İsrail'in Kurtuluşu

BÖLÜM 27

Yşa.27: 1 O gün RAB Livyatan'ı*, o kaçan yılanı, Evet Livyatan'ı, o kıvrıla kıvrıla giden yılanı Acımasız, kocaman, güçlü kılıcıyla cezalandıracak, Denizdeki canavarı öldürecek.

Yşa.27: 2 O gün RAB, "Sevdiğim bağ için ezgiler söyleyin" diyecek,

Yşa.27: 3 "Ben RAB, bağın koruyucusuyum, Onu sürekli sularım. Kimse zarar vermesin diye Gece gündüz beklerim.

Yşa.27: 4 Kızgın değilim. Keşke karşıma dikenli çalılar çıksa! Onların üzerine yürür, Tümünü ateşe verirdim.

Yşa.27: 5 Ya da koruyuculuğuma sarılsınlar, Barışsınlar benimle, Evet, benimle barışsınlar."

Yşa.27: 6 Yakup soyu gelecekte kök salacak, İsrail filizlenip çiçeklenecek, Yeryüzünü meyvesiyle dolduracak.

Yşa.27: 7 RAB İsrailliler'i, kendilerini cezalandıranlarıcezalandırdığı gibi cezalandırdı mı? Ya da İsrailliler'i başkalarını öldürdüğü gibi öldürdü mü?

Yşa.27: 8 RAB onları yargıladı, Kovup sürgüne gönderdi. Doğu rüzgarının estiği gün Onları şiddetli soluğuyla savurdu.

Yşa.27: 9 Böylece Yakup soyunun suçu bağışlanacak. Günahlarının kaldırılmasının sonucu şöyle olacak: Sunağın taşlarını tebeşir taşı gibi un ufak ettiklerinde Ne Aşera* putu ne de buhur sunağı kalacak.

Yşa.27: 10 Surlu kent terk edildi, Çöl kadar ıssız, sahipsiz bir yurt oldu. Dana orada otlayıp uzanacak, Filizlerini yiyip bitirecek.

Yşa.27: 11 Kuruyan dalları koparılacak, Kadınlar gelip bunları yakacaklar. Çünkü bu halk akıllı bir halk değil. Bu yüzden onları yaratan kendilerine acımayacak, Onlara biçim veren onları kayırmayacak.

Yşa.27: 12 Ey İsrailoğulları, o gün RAB gürül gürül akan Fırat ileMısır Vadisi arasında harman döver gibi, sizi birer birer toplayacak.

Yşa.27: 13 Evet, o gün büyük bir boru çalınacak; Asur'da yitenlerleMısır'a sürgün edilenler gelip kutsal dağda, Yeruşalim'de RAB'betapınacaklar.

Efrayim'e Uyarı

BÖLÜM 28

Yşa.28: 1 Vay haline verimli vadinin başındaki kentin, Efrayimlisarhoşların gurur tacının! Şaraba yenilmişlerin yüce ve görkemlitacı, solmakta olan çiçeği andırıyor.

Yşa.28: 2 Rab'bin güçlü kudretli bir adamı var. Dolu fırtınası gibi,harap eden kasırga gibi, silip süpüren güçlü sel gibi o kenti şiddetle yere çalacak.

Yşa.28: 3 Efrayimli sarhoşların gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek.

Yşa.28: 4 Verimli vadinin başındaki kent, yüce ve görkemli taç, artıksolmakta olan çiçeği andıran kent, mevsiminden önce olgunlaşmışincir gibi görülür görülmez koparılıp yutulacak.

Yşa.28: 5 O gün Her Şeye Egemen RAB, halkından sağ kalanlar içinyücelik tacı, güzellik çelengi olacak.

Yşa.28: 6 Yargı kürsüsünde oturanlar için adalet ruhu, kentkapılarında saldırıları geri püskürtenler için cesaret kaynağı olacak.

Yeşaya'nın Uyarıları

Yşa.28: 7 Kâhinlerle peygamberler bile şarabın ve içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyor; içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyorlar, şaraba yenik düşmüşler. Yanlış görümler görüyorlar, kararlarında tutarsızlar.

Yşa.28: 8 Sofralar kusmuk dolu, pisliğe bulaşmamış yer yok!

Yşa.28: 9 "Kimi eğitmeye çalışıyor?" diyorlar, "Kime iletiyor bildirisini? Sütten yeni kesilmiş, memeden yeni ayrılmış çocuklara mı?

Yşa.28: 10 Çünkü bütün söylediği buyruk üstüne buyruk, buyruk üstünebuyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan...*fa*"D Not 28:10,13 Bu ayetlerdeki alaylı sözlerin İbranice'si şöyle:"Sav lasav, sav lasav,

kav lakav, kav lakav, zeer şam, zeer şam!”

Yşa.28: 11 Öyle olsun, o zaman RAB bu halka yabancı dudaklarla,anlaşılmaz bir dille seslenecek.

Yşa.28: 12 Onlara, “Rahatlık budur, yorgunların rahat etmelerinisağlayın, huzur budur” dedi, ama dinlemek istemediler.

Yşa.28: 13 Bu yüzden RAB’bin sözü onlar için “Buyruk üstüne buyruk,buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural,biraz şurdan, biraz burdan”dır. Madem öyle, varsın sırtüstü düşüpyaralansınlar, kapana kısılıp tutsak olsunlar.

Yşa.28: 14 Bundan ötürü, ey alaycılar, Yeruşalim’deki bu halkı yönetensizler, RAB’bin sözüne kulak verin.

Yşa.28: 15 Şöyle diyorsunuz: “Ölümle antlaşma yaptık, ölüler diyarıyla uyuştuk; öyle ki, büyük bela ülkeden geçerken bize zarar vermeyecek. Çünkü yalanları kendimize sığınak yaptık, hilenin ardına gizlendik.”

Yşa.28: 16 Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, “İşte Siyon’a sağlam temelolarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşıyerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeyecek.

Yşa.28: 17 Adaleti ölçü ipi, doğruluğu çekül yapacağım. Yalanlaradayanan sığınağı dolu süpürüp götürecek, gizlendiğiniz yerleri sel basacak.

Yşa.28: 18 Ölümle yaptığınız antlaşma yürürlükten kaldırılacak, ölülerdiyarıyla uyuşmanız geçerli sayılmayacak. Büyük bela ülkedengeçerken sizi çiğneyecek.

Yşa.28: 19 Bu bela her geldiğinde sizi süpürüp götürecek. Her gün,gece gündüz gelecek. Bu bildiriyi anlayan dehşete kapılacak.

Yşa.28: 20 Yatak uzanamayacağınız kadar kısa, örtü sarınamayacağınızkadar dar olacak.

Yşa.28: 21 Çünkü RAB, Perasim Dağı’nda olduğu gibi kalkacak, GivonVadisi’nde olduğu gibi öfkelenecek. Ne kadar garip olsa da işinitamamlayacak, ne kadar tuhaf olsa da yapacağını yapacak.

Yşa.28: 22 Alay etmeyin artık, yoksa zincirleriniz daha da kalınlaşır.Çünkü bütün ülkenin kesin bir yıkıma uğrayacağını Rab’den, HerŞeye Egemen RAB’den duydum.

Yşa.28: 23 Kulak verin, sesimi işitin, dikkat edin, ne söylediğimi dinleyin.

Yşa.28: 24 Çiftçi ekin ekmek için durmadan toprağı sürer mi, boyunaeşeleyip

tırmıklar mı?

Yşa.28: 25 Toprağı düzledikten sonra çörekotunu, kimyonu serpmez mi?Buğdayı sıra sıra, arpayı ayırdığı yere, kızıl buğdayı da onun yanına ekmez mi?

Yşa.28: 26 Tanrısı ona uygun olanı gösterir, onu eğitir.

Yşa.28: 27 Çünkü çörekotu harmanda keskin aletle dövülmez, kimyonunüzerinden tekerlekle geçilmez. Çörekotu değnekle, kimyon çubukla dövülür.

Yşa.28: 28 Buğday ekmek yapmak için öğütülür, ama boyuna dövülmez. Harmanın üzerinden tekerlek ve atlar geçse de buğdayı ezmez.

Yşa.28: 29 Bu işteki bilgelik de Her Şeye Egemen RAB'den gelir. O'nuntasarıları harikadır, bilgelikte üstündür.

Davut Kenti'nin Vay Haline!

BÖLÜM 29

Yşa.29: 1 Ariel*fb*, Ariel, Davut'un ordugah kurduğu kent, vay haline! Sen yıla yıl kat, bayramların süredursun.D Not 29:1 "Ariel": "Sunak ocağı" ya da "Tanrı'nın aslanı" anlamına gelebilir. Yeruşalim Kenti'ni simgeliyor.

Yşa.29: 2 Ama seni sıkıntıya sokacağım. Feryat, figan edeceksin, Benim için sunak ocağı gibi olacaksın.

Yşa.29: 3 Sana karşı çepeçevre ordugah kuracak, Çevreni rampalarla, kulelerle kuşatacağım.

Yşa.29: 4 Alçaltılacaksın, yerin altından konuşacak, Toz toprak içinden boğuk boğuk sesleneceksin. Sesin ölü sesi gibi yerden, Sözlerin fısıltı gibi toprağın içinden çıkacak.

Yşa.29: 5 Ama sayısız düşmanların ince toz, Acımasız orduları savrulmuş saman ufağı gibi olacak. Bir anda, ansızın,

Yşa.29: 6 Her Şeye Egemen RAB gök gürlemesiyle, Depremle, büyük gümbürtü, kasırga ve fırtınayla, Her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle seni cezalandıracak.

Yşa.29: 7 Sonra Ariel'e karşı savaşan çok sayıda ulus, Ona ve kalesine saldıranların hepsi, Onu sıkıntıya sokanlar bir rüya gibi, Gece görülen görüm gibi yok olup gidecekler.

Yşa.29: 8 Rüyada yemek yediğini gören aç kişi, Uyandığında hâlâ açtır; Rüyada su içtiğini gören susuz kişi, Uyandığında susuzluktan hâlâ baygındır. İşte Siyon Dağı'na karşı savaşan Kalabalık uluslar da böyle olacak.

Yşa.29: 9 Şaşırın, şaşkına dönün, Kendinizi kör edin, görmez olun. Şarap içmeden sarhoş olun, İçki içmeden sendeleyin.

Yşa.29: 10 Çünkü RAB size uyuşukluk ruhu verdi;Gözlerinizi mühürledi, ey peygamberler, Başlarınızı örttü, ey biliciler*.

Yşa.29: 11 Sizin için bütün görüm Mühürlenmiş bir kitabın sözleri gibi oldu. İnsanlar böyle bir kitabı Okuma bilen birine verip, "Rica etsek şunu okur musun?" diye sorduklarında, "Okuyamam, çünkü mühürlenmiş" yanıtını alırlar.

Yşa.29: 12 Kitabı okuma bilmeyen birine verip, "Rica etsek şunu okur musun?" diye sorduklarında ise, "Okuma bilmem" yanıtını alırlar.

Yşa.29: 13 Rab diyor ki, "Bu halk bana yaklaşıp Ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. Benden korkmaları da İnsanlardan öğrendikleri buyrukların sonucudur.

Yşa.29: 14 Onun için ben de bu halkın arasında yine bir harika, Evet, şaşılacak bir şey yapacağım. Bilgelerin bilgeliği yok olacak, Akıllının aklı duracak."

Yşa.29: 15 Tasarılarını RAB'den gizlemeye uğraşanların vay haline! Karanlıkta iş gören bu adamlar, "Bizi kim görecek, kim tanıyacak?" diye düşünürler.

Yşa.29: 16 Ne kadar ters düşünceler! Çömlekçi balçıkla bir tutulur mu? Yapı, kendini yapan için, "Beni o yapmadı" diyebilir mi? Çömlek kendine biçim veren için, "O bir şeyden anlamaz" diyebilir mi?

Yşa.29: 17 Lübnan pek yakında meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana dönmeyecek mi?

Yşa.29: 18 O gün sağırlar kitabın sözlerini işitecek, Körler koyu karanlıkta görecek.

Yşa.29: 19 Düşkünlerin RAB'de buldukları sevinç artacak, Yoksullar İsrail'in Kutsalı sayesinde coşacak.

Yşa.29: 20 Çünkü acımasızlar yok olacak, alaycılar silinecek, Kötülüğe fırsat kollayanların hepsi kesilip atılacak.

Yşa.29: 21 Onlar ki, insanı tek sözle davasında suçlu çıkarır, Kent kapısında haksızı azarlayana tuzak kurar, Yok yere haklının hakkını çiğnerler.

Yşa.29: 22 Bundan dolayı, İbrahim'i kurtarmış olan RAB Yakup soyuna diyor ki,

“Yakup soyu artık utanmayacak, Yüzleri korkudan sararmayacak.

Yşa.29: 23 Elimin yapıtı olan çocuklarını Aralarında gördüklerinde Adımı kutsal sayacaklar; Evet, Yakup’un Kutsalı’nı kutsal sayacak, İsrail’in Tanrısı’ndan korkacaklar.

Yşa.29: 24 Yoldan sapmış olanlar kavrayışa, Yakınıp duranlar bilgiye kavuşacak.”

Söz Dinlemeyen Halk

BÖLÜM 30

Yşa.30: 1 RAB, “Vay haline bu dikbaşlı soyun!” diyor, “Benim değil, kendi tasarılarını yerine getirip Ruhuma aykırı anlaşmalar yaparak Günah üstüne günah işliyorlar.

Yşa.30: 2 Bana danışmadan firavunun koruması altına girmek, Mısır’ın gölgesine sığınmak için oraya gidiyorlar.

Yşa.30: 3 Ne var ki, firavunun koruması onlar için utanç, Mısır’ın gölgesine sığınmaları onlar için rezillik olacak.

Yşa.30: 4 Önderleri Soan’da*fc* olduğu, Elçileri Hanes’e ulaştığı halde,D Not 30:4 “Soan”: Tanis olduğu sanılıyor.

Yşa.30: 5 Kendilerine yararı olmayan bir halk yüzünden hepsi utanacak. O halkın onlara ne yardımı ne de yararı olacak, Ancak onları utandırıp rezil edecek.”

Yşa.30: 6 Negev’deki hayvanlara ilişkin bildiri: “Elçiler erkek ve dişi aslanların, Engereklerin, uçan yılanların yaşadığı Çetin ve sıkıntılı bir bölgeden geçerler. Servetlerini eşeklerin sırtına, Hazinelerini develerin hörgücüne yükleyip Kendilerine hiç yararı olmayan halka taşırlar.

Yşa.30: 7 Mısır’ın yardımı boş ve yararsızdır, Bu yüzden Mısır’a ‘Haylaz Rahav*fç* adını verdim.D Not 30:7 “Rahav”: Mısır için takma ad olarak kullanılan Rahav”Fırtına” ya da “Küstah” anlamına gelir.

Yşa.30: 8 “Şimdi git, söylediğimi onların önünde Bir levhaya yazıp kitaba geçir ki, Gelecekte kalıcı bir tanık olsun.

Yşa.30: 9 Çünkü o asi bir halk, yalancı bir soy, RAB’bin yasasını duymak istemeyen bir soydur.

Yşa.30: 10 Bilicilere*, ‘Artık görüm görmeyin, Görenlere, ‘Bizim için doğru şeyler görmeyin, Bize güzel şeyler söyleyin, asılsız şeyler açıklayın diyorlar,

Yşa.30: 11 ‘Yoldan çekilin, yolu açın, Bizi İsrail’in Kutsalı’yla yüzleştirmekten vazgeçin.”

Yşa.30: 12 Bu nedenle İsrail’in Kutsalı diyor ki, “Madem bu bildiriyi reddettiniz, Baskıya ve hileye güvenip dayandınız;

Yşa.30: 13 Bu suçunuz yüksek bir surda Sırt veren çatlağa benziyor. Böyle bir sur birdenbire yıkılıverir.

Yşa.30: 14 O, toprak çömlek gibi parçalanacak. Parçalanması öyle şiddetli olacak ki, Ocaktan ateş almaya ya da sarnıçtan su çıkarmaya Yetecek büyüklükte bir parça kalmayacak.”

Yşa.30: 15 Egemen RAB, İsrail’in Kutsalı şöyle diyor: “Bana dönün, huzur bulun, kurtulursunuz. Kaygılanmayın, bana güvenin, güçlü olursunuz. Ama bunu yapmak istemiyorsunuz.

Yşa.30: 16 ‘Hayır, atlara binip kaçarız diyorsunuz, Bu yüzden kaçmak zorunda kalacaksınız. ‘Hızlı atlara bineriz diyorsunuz, Bu yüzden sizi kovalayanlar da hızlı olacak.

Yşa.30: 17 Bir kişinin tehdidiyle bin kişi kaçacak, Beş kişinin tehdidiyle hepiniz kaçacaksınız; Dağ başında bir gönder, Tepede bir sancak gibi kalana dek kaçacaksınız.

Yşa.30: 18 “Yine de RAB size lütfetmeyi özlemle bekliyor, Size merhamet göstermek için harekete geçiyor. Çünkü RAB adil Tanrı’dır. Ne mutlu O’nu özlemle bekleyenlere!”

Rab Halkını Kutsayacak

Yşa.30: 19 “Ey Yeruşalim’de oturan Siyon halkı, Artık ağlamayacaksın! Feryat ettiğinde Rab sana nasıl da lütfedecek! Feryadını duyar duymaz seni yanıtlayacak.

Yşa.30: 20 Rab ekmeği sıkıntıyla, Suyu cefayla verse de, Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek*fd*, Gözünüzle göreceksiniz onu*fe*.D Not 30:20 “Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek” ya da “Öğretmenlerinizi artık dışlamayacaksınız”. 30:20 “Onu” ya da “Onları”.

Yşa.30: 21 Sağa ya da sola sapacağınız zaman, Arkanızdan, ‘Yol budur, bu yoldan gidin Diyen sesini duyacaksınız.

Yşa.30: 22 Gümüş kaplı oyma putlarınızı, Altın kaplama dökme putlarınızı ‘Kirli ilan edecek, Kirli bir âdet bezi gibi atıp ‘Defol diyeceksiniz.

Yşa.30: 23 Rab toprağa ektiğiniz tohum için yağmur verecek, Toprağın ürünü olan yiyecek bol ve zengin olacak. O gün sığırlarınız geniş otlaklarda otlanacak.

Yşa.30: 24 Toprağı işleyen öküzlerle eşekler Kürekle, yabayla savrulmuş, Tuzlanmış yem yiyecekler.

Yşa.30: 25 Kalelerin düştüğü o büyük kıyım günü Her yüksek dağda, her yüce tepede Akarsular olacak.

Yşa.30: 26 RAB halkının kırıklarını sardığı, Vuruşuyla açtığı yaraları iyileştirdiği gün, Ay güneş gibi parlayacak, Güneş yedi kat, yedi günün toplam parlaklığı kadar parlak olacak.”

Rab Asur’u Cezalandıracak

Yşa.30: 27 Bakın, RAB’bin kendisi*ff* uzaktan geliyor, Kızgın öfkeyle kara bulut içinde. Dudakları gazap dolu, Dili her şeyi yiyip bitiren ateş sanki.D Not 30:27 “Kendisi”: İbranice “Adı”.

Yşa.30: 28 Soluğu adam boynuna dek yükselmiş taşkın ırmak gibi. Ulusları elekten geçirecek, değersizleri ayıracak, Halkların ağzına yoldan saptıran bir gem takacak.

Yşa.30: 29 Ama sizler bayram gecesini kutlar gibi Ezgiler söyleyeceksiniz. RAB’bin dağına, İsrail’in Kayası’na Kaval eşliğinde çıktığınız gibi İçten sevineceksiniz.

Yşa.30: 30 RAB heybetli sesini işittirecek; Kızgın öfkeyle, her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle, Sağanak yağmurla, fırtına ve doluyla Bileğinin gücünü gösterecek.

Yşa.30: 31 Asur RAB’bin sesiyle dehşete düşecek, O’nun değneğiyle vurulacak.

Yşa.30: 32 RAB’bin terbiye değneğiyle onlara indirdiği her darbeye Tef ve lir eşlik edecek. RAB silahlarını savura savura onlarla savaşacak.

Yşa.30: 33 Tofet* çoktan hazırlandı, Evet, kral için hazırlandı. Geniş ve yüksektir odun yığını, Ateşi, odunu boldur. RAB kızgın kükürt selini andıran Soluğuyla tutuşturacak onu.

Mısır’a Güvenmeyin

BÖLÜM 31

Yşa.31: 1 Vay haline yardım bulmak için Mısır’a inenlerin! Atlara, çok sayıdaki savaş arabalarına, Kalabalık atlılara güveniyorlar, Ama İsrail’in Kutsalı’na güvenmiyor, RAB’be yönelmiyorlar.

Yşa.31: 2 Oysa bilge olan RAB'dir. Felaket getirebilir ve sözünü geri almaz.
Kötülük yapan soya, Suç işleyenlerin yardımına karşı çıkar.

Yşa.31: 3 Mısırlılar Tanrı değil, insandır, Atları da ruh değil, et ve kemiktir.
RAB'bin eli kalkınca yardım eden tökezler, Yardım gören düşer, hep birlikte yok olurlar.

Yşa.31: 4 Çünkü RAB bana dedi ki, "Avının başında homurdanan aslan
Bir araya çağrılan çobanlar topluluğunun Bağırıp çağırmasından yılmadığı,
gürültüsüne aldırmadığı gibi, Her Şeye Egemen RAB de Siyon Dağı'nın
doruğuna inip savaşacak.

Yşa.31: 5 Her Şeye Egemen RAB Kanat açmış kuşlar gibi koruyacak
Yeruşalim'i. Koruyup özgür kılacak, esirgeyip kurtaracak onu."

Yşa.31: 6 Ey İsrailoğulları, Bunca vefasızlık ettiğiniz RAB'be dönün.

Yşa.31: 7 Çünkü hepiniz günahkâr ellerinizle yaptığınız Altın ve gümüş putları o gün reddedip atacaksınız.

Yşa.31: 8 Asur kılıca yenik düşecek, Ama insan kılıcına değil. Halkı kılıçtan geçirilecek, Ama bu insan kılıcı olmayacak. Kimileri kaçıp kurtulacak, Gençleri de angaryaya koşulacak.

Yşa.31: 9 Asur Kralı*fg* dehşet içinde kaçacak, Önderleri sancağı görünce dehşete kapılacak. Siyon'da ateşi, Yeruşalim'de ocağı bulunan RAB söylüyor bunları.D Not31:9 "Asur Kralı": İbranice "Kayası".

Adil Kral

BÖLÜM 32

Yşa.32: 1 İşte kral doğrulukla krallık yapacak, Önderler adaletle yönetecek.

Yşa.32: 2 Her biri rüzgara karşı bir sığınak, Fırtınaya karşı bir barınak, çölde akarsu, Çorak yerde gölge salan Büyük bir kaya gibi olacak.

Yşa.32: 3 Artık görenlerin gözleri kapanmayacak, Dinleyenler kulak kesilecek.

Yşa.32: 4 Düşüncesizin aklı bilgiye erecek, Kekeme açık seçik, akıcı konuşacak.

Yşa.32: 5 Artık budalaya soylu, Alçağa saygın denmeyecek.

Yşa.32: 6 Çünkü budala saçmalıyor, Aklı fikri hep kötülükte. İşi gücü fesat işlemek, RAB'be ilişkin yanlış sözler söylemek, Açları aç bırakmak, Susamışlardan suyu esirgemek.

Yşa.32: 7 Alçağın yöntemleri kötüdür; Yoksul davasında haklı olsa da Onu yalanlarla yok etmek için Kötü düzenler tasarlar.

Yşa.32: 8 Soylu kişiyse soylu şeyler tasarlar, Yaptığı soylu işlerle ayakta kalır.

Yargı ve Kurtuluş

Yşa.32: 9 Ey tasasızca yaşayan kadınlar, Kalkın, sesimi işitin; Ey kaygısız kızlar, sözüme kulak verin!

Yşa.32: 10 Bir yıl kadar sonra sarsılacaksınız, Ey kaygısız kadınlar. Çünkü bağbozumu olmayacak, Devşirecek meyve bulunmayacak.

Yşa.32: 11 Titreyin, ey tasasızca yaşayan kadınlar, Sarsılın, ey kaygısızlar. Giysilerinizi çıkarın, soyunup belinize çul kuşanın.

Yşa.32: 12-13 Güzel tarlalar, verimli asmalar, Halkımın diken ve çalı bitmiş toprakları için, Neşeli kentteki mutluluk dolu evler için göğsünüzü dövün.

Yşa.32: 14 Çünkü saray ıssız, Kalabalık kent bomboş kalacak. Ofel Mahallesi'yle gözcü kulesi Bir çayırlığa dönecek; Yaban eşeklerinin keyifle gezindiği, Sürülerin otladığı bir yer olacak.

Yşa.32: 15 Ta ki yukarıdan üzerimize ruh dökülene dek; O zaman çöl meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana dönecek.

Yşa.32: 16 O zaman adalet çöle dek yayılacak, Doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak.

Yşa.32: 17 Doğruluğun ürünü esenlik, Sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır.

Yşa.32: 18 Halkım esenlik dolu evlerde, Güvenli ve rahat yerlerde yaşayacak.

Yşa.32: 19 Dolu ormanları harap etse, Kent yerle bir olsa da,

Yşa.32: 20 Sulak yerde tohum eken, Sığırını, eşeğini özgürce çayıra salan sizlere ne mutlu!

Yardım için Yakarma

BÖLÜM 33

Yşa.33: 1 Vay sana, yıkıp yok eden Ama kendisi yıkılmamış olan! Vay sana, ihanete uğramamış hain! Yıkıma son verir vermez sen de yıkılacaksın, İhanetin sona erer ermez sen de ihanete uğrayacaksın.

Yşa.33: 2 Ya RAB, lütfet bize, Çünkü sana umut bağladık, Gün be gün gücümüz ol! Sıkıntıya düştüğümüzde bizi kurtar.

Yşa.33: 3 Kükreyişinden halklar kaçışır, Sen ayağa kalkınca uluslar darmadağın olur.

Yşa.33: 4 Çekirgeler tarlayı nasıl yağmalarsa, Ganimetiniz de öyle yağmalanacak, ey uluslar. Malınızın üzerine çekirge sürüsü gibi saldıracaklar.

Yşa.33: 5 Yükseklerde oturan RAB yücedir, Siyon'u adalet ve doğrulukla doldurur.

Yşa.33: 6 Yaşadığınız sürenin güvencesi O'dur. Bol bol kurtuluş, bilgi ve bilgelik sağlayacak. Halkın hazinesi RAB korkusudur.

Yşa.33: 7 İşte, en yiğitleri sokaklarda feryat ediyor, Barış elçileri acı acı ağlıyor.

Yşa.33: 8 Anayollar bomboş, Yolculuk eden kimse kalmadı. Düşman antlaşmayı bozdu, kentleri hor gördü, İnsanları hiçe saydı.

Yşa.33: 9 Ülke yas tutuyor, zayıflıyor. Lübnan utancından soldu, Şaron Ovası çöle döndü, Başan ve Karmel'de ağaçlar yaprak döküyor.

Rab Halkları Uyarıyor

Yşa.33: 10 RAB diyor ki, "Şimdi harekete geçeceğim, Ne denli yüce ve üstün olduğumu göstereceğim.

Yşa.33: 11 Samana gebe kalıp anız doğuracaksınız, Soluğunuz sizi yiyip bitiren bir ateş olacak.

Yşa.33: 12 Halklar yanıp kül olacak, Kesilip yakılan dikenli çalı gibi olacak.

Yşa.33: 13 "Ey uzaktakiler, ne yaptığımı işitin, Ey yakındakiler, gücümü anlayın."

Yşa.33: 14 Siyon'daki günahkârlar dehşet içinde, Tanrısızları titreme aldı. "Her şeyi yiyip bitiren ateşin yanında Hangimiz oturabilir? Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında Hangimiz yaşayabilir?" diye soruyorlar.

Yşa.33: 15 Ama doğru yolda yürüyüp doğru dürüst konuşan, Zorbalıkla edinilen kazancı reddeden, Elini rüşvetten uzak tutan, Kan dökenlerin telkinlerine kulak vermeyen, Kötülük görmeye dayanamayan,

Yşa.33: 16 Yükseklerde oturacak; Uçurumun başındaki kaleler onun korunağı olacak, Ekmeği sağlanacak, hiç susuz kalmayacak.

Kral Siyon'da

Yşa.33: 17 Kralı bütün güzelliğiyle görecek, Uçsuz bucaksız ülkeyi seyredeceksin.

Yşa.33: 18 “Haracı tartıp kaydeden nerede, Kulelerden sorumlu olan nerede?” diyerek Geçmişteki dehşetli günleri düşüneceksin.

Yşa.33: 19 Garip, anlaşılmaz bir yabancı dil konuşan O küstah halkı artık görmeyeceksin.

Yşa.33: 20 Bayramlarımızın kenti olan Siyon’a bak! Yeruşalim’i bir esenlik yurdu, Kazıkları asla yerinden sökülmeyen, Gergi ipleri hiç kopmayan, Sarsılmaz bir çadır olarak görecek gözlerin.

Yşa.33: 21 Heybetli RAB orada bizden yana olacak. Orası geniş ırmakların, çayların yeri olacak. Bunların üzerinden ne kürekli tekneler, Ne de büyük gemiler geçecek.

Yşa.33: 22 Çünkü yargıcımız RAB’dir; Yasamızı koyan RAB’dir, Kralımız RAB’dir, bizi O kurtaracak.

Yşa.33: 23 Senin gemilerinin halatları gevşedi, Direklerinin dibini pekiştirmediler, Yelkenleri açmadılar. O zaman büyük ganimet paylaşılacak, Topallar bile yağmaya katılacak.

Yşa.33: 24 Siyon’da oturan hiç kimse “Hastayım” demeyecek, Orada yaşayan halkın suçu bağışlanacak.

Rab Ulusları Cezalandıracak

BÖLÜM 34

Yşa.34: 1 Ey uluslar, işitmek için yaklaşın! Ey halklar, kulak verin! Dünya ve üzerindeki herkes, Yeryüzü ve ondan türeyenlerin hepsi işitsin!

Yşa.34: 2 RAB bütün uluslara öfkelendi, Onların ordularına karşı gazaba geldi. Onları tümüyle mahvolmaya, Boğazlanmaya teslim edecek.

Yşa.34: 3 Ölüleri dışarı atılacak, Pis kokacak cesetleri; Dağlar kanlarıyla sulanacak.

Yşa.34: 4 Bütün gök cisimleri küçülecek, Gökler bir tomar gibi dürülecek; Gök cisimleri, asma yaprağı, İncir yaprağı gibi dökülecek.

Yşa.34: 5 “Kılıcım göklerde kanıncaya kadar içti. Şimdi de Edom’un, Tümüyle yıkmaya karar verdiğim halkın Üzerine inecek” diyor RAB.

Yşa.34: 6 RAB'bin kılıcı kana, Kuzu ve teke kanına doydu; Yağla, koç böbreklerinin yağıyla kaplandı. Çünkü RAB'bin Bosra'da bir kurbanı, Edom'da büyük bir kıyımı var.

Yşa.34: 7 Onlarla birlikte yaban öküzleri, Körpe boğalarla güçlü boğalar da yere serilecek. Toprakları kana doyacak, yağla sulanacak.

Yşa.34: 8 Çünkü RAB'bin bir öç günü, Siyon'un davasını güdeceği birkarşılık yılı olacak.

Yşa.34: 9 Edom dereleri zifte, toprağı kükürde dönecek; ülkenin heryanı yanan zift olacak.

Yşa.34: 10 Zift gece gündüz sönmeyecek, dumanı hep tütecek. Ülkekuşaklar boyu ıssız kalacak, sonsuza dek oradan kimse geçmeyecek.

Yşa.34: 11 Baykuşların mülkü olacak orası, büyük baykuşlarla kargalaryaşayacak orada. RAB, Edom'un üzerine kargaşa ipini, boşlukçekülünü gerecek.

Yşa.34: 12 Kral ilan edebilecekleri soylular kalmayacak, bütünönderlerinin sonu gelecek.

Yşa.34: 13 Saraylarında dikenler, kalelerinde ısırganlarlaböğürtlenler bitecek. Orası çakalların barınağı, baykuşların yurdu olacak.

Yşa.34: 14 Yabanıl hayvanlarla sırtlanlar orada buluşacak, tekeler*fh*karşılıklı böğürecek. Lilit*fı* oraya yerleşip rahata kavuşacak.D Not 34:14 "Teke": Teke görünümlü cin anlamına da gelebilir (bkz. Lev.17:7). 34:14 "Lilit": Bir tür cin olabilir.

Yşa.34: 15 Baykuşlar orada yuva kurup yumurtlayacak, kuluçkaya yatıpyavrularını kendi gölgelerinde toplayacak. Çaylaklar eşleşip orada toplanacaklar.

Yşa.34: 16 RAB'bin kitabını okuyup araştırın: Bunlardan hiçbiri eksikkalmayacak, eşten yoksun hiçbir hayvan olmayacak. Çünkü bu buyrukRAB'bin ağzından çıktı, Ruhu da onları toplayacak.

Yşa.34: 17 RAB onlar için kura çekti, ülkeyi ölçüp aralarında payetti. Orayı sonsuza dek sahiplenip kuşaklar boyu orada yaşayacaklar.

Rab'bin Egemenliği

BÖLÜM 35

Yşa.35: 1 Çöl ve kurak toprak sevinecek, Bozkır coşup çiğdem gibi

çiçeklenecek.

Yşa.35: 2 Her yanı çiçeklenip sevinçle coşacak, Sevincini haykıracak. Lübnan'ın yüceliği, Karmel ve Şaron'un görkemi ona verilecek. İnsanlar RAB'bin yüceliğini, Tanrımız'ın görkemini görecek.

Yşa.35: 3 Gevşek elleri güçlendirin, Pekiştirin çözülen dizleri.

Yşa.35: 4 Yüreği kaygılı olanlara, "Güçlü olun, korkmayın" deyin, "İşte Tanrınız geliyor! Öç almaya, karşılık vermeye geliyor. Sizi O kurtaracak."

Yşa.35: 5 O zaman körlerin gözleri, Sağırların kulakları açılacak;

Yşa.35: 6 Topallar geyik gibi sıçrayacak, Sevinçle haykıracak dilsizlerin dili. Çünkü çölde sular fışkıracak, Irmaklar akacak bozkırda.

Yşa.35: 7 Kızgın kum havuza, Susuz toprak pınara dönüşecek. Çakalların yattığı yerlerde Kamış, saz ve ot bitecek.

Yşa.35: 8 Orada bir yol, bir anayol olacak, "Kutsal yol" diye anılacak, Murdar* kişiler geçemeyecek oradan. O yol kurtulmuş olanların yoludur. O yolda yürüyenler, bön kişiler de olsa yoldan sapmayacak.

Yşa.35: 9 Aslan olmayacak orada, Yırtıcı hayvan o yola çıkmayacak; Orada bulunmayacaklar. Ancak kurtulmuş olanlar yürüyecek o yolda.

Yşa.35: 10 RAB'bin kurtardıkları dönecek, Sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar. Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak. Onların olacak coşku ve sevinç, Üzüntü ve inilti kaçacak.

Sanherib'in Tehdidi(2Kr.18:13-37; 2Ta.32:9-19)

BÖLÜM 36

Yşa.36: 1 Hizkiya'nın krallığının on dördüncü yılında Asur KralıSanherib, Yahuda'nın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi.

Yşa.36: 2 Komutanını büyük bir orduyla Lakiş'ten Yeruşalim'e, KralHizkiya'ya gönderdi. Komutan Çırpıcı Tarlası yolunda, YukarıHavuz'un su yolunun yanında durdu.

Yşa.36: 3 Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlettarihçisi Asaf oğlu Yoah onu karşılamaya çıktı.

Yşa.36: 4 Komutan onlara şöyle dedi: "Hizkiya'ya söyleyin. 'Büyükkral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun?

Yşa.36: 5 Savaş tasarıların ve gücün boş laftan başka birşey değildiyorum. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun?

Yşa.36: 6 İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Budeğnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler. Firavunda kendisine güvenenler için böyledir.

Yşa.36: 7 Yoksa bana, Tanrımız RAB'be güveniyoruz mu diyeceksiniz?Hizkiya'nın Yahuda ve Yeruşalim halkına, yalnız bu sunağın önündetapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadankaldırdığı Tanrı değil mi bu?

Yşa.36: 8 "Haydi, efendim Asur Kralı'yla bahse giriş. Binicilerisağlayabilirsen sana iki bin at veririm.

Yşa.36: 9 Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensenbile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin!

Yşa.36: 10 Dahası var: RAB'bin buyruğu olmadan mı saldırıp ülkeyiyıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, 'Git, o ülkeyi yık dedi."

Yşa.36: 11 Elyakim, Şevna ve Yoah, "Lütfen biz kullarınla Aramice*konuş" diye karşılık verdiler, "Çünkü biz bu dili anlarız.Yahudice konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor."

Yşa.36: 12 Komutan, "Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinizesöyleyeyim diye mi gönderdi beni?" dedi, "Surların üzerindeoturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmekzorunda kalacak olan herkese gönderdi."

Yşa.36: 13 Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: "Büyük kralın,Asur Kralı'nın sözlerini dinleyin!

Yşa.36: 14 Kral diyor ki, 'Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi kurtaramaz.

Yşa.36: 15 RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralı'nın elinegeçmeyecek diyen Hizkiya'ya kanmayın, RAB'be güvenmeyin.

Yşa.36: 16-17 Hizkiya'yı dinlemeyin. Çünkü Asur Kralı diyor ki,'Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi kendi ülkenizgibi bir ülkeye -tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu birülkeye- götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incirağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek.

Yşa.36: 18 "'Hizkiya, RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmasın.Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralı'nın elinden kurtarabildi mi?

Yşa.36: 19 Hani nerede Hama'nın, Arpat'ın ilahları? Sefarvayim'in*fi*ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi?

Yşa.36: 20 Bütün bu ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimdenkurtardı ki, RAB Yeruşalim'i elimden kurtarabilsin?"D Not 36:19 "Sefarvayim": Asurlular'ın Samiriye'ye sürgün ettiği halk (bkz. 2Kr.17:24,31; 18:34).

Yşa.36: 21 Herkes sustu, komutana tek sözle bile karşılık verenolmadı. Çünkü Kral Hizkiya, "Karşılık vermeyin" diye buyurmuştu.

Yşa.36: 22 Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevnave devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidipkomutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

Hizkiya Yeşaya'ya Başvuruyor(2Kr.19:1-13)

BÖLÜM 37

Yşa.37: 1 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çulkuşanıp RAB'bin Tapınağı'na girdi.

Yşa.37: 2 Saray sorumlusu Elyakim'i, Yazman Şevna'yı ve ileri gelenkâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsi çul kuşanmıştı.

Yşa.37: 3 Yeşaya'ya şöyle dediler: "Hizkiya diyor ki, 'Bugün sıkıntı,azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok.

Yşa.37: 4 Yaşayan Tanrı'yı aşağılamak için efendisi Asur Kralı'nıngönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et."

Yşa.37: 5-6 Yeşaya, Kral Hizkiya'dan gelen görevlilere şöyle dedi:"Efendinize şunları söyleyin: 'RAB diyor ki, Asur Kralı'nınadamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma.

Yşa.37: 7 Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerinekendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim."

Yşa.37: 8 Komutan, Asur Kralı'nın Lakiş'ten ayrılıp Livna'ya karşısavaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti.

Yşa.37: 9 Kûş* Kralı Tirhaka'nın kendisiyle savaşmak üzere yolaçıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiya'ya ulaklar göndererek şöyle dedi:

Yşa.37: 10 "Yahuda Kralı Hizkiya'ya deyin ki, 'Güvendiğin Tanrın,Yeruşalim Asur Kralı'nın eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın.

Yşa.37: 11 Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onlarınasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun?

Yşa.37: 12 Atalarımın yok ettiği ulusları -Gozanlılar'ı, Harranlılar'ı, Reseflıler'i, Telassar'da yaşayan Edenliler'i- ilahları kurtarabildi mi?

Yşa.37: 13 Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?"

Hizkiya'nın Duası(2Kr.19:14-19)

Yşa.37: 14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonraRAB'bin Tapınağı'na çıktı. RAB'bin önünde mektubu yere yayarak

Yşa.37: 15 şöyle dua etti:

Yşa.37: 16 "Ey Keruvlar* arasında taht kuran İsrail'in Tanrısı, HerŞeye Egemen RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin.Yeri, göğü sen yarattın.

Yşa.37: 17 Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB;Sanherib'in söylediklerini, yaşayan Tanrı'yı nasıl aşağıladığını duy.

Yşa.37: 18 Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları bütün ulusları veülkelerini viraneye çevirdiler.

Yşa.37: 19 İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil,insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı.

Yşa.37: 20 Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki,bütün dünya krallıkları senin tek RAB olduğunu anlasın."

Yeşaya'nın Sözleri Gerçekleşiyor(2Kr.19:20-37; 2Ta.32:20-21)

Yşa.37: 21-22 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberigönderdi: "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Asur KralıSanherib'le ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki,"'Erden kız Siyon seni hor görüyor, Alay ediyor seninle. Yeruşalim kızı* ardından alayla baş sallıyor.

Yşa.37: 23 Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrail'in Kutsalı'na tepeden baktın!

Yşa.37: 24 Uşakların aracılığıyla Rab'bi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnan'ın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim, Lübnan'ın en uzak tepelerine, Gür ormanlarına ulaştım.

Yşa.37: 25 Kuyular kazdım, sular içtim, Mısır'ın bütün ırmaklarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin.

Yşa.37: 26 “’Bütün bunları çoktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni Şimdi ben gerçekleştirdim.

Yşa.37: 27 O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kır otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler.

Yşa.37: 28 Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkelendiğini biliyorum.

Yşa.37: 29 Bana duyduğun öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkamı burnuna, gemimi ağzına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim.

Yşa.37: 30 “’Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya: Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz, İkinci yıl ise ardından biteni. Üçüncü yıl ekip biçin, Bağlar dikip ürününü yiyin.

Yşa.37: 31 Yahudalılar’ın kurtulup sağ kalanları Yine aşağıya doğru kök salacak, Yukarıya doğru meyve verecek.

Yşa.37: 32 Çünkü sağ kalanlar Yeruşalim’den, Kurtulanlar Siyon Dağı’ndan çıkacak. Her Şeye Egemen RAB’bin gayretiyle olacak bu.

Yşa.37: 33 “Bundan dolayı RAB Asur Kralı’na ilişkin şöyle diyor: ‘Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkanla yaklaşmayacak, Karşısında rampa kurmayacak.

Yşa.37: 34 Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek diyor RAB,

Yşa.37: 35 ‘Kendim için ve kulum Davut’un hatırı içinBu kenti savunup kurtaracağım diyor.”

Yşa.37: 36 RAB’bin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş binkişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar.

Yşa.37: 37 Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıpçekildi. Ninova’ya döndü ve orada kaldı.

Yşa.37: 38 Bir gün ilahı Nisrok’un tapınağında tapınırken,oğullarından Adrammelek’le Şareser, onu kılıçla öldürüp Araratülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

Hizkiya’nın Hastalığı(2Kr.20:1-11; 2Ta.32:24-26)

BÖLÜM 38

Yşa.38: 1 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amotsoğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: “RAB diyor ki, ‘Evişlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.”

Yşa.38: 2 Hizkiya yüzünü duvara dönüp RAB’be yalvardı:

Yşa.38: 3 “Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı,gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen.” Sonra acı acıağlamaya başladı.

Yşa.38: 4 Bunun üzerine RAB Yeşaya’ya seslendi:

Yşa.38: 5 “Git, Hizkiya’ya şunu söyle: ‘Atan Davut’un Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm. Bak, ömrünü on beş yıl daha uzatacağım.

Yşa.38: 6 Bu kenti savunacak, seni de kenti de Asur Kralı’nın elinden kurtaracağım.

Yşa.38: 7 Sözümü gerçekleştireceğime ilişkin sana vereceğim belirti şu olacak:

Yşa.38: 8 RAB, batmakta olan güneşin Ahaz’ın inşa ettiği basamaklarınüzerine düşen gölgesini on basamak kısaltacak.” Böylece batmaktaolan güneşin gölgesi on basamak kısaldı.

Yşa.38: 9 Yahuda Kralı Hizkiya hastalanıp iyileştikten sonra şunları yazdı:

Yşa.38: 10 “Hayatımın baharında ölüler diyarının kapılarından geçip Ömrümün geri kalan yıllarından yoksun mu kalmalıyım?” demiştim,

Yşa.38: 11 “Yaşayanlar diyarında RAB’bi, evet, RAB’bi bir daha görmeyeceğim, Bu dünyada yaşayanlar gibi insan yüzü görmeyeceğim bir daha.

Yşa.38: 12 Evim bir çoban çadırı gibi bozuldu, alındı elimden. Dokumacı gibi dürdüm yaşamımı, RAB tezgahtan beni kesti, Bir gün içinde sonumu getiriverdi.

Yşa.38: 13 Sabırla bekledim sabaha kadar, RAB bir aslan gibi kırdı bütün kemiklerimi, Bir gün içinde sonumu getiriverdi.

Yşa.38: 14 Kırlangıç gibi, turna gibi acı acı öttüm, Güvercin gibi inledim, gözlerim yoruldu yukarı bakmaktan. Ya Rab, eziyet çekiyorum, Yardım et bana.

Yşa.38: 15 “Ne diyeyim? Bana seslenen de bunu yapan da Rab’dir. Tattığım bu acılardan sonra daha dikkatli yaşayacağım.

Yşa.38: 16 Ya Rab, insanlar bunlarla yaşarlar. Canım da bunların sayesinde yaşıyor. İyileştirdin, yaşattın beni!

Yşa.38: 17 Çektiğim bunca acı esenlik bulmam içindi. Beni sevdiğin için yıkım çukuruna düşmekten alıkoydun, Günahlarımı arkana attın.

Yşa.38: 18 Çünkü ölüler diyarı sana şükredemez, Ölüm övgüler sunmaz sana. Ölüm çukuruna inenler senin sadakatine umut bağlayamaz.

Yşa.38: 19 Diriler, yalnız diriler Bugün benim yaptığım gibi sana şükreder; Babalar senin sadakatini çocuklarına anlatır.

Yşa.38: 20 Beni kurtaracak olan RAB'dir. Ömrümüz boyunca O'nun tapınağında Telli çalgılarımızı çalacağız."

Yşa.38: 21 Yeşaya, "İncir pestili getirin, Hizkiya'nın çıbanına koyun,iyileşir" demişti.

Yşa.38: 22 Hizkiya da, "RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma ilişkin belirtinedir?" diye sormuştu.

Hizkiya'nın Akılsızlığı(2Kr.20:12-19)

BÖLÜM 39

Yşa.39: 1 O sırada Hizkiya'nın hastalanıp iyileştiğini duyan Baladanoğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi.

Yşa.39: 2 Bunlar Hizkiya'yı sevindirdi. O da deposundaki bütün değerlieşyaları -altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunuve hazine odalarındaki her şeyi- elçilere gösterdi. Sarayında dakrallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.

Yşa.39: 3 Peygamber Yeşaya Kral Hizkiya'ya gidip, "Bu adamlar sana nedediler, nereden gelmişler?" diye sordu.Hizkiya, "Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler" diye karşılık verdi.

Yşa.39: 4 Yeşaya, "Sarayında ne gördüler?" diye sordu.Hizkiya, "Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlaragöstermediğim hiçbir şey kalmadı" diye yanıtladı.

Yşa.39: 5 Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: "Her Şeye Egemen RAB'binsözüne kulak ver.

Yşa.39: 6 RAB diyor ki, 'Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarınınbugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak.

Yşa.39: 7 Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, BabilKralı'nın sarayında hadım edilecek."

Yşa.39: 8 Hizkiya, “RAB’den ilettiğin bu söz iyi” dedi. Çünkü, “Nasılolsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak” diye düşünüyordu.

Avutucu Sözler

BÖLÜM 40

Yşa.40: 1 “Avutun halkımı” diyor Tanrınız, “Avutun!

Yşa.40: 2 Yeruşalim halkına dokunaklı sözler söyleyin. Angaryanın bittiğini, Suçlarının cezasını ödediklerini, Günahlarının cezasını RAB’bin elinden İki katıyla aldıklarını ilan edin.”

Yşa.40: 3 Şöyle haykırıyor bir ses: “Çölde RAB’bin yolunu hazırlayın, Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın*fj*.D Not 40:3 “Şöyle haykırıyor bir ses: ‘Çölde RAB’bin yolunu hazırlayın, bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın” ya da “Çölde haykıran, ‘RAB’bin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin diye sesleniyor”.

Yşa.40: 4 Her vadi yükseltilecek, Her dağ, her tepe alçaltılacak. Böylelikle engebeler düzleştirilecek, Sarp yerler ovaya dönüştürülecek.

Yşa.40: 5 O zaman RAB’bin yüceliği görünecek, Bütün insanlar hep birlikte onu görecek. Bunu söyleyen RAB’dir.”

Yşa.40: 6 Ses, “Duyur” diyor. “Neyi duyurayım?” diye soruyorum*fk*. “İnsan soyu ota benzer, Bütün vefası*fl* kır çiçeği gibidir.D Not 40:6 Septuaginta, Kumran, Vulgata “Soruyorum”, Masoretik metin “Sordu”. 40:6 “Vefası” ya da “Güzelliği”.

Yşa.40: 7 RAB’bin soluğu esince üzerlerine, Ot kurur, çiçek solar. Gerçekten de halk ottan farksızdır.

Yşa.40: 8 Ot kurur, çiçek solar, Ama Tanrımız’ın sözü sonsuza dek durur.”

Eşsiz Tanrı

Yşa.40: 9 Ey Siyon’a müjde getiren, Yüksek dağa çık! Ey Yeruşalim’e müjde getiren*fm*, Yükselt sesini, bağır, Sesini yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, “İşte, Tanrınız!” de.D Not 40:9 “Ey Siyon’a müjde getiren, yüksek dağa çık!Ey Yeruşalim’e müjde getiren” ya da “Ey müjde getiren Siyonhalkı, yüksek dağa çık! Ey müjde getiren Yeruşalim halkı”.

Yşa.40: 10 İşte Egemen RAB gücüyle geliyor, Kudretiyle egemenlik sürecek. Ücreti kendisiyle birlikte, Ödülü önündedir.

Yşa.40: 11 Sürüsünü çoban gibi güdecek, Kollarına alacak kuzuları, Bağrında

taşıyacak; Usul usul yol gösterecek emziklilere.

Yşa.40: 12 Kim denizleri avucuyla, Gökleri karışıyla ölçebildi? Yerin toprağını ölçeğe sığdıran, Dağları kantarla, Tepeleri teraziyle tartabilen var mı?

Yşa.40: 13 RAB'bin düşüncesine kim akıl erdirebildi? O'na öğüt verip öğretebilen var mı?

Yşa.40: 14 Akıl almak, adalet yolunu öğrenmek için RAB kime danıştı ki? O'na bilgi veren, anlayış yolunu bildiren var mı?

Yşa.40: 15 RAB için uluslar kovada bir damla su, Terazideki toz zerreciği gibidir. Adaları ince toz gibi tartar.

Yşa.40: 16 Adakları yakmaya yetmez Lübnan ormanı, Yakmalık sunu* için az gelir hayvanları.

Yşa.40: 17 RAB'bin önünde bütün uluslar bir hiç gibidir, Hiçten bile aşağı, değersiz sayılır.

Yşa.40: 18 Öyleyse Tanrı'yı kime benzeteceksiniz? Neyle karşılaştıracaksınız O'nu?

Yşa.40: 19 Putu döküm işçisi yapar, Kuyumcu altınla kaplar, Gümüş zincirler döker.

Yşa.40: 20 Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişi Çürümez bir ağaç parçası seçer. Yerinden kımıldamaz bir put yapsın diye Usta bir işçi arar.

Yşa.40: 21 Bilmiyor musunuz, duymadınız mı? Başlangıçtan beri size bildirilmedi mi? Dünyanın temelleri atılalı beri anlamadınız mı?

Yşa.40: 22 Gökkubbenin üstünde oturan RAB'dir, Yeryüzünde yaşayanlarsa çekirge gibidir. Gökleri perde gibi geren, Oturmak için çadır gibi kuran O'dur.

Yşa.40: 23 O'dur önderleri bir hiç eden, Dünyanın egemenlerini sıfıra indirgeyen.

Yşa.40: 24 O önderler ki, yeni dikilmiş, yeni ekilmiş ağaç gibi, Gövdeleri yere yeni kök salmışken RAB'bin soluğu onları kurutuverir, Kasırga saman gibi savurur.

Yşa.40: 25 "Beni kime benzeteceksiniz ki, Eşitim olsun?" diyor Kutsal Olan.

Yşa.40: 26 Başınızı kaldırıp göklere bakın. Kim yarattı bütün bunları? Yıldızları sırayla görünür kılıyor, Her birini adıyla çağırıyor. Büyük kudreti, üstün gücü sayesinde hepsi yerli yerinde duruyor.

Yşa.40: 27 Ey Yakup soyu, ey İsrail! Neden, “RAB başıma gelenleri görmüyor, Tanrı hakkımı gözetmiyor?” diye yakınıyorsun?

Yşa.40: 28 Bilmiyor musun, duymadın mı? Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan, Ne yorulur ne de zayıflar, O’nun bilgisi kavranamaz.

Yşa.40: 29 Yorulanı güçlendirir, Takati olmayanın kudretini artırır.

Yşa.40: 30 Gençler bile yorulup zayıf düşer, Yiğitler tökezleyip düşerler.

Yşa.40: 31 RAB’be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur, Kanat açıp yükselirler kartallar gibi. Koşar ama zayıf düşmez, Yürür ama yorulmazlar.

Rab’den Güvence

BÖLÜM 41

Yşa.41: 1 RAB diyor ki, “Susun karşımda, ey kıyı halkları! Halklar güçlerini tazelesin, Öne çıkıp konuşsunlar. Yargı için bir araya gelelim.

Yşa.41: 2 “Doğudan adaleti*fn* harekete geçiren, Hizmete koşan kim? Ulusları önüne katıyor, krallara baş eğdiriyor. Kılıcıyla toz ediyor onları, Yayıyla savrulan samana çeviriyor.D Not 41:2 “Adalet” ya da “Galip”: Bu sözcük Pers Kralı Koreş’i simgeliyor (bkz. 45:1).

Yşa.41: 3 Kovalıyor onları, Ayak basmadığı bir yoldan esenlikle geçiyor.

Yşa.41: 4 Bunları yapıp gerçekleştiren,Kuşakları başlangıçtan beri çağıran kim?Ben RAB, ilkim; sonuncularla da yine Ben olacağım.”

Yşa.41: 5 Kıyı halkları bunu görüp korktu. Dünyanın dört bucağı titriyor. Yaklaşıyor, geliyorlar.

Yşa.41: 6 Herkes komşusuna yardım ediyor, Kardeşine, “Güçlü ol” diyor.

Yşa.41: 7 Zanaatçı kuyumcuyu yüreklendiriyor, Madeni çekiçle düzleyen, “Lehim iyi oldu” diyerek örse vuranı yüreklendiriyor. Kımıldamasın diye putu yerine çiviliyor.

Yşa.41: 8 “Ama sen, ey kulum İsrail, Seçtiğim Yakup soyu, Dostum İbrahim’in torunları!

Yşa.41: 9 Sizleri dünyanın dört bucağından topladım, En uzak yerlerden çağırdım. Dedim ki, ‘Sen kulumsun, seni seçtim, Seni reddetmedim.

Yşa.41: 10 Korkma, çünkü ben seninleyim, Yılma, çünkü Tanrın benim. Seni

güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim; Zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım.

Yşa.41: 11 “Sana öfkelenenlerin hepsi utanacak, rezil olacak. Sana karşı çıkanlar hiçe sayılıp yok olacak.

Yşa.41: 12 Seninle çekişenleri arasan da bulamayacaksın. Seninle savaşanlar hiçten beter olacak.

Yşa.41: 13 Çünkü sağ elinden tutan, ‘Korkma, sana yardım edeceğim diyen Tanrın RAB benim.

Yşa.41: 14 “Ey Yakup soyu, toprak kurdu, Ey İsrail halkı, korkma! Sana yardım edeceğim” diyor RAB, Seni kurtaran İsrail’in Kutsalı.

Yşa.41: 15 “İşte, seni dişli, keskin, yepyeni bir harman döveniyaptım. Harman edip ufalayacaksın dağları, Tepeleri samana çevireceksin.

Yşa.41: 16 Onları savurduğunda rüzgar alıp götürecek, Darmadağın edecek hepsini kasırga. Sense RAB’de sevinç bulacak, İsrail’in Kutsalı’yla övüneceksin.

Yşa.41: 17 “Düşkünlerle yoksullar su arıyor, ama yok. Dilleri kurumuş susuzluktan. Ben RAB, onları yanıtlayacağım, Ben, İsrail’in Tanrısı, onları bırakmayacağım.

Yşa.41: 18 Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar, Vadilerde su kaynakları yapacağım. Çölü havuza, Kurak toprağı pınara çevireceğim.

Yşa.41: 19 Çölü sedir, akasya, Mersin ve iğde ağaçlarına kavuşturacağım. Bozkıra çam, köknar Ve selviyi bir arada dikeceğim.

Yşa.41: 20 Öyle ki, insanlar görüp bilsinler, Hep birlikte düşünüp anlasınlar ki, Bütün bunları RAB’bin eli yapmış, İsrail’in Kutsalı yaratmıştır.”

Rab Putlara Karşı

Yşa.41: 21 “Davanızı sunun” diyor RAB, “Kanıtlarınızı ortaya koyun” diyor Yakup’un Kralı,

Yşa.41: 22 “Putlarınızı getirin de olacakları bildirsinler bize. Olup bitenleri bildirsinler ki düşünelim, Sonuçlarını bilelim. Ya da gelecekte olacakları duyursunlar bize.

Yşa.41: 23 Ey putlar, bundan sonra olacakları bize bildirin de, İlah olduğunuzu bilelim! Haydi bir iyilik ya da kötülük edin de, Hepimiz korkup dehşete düşelim.

Yşa.41: 24 Siz de yaptıklarınız da hiçten betersiniz, Sizi yeğleyen iğrençtir.

Yşa.41: 25 “Kuzeyden birini harekete geçirdim, geliyor, Gün doğusundan bana yakaran biri. Çömlekçinin balçığı çiğnediği gibi, Önderleri çamur gibi çiğneyecek ayağıyla.

Yşa.41: 26 Hanginiz bunu başlangıçtan bildirdi ki, bilelim, Kim önceden bildirdi ki, ‘Haklısın diyelim? Konuştuğunuzu bildiren de Duyuran da Duyan da olmadı hiç.

Yşa.41: 27 Siyon’a ilk, ‘İşte, geldiler diyen benim. Yeruşalim’e müjdeci gönderdim.

Yşa.41: 28 Bakıyorum, aralarında öğüt verebilecek kimse yok ki, Onlara danışayım, onlar da yanıtlasınlar.

Yşa.41: 29 Hepsi bomboş, yaptıkları da bir hiç. Halkın putları yalnızca yeldir, sıfırdır.”

Rab’bin Kulu

BÖLÜM 42

Yşa.42: 1 “İşte kendisine destek olduğum, Gönlümün hoşnut olduğu seçtiğim kulum! Ruhum’u onun üzerine koydum. Adaleti uluslara ulaştıracak.

Yşa.42: 2 Bağırıp çağırmayacak, Sokakta sesini yükseltmeyecek.

Yşa.42: 3 Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek. Adaleti sadakatle ulaştıracak.

Yşa.42: 4 Yeryüzünde adaleti sağlayana dek Umudunu, cesaretini yitirmeyecek. Kıyı halkları onun yasasına umut bağlayacak.”

Yşa.42: 5 Gökleri yaratıp geren, Yeryüzünü ve ürününü seren, Dünyadaki insanlara soluk, Orada yaşayanlara ruh veren RAB Tanrı diyor ki,

Yşa.42: 6 “Ben, RAB, seni doğrulukla çağırdım, Elinden tutacak, Seni koruyacağım. Seni halka antlaşma, Uluslara ışık yapacağım.

Yşa.42: 7 Öyle ki, kör gözleri açasın, Zindandaki tutsakları, Cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın.

Yşa.42: 8 “Ben RAB’bim, adım budur. Onurumu bir başkasına, Övgülerimi putlara bırakmam.

Yşa.42: 9 Bakın, önceden bildirdiklerim gerçekleşti. Şimdi de yenilerini bildiriyorum; Bunlar ortaya çıkmadan önce size duyuruyorum.”

Övgü İlahisi

Yşa.42: 10 Ey denizlere açılanlar ve denizlerdeki her şey, Kıyılar ve kıyı halkları, RAB'be yeni bir ilahi söyleyin, Dünyanın dört bucağından O'nu ezgilerle övün.

Yşa.42: 11 Bozkır ve bozkırdaki kentler, Kedar köylerinde yaşayan halk Sesini yükseltsin. Sela'da oturanlar sevinçle haykırsın, Bağırsın dağların doruklarından.

Yşa.42: 12 Hepsi RAB'bi onurlandırsın, Kıyı halkları O'nu övsün.

Yşa.42: 13 Yiğit gibi çıkagelecek RAB, Savaşçı gibi gayrete gelecek. Bağırıp savaş çığlığı atacak, Düşmanlarına üstünlüğünü gösterecek.

Rab'bin Yardım Sözü

Yşa.42: 14 "Uzun zamandır ses çıkarmadım, Sustum, kendimi tuttum. Ama şimdi feryat edeceğim doğuran kadın gibi, Nefesim tutulacak, kesik kesik soluyacağım.

Yşa.42: 15 Harap edeceğim dağları, tepeleri, Bütün Yşailliklerini kurutacağım. Irmakları adalara çevirip havuzları kurutacağım.

Yşa.42: 16 Körlere bilmedikleri yolda rehberlik edeceğim, Onlara kılavuz olacağım bilmedikleri yollarda, Karanlığı önlerinde ışığa, Engebeleri düzlüğe çevireceğim. Yerine getireceğim sözler bunlardır. Onlardan geri dönmem.

Yşa.42: 17 Oyma putlara güvenenler, Dökme putlara, 'İlahlarımız sizsiniz diyenlerse Geri döndürülüp büsbütün utandırılacaklar."

Kör, Sağır İsrail

Yşa.42: 18 "Ey sağırlar, işitin, Ey körler, bakın da görün!

Yşa.42: 19 Kulum kadar kör olan var mı? Gönderdiğim ulak kadar sağır olan var mı? Benimle barışık olan kadar, RAB'bin kulu kadar kör olan kim var?

Yşa.42: 20 Pek çok şey gördünüz, ama aldırmıyorsunuz, Kulaklarınız açık, ama işitmiyorsunuz."

Yşa.42: 21 Kendi doğruluğu uğruna Kutsal Yasa'yı Büyük ve yüce kılmak RAB'bi hoşnut etti.

Yşa.42: 22 Ama bu yağmalanmış, soyulmuş bir halktır. Hepsi deliklere, cezaevlerine kapatılmışlardır. Yağmalanmak için varlar, kurtaran yok. Soyulmak içinler, "Geri verin" diyen yok.

Yşa.42: 23 Hanginiz kulak verecek? Gelecekte kim can kulağıyla dinleyecek?

Yşa.42: 24 Yakup soyunun soyulmasına, İsrail'in yağmalanmasına kim olur verdi? Kendisine karşı günah işlediğimiz RAB değil mi? Çünkü O'nun yolunda yürümek istemediler, Yasasına kulak asmadılar.

Yşa.42: 25 Bu yüzden kızgın öfkesini, Savaşın şiddetini üzerlerine yağdırdı. Ama ateş çemberi içinde olduklarını farketmediler, Aldırmadılar kendilerini yakıp bitiren ateşe.

İsrail'in Tek Kurtarıcısı Rab

BÖLÜM 43

Yşa.43: 1 Ey Yakup soyu, seni yaratan, Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdi şöyle diyor: "Korkma, çünkü seni kurtardım, Seni adınla çağırdım, sen benimsin.

Yşa.43: 2 Suların içinden geçerken seninle olacağım, Irmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, Alevler seni yakmayacak.

Yşa.43: 3 Çünkü senin Tanrın, İsrail'in Kutsalı, Seni kurtaran RAB benim. Fidyen olarak Mısır'ı, Sana karşılık Kûş* ve Seva diyarlarını verdim.

Yşa.43: 4 Gözümde değerli ve saygın olduğun, Seni sevdiğim için, senin yerine insanlar, Canın karşılığında halklar vereceğim.

Yşa.43: 5 Korkma, çünkü seninleyim, Soyundan olanları doğudan getireceğim, Sizleri de batıdan toplayacağım.

Yşa.43: 6 "Kuzeye, 'Ver, güneye, 'Alıkoyma; Oğullarımı uzaktan, Kızlarımı dünyanın dört bucağından getir diyeceğim.

Yşa.43: 7 'Yüceliğim için yaratıp biçim verdiğim, Adımla çağrılan herkesi, Evet, oluşturduğum herkesi getirin diyeceğim."

Rab'bin Tanığı İsrail

Yşa.43: 8 Gözleri olduğu halde kör, Kulakları olduğu halde sağır olan halkı öne getir.

Yşa.43: 9 Bütün uluslar bir araya gelsin, halklar toplansın. İçlerinden hangisi bunları bildirebilir, Olup bitenleri bize duyurabilir? Tanıklarını çağırıp haklı olduklarını kanıtlasınlar, Ötekiler de duyup, "Doğrudur" desinler.

Yşa.43: 10 "Tanıklarım sizlersiniz" diyor RAB, "Seçtiğim kullar sizsiniz. Öyle ki

beni tanıyıp bana güvenesiniz, Benim O olduğumu anlayasınız. Benden önce bir tanrı olmadı, Benden sonra da olmayacak.

Yşa.43: 11 “Ben, yalnız ben RAB’bim, Benden başka kurtarıcı yoktur.

Yşa.43: 12 Ben bildirdim, ben kurtardım, ben duyurdum, Aranızdaki yabancı ilahlar değil. Tanıklarım sizsiniz” diyor RAB, “Tanrı benim,

Yşa.43: 13 Gün gün olalı ben O’yum. Elimden kimse kurtaramaz. Ben yaparım, kim engel olabilir?”

Babil’den Kurtuluş

Yşa.43: 14 Kurtarıcınız RAB, İsrail’in Kutsalı diyor ki, “Uğrunuza Babil üzerine bir ordu göndereceğim. Övündükleri gemilerle kaçan bütün Kildaniler’e* Boyun eğdireceğim.

Yşa.43: 15 Kutsalınız, İsrail’in Yaratıcısı, Kralınız RAB benim.”

Yşa.43: 16-17 Denizde geçit, azgın sularda yol açan, Atlarla savaş arabalarını, Yiğit savaşçıları ve orduyu Yola çıkaran RAB şöyle diyor: “Onlar yattı, kalkamaz oldu, Fitil gibi bastırılıp söndürüldüler.

Yşa.43: 18 “Olup bitenlerin üzerinde durmayın, Düşünmeyin eski olayları.

Yşa.43: 19 Bakın, yeni bir şey yapıyorum! Olmaya başladı bile, farketmiyor musunuz? Çölde yol, kurak topraklarda ırmaklar yapacağım.

Yşa.43: 20 Kır hayvanları, çakallarla baykuşlar beni yüceltecek. Çünkü seçtiğim halkın içmesi için çölde su, Kurak yerlerde ırmaklar sağladım.

Yşa.43: 21 Kendim için biçim verdiğim bu halk Bana ait olan övgüleri ilan edecek.”

İsrail’in Günahı

Yşa.43: 22 “Ne var ki, ey Yakup soyu, Yakardığın ben değildim, Benden usandın, ey İsrail.

Yşa.43: 23 Yakmalık sunu* için bana davar getirmediniz, Kurbanlarınızla beni onurlandırmadınız. Sizi sunularla uğraştırmadım, Günnük isteyerek sizi usandırmadım.

Yşa.43: 24 Benim için güzel kokulu kamış satın almadınız, Doyurmadınız beni kurbanlarınızın yağıyla. Tersine, beni günahlarınızla uğraştırdınız, Suçlarınızla usandırdınız.

Yşa.43: 25 Kendi uğruna suçlarınızı silen benim, evet benim, Günahlarınızı anmaz oldum.

Yşa.43: 26 “Geçmişi bana anımsatın, hesaplaşalım, Haklı çıkmak için davanızı anlatın.

Yşa.43: 27 İlk atanız günah işledi, Sözcüleriniz bana başkaldırdı.

Yşa.43: 28 Bu yüzden tapınak görevlilerini bayağılaştırdım; Yakup soyunu bütünüyle yıkıma, İsrail’i rezilliğe mahkûm ettim.”

Rab Tek Tanrı’dır

BÖLÜM 44

Yşa.44: 1 “Şimdi, ey kulum Yakup soyu, Seçtiğim İsrail halkı, dinle!

Yşa.44: 2 Seni yaratan, rahimde sana biçim veren, Sana yardım edecek olan RAB şöyle diyor: ‘Korkma, ey kulum Yakup soyu, Ey seçtiğim Yşaurun*fo*!D Not 44:2 “Dürüst” anlamına gelen “Yşaurun” İsrail halkına verilen bir addır.

Yşa.44: 3 “’Susamış toprağı sulayacak, Kurumuş toprakta dereler akıtacağım. Çocuklarının üzerine Ruhum’u dökecek, Soyunu kutsayacağım.

Yşa.44: 4 Akarsu kıyısında otlar arasında yükselen Kavaklar gibi boy atacaklar.

Yşa.44: 5 “Kimi, ‘Ben RAB’be aitim diyecek, Kimi Yakup adını alacak, Kimi de eline ‘RAB’be ait yazıp İsrail adını benimseyecek.”

Yşa.44: 6 RAB, İsrail’in Kralı ve Kurtarıcısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İlk ve son benim, Benden başka Tanrı yoktur.

Yşa.44: 7 Benim gibi olan var mı? Haber versin. Ezeli halkımı var ettiğimden beri olup bitenleri, Bundan sonra olacakları söyleyip sıralasın, Evet, gelecek olayları bildirsin!

Yşa.44: 8 Yılmayın, korkmayın! Size çok önceden beri söyleyip açıklamadım mı? Tanıklarım sizsiniz. Benden başka Tanrı var mı? Hayır, başka Kaya yok; Ben bir başkasını bilmiyorum.”

Putatapanlar Utanacak

Yşa.44: 9 Putlara biçim verenlerin hepsi boş insanlardır. Değer verdikleri nesneler hiçbir işe yaramaz. Putların tanıkları onlardır; Ne bir şey görür ne de bir şey bilirler. Bunun sonucunda utanç içinde kalacaklar.

Yşa.44: 10 Kim yararsız ilaha biçim vermek, Dökme put yapmak ister?

Yşa.44: 11 Bakın, bu putlarla uğraşanların hepsi utanacak. Onları yapanlar salt insan. Hepsi toplanıp yargılanmaya gelsin. Dehşete düşecek, utanacaklar birlikte.

Yşa.44: 12 Demirci aletini alır, Kömür ateşinde çalışır, Çekiçle demire biçim verir. Güçlü koluyla onu işler. Acıkır, güçsüz kalır, su içmeyince tükenir.

Yşa.44: 13 Marangoz iple ölçü alır, Tahtayı tebeşirle çizer. Raspayla tahtayı biçimlendirir, Pergelle işaretler, insan biçimi verir. İnsan güzelliğinde, Evde duracak bir put yapar.

Yşa.44: 14 İnsan kendisi için sedir ağaçları keser, Palamut, meşe ağaçları alır. Ormanda kendine bir ağaç seçer. Bir çam diker, ama ağacı büyüten yağmurdur.

Yşa.44: 15 Sonra ağaç odun olarak kullanılır. İnsan aldığı odunla hem ısınır, Hem tutuşturup ekmek pişirir, Hem de bir ilah yapıp tapınır. Yaptığı putun önünde yere kapanır.

Yşa.44: 16 Odunun bir kısmını yakar, Ateşinde et kızartıp karnını doyurur. Isınınca bir oh çeker, “Isındım, ateşin sıcaklığını duyuyorum” der.

Yşa.44: 17 Artakalan odundan kendine bir ilah, Oyma put yapar; Önünde yere kapanıp ona tapınır, “Beni kurtar, çünkü ilahım sensin” diye yakarır.

Yşa.44: 18 Böyleleri anlamaz, bilmez. Çünkü gözleri de zihinleri de öylesine kapalı ki, Görmez, anlamazlar.

Yşa.44: 19 Durup düşünmez, bilmez, Anlamazlar ki şöyle desinler: “Odunun bir kısmını yakıp Ateşinde ekmek pişirdim, et kızartıp yedim. Artakalanından iğrenç bir şey mi yapayım? Bir odun parçasının önünde yere mi kapanayım?”

Yşa.44: 20 Külle besleniyorlar. Aldanan yürekleri onları saptırıyor. Canlarını kurtaramaz, “Sağ elimdeki şu nesne aldatıcı değil mi?” diyemezler.

Rab Yaratıcı ve Kurtarıcıdır

Yşa.44: 21 “Ey Yakup soyu, ey İsrail, Söylediklerimi anımsayın, çünkü kulumsunuz. Size ben biçim verdim, kulumsunuz; Seni unutmam, ey İsrail.

Yşa.44: 22 İsyanlarınızı bulut gibi, Günahlarınızı sis gibi sildim. Bana dönün, çünkü sizi kurtardım.”

Yşa.44: 23 Sevinçle haykırın, ey gökler, Çünkü bunu RAB yaptı. Haykırın, ey yerin derinlikleri. Ey dağlar, ey orman, ormandaki her ağaç, Sevinç çığlıklarına katılın. Çünkü RAB Yakup soyunu kurtararak İsrail’de görkemini gösterdi.

Yşa.44: 24-28 Sizi kurtaran, Size rahimde biçim veren RAB diyor ki, “Her şeyi yaratan, Gökleri yalnız başına geren,Yeryüzünü tek başına seren, Sahte peygamberlerin belirtilerini boşa çıkaran, Falcılarla alay eden, Bilgeleri geri çeviren, Bilgilerini saçmalığa dönüştüren, Kulunun sözlerini yerine getiren, Ulaklarının peygamberlik sözlerini gerçekleştiren, Yeruşalim için, ‘İçinde oturulacak, Yahuda kentleri için, ‘Yeniden kurulacak, Yıkıntılarını onaracağım diyen; Engine, ‘Kuru! Sularını kurutacağım diyen, Koreş için, ‘O çobanımdır, Her istediğimi yerine getirecek, Yeruşalim için, ‘Yeniden kurulacak, Tapınak için, ‘Temeli atılacak diyen RAB benim.”

Rab Pers Kralı Koreş’i Seçiyor

BÖLÜM 45

Yşa.45: 1 RAB meshettiği* kişiye, Sağ elinden tuttuğu Koreş’e sesleniyor. Uluslara onun önünde baş eğdirecek, Kralları silahsızlandıracak*fö*, Bir daha kapanmayacak kapılar açacak. Ona şöyle diyor:D Not 45:1 “Silahsızlandıracak”: İbranice “Kuşağını çözecek”.

Yşa.45: 2 “Senin önünsıra gidip Dağları düzleyecek, Tunç* kapıları kırıp Demir sürgülerini parçalayacağım.

Yşa.45: 3 Seni adınla çağıranın Ben RAB, İsrail’in Tanrısı olduğumu anlayasın diye Karanlıkta kalmış hazineleri, Gizli yerlerde saklı zenginlikleri sana vereceğim.

Yşa.45: 4 Sen beni tanımadığın halde Kulum Yakup soyu ve seçtiğim İsrail uğruna Seni adınla çağırıp onurlu bir unvan vereceğim.

Yşa.45: 5 RAB benim, başkası yok, Benden başka Tanrı yok. Beni tanımadığın halde seni güçlü kılacağım.

Yşa.45: 6 Öyle ki, doğudan batıya dek Benden başkası olmadığını herkes bilsin. RAB benim, başkası yok.

Yşa.45: 7 Işığı biçimlendiren, karanlığı yapan, Esenliği ve felaketi yaratan, Bütün bunları yapan RAB benim.

Yşa.45: 8 Ey gökler, yukarıdan doğruluk damlatın, Ey bulutlar, doğruluk yağdırın. Toprak yarılsın, kurtuluş meyvesi versin, Onunla birlikte doğruluk yetiştirsin. Bunları yaratan RAB benim.”

Her Şeyi Yaratan Tanrı

Yşa.45: 9 Kendine biçim verenle çekişenin vay haline! Kil, topraktan yapılmış çömlek parçası, Kendisine biçim verene, “Ne yapıyorsun? Yarattığın nesnenin tutacağı yok” diyebilir mi?

Yşa.45: 10 Babasına, “Dünyaya ne getirdin?” Ya da annesine, “Ne biçim şey doğurdun?” Diyenin vay haline!

Yşa.45: 11 İsrail’in Kutsalı, Ona biçim veren RAB diyor ki, “Çocuklarımın geleceği hakkında beni sorgulayabilir, Ellerimin yapıtları hakkında bana buyruk verebilir misiniz?

Yşa.45: 12 Dünyayı ben yaptım, Üzerindeki insanı ben yarattım. Benim ellerim gerdi gökleri, Bütün gök cisimleri benim buyruğumda.

Yşa.45: 13 Koreş’i doğrulukla harekete geçirecek, Yollarını düzleyeceğim. Kentimi o onaracak, Sürgünlerimi ücret ya da ödül almadan o özgür kılacak.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Yşa.45: 14 RAB diyor ki, “Mısır’ın ürettikleri, Kûş’un* ticaret gelirleri Ve uzun boylu Sevalılar size gelecek, sizin olacak. Zincire vurulmuş olarak ardınızsıra yürüyecekler. Önünüzde yere kapanıp yalvaracaklar: ‘Tanrı yalnız sizinledir, Başkası, başka Tanrı yok.”

Yşa.45: 15 Gerçekten sen kendini gizleyen bir Tanrı’sın, Ey İsrail’in Tanrısı, ey Kurtarıcı!

Yşa.45: 16 Put yapanların hepsi utandırılacak, rezil olacak. Utanç içinde uzaklaşacaklar.

Yşa.45: 17 Ama İsrail RAB tarafından kurtarılacak, Sonsuza dek sürecek kurtuluşu. Çağlar boyunca utandırılmayacak, Asla rezil olmayacak.

Yşa.45: 18 Çünkü gökleri yaratan RAB, Dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren, Üzerinde yaşanmasın diye değil, yaşansın diye Biçimlendiren RAB -Tanrı O’dur- şöyle diyor: “RAB benim, başkası yok.

Yşa.45: 19 Ben gizlide, Karanlıklar ülkesinin bir köşesinde konuşmadım. Yakup soyuna, ‘Beni olmayacak yerlerde*fp* arayın demedim. Doğru olanı söyleyen, adil olanı bildiren RAB benim.”D Not 45:19 “Olmayacak yerlerde” ya da “Boşuna”.

Tanrı ve Babil’in Putları

Yşa.45: 20 “Ey sizler, uluslardan kaçıp kurtulanlar, Toplanıp gelin, birlikte yaklaşın! Tahtadan oyma putlar taşıyan, Kurtaramayan ilahlara yakaranlar bilgisizdir.

Yşa.45: 21 Konuşun, davanızı sunun, Birbirinize danışın. Bunları çok önceden duyurup bildiren kim? Ben RAB, bildirmedim mi? Benden başka Tanrı yok, adil Tanrı ve Kurtarıcı benim. Yok benden başkası.

Yşa.45: 22 “Ey dünyanın dört bucağındakiler, Bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok.

Yşa.45: 23 Kendi üzerime ant içtim, Ağzımdan çıkan söz doğrudur, boşa çıkmaz: Her diz önümde çökecek, Her dil bana ant içecek.

Yşa.45: 24 “Benim için şöyle diyecekler: ‘Doğruluk ve güç yalnız RAB’dedir, İnsanlar O’na gelecek. RAB’be öfkelenenlerin hepsi utandırılacak.

Yşa.45: 25 Ama bütün İsrail soyu RAB tarafından aklanacak, O’nunla övünecek.

BÖLÜM 46

Yşa.46: 1 “İlah Bel diz çökmüş, ilah Nebo sinmiş, Putları hayvanlara, öküzlere yüklenmiş gidiyor. Taşınan bu nesneleriniz ağırlık, Yorgun hayvana yük oldu.

Yşa.46: 2 Birlikte sinmiş, diz çökmüşler, Putlarını yük olmaktan kurtaramıyorlar. Sürgüne gidecek onlar.

Yşa.46: 3 “Ey Yakup soyu, İsrail’in sağ kalanları, Doğdunuz doğalı yüklendiğim, Rahimden çıktınız çıkalı taşıdığım sizler, Dinleyin beni:

Yşa.46: 4 Siz yaşlanıncaya dek ben O’yum; Saçlarınız ağarıncaya dek Ben yükleneceğim sizi. Sizi ben yarattım, ben taşıyacağım, Evet, sizi ben yüklenecek, ben kurtaracağım.

Yşa.46: 5 “Beni kime benzetecek, Kime denk tutacaksınız? Kiminle karşılaştıracaksınız ki, benzer olalım?

Yşa.46: 6 Kimisi bol keseden harcadığı altından, Terazide tarttığı gümüşten Ücret karşılığında kuyumcuya ilah yaptırır, Önünde yere kapanıp tapınır.

Yşa.46: 7 Onu omuzlayıp taşır, yerine koyar. Öylece durur put, yerinden kımıldamaz. Kendisine yakarana yanıt veremez, Onu sıkıntısından kurtaramaz.

Yşa.46: 8 “Bunu anımsayın, ey başkaldıranlar, Adam olun, aklınızdan çıkarmayın!

Yşa.46: 9 Çok önceden beri olup bitenleri anımsayın. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. Tanrı benim, benzerim yok.

Yşa.46: 10 Sonu ta başlangıçtan, Henüz olmamış olayları çok önceden bildiren, ‘Tasarım gerçekleşecek, İstediğim her şeyi yapacağım diyen benim.

Yşa.46: 11 Doğudan yırtıcı kuşu, Uzak bir ülkeden Tasarımı gerçekleştirecek adamı çağıran benim. Evet, bunları söyledim, Kesinlikle yerine getirecek,

Tasarladığımı yapacağım mutlaka.

Yşa.46: 12 “Ey dikbaşlılar, doğruluktan uzak olanlar, Dinleyin beni!

Yşa.46: 13 Zaferim yaklaştı, uzak değil; Kurtarışım gecikmeyecek. Güzelliğim olan İsrail için Siyon’u kurtaracağım.”

Babil’in Düşüşü

BÖLÜM 47

Yşa.47: 1 “Ey Babil, erden kız, İn aşağı, toprağa otur. Ey Kildani* kızı, Tahtın yok artık, yere otur. Bundan böyle, ‘Nazik, narin demeyecekler sana.

Yşa.47: 2 Bir çift değirmen taşı al da un öğüt, Çıkar peçeni, kaldır eteğini. Baldırını aç, ırmaklardan geç.

Yşa.47: 3 Çıplaklığın sergilenecek, mahrem yerlerin görünecek. Öç alacağım, kimseyi esirgemeyeceğim.”

Yşa.47: 4 Bizim kurtarıcımız İsrail’in Kutsalı’dır. O’nun adı “Her Şeye Egemen RAB’dir!”

Yşa.47: 5 RAB diyor ki, “Ey Kildani kızı, Karanlığa çekilip sessizce otur. Çünkü bundan böyle ‘Ülkeler kraliçesi demeyecekler sana.

Yşa.47: 6 Halkıma öfkelenmiş, Mirasım olduğu halde onu bayağılaştırıp Eline teslim etmiştim. Ama sen onlara acımadın, Yaşlılara bile çok ağır bir boyunduruk yükledin.

Yşa.47: 7 ‘Sonsuza dek kraliçe olacağım diye düşünüyordun, Bunları aklına getirmedin, sonuçlarını düşünmedin.

Yşa.47: 8 “Ey şimdi güvenlikte yaşayan zevk düşkünü, İçinden, ‘Kraliçe benim, başkası yok; Hiç dul kalmayacak, Evlat acısı görmeyeceğim diyorsun. Dinle şimdi:

Yşa.47: 9 Bir gün içinde ikisi birden başına gelecek: Çok sayıda büyüye, etkili muskalarına karşın Hem dul kalacak, Hem evlat acısını alabildiğine yaşayacaksın.

Yşa.47: 10 “Kötülüğüne güvendin,’Beni gören yok diye düşündün.Bilgin ve bilgeliğin seni saptırdı.İçinden, ‘Kraliçe benim, başkası yok diyordun.

Yşa.47: 11 Ne var ki, felakete uğrayacaksın. Onu durduracak büyü yok elinde, Başına gelecek belayı önleyemeyeceksin. Üzerine ansızın hiç beklemediğin bir yıkım gelecek.

Yşa.47: 12 Gençliğinden beri emek verdiğin Muskalarına, çok sayıda büyüye devam et; Belki yararını görür, Kimilerini titretirsin.

Yşa.47: 13 Aldığın öğütlerin çokluğu Seni tüketti. Yıldız falcıların, yıldızbilimcilerin, Ay başlarında ne olacağını bildirenlerin, Şimdi kalksınlar da Başına geleceklerden seni kurtarsınlar.

Yşa.47: 14 “Bak, hepsi anızdan farksız, Ateş yakacak onları. Canlarını alevden kurtaramayacaklar. Ne ısınmak için kor, Ne de karşısında oturulacak ateş olacak.

Yşa.47: 15 Emek verdiğin adamlar böyle olacak. Gençliğinden beri alışveriş ettiğin herkes Kendi yoluna gidecek, Seni kurtaran olmayacak.”

İsrail’in İnatçılığı

BÖLÜM 48

Yşa.48: 1 “Dinle, ey Yakup soyu! İsrail adıyla anılan, Yahuda soyundan gelen, RAB’bin adıyla ant içen sizler, İsrail’in Tanrısı’na yakarır, Ama bunu doğrulukla, içtenlikle yapmazsınız.

Yşa.48: 2 Kutsal kentli* olduğunuzu, İsrail’in Tanrısı’na dayandığınızı ileri sürersiniz. O’nun adı Her Şeye Egemen RAB’dir.

Yşa.48: 3 Olup bitenleri çok önceden bildirdim, Ağzımı açıp duyurdum. Ansızın yaptım ve gerçekleştiler.

Yşa.48: 4 İnatçı olduğunuzu, Tunç* alınlı, demir boyunlu olduğunuzu bildiğim için

Yşa.48: 5 Bunları size çok önceden bildirdim, Olmadan önce duyurdum. Yoksa, ‘Bunları yapan putlarımızdır, Olmalarını buyuran Oyma ve dökme putlarımızdır derdiniz.

Yşa.48: 6 Bunları duydunuz, hepsini inceleyin. Peki, kabul etmeyecek misiniz? Şimdiden size yeni şeyler, Bilmediğiniz gizli şeyler açıklayacağım.

Yşa.48: 7 Bunlar şimdi yaratılıyor, Geçmişte değil; Bugüne kadar duymadınız, Yoksa, ‘Bunları biliyorduk derdiniz.

Yşa.48: 8 Ne duydunuz, ne de anladınız, Öteden beri kulaklarınız tıkalı. Ne denli hain olduğunuzu biliyorum, Doğuştan isyankâr olduğunuz biliniyor.

Yşa.48: 9 Adım uğruna öfkemi geciktiriyorum. Ünümden ötürü kendimi tutuyorum, Yoksa sizi yok ederdim.

Yşa.48: 10 Bakın, gümüşü arıtır gibi olmasa da sizleri arıttım, Sıkıntı ocağında denedim.

Yşa.48: 11 Bunu kendim için, evet, kendim için yapıyorum. Adımı bayağılaştırmanızı nasıl hoş görebilirim? Bana ait olan onuru başkasına vermem."

İsrail Kurtulacak

Yşa.48: 12 "Ey Yakup soyu, çağırdığım İsrail, beni dinle: Ben O'yum; ilk Ben'im, son da Ben'im.

Yşa.48: 13 Yeryüzünün temelini elimle attım, Gökleri sağ elim gerdi. Onları çağırdığımda Birlikte önümde dikilirler.

Yşa.48: 14 "Toplanıp dinleyin hepiniz: Putlardan hangisi bunları önceden bildirebildi? RAB'bin sevdiği kişi O'nun Babil'e karşı tasarladığını yerine getirecek. Gücünü Kildaniler'e* karşı kullanacak.

Yşa.48: 15 Ben, evet, ben söyledim, onu ben çağırdım, Onu getirdim, görevini başaracak.

Yşa.48: 16 "Yaklaşın bana, dinleyin söyleyeceklerimi: Başlangıçtan beri açıkça konuştum, O zamandan bu yana oradayım." Egemen RAB şimdi beni ve Ruhu'nu gönderiyor.

Yşa.48: 17 Sizleri kurtaran İsrail'in Kutsalı RAB diyor ki, "Yararlı olanı size öğreten, Gitmeniz gereken yolda sizi yürüten Tanrınız RAB benim.

Yşa.48: 18 "Keşke buyruklarıma dikkat etseydiniz! O zaman esenliğiniz ırmak gibi, Doğruluğunuz denizin dalgaları gibi olurdu.

Yşa.48: 19 Soyunuz kum gibi, Torunlarınız kum taneleri gibi olurdu. Adları ne unutulur, Ne de huzurumdan yok olurdu."

Yşa.48: 20 Babil'den çıkın, Kildaniler'den kaçın, Sevinç çığlıklarıyla ilan edin bunu, Haberini duyurun, dünyanın dört bucağına yayın. "RAB, kulu Yakup'un soyunu kurtardı" deyin.

Yşa.48: 21 Onları çöllerden geçirirken susuzluk çekmediler, Onlar için sular akıttı kayadan, Kayayı yardı, sular fışkırdı.

Yşa.48: 22 "Kötülere esenlik yoktur" diyor RAB.

Rab'bin Kulunun Görevi

BÖLÜM 49

Yşa.49: 1 Ey kıyı halkları, işitin beni, Uzaktaki halklar, iyi dinleyin. RAB beni ana rahmindeyken çağırdı, Annemin karnındayken adımı koydu.

Yşa.49: 2 Ağzımı keskin kılıç yaptı, Elinin gölgesinde gizledi beni. Beni keskin bir ok yaptı, Kendi ok kılıfına sakladı.

Yşa.49: 3 Bana, “Kulumsun, ey İsrail, Görkemimi senin aracılığınla göstereceğim” dedi.

Yşa.49: 4 Ama ben, “Boşuna emek verdim” dedim, “Gücümü boş yere, bir hiç için tükettim. RAB yine de hakkımı savunur, Tanrım yaptıklarımın karşılığını verir.”

Yşa.49: 5 Kulu olmam için, Yakup soyunu kendisine geri getirmem, İsrail’i önünde toplamam için Rahimde beni biçimlendiren RAB şimdi şöyle diyor:
-O’nun gözünde onurluyum, Tanrım bana güç kaynağı oldu.-

Yşa.49: 6 “Yakup’un oymaklarını canlandırmak, Sağ kalan İsrailliler’i geri getirmek için Kulum olman yeterli değil. Seni uluslara ışık yapacağım. Öyle ki, kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın.”

Yşa.49: 7 İnsanların hor gördüğüne, Ulusların iğrendiğine, Egemenlerin kulu olana İsrail’in Kurtarıcısı ve Kutsalı RAB diyor ki, “Seni seçmiş olan İsrail’in Kutsalı sadık RAB’den ötürü Krallar seni görünce ayağa kalkacak, Önderler yere kapanacak.”

İsrail’in Rab’be Dönüşü

Yşa.49: 8 RAB şöyle diyor: “Lütuf zamanında seni yanıtlayacağım, Kurtuluş günü sana yardım edecek, Seni koruyacağım. Seni halka antlaşma olarak vereceğim. Öyle ki, yıkık ülkeyi yeniden kurasın, Mülk olarak yeni sahiplerine veresin.

Yşa.49: 9 Tutsaklara, ‘Çıkın, Karanlıktakilere, ‘Dışarı çıkın diyeceksin. Yol boyunca beslenecek, Her çıplak tepede otlak bulacaklar.

Yşa.49: 10 Acıkmayacak, susamayacaklar, Kavurucu sıcak ve güneş çarpmayacak onları. Çünkü onlara merhamet eden kendilerine yol gösterecek Ve onları pınarlara götürecek.

Yşa.49: 11 Bütün dağlarımı yola dönüştüreceğim, Anayollarım yükseltilecek.

Yşa.49: 12 İşte halkım ta uzaklardan, Kimi kuzeyden, kimi batıdan, kimi de Sinim’den*fr* gelecek.”D Not 49:12 “Sinim”: Mısır’daki Asvan bölgesi olduğu sanılıyor.

Yşa.49: 13 Ey gökler, sevinçle haykırın, Neşeyle coş, ey yeryüzü! Ey dağlar, sevinç çığlıklarına katılın, Çünkü RAB halkını avutacak, Ezilene merhamet gösterecek.

Yşa.49: 14 Oysa Siyon, “RAB beni terk etti, Rab beni unuttu” diyordu.

Yşa.49: 15 Ama RAB, “Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi?” diyor, “Rahminden çıkan çocuktan sevecenliği esirger mi? Kadın unutabilir, Ama ben seni asla unutmam.

Yşa.49: 16 Bak, adını avuçlarıma kazıdım, Duvarlarını gözlüyorum sürekli.

Yşa.49: 17 Oğulların koşar adım geliyor, Seni yıkıp viran edenlerse çıkıp gidecek.

Yşa.49: 18 Başını kaldır da çevrene bir bak: Hepsi toplanmış sana geliyor. Ben RAB, varlığım hakkı için diyorum ki, Onların hepsi senin süsün olacak, Bir gelin gibi takınacaksın onları.

Yşa.49: 19 “Çünkü yıkılmış, viraneye dönmüştün, Ülken yerle bir olmuştu. Ama şimdi halkına dar geleceksin, Seni harap etmiş olanlar senden uzak duracaklar.

Yşa.49: 20 Yitirdiğini sandığın çocuklarının sesini yine duyacaksın: ‘Burası bize dar geliyor, Yaşayacak bir yer ver bize diyecekler.

Yşa.49: 21 O zaman içinden, ‘Kim doğurdu bunları bana? diyeceksin, ‘Çocuklarımı yitirmiştim, doğuramıyordum. Sürgüne gönderilmiş, dışlanmıştım. Öyleyse bunları kim büyüttü? Yapayalnız kalmıştım, Nereden çıkıp geldi bunlar?”

Yşa.49: 22 Egemen RAB diyor ki, “Bakın, uluslara elimle işaret verdiğimde, Sancağımı yükselttiğimde halklara, Senin oğullarını kucaklarında getirecek, Kızlarını omuzlarında taşıyacaklar.

Yşa.49: 23 Krallar size babalık, Prensesler sütannelik yapacak, Yüzüstü yere kapanıp Ayaklarının tozunu yalayacaklar. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. Bana umut bağlayan utandırılmayacak.”

Yşa.49: 24 Güçlünün ganimeti elinden alınabilir mi? Zorbanın*fs* elindeki tutsak kurtulabilir mi?D Not 49:24 Kumran, Süryanice, Vulgata “Zorbanın”, Masoretik metin”Doğru olanın” (bkz. 25. ayet).

Yşa.49: 25 Ama RAB diyor ki, “Evet, güçlünün elindeki tutsaklar alınacak, Zorbanın aldığı ganimet de kurtarılacak. Seninle çekişenle ben çekişeceğim, Senin çocuklarını ben kurtaracağım.

Yşa.49: 26 Sana zulmedenlere kendi etlerini yedireceğim, Tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar. Böylece bütün insanlar bilecek ki Seni kurtaran RAB benim; Kurtarıcın, Yakup'un Güçlüsü benim."

İsrail'in Günahı

BÖLÜM 50

Yşa.50: 1 RAB şöyle diyor: "Boşadığım annenizin boşanma belgesi nerede? Hangi alacaklıma sattım sizi? Suçlarınız yüzünden satıldınız, Anneniz isyanlarınız yüzünden dışlandı.

Yşa.50: 2 Geldiğimde neden kimse yoktu, Çağırdığımda niçin yanıt veren olmadı? Sizi kurtaramayacak kadar kısa mı elim, Ya da gücüm yok mu sizi özgür kılmaya? Azarlayarak denizi kurutur, Irmakları çöle çeviririm. Su kalmayınca balıklar ölür ve kokar.

Yşa.50: 3 Göklere karalar giydirir, Çul ederim onların örtüsünü."

Kulun Söz Dinleyişi

Yşa.50: 4 Yorgunlara sözle destek olmayı bileyim diye Egemen RAB bana eğitilmişlerin dilini verdi. Eğitilenler gibi dinleyeyim diye kulağımı uyandırır her sabah.

Yşa.50: 5 Egemen RAB kulağımı açtı, Karşı koymadım, geri çekilmedim.

Yşa.50: 6 Bana vuranlara sırtımı açtım, Yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara. Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim.

Yşa.50: 7 Egemen RAB bana yardım ettiği için Utanç duymam. Kararımdan dönmem*fş*, Utandırılmayacağımı bilirim.D Not 50:7 "Kararımdan dönmem": İbranice "Yüzümü çakmaktaşı gibiettim".

Yşa.50: 8 Beni haklı çıkaran yakınımda. Benden davacı olan kim, yüzleşelim, Kimdir hasmım, karşıma çıksın.

Yşa.50: 9 Bana yardım eden Egemen RAB'dir, Kim suçlu çıkaracak beni? Onların hepsi giysi gibi eskiyecek, Tümünü güve yiyip bitirecek.

Yşa.50: 10 Aranızda RAB'den korkan, Kulunun sözünü dinleyen kim var? Karanlıkta yürüyen, ışığı olmayan, RAB'bin adına güvensin, Tanrısı'na dayansın.

Yşa.50: 11 Ama ateş yakan, Alevli oklar kuşanan sizler, hepiniz, Ateşinizin aydınlığında, Tutuşturduğunuz alevli okların arasında yürüyün. Benden alacağınız şudur: Azap içinde yatacaksınız.

Rab Siyon'u Avutuyor

BÖLÜM 51

Yşa.51: 1 "Doğruluğun ardından giden, RAB'be yönelen sizler, beni dinleyin: Yontulduğunuz kayaya, Çıkarıldığınız taş ocağına bakın.

Yşa.51: 2 Atanız İbrahim'e, sizi doğuran Sara'ya bakın. Çağırdığımda tek kişiydi İbrahim, Ama ben onu kutsayıp çoğalttım."

Yşa.51: 3 RAB Siyon'u ve bütün yıkıntılarını avutacak. Siyon çölünü Aden'e, bozkırı RAB'bin bahçesine döndürecek. Orada coşku, sevinç, Şükran ve ezgi olacak.

Yşa.51: 4 "Beni dinle, ey halkım, Bana kulak ver, ey ulusum! Yasa benden çıkacak, Halklara ışık olarak adaletimi yerleştireceğim.

Yşa.51: 5 Zaferim yaklaştı, Kurtarışım ortaya çıktı. Halkları gücümle yöneteceğim. Kıyı halkları bana umut bağladı, Umutla gücümü bekliyorlar.

Yşa.51: 6 Başınızı kaldırıp göklere bakın, Aşağıya, yeryüzüne bakın. Çünkü bu gökler duman gibi dağılacak, Giysi gibi eskiyecek yeryüzü; Üzerinde yaşayanlar sinek gibi ölecek. Ama benim kurtarışım sonsuz olacak, Ardı kesilmeyecek zaferimin.

Yşa.51: 7 "Ey sizler, doğru olanı bilenler, Yasamı yüreğinde taşıyan halk, dinleyin beni! İnsanların aşağılamalarından korkmayın, Yılmayın sövgülerinden.

Yşa.51: 8 Güvenin yediği giysi gibi, Kurtçuğun yediği yapağı gibi yitecekler. Oysa zaferim sonsuza dek kalacak, Kurtarışım kuşaklar boyu sürecek."

Yşa.51: 9 Uyan, ey RAB'bin gücü, uyan, kudreti kuşan! Eski günlerde, önceki kuşaklar döneminde olduğu gibi uyan! Rahav'ı*ft* parçalayan, Deniz canavarının bedenini deşen sen değil miydin?D Not 51:9 "Rahav", yani "Mısır" (bkz. 30:7).

Yşa.51: 10 Denizi, engin suların derinliklerini kurutan, Kurtulanların geçmesi için Denizin derinliklerini yola çeviren sen değil miydin?

Yşa.51: 11 RAB'bin kurtardıkları dönecek, Sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar. Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak. Onların olacak coşku ve sevinç, Üzüntü ve inilti kaçacak.

Yşa.51: 12 RAB diyor ki, "Sizi avutan benim, evet benim. Siz kimsiniz ki, ölümlü insandan, Ottan farksız insanoğlundan korkarsınız?

Yşa.51: 13 Sizi yaratan, gökleri geren, Dünyanın temellerini atan RAB'bi Nasıl olur da unutursunuz? Sizi yok etmeye hazırlanan zalimin öfkesinden Neden gün boyu yılıp duruyorsunuz? Hani nerede zalimin gazabı?

Yşa.51: 14 Zincire vurulmuş tutsaklar Çok yakında özgürlüğe kavuşacak. Ölüm çukuruna inmeyecek, Aç kalmayacaklar.

Yşa.51: 15 Tanrınız RAB benim. Dalgalar gürlesin diye denizi çalkalayan benim." O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir!

Yşa.51: 16 "Sözlerimi ağzına koydum, Seni elimin gölgesiyle örttüm; Gökleri yerleştirmen, Yeryüzünün temellerini atman Ve Siyon'a, 'Halkım sensin demen için..."

Rab'bin Gazap Kâsesi

Yşa.51: 17 Uyan, ey Yeruşalim, uyan, kalk ayağa! Sen ki, RAB'bin gazap kâsesini* O'nun elinden içtin. Tamamını içtin sersemleten kâsenin.

Yşa.51: 18 Doğurduğun bunca oğuldan sana yol gösteren yok, Elinden tutan da yok büyüttüğün bunca oğuldan.

Yşa.51: 19 Başına çifte felaket geldi, kim başsağlığı dileyecek? Yıkım ve kırım, kıtlık ve kılıç. Nasıl avutayım seni?

Yşa.51: 20 Oğulların baygın, ağa düşmüş ahular gibi Her sokak başında yatıyor. RAB'bin öfkesine de Tanrın'ın azarlayışına da doymuşlar.

Yşa.51: 21 Bu nedenle, ey ezilmiş Yeruşalim, Şarapsız sarhoş olmuş halk, şunu dinle!

Yşa.51: 22 Egemenin RAB, kendi halkını savunan Tanrın diyor ki, "Seni sersemleten kâseyi, gazabımın kâsesini Elinden aldım. Bir daha asla içmeyeceksin ondan.

Yşa.51: 23 Onu sana eziyet edenlerin eline vereceğim; Onlar ki sana, 'Yere yat da Üzerinden geçelim dediklerinde, Sırtını toprak, yol ettin."

Tanrımız'ın Egemenliği

BÖLÜM 52

Yşa.52: 1 Uyan, ey Siyon, uyan, kudretini kuşan. Ey Yeruşalim, kutsal kent, güzel giysilerini giy. Çünkü sünnetsizlerle* murdarlar* Kapılarından asla içeri girmeyecek artık.

Yşa.52: 2 Üzerindeki tozu silk! Kalk, ey Yeruşalim, tahtına otur, Boynundaki

zinciri çöz, Ey Siyon, tutsak kız.

Yşa.52: 3 RAB diyor ki, “Karşılıksız satılmıştınız, Parasız kurtulacaksınız.”

Yşa.52: 4 Egemen RAB diyor ki, “Halkım gurbette yaşamak için önce Mısır’a inmişti. Şimdi de Asurlular onları ezdi.

Yşa.52: 5 Halkım boş yere alınıp götürüldü, Benim burayla ne ilgim kaldı?” diyor RAB, “Yöneticileri feryat ediyor, Adıma günboyu sövülüyor” diyor RAB.

Yşa.52: 6 “Bundan ötürü halkım adımı bilecek, O gün, ‘İşte ben diyenin ben olduğumu anlayacak.”

Yşa.52: 7 Dağları aşıp gelen müjdecinin ayakları ne güzeldir! O müjdeci ki, esenlik duyuruyor. İyilik müjdesi getiriyor, kurtuluş haberi veriyor. Siyon halkına, “Tanrınız egemenlik sürüyor!” diye ilan ediyor.

Yşa.52: 8 Dinleyin! Bekçileriniz seslerini yükseltiyor, Hep birlikte sevinçle haykırıyorlar. Çünkü RAB’bin Siyon’a dönüşünü gözleriyle görmekteler!

Yşa.52: 9 Ey Yeruşalim yıkıntıları, Hep birlikte sevinçle haykırıp bağırın! Çünkü RAB halkını avuttu, Yeruşalim’i kurtardı.

Yşa.52: 10 Bütün ulusların gözü önünde Kutsal kolunu sıvadı, Dünyanın dört bucağı Tanrımız’ın kurtarışını görecek.

Yşa.52: 11 Çekilin, çekilin, oradan çıkın, Murdara dokunmayın. Oradan çıkıp temizlenin, Ey RAB’be tapınma araçlarını taşıyan sizler!

Yşa.52: 12 Aceleyle çıkmayacak, Kaçıp gitmeyeceksiniz; Çünkü RAB önünüzden gidecek, İsrail’in Tanrısı artçınız olacak.

Kulun Acı Çekmesi ve Yücelmesi

Yşa.52: 13 Bakın, kulum başarılı olacak; Üstün olacak, el üstünde tutulup alabildiğine yüceltilecek.

Yşa.52: 14 Birçokları onun karşısında dehşete düşüyor; Biçimi, görünüşü öyle bozuldu ki, İnsana benzer yanı kalmadı;

Yşa.52: 15 Pek çok ulus ona şaşacak, Onun önünde kralların ağızları kapanacak. Çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecek, Duymadıklarını anlayacaklar.

BÖLÜM 53

Yşa.53: 1 Verdiğimiz habere kim inandı? RAB’bin gücü kime açıklandı?

Yşa.53: 2 O RAB'bin önünde bir fidan gibi, Kurak yerdeki kök gibi büyüdü. Bakılacak biçimden, güzellikten yoksundu. Gönlümüzü çeken bir görünüşü de yoktu.

Yşa.53: 3 İnsanlarca hor görüldü, Yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı. İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü, Ona değer vermedik.

Yşa.53: 4 Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, Acılarımızı o yüklendi. Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, Vurulup ezildiğini sandık.

Yşa.53: 5 Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.

Yşa.53: 6 Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.

Yşa.53: 7 O baskı görüp eziyet çektiyse de Ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi Açmadı ağzını.

Yşa.53: 8 Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü. Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden Yaşayanlar diyarından atıldı. Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu?

Yşa.53: 9 Şiddete başvurmadığı, Ağzından hileli söz çıkmadığı halde, Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, Ama öldüğünde zenginin yanındaydı.

Yşa.53: 10 Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, Acı çekmesini istedi. Canını suç sunusu* olarak sunarsa Soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak. RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.

Yşa.53: 11 Canını feda ettiği için Gördükleriyle*fu* hoşnut olacak. RAB'bin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarınıaklayacak. Çünkü onların suçlarını o üstlendi.D Not 53:11 "Gördükleriyle": Septuaginta, Kumran "Işığı görünce".

Yşa.53: 12 Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim, Ganimeti güçlülerle paylaşacak. Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, Başkaldıranlar için de yalvardı.

İsrail'in Kurtuluşu

BÖLÜM 54

Yşa.54: 1 "Çocuk doğurmayan ey kısır kadın, Sevinç çığlıkları at; Ey doğum ağrısı nedir bilmeyen sen, Sevinçle haykır, bağır. Çünkü terk edilmiş kadının,

Evli kadından daha çok çocuğu olacaktır” diyor RAB.

Yşa.54: 2 “Çadırının alanını genişlet, Perdelerini uzat, çekinme. Gergi iplerini de uzat, kazıklarını sağlamlaştır.

Yşa.54: 3 Çünkü sağa sola yayılacaksın, Soyundan gelenler ulusları mülk edinecek, Issız kentlere yerleşecek.

Yşa.54: 4 “Korkma, ayıplanmayacaksın,Utanma, aşağılanmayacaksın. Unutacaksın gençliğinde yaşadığın utancı,Dulluk ayıbını artık anmayacaksın.

Yşa.54: 5 Çünkü kocan, seni yaratandır.O’nun adı Her Şeye Egemen RAB’dir,İsrail’in Kutsalı’dır seni kurtaran.O’na bütün dünyanın Tanrısı denir.”

Yşa.54: 6 Tanrın diyor ki, “RAB seni terk edilmiş, Ruhu kederli bir kadın, Genç yaşta evlenip sonra dışlanmış Bir kadın olarak çağırıyor:

Yşa.54: 7 ‘Bir an için seni terk ettim, Ama büyük sevecenlikle geri getireceğim.

Yşa.54: 8 Bir anlık taşkın öfkeyle senden yüz çevirmiştim, Ama sonsuz sadakatle sana sevecenlik göstereceğim.” Seni kurtaran RAB böyle diyor.

Yşa.54: 9 “Bu benim için Nuh tufanı gibidir. Nuh tufanının bir daha yeryüzünü Kaplamayacağına nasıl ant içtimse, Sana öfkelenmeyeceğime, Seni azarlamayacağıma da ant içiyorum.

Yşa.54: 10 Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılsa da Sadakatim senin üzerinden kalkmaz, Esenlik antlaşmam sarsılmaz” Diyor sana merhamet eden RAB.

Yşa.54: 11 “Ey kasırgaya tutulmuş, Avuntu bulmamış ezik kent! Taşlarını koyu harçla yerine koyacak, Temellerini laciverttaşıyla atacağım.

Yşa.54: 12 Kale burçlarını yakuttan,Kapılarını mücevherden,Surlarını değerli taşlardan yapacağım.

Yşa.54: 13 Bütün çocuklarını ben RAB eğiteceğim, Esenlikleri tam olacak.

Yşa.54: 14 Doğrulukla güçlenecek, Baskıdan uzak olacak, korkmayacaksın. Dehşet senden uzak kalacak, sana yaklaşmayacak.

Yşa.54: 15 Sana saldıran olursa, benden olmadığını bil. Sana saldıran herkes önünde yenilgiye uğrayacak.

Yşa.54: 16 “İşte, kor halindeki ateşi üfleyen, Amaca uygun silah yapan demirciyi ben yarattım. Yok etsin diye yıkıcıyı da ben yarattım.

Yşa.54: 17 Ama sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak, Mahkemede seni suçlayan her dili Suçlu çıkaracaksın. RAB'be kulluk edenlerin mirası şudur: Onların gönenci bendendir" diyor RAB.

Rab'bin Çağrısı

BÖLÜM 55

Yşa.55: 1 "Ey susamış olanlar, sulara gelin, Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiyin. Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın.

Yşa.55: 2 Paranızı neden ekmek olmayana, Emeğinizi doyurmayana harcıyorsunuz? Beni iyi dinleyin ki, iyi olanı yiyesiniz, Bolluğun tadını çıkarasınız!

Yşa.55: 3 "Kulak verin, bana gelin. Dinleyin ki yaşayasınız. Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma, Davut'a söz verdiğim kalıcı iyilikleri içeren bir antlaşma yapayım.

Yşa.55: 4 Bakın, onu halklara tanık,Önder ve komutan yaptım.

Yşa.55: 5 Tanımadığınız ulusları çağıracaksınız, Sizi tanımayan uluslar koşa koşa size gelecek. Tanrınız RAB'den, İsrail'in Kutsalı'ndan ötürü gelecekler. Çünkü RAB sizleri yüceltecek."

Yşa.55: 6 Bulma fırsatı varken RAB'bi arayın, Yakındayken O'na yakarın.

Yşa.55: 7 Kötü kişi yolunu, Fesatçı düşüncelerini bıraksın; RAB'be dönsün, merhamet bulur, Tanrımız'a dönsün, bol bol bağışlanır.

Yşa.55: 8 "Çünkü benim düşüncelerim Sizin düşünceleriniz değil, Sizin yollarınız benim yollarım değil" diyor RAB.

Yşa.55: 9 "Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse, Yollarım da sizin yollarınızdan, Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir.

Yşa.55: 10 Gökten inen yağmur ve kar, Toprağı sulamadan, yeri Yşaertmeden, Ekinciye tohum, yiyene ekmek vermeden Nasıl göğe dönmezse,

Yşa.55: 11 Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır. Bana boş dönmeyecek, İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır.

Yşa.55: 12 Sevinçle çıkacak, Esenlikle geri götürüleceksiniz. Dağlar, tepeler önünüzde sevinçle çığıracak, Kırdaki bütün ağaçlar alkış tutacak.

Yşa.55: 13 Dikenli çalı yerine çam, Isırgan yerine mersin ağacı bitecek. Bunlar bana ün getirecek, Yok olmayan sonsuz bir belirti olacak."

Rab Ulusları Kabul Ediyor

BÖLÜM 56

Yşa.56: 1 RAB şöyle diyor: “Adil ve doğru olanı koruyup yerine getirin. Çünkü doğruluğum gelmek, Adaletim görünmek üzeredir.

Yşa.56: 2 Bunu yapan insana, Buna sımsıkı sarılan insanoğluna ne mutlu! Şabat Günü’nü* tutar, bayağılaştırmaz, Her türlü kötülükten sakınır.”

Yşa.56: 3 RAB’be bağlanan hiçbir yabancı, “Kuşkusuz RAB beni halkından ayıracak”, Hiçbir hadım da, “Ben kuru bir ağacım” demesin.

Yşa.56: 4 Çünkü RAB diyor ki, “Şabat günlerimi tutan, Beni hoşnut edeni seçen, Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan hadıma

Yşa.56: 5 Evimde, evimin dört duvarı arasında Oğullardan da kızlardan da daha iyi bir anıt ve ad vereceğim; Yok edilemez, ebedi bir ad olacak bu.

Yşa.56: 6 “RAB’be hizmet etmek, O’nun adını sevmek, Kulu olmak için O’na bağlanan yabancıları, Şabat Günü’nü tutan, bayağılaştırmayan, Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan herkesi,

Yşa.56: 7 Kutsal dağıma getirip Dua evimde sevindireceğim. Yakmalık sunularıyla* kurbanları Sunağımda kabul edilecek, Çünkü evime ‘Bütün ulusların dua evi denecek.”

Yşa.56: 8 İsrail’in sürgünlerini toplayan Egemen RAB diyor ki, “Toplanmış olanlara katmak üzere Daha başkalarını da toplayacağım.”

İsrail’in Kötü Önderleri Yargılanıyor

Yşa.56: 9 Ey bütün kır hayvanları, Ormanda yaşayan bütün hayvanlar, Yiyip bitirmek için gelin!

Yşa.56: 10 İsrail’in bekçileri kördür, hepsi bilgisizdir. Havlayamayan dilsiz köpekler gibidirler. Uzanıp düş görürler, Uykuyu pek severler!

Yşa.56: 11 Doymak bilmeyen azgın köpeklere benzerler, Aklı kıt çobanlar bunlar! Kendi yollarına döndüler, Her biri yalnız kendi çıkarını düşünüyor.

Yşa.56: 12 Birbirlerine, “Haydi, şarap getirelim, Bol bol içki içelim! Yarın da bugün gibi geçecek, Hatta çok daha iyi olacak” diyorlar.

Vefasız Halk

BÖLÜM 57

Yşa.57: 1 Doğru kişi ölüp gidiyor, Kimsenin umurunda değil. Sadık adamlar da göçüp gidiyor; Kimse doğru kişinin göçüp gitmekle Kötülükten kurtulduğunun farkında değil.

Yşa.57: 2 Doğru kişi esenliğe kavuşur, Doğru yolda yürümüş olan mezarında*fü* rahat uyur.D Not 57:2 “Mezarında” ya da “Yatağında”.

Yşa.57: 3 Ama siz, ey falcı kadının çocukları, Fahişelik ve zina edenlerin soyu, buraya gelin!

Yşa.57: 4-5 Siz kiminle alay ediyorsunuz? Kime dudak büküyor, dil çıkarıyorsunuz? Ağaçlar arasında, bol yapraklı her ağacın altında Şehvetle yanıp tutuşan, Vadilerde, kaya kovuklarında çocuklarını kurban eden, İsyan torunları, yalan soyu değil misiniz siz?

Yşa.57: 6 Sizin payınız Vadinin düzgün taşlarından yapılan putlardır, Evet, sizin nasibiniz onlardır! Onlara dökmelik sunular döktünüz, Tahıl sunuları* sundunuz. Bütün bunlardan sonra sizi cezalandırmaktan çekineceğimi misanıyorsunuz?

Yşa.57: 7 Yatağınızı ulu, yüksek dağa serdiniz, Oraya bile kurban kesmeye gidiyorsunuz.

Yşa.57: 8 Kapılarınızın, sövelerinizin arkasına İğrenç simgeler koydunuz. Beni bıraktınız, Yataklarınızı ardına kadar açıp içine girdiniz, Oynaşlarınızla anlaşıp birlikte yatmaya can atıyorsunuz. Onların çıplaklığını seyrettiniz.

Yşa.57: 9 Çeşit çeşit hoş kokular sürünüp ilah Molek’e*fv* yağgötürdünüz. Elçilerinizi ta uzaklara gönderdiniz, Ölüler diyarına dek alçalttınız kendinizi.D Not 57:9 “İlah Molek’e” ya da “Krala”.

Yşa.57: 10 Uzun yolculuklar sizi yorduğu halde, “Pes ettim” demediniz. Gücünüzü tazeleyip durdunuz, Bu nedenle de tükenmediniz.

Yşa.57: 11 “Sizi kaygılandıran, korkutan kim ki, Bana ihanet ediyor, beni anmıyor, Yüreğinizde bana yer vermiyorsunuz? Benden korkmamanızın nedeni Uzun zamandır suskun kalışım değil mi?

Yşa.57: 12 Sözde doğruluğunuzu da yaptıklarınızı da ilan edeceğim, Bunların size yararı olmayacak.

Yşa.57: 13 Feryat ettiğinizde Topladığınız putlar sizi kurtarsın bakalım! Rüzgar hepsini silip süpürecek, Bir soluk onları alıp götürecek. Bana sığınansa ülkeyi mülk edinecek, Kutsal dağımı miras alacak.”

Tanrı’nın Şifa Sözü

Yşa.57: 14 RAB diyor ki, “Toprak yığıp yol yapın, Halkımın yolundaki engelleri kaldırın.”

Yşa.57: 15 Yüce ve görkemli Olan,Sonsuzlukta yaşayan, adı Kutsal Olan diyor ki,”Yüksek ve kutsal yerde yaşadığım halde,Alçakgönüllülerle, ezilenlerle birlikteyim.Yüreklerini sevindirmek için ezilenlerin yanındayım.

Yşa.57: 16 Çünkü sonsuza dek davacı ve öfkeli olacak değilim, Öyle olsa, yarattığım canlarla ruhlar karşımda dayanamazdı.

Yşa.57: 17 Haksız kazanç suçuna öfkelenip halkı cezalandırdım, Öfkeyle yüzümü çevirdim onlardan. Ne var ki, inatla kendi yollarından gittiler.

Yşa.57: 18 “Yaptıklarını gördüm, Ama onları iyileştirip yol göstereceğim. Karşılık olarak hem onları Hem de aralarında yas tutanları avutacağım.

Yşa.57: 19 Dudaklardan övgü sözleri döktüreceğim. Uzaktakine de yakındakine de Tam esenlik olsun” diyor RAB, “Hepsini iyileştireceğim.”

Yşa.57: 20 Ama kötüler çalkalanan deniz gibidir, O deniz ki, rahat duramaz, suları çamur ve pislik savurur.

Yşa.57: 21 “Kötülere esenlik yoktur” diyor Tanrım.

Gerçek Oruç

BÖLÜM 58

Yşa.58: 1 “Avaz avaz bağırın, çekinmeyin, Sesinizi boru sesi gibi yükseltin; Halkıma isyanlarını, Yakup soyuna günahlarını bildirin.

Yşa.58: 2 Bana her gün danışıyor, Yollarımı öğrenmekten zevk duyuyorlarmış! Doğru davranan, Tanrısı’nın buyruğundan ayrılmayan bir ulusmuş gibi... Benden adil yargılar diliyor, Bana yaklaşmaktan zevk alıyorlarmış*fy*.D Not 58:2 “Bana yaklaşmaktan zevk alıyorlarmış” ya da “Onlara yakın olmamı istiyorlarmış”.

Yşa.58: 3 Diyorlar ki, ‘Oruç* tuttuğumuzu neden görmüyor, İsteklerimizi denetlediğimizi neden farketmiyorsun?”Bakın, oruç tuttuğunuz gün keyfinize bakıyor, İşçilerinizi eziyorsunuz.

Yşa.58: 4 Orucunuz kavgayla, çekişmeyle, Şiddetli yumruklaşmayla bitiyor. Bugünkü gibi oruç tutmakla Sesinizi yükseklere duyuramazsınız.

Yşa.58: 5 İstediğim oruç bu mu sanıyorsunuz? İnsanın isteklerini denetlemesi gereken gün böyle mi olmalı? Kamış gibi baş eğip çul ve kül üzerine mi oturmalı? Siz buna mı oruç, RAB’bi hoşnut eden gün diyorsunuz?

Yşa.58: 6 Benim istediğim oruç, Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salıvermek, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak, Her türlü boyunduruğu kırmak değil mi?

Yşa.58: 7 Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, Çıplak gördüğünüzü giydirir, Yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz,

Yşa.58: 8 Işığınız tan gibi ağaracak, Çabucak şifa bulacaksınız. Doğruluğunuz önünüzden gidecek, RAB'bin yüceliği artçınız olacak.

Yşa.58: 9 O zaman yardım çağrılarınızı RAB yanıtlayacak, Feryat ettiğinizde, 'İşte buradayım diyecek."Eğer boyunduruğa, başkalarını suçlamaya*fz*, Kötücül konuşmalara son verirseniz,D Not 58:9 "Başkalarını suçlamak": İbranice "Parmakla göstermek".

Yşa.58: 10 Açlar uğruna kendinizi feda eder, Yoksulların gereksinimini karşılarsanız, Işığınız karanlıkta parlayacak, Karanlığınız öğlen gibi ışıyacak.

Yşa.58: 11 RAB her zaman size yol gösterecek, Kurak topraklarda sizi doyurup güçlendirecek. İyi sulanmış bahçe gibi, Tükenmez su kaynağı gibi olacaksınız.

Yşa.58: 12 Halkınız eski yıkıntıları onaracak, Geçmiş kuşakların temelleri üzerine Yeni yapılar dikeceksiniz. 'Duvardaki gedikleri onaran, Sokakları oturulacak hale getiren denecek sizlere.

Yşa.58: 13 "Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Günü'nü*çiğnemezseniz, Şabat Günü'ne 'Zevkli, RAB'bin kutsal gününe 'Onurlu derseniz, Kendi yolunuzdan gitmez, Keyfinize bakmayıp boş konulara dalmaz, O günü yüceltirseniz,

Yşa.58: 14 RAB'den zevk alırsınız. O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır, Atanız Yakup'un mirasıyla doyururum." Bunu söyleyen RAB'dir.

Günah ve İtiraf

BÖLÜM 59

Yşa.59: 1 Bakın, RAB'bin eli kurtaramayacak kadar kısa, Kulağı duyamayacak kadar sağır değildir.

Yşa.59: 2 Ama suçlarınız sizi Tanrınız'dan ayırdı. Günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez, Sesinizi işittiremez oldunuz.

Yşa.59: 3 Çünkü elleriniz kanla, Parmaklarınız suçla kirlendi. Dudaklarınız yalan söyledi, Diliniz kötülük mırıldanıyor.

Yşa.59: 4 Adaletle dava açan, Davasını dürüstçe savunan yok. Boş laflara güveniyor, yalan söylüyorlar. Fesada gebe kalıp kötülük doğuruyorlar.

Yşa.59: 5 Engerek yumurtaları üzerinde kuluçkaya yatıyor, Örümcek ağı dokuyorlar. Onların yumurtalarından yiyen ölür, Kırılan yumurtadan engerek yavrusu çıkar.

Yşa.59: 6 Dokudukları ağdan giysi olmaz, Elleriyle yaptıklarıyla örtünemezler. Eylemleri kötü eylemlerdir, Elleri zorbalığın araçlarıdır.

Yşa.59: 7 Ayakları kötülüğe koşar, Çekinmeden suçsuz kanı dökerler. Akılları fikirleri hep kötülükte, Şiddet ve yıkım var yollarında.

Yşa.59: 8 Esenlik yolunu bilmezler, İzledikleri yolda adalet yoktur. Kendilerine çarpık yollar yaptılar, O yoldan gidenlerin hiçbiri esenlik nedir bilmez.

Yşa.59: 9 Diyorlar ki, “Bu yüzden adalet bizden uzak, Doğruluk bize erişemiyor. Işık bekliyoruz, yalnız karanlık var; Parıltı bekliyor, koyu karanlıkta yürüyoruz.

Yşa.59: 10 Kör gibi duvarı el yordamıyla arıyor, Yolumuzu bulmaya çalışıyoruz. Öğle vakti alaca karanlıktaymış gibi tökezliyoruz, Güçlüler arasında ölüler gibiyiz.

Yşa.59: 11 Hepimiz ayı gibi homurdanıyor, Güvercin gibi inim inim inliyoruz. Adalet bekliyoruz, ortada yok; Kurtuluş bekliyoruz, bizden uzak.

Yşa.59: 12 Çünkü sana çok kez başkaldırdık, Günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor, İsyanlarımız hep yanıbaşımızda. Suçlarımızı kabul ediyoruz.

Yşa.59: 13 Başkaldırıp RAB’bi yadsıdık, Tanrımız’ı izlemez olduk. Zorbalık, isyan dolu sözler söyledik, Yüreğimizde tasarladığımız yalanları mırıldandık.

Yşa.59: 14 Adalet püskürtüldü, doğruluk bizden uzak duruyor. Çünkü gerçek, kent meydanında sendeleyip düştü, Dürüstlük aramıza giremez oldu.

Yşa.59: 15 Hiçbir yerde gerçek yok, Kötülükten çekinen soyuluyor!”

Rab Halkını Kurtaracak

RAB olanları gördü ve adaletin yokluğuna üzüldü.

Yşa.59: 16 Kimsenin olmadığını gördü,Aracılık edecek birinin olmadığına şaştı. Kendi gücüyle kurtuluş sağladı,Doğruluğu O’na destek oldu.

Yşa.59: 17 Doğruluğu göğüslük gibi kuşandı, Kurtuluş miğferini başına taktı, Öç giysisini giydi, Gayreti kaftan gibi sarındı.

Yşa.59: 18 Herkese yaptıklarının karşılığını verecek. Düşmanlarına öfkeyle, Hasımlarına ve kıyı halklarına cezayla karşılık verecek.

Yşa.59: 19 Böylece batıdan doğuya kadar insanlar RAB'bin adından ve yüceliğinden korkacak. Çünkü düşman azgın bir ırmak gibi geldiğinde, RAB'bin Ruhu*fa* onu kaçırtacak.D Not 59:19 "Ruh": İbranice'de "Ruah" (Ruh) sözcüğü "Rüzgar", "Soluk" anlamına da gelir.

Yşa.59: 20 RAB diyor ki, "Kurtarıcı Siyon'a, Yakup soyundan olup başkaldırmaktan vazgeçenlere gelecek.

Yşa.59: 21 Bana gelince, onlarla yapacağım antlaşma şudur: Üzerindeki Ruhum, ağzına koyduğum sözler Şimdiden sonsuza dek senin, çocuklarının, Torunlarının ağzından düşmeyecek."

Yeruşalim'in Görkemli Geleceği

BÖLÜM 60

Yşa.60: 1 "Kalk, parla; Çünkü Işığın geliyor, RAB'bin yüceliği üzerine doğuyor.

Yşa.60: 2 Dünyayı karanlık, halkları koyu karanlık örtüyor; Oysa RAB senin üzerine doğacak, Yüceliği üzerinde görünecek.

Yşa.60: 3 Uluslar senin Işığına, Krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek.

Yşa.60: 4 "Başını kaldır da çevrene bir bak, Hepsi toplanmış sana geliyor. Oğulların uzaktan geliyor, Kızların kucakta taşınıyor.

Yşa.60: 5 Bunu görünce yüzün parlayacak, Yüreğin heyecandan hızlı hızlı çarpacak; Çünkü denizin zenginlikleri senin olacak, Ulusların serveti sana akacak.

Yşa.60: 6 "Deve sürüleri, Midyan'ın ve Efa'nın deve yavruları Senin topraklarını dolduracak. Bütün Saba halkı geliyor, Altın ve günnük getiriyor, RAB'bin erdemlerini ilan ediyorlar.

Yşa.60: 7 Kedar'ın bütün sürüleri sana gelecek, Nevayot'un koçları senin buyruğunda olacak, Sunağımın üzerinde kabul edilen sunular olarak sunulacak. Böylece görkemli tapınağımı daha görkemli kılacağım.

Yşa.60: 8 "Nedir bunlar, bulut gibi, Yuvalarına yaklaşan güvercinler gibi süzülüp gelenler?

Yşa.60: 9 Bana umut bağlayan kıyı halklarının, Ticaret gemileri öncülüğünde Senin çocuklarını altınlarıyla, gümüşleriyle birlikte Tanrın RAB'bin onuruna İsrail'in Kutsalı'na Uzaktan getiren gemileridir bunlar. RAB seni görkemli kıldı.

Yşa.60: 10 “Yabancılar senin surlarını onaracak, Kralları sana hizmet edecek. Öfkelendiğimde seni cezalandırdıysam da, Kabul ettiğimde sana merhamet göstereceğim.

Yşa.60: 11 Kapıların hep açık duracak, Ulusların serveti ve zafer alayları ardında yürütülen yenikKrallar Gece gündüz açık kalan bu kapılardan girsin diye.

Yşa.60: 12 Çünkü sana kulluk etmeyen ulus ya da krallık yok olacak, Evet, o uluslar tam bir yıkıma uğrayacak.

Yşa.60: 13 “Lübnan’ın görkemi olan çam, köknar ve selvi ağaçları, Tapınağımı süslemek için hep birlikte sana taşınacak. Ayak bastığım yeri görkemli kılacağım.

Yşa.60: 14 Seni ezenlerin çocukları Gelip önünde eğilecekler; Seni hor görenlerin hepsi, ‘RAB’bin kenti, İsrail’in Kutsalı’nın Siyon’u Diyerek ayaklarına kapanacaklar.

Yşa.60: 15 “Kimsenin uğramadığı, terk edilmiş, Nefret edilen bir yer olduğun halde Seni sonsuz bir övünç kaynağı, Bütün kuşakların sevinci kılacağım.

Yşa.60: 16 Uluslar ve krallıklar Bir anne gibi seni emzirecekler. O zaman bileceksin ki, seni kurtaran RAB, Seni fidyeyle kurtaran, Yakup’un Güçlüsü benim.

Yşa.60: 17 Sana tunç* yerine altın, Demir yerine gümüş, ağaç yerine tunç, Taş yerine demir getireceğim. Barışı yöneticin, doğruluğu önderin yapacağım.

Yşa.60: 18 Ülkenden şiddet, sınır boylarından Soygun ve yıkım haberleri duyulmayacak artık. Surlarına Kurtuluş, kapılarına Övgü adını vereceksin.

Yşa.60: 19 “Gündüz ışığın güneş olmayacak artık, Ay da aydınlatmayacak seni; Çünkü RAB sonsuz ışığın, Tanrın görkemin olacak.

Yşa.60: 20 Artık güneşin batmayacak, ayın çekilmeyecek, Çünkü RAB sonsuz ışığın olacak, Sona erecek yas günlerin.

Yşa.60: 21 Halkının hepsi doğru kişiler olacak; El emeğim, görkemimi göstermek için diktiğim fidan, Ülkeyi sonsuza dek mülk edinecek.

Yşa.60: 22 En küçük ailen bini bulacak, Sayıca en az olanı koca bir ulus olacak. Ben RAB, zamanı gelince bunu hızlandıracağım.”

Rab’bin Lütuf Yılı

BÖLÜM 61

Yşa.61: 1-3 Egemen RAB'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara müjde iletmek için meshetti*. Yüreği ezik olanların yaralarını sarmak için, Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Zindanlarda bulunanlara kurtulacaklarını, RAB'bin lütuf yılını, Tanrımız'ın öç alacağı günü ilan etmek, Yas tutanların hepsini avutmak, Siyon'da yas tutanlara yardım sağlamak -Kül yerine çelenk, Yas yerine sevinç yağı, Çaresizlik ruhu yerine Onlara övgü giysisini vermek- için RAB beni gönderdi. Öyle ki, RAB'bin görkemini yansıtmak için, Onlara "RAB'bin diktiği doğruluk ağaçları" densin.

Yşa.61: 4 O zaman eski yıkıntıları yeniden inşa edecek, Çoktan viraneye dönmüş yerleri yeniden kuracak, Kuşaklar boyu yıkık kalmış kentleri onaracaklar.

Yşa.61: 5 Yabancılar sürülerinizi güdecek, Irgatınız, bağcınız olacaklar.

Yşa.61: 6 Sizlerse RAB'bin kâhinleri, Tanrımız'ın görevlileri diye çağrılacaksınız. Ulusların servetiyle beslenecek, Zenginlikleriyle övüneceksiniz.

Yşa.61: 7 Utanç yerine iki kat onur bulacaksınız, Aşağılanma yerine payınızla sevineceksiniz, Böylece ülkenizde iki kat mülk edineceksiniz; Sevinciniz sonsuz olacak.

Yşa.61: 8 "Çünkü ben RAB adaleti severim, Nefret ederim soygun ve haksızlıktan*fb*. Sözümde durup hak ettiklerini verecek, Onlarla ebedi bir antlaşma yapacağım.D Not 61:8 "Soygun ve haksızlıktan" ya da "Soyguncuların getirdiğiyakmalık sunulardan".

Yşa.61: 9 Soylarından gelenler uluslar arasında, Torunları halklar arasında tanınacak. Onları gören herkes RAB'bin kutsadığı soy olduklarını anlayacak."

Yşa.61: 10 RAB'de büyük sevinç bulacağım, Tanrım'la yüreğim coşacak. Çünkü çelenkle süslenmiş güvey gibi, Takılarını kuşanmış gelin gibi, Bana kurtuluş giysisini giydirdi, Beni doğruluk kaftanıyla örttü.

Yşa.61: 11 Toprak filizlerini nasıl çıkartır, Bahçe ekilen tohumları nasıl yetiştirirse, Egemen RAB de doğruluk ve övgüyü Bütün ulusların önünde öyle yetiştirecek.

Siyon'un Yeni Adı

BÖLÜM 62

Yşa.62: 1 Zaferi ışık gibi parlayıncaya, Kurtuluşu meşale gibi yanıncaya dek Siyon uğruna susmayacak, Yeruşalim uğruna sessiz kalmayacağım.

Yşa.62: 2 Uluslar senin zaferini, Bütün krallar görkemini görecek. RAB'bin kendi ağzıyla belirlediği yeni bir adla anılacaksın.

Yşa.62: 3 RAB'bin elinde güzellik tacı, Tanrın'ın elinde krallık sarığı olacaksın.

Yşa.62: 4 Artık sana "Terk edilmiş", Ülkene "Virane" denmeyecek; Bunun yerine sana "Sevdiğim", Ülkene "Evli" denecek. Çünkü RAB seni seviyor, Ülken de evli sayılacak.

Yşa.62: 5 Bir delikanlı bir kızla nasıl evlenirse, Oğulların da seninle öyle evlenecek*fc*. Güvey gelinle nasıl sevinirse, Tanrın da seninle öyle sevinecek.D Not 62:5 "Oğulların da seninle öyle evlenecek" ya da "Sana biçimveren seninle evlenecek".

Yşa.62: 6-7 Ey Yeruşalim, surlarına bekçiler diktim, Gece gündüz hiç susmayacaklar. Ey RAB'be sözünü anımsatanlar, Yeruşalim'i pekiştirene, Onu yeryüzünün övüncü kılana dek Durup dinlenmeden RAB'be yakarın, O'na rahat vermeyin.

Yşa.62: 8 RAB sağ elini, güçlü kolunu kaldırıp ant içti: "Tahılını bir daha düşmanlarına yedirmeyeceğim, Emek verdiğin yeni şarabı yabancılar içmeyecek.

Yşa.62: 9 Tahılı devşiren yiyecek Ve RAB'be övgüler sunacak. Üzümü toplayan, Şarabını kutsal avlularımda içecek."

Yşa.62: 10 Geçin, geçin kent kapılarından! Halkın yolunu açın! Toprak yığıp yol yapın, Taşları ayıklayın, uluslar için sancak dikin!

Yşa.62: 11 RAB çağrısını dünyanın dört bucağına duyurdu: "Siyon kızına*, 'İşte kurtuluşun geliyor deyin, 'Ücreti kendisiyle birlikte, ödülü önündedir."

Yşa.62: 12 Siyon halkına, "RAB'bin fidyeyle kurtardığı kutsal halk"diyecekler. Ve sen Yeruşalim, "Aranan, terk edilmemiş kent" diye anılacaksın.

Rab'bin Gücü

BÖLÜM 63

Yşa.63: 1 Edom'dan*fç*, Bosra'dan*fç*Al giysiler içinde bu gelen kim?Göz kamaştırıcı giysiler içinde,Büyük güçle yürüyen*fd* kim?"O benim! Adaleti duyuran,Kurtarmaya gücü olan."D Not 63:1 Edom sözcüğü İbranice "Al" sözcüğünü, Edom'un önemlikentlerinden olan Bosra ise "Bağbozumu" sözcüğünü çağrıştırıyor. 63:1 Vulgata "Yürüyen", Masoretik metin "Eğilen".

Yşa.63: 2 Giysilerin neden kırmızı? Üstün başın neden çukurda üzüm çiğneyen biri gibi kızıla bulanmış?

Yşa.63: 3 “Çukurda üzümü tek başıma çiğnedim, Yanımda halklardan kimse yoktu. Öfkeyle çiğnedim onları, Gazapla ayaklarımın altına aldım. Kanları giysilerime sıçradı, bütün elbisemi kirletti.

Yşa.63: 4 Çünkü öç alma günü yüreğimdeydi, Halkımı kurtaracağım yıl gelmişti.

Yşa.63: 5 Baktım, yardım edecek kimse yoktu, Destek verecek kimsenin olmayışına şaştım; Gücüm kurtuluş sağladı, Gazabım bana destek oldu.

Yşa.63: 6 Öfkeyle halkları çiğnedim, Onları gazapla sarhoş ettim, Yere akıttım kanlarını.”

Rab’bin İyiliği

Yşa.63: 7 Şefkati ve iyiliği uyarınca Bizim için yaptıklarından, evet, İsrail halkı için yaptığı bütün iyiliklerinden ötürü RAB’bin iyiliklerini ve övülesi işlerini anacağım.

Yşa.63: 8 RAB dedi ki, “Onlar kuşkusuz benim halkım, Beni aldatmayacak çocuklardır.” Böylece onların Kurtarıcısı oldu.

Yşa.63: 9 Sıkıntı çektiklerinde O da sıkıntı çekti. Huzurundan çıkan melek onları kurtardı. Sevgisi ve merhametinden ötürü onları kurtardı, Geçmişte onları sürekli yüklenip taşıdı.

Yşa.63: 10 Ama başkaldırıp O’nun Kutsal Ruhu’nu incittiler. O da düşmanları olup onlara karşı savaştı.

Yşa.63: 11-13 Sonra halkı eski günleri, Musa’nın dönemini anımsadı. “Çobanlarıyla birlikte onları denizden geçiren, Kutsal Ruhu’nu aralarına yerleştiren, Görkemli gücüyle Musa’nın sağında yol alan, Sonsuz onur kazanmak için önlerinde suları yaran, Bir at nasıl tökezlemeden kırdan geçerse Onları deniz yatağından öyle geçiren RAB nerede?” Diye sordular.

Yşa.63: 14 Ovaya götürülen sürü gibi RAB’bin Ruhu onları rahata kavuşturdu. İşte adını onurlandırmak için Halkına böyle yol gösterdi.

Merhamet ve Yardım Dileği

Yşa.63: 15 Ya RAB, gökten bak, Kutsal, görkemli ve yüce yerinden bizi gör! Gayretin, gücün nerede? Gönlündeki özlem ve merhameti Bizden esirgedin.

Yşa.63: 16 Babamız sensin. İbrahim bizi tanımasa da, İsrail bizi kabul etmese de, Babamız’sın, ya RAB, Ezelden beri adın “Kurtarıcımız”dır.

Yşa.63: 17 Ya RAB, neden bizi yolundan saptırıyor, İnatçı kılıyor, Senden

korkmamızı engelliyorsun? Kulların uğruna, Mirasın olan oymakların uğruna geri dön.

Yşa.63: 18 Kutsal halkın kısa süre tapınağına sahip oldu, Ama düşmanlarımız onu çiğnedi.

Yşa.63: 19 Öteden beri yönetmediğin, Sana ait olmayan bir halk gibi olduk.

BÖLÜM 64

Yşa.64: 1-2 Ya RAB, adını düşmanlarına duyurmak için Keşke gökleri yarıp insen! Dağlar önünde sarsılsa! Gelişin, ateşin çalıları tutuşturmasına, Suyu kaynatmasına benzese! Uluslar senin önünde titrese!

Yşa.64: 3 Beklemediğimiz olağanüstü işler yaparak Yeryüzüne indin, dağlar önünde sarsıldı.

Yşa.64: 4 Çünkü kendisine umut bağlayanlar için Etkin olan tek Tanrı sensin; Senden başkasını hiçbir zaman hiç kimse işitmedi, Hiçbir kulak duymadı, hiçbir göz görmedi.

Yşa.64: 5 Doğru olanı sevinçle yapanların, Senin yollarından yürüyüp seni unutmayanların yardımınakoşarsın. Ama onlara karşı uzun süre günah işlediğimizde öfkelendin. Nasıl kurtuluruz?

Yşa.64: 6 Hepimiz murdar* olanlara benzedik, Bütün doğru işlerimiz kirli âdet bezi gibi. Yaprak gibi soluyoruz, Suçlarımız rüzgar gibi sürükleyip götürüyor bizi.

Yşa.64: 7 Adınla sana yakaran, sana tutunmak için çaba gösteren yok; Çünkü bizden yüz çevirdin, Suçlarımız yüzünden bizi tükettin.

Yşa.64: 8 Yine de Babamız sensin, ya RAB, Biz kiliz, sen çömlekçisin. Hepimiz senin ellerinin eseriyiz.

Yşa.64: 9 Ya RAB, fazla öfkelenme, Suçlarımızı sonsuza dek anma. Lütfen bak bize, hepimiz senin halkınız.

Yşa.64: 10 Kutsal kentlerin çölleşti, Siyon çöl oldu, Yeruşalim viraneye döndü.

Yşa.64: 11 Atalarımızın sana övgü sunduğu Kutsal ve görkemli tapınağımız yandı, Değer verdiğimiz her yer yıkıntıya döndü.

Yşa.64: 12 Bunlara karşın, ya RAB, Hâlâ kendini tutacak mısın, Suskun kalıp bize alabildiğine eziyet çektirecek misin?

Yargı ve Kurtuluş

BÖLÜM 65

Yşa.65: 1 “Beni sormayanlara göründüm, Aramayanlar beni buldu. Adımla anılmayan bir ulusa, ‘Buradayım, buradayım dedim.

Yşa.65: 2 Kötü yolda yürüyen, Kendi tasarılarının ardınca giden Asi bir halka Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.

Yşa.65: 3 O halk ki, bahçelerde kurban keserek, Tuğlalar üzerinde buhur yakarak Gözümün içine baka baka boyuna öfkelendirir beni.

Yşa.65: 4 Mezarlıkta oturur, Gizli yerlerde geceler, Domuz eti yerler; Kaplarında haram et var.

Yşa.65: 5 Birbirlerine, ‘Uzak dur, yaklaşma derler, ‘Çünkü ben senden daha kutsalım. Böyleleri burnumda duman, Bütün gün yanan ateştir.

Yşa.65: 6-7 “Bakın, yanıt önümde yazılı duruyor. Susmayacak, suçlarının karşılığını vereceğim. Onların da atalarının da suçlarının cezasını Başlarına getireceğim” diyor RAB. “Çünkü dağların üzerinde buhur yaktılar, Tepelerin üzerinde beni aşağıladılar. Bu nedenle eskiden yaptıklarının karşılığını Başlarına getireceğim.”

Yşa.65: 8 RAB diyor ki, “Taneleri sulu salkımı görünce, Halk, ‘Salkımı yok etmeyin, bereket onda diyor. Kullarımın hatırı için ben de öyle yapacağım, Onların hepsini yok etmeyeceğim.

Yşa.65: 9 Yakup soyunu sürdürecek, Dağlarımı miras alacak olanları Yahuda soyuna bırakacağım. Seçtiklerim oraları miras alacak, Kullarım orada yaşayacak.

Yşa.65: 10 Şaron, bana yönelen halkımın sürülerine ağıl, Akor Vadisi sığırlarına barınak olacak.

Yşa.65: 11 “Ama sizler, RAB’bi terk edenler, Kutsal dağımı unutanlar, Talih ilahına sofra kuranlar, Kısmet ilahına karışık şarap sunanlar,

Yşa.65: 12 Ben de sizi kılıca kısmet edeceğim, Boğazlanmak üzere eğileceksiniz hepiniz. Çünkü çağırdığımda yanıt vermediniz, Konuştuğumda dinlemediniz; Gözümde kötü olanı yaptınız, Hoşlanmadığımı seçtiniz.”

Yşa.65: 13 Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, “Bakın, kullarım yemek yiyecek, Ama siz aç kalacaksınız. Kullarım içecek, Ama siz susuz kalacaksınız. Kullarım sevinecek, Ama sizin yüzünüz kızaracak.

Yşa.65: 14 Kullarım mutluluk içinde ezgiler söyleyecek, Ama siz yürek acısından feryat edecek, Ezik bir ruhla haykıracaksınız.

Yşa.65: 15 Adınız seçtiklerimin ağzında ancak lanet olarak kalacak. Egemen RAB sizi öldürecek, Ama kullarına başka bir ad verecek.

Yşa.65: 16 Öyle ki, ülkede kim bereket istese Sadık Tanrı'dan*fe* isteyecek; Ülkede kim ant içse, Sadık Tanrı üzerine ant içecek. Çünkü geçmiş sıkıntılar unutulup Gözümden saklanacak."D Not 65:16 "Sadık Tanrı": İbranice "Amin Tanrısı".

Yeni Yer, Yeni Gök

Yşa.65: 17 "Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü, Yeni bir gök yaratmak üzereyim; Geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek.

Yşa.65: 18 Yaratacaklarımla sonsuza dek sevinip coşun; Çünkü Yeruşalim'i coşku, Halkını sevinç kaynağı olarak yaratacağım.

Yşa.65: 19 Yeruşalim için sevinecek, Halkım için coşacağım. Orada ağlayış ve feryat duyulmayacak artık.

Yşa.65: 20 Orada birkaç gün yaşayıp ölen bebekler olmayacak, Yaşını başını almadan kimse ölümü tatmayacak. Yüz yaşında ölen genç, Yüz yaşına basmayan kişi lanetli sayılacak.

Yşa.65: 21 Evler yapıp içlerinde yaşayacak, Bağlar dikip meyvesini yiyecekler.

Yşa.65: 22 Yaptıkları evlerde başkası oturmayacak, Diktikleri bağın meyvesini başkası yemeyecek. Çünkü halkım ağaçlar gibi uzun yaşayacak, Seçtiklerim, elleriyle ürettiklerinin tadını çıkaracaklar.

Yşa.65: 23 Emek vermeyecekler boş yere, Felakete uğrayan çocuklar doğurmayacaklar. Çünkü kendileri de çocukları da RAB'bin kutsadığı soy olacak.

Yşa.65: 24 Onlar bana yakarmadan yanıt verecek, Daha konuşurlarken işiteceğim onları.

Yşa.65: 25 Kurtla kuzu birlikte otlayacak, Aslan sığır gibi saman yiyecek. Yılanın yiyeceğiyse toprak olacak. Kutsal dağımın hiçbir yerinde Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek." Böyle diyor RAB.

Yargı ve Umut

BÖLÜM 66

Yşa.66: 1 RAB diyor ki,"Gökler tahtım,Yeryüzü ayaklarımın taburesidir.Nerede benim için yapacağınız ev,Neresi dinleneceğim yer?

Yşa.66: 2 Çünkü bütün bunları ellerim yaptı, Hepsi böylece var oldu" diyor RAB."Ancak ben alçakgönüllüye, ruhu ezik olana, Sözümden titreyen kişiye değer veririm.

Yşa.66: 3 Sığır boğazlayan, adam öldüren gibidir, Davar kurban eden, köpek boynu kıran, Tahıl sunusu* getiren, domuz kanı sunan, Anma sunusu olarak günnük yakan, putperest gibidir. Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler, Yaptıkları iğrençliklerden hoşlanıyorlar.

Yşa.66: 4 Ben de onlar için yıkımı seçecek, Korktuklarını başlarına getireceğim. Çünkü çağırdığımda yanıt veren olmadı, Konuştuğumda dinlemediler, Gözümde kötü olanı yaptılar, Hoşlanmadığımı seçtiler."

Yşa.66: 5 RAB'bin sözünden titreyenler, Kulak verin O'nun söylediklerine: "Sizden nefret eden, Adımdan ötürü sizi dışlayan kardeşleriniz, 'RAB yüceltilsin de sevincinizi görelim! diyorlar. Utandırılacak olan onlardır.

Yşa.66: 6 Kentten gürültülü sesler, Tapınaktan bir ses yükseliyor! Düşmanlarına hak ettikleri karşılığı veren RAB'bin sesidir bu.

Yşa.66: 7 "Doğum sancısı çekmeden doğurdu, Sancısı tutmadan bir erkek çocuk doğurdu.

Yşa.66: 8 Kim böyle bir şey duydu? Kim böyle şeyler gördü? Bir ülke bir günde doğar mı, Bir anda doğar mı bir ulus? Ama Siyon, ağrısı tutar tutmaz çocuklarını doğurdu.

Yşa.66: 9 Doğum anına dek getiririm de Doğuracak gücü vermez miyim?" diyor RAB. "Doğuracak güç veren ben, rahmi kapatır mıyım?" diyor Tanrın.

Yşa.66: 10 "Yeruşalim'le birlikte sevinin, Onu sevenler, hepiniz onun için coşun, Yeruşalim için yas tutanlar, onunla sevinçle coşun.

Yşa.66: 11 Öyle ki, onun avutucu memelerini emip doyasınız, Kana kana içip Onun yüce bolluğundan zevk alasınız."

Yşa.66: 12 Çünkü RAB diyor ki, "Bakın, esenliği bir ırmak gibi, Ulusların servetini taşkın bir ırmak gibi ona akıtacağım.Ondan beslenecek, kucakta taşınacak,Dizleri üzerinde sallanacaksınız.

Yşa.66: 13 Çocuğunu avutan bir anne gibi avutacağım sizi, Yeruşalim'de avuntu bulacaksınız.

Yşa.66: 14 Bunları gördüğünüzde yüreğiniz sevinecek,Bedenleriniz körpe ot gibi tazelenecek.Herkes bilecek ki, RAB'bin koruyucu eli kullarının,Gazabı ise düşmanlarının üzerindedir."

Yşa.66: 15 Bakın, RAB ateşle geliyor,Savaş arabaları kasırga gibi.Şiddetli öfkesini,Azarını alev alev dökmek üzere.

Yşa.66: 16 Çünkü O bütün insanlığı ateş ve kılıçla yargılayacak,Pek çok kişiyi öldürecek.

Yşa.66: 17 “Bahçelere girmek için kendilerini arıtıp kutsayanlar,domuz, fare ve öteki iğrenç hayvanların etini yiyenlerin ortasında duranı izleyenler hep birlikte yok olacaklar*ff*” diyor RAB,

Yşa.66: 18 “Çünkü ben onların eylemlerini de düşüncelerini de bilirim.Bütün ulusları ve dilleri bir araya toplayacağım an geliyor; gelip yüceliğimi görecekler.D Not 66:17 Putperest törenleriyle ilgili olduğu sanılıyor.

Yşa.66: 19 “Aralarına bir belirti koyacağım. Onlardan kaçıpkurtulanları uluslara, Tarşiş’e, Pûl’a, Lud’a -yay gerenlere-Tuval’a, Yâvan’a, ünümü duymamış, yüceliğimi görmemiş uzak kıyıhalklarına göndereceğim. Uluslar arasında yüceliğimi ilan edecekler.

Yşa.66: 20 İsrailoğulları tahıl sunularını* pak kaplar içinde RAB’binTapınağı’na nasıl getiriyorsa, onlar da bütün kardeşleriniziuluslardan atlarla, savaş arabalarıyla, at arabalarıyla,katırlarla, develerle kutsal dağıma, Yeruşalim’e, RAB’be sunuolarak getirecekler.” Böyle diyor RAB.

Yşa.66: 21 “Onların arasından kimilerini kâhin ve Levili olarakseçeceğim” diyor RAB.

Yşa.66: 22 “Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önümde nasıl duracaksa,soyunuz ve adınız da öyle duracak” diyor RAB.

Yşa.66: 23 “Yeni Ay’dan Yeni Ay’a, Şabat Günü’nden* Şabat Günü’nebütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar” diyor RAB.

Yşa.66: 24 “Dışarı çıktıklarında bana başkaldırmış olanlarıncesetlerini görecekler. Öylelerini kemiren kurt ölmez, yakan ateşsönmez. Bütün insanlar onlardan iğrenecek.”

MİKA

BÖLÜM 1

Mik.1: 1 Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında RAB Moreşetli Mika'ya, Samiriye ve Yeruşalim'le ilgili olarak bir görümde şunu bildirdi:

Mik.1: 2 Ey halklar, hepiniz duyun; Ey dünya ve bütün içindekiler, dinleyin. Egemen RAB kendi kutsal tapınağından size karşı tanıklık edecek.

Samiriye ve Yeruşalim'in Yargılanması

Mik.1: 3 İşte, RAB yerinden çıkıp gelecek, Yeryüzüne inip dağ doruklarında yürüyecek.

Mik.1: 4 Dağlar O'nun önünde ateş karşısında eriyen balmumu gibieriyecek, Vadiler, bayır aşağı akan sular gibi yarılacak.

Mik.1: 5 Bütün bunlar Yakupoğulları'nın isyanı Ve İsrail halkının günahları yüzünden olacak. Yakupoğulları'nın isyanından kim sorumlu? Samiriye değil mi? Yahuda'daki putperestlikten kim sorumlu? Yeruşalim değil mi?

Mik.1: 6 Bu yüzden RAB, "Samiriye'yi kırdaki taş yığınına, Bağ dikilecek yere çevireceğim" diyor, "Taşlarını vadiye döküp temellerini açacağım.

Mik.1: 7 Bütün putları paramparça edilecek, Tapınaklarındaki fahişelere verilen armağanlar yakılacak. Samiriye'nin bütün putlarını yok edeceğim. Fahişelerin ücretiyle topladığı armağanlar Yine fahişelere ücret olacak."

Mik.1: 8 Ben Mika, bundan ötürü ağlayıp ağıt yakacağım, Çırçıplak, yalınayak dolaşacağım. Çakal gibi uluyup baykuş gibi öteceğim.

Mik.1: 9 Çünkü Samiriye'nin yaraları onmaz. Yahuda da aynı sona uğramak üzere. Halkımın yaşadığı Yeruşalim'in kapılarına dayandı yıkım.

Düşman Yeruşalim'e Yaklaşıyor

Mik.1: 10 Bunu Gat'a*fa* duyurmayın, Ağlamayın sakın! Beytofra'da*fb* toz toprak içinde yuvarlanın.D Not 1:10 "Gat": "Duyurmak" sözcüğünü çağrıştırır. 1:10 "Beytofra": "Toz evi" anlamına gelir.

Mik.1: 11 Ey Şafir halkı, Çıplak ve utanç içinde geçip git. Saanan'da*fc* yaşayanlar kentlerinden çıkamayacaklar, Beytesel halkı yas tutacak. Kesecek sizden yardımını.D Not 1:11 "Saanan": "Çıkmak" sözcüğünü çağrıştırır.

Mik.1: 12 Marot'ta yaşayanlar kurtulmayı sabırsızlıkla bekliyor. Çünkü RAB'bin

gönderdiği felaket Yeruşalim'in kapılarına dayandı.

Mik.1: 13 Ey Lakiş'te*fç* oturanlar, atları koşun arabalara. Siyon Kenti'ni günaha ilk düşüren siz oldunuz. Çünkü İsrail'in isyanını örnek aldınız.D Not 1:13 "Lakiş": "At takımı" anlamına gelir.

Mik.1: 14 Bundan ötürü Moreşet-Gat'a*fd* veda armağanları*fe*vereceksiniz. İsrail kralları Akziv*ff* Kenti'nden boşuna yardım bekleyecek.D Not 1:14 "Moreşet": "Nişanlı" sözcüğünü çağrıştırır. 1:14 "Veda armağanları": Burada geline verilen veda armağanlarından söz ediliyor. 1:14 "Akziv": "Aldatıcı" anlamına gelir.

Mik.1: 15 Ey Mareşa'da*fg* yaşayanlar, RAB kentinizi ele geçirecek olanı üzerinize gönderecek. İsrail'in yüce önderleri Adullam'daki mağaraya sığınacak.D Not 1:15 "Mareşa": "Ele geçiren" sözcüğünü çağrıştırır.

Mik.1: 16 Sevgili çocuklarınız için saçlarınızı yolup kazıyın. Akbabalar gibi kafalarınızın keli görünsün. Çünkü çocuklarınız sizden alınıp sürgüne götürülecek. Halkı Sömürenlerin Cezalandırılması

BÖLÜM 2

Mik.2: 1 Yatarken fesat ve kötülük tasarlayanların vay haline! Ortalık ağarınca tasarladıklarını yaparlar. Çünkü güçleri buna yeter.

Mik.2: 2 Göz diktikleri tarlaları zorla alır, evlere el koyarlar. Birini evinden, bir başkasını mirasından ederler.

Mik.2: 3 Bu nedenle RAB bu halka şöyle diyor: "Bakın, size öyle bir bela hazırlıyorum ki, Bundan yakanızı kurtaramayacaksınız. Öyle amansız bir zaman gelecek ki, Başınız dik yürüyemeyeceksiniz.

Mik.2: 4 O gün sizinle alay edecekler. Sizin için şu acıklı ezgiyi söyleyecekler: 'Büsbütün mahvolduk! RAB halkımızın varını yoğunu başkalarına bölüştürüyor, Topraklarımızı hainlere dağıtıyor.'"

Mik.2: 5 Bu nedenle, ülkeyi kurayla bölüştürme zamanı gelince RAB'bin topluluğunda sizden kimse bulunmayacak.

Mik.2: 6 İnsanlar, "Peygamberlik etmeyin" diyorlar, "Bu konularda peygamberlik etmemeli. Utandırılmayacağız."

Mik.2: 7 Ey Yakupoğulları, böyle konuşulur mu? "RAB'bin sabrı mı tükendi acaba? O böyle şeyler yapar mı? Benim sözlerim doğru yolda yürüyenin yararına değil mi?" diyor RAB,

Mik.2: 8 "Daha dün halkım düşman gibi ayaklandı. Savaştan dönenlerin,

kaygısızca önünüzden geçenlerin Sırtından Güzel giysilerini sıyırıp alırsınız.

Mik.2: 9 Halkımın kadınlarını rahat evlerinden kovar, Çocuklarını yüce huzurumdan yoksun bırakırsınız.

Mik.2: 10 Kalkıp gidin, dinlenme yeriniz değil burası! Murdarlığınız* yüzünden bu yer korkunç biçimde yıkılacak.

Mik.2: 11 Yalancı, aldatıcı biri gelip, 'Size şarap ve içkiden söz edeyim' dese, Bu halk onu peygamber kabul edecek."

Kurtuluş Müjdesi

Mik.2: 12 "Ey Yakupoğulları, Elbette hepinizi bir araya getireceğim. İsrail'in geride kalanlarını elbette toplayacağım. Ağıldaki davar gibi, Otlaktaki sürü gibi bir araya getireceğim sizleri. Topraklarınız insanlarla dolacak."

Mik.2: 13 Tanrı yolu açıp halkın önünden gidecek. Kent kapılarını kırıp dışarı çıkacaklar. Kralları olan RAB önlerinden gidecek. Önderlerin ve Peygamberlerin Suçu BÖLÜM 3

Mik.3: 1 Dedim ki, "Ey Yakupoğulları'nın önderleri, İsrail halkının yöneticileri, Dinleyin! Adil olmanız gerekmez mi?

Mik.3: 2 Siz ki iyiden nefret eder, kötüyü seversiniz. Halkımın derisini yüzer, etini kemiğinden sıyırırsınız.

Mik.3: 3 Halkımın derisini yüzer, etini yersiniz. Kemiklerini kırar, Tencerede, kazanda haşlanacak et gibi doğrarsınız."

Mik.3: 4 Gün gelecek RAB'be yakaracaklar. Ama O yanıtlamayacak, Yüzünü onlardan gizleyecek. Çünkü kötülük yaptılar.

Mik.3: 5 RAB diyor ki, "Ey halkımı saptıran peygamberler, Sizi doyuranlara esenlik diler, Doyurmayanlara savaş açarsınız.

Mik.3: 6 Bu nedenle üzerinize görümsüz geceler çökecek. Karanlıktan fal bakamayacaksınız. Ey peygamberler, güneşiniz batacak, gününüz kararacak.

Mik.3: 7 Biliciler* utandırılacak. Rezil olacak falcılar. Utançtan yüzlerini örtecekler. Çünkü Tanrı'dan yanıt gelmeyecek."

Mik.3: 8 Ama Yakupoğulları'na isyanlarını, İsrail halkına günahlarını bildirmek için Ben RAB'bin Ruhu'yla, güçle, Adalet ve cesaretle donatıldım.

Mik.3: 9 Adaletten nefret eden, Doğruları çarpıtan ey Yakupoğulları'nın önderleri Ve İsrail halkının yöneticileri, iyi dinleyin:

Mik.3: 10 Siyon'u kan dökerek, Yeruşalim'i zorbalıkla bina ediyorsunuz.

Mik.3: 11 Önderleri rüşvetle yönetir, Kâhinleri* ücretle öğretir, Peygamberleri para için falcılık eder. Sonra da, "RAB bizimle birlikte değil mi? Başımıza bir şey gelmez" diyerek RAB'be dayanmaya kalkışırlar.

Mik.3: 12 Siyon tarla gibi sürülecek sizin yüzünüzden. Taş yığınına dönecek Yeruşalim. Tapınağın kurulduğu dağ Çalılarla kaplanacak.

Rab'bin Dağı (Yşa.2:1-4) BÖLÜM 4

Mik.4: 1 RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ, Son günlerde dağların en yücesi, Tepelerin en yükseği olacak. Oraya akın edecek halklar.

Mik.4: 2 Birçok ulus gelecek, "Haydi, RAB'bin Dağı'na, Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım" diyecekler, "O bize kendi yolunu öğretsin, Biz de O'nun yolundan gidelim. Çünkü yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak."

Mik.4: 3 RAB halklar arasında yargıçlık edecek, Uzaklardaki güçlü ulusların anlaşmazlıklarını çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.

Mik.4: 4 Herkes kendi asmasının, incir ağacının altında oturacak. Kimse kimseyi korkutmayacak. Bunu söyleyen, Her Şeye Egemen RAB'dir.

Mik.4: 5 Bütün halklar ilahlarının izinden gitse bile, Biz sonsuza dek Tanrımız RAB'bin izinden gideceğiz. Yeruşalim Halkı Sürgünden Dönecek

Mik.4: 6 "Gün gelecek, düşkünü, sürgüne gönderip ezdiğim halkı Bir araya getireceğim" diyor RAB,

Mik.4: 7 "Düşkünü yaşatacak, Uzaklara sürülenleri güçlü bir ulus yapacağım. Onları Siyon Dağı'nda bugünden sonsuza dek ben yöneteceğim."

Mik.4: 8 Ve sen, sürünün gözcü kulesi olan ey Siyon Kenti'nin doruğu, Eski egemenliğine kavuşacaksın. Ey Yeruşalim, krallığını yeniden elde edeceksin.

Mik.4: 9 Neden öyle hıçkıra hıçkıra ağlıyorsun şimdi? Doğuran kadın gibi neden acı çekiyorsun? Kralın olmadığı için mi, Öğütçün öldüğü için mi?

Mik.4: 10 Doğuran kadın gibi ağrı çek, acıyla kıvran, ey Siyon halkı. Şimdi kentten çıkıp kırlarda konaklayacaksın. Babil'e gidecek, Orada özgürlüğe kavuşacaksın. RAB seni orada kurtaracak düşmanlarının elinden.

Mik.4: 11 Ama şimdi birçok ulus sana karşı birleşti. "Siyon murdar* olsun,

Başına gelenleri gözlerimizle görelim" diyorlar.

Mik.4: 12 Ne var ki, RAB'bin ne düşündüğünü bilmiyorlar, O'nun tasarılarını anlamıyorlar. RAB onları harman yerinde dövülen buğday demetleri gibi Cezalandırmak için topladı.

Mik.4: 13 RAB şöyle diyor: "Ey Siyon halkı, kalk ve harmanı döv. Çünkü seni demir boynuzlu, Tunç* tırnaklı boğalar kadar güçlü kılacağım. Birçok halkı ezip geçecek, Zorbalıkla elde ettikleri serveti, zenginlikleri bana, Yeryüzünün sahibi olan Rab'be adayacaksın."

BÖLÜM 5

Mik.5: 1 Ey ordular kenti, şimdi ordularını topla. Çevremizi sardılar, İsrail'i yönetenin yanağına değnekle vuracaklar. Kurtarıcı Beytlehem'den Çıkacak

Mik.5: 2 Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.

Mik.5: 3 Bu yüzden onu doğuracak olan kadın doğurana dek RAB İsrailliler'i düşmanlarına teslim edecek. Sonra öbür soydaşları İsrailliler'e katılacak.

Mik.5: 4 O gelince, halkını RAB'den aldığı güçle Tanrısı RAB'bin görkemli adına yönetecek. Halk güvenlik içinde yaşayacak. Çünkü bütün dünya onun büyüklüğünü kabul edecek.

Mik.5: 5 Halkına esenlik getirecek.Kurtuluş ve Yıkım Asurlular ülkemize saldırıp Kalelerimizi ele geçirince, Onlara karşı çok sayıda önder*fh* çıkaracağız.D Not 5:5 "Çok sayıda önder": İbranice "Yedi çoban ve sekiz önder".

Mik.5: 6 Asur topraklarını kılıçla, Nemrut'un topraklarını yalın kılıçla yönetecekler. Ülkemize saldırıp sınırlarımızdan içeri girecek olan Asurlular'dan Bizi bu önderler kurtaracak.

Mik.5: 7 Yakup'un soyundan geride kalanlar, Birçok halkın arasında RAB'bin gönderdiği çiy gibi, Kimseye dayanmadan, kimsenin onayını beklemeden Otları sulayan sağanak yağmurları gibi olacaklar.

Mik.5: 8 Orman hayvanları arasında aslan ne ise, Davar sürülerini paralayıp dağıtan, kurtulma fırsatı vermeyen genç aslan ne ise, Yakup'un soyundan geride kalanlar da uluslar arasında, Halkların ortasında öyle olacaklar.

Mik.5: 9 Ey İsrailliler, düşmanlarınızı yeneceksiniz. Karşıtlarınızın hepsi ortadan kalkacak.

Mik.5: 10 RAB diyor ki, "O gün atlarınızı elinizden alacak, Savaş arabalarınızı

yok edeceğim.

Mik.5: 11 Ülkenizdeki kentleri yıkacak, Bütün kalelerinizi yerle bir edeceğim.

Mik.5: 12 Büyü yapma gücünüzü kıracağım, Aranızda falcı kalmayacak.

Mik.5: 13 Putlarınızı, dikili taşlarınızı kaldırıp atacağım. Ellerinizle yaptığınız putlara artık tapmayacaksınız.

Mik.5: 14 Aşera* putlarınızı söküp atacağım, Yerle bir edeceğim kentlerinizi.

Mik.5: 15 Söz dinlemeyen ulusları öfke ve gazapla cezalandıracağım.”

Rab’bin Yargısı

BÖLÜM 6

Mik.6: 1 RAB’bin söylediğine kulak verin: Kalkın, davanızı dağların önünde dile getirin. Tepeler duysun sesinizi.

Mik.6: 2 Ey dağlar ve yeryüzünün sarsılmaz temelleri, RAB’bin suçlamasını dinleyin. Çünkü RAB halkından davacı, İsrail’den şikâyetçi.

Mik.6: 3 “Ey halkım, sana ne yaptım?” diyor RAB, “Sana nasıl yük oldum, yanıtla.

Mik.6: 4 Seni Mısır’dan ben çıkardım, Ben kurtardım seni kölelik diyarından. Sana öncülük etsinler diye Musa’yı, Harun’u, Miryam’ı ben gönderdim.

Mik.6: 5 Ey halkım, Moav Kralı Balak’ın neler öğütlediğini, Beor oğlu Balam’ın onu nasıl yanıtladığını anımsa. Şittim’den Gilgal’a dek olup biteni an. Sizleri nasıl kurtardığımı o zaman anlayacaksın.”

Mik.6: 6 RAB’bin önüne ne ile çıkayım, Yüce Tanrı’ya nasıl tapınayım? O’nun önüne yakmalık sunuyla* mı, Bir yaşında danayla mı çıkayım?

Mik.6: 7 Binlerce koç sunsam, Zeytinyağından on binlerce dere akıtsam, RAB hoşnut kalır mı? Suçuma karşılık ilk oğlumu, İşlediğim günah için bedenimin ürününü versem olur mu?

Mik.6: 8 Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi; Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden Ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka Tanrınız RAB sizden ne istedi?

Yeruşalim’in Suçu ve Cezası

Mik.6: 9 Dinleyin! RAB kente sesleniyor. O’nun adından korkmak bilgeliktir.

Diyor ki, “Ey halk ve kent meclisi, dinleyin*fı*.D Not 6:9 Olası metin “Ey halk ve kent meclisi, dinleyin”, Masoretik metin “Ey halk, dinle ve onu kim atadı?”

Mik.6: 10 Kötü adamların evleri Haksızca kazanılmış servetlerle dolu, Bilmiyor muyum sanıyorsunuz? Eksik ölçek lanetlidir.

Mik.6: 11 Hileli terazi kullanan, Torbasında eksik ağırlıklar olan adamı nasıl aklayayım?

Mik.6: 12 Kentin zenginleri zorba, Halkı da yalancıdır. Dillerinden aldatıcı sözler dökülür.

Mik.6: 13 Günahlarınızdan ötürü yıkımınızı, Mahvınızı hazırladım bile.

Mik.6: 14 Yiyecek, ama doymayacaksınız. Aç kalacak karnınız, Biriktireceksiniz, ama saklayamayacaksınız. Koruyabildiğinizi kılıçla yok edeceğim.

Mik.6: 15 Ekecek, ama biçemeyeceksiniz. Zeytin ezecek, ama yağını sürünemeyeceksiniz. Üzümü sıkacak, ama şarabını içemeyeceksiniz.

Mik.6: 16 Kral Omri’nin buyruklarına, Ahav soyunun kötü adetlerine uyduğunuz, Onların törelerini izlediğiniz için sizi utanca boğacağım, yıkıma uğratacağım. Halkım olarak aşağılanmaya dayanmak zorunda kalacaksınız.” Mika’nın Ağıtı

BÖLÜM 7

Mik.7: 1 Vay halime benim! Yazın meyve toplandıktan Ve bağbozumundan artakalan üzümler alındıktan sonra

Mik.7: 2 Tek bir salkım bulamayan adam gibiyim. Canım turfanda inciri nasıl da çekiyor! Ülkede Tanrı’ya sadık kul kalmadı. İnsanlar arasında dürüst kimse yok. Herkes kan dökmek için pusuda. Kardeş kardeşe tuzak kuruyor.

Mik.7: 3 Kötülük yapmakta elleri ne becerikli! Önderler armağan istiyor, yargıçlar rüşvet alıyor. Güçlüler her istediklerini zorla yaptırıyor, Düzen üstüne düzen kuruyorlar.

Mik.7: 4 En iyileri çalı çırpıdan değersiz, En dürüstleri dikenli çitten beterdir. Ama peygamberlerinin*fi* uyardığı gibi, Cezalandırılacakları gün geldi çattı. Şaşkınlık içindeler şimdi.D Not 7:4 “Peygamberlerinin” ya da “Gözcülerinin”.

Mik.7: 5 İnanmayın komşunuza, Dostunuza güvenmeyin. Koynunuzda yatan karınızın yanında bile Sıkı tutun ağzınızı.

Mik.7: 6 Çünkü oğul babasına saygısızlık ediyor, Kız annesine, gelin kaynanasına karşı geliyor. İnsanın düşmanı kendi ev halkıdır.

Mik.7: 7 Ama ben umutla RAB'be bakıyor, Kurtarıcım olan Tanrı'yı bekliyorum. Duyacak beni Tanrım.

Kurtuluş Yolu

Mik.7: 8 Halime sevinme, ey düşmanım! Düşsem de kalkarım. Karanlıkta kalsam bile RAB bana ışık olur.

Mik.7: 9 RAB'be karşı günah işlediğim için, O'nun öfkesine dayanmalıyım. Sonunda davamı savunup hakkımı alacak, Beni ışığa çıkaracak, adaletini göreceğim.

Mik.7: 10 Düşmanım da görecek ve utanç içinde kalacak. O düşman ki, "Hani Tanrın RAB nerede?" diye soruyordu bana. Onun düşüşünü gözlerimle göreceğim. Sokaktaki çamur gibi ayak altında çiğnenecek.

Mik.7: 11 Ey Yeruşalim, Surlarının onarılacağı, Sınırlarının genişletileceği gün gelecek.

Mik.7: 12 Halkımızdan olanlar o gün Asur'dan Mısır'a, Mısır'dan Fırat'a kadar uzanan topraklardan, Denizler arasında, dağlar arasında kalan topraklardan sana gelecekler.

Mik.7: 13 Ama ülke, içinde yaşayanların yaptığı kötülükler yüzündenviraneye dönecek.

Dua ve Teşekkür

Mik.7: 14 Ya RAB, mirasın olan Ve Karmel'in ortasındaki ormanda*fj* ayrı yaşayan sürünü, halkını Değneğinle güt. Geçmişte olduğu gibi, Başan'da ve Gilat'ta beslensinler. 7:14 "Karmel'in ortasındaki ormanda" ya da "Ormandaki verimli topraklarda".

Mik.7: 15 Bizi Mısır'dan çıkardığın günlerdeki gibi, Harikalar yarat halkın için.

Mik.7: 16 Uluslar bunu görünce Yaptıkları bunca zorbalıktan utanacaklar. Elleriyle ağızlarını kapayacak, kulaklarını tıkayacaklar.

Mik.7: 17 Yılanlar gibi, sürüngenler* gibi toprak yalayacak, Titreyerek sığınaklarından çıkacaklar. Ey Tanrımız RAB, dehşet içinde sana dönecek Ve senden korkacaklar.

Mik.7: 18 Senin gibi suçları silen, Kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka tanrı var mı? Sonsuza dek öfkeli kalmazsın, Çünkü sadık olmaktan hoşlanırsın.

Mik.7: 19 Bize yine acıyacaksın, Çiğneyeceksin suçlarımızı ayak altında. Bütün

günahlarımızı denizin dibine atacaksın.

Mik.7: 20 Geçmişte atalarımıza ant içtiğin gibi, Yakup'un ve İbrahim'in torunları olan bizlere de verdiğin sözü tutacak ve sadık kalacaksın.

YASANIN TEKRARI

İsrailliler'in Horev Dağı'ndan Ayrılışı

BÖLÜM 1

Yas.1: 1 Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki çölde, Suf'un karşısında Arava'da, Paran ile Tofel, Lavan, Haserot, Di-Zahav arasında Musa İsrailliler'e şunları anlattı.

Yas.1: 2 Horev'den Seir Dağı yoluyla Kadeş-Barnea'ya gitmek on bir gün sürer.

Yas.1: 3 Mısır'dan çıktıktan sonra kırkıncı yılın on birinci ayının* birinci günü, Musa RAB'bin, kendisi aracılığıyla İsrailliler'e neler buyurduğunu anlattı.

Yas.1: 4 Bu olay Musa Heşbon'da yaşayan Amorlular'ın Kralı Sihon'u, Aştarot'ta ve Edrei'de yaşayan Başan Kralı Og'u bozguna uğrattıktan sonra oldu.

Yas.1: 5 Musa Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki Moav topraklarındabu yasayı şöyle açıklamaya başladı:

Yas.1: 6 "Tanrımız RAB Horev'de bize, `Bu dağda yeteri kadar kaldınız> dedi,

Yas.1: 7 `Haydi kalkın, Arava'da, dağlık bölgede, Şefela'da, Negev'de ve Akdeniz kıyısında yaşayan bütün komşu halklara, Amorlular'ın dağlık bölgesine, büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan Kenanlılar ülkesine ve Lübnan'a gidin.

Yas.1: 8 Bu toprakları size verdim. Gidin, atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve soylarına ant içerek söz verdiğim toprakları mülk edinin."

Musa Önderler Atıyor(Çık.18:13-27)

Yas.1: 9 "O sırada size, `Tek başıma yükünüzü taşıyamam> dedim,

Yas.1: 10 `Tanrınız RAB sizi çoğalttı. Bugün göklerdeki yıldızlar kadar çoğaldınız.

Yas.1: 11 Atalarınızın Tanrısı RAB sizi bin kat daha çoğaltsın ve söz verdiği gibi kutsasın!

Yas.1: 12 Sorunlarınıza, yükünüze, davalarınıza ben tek başıma nasıl

katlanabilirim?

Yas.1: 13 Kendinize her oymaktan bilge, anlayışlı, deneyimli adamlarseçin. Onları size önder atayacağım.

Yas.1: 14 “Siz de bunun iyi olduğunu onayladınız.

Yas.1: 15 Böylece oymaklarınızın bilge ve deneyimli kişiler olan ileri gelenlerini size önder atadım. Onlara biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların sorumluluğunu verdim. Oymaklarınız için de yöneticiler görevlendirdim.

Yas.1: 16 Ayrıca yargıçlarınıza, ‘Kardeşleriniz arasındaki sorunları dinleyin dedim, ‘Bir adamla İsrailli kardeşi ya da bir yabancı arasındaki davalarda adaletle karar verin.

Yas.1: 17 Yargılarken kimseyi kayırmayın; küçüğe de, büyüğe de aynı gözle bakın. Hiç kimseden korkmayın. Yargı Tanrı’ya özgüdür. Çözemeyeceğiniz bir sorun olursa bana getirin, ben gerekeni yaparım.

Yas.1: 18 O sırada yapmanız gereken her şeyi size buyurmuştum.”

Halk Casuslar Gönderiyor(Say.13:1-23)

Yas.1: 19 “Sonra Tanrımız RAB’bin bize buyurduğu gibi Horev’den ayrıldık, Amorlular’ın dağlık bölgesine giden yoldan geçerek gördüğünüz o geniş ve korkunç çölü aşıp Kadeş-Barnea’ya vardık.

Yas.1: 20 Size, ‘Tanrımız RAB’bin bize vereceği Amorlular’ın dağlıkbölgesine vardınız dedim,

Yas.1: 21 ‘İşte, Tanrınız RAB size ülkeyi verdi. Haydi, atalarınızın Tanrısı RAB’bin size söylediği gibi, gidip orayı mülk edinin. Korkmayın, yılmayın.

Yas.1: 22 “O zaman hepiniz bana gelip, ‘Ülkeyi araştırmak için önümüzden adamlar gönderelim dediniz, ‘Hangi yoldan gideceğiz, hangi kentlere uğrayacağız? Bilgi versinler.

Yas.1: 23 “Bu düşünceyi benimsedim. Her oymaktan birer kişi olmak üzere aranızdan on iki kişi seçtim.

Yas.1: 24 Bunlar dağlık bölgeye çıkarak Eşkol Vadisi’ne varıp ülkeyiaraştırdılar.

Yas.1: 25 Dönüşte orada yetişen meyvelerden getirdiler ve, ‘TanrımızRAB’bin bize vereceği ülke verimlidir diye haber verdiler.

Yas.1: 26 “Ne var ki, siz oraya gitmek istemediniz. Tanrınız RAB’binbuyruğuna karşı geldiniz.

Yas.1: 27 Çadırlarınızda söylenerek, ‘RAB bizden nefret ediyor dediniz, ‘Bizi Amorlular’ın eline verip yok etmek için Mısır’dan çıkardı.

Yas.1: 28 Oraya niye gidelim? Kardeşlerimiz yöre halkının bizden daha güçlü, daha uzun boylu olduğunu söyleyerek cesaretimizi kırdılar. Kentler büyükmüş, göğe dek yükselen surlarla çevriliymiş. Orada Anaklılar’ı da görmüşler.

Yas.1: 29 “Oysa ben size, ‘Onlardan korkmayın, yılmayın dedim,

Yas.1: 30-31 ‘Önünüzden giden Tanrınız RAB sizin için savaşacak. Gözünüzün önünde Mısır’da ve çölde sizler için yaptıklarının aynısını yapacak. Tanrınız RAB’bin buraya varıncaya dek, çocuğunu taşıyan bir adam gibi sizi nasıl yol boyunca taşıdığını gördünüz.

Yas.1: 32 Bütün bunlara karşın Tanrınız RAB’be güvenmediniz.

Yas.1: 33 O RAB ki, çadırlarınızı kurmanız için size yer aramak, gideceğiniz yolu göstermek için geceleyin ateşte, gündüzün bulutta önünüzsıra gitti.”

Rab İsrail’i Cezalandırıyor(Say.14:20-38)

Yas.1: 34 “RAB yakınmalarınızı duyunca öfkelendi ve şöyle ant içti:

Yas.1: 35-36 ‘Atalarınıza ant içerek söz verdiğim o verimli ülkeyi, bu kötü kuşaktan Yefunne oğlu Kalev dışında hiç kimse görmeyecek. Yalnız o görecek, ayak bastığı toprakları ona ve soyuna vereceğim. Çünkü o bütün yüreğiyle RAB’bin yolunda yürüdü.

Yas.1: 37 “Sizin yüzünüzden RAB bana da öfkelenerek, ‘Sen de o ülkeyegirmeyeceksin dedi,

Yas.1: 38 ‘Ama yardımcın Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu yüreklendir. İsrailliler’in ülkeyi mülk edinmesini o sağlayacak.

Yas.1: 39 Tutsak olacak dediğiniz küçükleriniz, bugün iyiyle kötüyü ayırt edemeyen çocuklarınız oraya girecekler. Ülkeyi onlara vereceğim, orayı onlar mülk edinecekler.

Yas.1: 40 Ama siz geri dönün, Kızıldeniz* yolundan çöle gidin.”

İsrail Horma’da Yenilgiye Uğruyor(Say.14:39-44)

Yas.1: 41 “Bunun üzerine bana, ‘RAB’be karşı günah işledik dediniz, ‘Tanrımız RAB’bin buyruğu uyarınca gidip savaşacağız. Sonra dağlık bölgede savaşmanın kolay olacağını düşünerek her biriniz silahınızı kuşandınız.

Yas.1: 42 “Ama RAB bana şöyle dedi: ‘Söyle onlara, savaşa gitmesinler. Çünkü sizinle olmayacağım. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız.

Yas.1: 43 “Sizi uyardım, ama dinlemediniz. RAB’bin buyruğuna karşı geldiniz. Kendinize güvenerek dağlık bölgeye çıktınız.

Yas.1: 44 Dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar. Arılar gibi sizi kovaladılar. Seir’den Horma Kenti’ne dek sizi bozguna uğrattılar.

Yas.1: 45 Geri döndünüz ve RAB’bin önünde ağladınız. Ama RAB ne ağlayışınızı duydu, ne de size kulak astı.

Yas.1: 46 Uzun süre Kadeş’te kaldınız.”

İsrailliler’in Çölde Geçirdiği Yıllar

BÖLÜM 2

Yas.2: 1 “Sonunda geri dönüp RAB’bin bana buyurduğu gibi Kızıldeniz* yolundan çöle gittik. Uzun süre Seir dağlık bölgesinde dolanıp durduk.

Yas.2: 2-3 “RAB bana, ‘Bu dağlık bölgenin çevresinde yeterince dolaştınız dedi, ‘Şimdi kuzeye gidin.

Yas.2: 4 Sonra halka şu buyrukları vermemi söyledi: ‘Seir’de yaşayan kardeşlerinizin, Esavoğulları’nın ülkesinden geçeceksiniz. Sizden korkacaklar. Çok dikkatli davranın.

Yas.2: 5 Onları savaşa kışkırtmayın. Size onların ülkesinden hiçbir toprak parçası, ayağınızı basacak bir yer bile vermeyeceğim. Çünkü Seir dağlık bölgesini mülk olarak Esav’a verdim.

Yas.2: 6 Yiyeceklerinizi, içeceklerinizi onlardan para karşılığında alacaksınız.

Yas.2: 7 “Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsadı. Bu geniş çölde dolanıp durduğunuz sürece sizi korudu. Tanrınız RAB geçirdiğiniz bu kırk yıl boyunca sizlerleydi ve hiçbir eksiğiniz olmadı.

Yas.2: 8 “Böylece Seir’de yaşayan kardeşlerimizin, Esavoğulları’nın yanından geçtik. Eylat ve Esyon-Gever’den Arava’ya giden yoldan saparak yolculuğumuzu Moav Çölü yolundan sürdürdük.

Yas.2: 9 “RAB bana, ‘Moavlılar’a düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma dedi, ‘Onların ülkesinden hiçbir toprak parçasını sana mülk olarak vermeyeceğim. Çünkü Ar Kenti’ni Lut soyuna verdim.”

Yas.2: 10 -Daha önce orada Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan

Emliler yaşıyordu.

Yas.2: 11 Emliler Anaklılar gibi Refalılar'dan sayılırdı. Ama Moavlılar onlara Emliler adını takmıştı.

Yas.2: 12 Daha önce Seir'de Horlular yaşardı. Esavoğulları orayı onların elinden aldı. İsraillilerin RAB'bin mülk edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi, Esavoğulları da Horlular'ı yok edip yerlerine yerleştiler.-

Yas.2: 13 "RAB, 'Haydi kalkın, Zeret Vadisi'nden geçin dedi. Biz de Zeret Vadisi'nden geçtik.

Yas.2: 14 Kadeş-Barnea'dan yola çıkıp Zeret Vadisi'nden geçinceye dek otuz sekiz yıl yol aldık. RAB'bin içtiği ant uyarınca, İsrail halkından o kuşağın bütün savaşçıları yok olmuştu.

Yas.2: 15 RAB, ordugahtaki bütün savaşçıları ortadan kaldırıncaya dek onları cezalandırmıştı.

Yas.2: 16 "Topluluktaki bütün savaşçılar öldükten sonra,

Yas.2: 17 RAB bana şöyle dedi:

Yas.2: 18 'Bugün Moav topraklarından ve Ar Kenti'nden geçeceksin.

Yas.2: 19 Ammonlular'a yaklaştığında onlara düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma. Çünkü mülk edinmen için Ammonlular'ın ülkesinden sana hiçbir toprak parçası vermeyeceğim. O ülkeyi mülk olarak Lut soyuna verdim."

Yas.2: 20 -Bu bölge Refalılar ülkesi diye bilinir. Refalılar öncedenorada yaşıyordu. Ammonlular onlara Zamzumlular adını takmıştı.

Yas.2: 21 Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalıktılar. Ama RAB onları Ammonlular'ın önünde yok etti. Ammonlular Zamzumlular'ın topraklarını alıp yerlerine yerleştiler.

Yas.2: 22 RAB Seir'de yaşayan Esavoğulları için de aynısını yapmış, Horlular'ı onların önünde yok etmişti. Esavoğulları Horlular'ın topraklarını almış, yerlerine yerleşmişlerdi. Bugün de orada yaşıyorlar.

Yas.2: 23 Gazze'ye kadar uzanan köylerde yaşayan Avvalılar'ı da Kaftor'dan*fa* gelen Kaftorlular yok edip yerlerine yerleştiler.-D Not 2:23 "Kaftor": Bugünkü Girit.

Yas.2: 24 "'Haydi kalkın! Arnon Vadisi'nden geçin! İşte Heşbon Kralı Amorlu Sihon'u ve ülkesini elinize teslim ettim. Ona saldırın ve ülkesini mülk edinmeye başlayın.

Yas.2: 25 Bugünden başlayarak göğün altındaki uluslara korkunuzu, dehşetinizi salacağım. Haberinizi duyunca korkuyla titreyecekler."

İsrailliler Heşbon Kralı Sihon'u Bozguna Uğratıyor(Say.21:21-30)

Yas.2: 26 "Bundan sonra Kedemot Çölü'nden Heşbon Kralı Sihon'a barışönerileriyle ulaklar gönderdim. Öneriler şöyleydi:

Yas.2: 27 'İzin ver, ülkenden geçelim. Dosdoğru ana yoldan, sağa solasapmadan geçeceğiz.

Yas.2: 28-29 Yiyeceğimizi, içeceğimizi para karşılığında bize vereceksin. Yeter ki ülkenden geçelim. Seir'de yaşayan Esavoğulları ile Ar Kenti'nde yaşayan Moavlılar sınırlarından geçmemize izin verdiler. Şeria Irmağı'ndan geçip Tanrımız RAB'bin bize vereceği ülkeye gitmemize sen de izin ver.

Yas.2: 30 Ne var ki, Heşbon Kralı Sihon ülkesinden geçmemize izin vermek istemedi. Tanrınız RAB, şimdi olduğu gibi, Sihon'u elinize teslim etmek için yüreğini duygusuzlaştırıp onu inatçı yaptı.

Yas.2: 31 "RAB bana, 'İşte Sihon'u ve ülkesini senin eline teslim etmeye başladım. Haydi, ülkeyi ele geçir ve mülk edinmeye başla dedi.

Yas.2: 32 Sihon bizimle savaşmak için Yahesa'da bütün halkıyla karşımıza çıktı.

Yas.2: 33 Tanrımız RAB onu elimize teslim etti. Onu, oğullarını ve bütün halkını yok ettik.

Yas.2: 34 Bütün kentlerini ele geçirdik, hepsini yok ettik. Kadın, erkek, çocuk, kimseyi sağ bırakmadık.

Yas.2: 35 Hayvanlara ve ele geçirdiğimiz kentlerdeki mallara ise el koyduk.

Yas.2: 36 Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den ve vadideki kentten Gilat'a dek, ele geçirmediğimiz hiçbir kent kalmadı. Tanrımız RAB hepsini elimize teslim etti.

Yas.2: 37 Ama Tanrımız RAB'bin buyruğu uyarınca, Ammonlular'ın ülkesine -Yabbuk Irmağı kıyılarına, dağlık bölgedeki kentlere- yaklaşmadınız."

İsrailliler Başan Kralı Og'u Bozguna Uğratıyor(Say.21:31-35)

BÖLÜM 3

Yas.3: 1 "Bundan sonra dönüp Başan'a doğru ilerledik. Başan Kralı Og'la ordusu bizimle savaşmak için Edrei'de karşımıza çıktı.

Yas.3: 2 RAB bana, ‘Ondan korkma! dedi, ‘Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorlular’ın Heşbon’da yaşayan Kralı Sihon’a yaptığının aynısını ona da yapacaksın.

Yas.3: 3 “Böylece Tanrımız RAB, Başan Kralı Og’u ve halkını da elimize teslim etti. Hiçbirini sağ bırakmadan hepsini yok ettik.

Yas.3: 4 Bütün kentlerini ele geçirdik. Ele geçirmediğimiz tek kent kalmadı. Hepsi altmış kentti: Başan’da Og’un ülkesi olan bütün Argov bölgesi.

Yas.3: 5 Bütün bu kentler yüksek surlarla, kapılarla, sürgülerle sağlamlaştırılmıştı. Bunlardan başka surla çevrilmemiş birçok köy de vardı.

Yas.3: 6 Heşbon Kralı Sihon’a yaptığımız gibi hepsini yok ettik. Herkenti, kadın, erkek ve çocuklarla birlikte, tümüyle yok ettik.

Yas.3: 7 Hayvanlara ve kentlerdeki mallara ise el koyduk.

Yas.3: 8 “Arnon Vadisi’nden Hermon Dağı’na kadar Şeria Irmağı’nın doğu yakasındaki toprakları iki Amorlu kralın elinden aldık.

Yas.3: 9 -Saydalılar Hermon’a Siryon, Amorlular’sa Senir derler.-

Yas.3: 10 Ovadaki bütün kentleri, bütün Gilat’ı, Og’un ülkesine ait kentler olan Salka ve Edrei’ye uzanan bütün Başan’ı ele geçirdik.”

Yas.3: 11 -Refalılar’dan yalnız Başan Kralı Og sağ kalmıştı. Og’un Ammonlular’ın Rabba Kenti’ndeki yatağı demirdendi. O gün kullanılan arşın ölçüsüne göre uzunluğu dokuz*fb*, eni dört arşındı*fc*.-D Not 3:11 “Dokuz arşın”: Yaklaşık 4 m. 3:11 “Dört arşın”: Yaklaşık 1.8 m.

Şeria Irmağı’nın Doğusuna Yerleşen Oymaklar(Say.32:1-42)

Yas.3: 12 “O sırada ele geçirdiğimiz topraklardan Arnon Vadisi yakınındaki Aroer Kenti’nin kuzeyini, Gilat dağlık bölgesinin yarısıyla oradaki kentleri Ruben ve Gad oymaklarına verdim.

Yas.3: 13 Gilat’ın geri kalan bölümünü ve Og’un ülkesi Başan’ı Manaşşe oymağının yarısına verdim. Başan’daki Argov bölgesi Refalılar ülkesi diye bilinirdi.

Yas.3: 14 Manaşşe soyundan Yair, Geşur ile Maaka sınırına dek uzanan bütün Argov bölgesini aldı. Başan denilen bölgeye kendi adını verdi. Orası bugün de Havvot-Yair*fç* diye anılıyor.D Not 3:14 “Havvot-Yair”: “Yair’in yerleşim birimleri” anlamına gelir.Yas.3: 15 Makir’e Gilat’ı verdim.

Yas.3: 16 Gilat’la Arnon Vadisi arasında kalan toprakları Ruben ve Gad

oymaklarına verdim. Vadinin ortası onların sınırıydı; Ammonlular'la sınırları ise Yabbuk Irmağı'ydı.

Yas.3: 17 Arava'da da sınır Şeria Irmağı'ydı; Kinneret'ten Arava -Lut- Gölü'ne, doğuda Pisga yamaçlarının aşağısına kadar uzanıyordu.

Yas.3: 18 "O zaman size şöyle buyruk verdim: 'Tanrınız RAB mülk edinmek için bu ülkeyi size verdi. Bütün savaşçılarınız silahlı olarak İsrailli kardeşlerinizin önüsıra gitsin.

Yas.3: 19-20 Ancak RAB sizi rahata erdirdiği gibi onları da rahata erdirene ve onlar Tanrınız RAB'bin Şeria Irmağı'nın karşı yakasında kendilerine vereceği toprakları ele geçirene kadar, kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız -biliyorum, birçok hayvanınız var- size verdiğim kentlerde kalsın. Ondan sonra, her biriniz size verdiğim toprağa dönebilir."

Rab Musa'nın Kenan Ülkesine Girmesini Yasaklıyor

Yas.3: 21 "O zaman Yeşu'ya, 'Tanrın RAB'bin bu iki krala neler yaptığını gözlerinle gördün dedim, 'RAB gideceğin bütün ülkelere aynısını yapacak.

Yas.3: 22 Onlardan korkmayın! Tanrınız RAB sizin için savaşacak.

Yas.3: 23 "Sonra RAB'be yalvardım:

Yas.3: 24 'Ey Egemen RAB, büyüklüğünü ve güçlü elini bana göstermeyebaşladın. Gökte ve yerde senin yaptığın yüce işleri yapabilecek başka bir tanrı yok!

Yas.3: 25 İzin ver de Şeria Irmağı'ndan geçip karşı yakadaki o verimli ülkeyi, o güzel dağlık bölgeyi ve Lübnan'ı göreyim.

Yas.3: 26 "Ama RAB sizin yüzünüzden bana öfkelendi, yalvarışıma kulakasmadı. Bana, 'Yeter artık! dedi, 'Bir daha bu konudan söz etme bana.

Yas.3: 27 Pisga Dağı'na çık. Batıya, kuzeye, güneye, doğuya bak. Gözlerinle gör. Çünkü Şeria Irmağı'ndan geçmeyeceksin.

Yas.3: 28 Yeşu'ya görev ver. Onu güçlendir ve yüreklendir. Çünkü bu halk Şeria Irmağı'ndan onun önderliğinde geçecek. Göreceğin toprakları halka o miras olarak verecek.

Yas.3: 29 Böylece Beytpeor'un karşısındaki vadide kaldık."

İsrailliler'den Söz Dinlemeleri İsteniyor

BÖLÜM 4

Yas.4: 1 “Şimdi, ey İsrail, size öğrettiğim kurallara, ilkelere kulak verin. Yaşamak, ülkeye girmek ve atalarınızın Tanrısı RAB’bin size vereceği toprakları mülk edinmek için bunlara uyun.

Yas.4: 2 Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Tanrınız RAB’bin buyruklarına uyun.

Yas.4: 3 “RAB’bin Baal-Peor’da neler yaptığını kendi gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB, Baal-Peor’a tapan herkesi aranızdan yok etti.

Yas.4: 4 RAB’be bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız.

Yas.4: 5 “İşte, Tanrım RAB’bin buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız.

Yas.4: 6 Onlara sımsıkı bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, ‘Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk! diyecek.

Yas.4: 7 Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur. Tanrısı kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı?

Yas.4: 8 Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var mı?

Yas.4: 9 “Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın.

Yas.4: 10 Horev’de Tanrınız RAB’bin önünde durduğunuz günü anımsayın. RAB bana şöyle dedi: ‘Sözlerimi dinlemesi için halkı topla. Öyle ki, yaşamları boyunca benden korkmayı öğrensinler, çocuklarına da öğretsinler.

Yas.4: 11 “Yaklaşıp dağın eteğinde durdunuz. Dağ göklere dek yükselenalevle tutuşmuştu. Kara bulutlar ve koyu bir karanlık vardı.

Yas.4: 12 RAB size ateşin içinden seslendi. Siz konuşulanı duydunuz, ama konuşanı görmediniz. Yalnız bir ses duydunuz.

Yas.4: 13 RAB uymanızı buyurduğu antlaşmayı, yani On Buyruk’u sizeaçıkladı. Onları iki taş levha üstüne yazdı.

Yas.4: 14 Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uymanız gereken kuralları, ilkeleri size öğretmemi buyurdu.”

Putatapanlara Karşı Uyarı

Yas.4: 15 “RAB Horev’de ateşin içinden size seslendiği gün hiçbir suret görmediniz. Bu nedenle kendinize çok dikkat edin.

Yas.4: 16-18 Öyle ki, kendiniz için erkek ya da kadın, yerde yaşayan hayvan ya da gökte uçan kuş, küçük kara hayvanı ya da aşağıda suda yaşayan balık suretinde, heykel biçiminde put yaparak yoldan sapmayasınız.

Yas.4: 19 Gözlerinizi göklere kaldırıp güneşi, ayı, yıldızları -gök cisimlerini- görünce sakın aldanmayın; eğilip onlara tapmayın. Tanrınız RAB bunları göğün altındaki halklara pay olarak vermiştir.

Yas.4: 20 Size gelince, RAB, bugün olduğu gibi kendi halkı olmanız için, sizi alıp demir eritme ocağından, Mısır’dan çıkardı.

Yas.4: 21 “RAB sizin yüzünüzden bana öfkelendi. Şeria Irmağı’nın karşı yakasına geçmemem ve Tanrınız RAB’bin size mülk olarak vereceği o verimli ülkeye girmemem için ant içti.

Yas.4: 22 Ben bu toprakta öleceğim. Şeria Irmağı’ndan geçmeyeceğim. Ama siz karşıya geçecek ve o verimli ülkeyi mülk edineceksiniz.

Yas.4: 23 Tanrınız RAB’bin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya, kendinize Tanrınız RAB’bin yasakladığı herhangi bir şeyin suretinde put yapmamaya dikkat edin.

Yas.4: 24 Çünkü Tanrınız RAB yakıp yok eden bir ateştir; kıskanç bir Tanrı’dır.

Yas.4: 25 “Ülkede uzun zaman oturduktan, çocuk ve torun sahibi olduktan sonra yoldan sapar, kendinize herhangi bir şeyin suretinde put yapar, Tanrınız RAB’bin gözünde kötü olanı yaparak onu öfkelendirirseniz,

Yas.4: 26 bugün size karşı yeri göğü tanık gösteririm ki, mülk edinmek için Şeria Irmağı’ndan geçip gideceğiniz ülkede kesinlikle ve çabucak öleceksiniz. Orada uzun süre yaşamayacak, büsbütün yok olacaksınız.

Yas.4: 27 RAB sizi başka halkların arasına dağıtacak. RAB’bin sizi süreceği ulusların arasında sayıca az olacaksınız.

Yas.4: 28 Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koku almayan, insan eliyle yapılmış, ağaçtan, taştan tanrılara tapacaksınız.

Yas.4: 29 Ama Tanrınız RAB’bi arayacaksınız. Bütün yüreğinizle, bütün canınızla ararsanız, O’nu bulacaksınız.

Yas.4: 30 Sıkıntıya düştüğünüzde ve bütün bu olaylar başınıza geldiğinde, sonunda Tanrınız RAB’be dönecek, O’nun sözüne kulak vereceksiniz.

Yas.4: 31 Çünkü Tanrınız RAB acıyan bir Tanrı'dır. Sizi bırakmaz, yok etmez ve atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmaz.

Yas.4: 32 "Siz doğmadan önceki geçmiş günleri, Tanrı'nın yeryüzünde insanı yarattığı günden bu yana geçen zamanı soruşturun. Göklerin bir ucundan öbür ucuna sorun. Bu kadar önemli bir olay hiç oldu mu, ya da buna benzer bir olay duyuldu mu?

Yas.4: 33 Ateşin içinden seslenen Tanrı'nın sesini sizin gibi duyup da sağ kalan başka bir ulus var mı?

Yas.4: 34 Hiçbir tanrı Tanrınız RAB'bin Mısır'da gözlerinizin önünde sizin için yaptığı gibi denemelerle, belirtilerle, şaşılası işlerle, savaşla, güçlü ve kudretli elle, büyük ve ürkütücü olaylarla gidip başka bir ulustan kendine bir ulus almayakalkıştı mı?

Yas.4: 35 "Bu olaylar RAB'bin Tanrı olduğunu ve O'ndan başkasıolmadığını bilesiniz diye size gösterildi.

Yas.4: 36 O sizi yola getirmek için gökten size sesini duyurdu.Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi. Ateşin içinden sizesözlerini duyurdu.

Yas.4: 37 Atalarınızı sevdiği ve onların soyunu seçtiği için sizibüyük gücüyle Mısır'dan kendisi çıkardı.

Yas.4: 38 Amacı sizden daha büyük, daha güçlü ulusları önünüzdenkovmak, onların ülkelerine girmenizi sağlamak, bugün olduğu gibimülk edinmeniz için ülkelerini size vermekti.

Yas.4: 39 "Bunun için, bugün RAB'bin yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, O'ndan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın.

Yas.4: 40 Size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik sağlaması ve Tanrınız RAB'bin sonsuza dek size vereceği bu topraklarda uzun yıllar yaşamanız için bugün size bildirdiğim RAB'bin kurallarına, buyruklarına uyun."

Sığınak Kentler(Say.35:6-28; Yas.19:1-13; Yşu.20:1-9)

Yas.4: 41 Bundan sonra Musa Şeria Irmağı'nın doğusunda üç kent ayırdı.

Yas.4: 42 Öyle ki, önceden kin beslemediği bir komşusunu istemeyerek öldüren biri bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarabilsin.

Yas.4: 43 Bu kentler şunlardı: Rubenliler için ovadaki kırsal bölgede Beser, Gadlılar için Gilat'taki Ramot, Manaşşeliler için Başan'daki Golan.

Yasaya Giriş

Yas.4: 44 Musa'nın İsrailliler'e anlattığı yasa budur.

Yas.4: 45 Mısır'dan çıktıktan sonra Musa'nın İsrailliler'e bildirdiği yasalar, kurallar, ilkeler bunlardır.

Yas.4: 46 Musa bunları Şeria Irmağı'nın doğu yakasında, Beytpeor karşısındaki vadide bildirdi. Burası daha önce Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon'a ait topraklardı. Musa ile İsrailliler Mısır'dan çıktıklarında Sihon'u bozguna uğratmışlardı.

Yas.4: 47 Onun ve Başan Kralı Og'un ülkesini, yani Şeria Irmağı'nındoğusunda yaşayan iki Amorlu kralın ülkesini ele geçirmişlerdi.

Yas.4: 48 Bu topraklar, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer Kenti'nden Sion, yani Hermon Dağı'na kadar uzanıyor,

Yas.4: 49 Pisga Dağı'nın eteğindeki Arava Gölü'ne dek uzanan, Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki bütün Arava'yı kapsıyordu.

On Buyruk(Çık.20:1-17)

BÖLÜM 5

Yas.5: 1 Musa bütün İsrailliler'i bir araya toplayarak şöyle dedi: "Ey İsrail, bugün size bildireceğim kurallara, ilkelere kulak verin! Onları öğrenin ve onlara uymaya dikkat edin!

Yas.5: 2 Tanrımız RAB Horev Dağı'nda bizimle bir antlaşma yaptı.

Yas.5: 3 RAB bu antlaşmayı atalarımızla değil, bizimle, bugün buradasağ kalan hepimizle yaptı.

Yas.5: 4 RAB dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze konuştu.

Yas.5: 5 O zaman RAB'bin sözünü size bildirmek için RAB ile sizin aranızda durdum. Çünkü siz ateşten korkup dağa çıkmadınız. RAB şöyle seslendi:

Yas.5: 6 "'Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim.

Yas.5: 7 "'Benden başka tanrın olmayacak.

Yas.5: 8 "'Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yeraltındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.

Yas.5: 9 Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünküben,

Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.

Yas.5: 10 Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa*fd* sevgigösteririm.D Not 5:10 "Kuşağa" ya da "Kişiye".

Yas.5: 11 "'Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. ÇünküRAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.

Yas.5: 12 "'Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca Şabat Günü'nü* tut vekutsal say.

Yas.5: 13 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.

Yas.5: 14 Ama yedinci gün bana, Tanrın RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dinlensinler.

Yas.5: 15 Mısır'da köle olduğunu ve Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu.

Yas.5: 16 "'Tanrın RAB'bin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin.

Yas.5: 17 "'Adam öldürmeyeceksin.

Yas.5: 18 "'Zina etmeyeceksin.

Yas.5: 19 "'Çalmayacaksın.

Yas.5: 20 "'Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.

Yas.5: 21 "'Komşunun karısına kötü gözle bakmayacaksın. Komşunun evine, tarlasına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.

Yas.5: 22 "RAB bu sözleri dağda ateşin, bulutun, koyu karanlığın içinden bütün topluluğunuza yüksek sesle söyledi. Başka bir şey eklemedi. Sonra bunları iki taş levha üstüne yazıp bana verdi.

Yas.5: 23 "Dağ alev alev yanarken karanlığın içinden sesi duyduğunuzda bütün oymak başlarınız ve ileri gelenlerinizle bana yaklaştınız.

Yas.5: 24 'Tanrımız RAB bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi dediniz, 'Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrı'nın insanla konuştuğunu ve insanın

ölmediğini gördük.

Yas.5: 25 Neden şimdi ölelim? Bu büyük ateş bizi yakıp yok edecek. Tanrımız RAB'bin sesini bir daha duyarsak öleceğiz.

Yas.5: 26 Ateşin içinden seslenen, yaşayan Tanrı'nın sesini bizim gibi duyup da sağ kalan var mı?

Yas.5: 27 Sen git, Tanrımız RAB'bin söyleyeceklerini dinle. Sonra Tanrımız RAB'bin bütün söylediklerini bize anlat. Biz de kulak verip uyacağız.

Yas.5: 28 "RAB benimle yaptığınız konuşmayı duyunca, şöyle dedi: 'Buhalkın sana neler söylediğini duydum. Bütün söyledikleri doğrudur.

Yas.5: 29 Keşke benden korksalardı ve bütün buyruklarıma uymak için her zaman yürekten istekli olsalardı! O zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi.

Yas.5: 30 "'Git, çadırlarına dönmelerini söyle.

Yas.5: 31 Ama sen burada yanımda dur. Sana bütün buyrukları, kuralları, ilkeleri vereceğim. Bunları halka sen öğreteceksin. Öyle ki, mülk edinmek için kendilerine vereceğim ülkede hepsine uysunlar.

Yas.5: 32 "Tanrınız RAB'bin size buyurduklarına uymaya özen gösterin. Onlardan sağa sola sapmayın.

Yas.5: 33 Tanrınız RAB'bin size buyurduğu yollarda yürüyün. Öyle ki, mülk edineceğiniz ülkede sağ kalasınız, başarılı ve uzun ömürlü olasınız."

En Büyük Buyruk

BÖLÜM 6

Yas.6: 1 "Tanrınız RAB'bin size öğretmek için bana verdiği buyruklar, kurallar, ilkeler bunlardır. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede onlara uyun.

Yas.6: 2 Yaşamınız boyunca siz, çocuklarınız ve torunlarınız, size verdiğim bütün kurallara, buyruklara uyarak Tanrınız RAB'den korkun ki, ömrünüz uzun olsun.

Yas.6: 3 Kulak ver, ey İsrail! Söz dinleyin ki, üzerinize iyilik gelsin, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca süt ve bal akan ülkede bol bol çoğalasınız.

Yas.6: 4 "Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir*fe*.D Not 6:4 "Tanrımız RAB tek RAB'dir" ya da "RAB Tanrımız'dır, yalnız ve yalnız RAB" veya "RAB

Tanrımız'dır, RAB tektir".

Yas.6: 5 Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütüngücünüzle seveceksiniz.

Yas.6: 6 Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun.

Yas.6: 7 Onları çocuklarınıza benimsetin. Evinizde otururken, yoldayürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin.

Yas.6: 8 Bir belirti olarak onları ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın.

Yas.6: 9 Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın."

Söz Dinlemezliğe Karşı Uyarı

Yas.6: 10-11 "Tanrınız RAB atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a içtiği ant uyarınca, sizi vereceği ülkeye -inşa etmediğiniz büyük ve güzel kentleri, biriktirmediğiniz iyi eşyalarla dolu evleri, siz emek vermeden kazılmış sarnıçları, dikmediğiniz bağları, zeytinlikleri olan ülkeye- götürecek. Orada yiyip doyacaksınız.

Yas.6: 12 O zaman dikkat edin! Sizi Mısır'dan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran RAB'bi unutmayın.

Yas.6: 13 "Tanrınız RAB'den korkacaksınız; O'na kulluk edecek ve O'nun adıyla ant içeceksiniz.

Yas.6: 14 Başka ilahların, çevrenizdeki ulusların taptığı hiçbir ilahın ardınca gitmeyeceksiniz.

Yas.6: 15 Çünkü aranızda olan Tanrınız RAB kıskanç bir Tanrı'dır. Öfkelenirse sizi yeryüzünden yok eder.

Yas.6: 16 Massa'da olduğu gibi, Tanrınız RAB'bi denemeyeceksiniz.

Yas.6: 17 Tanrınız RAB'bin buyruklarına, size verdiği yasalara, kurallara uymaya dikkat edeceksiniz.

Yas.6: 18 RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin, RAB'bin atalarınıza ant içerek söz verdiği verimli ülkeyi mülk edinesiniz.

Yas.6: 19 RAB de sözü uyarınca bütün düşmanlarınızı önünüzden kovacak.

Yas.6: 20 "Gelecekte çocuklarınız size, 'Tanrımız RAB'bin size verdiği yasaların, kuralların, ilkelerin anlamı nedir? Diye sorunca,

Yas.6: 21 onlara şöyle diyeceksiniz: 'Mısır'da firavunun köleleriydik. RAB bizi güçlü eliyle oradan çıkardı.

Yas.6: 22 Gözlerimizin önünde Mısır'a, firavuna, ailesine karşı belirtiler, büyük ve korkunç işler yaptı.

Yas.6: 23 Atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeye götürmek ve orayı bize vermek için bizi Mısır'dan çıkardı.

Yas.6: 24 Sürekli üzerimize iyilik gelmesi ve bugün olduğu gibi sağ kalmamız için Tanrımız RAB bütün bu kurallara uymamızı ve kendisinden korkmamızı buyurdu.

Yas.6: 25 Tanrımız RAB'bin önünde, verdiği bu buyruklara uymayadikkat edersek, bunu bize doğruluk sayacaktır."

Tanrı'nın Öz Halkı(Çık.34:11-16)

BÖLÜM 7

Yas.7: 1 "Tanrınız RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzden birçok ulusu -Hititler'i*, Girgaşlılar'ı, Amorlular'ı, Kenanlılar'ı, Perizliler'i, Hivliler'i, Yevuslular'ı, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulusu- kovacak.

Yas.7: 2 Tanrınız RAB bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız.

Yas.7: 3 Kız alıp vermeyeceksiniz. Kızlarınızı oğullarına vermeyeceksiniz; oğullarınıza da onlardan kız almayacaksınız.

Yas.7: 4 Çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır. O zaman RAB size öfkelenecek ve sizi çabucak yok edecek.

Yas.7: 5 Onlara şöyle yapacaksınız: Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera* putlarını devirecek, öbür putlarını yakacaksınız.

Yas.7: 6 "Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.

Yas.7: 7 RAB'bin sizi sevmesinin ve seçmesinin nedeni öbür halklardandaha kalabalık olduğunuzdan değil. Siz sayıca öbür halklardan azdınız.

Yas.7: 8 RAB size sevgisini göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü

yerine getirmek için güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı; köle olduğunuz ülkeden, Mısır Firavunu'nun elinden sizi kurtardı.

Yas.7: 9 Tanrınız RAB'bin Tanrı olduğunu bilin. O güvenilir Tanrı'dır. Kendisini sevenlerin, buyruklarına uyanların bininci kuşağına kadar antlaşmasına bağlı kalır.

Yas.7: 10 Kendisinden nefret edenlere ise üzerlerine yıkım göndererekkarşılık verir. RAB kendisinden nefret edene karşılık vermekte gecikmeyecek.

Yas.7: 11 Onun için, bugün size bildirdiğim buyruklara, kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin."

Buyruklara Uyanlara Verilecek Ödül(Yas.28:1-14)

Yas.7: 12 "Bu ilkeleri dinler, onlara özenle uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza ant içerek verdiği söz uyarınca sizinle yaptığı antlaşmaya bağlı kalacak.

Yas.7: 13 Sizi sevecek, kutsayacak, çoğaltacak. Atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede rahminizin meyvesini, toprağınızın ürününü -tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını- sığırlarınızın buzağılarını, sürülerinizin kuzularını bereketli kılacak.

Yas.7: 14 Öbür halklardan daha çok kutsanmış olacaksınız. Erkekleriniz, kadınlarınız, hayvanlarınız arasında döl vermeyen olmayacak. Yas.7: 15 RAB her türlü hastalığı sizden uzaklaştıracak. Mısır'da gördüğünüz korkunç hastalıklardan hiçbirini size vermeyecek. Bütün bu hastalıkları sizden nefret edenlere verecek.

Yas.7: 16 Tanrınız RAB'bin elinize teslim edeceği halkların tümünü yok edeceksiniz. Onlara acımayacaksınız. İlahlarına tapmayacaksınız. Çünkü bu sizin için tuzak olacaktır.

Yas.7: 17 "'Bu uluslar bizden daha güçlü. Onları nasıl kovabiliriz? diye düşünebilirsiniz.

Yas.7: 18 Onlardan korkmayacaksınız. Tanrınız RAB'bin firavuna ve bütün Mısır'a yaptıklarını her zaman anımsayın.

Yas.7: 19 Tanrınız RAB'bin sizi Mısır'dan çıkarmak için yaptığı büyük denemeleri, belirtileri, şaşılası işleri, güçlü ve kudretli elini gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB şimdi korktuğunuz bütün bu halklara aynısını yapacaktır.

Yas.7: 20 Sizden gizlenerek sağ kalmış olanların üzerine, hepsi yokolana dek eşekarısı*ff* gönderecek.D Not 7:20 "Eşekarısı": İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.

Yas.7: 21 Onlardan yılmayacaksınız. Aranızda olan Tanrınız RAB uluve heybetli bir Tanrı'dır.

Yas.7: 22 Bu ulusları önünüzden azar azar kovacak. Onları birden ortadan kaldıramazsınız. Yoksa çevrenizde yabanıl hayvanlar çoğalır.

Yas.7: 23 Tanrınız RAB onları elinize teslim edecek ve hepsi yokoluncaya dek onları şaşkına çevirecek.

Yas.7: 24 Krallarını elinize teslim edecek; adlarını göğün altındansileceksiniz. Onları yok edene dek kimse size karşı duramayacak.

Yas.7: 25 İlahlarını simgeleyen putları yakacaksınız; üzerlerindeki altına, gümüşe göz dikmeyecek, bunları kendinize ayırmayacaksınız. Öyle ki, tuzağa düşmeyesiniz. Bu putlar Tanrınız RAB'bin gözünde iğrençtir.

Yas.7: 26 Bu iğrenç şeyleri evinize getirmeyeceksiniz, yoksa siz de onlar gibi yok olursunuz. Onlardan çok nefret edecek, tiksineceksiniz; çünkü onlar yok olmaya mahkûmdur."

Rab'bi Unutmayın

BÖLÜM 8

Yas.8: 1 "Bugün size bildirdiğim buyruklara tam tamına uyun ki, yaşayasınız, çoğalasınız ve gidip RAB'bin atalarınıza ant içerek söz verdiği ülkeyi mülk edinesiniz.

Yas.8: 2 Tanrınız RAB'bin sizi kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın! Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınadı.

Yas.8: 3 Sizi aç bırakarak sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man* ile sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RAB'bin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için yaptı bunu.

Yas.8: 4 Kırk yıl ne giysileriniz eskidi, ne de ayaklarınız şişti.

Yas.8: 5 Tanrınız RAB'bin, çocuğunu eğiten bir baba gibi, sizi nasıleğittiğini anlayın.

Yas.8: 6 "Onun için, Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyun. Yollarındayürüyün, O'ndan korkun.

Yas.8: 7 Tanrınız RAB sizi verimli bir ülkeye götürüyor. Öyle bir ülke ki, ırmakları, pınarları, derelerden tepelerden çıkan su kaynakları vardır;

Yas.8: 8 buğdayı, arpası, üzümü, inciri, narı, zeytinyağı, balı vardır.

Yas.8: 9 Sıkıntısız ekmek yiyebileceğiniz, hiçbir şeye gereksinim duymayacağınız bir ülkedir. Öyle bir ülke ki, kayaları demirdir, dağlarından bakır çıkarabilirsiniz.

Yas.8: 10 “Yiyip doyunca, size verdiği verimli ülke için Tanrınız RAB’be övgüler sunun.

Yas.8: 11 Tanrınız RAB’bi unutmamaya dikkat edin. Bugün size bildirdiğim buyruklarını, ilkelerini, kurallarını savsaklamayın.

Yas.8: 12 Yiyip doyduğunuzda, güzel evler yapıp yerleştiğinizde,

Yas.8: 13 sığırlarınız, davarlarınız çoğaldığında, altınınız, gümüşünüz ve her şeyiniz arttığında,

Yas.8: 14 böbürlenmemeye ve sizi Mısır’dan, köle olduğunuz ülkedençıkaran Tanrınız RAB’bi unutmamaya dikkat edin.

Yas.8: 15 RAB o büyük ve korkunç çölde, zehirli yılanlarla, akreplerle dolu o kurak, susuz toprakta sizi yürüttü. Size sert kayadan su çıkardı.

Yas.8: 16 Atalarınızın bilmediği man ile sizi çölde doyurdu. Sizi sıkıntıya soktu, sınadı. Öyle ki, sonunda üzerinize iyilik gelsin.

Yas.8: 17 ‘Bu serveti toplayan kendi yeteneğimiz, güçlü elimizdir diye düşünebilirsiniz.

Yas.8: 18 Ancak bu serveti toplama yeteneğini size verenin Tanrınız RAB olduğunu anımsayın. Atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı sürdürmek amacıyla bugün de bunu yapıyor.

Yas.8: 19 “Tanrınız RAB’bi unutur, başka ilahların ardınca giderseniz, onlara tapar, önlerinde yere kapanırsanız, bugün size açıkça belirtirim ki, tamamen yok olacaksınız.

Yas.8: 20 Tanrınız RAB önünüzden ulusları yok ettiği gibi, sözüne kulak vermediğiniz için sizi de yok edecek.

BÖLÜM 9

Yas.9: 1 “Ey İsrail, kulak ver! Bugün sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edinmek için Şeria Irmağı’ndan geçeceksiniz. Onların kentleri büyük, surları göğe dek yükseliyor.

Yas.9: 2 Bu güçlü, uzun boylu halk Anaklılar’dır. Onları biliyorsunuz. ‘Kim

Anaklılar'a karşı durabilir? Deyişini duydunuz.

Yas.9: 3 Bilin ki, yakıp yok eden ateş olan Tanrınız RAB önünüzden gidecek. Onları ortadan kaldıracak, size boyun eğmelerini sağlayacak. Onları kovacaksınız, RAB'bin verdiği söz uyarınca bir çırpıda yok edeceksiniz."

Halkın Söz Dinlemezliği

Yas.9: 4 "Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden kovunca, 'RAB doğruluğumuzdan ötürü bu ülkeyi mülk edinelim diye bizi buraya getirdi diye düşünmeyin. Çünkü RAB, bu ulusları yaptıkları kötülükler yüzünden önünüzden kovuyor.

Yas.9: 5 Onların topraklarını mülk edinmeye gitmenizin nedenidoğruluğunuz, erdeminiz değildir. Tanrınız RAB bu uluslarıkötülükleri yüzünden ve atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'aant içerek verdiği sözü yerine getirmek için önünüzden kovacak.

Yas.9: 6 Şunu anlayın ki, Tanrınız RAB'bin bu verimli toprakları mülkedinesiniz diye size vermesinin nedeni doğruluğunuz değildir.Çünkü siz dikbaşlı bir halksınız.

Yas.9: 7 "Tanrınız RAB'bi çölde nasıl kızdırdığınızı anımsayın, hiç unutmayın. Mısır'dan çıktığınız günden buraya varıncaya dek, RAB'be sürekli karşı geldiniz.

Yas.9: 8 Horev Dağı'nda RAB'bi öyle kızdırdınız ki, sizi yok edecekkadar öfkelendi.

Yas.9: 9 Daha önce taş levhaları -RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını- almak için dağa çıkmıştım; orada kırk gün, kırk gece kaldım. Ne yedim, ne içtim.

Yas.9: 10 RAB Tanrı parmağıyla yazmış olduğu iki taş levhayı bana verdi. Bu levhalar, dağda toplandığınız gün RAB'bin ateşin içinden size bildirdiği bütün buyrukları içermekteydi.

Yas.9: 11 Kırk gün, kırk gece sonra RAB bana iki taş levhayı, antlaşma levhalarını verdi.

Yas.9: 12 "'Haydi, buradan hemen in dedi, 'Çünkü Mısır'dan çıkardığın halkın yoldan çıktı. Onlara buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir put yaptılar.

Yas.9: 13 Sonra RAB bana, 'Bu halkı gördüm dedi, 'İşte dikbaşlı birhalk!

Yas.9: 14 Bırak da onları yok edeyim; adlarını da göğün altındansileyim. Seni onlardan daha güçlü, daha büyük bir ulus kılayım.

Yas.9: 15 “Dönüp dağdan aşağıya indim. Dağ alev alev yanıyordu.Antlaşmanın iki levhası iki elimdeydi.

Yas.9: 16 Tanrınız RAB’be karşı günah işlediğinizi gördüm. Kendinizebuzağıya benzer bir dökme put yapmıştınız. RAB’bin size buyurduğu yoldan hemen sapmıştınız.

Yas.9: 17 Bu yüzden iki levhayı fırlatıp attım, gözünüzün önündeparçaladım.

Yas.9: 18 Bir kez daha RAB’bin huzurunda bir şey yemeden, içmedenkırk gün kırk gece yere kapanıp kaldım. Çünkü günah işlemiştiniz;RAB’bin gözünde kötü olanı yaparak O’nu öfkelendirmiştiniz.

Yas.9: 19 RAB’bin kızgın öfkesi karşısında korktum. Öfkesi sizi yokedecek kadar alevlenmişti. Ama RAB yakarışımı yine duydu.

Yas.9: 20 RAB Harun’a da onu yok edecek kadar öfkelenmişti. O sıradaHarun için de yakardım.

Yas.9: 21 Yaptığınız günahlı nesneyi, o buzağıya benzer dökme putu alıp yaktım. Parçalayıp ince toz haline getirinceye dek ezdim. Sonra tozu dağdan akan dereye attım.

Yas.9: 22 “Tavera’da, Massa’da, Kivrot-Hattaava’da*fg* da RAB’bi öfkelendirdiniz.D Not 9:22 “Kivrot-Hattaava”: “Özlem mezarları” anlamına gelir.

Yas.9: 23 RAB sizi Kadeş-Barnea’dan gönderirken, ‘Gidin, size vereceğim ülkeyi mülk edinin diye buyurmuştu. Sizse Tanrınız RAB’bin buyruğuna karşı geldiniz. O’na güvenmediniz, sözüne kulak vermediniz.

Yas.9: 24 Sizi tanıdığım günden bu yana RAB’be sürekli karşıgeldiniz.

Yas.9: 25 “RAB sizi yok edeceğini söylediği için, kırk gün kırk geceO’nun önünde yere kapanıp kaldım.

Yas.9: 26 RAB’be şöyle yakardım: ‘Ey Egemen RAB, büyük kudretinle kurtarıp güçlü elinle Mısır’dan çıkardığın halkını, kendi mirasını yok etme.

Yas.9: 27 Kulların İbrahim’i, İshak’ı, Yakup’u anımsa. Bu halkındikbaşlılığını, kötülüğünü, günahını dikkate alma.

Yas.9: 28 Yoksa bizi çıkardığın ülkenin halkı, ‘RAB söz verdiğiülkeye götüremediği, onlardan nefret ettiği için çölde yok etmekamacıyla onları Mısır’dan çıkardı diyecek.

Yas.9: 29 Oysa onlar, büyük güçle ve kudretli elinle Mısır’dançıkardığın kendi halkın ve mirasındır.”

Musa Buyrukları Yeniden Alıyor(Çık.34:1-10)

BÖLÜM 10

Yas.10: 1 “O zaman RAB bana, ‘Öncekiler gibi iki taş levha kes vedağa, yanıma çık dedi, ‘Ağaçtan bir sandık yap.

Yas.10: 2 Parçaladığın önceki levhalara yazılı buyrukları yenilevhalara yazacağım. Sonra onları sandığa koyacaksın.

Yas.10: 3 “Böylece akasya ağacından bir sandık yaptım. Öncekiler gibiiki taş levha kestim. İki levhayı da alıp dağa çıktım.

Yas.10: 4 RAB dağda toplandığınız gün ateşin içinden size bildirdiğiOn Buyruk’u, daha önce yaptığı gibi, bu levhalara yazdı ve bana verdi.

Yas.10: 5 Sonra dönüp dağdan indim. RAB’bin buyruğu uyarınca,levhaları yaptığım sandığa koydum. Orada duruyorlar.”

Yas.10: 6 -İsrailliler Yaakanoğulları’na ait kuyulardan ayrılıp Mosera’ya gittiler. Harun orada öldü ve gömüldü. Yerine oğlu Elazar kâhin* oldu.

Yas.10: 7 İsrailliler oradan Gudgoda’ya, sonra da akarsular bölgesiolan Yotvata’ya göç ettiler.

Yas.10: 8 O zaman RAB, kendi Antlaşma Sandığı’nı* taşıması, kendisinehizmet etmek üzere önünde durması ve O’nun adıyla kutsaması içinLevililer oymağını ayırdı. Bugün de aynı görevi yapıyorlar.

Yas.10: 9 Bu yüzden Levililer kardeşleri olan öbür oymaklar gibi payve mülk almadılar. Tanrınız RAB’bin onlara verdiği söz uyarınca onların mirası RAB’dir.-

Yas.10: 10 “Daha önce yaptığım gibi dağda kırk gün, kırk gece kaldım.RAB yine yakarışımı duydu ve sizi yok etmek istemedi.

Yas.10: 11 Sonra, ‘Kalk, git dedi, ‘Onları atalarına ant içerek sözverdiğim ülkeye götür. Gidip orayı mülk edinsinler.”

Rab’den Korkun

Yas.10: 12 “Şimdi, ey İsrail halkı, Tanrınız RAB sizden ne istiyor? Yalnız şunu istiyor: Tanrınız RAB’den korkun, O’nun yollarında yürüyün, O’nu sevin; bütün yüreğinizle, bütün canınızla O’na kulluk edin;

Yas.10: 13 üzerinize iyilik gelsin diye bugün size bildirdiğimbuyruklarına, kurallarına uyun.

Yas.10: 14 Gökler de, göklerin gökleri de, yeryüzü ve içindeki her şeyTanrınız RAB'bindir.

Yas.10: 15 Öyleyken RAB atalarınızı sevdi, onlara bağlandı. Bugünolduğu gibi, onların soyu olan sizleri bütün halkların arasından seçti.

Yas.10: 16 Yüreklerinizi RAB'be adayın*fh*, bundan böyle dikbaşlıolmayın.D Not 10:16 "Yüreklerinizi RAB'be adayın": İbranice "Yüreklerinizisünnet edin".

Yas.10: 17 Çünkü Tanrınız RAB, tanrıların Tanrısı, rablerin Rabbi'dir.O kimseyi kayırmayan, rüşvet almayan, ulu, güçlü, heybetli Tanrı'dır.

Yas.10: 18 Öksüzlerin, dul kadınların hakkını gözetir. Yabancılarısever, onlara yiyecek, giyecek sağlar.

Yas.10: 19 Siz de yabancıları seveceksiniz. Çünkü Mısır'da siz deyabancıydınız.

Yas.10: 20 Tanrınız RAB'den korkun, O'na kulluk edin. O'na bağlı kalınve O'nun adıyla ant için.

Yas.10: 21 O övgünüzdür. Gözlerinizle gördüğünüz o büyük, heybetlibelirtileri sizin için gerçekleştiren Tanrınız'dır.

Yas.10: 22 Mısır'a giden atalarınız yetmiş kişiydi. Şimdiyse TanrınızRAB sizi göklerdeki yıldızlar kadar çoğalttı."

Rab'bin Büyüklüğü

BÖLÜM 11

Yas.11: 1 "Tanrınız RAB'bi sevin. Uyarılarına, kurallarına,ilkelerine, buyruklarına her zaman uyun.

Yas.11: 2 Unutmayın ki, Tanrınız RAB'bin tedibini görüp yaşayançocuklarınız değil, sizsiniz: Büyüklüğünü, güçlü elini, kudretini,

Yas.11: 3 belirtilerini, Mısır'da firavuna ve bütün ülkesineyaptıklarını;

Yas.11: 4 Mısır ordusuna, atlarına, savaş arabalarına neler yaptığını; Mısırlılar sizi kovalarken onları nasıl Kızıldeniz'in* suları altında bıraktığını, onları nasıl yok ettiğini gördünüz.

Yas.11: 5 Buraya varıncaya dek RAB'bin çölde sizin için neler yaptığını;

Yas.11: 6 Rubenoğulları'ndan Eliav'ın oğulları Datan'la Aviram'a nelerettiğini;

bütün İsrail'in gözü önünde yerin nasıl yarıldığını, onları, ailelerini, çadırlarını ve onlara ait her canlıyı nasıl yuttuğunu gören çocuklarınız değil, sizsiniz.

Yas.11: 7 RAB'bin yaptığı bu büyük işlerin tümünü gören sizsiniz.

Yas.11: 8 "Bugün size bildirdiğim buyrukların tümüne uyun ki, güçlüolasınız, mülk edinmek üzere Şeria Irmağı'ndan geçip ülkeyi ele geçiresiniz.

Yas.11: 9 RAB'bin ant içerek atalarınıza ve soylarına söz verdiği sütve bal akan ülkede ömrünüz uzun olsun.

Yas.11: 10 Mülk edinmek için gideceğiniz ülke, çıkmış olduğunuz Mısırgibi değildir. Orada tohumunuzu eker, sebze bahçesi gibi zorlukla*fı* sulardınız.D Not 11:10 "Zorlukla": İbranice "Ayağınızla".

Yas.11: 11 Mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkenin ise dağları,dereleri vardır. Toprağı gökten yağan yağmurla sulanır.

Yas.11: 12 Orası Tanrınız RAB'bin kayırdığı bir ülkedir. Tanrınız RABorayı bütün yıl sürekli gözetir.

Yas.11: 13 "Tanrınız RAB'bi sevmek, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na kulluk etmek için bugün size bildirdiğim buyruklara iyice kulak verirseniz,

Yas.11: 14 RAB ülkenize ilk ve son yağmuru vaktinde yağdıracak. Öyleki, tahılınızı, yeni şarabınızı, zeytinyağınızı toplayasınız.

Yas.11: 15 RAB tarlalarda hayvanlarınız için ot sağlayacak, siz deyiyip doyacaksınız.

Yas.11: 16 Sakının, ayartılıp yoldan çıkmayasınız; başka ilahlaratapmayasınız, önlerinde eğilmeyesiniz.

Yas.11: 17 Öyle ki, RAB size öfkelenmesin; yağmur yağmasın, toprakürün vermesin diye gökleri kapamasın; size vereceği verimli ülkede çabucak yok olmayasınız.

Yas.11: 18 "Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirtiolarak ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın.

Yas.11: 19 Onları çocuklarınıza öğretin. Evinizde otururken, yoldayürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin.

Yas.11: 20 Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın.

Yas.11: 21 Öyle ki, RAB'bin atalarınıza vermeye söz verdiği topraklar üzerinde sizin de, çocuklarınızın da ömrü uzun olsun ve yeryüzünün üstünde gökler

olduğu sürece orada yaşayasınız.

Yas.11: 22 “Uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir, Tanrınız RAB’bi sever, yollarında yürür, O’na bağlı kalırsanız,

Yas.11: 23 RAB bu ulusların tümünü önünüzden kovacak. Sizden dahabüyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edineceksiniz.

Yas.11: 24 Ayak basacağınız her yer sizin olacak. Sınırlarınız çöldenLübnan’a, Fırat Irmağı’ndan Akdeniz’e kadar uzanacak.

Yas.11: 25 Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrınız RAB, sizeverdiği söz uyarınca, ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır.

Yas.11: 26 “Bakın, bugün önünüze kutsamayı ve laneti koyuyorum:

Yas.11: 27 Bugün size bildirdiğim Tanrınız RAB’bin buyruklarınauyarsanız kutsanacaksınız.

Yas.11: 28 Ama Tanrınız RAB’bin buyruklarını dinlemez, bilmediğinizbaşka ilahların ardınca giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete uğrayacaksınız.

Yas.11: 29 Tanrınız RAB mülk edinmek için gideceğiniz ülkeye sizigötürdüğünde, Gerizim Dağı’nda kutsama yapacak, Eval Dağı’nda lanet okuyacaksınız.

Yas.11: 30 Bu iki dağ Şeria Irmağı’nın karşı yakasında, yolun batısında, Arava’da oturan Kenanlılar ülkesinde, Gilgal karşısında, More meşeliği yanındadır.

Yas.11: 31 Tanrınız RAB’bin size vereceği ülkeyi mülk edinmek içinŞeria Irmağı’ndan geçmek üzeresiniz. Orayı ele geçirip yerleştiğinizde,

Yas.11: 32 bugün size bildirdiğim bütün kurallara, ilkelere uymayadikkat edin.”

Tek Tapınma Yeri

BÖLÜM 12

Yas.12: 1 “Atalarınızın Tanrısı RAB’bin mülk edinmek için size verdiği ülkede yaşamınız boyunca uymanız gereken kurallar, ilkeler şunlardır:

Yas.12: 2 Topraklarını alacağınız ulusların ilahlarına taptıklarıyüksek dağlardaki, tepelerdeki, bol yapraklı her ağacın altındakiyerleri tümüyle yıkacaksınız.

Yas.12: 3 Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera*putlarını

yakacak, öbür putlarını parça parça edeceksiniz.İlahlarının adlarını oradan sileceksiniz.

Yas.12: 4 “Siz Tanrınız RAB’be bu biçimde tapmamalısınız.

Yas.12: 5 Tanrınız RAB’bin adını yerleştirmek için bütün oymaklarınızarasından seçeceği yere, konutuna yönelmeli, oraya gitmelisiniz.

Yas.12: 6 Yakmalık sunularınızı*, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, dilek adaklarınızı, gönülden verdiğiniz sunuları, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını oraya götüreceksiniz.

Yas.12: 7 Orada, sizi kutsayan Tanrınız RAB’bin huzurunda, siz deaileleriniz de yiyeceksiniz ve el attığınız her işte sevinç bulacaksınız.

Yas.12: 8 “Bugün burada yaptığımızı yapmayın; herkes kendi gözündedoğru olanı yapıyor.

Yas.12: 9 Çünkü Tanrınız RAB’bin size vereceği dinlenme yerine, mülkedaha ulaşmadınız.

Yas.12: 10 Ama Şeria Irmağı’ndan geçip Tanrınız RAB’bin mülk olaraksize vereceği ülkeye yerleşeceksiniz. RAB sizi çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan kurtarıp rahata kavuşturacak. Güvenlik içinde yaşayacaksınız.

Yas.12: 11 Tanrınız RAB adını yerleştirmek için bir yer seçecek. Size buyurduğum her şeyi oraya götüreceksiniz: Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, RAB’be adadığınız bütün özel adaklarınızı.

Yas.12: 12 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer Tanrınız RAB’bin huzurunda sevineceksiniz. Çünkü Levililer’in sizin gibi kendilerine ait payları ve mülkleri yoktur.

Yas.12: 13 Yakmalık sunularınızı herhangi bir yerde sunmamaya dikkatedin.

Yas.12: 14 Yakmalık sunularınızı RAB’bin oymaklarınızın birinde seçeceği yerde sunacaksınız. Size buyurduğum her şeyi orada yapacaksınız.

Yas.12: 15 “Tanrınız RAB’bin sizi kutsadığı ölçüde, yaşadığınız kentlerde dilediğiniz kadar hayvan kesip etini yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi, bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.

Yas.12: 16 Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.

Yas.12: 17 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın, davarlarınızın ilk doğanlarını, adadıklarınızın tümünü, gönülden verdiğiniz

sunuları, bağışlarınızı yaşadığınız kentlerde yememelisiniz.

Yas.12: 18 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde oturan Levililer bunları Tanrınız RAB'bin huzurunda, O'nun seçeceği yerde yiyeceksiniz. Tanrınız RAB'bin huzurunda el attığınız her işte sevinç bulacaksınız.

Yas.12: 19 Ülkede yaşadığınız sürece Levililer'i yüzüstü bırakmamayadikkat edin.

Yas.12: 20 "Tanrınız RAB size verdiği söz uyarınca sınırınızı genişlettiğinde, et yemeye istek duyup, 'Et yiyeceğiz derseniz, dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz.

Yas.12: 21 Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yer sizden uzaksa, buyruğum uyarınca RAB'bin size verdiği sığırlardan, davarlardan kesebilirsiniz. Kentlerinizde dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz.

Yas.12: 22 Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bu eti ceylan ya dageyik eti yer gibi yiyebilir.

Yas.12: 23 Ama kan yememeye dikkat edin. Çünkü ete can veren kandır.Etle birlikte canı yememelisiniz.

Yas.12: 24 Kan yememelisiniz; kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.

Yas.12: 25 Kan yemeyeceksiniz. Öyle ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik gelsin. Böylece RAB'bin gözünde doğru olanı yapmış olursunuz.

Yas.12: 26 "Kutsal sunularınızı, dilek adaklarınızı alıp RAB'binseçeceği yere gideceksiniz.

Yas.12: 27 Yakmalık sunularınızı, eti ve kanı Tanrınız RAB'bin sunağında sunacaksınız. Kurbanınızın kanı Tanrınız RAB'bin sunağına akacak. Ama eti yiyebilirsiniz.

Yas.12: 28 Size bildirdiğim bütün bu buyruklara iyice uyun ki, sizeve sizden sonra gelen çocuklarınıza sürekli iyilik gelsin. Böylece Tanrınız RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yapmış olacaksınız."

Başka İlahlara Tapmayın

Yas.12: 29 "Tanrınız RAB topraklarını alacağınız ulusları önünüzdenyok edecek. Topraklarını miras alıp orada yaşadığınızda

Yas.12: 30 ve onları yok ettiğinizde, onların tuzaklarına düşmekten sakının. İlahlarına yönelip, 'Bu uluslar ilahlarına nasıl tapıyorlardı? Biz de aynısını

yapalım demeyin.

Yas.12: 31 Tanrınız RAB'be bu biçimde tapınmayacaksınız. Onlar ilahlarına RAB'bin tiksindiği iğrenç şeyler sunuyorlar. Oğullarını, kızlarını bile yakarak ilahlarına kurban ediyorlar.

Yas.12: 32 "Size bildirdiğim bütün buyruklara iyice uyun. Bunlarahiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.

BÖLÜM 13

Yas.13: 1 "Aranızdan bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa, birbelirtiyi ya da şaşılası bir olayı önceden bildirirse,

Yas.13: 2 'Bilmediğiniz başka ilahlara yönelip tapınalım derse, sözettiği belirti, şaşılası olay gerçekleşse bile,

Yas.13: 3 o peygamberi ya da düş göreni dinlememelisiniz. Tanrınız RABkendisini bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır.

Yas.13: 4 Tanrınız RAB'bin ardınca yürüyün, O'ndan korkun.Buyruklarına uyun, O'nun sözüne kulak verin. O'na kulluk edin, O'na bağlı kalın.

Yas.13: 5 O peygamber ya da düş gören öldürülecek. O, sizi Mısır'dançıkaran, köle olduğunuz ülkeden kurtaran Tanrınız RAB'be karşı gelmeye kışkırttı. Tanrınız RAB'bin yürümenizi buyurduğu yoldan sizi saptırmaya çalıştı. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.

Yas.13: 6-7 "Öz kardeşin, oğlun, kızın, sevdiğin karın ya da en yakındostun seni gizlice ayartmaya çalışır, senin ve atalarının önceden bilmediğiniz, dünyanın bir ucundan öbür ucuna dek uzakta, yakında, çevrenizde yaşayan halkların ilahları için, 'Haydi gidelim, bu ilahlara tapalım derse,

Yas.13: 8 ona uymayacak, onu dinlemeyeceksin. Ona acımayacak,sevecenlik göstermeyecek, onu korumayacaksın.

Yas.13: 9 Onu kesinlikle öldüreceksin. Onu önce sen, sonra bütün halktaşa tutsun.

Yas.13: 10 Taşlayarak öldürün onu. Çünkü Mısır'dan, köle olduğunuzülkeden sizi çıkaran Tanrınız RAB'den sizi saptırmaya çalıştı.

Yas.13: 11 Böylece bütün İsrail bunu duyup korkacak. Bir daha aranızdabuna benzer kötü bir şey yapmayacaklar.

Yas.13: 12-13 "Tanrınız RAB'bin yaşamanız için size vereceği kentlerinbirinde,

içinizden kötü kişiler çıktığını ve, ‘Haydi, bilmediğiniz başka ilahlara tapalım diyerek kentlerinde yaşayan halkı saptırdıklarını duyarsanız,

Yas.13: 14 araştıracak, inceleyecek, iyice soruşturacaksınız. Duyduklarınız gerçekse ve bu iğrenç olayın aranızda yapıldığı kanıtlanırsa,

Yas.13: 15 o kentte yaşayanları kesinlikle kılıçtan geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz.

Yas.13: 16 Yağmalanan malların tümünü toplayıp meydanın ortasına yığın. Kenti ve malları Tanrınız RAB’be tümüyle yakmalık sunu* olarak yakın. Kent sonsuza dek yıkıntı halinde bırakılacak. Yeniden onarılmayacak.

Yas.13: 17 Yok edilecek mallardan hiçbir şey almayın. Böylece RAB’binkızgın öfkesi yatışacak ve RAB atalarınıza içtiği ant uyarıncasize acıyacak, sevecenlik gösterecek, sizi çoğaltacaktır.

Yas.13: 18 Çünkü Tanrınız RAB’bin sözünü dinleyeceksiniz. Böylece bugün size bildirdiğim buyruklara uyup O’nun gözünde doğru olanı yapmış olacaksınız.”

Eti Yenen ve Yenmeyen Hayvanlar(Lev.11:1-47)

BÖLÜM 14

Yas.14: 1 “Siz Tanrınız RAB’bin çocuklarısınız. Ölülere ağıt yakmak için bedenlerinizi yaralamayacaksınız. İki kaş arasındaki tüyleri almayacaksınız.

Yas.14: 2 Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. RAB öz halkı olmanıziçin yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.

Yas.14: 3 “İğrenç sayılan hiçbir şey yemeyeceksiniz.

Yas.14: 4 Şu hayvanların etini yiyebilirsiniz: Sığır, koyun, keçi,

Yas.14: 5 geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, gazal, ahu, dağ koyunu.

Yas.14: 6 Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren her hayvanın etiniyiyebilirsiniz.

Yas.14: 7 Ancak geviş getiren, çatal ve yarık tırnaklı hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve, tavşan, kaya tavşanı*. Bunlar geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılırlar.

Yas.14: 8 Domuz çatal tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız.

Yas.14: 9 “Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz:Pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz.

Yas.14: 10 Ama pulsuz ve yüzgeçsiz canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz. Bunlar sizin için kirli sayılır.

Yas.14: 11 “Temiz sayılan bütün kuşları yiyebilirsiniz.

Yas.14: 12 Etini yemeyeceğiniz kuşlar şunlardır: Kartal, kuzu kartalı,kara akbaba,

Yas.14: 13 çaylak, doğan türleri,

Yas.14: 14 bütün karga türleri,

Yas.14: 15 baykuş, puhu, martı, atmaca türleri,

Yas.14: 16 kukumav, büyük baykuş, peçeli baykuş,

Yas.14: 17 ishakkuşu, akbaba, karabatak,

Yas.14: 18 leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa.

Yas.14: 19 Bütün kanatlı böcekler sizin için kirli sayılır. Hiçbiriniyemeyeceksiniz.

Yas.14: 20 Ama temiz sayılan kanatlı yaratıkların tümünü yiyebilirsiniz.

Yas.14: 21 “Kendiliğinden ölen hiçbir hayvanın etini yemeyeceksiniz. Ölü hayvanı yemesi için kentlerinizde yaşayan bir yabancıya verebilir ya da öteki yabancılara satabilirsiniz. Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. “Oğlağı anasının sütünde haşlamayın.”

Ondalıklara İlişkin Kural

Yas.14: 22 “Her yıl tarlalarınızda yetişen ürünlerin ondalığını biryana ayıracaksınız.

Yas.14: 23 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını, Tanrınız RAB’bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde O’nun önünde yiyeceksiniz. Bunu yapın ki, her zaman O’ndan korkmayı öğrenesiniz.

Yas.14: 24 Tanrınız RAB’bin adını yerleştirmek için seçeceği yer uzaksa, yol Tanrınız RAB’bin size verimli kıldığı ürünlerin ondalığını oraya taşıyamayacak kadar uzunsa,

Yas.14: 25 ondalığınızı gümüşe çevirin. Gümüşü alıp Tanrınız RAB’binseçeceği yere gidin.

Yas.14: 26 Gümüşü dilediğiniz şekilde kullanın: Sığır, davar, şarap, içki ya da canınızın istediği başka bir şey alın. Siz ve aileniz orada, Tanrınız RAB'bin önünde yiyecek ve sevineceksiniz.

Yas.14: 27 "Kentlerinizde yaşayan Levililer'i yüzüstü bırakmayın.Onların sizin gibi payları ve mülkleri yoktur.

Yas.14: 28 Her üç yılın sonunda, o yılın ürününün bütün ondalığınıgetirip kentlerinizde toplayın.

Yas.14: 29 Öyle ki, sizin gibi payları ve mülkleri olmayan Levililer, kentlerinizde yaşayan yabancılar, öksüzler, dul kadınlar gelsinler, yiyip doysunlar. Bunu yaparsanız, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsayacaktır."

Borçların Bağışlanacağı Yıl

BÖLÜM 15

Yas.15: 1 "Her yedi yılın sonunda size borçlu olanları bağışlayacaksınız.

Yas.15: 2 Borçları bağışlama işini şöyle yapacaksınız: Her alacaklı,komşusunun borcunu bağışlayacak. Borcun ödenmesi için komşusunu ya da kardeşini zorlamayacak. Çünkü RAB'bin borçları bağışlama yılı duyurulmuştur.

Yas.15: 3 Yabancıdan borcunu alabilirsin. Ama İsrailli kardeşininborcunu bağışlayacaksın.

Yas.15: 4-5 "Aranızda yoksul kimse olmayacak. Tanrınız RAB'bin mülkedinmek için size vereceği ülkede Tanrınız RAB'bin sözünü can kulağıyla dinler, bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara özenle uyarsanız, O sizi kesinlikle kutsayacaktır.

Yas.15: 6 Tanrınız RAB verdiği söz uyarınca sizi kutsayacak. Sizbirçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama siz ödünç almayacaksınız.Siz birçok ulusu yöneteceksiniz, ama onlar sizi yönetmeyecek.

Yas.15: 7 "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin herhangi birkentinde yaşayan kardeşlerinizden biri yoksulsa, yüreğinizikatılaştırmayın, yoksul kardeşinize elisıkı davranmayın.

Yas.15: 8 Tersine, eliniz açık olsun; gereksinimlerini karşılayacakkadar ona ödünç verin.

Yas.15: 9 'Yedinci yıl, borçları bağışlama yılı yakındır diyerek yüreğinizde kötü düşünce barındırmaktan sakının. Öyle ki, yoksul kardeşinize karşı elisıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız. Yoksul kardeşiniz sizden RAB'be yakınabilir, siz de günah işlemiş olursunuz.

Yas.15: 10 Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Tanrınız RAB bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır.

Yas.15: 11 Ülkede her zaman yoksullar olacak. Bunun için, ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eliaçık davranmanızı buyuruyorum."

Kölelere Yapılacak İşlem(Çık.21:2-6)

Yas.15: 12 "Eğer İbrani kardeşlerinizden bir erkek ya da kadın sizesatılırsa, altı yıl size kölelik edecek, yedinci yıl onu özgür bırakacaksınız.

Yas.15: 13 Onu özgür bırakırken, eli boş göndermeyin.

Yas.15: 14 Ona davarlarınızdan, tahılınızdan, şarabınızdan bol bolverin. Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı oranda ona vereceksiniz.

Yas.15: 15 Mısır'da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB'bin sizi kurtardığını anımsayın. Bu buyruğu bugün size bunun için veriyorum.

Yas.15: 16 "Eğer köleniz sizi ve ailenizi seviyorsa, sizden hoşnutsa,'Yanınızdan ayrılmak istemiyorum derse,

Yas.15: 17 bir biz alıp kölenin kulak memesinden sokarak kapıya geçirin; o zaman yaşam boyu köleniz olarak kalacaktır. Kadın kölelerinize de aynı şeyi yapın.

Yas.15: 18 Kölenizi özgür bırakınca üzülmemelisiniz. Size hizmet ettiği bu altı yıl boyunca ücretli bir işçiden iki kat fazla iş görmüştür. Tanrınız RAB yaptığınız her işte sizi kutsayacaktır."

İlk Doğan Hayvanlar

Yas.15: 19 "Sığır ve davarlarınızın içinde ilk doğan her erkek hayvanıTanrınız RAB'be ayıracaksınız. Sığırınızın ilk doğan öküzüyle işyapmayacak, sürünüzün ilk doğan koyununu kırkmayacaksınız.

Yas.15: 20 Siz ve aileniz her yıl Tanrınız RAB'bin önünde, O'nunseçeceği yerde onları yiyeceksiniz.

Yas.15: 21 Bir hayvanın özürü varsa, topal ya da körse, herhangi birciddi sakatlığı varsa, onu Tanrınız RAB'be kurban etmeyin.

Yas.15: 22 Bu durumdaki hayvanları kentlerinizde yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bunların etini ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.

Yas.15: 23 Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.”

Fısıh Bayramı(Çık.12:1-39; Lev.23:4-8; Say.28:16-25)

BÖLÜM 16

Yas.16: 1 “Aviv ayını* tutun ve Tanrınız RAB’bin Fısıh Bayramı’nı*kutlayın. Tanrınız RAB Aviv ayında geceleyin sizi Mısır’dan çıkardı.

Yas.16: 2 Tanrınız RAB’bin adını yerleştirmek için seçeceği yerdedavarlardan, sığırlardan Fısıh* kurbanlarını keseceksiniz.

Yas.16: 3 Kurban etiyle birlikte mayalı ekmek yemeyeceksiniz. Yedi günmayasız ekmek -sıkıntıda yenilen ekmek- yiyeceksiniz. Siz Mısır’dan aceleyle çıktınız. Öyle ki, yaşadığınız sürece Mısır’dan çıktığınız günü anımsayasınız.

Yas.16: 4 Yedi gün ülkenizin hiçbir yerinde maya bulunmasın. Akşamkurban edeceğiniz hayvanların etinden ilk günün sabahına bir şey bırakmayacaksınız.

Yas.16: 5 “Fısıh kurbanlarını Tanrınız RAB’bin size vereceği kentlerden birinde kesmeyeceksiniz;

Yas.16: 6 ancak Tanrınız RAB’bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde keseceksiniz. Kurbanı orada akşam gün batınca, Mısır’dan çıktığınız saatlerde keseceksiniz.

Yas.16: 7 Eti Tanrınız RAB’bin seçeceği yerde pişirip yiyeceksiniz.Sabah dönüp çadırlarınıza gideceksiniz.

Yas.16: 8 Altı gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Yedinci gün TanrınızRAB için bir toplantı düzenleyecek ve iş yapmayacaksınız.”

Haftalar Bayramı(Lev.23:15-21; Say.28:26-31)

Yas.16: 9 “Ekin biçme zamanından başlayarak yedi hafta sayacaksınız.

Yas.16: 10 Sonra Tanrınız RAB’bin sizi kutsadığı oranda vereceğinizgönülden sunularla O’nun için Haftalar Bayramı’nı* kutlayacaksınız.

Yas.16: 11 Tanrınız RAB’bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, O’nun önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, aranızdaki yabancılar, öksüzler, dullar hep birlikte sevineceksiniz.

Yas.16: 12 Mısır’da köle olduğunuzu anımsayın ve bu kurallara uymayadikkat edin.”

Çardak Bayramı(Lev.23:33-43; Say.29:12-39)

Yas.16: 13 “Tahılınızı ve asmanızın ürününü topladıktan sonra yedi günÇardak Bayramı’nı* kutlayacaksınız.

Yas.16: 14 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, yabancılar, öksüzler, dullar bu bayramda hep birlikte sevineceksiniz.

Yas.16: 15 Tanrınız RAB’bin seçeceği yerde O’nun için yedi gün bayramıkutlayacaksınız. Tanrınız RAB ürününüzün tümünü ve el attığınız her işi kutsayacak. Böylece sevinciniz tam olacak.

Yas.16: 16 “Bütün erkekleriniz yılda üç kez -Mayasız Ekmek Bayramı’nda*, Haftalar Bayramı’nda* ve Çardak Bayramı’nda- Tanrınız RAB’bin önünde bulunmak üzere O’nun seçeceği yere gitmeli. Kimse RAB’bin önüne eli boş gitmemeli.

Yas.16: 17 Her biriniz Tanrınız RAB’bin sizi kutsadığı orandaarmağanlar götürmeli.”

Yöneticiler Atamak

Yas.16: 18 “Tanrınız RAB’bin size vereceği kentlerde her oymağınıziçin yargıçlar, yöneticiler atayacaksınız. Onlar halkı gerçek adaletle yargılayacaklar.

Yas.16: 19 Yargılarken haksızlık yapmayacak, kimseyi kayırmayacaksınız. Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet bilge kişinin gözlerini kör eder, haklıyı haksız çıkarır.

Yas.16: 20 Yaşamak ve Tanrınız RAB’bin size vereceği ülkeyi mirasalmak için doğruluğun, yalnız doğruluğun ardınca gidin.

Yas.16: 21 “Tanrınız RAB için yapacağınız sunağın yanına ağaçtan birAşera* putu dikmeyeceksiniz.

Yas.16: 22 Tanrınız RAB’bin nefret ettiği dikili taş dikmeyeceksiniz.

BÖLÜM 17

Yas.17: 1 “Tanrınız RAB’be herhangi bir özürü, kusuru olan sığır yada koyun kurban etmeyeceksiniz. Tanrınız RAB bundan tiksinir.

Yas.17: 2 “Tanrınız RAB’bin size vereceği kentlerin birinde aranızdanO’nun antlaşmasını çiğneyip gözünde kötü olanı yapan bir erkek ya da kadın çıkar

Yas.17: 3 ve buyruklarıma aykırı olarak gidip başka ilahlara tapar,onların,

güneşin, ayın ya da gök cisimlerinin önünde eğilirse

Yas.17: 4 ve bu olay size bildirilirse, duyduklarınızı iyice araştırın. Duyduklarınız doğruysa ve bu iğrenç olayın İsrail'de yapıldığı kanıtlanırsa,

Yas.17: 5 bu kötülüğü yapan erkeği ya da kadını kentinizin kapısınaçıkarın ve taşa tutarak öldürün.

Yas.17: 6 Ölmesi gereken, iki ya da üç kişinin tanıklığıyla öldürülecek; bir kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecek.

Yas.17: 7 O kişiyi önce tanıklar, sonra bütün halk taşa tutsun. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.

Yas.17: 8 "Eğer kentlerinizde adam öldürme, dava, saldırı konusunda yargılamada sizi aşan sorunlarla karşılaşırsanız, Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gidin.

Yas.17: 9 Sorunlarınızı Levili kâhinlere ve o dönemde görevli yargıcagötürüp soruşturun. Yargı kararını onlar size bildirecekler.

Yas.17: 10 RAB'bin seçeceği yerden size bildirilen karara uymalı, sizeverilen öğüdü tutmaya dikkat etmelisiniz.

Yas.17: 11 Size öğretilen yasa ve verilen karar uyarınca davranın.Size bildirilenin dışına çıkmayın.

Yas.17: 12 Orada, Tanrınız RAB'bin önünde görev yapan kâhini ya dayargıcı kim dinlemeyip saygısızlık ederse öldürülmeli. İsrail'den kötülüğü atmalısınız.

Yas.17: 13 Bütün halk bunu duyup korkacak, bir daha saygısızlık etmeyekalkışmayacaktır."

Krala İlişkin Kurallar

Yas.17: 14 "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde ve, 'Çevremizdeki ulusların tümü gibi biz de başımıza bir kral atayalım dediğinizde,

Yas.17: 15 atayacağınız kral Tanrınız RAB'bin seçtiği kişi olmalıdır.Atayacağınız kral kendi kardeşlerinizden biri olmalı. Soydaşlarınızdan olmayan birini, bir yabancıyı kral seçmeyeceksiniz.

Yas.17: 16 Kral çok sayıda at edinmemeli, daha çok at satın almak için halkı Mısır'a göndermemeli. Çünkü RAB size, 'Bir daha o yoldan dönmeyeceksiniz dedi.

Yas.17: 17 Atayacağınız kral yüreğinin RAB'den sapmaması için çokkadın edinmemeli, büyük ölçüde altın, gümüş biriktirmemeli.

Yas.17: 18 "Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin korumasıaltındaki Kutsal Yasa'nın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak.

Yas.17: 19 Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca hergün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısı RAB'den korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve kurallarına uymayı öğrensin;

Yas.17: 20 kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışınaçıkmasın; kendinin ve soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün."

Levililer'in ve Kâhinlerin Payı

BÖLÜM 18

Yas.18: 1 "Levili kâhinlerin, bütün Levi oymağının öbür İsraillilergibi payı ve mülkü olmayacak. RAB için yakılan sunularla, RAB'bedüşen payla geçinecekler.

Yas.18: 2 Kardeşleri arasında mülkleri olmayacak. RAB'bin onlaraverdiği söz uyarınca, RAB'bin kendisi onların mirası olacak.

Yas.18: 3 "Halktan sığır ya da koyun kurban edenlerin kâhinlerevereceği pay şu olacak: Kol, çene, işkembe.

Yas.18: 4 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ilk ürününüve koyunlarınızdan kırktığınız ilk yünü kâhine vereceksiniz.

Yas.18: 5 Çünkü Tanrınız RAB, önünde dursunlar, her zaman adıylahizmet etsinler diye bütün oymaklarınız arasından onu ve oğullarını seçti.

Yas.18: 6 "Eğer bir Levili, yaşadığı herhangi bir İsrail kentindenRAB'bin seçeceği yere kendi isteğiyle gelirse,

Yas.18: 7 orada Tanrısı RAB'bin önünde duran Levili kardeşleri gibiRAB'bin adıyla hizmet edebilir.

Yas.18: 8 Aile mülkünün satışından eline geçen para dışında, eşit payolarak bölüşecekler."

Ulusların İğrenç Töreleri

Yas.18: 9 "Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girdiğinizde, oradakiulusların iğrenç törelerini öğrenip uygulamayın.

Yas.18: 10-11 Aranızda oğlunu ya da kızını ateşte kurban eden,falcı*fi*, büyücü,

muskacı, medyum, ruh çağıran ya da ölülerinruhlarına danışan kimse olmasın.D Not 18:10-11 Falcı sözcüğü İbranice'deki 3 ayrı terimin karşılığı olarak kullanılıyor. Bu 3 terim falcılığın değişik türlerini içerir.

Yas.18: 12 Çünkü RAB bunları yapanlardan tiksinir. Tanrınız RAB, buiğrenç töreleri yüzünden bu ulusları önünüzden kovacaktır.

Yas.18: 13 Tanrınız RAB'bin önünde yetkin olun."

Peygamber Hakkında

Yas.18: 14 "Ülkelerini alacağınız uluslar büyücülerin, falcılarınöğüdüne kulak verirler. Ama Tanrınız RAB buna izin vermiyor.

Yas.18: 15 Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benimgibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin.

Yas.18: 16 Horev'de toplandığınız gün Tanrınız RAB'den şunudilemiştiniz: 'Bir daha ne Tanrımız RAB'bin sesini duyalım, nede o büyük ateşi görelim, yoksa ölürüz.

Yas.18: 17 RAB bana, 'Söyledikleri doğrudur dedi.

Yas.18: 18 'Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamberçıkaracağım. Sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz. Kendisinebuyurduklarımın tümünü onlara bildirecek.

Yas.18: 19 Adıma konuşan peygamberin ilettiği sözleri dinlemeyeni bencezalandıracağım.

Yas.18: 20 Ancak, kendisine buyurmadığım bir sözü benim adımasöylemeye kalkışan ya da başka ilahlar adına konuşan peygamberöldürülecektir.

Yas.18: 21 "'Bir sözün RAB'den olup olmadığını nasıl bilebiliriz?diye düşünebilirsiniz.

Yas.18: 22 Eğer bir peygamber RAB'bin adına konuşur, ama konuştuğu sözyerine gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir.Peygamber saygısızca konuşmuştur. Ondan korkmayın."

Sığınak Kentler(Say.35:6-34; Yas.4:41-43; Yşu.20:1-9)

BÖLÜM 19

Yas.19: 1 "Tanrınız RAB ülkelerini size vereceği ulusları yok ettiğinde ve siz bu ülkeleri mülk edinip kentlerine ve evlerine yerleştiğinizde,

Yas.19: 2 Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkeninortasında kendiniz için üç kent ayıracaksınız.

Yas.19: 3 Bu kentlere giden yollar yapacak, Tanrınız RAB'bin mülkolarak size vereceği ülkeyi üç bölgeye ayıracaksınız. Öyle ki, birini öldüren bu kentlerden birine kaçabilsin.

Yas.19: 4 "Birini öldürüp de canını kurtarmak için oraya kaçan kişiyleilgili kural şudur: Biri, önceden kin beslemediği komşusunu istemeyerek öldürürse,

Yas.19: 5 örneğin odun kesmek üzere komşusuyla ormana gidip ağacıkesmek için baltayı vurduğunda balta demiri saptan çıkar, komşusuna çarpar, komşusu ölürse, ölüme neden olan kişi bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarsın.

Yas.19: 6 Yoksa ölenin öcünü almak isteyen, öfkeyle öldürenin peşinedüşebilir, yol uzunsa yetişip onu öldürebilir. Oysa öldüren kişi, öldürdüğü kişiye karşı önceden bir kini olmadığından, ölümü hak etmemiştir.

Yas.19: 7 Kendinize üç kent ayırın dememin nedeni budur.

Yas.19: 8-9 "Tanrınız RAB'bi sevmek, her zaman O'nun yollarındayürümek için bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca sınırınızı genişletir ve onlara söz verdiği bütün ülkeyi size verirse, kendinize üç kent daha ayırın.

Yas.19: 10 Öyle ki, Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkedesuçsuz kanı dökülmesin ve siz de kan dökmekten suçlu olmayasınız.

Yas.19: 11 "Komşusuna kin besleyen biri pusuya yatar, saldırıp onuöldürür, sonra da bu kentlerden birine kaçarsa,

Yas.19: 12 kentinin ileri gelenleri peşinden adam gönderip onu kaçtığıkentten geri getirecekler. Öldürülmesi için, ölenin öcünü almak isteyen kişiye teslim edecekler.

Yas.19: 13 Ona acımayacaksınız. İsrail'i suçsuz kanı dökme günahındanarındırmalısınız ki, üzerinize iyilik gelsin.

Yas.19: 14 "Tanrınız RAB'bin mülk edinmek için size vereceği ülkedepayınıza düşen mirasta komşunuzun önceden belirlenen sınırını değiştirmeyeceksiniz."

Tanıklar Hakkında

Yas.19: 15 "Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığıyla açıklığa kavuşturulacaktır.

Yas.19: 16 “Eğer yalancı bir tanık kötü amaçla birini suçlarsa,

Yas.19: 17 aralarında sorun olan iki kişi RAB’bin önünde kâhinlerinve o dönemde görevli yargıçların önüne çıkarılmalı.

Yas.19: 18 Yargıçlar sorunu iyice araştıracaklar. Eğer tanığınkardeşine karşı yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıkarsa,

Yas.19: 19 kardeşine yapmayı tasarladığını kendisine yapacaksınız.Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.

Yas.19: 20 Geri kalanlar olup bitenleri duyup korkacaklar; bir dahaaranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar.

Yas.19: 21 Acımayacaksınız: Cana can, göze göz, dişe diş, ele el,ayağa ayak.”

Savaşa Gidince

BÖLÜM 20

Yas.20: 1 “Düşmanlarınızla savaşmaya gittiğinizde, atlar, savaşarabaları ve sizden daha kalabalık bir ordu görürseniz onlardan korkmayın. Sizi Mısır’dan çıkaran Tanrınız RAB sizinledir.

Yas.20: 2 Savaşa başlamadan önce kâhin gelip askerlere seslenecek.

Yas.20: 3 Onlara şöyle diyecek: ‘Ey İsrailliler, dinleyin! Bugündüşmanlarınızla savaşmaya gidiyorsunuz. Cesaretinizi yitirmeyin,korkmayın. Onlardan yılmayın, ürkmeyin.

Yas.20: 4 Çünkü sizi zafere kavuşturmak üzere sizinle birliktedüşmanlarınıza karşı savaşmaya gelen Tanrınız RAB’dir.

Yas.20: 5 “Görevliler askerlere şöyle diyecekler: ‘Yeni ev yapıp daiçinde oturmayan biri var mı? Evine geri dönsün. Yoksa savaştaölebilir, evine bir başkası yerleşir.

Yas.20: 6 Bağ dikip de üzümünü toplamayan var mı? Evine dönsün. Olurya, savaşta ölür, üzümü bir başkası toplar.

Yas.20: 7 Bir kızla nişanlanıp da evlenmeyen var mı? Evine dönsün.Belki savaşta ölür, kızı başka biri alır.

Yas.20: 8 “Görevliler konuşmalarını şöyle sürdürecekler: ‘Aranızdakorkan, cesaretini yitiren var mı? Evine dönsün. Öyle ki, kardeşlerinin yürekleri onunki gibi ürpermesin.

Yas.20: 9 Görevliler askerlere seslenmeyi bitirince, orduya komutanlaratayacaklar.

Yas.20: 10 “Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin.

Yas.20: 11 Barış önerinizi benimser, kapılarını size açarlarsa, kentteyaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler.

Yas.20: 12 Ama barış önerinizi geri çevirir, sizinle savaşmakisterlerse, kenti kuşatın.

Yas.20: 13 Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayanbütün erkekleri kılıçtan geçirin.

Yas.20: 14 Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RAB’bin size verdiği düşman malınıkullanabilirsiniz.

Yas.20: 15 Yakınınızdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzakkentlerin tümüne böyle davranacaksınız.

Yas.20: 16 “Ancak Tanrınız RAB’bin miras olarak size vereceği buhalkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız.

Yas.20: 17 Tanrınız RAB’bin size buyurduğu gibi, onları -Hitit*, Amor,Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını- tümüyle yok edeceksiniz.

Yas.20: 18 Öyle ki, ilahlarına taparken yaptıkları iğrençliklereuymayı size öğretemesinler, siz de Tanrınız RAB’be karşı günah işlemeyesiniz.

Yas.20: 19 “Bir kentle savaşırken, kenti ele geçirmek için kuşatmauzun sürerse, ağaçlarına balta vurup yok etmeyeceksiniz. Ağaçların ürünlerini yiyebilirsiniz, ama onları kesmeyeceksiniz. Çünkü kırdaki ağaçlar insan değil ki kuşatma altına alasınız.

Yas.20: 20 Yalnız ürün vermediğini bildiğiniz ağaçları kesip yok edebilirsiniz. Sizinle savaşan kenti ele geçirene dek kesilen ağaçları kuşatma işinde ullanabilirsiniz.”

Kimin Öldürdüğü Bilinmeyen Ölüler

BÖLÜM 21

Yas.21: 1 “Tanrınız RAB’bin mülk edinmek için size vereceği ülkede,kırda yere düşmüş, kimin öldürdüğü bilinmeyen birini görürseniz,

Yas.21: 2 ileri gelenleriniz ve yargıçlarınız gidip ölünün çevredekikentlere olan

uzaklığını ölçsünler.

Yas.21: 3 Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri işe koşulmamış,boyunduruk takmamış bir düve alacaklar.

Yas.21: 4 Düveyi toprağı sürülmemiş, ekilmemiş ve içinde sürekli akanbir dere olan bir vadiye getirecekler. Orada, derede düvenin boynunu kıracaklar.

Yas.21: 5 Levili kâhinler de oraya gidecek. Çünkü Tanrınız RAB, onlarıkendisine hizmet etsinler, O'nun adıyla kutsasınlar diye seçti. Kavga, saldırı davalarına da onlar bakacak.

Yas.21: 6 Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri, derede boynu kırılandüvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar.

Yas.21: 7 Sonra şöyle bir açıklama yapacaklar: 'Bu kanı ellerimizdökmedi, kimin yaptığını gözlerimiz de görmedi.

Yas.21: 8 Ya RAB, kurtardığın halkın İsrailliler'i bağışla. Halkınıdökülen suçsuz kanından sorumlu tutma. Böylece kan dökme günahından bağışlanacaklar.

Yas.21: 9 RAB'bin gözünde doğru olanı yapmakla, suçsuz kanı dökmegünahından arınacaksınız."

Tutsak Bir Kadınla Evlenmek

Yas.21: 10 "Düşmanlarınızla savaşmaya çıktığınızda ve Tanrınız RABonları elinize teslim ettiğinde, tutsaklar alır ve

Yas.21: 11 aralarında sevdiğiniz güzel bir kadın görürseniz, onukendinize eş olarak alabilirsiniz.

Yas.21: 12 Onu evinize götürün. Başını tıraş etsin, tırnaklarını kessin.

Yas.21: 13 Üzerinden tutsaklık giysilerini çıkarsın. Evinizde otursun.Anne babası için bir ay yas tutsun. Sonra kadını alan kişi onunla yatabilir. Erkek ona koca, kadın da ona karı olacak.

Yas.21: 14 Kadından hoşnut kalmazsa, onu özgür bıraksın. Kadınlayattığı için onu parayla satmasın, ona köle gibi davranmasın."

İlk Oğulluk Hakkı

Yas.21: 15 "Eğer bir adamın iki karısı varsa, birini seviyor,öbüründen hoşlanmıyorsa; iki kadın da kendisine oğullardoğurmuşsa; ilk oğul hoşlanmadığı kadının oğluysa;

Yas.21: 16 adam malını miras olarak oğullarına bölüştürdüğü günsevdiği kadının oğlunu kayırıp ona ilk oğulluk hakkını veremez.

Yas.21: 17 Hoşlanmadığı kadının oğlunu ilk doğan oğul olarak tanıyacakve ona bütün malından iki pay verecektir. Çünkü bu oğul babasıningücünün ilk ürünüdür. İlk oğulluk hakkı onun olacak."

Söz Dinlemez Oğul

Yas.21: 18 "Eğer bir adamın dikbaşlı, başkaldıran, annesinin vebabasının sözünü dinlemeyen, onların tedibine aldırmayan bir oğlu varsa,

Yas.21: 19 annesiyle babası onu tutup kent kapısında görev yapan kentileri gelenlerine götürecekler.

Yas.21: 20 Onlara şöyle diyecekler: 'Oğlumuz dikbaşlı, başkaldıran birçocuktur. Sözümüzü dinlemiyor. Savurgan ve içkicidir.

Yas.21: 21 Bunun üzerine kentin bütün erkekleri onu taşlayaraköldürecekler. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. Bütünİsrailliler bunu duyup korkacaklar."

Çeşitli Yasalar

Yas.21: 22 "Eğer bir adam bir günahtan ötürü ölüm cezasına çarptırılıpöldürülür ve ölüsü ağaca asılırsa,

Yas.21: 23 ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinliklegömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz.

BÖLÜM 22

Yas.22: 1 "Kardeşinin yolunu yitirmiş sığırını ya da koyununu görünce,onları görmezlikten gelme. Sığırı ya da koyunu kesinlikle kardeşine geri götüreceksin.

Yas.22: 2 Kardeşin sana uzaksa ya da hayvanın kime ait olduğunubilmiyorsan evine götür. Kardeşin sığırını ya da koyununu aramayaçıkıncaya dek hayvan evinde kalsın. Sonra ona geri verirsin.

Yas.22: 3 Kardeşinin eşeğini, giysisini ya da yitirdiği başka birşeyini gördüğünde, aynı biçimde davranacaksın. Görmezlikten gelmeyeceksin.

Yas.22: 4 "Kardeşinin eşeğini ya da sığırını yolda düşmüş gördüğünde,görmezlikten gelme. Hayvanı ayağa kaldırması için kesinlikle kardeşine yardım edeceksin.

Yas.22: 5 “Kadınlar erkek giysisi, erkekler de kadın giysisi giymesin.Tanrınız RAB bu gibi şeyleri yapanlardan tiksinir.

Yas.22: 6 “Yolda rastlantıyla ağaçta ya da yerde bir kuş yuvasıgörürseniz, ana kuş yavruların ya da yumurtaların üzerindeoturuyorsa, anayı yavrularıyla birlikte almayacaksınız.

Yas.22: 7 Yavruları kendiniz için alabilirsiniz, ama anayı kesinlikleözgür bırakacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin ve ömrünüz uzun olsun.

Yas.22: 8 “Yeni bir ev yaparken, dama korkuluk yapacaksın. Öyle ki,biri damdan düşüp ölürse ailen sorumlu sayılmasın.

Yas.22: 9 “Bağına iki çeşit tohum ekmeyeceksin. Yoksa ektiğin tohumunda bağın da ürününü kullanamazsın.

Yas.22: 10 “Çift sürmek için eşeği öküzle birlikte koşmayacaksın.

Yas.22: 11 “Yünle ketenden dokunmuş karışık kumaştan giysigiymeyeceksin.

Yas.22: 12 “Giysinin dört yerine püskül dikeceksin.”

Cinsel Paklıkla İlgili Kurallar

Yas.22: 13 “Bir adam bir kadın alır, yattıktan sonra ondanhoşlanmazsa,

Yas.22: 14 ona suç yükler, adını kötüler, ‘Bu kadınla evlendim amaonunla yatınca erden olmadığını gördüm derse,

Yas.22: 15 kadının annesiyle babası kızlarının erden olduğuna ilişkinkanıtı alıp kapıda görevli kent ileri gelenlerine getirecekler.

Yas.22: 16-17 Kadının babası ileri gelenlere, ‘Kızımı bu adamla evlendirdim ama o kızımdan hoşlanmıyor diyecek, ‘Şimdi kızımı suçluyor, onun erden olmadığını söylüyor. İşte kızımın erden olduğunun kanıtı! Sonra anne-baba kızlarının erden olduğunu kanıtlayan yatak çarşafını ileri gelenlerin önüne serip gösterecekler.

Yas.22: 18 Kent ileri gelenleri de adamı cezalandıracaklar.

Yas.22: 19 Ceza olarak ondan yüz gümüş alıp kadının babasına verecekler. Çünkü adam İsrailli bir erden kızın adını kötülemiştir. Kadın adamın karısı kalacak ve adam yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.

Yas.22: 20 “Ancak bu sav doğruysa, kızın erden olduğuna ilişkin birkanıt bulunamazsa,

Yas.22: 21 kızı baba evinin kapısına çıkaracaklar. Kent halkı taşlayarak kızı öldürecek. Babasının evindeyken fuhuş yapmakla İsrail'de iğrençlik yapmıştır. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

Yas.22: 22 "Eğer bir adam başka birinin karısıyla yatarken yakalanırsa, hem kadınla yatan adam, hem kadın, ikisi de öldürülecek. İsrail'den kötülüğü atacaksınız.

Yas.22: 23 "Eğer bir adam kentte başka biriyle nişanlı erden bir kızlakarşılaşır ve onunla yatarsa,

Yas.22: 24 ikisini de kentin kapısına götürecek, taşlayaraköldüreceksiniz. Çünkü kız kentte olduğu halde yardım istemek içinbağırmadı; adam da komşusunun karısıyla ilişki kurdu. Aranızdakikötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

Yas.22: 25 "Eğer bir adam kırda nişanlı bir kızla karşılaşır, onuyakalayıp tecavüz ederse, yalnız tecavüz eden adam öldürülecek.

Yas.22: 26 Kıza hiçbir şey yapmayacaksınız. Çünkü kızın ölümü hakedecek bir günahı yoktur. Bu, komşusuna saldırıp onu öldürenadamın davasına benzer.

Yas.22: 27 Adam kızı kırda gördüğünde nişanlı kız bağırmışsa da onukurtaran olmamıştır.

Yas.22: 28 "Eğer bir adam nişanlı olmayan erden bir kızla karşılaşır,tutup onunla yatarsa ve bu ortaya çıkarsa,

Yas.22: 29 kızla yatan adam kızın babasına elli gümüş verecek. Kıza tecavüz ettiği için onu karı olarak alacak ve yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.

Yas.22: 30 "Kimse babasının karısını almayacak, babasının evlilikyatağına leke sürmeyecektir."

Topluluğun Dışında Bırakılanlar

BÖLÜM 23

Yas.23: 1 "Erkeklik bezi ezilmiş ya da erkeklik organı kesilmiş kişiRAB'bin topluluğuna girmeyecek.

Yas.23: 2 "Yasa dışı doğan biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek.Soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek RAB'bin topluluğuna girmeyecektir.

Yas.23: 3 "Ammonlu ya da Moavlı biri RAB'bin topluluğuna girmeyecek. Onların soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek asla RAB'bin topluluğuna girmeyecek.

Yas.23: 4 Mısır'dan çıktığınızda yolda sizi ekmek ve suylakarşılamadılar. Aram-Naharayim'deki Petor Kenti'nden Beor oğluBalam'ı size lanet okuması için ücretle tuttular.

Yas.23: 5 Ne var ki Tanrınız RAB Balam'ı dinlemek istemedi. Sizin içinlaneti kutsamaya çevirdi. Çünkü Tanrınız RAB sizi seviyor.

Yas.23: 6 Kuşaklar boyunca onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın.

Yas.23: 7 "Edomlular'dan iğrenmeyeceksiniz. Onlar kardeşinizdir.Mısırlılar'dan da iğrenmeyeceksiniz. Çünkü onların ülkesindeyabancı olarak yaşadınız.

Yas.23: 8 Onlardan doğan üçüncü kuşak çocuklar RAB'bin topluluğunagirebilir."

Ordugahı Temiz Tutmak

Yas.23: 9 "Düşmanlarınızla savaşmak üzere ordugah kurduğunuzda, herkötülükten sakınacaksınız.

Yas.23: 10 Aranızda gece menisi boşaldığı için dinsel açıdan kirlibiri varsa, ordugahın dışına çıkıp orada kalsın.

Yas.23: 11 Akşama doğru yıkansın, gün batımında ordugaha dönsün.

Yas.23: 12 "İhtiyaçlarınızı gidermek için ordugahın dışında biryeriniz olmalı.

Yas.23: 13 Donatımınız arasında yeri kazmak için bir gereç bulunsun. İhtiyacınızı gidereceğiniz zaman bir çukur kazın, sonra da dışkınızı örtün.

Yas.23: 14 Tanrınız RAB sizi kurtarmak ve düşmanlarınızı elinizeteslim etmek için ordugahın ortasında dolaşır. Ordugahınız kutsal olsun ki, RAB aranızda yakışıksız bir şey görüp sizden ayrılmasın."

Çeşitli Kurallar

Yas.23: 15 "Efendisinden kaçıp size sığınan köleyi efendisine teslimetmeyeceksiniz.

Yas.23: 16 Bırakın kendi seçeceği yerde, beğendiği bir kentte aranızdayaşasın. Ona baskı yapmayacaksınız.

Yas.23: 17 "Putperest törenlerinde fuhuş yapan İsrailli bir kadın yada erkek olmasın.

Yas.23: 18 Fuhuş yapan kadın ya da erkeğin*fj* kazancını adak olarakTanrınız RAB'bin Tapınağı'na götürmeyeceksiniz. İkisi de TanrınızRAB'bin gözünde iğrençtir. D Not 23:18 "Erkeğin": İbranice "Köpeğin".

Yas.23: 19 “Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şeyödünç verdiğinizde, ondan faiz almayacaksınız.

Yas.23: 20 Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama kardeşinizdenalmayacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğinizülkede el attığınız her işte Tanrınız RAB sizi kutsasın.

Yas.23: 21 “Tanrınız RAB’be bir dilek adağı adadığınızda yerinegetirmeyi savsaklamayın. Tanrınız RAB sizden kesinlikle bunuisteyecektir. Yerine getirmezseniz size günah sayılacaktır.

Yas.23: 22 Ama adak adamaktan çekinirsen günah sayılmaz.

Yas.23: 23 Ağzınızdan çıkanı yapmaya dikkat edin. Çünkü TanrınızRAB’be adağı gönülden adadınız.

Yas.23: 24 “Komşunuzun bağına girdiğinizde doyuncaya dek üzümyiyebilirsiniz, ama torbanıza koymayacaksınız.

Yas.23: 25 Komşunuzun ekin tarlasına girdiğinizde elinizle başakkoparabilirsiniz, ama ekinlere orak salmayacaksınız.

BÖLÜM 24

Yas.24: 1 “Eğer bir adam evlendiği kadında yakışıksız bir şey bulur, bundan ötürü ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp ona verir ve onu evinden kovarsa,

Yas.24: 2 kadın adamın evinden ayrıldıktan sonra başka biriyle evlenirse,

Yas.24: 3 ikinci kocası da ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıpverir, onu evinden kovarsa ya da ikinci adam ölürse,

Yas.24: 4 kadını boşayan ilk kocası onunla yeniden evlenemez. Çünkükadın kirlenmiştir. Bu RAB’bin gözünde iğrençtir. TanrınızRAB’bin mülk olarak size vereceği ülkeyi günaha sürüklemeyin.

Yas.24: 5 “Yeni evli bir adam savaşa gitmeyecek, ona herhangi birgörev verilmeyecek. Bir yıl özgürce evinde kalıp karısını mutlu edecek.

Yas.24: 6 “Rehin olarak ne değirmeni, ne de üst taşını alın. Bunuyapmakla adamın yaşamını rehin almış olursunuz.

Yas.24: 7 “İsrailli kardeşlerinden birini kaçırıp ona kötü davrananya da onu satan adam yakalanırsa ölmeli. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

Yas.24: 8 “Deri hastalığı konusunda, Levili kâhinlerin size bütünöğrettiklerini yapmaya çok dikkat edin. Onlara verdiğim buyruklara özenle uyun.

Yas.24: 9 Siz Mısır’dan çıktıktan sonra Tanrınız RAB’bin yoldaMiryam’a neler yaptığını anımsayın.

Yas.24: 10 “Komşuna herhangi bir şey ödünç verdiğinde, vereceği rehinialmak için onun evine girmeyeceksin.

Yas.24: 11 Dışarıda bekleyeceksin. Ödünç verdiğin kişi rehini kendisisana getirsin.

Yas.24: 12 Eğer yoksul biriyse, onun rehini elinde olduğu süreceyatağa girmeyeceksin.

Yas.24: 13 Ondan aldığın giysiyi gün batımında ona kesinlikle geri vereceksin ki, onunla yatabilsin. O da seni kutsayacak. Bu yaptığın, Tanrın RAB’bin önünde sana doğruluk sayılacak.

Yas.24: 14 “Ücretle çalışan, gereksinimi olan, yoksul bir soydaşınızıya da kentlerinizin birinde yaşayan bir yabancıyı sömürmeyeceksiniz.

Yas.24: 15 Ücretini her gün, güneş batmadan ödeyeceksiniz. Yoksulolduğu için güvencesi odur. Yoksa sana karşı RAB’be haykırır ve sen de günah işlemiş sayılırsın.

Yas.24: 16 “Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, nede çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek.

Yas.24: 17 “Yabancıya ya da öksüze haksızlık etmeyeceksiniz. Dulkadının giysisini rehin almayacaksınız.

Yas.24: 18 Mısır’da köle olduğunuzu, Tanrınız RAB’bin sizi oradankurtardığını anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı buyuruyorum.

Yas.24: 19 “Tarlanızdaki ekini biçtiğinizde, gözden kaçan bir demetolursa, almak için geri dönmeyin. Onu yabancıya, öksüze, dul kadına bırakın. Öyle ki, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsasın.

Yas.24: 20 Zeytin ağaçlarınızı dövüp ürününü topladığınızda, dallardakalanı toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Kalanları yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız.

Yas.24: 21 Bağbozumunda artakalan üzümleri toplamak için geridönmeyeceksiniz. Yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız.

Yas.24: 22 Mısır’da köle olduğunuzu anımsayın. Bunun için böyledavranmanızı

buyuruyorum.

BÖLÜM 25

Yas.25: 1 “Kişiler arasında bir sorun çıktığında, taraflar mahkemeye gittiğinde, yargıçlar davaya bakacak; suçsuzu aklayacak, suçluyu cezaya çarptıracaklar.

Yas.25: 2 Eğer suçlu kişi kamçılanmayı hak ettiyse, yargıç onu yereyatırtacak ve önünde suçu oranında sayıyla kamçılatacak.

Yas.25: 3 Suçluya kırk kırbaçtan fazla vurulmamalı. Kırbaç sayısıkırkı aşarsa, kardeşiniz gözünüzde aşağılanabilir.

Yas.25: 4 “Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın.

Yas.25: 5 “Birlikte oturan kardeşlerden biri oğlu olmadan ölürse,ölenin dulu aile dışından biriyle evlenmemeli. Ölenin kardeşi dul kalan kadına gidecek. Onu kendine karı olarak alacak, ona kayınbiraderlik görevini yapacak.

Yas.25: 6 Kadının doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşin adını sürdürsün.Öyle ki, ölenin adı İsrail’den silinmesin.

Yas.25: 7 Ama adam kardeşinin dul karısıyla evlenmek istemiyorsa, dulkadın kent kapısında görev yapan ileri gelenlere gidip şöyle diyecek: ‘Kayınbiraderim İsrail’de kardeşinin adını yaşatmayı kabul etmiyor. Bana kayınbiraderlik görevini yapmak istemiyor.

Yas.25: 8 Kentin ileri gelenleri adamı çağırıp onunla konuşacaklar.Eğer adam, ‘Onunla evlenmek istemiyorum diye üstelerse,

Yas.25: 9 kardeşinin dul karısı ileri gelenlerin önünde adamın yanınagidecek, onun ayağındaki çarığı çıkaracak, yüzüne tükürecek ve,’Kardeşine soy yetiştirmek istemeyen adama böyle yapılırdiyecek.

Yas.25: 10 Adamın soyu İsrail’de ‘Çarığı çıkarılanın soyu diyebilinecek.

Yas.25: 11 “Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasınıdövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamınerkeklik organını tutarsa,

Yas.25: 12 kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız.

Yas.25: 13 “Torbanızda biri ağır, öbürü hafif iki türlü tartıolmayacak.

Yas.25: 14 Evinizde biri büyük, öbürü küçük iki türlü ölçü*fk*olmayacak.D Not 25:14 “Ölçü”: İbranice “Efa”, yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.

Yas.25: 15 Tartınız da ölçünüz de eksiksiz ve doğru olacak. Öyle ki,Tanrınız

RAB'bin size vereceği ülkede ömrünüz uzun olsun.

Yas.25: 16 Tanrınız RAB bunları yapandan da, haksızlık edenden detiksinir.

Yas.25: 17 "Siz Mısır'dan çıktıktan sonra Amalekliler'in yolda sizeneler yaptığını anımsayın.

Yas.25: 18 Siz yorgun ve bitkinken yolda size saldırdılar; geridekalan bütün güçsüzleri öldürdüler. Tanrı'dan korkmadılar.

Yas.25: 19 Tanrınız RAB mülk edinmek için miras olarak size vereceğiülkede sizi çevrenizdeki bütün düşmanlardan kurtarıp rahata kavuşturunca, Amalekliler'in anısını gökler altından sileceksiniz. Bunu unutmayın!"

İlk Ürün ve Ondalık

BÖLÜM 26

Yas.26: 1 "Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceği ülkeye giriporayı mülk edinerek yerleştiğinizde,

Yas.26: 2 Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkenin topraklarındantopladığınız bütün ürünlerin ilk yetişenlerini alıp sepete koyacaksınız. Sonra Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yere gideceksiniz.

Yas.26: 3 O dönemde görevli kâhine gidip, 'RAB'bin bize ant içerekatalarımıza söz verdiği ülkeye geldiğimi Tanrın RAB'be bugün bildiriyorum diyeceksiniz.

Yas.26: 4 Kâhin sepeti elinizden alıp Tanrınız RAB'bin sunağının önünekoyacak.

Yas.26: 5 Sonra Tanrınız RAB'bin önünde şu açıklamayı yapacaksınız:'Babam göçebe bir Aramlı'ydı. Sayıca az kişiyle Mısır'a gidip orada yaşamaya başladı. Orada büyük, güçlü, kalabalık bir ulus oldu.

Yas.26: 6 Mısırlılar bize kötü davranarak baskı yaptılar. Bizi ağırişlere zorladılar.

Yas.26: 7 Atalarımızın Tanrısı RAB'be yakardık. RAB yakarışımızıduydu; çektiğimiz sıkıntıyı, emeği, bize yapılan baskıyı gördü.

Yas.26: 8 Bunun üzerine güçlü elle, kudretle, büyük ve ürkütücüolaylarla, belirtilerle, şaşılası işlerle bizi Mısır'dan çıkardı.

Yas.26: 9 Bizi buraya getirdi; bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyibize verdi.

Yas.26: 10 Şimdi, ya RAB, bize verdiğin toprağın ürününün ilk yetişenini getiriyorum. Sonra sepeti Tanrınız RAB'bin önüne koyup O'nun önünde yere kapanacaksınız.

Yas.26: 11 Sizler, Levililer ve aranızda yaşayan yabancılar TanrınızRAB'bin size ve ailenize verdiği bütün iyi şeyler için sevineceksiniz.

Yas.26: 12 "Üçüncü yıl, ondalığı verme yılı, bütün ürününüzün ondalığını bir yana ayırın. Ayırma işini bitirdiğinizde, ondalığı Levililer'e, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara vereceksiniz. Öyle ki, onlar da kentlerinizde yiyip doysunlar.

Yas.26: 13 Sonra Tanrınız RAB'be, 'Bana buyurduğun gibi, RAB'beayırdıklarımı evden çıkarıp Levililer'e, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara verdim diyeceksiniz, 'Buyruklarından ayrılmadım, hiç birini unutmadım.

Yas.26: 14 Ne yas tutarken ayırdıklarımdan yedim, ne dinsel açıdankirliyken onlara dokundum, ne de ölülere sundum. Tanrım RAB'binsözüne kulak verdim. Bana bütün buyurduklarını yaptım.

Yas.26: 15 Kutsal konutundan, göklerden aşağıya bak! Halkın İsrail'ive atalarımıza içtiğin ant uyarınca bize verdiğin ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi kutsa."

Tanrı'nın Öz Halkı

Yas.26: 16 "Bugün Tanrınız RAB bu kurallara, ilkelere uymanızıbuyuruyor. Onlara bütün yüreğinizle, canınızla uymaya dikkat edin.

Yas.26: 17 Bugün RAB'bin Tanrınız olduğunu, O'nun yollarındayürüyeceğinizi, kurallarına, buyruklarına, ilkelerine uyacağınızı, O'nun sözünü dinleyeceğinizi açıkladınız.

Yas.26: 18 Bugün RAB, size verdiği söz uyarınca, öz halkı olduğunuzuaçıkladı. Bütün buyruklarına uyacaksınız.

Yas.26: 19 Tanrınız RAB sizi övgüde, ünde, onurda yarattığı bütünuluslardan üstün kılacağını, verdiği söz uyarınca kendisi için kutsal bir halk olacağınızı açıkladı."

Eval Dağı'ndaki Sunak

BÖLÜM 27

Yas.27: 1 Musa ile İsrail ileri gelenleri halka şöyle dediler: "Bugünsize ilettiğim bütün buyruklara uyun.

Yas.27: 2 Şeria Irmağı'ndan Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyegeçince, büyük taşlar dikip kireçleyeceksiniz.

Yas.27: 3 Atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca O'nunsize vereceği ülkeye, süt ve bal akan ülkeye girince, bu yasanın bütün sözlerini taşlara yazacaksınız.

Yas.27: 4 Şeria Irmağı'ndan geçince, bugün size buyurduğum gibi, butaşları Eval Dağı'na dikip kireçleyeceksiniz.

Yas.27: 5 Orada Tanrınız RAB'be taşlardan bir sunak yapacaksınız. Butaşlara demir alet uygulamayacaksınız.

Yas.27: 6 Tanrınız RAB'bin sunağını yontulmamış taşlardan yapacak,üzerinde Tanrınız RAB'be yakmalık sunular* sunacaksınız.

Yas.27: 7 Esenlik sunularını* orada kesip yiyecek ve Tanrınız RAB'binönünde sevineceksiniz.

Yas.27: 8 Taşlara bu yasanın bütün sözlerini okunaklı bir biçimdeyazacaksınız."

Yas.27: 9 Sonra Musa ile Levili kâhinler bütün İsrailliler'e, "Ey İsrail, sus ve kulak ver!" diye seslendiler, "Bugün Tanrınız RAB'bin halkı oldunuz.

Yas.27: 10 Tanrınız RAB'bin sözüne kulak verin, bugün size ilettiğimbuyruklarına, kurallarına uyun."

Eval Dağı'ndan Lanetler

Yas.27: 11 O gün Musa halka şöyle dedi:

Yas.27: 12 "Şeria Irmağı'ndan geçince, halkı kutsamak için Gerizim Dağı'nda duracak oymaklar şunlardır: Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Yusuf, Benyamin.

Yas.27: 13 Lanetlemek için Eval Dağı'nda şu oymaklar duracak: Ruben,Gad, Aşer, Zevulun, Dan, Naftali.

Yas.27: 14 Levililer bütün İsrail halkına yüksek sesle şöyle diyecekler:

Yas.27: 15 "'RAB'bin tiksindiği el işi oyma ya da dökme put yapana veonu gizlice dikene lanet olsun! "Bütün halk, 'Amin! diye karşılık verecek.

Yas.27: 16 "'Annesine, babasına saygısızca davranana lanet olsun!"Bütün halk, 'Amin! diyecek.

Yas.27: 17 "'Komşusunun sınırını değiştirene lanet olsun!"Bütün halk, 'Amin! diyecek.

Yas.27: 18 "'Kör olanı yoldan saptırana lanet olsun!"Bütün halk, 'Amin! diyecek.

Yas.27: 19 “’Yabancıya, öksüze, dul kadına haksızlık edene lanetolsun! “Bütün halk, ‘Amin! diyecek.

Yas.27: 20 “’Babasının karısıyla yatana lanet olsun! Çünkü o babasınınevlilik yatağına leke sürmüştür. “Bütün halk, ‘Amin! diyecek.

Yas.27: 21 “’Herhangi bir hayvanla cinsel ilişki kurana lanet olsun!”Bütün halk, ‘Amin! diyecek.

Yas.27: 22 “’Annesinden ya da babasından olan kızkardeşiyle yatanalanet olsun! “Bütün halk, ‘Amin! diyecek.

Yas.27: 23 “’Kaynanasıyla yatana lanet olsun!”Bütün halk, ‘Amin! diyecek.

Yas.27: 24 “’Komşusunu gizlice öldürene lanet olsun!”Bütün halk, ‘Amin! diyecek.

Yas.27: 25 “’Suçsuz birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun!”Bütün halk, ‘Amin! diyecek.

Yas.27: 26 “’Bu yasanın sözlerine uymayan ve onları onaylamayana lanetolsun! “Bütün halk, ‘Amin! diyecek.”

Bereketler

BÖLÜM 28

Yas.28: 1 “Eğer Tanrınız RAB’bin sözünü iyice dinler ve bugün sizeilettiğim bütün buyruklarına uyarsanız, Tanrınız RAB sizi yeryüzündeki bütün uluslardan üstün kılacaktır.

Yas.28: 2 Tanrınız RAB’bin sözünü dinlerseniz, şu bereketler üzerinizegelecek ve sizinle olacak:

Yas.28: 3 “Kentte de tarlada da kutsanacaksınız.

Yas.28: 4 “Rahminizin meyvesi kutsanacak. Toprağınızın ürünü, hayvanlarınızın dölü -sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları- bereketli olacak.

Yas.28: 5 “Sepetiniz ve hamur tekneniz bereketli olacak.

Yas.28: 6 “İçeri girdiğinizde de dışarı çıktığınızda da kutsanacaksınız.

Yas.28: 7 “RAB size saldıran düşmanlarınızı önünüzde bozguna uğratacak. Onlar size bir yoldan saldıracak, ama önünüzden yedi yoldan kaçacaklar.

Yas.28: 8 “RAB’bin buyruğuyla ambarlarınız dolu olacak. El attığınızher işte

RAB sizi kutsayacak. Tanrınız RAB size vereceği ülkede sizi kutsayacak.

Yas.28: 9 “Tanrınız RAB’bin buyruklarına uyar, O’nun yollarında yürürseniz, RAB size içtiği ant uyarınca sizi kendisi için kutsal bir halk olarak koruyacaktır.

Yas.28: 10 Yeryüzündeki bütün uluslar RAB’be ait olduğunuzu görecek,sizden korkacaklar.

Yas.28: 11 RAB atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede bollukiçinde yaşamanızı sağlayacak: Rahminizin meyvesi kutsanacak;hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü verimli olacak.

Yas.28: 12 RAB ülkenize yağmuru zamanında yağdırmak ve bütün emeğiniziverimli kılmak için göklerdeki zengin hazinesini açacak. Birçok ulusa ödünç vereceksiniz; siz ödünç almayacaksınız.

Yas.28: 13 RAB sizi kuyruk değil baş yapacak. Eğer bugün size ilettiğim Tanrınız RAB’bin buyruklarını dinler, onlara iyice uyarsanız, altta değil, her zaman üstte olacaksınız.

Yas.28: 14 Bugün size ilettiğim buyrukların dışına çıkmayacak, başkailahların ardınca gitmeyecek, onlara tapmayacaksınız.”

Lanetler

Yas.28: 15 “Ama Tanrınız RAB’bin sözünü dinlemez, bugün size ilettiğimbuyrukların, kuralların hepsine uymazsanız, şu lanetler üzerinize gelecek ve size ulaşacak:

Yas.28: 16 “Kentte de tarlada da lanetli olacaksınız.

Yas.28: 17 “Sepetiniz ve hamur tekneniz lanetli olacak.

Yas.28: 18 “Rahminizin meyvesi, toprağınızın ürünü, sığırlarınızınbuzağıları, sürülerinizin kuzuları lanetli olacak.

Yas.28: 19 “İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız; dışarıçıktığınızda da lanetli olacaksınız.

Yas.28: 20 “RAB’be sırt çevirmekle yaptığınız kötülükler yüzünden elattığınız her işte O sizi lanete uğratacak, şaşkına çevirecek, paylayacak. Sonunda üzerinize yıkım gelecek ve çabucak yok olacaksınız.

Yas.28: 21 RAB, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede sizi yok edinceyedek salgın hastalıkla cezalandıracak.

Yas.28: 22 Veremle, sıtmayla, iltihapla, yakıcı sıcaklıkla,kuraklıkla, samyeliyle,

küfle cezalandıracak. Siz yok oluncayadek bunlar sizi kovalayacak.

Yas.28: 23 Başınızın üstündeki gök tunç*, ayağınızın altındaki yerdemir olacak.

Yas.28: 24 RAB siz yok oluncaya dek gökten yağmur yerine ülkenize tozve kum yağdıracak.

Yas.28: 25 “RAB sizi düşmanlarınızın önünde bozguna uğratacak. Onlarabir yoldan saldıracak, ama önlerinden yedi yoldan kaçacaksınız.Yeryüzündeki bütün uluslar için dehşet verici bir örnek olacaksınız.

Yas.28: 26 Ölüleriniz bütün kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak;onları korkutup kaçıran kimse olmayacak.

Yas.28: 27 RAB sizi iyileşemeyeceğiniz Mısır çıbanıyla, urlarla,kaşıntıyla, uyuzla vuracak.

Yas.28: 28 RAB sizi delilikle, körlükle, şaşkınlıkla cezalandıracak.

Yas.28: 29 Öğle vakti körlerin karanlıkta el yordamıyla yürüdüğü gibiyürüyeceksiniz. Yaptığınız her şeyde başarısız olacak, süreklisıkıştırılacak, yağmalanacaksınız. Sizi kurtaran olmayacak.

Yas.28: 30 “Bir kızla nişanlanacaksınız, ama başka biri onunlayatacak. Ev yapacak ama içinde oturmayacaksınız. Bağ dikecek amaüzümünü toplamayacaksınız.

Yas.28: 31 Öküzünüz gözünüzün önünde kesilecek ama etini yemeyeceksiniz. Eşeğiniz zorla sizden alınacak, geri getirilmeyecek. Davarlarınız düşmanlarınıza verilecek. Sizi kurtaran olmayacak.

Yas.28: 32 Oğullarınız, kızlarınız gözlerinizin önünde başka bir ulusa verilecek. Her gün onları gözlemekten gözlerinizin gücü tükenecek. Elinizden bir şey gelmeyecek.

Yas.28: 33 Tanımadığınız bir halk toprağınızın ürününü ve bütünemeğinizi yiyecek. Sürekli sıkıştırılacak, ezileceksiniz.

Yas.28: 34 Gözlerinizle gördükleriniz sizi çıldırtacak.

Yas.28: 35 RAB dizlerinizi, bacaklarınızı tepeden tırnağa iyileşmeyenağrılı çıbanlarla vuracak.

Yas.28: 36 “RAB sizi ve başınıza atayacağınız kralı sizin deatalarınızın da bilmediği bir ulusa sürecek. Orada ağaçtan,taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız.

Yas.28: 37 RAB'bin sizi süreceği bütün uluslar başınıza gelenlerdendehşete düşecek; sizi aşağılayacak, sizinle eğlenecekler.

Yas.28: 38 "Çok tohum ekecek, ama az toplayacaksınız. Çünkü ürününüzüçekirge yiyecek.

Yas.28: 39 Bağlar dikecek, bakımını yapacak, ama şarap içmeyecek, üzümtoplamayacaksınız. Onları kurt yiyecek.

Yas.28: 40 Ülkenizin her yerinde zeytinlikleriniz olacak, amazeytinyağı sürünmeyeceksiniz. Zeytin ağaçlarınız ürününü yere dökecek.

Yas.28: 41 Oğullarınız, kızlarınız olacak, ama sizinle kalmayacaklar,sürgüne gönderilecekler.

Yas.28: 42 Bütün ağaçlarınızı, toprağınızın ürününü çekirgeler yiyecek.

Yas.28: 43 "Aranızdaki yabancılar yükseldikçe yükselecek, sizsealçaldıkça alçalacaksınız.

Yas.28: 44 O sana ödünç verecek, ama sen ona ödünç vermeyeceksin. Obaş, sen kuyruk olacaksın.

Yas.28: 45 "Bütün bu lanetler başınıza yağacak. Yok oluncaya dek sizikovalayacak ve size erişecek. Çünkü Tanrınız RAB'bin sözünü dinlemediniz, size verdiği buyrukları, kuralları yerine getirmediniz.

Yas.28: 46 Bu lanetler siz ve soyunuz için sonsuza dek bir belirti,şaşılası bir olay olarak kalacak.

Yas.28: 47 Madem bolluk zamanında Tanrınız RAB'be sevinçle,hoşnutlukla kulluk etmediniz,

Yas.28: 48 RAB'bin üzerinize göndereceği düşmanlara kölelik edeceksiniz. Aç, susuz, çıplak kalacaksınız; her şeye gereksinim duyacaksınız. RAB sizi yok edinceye dek boynunuza demir boyunduruk vuracak.

Yas.28: 49-50 "RAB uzaktan, dünyanın öbür ucundan bir ulusu -dilinibilmediğiniz bir ulusu, yaşlılara saygı, küçüklere sevgi beslemeyen acımasız bir ulusu- birden çullanan bir kartal gibi başınıza getirecek.

Yas.28: 51 Siz yok oluncaya dek hayvanlarınızın yavrularını, toprağınızın ürününü yiyip bitirecekler. Size ne tahıl, ne şarap, ne zeytinyağı, ne sığırlarınızın buzağılarını, ne de sürülerinizin kuzularını bırakacaklar; ta ki, siz ortadankalkıncaya dek.

Yas.28: 52 Güvendiğiniz yüksek, dayanıklı surlar yerle bir oluncayadek

ülkenizdeki bütün kentlerde sizi kuşatacaklar. TanrınızRAB'bin size verdiği ülkedeki bütün kentleri kuşatacaklar.

Yas.28: 53 "Kuşatma sırasında düşmanınızın vereceği sıkıntıdan rahminizin meyvesini, Tanrınız RAB'bin size verdiği oğulların, kızların etini yiyeceksiniz.

Yas.28: 54 Aranızdaki en yumuşak, en duyarlı adam bile öz kardeşine,sevdiği karısına, sağ kalan çocuklarına acımayacak;

Yas.28: 55 yediği çocuklarının etini onların hiçbiriyle paylaşmayacak.Çünkü düşmanın kuşatma sırasında sizi sıkıştırması yüzünden kentlerinizde hiç yiyecek kalmayacak.

Yas.28: 56-57 Aranızda en yumuşak, en duyarlı kadın -yumuşaklığındanve duyarlılığından ayağının tabanını yere basmak istemeyen kadın- bile sevdiği kocasından, öz oğlundan, kızından, plasentayı ve doğuracağı çocukları esirgeyecek. Çünkü kuşatma sırasında düşmanın kentlerinizde size vereceği sıkıntıdan, yokluktan onları gizlice yiyecek.

Yas.28: 58 "Bu kitapta yazılı yasanın bütün sözlerine uymaz, TanrınızRAB'bin yüce ve heybetli adından korkmazsanız,

Yas.28: 59 RAB sizi ve soyunuzu korkunç belalarla, büyük ve süreklibelalarla, ağır, iyileşmez hastalıklarla vuracak.

Yas.28: 60 Sizi ürküten Mısır'ın bütün hastalıklarını yeniden başınızagetirecek; size yapışacaklar.

Yas.28: 61 Siz yok oluncaya dek RAB bu Yasa Kitabı'nda yazılmamış hertürlü hastalığı ve belayı da başınıza getirecek.

Yas.28: 62 Gökteki yıldızlar kadar çok olan sizler, sayıca azbırakılacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB'bin sözüne kulak vermediniz.

Yas.28: 63 Size iyilik yapmak, sizi çoğaltmak RAB'bi nasılsevindirdiyse, sizi yıkmak ve yok etmek de öyle sevindirecektir.Mülk edinmek için gideceğiniz ülkeden sökülüp atılacaksınız.

Yas.28: 64 "RAB sizi dünyanın bir ucundan öbür ucuna, bütün halklararasına dağıtacak. Orada sizin de atalarınızın da tanımadığı,ağaçtan ve taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız.

Yas.28: 65 Bu uluslar arasında ne esenliğiniz ne de dinlenecek biryeriniz olacak. Orada RAB size titreyen yürekler, umutsuzluk vebakmaktan yorulmuş gözler verecek.

Yas.28: 66 Sürekli can kaygısı içinde yaşayacaksınız. Gece gündüzdehşet

içinde olacaksınız. Yaşamınızın güvenliği olmayacak.

Yas.28: 67 Yüreğinizi kaplayan dehşet ve gözlerinizin gördüğü olaylaryüzünden, sabah, ‘Keşke akşam olsa!, akşam, ‘Keşke sabah olsa! diyeceksiniz.

Yas.28: 68 Bir daha görmeyeceksiniz dediğim yoldan RAB sizi gemilerleMısır’a geri gönderecek. Orada erkek ve kadın köle olarak kendinizi düşmanlarınıza satmaya kalkışacaksınız; ama satın alan olmayacak.”

Antlaşmanın Yinelenmesi

BÖLÜM 29

Yas.29: 1 RAB’bin İsrailliler’le Horev Dağı’nda yaptığı antlaşmaya ekolarak, Moav’da Musa’ya onlarla yapmayı buyurduğu antlaşmanın sözleri bunlardır.

Yas.29: 2 Musa bütün İsrailliler’i bir araya toplayarak şöyle dedi: “RAB’bin Mısır’da gözlerinizin önünde firavuna, görevlilerine, ülkesine yaptıklarını gördünüz.

Yas.29: 3 Büyük denemeleri, belirtileri, o büyük ve şaşılası işleri gözlerinizle gördünüz.

Yas.29: 4 Ne var ki, RAB bugüne dek size kavrayan yürek, gören göz,duyan kulak vermedi.

Yas.29: 5 RAB, ‘Sizi kırk yıl çölde dolaştırdım; ne üzerinizdeki giysieskidi, ne ayağınızdaki çarık.

Yas.29: 6 Ekmek yemediniz, şarap ya da başka içki içmediniz. Bütünbunları Tanrınız RAB’bin ben olduğumu anlayasınız diye yaptım diyor.

Yas.29: 7 “Buraya ulaştığınızda, Heşbon Kralı Sihon ile Başan KralıOg bizimle savaşa tutuştular. Ama onları bozguna uğrattık.

Yas.29: 8 Ülkelerini ele geçirerek mülk olarak Rubenliler’e,Gadlılar’a, Manaşşe oymağının yarısına verdik.

Yas.29: 9 El attığınız her işte başarılı olmak için bu antlaşmanınsözlerini yerine getirmeye dikkat edin.

Yas.29: 10-11 “Bugün hepiniz -önderleriniz, oymak başlarınız, ilerigelenleriniz, görevlileriniz, bütün öbür İsrailli erkekler, çocuklarınız, karılarınız, aranızda yaşayan ve odununuzu kesen, suyunuzu taşıyan yabancılar- Tanrınız RAB’bin önünde duruyorsunuz.

Yas.29: 12 Bugün Tanrınız RAB’bin ant içerek sizinle yaptığı buantlaşmayı

geçerli kılmak için burada duruyorsunuz.

Yas.29: 13 Öyle ki, bugün sizi kendi halkı olarak belirlesin ve size söylediği gibi, atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a içtiği ant uyarınca Tanrınız olsun.

Yas.29: 14-15 Antla yapılan bu antlaşmayı yalnız sizinle, bugün burada bizimle birlikte Tanrımız RAB'bin önünde duranlarla değil, yanımızda olmayanlarla da yapıyorum.

Yas.29: 16 "Mısır'da nasıl yaşadığımızı, öteki ulusların ortasındangeçerek buraya nasıl geldiğimizi kendiniz de biliyorsunuz.

Yas.29: 17 Onların arasında iğrenç suretleri, ağaçtan, taştan,altından, gümüşten yapılmış putları gördünüz.

Yas.29: 18 Dikkat edin, bugün aranızda bu ulusların ilahlarına tapmakiçin Tanrımız RAB'den sapan erkek ya da kadın, boy ya da oymakolmasın; aranızda acılık, zehir veren kök olmasın.

Yas.29: 19 "Bu andın sözlerini duyup da kimse kendi kendini kutlamasınve, 'Kendi isteklerim uyarınca yaşasam da güvenlikte olurum diye düşünmesin. Bu herkese*fl* yıkım getirir.D Not 29:19 "Herkes": İbranice "Hem yaş, hem kuru".

Yas.29: 20 RAB böyle birini bağışlamak istemez. RAB'bin öfkesi vekıskançlığı o kişiye karşı alevlenecek. Bu kitapta yazılı bütün lanetler başına yağacak ve RAB onun adını göğün altından silecektir.

Yas.29: 21 Bu Yasa Kitabı'nda yazılı antlaşmada yer alan bütün lanetler uyarınca, RAB onu felakete uğraması için İsrail'in bütün oymakları arasından ayıracaktır.

Yas.29: 22 "Sizden sonraki kuşak, çocuklarınız ve uzak ülkeden gelenyabancılar ülkenizin uğradığı belaları, RAB'bin ülkeye gönderdiğihastalıkları görecekler.

Yas.29: 23 Bütün ülke yanacak, tuz ve kükürtle örtülecek; tohum ekilmeyecek, filiz sürmeyecek, ot bitmeyecek. Ülke RAB'bin kızgın öfkesiyle yerle bir ettiği Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim gibi yıkıma uğrayacak.

Yas.29: 24 Bütün uluslar, 'RAB bu ülkeye neden bunu yaptı? diyesoracaklar, 'Bu büyük öfke neden alevlendi?

Yas.29: 25 "Yanıt şöyle olacak: 'Atalarının Tanrısı RAB kendileriniMısır'dan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmayı bıraktılar.

Yas.29: 26 Tanımadıkları, RAB'bin kendilerine pay olarak vermediğibaşka ilahlara yöneldiler; onlara tapıp önlerinde eğildiler.

Yas.29: 27 İşte bu yüzden RAB'bin öfkesi bu ülkeye karşı alevlendi;bu kitapta yazılı bütün lanetleri oraya yağdırdı.

Yas.29: 28 RAB büyük kızgınlıkla, şiddetli öfkeyle onları ülkelerindensöküp attı; bugün olduğu gibi başka ülkeye sürdü.

Yas.29: 29 "Gizlilik Tanrımız RAB'be özgüdür. Ama bu yasanın bütünsözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir."

İyileşmenin ve Kutsanmanın Koşulları

BÖLÜM 30

Yas.30: 1 "Bütün bu olaylar -önünüze serdiğim kutsama ve lanetler- başınıza geldiğinde, Tanrınız RAB'bin sizi dağıttığı uluslar arasında bunları anımsayacaksınız.

Yas.30: 2 Bugün size ilettiğim buyruklar uyarınca siz ve çocuklarınızTanrınız RAB'be döner, bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na uyarsanız,

Yas.30: 3 Tanrınız RAB size acıyacak, sizi sürgünden geri getirecek.Sizi dağıttığı ulusların arasından yeniden toplayacak.

Yas.30: 4 Dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile, Tanrınız RABsizleri toplayıp geri getirecek.

Yas.30: 5 Sizi atalarınızın mülk edindiği ülkeye ulaştıracak. Orayı miras alacaksınız. Tanrınız RAB üzerinize iyilik getirecek ve sizi atalarınızdan daha çok çoğaltacak.

Yas.30: 6 Sizin ve çocuklarınızın yüreğini değiştirecek*fm*. Öyle ki,O'nu bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevesiniz ve yaşayasınız.D Not 30:6 "Yüreğini değiştirecek": İbranice "Yüreğini sünnet edecek".

Yas.30: 7 Tanrınız RAB bütün bu lanetleri sizden nefret edenlerin,size baskı yapan düşmanlarınızın üzerine yağdıracak.

Yas.30: 8 Siz yine RAB'bin sözüne kulak verecek, bugün size ilettiğimbuyrukların hepsine uyacaksınız.

Yas.30: 9 Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi başarılı kılacak; çok sayıda çocuğunuz olacak, hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü bol olacak. RAB atalarınızdan nasıl hoşnut kaldıysa, sizden de öyle hoşnut kalacak ve sizi başarılı kılacak.

Yas.30: 10 Yeter ki, Tanrınız RAB'bin sözünü dinleyin, bu Yasa Kitabı'nda yazılı buyruklarına, kurallarına uyun ve bütün yüreğinizle, bütün canınızla O'na dönün.

Yas.30: 11 “Bugün size ilettiğim bu buyruk ne tutamayacağınız kadarzor, ne de ulaşamayacağınız kadar uzaktır.

Yas.30: 12 O göklerde değil ki, ‘Kim bizim için göğe çıkacak? Kimyerine getirmemiz için onu alıp yayacak? diyesiniz.

Yas.30: 13 Denizin ötesinde değil ki, ‘Kim bizim için denizin ötesinegidecek? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak? diyesiniz.

Yas.30: 14 Tanrı sözü size çok yakındır; uymanız için ağzınızda veyüreğinizdedir.

Yas.30: 15 “İşte bugün önünüze yaşamla iyiliği, ölümle kötülüğükoyuyorum.

Yas.30: 16 Bugün size Tanrınız RAB’bi sevmeyi, yollarında yürümeyi,buyruklarına, kurallarına, ilkelerine uymayı buyuruyorum. Öyle ki, yaşayasınız, çoğalasınız ve mülk edinmek için gideceğiniz ülkede Tanrınız RAB tarafından kutsanasınız.

Yas.30: 17 “Eğer yoldan döner, kulak vermezseniz, ayartılır, başkailahlara eğilip taparsanız,

Yas.30: 18 bugün size kesinlikle yok olacağınızı bildiriyorum. Şerialrmağı’ndan geçip mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uzun yaşamayacaksınız.

Yas.30: 19 “Önünüze yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugünyeri göğü size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayasınız.

Yas.30: 20 Tanrınız RAB’bi sevin, sözüne uyup O’na bağlanın. RAB yaşamınızdır; kendilerine vereceğine ilişkin atalarınız İbrahim’e, İshak’a, Yakup’a söz verdiği ülkede uzun yaşamanızı sağlayacaktır.”

Yeşu Musa’nın Yerine Geçecek(Say.27:15-23)

BÖLÜM 31

Yas.31: 1 Musa İsrailliler’e şöyle dedi:

Yas.31: 2 “Yüz yirmi yaşındayım. Bundan böyle size önderlik edemem.Üstelik RAB bana, ‘Şeria Irmağı’nın karşı yakasına geçmeyeceksin dedi.

Yas.31: 3 Tanrınız RAB önünüzden geçecek. Bu ulusları önünüzden yokedecek. Ülkelerini mülk edineceksiniz. RAB’bin sözü uyarınca Yeşu size önderlik edecek.

Yas.31: 4 RAB Amorlular'ın kralları Sihon'u ve Og'u yok edipülkelerine yaptığının aynısını bu uluslara da yapacak.

Yas.31: 5 RAB onları size teslim edecek. Onlara size verdiğimbuyruklar uyarınca davranmalısınız.

Yas.31: 6 Güçlü ve yürekli olun! Onlardan korkmayın, yılmayın. Çünküsizinle birlikte giden Tanrınız RAB'dir. O sizi terk etmeyecek, sizi yüzüstü bırakmayacaktır."

Yas.31: 7 Sonra Musa Yeşu'yu çağırıp bütün İsrailliler'in gözü önündeona şöyle dedi: "Güçlü ve yürekli ol! Çünkü RAB'bin, atalarına ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkla birlikte sen gideceksin. Ülkeyi miras olarak onlara sen vereceksin.

Yas.31: 8 RAB'bin kendisi sana öncülük edecek, seninle birlikteolacak. Seni terk etmeyecek, seni yüzüstü bırakmayacak. Korkma, yılma."

Yasanın Okunması

Yas.31: 9 Musa bu yasayı yazıp RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı* taşıyanLevili kâhinlere ve bütün İsrail ileri gelenlerine verdi.

Yas.31: 10 Sonra onlara şöyle buyurdu: "Her yedi yılın sonunda,borçları bağışlama yılında, Çardak Bayramı'nda*,

Yas.31: 11 bütün İsrailliler Tanrınız RAB'bin önünde bulunmak üzereseçeceği yere geldiğinde, bu yasayı onlara okuyacaksınız.

Yas.31: 12 Halkı -erkekleri, kadınları, çocukları ve kentlerinizde yaşayan yabancıları- toplayın. Öyle ki, herkes duyup öğrensin, Tanrınız RAB'den korksun. Bu yasanın bütün sözlerine uymaya dikkat etsin.

Yas.31: 13 Yasayı bilmeyen çocuklar da duysunlar, mülk edinmek içinŞeria Irmağı'ndan geçip gideceğiniz ülkede yaşadığınız sürece Tanrınız RAB'den korkmayı öğrensinler."

Rab'bin Musa'ya Son Buyruğu

Yas.31: 14 RAB Musa'ya, "Ölümüne az kaldı" dedi, "Yeşu'yu çağır. Onabuyruklarımı bildirmem için Buluşma Çadırı'nda hazır olun."Böylece Musa ile Yeşu gidip Buluşma Çadırı'nda beklediler.

Yas.31: 15 Sonra RAB çadırda bulut sütununun içinde göründü; bulutçadırın kapısı üzerinde durdu.

Yas.31: 16 RAB Musa'ya şöyle seslendi: "Yakında ölüp atalarınakavuşacaksın.

Bu halk da gideceği ülkenin ilahlarına bağlanıp bana hainlik edecek. Beni bırakacak, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozacaklar.

Yas.31: 17 O gün onlara öfkeleneceğim, onları terk edeceğim. Yüzümüonlardan çevireceğim. Başkalarına yem olacaklar, başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar gelecek. O gün, ‘Tanrımız bizimle olmadığı için bu kötülükler başımıza geldi diyecekler.

Yas.31: 18 Başka ilahlara yönelmekle yaptıkları kötülük yüzünden o günkesinlikle onlardan yüzümü çevireceğim.

Yas.31: 19 “Şimdi kendiniz için şu ezgiyi yazın ve İsrailliler’e öğretin; onu okusunlar. Öyle ki, bu ezgi İsrailliler’e karşı benim tanığım olsun.

Yas.31: 20 Onları atalarına ant içerek söz verdiğim süt ve bal akanülkeye getirdiğimde yiyip doyacaklar; semirince başka ilahlarayönelip onlara tapacaklar. Beni tepecek, antlaşmamı bozacaklar.

Yas.31: 21 Başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar geldiğinde, buezgi onlara karşı tanıklık edecek. Çünkü çocukları bu ezgiyiunutmayacak. Ant içerek söz verdiğim ülkeye onları getirmedenönce neler tasarladıklarını biliyorum.”

Yas.31: 22 O gün Musa bu ezgiyi yazıp İsrailliler’e öğretti.

Yas.31: 23 RAB Nun oğlu Yeşu’ya şu buyruğu verdi: “Güçlü ve yürekliol! Çünkü İsrailliler’i, ant içerek söz verdiğim ülkeye sengötüreceksin ve ben seninle birlikte olacağım.”

Yas.31: 24 Musa yasanın sözlerini eksiksiz olarak kitaba yazmayıbitirince,

Yas.31: 25 RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı* taşıyan Levililer’e şu buyruğuverdi:

Yas.31: 26 “Bu Yasa Kitabı’nı alın, Tanrınız RAB’bin AntlaşmaSandığı’nın yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın.

Yas.31: 27 Çünkü sizin başkaldıran, dikbaşlı kişiler olduğunuzu biliyorum. Bugün ben sağken, aranızdayken bile RAB’be karşı geliyorsunuz; ölümümden sonra daha ne kadar çok başkaldıracaksınız.

Yas.31: 28 Oymaklarınızın bütün ileri gelenlerini, görevlilerinizi bana getirin. Bu sözleri onlara duyuracağım. Yeri göğü onlara karşı tanık tutacağım.

Yas.31: 29 Ölümümden sonra büsbütün yozlaşacağınızı, size buyurduğumyoldan sapacağınızı biliyorum. Son günlerde kötülüklerle karşılaşacaksınız. Çünkü RAB’bin gözünde kötü olanı yapacak ve yaptıklarınızla O’nu öfkelendireceksiniz.”

Musa'nın Ezgisi

Yas.31: 30 Musa şu ezginin sözlerini eksiksiz olarak bütün İsrailtopluluğuna okudu:

BÖLÜM 32

Yas.32: 1 "Ey gökler, kulak verin, sesleneyim; Ey dünya, ağzımdan çıkan sözleri işit!

Yas.32: 2 Öğretişim yağmur gibi damlasın;Sözlerim çiy gibi düşsün,Çimen üzerine çiseleyen yağmur gibi,Bitkilere yağan sağanak gibi.

Yas.32: 3 RAB'bin adını duyuracağım.Ululuğu için Tanrımız'ı övün!

Yas.32: 4 O Kaya'dır, işleri kusursuzdur,Bütün yolları doğrudur.O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır.Doğru ve adildir.

Yas.32: 5 Bu eğri ve sapık kuşak,O'na bağlı kalmadı.O'nun çocukları değiller.Bu onların utancıdır.

Yas.32: 6 RAB'be böyle mi karşılık verilir,Ey akılsız ve bilgelikten yoksun halk?Sizi yaratan, size biçim veren,Babanız, Yaratıcınız O değil mi?

Yas.32: 7 "Eski günleri anımsayın;Çoktan geçmiş çağları düşünün.Babanıza sorun, size anlatsın,Yaşlılarınız size açıklasın.

Yas.32: 8 Yüceler Yücesi uluslara paylarına düşeni veripİnsanları böldüğünde,Ulusların sınırlarınıİsrailoğulları'nın*fn* sayısına göre belirledi.D Not 32:8 Masoretik metin "İsrailoğulları", Septuaginta"Tanrı'nın melekleri", Kumran "Tanrı'nın oğulları".

Yas.32: 9 Çünkü RAB'bin payı kendi halkıdırVe Yakup soyu O'nun payına düşen mirastır.

Yas.32: 10 "Onu kurak bir ülkede,Issız, uluyan bir çölde buldu,Onu kuşattı, kayırdı,Gözbebeği gibi korudu.

Yas.32: 11 Yuvasında yavrularını uçmaya kışkırtan,Onların üzerinde kanat çırpan bir kartal gibi,Kanatlarını gerip onları aldıVe kanatları üzerinde taşıdı.

Yas.32: 12 Ona yalnız RAB yol gösterdi,Yanında yabancı ilah yoktu.

Yas.32: 13 "Onu yeryüzünün yüksekliklerinde gezdirdi,Tarlada yetişen ürünlerle doyurdu.Onu kayadan akan balla,Çakmaktaşından çıkardığı yağla besledi.

Yas.32: 14 İneklerin yağıyla,Koyunların sütüyle,Besili kuzularla,Başan cinsi en

iyi koçlarla, tekelerle,En iyi buğdayla onu besledi.Halk üzümün kırmızı kanını içti.

Yas.32: 15 “Yeşurun*fo* semirdi ve sahibini tepti;Doyunca yağ bağlayıp ağırlaştı,Kendisini yaratan Tanrı’ya sırt çevirdi,Kurtarıcısını, Kaya’yı küçümsedi.D Not 32:15 “Dürüst” anlamına gelen “Yeşurun” İsrail halkına verilen bir addır.

Yas.32: 16 Yabancı ilahlarla Tanrı’yı kıskandırıpİğrençlikleriyle O’nu öfkelendirdiler.

Yas.32: 17 Tanrı olmayan cinlere,Tanımadıkları ilahlara,Atalarınızın korkmadıkları,Son zamanlarda ortaya çıkanYeni ilahlara kurban kestiler.

Yas.32: 18 Seni oluşturan Kaya’yı savsakladın,Seni yaratan Tanrı’yı unuttun.

Yas.32: 19 “RAB bunu görünce onları reddetti;Çünkü oğulları, kızları O’nu öfkelendirmişlerdi.

Yas.32: 20 ‘Yüzümü onlardan çevirecekVe sonlarının ne olacağını göreceğim dedi,’Çünkü onlar sapık bir kuşakVe güvenilmez çocuklardır.

Yas.32: 21 Tanrı olmayan ilahlarlaBeni kıskandırdılar;Değersiz putlarıyla beni öfkelendirdiler.Ben de halk olmayan bir halklaOnları kıskandıracağım.Anlayışsız bir uluslaOnları öfkelendireceğim.

Yas.32: 22 Çünkü size karşı öfkem ateş gibi tutuşupÖlüler diyarının derinliklerine dek yanacak.Yeryüzünü ve ürününü yutup yok edecekVe dağların temellerini tutuşturacak.

Yas.32: 23 “'Üzerlerine kötülükler yığacağım,Oklarımı onlara karşı kullanacağım.

Yas.32: 24 Kavurucu kıtlık, tüketici hastalık,Öldürücü salgın vuracak onları. Gönderdiğim canavarlar dişleriyle onlara saldıracak,Toprakta sürünen zehirli yılanlar onları ısıracak.

Yas.32: 25 Sokakta kılıç onları çocuksuz bırakacak;Evlerinde dehşet egemen olacak.Delikanlısı, genç kızı,Emzikteki çocuğu, aksaçlısı ölecek.

Yas.32: 26 Onları darmadağın etmeyi,İnsanlar arasından anılarını silmeyi düşündüm.

Yas.32: 27 Ama düşmanın alay etmesinden çekindim.Öyle ki, düşman yanlış anlayıp da,Bütün bunları yapan RAB değil,Başarı kazanan biziz, demesin.

Yas.32: 28 “Onlar anlayışsız bir ulustur,Onlarda sezgi yoktur.

Yas.32: 29 Keşke bilge kişiler olsalardı, anlasalardı,Sonlarının ne olacağını düşünselerdi!

Yas.32: 30 Onların Kayası kendilerini satmamışVe RAB onları ele vermemiş olsaydı,Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar,İki kişi on bin kişiyi kaçırtırdı?

Yas.32: 31 Çünkü bizim Kayamız*fö* onların kayasına benzemez,Düşmanlarımız bu konuda yargıç olabilir.D Not 32:31 “Kayamız”: “Tanrımız”.

Yas.32: 32 Onların asması Sodom asmasından,Gomora bağlarındandır. Üzümleri zehirle dolu,Salkımları acıdır.

Yas.32: 33 Şarapları yılan zehiri,Kobraların öldürücü zehiridir.

Yas.32: 34 “’Bu kötülükleri yazmadım mı?Hazinelerimde mühürlemedim mi?

Yas.32: 35 Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim,Zamanı gelince ayakları kayacak,Onların yıkım günü yakındır,Ceza günü hızla yaklaşıyor.

Yas.32: 36 “RAB kendi halkının hakkını koruyacak,Onların gücünün tükendiğini,Ülkede genç yaşlı kimsenin kalmadığını görünce,Kullarına acıyacaktır.

Yas.32: 37 ‘Hani sığındığınız kaya,Hani ilahlarınız nerede? diyecek,

Yas.32: 38 ‘Kurbanlarınızın yağını yiyen,Dökmelik sununuzu içenİlahlarınız hani nerede?Kalksınlar da size yardım etsinler!Size barınak olsunlar!

Yas.32: 39 “’Artık anlayın ki, ben, evet ben O’yum,Benden başka tanrı yoktur!Öldüren de, yaşatan da,Yaralayan da, iyileştiren de benim.Kimse elimden kurtaramaz.

Yas.32: 40 Elimi göğe kaldırırVe sonsuzluk boyunca varlığım hakkı için derim ki,

Yas.32: 41 Parlayan kılıcımı bileyipYargılamak için elime alınca,Düşmanlarımdan öç alacağım,Benden nefret edenlere karşılığını vereceğim.

Yas.32: 42 Oklarımı kanla sarhoş edeceğim,Kılıcım vurulanların, tutsakların kanıyla,Düşman önderlerinin başlarıylaVe etle beslenecek.

Yas.32: 43 “Ey uluslar, O’nun halkını kutlayın,Çünkü O kullarının kanının öcünü alacak,Düşmanlarından öç alacak,Ülkesinin ve halkının günahını bağışlayacak.”

Yas.32: 44 Musa, Nun oğlu Hoşea*fp* ile birlikte gelip bu ezgininsözlerini halka

okudu.D Not 32:44 “Hoşea”: Yeşu’nun öbür adı.

Yas.32: 45-46 Musa sözlerini bitirince, İsrailliler’e şöyle dedi:”Bugün size bildirdiğim bu uyarıcı sözlerin tümünü benimseyin.Bu yasanın bütün sözlerine dikkat etmeleri ve yerine getirmeleriiçin çocuklarınıza buyruk verin.

Yas.32: 47 Bunlar sizin için boş sözler değildir, sizin yaşamınızdır.Şeria Irmağı’ndan geçerek mülk edineceğiniz ülkede ömrünüz busözler sayesinde uzun olacaktır.”

Musa’ya Ölümü Önceden Bildiriliyor

Yas.32: 48 RAB aynı gün Musa’ya şöyle seslendi:

Yas.32: 49 “Haavarim dağlık bölgesine, Eriha karşısında Moav ülkesindeki Nevo Dağı’na çık. Mülk olarak İsrailliler’e vereceğim Kenan ülkesine bak.

Yas.32: 50 Ağabeyin Harun Hor Dağı’nda ölüp atalarına kavuştuğu gibi,sen de çıkacağın dağda ölüp atalarına kavuşacaksın.

Yas.32: 51 Çünkü ikiniz de Zin Çölü’nde, Meriva-Kadeş sularında,İsrailliler’in önünde bana ihanet ettiniz, kutsallığımı önemsemediniz.

Yas.32: 52 Bu nedenle ülkeyi ancak uzaktan göreceksin. Ama oraya,İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin.”

Musa İsrail Oymaklarını Kutsuyor

BÖLÜM 33

Yas.33: 1 Tanrı adamı Musa, ölümünden önce İsrailliler’i kutsadı.

Yas.33: 2 Şöyle dedi: “RAB Sina Dağı’ndan geldi,Halkına Seir’den doğduVe Paran Dağı’ndan parladı.On binlerce kutsalıyla birlikte geldi,Sağ elinde halkı için alev alev yanan ateş vardı.

Yas.33: 3 Ya RAB, halkları gerçekten seversin,Bütün kutsallar elinin altındadır. Ayaklarına kapanır,Sözlerini dinlerler.

Yas.33: 4 Yakup’un topluluğuna miras olarak,Musa bize yasayı verdi.

Yas.33: 5 İsrail’in oymaklarıylaHalkın önderleri bir araya geldiğindeRAB Yeşurun’un*fr* kralı oldu*fs*.D Not 33:5 “Dürüst” anlamına gelen “Yeşurun” İsrail halkınaverilen bir addır. Aynı ifade 33:26’da da geçer. 33:5 “Kralı oldu” ya da “Kralıydı”.

Yas.33: 6 “Ruben yaşasın, ölmesin,Halkının sayısı az olmasın.”

Yas.33: 7 Musa Yahuda için de şunları söyledi:"Ya RAB, Yahuda'nın yakarışını duyVe onu kendi halkına getir.Kendisi için elleriyle savaştı.Düşmanlarına karşı ona yardımcı ol."

Yas.33: 8 Levi için de şöyle dedi:"Ya RAB, senin Tummim'in ve Urim'in*Sadık kulun içindir.Onu Massa'da denedin,Meriva sularında onunla tartıştın.

Yas.33: 9 O annesi ve babası için,'Onları saymıyorum dedi.Kardeşlerini tanımadı,Çocuklarını bilmedi.Ama senin sözünü tuttuVe antlaşmana bağlı kaldı.

Yas.33: 10 İlkelerini Yakup soyuna,Yasanı İsrail'e öğretecekler.Senin önünde buhur,Sunağında tümüyle yakmalık sunular* sunacaklar.

Yas.33: 11 Ya RAB, onları el attıkları her işte kutsa,Yaptıklarından hoşnut ol.Ona karşı ayaklananlarınVe ondan nefret edenlerin belini kır,Bir daha ayağa kalkmasınlar!"

Yas.33: 12 Benyamin için de şöyle dedi:"RAB'bin sevgilisi,O'nun yanında güvenlikte yaşasın;RAB bütün gün onu korur,O da RAB'bin kucağında*fş* oturur."D Not 33:12 "Kucağında": İbranice "Omuzlar arasında".

Yas.33: 13 Yusuf için de şöyle dedi:"RAB onun ülkesiniGökten yağan değerli çiyleVe yeraltındaki derin su kaynaklarıyla kutsasın.

Yas.33: 14 Ülkesi güneş altında yetişen ürünlerin en iyisiyle,Her ay yetişen en iyi meyvelerle,

Yas.33: 15 Yaşlı dağların en seçkin armağanlarıyla,Kalıcı tepelerin bolluğuyla,

Yas.33: 16 Yerin en değerli ürünü ve doluluğuyla,Çalıda oturanın lütfuyla bereketli olsun.Yusuf'un başı üzerine,Kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerine bereket yağsın.

Yas.33: 17 İlk doğan bir boğa kadarGörkemlidir o;Boynuzları yaban öküzünün boynuzları gibidir.Bu boynuzlarla ulusları,Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları yaralayacak.İşte böyledir Efrayim'in on binleri,İşte bunlardır Manaşşe'nin binleri."

Yas.33: 18 Zevulun için de şöyle dedi:"Ey Zevulun, sevinç duy yola çıkışınla,Ve sen, İssakar, çadırlarında sevin!

Yas.33: 19 Ulusları dağa çağıracak,Orada doğruluk kurbanları kesecekler. Denizlerin bolluğuylaVe kumlarda saklı hazinelerle doyacaklar."

Yas.33: 20 Gad için de şöyle dedi:"Gad'ın sınırını genişleten kutsansın;Gad orada kol ve baş parçalayanBir aslan gibi oturuyor.

Yas.33: 21 Kendine ilk toprağı seçti;Önderlik payı ona verilmiştir.Halkın önderleri bir araya geldiğinde,RAB'bin doğru isteğiniVe İsrail'e ilişkin ilkelerini,O yerine getirdi."

Yas.33: 22 Dan için de şöyle dedi:"Dan Başan'dan sıçrayanAslan yavrusudur."

Yas.33: 23 Naftali için de şöyle dedi:"Ey sen, RAB'bin lütfu veKutsamasıyla dolu olan Naftali!Sen batıyı ve güneyi mülk edineceksin."

Yas.33: 24 Aşer için de şöyle dedi:"Oğullar arasında en çok kutsanan Aşer olsun,Kardeşlerinin beğenisini kazanan o olsun.Ayağını zeytinyağına batırsın.

Yas.33: 25 Kapı sürgülerin demir ve tunç* olacakVe gücün yaşamın boyunca sürecektir."

Yas.33: 26 "Ey Yeşurun, sana yardım içinGöklere ve bulutlara görkemle binen,Tanrı'ya benzer biri yok.

Yas.33: 27 Sığınağın çağlar boyu var olan Tanrı'dır,Seni taşıyan O'nun yorulmaz kollarıdır.Düşmanı önünden kovacakVe sana, 'Onu yok et! diyecek.

Yas.33: 28 Böylece İsrail güvenlik içinde yaşayacak;Tahıl ve yeni şarap ülkesinde,Yakup'un pınarı güvenlikte kalacak.Gökler oraya çiy damlatacak.

Yas.33: 29 Ne mutlu sana, ey İsrail!Var mı senin gibisi?Sen RAB'bin kurtardığı bir halksın.RAB seni koruyan kalkanVe şanlı kılıcındır.Düşmanların senin önünde küçülecekVe sen onları çiğneyeceksin."

Musa'nın Ölümü

BÖLÜM 34

Yas.34: 1 Bundan sonra Musa Moav ovalarından Nevo Dağı'na giderekEriha Kenti karşısındaki Pisga Dağı'na çıktı. RAB ona bütün ülkeyi gösterdi:

Yas.34: 2 Dan'a kadar uzanan Gilat'ı, bütün Naftali'yi, Efrayim veManaşşe bölgelerini, Akdeniz'e kadar uzanan bütün Yahuda bölgesini,

Yas.34: 3 Negev'i, hurma kenti Eriha Vadisi'nin Soar'a kadar uzananovasını.

Yas.34: 4 Sonra Musa'ya şöyle dedi: "İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a,'Senin soyuna vereceğim diye ant içtiğim ülke budur. Ülkeyi sanagösterdim ama oraya gitmeyeceksin."

Yas.34: 5 Böylece RAB'bin sözü uyarınca RAB'bin kulu Musa orada, Moavülkesinde öldü.

Yas.34: 6 RAB onu Moav ülkesinde, Beytpeor karşısındaki vadide gömdü. Bugün de mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyor.

Yas.34: 7 Musa öldüğünde yüz yirmi yaşındaydı; ne gözlerizayıflamıştı, ne de gücü tükenmişti.

Yas.34: 8 İsrailliler Moav ovalarında Musa için otuz gün yas tuttular.Sonra Musa için ağlama ve yas tutma günleri sona erdi.

Yas.34: 9 Nun oğlu Yeşu bilgelik ruhuyla doluydu. Çünkü Musa elleriniüzerine koymuştu. İsrailliler onu dinliyor ve RAB'bin Musa'yaverdiği buyruklar uyarınca davranıyorlardı.

Yas.34: 10 O günden bu yana İsrail'de Musa gibi RAB'bin yüz yüzegörüştüğü bir peygamber çıkmadı.

Yas.34: 11 RAB onu Mısır'da firavuna, görevlilerine ve bütün ülkesinebir sürü belirtiler, şaşılası işler yapması için göndermişti.

Yas.34: 12 Musa İsrailliler'in gözleri önünde güçlü, büyük ve ürkütücüişler yapmıştı.

EZRA

Koreş'in Duyurusu(2Ta.36:22-23)

BÖLÜM 1

Ezr.1: 1 Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözünü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu:

Ezr.1: 2 "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: `Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi.

Ezr.1: 3 Aranızda O'nun halkından kim varsa Tanrısı onunla olsun. Yahuda'daki Yeruşalim Kenti'ne gidip İsrail'in Tanrısı RAB'bin, Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'nı yeniden yapsınlar.

Ezr.1: 4 Krallığımda yaşayan yerliler, sürgün oldukları yerlerde sağkalmış olanlara altın, gümüş, mal ve hayvanlar sağlamaklabirlikte Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'na gönülden sunular sunsun.'"

Sürgündekilerin Yeruşalim'e Dönüşü

Ezr.1: 5 Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının boy başları,kâhinler*, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından hareketegeçirilen herkes, RAB'bin Yeruşalim'deki Tapınağı'nı yenidenyapmak için gidiş hazırlıklarına girişti.

Ezr.1: 6 Komşuları gönülden verdikleri armağanların yanısıra, altın,gümüş kaplar, mal, hayvan ve değerli armağanlarla onları destekllediler.

Ezr.1: 7-8 Pers Kralı Koreş de Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'ndan alıp kendi ilahının tapınağına koymuş olduğu kapları çıkardı. Bunları hazine görevlisi Mitredat'a getirterek sayımını yaptırdı ve Yahuda önderi Şeşbassar'a verdi.

Ezr.1: 9 Sayım sonucu şuydu: 30 altın leğen, 1 000 gümüş leğen, 29 tas,

Ezr.1: 10 30 altın tas ve birbirinin benzeri 410 gümüş tas, 1 000 parça değişik kap.

Ezr.1: 11 Altın ve gümüş eşyaların toplamı 5 400 parçaydı. SürgünlerBabil'den Yeruşalim'e dönerken Şeşbassar bunların hepsini birlikte getirdi.

Sürgünden Dönenlerin Listesi(Neh.7:6-73)

BÖLÜM 2

Ezr.2: 1 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Babil'e sürgün ettiği insanlaryaşadıkları ilden Yeruşalim ve Yahuda'daki kendi kentlerine döndü.

Ezr.2: 2 Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay,Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehum ve Baana'nın önderliğinde geldiler.

Sürgünden dönen İsrailliler'in sayıları şöyleydi:

Ezr.2: 3 Paroşoğulları: 2172

Ezr.2: 4 Şefatyaoğulları: 372

Ezr.2: 5 Arahoğulları: 775

Ezr.2: 6 Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2812

Ezr.2: 7 Elamoğulları: 1254

Ezr.2: 8 Zattuoğulları: 945

Ezr.2: 9 Zakkayoğulları: 760

Ezr.2: 10 Banioğulları: 642

Ezr.2: 11 Bevayoğulları: 623

Ezr.2: 12 Azgatoğulları: 1222

Ezr.2: 13 Adonikamoğulları: 666

Ezr.2: 14 Bigvayoğulları: 2056

Ezr.2: 15 Adinoğulları: 454

Ezr.2: 16 Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98

Ezr.2: 17 Besayoğulları: 323

Ezr.2: 18 Yoraoğulları: 112

Ezr.2: 19 Haşumoğulları: 223

Ezr.2: 20 Gibbaroğulları: 95

Ezr.2: 21 Beytlehemliler: 123

Ezr.2: 22 Netofalılar: 56

Ezr.2: 23 Anatotlular: 128

Ezr.2: 24 Azmavetliler: 42

Ezr.2: 25 Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743

Ezr.2: 26 Ramalılar ve Gevalılar: 621

Ezr.2: 27 Mikmaslılar: 122

Ezr.2: 28 Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 223

Ezr.2: 29 Nevolular: 52

Ezr.2: 30 Magbişliler: 156

Ezr.2: 31 Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1254

Ezr.2: 32 Harimliler: 320

Ezr.2: 33 Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 725

Geçmişin Dini Geleceğin MİTOLOJİSİ!
www.DinveMitoloji.com

Ezr.2: 34 Erihalılar: 345

Ezr.2: 35 Senaalılar: 3630.

Ezr.2: 36 Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973

Ezr.2: 37 İmmeroğulları: 1052

Ezr.2: 38 Paşhuroğulları: 1247

Ezr.2: 39 Harimoğulları: 1017.

Ezr.2: 40 Levililer: Hodavya soyundan Yeşu ve Kadmieloğulları: 74.

Ezr.2: 41 Ezgiciler: Asafoğulları: 128.

Ezr.2: 42 Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları, toplam 139.

Ezr.2: 43 Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları,

Ezr.2: 44 Kerosoğulları, Siahaoğulları, Padonoğulları,

Ezr.2: 45 Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Akkuvoğulları,

Ezr.2: 46 Hagavoğulları, Şalmayoğulları, Hananoğulları,

Ezr.2: 47 Giddeloğulları, Gaharoğulları, Reayaoğulları,

Ezr.2: 48 Resinoğulları, Nekodaoğulları, Gazzamoğulları,

Ezr.2: 49 Uzzaoğulları, Paseahoğulları, Besayoğulları,

Ezr.2: 50 Asnaoğulları, Meunimoğulları, Nefusimoğulları,

Ezr.2: 51 Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları,

Ezr.2: 52 Baslutoğulları, Mehidaoğulları, Harşaoğulları,

Ezr.2: 53 Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları,

Ezr.2: 54 Nesiahoğulları, Hatifaoğulları.

Ezr.2: 55 Süleyman'ın kullarının soyu: Sotayoğulları, Hassoferetoğulları, Perudaoğulları,

Ezr.2: 56 Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları,

Ezr.2: 57 Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları, Amioğulları.

Ezr.2: 58 Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın kullarının soyundanolanlar: 392.

Ezr.2: 59 Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addan ve İmmer'den dönen,ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrail'dengeldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır:

Ezr.2: 60 Delayaoğulları, Toviyaoğulları, Nekodaoğulları: 652.

Ezr.2: 61 Kâhinlerin soyundan:Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillay'ınkızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alanBarzillay'ın oğulları.

Ezr.2: 62 Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıtbulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden alındı.

Ezr.2: 63 Vali, Urim ile Tummim'i* kullanan bir kâhin çıkıncaya deken kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu.

Ezr.2: 64 Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.

Ezr.2: 65-67 Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 200 ezgici, 736 at, 245 katır, 435 deve, 6 720 eşek vardı.

Ezr.2: 68 Bazı aile başları Yeruşalim'deki RAB Tanrı'nın Tapınağı'navarınca, tapınağın bulunduğu yerde yeniden kurulması içingönülden armağanlar verdiler.

Ezr.2: 69 Her biri gücü oranında hazineye bu iş için toplam 61 000darik*fa* altın, 5 000 mina*fb* gümüş, 100 kâhin mintanı bağışladı.D Not 2:69 "61 000 darik": Yaklaşık 520 kg. 2:69 "5 000 mina": Yaklaşık 2.9 ton.

Ezr.2: 70 Kâhinler, Levililer, halktan bazı kişiler -ezgiciler,tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri- kendi kentlerineyerleştiler. Böylece bütün İsrailliler kentlerinde yaşamayabaşladılar.

Sunak Yeniden Kuruluyor

BÖLÜM 3

Ezr.3: 1 İsrailliler kendi kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay*Yeruşalim'de tek vücut halinde toplandılar.

Ezr.3: 2 Yosadak oğlu Yeşu ve kâhin olan kardeşleri, Şealtiel oğluZerubbabil'le kardeşleri İsrail'in Tanrısı'nın sunağını yenidenkurdular. Amaçları, Tanrı adamı

Musa'nın yasası uyarınca, sunağınüzerinde yakmalık sunular* sunmaktı.

Ezr.3: 3 Çevrelerinde yaşayan halklardan korkmalarına karşın, sunağıeski temeli üzerine yeniden kurdular. Üzerinde RAB'be sabah,akşam öngörülen yakmalık sunuları sundular.

Ezr.3: 4 Sonra yazılanlara uygun biçimde Çardak Bayramı'nı*kutladılar. Kural uyarınca, her gün için belirlenen sayıya göre,yakmalık sunuları sundular.

Ezr.3: 5 Bundan sonra da günlük yakmalık sunuyu, Yeni Ay sunularını,RAB'bin belirlediği bütün kutsal bayramların sunularını ve RAB'begönülden verilen sunuları sundular.

Ezr.3: 6 RAB'bin Tapınağı'nın temeli henüz atılmadığı halde, yedinciayın birinci günü RAB'be yakmalık sunular sunmaya başladılar.

Tapınağın Temelleri Atılıyor

Ezr.3: 7 İsrailliler taşçılarla marangozlara para ödediler. Ayrıcasedir tomruklarını Lübnan'dan denize indirerek Yafa'yagetirmeleri için Saydalılar'a ve Surlular'a yiyecek, içecek,zeytinyağı sağladılar. Bütün bunlara Pers Kralı Koreş izin vermişti.

Ezr.3: 8 Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'na vardıktan sonra, ikinciyılın ikinci ayında* Şealtiel oğlu Zerubbabil, Yosadak oğlu Yeşuve bütün öteki kardeşleri, kâhinler, Levililer ve sürgünden Yeruşalim'e dönenlerin tümü işe başladılar. RAB'bin Tapınağı'nın yapımını denetlemek için yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer'i görevlendirdiler.

Ezr.3: 9 Levililer'den Yeşu, oğulları ve kardeşleri, Yahuda*fc*soyundan Kadmiel ile oğulları, Henadat'ın oğullarıyla torunlarıTanrı'nın Tapınağı'nın yapımında çalışanları denetleme işini hepbirlikte yüklendiler.D Not 3:9 "Yahuda", yani "Hodavya" (bkz. 2:40).

Ezr.3: 10 Yapıcılar RAB'bin Tapınağı'nın temelini atınca, İsrailKralı Davut'un kuralı uyarınca kâhinler RAB'bi övmek için törengiysilerini giymiş olarak ellerinde borazanlarla, LeviliAsafoğulları da zillerle yerlerini aldılar.

Ezr.3: 11 RAB'be övgüler, şükranlar sunarak ezgi okudular: "RAB iyidir; İsrail'e sevgisi sonsuzdur."RAB'bin Tapınağı'nın temeli atıldığı için herkes yüksek sesleRAB'bi övmeye başladı.

Ezr.3: 12 Eski tapınağı görmüş birçok yaşlı kâhin, Levili ve boy başıtapınağın temelinin atıldığını görünce hıçkıra hıçkıra ağladılar.Birçokları da sevinç çığlıkları attı.

Ezr.3: 3 Sevinç çığlıkları ağlama sesinden ayırt edilemiyordu. Çünkühalk avaz

avaz bağırıyordu. Ses uzak yerlerden bile duyuluyordu.

Düşmanlar Tapınağın Yapımına Karşı Koyuyor

BÖLÜM 4

Ezr.4: 1 Yahudalılar'la Benyaminliler'in düşmanları, sürgündendönenlerin İsrail'in Tanrısı RAB için bir tapınak yaptığını duyunca,

Ezr.4: 2 Zerubbabil'in ve boy başlarının yanına vardılar. "Tapınağısizinle birlikte kuralım" dediler, "Çünkü biz de, sizin gibiTanrınız'a tapıyoruz; bizi buraya getiren Asur Kralı Esarhaddon'un döneminden bu yana sizin Tanrınız'a kurban sunuyoruz."

Ezr.4: 3 Ne var ki Zerubbabil, Yeşu ve İsrail'in öteki boy başları,"Tanrımız'a bir tapınak kurmak size düşmez" diye karşılıkverdiler, "Pers Kralı Koreş'in buyruğu uyarınca, İsrail'inTanrısı RAB için tapınağı yalnız biz kuracağız."

Ezr.4: 4 Bunun üzerine çevre halkı Yahudalılar'ı tapınağın yapımındancaydırmak için korkutmaya, cesaretlerini kırmaya girişti.

Ezr.4: 5 Tasarılarına engel olmak için Pers Kralı Koreş'in dönemindenPers Kralı Darius'un krallığına dek rüşvetle danışmanlar tuttular.

Yeruşalim'in Yeniden Kuruluşuna Karşı Engeller

Ezr.4: 6 Ahaşveroş'un*fç* krallığının başlangıcında, Yahudalılar'ındüşmanları Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanları suçlayan bir belgedüzenlediler.D Not 4:6 "Ahaşveroş": Kserkses diye de bilinir.

Ezr.4: 7 Pers Kralı Artahşasta'nın*fd* krallığı döneminde, Bişlam,Mitredat, Taveel ve öbür çalışma arkadaşları Artahşasta'ya birmektup yazdılar. Mektup Aramice*fe* yazılıp çevrildi.D Not 4:7 "Artahşasta": Artakserkses diye de bilinir. 4:7 4:8-6:18 ayetleri o dönemin resmi dili Aramice yazılmıştır.

Ezr.4: 8 Vali Rehum ile Yazman Şimşay Kral Artahşasta'ya Yeruşalim'isuçlayan bir mektup yazdılar. Mektup şöyleydi:

Ezr.4: 9 "Vali Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları,yargıçlar, yöneticiler, görevliler, Persler, Erekliler,Babilliler, Elam topraklarından gelen Sus halkı,

Ezr.4: 10 büyük ve onurlu Asurbanipal'ın*ff* sürüp Samiriye Kenti'yleFırat'ın batı yakasındaki bölgeye yerleştirdiği öbür halklarından."D Not 4:10 "Asurbanipal": Aramice "Osnappar".

Ezr.4: 11 İşte Kral Artahşasta'ya gönderilen mektubun örneği:"Kral

Artahşasta'ya,"Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayan kullarından:

Ezr.4: 12 "Yönetimindeki öbür bölgelerden çıkıp bize gelen YahudilerYeruşalim'e yerleşerek o asi ve kötü kenti yeniden kurmayabaşladılar. Bunu bilgine sunuyoruz. Temelini pekiştiriyor,surlarını tamamlıyorlar.

Ezr.4: 13 Ey kral, bilmelisin ki, bu kent yeniden kurulur, surlarıtamamlanırsa, Yahudiler yine vergi ödemeyecek; krallığının geliride azalacak.

Ezr.4: 14 Biz sarayının ekmeğini yedik*fg*. Sana zarar gelmesine izinveremeyiz. Bunun için, haberin olsun diye bu mektubu gönderiyoruz.D Not 4:14 "Sarayının ekmeğini yedik": Aramice "Sarayın tuzunu yedik."

Ezr.4: 15 Atalarının belgeleri araştırılsın. Kayıtlarda bu kentinasi, krallara, valilere zarar veren bir kent olduğunu göreceksin.Bu kent öteden beri başkaldıran bir kenttir. Yerle biredilmesinin nedeni de budur.

Ezr.4: 16 Bu yüzden, ey kral, sana bildiriyoruz: Bu kent yenidenkurulur, surları tamamlanırsa, Fırat'ın batı yakasındaki bölgedehiçbir payın kalmayacak."

Ezr.4: 17 Kral şu yanıtı gönderdi:"Samiriye'de ve Fırat'ın batı yakasındaki öbür yerlerde yaşayanVali Rehum'a, Yazman Şimşay'a ve öbür çalışma arkadaşlarına selamlar.

Ezr.4: 18 "Bize gönderdiğiniz mektup çevrilip bana okundu.

Ezr.4: 19 Buyruğum üzerine araştırma yapıldı. Bu kentin öteden berikrallara başkaldırdığı, isyan ettiği, ayaklandığı saptandı.

Ezr.4: 20 Yeruşalim'i güçlü krallar yönetti. Fırat'ın batı yakasındaki bütün bölgede egemenlik sürdüler. Oradaki halktan vergi topladılar.

Ezr.4: 21 Şimdi işi durdurmaları için bu adamlara bir buyruk çıkarın.Öyle ki, ben buyruk vermedikçe kent yeniden kurulmasın.

Ezr.4: 22 Bu konuya özen gösterin; krallığıma daha fazla zarar gelmesin."

Ezr.4: 23 Kral Artahşasta'nın mektubunun örneği kendilerine okunurokunmaz, Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları hemenYeruşalim'e Yahudiler'in yanına gittiler ve zorla onları durdurdular.

Ezr.4: 24 Böylece Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın yapımı, PersKralı Darius'un krallığının ikinci yılına dek askıda kaldı.

Tapınak Yeniden Kuruluyor

BÖLÜM 5

Ezr.5: 1 O sırada Peygamber Hagay ile İddo oğlu Peygamber Zekeriya,Yahuda ve Yeruşalim'deki Yahudiler'e İsrail Tanrısı'nın adıylapeygamberlikte bulundular.

Ezr.5: 2 Bunun üzerine Şealtiel oğlu Zerubbabil ile Yosadak oğlu YeşuTanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nı yeniden kurmaya giriştiler.Tanrı'nın peygamberleri de onlarla birlikteydi ve onlara yardım ediyordu.

Ezr.5: 3 Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları onlara gidip, "Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?" diye sordular.

Ezr.5: 4 Yapıyı kuranların adlarını da sordular.

Ezr.5: 5 Ama Tanrıları Yahudi ileri gelenlerini koruyordu. Bu yüzden,Darius'a bir haber gönderilip ondan yazılı bir yanıt alınıncayadek Yahudiler durdurulmadı.

Ezr.5: 6 Fırat'ın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay,Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oradaki görevlilerin KralDarius'a gönderdikleri mektubun örneği aşağıdadır.

Ezr.5: 7 Gönderdikleri belge şöyleydi:"Kral Darius'a candan selamlar.

Ezr.5: 8 Yahuda İli'ne, yüce Tanrı'nın Tapınağı'na gittiğimizi kralabildiririz. Tapınağı büyük taşlarla kuruyor, duvarlarına kirişleryerleştiriyorlar. Tapınağın yapımında canla başla çalışılıyor veyapım işi başarıyla ilerliyor.

Ezr.5: 9 "Halkın ileri gelenlerine, `Bu tapınağı yeniden kurmak veyapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?' diye sorduk.

Ezr.5: 10 Bilgine sunmak üzere önderlerinin kim olduklarını sanayazabilmek için adlarını da sorduk.

Ezr.5: 11 "İşte bize verdikleri yanıt:"`Biz yerin ve göğün Tanrısı'nın kullarıyız. Uzun yıllar öncesrail'in büyük bir kralının kurup yapımını tamamladığı tapınağıyeniden kuruyoruz.

Ezr.5: 12 Ama atalarımız Göklerin Tanrısı'nı öfkelendirdi. Bu yüzdenTanrı onları Babil Kralı Kildani* Nebukadnessar'ın eline teslimetti. Nebukadnessar tapınağı yıktı, halkı da Babil'e sürdü.

Ezr.5: 13 Ama Babil Kralı Koreş, krallığının birinci yılındaTanrı'nın Tapınağı'nın yeniden yapılması için buyruk verdi.

Ezr.5: 14 Ayrıca Nebukadnessar'ın Tanrı'nın Yeruşalim'dekiTapınağı'ndan çıkarıp Babil'deki tapınağa götürdüğü altın vegümüş kapları da oradan çıkararak vali atadığı Şeşbassar adlıkişiye verdi.

Ezr.5: 15 Koreş ona, Bu kapları al, gidip Yeruşalim'deki tapınağayerleştir dedi, Tanrı'nın Tapınağı eski yerinde yeniden kur.

Ezr.5: 16 Böylece Şeşbassar gelip Tanrı'nın Yeruşalim'dekiTapınağı'nın temelini attı. O günden bu yana yapım işlerisürmekte, ama daha bitmedi.'

Ezr.5: 17 "Kral uygun görüyorsa, Babil Sarayı'ndaki arşivde biraraştırma yapılsın. Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın yenidenkurulması için Kral Koreş'in bir buyruk verip vermediğisaptansın. Sonra kral bu konuya ilişkin kararını bize bildirsin."

Darius'un Buyruğu

BÖLÜM 6

Ezr.6: 1 Kral Darius'un buyruğu uyarınca, Babil'de kayıtlarınsaklandığı odada araştırma yapıldı.

Ezr.6: 2 Medya İli'ndeki Ahmeta*fh* Kalesi'nde bir tomar bulundu.Tomarın içinde şunlar yazılıydı:D Not 6:2 "Ahmeta": Bugünkü "Hemedan".

Ezr.6: 3-4 "Kral Koreş, krallığının birinci yılında, Tanrı'nınYeruşalim'deki Tapınağı'na ilişkin şöyle buyruk verdi: `Kurbankesmek üzere bu tapınağın yeniden kurulması için temel atılsın.Üç sıra büyük taş, bir sıra kiriş döşensin. Yüksekliği vegenişliği altmışar arşın*fı* olsun. Giderler saraydan karşılansın.D Not 6:3-4 "Altmış arşın": Yaklaşık 27 m.

Ezr.6: 5 Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki Tanrı'nın Tapınağı'ndançıkarıp Babil'e getirdiği altın ve gümüş kaplar da geri verilsin.Yeruşalim'deki tapınakta özel yerlerine götürülsün. HepsiTanrı'nın Tapınağı'na konsun.'"

Ezr.6: 6 "Onun için siz, Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisiTattenay, Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oranıngörevlileri, tapınaktan uzak durun!

Ezr.6: 7 Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerine karışmayın. Bırakın,Yahudiler'in valisiyle ileri gelenleri Tanrı'nın Tapınağı'nı eskiyerinde yeniden kursunlar.

Ezr.6: 8 Ayrıca Tanrı'nın Tapınağı'nın yeniden kurulması için Yahudiileri gelenlerine neler yapmanız gerektiğini de size buyuruyorum:Bu adamların bütün giderleri kralın hazinesinden, Fırat'ın batıyakasındaki bölgeden toplanan vergilerden ödensin. Öyle ki, yapımişleri aksamasın.

Ezr.6: 9 Yeruşalim'deki kâhinlerin bütün gereksinimlerini hiçaksatmadan her gün vereceksiniz: Göklerin Tanrısı'na sunulacakyakmalık sunular* için genç boğalar, koçlar, kuzular ve buğday,tuz, şarap, zeytinyağı.

Ezr.6: 10 Öyle ki, Göklerin Tanrısı'nı hoşnut eden sunular sunsunlar,ben ve oğullarım sağ kalalım diye dua etsinler.

Ezr.6: 11 Bundan başka buyuruyorum ki, bu kararı değiştirenin evindenbir kiriş çıkarılacak ve o kişi kirişin üzerine asılacak. Evi debu suçtan ötürü çöplüğe çevrilecek.

Ezr.6: 12 Yeruşalim'i adına konut seçen Tanrı, bu kararıdeğiştirmeye, oradaki Tanrı Tapınağı'nı yıkmaya kalkışan herkralı ve ulusu yok etsin. Ben Darius böyle buyurdum. Buyruğumözenle yerine getirilsin."

Tapınağın Adanması

Ezr.6: 13 Fırat'ın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay,Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları Kral Darius'un buyruğunuözenle yerine getirdiler.

Ezr.6: 14 Peygamber Hagay ile İddo oğlu Zekeriya'nın yaptıklarıpeygamberlik sayesinde Yahudi ileri gelenleri yapım işlerinibaşarıyla ilerlettiler. İsrail Tanrısı'nın buyruğu ve Perskralları Koreş'in, Darius'un, Artahşasta'nın buyrukları uyarıncatapınağın yapımını bitirdiler.

Ezr.6: 15 Tapınak Kral Darius'un krallığının altıncı yılı, Adarayının* üçüncü günü tamamlandı.

Ezr.6: 16 İsrail halkı -kâhinler, Levililer ve sürgünden dönenlerintümü- Tanrı'nın Tapınağı'nın adanmasını sevinçle kutladılar.

Ezr.6: 17 Tanrı'nın Tapınağı'nın adanması için yüz boğa, iki yüz koç,dört yüz kuzu kurban ettiler. Oymakların sayısına göre, bütünİsrailliler için günah sunusu* olarak on iki teke sundular.

Ezr.6: 18 Musa'nın Kitabı'ndaki kural uyarınca Tanrı'nınYeruşalim'deki hizmeti için kâhinlerle Levililer'i bağlıoldukları bölüklere göre görevlere atadılar.

Fısıh Bayramı Kutlanıyor

Ezr.6: 19 Sürgünden dönenler birinci ayın* on dördüncü günü FısıhBayramı'nı* kutladılar.

Ezr.6: 20 Kâhinlerle Levililer hep birlikte kendilerini arındırdılar;dinsel açıdan hepsi arındı. Levililer sürgünden dönenlerin tümü,kardeşleri olan kâhinler ve kendileri için Fısıh* kurbanını kestiler.

Ezr.6: 21 Sürgünden dönen İsrailliler'le İsrail'in Tanrısı RAB'beyönelmek amacıyla kendilerini çevredeki halkların kötüalışkanlıklarından ayırıp onlara katılanların hepsi kurbanetinden yedi.

Ezr.6: 22 Mayasız Ekmek Bayramı'nı* yedi gün sevinçle kutladılar.Çünkü RAB onları sevindirdi ve Asur Kralı'nın onlara iyidavranmasını, İsrail'in Tanrısı Tanrı'nın Tapınağı'nın yapımişlerinde onlara yardım etmesini sağladı.

Ezra Yeruşalim'e Geliyor

BÖLÜM 7

Ezr.7: 1-6 Bu olaylardan sonra, Pers Kralı Artahşasta'nın krallığıdöneminde, Başkâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avişuaoğlu Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu Merayot oğlu Azarya oğluAmarya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu Hilkiya oğluAzarya oğlu Seraya oğlu Ezra adında biri Babil'den geldi. EzraİsraiI'in Tanrısı RAB'bin Musa'ya verdiği yasayı iyi bilen birbilgindi. Tanrısı RAB'bin yardımıyla kral ona her istediğini verdi.

Ezr.7: 7 Kral Artahşasta'nın krallığının yedinci yılında İsrailhalkından, kâhinlerden, Levililer'den, ezgicilerden, tapınakgörevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden bazıları Yeruşalim'e gitti.

Ezr.7: 8 Ezra, Artahşasta'nın krallığının yedinci yılının beşinciayında* Yeruşalim'e vardı.

Ezr.7: 9 Birinci ayın birinci günü Babil'den ayrılmıştı. Tanrısı'nınkoruyucu eli sayesinde beşinci ayın birinci günü Yeruşalim'e vardı.

Ezr.7: 10 Ezra kendini RAB'bin Yasası'nı inceleyip uygulamaya veİsrail'de kuralları, ilkeleri öğretmeye adamıştı.

Kral Artahşasta'nın Ezra'ya Verdiği Mektup

Ezr.7: 11 Kral Artahşasta'nın RAB'bin buyruklarını, İsrail içinkoyduğu kuralları iyi bilen Kâhin ve Bilgin Ezra'ya verdiğimektubun bir örneği şudur:*fi*D Not 7:11 7:11-26 ayetleri Aramice yazılmıştır.

Ezr.7: 12 "Kralların Kralı Artahşasta'dan Gökler Tanrısı'nınYasası'nın bilgini Kâhin Ezra'ya selamlar!

Ezr.7: 13 "Krallığımda yaşayan İsrail halkından, kâhinlerden veLevililer'den Yeruşalim'e gitmek isteyen herkesin seninlegidebilmesi için buyruk veriyorum.

Ezr.7: 14 Elindeki Tanrın'ın Yasası'nın uygulanıp uygulanmadığıkonusunda Yahuda ve Yeruşalim'de araştırma yapman için, ben veyedi danışmanım seni görevlendirdik.

Ezr.7: 15 Benim ve danışmanlarımın Yeruşalim'de konut kuran İsrail'inTanrısı'na gönülden verdiğimiz altını, gümüşü birlikte götürmelisin.

Ezr.7: 16 Babil İli'nden elde edeceğin altının, gümüşün tümünü,halkın ve kâhinlerin Tanrıları'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nagönülden verdikleri armağanları da alıp götürmelisin.

Ezr.7: 17 "Bu parayla hemen boğalar, koçlar, kuzular, tahıl sunuları*ve dökmelik sunular satın alacak ve hepsini Tanrın'ınYeruşalim'deki Tapınağı'nın sunağı üzerinde sunacaksın.

Ezr.7: 18 Sen ve kardeşlerin artan altını, gümüşü Tanrınız'ın isteğiuyarınca dilediğiniz gibi kullanın.

Ezr.7: 19 Tanrın'ın Tapınağı'nın hizmetinde kullanılmak üzere sanaverilen kapların hepsini Yeruşalim'in Tanrısı'na sun.

Ezr.7: 20 Tanrın'ın Tapınağı için ödemen gereken başka bir şey varsa,giderleri kralın hazinesinden karşılarsın.

Ezr.7: 21 "Ben, Kral Artahşasta, Fırat'ın batı yakasındaki bölgeninbütün hazine görevlilerine buyruk veriyorum: Gökler Tanrısı'nınYasası'nın bilgini Kâhin Ezra'nın sizden her istediğini özenle yerine getirin.

Ezr.7: 22 Kendisine gerektiğinde yüz talanta*fj* kadar gümüş, yüz korbuğday*fk*, yüz bat*fl* şarap, yüz bat*fl* zeytinyağı ve istediğikadar tuz sağlayın.D Not 7:22 "Yüz talant": Yaklaşık 3.45 ton. 7:22 "Yüz kor buğday": Yaklaşık 17.6 ton. 7:22 "Yüz bat": Yaklaşık 2 000 lt.

Ezr.7: 23 Göklerin Tanrısı kendi tapınağı için ne buyurursa, özenleyerine getirin. Öyle ki, bana ve oğullarıma öfkelenmesin.

Ezr.7: 24 Şunu da bilesiniz ki, kâhinlerden, Levililer'den,ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden,Tanrı'nın Tapınağı'nın öbür hizmetkârlarından vergi almayayetkiniz yoktur.

Ezr.7: 25 "Sana gelince, Ezra, sendeki Tanrı bilgeliği uyarıncayargıçlar ata. Bunlar Fırat'ın batı yakasındaki bölgede yaşayanbütün halka, Tanrın'ın yasalarını bilenlerin hepsine adaletsağlasınlar. Yasayı bilmeyenlere de siz öğreteceksiniz.

Ezr.7: 26 Tanrın'ın Yasası'na ve kralın buyruklarına uymayanlar yaölümle, ya sürgünle, ya mallarına el konarak, ya da hapsedilerekcezalandırılsın."

Ezra Tanrı'yı Övüyor

Ezr.7: 27 Atalarımızın Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Kralın yüreğineYeruşalim'deki tapınağını onurlandırma isteğini koydu.

Ezr.7: 28 Kralın, danışmanlarının, güçlü komutanlarının bana iyidavranmalarını

sağladı. Tanrım RAB'bin eli üzerimde olduğundanyüreklendim. İsrail ileri gelenlerinin bazılarını toplayıpbenimle Yeruşalim'e dönmelerini sağladım.

Ezra ile Yeruşalim'e Dönenlerin Listesi

BÖLÜM 8

Ezr.8: 1 Artahşasta'nın krallığı döneminde ben Ezra'yla birlikteBabil'den dönen boy başlarının ve onlarla birlikte kayıtlı olanların listesi:

Ezr.8: 2 Pinehasoğulları'ndan Gerşom, İtamaroğulları'ndan Daniel, Davutoğulları'ndan Hattuş.

Ezr.8: 3 Şekanyaoğulları'ndan, Paroşoğulları'ndan Zekeriya ve onunlabirlikte bu boydan kaydedilen 150 erkek.

Ezr.8: 4 Pahat-Moavoğulları'ndan Zerahya oğlu Elyehoenay ve onunlabirlikte 200 erkek.

Ezr.8: 5 Yahaziel oğlu Şekanya'nın oğullarından 300 erkek.

Ezr.8: 6 Adinoğulları'ndan Yonatan oğlu Ebet ve onunla birlikte 50erkek.

Ezr.8: 7 Elamoğulları'ndan Atalya oğlu Yeşaya ve onunla birlikte 70erkek.

Ezr.8: 8 Şefatyaoğulları'ndan Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte80 erkek.

Ezr.8: 9 Yoavoğulları'ndan Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte 218erkek.

Ezr.8: 10 Yosifya oğlu Şelomit'in oğullarından 160 erkek.

Ezr.8: 11 Bevayoğulları'ndan Bevay oğlu Zekeriya ve onunla birlikte28 erkek.

Ezr.8: 12 Azgatoğulları'ndan Hakkatan oğlu Yohanan ve onunla birlikte110 erkek.

Ezr.8: 13 Adonikam'ın küçük oğullarından adları Elifelet, Yeiel,Şemaya olanlar ve onlarla birlikte 60 erkek.

Ezr.8: 14 Bigvayoğulları'ndan Utay, Zakkur ve onlarla birlikte 70erkek.

Yeruşalim'e Dönüş

Ezr.8: 15 Onları Ahava Kenti'ne doğru uzanan kanalın yanına topladım.Orada üç gün konakladık. Halkın ve kâhinlerin arasında yoklamayaptığımda orada Levililer'den kimse olmadığını gördüm.

Ezr.8: 16 Bunun üzerine Eliezer, Ariel, Şemaya, Elnatan, Yariv,Elnatan, Natan, Zekeriya, Meşullam adındaki önderleri, ÖğretmenYoyariv'i ve Elnatan'ı çağırttım.

Ezr.8: 17 Sonra onları Kasifya'da bulunan Önder İddo'ya gönderdim.İddo'ya ve tapınak görevlisi olan kardeşlerine neler söylemelerigerektiğini bildirdim. Öyle ki, bize Tanrımız'ın Tapınağı'ndagörev yapacak adamlar göndersinler.

Ezr.8: 18 Tanrımız'ın iyiliği sayesinde İsrail oğlu Levi oğluMahlioğulları'ndan Şerevya adında bilge bir kişiyi bizegönderdiler. Kendisiyle birlikte oğulları ve kardeşleri toplamon sekiz kişi geldi.

Ezr.8: 19 Haşavya'yı, Merarioğulları'ndan Yeşaya'yı ve kardeşleriyleoğullarını, toplam yirmi kişiyi de gönderdiler.

Ezr.8: 20 Ayrıca Levililer'e yardım etmek üzere Davut'lagörevlilerinin atadığı tapınak görevlilerinden iki yüz yirmi kişigönderdiler. Hepsinin adı listeye yazılmıştı.

Ezr.8: 21 Tanrımız'ın önünde alçakgönüllü davranmak, O'ndan kendimiz,çocuklarımız, mallarımız için güvenli bir yolculuk dilemek üzereorada, Ahava Kanalı yanında oruç* ilan ettim.

Ezr.8: 22 Yolculuğumuz sırasında herhangi bir düşmandan bizikorumaları için, kraldan asker ve atlı istemeye utanıyordum.Çünkü krala, "Tanrımız kendisine yönelenlerin hepsine iyilikeder, ama kızgın öfkesi kendisini bırakanların üzerindedir" demiştik.

Ezr.8: 23 Oruç tuttuk ve bu konuda Tanrımız'a yakardık. O dayakarışımızı yanıtladı.

Ezr.8: 24 Şerevya, Haşavya ve kardeşlerinden on kişiyle birlikte oniki önde gelen kâhin seçtim.

Ezr.8: 25 Kralın, danışmanlarının, komutanlarının ve orada bulunanİsrailliler'in Tanrımız'ın Tapınağı'na bağışladığı altını,gümüşü, kapları tartıp onlara verdim.

Ezr.8: 26 Tartıp verdiklerim şunlardır: 650 talant*fm* gümüş, 100 talant*fn* gümüş kap, 100 talant*fn* altın,D Not 8:26 "650 talant": Yaklaşık 22.4 ton. 8:26 "100 talant": Yaklaşık 3.45 ton.

Ezr.8: 27 bin dariklik*fo* yirmi altın tas ve altın kadar değerli,kaliteli, parlak tunçtan* iki kap.D Not 8:27 "Bin darik": Yaklaşık 8.5 kg.

Ezr.8: 28 Onlara, "Siz RAB için kutsalsınız, bu kaplar da öyle"dedim, "Altın ve gümüş, atalarınızın Tanrısı RAB'be gönüldensunulan sunudur.

Ezr.8: 29 RAB'bin Yeruşalim'deki Tapınağı'nın odalarında, önde gelenkâhinlerin, Levililer'in, İsrail'in boy başlarının önündetartıncaya dek bunları iyi koruyun."

Ezr.8: 30 Böylece kâhinlerle Levililer Yeruşalim'e, Tanrımız'ınTapınağı'na götürülmek için tartılan altını, gümüşü, kapları aldılar.

Ezr.8: 31 Birinci ayın* on ikinci günü Yeruşalim'e gitmek üzere AhavaKanalı'ndan ayrıldık. Tanrımız'ın eli üzerimizdeydi; yol boyuncadüşmandan, pusuya yatanların saldırısından bizi korudu.

Ezr.8: 32 Sonunda Yeruşalim'e vardık. Orada üç gün kaldık.

Ezr.8: 33 Dördüncü gün, Tanrımız'ın Tapınağı'na gidip altını, gümüşü,kapları tarttık ve Uriya oğlu Kâhin Meremot'a verdik. Pinehasoğlu Elazar, Levili Yeşu oğlu Yozavat ve Binnuy oğlu Noadya daonunla birlikteydi.

Ezr.8: 34 Her şey sayıldı, tartıldı; tartılanların tümü anında kayda geçirildi.

Ezr.8: 35 Sürgünden dönenler İsrail'in Tanrısı'na yakmalık sunular*sundular: Bütün İsrail için on iki boğa, doksan altı koç, yetmişyedi kuzu ve günah sunusu* olarak on iki teke. Bütün bunlarRAB'be yakmalık sunu olarak sunuldu.

Ezr.8: 36 Ayrıca kralın buyruklarını içeren belgeyi kralınsatraplarına* ve Fırat'ın batı yakasındaki valilere verdiler.Bunlar İsrail halkına ve Tanrı'nın Tapınağı'na yardım etmişlerdi.

Ezra'nın Duası

BÖLÜM 9

Ezr.9: 1 Bütün bunlardan sonra, önderler yanıma gelerek şöyledediler: "İsrail halkı, kâhinlerle Levililer dahil, çevredekihalkların -Kenanlılar'ın, Hititler'in*, Perizliler'in,Yevuslular'ın, Ammonlular'ın, Moavlılar'ın, Mısırlılar'ın,Amorlular'ın- iğrenç alışkanlıklarından kendilerini ayrı tutmadı.

Ezr.9: 2 Kendilerine ve oğullarına bu halklardan kız aldılar. Böylecekutsal soy çevredeki halklarla karıştı. Önderlerle görevliler buhainlikte öncülük etti."

Ezr.9: 3 Bunu duyunca giysimi ve cüppemi yırttım, saçımı sakalımıyoldum, dehşet içinde oturakaldım.

Ezr.9: 4 Sürgünden dönenlerin bu hainliğinden ötürü İsrail'inTanrısı'nın sözlerinden titreyenlerin hepsi çevremde toplandı.Bense akşam sunusu sunulana dek dehşet içinde kaldım.

Ezr.9: 5 Akşam sunusu saati gelince üzüntümü bir yana bırakıpkalktım. Giysimle cüppem hâlâ yırtıktı. Diz çöküp ellerimi TanrımRAB'be açtım.

Ezr.9: 6 Şöyle dua ettim:"Ey Tanrım, yüzümü sana çevirmeye utanıyorum, sıkılıyorum. EyTanrım, günahlarımız başımızdan aşkın. Suçlarımız göklere ulaştı.

Ezr.9: 7 Atalarımızın günlerinden bugüne dek suçlarımız içindeboğulduk. Günahlarımız yüzünden biz de, krallarımızlakâhinlerimiz de yabancı kralların eline teslim edildik. Kılıçtangeçirildik, sürgüne gönderildik. Yağmalandık. Bugün de olduğugibi aşağılandık.

Ezr.9: 8 "Şimdiyse Tanrımız RAB bir an için bize acıdı. Sürgündenkurtulan bir azınlık bıraktı bize. Kutsal yerinde bize sarsılmazbir destek verdi. Gözlerimizi aydınlattı. Köleliğimizde bizeyenilenme fırsatı sağladı.

Ezr.9: 9 Köle olduğumuz halde Tanrımız bizi köle bırakmadı. Perskrallarının bize iyi davranmalarını sağladı: Tanrımız'ınTapınağı'nı yeniden kurmak, yıkık yerleri onarmak için bizeyenilenme fırsatı verdi. Yeruşalim'de ve Yahuda'da bize birkorunma duvarı verdi.

Ezr.9: 10-11 "Ey Tanrımız, bundan başka ne diyebiliriz? Kullarınpeygamberler aracılığıyla verdiğin buyruklara uymadık. Şöyledemiştin: `Mülk edinmek için gitmekte olduğunuz ülke, oradayaşayan halkların iğrençlikleriyle kirlenmiştir. İğrençlikleriyüzünden ülke baştan başa murdarlıklarla* doldu.

Ezr.9: 12 Bunun için kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onlarınkızlarını da oğullarınıza almayın. Hiçbir zaman onların esenliğive iyiliği için çalışmayın. Öyle ki, güç bulasınız, ülkenin iyiürünlerini yiyesiniz ve ülkeyi sonsuza dek oğullarınıza mirasbırakasınız.'

Ezr.9: 13 "Başımıza gelenlere yaptığımız kötülükler ve büyük suçumuzneden oldu. Sen, ey Tanrımız, bizi hak ettiğimizden daha azcezalandırdın ve bize sürgünden kurtulan böyle bir azınlık bıraktın.

Ezr.9: 14 "Yine buyruklarına karşı gelecek miyiz? Bu iğrençlikleriyapan halklarla evlilik bağıyla karışacak mıyız? Bunu yaparsak,tek kişi sağ kalmadan yok edinceye dek bize öfkelenmeyecek misin?

Ezr.9: 15 Ey İsrail'in Tanrısı RAB, sen adilsin! Bugün sürgündenkurtulan bir azınlık olarak bırakıldık. Senin önünde durmayahakkımız olmadığı halde, suçlarımızın içinde önünde duruyoruz."

İsrail Halkı Günahlarını Açıklıyor

BÖLÜM 10

Ezr.10: 1 Ağlayarak kendini Tanrı'nın Tapınağı'nın önünde yere atanEzra dua edip günahlarını açıkladı. Bu arada erkek, kadın, çocuk,İsrailliler'den çok büyük

bir topluluk Ezra'nın çevresinetoplandı. Onlar da hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

Ezr.10: 2 Elamoğulları'ndan Yehiel oğlu Şekanya, Ezra'ya şöyle dedi:"Çevremizdeki halklardan yabancı karılar aldığımız içinTanrımız'a ihanet ettik. Buna karşın İsrail için hâlâ umut var.

Ezr.10: 3 Senin ve Tanrımız'ın buyrukları karşısında titreyenlerinöğütleri uyarınca, bütün yabancı kadınları ve çocuklarınıuzaklaştırmak için Tanrımız'la şimdi bir antlaşma yapalım. Buantlaşma yasaya uygun olsun.

Ezr.10: 4 Haydi kalk! Sorumluluk senin üzerinde. Biz senidestekleyeceğiz. Güçlü ol ve gerekeni yap!"

Ezr.10: 5 Bunun üzerine yerden kalkan Ezra önde gelen Levili kâhinlereve öbür İsraililler'e söyleneni yapmaları için ant içirdi. Hepsi ant içti.

Ezr.10: 6 Sonra Ezra Tanrı'nın Tapınağı'nın önünden ayrılıp Elyaşivoğlu Yehohanan'ın odasına gitti. Orada gecelerken ne yemek yedi,ne su içti. Sürgünden dönenler Tanrı'ya bağlı kalmadığı için yas tutuyordu.

Ezr.10: 7 Sürgünden dönenlerin hepsinin Yeruşalim'de toplanması içinYahuda ve Yeruşalim'de bir duyuru yapıldı:

Ezr.10: 8 Halkın önderlerinin ve ileri gelenlerinin kararı uyarınca,üç gün içinde gelmeyenin bütün malına el konulacak, kendisi desürgünden dönenler topluluğundan atılacaktı.

Ezr.10: 9 Bütün Yahudalı ve Benyaminli erkekler üç gün içindeYeruşalim'de toplandılar. Dokuzuncu ayın* yirminci günü hepsiTanrı'nın Tapınağı'nın önündeki alandaydı. Hem durumun öneminden,hem de yağmurdan ötürü herkes titriyordu.

Ezr.10: 10 Kâhin Ezra kalkıp, "Siz Tanrı'ya ihanet ettiniz" dedi,"Yabancı kadınlarla evlendiniz. İsrail'in suçuna suç kattınız.

Ezr.10: 11 Şimdi atalarınızın Tanrısı RAB'be suçunuzu açıklayın. O'nunistediğini yapın. Çevredeki halklardan ve yabancı karılardan ayrılın."

Ezr.10: 12 Topluluk yüksek sesle şöyle karşılık verdi: "Bütünsöylediklerini yapacağız.

Ezr.10: 13 Yalnız kalabalık çok, üstelik hava da yağmurlu. Dışardaduracak gücümüz kalmadı. Hem bu bir iki günde çözülecek iş değil.Çünkü bu konuda çok günah işledik.

Ezr.10: 14 Bütün topluluk adına önderlerimiz bu konuyla ilgilensin.Sonra kentlerimizde yabancı kadınla evli olan herkes saptanan birzamanda kentin ileri

gelenleri ve yargıçlarıyla birlikte gelsin.Yeter ki, Tanrımız'ın bu konudaki kızgın öfkesi üzerimizden kalksın."

Ezr.10: 15 Ancak, Asahel oğlu Yonatan, Tikva oğlu Yahzeya ve onlarıdestekleyen Meşullam ile Levili Şabbetay buna karşı çıktılar.

Ezr.10: 16 Sürgünden dönenler bu öneriye göre davrandılar. Kâhin Ezraadlarını belirterek her boydan boy başlarını seçti. Onuncu ayınbirinci günü oturup konuyu incelemeye başladılar.

Ezr.10: 17 Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla evlenen bütünerkeklerin durumunu incelemeyi bitirdiler.

Yabancı Kadınlarla Evlenenler

Ezr.10: 18 Kâhinlerin soyundan gelip yabancı kadınlarla evlenenlerşunlardı:Yosadak oğlu Yeşu'nun oğullarından ve kardeşlerinin soyundanMaaseya, Eliezer, Yariv, Gedalya.

Ezr.10: 19 Bunlar karılarını kovacaklarına söz verdiler. İşlediklerisuç için suç sunusu* olarak sürüden bir koç sundular.

Ezr.10: 20 İmmeroğulları'ndan: Hanani, Zevadya.

Ezr.10: 21 Harimoğulları'ndan: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel, Uzziya.

Ezr.10: 22 Paşhuroğulları'ndan: Elyoenay, Maaseya, İsmail, Netanel,Yozavat, Elasa.

Ezr.10: 23 Levililer'den: Yozavat, Şimi, Kelaya -Kelita- Petahya,Yahuda, Eliezer.

Ezr.10: 24 Ezgicilerden: Elyaşiv.Tapınak kapı nöbetçilerinden: Şallum, Telem, Uri.

Ezr.10: 25 Öbür İsrailliler'den:Paroşoğulları'ndan: Ramya, Yizziya, Malkiya, Miyamin, Elazar,Malkiya, Benaya.

Ezr.10: 26 Elamoğulları'ndan: Mattanya, Zekeriya, Yehiel, Avdi,Yeremot, Eliya.

Ezr.10: 27 Zattuoğulları'ndan: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot,Zavat, Aziza.

Ezr.10: 28 Bevayoğulları'ndan: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay.

Ezr.10: 29 Banioğulları'ndan: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal,Yeremot.

Ezr.10: 30 Pahat-Moavoğulları'ndan: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya,Mattanya,

Besalel, Binnuy, Manaşşe.

Ezr.10: 31 Harimoğulları'ndan: Eliezer, Yişşiya, Malkiya, Şemaya,Şimon,

Ezr.10: 32 Benyamin, Malluk, Şemarya.

Ezr.10: 33 Haşumoğulları'ndan: Mattenay, Mattatta, Zavat, Elifelet,Yeremay, Manaşşe, Şimi.

Ezr.10: 34 Banioğulları'ndan: Maaday, Amram, Uel,

Ezr.10: 35 Benaya, Bedeya, Keluhu,

Ezr.10: 36 Vanya, Meremot, Elyaşiv,

Ezr.10: 37 Mattanya, Mattenay, Yaasay,

Ezr.10: 38 Bani, Binnuy, Şimi,

Ezr.10: 39 Şelemya, Natan, Adaya,

Ezr.10: 40 Maknadvay, Şaşay, Şaray,

Ezr.10: 41 Azarel, Şelemya, Şemarya,

Ezr.10: 42 Şallum, Amarya, Yusuf.

Ezr.10: 43 Nevooğulları'ndan: Yeiel, Mattitya, Zavat, Zevina, Yadday, Yoel, Benaya.

Ezr.10: 44 Bunların hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti. Bazılarının bu kadınlardan çocukları da vardı.

YEREMYA

BÖLÜM 1

Yer.1: 1 Benyamin topraklarında Anatot Kenti'ndeki kâhinlerden*Hilkiya oğlu Yeremya'nın sözleri.

Yer.1: 2 RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın krallığının on üçüncüyılında Yeremya'ya seslendi.

Yer.1: 3 RAB'bin Yeremya'ya seslenişi Yahuda Kralı Yoşiya oğluYehoyakim'in döneminden, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nınkrallığının on birinci yılının beşinci ayına* dek, yani Yeruşalimhalkının sürgüne gönderilmesine dek sürdü.

Yeremya Çağrılıyor

Yer.1: 4 RAB bana şöyle seslendi:

Yer.1: 5 "Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni. Doğmadan önce seni ayırdım, Uluslara peygamber atadım."

Yer.1: 6 Bunun üzerine, "Ah, Egemen RAB, konuşmayı bilmiyorum,çünkü gencim" diye karşı çıktım.

Yer.1: 7 RAB, "'Gencim deme" dedi, "Seni göndereceğim herkesegidecek, sana buyuracağım her şeyi söyleyeceksin.

Yer.1: 8 Onlardan korkma, çünkü seni kurtarmak için benseninleyim." Böyle diyor RAB.

Yer.1: 9 Sonra RAB elini uzatıp ağzıma dokundu, "İşte sözlerimiağzına koydum" dedi,

Yer.1: 10 "Bak, ulusların ve ülkelerin kökünden sökülmesi, yıkılıpyok olması, yerle bir edilmesi, kurulup dikilmesi için bugün sana yetki verdim."

Yer.1: 11 RAB, "Yeremya, ne görüyorsun?" diye seslendi. "Birbadem*fa* dalı görüyorum" diye yanıtladım.D Not 1:11,12 İbranice "Badem" ve "Gözlemekteyim" sözcükleri birbirini çağrıştırıyor.

Yer.1: 12 RAB, "Doğru gördün" dedi, "Çünkü sözümü yerine getirmekiçin gözlemekteyim*fa*."

Yer.1: 13 RAB yine, "Ne görüyorsun?" diye seslendi. "Kuzeyden bu yöne bakan, kaynayan*fb* bir kazan görüyorum" diye yanıtladım.D Not 1:13,14 İbranice "Kaynayan" ve "Salıverilecek" sözcükleri birbirini çağrıştırıyor.

Yer.1: 14 RAB şöyle dedi:"Ülkede yaşayanların tümü üzerine Kuzeyden felaket salıverilecek*fb*.

Yer.1: 15 Çünkü kuzey krallıklarının bütün halklarını çağırıyorum"diyor RAB. "Kralları gelip Yeruşalim surlarında, Bütün Yahuda kentlerinin karşısında, Yeruşalim'in kapı girişlerinde Tahtlarını kuracaklar.

Yer.1: 16 Yaptıkları kötülükten ötürü Halkımın cezasını bildireceğim: Beni bıraktılar, Başka ilahlara buhur yakıp Elleriyle yaptıklarına tapındılar.

Yer.1: 17 "Sen kalk, hazırlan! Sana buyuracağım her şeyi onlarasöyle. Onlardan yılma! Yoksa onların önünde ben seni yıldırırım.

Yer.1: 18 İşte, bütün ülkeye -Yahuda krallarına, önderlerine,kâhinlerine, ülke halkına- karşı bugün seni surlu bir kent, demirbir direk, tunç* bir duvar kıldım.

Yer.1: 19 Sana savaş açacak, ama seni yenemeyecekler. Çünkü senikurtarmak için ben seninleyim." Böyle diyor RAB.

Tanrı İsrail'i Yargılıyor

BÖLÜM 2

Yer.2: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Yer.2: 2"Git, şunları Yeruşalim halkına duyur. RAB diyor ki,"'Gençliğindeki bağlılığını, Gelinliğindeki sevgini, Çölde, ekilmemiş toprakta Beni nasıl izlediğini anımsıyorum.

Yer.2: 3 İsrail RAB için kutsal bir halk, Hasadının ilk ürünüydü. Onu yeren herkes suçlu sayılır, Başına felaket gelirdi" diyor RAB.

Yer.2: 4 RAB'bin sözünü dinleyin, Ey Yakup soyu, İsrail'in bütün boyları!

Yer.2: 5 RAB diyor ki, "Atalarınız bende ne haksızlık buldular da Benden uzaklaştılar? Değersiz putları izleyerek Kendileri de değersiz oldular.

Yer.2: 6 'Mısır'dan bizi çıkaran, Çölde, çukurlarla dolu çorak toprakta, Koyu karanlıkta kalan kurak toprakta, Kimsenin geçmediği, Kimsenin yaşamadığı toprakta Bize yol gösteren RAB nerede? diye sormadılar.

Yer.2: 7 Meyvesini, en iyi ürününü yiyesiniz diye Sizi verimli bir ülkeye getirdim. Oysa siz gelir gelmez ülkemi kirlettiniz, Mülkümü iğrenç bir yere çevirdiniz.

Yer.2: 8 Kâhinler, 'RAB nerede? diye sormadılar, Kutsal Yasa uzmanları beni tanımadılar, Yöneticiler bana başkaldırdılar; Peygamberler Baal* adına

peygamberlik edip İşe yaramaz putların ardınca gittiler.

Yer.2: 9 “Bu yüzden sizden yine davacı olacağım” diyor RAB, “Torunlarınızdan da davacı olacağım.

Yer.2: 10 Gidin de Kittim*fc* kıyılarına bakın! Kedar*fç* ülkesine adam gönderip iyice inceleyin, Hiç böyle bir şey oldu mu, olmadı mı görün.D Not 2:10 “Kittim”: Kıbrıs ve İsrail’in batısındaki başka ülkeleri temsil ediyor. 2:10 “Kedar”: İsrail’in doğusundaki ülkeleri temsil ediyor.

Yer.2: 11 Hiçbir ulus ilahlarını değiştirdi mi? -Ki onlar zaten tanrı değildirler- Ama benim halkım görkemini*fd* İşe yaramaz putlara değişti.D Not 2:11 “Görkemini”: Bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Görkemimi”.

Yer.2: 12 Ey gökler, şaşın buna, Tir tir titreyin, şaşakalın” diyor RAB.

Yer.2: 13 “Çünkü halkım iki kötülük yaptı: Beni, diri suların pınarını bıraktı, Kendilerine sarnıçlar, Su tutmayan çatlak sarnıçlar kazdılar.

Yer.2: 14-15 İsrail uşak mı? Köle olarak mı doğdu? Öyleyse neden gümbür gümbür kükreyen Genç aslanlara av oldu? Ülkeyi viraneye çevirdiler, Kentler yerle bir edildi, kimsesiz bırakıldı!

Yer.2: 16 Nof*fe* ve Tahpanhes halkı Kafanı kırdı.D Not 2:16 “Nof”: Memfis diye de bilinir.

Yer.2: 17 Seni yolda yürüten Tanrın RAB’bi bırakmakla Başına bunları getirdin.

Yer.2: 18 Şimdi Şihor*ff* suyundan içmek için Mısır’a gitmek size yarar sağlar mı? Fırat suyundan içmek için Asur’a gitmek size ne sağlar?D Not 2:18 “Şihor”: Nil’in kollarından biri olduğu sanılıyor.

Yer.2: 19 Seni kendi kötülüğün yola getirecek, Dönekliğin seni paylayacak. Tanrın RAB’bi bırakmanın, Benden korkmamanın Ne kadar kötü, ne kadar acı olduğunu gör de anla.” Her Şeye Egemen Egemen RAB böyle diyor.

Yer.2: 20 “Boyunduruğunu çok önce kırdın, Bağlarını kopardın. ‘Kulluk etmeyeceğim dedin. Gerçekten de her yüksek tepede, Her bol yapraklı ağacın altında Fahişe gibi yatıp kalktın.

Yer.2: 21 Oysa ben seni en iyi cinsten Seçme bir asma olarak dikmiştim. Nasıl oldu da yozlaşıp yabanıl asmaya döndün?

Yer.2: 22 Çamaşır sodasıyla yıkansan, Bol kül suyu kullansan bile, Suçun önümde yine leke gibi duruyor” Diyor Egemen RAB.

Yer.2: 23 “Öyleyken nasıl, ‘Ben kirlenmedim, Baallar’ı* izlemedim diyebilirsin?

Vadide nasıl davrandığına bak da Ne yaptığını anla. Sen orada burada dolaşan Ayağı tez bir dişi devesin.

Yer.2: 24 Kösnüyüp havayı koklayan Kıra alışkın yaban eşeğisin. Azgınken kim tutabilir onu? Peşine düşenlerin yorulması gerekmez, Çiftleşme zamanı gelince onu bulurlar.

Yer.2: 25 Yalınayak koşmaktan sakın, Susuzluktan boğazını koru. Ama sen, 'Boş ver! Ben başka ilahları seviyorum, Onları izleyeceğim dedin.

Yer.2: 26 "Hırsız yakalandığında nasıl utanırsa, İsrail'in halkı, kralları, önderleri, Kâhinleri, peygamberleri de öyle utanacak.

Yer.2: 27 Onlar ağaca, 'Babamsın, Taşa, 'Bizi sen doğurdun derler. Çünkü bana yüzlerini değil, Sırtlarını çevirdiler. Ama felakete uğrayınca, 'Kalk da bizi kurtar diye yakarırlar.

Yer.2: 28 Hani nerede kendiniz için yaptığınız ilahlar? Felakete uğradığınızda kurtarabiliyorlarsa, Kalkıp gelsinler. Kentlerinin sayısı kadar İlahların var, ey Yahuda halkı."

Yer.2: 29 "Neden bana dava açıyorsunuz? Hepiniz bana başkaldırdınız" diyor RAB.

Yer.2: 30 "Halkınızı boşuna cezalandırdım, yola gelmediler. Kılıcınız yırtıcı aslan gibi öldürdü peygamberlerinizi.

Yer.2: 31 "Ey siz, bu kuşağın çocukları, RAB'bin sözünü anlayın! Ben İsrail için bir çöl, Kapkaranlık bir ülke mi oldum? Öyleyse halkım neden, 'Başımıza buyruğuz, Artık sana dönmeyeceğiz diyor?

Yer.2: 32 Erden kız takılarını, Gelin çeyizini unutabilir mi? Ama halkım sayısız günlerce unuttu beni.

Yer.2: 33 Aşkı kovalamakta Ne kadar beceriklisin! Kötü kadınlara bile kendi yöntemlerini öğretebildin.

Yer.2: 34 Eteğin suçsuz yoksulların kanıyla lekelenmiş, Oysa ev soyarken yakalamadın onları. Bütün bunlara karşın,

Yer.2: 35 'Ben suçsuzum, Kuşkusuz RAB'bin bana öfkesi dindi diyorsun. Ama 'Günah işlemedim dediğin için Yargılayacağım seni.

Yer.2: 36 Neden boyuna döneklik yapıp duruyorsun? Asur'da düşkırıklığına uğradığın gibi, Mısır'da da düşkırıklığına uğrayacaksın.

Yer.2: 37 Oradan da ellerin başında çıkacaksın, Çünkü RAB senin

güvendiklerini reddetti; Onlardan yarar sağlamayacaksın.”

Sadakatsiz İsrail

BÖLÜM 3

Yer.3: 1 “Diyelim ki, bir adam karısını boşar, Kadın da onu bırakıp başka biriyle evlenir. Adam bir daha o kadına döner mi? Bu davranış ülkeyi büsbütün kirletmez mi? Oysa sen pek çok oynaşla fahişelik ettin, Yine bana mı dönmek istiyorsun?” diyor RAB.

Yer.3: 2 “Çıplak tepelere bak da gör. Sevişmediğin yer mi kaldı? Çölde yaşayan bedevi gibi Yol kenarlarında oynaşlarını bekleyip durdun. Fahişeliğinle, kötülüklerinle ülkeyi kirlettin.

Yer.3: 3 Bu yüzden yağmurların ardı kesildi, Son yağmur yağmadı. Yüzsüz bir fahişeye benzedin, Utanç duymak istemedin.

Yer.3: 4 ‘Baba, gençliğimden beri Benim dostumsun diye az önce bana seslenmedin mi?

Yer.3: 5 ‘Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın? Öfken sonsuza dek mi sürecek? Evet, böyle konuşuyor, Ama elinden gelen her kötülüğü yapıyorsun.”

Dönek İsrail ve Yahuda

Yer.3: 6 Kral Yoşiya döneminde RAB bana, “Dönek İsrail’in yaptığını gördün mü?” dedi, “Her yüksek tepenin üzerine, her bol yapraklı ağacın altına gidip fahişeliketti.

Yer.3: 7 Bütün bunları yaptıktan sonra bana geri döneceğini düşündüm,ama dönmedi. Hain kızkardeşi Yahuda da gördü bunları.

Yer.3: 8 Fahişeliği yüzünden dönek İsrail’i boşayıp ona boşanmabelgesini verdiğim halde, kızkardeşi hain Yahuda’nın hiçkorkmadığını, gidip fahişelik ettiğini gördüm.

Yer.3: 9 Hiç umursamadan fahişeliğiyle ülkeyi kirletti; taşla, ağaçla zina etti.

Yer.3: 10 Bütün bunlara karşın, hain kızkardeşi Yahuda içtenlikledeğil, göstermelik olarak bana döndü.” Böyle diyor RAB.

Yer.3: 11 RAB bana, “Dönek İsrail hain Yahuda’dan daha doğru olduğunugösterdi” dedi,

Yer.3: 12 “Git, bu sözleri kuzeye duyur. De ki,”’Ey dönek İsrail, geri dön diyor RAB. ‘Size artık öfkeyle bakmayacağım, Çünkü ben sevecenim diyor RAB.

‘Öfkemi sonsuza dek sürdürmem.

Yer.3: 13 Ancak suçunu kabul et: Tanrın RAB’be başkaldırdın, Her bol yapraklı ağacın altında Sevgini yabancı ilahlarla paylaştın, Beni dinlemedin.” Böyle diyor RAB.

Yer.3: 14 “Geri dön, ey dönek halk” diyor RAB, “Çünkü kocan benim.Birinizi kentten, ikinizi bir boydan alıp Siyon’a geri getireceğim.

Yer.3: 15 Size gönlüme göre çobanlar vereceğim; sizi bilgiyle,sağduyuyla güdecekler.

Yer.3: 16 Ülkede büyüyüp sayıca çoğaldığınız günlerde” diyor RAB,”Halk artık, ‘RAB’bin Antlaşma Sandığı* demeyecek. Sandık birdaha kimsenin aklına gelmeyecek; anımsanmayacak, özlenmeyecek,bir yenisi de yapılmayacak.

Yer.3: 17 O zaman Yeruşalim’e, ‘RAB’bin Tahtı diyecekler. RAB’binadını onurlandırmak için bütün uluslar Yeruşalim’de toplanacak.Bundan böyle kötü yüreklerinin inadı uyarınca davranmayacaklar.

Yer.3: 18 O günlerde Yahuda halkıyla İsrail halkı kuzeyde bir ülkedenbirlikte yürüyecek, atalarına mülk olarak vermiş olduğum ülkedebir araya gelecekler.

Yer.3: 19 “Ben RAB, demiştim ki,’Ne kadar isterdim Seni çocuklarımdan saymayı; Sana güzel ülkeyi, Ulusların en güzel mülkünü vermeyi! Bana baba diyeceğini, Benden hiç ayrılmayacağını sandım.

Yer.3: 20 Ama bir kadın kocasına nasıl ihanet ederse, Sen de bana öyle ihanet ettin, ey İsrail halkı!” Böyle diyor RAB.

Yer.3: 21 Çıplak tepelerde bir ses duyuluyor, İsrail halkının ağlayışı ve yakarışı. Çünkü doğru yoldan saptılar, Tanrıları RAB’bi unuttular.

Yer.3: 22 “Geri dönün, ey dönek çocuklar, Dönekliğinizi iyileştireyim.” Halk, “İşte buradayız, sana geliyoruz!” diyor, “Çünkü Tanrımız RAB sensin.

Yer.3: 23 Kuşkusuz dağlardan, Tepelerden gelen tapınma sesleri aldatıcıdır. Kuşkusuz İsrail’in kurtuluşu Tanrımız RAB’dedir.

Yer.3: 24 Gençliğimizden bu yana Atalarımızın emeğinin ürününü, Davarlarını, sığırlarını, Oğullarını, kızlarını Utanılası putlar yedi.

Yer.3: 25 Utanç içinde yatalım, Rezilliğimiz bizi örtsün! Çünkü biz de atalarımız da Gençliğimizden bu yana Tanrımız RAB’be karşı günah işledik, Tanrımız RAB’bin sesine kulak asmadık.”

BÖLÜM 4

Yer.4: 1 “Eğer geri dönersen, ey İsrail, Eğer bana geri dönersen” diyor RAB, “İğrenç putlarını gözümün önünden uzaklaştırır, Bir daha yoldan sapmazsan;

Yer.4: 2 ‘RAB’bin varlığı hakkı için diyerek Sadakatle, adaletle, doğrulukla ant içersen, Uluslar O’nun aracılığıyla kutsanacak, O’nunla övünecekler.”

Yer.4: 3 RAB Yahuda ve Yeruşalim halkına şöyle diyor: “İşletilmemiş toprağınızı sürün, Dikenler arasına ekmeyin.

Yer.4: 4 Ey sizler, Yahuda halkı ve Yeruşalim’de yaşayanlar, Kendinizi RAB’be adayın, Bunu engelleyen her şeyi yüreğinizden uzaklaştırın*fg*. Yoksa yaptığınız kötülüklerden ötürü Öfkem ateş gibi yağacak, Her şeyi yiyip bitirecek Ve söndüren olmayacak.”D Not 4:4 “Kendinizi RAB’be adayın, bunu engelleyen her şeyiyüreğinizden uzaklaştırın”: İbranice “Kendinizi de yüreğinizi deRAB için sünnet edin”.

Kuzeyden Gelecek Yıkım

Yer.4: 5 “Yahuda’da duyurun, Yeruşalim’de ilan edin, ‘Ülkede boru çalın! deyin, ‘Toplanın diye haykırın, ‘Surlu kentlere kaçalım!

Yer.4: 6 Siyon’a giden yolu gösteren Bir işaret koyun! Güvenliğiniz için kaçın! Durmayın! Üzerinize kuzeyden felaket, Büyük yıkım getirmek üzereyim.”

Yer.4: 7 Aslan ininden çıktı, Ulusları yok eden yola koyuldu. Ülkenizi viran etmek için Yerinden ayrıldı. Kentleriniz yerle bir edilecek, İçlerinde yaşayan kalmayacak.

Yer.4: 8 Onun için çula sarının, Dövünüp haykırın, Çünkü RAB’bin kızgın öfkesi üzerimizden kalkmadı.

Yer.4: 9 “O gün” diyor RAB, “Kral da önderler de yılacak, Kâhinler şaşkına dönecek, Peygamberler donakalacak.”

Yer.4: 10 O zaman, “Ah, Egemen RAB” dedim, “’Esenlikteolacaksınız diyerek bu halkı da Yeruşalim’i de tam anlamıylaaldattın. Çünkü kılıç boğazımıza dayandı.”

Yer.4: 11 O zaman bu halka ve Yeruşalim’e, “Çöldeki çıplak tepelerdenhalkıma doğru sıcak bir rüzgar esiyor, ama harman savurmak ya daayırmak için değil” denecek,

Yer.4: 12 “Benden gelen bu rüzgar çok daha güçlü olacak. Şimdi buhalka yargılarımı bildiriyorum.”

Yer.4: 13 İşte düşman bulut gibi ilerliyor; Savaş arabaları kasırga sanki, Atları kartallardan daha çevik. Vay başımıza! Mahvolduk!

Yer.4: 14 Ey Yeruşalim, yüreğini kötülükten arındır ki, Kurtulasın. Ne zamana dek yüreğinde kötü düşünceler barındıracaksın?

Yer.4: 15 Dan'dan bir ses bildiriyor, Efrayim dağlarından kötü haber duyuruyor!

Yer.4: 16 "Uluslara duyurun, Yeruşalim'e bildirin: 'Uzak bir ülkeden gelen ordu çevresini kuşatacak, Yahuda kentlerine karşı Savaş naraları atacaklar.

Yer.4: 17 Bir tarlayı koruyanlar gibi Kuşatacaklar Yeruşalim'i. Çünkü Yeruşalim bana başkaldırdı" diyor RAB.

Yer.4: 18 "Kendi davranışların, kendi yaptıkların Başına gelmesine neden oldu bunların. Cezan bu. Ne acı! Nasıl da yüreğine işliyor!"

Yer.4: 19 Ah, içim, içim! Acıdan kıvranıyorum. Ah, yüreğim, yüreğim çarpıyor. Sessiz duramıyorum! Çünkü boru sesini, savaş naralarını işittim!

Yer.4: 20 Felaket felaketi izliyor, Bütün ülke viran oldu. Bir anda çadırlarım, Perdelerim yok oldu.

Yer.4: 21 Ne zamana dek düşman sancağını görmek, Boru sesini duymak zorunda kalacağım?

Yer.4: 22 "Halkım akılsızdır, Beni tanımıyor. Aptal çocuklardır, Akılları yok. Kötülük etmeyi iyi bilir, İyilik etmeyi bilmezler" diyor RAB.

Yer.4: 23 Ben Yeremya yere baktım, şekilsizdi, boştu, Göğe baktım, ışık yoktu.

Yer.4: 24 Dağlara baktım, titriyorlardı, Bütün tepeler sarsılıyordu.

Yer.4: 25 Baktım, insan yoktu, Gökte uçan bütün kuşlar kaçmıştı.

Yer.4: 26 Baktım, verimli toprak çöle dönmüş, Bütün kentler yıkılmıştı. Bütün bunlar RAB'bin yüzünden, O'nun kızgın öfkesi yüzünden olmuştu.

Yer.4: 27 RAB diyor ki, "Bütün ülke viran olacak, Ama onu büsbütün yok etmeyeceğim.

Yer.4: 28 Bu yüzden yeryüzü yasa gömülecek, Gök kararacak; Çünkü ben söyledim, ben tasarladım. Fikrimi değiştirmeyecek, Verdiğim karardan dönmeyeceğim."

Yer.4: 29 Her kentin halkı, Atlılarla okçuların gürültüsünden kaçıyor. Kimi çalılıklara giriyor, Kimi kayalıklara tırmanıyor. Bütün kentler terk edildi, Oralarda kimse yaşamıyor.

Yer.4: 30 Ey sen, viran olmuş kent, Kırmızı giysiler giymekle, Altın süsler bezenmekle, Gözüne sürme çekmekle ne elde edeceksin? Kendini böyle güzelleştirmen boşuna. Oynaşların seni küçümsüyor, Canını almak istiyorlar.

Yer.4: 31 Sancı çeken kadının haykırışını, İlk çocuğunu doğuran kadının çektiği acıyı, Ellerini uzatmış, soluğu kesilmiş Siyon kızının*, “Eyvah! Katillerin karşısında bayılıyorum” Diye haykırdığını işitir gibi oldum.

Yeruşalim’in Günahı

BÖLÜM 5

Yer.5: 1 “Yeruşalim sokaklarında dolaşın, Çevrenize bakıp düşünün, Kent meydanlarını araştırın. Eğer adil davranan, Gerçeği arayan bir kişi bulursanız, Bu kenti bağışlayacağım.

Yer.5: 2 ‘RAB’bin varlığı hakkı için deseler de, Aslında yalan yere ant içiyorlar.”

Yer.5: 3 Ya RAB, gözlerin gerçeği arıyor. Onları vurdun, ama incinmediler, Onları yiyip bitirdin, Ama yola gelmeyi reddettiler. Yüzlerini kayadan çok sertleştirdiler, Geri dönmek istemediler.

Yer.5: 4 “Bunlar sadece yoksul kişiler, Akılsızlar” dedim, “Çünkü RAB’bin yolunu, Tanrıları’nın buyruklarını bilmiyorlar.

Yer.5: 5 Büyüklere gidip onlarla konuşayım. RAB’bin yolunu, Tanrıları’nın buyruklarını bilirler kuşkusuz.” Gelgelelim onlar da boyunduruğu kırmış, Bağları koparmıştı.

Yer.5: 6 Bu yüzden ormandan bir aslan çıkıp onlara saldıracak, Çölden gelen bir kurt onları parça parça edecek, Bir pars kentlerinin önünde pusu kuracak, Oradan çıkan herkes parçalanacak. Çünkü isyanları çok, Döneklikleri sayısızdır.

Yer.5: 7 “Yaptıklarından ötürü neden bağışlayayım seni? Çocukların beni terk etti, Tanrı olmayan ilahların adıyla ant içtiler. Onları doyurduğumda zina ettiler, Fahişelerin evlerine doluştular.

Yer.5: 8 Şehvet düşkünü, besili aygırlar! Her biri komşusunun karısına kişniyor.

Yer.5: 9 Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?” diyor RAB, “Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?

Yer.5: 10 “Bağlarını dolaşıp Asmalarını kesin, Ama büsbütün yok etmeyin. Dallarını koparıp atın, Çünkü onlar RAB’be ait değil.

Yer.5: 11 İsrail ve Yahuda halkı Bana sürekli ihanet etti” diyor RAB.

Yer.5: 12 RAB için yalan söyleyerek, “O bir şey yapmaz. Felaket bize uğramayacak, Kılıç da kıtlık da görmeyeceğiz” dediler.

Yer.5: 13 Peygamberler lafebesidir, Tanrı’nın sözü onlarda değil. Onlara böyle yapılacak.

Yer.5: 14 Bu yüzden, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, “Madem böyle şeyler konuşuyorsunuz, Ben de sözümü ağzınıza ateş, Bu halkı da odun edeceğim; Ateş onları yakıp yok edecek.

Yer.5: 15 Ey İsrail halkı, Uzaktan gelecek bir ulusu Üzerinize saldırtacağım” diyor RAB, “Köklü, eski bir ulus; Sen onların dilini bilmez, Ne dediklerini anlamazsın.

Yer.5: 16 Oklarının kılıfı açık bir mezar gibidir, Hepsi birer yiğittir.

Yer.5: 17 Ürününü, yiyeceklerini tüketecek, Oğullarını, kızlarını öldürecekler; Davarlarını, sığırlarını, Asmalarının, incir ağaçlarının meyvesini yiyecek, Güvendiğin surlu kentlerini Kılıçla yerle bir edecekler.

Yer.5: 18 “Ama o günlerde bile sizi büsbütün yok etmeyeceğim” diyor RAB.

Yer.5: 19 “’Tanrımız RAB neden bize bütün bunları yaptı? Diye sorduklarında, şöyle yanıtlayacaksın: ‘Beni nasıl bıraktınız, ülkenizde yabancı ilahlara nasıl kulluk ettinizse, siz de kendinize ait olmayan bir ülkede yabancılara öyle kulluk edeceksiniz.

Yer.5: 20 “Yakup soyuna bildirin, Yahuda halkına duyurun:

Yer.5: 21 Ey gözleri olan ama görmeyen, Kulakları olan ama işitmeyen, Sağduyudan yoksun akılsız halk, Şunu dinle:

Yer.5: 22 Benden korkman gerekmez mi?” diyor RAB, “Huzurumda titremen gerekmez mi? Ben ki, sonsuza dek geçerli bir kuralla Denize sınır olarak kumu koydum. Deniz sınırı geçemez; Dalgalar kabarsa da üstün gelemez, Kükrese de sınırı aşamaz.

Yer.5: 23 Ama bu halkın yüreği asi ve inatçı. Sapmışlar, kendi yollarına gitmişler.

Yer.5: 24 İçlerinden, ‘İlk ve son yağmurları zamanında yağdıran, Belli ürün biçme haftalarını bizim için koruyan Tanrımız RAB’den korkalım demiyorlar.

Yer.5: 25 Bunları uzaklaştıran suçlarınızdı, Bu iyilikten sizi yoksun bırakan günahlarınızdı.

Yer.5: 26 “Halkım arasında kötü kişiler var. Kuş avlamak için pusuya yatanlar gibi Tuzak kuruyor, insan yakalıyorlar.

Yer.5: 27 Kuş dolu bir kafes nasılsa, Onların evleri de hileyle dolu. Bu sayede güçlenip zengin oldular,

Yer.5: 28 Semirip parladılar, Yaptıkları kötülüklerle sınırı aştılar. Kazanabilecekleri halde öksüzün davasına bakmıyor, Yoksulun hakkını savunmuyorlar.

Yer.5: 29 Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?" diyor RAB, "Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?

Yer.5: 30 "Ülkede korkunç, dehşet verici bir şey oldu:

Yer.5: 31 Peygamberler yalan peygamberlik ediyor, Halkı başına buyruk kâhinler yönetiyor, Halkım da bunu benimsiyor. Ama bunun sonunda ne yapacaksınız?"

Yeruşalim Kuşatma Altında

BÖLÜM 6

Yer.6: 1 "Güvenliğiniz için kaçın, ey Benyamin halkı! Yeruşalim'den kaçın! Tekoa'da boru çalın! Beythakkerem'e bir işaret koyun. Çünkü kuzeyden bir felaket, Büyük bir yıkım gelecek gibi görünüyor.

Yer.6: 2 Siyon kızını*, o güzel, narin kızı yok edeceğim.

Yer.6: 3 Çobanlar sürüleriyle ona geliyor, Çevresinde çadırlarını kuracaklar. Herkes kendi sürüsünü otlatacak."

Yer.6: 4 "Yeruşalim'e karşı savaş hazırlığı yapın! Kalkın, öğleyin saldırıya geçelim! Vay halimize, gün kararıyor! Akşamın gölgeleri gitgide uzuyor.

Yer.6: 5 Haydi, gece saldırıya geçelim, Kentin kalelerini yerle bir edelim."

Yer.6: 6 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Ağaçları kesin, Yeruşalim'e karşı kuşatma rampaları yapın. Bu kent cezalandırılmalı, İçinde zorbalıktan başka bir şey yok.

Yer.6: 7 Kuyu suyunu nasıl taze tutuyorsa, Yeruşalim de kötülüğünü öyle taze tutuyor. Şiddet ve yıkım yankılanıyor orada, Karşımda hep hastalık ve yaralar var.

Yer.6: 8 Uyarılara kulak ver, ey Yeruşalim! Yoksa seni bırakacağım, Seni bir viraneye, Oturulmaz bir ülkeye çevireceğim."

Yer.6: 9 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Asmadan nasıl üzüm toplanırsa, İsrail halkından geride kalanları da öyle toplayacaklar. Üzüm toplayan biri gibi Elini

yine asma dallarına uzat.”

Yer.6: 10 İşitsinler diye kiminle konuşayım, Kimi uyarayım? Kulakları tıkalı*fh*, işitemiyorlar. RAB’bin sözünü aşağılıyor, Ondan hoşlanmıyorlar.D Not 6:10 “Tıkalı”: İbranice “Sünnetsiz*”.

Yer.6: 11 Bu yüzden RAB’bin öfkesiyle doluyum, Kendimi tutmaktan yoruldum. “Sokaktaki çocukların, Toplanan gençlerin üzerine boşalt öfkeni. Nasıl olsa karı da koca da, Yaşlı da yıllarca yaşamış olan da kurtulamayacak.

Yer.6: 12 Evleri, tarlaları, karıları Başkalarına verilecek, Çünkü ülkede yaşayanlara karşı Elimi kaldıracağım” diyor RAB.

Yer.6: 13 “Küçük büyük herkes kazanç peşinde, Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor.

Yer.6: 14 Esenlik yokken, ‘Esenlik, esenlik diyerek Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler.

Yer.6: 15 Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı? Hayır, ne utanması? Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar. Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak, Onları cezalandırdığımda sendeleyip düşecekler” diyor RAB.

Yer.6: 16 RAB diyor ki, “Yol kavşaklarında durup bakın, Eski yolları sorun, İyi yol nerede, öğrenin, O yolda yürüyün, Canlarınız rahata kavuşur. Ama onlar, ‘O yolda yürümeyiz dediler.

Yer.6: 17 Size bekçiler atayıp, ‘Boru sesini dinleyin dedim, Ama onlar, ‘Dinlemeyiz dediler.

Yer.6: 18 Bundan ötürü, ey uluslar, Başlarına neler geleceğini işitin! Sen de anla, ey topluluk!

Yer.6: 19 Dinle, ey yeryüzü! Bu halkın üzerine felaket, Kendi kurduğu düzenin sonucunu getirmek üzereyim. Çünkü sözlerime kulak asmadılar, Kutsal Yasam’ı reddettiler.

Yer.6: 20 Neden bana Saba’dan günnük, Uzak bir ülkeden güzel kokulu kamış getiriliyor? Yakmalık sunularınızı* kabul etmiyorum, Kurbanlarınızdan hoşnut değilim.”

Yer.6: 21 Bu yüzden RAB diyor ki, “Bu halkın önüne tökezler koyacağım, Babalar da oğullar da Tökezleyip birlikte düşecek, Komşu dostuyla birlikte yok olacak.”

Yer.6: 22 RAB diyor ki, “İşte kuzeyden bir ordu geliyor. Dünyanın uçlarından

Büyük bir ulus harekete geçiyor.

Yer.6: 23 Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır savaşçılar Karşına dizilecekler, ey Siyon kızı!”

Yer.6: 24 Haberlerini aldık, Ellerimizde derman kalmadı. Doğuran kadın gibi Üzüntü, sancı sardı bizi.

Yer.6: 25 Kırlara çıkmayın, Yolda yürümeyin! Düşmanın kılıcı orada, Her yer dehşet içinde.

Yer.6: 26 Ey halkım, çula sarın, Kül içinde yuvarlan. Biricik oğul için yas tutar gibi Acı acı dövün. Çünkü yok edici ansızın gelecek üzerimize.

Yer.6: 27 “Seni halkımı deneyesin diye atadım, Öyle ki, onları tanıyıp yollarını sınayasın.

Yer.6: 28 Hepsi de çok dikbaşlı, Onu bunu çekiştirerek dolaşan insanlardır, Tunç* kadar, demir kadar katıdırlar. Hepsi baştan çıkmıştır.

Yer.6: 29 Körük üfürdükçe üfürüyor, Kurşunu ateşte eritiyor, Ama boşunadır yapılan işlem, Çünkü kötüler arınmıyor.

Yer.6: 30 Onlara gümüş artığı denecek, Çünkü RAB onları reddetti.”

Tapınağa Güvenmek Yararsızdır

BÖLÜM 7

Yer.7: 1 RAB Yeremya’ya şöyle seslendi:

Yer.7: 2 “RAB’bin Tapınağı’nın kapısında durup şu sözü duyur. De ki, “’RAB’bin sözünü dinleyin, ey RAB’be tapınmak için bu kapılardan giren Yahuda halkı!

Yer.7: 3 İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Yaşantınızı ve uygulamalarınızı düzeltin. O zaman burada kalmanızı sağlarım*fı*.D Not 7:3,7 “Kalmanızı sağlarım” ya da “Sizinle kalırım”.

Yer.7: 4 “RAB’bin Tapınağı, RAB’bin Tapınağı, RAB’bin Tapınağıburadadır!” gibi aldatıcı sözlere güvenmeyin.

Yer.7: 5 Eğer yaşantınızı ve uygulamalarınızı gerçekten düzeltir,birbirinize karşı adil davranır,

Yer.7: 6 yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada suçsuz kanıakıtmaz, sizi yıkıma götüren başka ilahların ardınca gitmezseniz,

Yer.7: 7 burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum ülkedekalmanızı sağlarım*fı*.

Yer.7: 8 Ne var ki, sizler işe yaramaz aldatıcı sözleregüveniyorsunuz.

Yer.7: 9-10 "'Çalmak, adam öldürmek, zina etmek, yalan yere antiçmek, Baal'a* buhur yakmak, tanımadığınız başka ilahlarınardınca gitmek, bütün bu iğrençlikleri yapmak için mi bana aitolan tapınağa gelip önümde duruyor, güvenlikteyiz diyorsunuz?

Yer.7: 11 Bana ait olan bu tapınak sizin için bir haydut inimi oldu? Ama ben görüyorum neler yaptığınızı! diyor RAB.

Yer.7: 12 "'Daha önce adımı yerleştirmiş olduğum Şilo'daki yerimegidin. Halkım İsrail'in kötülüğü yüzünden ona ne yaptığımı görün.

Yer.7: 13 Bütün bunları yaptınız, diyor RAB, size defalarcaseslendim ama dinlemediniz; sizi çağırdım ama yanıt vermediniz.

Yer.7: 14 Bu yüzden Şilo'ya ne yaptımsa, bana ait olan, güvendiğinizbu tapınağa da -sizlere, atalarınıza vermiş olduğum bu yere de aynısını yapacağım.

Yer.7: 15 Kardeşlerinizi, bütün Efrayim soyunu nasıl attıysam,sizleri de öyle atacağım huzurumdan.

Yer.7: 16 "Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; onlariçin ne yakar ne de dilekte bulun; bana yalvarıp yakarma, çünküseni dinlemeyeceğim.

Yer.7: 17 Onların Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında neleryaptıklarını görmüyor musun?

Yer.7: 18 Çocuklar odun topluyor, babalar ateş yakıyor, kadınlar GökKraliçesi'ne*fi* pide pişirmek için hamur yoğuruyor. Beniöfkelendirmek için başka ilahlara dökmelik sunular sunuyorlar.D Not 7:18 "Gök Kraliçesi": Babilliler'in tanrıçası İştar.

Yer.7: 19 İncittikleri ben miyim, diyor RAB. Hayır, kendileriniinciterek utanca boğuyorlar.

Yer.7: 20 "Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, 'Buranın üzerine, insanın,hayvanın, kırdaki ağaçların, toprağın ürününün üzerine kızgınöfkemi yağdıracağım. Yakıp yok edecek her şeyi, sönmeyecek.

Yer.7: 21 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,'Yakmalık sunularınızı* öbür kurbanlarınıza ekleyin de et yiyin.

Yer.7: 22 Çünkü atalarınızı Mısır'dan çıkardığımda, yakmalıksunularla kurbanlar hakkında onlara seslenip buyruk vermedim.

Yer.7: 23 Onlara şunu buyurdum: Sözümü dinlerseniz, ben sizinTanrınız, siz de benim halkım olursunuz. İyilik bulmanız içinher konuda size buyurduğum yolda yürüyün.

Yer.7: 24 Ne var ki, dinlemediler, kulak asmadılar; kendi isteklerinin, kötü yüreklerinin inadı doğrultusunda yürüdüler. İleri değil, geri gittiler.

Yer.7: 25 Atalarınızın Mısır'dan çıktığı günden bu yana, sizeher gün defalarca peygamber kullarımı gönderdim.

Yer.7: 26 Ama beni dinlemediniz, kulak asmadınız. İnat ederekatalarınızdan daha çok kötülük yaptınız.

Yer.7: 27 "Onlara bütün bunları söyleyeceksin ama senidinlemeyecekler. Onları çağıracaksın ama yanıt vermeyecekler.

Yer.7: 28 Bunun için onlara de ki, 'Tanrısı RAB'bin sözünüdinlemeyen, ders almayan ulus işte budur.Bana bağlılıkları yok oldu, bağlılıktan söz etmez oldular.

Yer.7: 29 "'Saçını kes ve at, ey Yeruşalim, Çıplak tepeler üzerinde ağıt yak. Çünkü RAB, öfkesine uğramış kuşağı Reddedip terk etti."

Ben-Hinnom Vadisi'nde İşlenen Günahlar

Yer.7: 30 "'Yahuda halkı gözümde kötü olanı yaptı, diyor RAB. Banaait olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerek onu kirlettiler.

Yer.7: 31 Oğullarını, kızlarını ateşte kurban etmek için Ben-HinnomVadisi'nde, Tofet'te* puta tapılan yerler kurdular. Böyle birşeyi ne buyurdum ne de aklımdan geçirdim.

Yer.7: 32 Bundan ötürü oraya artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisideğil, Kıyım Vadisi deneceği günler geliyor, diyor RAB. Tofet'teyer kalmayana dek gömecekler ölüleri.

Yer.7: 33 Bu halkın ölüleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yemolacak; onları korkutup kaçıran kimse olmayacak.

Yer.7: 34 Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında sevinç veneşe sesine, gelin güvey sesine son vereceğim; ülke viraneye dönecek.

BÖLÜM 8

Yer.8: 1 “’O zaman, diyor RAB, Yahuda krallarıyla önderlerinin,kâhinlerin, peygamberlerin, Yeruşalim’de yaşamış olanlarınkemikleri mezarlarından çıkarılacak.

Yer.8: 2 Toplanmayacak, gömülmeyecek kemikler, toprağın üzerindegübre gibi olacaklar. Yeruşalim halkının sevdiği, kulluk ettiği,izlediği, danıştığı, taptığı güneşin, ayın, gök cisimlerinin önüne serilecekler.

Yer.8: 3 Bu kötü ulustan bütün sağ kalanlar, kendilerini sürdüğümyerlerde yaşayanlar, ölümü yaşama yeğleyecekler. Her Şeye EgemenRAB böyle diyor.

Günah ve Ceza

Yer.8: 4 “Onlara de ki, ‘RAB şöyle diyor:”’İnsan yere düşer de kalkmaz mı, Yoldan sapar da geri dönmez mi?

Yer.8: 5 Öyleyse neden bu halk yoldan saptı? Neden Yeruşalim sürekli döneklik ediyor? Hileye yapışıyor, Geri dönmeyi reddediyorlar.

Yer.8: 6 Dikkatle dinledim, Ama doğru söylemiyorlar. Kimse, ne yaptım, diyerek kötülüğünden pişmanlık duymuyor. Savaşta seğirten at gibi Herkes kendi yoluna gidiyor.

Yer.8: 7 Gökteki leylek bile Belli mevsimlerini bilir. Kumru da kırlangıç da turna da Göç etme zamanını gözetir. Oysa halkım buyruklarımı bilmez.

Yer.8: 8 “’Nasıl, biz bilge kişileriz, RAB’bin Yasası bizdedir, diyebiliyorsunuz? İşte, bilginlerin yalancı kalemi Yasayı yalana çevirmiş.

Yer.8: 9 Bilgeler utandırıldı, Yıldırılıp ele geçirildi. RAB’bin sözünü reddettiler. Nasıl bir bilgelikmiş onlarınki?

Yer.8: 10 Bundan ötürü karılarını başkalarına, Tarlalarını sahiplenecek yeni kişilere vereceğim. Küçük büyük herkes kazanç peşinde, Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor.

Yer.8: 11 Esenlik yokken, Esenlik, esenlik, diyerek Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler.

Yer.8: 12 Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı? Hayır, ne utanması? Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar. Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak, Cezalandırıldıklarında sendeleyip düşecekler diyor RAB.

Yer.8: 13 “’Onları büsbütün yok edeceğim, diyor RAB, Ne asmada üzüm kalacak, Ne incir ağacında incir. Yaprakları solup kuruyacak. Onlara ne verdiysem, Ellerinden alınacak.”

Yer.8: 14 “Neden burada oturup duruyoruz? Toplanalım da surlu kentlere kaçalım, Orada ölelim! Tanrımız RAB bizi ölüme terk etti, Bize zehirli su içirdi. Çünkü O’na karşı günah işledik.

Yer.8: 15 Esenlik bekledik, iyilik gelmedi. Şifa umduk, yılgınlık bulduk.

Yer.8: 16 Düşman atlarının hırıltısı Dan bölgesinden duyuluyor, Aygırlarının kişnemesinden Bütün ülke titriyor. Ülkeyi ve içindeki her şeyi, Kenti ve orada yaşayanları Yok etmeye geliyorlar.”

Yer.8: 17 “Bakın, aranıza yılanlar, Büyüden etkilenmeyen engerekler göndereceğim, Sizi sokacaklar” diyor RAB.

Yer.8: 18 Üzüntüm avutulamaz, Yüreğim baygın,

Yer.8: 19 Ülkenin en uzak köşelerinden Halkımın feryadını dinleyin: “RAB Siyon’da değil mi? Kralı orada değil mi?” RAB, “Putlarıyla, İşe yaramaz yabancı ilahlarıyla Neden öfkelendiriyorlar beni?” diyor.

Yer.8: 20 “Ürün biçme zamanı geçti, Yaz sona erdi, Biz ise kurtulmadık” diye haykırıyorlar.

Yer.8: 21 Halkımın yarasından ben de yaralandım. Yasa büründüm, dehşete düştüm.

Yer.8: 22 Gilat’ta merhem yok mu, Hekim yok mu? Öyleyse halkımın yarası neden iyi edilmedi?

BÖLÜM 9

Yer.9: 1 Keşke başım bir pınar, Gözlerim bir gözyaşı kaynağı olsa! Halkımın öldürülenleri için Ağlasam gece gündüz!

Yer.9: 2 Keşke halkımı bırakabilmem, Onlardan uzaklaşabilmem için Çölde konaklayacak bir yerim olsa! Hepsi zina ediyor, Hain bir topluluk!

Yer.9: 3 “Yalan söylemek için ülkede Dillerini yay gibi geriyor, Güçlerini gerçek yolunda kullanmıyorlar. Kötülük üstüne kötülük yapıyor, Beni tanımıyorlar” diyor RAB.

Yer.9: 4 “Herkes dostundan sakınsın, Kardeşlerinizin hiçbirine güvenmeyin. Çünkü her kardeş Yakup gibi aldatıcı, Her dost iftiracıdır.

Yer.9: 5 Dost dostu aldatıyor, Kimse gerçeği söylemiyor. Dillerine yalan söylemeyi öğrettiler, Suç işleye işleye yorgun düştüler.

Yer.9: 6 Sen, ey Yeremya, Aldatıcılığın ortasında yaşıyorsun. Aldatıcılıkları

yüzünden Beni tanımak istemiyorlar.” Böyle diyor RAB.

Yer.9: 7 Bundan ötürü Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşte, onları arıtıp sınayacağım, Halkımın günahı yüzünden Başka ne yapabilirim ki?

Yer.9: 8 Dilleri öldürücü bir ok, Hep aldatıyor. Komşusuna esenlik diliyor, Ama içinden ona tuzak kuruyor.

Yer.9: 9 Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?” diyor RAB, “Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?”

Yer.9: 10 Dağlar için ağlayıp yas tutacağım, Otlaklar için ağıt yakacağım. Çöle dönüştüler, Kimse geçmiyor oralardan. Sığırların böğürmesi duyulmuyor, Kuşlar, yabanıl hayvanlar kaçıp gitti.

Yer.9: 11 “Yeruşalim’i taş yığını, Çakalların barınağı haline getireceğim. Yahuda kentlerini Kimsenin yaşayamayacağı bir viraneye döndüreceğim.”

Yer.9: 12 Hangi bilge kişi buna akıl erdirecek? RAB’bin seslendiğikişi kim ki, sözünü açıklayabilsin? Ülke neden yıkıldı? Nedenkimsenin geçemediği bir çöle dönüştü?

Yer.9: 13 RAB, “Kendilerine verdiğim yasayı bıraktılar, sözümüdinlemediler, yasamı izlemediler” diyor,

Yer.9: 14 “Onun yerine yüreklerinin inadını, atalarının öğrettiğigibi Baallar’ı* izlediler.”

Yer.9: 15 Bunun için İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,”Bu halka pelinotu yedirecek, zehirli su içireceğim.

Yer.9: 16 Onları kendilerinin de atalarının da tanımadığı uluslarınarasına dağıtacak, tümünü yok edene dek peşlerine kılıcı salacağım.”

Yer.9: 17 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İyi düşünün! Ağıt yakan kadınları çağırın gelsinler. En iyilerini çağırın gelsinler.

Yer.9: 18 Hemen gelip bizim için ağıt yaksınlar; Gözlerimiz gözyaşı döksün, Gözkapaklarımızdan sular aksın.

Yer.9: 19 Siyon’dan ağlama sesi duyuluyor:’Yıkıma uğradık!Büyük utanç içindeyiz,Çünkü ülkemizi terk ettik,Evlerimiz yerle bir oldu.”

Yer.9: 20 Ey kadınlar, RAB’bin sözünü dinleyin! Ağzından çıkan her söze kulak verin. Kızlarınıza yas tutmayı, Komşunuza ağıt yakmayı öğretin.

Yer.9: 21 Ölüm pencerelerimize tırmandı, Kalelerimize girdi; Sokakları çocuksuz,

Meydanları gençsiz bıraktı.

Yer.9: 22 Onlara de ki, “RAB şöyle diyor: ‘İnsan cesetleri gübre gibi, Biçicinin ardındaki demetler gibi toprağa serilecek. Onları toplayacak kimse olmayacak.”

Yer.9: 23 RAB şöyle diyor: “Bilge kişi bilgeliğiyle, Güçlü kişi gücüyle, Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin.

Yer.9: 24 Dünyada iyilik yapanın, Adaleti, doğruluğu sağlayanın Ben RAB olduğumu anlamakla Ve beni tanımakla övünsün övünen. Çünkü ben bunlardan hoşlanırım” diyor RAB.

Yer.9: 25 “Yalnız bedence sünnetli olanları cezalandıracağım günlergeliyor” diyor RAB.

Yer.9: 26 “Mısır’ı, Yahuda’yı, Edom’u, Ammon’u, Moav’ı, çölde yaşayan ve zülüflerini*fj* kesenlerin hepsini cezalandıracağım. Çünkü bütün bu uluslar gerçekte sünnetsiz*, bütün İsrail halkı da yürekte sünnetsizdir.”D Not 9:26 “Zülüflerini” ya da “Sakallarının uçlarını”.

Tanrı ve Putlar(Yer.51:15-19)

BÖLÜM 10

Yer.10: 1 RAB’bin sana ne söylediğini dinle, ey İsrail halkı!

Yer.10: 2 RAB şöyle diyor: “Ulusların yolunu öğrenmeyin, Gök belirtilerinden yılmayın; Bu belirtilerden uluslar yılsa bile.

Yer.10: 3 Ulusların töreleri yararsızdır. Ormandan ağaç keserler, Usta keskisiyle ona biçim verir.

Yer.10: 4 Altınla, gümüşle süsler, Çekiçle, çivilerle sağlamlaştırırlar; Yerinden kımıldamasın diye.

Yer.10: 5 Salatalık bostanındaki korkuluk gibidir putları, Konuşamazlar; Onları taşımak gerek, çünkü yürüyemezler. Onlardan korkmayın, zarar veremezler; İyilik de edemezler.”

Yer.10: 6 Senin gibisi yok, ya RAB, Sen büyüksün, Adın da büyüktür gücün sayesinde.

Yer.10: 7 Senden kim korkmaz, Ey ulusların kralı? Bu sana yakışır. Ulusların bilgeleri arasında, Bütün ülkelerinde Senin gibisi yok.

Yer.10: 8 Hepsi budala ve akılsız. Yararsız putlardan ne öğrenilebilir ki? Ağaçtan yapılmış onlar!

Yer.10: 9 Tarşiş'ten dövme gümüş, Ufaz'dan altın getirilir. Ustayla kuyumcunun yaptığı nesnenin üzerine Lacivert, mor giydirilir, Hepsi usta işidir.

Yer.10: 10 Ama gerçek Tanrı RAB'dir. O yaşayan Tanrı'dır, Sonsuza dek kral O'dur. O öfkelenince yeryüzü titrer, Uluslar dayanamaz gazabına.

Yer.10: 11 "Onlara şunu diyeceksin, 'Yeri, göğü yaratmayan bu ilahlar, Yerden de göğün altından da yok olacaklar."*fk*D Not 10:11 Bu ayet Aramice yazılmıştır.

Yer.10: 12 Gücüyle yeryüzünü yaratan, Bilgeliğiyle dünyayı kuran, Aklıyla gökleri yayan RAB'dir.

Yer.10: 13 O gürleyince gökteki sular çağıldar, Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir.

Yer.10: 14 Hepsi budala, bilgisiz, Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak. O putlar yapmacıktır, Soluk yoktur onlarda.

Yer.10: 15 Yararsız, alay edilesi nesnelerdir, Cezalandırılınca yok olacaklar.

Yer.10: 16 Yakup'un Payı onlara benzemez. Her şeye biçim veren O'dur, O'nun mirasıdır İsrail oymağı, Her Şeye Egemen RAB'dir adı.

Yıkım Geliyor

Yer.10: 17 Kuşatma altında olan sizler, Eşyalarınızı toplayın yerden.

Yer.10: 18 RAB diyor ki, "İşte bu kez bu ülkede yaşayanları Fırlatıp atacağım; Ele geçirilmeleri için Onları sıkıştıracağım."

Yer.10: 19 Yaramdan ötürü vay başıma gelen! Derdim iyileşmez! Ama, 'Dert benim derdim, Dayanmalıyım dedim.

Yer.10: 20 Çadırım yıkıldı, ipleri koptu. Çocuklarım benden ayrıldı, Yok artık onlar. Çadırımı kuracak, Perdelerimi takacak kimse kalmadı.

Yer.10: 21 Çobanlar budala, RAB'be danışmıyorlar. Bu yüzden işleri yolunda gitmiyor, Bütün sürüleri dağıldı.

Yer.10: 22 Dinle! Haber geliyor! Kuzey ülkesinden büyük patırtı geliyor! Yahuda kentlerini viraneye çevirecek, Çakallara barınak edecek.

Yeremya'nın Duası

Yer.10: 23 İnsanın yaşamının kendi elinde olmadığını, Adımlarına yön vermenin

ona düşmediğini Biliyorum, ya RAB.

Yer.10: 24 Beni öfkenle değil, Yalnız adaletinle yola getir, ya RAB, Yoksa beni hiçe indirirsin.

Yer.10: 25 Öfkeni seni tanımayan ulusların, Adını anmayan toplulukların üzerine dök. Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler, Onu tümüyle yok ettiler, Yurdunu viraneye çevirdiler.

Antlaşma Bozuldu

BÖLÜM 11

Yer.11: 1 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.11: 2 "Bu antlaşmanın koşullarını dinle. Yahuda halkına veYeruşalim'de yaşayanlara açıkla.

Yer.11: 3 Onlara diyeceksin ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor:Bu antlaşmanın koşullarına uymayan lanet altındadır!

Yer.11: 4 Atalarınızı Mısır'dan, demir eritme ocağından çıkardığımdabu antlaşmaya bağlı kalmalarını buyurdum. Onlara dedim ki: Sözümüdinleyin, buyurduğum her şeyi yerine getirin. Böylece siz benimhalkım olursunuz, ben de sizin Tanrınız olurum.

Yer.11: 5 İşte o zaman süt ve bal akan ülkeyi -bugün sizin olanülkeyi- atalarınıza vereceğime ilişkin içtiğim andı yerinegetirmiş olacağım.""Amin, ya RAB" diye karşılık verdim.

Yer.11: 6 RAB şöyle dedi: "Söyleyeceğim her şeyi Yahuda kentlerinde,Yeruşalim sokaklarında duyur: 'Bu antlaşmanın koşullarınıdinleyin, onlara uyun.

Yer.11: 7 Atalarınızı Mısır'dan çıkardığım günden bu yana sözümüdinlemeleri için onları defalarca uyardım.

Yer.11: 8 Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Bunun yerine kötüyüreklerinin inadı uyarınca davrandılar. Ben de uymalarınıbuyurduğum, ama uymadıkları bu antlaşmada açıklanan bütünlanetleri başlarına getirdim."

Yer.11: 9 RAB bana dedi ki, "Yahuda halkıyla Yeruşalim'de yaşayanlarbana düzen kuruyorlar.

Yer.11: 10 Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının suçlarına döndüler.Başka ilahların ardınca gidip onlara taptılar. İsrail halkıylaYahuda halkı, atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdu.

Yer.11: 11 Bu yüzden RAB, ‘Kaçıp kurtulamayacakları bir yıkımgetireceğim başlarına diyor, ‘Bana yakarsalar da onları dinlemeyeceğim.

Yer.11: 12 Yahuda kentlerinde oturan halk da Yeruşalim’de yaşayanlarda gidip buhur yaktıkları ilahlara yalvaracaklar. Ama yıkım geldiğinde, bu ilahlar onlara yardım edemez.

Yer.11: 13 Kentlerinin sayısı kadar ilahın var, ey Yahuda! O utanılası ilaha, Baal’a* buhur yakmak için Yeruşalim sokaklarının sayısı kadar sunak kurdunuz.

Yer.11: 14 “Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; ne yakarne de dilekte bulun. Sıkıntılı zamanlarında beni çağırdıklarındaonları dinlemeyeceğim.

Yer.11: 15 “Sevgilim kötü düzenler kuruyor, Öyleyse tapınağımda işi ne? Adaklar*fl* ve kutsanmış et uğrayacağın felaketi önleyebilir mi? Felaket gelince sevinecek misin?”D Not 11:15 Septuaginta “Adaklar”, Masoretik metin “Birçokları”.

Yer.11: 16 RAB sana meyvesi ve biçimi güzel, Yaprağı bol zeytin ağacı adını vermişti. Ama güçlü fırtına koptuğunda Ağacı tutuşturacak; Dalları kırılacak.

Yer.11: 17 Seni dikmiş olan Her Şeye Egemen RAB, Başına felaket getirmeye karar verdi. Çünkü İsrail ve Yahuda halkları Kötülük yaptı, Baal’a buhur yakarak beni öfkelendirdiler.

Yeremya’ya Kurulan Düzen

Yer.11: 18 Benim için kurdukları düzeni RAB bana açıkladı. Haberimvardı, çünkü ne yaptıklarını bana gösterdi.

Yer.11: 19 Kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana düzenkurduklarını anlamamıştım. Şöyle diyorlardı:”Ağacı da meyvesini de yok edelim, Bir daha adı anılmasın diye Onu yaşayanlar diyarından kesip atalım.”

Yer.11: 20 Adaletle yargılayan, Yüreği ve düşünceyi sınayan, Her Şeye Egemen RAB, Davamı senin eline bırakıyorum. Onlardan alacağın öcü göreyim!

Yer.11: 21 “Seni öldürmek isteyen Anatot halkı için RAB diyor ki,’Onlar, RAB’bin adına peygamberlik etme, yoksa seni öldürürüz diyorlardı.

Yer.11: 22 Her Şeye Egemen RAB, ‘Onları cezalandıracağım diyor,’Gençleri kılıçtan geçirilecek, oğullarıyla kızları kıtlıktan ölecek.

Yer.11: 23 Sağ kalan olmayacak. Cezalandırılacakları yıl Anatothalkının başına felaket getireceğim.”

Yeremya Yakınıyor

BÖLÜM 12

Yer.12: 1 Davamı önüne getirsem, Haklı çıkarsın, ya RAB. Ama adalet konusunda Seninle tartışmak istiyorum. Neden kötülerin işi iyi gidiyor? Neden hainler tasasızca yaşıyor?

Yer.12: 2 Onları sen diktin, kök saldılar, Büyüyüp ürün verdiler. Adın ağızlarından düşmüyor, Yürekleriyse senden uzak.

Yer.12: 3 Beni tanırsın, ya RAB, Beni görür, yüreğimin seninle olduğunu bilirsin. Kasaplık koyun gibi ayır onları, Kesim gününe hazırla!

Yer.12: 4 İçinde yaşayanların kötülüğü yüzünden, Ülke ne zamana dek yas tutacak, Otlar ne zamana dek sararıp solacak? Hayvanlarla kuşlar yok oldu. Çünkü bu halk, “O başımıza neler geleceğini görmüyor” dedi.

Rab’bin Yeremya’ya Yanıtı

Yer.12: 5 “Ey Yeremya, İnsanlarla yarışa girip yoruldunsa, Atlarla nasıl yarışacaksın? Güvenli bir ülkede sendelersen, Şeria çalılıklarıyla nasıl başa çıkacaksın?

Yer.12: 6 Kardeşlerin, öz ailen bile sana ihanet etti, Arkandan seslerini yükselttiler. Yüzüne karşı olumlu konuşsalar bile onlara güvenme.

Yer.12: 7 Evimi terk ettim, Mirasımı reddettim, Sevgilimi düşmanlarının eline verdim.

Yer.12: 8 Mirasım karşımda Ormandaki aslan gibi oldu; Kükreyip üzerime saldırdı. Bu yüzden ondan nefret ediyorum.

Yer.12: 9 Mirasım sırtlan ya da yırtıcı kuş mu oldu karşımda? Çevresindeki yırtıcı kuşlar saldırıyor ona. Gidin, bütün yabanıl hayvanları toplayıp getirin, Yiyip bitirsinler onu.

Yer.12: 10 Pek çok çoban bağımı bozdu, Tarlamı çiğnedi, Güzelim tarlamı ıssız çöle döndürdü.

Yer.12: 11 Onu viraneye çevirdiler, Önümde viran olmuş ağlıyor; Bütün ülke viran olmuş, Yine de aldıran yok.

Yer.12: 12 Çöldeki çıplak tepelere Yıkıcılar geldi. RAB’bin kılıcı ülkeyi Bir uçtan bir uca yiyip bitiriyor. Kimse kavuşmayacak esenliğe.

Yer.12: 13 Halkım buğday ekip diken biçti, Emek verip yarar görmedi. RAB’bin kızgın öfkesi yüzünden Ürününüzden utanacaksınız.”

Yer.12: 14 RAB diyor ki, “Halkım İsrail’e verdiğim mülke el koyanbütün kötü komşularımı ülkelerinden söküp atacak, Yahuda halkınıda atacağım.

Yer.12: 15 Hepsini söküp attıktan sonra Yahuda’ya yine acıyacak, herbirini kendi mülküne, kendi ülkesine geri getireceğim.

Yer.12: 16 Halkıma Baal’ın* adıyla ant içmeyi öğrettiler. Bunun gibi,halkımın yolunda yürümeyi ve ‘RAB’bin varlığı hakkı için diyerekbenim adımla ant içmeyi de iyice öğrenirlerse, halkımın arasındasağlam yerleri olacak.

Yer.12: 17 Ama kulak asmayan her ulusu kökünden söküp atacak, yokedeceğim” diyor RAB.

Keten Kuşak Simgesi

BÖLÜM 13

Yer.13: 1 RAB bana, “Git, kendine keten bir kuşak satın alıp belinesar, ama suya sokma” dedi.

Yer.13: 2 RAB’bin buyruğu uyarınca bir kuşak satın alıp belime sardım.

Yer.13: 3 RAB bana ikinci kez seslendi:

Yer.13: 4 “Satın aldığın belindeki kuşağı al, Perat’a git. Kuşağıorada bir kaya kovuğuna gizle.”

Yer.13: 5 RAB’bin buyruğu uyarınca gidip kuşağı Perat’a yakın biryere gizledim.

Yer.13: 6 Uzun süre sonra RAB bana, “Kalk, Perat’a git, gizlemenibuyurduğum kuşağı al” dedi.

Yer.13: 7 Bunun üzerine Perat’a gittim, gizlediğim yeri kazıp kuşağıaldım. Ancak kuşak çürümüştü, hiçbir işe yaramazdı.

Yer.13: 8 RAB bana şöyle seslendi:

Yer.13: 9 “RAB diyor ki, ‘İşte Yahuda’nın gururunu da Yeruşalim’inbüyük gururunu da böyle çürüteceğim.

Yer.13: 10 Sözümü dinlemek istemeyen, yüreklerinin inadı uyarıncadavranan, başka ilahları izleyip onlara kulluk eden, tapan bukötü halk, bu işe yaramaz kuşak gibi olacak.

Yer.13: 11 Kuşak insanın beline nasıl yapışırsa, ben de İsrailve Yahuda halklarını kendime öyle yapıştırdım diyor RAB,’Öyle ki, bana ün, övgü, onur

getirecek bir halk olsunlar. Ama dinlemediler.”

Şarap Tulumu

Yer.13: 12 “Onlara de ki, ‘İsrail’in Tanrısı RAB, Hertulum şarapla dolacak, diyor. Eğer sana, ‘Her tulumun şarapladolacağını bilmiyor muyuz sanki? derlerse,

Yer.13: 13 onlara de ki, ‘Bu ülkede yaşayan herkesi -Davut’un tahtında oturan kralları, kâhinleri, peygamberleri, Yeruşalim’de yaşayanların tümünü- sarhoş olana dek şarapla dolduracağım diyor RAB.

Yer.13: 14 ‘Onları -babalarla çocukları- birbirlerine çarpacağım. Acımadan, esirgemeden, sevecenlik göstermeden hepsini yok edeceğim diyor RAB.”

Sürgün Yakın

Yer.13: 15 Dinleyin, kulak verin, Gururlanmayın, Çünkü RAB konuştu.

Yer.13: 16 Karanlık basmadan, Kararan dağlarda Ayaklarınız tökezlemeden Tanrınız RAB’bi onurlandırın. Siz ışık beklerken, RAB onu kopkoyu, zifiri karanlığa çevirecek.

Yer.13: 17 Ama bu uyarıyı dinlemezseniz, Gururunuz yüzünden ağlayacağım gizlice, Gözlerim acı acı gözyaşı dökecek, Gözyaşlarım sel gibi akacak. Çünkü RAB’bin sürüsü sürgüne gönderilecek.

Yer.13: 18 Krala ve ana kraliçeye söyle: “Tahtlarınızdan inin, Çünkü görkemli taçlarınız başınızdan düştü.”

Yer.13: 19 Negev’deki kentler kapanacak, Onları açan olmayacak. Sürgüne gönderilecek Yahuda, Tamamı sürgüne gönderilecek.

Yer.13: 20 Gözlerinizi kaldırıp bakın, Kuzeyden gelenleri görün. Nerede sana emanet edilen sürü? Övündüğün kuzular nerede?

Yer.13: 21 Sana dost olması için yetiştirdiğin kişileri RAB başına yönetici atayınca ne diyeceksin? Doğuran kadının çektiği sancı gibi Seni de ağrı tutmayacak mı?

Yer.13: 22 “Neden bütün bunlar başıma geldi?” dersen, Günahlarının çokluğu yüzünden eteklerin açıldı, Tecavüze uğradın.

Yer.13: 23 Kûşlu* derisinin rengini, Pars beneklerini değiştirebilir mi? Kötülük etmeye alışmış olan sizler de iyilik edemezsiniz.

Yer.13: 24 “Çöl rüzgarının savurduğu saman çöpü gibi Dağıtacağım sizleri.

Yer.13: 25 Payın, sana ayırdığım pay bu olacak" diyor RAB. "Çünkü beni unuttun, Sahte ilahlara güvendin.

Yer.13: 26 Ayıbın ortaya çıksın diye Eteklerini yüzüne dek kaldıracağım.

Yer.13: 27 Kırdaki tepeler üzerinde Yaptığın iğrençlikleri -zinalarını, Çapkın çapkın kişneyişini, yüzsüz fahişeliklerini- gördüm. Vay başına geleceklere, ey Yeruşalim! Ne zamana dek böyle kirli kalacaksın?"

Kuraklık ve Kılıç

BÖLÜM 14

Yer.14: 1 RAB kuraklığa ilişkin Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.14: 2 "Yahuda yas tutuyor, Kentleri bitkin; Halkı karalar giymiş, yerlere oturmuş, Yeruşalim'in haykırışı yükseliyor.

Yer.14: 3 Soylular uşaklarını suya gönderiyorlar. Sarnıçlara gidiyor, ama su bulamıyor, Kapları boş dönüyorlar. Aşağılanmış, utanç içinde, Başlarını örtüyorlar.

Yer.14: 4 Ülke yağmursuz, toprak çatlamış, Irgatlar utanç içinde başlarını örtüyorlar.

Yer.14: 5 Kırdaki geyik bile Yeni doğmuş yavrusunu bırakıyor, Çünkü ot yok.

Yer.14: 6 Yaban eşekleri çıplak tepelerde durmuş, Çakal gibi soluyorlar; Gözlerinin feri sönmüş, Çünkü otlak yok."

Yer.14: 7 Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de, Adın uğruna bir şeyler yap, ya RAB!Pek çok döneklik ettik, Sana karşı günah işledik.

Yer.14: 8 Ey İsrail'in Umudu, Sıkıntı anlarındaki Kurtarıcısı! Neden ülkede bir yabancı, Ancak bir gece konaklayan yolcu gibisin?

Yer.14: 9 Neden şaşırmış biri gibi, Kurtarmaya gücü yetmeyen savaşçı gibisin? Aramızdasın sen, ya RAB, Seniniz, bırakma bizi!

Yer.14: 10 Bu halk için RAB diyor ki, "Gezip tozmayı pek sever, Ayaklarını dolaşmaktan esirgemezler. Bu yüzden RAB onlardan hoşnut değil, Şimdi anımsayacak suçlarını, Günahları için onları cezalandıracak."

Yer.14: 11 Sonra RAB bana, "Bu halkın iyiliği için yalvarma" dedi,

Yer.14: 12 "Oruç* tutsalar bile feryatlarına kulak vermeyeceğim.Yakmalık sunu*, tahıl sunusu* sunsalar bile kabul etmeyeceğim.Tersine, kılıçla, kıtlıkla, salgın

hastalıkla yok edeceğim onları.”

Yer.14: 13 Bunun üzerine, “Ah, Egemen RAB, peygamberler bu halka,’Kılıç yüzü görmeyecek, kıtlık çekmeyeceksiniz; burada sizekalıcı esenlik sağlayacağım diyorlar” dedim.

Yer.14: 14 RAB, “Peygamberler benim adımla yalan peygamberlikediyorlar” dedi, “Onları ne gönderdim, ne onlara buyruk verdim,ne de seslendim. Size uydurma görümlerden, falcılıktan, boşşeylerden, akıllarından geçen hayallerden söz ediyorlar.

Yer.14: 15 Adımla konuşan peygamberler için ben RAB diyorum ki, onlarıgöndermediğim halde, ‘Bu ülkede kılıç da kıtlık da olmayacakdiyorlar. Ama kendileri de kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar.

Yer.14: 16 Peygamberlik ettikleri halk da kıtlık ve kılıç yüzündenYeruşalim sokaklarına atılacak. Onları da karılarını,oğullarını, kızlarını da gömecek kimse olmayacak. Yaptıklarıkötülüğü kendi başlarına getireceğim.

Yer.14: 17 “Onlara de ki,”’Gözlerim gece gündüz Durmadan gözyaşı döksün, Çünkü erden kızım, halkım Ağır bir yara aldı, Ezici bir darbe yedi.

Yer.14: 18 Kıra çıksam, kılıçtan geçirilenleri, Kente girsem, kıtlıktan kırılanları görüyorum. Olup bitenden habersiz peygamberlerle kâhinlerse Ülkeyi dolaşıp duruyorlar.”

Yer.14: 19 Yahuda’yı büsbütün mü reddettin? Siyon’dan tiksiniyor musun? Neden şifa bulmayacak kadar yaraladın bizi? Esenlik bekledik, iyilik gelmedi. Şifa umduk, yılgınlık bulduk.

Yer.14: 20 Yaptığımız kötülükleri, Atalarımızın suçlarını biliyoruz, ya RAB; Gerçekten sana karşı günah işledik.

Yer.14: 21 Adın uğruna bizi küçümseme, Görkemli tahtının hor görülmesine izin verme. Bizimle yaptığın antlaşmayı anımsa, Bozma onu.

Yer.14: 22 Ulusların değersiz putlarından herhangi biri Yağmur yağdırabilir mi? Gökler kendiliğinden Sağanak yağdırabilir mi? Bunu yalnız sen yapabilirsin, Ya RAB Tanrımız. Umudumuz sende, Çünkü bütün bunları yapan sensin.

Yahuda Halkına Yıkım

BÖLÜM 15

Yer.15: 1 RAB bana dedi ki, “Musa’yla Samuel önümde durupyalvarsalar bile, bu halka acımayacağım; kov onları önümden,gitsinler!

Yer.15: 2 Sana, ‘Nereye gidelim? diye sorarlarsa de ki, ‘RABşöyle diyor:”’Ölüm için ayrılanlar ölüme, Kılıç için ayrılanlar kılıca, Kıtlık için ayrılanlar kıtlığa, Sürgün için ayrılanlar sürgüne.

Yer.15: 3 “Onların başına dört tür yıkım getirmeye karar verdim” diyorRAB, “Öldürmek için kılıcı, paralamak için köpekleri, yiyipbitirmek, yok etmek için yırtıcı kuşlarla yabanıl hayvanlarısalacağım üzerlerine.

Yer.15: 4 Yahuda Kralı Hizkiya oğlu Manaşşe’nin Yeruşalim’deyaptıkları yüzünden bütün yeryüzü krallıklarını dehşete düşüreceğim.

Yer.15: 5 “Kim acıyacak sana, ey Yeruşalim? Kim yas tutacak senin için? Hal hatır sormak için Kim yolundan dönüp sana gelecek?

Yer.15: 6 Sen beni reddettin” diyor RAB, “Gerisingeri gidiyorsun. Ben de elimi sana karşı kaldıracak, Seni yok edeceğim; Merhamet ede ede yoruldum.

Yer.15: 7 Ülkenin kapılarında, Halkımı yabayla savuracak, Çocuksuz bırakacak, yok edeceğim; Çünkü yollarından dönmediler.

Yer.15: 8 Dul kadınlarının sayısı denizin kumundan çok olacak. Gençlerinin annelerine Öğle vakti yok ediciyi göndereceğim; Üzerlerine ansızın acı, dehşet salacağım.

Yer.15: 9 Yedi çocuklu kadın Bayılıp son soluğunu verecek; Daha gündüzken güneşi batacak, Utandırılıp alçaltılacak. Sağ kalanları düşmanlarının önünde Kılıca teslim edeceğim.” Böyle diyor RAB.

Yeremya Rab’be İçini Döküyor

Yer.15: 10 Vay başıma! Herkesle çekişip davacı olayım diye Doğurmuşsun beni, ey annem! Ne ödünç aldım, ne de verdim, Yine de herkes lanet okuyor bana.

Yer.15: 11 RAB şöyle dedi: “Kuşkun olmasın, iyilik için seni özgür kılacağım, Yıkım ve sıkıntı zamanında Düşmanlarını sana yalvartacağım.

Yer.15: 12 “Demiri, kuzeyden gelen demiri Ya da tuncu* kimse kırabilir mi?

Yer.15: 13 Ülkende işlenen günahlar yüzünden Servetini de hazinelerini de karşılıksız, Çapul malı olarak vereceğim.

Yer.15: 14 Bilmediğin bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim*fm* seni. Çünkü size karşı öfkem Ateş gibi tutuşup yanacak.”D Not 15:14 Septuaginta “Köle edeceğim”, Masoretik metin “Geçireceğim” (bkz. 17:4).

Yer.15: 15 Sen bilirsin, ya RAB, Beni anımsa, beni kolla. Bana eziyet edenlerden öcümü al. Sabrınla beni canımdan etme, Senin uğruna

aşağılandığımı unutma.

Yer.15: 16 Sözlerini bulur bulmaz yuttum, Bana neşe, yüreğime sevinç oldu. Çünkü seninim ben, Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı!

Yer.15: 17 Eğlenenlerin arasında oturmadım, Onlarla sevinip coşmadım. Elin üzerimde olduğu için Tek başıma oturdum, Çünkü beni öfkeyle doldurmuştun.

Yer.15: 18 Neden sürekli acı çekiyorum? Neden yaram ağır ve umarsız? Benim için aldatıcı bir dere, Güvenilmez bir pınar mı olacaksın?

Yer.15: 19 Bu yüzden RAB diyor ki, “Eğer dönersen seni yine hizmetime alırım; İşe yaramaz sözler değil, Değerli sözler söylersen, Benim sözcüm olursun. Bu halk sana dönecek, Ama sen onlara dönmemelisin.

Yer.15: 20 Bu halkın karşısında Sağlamlaştırılmış tunç bir duvar kılacağım seni; Seninle savaşacak ama yenemeyecekler, Çünkü yardım etmek, kurtarmak için Ben seninleyim” diyor RAB.

Yer.15: 21 “Seni kötünün elinden kurtaracak, Acımasızın avucundan kurtaracağım.”

Yıkım Günü

BÖLÜM 16

Yer.16: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Yer.16: 2 “Kendine karı alma, burada oğulların, kızların olmasın.”

Yer.16: 3 Bu ülkede doğan oğullarla kızlar ve anne babaları içinRAB diyor ki,

Yer.16: 4 “Ölümcül hastalıklardan ölecekler. Onlar için yastutulmayacak, gömülmeyecekler. Cesetleri toprağın üzerinde gübregibi kalacak. Kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar; cesetleri yırtıcıkuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak.”

Yer.16: 5 Çünkü RAB diyor ki, “Cenaze yemeğinin verildiği eve gitme,dövünmek için gitme, başsağlığı dileme. Çünkü ben bu halktanesenliğimi, sevgimi, sevecenliğimi geri çektim” diyor RAB.

Yer.16: 6 “Bu ülkede büyükler de küçükler de ölecek, gömülmeyecekler.Onlar için yas tutan, dövünüp bedenini yaralayan, başını tıraş eden olmayacak.

Yer.16: 7 Ölene yas tutanı avutmak için kimse onunla yemek yemeyecek.Anne babasını yitirene kimse avunç kâsesini sunmayacak.

Yer.16: 8 “Şölen evine de gitme, onlarla oturma, yiyip içme.

Yer.16: 9 Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,'Burada sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine seningünlerinde gözünün önünde son vereceğim.

Yer.16: 10 "Bütün bunları bu halka bildirdiğinde, 'RAB neden başımızabu büyük felaketi getireceğini bildirdi? Suçumuz ne? TanrımızRAB'be karşı işlediğimiz günah ne? diye sorarlarsa,

Yer.16: 11 de ki, 'Atalarınız beni terk etti diyor RAB, 'Başkailahların ardınca gittiler, onlara kulluk edip taptılar. Beniterk ettiler, Kutsal Yasam'a uymadılar.

Yer.16: 12 Sizse atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız. Benidinleyeceğinize, kötü yüreğinizin inadı uyarınca davrandınız.

Yer.16: 13 Bu yüzden sizi bu ülkeden sizin de atalarınızın dabilmediği bir ülkeye atacağım. Orada gece gündüz başkailahlara kulluk edeceksiniz, çünkü size lütfetmeyeceğim.

Yer.16: 14 "Artık insanların, 'İsrail halkını Mısır'dan çıkaranRAB'bin varlığı hakkı için demeyeceği günler geliyor" diyor RAB.

Yer.16: 15 "Bunun yerine, 'İsrail halkını kuzey ülkesinden ve sürdüğübütün öbür ülkelerden geri getiren RAB'bin varlığı hakkı içindiyecekler. Çünkü atalarına vermiş olduğum topraklara onları gerigetireceğim.

Yer.16: 16 "Birçok balıkçı çağırmak üzereyim. Onları yakalayacaklar"diyor RAB, "Ardından birçok avcı çağıracağım. Her dağın, hertepenin üzerinden, kaya kovuklarından avlayacaklar onları.

Yer.16: 17 Bütün yaptıklarını görüyorum; hiçbiri benden gizli değil.Günahları da gözümden kaçmıyor.

Yer.16: 18 İlkin suçlarını, günahlarını iki katıyla onlara ödeteceğim.Çünkü tiksindirici cansız ilahlarıyla ülkemi kirlettiler, mülkümüiğrenç putlarıyla doldurdular.

Yer.16: 19 "Ya RAB, sen benim gücüm, Kalem, sıkıntı gününde sığınağımsın. Dünyanın dört bucağından Uluslar sana gelip, 'Atalarımız yalnız yalanları, Kendilerine hiçbir yararı olmayan Değersiz putları miras aldılar diyecekler,

Yer.16: 20 'İnsan kendine ilah yapar mı? Onlar ilah değil ki!

Yer.16: 21 "Onun için bu kez onlara Gücümü, kudretimi tanıtacağım. O zaman adımın RAB olduğunu anlayacaklar."

Yahuda'nın Günahı

BÖLÜM 17

Yer.17: 1 “Yahuda’nın günahı demir kalemle yazıldı; Yüreklerinin levhaları, Sunaklarının boynuzları üzerine Elmas uçlu aletle oyuldu.

Yer.17: 2 Bol yapraklı her ağacın yanında, Her yüksek tepedeki sunaklarla, Aşera* putlarıyla Çocuklarıymış gibi ilgileniyorlar.

Yer.17: 3 Ey kırdaki dağım, ülkende işlenen günahlar yüzünden Servetini, bütün hazinelerini Ve puta tapılan yerlerini bırakacağım, yağmalansın.

Yer.17: 4 Sana verdiğim mülkü kendi suçunla yitireceksin. Bilmediğin bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü öfkemi alevlendirdiniz, Tutuşup sonsuza dek yanacak.”

Yer.17: 5 RAB diyor ki, “İnsana güvenen, İnsanın gücüne dayanan, Yüreği RAB’den uzaklaşan kişi lanetlidir.

Yer.17: 6 Böylesi bozkırdaki çalı gibidir, İyilik geldiği zaman görmeyecek; Kurak çöle, Kimsenin yaşamadığı tuzlaya yerleşecek.

Yer.17: 7 “Ne mutlu RAB’be güvenen insana, Güveni yalnız RAB olana!

Yer.17: 8 Böylesi su kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, Köklerini akarsulara salar. Sıcak gelince korkmaz, Yaprakları hep yeşildir. Kuraklık yılında kaygılanmaz, Meyve vermekten geri durmaz.”

Yer.17: 9 Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, Onu kim anlayabilir?

Yer.17: 10 “Ben RAB, herkesi davranışlarına, Yaptıklarının sonucuna göre ödüllendirmek için Yüreği yoklar, düşünceyi denerim.”

Yer.17: 11 Yumurtlamadığı yumurtaların üzerinde oturan keklik nasılsa, Haksız servet edinen kişi de öyledir. Yaşamının ortasında serveti onu bırakır, Yaşamının sonunda kendisi aptal çıkar.

Yer.17: 12 Tapınağımızın yeri Başlangıçtan yüceltilmiş görkemli bir tahttır.

Yer.17: 13 Ey İsrail’in umudu RAB, Seni bırakanların hepsi Utanılacak duruma düşecek. Sana sırtını dönenler toprağa yazılacak, Çünkü RAB’bi, diri su pınarını bıraktılar.

Yer.17: 14 Şifa ver bana, ya RAB, O zaman iyi olurum; Kurtar beni, kurtuluş bulurum, Çünkü övgüm sensin.

Yer.17: 15 Bana, “Hani, RAB’bin sözü nerede? Haydi, gelsin yerine bakalım”

deyip duruyorlar.

Yer.17: 16 Senin hizmetinde çoban olmaktan kaçınmadım, Felaket gününü de ben istemedim. Dudaklarımdan çıkan her sözü bilirsin, ya RAB. O söz zaten senin ağzındaydı.

Yer.17: 17 Dehşet verme bana, Felaket gününde sığınağım sensin.

Yer.17: 18 Bana eziyet edenler utandırılsın, Ama beni utandırma; Onları yılgınlığa düşür, Ama beni düşürme. Felaket gününü getir üzerlerine, Onları iki kat yıkımla ez.

Şabat Günü'nün Kurallarına Uymak

Yer.17: 19 RAB bana şöyle dedi: "Yahuda krallarının girip çıktığı HalkKapısı'na ve Yeruşalim'in öbür kapılarına git, orada dur.

Yer.17: 20 Halka de ki, 'Ey Yahuda kralları, Yahuda halkı,Yeruşalim'de oturup bu kapılardan girenler, RAB'bin sözünü dinleyin!

Yer.17: 21 RAB diyor ki, Şabat Günü* yük taşımamaya, Yeruşalimkapılarından içeri bir şey sokmamaya dikkat edin.

Yer.17: 22 Şabat Günü evinizden yük çıkarmayın, hiç iş yapmayın.Atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü'nü kutsal sayacaksınız.

Yer.17: 23 Ne var ki, onlar sözümü dinlemediler, kulak asmadılar.Dikbaşlılık ederek beni dinlemediler, yola gelmek istemediler.

Yer.17: 24 Beni iyi dinlerseniz, diyor RAB, Şabat Günü bu kentinkapılarından yük taşımayıp hiç iş yapmayarak Şabat Günü'nü kutsal sayarsanız,

Yer.17: 25 Davut'un tahtında oturan krallarla önderler savaşarabalarına, atlara binip Yahuda halkı ve Yeruşalim'deyaşayanlarla birlikte bu kentin kapılarından girecekler. Bukentte sonsuza dek insanlar yaşayacak.

Yer.17: 26 Yahuda kentlerinden, Yeruşalim çevresinden, Benyamintopraklarından, Şefela'dan, dağlık bölgeden, Negev'den gelipRAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular*, kurbanlar, tahılsunuları*, günnük ve şükran sunuları getirecekler.

Yer.17: 27 Ancak beni dinlemez, Şabat Günü Yeruşalim kapılarından yüktaşıyarak girer, o günü kutsal saymazsanız, kentin kapılarınıateşe vereceğim. Yeruşalim saraylarını yakıp yok edecek, hiçsönmeyecek ateş."

Çömlekçinin İşliği

BÖLÜM 18

Yer.18: 1 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.18: 2 "Kalk, çömlekçinin işliğine git; orada sana sesleneceğim."

Yer.18: 3 Bunun üzerine çömlekçinin işliğine gittim. Çark üzerindeçalışıyordu.

Yer.18: 4 Yaptığı balçıktan kap elinde bozulunca çömlekçi balçığaistediği biçimi vererek başka bir kap yaptı.

Yer.18: 5 RAB bana yine seslendi:

Yer.18: 6 "Bu çömlekçinin yaptığını ben de size yapamaz mıyım, eyİsrail halkı? diyor RAB. Çömlekçinin elinde balçık neyse, siz debenim elimde öylesiniz, ey İsrail halkı!

Yer.18: 7 Bir ulusun ya da krallığın kökünden sökületeceğini, yıkılıpyok edileceğini duyururum da,

Yer.18: 8 uyardığım ulus kötülüğünden dönerse, başına felaket getirmekararımdan vazgeçerim.

Yer.18: 9 Öte yandan, bir ulusun ya da krallığın kurulup dikileceğiniduyururum da,

Yer.18: 10 o ulus sözümü dinlemeyip gözümde kötü olanı yaparsa, onasöz verdiğim iyiliği yapmaktan vazgeçerim.

Yer.18: 11 "Bu nedenle Yahuda halkıyla Yeruşalim'de yaşayanlara de ki,'RAB şöyle diyor: İşte size bir felaket tasarlıyor, size karşı bir düzen kuruyorum. Onun için her biriniz kötü yolundan dönsün, yaşantınızı da davranışlarınızı da düzeltin.

Yer.18: 12 Ama onlar, 'Boş ver! Biz kendi tasarlarımızı sürdüreceğiz;her birimiz kötü yüreğinin inadı uyarınca davranacak diyecekler."

Yer.18: 13 Bu yüzden RAB diyor ki, "Uluslar arasında soruşturun: Böylesini kim duydu? Erden kız İsrail Çok korkunç bir şey yaptı.

Yer.18: 14 Kayalık bayırlardan Lübnan'ın karı hiç eksik olur mu? Uzaktan akan soğuk sular hiç kesilir mi?

Yer.18: 15 Oysa halkım beni unuttu, Değersiz ilahlara buhur yaktı. Bu ilahlar gidecekleri yollarda, Eski yollarda sendelemelerine neden oldu; Onları sapa, bitmemiş yollarda yürüttü.

Yer.18: 16 Ülkeleri viran edilecek, Sürekli alay konusu olacak; Oradan her

geçen şaşkın şaşkın Başını sallayacak.

Yer.18: 17 Onları düşmanlarının önünde Doğu rüzgarı gibi dağıtacağım; Yıkım günü yüzümü değil, Sırtımı çevireceğim onlara."

Yer.18: 18 Bunun üzerine, "Haydi, Yeremya'ya karşı bir düzen kuralım!"dediler, "Çünkü yasayı öğretecek kâhin, öğüt verecek bilge, Tanrısözünü bildirecek peygamber hiç eksik olmayacak. Gelin, ona sözlesaldıralım, söylediklerini de dinlemeyelim."

Yer.18: 19 Dinle beni, ya RAB, Beni suçlayanların dediklerini işit!

Yer.18: 20 İyiliğe karşı kötülük mü yapmalı? Ama onlar bana çukur kazdılar. Onlara duyduğun öfkeyi yatıştırmak, Onların iyiliğini dilemek için Senin önünde nasıl durduğumu anımsa.

Yer.18: 21 Bu yüzden çocuklarını kıtlığa ver, Kılıcın ağzına at. Karıları çocuksuz, dul kalsın, Erkeklerini ölüm alıp götürsün, Gençleri savaşta kılıçtan geçirilsin.

Yer.18: 22 Sen üzerlerine ansızın akıncılar gönderdiğinde, Evlerinden çığlıklar duyulsun. Çünkü beni yakalamak için çukur kazdılar, Ayaklarıma gizli tuzak kurdular.

Yer.18: 23 Beni öldürmek için kurdukları düzenlerin hepsini Biliyorsun, ya RAB. Bağışlama suçlarını, Günahlarını önünden silme. Yığılıp kalsınlar senin önünde. Öfkeliyken uğraş onlarla.

Kırılan Çömlek

BÖLÜM 19

Yer.19: 1 RAB bana şöyle dedi: "Git, çömlekçiden bir çömlek satın al.Halkın ve kâhinlerin ileri gelenlerinden birkaçını yanına alıp

Yer.19: 2 Harsit*fn* Kapısı'na yakın Ben-Hinnom Vadisi'ne git. Sanasöyleyeceklerimi orada duyur.D Not 19:2 "Harsit": "Kırık çömlek parçaları" anlamına gelir.

Yer.19: 3 De ki, 'RAB'bin sözünü dinleyin, ey Yahuda kralları veYeruşalim'de yaşayanlar! İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RABşöyle diyor: Dinleyin! Buraya, her duyanı şaşkına çevirecek birfelaket göndermek üzereyim.

Yer.19: 4 Çünkü beni terk ettiler, burayı yabancı bir ülke halinegetirdiler. Kendilerinin de atalarıyla Yahuda krallarının datanımadığı başka ilahlara burada buhur yaktılar, burayıdöktükleri suçsuz kanıyla doldurdular.

Yer.19: 5 Çocuklarını ateşte Baal'a* kurban etmek için tapınma yerlerikurdular.

Böyle bir şey ne buyurdum ne sözünü ettim ne de aklımdan geçirdim.

Yer.19: 6 Bundan ötürü buranın artık Tofet* ya da Ben-Hinnom Vadisideğil, Kıyım Vadisi diye anılacağı günler geliyor, diyor RAB.

Yer.19: 7 Yahuda ve Yeruşalim'in tasarılarını burada boşa çıkaracağım. Onları canlarına susayanların eline verecek, düşmanlarının önünde kılıçla düşüreceğim. Cesetlerini yem olarak yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara vereceğim.

Yer.19: 8 Bu kenti viraneye çevirecek, alay konusu edeceğim; oradanher geçen şaşkın şaşkın bakıp başına gelen belalardan ötürü onunla alay edecek.

Yer.19: 9 Onlara oğullarının, kızlarının etini yedireceğim. Canlarınasusamış düşmanları onları kuşattığında sıkıntıdan birbirlerini yiyecekler.

Yer.19: 10 "O zaman seninle gidenlerin önünde çömleği kır

Yer.19: 11 ve onlara de ki, 'Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:Çömlekçinin çömleği nasıl kırılıp bir daha onarılamazsa, ben debu halkı ve bu kenti öyle kıracağım. Ölüleri yer kalmayana dek Tofet'te gömecekler.

Yer.19: 12 Bu kente de içinde yaşayanlara da böyle davranacağım, diyorRAB. Bu kenti Tofet gibi yapacağım.

Yer.19: 13 Yeruşalim'in evleri de Yahuda krallarının sarayları da Tofet gibi kirli sayılacak. Çünkü bu evlerin damlarında gök cisimlerine buhur yaktılar, başka ilahlara dökmelik sunular sundular."

Yer.19: 14 Peygamberlik etmesi için RAB'bin Tofet'e gönderdiği Yeremyaoradan döndü. RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda durup halka şöyle dedi:

Yer.19: 15 "İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İşte bukente ve çevresindeki köylere sözünü ettiğim bütün felaketlerigetireceğim. Çünkü dikbaşlılık edip sözümü dinlemediler."

Yeremya Kâhin Paşhur'la Çekişiyor

BÖLÜM 20

Yer.20: 1 RAB'bin Tapınağı'nın baş görevlisi İmmer oğlu Kâhin Paşhur,Yeremya'nın böyle peygamberlik ettiğini duyunca,

Yer.20: 2 onun dövülüp RAB'bin Tapınağı'nın Yukarı BenyaminKapısı'ndaki tomruğa vurulmasını buyurdu.

Yer.20: 3 Ertesi gün Paşhur kendisini tomruktan salıverince, Yeremyaona, "RAB

sana Paşhur değil, Magor-Missaviv*fo* adını verdi” dedi,

Yer.20: 4 “RAB diyor ki, ‘Seni de dostlarını da yıldıracağım.Dostlarının düşman kılıcıyla düştüğünü gözlerinle göreceksin.Bütün Yahuda’yı Babil Kralı’nın eline teslim edeceğim; onlarıBabil’e sürecek ya da kılıçtan geçirecek.

Yer.20: 5 Bu kentin bütün zenginliğini -ürününü, değerli eşyalarını,Yahuda krallarının hazinelerini- düşmanlarının eline vereceğim.Hepsini yağmalayıp Babil’e götürecekler.

Yer.20: 6 Sana gelince, ey Paşhur, sen de evinde yaşayanların hepside Babil’e sürüleceksiniz. Sen de kendilerine yalan peygamberlikettiğin bütün dostların da orada ölüp gömüleceksiniz.”D Not 20:3 “Magor-Missaviv”: “Her yer dehşet içinde” anlamına gelir. Aynı ifade 20:10’da da geçer.

Yeremya’nın Yakınması

Yer.20: 7 Beni kandırdın, ya RAB, Ben de kandım. Bana üstün geldin, beni yendin. Bütün gün alay konusu oluyorum, Herkes benimle eğleniyor.

Yer.20: 8 Çünkü konuştukça feryat ediyor, Şiddet diye, yıkım diye haykırıyorum. RAB’bin sözü yüzünden bütün gün yeriliyor, Gülünç duruma düşüyorum.

Yer.20: 9 “Bir daha onu anmayacak, O’nun adına konuşmayacağım” desem, Sözü kemiklerimin içine hapsedilmiş, Yüreğimde yanan bir ateş sanki. Onu içimde tutmaktan yoruldum, Yapamıyorum artık.

Yer.20: 10 Birçoğunun, “Her yer dehşet içinde! Suçlayın! Suçlayalım onu!” diye fısıldaştığını duydum. Bütün güvendiğim insanlar düşmemi gözlüyor, “Belki kanar, onu yeneriz, Sonra da öcümüzü alırız” diyorlar.

Yer.20: 11 Ama RAB güçlü bir savaşçı gibi benimledir. Bu yüzden bana eziyet edenler tökezleyecek, Üstün gelemeyecek, Başarısızlığa uğrayıp büyük utanca düşecekler; Onursuzlukları sonsuza dek unutulmayacak.

Yer.20: 12 Ey doğru kişiyi sınayan, Yüreği ve düşünceyi gören Her Şeye Egemen RAB! Davamı senin eline bırakıyorum. Onlardan alacağın öcü göreyim!

Yer.20: 13 Ezgiler okuyun RAB’be! Övün RAB’bi! Çünkü yoksulun canını kötülerin elinden O kurtardı.

Yer.20: 14 Lanet olsun doğduğum güne! Kutlu olmasın annemin beni doğurduğu gün!

Yer.20: 15 “Bir oğlun oldu!” diyerek babama haber getiren, Onu sevince boğan adama lanet olsun!

Yer.20: 16 RAB'bin acımadan yerle bir ettiği Kentler gibi olsun o adam! Sabah feryatlar, Öğlen savaş naraları duysun!

Yer.20: 17 Çünkü beni annemin rahminde öldürmedi; Annem mezarım olur, Rahmi hep gebe kalırdı.

Yer.20: 18 Neden ana rahminden çıktım? Dert, üzüntü görmek, Ömrümü utanç içinde geçirmek için mi?

Sidkiya'nın İsteği Reddediliyor

BÖLÜM 21

Yer.21: 1 Kral Sidkiya Malkiya oğlu Paşhur'la Maaseya oğlu KâhinSefanya'yı Yeremya'ya gönderince, RAB Yeremya'ya seslendi.Paşhur'la Sefanya ona şöyle demişti:

Yer.21: 2 "Lütfen bizim için RAB'be danış. Çünkü Babil KralıNebukadnessar bize saldırıyor. Belki RAB bizim için şaşılacakişlerinden birini yapar da Nebukadnessar ülkemizden çekilir."

Yer.21: 3 Yeremya şu karşılığı verdi: "Sidkiya'ya deyin ki,

Yer.21: 4 'İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Surların dışında sizikuşatan Babil Kralı ve Kildaniler'le* savaşmakta kullandığınızsilahları size karşı çevireceğim; hepsini bu kentin ortasına toplayacağım.

Yer.21: 5 Ben de elimi size karşı kaldıracağım; kudretle, kızgınlıkla,gazapla, büyük öfkeyle sizinle savaşacağım.

Yer.21: 6 Bu kentte yaşayanları yok edeceğim; insan da, hayvan dakorkunç bir salgın hastalıktan ölecek.

Yer.21: 7 Ondan sonra da, diyor RAB, Yahuda Kralı Sidkiya'ylagörevlilerini, bu kentte salgından, kılıçtan, kıtlıktan sağ çıkanhalkı Babil Kralı Nebukadnessar'ın ve canlarına susamışdüşmanlarının eline teslim edeceğim. Hepsini kılıçtan geçirecek,canlarını bağışlamayacak, merhamet etmeyecek, acımayacak.

Yer.21: 8 "Bunun yanısıra halka şunları da söyle: 'RAB diyor ki: İşteyaşama giden yolu da ölüme giden yolu da önünüze koyuyorum.

Yer.21: 9 Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek;dışarı çıkıp kenti kuşatan Kildaniler'e teslim olansa yaşayacak,hiç değilse canını kurtarmış olacak.

Yer.21: 10 Bu kente iyilik değil, kötülük etmeye karar verdim, diyorRAB. Bu kenti Babil Kralı ele geçirip ateşe verecek."

Kötü Krallara Karşı Yargı

Yer.21: 11 “Yahuda Kralı’nın ailesine de ki, ‘RAB’bin sözünü dinleyin:

Yer.21: 12 RAB şöyle diyor, ey Davut soyu:”’Her sabah adaleti uygulayın, Soyguna uğramış kişiyi zorbanın elinden kurtarın. Yoksa yaptığınız kötülük yüzünden Öfkem ateş gibi tutuşup yanacak, Söndüren olmayacak.

Yer.21: 13 Ey vadinin üstünde, Kayalık ovada oturan Yeruşalim, Sana karşıyım diyor RAB, Siz ki, kim bize saldırabilir? Sığınağımıza kim girebilir, diyorsunuz.

Yer.21: 14 Sizi yaptıklarınıza göre cezalandıracağım, diyor RAB. Bütün çevresini yakıp yok edecek Bir ateş tutuşturacağım kentin ormanında.”

BÖLÜM 22

Yer.22: 1 RAB bana dedi ki, “Yahuda Kralı’nın sarayına gidip şu haberibildir:

Yer.22: 2 ‘RAB’bin sözünü dinleyin, ey Davut’un tahtında oturan YahudaKralı’yla görevlileri ve bu kapılardan giren halk!

Yer.22: 3 RAB diyor ki: Adil ve doğru olanı yapın. Soyguna uğrayanızorbanın elinden kurtarın. Yabancıya, öksüze, dula haksızlıketmeyin, şiddete başvurmayın. Burada suçsuz kanı dökmeyin.

Yer.22: 4 Bu buyrukları özenle yerine getirirseniz, Davut’un tahtındaoturan krallar savaş arabalarıyla, atlarıyla bu sarayın kapılarından girecekler; görevlileriyle halkları da onları izleyecek.

Yer.22: 5 Ancak bu buyruklara uymazsanız, diyor RAB, adım üzerine antiçerim ki, bu saray viraneye dönecek.”

Yer.22: 6 Çünkü Yahuda Kralı’nın sarayı için RAB diyor ki,”Sen benim için Gilat gibisin, Lübnan’ın doruğu gibi. Ama hiç kuşkun olmasın, seni çöle döndürecek, Kimsenin yaşamadığı kentlere çevireceğim.

Yer.22: 7 Eli silahlı yok ediciler görevlendireceğim sana karşı. En iyi sedir ağaçlarını kesecek, Ateşe atacaklar.

Yer.22: 8 “Bu kentten geçen birçok ulus birbirlerine, ‘RAB bu büyükkente neden bunu yaptı? diye soracaklar.

Yer.22: 9 “Yanıt şöyle olacak: ‘Çünkü Tanrıları RAB’bin antlaşmasınıbıraktılar, başka ilahlara tapıp kulluk ettiler.”

Kral Şallum’la İlgili Bildiri

Yer.22: 10 Ölen için ağlamayın, yasa bürünmeyin; Ancak sürgüne giden için ağlayın acı acı. Çünkü bir daha dönmeyecek, Anayurdunu görmeyecek.

Yer.22: 11 Babası Yoşiya'nın yerine Yahuda Kralı olan ve buradan çıkıp giden Yoşiya oğlu Şallum*fö* için RAB diyor ki, "Bir daha dönmeyecek buraya.

Yer.22: 12 Sürgüne gönderildiği yerde ölecek, bir daha bu ülkeyi görmeyecek."D Not 22:11 "Şallum": Yehoahaz diye de bilinir (bkz. 2Kr.23:29-30).

Kral Yehoyakim'le İlgili Bildiri

Yer.22: 13 "Sarayını haksızlıkla, Yukarı odalarını adaletsizlikle yapan, Komşusunu parasız çalıştıran, Ücretini ödemeyen adamın vay başına!

Yer.22: 14 'Kendim için yukarı odaları havadar, Geniş bir saray yapacağım diyenin vay başına! Sarayına büyük pencereler açar, Sedir ağacıyla kaplar, Kırmızıya boyar.

Yer.22: 15 "Bol bol sedir ağacı kullandın diye Kral mı oldun sanırsın? Baban doyasıya yiyip içti, Ama iyi ve doğru olanı yaptı; Onun için de işleri iyi gitti.

Yer.22: 16 Ezilenin, yoksulun davasını savundu, Onun için de işleri iyi gitti. Beni tanımak bu değil midir?" diyor RAB.

Yer.22: 17 "Seninse gözlerin de yüreğin de yalnız kazanca, Suçsuz kanı dökmeye, Baskı, zorbalık yapmaya yönelik."

Yer.22: 18 Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim için diyor ki,"Onun için kimse, 'Ah kardeşim! Vah kızkardeşim! diye dövünmeyecek. Onun için kimse, 'Ah efendim! Vah onun görkemi! diye dövünmeyecek.

Yer.22: 19 Sürüklenip Yeruşalim kapılarından dışarı atılacak, Eşek gömülür gibi gömülecek o."

Yeruşalim'le İlgili Bildiri

Yer.22: 20 "Lübnan'a git, feryat et, Sesin Başan'dan duyulsun, Haykır Avarim'den, Çünkü bütün oynaşların ezildi.

Yer.22: 21 Kendini güvenlikte sandığında seni uyardım. Ama, 'Dinlemem dedin. Gençliğinden bu yana böyleydi tutumun, Sözümü hiç dinlemedin.

Yer.22: 22 Rüzgar bütün çobanlarını alıp götürecek, Oynaşların sürgüne gidecek. İşte o zaman yaptığın kötülükler yüzünden Utanacak, aşağılanacaksın.

Yer.22: 23 Ey sen, Lübnan'da*fp* yaşayan, Yuvasını sedir ağacından

kuran adam! Sana doğuran kadın gibi acılar, sancılar geldiğinde, Nasıl da inleyeceksin*fr*!”D Not 22:23 “Lübnan”: Yeruşalim’de bir sarayın adı olduğu sanılıyor. 22:23 Septuaginta, Süryanice, Vulgata “İnleyeceksin”, Masoretik metin “Acınacaksın”.

Kral Yehoyakin’le İlgili Bildiri

Yer.22: 24 “Varlığım hakkı için derim ki” diyor RAB, “Ey Yahuda KralıYehoyakim oğlu Yehoyakin, sağ elimdeki mühür yüzüğü olsan bile,çıkarıp atardım seni.

Yer.22: 25 Seni can düşmanlarının, korktuğun kişilerin, Babil KralıNebukadnessar’la Kildaniler’in* eline teslim edeceğim.

Yer.22: 26 Seni de seni doğuran anneni de doğmadığınız bir ülkeyeatacağım; orada öleceksiniz.

Yer.22: 27 Dönmeye can attığınız ülkeye bir daha dönemeyeceksiniz.”

Yer.22: 28 Bu mu Yehoyakin? Bu hor görülmüş kırık çömlek, Kimsenin istemediği kap? Neden kendisi de çocukları da Bilmedikleri bir ülkeye atıldılar?

Yer.22: 29 Ülke, ey ülke, RAB’bin sözünü dinle, ey ülke!

Yer.22: 30 RAB diyor ki, “Bu adamı çocuksuz, Ömrünce başarısız biri olarak yazın. Çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak, Soyundan gelen hiç kimse Davut’un tahtında oturamayacak, Yahuda’da bir daha krallık etmeyecek.”

Doğru Dal

BÖLÜM 23

Yer.23: 1 “Otlağımın koyunlarını yok edip dağıtan çobanların vaybaşına!” diyor RAB.

Yer.23: 2 Halkımı güden çobanlar için İsrail’in Tanrısı RAB şöylediyor: “Sürümü dağıtıp sürdünüz, onlarla ilgilenmediniz. Şimdiben sizinle ilgileneceğim, yaptığınız kötülük yüzünden sizicezalandıracağım.” RAB böyle diyor.

Yer.23: 3 “Sürmüş olduğum bütün ülkelerden sürümün sağ kalanlarınıtoplayıp otlaklarına geri getireceğim; orada verimli olup çoğalacaklar.

Yer.23: 4 Onları güdecek çobanlar koyacağım başlarına. Bundan böylekorkmayacak, yılgınlığa düşmeyecekler. Bir tanesi bile eksilmeyecek” diyor RAB.

Yer.23: 5 “İşte Davut için doğru bir dal*fs* Çıkaracağım günler geliyor” diyor

RAB. “Bu kral bilgece egemenlik sürecek, Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.D Not 23:5 “Dal”: Mesih’in adlarından biri.

Yer.23: 6 Onun döneminde Yahuda kurtulacak, İsrail güvenlik içinde yaşayacak. O, ‘RAB doğruluğumuzdur*fş* adıyla anılacak.D Not 23:6 “RAB doğruluğumuzdur”: İbranice “Yahve sidkenu”.

Yer.23: 7 “Artık insanların, ‘İsrail halkını Mısır’dan çıkaran RAB’binvarlığı hakkı için demeyecekleri günler geliyor” diyor RAB.

Yer.23: 8 “Bunun yerine, ‘İsrail soyunu kuzey ülkesinden ve sürdüğübütün öbür ülkelerden geri getiren RAB’bin varlığı hakkı içindiyecekler. Böylece kendi topraklarında yaşayacaklar.”

Yahuda’nın Sahte Peygamberleri

Yer.23: 9 Peygamberlere gelince, Yüreğim paramparça, Bütün kemiklerim titriyor. RAB’bin yüzünden, O’nun kutsal sözleri yüzünden Sarhoş gibi, Şaraba yenik düşen bir adam gibiyim.

Yer.23: 10 Çünkü ülke zina edenlerle dolu, Lanet yüzünden yas tutuyor. Otlaklar kurumuş. İzledikleri yol kötü, Güçlerini haksızca kullanıyorlar.

Yer.23: 11 “Peygamber de kâhin de tanrısız; Tapınağımda bile kötülüklerini gördüm” diyor RAB.

Yer.23: 12 “Bu yüzden izledikleri yol Onlar için kaygan olacak; Karanlığa sürülecek, Orada tökezleyip düşecekler. Çünkü cezalandırılacakları yıl Başlarına felaket getireceğim” diyor RAB.

Yer.23: 13 “Samiriye peygamberleri arasında Şu iğrençliği gördüm: Baal* adına peygamberlik ederek Halkım İsrail’i baştan çıkarıyorlar.

Yer.23: 14 Yeruşalim peygamberleri arasında Şu korkunç şeyi gördüm: Zina ediyorlar, yalan peşindeler. Kötülük edenleri güçlendirdiklerinden, Kimse kötülüğünden dönmüyor. Benim için hepsi Sodom gibi, Yeruşalim halkı Gomora gibi oldu.”

Yer.23: 15 Bu nedenle Her Şeye Egemen RAB peygamberler için şöylediyor:”Onlara pelinotu yedirecek, Zehirli su içireceğim. Çünkü Yeruşalim peygamberleri Tanrısızlığın bütün ülkeye yayılmasına neden oldular.”

Yer.23: 16 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Size peygamberlik eden peygamberlerin Dediklerine kulak asmayın, Onlar sizi aldatıyor. RAB’bin ağzından çıkanları değil, Kendi hayal ettikleri görümleri anlatıyorlar.

Yer.23: 17 Beni küçümseyenlere sürekli, ‘RAB diyor ki: Size esenlik olacak!

diyorlar. Yüreklerinin inatçılığı doğrultusunda davrananlara, ‘Başınıza felaket gelmeyecek diyorlar.

Yer.23: 18 RAB’bin sözünü duyup anlamak için RAB’bin meclisinde kim bulundu ki? O’nun sözüne kulak verip duyan kim?

Yer.23: 19 İşte, RAB’bin fırtınası öfkeyle kopacak, Kasırgası döne döne kötülerin başına patlayacak.

Yer.23: 20 Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek RAB’bin öfkesi dinmeyecek. Son günlerde açıkça anlayacaksınız bunu.

Yer.23: 21 Bu peygamberleri ben göndermedim, Ama çabucak ortaya çıktılar. Onlara hiç seslenmedim, Yine de peygamberlik ettiler.

Yer.23: 22 Ama meclisimde dursalardı, Sözlerimi halkıma bildirir, Onları kötü yollarından ve davranışlarından Döndürürlerdi.

Yer.23: 23 Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?” diyor RAB,

Yer.23: 24 “Kim gizli yere saklanır da Onu görmem?” diyor RAB, “Yeri göğü doldurmuyor muyum?” diyor RAB.

Yer.23: 25 “Adımla yalancı peygamberlik edenlerin ne dediklerini duydum. ‘Bir düş gördüm! Bir düş! diyorlar.

Yer.23: 26 Kafalarından uydurdukları hileleri aktaran bu yalancıpeygamberler ne zamana dek sürdürecekler bunu?

Yer.23: 27 Ataları nasıl Baal* yüzünden adımı unuttuysa, onlar dabirbirlerine düşlerini anlatarak halkıma adımı unutturmayı tasarlıyorlar.

Yer.23: 28 Düşü olan peygamber düşünü anlatsın; ama sözümü alan onusadakatle bildirsin. Buğdayın yanında saman nedir ki?” diyor RAB.

Yer.23: 29 “Benim sözüm ateş gibi değil mi? Kayaları paramparça edenbalyoz gibi değil mi?” RAB böyle diyor.

Yer.23: 30 “İşte bunun için sözlerimi birbirlerinden çalanpeygamberlere karşıyım” diyor RAB.

Yer.23: 31 “Evet, kendi sözlerini söyleyip, ‘RAB böyle diyor diyenpeygamberlere karşıyım” diyor RAB.

Yer.23: 32 “Uydurma düşler gören peygamberlere karşıyım” diyor RAB.”Bu düşleri anlatıyor, yalanlarla, boş övünmelerle halkımı baştançıkarıyorlar. Ben

onları ne gönderdim, ne de atadım. Bu halka hiçmi hiç yararları yok" diyor RAB.

Yer.23: 33 "Halktan biri, bir peygamber ya da kâhin, 'RAB'binbildirisi nedir? diye sorarsa, 'Ne bildirisi? diye karşılıkvereceksin. Sizi başımdan atacağım" diyor RAB.

Yer.23: 34 "Eğer bir peygamber, kâhin ya da başka biri, 'Bu RAB'binbildirisidir derse, onu da ailesini de cezalandıracağım.

Yer.23: 35 Her biriniz komşunuza ve kardeşinize, 'RAB ne yanıt verdi?ya da, 'RAB ne söyledi? demelisiniz.

Yer.23: 36 Bundan böyle, 'RAB'bin bildirisi lafını ağzınızaalmayacaksınız. Herkesin sözü kendi bildirisi olacak. YaşayanTanrı'nın, Her Şeye Egemen RAB'bin, Tanrımız'ın sözleriniçarpıtıyorsunuz siz.

Yer.23: 37 Bir peygambere, 'RAB sana ne yanıt verdi? ya da, 'RAB nesöyledi? demelisiniz.

Yer.23: 38 Ama, 'RAB'bin bildirisidir derseniz, RAB diyor ki,'RAB'bin bildirisidir diyorsunuz. Oysa, 'RAB'bin bildirisidirdemeyeceksiniz diye sizi uyarmıştım.

Yer.23: 39 Bu yüzden sizi büsbütün unutacağım, sizi de size veatalarınıza verdiğim kenti de önümden söküp atacağım.

Yer.23: 40 Sizi hiç unutulmayacak bir utanca düşürecek, sürekli alaykonusu edeceğim."

İki Sepet İncir

BÖLÜM 24

Yer.24: 1 Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğluYehoyakin'le Yahuda önderlerini, zanaatçıları, demircileriYeruşalim'den Babil'e sürdükten sonra, RAB bana tapınağının önünekonmuş iki sepet incir gösterdi.

Yer.24: 2 Sepetlerin birinde ilk ürüne benzer çok iyi incirler vardı;ötekindeyse çok kötü, yenmeyecek kadar çürük incirler vardı.

Yer.24: 3 RAB, "Yeremya, ne görüyorsun?" diye sordu."İncir" diye yanıtladım, "İyi incirler çok iyi, öbürleriyse çokkötü, yenmeyecek kadar çürük."

Yer.24: 4 Bunun üzerine RAB bana şöyle seslendi:

Yer.24: 5 "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Buradan Kildan* ülkesinesürgüne gönderdiğim Yahuda sürgünlerini bu iyi incirler gibi iyi sayacağım.

Yer.24: 6 İyilik bulmaları için onları gözetecek, bu ülkeye gerigetireceğim. Onları bina edeceğim, yıkmayacağım; onlarıdikeceğim, kökünden sökmeyeceğim.

Yer.24: 7 Benim RAB olduğumu anlayacak bir yürek vereceğim onlara. Onlar benim halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım.Çünkü bütün yürekleriyle bana dönecekler.

Yer.24: 8 "'Ama Yahuda Kralı Sidkiya'yla önderlerini, Yeruşalim'densağ çıkıp da bu ülkede ya da Mısır'da yaşayanları yenmeyecekkadar çürük incir gibi yapacağım diyor RAB,

Yer.24: 9 'Onları bütün ülkelerin gözünde iğrenç, korkunç bir durumadüşüreceğim. Onları sürdüğüm her yerde ayıplanacak, ibret olacak,alaya alınacak, lanetlenecekler.

Yer.24: 10 Kendilerine ve atalarına verdiğim topraktan yok olana deküzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık salacağım."

Yetmiş Yıl Sürgünlük

BÖLÜM 25

Yer.25: 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in döneminin dördüncüyılında, RAB Yahuda halkıyla ilgili olarak Yeremya'ya seslendi.Nebukadnessar'ın Babil Kralı oluşunun birinci yılıydı bu.

Yer.25: 2 Peygamber Yeremya Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlaraRAB'bin sözünü aktararak şöyle dedi:

Yer.25: 3 Yirmi üç yıldır, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın döneminin on üçüncü yılından bugüne dek, RAB bana sesleniyor. Ben deRAB'bin sözünü defalarca size aktardım, ama dinlemediniz.

Yer.25: 4 RAB peygamber kullarını defalarca size gönderdi, amadinlemediniz, kulak asmadınız.

Yer.25: 5 Sizi uyardılar, "Şimdi herkes kötü yolundan, kötü işlerinden dönsün ki, RAB'bin sonsuza dek size ve atalarınıza verdiği toprakta yaşayasınız" dediler,

Yer.25: 6 "Kulluk etmek, tapınmak için başka ilahların ardınca gitmeyin; elinizle yaptığınız putlarla beni öfkelendirmeyin ki, ben de size zarar vermeyeyim."

Yer.25: 7 "Ama beni dinlemediniz" diyor RAB, "Sonuç olarak elinizleyaptığınız putlarla beni öfkelendirip kendinizi zarara soktunuz."

Yer.25: 8 Bunun için Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Madem sözlerimidinlemediniz,

Yer.25: 9 ben de bütün kuzeydeki halkları ve kulum Babil KralıNebukadnessar'ı çağırtacağım" diyor RAB, "Onları bu ülkeye deburada yaşayanlarla çevresindeki bütün uluslara da karşıgetireceğim. Bu halkı tamamen yok edeceğim, ülkelerini dehşet vealay konusu edip sonsuz bir viraneye çevireceğim.

Yer.25: 10 Sevinç ve neşe sesini, gelin güvey sesini, değirmentaşlarının sesini, kandil ışığını onlardan uzaklaştıracağım.

Yer.25: 11 Bütün ülke bir virane, dehşet verici bir yer olacak. Buuluslar Babil Kralı'na yetmiş yıl kulluk edecekler.

Yer.25: 12 "Ama yetmiş yıl dolunca" diyor RAB, "Suçları yüzünden BabilKralı'yla ulusunu, Kildan* ülkesini cezalandıracak, sonsuz birviranelik haline getireceğim.

Yer.25: 13 O ülke için söylediklerimin hepsini, Yeremya'nın uluslara ettiği bu kitapta yazılı bütün peygamberlik sözlerini ülkenin başına getireceğim.

Yer.25: 14 Pek çok ulus, büyük krallar onları köle edinecek.Yaptıklarına ve ellerinden çıkan işe göre karşılık vereceğim onlara."

Rab'bin Öfke Kâsesi

Yer.25: 15 İsrail'in Tanrısı RAB bana şöyle dedi: "Elimdeki öfkeşarabıyla dolu kâseyi* al, seni göndereceğim bütün uluslara içir.

Yer.25: 16 Şarabı içince sendeleyecek, üzerlerine göndereceğim kılıçyüzünden çıldıracaklar."

Yer.25: 17 Böylece kâseyi RAB'bin elinden alıp beni gönderdiği bütünuluslara içirdim:

Yer.25: 18 Bugün olduğu gibi viranelik, dehşet ve alay konusu, lanetlik olsunlar diye Yeruşalim'e, Yahuda kentlerine, krallarıyla önderlerine;

Yer.25: 19 Firavunla görevlilerine, önderlerine ve halkına,

Yer.25: 20 Mısır'da yaşayan bütün yabancılara; Ûs krallarına, Filistkrallarına -Aşkelon'a, Gazze'ye, Ekron'a, Aşdot'tan sağ kalanlara-

Yer.25: 21 Edom'a, Moav'a, Ammon'a;

Yer.25: 22 bütün Sur ve Sayda krallarına, deniz aşırı ülkelerin krallarına;

Yer.25: 23 Dedan'a, Tema'ya, Bûz'a, zülüflerini*ft* kesen bütün halklara;

Yer.25: 24 Arabistan krallarına, çölde yaşayan yabancı halkın krallarına;

Yer.25: 25 Zimri, Elam, Med krallarına;

Yer.25: 26 sırasıyla uzak yakın bütün kuzey krallarına, yeryüzündeki bütün ulusların krallarına içirdim. Hepsinden sonra Şeşak*fu* Kralı da içecektir.D Not 25:23 “Zülüflerini” ya da “Sakallarının uçlarını”. 25:26 “Şeşak”: Babil’i simgeleyen şifreli bir söz.

Yer.25: 27 “Sonra onlara de ki, ‘İsrail’in Tanrısı, Her Şeye EgemenRAB şöyle diyor: Üzerinize salacağım kılıç yüzünden sarhoş olanadek için, kusun, düşüp kalkmayın.

Yer.25: 28 Eğer kâseyi elinden alır, içmek istemezlerse, de ki, ‘HerŞeye Egemen RAB şöyle diyor: Kesinlikle içeceksiniz!

Yer.25: 29 Bana ait olan kentin üzerine felaket getirmeye başlıyorum.Cezasız kalacağınızı mı sanıyorsunuz? Sizi cezasız bırakmayacağım. İşte dünyada yaşayan herkesin üzerine kılıcı çağırıyorum. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.

Yer.25: 30 “Bütün bu peygamberlik sözlerini onlara ilet:”’Yükseklerden kükreyecek RAB, Kutsal konutundan gürleyecek, Ağılına şiddetle kükreyecek. Dünyada yaşayanların tümüne Üzüm ezenler gibi bağıracak.

Yer.25: 31 Gürültü yeryüzünün dört yanında yankılanacak. Çünkü RAB uluslara dava açacak; Herkesi yargılayacak Ve kötüleri kılıca teslim edecek” diyor RAB.

Yer.25: 32 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşte felaket ulustan ulusa yayılıyor! Dünyanın dört bucağından büyük kasırga kopuyor.”

Yer.25: 33 O gün RAB dünyayı bir uçtan bir uca öldürülenlerledolduracak. Onlar için yas tutulmayacak, toplanıpgömülmeyecekler. Toprağın üzerinde gübre gibi kalacaklar.

Yer.25: 34 Haykırın, ey çobanlar, Acı acı bağırın! Toprakta yuvarlanın, ey sürü başları! Çünkü boğazlanma zamanınız doldu, Değerli bir kap gibi düşüp parçalanacaksınız.

Yer.25: 35 Çobanlar kaçamayacak, Sürü başları kurtulamayacak!

Yer.25: 36 Duy çobanların haykırışını, Sürü başlarının bağırışını! RAB onların otlaklarını yok ediyor.

Yer.25: 37 RAB’bin kızgın öfkesi yüzünden Güvenlikte oldukları ağıllar yok oldu.

Yer.25: 38 İnini terk eden genç aslan gibi, RAB inini bıraktı. Zorbanın kılıcı Ve RAB’bin kızgın öfkesi yüzünden Ülkeleri viraneye döndü.

Halk Yeremya'nın Öldürülmesini İstiyor

BÖLÜM 26

Yer.26: 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığınınbaşlangıcında RAB şöyle seslendi:

Yer.26: 2 "RAB diyor ki, RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda dur, tapınmak için Yahuda kentlerinden oraya gelen herkese seslen. Sana buyurduğum her şeyi tek söz eksiltmeden onlara bildir.

Yer.26: 3 Belki dinler de kötü yollarından dönerler. O zaman ben de yaptıkları kötülükler yüzünden başlarına getirmeyi tasarladığım felaketten vazgeçerim.

Yer.26: 4 Onlara de ki, 'RAB şöyle diyor: Size verdiğim yasa uyarıncayürümez, beni dinlemez,

Yer.26: 5 size defalarca gönderdiğim kullarım peygamberlerin sözlerinekulak vermezseniz, ki kulak vermiyorsunuz,

Yer.26: 6 bu tapınağa Şilo'dakine yaptığımın aynısını yapar, bu kentibütün dünya ulusları arasında lanetlik ederim."

Yer.26: 7 Kâhinler, peygamberler ve bütün halk Yeremya'nın RAB'binTapınağı'nda söylediği bu sözleri duydular.

Yer.26: 8 Yeremya Tanrı'nın halka iletmesini buyurduğu sözleribitirince, kâhinlerle peygamberler ve halk onu yakalayıp, "Ölmen gerek!" dediler,

Yer.26: 9 "Neden bu tapınak Şilo'daki gibi olacak, bu kent de içindekimsenin yaşamayacağı bir viraneye dönecek diyerek RAB'bin adıylapeygamberlik ediyorsun?" Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nda Yeremya'nın çevresinde toplanmıştı.

Yer.26: 10 Yahuda önderleri olup bitenleri duyunca, saraydan RAB'binTapınağı'na gidip tapınağın Yeni Kapı girişinde yerlerini aldılar.

Yer.26: 11 Bunun üzerine kâhinlerle peygamberler, önderlere ve halka,"Bu adam ölüm cezasına çarptırılmalı" dediler, "Çünkü bu kentekarşı peygamberlik etti. Kendi kulaklarınızla işittiniz bunu."

Yer.26: 12 Bunun üzerine Yeremya önderlerle halka, "Bu tapınağa ve kente karşı işittiğiniz peygamberlik sözlerini iletmem için beni RAB gönderdi" dedi,

Yer.26: 13 "Şimdi yollarınızı, davranışlarınızı düzeltin, Tanrınız RAB'bin sözüne kulak verin. O zaman RAB başınıza getireceğini söylediği felaketten

vazgeçecek.

Yer.26: 14 Bana gelince, işte elinizdeyim! Gözünüzde iyi ve doğru olanneyse, bana öyle yapın.

Yer.26: 15 Ancak şunu kesinlikle bilin ki, eğer beni öldürürseniz, sizde bu kent ve içinde yaşayanlar da suçsuz birinin kanınıdökmekten sorumlu tutulacaksınız. Çünkü bütün bu sözleribildirmem için beni gerçekten RAB size gönderdi."

Yer.26: 16 Bunun üzerine önderlerle halk, kâhinlerle peygamberlere,"Bu adam ölüm cezasına çarptırılmamalı" dediler, "Çünkü bizimleTanrımız RAB'bin adına konuştu."

Yer.26: 17 Halkın ileri gelenlerinden birkaçı öne çıkıp oradatoplanmış halka,

Yer.26: 18 "Moreşetli Mika Yahuda Kralı Hizkiya döneminde peygamberliketti" dediler, "Yahuda halkına dedi ki, Her Şeye Egemen RAB şöylediyor,"'Siyon tarla gibi sürülecek, Taş yığınına dönecek Yeruşalim, Tapınağın kurulduğu dağ Çalılarla kaplanacak.

Yer.26: 19 "Yahuda Kralı Hizkiya ya da Yahuda halkından biri onuöldürdü mü? Bunun yerine Hizkiya RAB'den korkarak O'nun lütfunudiledi. RAB de onlara bildirdiği felaketten vazgeçti. Bizse,üzerimize büyük bir yıkım getirmek üzereyiz."

Kral Yehoyakim Uriya'yı Öldürüyor

Yer.26: 20 Kiryat-Yearimli Şemaya oğlu Uriya adında peygamberlik edenbir adam daha vardı. Tıpkı Yeremya gibi o da RAB'bin adına bukente ve ülkeye karşı peygamberlik etti.

Yer.26: 21 Kral Yehoyakim'le askerleri ve komutanları Uriya'nınsözlerini duydular. Kral onu öldürmek istedi. Bunu duyan Uriyakorkuya kapılarak kaçıp Mısır'a gitti.

Yer.26: 22 Bunun üzerine Kral Yehoyakim peşinden adamlarını -Akboroğlu Elnatan'la başkalarını- Mısır'a gönderdi.

Yer.26: 23 Uriya'yı Mısır'dan çıkarıp Kral Yehoyakim'e getirdiler.Kral onu kılıçla öldürtüp cesedini sıradan halk mezarlığına attırdı.

Yer.26: 24 Ancak Şafan oğlu Ahikam Yeremya'yı korudu. Böylece Yeremyaöldürülmek üzere halkın eline teslim edilmedi.

Yahuda Nebukadnessar'a Veriliyor

BÖLÜM 27

Yer.27: 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nın krallığınınbaşlangıcında RAB Yeremya'ya seslendi:

Yer.27: 2 RAB bana dedi ki, "Kendine sırımla bağlanmış tahta birboyunduruk yap, boynuna geçir.

Yer.27: 3 Sonra Yeruşalim'e, Yahuda Kralı Sidkiya'ya gelen ulaklararacılığıyla Edom, Moav, Ammon, Sur ve Sayda krallarına haber gönder.

Yer.27: 4 Efendilerine şunu bildirmelerini buyur: İsrail'in TanrısıHer Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Efendilerinize söyleyin:

Yer.27: 5 Yeryüzünü de üstünde yaşayan insanlarla hayvanları da büyükgücümle, kudretli elimle ben yarattım. Onu uygun gördüğüm kişiye veririm.

Yer.27: 6 Şimdi bütün bu ülkeleri Babil Kralı kulum Nebukadnessar'avereceğim. Yabanıl hayvanları da kulluk etsinler diye ona vereceğim.

Yer.27: 7 Ülkesi için saptanan zaman gelinceye dek bütün uluslar ona,oğluna, torununa kulluk edecek. Sonra birçok ulus, büyük krallar onu köle edecekler.

Yer.27: 8 "'Hangi ulus ya da krallık Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk edip boyunduruğuna girmezse, o ulusu onun eline teslim edene dek*fü* kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım, diyor RAB.D Not 27:8 Targum, Süryanice "Onun eline teslim edene dek", Masoretik metin "Onun eliyle yok edilişi tamamlanana dek".

Yer.27: 9 Size gelince, peygamberlerinizi, falcılarınızı, düşgörenlerinizi, medyumlarınızı, büyücülerinizi dinlemeyin! Onlarsize, Babil Kralı'na kulluk etmeyeceksiniz diyorlar.

Yer.27: 10 Size yalan peygamberlik ediyorlar. Bunun sonucu siziülkenizden uzaklaştırmak oluyor. Sizi süreceğim, yok olacaksınız.

Yer.27: 11 Ama Babil Kralı'nın boyunduruğuna girip ona kulluk eden ulusu kendi toprağında bırakacağım, diyor RAB. O ulus toprağını işleyecek, orada yaşayacak."

Yer.27: 12 Yahuda Kralı Sidkiya'ya bütün bu sözleri ilettim. Dedim ki, "Boyunlarınızı Babil Kralı'nın boyunduruğu altına koyun. Ona ve halkına kulluk edin ki sağ kalasınız.

Yer.27: 13 RAB'bin Babil Kralı'na kulluk etmeyen her ulus için dediğigibi, niçin sen ve halkın kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden ölesiniz?

Yer.27: 14 Size, ‘Babil Kralı’na kulluk etmeyeceksiniz diyen peygamberlerin sözlerine kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar.

Yer.27: 15 ‘Onları ben göndermedim diyor RAB, ‘Adımla yalanpeygamberlik ediyorlar. Bu yüzden sizi de size peygamberlik edenpeygamberleri de süreceğim, hepiniz yok olacaksınız.”

Yer.27: 16 Sonra kâhinlerle halka şöyle dedim: “RAB diyor ki, ‘İşte RAB’bin Tapınağı’nın eşyaları yakında Babil’den geri getirilecek diyen peygamberlerinize kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar.

Yer.27: 17 Onları dinlemeyin. Sağ kalmak için Babil Kralı’na kullukedin. Bu kent neden viraneye çevrilsin?

Yer.27: 18 Eğer bunlar peygamberse ve RAB’bin sözü onlardaysa, RAB’binTapınağı’nda, Yahuda Kralı’nın sarayında ve Yeruşalim’de kalaneşyalar Babil’e götürülmesin diye Her Şeye Egemen RAB’be yalvarsınlar.

Yer.27: 19-20 “Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakimoğlu Yehoyakin’i Yahuda ve Yeruşalim soylularıyla birlikte Yeruşalim’den Babil’e sürdüğünde alıp götürmediği sütunlar, havuz, ayaklıklar ve kentte kalan öbür eşyalar için Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor.

Yer.27: 21 Evet, RAB’bin Tapınağı’nda, Yahuda Kralı’nın sarayında veYeruşalim’de kalan eşyalar için İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:

Yer.27: 22 ‘Bunlar Babil’e taşınacak, aldıracağım güne dek de oradakalacaklar diyor RAB, ‘O zaman onları alacak, yeniden buraya yerleştireceğim.”

Sahte Peygamber Hananya

BÖLÜM 28

Yer.28: 1 Aynı yıl Yahuda Kralı Sidkiya’nın krallığının başlangıcında,dördüncü yılının beşinci ayında* Givonlu Azzur oğlu PeygamberHananya RAB’bin Tapınağı’nda kâhinlerle bütün halkın önünde bana şöyle dedi:

Yer.28: 2 “İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Babil Kralı’nın boyunduruğunu kıracağım.

Yer.28: 3 Babil Kralı Nebukadnessar’ın buradan alıp Babil’e götürdüğüRAB’bin Tapınağı’na ait bütün eşyaları iki yıl içinde buraya geri getireceğim.

Yer.28: 4 Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin’le Babil’e sürgünegiden bütün Yahudalılar’ı buraya geri getireceğim diyor RAB,’Çünkü Babil Kralı’nın boyunduruğunu kıracağım.”

Yer.28: 5 Bunun üzerine Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve RAB'binTapınağı'ndaki halkın önünde Peygamber Hananya'yı yanıtladı.

Yer.28: 6 Yeremya şöyle dedi: "Amin! RAB aynısını yapsın! RAB,tapınağına ait eşyalarla bütün sürgünleri Babil'den buraya gerigetirerek ettiğin peygamberlik sözlerini gerçekleştirsin!

Yer.28: 7 Yalnız şimdi sana ve halka söyleyeceğim şu sözü dinle:

Yer.28: 8 Çok önce, benden de senden de önce yaşamış peygamberler birçok ülke ve büyük krallığın başına savaş, felaket, salgın hastalık gelecek diye peygamberlik ettiler.

Yer.28: 9 Ancak esenlik olacağını söyleyen peygamberin sözü yerine gelirse, onun gerçekten RAB'bin gönderdiği peygamber olduğu anlaşılır."

Yer.28: 10 Bunun üzerine Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya'nınboynundan boyunduruğu çıkarıp kırdı.

Yer.28: 11 Sonra halkın önünde şöyle dedi: "RAB diyor ki, 'Babil KralıNebukadnessar'ın bütün ulusların boynuna taktığı boyunduruğu ikiyıl içinde işte böyle kıracağım."Böylece Peygamber Yeremya yoluna gitti.

Yer.28: 12 Peygamber Hananya Peygamber Yeremya'nın boynundakiboyunduruğu kırdıktan sonra RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.28: 13 "Git, Hananya'ya de ki, 'RAB şöyle diyor: Sen tahtadanyapılmış boyunduruğu kırdın, ama yerine demir boyunduruk yapacaksın!

Yer.28: 14 Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk etmeleri için bütün buulusların boynuna demir boyunduruk geçirdim, ona kullukedecekler. Yabanıl hayvanları da onun denetimine vereceğim."

Yer.28: 15 Peygamber Yeremya Peygamber Hananya'ya, "Dinle, ey Hananya!" dedi, "Seni RAB göndermedi. Ama sen bu ulusu yalana inandırdın.

Yer.28: 16 Bu nedenle RAB diyor ki, 'Seni yeryüzünden silip atacağım.Bu yıl öleceksin. Çünkü halkı RAB'be karşı kışkırttın."

Yer.28: 17 Peygamber Hananya o yılın yedinci ayında öldü.

Sürgündekilere Mektup

BÖLÜM 29

Yer.29: 1 Peygamber Yeremya'nın sürgünde sağ kalan halkın ilerigelenlerine, kâhinlerle peygamberlere ve Nebukadnessar'ınYeruşalim'den Babil'e sürdüğü bütün halka Yeruşalim'dengönderdiği mektubun metni aşağıda yazılıdır.

Yer.29: 2 Bu mektup Kral Yehoyakin'in, ana kraliçenin, saraygörevlilerinin, Yahuda ve Yeruşalim önderlerinin, zanaatçılarlademircilerin Yeruşalim'den sürgüne gitmelerinden sonra,

Yer.29: 3 Yahuda Kralı Sidkiya'nın Babil Kralı Nebukadnessar'agönderdiği Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle gönderildi:

Yer.29: 4 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Yeruşalim'den Babil'esürdüğü herkese şöyle diyor:

Yer.29: 5 "Evler yapıp içinde oturun, bahçe dikip ürününü yiyin.

Yer.29: 6 Evlenin, oğullarınız, kızlarınız olsun; oğullarınızı, kızlarınızı evlendirin. Onların da oğulları, kızları olsun. Orada çoğalın, azalmayın.

Yer.29: 7 Sizi sürmüş olduğum kentin esenliği için uğraşın. O kentiçin RAB'be dua edin. Çünkü esenliğiniz onunkine bağlıdır."

Yer.29: 8 Evet, İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,"Aranızdaki peygamberlerle falcılara aldanmayın. Düş görmeyeözendirdiğiniz kişilere kulak asmayın.

Yer.29: 9 Çünkü onlar adımı kullanarak size yalan peygamberlikediyorlar. Onları ben göndermedim." RAB böyle diyor.

Yer.29: 10 RAB diyor ki, "Babil'de yetmiş yılınız dolunca sizinleilgilenecek, buraya sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım.

Yer.29: 11 Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyorRAB. "Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar.

Yer.29: 12 O zaman beni çağıracak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim.

Yer.29: 13 Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız.

Yer.29: 14 Kendimi size buldurtacağım" diyor RAB. "Sizi eskigönencinize kavuşturacağım. Sizi sürdüğüm bütün yerlerden veuluslardan toplayacağım" diyor RAB. "Ve sizi sürgün ettiğimyerden geri getireceğim."

Yer.29: 15 Madem, "RAB bizim için Babil'de peygamberler çıkardı" diyorsunuz,

Yer.29: 16 Davut'un tahtında oturan kral, bu kentte kalan halk vesizinle sürgüne

gitmeyen yurttaşlarınız için RAB şöyle diyor.

Yer.29: 17 Evet, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Üzerlerine kılıç,kıtlık, salgın hastalık göndereceğim. Onları yenilmeyecek kadarçürük, bozuk incir gibi edeceğim.

Yer.29: 18 Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla peşlerine düşeceğim.Yeryüzündeki bütün krallıklara dehşet saçacak, kendilerinisürdüğüm bütün ülkeler arasında lanetlenecek, dehşet ve alaykonusu olacak, aşağılanacaklar.

Yer.29: 19 Çünkü sözlerime kulak asmadılar” diyor RAB. “Kullarımpeygamberler aracılığıyla sözlerimi defalarca gönderdim, amadinlemediniz.” RAB böyle diyor.

Yer.29: 20 Bunun için, ey sizler, Yeruşalim’den Babil’e gönderdiğimsürgünler, RAB’bin sözüne kulak verin!

Yer.29: 21 Adımı kullanarak size yalan peygamberlik eden Kolaya oğluAhav’la Maaseya oğlu Sidkiya için İsrail’in Tanrısı, Her ŞeyeEgemen RAB diyor ki, “Onları Babil Kralı Nebukadnessar’ın elineteslim edeceğim, gözünüzün önünde ikisini de öldürecek.

Yer.29: 22 Onlardan ötürü Babil’deki bütün Yahuda sürgünleri, ‘RAB seni Babil Kralı’nın diri diri yaktırdığı Sidkiya ve Ahav’la aynı duruma düşürsün diye lanet edecek.

Yer.29: 23 Çünkü İsrail’de çirkin şeyler yaptılar; komşularınınkarılarıyla zina ettiler, onlara buyurmadığım halde adımla yalansözler söylediler. Bunu biliyorum ve buna tanığım” diyor RAB.

Şemaya’ya Bildiri

Yer.29: 24 Nehelamlı Şemaya’ya diyeceksin ki,

Yer.29: 25 “İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: SenYeruşalim halkına, Maaseya oğlu Kâhin Sefanya’yla bütün öbürkâhinlere kendi adına mektuplar göndererek şöyle yazmıştın:

Yer.29: 26 “’RAB tapınağın sorumlusu olarak Yehoyada yerine seni kâhinatadı. Peygamber gibi davranan her deliyi tomruğa, demirboyunduruğa vurmak görevindir.

Yer.29: 27 Öyleyse aranızda kendini peygamber ilan eden AnatotluYeremya’yı neden azarlamadın?

Yer.29: 28 Çünkü Yeremya biz Babil’dekilere şu haberi gönderdi: Sürgünuzun olacak. Onun için evler yapıp içinde oturun; bahçe dikip ürününü yiyin.”

Yer.29: 29 Kâhin Sefanya mektubu Peygamber Yeremya'ya okuyunca,

Yer.29: 30 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.29: 31 "Bütün sürgünlere şu haberi gönder: 'Nehelamlı Şemaya içinRAB diyor ki: Madem ben göndermediğim halde Şemaya peygamberlikedip sizleri yalana inandırdı,

Yer.29: 32 ben de Nehelamlı Şemaya'yı ve bütün soyunu cezalandıracağım: Bu halkın arasında soyundan kimse sağ kalmayacak, halkıma yapacağım iyiliği görmeyecek, diyor RAB. Çünkü o halkı bana karşı kışkırttı."

İsrail Yenilenecek

BÖLÜM 30

Yer.30: 1 RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.30: 2 "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Sana bildirdiğim bütünsözleri bir kitaba yaz.

Yer.30: 3 İşte halkım İsrail'i ve Yahuda'yı eski gönençlerinekavuşturacağım günler yaklaşıyor diyor RAB, 'Onları atalarınaverdiğim topraklara geri getireceğim, orayı yurt edinecekler diyor RAB."

Yer.30: 4 İsrail ve Yahuda için RAB'bin bildirdiği sözler şunlardır:

Yer.30: 5 "RAB diyor ki, 'Korku sesi duyduk, Esenlik değil, dehşet sesi.

Yer.30: 6 Sorun da görün: Erkek, çocuk doğurur mu? Öyleyse neden doğuran kadın gibi Her erkeğin ellerini belinde görüyorum? Neden her yüz solmuş?

Yer.30: 7 Ah, ne korkunç gün! Onun gibisi olmayacak. Yakup soyu için sıkıntı dönemi olacak, Yine de sıkıntıdan kurtulacak.

Yer.30: 8 "'O gün diyor Her Şeye Egemen RAB, 'Boyunlarındaki boyunduruğu kıracak, Bağlarını koparacağım. Bundan böyle yabancılar onları Kendilerine köle etmeyecekler.

Yer.30: 9 Onun yerine Tanrıları RAB'be Ve başlarına atayacağım kralları Davut'a Kulluk edecekler.

Yer.30: 10 "'Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail diyor RAB. 'Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse onu korkutmayacak.

Yer.30: 11 Çünkü ben seninleyim, Seni kurtaracağım diyor RAB. 'Seni aralarına

dağıttığım bütün ulusları Tümüyle yok etsem de, Seni büsbütün yok etmeyecek, Adaletle yola getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım.

Yer.30: 12 “RAB diyor ki, ‘Senin yaran şifa bulmaz, Beren iyileşmez.

Yer.30: 13 Davanı görecek kimse yok, Yaran umarsız, şifa bulmaz.

Yer.30: 14 Bütün oynaşların unuttu seni, Arayıp sormuyorlar. Seni düşman vururcasına vurdum, Acımasızca cezalandırdım. Çünkü suçun çok, Günahların sayısız.

Yer.30: 15 Neden haykırıyorsun yarandan ötürü? Yaran şifa bulmaz. Suçlarının çokluğu ve sayısız günahın yüzünden Getirdim bunları başına.

Yer.30: 16 Ama seni yiyenlerin hepsi yem olacak, Bütün düşmanların sürgüne gidecek. Seni soyanlar soyulacak, Yağmalayanlar yağmalanacak.

Yer.30: 17 Ama ben seni sağlığına kavuşturacak, Yaralarını iyileştireceğim diyor RAB, ‘Çünkü Siyon itilmiş, Onu arayan soran yok diyorlar.

Yer.30: 18 “RAB diyor ki, ‘Yakup’un çadırlarını eski gönencine kavuşturacağım, Konutlarına acıyacağım. Yeruşalim höyük üzerinde yeniden kurulacak, Saray kendi yerinde duracak.

Yer.30: 19 Oralardan şükran ve sevinç sesleri duyulacak. Sayılarını çoğaltacağım, azalmayacaklar, Onları onurlandıracağım, küçümsenmeyecekler.

Yer.30: 20 Çocukları eskisi gibi olacak, Toplulukları önümde sağlam duracak; Onlara baskı yapanların hepsini cezalandıracağım.

Yer.30: 21 Önderleri kendilerinden biri olacak, Yöneticileri kendi aralarından çıkacak. Onu kendime yaklaştıracağım, Bana yaklaşacak. Kim canı pahasına yaklaşabilir bana? diyor RAB.

Yer.30: 22 “’Böylece siz benim halkım olacaksınız, Ben de sizin Tanrınız olacağım.

Yer.30: 23 İşte RAB’bin fırtınası öfkeyle kopacak, Şiddetli kasırgası kötülerin başında patlayacak.

Yer.30: 24 Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek, RAB’bin kızgın öfkesi dinmeyecek. Son günlerde bunu anlayacaksınız.”

İsrail Halkı Yurduna Dönüyor

BÖLÜM 31

Yer.31: 1 “O zaman” diyor RAB, “Bütün İsrail boylarının Tanrısıolacağım, onlar da benim halkım olacaklar.”

Yer.31: 2 RAB diyor ki, “Kılıçtan kaçıp kurtulan halk çölde lütuf buldu. Ben İsrail’i rahata kavuşturmaya gelirken,

Yer.31: 3 Ona uzaktan görünüp şöyle dedim: Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim, Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim.

Yer.31: 4 Seni yeniden bina edeceğim, Yeniden bina edileceksin, ey erden kız İsrail! Yine teflerini alacak, Sevinçle coşup oynayanlara katılacaksın.

Yer.31: 5 Samiriye dağlarında yine bağ dikeceksin; Bağ dikenler üzümünü yiyecekler.

Yer.31: 6 Efrayim’in dağlık bölgesindeki bekçilerin, ‘Haydi, Siyon’a, Tanrımız RAB’be çıkalım’ Diye bağıracakları bir gün var.”

Yer.31: 7 RAB diyor ki, “Yakup için sevinçle haykırın! Ulusların başı olan için bağırın! Övgülerinizi duyurun! ‘Ya RAB, halkını, İsrail’den sağ kalanları kurtar deyin.

Yer.31: 8 İşte, onları kuzey ülkesinden Geri getirmek üzereyim; Onları dünyanın dört bucağından toplayacağım. Aralarında kör, topal, Gebe kadın da, doğuran kadın da olacak. Büyük bir topluluk olarak buraya dönecekler.

Yer.31: 9 Ağlaya ağlaya gelecekler, Benden yardım dileyenleri geri getireceğim. Akarsular boyunca tökezlemeyecekleri Düz bir yolda yürüteceğim onları. Çünkü ben İsrail’in babasıyım, Efrayim de ilk oğlumdur.

Yer.31: 10 “RAB’bin sözünü dinleyin, ey uluslar! Uzaktaki kıyılara duyurun: ‘İsrail’i dağıtan onu toplayacak, Sürüsünü kollayan çoban gibi kollayacak onu deyin.

Yer.31: 11 Çünkü RAB Yakup’u kurtaracak, Onu kendisinden güçlü olanın elinden özgür kılacak.

Yer.31: 12 Siyon’un yüksek tepelerine gelip Sevinçle haykıracaklar. RAB’bin verdiği iyilikler karşısında -Tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, Davar ve sığır yavruları karşısında- Yüzleri sevinçle parlayacak. Sulanmış bahçe gibi olacak, Bir daha solmayacaklar.

Yer.31: 13 O zaman erden kızlar, genç yaşlı erkekler Hep birlikte oynayıp sevinecek. Yaslarını coşkuya çevirecek, Üzüntülerini avutup onları sevindireceğim.

Yer.31: 14 Kâhinleri bol yiyecekle doyuracağım, Halkım iyiliklerimle doyacak”

diyor RAB.

Yer.31: 15 RAB diyor ki, “Rama’da bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!”

Yer.31: 16 RAB diyor ki, “Sesini ağlamaktan, Gözlerini yaş dökmekten alıkoy. Çünkü verdiğin emek ödüllendirilecek” diyor RAB. “Halkım düşman ülkesinden geri dönecek.

Yer.31: 17 Geleceğin için umut var” diyor RAB. “Çocukların yurtlarına dönecekler.

Yer.31: 18 “Efrayim’in inlemelerini kuşkusuz duydum: ‘Beni eğitilmemiş dana gibi yola getirdin Ve yola geldim. Beni geri getir, döneyim. Çünkü RAB Tanrım sensin.

Yer.31: 19 Yanlış yola saptıktan sonra pişman oldum. Aklım başıma gelince bağrımı dövdüm. Gençliğimdeki ayıplarımdan utandım, Rezil oldum.

Yer.31: 20 “Efrayim değerli oğlum değil mi? Hoşnut olduğum çocuk değil mi? Kendisi için ne dersem diyeyim, Onu hiç unutmuyorum. Bu yüzden yüreğim sızlıyor, Çok acıyorum ona” diyor RAB.

Yer.31: 21 “Kendin için yol işaretleri koy, Direkler dik. Yolunu, gittiğin yolu iyi düşün. Geri dön, ey erden kız İsrail, kentlerine dön!

Yer.31: 22 Ne zamana dek bocalayıp duracaksın, ey dönek kız? RAB dünyada yeni bir şey yarattı: Kadın erkeği koruyacak.”

Yer.31: 23 İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: “Yahudave kentlerindeki halkı eski gönençlerine kavuşturduğum zaman yineşu sözleri söyleyecekler:’RAB sizi kutsasın, Ey doğruluk yurdu, ey kutsal dağ!

Yer.31: 24 Halk, ırgatlar, sürüleriyle dolaşan çobanlar Yahuda’da vekentlerinde birlikte yaşayacak.

Yer.31: 25 Yorgun cana kana kana içirecek, bitkin canı doyuracağım.”

Yer.31: 26 Bunun üzerine uyanıp baktım. Uykum bana tatlı geldi.

Yer.31: 27 “İsrail ve Yahuda’da insan ve hayvan tohumu ekeceğim günleryaklaşıyor” diyor RAB,

Yer.31: 28 “Kökünden söküp yok etmek, yerle bir edip yıkmak, yıkımauğratmak için onları nasıl gözledimse, kurup dikmek için degözleyeceğim” diyor RAB.

Yer.31: 29 “O günler insanlar artık,’Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri

kamaştı'demeyecekler.

Yer.31: 30 Herkes kendi suçu yüzünden ölecek. Koruk yiyenin dişlerikamaşacak.

Yer.31: 31 "İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor" diyor RAB,

Yer.31: 32 "Atalarını Mısır'dan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Onların kocası*fv* olmama karşın, Bozdular o antlaşmamı" diyor RAB.D Not 31:32 "Kocası" ya da "Efendisi".

Yer.31: 33 "Ama o günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur" diyor RAB, "Yasamı içlerine yerleştirecek, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.

Yer.31: 34 Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini, 'RAB'bi tanıyın diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi Tanıyacak beni" diyor RAB. "Çünkü suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım."

Yer.31: 35 Gündüz ışık olsun diye güneşi sağlayan, Gece ışık olsun diye ayı, yıldızları düzene koyan, Dalgaları kükresin diye denizi kabartan RAB -O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir- diyor ki,

Yer.31: 36 "Eğer kurulan bu düzen önümden kalkarsa, İsrail soyu sonsuza dek Önümde ulus olmaktan çıkar" diyor RAB.

Yer.31: 37 RAB şöyle diyor: "Gökler ölçülebilse, Dünyanın temelleri incelenip anlaşılabilse, İsrail soyunu bütün yaptıkları yüzünden Reddederim" diyor RAB.

Yer.31: 38 "Yeruşalim Kenti'nin Hananel Kulesi'nden Köşe Kapısı'na dekbenim için yeniden kurulacağı günler geliyor" diyor RAB,

Yer.31: 39 "Ölçü ipi oradan Garev Tepesi'ne doğru uzayıp Goa'ya dönecek.

Yer.31: 40 Ölülerle küllerin atıldığı bütün vadi, Kidron Vadisi'ne dek uzanan tarlalar, doğuda At Kapısı'nın köşesine dek RAB için kutsal olacak. Kent bir daha kökünden sökülmeyecek, sonsuza dek yıkılmayacak."

Yeremya Tarla Satın Alıyor

BÖLÜM 32

Yer.32: 1 Yahuda Kralı Sidkiya'nın onuncu, Nebukadnessar'ın onsekizinci yılında RAB Yeremya'ya seslendi.

Yer.32: 2 O sırada Babil Kralı'nın ordusu Yeruşalim'i kuşatmaktaydı. Peygamber

Yeremya Yahuda Kralı'nın sarayındaki muhafız avlusunda tutukluydu.

Yer.32: 3 Yahuda Kralı Sidkiya onu orada tutuklatmıştı. "Neden böyle peygamberlik ediyorsun?" demişti, "Sen diyorsun ki, 'RAB şöyle diyor: Bu kenti Babil Kralı'nın eline teslim etmek üzereyim, onu ele geçirecek.

Yer.32: 4 Yahuda Kralı Sidkiya Kildaniler'in* elinden kaçıpkurtulamayacak, kesinlikle Babil Kralı'nın eline teslim edilecek;onunla yüzyüze konuşacak, onu gözleriyle görecek.

Yer.32: 5 Sidkiya Babil'e götürülecek, ben onunla ilgilenene dek oradakalacak, Kildaniler'le savaşsanız bile başarılı olamayacaksınız diyor RAB."

Yer.32: 6 Yeremya, "RAB bana şöyle seslendi" diye yanıtladı,

Yer.32: 7 "Amcan Şallum oğlu Hanamel sana gelip, 'Anatot'taki tarlamısatın al. Çünkü en yakın akrabam olarak tarlayı satın alma hakkı senindir diyecek.

Yer.32: 8 "Sonra RAB'bin sözü uyarınca amcamın oğlu Hanamel muhafız avlusunda yanıma gelip, 'Benyamin bölgesinde, Anatot'taki tarlamı satın al dedi, 'Çünkü miras hakkı da en yakın akrabalık hakkı da senindir. Onu kendin için satın al."O zaman RAB'bin sözünün yerine geldiğini anladım.

Yer.32: 9 Böylece Anatot'taki tarlayı amcamın oğlu Hanamel'den satınaldım. Tarlaya karşılık kendisine on yedi şekel*fy* gümüş tartıp ödedim.D Not 32:9 "On yedi şekel": Yaklaşık 200 gr.

Yer.32: 10 Satış belgesini çağırdığım tanıkların önünde imzalayıpmühürledim, gümüşü terazide tarttım.

Yer.32: 11 Satış belgesini -kural ve koşulları içeren mühürlenmiş kâğıdı ve açık sözleşme belgesini- aldım.

Yer.32: 12 Amcamın oğlu Hanamel'in, satış belgesini imzalayantanıkların ve muhafız avlusunda oturan bütün Yahudiler'in gözüönünde satış belgesini Mahseya oğlu Neriya oğlu Baruk'a verdim.

Yer.32: 13 "Hepsinin gözü önünde Baruk'a şu buyrukları verdim:

Yer.32: 14 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Bu satışbelgesini -mühürlenmiş, açık olanını- al, uzun süre durmak üzere bir çömleğe koy.

Yer.32: 15 Çünkü İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söz veriyor,bu ülkede yine evler, tarlalar, bağlar satın alınacak diyor.

Yer.32: 16 "Tarlanın satış belgesini Neriya oğlu Baruk'a verdiktensonra RAB'be şöyle yakardım:

Yer.32: 17 “Ey Egemen RAB! Büyük gücünle, kudretinle yeri göğüyarattın. Yapamayacağın hiçbir şey yok.

Yer.32: 18 Binlerce insana*fz* sevgi gösterir, ama babaların işlediğigünahların karşılığını çocuklarına ödetirsin. Ey büyük ve güçlüTanrı! Her Şeye Egemen RAB’dir senin adın.D Not 32:18 “İnsana” ya da “Kuşağa”.

Yer.32: 19 Tasarıların ne büyük, işlerin ne güçlü! Gözlerin insanlarınbütün yaptıklarına açıktır. Herkese davranışlarına, yaptıklarınınsonucuna göre karşılığını verirsin.

Yer.32: 20 Sen ki, Mısır’da, İsrail’de, bütün insanlar arasında bugünedek mucizeler, harikalar yarattın. Bugün olduğu gibi ün kazandın.

Yer.32: 21 Halkın İsrail’i belirtilerle, şaşılası işlerle, güçlü,kudretli elinle, büyük korku saçarak Mısır’dan çıkardın.

Yer.32: 22 Atalarına vereceğine ant içtiğin bu toprakları, süt ve balakan ülkeyi onlara verdin.

Yer.32: 23 Gelip ülkeyi mülk edindiler, ama senin sözünü dinlemediler, Kutsal Yasan uyarınca yürümediler. Yapmalarını buyurduğun şeylerin hiçbirini yapmadılar. Bu yüzden bütün bu felaketleri getirdin başlarına.

Yer.32: 24 “İşte, kenti ele geçirmek için kuşatma rampaları yapıldı. Kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden kent saldıran Kildaniler’e teslim edilecek. Söylediklerin yerine geldi, sen de görüyorsun!

Yer.32: 25 Yine de, Egemen RAB, kent Kildaniler’e teslim edileceği halde sen bana, ‘Tarlayı çağırdığın tanıklar önünde gümüşle satın al dedin.”

Yer.32: 26 Bunun üzerine RAB Yeremya’ya şöyle seslendi:

Yer.32: 27 “Bütün insanlığın Tanrısı RAB benim. Var mı yapamayacağım bir şey?

Yer.32: 28 Bu yüzden RAB diyor ki: Bak, bu kenti Kildaniler’le BabilKralı Nebukadnessar’ın eline vermek üzereyim; onu ele geçirsin.

Yer.32: 29 Kente saldıran Kildaniler gelip onu ateşe verecekler. Kentide damlarında Baal’ın* onuruna buhur yakıp başka ilahlaradökmelik sunular sunarak beni öfkelendirdikleri evleri de yakacaklar.

Yer.32: 30 “Çünkü İsrail ve Yahuda halkları gençliklerinden beri hepgözümde kötü olanı yapıyor; İsrail halkı ellerinin yaptıklarıylabeni sürekli öfkelendiriyor, diyor RAB.

Yer.32: 31 Evet, bu kent kurulduğundan bu yana beni öyle öfkelendirdi,kızdırdı ki onu önümden söküp atacağım.

Yer.32: 32 Çünkü İsrail ve Yahuda halklarının -kendilerinin, krallarının, önderlerinin, kâhinlerinin, peygamberlerinin, Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanların- beni öfkelendirmek için yaptıkları kötülüklerin haddi hesabı yok.

Yer.32: 33 Bana yüzlerini değil, sırtlarını çevirdiler. Onlarıdefalarca uyarmama karşın dinlemediler, yola gelmediler.

Yer.32: 34 Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerekonu kirlettiler.

Yer.32: 35 Ben-Hinnom Vadisi'nde ilah Molek'e* sunu olarak oğullarını,kızlarını ateşte kurban etmek için Baal'ın tapınma yerlerinikurdular. Böyle iğrenç şeyler yaparak Yahuda'yı günahasürüklemelerini ne buyurdum, ne de aklımdan geçirdim.

Yer.32: 36 "Siz bu kent için, 'Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıklaBabil Kralı'nın eline veriliyor diyorsunuz. Ama şimdi İsrail'inTanrısı RAB diyor ki:

Yer.32: 37 Kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle onları sürdüğümülkelerden hepsini toplayacağım. Onları buraya geri getiripgüvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım.

Yer.32: 38 Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.

Yer.32: 39 Tek bir yürek, tek bir yaşam tarzı vereceğim onlara; gerekkendilerinin gerekse çocuklarının iyiliği için benden hep korksunlar.

Yer.32: 40 Onlarla kalıcı bir antlaşma yapacağım: Onlara iyiliketmekten vazgeçmeyecek, benden hiç ayrılmasınlar diye yüreklerineTanrı korkusu salacağım.

Yer.32: 41 Onlara iyilik etmekten sevinç duyacağım; gerçekten bütünyüreğimle, bütün canımla onları bu ülkede dikeceğim.

Yer.32: 42 "RAB diyor ki: Bu halkın başına bütün bu büyük felaketlerinasıl getirdiysem, onlara söz verdiğim bütün iyilikleri de öyle sağlayacağım.

Yer.32: 43 Sizlerin, 'Viran olmuş, insansız, hayvansız, Kildaniler'ineline verilmiş dediğiniz bu ülkede yine tarlalar satın alınacak.

Yer.32: 44 Benyamin bölgesinde, Yeruşalim çevresindeki köylerde,Yahuda kentlerinde, dağlık bölgenin, Şefela'nın ve Negev'inkentlerinde gümüşle tarlalar satın alınacak, satış belgeleritanıkların önünde imzalanıp mühürlenecek. Çünkü eski gönençlerinekavuşturacağım onları" diyor RAB.

Yeniden Toparlanma Umudu

BÖLÜM 33

Yer.33: 1 Yeremya muhafız avlusunda tutukluyken, RAB ona ikinci kezseslendi:

Yer.33: 2 “Dünyayı yaratan, yerini alsın diye ona biçim veren, adı RABolan şöyle diyor:

Yer.33: 3 ‘Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akılalmaz şeyleri sana bildireyim.

Yer.33: 4 Kuşatma rampalarına, kılıca karşı siper olsun diye bu kentinyıkılmış olan evleriyle Yahuda krallarının sarayları içinİsrail’in Tanrısı RAB şöyle diyor:

Yer.33: 5 ‘Kildaniler*fa* savaşmak, evleri öfke ve kızgınlıklavurduğum insanların cesetleriyle doldurmak üzere gelecekler. Oinsanlar ki, yaptıkları kötülükler yüzünden bu kentten yüzümü çevirdim.D Not 33:5 Olası metin “Kildaniler”, Masoretik metin “Kildaniler’le”.

Yer.33: 6 “’Yine de bu kenti iyileştirip sağlığa kavuşturacağım.Halkına şifa verecek, bol esenlik, güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım.

Yer.33: 7 Yahuda’yı ve İsrail’i eski gönencine kavuşturacak, öncedenolduğu gibi bina edeceğim.

Yer.33: 8 Onları bana karşı işledikleri bütün günahlardan arındıracak,bana karşı işledikleri günahları da isyanlarını da bağışlayacağım.

Yer.33: 9 Dünyadaki bütün ulusların önünde bu kent benim için sevinç, övgü ve onur kaynağı olacak. Bu uluslar Yeruşalim halkına yaptığım iyilikleri, sağladığım gönenci duyunca, korkuya kapılıp titreyecekler.

Yer.33: 10-11 “RAB şöyle diyor: ‘Bu kent viran olmuş, insansız,hayvansız kalmış diyorsunuz. Ne var ki, terk edilmiş, insansız,hayvansız Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında sevinç veneşe sesi, gelin güvey sesi, RAB’bin Tapınağı’na şükran sunularıgetirenlerin sesi yine duyulacak:’Her Şeye Egemen RAB’be şükredin, Çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır. Çünkü ülkeyi eski gönencine kavuşturacağım diyor RAB.

Yer.33: 12 “Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Viran olmuş, insansız,hayvansız kalmış bu ülkenin bütün kentlerinde çobanlarınsürülerini dinlendireceği otlaklar olacak yeniden.

Yer.33: 13 Dağlık bölgede, Şefela, Negev, Benyamin bölgesindekikentlerde, Yeruşalim’in çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerindeçoban değneğinin

altından geçen sürüler olacak diyor RAB.

Yer.33: 14 “’İsrail ve Yahuda halkına verdiğim güzel sözü yerinegetireceğim günler geliyor diyor RAB.

Yer.33: 15 “’O günlerde, o zamanda, Davut için doğru bir dal*fb* yetiştireceğim; Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.D Not 33:15 “Dal”: Mesih’in adlarından biri.

Yer.33: 16 O günlerde Yahuda kurtulacak, Yeruşalim güvenlik içinde yaşayacak. O, RAB doğruluğumuzdur*fc* adıyla anılacak.D Not 33:16 “RAB doğruluğumuzdur”: İbranice “Yahve sidkenu”.

Yer.33: 17 RAB şöyle diyor: ‘İsrail tahtı üzerinde oturan Davutsoyunun ardı arkası kesilmeyecek.

Yer.33: 18 Levili kâhinlerden önümde yakmalık sunu* sunacak, tahılsunusu* yakacak, kurban kesecek biri hiç eksik olmayacak.”

Yer.33: 19 RAB Yeremya’ya şöyle seslendi:

Yer.33: 20-21 “RAB diyor ki, ‘Eğer belirlenmiş zamanlarda gece ve gündüz olması için gece ve gündüzle yaptığım antlaşma bozulabilirse, tahtında oturan oğulları krallık yapsın diye kulum Davut’la ve bana hizmet eden Levili kâhinlerle yaptığım antlaşma da ancak o zaman bozulabilir.

Yer.33: 22 Kulum Davut’un soyunu ve bana hizmet eden Levililer’isayılamaz gök cisimleri kadar, ölçülemez deniz kumu kadar çoğaltacağım.”

Yer.33: 23 RAB Yeremya’ya şöyle seslendi:

Yer.33: 24 “Bu halkın, ‘RAB seçtiği iki aileyi de reddetti dediğinigörmüyor musun? Halkımı öyle küçümsüyorlar ki, artık bir ulus saymıyorlar onu.

Yer.33: 25 RAB diyor ki, ‘Gece ve gündüzle bir antlaşma yapıp yerin,göğün kurallarını saptamasaydım,

Yer.33: 26 Yakup soyuyla kulum Davut’u da reddeder, Davut’unoğullarından birinin İbrahim, İshak, Yakup soyuna krallıketmesini sağlamazdım. Ama ben onları eski gönençlerinekavuşturacak, onlara acıyacağım.”

Kral Sidkiya’ya Uyarı

BÖLÜM 34

Yer.34: 1 Babil Kralı Nebukadnessar’la bütün ordusu, krallığıaltındaki bütün uluslarla halklar, Yeruşalim ve çevresindekikentlere karşı savaşırken RAB Yeremya’ya şöyle seslendi:

Yer.34: 2 “İsrail’in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Git, Yahuda KralıSidkiya’ya RAB şöyle diyor de: Bu kenti Babil Kralı’nın elineteslim etmek üzereyim, onu ateşe verecek.

Yer.34: 3 Ve sen Sidkiya, onun elinden kaçıp kurtulamayacaksın;kesinlikle yakalanacak, onun eline teslim edileceksin. BabilKralı’nı gözünle görecek, onunla yüzyüze konuşacaksın. SonraBabil’e götürüleceksin.

Yer.34: 4 “’Ancak, ey Yahuda Kralı Sidkiya, RAB’bin sözünü dinle! RABsenin için şöyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin,

Yer.34: 5 esenlikle öleceksin. Ataların olan senden önceki krallarınonuruna ateş yaktıkları gibi, senin onuruna da ateş yakıp seniniçin ah efendimiz diyerek ağıt tutacaklar. Ben RAB söylüyorum bunu.”

Yer.34: 6 Peygamber Yeremya bütün bunları Yeruşalim’de Yahuda KralıSidkiya’ya söyledi.

Yer.34: 7 O sırada Babil Kralı’nın ordusu Yeruşalim’e ve Yahuda’nın henüz ele geçirilmemiş kentlerine -Lakiş’e, Azeka’ya saldırmaktaydı. Yahuda’da surlu kent olarak yalnız bunlar kalmıştı.

Kölelere Özgürlük

Yer.34: 8 Kral Sidkiya Yeruşalim’deki halkla kölelerin özgürlüğünüilan eden bir antlaşma yaptıktan sonra RAB Yeremya’ya seslendi.

Yer.34: 9 Bu antlaşmaya göre herkes kadın, erkek İbrani kölelerinizgür bırakacak, hiç kimse Yahudi kardeşini yanında köle olaraktutmayacaktı.

Yer.34: 10 Böylece bu antlaşmanın yükümlülüğü altına giren bütün önderlerle halk kadın, erkek kölelerini özgür bırakarak antlaşmaya uydular. Artık kimseyi köle olarak tutmadılar. Antlaşmaya uyarak köleleri özgür bıraktılar.

Yer.34: 11 Ama sonra düşüncelerini değiştirerek özgür bıraktıklarıkadın, erkek köleleri geri alıp zorla köleleştirdiler.

Yer.34: 12 Bunun üzerine RAB Yeremya’ya şöyle seslendi:

Yer.34: 13 “İsrail’in Tanrısı RAB diyor ki: Atalarınızı Mısır’dan, köle oldukları ülkeden çıkardığımda onlarla bir antlaşma yaptım. Onlara dedim ki,

Yer.34: 14 ‘Size satılıp altı yıl kölelik eden İbrani kardeşleriniziyedinci yıl özgür bırakacaksınız. Ama atalarınız beni dinlemediler, kulak asmadılar.

Yer.34: 15 Sizse sonradan yola gelip gözümde doğru olanı yaptınız:Hepiniz

İbrani kardeşlerinizin özgürlüğünü ilan ettiniz. Önümde,bana ait olan tapınakta bu doğrultuda bir antlaşma yapmıştınız.

Yer.34: 16 Ama düşüncenizi değiştirerek adıma saygısızlık ettiniz. Kendi isteğinizle özgür bıraktığınız kadın, erkek kölelerinizi geri alıp zorla köleleştirdiniz.

Yer.34: 17 “Bu nedenle RAB diyor ki, İbrani köle kardeşlerinizi,yurttaşlarınızı özgür bırakmayarak beni dinlemediniz. Şimdi bensize ‘özgürlük -kılıç, kıtlık ve salgın hastalıkla yok olmanıziçin ‘özgürlük- ilan edeceğim, diyor RAB. Sizi dünyadaki bütünkrallıklara dehşet verici bir örnek yapacağım.

Yer.34: 18-19 Antlaşmamı bozan, danayı ikiye ayırıp parçalarıarasından geçerek önümde yaptıkları antlaşmanın koşullarınıyerine getirmeyen bu adamları -Yahuda ve Yeruşalim önderlerini,saray görevlilerini, kâhinleri ve dana parçalarının arasındangeçen bütün ülke halkını-

Yer.34: 20 can düşmanlarının eline teslim edeceğim. Cesetleri yırtıcıkuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak.

Yer.34: 21 “Yahuda Kralı Sidkiya’yla önderlerini de can düşmanlarınıneline, üzerinizden çekilen Babil ordusunun eline teslim edeceğim.

Yer.34: 22 Buyruğu ben vereceğim diyor RAB. Babilliler’i bu kente gerigetireceğim. Saldırıp kenti ele geçirecek, ateşe verecekler.Yahuda kentlerini içinde kimsenin yaşamayacağı bir viraneye çevireceğim.”

Rekavlılar’ın Bağlılık Örneği

BÖLÜM 35

Yer.35: 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim döneminde RAB Yeremya’yaşöyle seslendi:

Yer.35: 2 “Rekavlılar’ın evine gidip onlarla konuş. Onları RAB’binTapınağı’nın odalarından birine götürüp şarap içir.”

Yer.35: 3 Bunun üzerine Havassinya oğlu Yirmeya oğlu Yaazanya’yı,kardeşlerini, bütün çocuklarını ve Rekav ailesinin öbür üyelerini yanıma alıp

Yer.35: 4 Tanrı adamı Yigdalya oğlu Hanan’ın oğullarının RAB’bin Tapınağı’ndaki odasına götürdüm. Bu oda önderlerin odasının bitişiğinde, kapı görevlisi Şallum oğlu Maaseya’nın odasının üstündeydi.

Yer.35: 5 Rekav ailesinin üyelerinin önüne şarap dolu testiler, kâseler koyarak, “Buyrun, şarap için” dedim.

Yer.35: 6 Ne var ki, “Biz şarap içmeyiz” diye karşılık verdiler, “Çünkü atamız Rekav oğlu Yehonadav bize şu buyruğu verdi: ‘Siz de soyunuzdan gelenler de asla şarap içmeyeceksiniz!

Yer.35: 7 Ayrıca ev yapmayacak, tohum ekmeyecek, bağ dikmeyeceksiniz.Böyle şeyler edinmeyecek, ömür boyu çadırlarda yaşayacaksınız.Öyle ki, göç ettiğiniz topraklarda uzun süre yaşayasınız.

Yer.35: 8 Atamız Rekav oğlu Yehonadav’ın bize buyurduğu her şeyi yaptık. Kendimiz de karılarımız, oğullarımız, kızlarımız da hiç şarap içmedik.

Yer.35: 9 İçinde oturmak için evler yapmadık, bağlar, tarlalar, ekinler edinmedik.

Yer.35: 10 Çadırlarda yaşadık; atamız Yehonadav ne buyurduysa hepsini yaptık.

Yer.35: 11 Ama Babil Kralı Nebukadnessar bu ülkeye saldırınca, ‘Haydi, Kildan* ve Aram ordusundan kaçmak için Yeruşalim’e gidelim dedik. Bunun için Yeruşalim’de kaldık.”

Yer.35: 12 Bundan sonra RAB Yeremya’ya şöyle seslendi:

Yer.35: 13 “İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: ‘Git,Yahuda halkına ve Yeruşalim’de yaşayanlara şunları söyle:Sözlerimi dinleyerek hiç ders almayacak mısınız, diyor RAB.

Yer.35: 14 Rekav oğlu Yehonadav, soyuna şarap içmemelerini buyurdu;buyruğuna uyuldu. Bugüne dek şarap içmediler. Çünkü atalarınınbuyruğuna uydular. Bense size defalarca seslendiğim halde beni dinlemediniz.

Yer.35: 15 Defalarca size kullarım peygamberleri gönderdim. Kötüyolunuzdan dönmeniz, davranışlarınızı düzeltmeniz, başkailahların ardınca gidip onlara tapınmamanız için hepiniziuyardılar. Ancak o zaman size ve atalarınıza verdiğim topraktayaşayacaksınız. Ama kulak verip beni dinlemediniz.

Yer.35: 16 Rekav oğlu Yehonadav’ın soyu atalarının verdiği buyruğututtu, ama bu halk beni dinlemedi.

Yer.35: 17 “Bu yüzden İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,’İşte, Yahuda ve Yeruşalim’de yaşayan herkesin başına sözünüettiğim her felaketi getirmek üzereyim. Çünkü onları uyardım, amadinlemediler; onları çağırdım, ama yanıt vermediler.”

Yer.35: 18 Yeremya Rekav ailesine şöyle dedi: “İsrail’in Tanrısı, HerŞeye Egemen RAB diyor ki, ‘Atanız Yehonadav’ın buyruğuna uydunuz,onun bütün uyarılarını dikkate aldınız, size buyurduğu her şeyi yaptınız.

Yer.35: 19 Bunun için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,'Rekav oğlu Yehonadav'ın soyundan önümde hizmet edecek olanlarhiçbir zaman eksilmeyecek."

Kral Yehoyakim Tomarı Yakıyor

BÖLÜM 36

Yer.36: 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının dördüncüyılında RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.36: 2 "Bir tomar al, Yoşiya'nın döneminden bu yana İsrail, Yahudave öteki uluslarla ilgili sana söylediğim her şeyi yaz.

Yer.36: 3 Belki Yahuda halkı başına getirmeyi tasarladığım bütün felaketleri duyar da kötü yolundan döner; ben de suçlarını, günahlarını bağışlarım."

Yer.36: 4 Yeremya Neriya oğlu Baruk'u çağırıp RAB'bin kendisinesöylediği bütün sözleri tomara yazdırdı.

Yer.36: 5 Sonra Baruk'a şu buyruğu verdi: "Ben tutukluyum, RAB'binTapınağı'na gidemem.

Yer.36: 6 Sen oruç* günü RAB'bin Tapınağı'na git. Oradaki halka sana yazdırdığım RAB'bin sözlerini tomardan oku. Yahuda kentlerinden gelen halka da oku.

Yer.36: 7 Belki RAB'be yalvarır, kötü yollarından dönerler. Çünkü RAB'bin bu halka karşı sözünü ettiği öfke ve kızgınlığı büyüktür."

Yer.36: 8 Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın buyurduğu her şeyiyaptı. RAB'bin tomarda yazılı sözlerini tapınakta okudu.

Yer.36: 9 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının beşinciyılının dokuzuncu ayı*, Yeruşalim'de yaşayan bütün halk ve Yahudakentlerinden Yeruşalim'e gelen herkes için RAB'bin önünde oruç ilan edildi.

Yer.36: 10 Şafan oğlu Yazman Gemarya'nın yukarı avluda, tapınağın YeniKapısı'nın girişindeki odasında Baruk, Yeremya'nın sözlerinitomardan RAB'bin Tapınağı'ndaki bütün halka okudu.

Yer.36: 11 Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya tomardan okunan RAB'binsözlerini duyunca,

Yer.36: 12 aşağıya inip saraydaki yazman odasına gitti. Bütün önderlerorada toplantı halindeydi: Yazman Elişama, Şemaya oğlu Delaya,Akbor oğlu Elnatan,

Şafan oğlu Gemarya, Hananya oğlu Sidkiya ve öbürleri.

Yer.36: 13 Mikaya Baruk'un halka okuduğu tomardan duyduğu her şeyionlara iletti.

Yer.36: 14 Bunun üzerine bütün önderler Kuşi oğlu Şelemya oğlu Netanyaoğlu Yehudi'yi Baruk'a gönderdiler. Yehudi Baruk'a, "Halka okuduğun tomarı al, gel" dedi. Neriya oğlu Baruk tomarı alıp yanlarına gitti.

Yer.36: 15 Önderler, "Lütfen otur, bize de oku" dediler. Baruk da tomarı onlara okudu.

Yer.36: 16 Bütün bu sözleri duyar duymaz, korkuyla birbirlerine bakıpBaruk'a, "Bütün bu sözleri kesinlikle krala bildirmemiz gerek" dediler.

Yer.36: 17 Sonra Baruk'a, "Söyle bize, bütün bunları nasıl yazdın?Yeremya mı yazdırdı sana?" diye sordular.

Yer.36: 18 Baruk, "Evet" diye yanıtladı, "Bütün bu sözleri o söyledi.Ben de hepsini mürekkeple tomara yazdım."

Yer.36: 19 Bunun üzerine Baruk'a, "Git, sen de Yeremya da gizlenin.Nerede olduğunuzu kimse bilmesin" dediler.

Yer.36: 20 Tomarı Yazman Elişama'nın odasında bırakıp avluda bulunankralın yanına gittiler. Ona duydukları her sözü ilettiler.

Yer.36: 21 Kral tomarı alıp getirmesi için Yehudi'yi gönderdi. Yehuditomarı Yazman Elişama'nın odasından getirdi. Krala ve yanındaki önderlere okudu.

Yer.36: 22 Dokuzuncu aydı, kral kışlık sarayındaydı. Önünde mangaldaateş yanıyordu.

Yer.36: 23 Yehudi tomardan üç dört sütun okur okumaz kral yazman çakısıyla onları kesip mangaldaki ateşe attı. Tomarın tümü yanıp bitene dek bu işi sürdürdü.

Yer.36: 24 Tomardaki sözleri duyan kralla görevlileri ne korktular nede giysilerini yırttılar.

Yer.36: 25 Elnatan, Delaya ve Gemarya tomarı yakmaması içinyalvardılarsa da kral onları dinlemedi.

Yer.36: 26 Yazman Baruk'u ve Peygamber Yeremya'yı tutuklamaları içinoğlu Yerahmeel'e, Azriel oğlu Seraya'ya ve Avdeel oğlu Şelemya'yabuyruk verdi. Oysa RAB onları gizlemişti.

Yer.36: 27 Kral, Yeremya'nın Baruk'a yazdırdığı sözleri içeren tomarıyaktıktan sonra, RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.36: 28 "Başka bir tomar al, Yahuda Kralı Yehoyakim'in yaktığı ilktomardaki bütün sözleri yazdır.

Yer.36: 29 Yahuda Kralı Yehoyakim için de ki, 'RAB şöyle diyor: BabilKralı'nın kesinlikle gelip bu ülkeyi viraneye çevireceğini,içindeki insanı da hayvanı da yok edeceğini neden tomara yazdındiye sorup tomarı yaktın.

Yer.36: 30 Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyor:Davut'un tahtında oturan kimsesi olmayacak; ölüsü gündüzünsıcağa, gece ayaza bırakılacak.

Yer.36: 31 İşledikleri suçlar yüzünden kendisini de çocuklarıylagörevlilerini de cezalandıracağım. Onların, Yeruşalim'deyaşayanların ve Yahuda halkının başına sözünü ettiğim bütünfelaketleri getireceğim. Çünkü beni dinlemediler."

Yer.36: 32 Bunun üzerine Yeremya başka bir tomar alıp Neriya oğluYazman Baruk'a verdi. Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşe atıpyaktığı tomardaki bütün sözleri Baruk Yeremya'nın ağzından tomarayazdı. Bu sözlere, benzer birçok söz daha eklendi.

Yeremya Tutukevinde

BÖLÜM 37

Yer.37: 1 Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yahuda'ya atadığı Yoşiya oğluSidkiya, Yehoyakim oğlu Yehoyakin'in yerine kral oldu.

Yer.37: 2 Ama kendisi de görevlileriyle ülke halkı da RAB'binPeygamber Yeremya aracılığıyla söylediği sözleri dikkate almadılar.

Yer.37: 3 Kral Sidkiya, Şelemya oğlu Yehukal'la Maaseya oğlu KâhinSefanya'yı şu haberle Peygamber Yeremya'ya gönderdi: "Lütfenbizim için Tanrımız RAB'be yalvar."

Yer.37: 4 O sırada Yeremya daha cezaevine konmamıştı, halk arasındadolaşıyordu.

Yer.37: 5 Firavunun ordusu Mısır'dan çıkmıştı. Yeruşalim'i kuşatmaaltında tutan Kildaniler* bu haberi duyunca Yeruşalim'den çekildiler.

Yer.37: 6 Derken RAB Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.37: 7 "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki: Danışmak için sizi banagönderen Yahuda Kralı'na şöyle deyin: 'Size yardım etmek içinMısır'dan çıkıp gelen

firavunun ordusu ülkesine dönecek.

Yer.37: 8 Kildaniler de dönecek; bu kentle savaşıp onu ele geçirecek,ateşe verecekler.

Yer.37: 9 “RAB diyor ki, ‘Kildaniler üzerimizden çekilip gidecekdiyerek kendinizi aldatmayın. Çünkü çekilip gitmeyecekler!

Yer.37: 10 Sizinle savaşan bütün Babil ordusunu bozguna uğratsanız,çadırlarında yalnız yaralılar kalsa bile, bunlar çadırlardançıkıp bu kenti ateşe verecekler.”

Yer.37: 11 Firavunun ordusu yüzünden Babil ordusu Yeruşalim’dençekilince,

Yer.37: 12-13 Peygamber Yeremya Benyamin topraklarındaki halkın arasında payına düşen mirası almak üzere Yeruşalim’den gitmek istedi. Benyamin Kapısı’na vardığında, Hananya oğlu Şelemya oğlu bekçibaşı Yiriya, “Sen Kildaniler’in tarafına geçiyorsun!” diyerek onu tutukladı.

Yer.37: 14 Yeremya, “Yalan!” dedi, “Ben Kildaniler’in tarafına geçmiyorum.” Ama Yiriya onu dinlemedi. Yeremya’yı tutuklayıp önderlere götürdü.

Yer.37: 15 Yeremya’ya öfkelenen önderler onu dövdürtüp cezaevine çevirdikleri Yazman Yonatan’ın evine kapattılar.

Yer.37: 16 Böylece bodrumda bir hücreye kapatılan Yeremya uzun süre orada kaldı.

Yer.37: 17 Sonra Kral Sidkiya Yeremya’yı sarayına getirtti. Oradakendisine gizlice, “RAB’den bir söz var mı?” diye sordu.”Evet” diye yanıtladı Yeremya, “Babil Kralı’nın eline verileceksin.”

Yer.37: 18 Sonra Kral Sidkiya’ya şöyle dedi: “Sana, görevlilerine vebu halka karşı ne günah işledim ki beni cezaevine kapattınız?

Yer.37: 19 ‘Babil Kralı sana da bu ülkeye de saldırmayacak diyenpeygamberlerin hani nerede?

Yer.37: 20 Şimdi lütfen beni dinle, ey efendim kral! Lütfen dileğimikabul et. Beni Yazman Yonatan’ın evine geri gönderme. Orada ölmek istemiyorum.”

Yer.37: 21 Bunun üzerine Kral Sidkiya Yeremya’nın muhafız avlusuna kapatılmasını, kentteki ekmek bitene dek her gün fırıncılar sokağından kendisine bir ekmek verilmesini buyurdu. Böylece Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

Yeremya Sarnıca Atılıyor

BÖLÜM 38

Yer.38: 1 Mattan oğlu Şefatya, Paşhur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yehukal ve Malkiya oğlu Paşhur Yeremya'nın halka söylediği şu sözleri duydular:

Yer.38: 2 "RAB diyor ki, 'Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek. Kildaniler'e* gidense sağ kalacak, canını kurtarıp yaşayacak.

Yer.38: 3 RAB diyor ki, 'Bu kent kesinlikle Babil Kralı'nın ordusunateslim edilecek, Babil Kralı onu ele geçirecek."

Yer.38: 4 Önderler krala, "Bu adam öldürülmeli" dediler, "Çünkü söylediği bu sözlerle kentte kalan askerlerin ve halkın cesaretini kırıyor. Bu adam halkın yararını değil, zararını istiyor."

Yer.38: 5 Kral Sidkiya, "İşte o sizin elinizde" diye yanıtladı, "Kral size engel olamaz ki."

Yer.38: 6 Böylece Yeremya'yı alıp kralın oğlu Malkiya'nın muhafız avlusundaki sarnıcına halatlarla sarkıtarak indirdiler. Sarnıçta su yoktu, yalnız çamur vardı. Yeremya çamura battı.

Yer.38: 7 Sarayda görevli hadım Kûşlu* Ebet-Melek Yeremya'nın sarnıcaatıldığını duydu. Kral Benyamin Kapısı'nda otururken,

Yer.38: 8 Ebet-Melek saraydan çıkıp kralın yanına gitti ve ona şöyle dedi:

Yer.38: 9 "Efendim kral, bu adamların Peygamber Yeremya'ya yaptıkları kötüdür. Onu sarnıca attılar, orada açlıktan ölecek. Çünkü kentte ekmek kalmadı."

Yer.38: 10 Bunun üzerine kral, "Buradan yanına üç*fç* adam al, Peygamber Yeremya'yı ölmeden sarnıçtan çıkarın" diye ona buyruk verdi.D Not 38:10 Olası metin "Üç", Masoretik metin "Otuz".

Yer.38: 11 Ebet-Melek yanına adamları alarak saray hazinesinin altodasına gitti. Oradan eski bezler, yırtık pırtık giysiler alıphalatlarla sarnıca, Yeremya'ya sarkıttı.

Yer.38: 12 Sonra Yeremya'ya, "Bu eski bezleri, yırtık giysilerihalatlarla bağlayıp koltuklarının altına geçir" diye seslendi. Yeremya söyleneni yaptı.

Yer.38: 13 Onu halatlarla çekip sarnıçtan çıkardılar. Yeremya muhafızavlusunda kaldı.

Sidkiya Yeremya'ya Yine Danışıyor

Yer.38: 14 Kral Sidkiya Peygamber Yeremya'yı RAB'bin Tapınağı'nınüçüncü girişine getirterek, "Sana bir şey soracağım" dedi, "Benden bir şey gizleme."

Yer.38: 15 Yeremya, "Sana bir şey bildirirsem, beni öldürmeyecekmisin?" diye karşılık verdi, "Üstelik öğüt versem bile beni dinlemeyeceksin."

Yer.38: 16 Kral Sidkiya, "Bize yaşam veren RAB'bin varlığı hakkı içinseni öldürmeyeceğim, canının peşinde olan bu adamların eline seniteslim etmeyeceğim" diyerek gizlice ant içti.

Yer.38: 17 Bunun üzerine Yeremya Sidkiya'ya şu karşılığı verdi:"İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, 'BabilKralı'nın komutanlarına teslim olursan, canın bağışlanacak, bukent de ateşe verilmeyecek. Sen de ailen de sağ kalacaksınız.

Yer.38: 18 Ama Babil Kralı'nın komutanlarına teslim olmazsan, kentKildaniler'e* teslim edilecek, onu ateşe verecekler. Sen deonlardan kaçıp kurtulamayacaksın."

Yer.38: 19 Kral Sidkiya, "Kildaniler'in tarafına geçen Yahudiler'denkorkuyorum" dedi, "Kildaniler beni onların eline verebilir, onlarda bana kötü davranırlar."

Yer.38: 20 "Vermezler" diye yanıtladı Yeremya, "Lütfen sana aktardığımRAB'bin sözünü işit. O zaman sağ kalır, iyilik görürsün.

Yer.38: 21 Ama teslim olmak istemezsen, RAB bana şunu açıkladı:

Yer.38: 22 Yahuda Kralı'nın sarayında kalan bütün kadınlar BabilKralı'nın komutanlarına çıkarılacak. O kadınlar sana,"'Güvendiğin insanlar Seni aldatıp yenilgiye uğrattı; Çamura battı ayakların, Güvendiğin insanlar seni bırakıp gittidiyecekler.

Yer.38: 23 "Bütün karıların, çocukların Kildaniler'e teslim edilecek.Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacak, Babil Kralı'nın eliyleyakalanacaksın. Bu kent ateşe verilecek."

Yer.38: 24 Sidkiya, "Ölmek istemiyorsan, konuştuklarımızı kimseduymasın" dedi,

Yer.38: 25 "Görevliler seninle konuştuğumu duyup da gelir, 'Krala nesöyledin, kral sana ne dedi, açıkla bize, bizden gizleme! Yoksaseni öldürürüz derlerse,

Yer.38: 26 'Beni Yonatan'ın evine geri gönderme, yoksa orada ölürümdiye krala yalvardım dersin."

Yer.38: 27 Bütün görevliler gelip Yeremya'yı sorguya çektiler. Yeremyakralın kendisine söylemesini buyurduğu her şeyi onlara anlattı.Sorguyu bıraktılar.

Çünkü kralla yaptığı konuşma duyulmamıştı.

Yer.38: 28 Yeremya Yeruşalim'in ele geçirildiği güne dek muhafız avlusunda kaldı.

Yeruşalim'in Düşüşü(2Kr.25:1-12; Yer.52:4-16)

BÖLÜM 39

Yer.39: 1 Yahuda Kralı Sidkiya'nın dokuzuncu yılının onuncu ayında*Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim önlerinegelerek kenti kuşattı.

Yer.39: 2 Sidkiya'nın krallığının onbirinci yılında, dördüncü ayındokuzuncu günü kent surlarında gedik açıldı.

Yer.39: 3 Yeruşalim ele geçirilince*fd* Babil Kralı'nın bütünkomutanları -Samgarlı Nergal-Sareser, askeri danışman Nebo-Sarsekim, baş görevli Nergal-Sareser ve bütün öteki görevliler-içeri girip Orta Kapı'da oturdular.D Not 39:3 Yer.38: 28'den buraya aktarılmıştır.

Yer.39: 4 Yahuda Kralı Sidkiya'yla askerler onları görünce kaçtılar. Gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.

Yer.39: 5 Ama artlarına düşen Kildani* ordusu Eriha ovalarında Sidkiya'ya yetişti, onu yakalayıp Hama topraklarında, Rivla'da Babil Kralı Nebukadnessar'ın huzuruna çıkardılar. Nebukadnessar onun hakkında karar verdi:

Yer.39: 6 Rivla'da Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını, sonra da bütünYahuda ileri gelenlerini öldürttü.

Yer.39: 7 Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü.

Yer.39: 8 Kildaniler sarayla halkın evlerini ateşe verdiler, Yeruşalimsurlarını yıktılar.

Yer.39: 9 Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, kendi safına geçenkaçakları ve geri kalan halkı Babil'e sürgün etti.

Yer.39: 10 Ancak hiçbir şeyi olmayan bazı yoksulları Yahuda'dabıraktı, onlara bağ ve tarla verdi.

Yeremya Özgür Bırakılıyor

Yer.39: 11 Babil Kralı Nebukadnessar, muhafız birliği komutanıNebuzaradan aracılığıyla Yeremya'yla ilgili şu buyruğu verdi:

Yer.39: 12 “Onu sorumluluğun altına al, ona iyi bak, hiç zarar verme,senden ne dilerse yap.”

Yer.39: 13 Bunun üzerine muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, askeridanışman Nebuşazban, baş görevli Nergal-Sareser ve Babil Kralı’nın öbür görevlileri

Yer.39: 14 adam gönderip Yeremya’yı muhafız avlusundan getirttiler. Evine geri götürmesi için Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya’nın koruyuculuğuna verdiler. Böylece Yeremya halkı arasında yaşamını sürdürdü.

Yer.39: 15 Yeremya daha muhafız avlusunda tutukluyken RAB ona şöyle seslenmişti:

Yer.39: 16 “Git, Kûşlu* Ebet-Melek’e de ki, ‘İsrail’in Tanrısı, HerŞeye Egemen RAB şöyle diyor: Bu kent üzerine yarar değil, zararverecek sözlerimi yerine getirmek üzereyim. O gün olanları sen de göreceksin.

Yer.39: 17 Ama o gün seni kurtaracağım diyor RAB. Korktuğun adamlarıneline teslim edilmeyeceksin.

Yer.39: 18 Seni kesinlikle kurtaracağım, kılıçla öldürülmeyeceksin. Hiç değilse canını kurtarmış olacaksın. Çünkü bana güvendin, diyor RAB.”

Yeremya Vali Gedalya’nın Yanında Kalıyor

BÖLÜM 40

Yer.40: 1 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeremya’yı Rama’da salıverdikten sonra RAB Yeremya’ya seslendi. Nebuzaradan onu Babil’e sürülen Yeruşalim ve Yahuda halkıyla birlikte zincire vurulmuş olarak Rama’ya götürmüştü.

Yer.40: 2 Muhafız birliği komutanı Yeremya’yı yanına çağırtıp, “TanrınRAB buraya karşı bu felaketi belirledi” dedi,

Yer.40: 3 “Şimdi dediğini yaptı, yapacağını söylediği her şeyi yerinegetirdi. Çünkü RAB’be karşı günah işlediniz, O’nun sözünüdinlemediniz. Bütün bunlar bu yüzden başınıza geldi.

Yer.40: 4 İşte ellerindeki zincirleri çözüyorum. Benimle Babil’egelmeyi yeğlersen gel, sana iyi bakarım; eğer benimle Babil’egelmek istemezsen de sorun yok. Bak, bütün ülke önünde! İyi vedoğru bildiğin yere git.

Yer.40: 5 Ama burada kalırsan*fe* Babil Kralı’nın Yahuda kentlerine vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya’nın yanına dönüp onunla birlikte halkın

arasında yaşa ya da istediğin yere git.” Muhafız birliği komutanı Yeremya’ya yiyecek ve armağan verip yoluna gönderdi.D Not 40:5 Süryanice “Burada kalırsan”, Masoretik metin “Dönmedi ve”.

Yer.40: 6 Yeremya Mispa’ya, Ahikam oğlu Gedalya’nın yanına gitti.Onunla ve ülkede kalan halkla birlikte orada yaşamaya başladı.

Gedalya Öldürülüyor(2Kr.25:22-26)

Yer.40: 7 Kırdaki ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralı’nın Ahikamoğlu Gedalya’yı ülkeye vali atadığını, Babil’e sürülmemiş yoksulkadın, erkek ve çocukları ona emanet ettiğini duyunca,

Yer.40: 8 Mispa’ya, Gedalya’nın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğluİsmail, Kareah’ın oğulları Yohanan ve Yonatan, Tanhumet oğluSeraya, Netofalı Efay’ın oğulları, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı.

Yer.40: 9 Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya onlara ve adamlarına antiçerek, “Kildaniler’e* kulluk etmekten korkmayın” dedi, “Ülkeyeyerleşip Babil Kralı’na hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur.

Yer.40: 10 Bana gelince, Mispa’da kalacağım, gelecek Kildaniler’inönünde sizi temsil edeceğim. Siz şarap, yaz meyveleri, zeytinyağıtoplayıp kaplarınızda depolayın ve aldığınız kentlerde yaşayın.”

Yer.40: 11 Moav, Ammon, Edom ve öbür ülkelerde yaşayan Yahudiler’inhepsi, Babil Kralı’nın Yahuda’da bir kesim halkı sağ bıraktığınıve Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya’yı onlara vali atadığını duyunca,

Yer.40: 12 sürülmüş oldukları ülkelerden geri dönüp Yahuda’ya, Mispa’da bulunan Gedalya’nın yanına geldiler. Sonra bol bol şarap ve yaz meyvesi topladılar.

Yer.40: 13 Kareah oğlu Yohanan’la kırdaki bütün ordu komutanları daMispa’da bulunan Gedalya’nın yanına geldiler.

Yer.40: 14 Ona, “Ammon Kralı Baalis’in seni öldürmek için Netanya oğluİsmail’i gönderdiğini bilmiyor musun?” dediler. Gelgelelim Ahikamoğlu Gedalya onlara inanmadı.

Yer.40: 15 Kareah oğlu Yohanan Mispa’da Gedalya’ya gizlice, “İzin verde gidip Netanya oğlu İsmail’i öldüreyim” dedi, “Kimsebilmeyecek! Neden seni öldürsün de çevrende toplanan bütünYahudiler dağılsın, Yahuda’da sağ kalmış olanlar yok olsun?”

Yer.40: 16 Ama Ahikam oğlu Gedalya, “Böyle birşey yapma! İsmail’leilgili söylediklerin yalan” dedi.

BÖLÜM 41

Yer.41: 1 O yılın yedinci ayında* kral soyundan ve kralın başgörevlilerinden Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail, on adamıylabirlikte Mispa'ya, Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gitti. Orada,Mispa'da birlikte yemek yerlerken,

Yer.41: 2 Netanya oğlu İsmail'le yanındaki on adam ayağa kalkıp BabilKralı'nın ülkeye vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'yıkılıçla öldürdüler.

Yer.41: 3 İsmail Mispa'da Gedalya'yla birlikte olan bütün Yahudiler'ive oradaki Kildan* askerlerini de öldürdü.

Yer.41: 4 Gedalya öldürüldükten bir gün sonra, ölüm haberi duyulmadanönce

Yer.41: 5 Şekem'den, Şilo'dan, Samiriye'den sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış, bedenlerinde yaralar açmış seksen adam geldi. RAB'bin Tapınağı'nda sunmak için yanlarında tahıl, günnük getirmişlerdi.

Yer.41: 6 Netanya oğlu İsmail Mispa'dan ağlaya ağlaya onları karşılamaya çıktı. Onları görünce, "Ahikam oğlu Gedalya'ya gelin" dedi.

Yer.41: 7 Kente girince, Netanya oğlu İsmail ve yanındakiler onlarıöldürüp bir sarnıca attılar.

Yer.41: 8 Ancak onlardan on kişi İsmail'e, "Bizi öldürme!" dediler,"Tarlada saklı buğdayımız, arpamız, zeytinyağımız ve balımızvar." Böylece İsmail vazgeçip onları öbürleriyle birlikte öldürmedi.

Yer.41: 9 İsmail'in öldürdüğü adamların bedenlerini atmış olduğusarnıç büyüktü*ff*. Kral Asa, bu sarnıcı İsrail Kralı Baaşa'dankorunmak için kazmıştı. Netanya oğlu İsmail orayı ölülerle doldurdu.D Not 41:9 Septuaginta "Büyüktü", Masoretik metin "Gedalya'nın aracılığıyla".

Yer.41: 10 İsmail, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın Ahikam oğlu Gedalya'nın sorumluluğuna bıraktığı Mispa'daki bütün halkı ve kral kızlarını tutsak aldı. Netanya oğlu İsmail tümünü tutsak alıp Ammonlular'a sığınmak üzere yola çıktı.

Yohanan Halkı Kurtarıyor

Yer.41: 11 Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanları, Netanyaoğlu İsmail'in işlediği cinayetleri duyunca,

Yer.41: 12 bütün adamlarını alıp Netanya oğlu İsmail'le savaşmayagittiler. Givon'daki büyük havuzun yakınında ona yetiştiler.

Yer.41: 13 İsmail'in yanındaki adamlar, Kareah oğlu Yohanan veyanındaki ordu komutanlarını görünce sevindiler.

Yer.41: 14 İsmail'in Mispa'dan tutsak olarak götürdüğü herkes geridönüp Kareah oğlu Yohanan'a katıldı.

Yer.41: 15 Netanya oğlu İsmail ve sekiz adamıysa Yohanan'dan kaçıpAmmonlular'a sığındılar.

Yer.41: 16 Kareah oğlu Yohanan'la yanındaki ordu komutanları sağkalanların hepsini -Ahikam oğlu Gedalya'yı öldüren Netanya oğluİsmail'den kurtarıp Givon'dan geri getirdiği yiğit askerleri,kadınları, çocukları, saray görevlilerini- Mispa'dan alıp götürdüler.

Yer.41: 17-18 Kildaniler'den* kaçmak için Mısır'a doğru yola çıktılar.Beytlehem yakınında, Gerut-Kimham'da durdular. Kildaniler'denkorkuyorlardı. Çünkü Netanya oğlu İsmail, Babil Kralı'nın ülkeyevali atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

Yeremya'nın Duası, Rab'bin Yanıtı

BÖLÜM 42

Yer.42: 1 Ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğluAzarya*fg* ve küçük büyük bütün halk yaklaşıpD Not 42:1 Septuaginta "Azarya", Masoretik metin "Yezanya" (bkz. 43:2).

Yer.42: 2 Peygamber Yeremya'ya şöyle dediler: "Lütfen dileğimizi kabul et! Bizim için, bütün sağ kalan bu halk için Tanrın RAB'be yakar. Çünkü bir zamanlar sayıca çok olan bizler gördüğün gibi şimdi azınlıkta kaldık.

Yer.42: 3 Tanrın RAB nereye gideceğimizi, ne yapacağımızı bize bildirsin."

Yer.42: 4 Peygamber Yeremya, "Olur" dedi, "İsteğiniz uyarınca Tanrınız RAB'be yakaracağım. RAB bana ne yanıt verirse, bir şey saklamadan size bildireceğim."

Yer.42: 5 Bunun üzerine, "Tanrın RAB'bin senin aracılığınla bize bildireceği her sözü yerine getirmezsek, RAB aramızda gerçek ve güvenilir tanık olsun" dediler,

Yer.42: 6 "Seni kendisine gönderdiğimiz Tanrımız RAB'bin sözünübeğensek de beğenmesek de dinleyeceğiz ki, üzerimize iyilikgelsin. Evet, Tanrımız RAB'bin sözünü dinleyeceğiz."

Yer.42: 7 On gün sonra RAB Yeremya'ya seslendi.

Yer.42: 8 Yeremya, Kareah oğlu Yohanan'la yanındaki ordu komutanlarınıve küçük büyük bütün halkı çağırdı.

Yer.42: 9 Onlara şöyle dedi: “Dileğinizi önüne sunmam için benikendisine gönderdiğiniz İsrail’in Tanrısı RAB diyor ki,

Yer.42: 10 ‘Bu ülkede kalırsanız, sizi bina ederim, yıkmam; dikerim,sökmem. Çünkü başınıza getirdiğim felakete üzülüyorum.

Yer.42: 11 Korktuğunuz Babil Kralı’ndan artık korkmayın, ondankorkmayın diyor RAB. Çünkü ben sizinleyim, sizi kurtaracak, onunelinden özgür kılacağım.

Yer.42: 12 Size sevecenlik göstereceğim. Şöyle ki, Babil Kralı sizeacıyacak, sizi topraklarınıza geri gönderecek.

Yer.42: 13 “Ama, ‘Bu ülkede kalmayacağız der, Tanrınız RAB’bin sözünüdinlemezseniz,

Yer.42: 14 ‘Savaş görmeyeceğimiz, boru sesi duymayacağımız, açlıkçekmeyeceğimiz Mısır’a gidip orada yaşayacağız derseniz,

Yer.42: 15 RAB’bin sözünü dinleyin, ey Yahuda’dan sağ kalanlar!İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: ‘Eğer Mısır’agidip orada yerleşmeye kesin kararlıysanız,

Yer.42: 16 korktuğunuz kılıç size orada yetişecek, tasalandığınızkıtlık Mısır’da yakanıza yapışacak, orada öleceksiniz.

Yer.42: 17 Yerleşmek üzere Mısır’a gitmeye kararlı olan herkeskılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan ölecek. Başlarınagetireceğim felaketten kurtulup sağ kalan olmayacak.

Yer.42: 18 “İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Öfkem, kızgınlığım Yeruşalim’de yaşayanların üzerine döküldüğü gibi, siz Mısır’a gidenlerin üzerine de dökülecek. Siz lanetlik, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerileceksiniz. Burayı bir daha görmeyeceksiniz.

Yer.42: 19 Ey Yahuda’dan sağ kalanlar, RAB size, ‘Mısır’a gitmeyin!diye buyurmuştur. Bunu iyi bilin. Bugün sizi uyarıyorum:

Yer.42: 20 Beni Tanrınız RAB’be gönderip, ‘Bizim için Tanrımız RAB’be yakar. O’nun bize söyleyeceği her şeyi bildir, yapacağız demekle kendinizi aldatıyorsunuz!

Yer.42: 21 Bugün size bildirdim, ama Tanrınız RAB’bin benim aracılığımla size ilettiği sözlerin hiçbirini dinlemediniz.

Yer.42: 22 Şimdi iyi bilin ki, yerleşmek üzere gitmeye can attığınız yerde kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan öleceksiniz.”

Yeremya Mısır'a Götürülüyor

BÖLÜM 43

Yer.43: 1 Yeremya Tanrıları RAB'bin bütün bu sözlerini -Tanrıları RAB'bin onun aracılığıyla kendilerine ilettiği her şeyi- halka bildirmeyi bitirince

Yer.43: 2 Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün küstahadamlar ona, "Yalan söylüyorsun!" dediler, "Tanrımız RAB,'Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeyin demek için göndermedi seni bize.

Yer.43: 3 Bizi öldürsünler, Babil'e sürsünler diye Kildaniler'in* eline teslim etmek için Neriya oğlu Baruk seni bize karşı kışkırtıyor."

Yer.43: 4 Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün ordu komutanları ve halkRAB'bin Yahuda'da kalmalarına ilişkin buyruğuna karşı geldiler.

Yer.43: 5 Kareah oğlu Yohanan'la bütün ordu komutanları, sürüldükleri uluslardan yerleşmek üzere Yahuda'ya geri dönen Yahuda halkını alıp götürdüler.

Yer.43: 6 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya'nın sorumluluğuna bırakmış olduğu bütün kadınları, erkekleri, çocukları, kral kızlarını da götürdüler. Peygamber Yeremya'yla Neriya oğlu Baruk'u da alıp

Yer.43: 7 RAB'bin sözünü dinlemeyerek Mısır'a gittiler. Tahpanhes'e vardılar.

Yer.43: 8 Tahpanhes'te RAB Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.43: 9 "Yahudiler'in gözü önünde eline büyük taşlar al, Tahpanhes'te firavun sarayının girişindeki tuğla kaldırımın harcına göm.

Yer.43: 10 Onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyleliyor: İşte kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ı buraya getirtiptahtını harca gömdüğüm bu taşların üzerine kuracağım.Nebukadnessar otağını bu taşların üzerine kuracak.

Yer.43: 11 Gelip Mısır'ı bozguna uğratacak. Ölüm için ayrılanlar ölüme, Sürgün için ayrılanlar sürgüne, Kılıç için ayrılanlar kılıca gidecek.

Yer.43: 12 Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verip yakacak*fh*,ilahları alıp götürecek. Çoban giysisiyle kendisini nasılörterse, o da Mısır'ı öyle örtecek. Sonra oradan sağ salim çıkacak.D Not 43:12 Septuaginta, Süryanice, Vulgata "Yakacak", Masoretik metin "Yakacağım".

Yer.43: 13 Mısır'daki Güneş Tapınağı'nın dikili taşlarını kıracak,Mısır ilahlarının

tapınaklarını ateşe verecek.”

Yeremya Mısır’daki Yahudiler’i Uyarıyor

BÖLÜM 44

Yer.44: 1 Mısır’ın Migdol, Tahpanhes, Nof*fı* kentlerinde ve Patros bölgesinde yaşayan Yahudiler’e ilişkin RAB Yeremya’ya şöyle seslendi:D Not 44:1 “Nof”: Memfis diye de bilinir.

Yer.44: 2-3 “İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,Yeruşalim ve Yahuda kentlerine getirdiğim bütün felaketlerigördünüz. İşte yaptıkları kötülük yüzünden kentler bugün yıkık;içlerinde oturan yok. Sizin de kendilerinin ve atalarının daönceden tanımadığınız başka ilahlara buhur yakıp taparak beni öfkelendirdiler.

Yer.44: 4 Peygamber kullarımı defalarca gönderip, ‘Nefret ettiğim buiğrençlikleri yapmayın! diyerek onları uyardım.

Yer.44: 5 Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Kötülüklerindendönmediler, başka ilahlara buhur yakmaktan vazgeçmediler.

Yer.44: 6 Bu yüzden kızgın öfkemi döktüm; Yahuda kentlerine, Yeruşalim sokaklarına karşı öfkem giderek şiddetlendi. Onlar bugün olduğu gibi yıkık ve ıssız bırakıldı.

Yer.44: 7 “İsrail’in Tanrısı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı şöyle diyor:Neden bu büyük felaketi başınıza getiriyorsunuz? Kadın erkek,çoluk çocuk Yahuda halkından kesilip atılacak, sizden sağ kalan olmayacak.

Yer.44: 8 Yerleşmek üzere geldiğiniz Mısır’da ellerinizinyaptıklarıyla, başka ilahlara buhur yakmakla beniöfkelendiriyorsunuz. Başınıza felaket getiriyorsunuz. Dünyadakiuluslarca aşağılanacak, yerileceksiniz.

Yer.44: 9 Yahuda’da, Yeruşalim sokaklarında atalarınızın, Yahudakrallarıyla karılarının, kendinizin, karılarınızın yaptığınızkötülükleri unuttunuz mu?

Yer.44: 10 Bugüne dek pişmanlık duymadılar, benden korkmadılar. Sizeve atalarınıza verdiğim yasa ve kurallar uyarınca yaşamadılar.

Yer.44: 11 “Bu yüzden İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki:Başınıza yıkım getirmeye, bütün Yahuda halkını yok etmeye kararlıyım.

Yer.44: 12 Yerleşmek üzere Mısır’a gelmeye kararlı olan Yahuda’nın sağkalanlarını ele alacağım. Hepsi Mısır’da yok olacak; kılıçtan geçirilecek ya da kıtlıktan ölecek. Küçük büyük hepsi kılıçtan, kıtlıktan ölecek. Lanetlenecek, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerilecekler.

Yer.44: 13 Yeruşalim'i cezalandırdığım gibi, Mısır'da yaşayanları dakılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım.

Yer.44: 14 Yerleşmek için Mısır'a gelen Yahuda halkının sağkalanlarından hiçbiri kurtulmayacak, hiç kimse sağ kalıpYahuda'ya dönmeyecek. Yerleşmek üzere oraya dönmek isteseler de,kaçıp kurtulan birkaç kişi dışında dönen olmayacak."

Yer.44: 15 Karılarının başka ilahlara buhur yaktığını bilen erkekler,orada duran kadınlar, Mısır'ın Patros bölgesinde yaşayan bütünhalk -ki büyük bir topluluktu- Yeremya'ya şu karşılığı verdi:

Yer.44: 16 "RAB'bin adıyla bize söylediklerini dinlemeyeceğiz!

Yer.44: 17 Tersine, yapacağımızı söylediğimiz her şeyi kesinlikleyapacağız: Gök Kraliçesi'ne*fi* buhur yakacak, atalarımızın,krallarımızın, önderlerimizin ve kendimizin Yahuda kentlerinde,Yeruşalim sokaklarında yaptığımız gibi ona dökmelik sunulardökeceğiz. O zamanlar bol yiyeceğimiz vardı, her işimizyolundaydı, sıkıntı çekmiyorduk.D Not 44:17 "Gök Kraliçesi": Babilliler'in tanrıçası İştar.

Yer.44: 18 Oysa Gök Kraliçesi'ne buhur yakmayı, dökmelik sunulardökmeyi bıraktığımız günden bu yana her yönden yokluk çekiyoruz;kılıçtan, kıtlıktan yok oluyoruz."

Yer.44: 19 Kadınlar, "Evet, Gök Kraliçesi'ne buhur yakıp dökmeliksunular dökeceğiz! Ona benzer pideler pişirip kendisine dökmeliksunular döktüğümüzü kocalarımız bilmiyor muydu sanki?" diye eklediler.

Yer.44: 20 Bunun üzerine Yeremya ona karşılık veren kadın erkek bütünhalka şöyle dedi:

Yer.44: 21 "Sizin, atalarınızın, krallarınızın, önderlerinizin, ülkehalkının Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında yaktığınızbuhuru RAB unuttu mu? Haberi yok muydu?

Yer.44: 22 RAB yaptığınız kötülüklere, iğrençliklere artıkdayanamadığı için, bugün olduğu gibi ülkeniz aşağılanıp yerildi,kimsenin yaşamadığı dehşet verici bir viranelik oldu.

Yer.44: 23 Siz başka ilahlara buhur yaktınız, RAB'be karşı günah işlediniz; O'nun sözünü dinlemediniz, yasasına, kurallarına, antlaşma koşullarına uymadınız. Bu yüzden bugün olduğu gibi başınıza felaket geldi."

Yer.44: 24 Yeremya bütün halka, özellikle de kadınlara, "RAB'binsözüne kulak verin, ey Mısır'da yaşayan Yahudalılar" dedi,

Yer.44: 25 “İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Gök Kraliçesi’ne buhur yakacağız, dökmelik sunular dökeceğiz, adaklarımızı kesinlikle yerine getireceğiz diyerek siz de karılarınız da verdiğiniz sözü yerine getirdiniz.”Öyleyse verdiğiniz sözü tutun! Adadığınız adakları tümüyle yerine getirin!

Yer.44: 26 Mısır’da yaşayan Yahudiler, RAB’bin sözünü dinleyin! ‘Büyükadım üzerine ant içiyorum ki diyor RAB, ‘Mısır’da yaşayan Yahudiler’den hiçbiri bundan böyle adımı ağzına alıp Egemen RAB’bin varlığı hakkı için diye ant içmeyecek.

Yer.44: 27 Çünkü onların yararını değil, zararını gözlüyorum; Mısır’dayaşayan Yahudiler yok olana dek kılıçtan, kıtlıktan ölecek.

Yer.44: 28 Kılıçtan kurtulup da Mısır’dan Yahuda’ya dönenlerin sayısıpek az olacak. Mısır’a yerleşmeye gelen Yahuda halkından sağkalanlar o zaman kimin sözünün yerine geldiğini anlayacak: Benimsözümün mü, yoksa onlarınkinin mi?

Yer.44: 29 “’Başınıza yıkım getireceğim; sözümün yerine geleceğinibilesiniz diye diyor RAB, ‘Sizi burada cezalandıracağıma ilişkinbelirti şu olacak.

Yer.44: 30 RAB diyor ki, ‘Yahuda Kralı Sidkiya’yı can düşmanı BabilKralı Nebukadnessar’ın eline nasıl teslim ettimse, Mısır FiravunuHofra’yı da can düşmanlarının eline öyle teslim edeceğim.”

Baruk’a Haber

BÖLÜM 45

Yer.45: 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim’in dördüncü yılındaNeriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya’nın kendisine söylediğisözleri tomara yazdıktan sonra Yeremya ona şunları söyledi:

Yer.45: 2 “Ey Baruk, İsrail’in Tanrısı RAB sana şöyle diyor:

Yer.45: 3 Sen, ‘Vay başıma! Çünkü RAB acıma acı kattı. İnlemektenbitkin düştüm, bana rahat yok dedin.

Yer.45: 4 “RAB bana, ‘Ona şöyle diyeceksin dedi: ‘RAB diyor ki, bütünülkeyi yıkacağım; bina ettiğimi yıkacak, diktiğimi sökeceğim.

Yer.45: 5 Sana gelince, büyük şeyler peşinde mi koşuyorsun? Sakınkoşma! Çünkü bütün halkın üzerine felaket getirmek üzereyimdiyor RAB, ‘Ama sen nereye gidersen git, canını bağışlayacağım.”

Mısır Karkamış’ta Yenilgiye Uğruyor

BÖLÜM 46

Yer.46: 1 RAB uluslara ilişkin Peygamber Yeremya'ya şöyle seslendi:

Yer.46: 2 Mısır'a ilişkin: Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'indördüncü yılında, Babil Kralı Nebukadnessar'ın Fırat kıyısında,Karkamış'ta yenilgiye uğrattığı Firavun Neko'nun ordusuyla ilgili bildiri:

Yer.46: 3 "Küçük büyük kalkanları dizin, Savaşmak için ilerleyin!

Yer.46: 4 Atları koşun, beygirlere binin! Miğferlerinizi takın, yerinizi alın! Mızraklarınızı cilalayın, Zırhlarınızı kuşanın!

Yer.46: 5 Ne görüyorum? Dehşete düştüler, geri çekiliyorlar! Yiğitleri bozguna uğramış, Arkalarına bakmadan kaçışıyorlar. Her yer dehşet içinde" diyor RAB.

Yer.46: 6 "Ayağı tez olan kaçamıyor, Yiğit kaçıp kurtulamıyor. Kuzeyde, Fırat kıyısında Tökezleyip düştüler.

Yer.46: 7 Nil gibi yükselen, Irmak gibi suları çalkalanan kim?

Yer.46: 8 Mısır'dır Nil gibi yükselen, Irmak gibi suları çalkalanan. 'Yükselip yeryüzünü kaplayacağım; Kentleri de içlerinde oturanları da Yok edeceğim diyor Mısır.

Yer.46: 9 Şahlanın, ey atlar! Çılgınca saldırın, ey savaş arabaları! Ey kalkan taşıyan Kûşlu*, Pûtlu yiğitler, Yay çeken Ludlular, ilerleyin!

Yer.46: 10 "Çünkü o gün Her Şeye Egemen Egemen RAB'bin günüdür. Düşmanlarından öç alması için Öç günüdür. Kılıç doyana dek yiyecek, Kanlarını kana kana içecek. Çünkü Rab, Her Şeye Egemen RAB Kuzeyde, Fırat kıyısında kurban hazırlıyor.

Yer.46: 11 "Ey erden kız Mısır, Gilat'a git de merhem al! Ama boşuna çok ilaç kullanıyorsun, Senin için şifa yok.

Yer.46: 12 Uluslar utancını duydu, Feryadınla doldu yeryüzü. Yiğit yiğide tökezleyip İkisi birlikte yere seriliyor."

Nebukadnessar Mısır'a Saldırıyor

Yer.46: 13 Babil Kralı Nebukadnessar'ın gelip Mısır'a saldıracağınailişkin RAB'bin Peygamber Yeremya'ya bildirdiği söz şudur:

Yer.46: 14 "Mısır'da bildirin, Migdol'da duyurun, Nof'ta*fj*, Tahpanhes'te duyurun: 'Yerini al, hazırlan, Çünkü çevrendekileri yiyip bitiriyor kılıç!D Not

46:14,19 “Nof”: Memfis diye de bilinir.

Yer.46: 15 İlahın Apis*fk* neden kaçtı? Boğan neden ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi*fl*!D Not 46:15 “Apis”: Mısırlılar’ın boğa şeklindeki güç ilahı. 46:15 Olası metin “İlahın Apis neden kaçtı? Boğan neden ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi!” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Yiğitlerin neden yere serildi? Ayakta duracak halleri yok, çünkü RAB onları yere serdi!”

Yer.46: 16 Boyuna tökezleyip birbirlerinin üzerine düşecekler. ‘Kalkın, acımasızların kılıcı yüzünden halkımıza, Yurdumuza dönelim diyecekler.

Yer.46: 17 ‘Firavun yaygaracının biri, Fırsatı kaçırdı diyecekler.

Yer.46: 18 “Varlığım hakkı için” diyor Kral, Adı Her Şeye Egemen RAB, “Dağlar arasında Tavor Dağı nasılsa, Karmel Dağı deniz kıyısında nasılsa, Size saldıracak kişi de öyledir.

Yer.46: 19 Ey sizler, Mısır’da yaşayanlar, Toplayın eşyanızı, sürgüne gideceksiniz! Nof*fj* öyle viran olup yanacak ki, Kimse oturmayacak içinde.

Yer.46: 20 “Mısır güzel bir düve, Ama kuzeyden atsineği geliyor ona.

Yer.46: 21 Ücretli askerleri besili danalar gibi. Onlar da geri dönüp birlikte kaçacak, Yerlerinde durmayacaklar. Çünkü üzerlerine yıkım günü, Cezalandırılacakları an gelecek.

Yer.46: 22 Düşman ordusu ilerleyince, Mısır yılan gibi tıslayarak kaçacak. Ağaç kesen adamlar gibi Baltalarla ona saldıracaklar.

Yer.46: 23 Gür olsa bile kesecekler ormanını” diyor RAB, “Çünkü çekirgelerden daha çok onlar, Sayıya vurulamazlar.

Yer.46: 24 Mısır utandırılacak, Kuzey halkının eline teslim edilecek.”

Yer.46: 25 İsrail’in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “İşteNo*fm* Kenti’nin ilahı Amon’u, firavunu, Mısır’la ilahlarını,krallarını ve firavuna güvenenleri cezalandırmak üzereyim.D Not 46:25 “No”: Tebes diye de bilinir.

Yer.46: 26 Hepsini can düşmanları Babil Kralı Nebukadnessar’lagörevlilerinin eline teslim edeceğim. Ama sonra, eskiden olduğugibi insanlar yine Mısır’da yaşayacak” diyor RAB.

Rab Halkını Kurtaracak

Yer.46: 27 “Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail. Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse onu korkutmayacak.

Yer.46: 28 Korkma, ey kulum Yakup, Çünkü ben seninleyim" diyor RAB. "Seni aralarına sürdüğüm ulusların hepsini Tümüyle yok etsem de, Seni büsbütün yok etmeyeceğim. Adaletle yola getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım seni."

Filistliler'le İlgili Bildiri

BÖLÜM 47

Yer.47: 1 Firavun Gazze'ye saldırmadan önce RAB'bin PeygamberYeremya'ya bildirdiği Filistliler'e ilişkin söz şudur:

Yer.47: 2 RAB diyor ki,"Bakın sular kuzeyden nasıl yükseliyor!Taşkın bir ırmak olacak,Ülkeyi ve içindeki her şeyi,Kentleri ve içinde yaşayanları kaplayacak. İnsanlar yakaracak,Ülkede yaşayan herkes feryat edecek.

Yer.47: 3 Dörtnala koşan aygırların Toynak seslerinden, Savaş arabalarının takırtısından, Tekerleklerin gürültüsünden Babalar dönüp çocuklarına bakmayacak; Ellerinde derman kalmayacak.

Yer.47: 4 Çünkü Filistliler'in yok edileceği gün geliyor. Sur ve Sayda'ya yardım edebilecek Sağ kalan herkes kesilip yok edilecek. RAB Kaftor*fn* kıyısından gelen Filistliler'in Sağ kalanlarını yok edecek.D Not 47:4 "Kaftor": Bugünkü Girit.

Yer.47: 5 Gazze yastan saçını yolacak, Aşkelon susturulacak. Ey ovada sağ kalanlar, Ne zamana dek bedenlerinizi yaralayacaksınız?

Yer.47: 6 Ah, RAB'bin kılıcı! Yatışmana daha ne kadar zaman var? Dön kınına! Dur ve sessiz ol!

Yer.47: 7 Ama RAB ona buyruk vermişken, Aşkelon'a, deniz kıyısına Saldırmak üzere görevlendirmişken Kılıç nasıl yatışabilir?"

Moav'a İlişkin Bildiri

BÖLÜM 48

Yer.48: 1 Moav'a ilişkin:İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:"Vay Nevo'nun başına gelenlere! Çünkü viraneye çevrilecek. Kiryatayim utandırılacak, ele geçirilecek. Misgav utandırılacak, kırılıp dökülecek.

Yer.48: 2 Moav artık övülmeyecek, Heşbon'da*fo* onun yıkımı için düzen kuracak, 'Haydi, şu Moav ulusuna son verelim diyecekler. Ey Madmen*fö*, sen de susturulacaksın, Kılıç kovalayacak seni.D Not 48:2 Heşbon "Düzen kurmak", Madmen "Susturmak" sözcükleriniçağrıştırıyor.

Yer.48: 3 Horonayim'den feryat duyulacak: 'Kent mahvoldu, büyük yıkıma

uğradı!

Yer.48: 4 “Moav yıkılacak, Yavrularının ağlayışı duyulacak.

Yer.48: 5 Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşu’ndan, Horonayim inişinde Yıkımın neden olduğu acı feryatlar duyuluyor.

Yer.48: 6 Kaçın, canınızı kurtarın! Çölde yaban eşeği*fö* gibi koşun!D Not 48:6 Septuaginta “Yaban eşeği”, Masoretik metin “Ilgın ağacı”.

Yer.48: 7 “Evet, başarılarına, mal varlığına güvendiğin için Sen de ele geçirileceksin. İlahın Kemoş da kâhinleri ve görevlileriyle birlikte Sürgün edilecek.

Yer.48: 8 Yok edici her kente uğrayacak, Tek kent kurtulmayacak. Vadi yerle bir olacak, Yayla altüst edilecek” diyor RAB.

Yer.48: 9 “Moav toprağına tuz dökün, kısırlaşsın, Kentleri öyle viran olacak ki, Kimse yaşamayacak oralarda.

Yer.48: 10 Lanet olsun RAB’bin işini savsaklayana! Kılıcını kan dökmekten alıkoyana lanet olsun!

Yer.48: 11 Moav gençliğinden bu yana güvenlikteydi, Şarap tortusu gibi durgun kaldı, Bir kaptan öbürüne boşaltılmadı, Sürgüne gönderilmedi. O yüzden tadını yitirmedi, kokusu bozulmadı.

Yer.48: 12 “Ama onu boşaltacak adamları göndereceğim günler geliyor”diyor RAB, “Onu boşaltacaklar. Kaplarını boşaltacak, küpleriniparamparça edecekler.

Yer.48: 13 İsrail halkı güvendiği Beytel’den nasıl utandıysa, Moav daKemoş ilahından öyle utanacak.

Yer.48: 14 “Nasıl, ‘Biz yiğidiz, Savaşa hazır askerleriz dersiniz?

Yer.48: 15 Moav ve kentlerini yerle bir eden, Saldırıya geçti. En seçkin gençleri kesime gidecek. Adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral böyle diyor.

Yer.48: 16 Moav’ın yıkımı yakında geliyor, Uğrayacağı felaket hızla yaklaşıyor.

Yer.48: 17 Dövünün onun için, Ey çevresinde yaşayan, ününü bilen sizler! ‘Kudret asası, Görkemli değnek nasıl da kırıldı! deyin.

Yer.48: 18 “Ey Divon Kenti’nde yaşayan halk, Görkeminden in, Kuru toprak üstünde otur. Çünkü Moav’ı yerle bir eden sana da saldıracak, Kalelerini yıkacak.

Yer.48: 19 Ey sen, Aroer'de oturan, Yol kenarında dur da gözle! Kaçan adama, kurtulan kadına, 'Ne oldu? diye sor.

Yer.48: 20 Moav utandırıldı, darmadağın oldu. Feryat et, haykır! Moav'ın yıkıldığını Arnon Vadisi'nde duyur.

Yer.48: 21-24 "Yayladaki kentler -Holan, Yahas, Mefaat, Divon, Nevo,Beytdivlatayim, Kiryatayim, Beytgamul, Beytmeon, Keriyot, Bosra,uzak yakın bütün Moav kentleri- yargılanacak.

Yer.48: 25 Moav'ın boynuzu kesildi, kolu kırıldı" diyor RAB.

Yer.48: 26 "Moav'ı sarhoş edin, Çünkü RAB'be büyüklük tasladı. Moav kendi kusmuğunda yuvarlanacak, Alay konusu olacak.

Yer.48: 27 İsrail senin için gülünesi bir ulus mu oldu? Hırsızlar arasında mı yakalandı ki, Ondan söz ettikçe baş sallıyorsun?

Yer.48: 28 "Ey Moav'da yaşayanlar, Kentlerinizi terk edip kayalara sığının. Uçurumun ağzında yuvasını yapan Güvercin gibi olun.

Yer.48: 29 Moav'ın ne denli gururlanıp büyüklendiğini, Kendini ne denli beğendiğini, Kibirlenip küstahlaştığını, Övünüp kabardığını duyduk.

Yer.48: 30 Küstahlığını biliyorum" diyor RAB, "Övünmesi boşunadır, yaptıkları da.

Yer.48: 31 Bu yüzden Moav için haykıracak, Bütün Moav için feryat edeceğim. Ağlayacağım Kîr-Hereset halkı için.

Yer.48: 32 Ey Sivma asması, Senin için Yazer halkından çok ağlayacağım. Filizlerin gölü*fp* aşıp Yazer'e ulaştı. Yok edici yaz meyvelerini, üzümünü yok etti.D Not 48:32 "Göl", yani "Lut Gölü".

Yer.48: 33 Moav'ın meyve bahçelerinden, tarlalarından Sevinç ve neşe yok oldu. Üzüm sıkma çukurlarından şarap akışını durdurdum; Kimse sevinç çığlıklarıyla üzüm ezmiyor, Çığlıklar var, ama sevinç çığlıkları değil.

Yer.48: 34 "Heşbon ve Elale'nin haykırışları Yahas'a ulaşıyor. Soar'dan Horonayim'e, Eglat-Şelişiya'ya dek çığlıklar yükseliyor. Çünkü Nimrim suları bile kurudu.

Yer.48: 35 Moav'da puta tapılan yerlerde Sunu sunanları, İlahlarına buhur yakanları Yok edeceğim" diyor RAB.

Yer.48: 36 "Bu yüzden yüreğim ney gibi İnliyor Moav için; Kîr-Hereset halkı için ney gibi İnliyor yüreğim. Çünkü elde ettikleri zenginlik uçup gitti.

Yer.48: 37 “Herkes saçını sakalını kesecek, Elini yaralayacak, Beline çul saracak.

Yer.48: 38 Moav damlarında, meydanlarında Yalnız ağlayış var. Çünkü Moav’ı kimsenin beğenmediği Bir kap gibi kırdım” diyor RAB.

Yer.48: 39 “Nasıl da darmadağın oldu Moav! Nasıl acıyla feryat ediyor! Nasıl da sırtını dönüyor utançtan! Moav çevresindekilere alay konusu, Dehşet verici bir örnek oldu.”

Yer.48: 40 RAB diyor ki, “Bakın! Düşman birden çullanan bir kartal gibi Kanatlarını Moav’ın üzerine açacak.

Yer.48: 41 Keriyot ele geçirilecek, Kaleler alınacak. O gün Moavlı askerlerin yüreği, Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak.

Yer.48: 42 Moav yıkıma uğrayacak, Halk olmaktan çıkacak; Çünkü RAB’be karşı büyüklük tasladı.

Yer.48: 43 Önünde dehşet, çukur ve tuzak var, Ey Moav halkı!” diyor RAB.

Yer.48: 44 “Dehşetten kaçan çukura düşecek, Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak; Çünkü Moav’ın üzerine Cezalandırma yılını getireceğim” diyor RAB.

Yer.48: 45 “Heşbon’un gölgesinde Bitkin düşmüş kaçkınlar. Çünkü Heşbon’dan ateş, Sihon’un ortasından alev çıktı; Moavlılar’ın alınlarını, Kargaşa çıkaranların başlarını yakıp yok etti.

Yer.48: 46 Vay sana, ey Moav! İlah Kemoş’un halkı yok oldu, Oğulların sürgüne gönderildi, Kızların tutsak alındı.

Yer.48: 47 Ama son günlerde Yine eski gönencine kavuşturacağım Moav’ı” diyor RAB.

Moav’ın yargısı burada sona eriyor.Ammon’a İlişkin Bildiri

BÖLÜM 49

Yer.49: 1 RAB Ammonlular’a ilişkin şöyle diyor:”İsrail’in çocukları yok mu? Yok mu mirasçısı? Öyleyse neden ilah Molek* Gad’ı mülk edindi? Neden onun halkı Gad kentlerinde oturuyor?

Yer.49: 2 İşte bu nedenle” diyor RAB, “Ammonlular’ın Rabba Kenti’ne karşı Savaş narasını işittireceğim günler geliyor. Rabba ıssız bir höyük olacak, Köyleri ateşe verilecek. Böylece İsrail, kendisini mülk edinenleri Mülk edinecek” diyor

RAB.

Yer.49: 3 “Haykır, ey Heşbon! Ay Kenti yıkıldı! Feryat edin, ey Rabba kızları! Çul sarınıp yas tutun. Duvarların arasında oraya buraya koşuşun. Çünkü Molek kâhinleri ve görevlileriyle birlikte Sürgüne gönderilecek.

Yer.49: 4 Verimli vadilerinle ne kadar övünüyorsun, Ey dönek kız! Servetine güvenerek, ‘Bana kim saldırabilir? diyorsun.

Yer.49: 5 Bütün çevrenden Dehşet saçacağım üzerine” Diyor Her Şeye Egemen Egemen RAB. “Her biriniz apar topar sürülecek, Kaçkınları toplayan olmayacak.

Yer.49: 6 Ama sonra Ammonlular’ı Eski gönencine kavuşturacağım” diyor RAB.

Edom’a İlişkin Bildiri(Ova.1-6)

Yer.49: 7 Her Şeye Egemen RAB Edom’a ilişkin şöyle diyor:”Teman Kenti’nde bilgelik kalmadı mı artık? Akıllı kişilerde öğüt tükendi mi? Bilgelikleri yozlaştı mı?

Yer.49: 8 Kaçın, geri dönün, derinliklere sığının, Ey Dedan’da yaşayanlar! Çünkü Esav’ı cezalandırdığımda Başına felaket getireceğim.

Yer.49: 9 Üzüm toplayanlar bağına girseydi, Birkaç salkım bırakmazlar mıydı? Gece hırsızlar gelselerdi, Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı?

Yer.49: 10 Oysa ben Esav’ı çırılçıplak soyacak, Gizli yerlerini açığa çıkaracağım, Gizlenemeyecek. Çocukları, akrabaları, komşuları Yıkıma uğrayacak. Kendisi de yok olacak!

Yer.49: 11 Öksüz çocuklarını bırak, Ben yaşatırım onları. Dul kadınların da bana güvensinler.”

Yer.49: 12 RAB diyor ki, “Hak etmeyenler bile kâseyi* içmek zorundayken, Sen mi cezasız kalacaksın? Hayır, cezasız kalmayacaksın, Kesinlikle içeceksin kâseyi.

Yer.49: 13 Adım üzerine ant içerim ki” diyor RAB, “Bosra dehşet konusu olacak, yerilecek, Viraneye dönecek, aşağılanacak. Bütün kentleri sonsuza dek yıkık kalacak.”

Yer.49: 14 RAB’den bir haber aldım: Uluslara gönderdiği haberci, “Edom’a saldırmak için toplanın, Savaşa hazırlanın!” diyor.

Yer.49: 15 “Bak, seni uluslar arasında küçük düşüreceğim, İnsanlar seni hor görecek.

Yer.49: 16 Saçtığın dehşet ve yüreğindeki gurur Seni aldattı. Sen ki, kaya*fr*

kovuklarında yaşıyor, Tepenin doruğunu elinde tutuyorsun. Yuvanı kartal gibi yükseklerde kursan da, Oradan indireceğim seni" diyor RAB.D Not 49:16 "Kaya": İbranice "Sela". "Kaya" anlamına gelen Sela, Edom'un başkentinin adıydı.

Yer.49: 17 "Edom dehşet konusu olacak, Oradan geçen herkes şaşkın şaşkın bakıp Başına gelen belalardan ötürü Onunla alay edecek.

Yer.49: 18 Sodom'la Gomora'yı ve çevredeki köyleri Nasıl yerle bir ettimse" diyor RAB, "Orada da kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek.

Yer.49: 19 "Şeria çalılıklarından Sulak otlağa çıkan aslan gibi Edom'u bir anda yurdundan kovacağım. Seçeceğim kişiyi ona yönetici atayacağım. Var mı benim gibisi? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?"

Yer.49: 20 Bu yüzden RAB'bin Edom'a karşı ne tasarladığını, Teman'da yaşayanlara karşı ne amaçladığını işitin: "Sürünün küçükleri bile sürülecek, Halkı yüzünden Edom otlakları çöle dönüştürülecek.

Yer.49: 21 Yıkılışlarının gürültüsünden yeryüzü titreyecek, Çığlıkları Kızıldeniz'e* dek duyulacak.

Yer.49: 22 Düşman kartal gibi üzerlerine çullanacak, Kanatlarını Bosra'ya karşı açacak. O gün Edomlu askerlerin yüreği, Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak."

Şam'a İlişkin Bildiri

Yer.49: 23 Şam'a ilişkin:"Hama ve Arpat utanacak, Çünkü kötü haber işittiler. Korkudan eridiler, Sessiz duramayan deniz gibi Kaygıyla sarsıldılar.

Yer.49: 24 "Şam güçsüz düştü, Kaçmak için döndü; Telaşa kapıldı, Doğuran kadın gibi Sancı ve acılar sardı onu.

Yer.49: 25 Nasıl oldu da sevinç bulduğum ünlü kent Terk edilmedi?

Yer.49: 26 Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek, Bütün savaşçıları susturulacak o gün" Diyor Her Şeye Egemen RAB.

Yer.49: 27 "Şam surlarını ateşe vereceğim, Yakıp yok edecek Ben-Hadat'ın saraylarını."

Kedar ve Hasor'a İlişkin Bildiri

Yer.49: 28 Babil Kralı Nebukadnessar'ın bozguna uğrattığı Kedar veHasor krallıklarına ilişkin RAB şöyle diyor:"Kalkın, Kedar'a saldırın, Doğu halkını yok edin.

Yer.49: 29 Çadırlarıyla sürüleri alınacak, Çadır perdeleri, Eşyalarıyla develeri alınıp götürülecek. İnsanlar, ‘Her yer dehşet içinde! diye bağıracaklar onlara.

Yer.49: 30 Kaçın, uzaklaşın! Derinliklere sığının, Ey Hasor’da oturanlar!” diyor RAB. “Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Size düzen kurdu; Sizin için bir tasarısı var.

Yer.49: 31 Kalkın, tasasız ve güvenlik içinde Yaşayan ulusa saldırın” diyor RAB. “Onun kent kapıları, sürgüleri yok, Halkı tek başına yaşıyor.

Yer.49: 32 Develeri yağma edilecek, Sayısız sürüleri çapul malı olacak. Zülüflerini*fs* kesenleri Dört yana dağıtacağım, Her yandan felaket getireceğim başlarına” diyor RAB.D Not 49:32 “Zülüflerini” ya da “Sakallarının uçlarını”.

Yer.49: 33 “Çakalların uğrağı Hasor, Sonsuza dek viran kalacak, Orada kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek.”

Elam’a İlişkin Bildiri

Yer.49: 34 Yahuda Kralı Sidkiya’nın krallığının başlangıcında RAB’binPeygamber Yeremya’ya bildirdiği Elam’a ilişkin söz şudur:

Yer.49: 35 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Bakın, Elam’ın yayını, Asıl gücünü kıracağım.

Yer.49: 36 Üzerine göğün dört ucundan Dört rüzgarı gönderecek, Halkını bu rüzgarlara dağıtacağım. Elam sürgünlerinin gitmediği Bir ulus kalmayacak.

Yer.49: 37 Düşmanlarının önünde, Can düşmanlarının önünde Elam’ı darmadağın edeceğim. Başlarına felaket gönderecek, Şiddetli öfkemi yağdıracağım” diyor RAB, “Onları büsbütün yok edene dek Peşlerine kılıcı salacağım.

Yer.49: 38 Elam’da tahtımı kuracak, Elam Kralı’yla önderlerini Yok edeceğim” diyor RAB.

Yer.49: 39 “Ama son günlerde Elam’ı eski gönencine kavuşturacağım” diyor RAB.

Babil’e İlişkin Bildiri

BÖLÜM 50

Yer.50: 1 RAB’bin Babil ve Kildan* ülkesine ilişkin Peygamber Yeremyaaracılığıyla bildirdiği söz şudur:

Yer.50: 2 “Uluslara duyurun, haberi bildirin! Sancak dikip duyurun, hiçbir şey gizlemeyin! ‘Babil ele geçirilecek deyin, ‘İlahı Bel utandırılacak, İlahı Marduk paramparça olacak. Putları utandırılacak, İlahları paramparça olacak.

Yer.50: 3 Çünkü kuzeyden gelen bir ulus ona saldıracak, Ülkesini viran edecek. Orada kimse yaşamayacak, İnsan da hayvan da kaçıp gidecek.

Yer.50: 4 O günlerde, o zamanda” diyor RAB, “İsrail halkıyla Yahuda halkı birlikte gelecek; Tanrıları RAB’bi aramak için Ağlaya ağlaya gelecekler.

Yer.50: 5 Yüzleri Siyon’a dönük, Oraya giden yolu soracak, Kalıcı, unutulmaz bir antlaşmayla RAB’be bağlanmak için gelecekler.

Yer.50: 6 “Halkım yitik koyunlardır, Çobanları onları baştan çıkardı. Dağlarda başıboş dolandırdılar onları, Dağ, tepe avare dolaştılar, Kendi ağıllarını unuttular.

Yer.50: 7 Kim bulduysa yedi onları. Düşmanları, ‘Biz suçlu değiliz dediler, ‘Çünkü onlar gerçek otlakları olan RAB’be, Atalarının umudu RAB’be karşı günah işlediler.

Yer.50: 8 “Babil’den kaçıp kurtulun! Kildan ülkesini terk edin, Sürüye yön veren teke gibi olun!

Yer.50: 9 Çünkü birbiriyle anlaşmış büyük ulusları Kuzeydeki topraklardan kışkırtıp Babil’in karşısına çıkaracağım. Babil’le savaşmak üzere karşısına dizilecek, Onu kuzeyden ele geçirecekler. Okları usta savaşçı oku gibidir, Hiçbiri boş dönmeyecek.

Yer.50: 10 Kildan ülkesi yağmaya uğrayacak, Onu yağmalayanlar mala doyacak” diyor RAB.

Babil’in Çöküşü

Yer.50: 11 “Ey mirasımı yağmalayan sizler! Madem sevinip coşuyorsunuz, Harman döven düve gibi sıçrıyor, Aygır gibi kişniyorsunuz;

Yer.50: 12 Anneniz büyük utanca boğulacak, Sizi doğuranın yüzü kızaracak. Ulusların en önemsizi, Kurak, bozkır, çöl olacak.

Yer.50: 13 RAB’bin öfkesi yüzünden kimse yaşamayacak orada, Büsbütün ıssız kalacak. Her geçen, Babil’in aldığı yaraları görünce şaşacak, Hayrete düşecek.

Yer.50: 14 Babil’in çevresinde savaşmak üzere dizilin, Ey bütün yay çekenler! Oklarla saldırın ona, oklarınızı esirgemeyin! Çünkü o RAB’be karşı günah işledi.

Yer.50: 15 Her yandan ona karşı savaş narası yükseltin! Teslim oldu, kuleleri

düştü, Surları yerle bir oldu. Çünkü RAB'bin öcüdür bu. Ondan öç alın. Yaptığının aynısını yapın ona.

Yer.50: 16 Ekin ekeni biçim vakti orakçıyla birlikte Babil'den atın. Zorbanın kılıcı yüzünden Herkes halkına dönsün, Ülkesine kaçsın."

İsrail'in Dönüşü

Yer.50: 17 "İsrail aslanların kovaladığı Dağılmış bir sürüdür. Önce Asur Kralı yedi onu. Sonra Babil Kralı Nebukadnessar kemiklerini ezdi."

Yer.50: 18 Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Asur Kralı'nı nasıl cezalandırdıysam, Babil Kralı'yla ülkesini de öyle cezalandıracağım.

Yer.50: 19 İsrail'i yeniden otlağına kavuşturacağım, Karmel'de, Başan'da otlayacak; Efrayim ve Gilat dağlık bölgelerinde İstediği kadar yiyip doyacak.

Yer.50: 20 O günlerde, o zamanda" diyor RAB, "İsrail'in suçu araştırılacak Ama bulunamayacak; Yahuda'nın günahları da araştırılacak Ama bulunamayacak. Çünkü sağ bıraktıklarımı bağışlayacağım."

Rab Babil'i Yargılayacak

Yer.50: 21 "Merataym*fş* ülkesine, Pekot'ta*fu* yaşayanlara saldır. Onları öldür, tümüyle yok et" diyor RAB, "Sana ne buyurduysam hepsini yap.D Not 50:21 Merataym "İki kat isyan", Pekot "Ceza" anlamına gelir.

Yer.50: 22 Ülkede savaş, büyük yıkım Gürültüsü duyuluyor.

Yer.50: 23 Dünyanın balyozu Nasıl da kırılıp paramparça oldu! Babil uluslar arasında nasıl dehşet oldu!

Yer.50: 24 Senin için tuzak kurdum, ey Babil, Bilmeden tuzağıma düştün. Bulunup yakalandın, Çünkü RAB'be karşı çıktın.

Yer.50: 25 RAB silahhanesini açtı, Öfkesinin silahlarını çıkardı. Her Şeye Egemen Egemen RAB'bin Kildan* ülkesinde yapacağı iş var.

Yer.50: 26 Uzaktan ona saldırın. Ambarlarını açın, Mallarını tahıl gibi küme küme yığın. Tamamen yok edin onu, Geriye hiçbir şey kalmasın.

Yer.50: 27 Genç boğalarını öldürün, Kesime gitsinler! Vay başlarına! Çünkü onların günü, Cezalandırılma zamanı geldi.

Yer.50: 28 Dinleyin! Tanrımız RAB'bin öç aldığını, Tapınağının öcünü aldığını Babil'den kaçıp kurtulanlar Siyon'da duyuruyorlar.

Yer.50: 29 “Okçuları, yay gerenlerin hepsini çağırın Babil’e karşı, Çevresini kuşatın, kaçıp kurtulan olmasın. Yaptıklarına göre karşılık verin ona, Yaptıklarının aynısını yapın. Çünkü RAB’be, İsrail’in Kutsalı’na Küstahlık etti.

Yer.50: 30 Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek, Bütün savaşçıları susturulacak o gün” diyor RAB.

Yer.50: 31 “İşte, sana karşıyım, ey küstah!” Diyor Her Şeye Egemen Egemen RAB. “Çünkü senin günün, Seni cezalandıracağım zaman geldi.

Yer.50: 32 Küstah tökezleyip düşecek, Onu kaldıran olmayacak. Kentlerini ateşe vereceğim, Bütün çevresini yakıp yok edecek.”

Yer.50: 33 Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: “İsrail halkı da Yahuda halkı da Eziyet çekiyor. Onları tutsak edenler sıkı tutmuş, Salıvermek istemiyorlar.

Yer.50: 34 Ama onların Kurtarıcısı güçlüdür, O’nun adı Her Şeye Egemen RAB’dir. Onların ülkesine huzur, Babil’de yaşayanlaraysa kargaşalık getirmek için Davalarını hararetle savunacak.

Yer.50: 35 “Kildaniler’e karşı kılıç!” diyor RAB, “Babil’de yaşayanlara, Babil önderlerine, Bilgelerine karşı kılıç!

Yer.50: 36 Sahte peygamberlere karşı kılıç! Aptallıkları ortaya çıkacak. Yiğitlerine karşı kılıç! Şaşkına dönecek onlar.

Yer.50: 37 Atlarına, savaş arabalarına Aralarındaki yabancılara karşı kılıç! Hepsi kadın gibi ürkek olacak. Hazinelerine karşı kılıç! Yağma edilecek onlar.

Yer.50: 38 Sularına kuraklık! Kuruyacak sular. Çünkü Babil putlar ülkesidir, Korkunç putlar yüzünden halkı çıldırmış.

Yer.50: 39 “Bu yüzden yabanıl hayvanlar, çakallar, Baykuşlar yaşayacak orada, Artık insan yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmayacak.

Yer.50: 40 Sodom’la Gomora’yı ve çevredeki köyleri Nasıl yerle bir ettimse” diyor RAB, “Orada da kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek.

Yer.50: 41 İşte kuzeyden bir ordu geliyor. Dünyanın uçlarından Büyük bir ulus Ve birçok kral harekete geçiyor.

Yer.50: 42 Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır savaşçılar Karşına dizilecekler, ey Babil kızı!

Yer.50: 43 Babil Kralı onların haberini aldı, Ellerinde derman kalmadı. Doğuran

kadın gibi Üzüntü, sancı sardı onu.

Yer.50: 44 Şeria çalılıklarından Sulak otlağa çıkan aslan gibi Kildaniler'i bir anda yurdundan kovacağım. Seçeceğim kişiyi oraya yönetici atayacağım. Var mı benim gibisi? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?"

Yer.50: 45 Bu yüzden RAB'bin Babil'e karşı ne tasarladığını, Kildan ülkesine karşı ne amaçladığını işitin: "Sürünün küçükleri bile sürülecek, Halkı yüzünden otlakları çöle dönüştürülecek.

Yer.50: 46 'Babil düştü sesiyle yeryüzü titreyecek, Çığlığı uluslar arasında duyulacak."

BÖLÜM 51

Yer.51: 1 RAB diyor ki, "İşte Babil'e ve Lev-Kamay'da*ft* yaşayanlara karşı Yok edici bir rüzgar çıkaracağım.D Not 51:1 "Lev-Kamay": "Düşmanın yüreği" anlamına gelen Kildan ülkesini simgeleyen şifreli bir söz.

Yer.51: 2 Tahıl savuranları göndereceğim Babil'e; Onu savurup ayıklasınlar, Ülkesini boşaltsınlar diye. Yıkım günü her yandan saldıracaklar ona.

Yer.51: 3 Okçu yayını germesin, Zırhını kuşanmasın. Onun gençlerini esirgemeyin! Ordusunu tümüyle yok edin.

Yer.51: 4 Kildan ülkesinde ölüler, Babil sokaklarında yaralılar serilecek yere.

Yer.51: 5 İsrail'in Kutsalı'na karşı Ülkeleri suçla dolu olmasına karşın, Tanrıları Her Şeye Egemen RAB İsrail ve Yahuda halklarını bırakmadı.

Yer.51: 6 Babil'den kaçın! Herkes canını kurtarsın! Babil'in suçu yüzünden yok olmayın! Çünkü RAB'bin öç alma zamanıdır, Ona hakkettiğini verecek.

Yer.51: 7 Babil RAB'bin elinde bir altın kâseydi*, Bütün dünyayı sarhoş etti. Uluslar şarabını içtiler, Bu yüzden çıldırdılar.

Yer.51: 8 Ansızın düşüp paramparça olacak Babil, Yas tutun onun için! Yarasına merhem sürün, belki iyileşir.

Yer.51: 9 'Babil'i iyileştirmek istedik, ama iyileşmedi. Bırakalım onu, Hepimiz kendi ülkemize dönelim. Çünkü onun yargısı göklere erişiyor, Bulutlara kadar yükseliyor.

Yer.51: 10 "'RAB haklı olduğumuzu gösterdi, Gelin, Tanrımız RAB'bin neler yaptığını Siyon'da anlatalım.

Yer.51: 11 "Okları bileyin, Ok kılıflarını doldurun! RAB Med krallarını harekete

geçirdi, Amacı Babil'i yok etmek. RAB öcünü, tapınağının öcünü alacak.

Yer.51: 12 Babil surlarına karşı sancak kaldırın! Muhafızları pekiştirin, Nöbetçileri yerleştirin, Pusu kurun! Çünkü RAB Babil halkı için söylediklerini Hem tasarladı hem de yerine getirdi.

Yer.51: 13 Ey sizler, akarsuların kıyısında yaşayan, Hazinesi bol olanlar, Sonunuz geldi, zamanınız doldu.

Yer.51: 14 Her Şeye Egemen RAB varlığı hakkı için ant içti: Seni çekirge sürüsüyle doldurur gibi Askerlerle dolduracağım. Sana karşı zafer çığlıkları atacaklar."

Rab'be Övgüler

Yer.51: 15 "Gücüyle yeryüzünü yaratan, Bilgeliğiyle dünyayı kuran, Aklıyla gökleri yayan RAB'dir.

Yer.51: 16 O gürleyince gökteki sular çağıldar, Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir.

Yer.51: 17 Hepsi budala, bilgisiz. Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak. O putlar yapmacıktır, Soluk yoktur onlarda.

Yer.51: 18 Yararsız, alay edilesi nesnelerdir, Cezalandırılınca yok olacaklar.

Yer.51: 19 Yakup'un Payı onlara benzemez. Mirası olan oymak dahil Her şeye biçim veren O'dur, Her Şeye Egemen RAB'dir adı.

Babil Cezalandırılıyor

Yer.51: 20 "Sen benim savaş çomağım, Savaş silahımsın. Ulusları parçalayacak, Krallıkları yok edeceğim seninle.

Yer.51: 21 Seninle atlarla binicilerini, Savaş arabalarıyla sürücülerini kırıp ezeceğim.

Yer.51: 22 Erkeklerle kadınları, Gençlerle yaşlıları, Delikanlılarla genç kızları,

Yer.51: 23 Çobanla sürüsünü, Çiftçiyle öküzlerini, Valilerle yardımcılarını darmadağın edeceğim.

Yer.51: 24 "Babil'de ve Kildan* ülkesinde yaşayanlara Siyon'da yaptıkları bütün kötülüğün karşılığını Gözlerinizin önünde ödeteceğim" diyor RAB.

Yer.51: 25 "Ey yıkıcı dağ, sana karşıyım, Ey bütün dünyayı yıkan" diyor RAB, "Elimi sana karşı kaldırıp Seni uçuruma yuvarlayacak, Yanık bir dağa

çevireceğim.

Yer.51: 26 Senden köşe taşı, temel taşı olmayacak, Çünkü sonsuza dek viran kalacaksın" diyor RAB.

Yer.51: 27 "Ülkeye sancak dikin! Uluslar arasında boru çalın! Ulusları Babil'le savaşmaya hazırlayın. Ararat, Minni, Aşkenaz krallıklarını Ona karşı toplayın. Ona karşı bir komutan atayın, Çekirge sürüsü kadar at gönderin üzerine.

Yer.51: 28 Ulusları -Med krallarını, valilerini, Bütün yardımcılarını, Yönetimi altındaki bütün ülkeleri- Onunla savaşmaya hazırlayın.

Yer.51: 29 Ülke titreyip kıvranıyor! Çünkü RAB'bin Babil diyarını Issız bir viraneye çevirme amacı Yerine gelmeli.

Yer.51: 30 Babil yiğitleri savaştan vazgeçti, Kalelerinde oturuyorlar. Güçleri tükendi, Ürkek kadınlara döndüler. Oturdukları yerler ateşe verildi, Kapı sürgüleri kırıldı.

Yer.51: 31-32 Babil Kralı'na ulak üstüne ulak, Haberci üstüne haberci geldi. 'Kent bütünüyle düştü, Irmak geçitleri tutuldu, Bataklıklar ateşe verildi, Askerler dehşete kapıldı diye haber verdiler."

Yer.51: 33 İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Zamanı gelince harman yeri nasıl çiğnenirse, Babil kızı da öyle olacak. Kısa süre sonra onun da Biçim zamanı gelecek."

Yer.51: 34-35 Siyon halkı, "Babil Kralı Nebukadnessar yuttu bizi,ezdi, Boş bir kaba çevirdi" diyecek, "Canavar gibi yuttu bizi, Güzel yemeklerimizle karnını doyurdu, Sonra bizi kustu. Bize ve yurttaşlarımıza yapılan zorbalık Babil'in başına gelsin." Yeruşalim, "Dökülen kanımızın hesabı Kildaniler'den sorulsun" diyecek.Rab İsrail'e Yardım Edecek

Yer.51: 36 Bunun için RAB diyor ki, "İşte davanızı ben savunacağım, Öcünüzü ben alacağım; Onun ırmağını kurutacak, Kaynağını keseceğim.

Yer.51: 37 Babil taş yığınına, çakal yuvasına dönecek, Dehşet ve alay konusu olacak. Kimse yaşamayacak orada.

Yer.51: 38 Halkı genç aslanlar gibi kükreyecek, Aslan yavruları gibi homurdanacak.

Yer.51: 39 Ama kızıştıklarında onlara şölen verip Hepsini sarhoş edeceğim; Keyiflensinler, Uyanmayacakları sonsuz bir uykuya Dalsınlar diye" diyor RAB.

Yer.51: 40 "Onları kuzu gibi, koç ve teke gibi Boğazlanmaya götüreceğim."

Babil'in Sonu

Yer.51: 41 "Şeşak*fu* nasıl alındı! Bütün dünyanın övünç kaynağı nasıl ele geçirildi! Uluslar arasında Babil nasıl dehşet oldu!D Not 51:41 "Şeşak": Babil'i simgeleyen şifreli bir söz.

Yer.51: 42 Deniz basacak Babil'i, Kabaran dalgalar örtecek.

Yer.51: 43 Kentleri viran olacak, Toprakları kimsenin yaşamadığı, geçmediği Kurak bir çöle dönecek.

Yer.51: 44 Babil ilahı Bel'i orada cezalandıracak, Yuttuğunu ona kusturacağım. Artık akın akın uluslar gelmeyecek ona. Babil surları yıkılacak.

Yer.51: 45 "Oradan çık, ey halkım! Hepiniz canınızı kurtarın! Kaçın RAB'bin kızgın öfkesinden!

Yer.51: 46 Ülkede duyacağınız söylentiler yüzünden Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın. Bir yıl bir söylenti duyulur, ertesi yıl bir başkası; Ülkedeki zorbalıkla, Önderin öndere karşı çıktığıyla İlgili söylentiler yayılır.

Yer.51: 47 İşte bu yüzden Babil'in putlarını Cezalandıracağım günler geliyor. Bütün ülke utandırılacak, Öldürülenler ülkenin ortasında yere serilecek.

Yer.51: 48 O zaman yer, gök ve onlardaki her şey Babil'in başına gelenlere sevinecek. Çünkü kuzeyden gelen yok ediciler Saldıracaklar ona" diyor RAB.

Yer.51: 49 Yeremya şöyle diyor: "İsrail'in öldürülenleri yüzünden düşmelidir Babil. Yeryüzünde öldürülen herkes Babil yüzünden düştü.

Yer.51: 50 Ey sizler, kılıçtan kurtulanlar, Kaçın, oyalanmayın! RAB'bi anın uzaktan, Yeruşalim'i düşünün!"

Yer.51: 51 "Rezil olduk, çünkü aşağılandık, Yüzümüz utanç içinde. Çünkü yabancılar RAB'bin Tapınağı'nın Kutsal yerlerine girmişler."

Yer.51: 52 "Bu yüzden" diyor RAB, "Putlarını cezalandıracağım günler geliyor, Yaralılar inleyecek bütün ülkede.

Yer.51: 53 Babil göklere çıksa, Yüksekteki kalesini pekiştirse de, Yok edicileri göndereceğim üzerine" diyor RAB.

Yer.51: 54 "Babil'den çığlık, Kildan* ülkesinden büyük yıkım sesi duyuluyor.

Yer.51: 55 Çünkü RAB Babil'i yıkıma uğratıyor; Şamatasını susturuyor. Düşman engin sular gibi kükrüyor, Seslerinin gürültüsü yankılanıyor.

Yer.51: 56 Çünkü Babil'e karşı bir yok edici çıkacak; Yiğitleri tutsak olacak, Yayları paramparça edilecek. Çünkü RAB karşılık veren bir Tanrı'dır, Her şeyin tam karşılığını verir.

Yer.51: 57 Babil önderlerini, bilgelerini, valilerini, Yardımcılarını, yiğitlerini öyle sarhoş edeceğim ki, Sonsuz bir uykuya dalacak, hiç uyanmayacaklar" Diyor adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral.

Yer.51: 58 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Babil'in kalın surları yerle bir edilecek, Yüksek kapıları ateşe verilecek. Halkların çektiği emek boşuna, Ulusların didinmesi ateşe yarayacak."

Yeremya'nın Bildirisi Babil'e Ulaşıyor

Yer.51: 59 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının dördüncü yılında, başgörevli Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya Sidkiya'yla birlikteBabil'e gittiğinde Peygamber Yeremya ona şu buyruğu verdi.

Yer.51: 60 Yeremya Babil'in başına gelecek bütün felaketleri, Babil'eilişkin bütün bu sözleri bir tomara yazmıştı.

Yer.51: 61 Yeremya Seraya'ya şöyle dedi: "Babil'e varır varmaz bütünbu sözleri okumayı unutma.

Yer.51: 62 De ki, 'Ya RAB, burayı yıkacağını, içinde insan da hayvanda yaşamayacağını, ülkenin sonsuza dek viran kalacağını söyledin.

Yer.51: 63 Okumayı bitirince tomarı bir taşa bağlayıp Fırat'a fırlat.

Yer.51: 64 Sonra de ki, 'Babil başına getireceğim felaket yüzündenbatacak, bir daha kalkamayacak. Bitkin düşecekler."Yeremya'nın sözleri burada son buluyor.

Yeruşalim'in Düşüşü(2Kr.24:18-25:21; 2Ta.36:11-20; Yer.39: 1-10)

BÖLÜM 52

Yer.52: 1 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yeruşalim'de on biryıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı.

Yer.52: 2 Yehoyakim gibi Sidkiya da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

Yer.52: 3 RAB Yeruşalim'le Yahuda'ya öfkelendiği için onları huzurundan attı. Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı.

Yer.52: 4 Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın*onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalimönlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar.

Yer.52: 5 Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kentkuşatma altında kaldı.

Yer.52: 6 Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendiki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu.

Yer.52: 7 Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler* kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.

Yer.52: 8 Ama Kildani ordusu Kral Sidkiya'nın ardına düşerek Erihaovalarında ona yetişti. Sidkiya'nın bütün ordusu dağıldı.

Yer.52: 9 Kral Sidkiya yakalanıp Hama topraklarında, Rivla'da BabilKralı'nın huzuruna çıkarıldı. Babil Kralı onun hakkında karar verdi.

Yer.52: 10 Sidkiya'nın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahudaönderlerini öldürttü.

Yer.52: 11 Sidkiya'nın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü.Sidkiya öldüğü güne dek cezaevinde tutuldu.

Yer.52: 12 Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncuyılında, beşinci ayın onuncu günü muhafız birliği komutanı, BabilKralı'nın görevlisi Nebuzaradan Yeruşalim'e girdi.

Yer.52: 13 RAB'bin Tapınağı'nı, sarayı ve Yeruşalim'deki bütün evleriateşe verip önemli yapıları yaktı.

Yer.52: 14 Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani ordusuYeruşalim'i çevreleyen bütün surları yıktı.

Yer.52: 15 Komutan Nebuzaradan yoksullardan bazılarını, kentte sağkalanları, Babil Kralı'nın safına geçen kaçakları ve zanaatçıları sürgün etti.

Yer.52: 16 Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı.

Yer.52: 17 Kildaniler RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç* sütunları,ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler.

Yer.52: 18 Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitilmaşalarını, çanakları, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar.

Yer.52: 19 Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş tasları, buhurdanları, çanakları, kovaları, kandillikleri, tabakları, dökmelik sunu taslarını alıp götürdü.

Yer.52: 20 RAB'bin Tapınağı için Kral Süleyman'ın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve altındaki on iki tunç boğa heykeliyle ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı.

Yer.52: 21 Her sütun on sekiz arşın*fü* yüksekliğindeydi, çevresi oniki arşındı*fv*. Her birinin kalınlığı dört parmaktı, içi boştu.D Not 52:21 "On sekiz arşın": Yaklaşık 8.1 m. 52:21 "On iki arşın": Yaklaşık 5.4 m.

Yer.52: 22 Üzerinde tunç bir başlık vardı. Başlığın yüksekliği beşarşındı*fy*, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti.Öbür sütun da nar motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.D Not 52:22 "Beş arşın": Yaklaşık 2.3 m.

Yer.52: 23 Yanlarda doksan altı nar motifi vardı. Başlığı çevreleyenağ motifinin üzerinde toplam yüz nar motifi bulunuyordu.

Yahuda Halkı Babil'e Sürülüyor(2Kr.25:18-21)

Yer.52: 24 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Seraya'yı,Başkâhin Yardımcısı Sefanya'yı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı.

Yer.52: 25 Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın yedidanışmanını, ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanınınyazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış kişiyi tutsak etti.

Yer.52: 26 Hepsini Rivla'ya, Babil Kralı'nın yanına götürdü.

Yer.52: 27 Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivla'da onları idam etti.Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.

Yer.52: 28 Nebukadnessar'ın sürgüne götürdüğü halkın sayısı şudur:Yedinci yıl 3 023 Yahudi;

Yer.52: 29 Nebukadnessar'ın on sekizinci yılında Yeruşalim'den 832 kişi;

Yer.52: 30 yirmi üçüncü yılında, muhafız birliği komutanıNebuzaradan'ın sürdüğü 745 Yahudi. Hepsi 4 600 kişiydi.

Kral Yehoyakin Serbest Bırakılıyor(2Kr.25:27-30)

Yer.52: 31 Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının* yirmi beşinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakin'e lütfederek onu cezaevinden çıkardı.

Yer.52: 32 Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babil'deki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi.

Yer.52: 33 Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığısürece Babil

Kralı'nın sofrasında yer aldı.

Yer.52: 34 Yaşamı boyunca Babil Kralı tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.

NAHUM

BÖLÜM 1

Nah.1: 1 Ninova ile ilgili bildiri, Elkoşlu Nahum'un görümünü anlatan kitaptır.

Rab'bin Ninova'ya Öfkesi

Nah.1: 2 RAB kıskanç, öç alıcı bir Tanrı'dır. Öç alır ve gazapla doludur. Hasımlarından öç alır, Düşmanlarına karşı öfkesi süreklidir.

Nah.1: 3 RAB tez öfkelenmez ve çok güçlüdür. Suçlunun suçunu asla yanına koymaz. Geçtiği yerde kasırgalar, fırtınalar kopar. O'nun ayaklarının tozudur bulutlar.

Nah.1: 4 Bir buyrukla kurutur denizi, Kurutur bütün ırmakları. Solar Başan'ın, Karmel Dağı'nın yeşillikleri Ve Lübnan'ın çiçekleri.

Nah.1: 5 Dağlar RAB'bin önünde titrer, Erir tepeler. Yer sarsılır önünde. Dünya ve üzerinde yaşayanların tümü titrer.

Nah.1: 6 O'nun gazabına kim karşı durabilir, Kim dayanabilir kızgın öfkesine? Ateş gibi dökülür öfkesi, Kayaları paramparça eder.

Nah.1: 7 RAB iyidir, Sığınaktır sıkıntı anında. Korur kendisine sığınanları.

Nah.1: 8 Ama Ninova'yı azgın sellerle yok edecek, Düşmanlarını karanlığa sürecek.

Nah.1: 9 RAB'be karşı neler tasarlarsanız, Hepsini yok edecek. İkinci kez kimse karşı koyamayacak.

Nah.1: 10 Birbirine dolaşmış dikenler gibi,Kuru anız gibi,Yanıp biteceksiniz, ey ayyaşlar.

Nah.1: 11 Ey Ninova, RAB'be karşı kötülük tasarlayan,Şer öğütleyen kişi senden çıktı.

Nah.1: 12 RAB diyor ki,"Asurlular güçlü ve çok olsalar bile, yok olup gidecekler. Ey halkım, seni sıkıntıya soktuysam da, bir daha sokmayacağım.

Nah.1: 13 Şimdi boyunduruğunu parçalayıp üzerindeki bağlarıkoparacağım.”

Nah.1: 14 RAB, “Artık soyunu sürdürecek torunların olmasın”Diye buyurdu, ey Ninova.”Tanrılarının tapınağındaki oyma ve dökme putları yokedeceğim” diyor.”Mezarını hazırlayacağım.Çünkü sen aşağılıksın.”

Nah.1: 15 İşte, müjde getirenin ayakları dağları aşıp geliyor, Size esenlik haberini getiriyor. Ey Yahudalılar, bayramlarınızı kutlayın, Adak sözünüzü yerine getirin. O kötü ulusun istilasına uğramayacaksınız bir daha. Çünkü o büsbütün yok edildi.

Ninova’nın Düşüşü BÖLÜM 2

Nah.2: 1 Saldırı altındasın, ey Ninova, surlarını koru, Yolu gözle, belini doğrult, topla bütün gücünü.

Nah.2: 2 Çünkü RAB Yakup’un soyunu İsrail’in eski görkemine kavuşturacak; Düşmanları onları perişan edip asmalarını harap etmiş olsa bile.

Nah.2: 3 Askerlerinin kalkanları kıpkızıl, Yiğitler allar kuşanmış. Savaş arabalarının demirleri hazırlık günü nasıl da parıldıyor! Çam mızraklar sallanıyor havada.

Nah.2: 4 Sokaklardan fırtına gibi geçiyor savaş arabaları, Meydanlardan koşuşuyorlar her yöne, Şimşek gibi seğirtiyorlar. Görünüşleri meşalelerden farksız.

Nah.2: 5 Ninova Kralı topluyor seçkin askerlerini, Ama sendeliyorlar yolda. Saldıranlar kent surlarına doğru seğirtiyor, Siperler kuruluyor.

Nah.2: 6 Irmakların kapıları açıldı Ve yerle bir oldu saray.

Nah.2: 7 Tanrı’nın dediği oldu, soyup götürdüler kenti. Güvercinler gibi inliyor kadın köleler, Göğüslerini döverek.

Nah.2: 8 Kaçıp gidiyor Ninova halkı, Boşalan bir havuzun suyu gibi, “Durun, durun!” diye bağırıyorlar, Ama geri dönüp bakan yok.

Nah.2: 9 Yağmalayın altınını, gümüşünü, Yok servetinin sonu. Her tür değerli eşyayla dolup taşıyor.

Nah.2: 10 Yıkıldı, yerle bir oldu, viraneye döndü Ninova. Eriyor yürekler, Bükülüyor dizler, titriyor bedenler, Herkesin beti benzi soluyor.

Nah.2: 11 Aslanların inine, Yavru aslanların beslendiği yere ne oldu? Aslanla dişisinin ve yavrularının korkusuzca gezindiği yere ne oldu?

Nah.2: 12 Aslan, yavrularına yetecek kadarını avladı, Dişileri için avını boğazladı. Mağarasını avladıklarıyla, İnini kurbanlarıyla doldurdu.

Nah.2: 13 Her Şeye Egemen RAB, “Sana karşıyım” diyor, “Yakacağım savaş arabalarını, Dumanları tütecek. Genç aslanlarını kılıç yiyip tüketecek. Yeryüzünde av bırakmayacağım sana Ulaklarının sesi işitilmeyecek artık.”

BÖLÜM 3

Nah.3: 1 Elleri kanlı kentin vay haline! Yalanla, talanla dolu. Yağmalamaktan geri kalmıyor.

Nah.3: 2 Kamçı şaklamaları, tekerlek gürültüleri, Koşan atlar, sarsılan savaş arabaları,

Nah.3: 3 Saldıran atlılar, çakan kılıçlar, Parıldayan mızraklar, yığın yığın ölüler... Sayısız ceset. Yürürken ayaklar takılıyor ölülere.

Nah.3: 4 Her şey o alımlı, büyücü fahişenin sınırsız ahlaksızlığındanoldu. Fahişeliğiyle ulusları, büyüleriyle halkları kendine tutsak etti.

Nah.3: 5 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Sana karşıyım, ey Ninova! Savuracağım eteklerini yüzüne. Uluslara çıplaklığını, Halklara ayıp yerlerini göstereceğim.

Nah.3: 6 Seni pislikle sıvayıp rezil edeceğim. Dehşetle seyredecek herkes seni.

Nah.3: 7 Seni kim görse kaçacak. ‘Harabeye döndü Ninova’ diyecekler, ‘Kim dövünecek onun için? Nereden bulalım onu avutacak birilerini?’”

Nah.3: 8 Sen No-Amon’dan*fa* daha mı üstünsün? O kent ki, kanallar arasındaydı, Suyla çevrelenmişti, Kalesi Nil Irmağı, surlarıysa sulardı.D Not 3:8 “No-Amon”: Mısır’ın Tebes diye de bilinen eski başkenti.

Nah.3: 9 Kûş* ve Mısır onun sınırsız gücünün kaynağıydı. Pût ve Luv da yandaşlarıydı.

Nah.3: 10 Öyleyken tutsak düştü, halkı sürüldü. Yavruları köşe başlarında paramparça edildi. Soyluları için kura çekildi, Zincire vuruldu ileri gelenleri.

Nah.3: 11 Acıyla kendinden geçeceksin, ey Ninova, Düşmanlarından korunacak yer arayacaksın.

Nah.3: 12 Senin kalelerin incir ağacının ilk olgunlaşan meyvesigibidir. Bir silkeleyişte yiyenin ağzına düşecekler.

Nah.3: 13 Askerlerine bak! Kadın gibi hepsi. Kapıların ardına kadar düşmana

açık. Ateş yiyip bitirmiş kapı sürgülerini.

Nah.3: 14 Kuşatma vakti için su biriktir kendine, Savunmanı güçlendir. Tuğla yapmak için kili çiğne, Kalıpları hazırla.

Nah.3: 15 Orada ateş seni yiyip bitirecek, Kılıç seni kesip biçecek. Genç çekirgelerin yiyip bitirdiği ekin gibi yok olacaksın. Çekirgeler gibi, genç çekirgeler gibi çoğalmalısın.

Nah.3: 16 Tüccarlarının sayısı gökteki yıldızlardan çok. Ama düşmanların genç çekirgeler gibi ülkeyi talan edip gidecekler.

Nah.3: 17 Koruyucularınla görevlilerin serin günlerde duvarlara konan çekirgeler gibidir, Güneş doğunca uçup kayıplara karışan çekirge sürüsü gibi.

Nah.3: 18 Ey Asur Kralı, yöneticilerin öldü, Uyudu sonsuza dek soyluların. Halkın dağlara dağıldı. Onları toplayacak kimse yok.

Nah.3: 19 Uğradığın felaketten kurtuluş yok, yaraların ölümcül. Başına gelenleri duyanlar sevinçle el ovuşturuyorlar. Çünkü dinmeyen vahşetinden kim kaçabildi ki?

YEŞU

Rab'bin Yeşu'ya Buyruğu

BÖLÜM 1

Yeşu.1: 1 RAB, kulu Musa'nın ölümünden sonra onun yardımcısı Nun oğlu Yeşu'ya şöyle seslendi:

Yeşu.1: 2 "Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, bütün halkla birlikte Şeria Irmağı'nı geç. Size, İsrail halkına vereceğim ülkeye girin.

Yeşu.1: 3 Musa'ya söylediğim gibi, ayak basacağınız her yeri size veriyorum.

Yeşu.1: 4 Sınırlarınız çölden Lübnan'a, büyük Fırat Irmağı'ndan -bütün Hitit* ülkesi dahil- batıdaki Akdeniz'e kadar uzanacak.

Yeşu.1: 5 Yaşamın boyunca hiç kimse sana karşı koyamayacak; nasıl Musa ile birlikte oldumsa, seninle de birlikte olacağım. Seni terk etmeyeceğim, seni yüzüstü bırakmayacağım.

Yeşu.1: 6 "Güçlü ve yürekli ol. Çünkü halkı, atalarına vereceğime ant içtiğim ülkeyi miras almaya sen götüreceksin.

Yeşu.1: 7 Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musa'nın sana buyurduğu Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılma, sağa sola sapma.

Yeşu.1: 8 Yasa Kitabı'nda yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın.

Yeşu.1: 9 Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Tanrın RAB gideceğin her yerde seninle birlikte olacak."

Yeşu'nun Halka Buyruğu

Yeşu.1: 10 Bunun üzerine Yeşu, halkın görevlilerine şöyle buyurdu:

Yeşu.1: 11 "Ordugahın ortasından geçip halka şu buyruğu verin: 'Kendinize kumanya hazırlayın. Çünkü Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinmek için üç gün sonra Şeria Irmağı'nı geçeceksiniz."

Yeşu.1: 12 Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarına ve Manaşşe oymağının yarısına da şöyle dedi:

Yeşu.1: 13 "RAB'bin kulu Musa'nın, 'Tanrınız RAB bu ülkeyi size veripsizi rahata erdirecek dediğini anımsayın.

Yeşu.1: 14 Kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız Şerialrmağı'nın doğusunda, Musa'nın size verdiği topraklarda kalsın.Ama sizler, bütün yiğit savaşçılar, silahlı olarakkardeşlerinizden önce ırmağı geçip onlara yardım edin.

Yeşu.1: 15 RAB sizi rahata erdirdiği gibi, onları da rahata erdirecek.Onlar Tanrınız RAB'bin vereceği ülkeyi mülk edindikten sonra sizde mülk edindiğiniz topraklara, RAB'bin kulu Musa'nın Şerialrmağı'nın doğusunda size verdiği topraklara dönüp oraya yerleşin."

Yeşu.1: 16 Önderler Yeşu'ya, "Bize ne buyurduysan yapacağız" diyekarşılık verdiler, "Bizi nereye gönderirsen gideceğiz.

Yeşu.1: 17 Her durumda Musa'nın sözünü dinlediğimiz gibi, senin sözünü de dinleyeceğiz. Yeter ki, Musa'yla birlikte olmuş olan Tanrın RAB seninle de birlikte olsun.

Yeşu.1: 18 Sözünü dinlemeyen, buyruklarına karşı gelip başkaldıranölümle cezalandırılacaktır. Yeter ki, sen güçlü ve yürekli ol."

Rahav ve Casuslar

BÖLÜM 2

Yeşu.2: 1 Nun oğlu Yeşu Şittim'den gizlice iki casus gönderdi. "Gidip ülkeyi, özellikle de Eriha'yı araştırın" dedi. Böylece yola çıkan casuslar, Rahav adında bir fahişenin evine gidip geceyi orada geçirdiler.

Yeşu.2: 2 Bu arada Eriha Kralı'na, "Ülkemizi araştırmak üzere bu geceİsrail halkından buraya adamlar geldi" diye haber verildi.

Yeşu.2: 3 Bunun üzerine Eriha Kralı, Rahav'a, "Sana gelip evinde kalan o adamları dışarı çıkar" diye haber gönderdi, "Çünkü onlar ülkemizi araştırmak için geldiler."

Yeşu.2: 4 İki adamı saklamış olan Rahav, "Adamların bana geldikleridoğru" dedi, "Ama ben nereli olduklarını bilmiyordum.

Yeşu.2: 5 Karanlık basar basmaz, kentin kapısı kapanmak üzereyken çıktılar. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Hemen peşlerinden giderseniz yetişirsiniz."

Yeşu.2: 6 Aslında kadın onları dama çıkarmış, oraya sermiş olduğuketen saplarının altına gizlemişti.

Yeşu.2: 7 Kralın adamlarıysa casusları Şeria Irmağı'nın geçitlerine giden yol boyunca kovaladılar. Onlar kentten çıkar çıkmaz kapı sürgülenmişti.

Yeşu.2: 8 Damdaki adamlar yatmadan önce kadın yanlarına çıktı.

Yeşu.2: 9 "RAB'bin bu ülkeyi size verdiğini biliyorum" dedi, "Sizden ötürü dehşete kapıldık; ülkede yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü.

Yeşu.2: 10 Çünkü Mısır'dan çıktığınızda RAB'bin Kızıldeniz'i* önünüzdenasıl kuruttuğunu, Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amorlu iki krala -Sihon ve Og'a- neler yaptığınızı, onları nasıl yok ettiğinizi duyduk.

Yeşu.2: 11 Bunları duyduğumuzda korkudan dizlerimizin bağı çözüldü.Sizin korkunuzdan kimsede derman kalmadı. Çünkü Tanrınız RAB hemyukarıda göklerde, hem de aşağıda yeryüzünde Tanrı'dır.

Yeşu.2: 12-13 Size iyilik ettiğim gibi, siz de aileme iyilikedeceğinize lütfen RAB adına ant için. Annemi, babamı, erkek vekız kardeşlerimle ailelerini ölümden kurtarıp hepimizi sağbırakacağınıza ilişkin bana güvenilir bir işaret verin."

Yeşu.2: 14 Adamlar, "Eğer bu yaptıklarımızı açığa vurmazsanız,yerinize ölmeye hazırız" dediler, "RAB bu ülkeyi bize verdiğindesana iyilik edip sözümüzü tutacağız."

Yeşu.2: 15 Kent surlarında bir evde oturan Rahav, adamları iplepencereden aşağı indirdi.

Yeşu.2: 16 Onlara, “Dağa çıkın, yoksa sizi kovalayanlarlakarşılaşabilirsiniz” dedi, “Onlar dönene kadar üç gün oradasaklanın. Sonra yolunuza devam edersiniz.”

Yeşu.2: 17 Adamlar Rahav’a, “Bize içirdiğin andı tutmasına tutarız”dediler,

Yeşu.2: 18 “Ama ülkeye girdiğimizde şu kırmızı ipi bizi indirdiğinpencereye bağla. Anneni, babanı, kardeşlerinle babanın bütün evhalkını yanına, kendi evine topla.

Yeşu.2: 19 Evinin kapısından dışarıya çıkan, kendi kanındansorumlu olacak; böyle biri için sorumluluk kabul etmeyiz. Amaseninle birlikte evinde olan herhangi birine gelecek zarardan bizsorumluyuz.

Yeşu.2: 20 Ancak bu yaptıklarımızı açığa vurursan, içirdiğin ant bizibağlamaz.”

Yeşu.2: 21 Kadın, “Dediğiniz gibi olsun” diye karşılık verdi. Onlarıyola çıkarıp uğurladıktan sonra kırmızı ipi pencereye bağladı.

Yeşu.2: 22 Adamlar ayrılıp dağa çıktılar; kendilerini kovalayanlardönünceye dek üç gün orada kaldılar. Kovalayanlar yol boyu onlarıaradılarsa da bulamadılar.

Yeşu.2: 23 İki adam geri dönmek üzere dağdan indi. Irmağı geçip Nunoğlu Yeşu’nun yanına vardılar ve başlarından geçen her şeyi ona anlattılar.

Yeşu.2: 24 Yeşu’ya, “RAB gerçekten bütün ülkeyi elimize teslim etti”dediler, “Orada yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü.”

İsrailliler Şeria Irmağı’nı Geçiyor

BÖLÜM 3

Yeşu.3: 1 Sabah erkenden kalkan Yeşu, bütün İsrail halkıyla birlikte Şittim’den yola çıkıp Şeria Irmağı’na kadar geldi. Irmağı geçmeden orada konakladılar.

Yeşu.3: 2 Üçüncü günün sonunda ordugahı baştan başa geçen görevliler

Yeşu.3: 3 halka, “Levili kâhinlerin* Tanrınız RAB’bin AntlaşmaSandığı’nı* yüklendiklerini gördüğünüzde siz de yerinizden kalkıpsandığı izleyin” diye buyurdular,

Yeşu.3: 4 “Böylece hangi yöne gideceğinizi bileceksiniz. Çünkü dahaönce bu yoldan hiç geçmediniz. Ama Antlaşma Sandığı’na yaklaşmayın; sandıkla aranızda iki bin arşın*fa* kadar bir aralık kalsın.”D Not 3:4 “İki bin arşın”: Yaklaşık 900 m.

Yeşu.3: 5 Yeşu halka, “Kendinizi kutsayın” dedi, “Çünkü RAB yarınaranızda mucizeler yaratacak.”

Yeşu.3: 6 Yeşu kâhinlere, “Antlaşma Sandığı’nı yüklenip halkın önünegeçin” dedi. Böylece kâhinler sandığı yüklenip halkın önünde yürümeye başladılar.

Yeşu.3: 7 Bu arada RAB Yeşu’ya şöyle dedi: “Musa’yla birlikte olduğumgibi, seninle de birlikte olduğumu anlamaları için bugün senibütün İsrail halkının gözünde yüceltmeye başlayacağım.

Yeşu.3: 8 Antlaşma Sandığı’nı taşıyan kâhinlere, ‘Şeria Irmağı’nınkıyısına varınca suda biraz ilerleyip durun diye buyruk ver.”

Yeşu.3: 9 Yeşu İsrail halkına, “Yaklaşın, Tanrınız RAB’binsöylediklerini dinleyin” dedikten sonra ekledi:

Yeşu.3: 10 “Yaşayan Tanrı’nın aranızda olduğunu, Kenan, Hitit*, Hiv,Periz, Girgaş, Amor ve Yevus halklarını kesinlikle önünüzdensüreceğini şundan anlayacaksınız:

Yeşu.3: 11 Bütün yeryüzünün Egemeni’ne ait olan Antlaşma Sandığı,sizden önce Şeria Irmağı’nı geçecek.

Yeşu.3: 12 Şimdi her oymaktan birer kişi olmak üzere İsrailoymaklarından kendinize on iki adam seçin.

Yeşu.3: 13 Bütün yeryüzünün Egemeni RAB’bin Antlaşma Sandığı’nıtaşıyan kâhinlerin ayakları Şeria Irmağı’nın sularına değer değmez, yukarıdan aşağıya akan sular kesilip bir yığın halinde birikecek.”

Yeşu.3: 14 Halk Şeria Irmağı’nı geçmek üzere konakladığı yerden yolaçıktı. Antlaşma Sandığı’nı taşıyan kâhinler önden gidiyorlardı.

Yeşu.3: 15 Sandığı taşıyan kâhinler ırmağın kıyısına varıp suya ayakbastıklarında -Şeria Irmağı, ekin biçme zamanında kabarır, kıyılarını basar-

Yeşu.3: 16 ta yukarıdan gelen sular durdu, çok uzaklarda, Saretanyakınında bulunan Adam Kenti’nde bir yığın halinde yükselmeyebaşladı. Öyle ki, Arava -Lut- Gölü’ne akan sular tümüyle kesildi.Halk Eriha’nın karşısından ırmağı geçti.

Yeşu.3: 17 RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı taşıyan kâhinler, halkın tamamıırmağı geçinceye dek kurumuş ırmak yatağının ortasındakıpırdamadan durdular. Böylece bütün İsrail halkı kurumuş ırmakyatağından geçti.

Irmaktan Alınan Taşlar

BÖLÜM 4

Yeşu.4: 1 Halkın tümü Şeria Irmağı'nı geçtikten sonra RAB Yeşu'yaşöyle seslendi:

Yeşu.4: 2 "Her oymaktan birer kişi olmak üzere halktan on iki adamseçin.

Yeşu.4: 3 Onlara şunu buyurun: 'Buradan, Şeria Irmağı'nın ortasından,kâhinlerin ayaklarını sağlam biçimde bastıkları yerden birer taşalın. Bu taşları yanınızda götürüp geceyi geçireceğiniz yerekoyun."

Yeşu.4: 4 Böylece Yeşu İsrail'in her oymağından birer kişi olmak üzereseçtiği on iki adamı çağırdı.

Yeşu.4: 5 Onlara, "Irmağın ortasına, Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'na* kadar gidin" diye buyurdu, "İsrail halkının oymak sayısına göre her biriniz omuzuna birer taş alsın.

Yeşu.4: 6 Bunlar sizin için bir anı olacak. Çocuklarınız ilerde, 'Butaşların sizin için anlamı ne? diye sorduklarında,

Yeşu.4: 7 onlara diyeceksiniz ki, 'Şeria Irmağı'nın suları RAB'binAntlaşma Sandığı'nın önünde kesildi. Antlaşma Sandığı ırmaktangeçerken akan sular durdu. Bu taşlar sonsuza dek İsrail halkıiçin bu olayın anısı olacak."

Yeşu.4: 8 İsrailliler Yeşu'nun buyruğunu yerine getirdiler. RAB'binYeşu'ya söylediği gibi, İsrail oymaklarının sayısına göre Şeriairmağı'nın ortasından aldıkları on iki taşı konaklayacakları yeregötürüp bir araya yığdılar.

Yeşu.4: 9 Yeşu ayrıca Şeria Irmağı'nın ortasına, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin durduğu yere on iki taş diktirdi. Bu taşlar bugün de oradadır.

Yeşu.4: 10 Böylece RAB'bin Yeşu'ya, halka iletilmek üzere buyurduğu her şey yerine getirilinceye dek, sandığı taşıyan kâhinler Şeria Irmağı'nın ortasında durdular. Her şey Musa'nın Yeşu'ya buyurduğu gibi yapıldı. Halk da çabucak ırmağı geçti.

Yeşu.4: 11 Halkın tümü geçtikten sonra kâhinler RAB'bin AntlaşmaSandığı'yla birlikte halkın önüne geçtiler.

Yeşu.4: 12 Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı, Musa'nın kendilerine buyurduğu gibi, silahlı olarak İsrail halkının önüne geçtiler.

Yeşu.4: 13 Böylece kırk bin kadar silahlı adam savaşmak üzere RAB'binönünde Eriha ovalarına girdi.

Yeşu.4: 14 RAB o gün Yeşu'yu bütün İsrail halkının gözünde yüceltti.Musa'ya yaşamı boyunca nasıl saygı gösterdilerse, Yeşu'ya da öylesaygı göstermeye

başladılar.

Yeşu.4: 15-16 RAB Yeşu'ya, "Levha Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ŞeriaIrmağı'ndan çıkmalarını buyur" dedi.

Yeşu.4: 17 Yeşu da kâhinlere, "Şeria Irmağı'ndan çıkın" diye buyurdu.

Yeşu.4: 18 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler ŞeriaIrmağı'nın ortasından ayrılıp karaya ayak basar basmaz ırmağınsuları eskisi gibi akmaya ve kıyıları basmaya başladı.

Yeşu.4: 19 Halk Şeria Irmağı'nı birinci ayın* onuncu günü geçipGilgal'da, Eriha'nın doğu sınırında konakladı.

Yeşu.4: 20 Yeşu ırmaktan alınan on iki taşı Gilgal'a dikti.

Yeşu.4: 21 Sonra İsrail halkına şöyle dedi: "Çocuklarınız bir günsize, 'Bu taşların anlamı nedir? diye soracak olurlarsa,

Yeşu.4: 22 onlara, 'İsrail halkı Şeria Irmağı'nın kurumuş yatağındangeçti diyeceksiniz.

Yeşu.4: 23 'Tanrınız RAB Kızıldeniz'i* geçişimiz boyunca önümüzdenasıl kuruttuysa, Şeria Irmağı'nı da geçişiniz boyunca önünüzde kuruttu.

Yeşu.4: 24 Öyle ki, yeryüzünün bütün halkları RAB'bin ne denli güçlüolduğunu anlasın; siz de Tanrınız RAB'den her zaman korkasınız!"

BÖLÜM 5

Yeşu.5: 1 RAB'bin Şeria Irmağı'nın sularını İsrailliler'in önünde, halkın geçişi boyunca nasıl kuruttuğunu duyan batı yakasındaki Amorlu krallarla Akdeniz kıyısındaki Kenanlı krallar, İsrailliler'den ötürü can derdine düştüler; korkudan dizlerinin bağı çözüldü.

Gilgal'daki Sünnet Olayı

Yeşu.5: 2 Bu arada RAB, Yeşu'ya şöyle seslendi: "Kendine taştanbıçaklar yap ve İsrailliler'i eskisi gibi sünnet et."

Yeşu.5: 3 Böylece Yeşu taştan yaptığı bıçaklarla İsrailliler'iGivat-Haaralot'ta sünnet etti.

Yeşu.5: 4 Bunu yapmasının nedeni şuydu: İsrailliler Mısır'dançıktıklarında savaşabilecek yaştaki bütün erkekler, Mısır'dançıktıktan sonra çölden geçerken ölmüşlerdi.

Yeşu.5: 5 Mısır'dan çıkan erkeklerin hepsi sünnetliydi. Ama Mısır'dançıktıktan sonra yolda, çölde doğan erkeklerin hiçbiri sünnet olmamıştı.

Yeşu.5: 6 İsrailliler Mısır'dan çıktıklarında savaşacak yaşta olanların tümü ölünceye dek çölde kırk yıl dolaştılar. Çünkü RAB'bin sözünü dinlememişlerdi. RAB bize verilmek üzere atalarımıza söz verdiği süt ve bal akan ülkeyi onlara göstermeyeceğine ant içmişti.

Yeşu.5: 7 RAB onların yerine çocuklarını yaşattı. Sünnetsiz* olan buçocukları Yeşu sünnet etti. Çünkü yolda sünnet olmamışlardı.

Yeşu.5: 8 Bütün erkekler sünnet edildikten sonra yaraları iyileşinceyedek ordugahta kaldılar.

Yeşu.5: 9 RAB Yeşu'ya, "Mısır'da uğradığınız utancı bugün üzerinizdenkaldırdım" dedi. Bugün de oraya Gilgal*fb* denmesinin nedenibudur.D Not 5:9 "Gilgal": İbranice "Galal" (kaldırmak, yuvarlanmak) fiilinden türetilmiştir.

Yeşu.5: 10 Gilgal'da, Eriha ovalarında konaklamış olan İsrail halkı,ayın on dördüncü gününün akşamı Fısıh Bayramı'nı* kutladı.

Yeşu.5: 11 Bayramın ertesi günü, tam o gün, ülkenin ürününden mayasızekmek yaptılar ve kavrulmuş başak yediler.

Yeşu.5: 12 Ülkenin ürününden yemeleri üzerine ertesi gün man* kesildi.Man kesilince İsrailliler o yıl Kenan topraklarının ürünüyle beslendiler.

Eriha'nın Düşüşü

Yeşu.5: 13 Yeşu Eriha'nın yakınındaydı. Başını kaldırınca önünde,kılıcını çekmiş bir adam gördü. Ona yaklaşarak, "Sen bizdenmisin, karşı taraftan mı?" diye sordu.

Yeşu.5: 14 Adam, "Hiçbiri" dedi, "Ben RAB'bin ordusunun komutanıyım. Şimdi geldim." O zaman Yeşu yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. "Efendimin kulunabuyruğu nedir?" diye sordu.

Yeşu.5: 15 RAB'bin ordusunun komutanı, "Çarığını çıkar" dedi, "Çünkübastığın yer kutsaldır." Yeşu söyleneni yaptı.

BÖLÜM 6

Yeşu.6: 1 Eriha Kenti'nin kapıları İsrailliler yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Ne giren vardı, ne de çıkan.

Yeşu.6: 2 RAB Yeşu'ya, "İşte Eriha'yı, kralını ve yiğit savaşçılarını senin eline

teslim ediyorum” dedi,

Yeşu.6: 3 “Siz savaşçılar, kentin çevresini günde bir kez olmak üzere altı gün dolanacaksınız.

Yeşu.6: 4 Koç boynuzundan yapılmış birer boru taşıyan yedi kâhin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolanın; bu arada kâhinler borularını çalsınlar.

Yeşu.6: 5 Kâhinlerin koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğinizde, bütün halk yüksek sesle bağırsın. O zaman kentin surları çökecek ve herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girecek.”

Yeşu.6: 6 Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp, “RAB’bin AntlaşmaSandığı’nı* alın” dedi, “Yedi kâhin, ellerinde koç boynuzuborularla sandığın önünde yürüsün.”

Yeşu.6: 7 Sonra halka, “Kalkın, kentin çevresini dolanmaya başlayın”dedi, “Silahlı öncüler RAB’bin Sandığı’nın önünden gitsin.”

Yeşu.6: 8 Yeşu’nun bunları halka söylemesinden sonra, koç boynuzubirer boru taşıyan yedi kâhin borularını çalarak RAB’bin önündeilerlemeye başladılar. Onları RAB’bin Antlaşma Sandığı izliyordu.

Yeşu.6: 9 Silahlı öncüler boru çalan kâhinlerin önünden, artçılar dasandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular çalınıyordu.

Yeşu.6: 10 Yeşu halka şu buyruğu verdi: “Savaş naraları atmayın,sesinizi yükseltmeyin. ‘Bağırın diyeceğim güne dek ağzınızdantek bir söz çıkmasın. Buyruğumu duyunca bağırın.”

Yeşu.6: 11 Halk RAB’bin Sandığı’yla birlikte kentin çevresini bir kezdolandı, sonra ordugaha dönüp geceyi orada geçirdi.

Yeşu.6: 12 Ertesi sabah Yeşu erkenden kalktı. Kâhinler de RAB’binSandığı’nı yüklendiler.

Yeşu.6: 13 Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RAB’bin Sandığı’nın önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların önünden gidiyor, artçılar da RAB’bin Sandığı’nı izliyordu. Bu arada borular sürekli çalınıyordu.

Yeşu.6: 14 Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolanıpordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler.

Yeşu.6: 15 Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar.

Yeşu.6: 16 Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, “Bağırın! RAB kenti size verdi” dedi,

Yeşu.6: 17 “Kent, içindeki her şeyle birlikte, RAB’be koşulsuzadanmıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişeRahav’la evindekiler sağ bırakılacak.

Yeşu.6: 18 Sakın RAB’be adanan herhangi bir şeye el sürmeyin.Adadığınız şeyleri alırsanız İsrail’in ordugahını felakete veyıkıma sürüklersiniz.

Yeşu.6: 19 Bütün altınla gümüş, tunç* ve demir eşya RAB’beayrılmıştır. Bunlar RAB’bin hazinesine girecek.”

Yeşu.6: 20 Halk bağırmaya başladı, kâhinler de borularını çaldılar.Boru sesini işiten halk daha yüksek sesle bağırdı. Kentin surlarıçöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylecekenti ele geçirdiler.

Yeşu.6: 21 Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardaneşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtangeçirip yok ettiler.

Yeşu.6: 22 Yeşu ülkeye casus olarak gönderdiği iki adama, “O fahişeninevine gidin, ant içtiğiniz gibi, kadını ve bütün yakınlarınıdışarı çıkarın” dedi.

Yeşu.6: 23 Eve giren genç casuslar Rahav’ı, annesini, babasını, erkekkardeşleriyle bütün akrabalarını ve kendisine ait olan her şeyialıp İsrail ordugahının yakınına getirdiler.

Yeşu.6: 24 Sonra kenti içindekilerle birlikte ateşe verdiler. Ancakaltını ve gümüşü, tunç ve demir eşyayı RAB’bin Tapınağı’nınhazinesine koydular.

Yeşu.6: 25 Yeşu fahişe Rahav’a, babasının ev halkıyla yakınlarınadokunmadı. Yeşu’nun Eriha’yı araştırmak için gönderdiği ulaklarısaklayan Rahav, bugün de İsrailliler’in arasında yaşıyor.

Yeşu.6: 26 Bundan sonra Yeşu şöyle ant içti: “Bu kenti, Eriha’yıyeniden kurmaya kalkışan, RAB’bin lanetine uğrasın. Buna kalkışankişi büyük oğlunu kaybetme pahasına temel atacak, en küçük oğlunukaybetme pahasına da kentin kapılarını yerine takacak.”

Yeşu.6: 27 RAB Yeşu’yla birlikteydi. Yeşu’nun ünü ülkenin her yanınayayıldı.

Akan’ın Günahı

BÖLÜM 7

Yeşu.7: 1 Ne var ki, İsrailliler adanan eşyalar konusunda RAB’be ihanet ettiler. Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan adanmış eşyaların bazılarını alınca, RAB İsrailliler’e öfkelendi.

Yeşu.7: 2 Yeşu, Eriha'dan Beytel'in doğusunda, Beytaven yakınındakiAy Kenti'ne adamlar göndererek, "Gidip ülkeyi araştırın" dedi.Adamlar da gidip Ay Kenti'ni araştırdılar.

Yeşu.7: 3 Sonra Yeşu'nun yanına dönerek ona, "Bütün halkın oraya gidip yorulmasına gerek yok" dediler, "Sayısı az olan Ay halkını yenmeye iki üç bin kişi yeter."

Yeşu.7: 4 Kentin üzerine yürüyen üç bin kadar İsrailli, Ay halkınınönünde kaçmaya başladı.

Yeşu.7: 5 Ay halkı onlardan otuz altı kadarını öldürdü, sağ kalanlarıda kentin kapısından Şevarim'e dek kovaladı. Bayırdan aşağı kaçanları öldürdü. Korkudan İsrailliler'in dizlerinin bağı çözüldü.

Yeşu.7: 6 Bunun üzerine Yeşu giysilerini yırtarak İsrail'in ileri gelenleriyle birlikte başından aşağı toprak döküp RAB'bin Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandı ve akşama dek bu durumda kaldı.

Yeşu.7: 7 Ardından şöyle dedi: "Ey Egemen RAB, bizi Amorlular'ın elineteslim edip yok etmek için mi Şeria Irmağı'ndan geçirdin? Keşkehalimize razı olup ırmağın ötesinde kalsaydık.

Yeşu.7: 8 Ya Rab, İsrail halkı dönüp düşmanlarının önünden kaçtıktansonra ben ne diyebilirim!

Yeşu.7: 9 Kenanlılar ve ülkede yaşayan öbür halklar bunu duyuncaçevremizi kuşatacak, adımızı yeryüzünden silecekler. Ya sen, yaRab, kendi yüce adın için ne yapacaksın?"

Yeşu.7: 10 RAB Yeşu'ya şöyle karşılık verdi: "Ayağa kalk! Neden böyleyüzüstü yere kapanıyorsun?

Yeşu.7: 11 İsrailliler günah işlediler. Onlarla yaptığım ve yerine getirmelerini buyurduğum antlaşmayı bozdular. Koşulsuz adanmış eşyaların bir kısmını çalıp kendi eşyaları arasına gizlediler ve yalan söylediler.

Yeşu.7: 12 İşte bu yüzden İsrailliler düşmana karşı tutunamıyor,arkalarını dönüp düşmanlarının önünden kaçıyor. Çünkü laneteuğradılar. Sizde bulunan adanmış eşyaları yok etmezseniz, artıksizinle birlikte olmayacağım.

Yeşu.7: 13 Kalk, halkı kutsa ve onlara de ki, 'Kendinizi yarın içinkutsayın. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Ey İsrail,adanmış eşyaların bir kısmını aldınız. Bunları yok etmedikçedüşmanlarınızın karşısında dayanamazsınız.

Yeşu.7: 14 Sabah olunca oymak oymak dizilip sırayla öne çıkacaksınız.RAB'bin

belirleyeceği oymak, boy boy öne çıkacak. RAB'binbelirleyeceği boy, aile aile öne çıkacak. Yine RAB'binbelirleyeceği ailenin erkekleri teker teker öne çıkacak.

Yeşu.7: 15 Adanmış eşyaları aldığı belirlenen kişi, kendisine ait herşeyle birlikte ateşe atılacak. Çünkü RAB'bin Antlaşması'nı bozupİsrail'de iğrenç bir günah işledi."

Yeşu.7: 16 Sabah erkenden kalkan Yeşu, İsrail halkını oymak oymak öneçıkardı. Bunlardan Yahuda oymağı belirlendi.

Yeşu.7: 17 Yahuda boylarını teker teker öne çıkardığında, Zerah boyubelirlendi. Zerahlılar aile aile öne çıkarıldığında Zavdi ailesi belirlendi.

Yeşu.7: 18 Zavdi ailesinin erkekleri teker teker öne çıkarıldığındaYahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan belirlendi.

Yeşu.7: 19 O zaman Yeşu Akan'a, "Oğlum" dedi, "İsrail'in TanrısıRAB'bin hakkı için doğruyu söyle*fc*, ne yaptın, söyle bana,benden gizleme."D Not 7:19 "İsrail'in Tanrısı RAB'bin hakkı için doğruyu söyle":İbranice "İsrail'in Tanrısı RAB'be yücelik ver". Bu deyim birineant içirmek için kullanılırdı.

Yeşu.7: 20 Akan, "Doğru" diye karşılık verdi, "İsrail'in TanrısıRAB'be karşı günah işledim. Yaptığım şu:

Yeşu.7: 21 Ganimetin içinde Şinar*fç* işi güzel bir kaftan, iki yüzşekel*fd* gümüş, elli şekel*fe* ağırlığında bir külçe altıngörünce dayanamayıp aldım. En altta gümüş olmak üzere, tümünüçadırımın ortasında toprağa gömdüm."D Not 7:21 "Şinar", yani "Babil". 7:21 "İki yüz şekel": Yaklaşık 2.3 kg. 7:21 "Elli şekel": Yaklaşık 575 gr.

Yeşu.7: 22 Yeşu'nun görevlendirdiği adamlar hemen çadıra koştular.Gömülmüş eşyaları orada buldular. Gümüş en alttaydı.

Yeşu.7: 23 Tümünü çadırdan çıkardılar, Yeşu'ya ve İsrail halkınagetirip RAB'bin önünde yere serdiler.

Yeşu.7: 24 Yeşu ile İsrail halkı, Zerah oğlu Akan'ı, gümüşü, altın külçeyi, kaftanı, Akan'ın oğullarıyla kızlarını, sığır ve davarlarıyla eşeğini, çadırıyla bütün eşyalarını alıp Akor*ff* Vadisi'ne götürdüler. D Not 7:24 "Akor": "Sıkıntı" anlamına gelir.

Yeşu.7: 25 Yeşu Akan'a, "Bizi neden bu felakete sürükledin?" dedi,"RAB de bugün seni felakete sürükleyecek." Ardından bütün İsrailhalkı Akan'ı taşa tuttu; kendisine ait ne varsa taşlayıp yaktı.

Yeşu.7: 26 Akan'ın üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Buyığın bugün de duruyor. Bunun üzerine RAB'bin öfkesi dindi.Oranın bugün de Akor Vadisi diye

anılmasının nedeni budur.

Ay Kenti'nin Yıkılması

BÖLÜM 8

Yeşu.8: 1 RAB Yeşu'ya, "Korkma, yılma" dedi, "Bütün savaşçılarınıyanına alıp Ay Kenti'nin üzerine yürü. Ay Kralı'nı, halkını vekenti bütün topraklarıyla birlikte sana teslim ediyorum.

Yeşu.8: 2 Eriha'ya ve kralına ne yaptıysan, Ay Kenti'ne ve kralına daaynısını yap. Ama mal ve hayvanlardan oluşan ganimeti kendinizeayırın. Kentin gerisinde pusu kur."

Yeşu.8: 3 Böylece Yeşu bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kenti'ninüzerine yürümeye hazırlandı. Seçtiği otuz bin yiğit savaşçıyıgeceleyin yola çıkarırken

Yeşu.8: 4 onlara şöyle buyurdu: "Gidip kentin gerisinde pusuya yatın.Kentin çok uzağında durmayın. Hepiniz her an hazır olun.

Yeşu.8: 5 Ben yanımdaki halkla birlikte kente yaklaşacağım. Bir öncekigibi, düşman kentten çıkıp üzerimize gelince, önlerinde kaçar gibi yapıp

Yeşu.8: 6 onları kentten uzaklaştırıncaya dek ardımızdan sürükleyeceğiz. Önceki gibi onlardan kaçtığımızı sanacaklar. Biz kaçar gibi yaparken,

Yeşu.8: 7 siz de pusu kurduğunuz yerden çıkıp kenti ele geçirirsiniz.Tanrımız RAB orayı elinize teslim edecek.

Yeşu.8: 8 Kenti ele geçirince ateşe verin. RAB'bin buyruğuna görehareket edin. İşte buyruğum budur."

Yeşu.8: 9 Ardından Yeşu onları yolcu etti. Adamlar gidip Beytel ileAy Kenti arasında, Ay Kenti'nin batısında pusuya yattılar. Yeşuise geceyi halkla birlikte geçirdi.

Yeşu.8: 10 Yeşu sabah erkenden kalkarak halkı topladı. Sonra kendisi ve İsrail'in ileri gelenleri önde olmak üzere Ay Kenti'ne doğru yola çıktılar.

Yeşu.8: 11 Yeşu, yanındaki bütün savaşçılarla kentin üzerine yürüdü.Yaklaşıp kentin kuzeyinde ordugah kurdular. Kentle aralarında bir vadi vardı.

Yeşu.8: 12 Yeşu beş bin kişi kadar bir güce Beytel ile Ay Kentiarasında, kentin batısında pusu kurdurdu.

Yeşu.8: 13 Ardından hem kuzeyde ordugah kuranlar, hem batıda pusuyayatanlar savaş düzenine girdiler. Yeşu o gece vadide ilerledi.

Yeşu.8: 14 Bunu gören Ay Kralı, kent halkıyla birlikte sabah erkendenkalktı. Zaman yitirmeden, İsrailliler'e karşı savaşmak üzereArava bölgesinin karşısında belirlenen yere çıktı. Ne var ki,kentin gerisinde kendisine karşı kurulan pusudan habersizdi.

Yeşu.8: 15 Yeşu ile yanındaki İsrailliler, kent halkı önünde bozgunauğramış gibi, çöle doğru kaçmaya başladılar.

Yeşu.8: 16 Kentteki bütün halk İsrailliler'i kovalamaya çağrıldı. AmaYeşu'yu kovalarken kentten uzaklaştılar.

Yeşu.8: 17 Ay Kenti'yle Beytel'den İsrailliler'i kovalamaya çıkmayan tek kişi kalmamıştı. İsrailliler'i kovalamaya çıkarlarken kent kapılarını açık bıraktılar.

Yeşu.8: 18 RAB Yeşu'ya, "Elindeki palayı Ay Kenti'ne doğru uzat; orayısenin eline teslim ediyorum" dedi. Yeşu elindeki palayı kente doğru uzattı.

Yeşu.8: 19 Elini uzatır uzatmaz, pusudakiler yerlerinden fırlayıpkente girdiler; kenti ele geçirip hemen ateşe verdiler.

Yeşu.8: 20 Kentliler arkalarına dönüp bakınca, yanan kentten göklereyükselen dumanı gördüler. Çöle doğru kaçan İsrailliler de geridönüp onlara saldırınca artık kaçacak hiçbir yerleri kalmadı.

Yeşu.8: 21 Pusuya yatmış olanların kenti ele geçirdiğini, kenttendumanlar yükseldiğini gören Yeşu ile yanındaki İsrailliler, geridönüp Ay halkına saldırdılar.

Yeşu.8: 22 Kenti ele geçirenler de çıkıp saldırıya katılınca, kenthalkı iki yönden gelen İsrailliler'in ortasında kaldı.İsrailliler tek canlı bırakmadan hepsini öldürdüler.

Yeşu.8: 23 Sağ olarak tutsak aldıkları Ay Kralı'nı Yeşu'nun önüneçıkardılar.

Yeşu.8: 24 İsrailliler Ay Kenti'nden çıkıp kendilerini kırsalalanlarda ve çölde kovalayanların hepsini kılıçtan geçirdiktensonra kente dönüp geri kalanları da kılıçtan geçirdiler.

Yeşu.8: 25 O gün Ay halkının tümü öldürüldü. Öldürülenlerin toplamı,kadın erkek, on iki bin kişiydi.

Yeşu.8: 26 Yeşu kentte yaşayanların tümü yok edilinceye dek pala tutanelini indirmedi.

Yeşu.8: 27 İsrailliler, RAB'bin Yeşu'ya verdiği buyruk uyarınca,kentin yalnız hayvanlarıyla mallarını yağmaladılar.

Yeşu.8: 28 Ardından Yeşu Ay Kenti'ni ateşe verdi, yakıp yıkıp viraneyeçevirdi. Yıkıntıları bugün de duruyor.

Yeşu.8: 29 Ay Kralı'nı ağaca asıp akşama dek orada bırakan Yeşu, güneşbatarken cesedi ağaçtan indirerek kent kapısının dışına attırdı. Cesedin üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor.

Kutsal Yasa Halka Okunuyor

Yeşu.8: 30 Bundan sonra Yeşu Eval Dağı'nda İsrail'in Tanrısı RAB'bebir sunak yaptı.

Yeşu.8: 31 Sunak, RAB'bin kulu Musa'nın İsrail halkına verdiği buyrukuyarınca, Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazıldığı gibi yontulmamış,demir alet değmemiş taşlardan yapıldı. RAB'be orada yakmalıksunular* sundular, esenlik kurbanları kestiler.

Yeşu.8: 32 Yeşu Musa'nın İsrail halkının önünde yazmış olduğu KutsalYasa'nın kopyasını orada taş levhalara yazdı.

Yeşu.8: 33 Bütün İsrailliler, ileri gelenleriyle, görevlileriyle vehakimleriyle birlikte -yabancılar dahil- RAB'bin AntlaşmaSandığı'nın* iki yanında, yüzleri, sandığı taşıyan Levilikâhinlere dönük olarak dizildiler. Halkın yarısı sırtını GerizimDağı'na, öbür yarısı da Eval Dağı'na verdi. Çünkü RAB'bin kuluMusa kutsanmaları için bu şekilde durmalarını daha önce buyurmuştu.

Yeşu.8: 34 Ardından Yeşu yasanın tümünü, kutsama ve lanetle ilgilibölümleri Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu gibi okudu.

Yeşu.8: 35 Böylece Yeşu'nun, yabancıların da aralarında bulunduğukadınlı, çocuklu bütün İsrail topluluğuna, Musa'nınbuyruklarından okumadığı tek bir söz kalmadı.

Givonlular'ın Hilesi

BÖLÜM 9

Yeşu.9: 1 Şeria Irmağı'nın ötesinde, dağlık bölgede, Şefela'da veLübnan'a kadar uzanan Akdeniz kıyısındaki bütün krallar -Hitit*,Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus kralları- olup bitenleri duyunca,

Yeşu.9: 2 Yeşu'ya ve İsrail halkına karşı hep birlikte savaşmak içinbir araya geldiler.

Yeşu.9: 3 Givon halkı ise Yeşu'nun Eriha ve Ay kentlerine yaptıklarınıduyunca

Yeşu.9: 4 hileye başvurdu. Kendilerine elçi süsü vererek eşeklerinin sırtına

yıpranmış heybeler, eski, yırtık ve yamalı şarap tulumları yüklediler.

Yeşu.9: 5 Ayaklarında yıpranmış, yamalı çarıklar, sırtlarında da eski püskü giysiler vardı. Azık torbalarındaki bütün ekmekler kurumuş, küflenmişti.

Yeşu.9: 6 Adamlar Gilgal'daki ordugaha, Yeşu'nun yanına gittiler. Ona ve İsrail halkına, "Uzak bir ülkeden geldik" dediler, "Bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz."

Yeşu.9: 7 Ama İsrailliler Hivliler'e*fg*, "Sizinle neden antlaşma yapalım?" diye karşılık verdiler, "Belki de yakınımızda yaşıyorsunuz."D Not 9:7 "Hivliler": Givonlular Hiv halkındandı.

Yeşu.9: 8 Givonlular Yeşu'ya, "Biz senin kullarınız" dediler.Yeşu, "Kimsiniz, nereden geliyorsunuz?" diye sordu.

Yeşu.9: 9 Onlar da, "Çok uzak bir ülkeden kalkıp geldik" dediler."Çünkü Tanrın RAB'bin ününü duyduk. Tanrın'la ilgili haberleri,Mısır'da yaptığı her şeyi,

Yeşu.9: 10 Şeria Irmağı'nın ötesindeki Amorlu iki krala, Heşbon Kralı Sihon'a ve Aştarot'ta egemenlik süren Başan Kralı Og'a neler yaptığını da duyduk.

Yeşu.9: 11 Bunun üzerine önderlerimiz ve ülkemizin bütün halkı bizeşöyle dediler: 'Onları karşılamak için yanınıza yiyecek alıp yola çıkın ve onlara, biz sizin kullarınızız; bunun için bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz deyin.

Yeşu.9: 12 Size gelmek için yola çıktığımız gün azık olarak evden aldığımız şu ekmekler sıcacıktı. Bakın şimdi, kurumuş, küflenmişler.

Yeşu.9: 13 Şarap doldurduğumuz şu tulumlar yeniydi, bakın nasıl sıyrılıp yırtılmış. Bunca yol geldiğimiz için giysilerimiz ve çarıklarımız yıprandı."

Yeşu.9: 14 İsrailliler, RAB'be danışmadan Givonlular'ın sunduğu yiyecekleri aldılar.

Yeşu.9: 15 Yeşu da onları sağ bırakacağına söz verip onlarla bir barış antlaşması yaptı. Topluluğun önderleri de antlaşmaya bağlı kalacaklarına ant içtiler.

Yeşu.9: 16 Ne var ki, antlaşmadan üç gün sonra Givonlular'ın yakında,komşu topraklarda yaşadıklarını öğrendiler.

Yeşu.9: 17 Bunun üzerine yola çıkıp üç gün sonra onların kentlerinevardılar. Bu kentler Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di.

Yeşu.9: 18 Ancak İsrailliler bunlara dokunmadılar. Çünkü topluluğun önderleri,

İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içmişlerdi. Bu yüzden topluluk önderlere karşı söylenmeye başladı.

Yeşu.9: 19 Önderler ise, "Biz İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içtik;bu yüzden onlara el süremeyiz" diye karşılık verdiler,

Yeşu.9: 20 "Ant içtiğimiz için onları sağ bırakacağız; yoksa Tanrı'nıngazabına uğrarız."

Yeşu.9: 21 Sonra halka, "Onları sağ bırakalım" dediler, "Ama bütün topluluk için odun kesip su çekmekle görevlendirilsinler." Böylece önderler vermiş oldukları sözü tuttular.

Yeşu.9: 22 Ardından Yeşu Givonlular'ı çağırıp, "Yakınımızda yaşadığınız halde neden çok uzaktan geldiğinizi söyleyip bizi aldattınız?" dedi,

Yeşu.9: 23 "Bunun için artık lanetlisiniz. Hep köle kalacaksınız.Tanrım'ın Tapınağı için odun kesip su çekeceksiniz."

Yeşu.9: 24 Givonlular, "Efendimiz, Tanrın RAB'bin kulu Musa'ya verdiğibuyruğu duyduk" diye karşılık verdiler, "Musa'ya bütün ülkeyi size vermesini, ülkede yaşayanların hepsini yok etmenizi buyurduğunu duyduk. Sizden çok korktuk, can korkusuyla böyle davrandık.

Yeşu.9: 25 Şimdi senin elindeyiz. Sana göre adil ve doğru olanı yap."

Yeşu.9: 26 Bunun üzerine Yeşu onları İsrailliler'in elinden kurtardı,öldürülmelerine izin vermedi.

Yeşu.9: 27 O gün onları topluluk için ve gelecekte RAB'bin seçeceği yerde yapılacak RAB'bin sunağı için odun kesip su çekmekle görevlendirdi. Bugün de bu işi yapıyorlar.

Amorlular'ın Yenilgiye Uğratılması

BÖLÜM 10

Yeşu.10: 1 Yeruşalim* Kralı Adoni-Sedek, Yeşu'nun Eriha'yı ele geçirip kralını ortadan kaldırdığı gibi, Ay Kenti'ni de ele geçirip tümüyle yıktığını, kralını öldürdüğünü, Givon halkının da İsrailliler'le bir barış antlaşması yapıp onlarla birlikte yaşadığını duyunca,

Yeşu.10: 2 büyük korkuya kapıldı. Çünkü Givon, kralların yaşadığı kentler gibi büyük bir kentti; Ay Kenti'nden de büyüktü ve yiğit bir halkı vardı.

Yeşu.10: 3 Bu yüzden Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham,Yarmut Kralı Piram, Lakiş Kralı Yafia ve Eglon Kralı Devir'e şu haberi

gönderdi:

Yeşu.10: 4 “Gelin bana yardım edin, Givon’a saldıralım. Çünkü Givonhalkı Yeşu ve İsrail halkıyla bir barış antlaşması yaptı.”

Yeşu.10: 5 Böylece Amorlu beş kral -Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakişve Eglon kralları- ordularını topladılar, hep birlikte gidip Givon’un karşısında ordugah kurdular; sonra saldırıya geçtiler.

Yeşu.10: 6 Givonlular Gilgal’da ordugahta bulunan Yeşu’ya şu haberi gönderdiler: “Biz kullarını yalnız bırakma. Elini çabuk tutup yardımımıza gel, bizi kurtar. Çünkü dağlık bölgedeki bütün Amorlu krallar bize karşı birleşti.”

Yeşu.10: 7 Bunun üzerine Yeşu bütün savaşçıları ve yiğit adamlarıylabirlikte Gilgal’dan yola çıktı.

Yeşu.10: 8 Bu arada RAB Yeşu’ya, “Onlardan korkma” dedi, “Onları elineteslim ediyorum. Hiçbiri sana karşı koyamayacak.”

Yeşu.10: 9 Gilgal’dan çıkıp bütün gece yol alan Yeşu, Amorlular’aansızın saldırdı.

Yeşu.10: 10 RAB Amorlular’ı İsrailliler’in önünde şaşkına çevirdi. İsrailliler de onları Givon’da büyük bir bozguna uğrattılar; Beythoron’a çıkan yol boyunca, Azeka ve Makkeda’ya dek kovalayıp öldürdüler.

Yeşu.10: 11 RAB İsrailliler’den kaçan Amorlular’ın üzerineBeythoron’dan Azeka’ya inen yol boyunca gökten iri iri doluyağdırdı. Yağan dolunun altında can verenler, İsrailliler’inkılıçla öldürdüklerinden daha çoktu.

Yeşu.10: 12 RAB’bin Amorlular’ı İsrailliler’in karşısında bozgunauğrattığı gün Yeşu halkın önünde RAB’be şöyle seslendi: “Dur, ey güneş, Givon üzerinde Ve ay, sen de Ayalon Vadisi’nde.”

Yeşu.10: 13 Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay dayerinde kaldı. Bu olay Yaşar Kitabı’nda da yazılıdır. Güneş,yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti.

Yeşu.10: 14 Ne bundan önce, ne de sonra RAB’bin bir insanın dileğiniişittiği o günkü gibi bir gün olmamıştır. Çünkü RAB İsrail’den yana savaştı.

Yeşu.10: 15 Yeşu bundan sonra İsrail halkıyla birlikte Gilgal’dakiordugaha döndü.

Amorlu Kralların Öldürülmesi

Yeşu.10: 16 Amorlu beş kral kaçıp Makkeda’daki bir mağarada gizlenmişlerdi.

Yeşu.10: 17 Yeşu'ya, "Beş kral Makkeda'daki bir mağarada gizlenirkenbulundu" diye haber verildi.

Yeşu.10: 18 Yeşu, "Mağaranın ağzına büyük taşlar yuvarlayın, orayıkorumak için adamlar görevlendirin" dedi,

Yeşu.10: 19 "Ama siz durmayın, düşmanı kovalayın; arkadan saldırıp kentlere ulaşmalarına engel olun. Tanrınız RAB onları elinize teslim etmiştir."

Yeşu.10: 20 Yeşu ve İsrailliler düşmanı çok ağır bir yenilgiye uğratıptamamını yok ettiler. Kurtulabilenler surlu kentlere sığındı.

Yeşu.10: 21 Sonra bütün halk güvenlik içinde Makkeda'daki ordugaha,Yeşu'nun yanına döndü. Hiç kimse ağzını açıp İsrailliler'e karşı bir şey söyleyemedi.

Yeşu.10: 22 Sonra Yeşu adamlarına, "Mağaranın ağzını açın, beş kralı çıkarıp bana getirin" dedi.

Yeşu.10: 23 Onlar da beş kralı -Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş veEglon krallarını- mağaradan çıkarıp Yeşu'ya getirdiler.

Yeşu.10: 24 Krallar getirilince, Yeşu bütün İsrail halkını topladı. Savaşta kendisine eşlik etmiş olan komutanlara, "Yaklaşın, ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun" dedi. Komutanlar yaklaşıp ayaklarını kralların boyunları üzerine koydular.

Yeşu.10: 25 Yeşu onlara, "Korkmayın, yılmayın; güçlü ve yürekli olun" dedi, "RAB savaşacağınız düşmanların hepsini bu duruma getirecek."

Yeşu.10: 26 Ardından beş kralı vurup öldürdü ve her birini bir ağacaastı. Akşama dek öylece ağaçlara asılı kaldılar.

Yeşu.10: 27 Yeşu'nun buyruğu üzerine gün batımında krallarıncesetlerini ağaçlardan indirdiler, gizlendikleri mağaraya atıp mağaranın ağzını büyük taşlarla kapadılar. Bu taşlar bugün de orada duruyor.

Yeşu.10: 28 Yeşu aynı gün Makkeda'yı aldı, kralını ve halkını kılıçtangeçirdi. Kentte tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. MakkedaKralı'na da Eriha Kralı'na yaptığının aynısını yaptı.Güneydeki Kentlerin Ele Geçirilmesi

Yeşu.10: 29 Yeşu İsrail halkıyla birlikte Makkeda'dan Livna'nın üzerineyürüyüp kente saldırdı.

Yeşu.10: 30 RAB kenti ve kralını İsrailliler'in eline teslim etti. Yeşukentin bütün halkını kılıçtan geçirdi. Tek canlı bırakmadı.Kentin kralına da Eriha Kralı'na yaptığının aynısını yaptı.

Yeşu.10: 31 Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte Livna'dan Lakişüzerine yürüdü. Kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti.

Yeşu.10: 32 RAB Lakiş'i İsrailliler'in eline teslim etti. Yeşu ertesigün kenti aldı. Livna'da yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirdi.

Yeşu.10: 33 Bu arada Gezer Kralı Horam Lakiş'e yardıma geldi. Yeşu onuve ordusunu yenilgiye uğrattı; kimseyi sağ bırakmaksızın hepsini öldürdü.

Yeşu.10: 34 İsrail halkıyla birlikte Lakiş'ten Eglon üzerine yürüyenYeşu, kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti.

Yeşu.10: 35 Kenti aynı gün ele geçirdiler. Lakiş'te yaptığı gibi, halkıve kentteki bütün canlıları o gün kılıçtan geçirip yok ettiler.

Yeşu.10: 36 Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Eglon'dan Hevronüzerine yürüyüp saldırıya geçti.

Yeşu.10: 37 Kenti aldılar, kralını, halkını ve köylerindeki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler. Eglon'da yaptıkları gibi, herkesi öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar.

Yeşu.10: 38 Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte geri dönüp Devir'e saldırdı.

Yeşu.10: 39 Kralıyla birlikte Devir'i ve köylerini alıp bütün halkıkılıçtan geçirdi; tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Hevron'a,Livna'ya ve kralına ne yaptıysa, Devir'e ve kralına da aynısını yaptı.

Yeşu.10: 40 Böylece Yeşu dağlık bölge, Negev, Şefela ve dağ yamaçlarıdahil, bütün ülkeyi ele geçirip buralardaki kralların tümünüyenilgiye uğrattı. Hiç kimseyi esirgemedi. İsrail'in TanrısıRAB'bin buyruğu uyarınca kimseyi sağ bırakmadı, hepsini öldürdü.

Yeşu.10: 41 Kadeş-Barnea'dan Gazze'ye kadar, Givon'a kadar uzanan bütünGoşen bölgesini egemenliği altına aldı.

Yeşu.10: 42 Bütün bu kralları ve topraklarını tek bir savaşta elegeçirdi. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB İsrail'den yana savaşmıştı.

Yeşu.10: 43 Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugahadöndü.

Kuzeydeki Kentlerin Ele Geçirilmesi

BÖLÜM 11

Yeşu.11: 1 Olup bitenleri duyan Hasor Kralı Yavin, Madon Kralı Yovav'a,Şimron

ve Akşaf krallarına,

Yeşu.11: 2 dağlık kuzey bölgesinde, Kinneret Gölü'nün*fh* güneyindekiArava'da, Şefela'da ve batıda Dor Kenti sırtlarındaki krallara,D Not 11:2 "Kinneret Gölü", yani "Celile Gölü".

Yeşu.11: 3 doğu ve batı bölgelerindeki Kenan, Amor, Hitit*, Perizhalklarına ve dağlık bölgedeki Yevuslular'la Hermon Dağı'nıneteğindeki Mispa bölgesinde yaşayan Hivliler'e haber gönderdi.

Yeşu.11: 4 Bu krallar bütün ordularıyla, kıyıların kumu kadar sayısızaskerleriyle, çok sayıdaki at ve savaş arabalarıyla yola çıktılar.

Yeşu.11: 5 Bütün bu krallar İsrailliler'e karşı savaşmak üzerebirleşerek Merom suları kıyısına gelip hep birlikte ordugah kurdular.

Yeşu.11: 6 Bu arada RAB Yeşu'ya, "Onlardan korkma" diye seslendi,"Onların hepsini yarın bu saatlerde İsrail'in önünde yeresereceğim. Atlarını sakatlayıp savaş arabalarını ateşe ver."

Yeşu.11: 7 Böylece Yeşu bütün ordusuyla birlikte Merom suları kıyısındaki kralların üzerine beklenmedik bir anda yürüdü ve onlara saldırdı.

Yeşu.11: 8 RAB onları İsrailliler'in eline teslim etti. Onları bozguna uğratan İsrailliler, kaçanları Büyük Sayda'ya, Misrefot-Mayim'e ve doğuda Mispe Vadisi'ne kadar kovalayıp öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar.

Yeşu.11: 9 Yeşu, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı, atlarınısakatladı, savaş arabalarını ateşe verdi.

Yeşu.11: 10 Yeşu bundan sonra geri dönüp Hasor'u ele geçirdi, HasorKralı'nı kılıçla öldürdü. Çünkü Hasor eskiden bütün bu krallıkların başıydı.

Yeşu.11: 11 İsrailliler kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirip yok ettiler. Soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. Ardından Yeşu Hasor'u ateşe verdi.

Yeşu.11: 12 Böylece bütün bu kentlerle krallarını ele geçirdi. RAB'binkulu Musa'nın buyruğu uyarınca hepsini kılıçtan geçirip yok etti.

Yeşu.11: 13 Ancak, İsrailliler, Yeşu'nun ateşe verdiği Hasor dışında,tepe üzerinde kurulu kentlerden hiçbirini ateşe vermediler.

Yeşu.11: 14 Bu kentlerdeki bütün mal ve hayvanları ganimet olarak aldılar, insanların tümünü ise kılıçtan geçirip öldürdüler; soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler.

Yeşu.11: 15 RAB'bin kulu Musa RAB'den aldığı buyrukları Yeşu'yaaktarmıştı.

Yeşu bunlara uydu ve RAB'bin Musa'ya buyurduklarınıeksiksiz yerine getirdi.

Yeşu.11: 16-17 Böylece Yeşu, dağlık bölge, bütün Negev ve Goşenbölgesi, Şefela, Arava ve İsrail dağlarıyla bu dağların etekleri,Seir yönünde yükselen Halak Dağı'ndan Hermon Dağı'nın altındakiLübnan Vadisi'nde bulunan Baal-Gat'a varıncaya dek bütüntoprakları ele geçirdi. Buraların krallarını yakalayıp öldürdü.

Yeşu.11: 18 Yeşu bu krallarla uzun süre savaştı.

Yeşu.11: 19 Givon'da yaşayan Hivliler dışında, İsrailliler'le barış antlaşması yapan bir kent olmadı. İsrailliler öbür kentlerin hepsini savaşarak aldılar.

Yeşu.11: 20 Çünkü onları İsrail'e karşı savaşmaya kararlı yapan RAB'binkendisiydi. Böylece RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, İsrailliler onlara acımadı, hepsini öldürüp yok ettiler.

Yeşu.11: 21 Yeşu bundan sonra Anaklılar'ın üzerine yürüdü. Onlarıdağlık bölgeden, Hevron, Devir ve Anav'dan, Yahuda ve İsrail'inbütün dağlık bölgelerinden söküp attı. Kentleriyle birlikteonları tümüyle yok etti.

Yeşu.11: 22 İsrailliler'in elindeki topraklarda hiç Anaklı kalmadı.Yalnız Gazze, Gat ve Aşdot'ta sağ kalanlar oldu.

Yeşu.11: 23 RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, Yeşu bütün ülkeyi elegeçirdi ve İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü.Böylece savaş sona erdi, ülke barışa kavuştu.

Yenilgiye Uğratılan Krallar

BÖLÜM 12

Yeşu.12: 1 İsrailliler'in bozguna uğrattığı, Şeria Irmağı'nındoğusunda, Arava'nın bütün doğusu ile Arnon Vadisi'nden HermonDağı'na kadar topraklarını ele geçirdiği krallar şunlardır:

Yeşu.12: 2-3 Heşbon'da oturan Amorlular'ın Kralı Sihon: Krallığı ArnonVadisi kıyısındaki Aroer'den -vadinin ortasından- başlıyor,Ammonlular'ın sınırı olan Yabbuk Irmağı'na dek uzanıyor, Gilat'ınyarısını içine alıyordu. Arava bölgesinin doğusu da ona aitti.Burası Kinneret Gölü'nden Arava -Lut- Gölü'ne uzanıyor, doğudaBeytyeşimot'a, güneyde de Pisga Dağı'nın yamaçlarına varıyordu.

Yeşu.12: 4 Sağ kalan Refalılar'dan, Aştarot ve Edrei'de oturan Başan Kralı Og:

Yeşu.12: 5 Kral Og, Hermon Dağı, Salka, Geşurlular'la Maakalılar'ınsınırına kadar bütün Başan'ı ve Heşbon Kralı Sihon'un sınırınakadar uzanan Gilat'ın yarısını yönetiyordu.

Yeşu.12: 6 RAB'bin kulu Musa'nın ve İsrailliler'in yenilgiye uğrattığıkrallar bunlardı. RAB'bin kulu Musa bunların topraklarını Rubenve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısına mülk olarak verdi.

Yeşu.12: 7-8 Lübnan Vadisi'ndeki Baal-Gat'tan, Seir yönünde yükselenHalak Dağı'na kadar Şeria Irmağı'nın batısında bulunantoprakların kralları -Yeşu ve İsrailliler'in yenilgiye uğrattığıkralları- şunlardır: -Yeşu, Hitit*, Amor, Kenan, Periz, Hiv veYevus halklarına ait dağlık bölgeyi, Şefela'yı, Arava bölgesini,dağ yamaçlarını, çölü ve Negev'i İsrail oymakları arasında mülkolarak bölüştürdü.-

Yeşu.12: 9 Eriha Kralı, Beytel yakınındaki Ay Kenti'nin Kralı,

Yeşu.12: 10 Yeruşalim Kralı, Hevron Kralı,

Yeşu.12: 11 Yarmut Kralı, Lakiş Kralı,

Yeşu.12: 12 Eglon Kralı, Gezer Kralı,

Yeşu.12: 13 Devir Kralı, Geder Kralı,

Yeşu.12: 14 Horma Kralı, Arat Kralı,

Yeşu.12: 15 Livna Kralı, Adullam Kralı,

Yeşu.12: 16 Makkeda Kralı, Beytel Kralı,

Yeşu.12: 17 Tappuah Kralı, Hefer Kralı,

Yeşu.12: 18 Afek Kralı, Şaron Kralı,

Yeşu.12: 19 Madon Kralı, Hasor Kralı,

Yeşu.12: 20 Şimron-Meron Kralı, Akşaf Kralı,

Yeşu.12: 21 Taanak Kralı, Megiddo Kralı,

Yeşu.12: 22 Kedeş Kralı, Karmel'deki Yokneam Kralı,

Yeşu.12: 23 Dor sırtlarındaki Dor Kralı, Gilgal'daki Goyim Kralı

Yeşu.12: 24 ve Tirsa Kralı. Toplam otuz bir kral.

Alınacak Yerler

BÖLÜM 13

Yeşu.13: 1 Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. RAB ona, “Artık yaşlandın, yaşın hayli ilerledi” dedi, “Ama mülk olarak alınacak daha çok toprak var.

Yeşu.13: 2 “Alınacak topraklar şunlardır: Bütün Filist ve Geşur bölgeleri;

Yeşu.13: 3 -Mısır’ın doğusundaki Şihor Irmağı’ndan, kuzeyde Ekron sınırlarına kadar uzanan bölge Kenanlılar’a ait sayılırdı.- Gazze, Aşdot, Aşkelon, Gat ve Ekron adlı beş Filist beyliği ve Avlılar’ın toprakları;

Yeşu.13: 4 güneyde bütün Kenan toprakları; Afek’e, yani Amor sınırınakadar, Saydalılar’a ait olan Meara;

Yeşu.13: 5 Gevalılar’ın toprakları; Hermon Dağı eteğindeki Baal-Gat’tanLevo-Hamat’a kadar doğu yönündeki bütün Lübnan toprakları.

Yeşu.13: 6 Lübnan’dan Misrefot-Mayim’e dek uzanan dağlık bölgede yaşayanları, bütün Saydalılar’ı İsrailliler’in önünden söküp atacağım. Sana buyurduğum gibi, buraları kura ile İsrailliler arasında mülk olarak bölüştür.

Yeşu.13: 7 “Bu toprakları şimdiden dokuz oymakla Manaşşe oymağınınyarısı arasında mülk olarak bölüştür.” Şeria Irmağı’nın Doğusundaki Topraklar

Yeşu.13: 8 Manaşşe oymağının öbür yarısı ile Ruben ve Gad oymakları,RAB’bin kulu Musa’nın Şeria Irmağı’nın doğusundaki topraklarıkendilerine vermesiyle mülkten paylarını almışlardı.

Yeşu.13: 9 Bu topraklar şunlardır: Arnon Vadisi kıyısında Aroer’denvadinin ortasındaki kentle Divon’a kadar uzanan Medeva Yaylası;

Yeşu.13: 10 Heşbon’da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihon’un Ammonsınırına kadar uzanan bütün kentleri;

Yeşu.13: 11 Gilat, Geşur ve Maaka toprakları, Hermon Dağı’yla Salka’yakadar bütün Başan;

Yeşu.13: 12 sağ kalan Refalılar’dan biri olup Aştarot ve Edrei’deegemenlik sürmüş olan Kral Og’un Başan’da kalan topraklarınıntümü. Musa’nın, krallarını yenilgiye uğratıp ele geçirdiğitopraklar bunlardı.

Yeşu.13: 13 İsrailliler Geşurlular’ı ve Maakalılar’ı topraklarındansürmediler; bunlar bugün de İsrailliler arasında yaşıyorlar.

Yeşu.13: 14 Musa, yalnız Levi oymağına topraktan pay vermedi. RAB’denaldığı buyruğa göre, Levililer’in payı İsrail’in Tanrısı RAB için yakılan sunulardı.

Rubenoğulları’na Verilen Topraklar

Yeşu.13: 15 Musa'nın boy sayısına göre Ruben oymağına verdiği topraklarşunlardır:

Yeşu.13: 16 Arnon Vadisi kıyısında Aroer'den vadinin ortasındaki kentekadar uzanan bölgeyle Medeva'nın çevresindeki yaylanın tümü;

Yeşu.13: 17 Heşbon ve buna bağlı yayladaki bütün kentler; Divon,Bamot-Baal, Beytbaal-Meon,

Yeşu.13: 18 Yahsa, Kedemot, Mefaat,

Yeşu.13: 19 Kiryatayim ve Sivma, vadideki tepede kurulu Seret-Şahar,

Yeşu.13: 20 Beytpeor, Pisga yamaçları, Beytyeşimot,

Yeşu.13: 21 yayladaki kentlerle Heşbon'da egemenlik sürmüş olan AmorKralı Sihon'un bütün ülkesi. Musa Sihon'u ve Sihon'un egemenliğialtındaki topraklarda yaşayan Midyan beylerini -Evi, Rekem, Sur,Hur ve Reva'yı- yenilgiye uğratmıştı.

Yeşu.13: 22 Öldürülenler arasında İsrailliler'in kılıçtan geçirdiğiBeor oğlu falcı Balam da vardı.

Yeşu.13: 23 Rubenoğulları'nın sınırı Şeria Irmağı'na dayanıyordu. Rubenoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülkolarak verilen kentler bunlardı.

Gadoğulları'na Verilen Topraklar

Yeşu.13: 24 Musa Gad oymağına da boy sayısına göre miras verdi.

Yeşu.13: 25 Verdiği topraklar şunlardı: Yazer bölgesi, bütün Gilatkentleri, Rabba yakınındaki Aroer'e kadar uzanan Ammonlular'a aittoprakların yarısı;

Yeşu.13: 26 Heşbon'dan Ramat-Mispe'ye ve Betonim'e, Mahanayim'den Devirsınırına kadarki bölge;

Yeşu.13: 27 Şeria Ovası'ndaki Beytharam, Beytnimra, Sukkot, Safon,Heşbon Kralı Sihon'un topraklarından geri kalan bölüm, KinneretGölü'nün güney ucuna kadar uzanan Şeria Irmağı'nın doğu yakası.

Yeşu.13: 28 Gadoğulları'na, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülkolarak verilen kentler bunlardı.

Yeşu.13: 29 Musa, Manaşşe oymağının yarısına boy sayısına göretopraktan miras vermişti.

Yeşu.13: 30 Bu topraklar Mahanayim'den başlıyor, Başan Kralı Og'unülkesini -bütün Başan'ı- ve Yair'in Başan'daki yerleşimbirimlerinin tümünü, yani toplam altmış kenti,

Yeşu.13: 31 Gilat'ın yarısını, Başan Kralı Og'un egemenliğindekiAştarot ve Edrei kentlerini içine alıyordu. Buralar, Manaşşe oğluMakir'in soyuna, boy sayısına göre Makiroğulları'nın yarısına ayrılmıştı.

Yeşu.13: 32 Musa'nın, Eriha'nın doğusunda, Şeria Irmağı'nın ötesindekalan Moav ovalarındayken bölüştürdüğü topraklar bunlardır.

Yeşu.13: 33 Ama Levi oymağına topraktan pay vermedi. Söz verdiği gibi,onların mirası İsrail'in Tanrısı RAB'bin kendisidir.

Şeria Irmağı'nın Batısındaki Toprakların Bölüşülmesi

BÖLÜM 14

Yeşu.14: 1 İsrailliler'in Kenan'da mülk edindiği topraklara gelince, bu topraklar Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından miras olarak İsrailliler arasında bölüştürülmüştür.

Yeşu.14: 2 RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, paylar dokuzoymakla bir oymağın yarısı arasında kura ile bölüştürüldü.

Yeşu.14: 3 Çünkü Musa iki oymakla yarım oymağın payını Şeria Irmağı'nındoğusunda vermişti. Ama onlarla birlikte Levililer'e mülkten pay vermemişti.

Yeşu.14: 4 Yusuf'un soyundan gelenler, Manaşşe ve Efrayim diye iki oymak oluşturuyordu. Levililer'e de yerleşecekleri kentler ve bu kentlerin çevresinde büyük ve küçük baş hayvanlarına ayrılan otlaklar dışında topraktan pay verilmedi.

Yeşu.14: 5 İsrailliler, RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğa göre hareket edip ülkeyi paylaştılar.

Hevron Kalev'e Veriliyor

Yeşu.14: 6 Bu arada Yahudaoğulları Gilgal'da bulunan Yeşu'nun yanınageldiler. Kenizli Yefunne oğlu Kalev Yeşu'ya şöyle dedi: "RAB'binKadeş-Barnea'da Tanrı adamı Musa'ya senin ve benim hakkımda nelersöylediğini biliyorsun.

Yeşu.14: 7 RAB'bin kulu Musa ülkeyi araştırmak üzere beni Kadeş-Barnea'dan gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Gördüklerimi ona açık yüreklilikle ilettim.

Yeşu.14: 8 Ne var ki, benimle gelmiş olan soydaşlarım halkı korkuyadüşürdüler.

Ama ben tümüyle Tanrım RAB'bin yolundan gittim.

Yeşu.14: 9 Bu nedenle Musa o gün, 'Tümüyle Tanrım RAB'bin yolundan gittiğin için ayak bastığın topraklar sonsuza dek sana ve oğullarına mülk olacak diye ant içti.

Yeşu.14: 10 RAB sözünü tuttu, beni yaşattı. İsrailliler çölden geçerkenRAB'bin Musa'ya bu sözleri söylediği günden bu yana kırk beş yılgeçti. Şimdi seksen beş yaşındayım.

Yeşu.14: 11 Bugün de Musa'nın beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. Ogünkü gibi hâlâ savaşa gidip gelecek güçteyim.

Yeşu.14: 12 RAB'bin o gün söz verdiği gibi, bu dağlık bölgeyi şimdibana ver. Orada Anaklılar'ın yaşadığını ve surlarla çevrili büyükkentleri olduğunu o gün sen de duymuştun. Belki RAB bana yardımeder de, O'nun dediği gibi, onları oradan sürerim."

Yeşu.14: 13 Yeşu Yefunne oğlu Kalev'i kutsadı ve Hevron'u ona mülkolarak verdi.

Yeşu.14: 14 Böylece Hevron bugün de Kenizli Yefunne oğlu Kalev'inmülküdür. Çünkü o, tümüyle İsrail'in Tanrısı RAB'bin yolundan gitti.

Yeşu.14: 15 Hevron'un eski adı Kiryat-Arba'ydı. Arba, Anaklılar'ın engüçlü adamının adıydı. Böylece savaş sona erdi ve ülke barışa kavuştu.

Yahudaoğulları'na Verilen Topraklar

BÖLÜM 15

Yeşu.15: 1 Boy sayısına göre Yahuda oymağına verilen bölge, güneydeEdom sınırına, en güneyde de Zin Çölü'ne kadar uzanıyordu.

Yeşu.15: 2 Güney sınırları, Lut Gölü'nün güney ucundaki körfezden başlayıp

Yeşu.15: 3 Akrep Geçidi'nin güneyine, oradan da Zin Çölü'ne geçiyor,Kadeş-Barnea'nın güneyinden Hesron'a ve Addar'a çıkıyor, oradanda Karka'ya kıvrılıyor,

Yeşu.15: 4 Asmon'u aşıp Mısır Vadisi'ne uzanıyor ve Akdeniz'de sonbuluyordu. Güney sınırları buydu.

Yeşu.15: 5 Doğu sınırı, Lut Gölü kıyısı boyunca Şeria Irmağı'nın ağzınakadar uzanıyordu. Kuzey sınırı, Şeria Irmağı'nın göl ağzındaki körfezden başlıyor,

Yeşu.15: 6 Beythogla'ya ulaşıp Beytarava'nın kuzeyinden geçiyor, Rubenoğlu

Bohan'ın taşına varıyordu.

Yeşu.15: 7 Sınır, Akor Vadisi'nden Devir'e çıkıyor, vadinin güneyindeAdummim Yokuşu karşısındaki Gilgal'a doğru kuzeye yöneliyor,buradan Eyn-Şemeş sularına uzanarak Eyn-Rogel'e dayanıyordu.

Yeşu.15: 8 Sonra Ben-Hinnom Vadisi'nden geçerek Yevus Kenti'nin -Yeruşalim'in- güney sırtlarına çıkıyor, buradan Refaim Vadisi'nin kuzey ucunda bulunan Hinnom Vadisi'nin batısındaki dağın doruğuna yükseliyor,

Yeşu.15: 9 oradan da Neftoah sularının kaynağına kıvrılıyor, Efron Dağı'ndaki kentlere uzanarak Baala'ya -Kiryat-Yearim'e- dönüyordu.

Yeşu.15: 10 Baala'dan batıya, Seir Dağı'na yönelen sınır, Yearim -Kesalon-Dağı'nın kuzey sırtları boyunca uzanarak Beytşemeş'e iniyor, Timna'ya varıyordu.

Yeşu.15: 11 Sonra Ekron'un kuzey sırtlarına uzanıyor, Şikeron'a doğru kıvrılarak Baala Dağı'na ulaştıktan sonra Yavneel'e çıkıyor, Akdeniz'de son buluyordu.

Yeşu.15: 12 Batı sınırı Akdeniz'in kıyılarıydı. Yahudaoğulları'ndan gelen boyların çepeçevre sınırları buydu.

Yeşu.15: 13 Yeşu, RAB'den aldığı buyruk uyarınca, Yahuda bölgesindekiKiryat-Arba'yı -Hevron'u- Yefunne oğlu Kalev'e miras olarak verdi. Arba, Anaklılar'ın atasıydı.

Yeşu.15: 14 Kalev, Anak'ın üç torununu, onun soyundan gelen Şeşay,Ahiman ve Talmay'ı oradan sürdü.

Yeşu.15: 15 Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkınınüzerine yürüdü.

Yeşu.15: 16 Kalev, "Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızımAksa'yı eş olarak vereceğim" dedi.

Yeşu.15: 17 Kenti Kalev'in kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel ele geçirdi.Bunun üzerine Kalev kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi.

Yeşu.15: 18 Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, "Bir isteğin mi var?" diye sordu.

Yeşu.15: 19 Kız, "Bana bir armağan ver" dedi, "Madem Negev'deki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver." Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.

Yeşu.15: 20 Boy sayısına göre Yahudaoğulları oymağının payı buydu.

Yeşu.15: 21 Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneydekalan kentleri şunlardı: Kavseel, Eder, Yagur,

Yeşu.15: 22 Kina, Dimona, Adada,

Yeşu.15: 23 Kedeş, Hasor, Yitnan,

Yeşu.15: 24 Zif, Telem, Bealot,

Yeşu.15: 25 Hasor-Hadatta, Keriyot-Hesron -Hasor-

Yeşu.15: 26 Amam, Şema, Molada,

Yeşu.15: 27 Hasar-Gadda, Heşmon, Beytpelet,

Yeşu.15: 28 Hasar-Şual, Beer-Şeva, Bizyotya,

Yeşu.15: 29 Baala, İyim, Esem,

Yeşu.15: 30 Eltolat, Kesil, Horma,

Yeşu.15: 31 Ziklak, Madmanna, Sansanna,

Yeşu.15: 32 Levaot, Şilhim, Ayin ve Rimmon; köyleriyle birlikte yirmidokuz kent.

Yeşu.15: 33 Şefela'dakiler, Eştaol, Sora, Aşna,

Yeşu.15: 34 Zanoah, Eyn-Gannim, Tappuah, Enam,

Yeşu.15: 35 Yarmut, Adullam, Soko, Azeka,

Yeşu.15: 36 Şaarayim, Aditayim, Gedera ve Gederotayim; köyleriylebirlikte on dört kent.

Yeşu.15: 37 Senan, Hadaşa, Migdal-Gad,

Yeşu.15: 38 Dilan, Mispe, Yokteel,

Yeşu.15: 39 Lakiş, Boskat, Eglon,

Yeşu.15: 40 Kabbon, Lahmas, Kitliş,

Yeşu.15: 41 Gederot, Beytdagon, Naama ve Makkeda; köyleriyle birlikteon altı kent.

Yeşu.15: 42 Livna, Eter, Aşan,

Yeşu.15: 43 Yiftah, Aşna, Nesiv,

Yeşu.15: 44 Keila, Akziv ve Mareşa; köyleriyle birlikte dokuz kent.

Yeşu.15: 45 Kasaba ve köyleriyle birlikte Ekron;

Yeşu.15: 46 Ekron'un batısı, Aşdot'un çevresindeki bütün köyler;

Yeşu.15: 47 kasaba ve köyleriyle birlikte Aşdot; Mısır Vadisi'ne veAkdeniz'in kıyısına kadar kasaba ve köyleriyle birlikte Gazze.

Yeşu.15: 48 Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko,

Yeşu.15: 49 Danna, Kiryat-Sanna -Devir-

Yeşu.15: 50 Anav, Eştemo, Anim,

Yeşu.15: 51 Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent.

Yeşu.15: 52 Arav, Duma, Eşan,

Yeşu.15: 53 Yanum, Beyttappuah, Afeka,

Yeşu.15: 54 Humta, Kiryat-Arba -Hevron- ve Sior; köyleriyle birliktedokuz kent.

Yeşu.15: 55 Maon, Karmel, Zif, Yutta,

Yeşu.15: 56 Yizreel, Yokdeam, Zanoah,

Yeşu.15: 57 Kayin, Giva ve Timna; köyleriyle birlikte on kent.

Yeşu.15: 58 Halhul, Beytsur, Gedor,

Yeşu.15: 59 Maarat, Beytanot ve Eltekon; köyleriyle birlikte altı kent.

Yeşu.15: 60 Kiryat-Baal -Kiryat-Yearim- ve Rabba; köyleriyle birlikteiki kent.

Yeşu.15: 61 Çölde Beytarava, Middin, Sekaka,

Yeşu.15: 62 Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn-Gedi; köyleriyle birlikte altıkent.

Yeşu.15: 63 Yahudaoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı oradan çıkartamadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Yahudaoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.

Efrayimoğulları'na Verilen Topraklar

BÖLÜM 16

Yeşu.16: 1 Kurada Yusufoğulları'na düşen toprakların sınırları, doğuda Eriha sularının doğusundan, Eriha'daki Şeria Irmağı'ndan başlayarak çöle geçiyor, Eriha'dan Beytel'in dağlık bölgesine çıkıyor,

Yeşu.16: 2 Beytel'den Luz'a geçerek Arklılar'ın sınırına, Atarot'a uzanıyordu.

Yeşu.16: 3 Sınır batıda Yafletliler'in topraklarına, Aşağı Beythoronbölgesine, oradan da Gezer'e iniyor ve Akdeniz'de son buluyordu.

Yeşu.16: 4 Böylece Yusuf'un soyundan gelen Manaşşe ve Efrayim paylarınıalmış oldular.

Yeşu.16: 5 Boy sayısına göre Efrayimoğulları'na pay olarak verilen toprakların sınırları, doğuda Atrot-Addar'dan yukarı Beythoron'a kadar uzanarak

Yeşu.16: 6 Akdeniz'e varıyordu. Sınır kuzeyde Mikmetat'ta doğuya, Taanat-Şilo'ya dönüyor, kentin doğusundan geçip Yanoah'a uzanıyor,

Yeşu.16: 7 buradan Atarot ve Naara'ya iniyor, Eriha'yı aşarak Şeria Irmağı'na ulaşıyordu.

Yeşu.16: 8 Sınır Tappuah'tan batıya, Kana Vadisi'ne uzanıp Akdeniz'de son buluyordu. Boy sayısına göre Efrayimoğulları oymağının payı buydu.

Yeşu.16: 9 Ayrıca Manaşşeoğulları'na düşen payda da Efrayimoğulları'naayrılan kentler ve bunlara bağlı köyler vardı.

Yeşu.16: 10 Ne var ki, Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ıburadan sürmediler. Kenanlılar bugüne kadar Efrayimoğullarıarasında yaşayıp onlara ücretsiz hizmet etmek zorunda kaldılar.

Manaşşeoğulları'na Düşen Topraklar

BÖLÜM 17

Yeşu.17: 1 Yusuf'un büyük oğlu Manaşşe'nin oymağı için kura çekildi.-Gilat ve Başan, Manaşşe'nin ilk oğlu Makir'e verilmişti. ÇünküGilatlılar'ın atası olan Makir büyük bir savaşçıydı.-

Yeşu.17: 2 Manaşşe soyundan gelen öbürleri -Aviezer, Helek, Asriel,Şekem, Hefer ve Şemidaoğulları- bu kuranın içindeydi. Bunlarboylarına göre Yusuf oğlu Manaşşe'nin erkek çocuklarıydı.

Yeşu.17: 3 Bunlardan Manaşşe oğlu, Makir oğlu, Gilat oğlu, Hefer

oğluSelofhat'ın erkek çocuğu olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milkave Tirsa adında kızları vardı.

Yeşu.17: 4 Bunlar, Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve önderlere gidipşöyle dediler: "RAB, Musa'ya erkek akrabalarımızla birlikte bizede mirastan pay verilmesini buyurdu." RAB'bin bu buyruğu üzerineYeşu, amcalarıyla birlikte onlara da mirastan pay verdi.

Yeşu.17: 5 Böylece Manaşşe oymağına Şeria Irmağı'nın doğusundaki Gilatve Başan bölgelerinden başka on pay verildi.

Yeşu.17: 6 Çünkü Manaşşe'nin kız torunları da erkek torunların yanısıramirastan pay almışlardı. Gilat bölgesi ise Manaşşe'nin öbür oğullarına verilmişti.

Yeşu.17: 7 Manaşşe sınırı Aşer sınırından Şekem yakınındaki Mikmetat'auzanıyor, buradan güneye kıvrılarak Eyn-Tappuah halkının topraklarına varıyordu.

Yeşu.17: 8 Tappuah Kenti'ni çevreleyen topraklar Manaşşe'nindi. AmaManaşşe sınırındaki Tappuah Kenti Efrayimoğulları'na aitti.

Yeşu.17: 9 Sonra sınır Kana Vadisi'ne iniyordu. Vadinin güneyindeManaşşe kentleri arasında Efrayim'e ait kentler de vardı. Manaşşesınırları vadinin kuzeyi boyunca uzanarak Akdeniz'de son buluyordu.

Yeşu.17: 10 Güneydeki topraklar Efrayim'in, kuzeydeki topraklarsaManaşşe'nindi. Böylece Manaşşe bölgesi Akdeniz'le, kuzeydeAşer'le ve doğuda İssakar'la sınırlanmıştı.

Yeşu.17: 11 İssakar ve Aşer'e ait topraklardaki Beytşean ve köyleri,Yivleam'la köyleri, Dor, yani Dor sırtları halkıyla köyleri, Eyn-Dor halkıyla köyleri, Taanak halkıyla köyleri, Megiddo halkıylaköyleri Manaşşe'ye aitti.

Yeşu.17: 12 Ne var ki, Manaşşeoğulları bu kentleri tümüyle elegeçiremediler. Çünkü Kenanlılar buralarda yaşamaya kararlıydı.

Yeşu.17: 13 İsrailliler güçlenince, Kenanlılar'ı sürecek yerde, onlarıangaryasına çalıştırmaya başladılar.

Yeşu.17: 14 Yusufoğulları Yeşu'ya gelip, "Mülk olarak bize neden tekkurayla tek pay verdin?" dediler, "Çok kalabalığız. Çünkü RABbizi bugüne dek alabildiğine çoğalttı."

Yeşu.17: 15 Yeşu, "O kadar kalabalıksanız ve Efrayim'in dağlık bölgesisize dar geliyorsa, Perizliler'in ve Refalılar'ın topraklarındakiormanlara çıkıp kendinize yer açın" diye karşılık verdi.

Yeşu.17: 16 Yusufoğulları, “Dağlık bölge bize yetmiyor” dediler, “Ancakhem Beytşean ve köylerinde, hem de Yizreel Vadisi’ndeoturanların, ovada yaşayan bütün Kenanlılar’ın demirden savaşarabaları var.”

Yeşu.17: 17 Yeşu Yusufoğulları’na, Efrayim ve Manaşşe oymaklarına şöylededi: “Kalabalıksınız ve çok güçlüsünüz. Tek kuraya kalmayacaksınız.

Yeşu.17: 18 Dağlık bölge de sizin olacak. Orası ormanlıktır, ama ağaçları kesip açacağınız bütün topraklar sizin olur. Kenanlılar güçlüdür, demirden savaş arabalarına sahiptirler ama, yine de onları sürersiniz.”

Öbür Toprakların Bölüşülmesi

BÖLÜM 18

Yeşu.18: 1 Ülkenin denetimini eline geçiren İsrail topluluğu Şilo’dabir araya geldi. Orada Buluşma Çadırı’nı kurdular.

Yeşu.18: 2 Ne var ki, mülkten henüz paylarını almamış yedi İsrailoymağı vardı.

Yeşu.18: 3 Yeşu İsrailliler’e, “Bu uyuşukluğu üzerinizden ne zamanatacaksınız, atalarınızın Tanrısı RAB’bin size verdiği topraklarıele geçirmek için daha ne kadar bekleyeceksiniz?” dedi.

Yeşu.18: 4 “Her oymaktan üçer adam seçin. Onları, ülkeyi incelemeyegöndereceğim. Mülk edinecekleri yerlerin sınırlarını belirleyipkayda geçirerek yanıma dönsünler.

Yeşu.18: 5 Bu toprakları yedi bölgeye ayırsınlar. Yahuda güneybölgesinde, Yusufoğulları kuzey bölgesinde kalsın.

Yeşu.18: 6 Yedi bölgeyi belirleyip kayda geçirdikten sonra, sonucu banagetirin. Burada, Tanrımız RAB’bin önünde aranızda kura çekeceğim.

Yeşu.18: 7 Levililer’e gelince, onların aranızda payı yoktur; miraslarıRAB için kâhinlik yapmaktır. Gad ve Ruben oymaklarıyla Manaşşeoymağının yarısı ise RAB’bin kulu Musa’nın Şeria Irmağı’nındoğusunda kendilerine verdiği mülkü almış bulunuyorlar.”

Yeşu.18: 8 Yeşu, toprakları kayda geçirmek için yola çıkmak üzere olanadamlara, “Gidip toprakları inceleyin, kayda geçirip yanımadönün” diye buyurdu, “Sonra burada, Şilo’da, RAB’bin önünde siziniçin kura çekeceğim.”

Yeşu.18: 9 Adamlar yola çıkıp ülkeyi dolaştılar; kent kent, yedi bölgehalinde kayda geçirdikten sonra Şilo’da, ordugahta bulunanYeşu’nun yanına döndüler.

Yeşu.18: 10 Yeşu Şilo'da RAB'bin önünde onlar için kura çekti vetoprakları İsrail oymakları arasında bölüştürdü.

Benyaminoğulları'na Verilen Topraklar

Yeşu.18: 11 Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağı için kuraçekildi. Paylarına düşen bölge Yahudaoğulları'ylaYusufoğulları'nın toprakları arasında kalıyordu.

Yeşu.18: 12 Topraklarının sınırı kuzeyde Şeria Irmağı'ndan başlıyor,Eriha'nın kuzey sırtlarına doğru yükselerek batıda dağlık bölgeyeuzanıyor, Beytaven kırlarında son buluyordu.

Yeşu.18: 13 Sınır oradan Luz'a -Beytel'e- Luz'un güney sırtlarınageçiyor, Aşağı Beythoron'un güneyindeki dağın üzerinde kuruluAtrot-Addar'a iniyor,

Yeşu.18: 14 bölgenin batısında Beythoron'un güneyindeki dağdan güneyedönüyor ve Yahudaoğulları'na ait Kiryat-Baal -Kiryat-Yearim-Kenti'nde son buluyordu. Bu batı tarafıydı.

Yeşu.18: 15 Güney tarafı Kiryat-Yearim'in batı varoşlarındanbaşlıyor*fı*, Neftoah sularının kaynağına uzanıyordu.D Not 18:15 "Batı varoşlarından başlıyor" ya da "Varoşlarından başlayıp batıya yöneliyor."

Yeşu.18: 16 Sınır buradan Refaim Vadisi'nin kuzeyindeki Ben-HinnomVadisi'ne bakan dağın yamaçlarına varıyor, Hinnom Vadisi'ni geçipYevus'un güney sırtlarına, oradan da Eyn-Rogel'e iniyordu.

Yeşu.18: 17 Kuzeye kıvrılan sınır Eyn-Şemeş ve Adummim Yokuşu'nunkarşısındaki Gelilot'a çıkıyor, Ruben oğlu Bohan'ın taşına iniyor,

Yeşu.18: 18 sonra Arava Vadisi'nin kuzey sırtlarından geçip Arava'yasarkıyor,

Yeşu.18: 19 buradan Beythogla'nın kuzey yamaçlarına geçiyor, Lut Gölü'nün kuzey körfezinde, Şeria Irmağı'nın güney ağzında bitiyordu. Güney sınırı buydu.

Yeşu.18: 20 Şeria Irmağı doğu sınırını oluşturuyordu. Boy sayısına göreBenyaminoğulları'nın payına düşen mülkün sınırları çepeçevre buydu.

Yeşu.18: 21 Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağının payına düşenkentler şunlardı: Eriha, Beythogla, Emek-Kesis,

Yeşu.18: 22 Beytarava, Semarayim, Beytel,

Yeşu.18: 23 Avvim, Para, Ofra,

Yeşu.18: 24 Kefar-Ammoni, Ofni, Geva; köyleriyle birlikte on iki kent.

Yeşu.18: 25 Givon, Rama, Beerot,

Yeşu.18: 26 Mispe, Kefira, Mosa,

Yeşu.18: 27 Rekem, Yirpeel, Tarala,

Yeşu.18: 28 Sela, Haelef, Yevus -Yeruşalim- Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte on dört kent. Boy sayısına göre Benyaminoğulları'nın payı buydu.

Şimonoğulları'na Verilen Topraklar

BÖLÜM 19

Yeşu.19: 1 İkinci kura Şimon'a, boy sayısına göre Şimonoğulları oymağına düştü. Onların payı Yahudaoğulları'na düşen payın sınırları içinde kalıyordu.

Yeşu.19: 2 Bu pay Beer-Şeva ya da Şeva, Molada,

Yeşu.19: 3 Hasar-Şual, Bala, Esem,

Yeşu.19: 4 Eltolat, Betul, Horma,

Yeşu.19: 5 Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susa,

Yeşu.19: 6 Beytlevaot ve Şaruhen'i içeriyordu. Köyleriyle birlikte toplam on üç kent.

Yeşu.19: 7 Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle birlikte dört kent.

Yeşu.19: 8 Baalat-Beer, yani Negev'deki Rama'ya kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler de Şimonoğulları'na aitti. Boy sayısına göre Şimonoğulları oymağının payı buydu.

Yeşu.19: 9 Şimonoğulları'na verilen pay Yahudaoğulları'nın payından alınmıştı. Çünkü Yahudaoğulları'nın payı ihtiyaçlarından fazlaydı. Böylece Şimonoğulları'nın payı Yahuda oymağının sınırları içinde kalıyordu.

Zevulunoğulları'na Verilen Topraklar

Yeşu.19: 10 Üçüncü kura boy sayısına göre Zevulunoğulları'na düştü. Topraklarının sınırı Sarit'e kadar uzanıyordu.

Yeşu.19: 11 Sınır batıda Marala'ya doğru çıkıyor, Dabbeşet'e erişipYokneam karşısındaki vadiye uzanıyor,

Yeşu.19: 12 Sarit'ten doğuya, gün doğusuna, Kislot-Tavor sınırınadönüyor,

oradan Daverat'a dayanıyor ve Yafia'ya çıkıyordu.

Yeşu.19: 13 Buradan yine doğuya, Gat-Hefer ve Et-Kasin'e geçiyor,Rimmon'a uzanıyor, Nea'ya kıvrılıyordu.

Yeşu.19: 14 Kuzey sınırı buradan Hannaton'a dönüyor ve YiftahelVadisi'nde son buluyordu.

Yeşu.19: 15 Kattat, Nahalal, Şimron, Yidala ve Beytlehem; köyleriylebirlikte on iki kentti.

Yeşu.19: 16 Boy sayısına göre Zevulunoğulları'nın payı köyleriylebirlikte bu kentlerdi.

İssakaroğulları'na Verilen Topraklar

Yeşu.19: 17 Dördüncü kura İssakar'a, boy sayısına göre İssakaroğulları'na düştü.

Yeşu.19: 18 Yizreel, Kesullot, Şunem,

Yeşu.19: 19 Hafarayim, Şion, Anaharat,

Yeşu.19: 20 Rabbit, Kişyon, Eves,

Yeşu.19: 21 Remet, Eyn-Gannim, Eyn-Hadda ve Beytpasses bu sınırlarıniçinde kalıyordu.

Yeşu.19: 22 Sınır Tavor, Şahasima ve Beytşemeş boyunca uzanarak Şerialrmağı'nda son buluyordu. Köyleriyle birlikte on altı kentti.

Yeşu.19: 23 Boy sayısına göre İssakaroğulları oymağının payı köyleriylebirlikte bu kentlerdi.

Aşeroğulları'na Verilen Topraklar

Yeşu.19: 24 Beşinci kura boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına düştü.

Yeşu.19: 25 Sınırları içindeki kentler Helkat, Hali, Beten, Akşaf,

Yeşu.19: 26 Allammelek, Amat ve Mişal'dı. Sınır batıda Karmel veŞihor-Livnat'a erişiyordu.

Yeşu.19: 27 Buradan doğuya, Beytdagon'a dönüyor, Zevulun sınırı veYiftahel Vadisi boyunca uzanarak kuzeyde Beytemek ve Neiel'eulaşıyordu. Kavul'un kuzeyinden,

Yeşu.19: 28 Evron, Rehov, Hammon ve Kana'ya geçerek Büyük Sayda'yakadar çıkıyordu.

Yeşu.19: 29 Buradan Rama'ya dönüyor, sonra surlarla çevrili SurKenti'ne uzanıyor, Hosa'ya dönerek Akziv yöresinde, Akdeniz'deson buluyordu.

Yeşu.19: 30 Umma, Afek ve Rehov; köyleriyle birlikte yirmi iki kent,

Yeşu.19: 31 boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına verilen payıiçinde kalıyordu.

Naftalioğulları'na Verilen Topraklar

Yeşu.19: 32 Altıncı kura Naftali'ye, boy sayısına göre Naftalioğulları'na düştü.

Yeşu.19: 33 Sınırları Helef ve Saanannim'deki büyük meşe ağacındanbaşlayarak Adami-Nekev ve Yavneel üzerinden Lakkum'a uzanıyor,Şeria Irmağı'nda son buluyordu.

Yeşu.19: 34 Sınır buradan batıya yöneliyor, Aznot-Tavor'dan geçerekHukok'a erişiyordu. Güneyde Zevulun toprakları, batıda Aşertoprakları, doğuda ise Şeria Irmağı*fi* vardı.D Not 19:34 Septuaginta "Doğuda ise Şeria Irmağı", Masoretik metin"Doğuda ise Şeria Irmağı boyunca uzanan Yahuda toprakları".

Yeşu.19: 35 Surlu kentler şunlardı: Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret,

Yeşu.19: 36 Adama, Rama, Hasor,

Yeşu.19: 37 Kedeş, Edrei, Eyn-Hasor,

Yeşu.19: 38 Yiron, Migdal-El, Horem, Beytanat, Beytşemeş; köyleriylebirlikte toplam on dokuz kent.

Yeşu.19: 39 Boy sayısına göre Naftalioğulları oymağının payı köyleriylebirlikte bu kentlerdi.

Danoğulları'na Verilen Topraklar

Yeşu.19: 40 Yedinci kura boy sayısına göre Danoğulları oymağına düştü.

Yeşu.19: 41 Mülklerinin sınırı içinde kalan kentler şunlardı: Sora,Eştaol, İr-Şemeş,

Yeşu.19: 42 Şaalabbin, Ayalon, Yitla,

Yeşu.19: 43 Elon, Timna, Ekron,

Yeşu.19: 44 Elteke, Gibbeton, Baalat,

Yeşu.19: 45 Yehut, Bene-Berak, Gat-Rimmon,

Yeşu.19: 46 Me-Yarkon ve Yafa'nın karşısındaki topraklarla birlikteRakkon.

Yeşu.19: 47 Topraklarını yitiren Danoğulları gidip Leşem'e saldırdılar. Kenti alıp halkını kılıçtan geçirdikten sonra tümüyle işgal ederek oraya yerleştiler. Ataları Dan'ın anısına buraya Dan adını verdiler.

Yeşu.19: 48 Boy sayısına göre Danoğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Yeşu'nun Payı

Yeşu.19: 49 İsrailliler bölgelere göre toprakları bölüştürme işini bitirdikten sonra, kendi topraklarından Nun oğlu Yeşu'ya pay verdiler.

Yeşu.19: 50 RAB'bin buyruğu uyarınca, ona istediği kenti, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Timnat-Serah'ı verdiler. Yeşu kenti onarıp oraya yerleşti.

Yeşu.19: 51 Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından Şilo'da RAB'bin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında kura ile pay olarak bölüştürülen topraklar bunlardı. Böylece ülkeyi bölüştürme işini tamamladılar.

Sığınak Kentler(Say.35:9-34; Yas.4:41-43; 19:1-14)

BÖLÜM 20

Yeşu.20: 1-2 Bundan sonra RAB Yeşu'ya, "Musa aracılığıyla size buyurduğum gibi, İsrailliler'e kendileri için sığınak olacak kentler seçmelerini söyle" dedi.

Yeşu.20: 3 "Öyle ki, istemeyerek, kazayla birini öldüren oraya kaçsın.Sizin de öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun.

Yeşu.20: 4 "Bu kentlerden birine kaçan kişi, kentin kapısına gidip durumunu kent ileri gelenlerine anlatsın. Onlar da onu kente, yanlarına kabul edip kendileriyle birlikte oturacağı bir yer versinler.

Yeşu.20: 5 Öç almak isteyen kişi adam öldürenin peşine düşerse, kent ileri gelenleri onu teslim etmesinler. Çünkü adam öldüren öldürdüğü kişiye önceden kin beslemiyordu, onu istemeyerek öldürdü.

Yeşu.20: 6 Bu kişi topluluğun önüne çıkıp yargılanıncaya ve o dönemde görevli başkâhin ölünceye dek o kentte kalmalıdır. Ondan sonra kaçıp geldiği kente, kendi evine dönebilir."

Yeşu.20: 7 Böylece Naftali'nin dağlık bölgesinde bulunan Celile'dekiKedeş'i, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem'i ve Yahuda'nındağlık bölgesindeki Kiryat-Arba'yı -Hevron'u- seçtiler.

Yeşu.20: 8 Ayrıca Şeria Irmağı'nın kıyısındaki Eriha'nın doğusunda,Ruben oymağının sınırları içindeki kırsal bölgede bulunan Beser Kenti'ni, Gad oymağının sınırları içinde Gilat'taki Ramot'u, Manaşşe oymağı sınırları içinde de Başan'daki Golan'ı belirlediler.

Yeşu.20: 9 Birini kazayla öldürüp kaçan bir İsrailli'nin ya daİsrailliler arasında yaşayan bir yabancının, topluluğun önündeyargılanmadan öç almak isteyenlerce öldürülmesini önlemek içinbelirlenen kentler bunlardı.

Levililer'e Ayrılan Kentler(1Ta.6:54-80)

BÖLÜM 21

Yeşu.21: 1-2 Levili boy başları, Kenan topraklarında, Şilo'da, KâhinElazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başlarınagiderek, "RAB, Musa aracılığıyla bize oturmak için kentler,hayvanlarımız için de otlaklar verilmesini buyurmuştu" dediler.

Yeşu.21: 3 Bunun üzerine İsrailliler RAB'bin buyruğu uyarınca kendipaylarından Levililer'e otlaklarıyla birlikte şu kentleri verdiler:

Yeşu.21: 4 İlk kura Kehat boylarına düştü. Levililer'den olan Kâhin Harun'un oğullarına kurayla Yahuda, Şimon ve Benyamin oymaklarından on üç kent verildi.

Yeşu.21: 5 Geri kalan Kehatoğulları'na Efrayim, Dan ve Manaşşeoymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.

Yeşu.21: 6 Gerşonoğulları'na kurayla İssakar, Aşer, Naftali oymaklarına ait boylardan ve Başan'da Manaşşe oymağının yarısından alınan on üç kent verildi.

Yeşu.21: 7 Merarioğulları'na boy sayılarına göre Ruben, Gad ve Zevulunoymaklarından alınan on iki kent verildi.

Yeşu.21: 8 Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, İsrailliler otlaklarıyla birlikte bu kentleri kurayla Levililer'e verdiler.

Yeşu.21: 9 Yahuda, Şimon oymaklarından alınan ve aşağıda adları verilen kentler,

Yeşu.21: 10 ilk kurayı çeken Levili Kehat boylarından Harunoğulları'na ayrıldı.

Yeşu.21: 11 Yahuda'nın dağlık bölgesinde, Anaklılar'ın atası Arba'nın adıyla anılan Kiryat-Arba'yla -Hevron'la- çevresindeki otlaklar onlara verildi.

Yeşu.21: 12 Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kalev'e mülk olarak verilmişti.

Yeşu.21: 13 Kâhin Harun'un oğullarına kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Hevron, Livna,

Yeşu.21: 14 Yattir, Eştemoa,

Yeşu.21: 15 Holon, Devir,

Yeşu.21: 16 Ayin, Yutta ve Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları-iki oymaktan toplam dokuz kent- verildi.

Yeşu.21: 17 Benyamin oymağından da Givon, Geva,

Yeşu.21: 18 Anatot, Almon ve bunların otlakları, toplam dört kent verildi.

Yeşu.21: 19 Böylece Harun'un soyundan gelen kâhinlere otlaklarıylabirlikte verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.

Yeşu.21: 20 Kehatoğulları'ndan geri kalan Levili ailelere gelince,kurada onlara düşen kentler Efrayim oymağından alınmıştı.

Yeşu.21: 21 Bunlar, Efrayim dağlık bölgesinde bulunan ve kazayla adamöldürenler için sığınak kent seçilen Şekem, Gezer,

Yeşu.21: 22 Kivsayim ve Beythoron olmak üzere otlaklarıyla birliktedört kentti.

Yeşu.21: 23-24 Dan oymağından Elteke, Gibbeton, Ayalon ve Gat-Rimmonolmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;

Yeşu.21: 25 Manaşşe oymağının yarısından da Taanak, Gat-Rimmon veotlakları olmak üzere iki kent alındı.

Yeşu.21: 26 Böylece Kehatoğulları'ndan geri kalan boylara otlaklarıylabirlikte verilen kentlerin toplam sayısı onu buldu.

Yeşu.21: 27 Levili boylardan Gerşonoğulları'na, Manaşşe oymağınınyarısına ait Başan'da kazayla adam öldürenler için sığınak kentseçilen Golan ve Beeştera, otlaklarıyla birlikte iki kent;

Yeşu.21: 28-29 İssakar oymağından alınan Kişyon, Daverat, Yarmut veEyn-Gannim olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;

Yeşu.21: 30-31 Aşer oymağından alınan Mişal, Avdon, Helkat ve Rehovolmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;

Yeşu.21: 32 Naftali oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Celile'deki Kedeş, Hammot-Dor, Kartan ve otlakları olmak üzere toplam üç kent.

Yeşu.21: 33 Boy sayısına göre Gerşonoğulları'na otlaklarıyla birlikteverilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.

Yeşu.21: 34 Merarioğulları boylarına, geri kalan Levililer'e, Zevulunoymağından alınan Yokneam, Karta,

Yeşu.21: 35 Dimna ve Nahalal olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplamdört kent;

Yeşu.21: 36-37 Ruben oymağından alınan Beser, Yahsa, Kedemot ve Mefaatolmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;

Yeşu.21: 38-39 Gad oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler içinsığınak kent seçilen Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon ve Yazerolmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent verildi.

Yeşu.21: 40 Boy sayısına göre Merarioğulları'na, yani Levili boylarıngeri kalanlarına kurayla verilen kentlerin sayısı on ikiydi.

Yeşu.21: 41 İsrailliler'in toprakları içinde olup otlaklarıyla birlikteLevililer'e verilen kentlerin toplamı kırk sekizi buluyordu.

Yeşu.21: 42 Bu kentlerin hepsinin çevresinde otlakları vardı. Otlaksızkent yoktu.

Yeşu.21: 43 Böylece RAB atalarına vermeye ant içtiği bütün ülkeyi İsrailliler'e vermiş oldu. İsrailliler de ülkeyi mülk edinip buraya yerleştiler.

Yeşu.21: 44 RAB atalarına ant içtiği gibi, onları her yönden rahata erdirdi. Düşmanlarından hiçbiri onların önünde tutunamadı. RAB hepsini onların eline teslim etti.

Yeşu.21: 45 RAB'bin İsrail halkına verdiği sözlerden hiçbiri boşçıkmadı; hepsi yerine geldi.

Doğuda Yerleşen Oymakların Dönüşü

BÖLÜM 22

Yeşu.22: 1 Bundan sonra Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşeoymağının yarısını topladı.

Yeşu.22: 2 Onlara, “RAB’bin kulu Musa’nın size buyurduğu her şeyiyaptınız” dedi, “Benim bütün buyruklarımı da yerine getirdiniz.

Yeşu.22: 3 Bugüne dek, bunca zaman kardeşlerinizi yalnız bırakmadınız;Tanrınız RAB’bin sizi yükümlü saydığı buyruğu yerine getirdiniz.

Yeşu.22: 4 Görüyorsunuz, Tanrınız RAB, kardeşlerinize söylediği gibi, onları rahata kavuşturdu. Şimdi kalkın, RAB’bin kulu Musa’nın, Şeria Irmağı’nın ötesinde size mülk olarak verdiği topraklardaki evlerinize dönün.

Yeşu.22: 5 RAB’bin kulu Musa’nın size verdiği buyrukları ve KutsalYasa’yı yerine getirmeye çok dikkat edin. Tanrınız RAB’bi sevin,tümüyle gösterdiği yolda yürüyün, buyruklarını yerine getirin,O’na bağlı kalın, O’na candan ve yürekten hizmet edin.”

Yeşu.22: 6 Sonra onları kutsayıp yolcu etti. Onlar da evlerine döndüler.

Yeşu.22: 7 Musa Manaşşe oymağının yarısına Başan’da toprak vermişti. Yeşu da oymağın öbür yarısına Şeria Irmağı’nın batısında, öbür kardeşleri arasında toprak vermişti. Bu oymakları kutsayıp evlerine gönderirken,

Yeşu.22: 8 “Evlerinize büyük servetle, çok sayıda hayvanla, altın, gümüş, tunç*, demir ve çok miktarda giysiyle dönün” dedi, “Düşmanlarınızdan elde ettiğiniz ganimeti kardeşlerinizle paylaşın.”

Yeşu.22: 9 Böylece Rubenliler’le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Kenan topraklarındaki Şilo’dan, İsrailliler’in yanından ayrıldılar; RAB’bin buyruğu uyarınca, Musa aracılığıyla yurt edindikleri Gilat topraklarına -kendi mülkleri olan topraklara-dönmek üzere yola çıktılar.

Yeşu.22: 10 Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Şerialrmağı’nın Kenan topraklarında kalan kesimine varınca, ırmakkıyısında büyük ve gösterişli bir sunak yaptılar.

Yeşu.22: 11 Rubenliler’le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısının Kenansınırında, Şeria Irmağı kıyısında, İsrailliler’e ait topraklarda bir sunak yaptıklarını

Yeşu.22: 12 duyan İsrail topluluğu, onlara karşı savaşmak üzere Şilo’da toplandı.

Yeşu.22: 13 Ardından İsrailliler Kâhin Elazar’ın oğlu Pinehas’ı Gilatbölgesine, Rubenliler’le Gadlılar’a ve Manaşşe oymağının yarısına gönderdiler.

Yeşu.22: 14 İsrail’in her oymağından birer temsilci olmak üzere on oymak önderini de onunla birlikte gönderdiler. Bunların her biri bir İsrail boyunun başıydı.

Yeşu.22: 15 Gilat topraklarına, Rubenliler'le Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına gelen temsilciler şunları bildirdiler:

Yeşu.22: 16 "RAB'bin topluluğu, 'Bugün kendinize bir sunak yaparakRAB'be başkaldırdınız, O'nu izlemekten vazgeçtiniz diyor,'İsrail'in Tanrısı'na karşı bu hainliği nasıl yaparsınız?

Yeşu.22: 17 Peor'un günahı bize yetmedi mi? RAB'bin topluluğu onun yüzünden felakete uğradı. Bugüne dek kendimizi bu günahtan temizleyebilmiş değiliz.

Yeşu.22: 18 Bugün RAB'bi izlemekten vaz mı geçiyorsunuz? Eğer bugün RAB'be isyan ederseniz, O da yarın bütün İsrail topluluğuna öfkelenir.

Yeşu.22: 19 Eğer size ait olan topraklar murdarsa*, RAB'binTapınağı'nın bulunduğu RAB'be ait topraklara gelip aramızda mülkedinin. Kendinize, Tanrımız RAB'bin sunağından başka bir sunakyaparak RAB'be ve bize karşı isyan etmeyin.

Yeşu.22: 20 Zerah oğlu Akan RAB'be adanan ganimete ihanet ettiğinde,bütün İsrail topluluğu RAB'bin öfkesine uğramadı mı? Akan'ıngünahı yalnız kendisini ölüme götürmekle kalmadı!"

Yeşu.22: 21 Rubenliler'le Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, İsrailboy başlarına şöyle karşılık verdiler:

Yeşu.22: 22 "Tanrıların Tanrısı RAB, tanrıların Tanrısı RAB her şeyi biliyor; İsrail de bilecek. Eğer yaptığımızı, RAB'be isyan etmek ya da O'na ihanet etmek için yaptıysak, ya RAB, bugün bizi esirgeme!

Yeşu.22: 23 Eğer sunağı, RAB'bi izlemekten vazgeçip yakmalık sunular* ve tahıl ya da esenlik sunuları* sunmak için yaptıysak, RAB bizden hesap sorsun.

Yeşu.22: 24 Bunu yaparken kaygımız şuydu: Oğullarınız ilerde bizimoğullarımıza, 'İsrail'in Tanrısı RAB ile ne ilginiz var?

Yeşu.22: 25 Ey Rubenliler ve Gadlılar, RAB Şeria Irmağı'nı sizinlebizim aramızda sınır yaptı. Sizin RAB'de hiçbir payınız yokturdiyebilir, oğullarımızı RAB'be tapmaktan alıkoyabilirler.

Yeşu.22: 26 Bu nedenle, kendimize bir sunak yapalım dedik. Yakmalıksunu* ya da kurban sunmak için değil,

Yeşu.22: 27 yalnız sizinle bizim aramızda ve bizden sonra gelecekkuşaklar arasında bir tanık olması için yaptık. Böylece RAB'binTapınağı'nda yakmalık sunularla, kurbanlarla ve esenliksunularıyla RAB'be tapınacağız. Oğullarınız da ilerde bizimoğullarımıza, 'RAB'de hiçbir payınız yok diyemeyecekler.

Yeşu.22: 28 Şöyle düşündük: İlerde bize ya da gelecek kuşaklarımızaböyle bir şey diyecek olurlarsa, biz de, ‘Atalarımızın RAB içinyaptığı sunağın örneğine bakın deriz. ‘Yakmalık sunu ya dakurban sunmak için değildir bu. Sizinle bizim aramızdaki birliğin tanığıdır.

Yeşu.22: 29 RAB’be isyan etmek, bugün RAB’bi izlemekten vazgeçmek,yakmalık sunu, tahıl sunusu ya da kurban sunmak için TanrımızRAB’bin sunağından, tapınağının önündeki sunaktan başka bir sunakyapmak bizden uzak olsun.”

Yeşu.22: 30 Kâhin Pinehas ve onunla birlikte olan topluluk önderleri,yani İsrail’in boy başları, Rubenliler’le Gadlılar’ın veManaşşeliler’in söylediklerini duyunca hoşnut kaldılar.

Yeşu.22: 31 Bunun üzerine Kâhin Elazar’ın oğlu Pinehas, Rubenliler’le Gadlılar’a ve Manaşşeliler’e, “Şimdi RAB’bin aramızda olduğunu biliyoruz” dedi, “Çünkü O’na ihanet etmediniz. Böylece İsrailliler’i O’nun elinden kurtardınız.”

Yeşu.22: 32 Kâhin Elazar’ın oğlu Pinehas ve önderler, Rubenliler’leGadlılar’ın bulunduğu Gilat topraklarından Kenan topraklarına,İsrailliler’in yanına dönüp olan biteni anlattılar.

Yeşu.22: 33 Anlatılanlardan hoşnut kalan İsrailliler Tanrı’ya övgüler sundular. Rubenliler’le Gadlılar’ın yaşadıkları toprakların üzerine yürüyüp savaşmaktan ve orayı yakıp yıkmaktan bir daha söz etmediler.

Yeşu.22: 34 Rubenliler’le Gadlılar, “Bu sunak RAB’bin Tanrı olduğunasizinle bizim aramızda tanıktır” diyerek sunağa “Tanık” adını verdiler.

Yeşu’nun Veda Konuşması

BÖLÜM 23

Yeşu.23: 1 RAB İsrail’i çevresindeki bütün düşmanlarından kurtarıp esenliğe kavuşturdu. Aradan uzun zaman geçmişti. Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti.

Yeşu.23: 2 Bu nedenle ileri gelenleri, boy başlarını, hakimleri, görevlileri, bütün İsrail halkını topladı. Onlara, “Kocadım, yaşım hayli ilerledi” dedi,

Yeşu.23: 3 “Tanrınız RAB’bin sizin yararınıza bütün bu uluslara neleryaptığını gördünüz. Çünkü sizin için savaşan Tanrınız RAB’di.

Yeşu.23: 4 İşte Şeria Irmağı’ndan gün batısındaki Akdeniz’e dek yokettiğim bütün bu uluslarla birlikte, geri kalan uluslarıntopraklarını da kurayla oymaklarınıza mülk olarak böldüm.

Yeşu.23: 5 Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden püskürtüp sürecektir. Tanrınız RAB'bin size söz verdiği gibi, onların topraklarını mülk edineceksiniz.

Yeşu.23: 6 Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi korumak ve yerine getirmek için çok güçlü olun. Yazılanlardan sağa sola sapmayın.

Yeşu.23: 7 Aranızda kalan uluslarla hiçbir ilişkiniz olmasın; ilahlarının adını anmayın; kimseye onların adıyla ant içirmeyin; onlara kulluk edip tapmayın.

Yeşu.23: 8 Bugüne dek yaptığınız gibi, Tanrınız RAB'be sımsıkı bağlı kalın.

Yeşu.23: 9 Çünkü RAB büyük ve güçlü ulusları önünüzden sürdü. Bugünedek hiçbiri önünüzde tutunamadı.

Yeşu.23: 10 Biriniz bin kişiyi kovalayacak. Çünkü Tanrınız RAB, sizesöylediği gibi, yerinize savaşacak.

Yeşu.23: 11 Bunun için Tanrınız RAB'bi sevmeye çok dikkat edin.

Yeşu.23: 12 Çünkü O'na sırt çevirir, sağ kalıp aranızda yaşayan bu uluslarla birlik olur, onlara kız verip onlardan kız alır, onlarla oturup kalkarsanız,

Yeşu.23: 13 iyi bilin ki, Tanrınız RAB bu ulusları artık önünüzdensürmeyecek. Ve sizler Tanrınız RAB'bin size verdiği bu güzeltopraklardan yok oluncaya dek bu uluslar sizin için tuzak, kapan,sırtınızda kırbaç, gözlerinizde diken olacaklar.

Yeşu.23: 14 "İşte her insan gibi ben de bu dünyadan göçüp gitmeküzereyim. Bütün varlığınızla ve yüreğinizle biliyorsunuz ki,Tanrınız RAB'bin size verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı;hepsi gerçekleşti, boş çıkan olmadı.

Yeşu.23: 15 Tanrınız RAB'bin size verdiği sözlerin tümü nasılgerçekleştiyse, Tanrınız RAB verdiği bu güzel topraklardan siziyok edene dek sözünü ettiği bütün kötülükleri de öylece başınızagetirecektir.

Yeşu.23: 16 Tanrınız RAB'bin size buyurduğu antlaşmayı bozarsanız,gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, RAB'bin öfkesi sizekarşı alevlenecek; RAB'bin size verdiği bu güzel ülkeden çabucakyok olup gideceksiniz."

Şekem'de Yenilenen Antlaşma

BÖLÜM 24

Yeşu.24: 1 Yeşu İsrail oymaklarının tümünü Şekem'de topladıktan sonra, İsrail'in ileri gelenlerini, boy başlarını, hakimlerini, görevlilerini yanına çağırdı. Hepsi gelip Tanrı'nın önünde durdular.

Yeşu.24: 2 Yeşu bütün halka, "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor" diye söze

başladı, "'İbrahim'in ve Nahor'un babası Terah ve öbür atalarınız eski çağlarda Fırat Irmağı'nın ötesinde yaşar, başka ilahlara kulluk ederlerdi.

Yeşu.24: 3 Ama ben atanız İbrahim'i ırmağın öte yakasından alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım, ona İshak'ı verdim.

Yeşu.24: 4 İshak'a da Yakup ve Esav'ı verdim. Esav'a mülk edinmesi içinSeir dağlık bölgesini bağışladım. Yakup'la oğulları ise Mısır'a gittiler.

Yeşu.24: 5 Ardından Musa ile Harun'u Mısır'a gönderdim. Orada yaptıklarımla Mısırlılar'ı felakete uğrattım; sonra sizi Mısır'dan çıkardım.

Yeşu.24: 6 Evet, atalarınızı Mısır'dan çıkardım; gelip denize dayandılar. Mısırlılar savaş arabalarıyla, atlılarıyla atalarınızı Kızıldeniz'e* dek kovaladılar.

Yeşu.24: 7 Atalarınız bana yakarınca, onlarla Mısırlılar'ın arasınakaranlık çöktürdüm. Mısırlılar'ı deniz sularıyla örttüm. Mısır'dayaptıklarımı gözlerinizle gördünüz. "'Uzun zaman çölde yaşadınız.

Yeşu.24: 8 Sonra sizi Şeria Irmağı'nın ötesinde yaşayan Amorlular'ıntopraklarına götürdüm. Size karşı savaştıklarında onları elinizeteslim ettim. Topraklarını yurt edindiniz. Onları önünüzden yok ettim.

Yeşu.24: 9 Moav Kralı Sippor oğlu Balak, İsrail'e karşı savaşmayahazırlandığında, haber gönderip Beor oğlu Balam'ı size lanet etmeye çağırdı.

Yeşu.24: 10 Ama ben Balam'ı dinlemeyi reddettim. O da sizi tekrartekrar kutsadı; böylece sizi onun elinden kurtardım.

Yeşu.24: 11 Sonra Şeria Irmağı'nı geçip Eriha'ya geldiniz. Size karşısavaşan Erihalılar'ı, Amor, Periz, Kenan, Hitit*, Girgaş, Hiv veYevus halklarını elinize teslim ettim.

Yeşu.24: 12 Önden gönderdiğim eşekarısı*fj* Amorlu iki kralı önünüzdenkovdu. Bu işi kılıcınız ya da yayınız yapmadı.D Not 24:12 "Eşekarısı": İbranice sözcüğün anlamı kesin bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.

Yeşu.24: 13 Böylece, emek vermediğiniz toprakları, kurmadığınızkentleri size verdim. Buralarda yaşıyor, dikmediğiniz bağlardan,zeytinliklerden yiyorsunuz."

Yeşu.24: 14 Yeşu, "Bunun için RAB'den korkun, içtenlik ve bağlılıklaO'na kulluk edin" diye devam etti, "Atalarınızın Fırat Irmağı'nın ötesinde ve Mısır'da kulluk ettikleri ilahları atın, RAB'be kulluk edin.

Yeşu.24: 15 İçinizden RAB'be kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızınFırat

Irmağı'nın ötesinde kulluk ettikleri ilahlara mı, yoksa topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz."

Yeşu.24: 16 Halk, "RAB'bi bırakıp başka ilahlara kulluk etmek bizdenuzak olsun!" diye karşılık verdi,

Yeşu.24: 17 "Çünkü bizi ve atalarımızı Mısır'da kölelikten kurtarıporadan çıkaran, gözümüzün önünde o büyük mucizeleri yaratan,bütün yolculuğumuz ve uluslar arasından geçişimiz boyunca bizikoruyan Tanrımız RAB'dir.

Yeşu.24: 18 RAB bu ülkede yaşayan bütün ulusları, yani Amorlular'ıönümüzden kovdu. Biz de O'na kulluk edeceğiz. Çünkü Tanrımız O'dur."

Yeşu.24: 19 Yeşu, "Ama sizler RAB'be kulluk edemeyeceksiniz" dedi, "Çünkü O kutsal bir Tanrı'dır, kıskanç bir Tanrı'dır. Günahlarınızı, suçlarınızı bağışlamayacak.

Yeşu.24: 20 RAB'bi bırakıp yabancı ilahlara kulluk ederseniz, RAB daha önce size iyilik etmişken, bu kez size karşı döner, sizi felakete uğratıp yok eder."

Yeşu.24: 21 Halk, "Hayır! RAB'be kulluk edeceğiz" diye karşılık verdi.

Yeşu.24: 22 O zaman Yeşu halka, "Kulluk etmek üzere RAB'bi seçtiğinizesiz kendiniz tanıksınız" dedi. "Evet, biz tanığız" dediler.

Yeşu.24: 23 Yeşu, "Öyleyse şimdi aranızdaki yabancı ilahları atın.Yüreğinizi İsrail'in Tanrısı RAB'be verin" dedi.

Yeşu.24: 24 Halk, "Tanrımız RAB'be kulluk edip O'nun sözünüdinleyeceğiz" diye karşılık verdi.

Yeşu.24: 25 Yeşu o gün Şekem'de halk adına bir antlaşma yaptı. Onlariçin kurallar ve ilkeler belirledi.

Yeşu.24: 26 Bunları Tanrı'nın Yasa Kitabı'na da geçirdi. Sonra büyük bir taş alıp oraya, RAB'bin Tapınağı'nın yanındaki yabanıl fıstık ağacının altına dikti.

Yeşu.24: 27 Ardından bütün halka, "İşte taş bize tanık olsun" dedi, "Çünkü RAB'bin bize söylediği bütün sözleri işitti. Tanrınız'ı inkâr ederseniz bu taş size karşı tanıklık edecek."

Yeşu'nun Ölümü(Hak.2:6-9)

Yeşu.24: 28 Bundan sonra Yeşu halkı mülk aldıkları topraklara gönderdi.

Yeşu.24: 29 RAB'bin kulu Nun oğlu Yeşu bir süre sonra yüz on yaşında öldü.

Yeşu.24: 30 Onu Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine,kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Serah'a gömdüler.

Yeşu.24: 31 Yeşu yaşadıkça ve Yeşu'dan sonra yaşayan ve RAB'bin İsrailiçin yaptığı her şeyi bilen ileri gelenler durdukça İsrail halkı RAB'be kulluk etti.

Yeşu.24: 32 İsrailliler Mısır'dan çıkarken Yusuf'un kemiklerini de yanlarında getirmişlerdi. Bunları Yakup'un Şekem'deki tarlasına gömdüler. Yakup bu tarlayı Şekem'in babası Hamor'un torunlarından yüz parça gümüşe*fk* satın almıştı. Burası Yusuf soyundan gelenlerin mülkü oldu.D Not 24:32 "Yüz parça gümüş": İbranice "Yüz kesita". Kesita ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.

Yeşu.24: 33 Harun'un oğlu Elazar ölünce, onu Efrayim'in dağlık bölgesinde oğlu Pinehas'a verilen tepeye gömdüler.

NEHEMYA

Nehemya'nın Duası

BÖLÜM 1

Neh.1: 1 Hakalya oğlu Nehemya'nın anlattıkları:Pers Kralı Artahşasta'nın krallığının yirminci yılı, Kislevayında* Sus Kalesi'ndeydim.

Neh.1: 2 Kardeşlerimden Hanani ve bazı Yahudalılar yanıma geldi.Onlara sürgünden kurtulup sağ kalan Yahudiler'i ve Yeruşalim'indurumunu sordum.

Neh.1: 3 "Sürgünden kurtulup Yahuda İli'ne dönenler büyük sıkıntı veutanç içinde" diye karşılık verdiler, "Üstelik Yeruşalim surlarıyıkılmış, kapıları yakılmış."

Neh.1: 4 Bunları duyunca oturup ağladım, günlerce yas tuttum. Oruç*tutup Göklerin Tanrısı'na dua ettim:

Neh.1: 5 "Ey Göklerin Tanrısı RAB! Yüce ve görkemli Tanrı! Senisevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın.

Neh.1: 6 Ya RAB, halimi gör, gece gündüz kulların İsrail halkı içinettiğim duaya kulak ver. İtiraf ediyorum, İsrail halkı günahişledi, ben ve atalarım günah işledik.

Neh.1: 7 Sana çok kötülük yaptık. Kulun Musa'ya verdiğin buyruklara,kurallara, ilkelere uymadık.

Neh.1: 8 "Kulun Musa'ya söylediklerini anımsa. Dedin ki, `Eğer banaihanet ederseniz, sizi ulusların arasına dağıtacağım.

Neh.1: 9 Ama bana döner, buyruklarımı özenle yerine getirirseniz,dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile sizleri toplayıpseçtiğim yere, bulunacağım yere getireceğim.'

Neh.1: 10 "Onlar senin kulların, kendi halkındır. Yüce kudretin vegüçlü elinle onları kurtardın.

Neh.1: 11 Ya Rab, bu kulunun, adını yüceltmekten sevinç duyan öbürkullarının dualarına kulak ver. Beni bugün başarılı kıl ve kralınönerimi kabul etmesini sağla."O günlerde kralın sakisiydim.

Nehemya Yeruşalim'e Gidiyor

BÖLÜM 2

Neh.2: 1 Kral Artahşasta'nın*fa* krallığının yirminci yılı, Nisan*fb*ayıydı. Krala getirilen şarabı alıp kendisine sundum. O günekadar beni hiç üzgün görmemişti.D Not 2:1 "Artahşasta": Artakserkses diye de bilinir. 2:1 "Nisan" ayı o dönemde Mart sonuyla Nisan başlangıcını kapsardı.

Neh.2: 2 Bu yüzden, "Neden böyle üzgün görünüyorsun?" diye sordu,"Hasta olmadığına göre, bir derdin olmalı." Çok korktum.

Neh.2: 3 Krala, "Tanrı sana uzun ömürler versin" dedim, "Atalarımıngömüldüğü kent yıkıldı, kapıları yakıldı. Nasıl üzülmem?"

Neh.2: 4-5 Kral, "Dileğin ne?" diye sordu.Göklerin Tanrısı'na dua edip krala şöyle dedim: "Eğer uygungörüyorsan, benden hoşnut kaldınsa, lütfen beni Yahuda'ya,atalarımın gömüldüğü kente gönder; kenti onarayım."

Neh.2: 6 Kral kraliçeyle birlikte oturuyordu. "Yolculuğun ne kadarsürer?" diye sordu, "Ne zaman dönersin?" Böylece kral dileğimiuygun buldu ve beni göndermeyi kabul etti. Ona ne zamandöneceğimi söyledim.

Neh.2: 7 Sonra şöyle dedim: "Uygun görüyorsan, Yahuda'ya varmamısağlamaları için, Fırat'ın batı yakasındaki valilere birer mektup yazılsın.

Neh.2: 8 Bir de kralın orman sorumlusu Asaf'a bir mektup götürmekistiyorum. Tapınağın yanındaki kalenin kapıları, kent surları veoturacağım evin yapımı için bana kereste versin." Tanrım banadestek olduğu için kral dileklerimi yerine getirdi.

Neh.2: 9 Fırat'ın batı yakasındaki valilere gidip kralın mektuplarınıverdim. Kral benimle birlikte komutanlar ve atlılar göndermişti.

Neh.2: 10 Horonlu Sanballat ile Ammonlu görevlilerden Toviya, İsrailhalkının iyiliği için birinin çalışmaya geldiğini duyunca çok sıkıldılar.

Neh.2: 11 Yeruşalim'e gittim. Orada üç gün kaldıktan sonra,

Neh.2: 12 gece kalkıp birkaç adamla birlikte işe koyuldum. Yeruşalimiçin yapacaklarıma ilişkin Tanrı'dan aldığım esini kimseyeaçıklamadım. Bindiğim hayvandan başka hayvan götürmemiştim.

Neh.2: 13 Hâlâ karanlıktı. Dere Kapısı'ndan Ejder Pınarı'na, oradanGübre Kapısı'na gittim. Yeruşalim'in yıkılan surlarını, yanıp külolan kapılarını gözden geçirdim.

Neh.2: 14 Sonra Pınar Kapısı'na, Kral Havuzu'na doğru gittim. Ne varki, yol bindiğim hayvanın geçmesine uygun değildi.

Neh.2: 15 Gece karanlığında dere boyunca ilerledim, surları gözdengeçirip geri geldim. Sonunda Dere Kapısı'ndan girip yerime döndüm.

Neh.2: 16 Yetkililer nereye gittiğimi, ne yaptığımı bilmiyorlardı.Çünkü Yahudiler'e, kâhinlere*, soylulara, yetkililere ve ötekigörevlilere henüz hiçbir şey söylememiştim.

Neh.2: 17 Sonra onlara, "İçine düştüğümüz yıkımı görüyorsunuz" dedim,"Yeruşalim yıkılmış, kapıları ateşe verilmiş. Gelin, Yeruşalimsurlarını onaralım, utancımıza son verelim."

Neh.2: 18 Onlara Tanrı'nın bana nasıl destek olduğunu ve kralınsöylediklerini anlattım. Onlar da, "Haydi, onarmaya başlayalım" dediler. Var güçleriyle bu hayırlı işe başladılar.

Neh.2: 19 Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu görevlilerden Toviya, ArapGeşem yapacaklarımızı duyunca, bizi küçümseyip alay ettiler. "Neyapıyorsunuz? Krala baş mı kaldırıyorsunuz?" dediler.

Neh.2: 20 Onları şöyle yanıtladım: "Göklerin Tanrısı bizi başarılıkılacaktır. Biz O'nun kulları olarak onarımı başlatacağız. Amasizin Yeruşalim üzerinde ne hakkınız, ne de payınız olacak,adınız bile anılmayacak."

Surların Onarımı

BÖLÜM 3

Neh.3: 1 Başkâhin Elyaşiv ile öbür kâhinler işe koyulup KoyunKapısı'nı onardılar, kapı kanatlarını kutsayıp yerine taktılar.Hammea*fc* Kulesi'ne ve Hananel Kulesi'ne kadar surları kutsadılar.D Not 3:1 "Hammea": "100" anlamına gelir.

Neh.3: 2 Bitişik bölümü Erihalılar, onun yanındakini de İmri oğlu Zakkur onardı.

Neh.3: 3 Balık Kapısı'nı Senaalılar onardı. Kirişleri yerleştiripkapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar.

Neh.3: 4 Bitişik bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onunyanındakini Meşezavel oğlu Berekya oğlu Meşullam onardı. Onunyanındakini Baana oğlu Sadok onardı.

Neh.3: 5 Onun yanındakini Tekoalılar onardı; ama soylularefendilerinin buyurduğu işlere el atmadılar.

Neh.3: 6 Eski Kapı'yı Paseah oğlu Yoyada ile Besodya oğlu Meşullamonardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular,sürgülerle kapı kollarını taktılar.

Neh.3: 7 Bitişik bölümü Givonlu Melatya, Meronotlu Yadon ve Fırat'ınbatı yakasındaki bölge valisinin yönetiminde yaşayanGivonlular'la Mispalılar onardı.

Neh.3: 8 Onların yanındakini kuyumculardan biri olan Harhaya oğluUzziel onardı. Onun yanındakini baharatçı Hananya onardı.Yeruşalim surlarını Geniş Duvar'a kadar onardılar.

Neh.3: 9 Onların yanındaki bölümü Yeruşalim'in yarısını yöneten Huroğlu Refaya onardı.

Neh.3: 10 Bunun yanındaki bölüm Harumaf oğlu Yedaya'nın evininkarşısına düşüyordu. O bölümü Yedaya onardı. Onun yanındakiniHaşavneya oğlu Hattuş onardı.

Neh.3: 11 Harim oğlu Malkiya ile Pahat-Moav oğlu Haşşuv başka birbölümü ve Fırınlar Kulesi'ni onardılar.

Neh.3: 12 Onların yanındaki bölümü Yeruşalim'in öbür yarısını yönetenHalloheş oğlu Şallum kızlarıyla birlikte onardı.

Neh.3: 13 Dere Kapısı'nı Hanun ve Zanoah'ta yaşayanlar onardı. Kapıkanatlarını yerlerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarınıtaktılar. Ayrıca Gübre Kapısı'na kadar uzanan surlarda binarşınlık*fç* yer onardılar.D Not 3:13 "Bin arşın": Yaklaşık 450 m.

Neh.3: 14 Gübre Kapısı'nı Beythakkerem bölgesini yöneten Rekav oğluMalkiya onardı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar.

Neh.3: 15 Çeşme Kapısı'nı Mispa bölgesini yöneten Kol-Hoze oğluŞallun onardı. Üzerini bir saçakla kapadı. Kapı kanatlarınıyerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktı. KralBahçesi'nin yanındaki Şelah*fd* Havuzu'nun duvarını DavutKenti'nden inen merdivenlere kadar onardı.D Not 3:15 "Şelah" ya da

“Şiloah”.

Neh.3: 16 Oradan ötesini Beytsur bölgesinin yarısını yöneten Azbukoğlu Nehemya, Davut’un aile mezarlığından yapay havuza veYiğitler Evi’ne kadar onardı.

Neh.3: 17 Surların sonraki bölümünü aşağıdaki Levililer onardı: Banioğlu Rehum bir sonraki bölümü onardı. Bitişiğini Keila bölgesininyarısını yöneten Haşavya kendi bölgesi adına onardı.

Neh.3: 18 Ondan sonraki bölümü, Keila bölgesinin öbür yarısınıyöneten Henadat oğlu Bavvay yönetiminde kardeşleri onardılar.

Neh.3: 19 Onun bitişiğini -silah deposuna, surun döndüğü yere kadarçıkan yolun karşısını- Mispa’yı yöneten Yeşu oğlu Ezer onardı.

Neh.3: 20 Ondan sonraki, surun döndüğü yerden Başkâhin Elyaşiv’inevinin kapısına kadar uzanan bölümü büyük çaba harcayarak Zakkayoğlu Baruk onardı.

Neh.3: 21 Ondan sonrasını, Elyaşiv’in evinin kapısından evin sonunakadar uzanan bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı.

Neh.3: 22 Surların sonraki bölümünü çevrede yaşayan kâhinler onardı.

Neh.3: 23 Evlerinin karşısına düşen bölümü Benyamin ile Haşşuvonardılar. Onlardan sonra, evinin bitişiği olan bölümü Ananyaoğlu Maaseya oğlu Azarya onardı.

Neh.3: 24 Ondan sonraki, Azarya’nın evinden surun döndüğü köşeyekadar uzanan bölümü Henadat oğlu Binnuy onardı.

Neh.3: 25 Uzay oğlu Palal surun döndüğü köşeden sonraki bölümü veyukarı saray muhafız avlusunun yanındaki gözetleme kulesinionardı. Ondan sonraki bölümü Paroş oğlu Pedaya onardı;

Neh.3: 26 Pedaya ile Ofel Tepesi’nde yaşayan tapınak görevlileridoğuya doğru Su Kapısı’nın önüne ve gözetleme kulesine kadarkibölümü onardılar.

Neh.3: 27 Ondan sonraki, büyük gözetleme kulesinden Ofel surlarınakadar uzanan bölümü Tekoalılar onardı.

Neh.3: 28 At Kapısı’nın yukarısını kâhinler onardı. Her biri kendievinin karşısını yaptı.

Neh.3: 29 Onlardan sonra, evinin karşısına düşen bölümü İmmer oğluSadok onardı. Ondan sonrasını Doğu Kapısı’nın nöbetçisi Şekanyaoğlu Şemaya

onardı.

Neh.3: 30 Ondan sonraki bölümü Şelemya oğlu Hananya ile Salaf'ınaltıncı oğlu Hanun onardı. Ondan sonra, odasının karşısına düşenbölümü Berekya oğlu Meşullam onardı.

Neh.3: 31 Ondan sonraki bölümü, tapınak görevlileriyle tüccarlarınkaldığı eve, oradan Mifkat Kapısı'na, surun yukarı köşesindekiodaya kadar, kuyumculardan biri olan Malkiya onardı.

Neh.3: 32 Surun köşesindeki odayla Koyun Kapısı arasındaki bölümükuyumcularla tüccarlar onardılar.

Onarıma Karşı Çıkanlar

BÖLÜM 4

Neh.4: 1 Sanballat surları onardığımızı duyunca öfkeden deliye döndü.Bizimle alay etmeye başladı.

Neh.4: 2 Dostlarının ve Samiriye ordusunun önünde, "Bu zavallıYahudiler ne yaptıklarını sanıyorlar?" dedi, "Onlara izinverirler mi? Kurban mı kesecekler? Bir günde mi bitirecekler?Küle dönmüş molozların arasından taşları mı canlandıracaklar?"

Neh.4: 3 Yanında duran Ammonlu Toviya, "Yaptıkları şu taş duvarabak!" dedi, "Üzerine bir tilki çıksa yıkılır."

Neh.4: 4 O zaman şöyle dua ettim: "Ey Tanrımız, bize kulak ver! Horgörüyorlar bizi. Onların aşağılamalarını kendi başlarına döndür.Sürüldükleri ülkede yağmaya uğrasınlar.

Neh.4: 5 Suçlarını bağışlama, günahlarını unutma. Çünkü bizçalışanları aşağıladılar."

Neh.4: 6 Surun onarımına devam ettik; yarı yüksekliğe kadar surutamamladık. Çünkü herkes canla başla çalışıyordu.

Neh.4: 7 Sanballat, Toviya, Araplar, Ammonlular ve AşdotlularYeruşalim surlarındaki onarımın ilerlediğini, gediklerinkapanmaya başladığını duyunca çok öfkelendiler.

Neh.4: 8 Hepsi bir araya gelerek Yeruşalim'e karşı savaşmak ve kenttekarışıklık çıkarmak için düzen kurdular.

Neh.4: 9 Ama biz Tanrımız'a dua ettik ve gece gündüz onlarıgözetlesinler diye nöbetçiler diktik.

Neh.4: 10 O sırada Yahudalılar, “Yük taşıyanların gücü tükendi”dediler, “O kadar moloz var ki, artık surların onarımını sürdüremiyoruz.”

Neh.4: 11 Düşmanlarımız ise, “Onlar anlamadan, bizi görmedenaralarına girip hepsini öldürerek bu işe son verelim” diye düşünüyorlardı.

Neh.4: 12 Çevrede yaşayan Yahudiler gelip on kez bizi uyardılar.”Yanımıza gelin, yoksa size her yönden saldıracaklar” dediler.

Neh.4: 13 Bu yüzden, surların en alçak yerlerinin arkasına,tamamlanmamış yerlere, çeşitli boylardan kılıçlı, mızraklı, yaylıadamlar yerleştirdim.

Neh.4: 14 Durumu görünce ayağa kalktım; soylulara, görevlilere vegeri kalan herkese, “Onlardan korkmayın!” dedim, “Yüce vegörkemli Rab’bi anımsayın. Kardeşleriniz, oğullarınız,kızlarınız, karılarınız, evleriniz için savaşın.”

Neh.4: 15 Kurdukları düzeni anladığımız düşmanlarımızın kulağınagitti. Tanrı düzenlerini boşa çıkarmıştı. O zaman hepimizsurlara, işimizin başına döndük.

Neh.4: 16 O günden sonra adamlarımın yarısı çalışırken öbür yarısımızraklı, kalkanlı, yaylı ve zırhlı olarak nöbet tuttu. ÖnderlerYahudalılar’ın arkasında yer almıştı.

Neh.4: 17 Duvarcılar, yükleri taşıyanlar, yükleyenler bir eliyleçalışıyor, bir eliyle silah tutuyordu.

Neh.4: 18 Yapıcılar kılıç kuşanmış, öyle çalışıyorlardı. Boru çalansabenim yanımdaydı.

Neh.4: 19 Soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, “İş çok büyükve dağınık” dedim, “Surların üzerinde her birimiz ayrı yerde,birbirimizden uzaktayız.

Neh.4: 20 Nereden boru sesini işitirseniz, orada bize katılın.Tanrımız bizim için savaşacak.”

Neh.4: 21 İşte böyle çalışıyorduk. Yarımız gün doğumundan yıldızlargörünene kadar mızraklarla nöbet tutuyordu.

Neh.4: 22 O sırada halka, “Herkes geceyi yardımcısıyla birlikteYeruşalim’de geçirsin” dedim, “Gece bizim için nöbet tutsunlar,gündüz de çalışsınlar.”

Neh.4: 23 Ne ben, ne kardeşlerim, ne adamlarım, ne de yanımdakinöbetçiler, giysilerimizi çıkarmadık. Herkes suya bile silahıyla gitti.

Nehemya Yoksullara Yardım Ediyor

BÖLÜM 5

Neh.5: 1 Bir süre sonra kadınlı erkekli halk Yahudi kardeşlerindenşiddetle yakınmaya başladı.

Neh.5: 2 Bazıları, “Biz kalabalığız” diyordu, “Oğullarımız,kızlarımız çok. Yaşamak için buğdaya ihtiyacımız var.”

Neh.5: 3 Bazıları da, “Kıtlıkta buğday almak için tarlalarımızı,bağlarımızı, evlerimizi ipotek ediyoruz” diyordu.

Neh.5: 4 Bazıları ise, “Krala vergi ödemek için tarlalarımızı,bağlarımızı karşılık gösterip borç para aldık” diyordu,

Neh.5: 5 “Yahudi kardeşlerimizle aynı kanı taşımıyor muyuz? Bizimçocuklarımızın onlarınkinden ne farkı var? Oğullarımızıkızlarımızı köle olarak satmak zorunda kaldık. Kızlarımızdanbazıları cariye olarak satıldı bile. Çaresiz kaldık. Çünkütarlalarımız, bağlarımız başkalarının elinde.”

Neh.5: 6 Onların bu dertlerini, yakınmalarını duyunca çok öfkelendim.

Neh.5: 7 Düşününce soylularla yetkilileri suçlu buldum. Onlara,”Kardeşlerinizden faiz alıyorsunuz!” dedim. Onlara karşı herkesibir araya topladım. Sonra şöyle dedim:

Neh.5: 8 “Biz yabancılara satılan Yahudi kardeşlerimizi elimizdengeldiğince geri almaya çalışırken siz kardeşlerinizisatıyorsunuz. Yine bize satılsınlar diye mi?” Sustular,söyleyecek söz bulamadılar.

Neh.5: 9 Sonra, “Yaptığınız doğru değil” dedim, “Düşmanlarımız olanöteki ulusların aşağılamalarından kaçınmak için Tanrı korkusuylayaşamanız gerekmez mi?

Neh.5: 10 Kardeşlerim, adamlarım ve ben ödünç olarak halka para vebuğday veriyoruz. Lütfen faiz almaktan vazgeçelim!

Neh.5: 11 Tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, evlerini onlarahemen geri verin. Bir de faiz olarak aldığınız gümüşün, buğdayın,yeni şarabın, zeytinyağının yüzde birini verin.”

Neh.5: 12 “Veririz” dediler, “Artık onlardan hiçbir şeyistemeyeceğiz. Ne diyorsan öyle yapacağız.”Kâhinleri çağırdım ve yetkililere kâhinlerin önünde verdiklerisözü tutacaklarına ilişkin ant içirdim.

Neh.5: 13 Sonra eteğimi silktim ve dedim ki, “Kim verdiği sözütutmazsa, Tanrı da onu böyle silksin; malını mülkünü elindenalsın; tamtakır bıraksın.” Herkes buna, “Amin” dedi ve RAB’beövgüler sundu. Ve sözlerini tuttular.

Neh.5: 14 Yahuda'da valilik yaptığım on iki yıl boyunca, ilkatandığım günden son güne kadar, Artahşasta'nın krallığınınyirminci yılından otuz ikinci yılına dek, ne ben, ne kardeşlerimvaliliğe ayrılan yiyecek bütçesine dokunmadık.

Neh.5: 15 Benden önce görev yapan valiler halka yük oldular. Onlardankırk şekel*fe* gümüşün yanısıra yiyecek ve şarap da aldılar.Uşakları bile halkı ezdi. Ama ben Tanrı'dan korktuğum için böyledavranmadım.D Not 5:15 "Kırk şekel": Yaklaşık 460 gr.

Neh.5: 16 Surların onarımını sürdürdüm. Adamlarımın hepsi işinbaşında durdu. Bir tarla bile satın almadık.

Neh.5: 17 Çevremizdeki uluslardan bize gelenlerin dışındaYahudiler'den ve yetkililerden yüz elli kişi soframa otururdu.

Neh.5: 18 Benim için her gün bir boğa, altı seçme koyun, tavuklarkesilir, on günde bir de her türden bolca şarap hazırlanırdı.Bütün bunlara karşın valiliğin yiyecek bütçesine dokunmadım.Çünkü halk ağır yük altındaydı.

Neh.5: 19 Ey Tanrım, bu halk uğruna yaptıklarım için beni iyilikle an.

Nehemya'ya Kurulan Düzenler

BÖLÜM 6

Neh.6: 1 Surları onardığım, gediklerini kapadığım haberi Sanballat'a,Toviya'ya, Arap Geşem'e ve öbür düşmanlarımıza ulaştı. O sıradakapı kanatlarını henüz takmamıştım.

Neh.6: 2 Sanballat ile Geşem bana haber göndererek, "Gel, OnoOvası'ndaki köylerden birinde buluşalım" dediler. Bana kötülükyapmayı düşünüyorlardı.

Neh.6: 3 Onlara haberciler göndererek, "Büyük bir iş yapıyorum,gelemem" dedim, "Yanınıza gelirsem işi bırakmış olurum; niçin işdursun?"

Neh.6: 4 Bana dört kez bu haberi gönderdiler, ben de hep aynı yanıtıverdim.

Neh.6: 5 Sanballat beşinci kez aynı öneriyle habercisini gönderdi.Habercinin elinde açık bir mektup vardı.

Neh.6: 6 İçinde şunlar yazılıydı:"Çevredeki uluslar arasında Geşem'in de doğruladığı bir söylentivar. Sen ve Yahudiler ayaklanmayı düşündüğünüz için surlarıonarıyormuşsunuz. Anlatılanlara göre kral olmak üzeresin.

Neh.6: 7 Yahuda Kralı olduğunu Yeruşalim'e duyurmak için peygamberlerbile atamışsın. Bütün bunlar kralın kulağına gidecek. Onun için,gel de görüşelim."

Neh.6: 8 Ona şu yanıtı gönderdim: “Söylediklerinin hiçbiri doğrudeğil. Hepsini kendin uyduruyorsun.”

Neh.6: 9 Hepsi bizi korkutmaya çalışıyorlardı. “İşi bırakacaklar,onarım duracak” diye düşünüyorlardı. Ama ben, “Tanrım, ellerimegüç ver” diye dua ettim.

Neh.6: 10 Bir gün Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemaya’nın evine gittim.Evine kapanmıştı. Bana, “Tanrı’nın evinde, tapınakta buluşalım”dedi, “Tapınağın kapılarını kapatalım, çünkü seni öldürmeyegelecekler. Gece seni öldürmeye gelecekler.”

Neh.6: 11 Ona, “Ben kaçacak adam değilim” dedim, “Benim gibi biricanını kurtarmak için tapınağa sığınır mı? Gelmeyeceğim.”

Neh.6: 12 Anladım ki, onu Tanrı göndermemiş. Bu sözleri bir peygambergibi, benim kötülüğüm için söylemişti. Toviya ile Sanballat onusatın almışlardı.

Neh.6: 13 Bu yolla gözümü korkutup bana günah işleteceklerinidüşünüyorlardı. Böylece beni kötülemek için ellerine fırsatgeçmiş olacaktı.

Neh.6: 14 “Ey Tanrım, Toviya’yla Sanballat’ın yaptığı kötülüğüunutma” diye dua ettim, “Beni korkutmak isteyen kadın peygamberNoadya’yla öbür peygamberlerin yaptıklarını da unutma.”

Surların Onarımı Bitiyor

Neh.6: 15 Surların onarımı elli iki günde, yirmi beş Elul’da*ff* bitti.D Not 6:15 “Elul” ayı o dönemde Eylül sonuyla Ekim başlangıcını kapsardı.

Neh.6: 16 Bütün düşmanlarımız bunu duydu, çevremizdeki ulusları korkusardı. Böylece düşmanlarımız özgüvenlerini büsbütün yitirdiler.Çünkü bu işi Tanrımız’ın yardımıyla başardığımızı anladılar.

Neh.6: 17 O günlerde Yahuda soylularıyla Toviya sık sık yazışıyorlardı.

Neh.6: 18 Birçok Yahudalı Toviya’ya bağlı kalacağına ant içmişti.Çünkü Toviya, Arah oğlu Şekanya’nın damadıydı. Oğlu Yehohanan daBerekya oğlu Meşullam’ın kızını almıştı.

Neh.6: 19 Soylular Toviya’nın iyiliklerini bana anlatıyor, benimsöylediklerimi de ona iletiyorlardı. Toviya beni yıldırmak içinsürekli mektup gönderiyordu.

BÖLÜM 7

Neh.7: 1 Surların onarımı bitip kapılar yerine takıldıktan sonra,kapı nöbetçileri, ezgiciler ve Levililer göreve atandı.

Neh.7: 2 Kardeşim Hanani'yle kale komutanı Hananya'yı Yeruşalim'eyönetici atadım. Hananya güvenilir bir kişiydi. Çoğu insandandaha çok Tanrı'dan korkardı.

Neh.7: 3 Onlara, "Güneş ortalığı ısıtıncaya kadar Yeruşalim kapılarıaçılmasın" dedim, "Kapı nöbetçileri görev başındayken kapılarıkapalı tutsunlar. Kapıları siz sürgüleyin ve Yeruşalim'deoturanlara nöbet görevi verin. Bazıları bu görevi yapsın,bazıları da evlerinin çevresinde nöbet tutsun."

Sürgünden Dönenlerin Listesi(Ezr.2:1-70)

Neh.7: 4 Yeruşalim geniş, büyük bir kentti, ama nüfusu azdı. İçindekievler henüz onarılmamıştı.

Neh.7: 5 Tanrım soylarına göre halkın sayımı yapılabilsin diyesoyluları, yetkilileri ve bütün halkı toplamamı istedi. Sürgündenilk dönenlerin soy kütüğünü buldum. İçinde şunlar yazılıydı:

Neh.7: 6 Babil Kralı Nebukadnessar'ın sürgün ettiği insanlaryaşadıkları ilden Yeruşalim ve Yahuda'daki kendi kentlerine döndü.

Neh.7: 7 Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Azarya, Raamya, Nahamani,Mordekay, Bilşan, Misperet, Bigvay, Nehum ve Baana'nınönderliğinde geldiler.

Sürgünden dönen İsrailliler'in sayıları şöyleydi:

Neh.7: 8 Paroşoğulları: 2172

Neh.7: 9 Şefatyaoğulları: 372

Neh.7: 10 Arahoğulları: 652

Neh.7: 11 Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2818

Neh.7: 12 Elamoğulları: 1254

Neh.7: 13 Zattuoğulları: 845

Neh.7: 14 Zakkayoğulları: 760

Neh.7: 15 Binnuyoğulları: 648

Neh.7: 16 Bevayoğulları: 628

Neh.7: 17 Azgatoğulları: 2322

Neh.7: 18 Adonikamoğulları: 667

Neh.7: 19 Bigvayoğulları: 2067

Neh.7: 20 Adinoğulları: 655

Neh.7: 21 Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98

Neh.7: 22 Haşumoğulları: 328

Neh.7: 23 Besayoğulları: 324

Neh.7: 24 Harifoğulları: 112

Neh.7: 25 Givonlular: 95

Neh.7: 26 Beytlehemliler ve Netofalılar: 188

Neh.7: 27 Anatotlular: 128

Neh.7: 28 Beytazmavetliler: 42

Neh.7: 29 Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743

Neh.7: 30 Ramalılar ve Gevalılar: 621

Neh.7: 31 Mikmaslılar: 122

Neh.7: 32 Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 123

Neh.7: 33 Öbür Nevo Kenti'nden olanlar: 52

Neh.7: 34 Öbür Elam Kenti'nden olanlar: 1254

Neh.7: 35 Harimliler: 320

Neh.7: 36 Erihalılar: 345

Neh.7: 37 Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 721

Neh.7: 38 Senaalılar: 3930

Neh.7: 39 Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973

Neh.7: 40 İmmeroğulları: 1052

Neh.7: 41 Paşhuroğulları: 1247

Neh.7: 42 Harimoğulları: 1017

Neh.7: 43 Levililer: Kadmiel ve Hodeva soyundan gelen Yeşuoğulları: 74

Neh.7: 44 Ezgiciler: Asafoğulları: 148

Neh.7: 45 Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları: 138

Neh.7: 46 Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları,

Neh.7: 47 Kerosoğulları, Siaoğulları, Padonoğulları,

Neh.7: 48 Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Şalmayoğulları,

Neh.7: 49 Hananoğulları, Giddeloğulları, Gaharoğulları,

Neh.7: 50 Reayaoğulları, Resinoğulları, Nekodaoğulları,

Neh.7: 51 Gazzamoğulları, Uzzaoğulları, Paseahoğulları,

Neh.7: 52 Besayoğulları, Meunimoğulları, Nefişesimoğulları,

Neh.7: 53 Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları,

Neh.7: 54 Baslitoğulları, Mehidaoğulları, Harşaoğulları,

Neh.7: 55 Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları,

Neh.7: 56 Nesiahoğulları, Hatifaoğulları.

Neh.7: 57 Süleyman'ın kullarının soyu: Sotayoğulları, Soferetoğulları, Peridaoğulları,

Neh.7: 58 Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları,

Neh.7: 59 Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları, Amonoğulları.

Neh.7: 60 Tapınak görevlileriyle Süleyman'ın kullarının soyundanolanlar: 392

Neh.7: 61 Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addon ve İmmer'den dönen,ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrail'dengeldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır:

Neh.7: 62 Delayaoğulları, Toviyaoğulları, Nekodaoğulları: 642

Neh.7: 63 Kâhinlerin soyundan:Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillay'ınkızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alanBarzillay'ın oğulları.

Neh.7: 64 Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıtbulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden alındı.

Neh.7: 65 Vali, Urim ile Tummim'i* kullanan bir kâhin çıkıncaya deken kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu.

Neh.7: 66 Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.

Neh.7: 67-69 Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 245 ezgici, 736 at, 245 katır*fg*, 435 deve, 6 720 eşek vardı.D Not 7:67-69 "736 at, 245 katır" sözleri Ezr.2:66'dan alınmıştır.

Neh.7: 70 Bazı aile başları onarım işi için bağışta bulundu: Valihazineye 1 000 darik*fh* altın, 50 çanak, 530 kâhin mintanı bağışladı.D Not 7:70 "1 000 darik": Yaklaşık 8.5 kg.

Neh.7: 71 Bazı aile başları da iş için hazineye 20 000 darik*fı*altın, 2 200 mina*fi* gümüş verdiler.D Not 7:71,72 "20 000 darik": Yaklaşık 170 kg. 7:71 "2 200 mina": Yaklaşık 1.3 ton. 7:72 "2 000 mina": Yaklaşık 1.15 ton.

Neh.7: 72 Halkın geri kalanı ise, toplam 20 000 darik*fı* altın, 2000 mina*fj* gümüş ve 67 kâhin mintanı verdi.

Neh.7: 73 Kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapınöbetçileri, ezgiciler, sıradan insanlar ve bütün İsraillilerkentlerine yerleştiler.

Ezra Yasa Kitabı'nı Halka Okuyor

BÖLÜM 8

Neh.8: 1 İsrailliler kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay* tekvücut halinde Su Kapısı'nın karşısındaki alanda toplandılar.Bilgin Ezra'ya RAB'bin Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiğibuyrukları içeren Yasa Kitabı'nı getirmesini söylediler.

Neh.8: 2 Yedinci ayın birinci günü Kâhin Ezra Yasa Kitabı'nı halkıntoplandığı yere getirdi. Dinleyip anlayabilecek kadın erkekherkes oradaydı.

Neh.8: 3 Ezra Su Kapısı'nın karşısındaki alanda kadınların,erkeklerin ve anlayabilecek yaştaki çocukların önünde, sabahtanöğlene kadar Yasa Kitabı'nı okudu. Herkes dikkatle dinledi.

Neh.8: 4 Bilgin Ezra toplantı için hazırlanmış ahşap bir zeminüzerinde duruyordu. Sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiyave Maaseya vardı. Solunda ise Pedaya, Mişael, Malkiya, Haşum,Haşbaddana, Zekeriya ve Meşullam duruyordu.

Neh.8: 5 Ezra halkın gözü önünde kitabı açtı. Halktan daha yüksek biryerde duruyordu. Kitabı açar açmaz herkes ayağa kalktı.

Neh.8: 6 Ezra yüce Tanrı'ya, RAB'be övgüler sundu. Bütün halkellerini kaldırarak, "Amin! Amin!" diye karşılık verdi. Hepbirlikte eğilip yere kapanarak RAB'be tapındılar.

Neh.8: 7 Levililer'den Yeşu, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay,Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayaktaduran halka yasayı anlattılar.

Neh.8: 8 Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okuyup açıkladılar, herkesinanlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar.

Neh.8: 9 Vali Nehemya, Kâhin ve Bilgin Ezra ve halka öğretmenlikyapan Levililer, "Bugün Tanrınız RAB için kutsal bir gündür. Yastutup ağlamayın" dediler. Çünkü bütün halk Kutsal Yasa'yıdinlerken ağlıyordu.

Neh.8: 10 Nehemya da, "Gidin, yağlı yiyip tatlı için" dedi,"Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiziçin kutsal bir gündür. Üzülmeyin. RAB'bin verdiği sevinç sizi güçlü kılar."

Neh.8: 11 Levililer, "Sakin olun, bugün kutsal bir gündür, üzülmeyin"diyerek halkı yatıştırdılar.

Neh.8: 12 Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıylapaylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkükendilerine okunanları anlamışlardı.

Neh.8: 13 Ertesi gün bütün aile başları, kâhinler ve Levililer KutsalYasa'nın buyruklarını öğrenmek için Bilgin Ezra'nın çevresine toplandılar.

Neh.8: 14 Yasada RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği şu buyruğubuldular: Yedinci ayda* kutlanan bayramda İsrailliler çardaklardaoturmalı.

Neh.8: 15 Bütün kentlerde ve Yeruşalim'de şu duyuru yapılsın:"Dağlara çıkın; yasada yazılana uygun olarak, çardak yapmak üzerezeytin, iğde, mersin ve hurma dalları, sık yapraklı ağaç dalları getirin."

Neh.8: 16 Böylece halk dalları getirip damlarında, evlerinin ve TanrıTapınağı'nın avlularında, Su Kapısı ve Efrayim Kapısı alanlarındaçardaklar yaptı.

Neh.8: 17 Sürgünden dönen herkes yaptığı çardakta oturdu. İsraillilerNun oğlu Yeşu'nun döneminden beri böyle bir kutlamayapmamışlardı. Herkes büyük sevinç içindeydi.

Neh.8: 18 Ezra ilk günden son güne kadar, her gün Tanrı'nın YasaKitabı'nı okudu. Yedi gün bayram yaptılar. Sekizinci gün kuraluyarınca kutsal toplantı yapıldı.

İsrail Halkı Günahlarını İtiraf Ediyor

BÖLÜM 9

Neh.9: 1 Aynı ayın yirmi dördüncü günü İsrailliler toplandı. Hepsioruç* tutmuş, çul kuşanmış, başına toprak serpmişti.

Neh.9: 2 İsrail soyundan gelenler bütün yabancılardan ayrılmıştı.Günahlarını ve atalarının yaptığı kötülükleri ayakta itiraf ettiler.

Neh.9: 3 Oldukları yerde durup günün dörtte biri boyunca TanrılarıRAB'bin Yasa Kitabı'nı okudular. Günün öbür dörtte birindeysegünahlarını itiraf ederek Tanrıları RAB'be tapındılar.

Neh.9: 4 Levililer'e yüksekçe bir yer ayrılmıştı. Yeşu, Bani,Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani ve Kenani oradaoturuyordu. Ayağa kalkıp yüksek sesle Tanrıları RAB'be yakardılar.

Neh.9: 5 Levililer'den Yeşu, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya,Hodiya, Şevanya ve Petahya halka, "Ayağa kalkın!" dediler,"Başlangıçtan sonsuza kadar var olan Tanrınız RAB'be övgülerolsun. `Ya Rab senin kutsal adın öyle yücedir ki, bizimyüceltmelerimiz, övgülerimiz yetersiz kalır.'"

Neh.9: 6 Halk şöyle dua etti: "Tek RAB sensin. Gökleri, gökleringöklerini, bütün gök cisimlerini, yeryüzünü ve içindeki her şeyi,denizleri ve içlerindeki her şeyi sen yarattın. Hepsine sen canverdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır.

Neh.9: 7 "Ya RAB, Avram'ı seçen, onu Kildaniler'in* Ur Kenti'ndençıkaran, ona İbrahim adını veren Tanrı sensin.

Neh.9: 8 Onu kendine yürekten bağlı buldun ve onunla bir antlaşmayaptın. Kenanlı, Hitit*, Amorlu, Perizli, Yevus ve Girgaş topraklarını onun soyuna vereceğim deyip sözünü tuttun. Çünkü sen doğrusun.

Neh.9: 9 "Atalarımızın Mısır'da çektiklerini gördün, Kızıldeniz'de*yakarışlarını işittin.

Neh.9: 10 Firavuna, görevlilerine ve ülkesinin halkına karşımucizeler, harikalar yarattın. Çünkü atalarımızı nasılezdiklerini biliyordun. Bugün olduğu gibi ün

kazandın.

Neh.9: 11 Denizi yararak atalarımıza yol açtın. Denizin ortasından,kuru topraktan geçip gittiler. Onları kovalayanları ise bir taşgibi azgın derin sulara fırlattın.

Neh.9: 12 Gündüzün bir bulut sütunuyla, geceleyin yollarına ışıktutmak için bir ateş sütunuyla atalarımıza yol gösterdin.

Neh.9: 13 “Sina Dağı’na indin, onlarla göklerden konuştun. Onlaradoğru ilkeler, adil yasalar, iyi kurallar, buyruklar verdin.

Neh.9: 14 Kutsal Şabat Günü’nü* bildirdin. Kulun Musa aracılığıylabuyruklar, kurallar, yasalar verdin.

Neh.9: 15 Acıktıklarında gökten ekmek verdin, susadıklarında kayadansu çıkardın. Onlara vermeye ant içtiğin ülkeye girmelerini, orayımülk edinmelerini buyurdun.

Neh.9: 16 “Ama atalarımız gurura kapıldı; dikbaşlılık edipbuyruklarına uymadılar.

Neh.9: 17 Söz dinlemek istemediler, aralarında yaptığın harikalarıunuttular. Dikbaşlılık ettiler, eski kölelik yaşamlarına dönmekiçin kendilerine bir önder bularak başkaldırdılar. Ama senbağışlayan, iyilik yapan, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi enginbir Tanrı’sın. Onları terk etmedin.

Neh.9: 18 Kendilerine buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar, `SiziMısır’dan çıkaran Tanrınız budur!’ diyerek seni çok aşağıladılar.

Neh.9: 19 Yine de, yüce merhametinden ötürü onları çölde bırakmadın. Gündüzün yol göstermek için bulut sütununu, geceleyin yollarınaışık tutmak için ateş sütununu önlerinden eksik etmedin.

Neh.9: 20 Onları eğitmek için iyi Ruhun’u verdin. Ağızlarından manı*eksiltmedin. Susadıklarında onlara su verdin.

Neh.9: 21 Kırk yıl onları çölde besledin. Hiç eksikleri olmadı. Negiysileri eskidi, ne de ayakları şişti.

Neh.9: 22 “Onlara ülkeler, uluslar verdin, aralarında bölüştürdün.Heşbon Kralı Sihon’un, Başan Kralı Og’un ülkesini mülk edindiler.

Neh.9: 23 Onlara gökteki yıldızlar kadar çocuk verdin. Onları, mülkedinmek üzere atalarına söz verdiğin ülkeye getirdin.

Neh.9: 24 Çocukları Kenan ülkesini ele geçirip mülk edindiler. Ülkehalkının

onlara boyun eğmesini sağladın. Krallarını ve ülkedekihalkları istediklerini yapsınlar diye ellerine teslim ettin.

Neh.9: 25 Surlu kentler, verimli topraklar ele geçirdiler. Güzeleşyalarla dolu evlere, kazılmış sarnıçlara, bağlara,zeytinliklere, çok sayıda meyve ağacına sahip oldular. Yediler,doydular, beslendiler ve onlara yaptığın büyük iyiliklere sevindiler.

Neh.9: 26 “Ama halkın söz dinlemedi, sana başkaldırdı. Yasana sırtçevirdiler, sana dönmeleri için kendilerini uyaran peygamberleriöldürdüler. Seni çok aşağıladılar.

Neh.9: 27 Bu yüzden onları düşmanlarının eline teslim ettin.Düşmanları onları ezdi. Sıkıntıya düşünce sana feryat ettiler.Onları göklerden duydun, yüce merhametinden ötürü kurtarıcılargönderdin. Bunlar halkı düşmanlarının elinden kurtardı.

Neh.9: 28 “Ne var ki İsrail halkı rahata kavuşunca yine senin gözündekötü olanı yaptı. Bu yüzden onları düşmanlarının eline terkettin. Düşmanları onlara egemen oldu. Yine sana yönelip feryatettiler. Onları göklerden duydun ve merhametinden ötürü defalarca kurtardın.

Neh.9: 29 “Onları Kutsal Yasan’a dönmeleri için uyardınsa da, gururakapılarak buyruklarına karşı geldiler. Kurallarını çiğneyip günahişlediler. Oysa kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur. İnatlasana sırt çevirdiler, dinlemek istemediler.

Neh.9: 30 Yıllarca onlara katlandın. Ruhun’la, peygamberlerinaracılığıyla onları uyardın. Ama kulak asmadılar. Bunun üzerineonları çeşitli ülke halklarının ellerine teslim ettin.

Neh.9: 31 Yüce merhametinden ötürü yok olmalarına izin vermedin.Onları terk etmedin. Çünkü sen iyilik yapan, acıyan bir Tanrı’sın. Neh.9: 32 “Ey Tanrımız! Sen antlaşmana bağlı kalırsın. Güçlü,görkemli, yüce bir Tanrı’sın. Asur krallarının döneminden bugünekadar krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, peygamberlerimiz,atalarımız ve bütün halk acı çekti. Çektiklerimizi küçümseme.

Neh.9: 33 Başımıza gelen bütün olaylarda sen hep adil davrandın,doğru olanı yaptın, bizse kötülük yaptık.

Neh.9: 34 Krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, atalarımız yasanagöre yaşamadılar. Verdiğin buyrukları, yaptığın uyarıları dinlemediler.

Neh.9: 35 Ülkelerinde onlara sağladığın bolluk içinde, önlerineserdiğin geniş, verimli topraklarda sana kulluk etmediler,kötülüklerinden dönmediler.

Neh.9: 36 “Bak, bugün köleyiz. Meyvelerini, iyi ürünlerini yesinlerdiye

atalarımıza verdiğin ülkede köle olduk.

Neh.9: 37 Günahlarımız yüzünden ürünlerimizin çoğunu başımızagetirdiğin krallara veriyoruz. Bizi de, hayvanlarımızı daistedikleri gibi kullanıyorlar. Büyük sıkıntı içindeyiz.”

Halk Antlaşmayı Onaylıyor

Neh.9: 38 “Bütün bu olanlardan ötürü biz İsrail halkı olarak kesinbir yazılı antlaşma yapıyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz vekâhinlerimiz de antlaşmayı mühürlüyor.”

BÖLÜM 10

Neh.10: 1 Antlaşmayı mühürleyenler şunlardı:Hakalya oğlu Vali Nehemya ve Sidkiya.

Neh.10: 2 Kâhinler:Seraya, Azarya, Yeremya,

Neh.10: 3 Paşhur, Amarya, Malkiya,

Neh.10: 4 Hattuş, Şevanya, Malluk,

Neh.10: 5 Harim, Meremot, Ovadya,

Neh.10: 6 Daniel, Ginneton, Baruk,

Neh.10: 7 Meşullam, Aviya, Miyamin,

Neh.10: 8 Maazya, Bilgay, Şemaya.

Neh.10: 9 Levililer:Azanya oğlu Yeşu, Henadat oğullarından Binnuy, Kadmiel;

Neh.10: 10 arkadaşları Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan,

Neh.10: 11 Mika, Rehov, Haşavya,

Neh.10: 12 Zakkur, Şerevya, Şevanya,

Neh.10: 13 Hodiya, Bani, Beninu.

Neh.10: 14 Halk önderleri:Paroş, Pahat-Moav, Elam, Zattu, Bani,

Neh.10: 15 Bunni, Azgat, Bevay,

Neh.10: 16 Adoniya, Bigvay, Adin,

Neh.10: 17 Ater, Hizkiya, Azzur,

Neh.10: 18 Hodiya, Haşum, Besay,

Neh.10: 19 Harif, Anatot, Nevay,

Neh.10: 20 Magpiaş, Meşullam, Hezir,

Neh.10: 21 Meşezavel, Sadok, Yaddua,

Neh.10: 22 Pelatya, Hanan, Anaya,

Neh.10: 23 Hoşea, Hananya, Haşşuv,

Neh.10: 24 Halloheş, Pilha, Şovek,

Neh.10: 25 Rehum, Haşavna, Maaseya,

Neh.10: 26 Ahiya, Hanan, Anan,

Neh.10: 27 Malluk, Harim, Baana.

Neh.10: 28 “Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, tapınakgörevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, Tanrı’nın Yasasıuğruna çevre halklardan ayrılmış olan herkes, karıları ve anlayıpkavrayacak yaştaki oğullarıyla, kızlarıyla birlikte

Neh.10: 29 soylu kardeşlerine katıldılar. Tanrı’nın, kulu Musaaracılığıyla verdiği yasaya göre yaşamak, Egemenimiz RAB’binbütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere antiçtiler, uymayacaklara lanet okudular.

Neh.10: 30 “Çevremizdeki halklara kız verip kız almayacağız.

Neh.10: 31 “Çevre halklardan Şabat Günü* ya da kutsal bir gün eşyaveya tahıl satmak isteyen olursa almayacağız. Yedi yılda birtoprağı sürmeyeceğiz ve bütün alacaklarımızı sileceğiz.

Neh.10: 32-33 “Tanrımız’ın Tapınağı’nın giderlerini karşılamak üzerehepimiz sorumluluk alıyoruz. Her yıl şekelin üçte birini*fk*vereceğiz. Bu para adak ekmekleri*, günlük tahıl sunusu* veyakmalık sunular*, Şabat günleri, Yeni Aylar ve öbür bayramlardasunulan kurbanlar, kutsal sunular, İsrail’in günahlarınıbağışlatacak sunular ve Tanrımız’ın Tapınağı’nın öteki işleriiçin harcanacak.D Not 10:32-33 “Şekelin üçte biri”: Yaklaşık 4 gr.

Neh.10: 34 “Kâhinler, Levililer ve halk hep birlikte kura çektik.Aileler her yıl Kutsal Yasa’ya uygun olarak Tanrımız RAB’binsunağında yakılmak üzere belirli zamanlarda odun getirecek.

Neh.10: 35 “Ayrıca her yıl toprağımızın ve meyve ağaçlarımızın ilkürününü RAB’bin Tapınağı’na götüreceğiz.

Neh.10: 36 “Yasaya uygun olarak, ilk doğan oğullarımızı,hayvanlarımızı, ilk doğan sığırlarımızı ve davarlarımızıTanrımız’ın Tapınağı’na, tapınakta hizmet eden kâhinlere götüreceğiz.

Neh.10: 37 “Hamurlu yiyeceklerimizin, kaldırdığımız ürünlerin, bütünağaçlarımızın meyvelerinin, yeni şarabımızın, zeytinyağımızınilkini Tanrımız’ın Tapınağı’nın depolarına getirip kâhinlerevereceğiz. Toprağımızın ondalığını Levililer’e vereceğiz, çünküçalıştığımız bütün kentlerde ondalıkları onlar topluyor.

Neh.10: 38 Levililer ondalıkları toplarken Harun soyundan bir kâhinyanlarında bulunacak. Levililer topladıkları ondalığın ondabirini Tanrımız’ın Tapınağı’ndaki depolara, hazine odalarına bırakacak.

Neh.10: 39 İsrail halkıyla Levililer, buğdaydan, yeni şaraptan,zeytinyağından verilen armağanları, tapınak eşyalarının,kâhinlerin, tapınak kapı nöbetçilerinin ve ezgicilerin bulunduğuodalara koyacaklar. “Artık Tanrımız’ın Tapınağı’nı göz ardı etmeyeceğiz.”

Yeruşalim’de Yaşayanlar(1Ta.9:3-17)

BÖLÜM 11

Neh.11: 1 Halkın önderleri Yeruşalim’e yerleşti. Geri kalanlar aralarında kura çektiler. Her on kişiden biri kutsal kente, Yeruşalim’e yerleşecek, öteki dokuz kişiyse kendi kentlerinde kalacaklardı.

Neh.11: 2 Halk Yeruşalim’de yaşamaya gönüllü olanların hepsini kutladı.

Neh.11: 3 Yeruşalim’e yerleşen bölge önderleri şunlardır: Ancak bazıİsrailliler, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri,Süleyman’ın kullarının soyundan gelenler Yahuda kentlerine, herbiri kendi kentindeki kendi mülküne yerleşti.

Neh.11: 4 Yahuda ve Benyamin halkından bazılarıysa Yeruşalim’dekaldı.Yahuda soyundan gelenler:Peres soyundan Mahalalel oğlu Şefatya oğlu Amarya oğlu Zekeriyaoğlu Uzziya oğlu Ataya,

Neh.11: 5 Şela soyundan Zekeriya oğlu Yoyariv oğlu Adaya oğlu Hazayaoğlu Kol-Hoze oğlu Baruk oğlu Maaseya.

Neh.11: 6 Peresoğulları’ndan Yeruşalim’e 468 yiğit yerleşti.

Neh.11: 7 Benyamin soyundan gelenler:Yeşaya oğlu İtiel oğlu Maaseya oğlu Kolaya oğlu Pedaya oğlu Yoetoğlu Meşullam oğlu Sallu.

Neh.11: 8 Onu Gabbay ve Sallay izledi; toplam 928 yiğit.

Neh.11: 9 Zikri oğlu Yoel onlara önderlik ediyordu, Hassenua oğluYahuda ise kentte vali yardımcısıydı.

Neh.11: 10 Kâhinler:Yoyariv oğlu Yedaya, Yakin,

Neh.11: 11 Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiyaoğlu tapınak baş görevlisi Seraya

Neh.11: 12 ve tapınağa hizmet eden kardeşleri; toplam 822 kişi.Malkiya oğlu Paşhur oğlu Zekeriya oğlu Amsi oğlu Pelalya oğluYeroham oğlu Adaya

Neh.11: 13 ve aile başları olan kardeşleri; toplam 242 kişi. İmmeroğlu Meşillemot oğlu Ahzay oğlu Azarel oğlu Amaşsay ve

Neh.11: 14 kardeşlerinden oluşan 128 cesur yiğit. Haggedolim oğluZavdiel onlara önderlik ediyordu.

Neh.11: 15 Levililer:Bunni oğlu Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya.

Neh.11: 16 Levililer'in önderlerinden Şabbetay'la Yozavat TanrıTapınağı'nın dış işlerini yönetiyordu.

Neh.11: 17 Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya şükran duasınıokuyan tapınak korosunu yönetiyordu. Kardeşlerinden Bakbukya iseikinci derecede görevliydi. Ayrıca Yedutun oğlu Galal oğlu Şammuaoğlu Avda vardı.

Neh.11: 18 Kutsal kentte* yaşayan Levililer 284 kişiydi.

Neh.11: 19 Tapınak kapı nöbetçileri:Kapılarda Akkuv, Talmon ve kardeşleri nöbet tutardı. Toplam 172kişiydiler.

Neh.11: 20 İsrailliler'in geri kalanı, kâhinlerle Levililer iseYahuda'nın öbür kentlerine dağılmıştı. Herkes kendi mülküneyerleşmişti.

Neh.11: 21 Tapınak görevlileri Ofel'de yaşıyordu. Önderleri Siha ileGişpa idi.

Neh.11: 22 Tanrı'nın Tapınağı'nda ezgi söyleyenlere Asaf soyundangelenler önderlik ediyordu. Bu soydan Mika oğlu Mattanya oğluHaşavya oğlu Bani oğlu Uzzi Yeruşalim'de, Levililer'in başındabulunuyordu.

Neh.11: 23 Pers Kralı'nın ezgicilerle ilgili buyruğu vardı. Düzenliolarak her gün ücretlerini alacaklardı.

Neh.11: 24 Yahuda oğlu Zerah'ın soyundan Meşezavel oğlu Petahya İsrailhalkının genel temsilcisi olarak Pers Kralı'na yardımcı oluyordu.

Yeruşalim Dışındakiler

Neh.11: 25 Kırsal bölgelerde, köylerde yaşayanlara gelince: BazıYahudalılar Kiryat-Arba ve köylerinde, bazıları Divon veköylerinde, bazıları Yekavseel ve köylerinde,

Neh.11: 26 bazıları Yeşua'da, Molada'da, Beytpelet'te,

Neh.11: 27 Hasar-Şual'da, Beer-Şeva ve köylerinde,

Neh.11: 28 bazıları Ziklak'ta, Mekona ve köylerinde,

Neh.11: 29 bazıları Eyn-Rimmon'da, Sora'da, Yarmut'ta,

Neh.11: 30 Zanoah'ta, Adullam ve köylerinde, bazıları Lakiş veçevresinde, bazıları da Azeka ve köylerinde yaşıyordu.Yahudalılar'ın yaşadığı bu yerler Beer-Şeva ile Hinnom Vadisiarasındaki toprakları kapsıyordu.

Neh.11: 31 Benyamin soyundan olanlar Geva'da, Mikmas'ta, Aya'da,Beytel ve köylerinde,

Neh.11: 32 Anatot'ta, Nov'da, Ananya'da,

Neh.11: 33 Hasor'da, Rama'da, Gittayim'de,

Neh.11: 34 Hadit'te, Sevoim'de, Nevallat'ta,

Neh.11: 35 Lod'da, Ono'da ve Esnaf Vadisi'nde yaşıyordu.

Neh.11: 36 Bölükler halinde Yahuda'dan gelen bazı Levililer deBenyamin'e yerleşti.

Kâhinler ve Levililer

BÖLÜM 12

Neh.12: 1 Şealtiel oğlu Zerubbabil ve Yeşu ile birlikte sürgündendönen kâhinlerle Levililer şunlardır:Kâhinler:Seraya, Yeremya, Ezra,

Neh.12: 2 Amarya, Malluk, Hattuş,

Neh.12: 3 Şekanya, Rehum, Meremot,

Neh.12: 4 İddo, Ginneton, Aviya,

Neh.12: 5 Miyamin, Maadya, Bilga,

Neh.12: 6 Şemaya, Yoyariv, Yedaya,

Neh.12: 7 Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Bunlar Yeşu'nun dönemindekâhinlere ve öbür kardeşlerine önderlik ediyorlardı.

Neh.12: 8 Levililer: Yeşu, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve şükran ezgilerisorumlusu Mattanya ile kardeşleri.

Neh.12: 9 Öbür kardeşleri Bakbukya ile Unni ezgiler söylenirkenonların karşısında dururdu.

Neh.12: 10 Yeşu Yoyakim'in babasıydı. Yoyakim Elyaşiv'in babası,Elyaşiv Yoyada'nın babası,

Neh.12: 11 Yoyada Yonatan'ın babası, Yonatan Yaddua'nın babasıydı.

Neh.12: 12 Yoyakim'in döneminde, kâhin ailelerinin başları şunlardı:Seraya ailesinin başında Meraya, Yeremya'nın Hananya,

Neh.12: 13 Ezra'nın Meşullam, Amarya'nın Yehohanan,

Neh.12: 14 Meliku'nun Yonatan, Şevanya'nın Yusuf,

Neh.12: 15 Harim'in Adna, Merayot'un Helkay,

Neh.12: 16 İddo'nun Zekeriya, Ginneton'un Meşullam,

Neh.12: 17 Aviya'nın Zikri, Minyamin'in, Moadya'nın Piltay,

Neh.12: 18 Bilga'nın Şammua, Şemaya'nın Yehonatan,

Neh.12: 19 Yoyariv'in Mattenay, Yedaya'nın Uzzi,

Neh.12: 20 Sallay'ın Kallay, Amok'un Ever,

Neh.12: 21 Hilkiya'nın Haşavya, Yedaya'nın Netanel.

Neh.12: 22 Levililer'den Elyaşiv, Yoyada, Yohanan ve Yaddua'nınyaşadığı günlerde, Pers Kralı Darius'un döneminde, Levili ailebaşlarının ve kâhinlerin kaydı tutuldu.

Neh.12: 23 Levili aile başlarının listesi Elyaşiv oğlu Yohanan'ınyaşadığı döneme kadar tarihler kitabına yazıldı.

Neh.12: 24 Levili önderlerden Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yeşubir yanda, kardeşleri öbür yanda durur, Tanrı adamı Davut'unbuyruğu uyarınca karşılıklı övgüler ve şükürler sunarlardı.

Neh.12: 25 Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuvkapılarda nöbet tutarak kapılara yakın ambarları korumakla görevliydiler.

Neh.12: 26 Yosadak oğlu Yeşu oğlu Yoyakim'in ve Vali Nehemya ile Kâhinve Bilgin Ezra'nın yaşadığı dönemde bu insanlar görev yaptı.

Yeruşalim Surlarının Kutsanması

Neh.12: 27 Yeruşalim surları Tanrı'ya adanacağı zaman, nerede birLevili varsa aranıp bulundu ve Yeruşalim'e getirildi. Çünküsurları sevinçle, şükranla, ezgilerle, zil, çenk ve lirlerleadamak istiyorlardı.

Neh.12: 28-29 Ezgiciler Yeruşalim çevresindeki bölgelerden,Netofalılar'ın köylerinden, Beytgilgal'dan, Geva ve Azmavetçevresinden toplandı. Yeruşalim çevresinde köyler kurmuşlardı.

Neh.12: 30 Kâhinlerle Levililer önce kendilerini, sonra halkı,kapıları ve surları paklama görevini yerine getirdiler.

Neh.12: 31 Yahudalı önderleri surların üzerine çıkardım. Şükrederekyürüsünler diye iki büyük gruba ayırdım. Birinci grup sağdanGübre Kapısı'na doğru yürüdü.

Neh.12: 32 Arkalarından Hoşaya ve Yahudalı önderlerin yarısı,

Neh.12: 33 Azarya, Ezra, Meşullam,

Neh.12: 34 Yahuda, Benyamin, Şemaya, Yeremya

Neh.12: 35 ve borazan çalan bazı kâhinler izliyordu. Asaf oğlu Zakkuroğlu Mikaya oğlu Mattanya oğlu Şemaya oğlu Yonatan oğlu Zekeriya

Neh.12: 36 ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay,Netanel, Yahuda ve Hanani Tanrı adamı Davut gibi çalgılarıylayürüyorlardı. Bilgin Ezra onlara öncülük ediyordu.

Neh.12: 37 Pınar Kapısı'ndan Davut Kenti'nin merdivenlerinden dosdoğrusurlara çıktılar; Davut'un sarayının üst tarafından geçerekdoğuya doğru, Su Kapısı'na kadar yürüdüler.

Neh.12: 38 Şükürler sunarak yürüyen öbür grupsa surların üzerinde soladoğru ilerliyordu. Halkın yarısıyla birlikte ben de onlarıizledim. Fırınlar Kulesi'nden geçip Geniş Duvar'a kadar yürüdük.

Neh.12: 39 Efrayim Kapısı'nı, Eski Kapı'yı, Balık Kapısı'nı, HananelKulesi'ni, Hammea*fl* Kulesi'ni geçip Koyun Kapısı'na kadargittik. Muhafızlar Kapısı'nda durduk.D Not 12:39 "Hammea": "100" anlamına gelir.

Neh.12: 40 Şükürler sunarak yürüyen bu iki grup Tanrı Tapınağı'ndadurdu. Görevlilerin yarısıyla birlikte ben de durdum.

Neh.12: 41 Benim grubumda borazan çalan şu kâhinler vardı: Elyakim,Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekeriya, Hananya.

Neh.12: 42 Ayrıca Maaseya, Şemaya, Elazar, Uzzi, Yehohanan, Malkiya,Elam, Ezer. Ezgiciler Yizrahya'nın öncülüğünde yüksek sesleezgiler söylediler.

Neh.12: 43 O gün pek çok kurban kesildi. Halk coşku içindeydi, çünküTanrı onlara büyük sevinç vermişti. Kadınlarla çocuklar da busevince katıldılar. Yeruşalim'den gelen sevinç sesleri uzaklardanduyulabiliyordu.

Neh.12: 44 Bu arada bağışların, ilk ürünlerin ve ondalıkların konacağıambarları gözetecek bazı kişiler görevlendirildi. Bunlar KutsalYasa'nın kâhinler ve Levililer için öngördüğü yardımlarıkentlerin çevresindeki kırsal bölgelerden toplayıp ambarlaragetirmekle sorumluydu. Yahudalılar kâhinlerle Levililer'inhizmetinden hoşnuttu.

Neh.12: 45 Çünkü onlar Tanrıları'nın hizmetini ve paklama göreviniyerine getiriyorlardı. Ezgicilerle kapı nöbetçileri de Davut'laoğlu Süleyman'ın buyruğuna uygun olarak sorumluluklarını yerinegetirdiler.

Neh.12: 46 Çünkü eskiden, Davut'un ve Asaf'ın yaşadığı yıllarda,ezgicileri yönetenler vardı. Tanrı'ya övgü ve şükür ezgileri söylenirdi.

Neh.12: 47 Zerubbabil'in ve Nehemya'nın yaşadığı dönemde bütün İsrailhalkı bağışlarıyla ezgicilerin ve kapı nöbetçilerinin ücretlerinigününde karşıladı. Levililer'in hakkını ayırdılar, Levililer deHarun soyundan gelenlerin hakkını ayırdı.

Nehemya'nın Son Yenilikleri

BÖLÜM 13

Neh.13: 1 O gün Musa'nın Kitabı halka okundu. Kitapta Ammonlular'laMoavlılar'ın sonsuza dek Tanrı'nın topluluğuna giremeyeceği yazılıydı.

Neh.13: 2 Çünkü onlar İsrail halkına ekmek ve su vermemekle kalmamış,İsrailliler'e lanet okuması için Balam'a da para vermişlerdi.Ancak Tanrımız laneti kutsamaya çevirmişti.

Neh.13: 3 İsrail halkı bu yasayı duyunca, bütün yabancıları ayrıtutmaya başladı.

Neh.13: 4 Tanrımız'ın Tapınağı'nın ambarlarına Kâhin Elyaşivbakıyordu. Elyaşiv Toviya'nın akrabasıydı.

Neh.13: 5 Bu yüzden ona büyük bir oda vermişti. Eskiden bu odaya tahılsunuları*, günnük, tapınak eşyaları, ayrıca Kutsal Yasa uyarıncaLevililer'e, ezgicilere, tapınak kapı nöbetçilerine verilenbuğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondalıkları ve kâhinlereverilen bağışlar konulurdu.

Neh.13: 6 Ama bütün bunlar olup biterken ben Yeruşalim'de değildim.Babil Kralı Artahşasta'nın krallığının otuz ikinci yılında, onunyanına gitmiştim. Bir süre sonra yine izin istedim

Neh.13: 7 ve Yeruşalim'e döndüm. O zaman Elyaşiv'in yaptığı kötülüğüöğrendim. Tanrı Tapınağı'nın avlusunda Toviya'ya oda vermişti.

Neh.13: 8 Buna çok canım sıkıldı. Toviya'nın bütün eşyalarını odadanattım.

Neh.13: 9 Odaları temizlemeleri için buyruk verdim. Tanrı Tapınağı'nıneşyalarını, tahıl sunularını, günnüğü yine oraya koydurdum.

Neh.13: 10 Ayrıca öğrendim ki, Levililer'in alacakları verilmemiş.Hizmeti yürüten Levililer'le ezgiciler tarlalarına geri dönmüşler.

Neh.13: 11 Görevlileri azarladım. "Tanrı'nın Tapınağı neden ihmaledilmiş?" diye sordum. Sonra bütün gidenleri toplayıp işlerininbaşına koydum.

Neh.13: 12 Bütün Yahuda halkı buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağınınondalığını yine ambarlara getirmeye başladı.

Neh.13: 13 Bu kez ambarların başına Kâhin Şelemya'yı, Bilgin Sadok'uve Levililer'den Pedaya'yı koydum. Mattanya oğlu Zakkur oğluHanan onların yardımcısıydı. Bunlar güvenilir insanlardı.Görevleri kardeşlerinin paylarını bölüştürmekti.

Neh.13: 14 Ey Tanrım, beni anımsa. Tapınağın için ve oradaki hizmetleriçin yaptığım iyi işleri hiçe sayma.

Neh.13: 15 O günlerde Yahuda'da bazı adamların Şabat Günü* üzümsıktıklarını gördüm. Bazıları da demet demet tahıllarını eşeklereyüklüyor, şarap, üzüm, incir ve çeşitli yüklerle birlikte ŞabatGünü Yeruşalim'e getiriyorlardı. Şabat Günü bunları sattıklarıiçin onları azarladım.

Neh.13: 16 Yeruşalim'de yaşayan Surlular balık ve çeşitli mallargetirip Şabat Günü kentte Yahudalılar'a satıyorlardı.

Neh.13: 17 Yahudalı soyluları azarlayarak, “Yaptığınız kötülüğebakın!” dedim, “Şabat Günü’nü hiçe sayıyorsunuz.

Neh.13: 18 Atalarınız da aynı şeyi yapmadı mı? Bu yüzden Tanrımızbaşımıza ve bu kente bela yağdırmadı mı? Siz Şabat Günü’nü hiçesayarak Tanrı’nın öfkesini İsrail’e karşı alevlendiriyorsunuz.”

Neh.13: 19 Şabat’tan önceki akşam Yeruşalim kapılarına gölge düşünce,kapıların kapatılması ve Şabat sona erinceye kadar açılmamasıiçin buyruk verdim. Şabat Günü kente yük sokulmasın diye bazıadamlarımı kapılara yerleştirdim.

Neh.13: 20 Tüccarlarla çeşitli eşya satıcıları bir iki kez geceyiYeruşalim’in dışında geçirdiler.

Neh.13: 21 Onları uyardım: “Niçin surun dibinde geceliyorsunuz? Birdaha yaparsanız size karşı zor kullanacağım.” Bir daha Şabat Günügelmediler.

Neh.13: 22 Şabat Günü’nün kutsallığını korumak için Levililer’ekendilerini paklasınlar ve gidip kapılarda nöbet tutsunlar diyebuyruk verdim. Ey Tanrım, bunun için de beni anımsa ve yüce sevgin uyarınca banamerhamet et.

Neh.13: 23 Ayrıca o günlerde Aşdotlu, Ammonlu, Moavlı kadınlarlaevlenmiş Yahudiler gördüm.

Neh.13: 24 Çocuklarının yarısı Aşdot dilini ya da öbür halklarındilini konuşuyor, Yahudi dilini bilmiyorlardı.

Neh.13: 25 Adamları azarladım, lanet okudum. Bazılarını dövüpsaçlarını yoldum. Tanrı’nın adıyla onlara ant içirdim ve,”Yabancılara kız verip kız almayacaksınız” dedim,

Neh.13: 26 “Kral Süleyman bu yabancı kadınlar yüzünden günaha girmedimi? Onca ulusun kralları arasında Süleyman gibisi yoktu. Tanrıonu öyle sevdi ki, bütün İsrail’e kral yaptı. Ama yabancıkadınlar onu bile günaha sürükledi.

Neh.13: 27 Şimdi de siz yabancı kadınlarla evlenerek Tanrımız’a ihanetediyorsunuz. Yaptığınız bu büyük kötülüğe göz mü yumalım?”

Neh.13: 28 Başkâhin Elyaşiv oğlu Yoyada’nın oğullarından biri HoronluSanballat’ın kızıyla evliydi. Bu yüzden onu yanımdan kovdum.

Neh.13: 29 Ey Tanrım, onları anımsa; çünkü kâhinliği lekelediler,kâhinlerle ve Levililer’le yaptığın antlaşmayı bozdular.

Neh.13: 30 Halkı bütün yabancılardan arındırdım. KâhinlerleLevililer’e görevlerini tek tek bildirdim.

Neh.13: 31 Belirli zamanlarda yakılmak için armağan edilen odunları,getirilen ilk ürünleri düzene koydum.Ey Tanrım, bütün bunları iyiliğim için anımsa.

AĞITLAR

1. Ağıt

BÖLÜM 1

Ağı.1: 1 O kent ki, insan doluydu, Nasıl da tek başına kaldı şimdi! Büyüktü uluslar arasında, Dul kadına döndü! Soyluydu iller arasında, Angarya altına düştü!

Ağı.1: 2 Geceleyin acı acı ağlıyor,Yanaklarında gözyaşı;Avutan tek kişi bile yokBunca oynaşı arasında.Dostları ona hainlik etti,Düşman oldu.

Ağı.1: 3 Yahuda acı çekip ağır kölelik ettikten sonra Sürgün edildi, Ulusların arasında oturuyor, Ama rahat bulamıyor. O sıkıntıdayken ardına düşenler ona yetişti.

Ağı.1: 4 Siyon'a giden yollar yas tutuyor, Çünkü bayramlara gelen yok. Bütün kapıları ıssız, kâhinleri* inliyor, Erden kızları sıkıntıda, kendisi de acı çekiyor.

Ağı.1: 5 Hasımları başa geçti, düşmanları rahat içinde. Çok isyan ettiği için RAB ona acı çektiriyor, Yavruları hasımlarının gözü önünde sürgüne gitti.

Ağı.1: 6 Siyon kızının* bütün güzelliği uçtu, Önderleri otlak bulamayan geyiklere döndü, Dermanları kesildi Kendilerini kovalayanların önünde.

Ağı.1: 7 Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırken Eski günlerdeki varlığını anımsıyor. Halkı hasmının eline düşüp de Yardımına koşan çıkmayınca, Hasımları haline bakıp Yıkılışına güldüler.

Ağı.1: 8 Yeruşalim büyük günah işledi, Bu yüzden kirlendi. Ona saygı duyanların hepsi Şimdi onu hor görüyor, Çünkü onu çıplak gördüler. O da inleyip öbür yana dönüyor.

Ağı.1: 9 Kirliliği eteklerindeydi, Sonunu düşünmedi; Bu yüzden düşüşü korkunç oldu, Avutanı yok. "Ya RAB, düşkün halimi gör, Çünkü düşmanım kazandı!"

Ağı.1: 10 Değerli her şeyine düşman el uzattı. Tapınağına başka ulusların girdiğini gördü, Topluluğuna girmesini yasakladığın uluslar.

Ağı.1: 11 Halkı inleyip ekmek arıyor, Yeniden güçlerine kavuşmak için Değerli neleri varsa ekmekle değiştiler; "Bak da gör, ya RAB, ne kadar sefil oldum."

Ağı.1: 12 “Ey sizler, yoldan geçenler, Sizin için önemi yok mu bunun*fa*? Bakın da görün, başıma gelen dert gibisi var mı? Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin alevlendiği gün Başıma yağdırdı onu.D Not 1:12 “Sizin için önemi yok mu bunun?” ya da “Bunlar sizin başınıza da gelmesin.”

Ağı.1: 13 Ateş saldı yukarıdan, Kemiklerimin içine işledi ateş; Ağ serdi ayaklarıma, Geri çevirdi beni; Mahvetti, baygın kaldım bütün gün.

Ağı.1: 14 İsyanlarım boyunduruğa döndü, RAB’bin eliyle birbirine tutturulup Boynuma geçirildi, gücüm tükendi. Rab karşı duramadığım İnsanların eline verdi beni.

Ağı.1: 15 Hiçe saydı beni savunan yiğitleri, Gençlerimi kırıp geçirmek için çağrı yaptı ordulara, Rab erden Yahuda kızını Üzüm sıkma çukurunda çiğnedi adeta.

Ağı.1: 16 “Ağlıyorum bunlara, Gözlerimden yaşlar boşanıyor; Çünkü beni avutan, Canımı tazeleyen benden uzak. Çocuklarım şaşkına döndü, Çünkü düşmanım üstün çıktı.”

Ağı.1: 17 Siyon ellerini açmış, Ama onu avutan yok. RAB Yakup soyuna karşı buyruk verdi, Komşuları ona hasım olsun, dedi. Yeruşalim aralarında paçavraya döndü.

Ağı.1: 18 “RAB haklıdır, çünkü buyruğuna karşı geldim. Şimdi dinleyin, ey halklar, çektiğim acıyı görün; Erden kızlarım, gençlerim sürgüne gitti.

Ağı.1: 19 Oynaşlarımı çağırdım, Ama aldattılar beni. Yeniden güçlerine kavuşmak için yiyecek ararken Kâhinlerimle önderlerim kentte can verdi.

Ağı.1: 20 Gör, ya RAB, ne sıkıntılar çektiğimi, İçim kanıyor, yüreğim buruk, Çünkü çok asilik ettim; Dışarıda kılıç beni çocuklarımdan ayırmakta, İçerdeyse ölüm kol gezmekte.

Ağı.1: 21 İnlediğimi duydular, Beni avutan olmadı. Bütün düşmanlarım başıma gelen felaketi duydu, Sen yaptın diye sevinçten coştular. İlan ettiğin günü getir, Onlar da benim gibi olsunlar.

Ağı.1: 22 Yaptıkları her kötülüğü anımsa, İsyanlarımdan ötürü bana ne yaptınsa onlara da yap; Çünkü sürekli inliyor, baygınlık geçiriyorum.”

2. Ağıt

BÖLÜM 2

Ağı.2: 1 Rab öfkelenince Siyon kızını* nasıl bulutla kapladı! İsrail’in görkemini gökten yere fırlattı, Öfkelendiği gün ayağının taburesini anımsamadı.

Ağı.2: 2 Yakup soyunun yaşadığı her yeri acımadan yuttu, Yahuda kızının surlu kentlerini gazabıyla yıktı, Yerle bir etti onları, Krallığını ve önderlerini alçalttı.

Ağı.2: 3 Kızgın öfkesiyle İsrail'in gücünü*fb* kökünden kesti, Düşmanın önünde sağ elini onların üstünden çekti, Çevresini yiyip bitiren alevli ateş gibi Yakup soyunu yaktı.D Not 2:3 "Gücünü": İbranice "Boynuzunu".

Ağı.2: 4 Düşman gibi yayını gerdi, Hasım gibi sağ elini kaldırdı, Göz zevkini okşayan herkesi öldürdü, Gazabını Siyon kızının çadırı üstüne ateş gibi döktü.

Ağı.2: 5 Rab adeta bir düşman olup İsrail'i yuttu, Bütün saraylarını yutup surlu kentlerini yıktı,Yahuda kızının feryadını, figanını arşa çıkardı.

Ağı.2: 6 Bahçe çardağını söker gibi kendi çardağını söküp attı, Buluşma yerini yok etti, RAB Siyon'da bayram ve Şabat* günlerini unutturdu, Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da kâhini de reddetti.

Ağı.2: 7 Rab sunağını attı, Tapınağını terk etti; Siyon saraylarını çeviren surları düşman eline bıraktı. Bayram gününde olduğu gibi, Düşman RAB'bin Tapınağı'nda sevinç çığlıkları attı.

Ağı.2: 8 RAB Siyon kızının surlarını yıkmaya karar verdi, İpi gerdi ve yıkmaktan el çekmedi, İç ve dış surlara yas tutturdu, İkisinin de gücü tükendi.

Ağı.2: 9 Siyon'un kapıları yere battı, RAB kapı sürgülerini kırıp yok etti, Kralıyla önderleri başka ulusların arasında kaldı, Kutsal Yasa uygulanmaz oldu, Peygamberlerine RAB'den görüm gelmiyor artık.

Ağı.2: 10 Siyon kızının ileri gelenleri suskun, yere oturmuş, Başlarına toprak saçıp çul kuşanmışlar, Yeruşalim'in erden kızları yere eğmiş başlarını.

Ağı.2: 11 Gözlerim tükenmekte ağlamaktan, İçim kanıyor; Halkımın yıkımından Yüreğim sızlıyor, Çünkü kent meydanlarında çocuklarla bebekler bayılmakta.

Ağı.2: 12 Kent meydanlarında yaralılar gibi bayılıp Can çekişirken annelerinin bağrında, "Ekmekle şarap nerede?" diye soruyorlar annelerine.

Ağı.2: 13 Senin için ne diyeyim? Ey Yeruşalim kızı*, seni neye benzeteyim? Ey Siyon'un erden kızı, sana neyi örnek göstereyim de Seni avutayım? Sendeki gedik deniz kadar büyük, Kim sana şifa verebilir?

Ağı.2: 14 Peygamberlerin senin için boş ve anlamsız görümlergördüler. Suçunu ortaya çıkarsalardı, eski gönencine kavuşabilirdin; Oysa seni ayartacak boş görümler gördüler.

Ağı.2: 15 Yoldan geçen herkes el çırparak seninle alay ediyor, Yeruşalim kızına

baş sallayıp ıslık çalarak, “Bütün dünyanın sevinci, güzellik simgesi dedikleri kent bu mu?” diyorlar.

Ağı.2: 16 Düşmanlarının hepsi seninle alay etti, Islık çalıp diş gıcırdatarak, “Onu yuttuk” diyorlar, “İşte beklediğimiz gün, sonunda gördük onu.”

Ağı.2: 17 RAB düşündüğünü yaptı, Geçmişte söylediği sözü yerine getirdi, Yıktı, acımadı, Düşmanı senin haline sevindirdi, Hasımlarını güçlü kıldı*fx*.D Not 2:17 “Hasımlarını güçlü kıldı”: İbranice “Hasımlarının boynuzunu yükseltti”.

Ağı.2: 18 Halk Rab’be yürekten feryat ediyor. Ey Siyon kızının surları, Gece gündüz gözyaşın sel gibi aksın! Dinlenme, gözüne uyku girmesin!

Ağı.2: 19 Kalk, gece her nöbet başında haykır, Rab’bin huzurunda yüreğini su gibi dök! Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının başı içinO’na ellerini aç.

Ağı.2: 20 “Bak, ya RAB, gör! Kime böyle yaptın? Kadınlar çocuklarını, sevgili yavrularını mı yesin? Kâhinle peygamber Rab’bin Tapınağı’nda mı öldürülsün?

Ağı.2: 21 Gençler, yaşlılar sokaklarda, yerlerde yatıyor, Kılıçtan geçirildi erden kızlarımla gençlerim, Öfkelendiğin gün öldürdün onları, acımadan boğazladın.

Ağı.2: 22 Bir bayram günü davet eder gibi Beni dehşete düşürenleri davet ettin her yandan. RAB’bin öfkelendiği gün kaçıp kurtulan, Sağ kalan olmadı. Sevgiyle büyüttüğüm çocuklarımı Düşmanım yok etti.”

3. Ağıt

BÖLÜM 3

Ağı.3: 1 RAB’bin gazap değneği altında acı çeken adam benim.

Ağı.3: 2 Beni güttü, Işıkta değil karanlıkta yürüttü.

Ağı.3: 3 Evet, dönüp dönüp bütün gün bana elini kaldırıyor.

Ağı.3: 4 Etimi, derimi yıprattı, kemiklerimi kırdı.

Ağı.3: 5 Beni kuşattı, Acı ve zahmetle sardı çevremi.

Ağı.3: 6 Çoktan ölmüş ölüler gibi Beni karanlıkta yaşattı.

Ağı.3: 7 Çevreme duvar çekti, dışarı çıkamıyorum, Zincirimi ağırlaştırdı.

Ağı.3: 8 Feryat edip yardım isteyince de Duama set çekiyor.

Ağı.3: 9 Yontma taşlarla yollarımı kesti, Dolaştırdı yollarımı.

Ağı.3: 10 Benim için O pusuya yatmış bir ayı, Gizlenmiş bir aslandır.

Ağı.3: 11 Yollarımı saptırdı, paraladı, Mahvetti beni.

Ağı.3: 12 Yayını gerdi, okunu savurmak için Beni nişangah olarak dikti.

Ağı.3: 13 Oklarını böbreklerime sapladı.

Ağı.3: 14 Halkımın önünde gülünç düştüm, Gün boyu alay konusu oldum türkülerine.

Ağı.3: 15 Beni acıya doyurdu, Bana doyasıya pelinsuyu içirdi.

Ağı.3: 16 Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı, Kül içinde diz çöktürdü bana.

Ağı.3: 17 Esenlik yüzü görmedi canım, Mutluluğu unuttum.

Ağı.3: 18 Bu yüzden diyorum ki, “Dermanım tükendi, RAB’den umudum kesildi.”

Ağı.3: 19 Acımı, başıboşluğumu, Pelinotuyla ödü anımsa!

Ağı.3: 20 Hâlâ onları düşünmekte Ve sıkılmaktayım.

Ağı.3: 21 Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum:

Ağı.3: 22 RAB’bin sevgisi hiç tükenmez*fc*, Merhameti asla son bulmaz;D Not 3:22 “RAB’bin sevgisi hiç tükenmez” ya da “RAB’bin sevgisisayesinde yok olmadık.”

Ağı.3: 23 Her sabah tazelenir onlar, Sadakatin büyüktür.

Ağı.3: 24 “Benim payıma düşen RAB’dir” diyor canım, “Bu yüzden O’na umut bağlıyorum.”

Ağı.3: 25 RAB kendisini bekleyenler, O’nu arayan canlar için iyidir.

Ağı.3: 26 RAB’bin kurtarışını sessizce beklemek iyidir.

Ağı.3: 27 İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir.

Ağı.3: 28 RAB insana boyunduruk takınca, İnsan tek başına oturup susmalı;

Ağı.3: 29 Umudunu kesmeden yere kapanmalı,

Ağı.3: 30 Kendisine vurana yanağını dönüp Utanca doymalı;

Ağı.3: 31 Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez.

Ağı.3: 32 Dert verse de, Büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder;

Ağı.3: 33 Çünkü isteyerek acı çektirmez, İnsanları üzmez.

Ağı.3: 34 Ülkedeki bütün tutsakları ayak altında ezmeyi,

Ağı.3: 35 Yüceler Yücesi'nin huzurunda insan hakkını saptırmayı,

Ağı.3: 36 Davasında insana haksızlık etmeyi Rab doğru görmez.

Ağı.3: 37 Rab buyurmadıkça kim bir şey söyler de yerine gelir?

Ağı.3: 38 İyilikler gibi felaketler de Yüceler Yücesi'nin ağzındançıkmıyor mu?

Ağı.3: 39 İnsan, yaşayan insanNiçin günahlarının cezasından yakınır?

Ağı.3: 40 Davranışlarımızı sınayıp gözden geçirelim, Yine RAB'be dönelim.

Ağı.3: 41 Ellerimizin yanısıra yüreklerimizi de göklerdeki Tanrı'yaaçalım:

Ağı.3: 42 "Biz karşı çıkıp başkaldırdık, Sen bağışlamadın.

Ağı.3: 43 Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın, Acımadan öldürdün.

Ağı.3: 44 Dualar sana erişmesin diye Bulutları örtündün.

Ağı.3: 45 Uluslar arasında bizi pisliğe, süprüntüye çevirdin.

Ağı.3: 46 Düşmanlarımızın hepsi bizimle alay etti.

Ağı.3: 47 Dehşet ve çukur, kırgın ve yıkım çıktı önümüze."

Ağı.3: 48 Kırılan halkım yüzünden Gözlerimden sel gibi yaşlar akıyor.

Ağı.3: 49 Durup dinmeden yaş boşanıyor gözümden,

Ağı.3: 50 RAB göklerden bakıp görünceye dek.

Ağı.3: 51 Kentimdeki kızların halini gördükçe Yüreğim sızlıyor.

Ağı.3: 52 Boş yere bana düşman olanlar bir kuş gibi avladılar beni.

Ağı.3: 53 Beni sarnıca atıp öldürmek istediler, Üzerime taş attılar.

Ağı.3: 54 Sular başımdan aştı, “Tükendim” dedim.

Ağı.3: 55 Sarnıcın dibinden sana yakardım, ya RAB;

Ağı.3: 56 Sesimi, “Ahıma, çağrıma kulağını kapama!” dediğimi duydun.

Ağı.3: 57 Seni çağırınca yaklaşıp, “Korkma!” dedin.

Ağı.3: 58 Davamı sen savundun, ya Rab, Canımı kurtardın.

Ağı.3: 59 Bana yapılan haksızlığı gördün, ya RAB, Davamı sen gör.

Ağı.3: 60 Benden nasıl öç aldıklarını, Bana nasıl dolap çevirdiklerini gördün.

Ağı.3: 61-62 Aşağılamalarını, ya RAB, Çevirdikleri bütün dolapları, Bana saldıranların dediklerini, Gün boyu söylendiklerini duydun.

Ağı.3: 63 Oturup kalkışlarına bak, Alay konusu oldum türkülerine.

Ağı.3: 64 Yaptıklarının karşılığını ver, ya RAB.

Ağı.3: 65 İnat etmelerini sağla, Lanetin üzerlerinden eksilmesin.

Ağı.3: 66 Göklerinin altından öfkeyle kovala, yok et onları, ya RAB.

4. Ağıt

BÖLÜM 4

Ağı.4: 1 Altın nasıl donuklaştı, Saf altın nasıl değişti! Kutsal taşlar sokak başlarına dağılmış.

Ağı.4: 2 Değerleri saf altınla ölçülen Siyon çocukları Nasıl çömlekçi işi, toprak testi yerine sayılır oldu!

Ağı.4: 3 Çakallar bile meme verip yavrularını emzirir, Ama halkım çöldeki devekuşları kadar acımasız oldu.

Ağı.4: 4 Susuzluktan emzikteki bebeklerin dili damağına yapışıyor, Çocuklar ekmek istiyor, veren yok.

Ağı.4: 5 Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi, Sokaklarda perişan oldular; Onlar ki, al giysiler içinde büyüdüler, Çöp yığınlarını kapışır oldular.

Ağı.4: 6 Halkımın suçu el değmeden, bir anda yıkılan Sodom’un günahından daha büyüktür.

Ağı.4: 7 Beyleri kardan temiz, sütten aktılar, Bedence mercandan kızıl, laciverttaşı kadar biçimliydiler.

Ağı.4: 8 Şimdiyse görünüşleri kömürden kara, Sokaklarda tanınmaz oldular. Bir deri bir kemiğe döndüler, odun gibi kurudular.

Ağı.4: 9 Kılıçla öldürülenler kıtlıktan ölenlerden mutludur, Çünkü kıtlıktan ölenler tarla ürününün yokluğundan yıpranarakerimekteler.

Ağı.4: 10 Merhametli kadınlar çocuklarını elleriyle pişirdiler, Halkım kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine.

Ağı.4: 11 RAB öfkesini boşalttı, kızgın öfkesini döktü, Temellerini yiyip bitiren ateşi Siyon'un içinde tutuşturdu.

Ağı.4: 12 Dünyadaki kralların ve insanların hiçbiri Yeruşalim kapılarından hasımların, düşmanların gireceğineinanmazdı.

Ağı.4: 13 Peygamberlerinin günahı, kâhinlerinin suçu yüzündendi bu, Çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler.

Ağı.4: 14 Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar, Kanla kirlendikleri için kimse giysilerine dokunamıyor.

Ağı.4: 15 "Çekilin! Kirliler!" diye bağırdılar onlara, "Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!" Kaçıp başıboş dolaştıklarında, Öteki uluslar, "Artık burada kalmasınlar" dediler.

Ağı.4: 16 RAB kendisi dağıttı onları, Artık yüzlerine bakmayacak. Kâhinleri saymadılar, yaşlılara acımadılar.

Ağı.4: 17 Boş yere yardım beklemekten gözlerimizin feri sönüyor, Gözetleme kulesinde bizi kurtaramayacak bir ulusu bekledikçebekledik.

Ağı.4: 18 İzlerimizi sürüyorlar, Sokaklarımızda gezemez olduk. Sonumuz yaklaştı, günlerimiz tükendi, Çünkü sonumuz geldi.

Ağı.4: 19 Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan çevikti, Dağların üstünde kovaladılar bizi, Çölde bize pusu kurdular.

Ağı.4: 20 Yaşam soluğumuz, RAB'bin meshettiği* kral onların çukurunda yakalandı; Hani onun için, "Ulusların arasında onun gölgesindeyaşayacağız" dediğimiz.

Ağı.4: 21 Ûs ülkesinde yaşayan Edom kızı, sevin, coş, Ancak kâse* sana da gelecek, sarhoş olup soyunacaksın.

Ağı.4: 22 Ey Siyon kızı*, suçunun cezası sona erdi, RAB bir daha seni

sürgüne göndermeyecek. Ama, ey Edom kızı, suçun yüzünden seni cezalandırıpgünahlarını ortaya çıkaracak.

5. Ağıt

BÖLÜM 5

Ağı.5: 1 Anımsa, ya RAB, başımıza geleni, Bak da utancımızı gör.

Ağı.5: 2 Mülkümüz yabancılara geçti, Evlerimiz ellere.

Ağı.5: 3 Öksüz kaldık, babasız, Annelerimiz dul kadınlara döndü.

Ağı.5: 4 Suyumuzu parayla içtik,Odunumuzu parayla almak zorunda kaldık.

Ağı.5: 5 Bizi kovalayanlar ensemizde,Yorgun düştük, rahatımız yok.

Ağı.5: 6 Ekmek için Mısır'a, Asur'a el açtık.

Ağı.5: 7 Atalarımız günah işledi, Ama artık onlar yok; Suçlarının cezasını biz yüklendik.

Ağı.5: 8 Köleler üstümüzde saltanat sürüyor, Bizi ellerinden kurtaracak kimse yok.

Ağı.5: 9 Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzünden Ekmeğimizi canımız pahasına kazanıyoruz.

Ağı.5: 10 Kıtlığın yakıcı sıcağından Derimiz fırın gibi kızardı.

Ağı.5: 11 Siyon'da kadınların, Yahuda kentlerinde erden kızların ırzına geçtiler.

Ağı.5: 12 Önderler ellerinden asıldı, Yaşlılar saygı görmedi.

Ağı.5: 13 Değirmen taşını gençler çevirdi, Çocuklar odun yükü altında tökezledi.

Ağı.5: 14 Yaşlılar kent kapısında oturmaz oldu, Gençler saz çalmaz oldu.

Ağı.5: 15 Yüreğimizin sevinci durdu, Oyunumuz yasa döndü.

Ağı.5: 16 Taç düştü başımızdan, Vay başımıza! Çünkü günah işledik.

Ağı.5: 17 Bu yüzden yüreğimiz baygın, Bunlardan ötürü gözlerimiz karardı.

Ağı.5: 18 Viran olan Siyon Dağı'nın üstünde Çakallar geziyor!

Ağı.5: 19 Ama sen, sonsuza dek tahtında otursun, ya RAB, Egemenliğin

kuşaklar boyu sürer.

Ağı.5: 20 Niçin bizi hep unutuyorsun, Neden bizi uzun süre terk ediyorsun?

Ağı.5: 21 Bizi kendine döndür, ya RAB, döneriz, Eski günlerimizi geri ver.

Ağı.5: 22 Bizi büsbütün attıysan, Bize çok öfkelenmiş olmalısın.

HABAKKUK

BÖLÜM 1

Hab.1: 1 Peygamber Habakkuk'a bir görümde verilen bildiridir.

Habakkuk'un Rab'be Yakınması

Hab.1: 2 Ya RAB, ne zamana dek seni yardıma çağıracağım, Beni duymuyor musun? "Zorbalık var" diye haykırıyorum sana, Ama kurtarmıyorsun!

Hab.1: 3 Bunca kötülüğü bana neden gösteriyorsun, Nasıl hoş görürsün bunca haksızlığı? Nereye baksam şiddet ve zorbalık var. Kavgaların, çekişmelerin sonu gelmiyor.

Hab.1: 4 Bu yüzden yasa işlemez oldu, Bir türlü yerini bulmuyor hak. Kötüler doğruları kıskaca almış Ve böylece adalet saptırılıyor.

Rab'bin Yanıtı

Hab.1: 5 "Bakın öbür uluslara, Gördüklerinize büsbütün şaşacaksınız. Sizin gününüzde öyle işler yapacağım ki, Anlatsalar inanmayacaksınız.

Hab.1: 6 Başkalarına ait toprakları ele geçirmek için Dünyanın dört yanına yürüyen o acımasız ve saldırgan ulusu, Kildaniler'i* güçlendireceğim.

Hab.1: 7 Dehşetli ve korkunçturlar, Gururlu ve başlarına buyrukturlar.

Hab.1: 8 Parstan çeviktir atları, Aç kurttan daha azgın. Atlıları yeri deşerek geliyor uzaklardan, Avına saldıran kartal gibi uçuyorlar,

Hab.1: 9 Yağmalamak için geliyor hepsi. Orduları çöl rüzgarı gibi ilerliyor Ve kum gibi tutsak topluyorlar.

Hab.1: 10 Küçümsüyorlar kralları, Yöneticilerle alay ediyorlar. Dudak büküyorlar bütün surlu kentlere, Önlerine toprak yığıp onları ele geçiriyorlar.

Hab.1: 11 Rüzgar gibi geçip gidiyorlar. Bu suçlu adamların ilahları kendi

güçleridir.”

Habakkuk Rab’be Yine Yakınıyor

Hab.1: 12 Ya RAB, kutsal Tanrım, Öncesizlikten beri var olan sen değil misin? Sen ölmeyeceksin*fa*. Ya RAB, bizi yargılamak için Kildaniler’i* mi seçtin? Ey sığınağımız*fb*, onlara mı verdin cezalandırma yetkisini?D Not 1:12 Olası metin “Sen ölmeyeceksin”, Masoretik metin “Biz ölmeyeceğiz”. 1:12 “Sığınağımız” ya da “Kayamız”.

Hab.1: 13 Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin. Haksızlığı hoş göremezsin. Öyleyse nasıl hoş görürsün Bu hain adamları? Doğrular kötülere yem olurken Neden susuyorsun?

Hab.1: 14 İnsanları denizdeki balıklara, Yöneticiden yoksun sürüngenlere* çevirdin.

Hab.1: 15 Kildaniler onları oltayla, ağla, Serpme ağla tutar gibi tutuyor Ve sevinç çığlıkları atıyorlar.

Hab.1: 16 Kurban kesiyorlar ağlarına bu yüzden. Kendilerine lezzetli ve bol yiyecek sağlayan ağları için buhur yakıyorlar.

Hab.1: 17 Ağlarını durmadan boşaltmaya, Ulusları acımasızca öldürmeye devam edecekler mi?

BÖLÜM 2

Hab.2: 1 Nöbet yerinde, gözcü kulesinde durayım, Bakayım RAB bana ne diyecek, Yakınmalarıma ne yanıt verecek göreyim. Rab’bin Yanıtı

Hab.2: 2 Şöyle yanıtladı RAB: “Göreceklerini taş levhalara oyarak yaz. Öyle ki, herkes bir çırpıda okusun.

Hab.2: 3 Bu olayların zamanı gelmedi henüz. Sonun belirtileridir bunlar ve yalan değildir. Gecikiyormuş gibi görünse de bekle olacakları, Kesinlikle olacak, gecikmeyecek.

Hab.2: 4 Bakın şu övüngen kişiye, niyeti iyi değildir. Ama doğru kişi sadakatiyle*fc* yaşayacaktır.D Not 2:4 “Sadakatiyle”: Septuaginta “Bana olan imanla”.

Hab.2: 5 Servet aldatıcıdır. Küstahlar kalıcı değildir; Açgözlüdürler ölüler diyarı gibi Ve ölüm gibi hiç doymazlar. Ülkeleri ele geçirip halkları tutsak alırlar.

Hab.2: 6 Tutsak alınanlar onları küçümseyip alay etmeyecekler mi? ‘Kendisine ait olmayanı ele geçirenin, Haraç alarak zenginleşenin vay haline! Daha ne

kadar sürecek bu?' demeyecekler mi?

Hab.2: 7 Haraca kestikleriniz ansızın ayaklanmayacak mı? Uyanıp yakanıza yapışmayacaklar mı? İşte o zaman onlar için çapul malı gibi olacaksınız.
Hab.2: 8 Birçok ulusu soyduğunuz, Kan döktüğünüz, Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiğiniz için, Halklardan sağ kalanlar da sizi soyacaklar.

Hab.2: 9 Evini haksız kazançla dolduranın, Felaketten kaçmak için yuvasını yüksek yere kuranın vay haline!

Hab.2: 10 Birçok halkı kıyıma uğratmakla Kendi soyunuzu utanca boğdunuz, Kendi yıkımınızı hazırladınız.

Hab.2: 11 Duvar taşları bile haykıracak bunu Ve yankılanacak ahşap kirişler.

Hab.2: 12 Kan dökerek kentler kuranın, Zorbalıkla beldeler yapanın vay haline!

Hab.2: 13 Halkların bütün emeklerinin yanması, Ulusların bütün çabalarının boşa gitmesi Her Şeye Egemen RAB'bin işi değil mi?

Hab.2: 14 Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RAB'bin yüceliğinin bilgisiyle dolacak.

Hab.2: 15 Çıplak bedenlerini seyretmek için Komşularına içki içirip sarhoş eden, İçkiye zehir bile katan sizlerin vay haline!

Hab.2: 16 Onur yerine utanca boğulacaksınız. Şimdi sıra sizde, için de çıplaklığınız görünsün. RAB size sağ elindeki ceza dolu kâseden* içirecek. Onurunuz kırılacak, rezil olacaksınız.

Hab.2: 17 Lübnan'a ettiğiniz zorbalık kendi başınıza gelecek. Telef ettiğiniz hayvanlar sizi dehşete düşürecek. Çünkü insan kanı döktünüz, Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiniz.

Hab.2: 18 İnsanın biçim verdiği oyma ya da dökme putun ne yararı var ki aldatmaktan başka? Putu yapan, yaptığına güvenir, Ama yaptığı ne ki, dilsiz puttan başka.

Hab.2: 19 Tahta puta, 'Canlan!' diyenin, Dilsiz taşa, 'Uyan' diyenin Vay haline! Put yol gösterebilir mi? Altınla, gümüşle kaplanmış, Ama içinde yaşam soluğu yok.

Hab.2: 20 Oysa RAB kutsal tapınağındadır. Sussun bütün dünya O'nun önünde."

Habakkuk'un Duası BÖLÜM 3

Hab.3: 1 Peygamber Habakkuk'un Duası - Şigyonot*fç* MakamındaD Not 3:1 "Şigyonot": Bir müzik makamı ya da duygusal bir şiir biçimi olduğu sanılıyor.

Hab.3: 2 Ya RAB, ününü duydum ve yaptıklarının karşısında ürperdim. Günümüzde de aynı şeyleri yap, ya RAB, Şimdi herkes bilsin neler yapabildiğini. Öfkeliyken merhametini anımsa!

Hab.3: 3 Tanrı Teman'dan, Kutsal Tanrı Paran Dağı'ndan geldi. Sela*fd* Görkemi kapladı gökleri, O'na sunulan övgüler dünyayı doldurdu.D Not 3:3,9,13 "Sela": Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğu sanılıyor.

Hab.3: 4 Güneş gibi parıldıyor, Elleri ışık saçıyor. Gücünün gizi ellerinde.

Hab.3: 5 Yayılıyor salgın hastalıklar önüsıra, Ardısıra da ölümcül hastalıklar.

Hab.3: 6 Duruşuyla dünyayı sarstı, Titretti ulusları bakışıyla, Yaşlı dağlar darmadağın oldu, Dünya kurulalı beri var olan tepeler O'na baş eğdi. Tanrı'nın yolları değişmezdir.

Hab.3: 7 Kuşan çadırlarını çaresizlik içinde gördüm, Midyan konutları korkudan titriyordu.

Hab.3: 8 Ya RAB, nehirlere mi öfkelendin? Gazabın ırmaklara mı? Yoksa denize mi kızdın da, Atlarına, yenilmez savaş arabalarına bindin?

Hab.3: 9 Gerdin yayını, Okların içtiğin antlardır. Sela*fd* Yeryüzünü akarsularla yardın.

Hab.3: 10 Sarsıldı dağlar seni görünce, Seller her yanı süpürüp geçti. Engin denizler gürledi, dalgalar yükseldi.

Hab.3: 11 Uçuşan oklarının pırıltısından, Parlayan mızrağının ışıltısından, Yerlerinde durakaldı güneş ve ay.

Hab.3: 12 Gazap içinde ilerledin yeryüzünde, Ulusları öfkeyle çiğneyip ezdin.

Hab.3: 13 Kendi halkını, seçtiğin ulusu*fe* kurtarmaya geldin. Kötü soyun başını ezdin, Soydun onu tepeden tırnağa. Sela*fd*D Not 3:13 "Seçtiğin ulusu": İbranice "Meshettiğini*".

Hab.3: 14 Başını kendi mızrağıyla deldin. Askerleri fırtına gibi gelmişti bizi dağıtmaya, Saklanan düşkünleri yok etmiş gibi seviniyorlardı.

Hab.3: 15 Sense atlarınla çiğneyip geçtin büyük denizleri, Sularını köpürterek...

Hab.3: 16 Sesini duyunca yüreğim hopladı, Seğirdi dudaklarım, Kemiklerim eridi

sanki, Çözüldü dizlerimin bağı. Ama bize saldıran halkın felakete uğrayacağı günü Sabırla bekleyeceğim.

Hab.3: 17 Tomurcuklanmasa incir ağaçları, Asmalar üzüm vermese, Boşa gitse de zeytine verilen emek, Tarlalar ürün vermese de, Boşalsa da davar ağılları, Sığır kalmasa da ahırlarda,

Hab.3: 18 Ben yine RAB sayesinde sevineceğim, Kurtuluşumun Tanrısı sayesinde sevinçten coşacağım.

Hab.3: 19 Egemen RAB gücümdür benim. Ayaklarıma geyik ayağının çevikliğini verir. Aşırtır beni yükseklerden.

HAKİMLER

Kenanlılar'la Savaş(Yeşu.15:15-19)

BÖLÜM 1

Hak.1: 1 İsrailliler, Yeşu'nun ölümünden sonra RAB'be, "Bizim için Kenanlılar'la savaşmaya ilk kim gidecek?" diye sordular.

Hak.1: 2 RAB, "Yahuda oymağı gidecek" dedi, "Kenan ülkesini onun eline teslim ediyorum."

Hak.1: 3 Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğulları'na, "Kenanlılar'la savaşmak için payımıza düşen bölgeye bizimle birlikte gelin" dediler, "Sonra biz de payınıza düşen bölgeye sizinle geliriz." Böylece Şimonoğulları Yahudaoğulları'yla birlikte gitti.

Hak.1: 4 Yahudaoğulları saldırıya geçti. RAB Kenanlılar'la Perizliler'i ellerine teslim etti. Bezek'te onlardan on bin kişiyi öldürdüler.

Hak.1: 5 Adoni-Bezek'le*fa* orada karşılaşıp savaşa tutuştular, Kenanlılar'la Perizliler'i yenilgiye uğrattılar. D Not 1:5 "Adoni-Bezek": "Bezek Beyi" anlamına gelir.

Hak.1: 6 Adoni-Bezek kaçtı, ama peşine düşüp onu yakaladılar; elleriyle ayaklarının başparmaklarını kestiler.

Hak.1: 7 O zaman Adoni-Bezek şöyle dedi: "Elleriyle ayaklarının başparmakları kesilmiş yetmiş kral, soframdan düşen kırıntıları toplayıp yerdi. Tanrı bana onlara yaptıklarımın karşılığını veriyor." Adoni-Bezek'i Yeruşalim'e götürdüler; orada öldü.

Hak.1: 8 Yahudaoğulları Yeruşalim'e saldırıp kenti aldılar; halkıkılıçtan geçirerek

kenti ateşe verdiler.

Hak.1: 9 Sonra dağlık bölgede, Negev'de ve Şefela'da yaşayanKenanlılar'la savaşmak üzere güneye yöneldiler.

Hak.1: 10 Eski adı Kiryat-Arba olan Hevron'da yaşayan Kenanlılar'ınüzerine yürüyerek Şeşay, Ahiman ve Talmay'ı yenilgiye uğrattılar.

Hak.1: 11 Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkınınüzerine yürüdüler.

Hak.1: 12 Kalev, "Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızımAksa'yı eş olarak vereceğim" dedi.

Hak.1: 13 Kenti Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel elegeçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksa'yı ona eş olarak verdi.

Hak.1: 14 Kız Otniel'in yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, "Bir isteğin mi var?" diye sordu.

Hak.1: 15 Kız, "Bana bir armağan ver" dedi, "Madem Negev'dekitoprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver." Böylece Kalevyukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.

Hak.1: 16 Musa'nın kayınbabasının torunları olan Kenliler, Yahudaoğulları'yla birlikte Hurma Kenti'nden*fb* ayrılıp Arat'ın güneyindeki Yahuda Çölü'nde yaşamaya gittiler.D Not 1:16 "Hurma Kenti": Eriha.

Hak.1: 17 Bundan sonra Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğulları'yla birlikte gidip Sefat Kenti'nde oturan Kenanlılar'ı yenilgiye uğrattılar. Kenti tümüyle yıktılar ve oraya Horma*fc* adını verdiler.D Not 1:17 "Horma": "Yıkılmış" anlamına gelir.

Hak.1: 18 Yahudaoğulları Gazze'yi, Aşkelon'u, Ekron'u ve bunlara bağlı toprakları da ele geçirdiler.

Hak.1: 19 RAB Yahudaoğulları'yla birlikteydi. Yahudaoğulları dağlık bölgeyi ele geçirdilerse de ovada yaşayan halkı kovamadılar. Çünkü bunların demirden savaş arabaları vardı.

Hak.1: 20 Musa'nın sözü uyarınca Hevron'u Kalev'e verdiler. Kalev deAnak'ın üç torununu oradan sürdü.

Hak.1: 21 Bununla birlikte Benyaminoğulları Yeruşalim'de yaşayanYevuslular'ı kovmadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'deBenyaminoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.

Hak.1: 22 Yusuf'un soyundan gelenler Beytel'in üzerine yürüdüler. RABonlarla birlikteydi.

Hak.1: 23-24 Eski adı Luz olan Beytel Kenti hakkında bilgi toplamakiçin gönderdikleri casuslar kentten çıkan bir adam gördüler. Ona,"Kentin girişini bize gösterirsen, sana iyi davranırız" dediler.

Hak.1: 25 Kentin girişini gösteren adamla ailesini serbestbıraktılar, kent halkını ise kılıçtan geçirdiler.

Hak.1: 26 Adam Hitit* topraklarına göç ederek Luz adında bir kentkurdu; kent bugün de bu adla anılıyor.

Hak.1: 27 Manaşşeoğulları Beytşean, Taanak, Dor, Yivleam, Megiddo vebunların çevre köylerindeki halkı kovmadı. Çünkü Kenanlılar butopraklarda kalmakta kararlıydı.

Hak.1: 28 İsrailliler Kenan halkını tümüyle kovmadılar; ama zamanlagüçlenince onları angaryasına çalıştırdılar.

Hak.1: 29 Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradansürmediler. Kenanlılar Gezer'de İsrailliler'in arasında yaşadılar.

Hak.1: 30 Zevulun da Kitron ve Nahalol halklarını kovmadı.İsrailliler arasında yaşayan bu Kenanlılar angarya işler yaptılar.

Hak.1: 31 Aşeroğulları'na gelince, onlar da Akko, Sayda, Ahlav,Akziv, Helba, Afek ve Rehov halklarını kovmadılar.

Hak.1: 32 Bu topraklardaki Kenanlılar'ı kovmayıp onlarla birlikte yaşadılar.

Hak.1: 33 Naftali Beytşemeş ve Beytanat halkını kovmadı. Buraların halkı olan Kenanlılar'la birlikte yaşayıp onları angaryasına çalıştırdı.

Hak.1: 34 Amorlular Danoğulları'nı ovaya inmekten alıkoyarak dağlık bölgelerde tuttular.

Hak.1: 35 Amorlular Heres Dağı'nda, Ayalon'da ve Şaalvim'de kalmaktakararlıydılar. Yusuf'un torunları güçlenince onları angaryasına çalıştırmaya başladılar.

Hak.1: 36 Amorlular'ın sınırı Akrep Geçidi'nden Sela'ya ve ötesine uzanıyordu.

Rab'bin Meleği İsrailliler'i Azarlıyor

BÖLÜM 2

Hak.2: 1 RAB'bin meleği Gilgal'dan Bokim'e gitti ve İsrailliler'e şöyle dedi: "Sizi Mısır'dan çıkarıp atalarınıza söz verdiğim toprağa getirdim. 'Sizinle yaptığım antlaşmayı hiçbir zaman bozmayacağım dedim.

Hak.2: 2 Dedim ki, 'Bu topraklarda yaşayanlarla antlaşma yapmayın;sunaklarını yıkın. Ama sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız?

Hak.2: 3 Onun için şimdi, 'Bu halkları önünüzden kovmayacağım; onlarböğrünüzde diken, ilahları da size tuzak olacak diyorum."

Hak.2: 4 RAB'bin meleği sözlerini bitirince bütün İsrail halkıhıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Hak.2: 5 Bu yüzden oraya Bokim*fç* adını verdiler ve orada RAB'bekurban sundular.D Not 2:5 "Bokim": "Ağlama yeri" anlamına gelir.

Yeşu'nun Ölümü(Yşu.24:28-31)

Hak.2: 6 Bundan sonra Yeşu halkı gönderdi. İsrailliler paylarınadüşen toprakları miras edinmek için yola çıktılar.

Hak.2: 7 Yeşu yaşadıkça ve RAB'bin İsrail için yaptığı büyük işlerigörmüş olup Yeşu'dan sonra sağ kalan ileri gelenler durdukça halkRAB'be kulluk etti.

Hak.2: 8 RAB'bin kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü.

Hak.2: 9 Onu Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağı'nın kuzeyine,kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Heres'e gömdüler.İsrailliler Rab'den Uzaklaşıyor

Hak.2: 10 Bu kuşaktan olanların hepsi ölüp atalarına kavuştuktansonra, RAB'bi tanımayan ve O'nun İsrail için yaptıklarınıbilmeyen yeni bir kuşak yetişti.

Hak.2: 11 İsrailliler RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallar'a*taptılar.

Hak.2: 12 Kendilerini Mısır'dan çıkaran atalarının Tanrısı RAB'biterk ettiler. Çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarınabağlanıp onlara taparak RAB'bi öfkelendirdiler.

Hak.2: 13 Çünkü RAB'bi terk edip Baal'a ve Aştoretler'e* taptılar.

Hak.2: 14 Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkelendi. Onları, her şeylerinialan yağmacıların eline teslim etti; artık karşı koyamadıklarıçevredeki düşmanlarının kölesi yaptı.

Hak.2: 15 RAB söylediği ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan,savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler.

Hak.2: 16 Sonra RAB onları yağmacıların elinden kurtaran Hak çıkardı.

Hak.2: 17 Ama Hakini de dinlemediler. RAB'be vefasızlık ederekbaşka ilahlara taptılar. RAB'bin buyruklarını yerine getiren ataları gibi davranmadılar, onların izlediği yoldan çabucak saptılar.

Hak.2: 18 RAB onlar için ne zaman bir hakim çıkardıysa, onunlabirlikte oldu; hakim yaşadığı sürece onları düşmanlarının elindenkurtardı. Baskı ve zulüm altında inledikleri zaman RAB onlara acıyordu.

Hak.2: 19 Ne var ki, Haki ölür ölmez yine başka ilahlarabağlanıyor, onlara kulluk edip tapıyorlardı. Bu yolda atalarındanbeter oldular. Yaptıkları kötülüklerden ve inatçılıktan vazgeçmediler.

Hak.2: 20 RAB bu yüzden İsrail'e öfkelenerek şöyle dedi: "Madem buulus atalarının uymasını buyurduğum antlaşmayı bozdu ve sözümü dinlemedi,

Hak.2: 21 ben de Yeşu öldüğünde bu topraklarda bıraktığı uluslarınhiçbirini artık önlerinden kovmayacağım.

Hak.2: 22 Ataları gibi özenle RAB'bin yolundan gidip gitmeyeceklerinigörmek için onları bu uluslarla sınayacağım."

Hak.2: 23 RAB o ulusları hemen kovmamış, Yeşu'nun eline teslimetmeyerek ülkelerinde kalmalarına izin vermişti.

BÖLÜM 3

Hak.3: 1-2 Kenan'daki savaşların hiçbirine katılmamış olan İsrailliler'i sınamak ve hiç savaş deneyimi olmayan yeni kuşaklara savaş eğitimi vermek için RAB'bin dokunmadığı uluslar şunlardır:

Hak.3: 3 Beş Filist Beyliği, bütün Kenanlılar, Saydalılar, Baal-Hermon Dağı'ndan Levo-Hamat'a kadar uzanan Lübnan dağlarında yaşayan Hivliler.

Hak.3: 4 RAB İsrailliler'i sınamak, Musa aracılığıyla atalarına verdiği buyrukları yerine getirip getirmeyeceklerini görmek için bu ulusları ülkelerinde bıraktı.

Hak.3: 5 Böylece İsrailliler Kenan, Hitit*, Amor, Periz, Hiv ve Yevus halkları arasında yaşadılar.

Hak.3: 6 Onlardan kız aldılar, kızlarını onların oğullarına verdiler ve onların ilahlarına taptılar.

Otniel

Hak.3: 7 RAB'bin gözünde kötü olanı yapan İsrailliler TanrılarıRAB'bi unutup Baallar'a* ve Aşera* putlarına taptılar.

Hak.3: 8 Bunun üzerine RAB İsrail'e öfkelendi ve onları Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayim'in eline teslim etti. İsraillilersekiz yıl Kuşan-Rişatayim'in boyunduruğunda kaldılar.

Hak.3: 9 Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlara Otniel adında birkurtarıcı çıkardı. Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel onları kurtardı.

Hak.3: 10 RAB'bin Ruhu Otniel'in üzerine indi. Otniel İsrailliler'i yönetti, onlar için savaştı. RAB Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayim'i onun eline teslim etti. Artık Otniel ondan daha güçlüydü.

Hak.3: 11 Ülke Kenaz oğlu Otniel'in ölümüne dek kırk yıl barış içinde yaşadı.

Ehut

Hak.3: 12 Sonra İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB gözünde kötü olanı yaptıkları için Moav Kralı Eglon'u onlara karşı güçlendirdi.

Hak.3: 13 Kral Eglon Ammonlular'la Amalekliler'i kendi tarafına çekerek İsrail'e saldırdı. Onları bozguna uğratarak Hurma Kenti'ni ele geçirdi.

Hak.3: 14 İsrailliler on sekiz yıl Moav Kralı Eglon'un boyunduruğu altında kaldılar.

Hak.3: 15 Ama RAB'be yakarmaları üzerine RAB onlar için Ehut adındabir kurtarıcı çıkardı. Benyaminli Gera'nın oğlu Ehut solaktı. İsrailliler Ehut'un eliyle Moav Kralı Eglon'a haraç gönderdiler.

Hak.3: 16 Ehut kendine bir arşın*fd* uzunluğunda iki ağızlı bir kamayaptı ve bunu sağ kalçası üzerine, giysisinin altına sakladı.D Not 3:16 "Bir arşın": İbranice "Gomet", yaklaşık 37 cm.

Hak.3: 17 Varıp haracı Moav Kralı Eglon'a sundu. Eglon çok şişman bir adamdı.

Hak.3: 18 Ehut haracı sunduktan sonra, haracı taşımış olan adamlarını salıverdi.

Hak.3: 19 Ama kendisi Gilgal yakınındaki taş putlardan*fe* geri döndü. "Ey kral, sana gizli bir haberim var" dedi. Kral ona, "Sus" diyerek yanındaki adamların hepsini dışarı çıkardı.

Hak.3: 20 Ehut, üst kattaki serin odasında yalnız kalan krala yaklaşarak, "Tanrı'dan sana bir haber getirdim" deyince kral tahtından kalktı.

Hak.3: 21 Ehut sol eliyle sağ kalçası üzerindeki kamayı çekti ve kralın karnına sapladı.

Hak.3: 22 Kamanın ucu kralın sırtından çıktı. Bıçağın ardından kabza da ete saplanmıştı. Ehut kamayı çekmeyince kama kralın yağlı karnına gömüldü.

Hak.3: 23 Ehut sofaya çıktı, üst kattaki odanın kapısını ardından çekip kilitledi.

Hak.3: 24 O çıktıktan sonra, geri gelen kralın hizmetkârları üst kattaki odanın kapılarını kilitli buldular. Birbirlerine, “Su döküyor olmalı” dediler.

Hak.3: 25 Uzun süre bekledilerse de kral odanın kapılarını açmadı. Bunun üzerine bir anahtar bulup kapıyı açtılar. Efendilerinin ölüsü yerde yatıyordu.

Hak.3: 26 Onlar beklerken Ehut kaçmış, taş putları*fe* geçerek Seira’ya yönelmişti.D Not 3:19,26 “Taş putlar” ya da “Taş ocakları”.

Hak.3: 27 Oraya varınca Efrayim’in dağlık bölgesine çıkıp boru çaldı. İsrailliler onunla birlikte dağlardan indiler. Ehut önden gidiyordu.

Hak.3: 28 Onlara, “Beni izleyin” dedi, “RAB düşmanlarınızı, Moavlılar’ı elinize teslim etti.” Ehut’u izleyen İsrailliler, Moav’a giden Şeria geçitlerini tuttular, kimseyi geçirmediler.

Hak.3: 29 Moav’ın güçlü yiğitlerinden on bin kadarını vurup öldürdüler; hiç kurtulan olmadı.

Hak.3: 30 Moav o gün İsrailliler’in boyunduruğuna girdi. Ülke seksen yıl barış içinde yaşadı.

Şamgar

Hak.3: 31 Ehut’tan sonra Anat oğlu Şamgar başa geçti. Şamgar Filistliler’den altı yüz kişiyi üvendireyle öldürerek İsrailliler’i kurtardı.

Debora

BÖLÜM 4

Hak.4: 1 Ehut’un ölümünden sonra İsrailliler yine RAB’bin gözünde kötü olanı yaptılar.

Hak.4: 2 RAB de İsrailliler’i Hasor’da egemenlik süren Kenanlı kral Yavin’in eline teslim etti. Yavin’in Sisera adında bir ordu komutanı vardı; Haroşet-Goyim’de yaşardı.

Hak.4: 3 Dokuz yüz demir savaş arabasına sahip olan Yavin, yirmi yıldır

İsrailliler'i acımasızca eziyordu. Bu yüzden İsrailliler RAB'be yakardılar.

Hak.4: 4 O sırada İsrail'i Lappidot'un karısı Peygamber Debora yönetiyordu.

Hak.4: 5 Debora Efrayim'in dağlık bölgesinde, Rama ile Beytel arasındaki hurma ağacının altında oturur, kendisine gelen İsrailliler'in davalarına bakardı.

Hak.4: 6 Debora bir gün adam gönderip Avinoam oğlu Barak'ıKedeş-Naftali'den çağırttı. Ona, "İsrail'in Tanrısı RAB, yanınaNaftali ve Zevulunoğulları'ndan on bin kişi alıp Tavor Dağı'nagitmeni buyuruyor" dedi,

Hak.4: 7 "RAB, 'Kral Yavin'in ordu komutanı Sisera'yı, savaşarabalarını ve ordusunu Kişon Vadisi'ne, senin yanına çekip elineteslim edeceğim diyor."

Hak.4: 8 Barak Debora'ya, "Eğer benimle gelirsen giderim" dedi,"Benimle gelmezsen gitmem."

Hak.4: 9 Debora, "Seninle gelmesine gelirim, ama böyle bir yoltuttuğun için onurlandırılmayacaksın" dedi, "Çünkü RAB Sisera'yıbir kadının eline teslim etmiş olacak." Böylece Debora kalkıpBarak'la birlikte Kedeş'e gitti.

Hak.4: 10 Barak Zevulun ve Naftali oğullarını Kedeş'te topladı.Ardında on bin kişi vardı. Debora da onunla birlikte gitti.

Hak.4: 11 Kenliler'den Hever, Musa'nın kayınbiraderi Hovav'ıntorunlarından, yani Kenliler'den ayrılmış, çadırını Kedeşyakınında Saanannim'deki meşe ağacının yanına kurmuştu.

Hak.4: 12 Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığını duyan Sisera,

Hak.4: 13 dokuz yüz demir arabasını ve yanındaki halkıHaroşet-Goyim'den çıkarıp Kişon Vadisi'nde topladı.

Hak.4: 14 Debora Barak'a, "Haydi kalk! Çünkü RAB'bin Sisera'yı senineline teslim ettiği gün bugündür" dedi, "RAB senin önünden gidiyor." Bunun üzerine Barak ardında on bin kişiyle Tavor Dağı'ndan indi.

Hak.4: 15 RAB, Sisera'yı, savaş arabalarını sürenleri ve ordusunuBarak'ın önünde şaşkına çevirerek bozguna uğrattı. Sisera savaşarabasından indi ve yaya olarak kaçtı.

Hak.4: 16 Barak savaş arabalarını ve orduyu Haroşet-Goyim'e kadarkovaladı. Sisera'nın bütün ordusu kılıçtan geçirildi, tek kişi bile kurtulamadı.

Hak.4: 17 Yaya olarak kaçan Sisera ise Kenliler'den Hever'in karısı Yael'in çadırına sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavin'le Kenliler'den Hever'in arası iyiydi.

Hak.4: 18 Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı. Ona, "Korkma, efendim,gel çadırıma sığın" dedi. Çadırına sığınan Sisera'nın üzerine bir yorgan örttü.

Hak.4: 19 Sisera, "Susadım, lütfen biraz su ver de içeyim" dedi. Yaelsüt tulumunu açıp ona içirdikten sonra üzerini yine örttü.

Hak.4: 20 Sisera kadına, "Çadırın kapısında dur" dedi, "Biri gelirde çadırda kimse var mı diye sorarsa, yok de."

Hak.4: 21 Hever'in karısı Yael eline bir çadır kazığı ile tokmakaldı. Yorgunluktan derin bir uykuya dalmış olan Sisera'yasessizce yaklaşarak kazığı şakağına dayadı ve yere saplanıncayadek çaktı. Sisera hemen öldü.

Hak.4: 22 Yael Sisera'yı kovalayan Barak'ı karşılamaya çıktı. "Gel, aradığın adamı sana göstereyim" dedi. Barak kadını izledi ve şakağına kazık çakılmış Sisera'yı ölübuldu.

Hak.4: 23 Böylece Tanrı o gün Kenanlı kral Yavin'i İsrailliler'inönünde bozguna uğrattı.

Hak.4: 24 Giderek güçlenen İsrailliler sonunda Kenanlı kral Yavin'iortadan kaldırdılar.

Debora'nın Ezgisi

BÖLÜM 5

Hak.5: 1 Debora ile Avinoam oğlu Barak o gün şu ezgiyi söylediler:

Hak.5: 2 "İsrail'in önderleri başı çekince, Halk gönüllü olarak savaşınca RAB'be övgüler sunun.

Hak.5: 3 Dinleyin, ey krallar! Ey yönetenler, kulak verin! RAB'be ezgiler söyleyip İsrail'in Tanrısı RAB'bi ilahilerle öveceğim.

Hak.5: 4 Seir'den çıktığında, ya RAB, Edom kırlarından geçtiğinde, Yer sarsıldı, göklerden yağmur boşandı, Evet, bulutlar yağmur yağdırdı.

Hak.5: 5 Sina Dağı'nda olan RAB'bin, İsrail'in Tanrısı RAB'bin önünde Dağlar sarsıldı.

Hak.5: 6 Anat oğlu Şamgar zamanında, Yael zamanında kervanların ardı kesildi. Yolcular sapa yollardan gider oldu.

Hak.5: 7 Bomboştu İsrail'in köyleri, Ben İsrail'de ana olarak ortaya çıkıncaya dek, Ben Debora ortaya çıkıncaya dek İsrail'in köyleri bomboştu.

Hak.5: 8 Yeni ilahlar seçtikleri zaman Savaş kentin kapılarına dayandı.
İsrail'deki kırk bin askerin elinde Ne kalkan ne de mızrak vardı.

Hak.5: 9 Yüreğim İsrail'i yönetenlerle Ve halkın arasındaki gönüllülerledir.
RAB'be övgüler sunun!

Hak.5: 10 Ey semerleri pahalı boz eşeklere binenler, Ey yoldan yaya gidenler,
dinleyin!

Hak.5: 11 Kuyu başındaki kalabalıklar RAB'bin zaferlerini, İsrail savaşçılarının
zaferlerini anlatıyorlar. Ardından RAB'bin halkı kent kapılarına Akın etmeye
başladı.

Hak.5: 12 Uyan, uyan Debora, uyan uyan! Söyle, ezgiler söyle! Ey Avinoam
oğlu Barak, Kalk, götür tutsaklarını.

Hak.5: 13 Geriye kalanlar soyluların yanına geldi, RAB'bin halkı yiğitleriyle bana
geldi.

Hak.5: 14 Amalek kökünden olanlar Efrayim'den geldi, Benyaminliler de seni
izleyenlerin arasındaydı. Yöneticiler Makir'den, Başbuğ asasını taşıyanlar
Zevulun'dan geldi.

Hak.5: 15 Debora'yla birlikteydi İssakar'ın beyleri. Evet, İssakaroğulları da
Barak'ın ardından Hızla ovaya indi. Ama Ruben oymağının bölükleri Büyük bir
kararsızlık içindeydi.

Hak.5: 16 Sürülerine kaval çalan çobanları Dinlemek için neden ağıllarda
kaldılar? Evet, Ruben oymağının bölükleri Büyük bir kararsızlık içindeydi.

Hak.5: 17 Gilatlılar Şeria Irmağı'nın ötesinde kaldı, Dan oymağıysa gemilerde
oyalandı. Aşer oymağı deniz kıyısında dinlendi, Koylarda yan gelip oturdu.

Hak.5: 18 Ama Zevulun ve Naftali halkları Tehlikeye attılar canlarını savaş
alanında.

Hak.5: 19 Taanak'ta ve Megiddo sularının kıyısında Krallar gelip savaştılar.
Kenan kralları da savaştı. Ancak ne gümüş ne ganimet aldılar.

Hak.5: 20 Yıldızlar göklerden savaşa katıldı. Göğü bir baştan öbür başa
geçerken, Sisera'ya karşı savaştı.

Hak.5: 21 Kişon Irmağı, o eski ırmak, Süpürüp götürdü onları. Yürü, ey ruhum,
üzerlerine güçle yürü!

Hak.5: 22 O zaman atlar dörtnala koştu. Güçlü atların toynakları Yerde izler
bıraktı.

Hak.5: 23 RAB'bin meleği, 'Meroz Kenti'ni lanetleyin dedi, 'Halkına lanetler yağdırın. Çünkü RAB'bin yardımına, Zorbalara karşı RAB'bin yardımına koşmadılar.

Hak.5: 24 Kenliler'den Hever'in karısı Yael Kadınlar arasında alabildiğine kutsansın. Çadırlarda yaşayan kadınlar arasında Alabildiğine kutsansın.

Hak.5: 25 Sisera su istedi, Yael ona süt verdi. Soylulara yaraşır bir çanakla ayran sundu.

Hak.5: 26 Sol eline çadır kazığını, Sağ eline işçi tokmağını aldı. Vurdu, Sisera'nın başını ezdi. Şakağına çaktı kazığı, deldi geçirdi.

Hak.5: 27 Ayaklarının dibine çöktü, Yere serildi Sisera. Düşüp yığıldı Yael'in ayakları dibine, Yığıldığı yerde cansız kaldı.

Hak.5: 28 Sisera'nın annesi parmaklıkların ardından, Pencereden bakıp feryat etti: 'Oğlumun savaş arabası Neden bu kadar gecikti, Nal sesleri neden duyulmuyor?

Hak.5: 29 Bilge kadınlar onu yanıtladılar. O da şöyle düşündü:

Hak.5: 30 'Ganimeti bulmuş, paylaşıyor olmalılar. Her yiğide bir ya da iki kız, Sisera'ya ganimet olarak rengarenk giysiler, Evet, işlemeli, rengarenk giysiler. Yağmacıların boyunları için İki yanı işlemeli renkli giysiler, Hepsi ganimet.

Hak.5: 31 Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsun. Seni sevenlerse, Bütün gücüyle doğan güneş gibi olsunlar." Bundan sonra ülke kırk yıl barış içinde yaşadı.

Gidyon

BÖLÜM 6

Hak.6: 1 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RABde onları yedi yıl süreyle Midyanlılar'ın eline teslim etti.

Hak.6: 2 Midyan boyunduruğu İsrailliler'e öyle ağır geldi ki,dağlarda kendilerine sığınaklar, mağaralar, kaleler yaptılar.

Hak.6: 3 Ekin ektikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbürdoğulu halklar topraklarına girip

Hak.6: 4 ordugah kurarlardı. Gazze'ye dek ekinleri yok eder, koyun,sığır, eşek gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı.

Hak.6: 5 Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte çekirge sürüsü gibigelirlerdi. Adamları, develeri saymak olanaksızdı. Yakıp yıkmakamacıyla toprakları işgal ederlerdi.

Hak.6: 6 Midyanlılar İsrail'i öyle yoksul düşürdüler ki, İsraillilerRAB'be yakarmaya başladılar. Hak.6: 7 İsrailliler Midyanlılar'dan ötürü RAB'be yakarınca,

Hak.6: 8 RAB onlara bir peygamber gönderdi. Peygamber onlara şöylededi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Sizi Mısır'dan bençıkardım, köle olduğunuz ülkeden ben getirdim.

Hak.6: 9 Mısırlılar'ın elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben kurtardım. Onları önünüzden kovdum, topraklarını size verdim.

Hak.6: 10 Size dedim ki, Ben Tanrınız RAB'bim. Topraklarında yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına tapmayın. Ama sözümü dinlemediniz."

Hak.6: 11 RAB'bin meleği gelip Aviezerli Yoaş'ın Ofra Kenti'ndeki yabanıl fıstık ağacının altında oturdu. Yoaş'ın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılar'dan kurtarmak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu.

Hak.6: 12 RAB'bin meleği ona görünerek, "Ey yiğit savaşçı, RAB seninledir" dedi.

Hak.6: 13 Gidyon, "Ey Efendim, eğer RAB bizimleyse bütün bunlar neden başımıza geldi?" diye karşılık verdi, "Atalarımız RAB'bin bizi Mısır'dan çıkardığını söylemediler mi? Bize anlattıkları RAB'bin bütün o harikaları nerede? RAB bizi terk etti, Midyanlılar'ın eline teslim etti."

Hak.6: 14 RAB Gidyon'a dönüp, "Kendi gücünle git, İsrail'iMidyanlılar'ın elinden kurtar" dedi, "Seni ben gönderiyorum."

Hak.6: 15 Gidyon, "Ey Efendim, ben İsrail'i nasıl kurtarabilirim?"diye karşılık verdi, "Ait olduğum boy Manaşşe oymağının en zayıfboyudur. Ben de ailemin en genç adamıyım."

Hak.6: 16 RAB, "Ben seninle olacağım" dedi, "Midyanlılar'ı tek biradamı yener gibi bozguna uğratacaksın."

Hak.6: 17 Gidyon, "Benden hoşnutsan, benimle konuşanın sen olduğunadair bana bir belirti göster" dedi,

Hak.6: 18 "Lütfen gelip sana adağımı sununcaya, önüne koyuncaya dekburadan ayrılma." RAB, "Sen dönünceye dek kalırım" diye yanıtladı.

Hak.6: 19 Gidyon eve gidip bir oğlak kesti, bir efa*ff* undan mayasız pide yaptı.

Eti sepete, et suyunu tencereye koydu; bunları getirip yabanıl fıstık ağacının altında meleğe sundu.D Not 6:19 “Bir efa”: Yaklaşık 13.2 kg.

Hak.6: 20 Tanrı’nın meleği, “Eti ve mayasız pideleri al, şu kayanınüzerine koy. Et suyunu ise dök” dedi. Gidyon söyleneni yaptı.

Hak.6: 21 RAB’bin meleği elindeki değneğin ucuyla ete ve mayasızpidelere dokununca kayadan ateş fışkırdı. Ateş eti ve mayasızpideleri yakıp kül etti. Sonra RAB’bin meleği gözden kayboldu.

Hak.6: 22 Gidyon, gördüğü kişinin RAB’bin meleği olduğunu anlayınca,”Eyvah, Egemen RAB! Meleğinin yüzünü gördüm” dedi.

Hak.6: 23 RAB ona, “Sana esenlik olsun. Korkma, ölmeyeceksin” dedi.

Hak.6: 24 Gidyon orada RAB için bir sunak yaptı. Sunağa “RAB esenliktir*fg*” adını verdi. Sunak bugün de Aviezerliler’in Ofra Kenti’nde duruyor.D Not 6:24 “RAB esenliktir”: İbranice “Yahve şalom”.

Hak.6: 25 Aynı gece RAB, Gidyon’a, “Babanın boğasını, yedi yaşındaki ikinci boğayı al” dedi, “Sonra babanın Baal* için yaptırdığı sunağı yık. Sunağın yanındaki Aşera* putunu kes.

Hak.6: 26 Tanrın RAB için bu höyüğün üstünde uygun bir sunak yap. İkinci boğayı al, keseceğin Aşera putunun odunlarıyla yakmalık sunu* olarak sun.”

Hak.6: 27 Gidyon adamlarından onunu yanına alarak RAB’bin kendisine buyurduklarını yerine getirdi. Ne var ki, ailesinden ve kent halkından korktuğu için bunu gündüz yerine gece yaptı.

Hak.6: 28 Sabah erkenden kalkan kent halkı, Baal’a ait sunağınyıkıldığını, yanındaki Aşera putunun kesildiğini, ikinci boğanınyeni yapılan sunak üzerinde sunulduğunu gördü.

Hak.6: 29 Birbirlerine, “Bu işi kim yaptı?” diye sordular. Araştırıpsoruşturduktan sonra, bu işi Yoaş oğlu Gidyon’un yaptığını anladılar.

Hak.6: 30 Bunun üzerine Yoaş’a, “Oğlunu dışarı çıkar” dediler, “Ölmesi gerek. Çünkü Baal’ın sunağını yıktı, yanındaki Aşera putunu kesti.”

Hak.6: 31 Yoaş çevresindeki öfkeli kalabalığa, “Baal’ı savunmak size mi düştü?” dedi, “Siz mi onu kurtaracaksınız? Onu savunan şafak sökmeden ölecek. Baal tanrıysa, bırakın kendini savunsun. Yıkılan sunak onun!”

Hak.6: 32 O gün Yoaş, “Baal kendini savunsun, yıkılan sunak onunsunağıdır” diyerek Gidyon’a Yerubbaal*fh* adını verdi.D Not 6:32 “Yerubbaal”: “Baal kendini savunsun” anlamına gelir.

Hak.6: 33 Bu arada Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar birleşerek Şeria Irmağı'nı geçtiler, gidip Yizreel Vadisi'nde ordugah kurdular.

Hak.6: 34 RAB'bin Ruhu Gidyon'u yönlendirmeye başladı. Gidyonborusunu çalınca Aviezerliler onun çevresinde toplandı.

Hak.6: 35 Gidyon bütün Manaşşe'ye ulaklar göndererek oranın halkını da topladı. Aşer, Zevulun ve Naftali'ye de ulaklar gönderdi. Onlar da onu karşılamaya çıktılar.

Hak.6: 36 Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: "Söz verdiğin gibi İsrail'ibenim aracılığımla kurtaracağın doğruysa,

Hak.6: 37 çiy yalnızca harman yerine koyduğum yün yapağının üzerinedüşsün, topraksa kuru kalsın. Böylece, söylediğin gibi İsrail'ibenim aracılığımla kurtaracağını bileceğim."

Hak.6: 38 Ve öyle oldu. Ertesi gün erkenden kalkan Gidyon yapağıyıalıp sıktı. Yapağıdan bir tas dolusu çiy süzüldü.

Hak.6: 39 Bunun üzerine Gidyon Tanrı'ya şöyle seslendi: "Bana kızma,bir istekte daha bulunmak istiyorum. Yapağıyla bir deneme dahayapmama izin ver. Lütfen bu kez yalnızca yapağı kuru kalsın,topraksa çiyle ıslansın."

Hak.6: 40 Tanrı o gece Gidyon'un dediğini yaptı. Yapağı kuru kaldı,toprağın her yanıysa çiyle kaplandı.

Gidyon Midyanlılar'ı Yeniyor

BÖLÜM 7

Hak.7: 1 Yerubbaal -Gidyon- ile yanındaki halk erkenden kalkıp HarotPınarı'nın başında ordugah kurdular. Midyanlılar'ın ordugahıysaonların kuzeyinde, More Tepesi'nin yanındaki vadideydi.

Hak.7: 2 RAB Gidyon'a şöyle dedi: "Yanında fazla adam var; Midyan'ıonların eline teslim etmem. Yoksa İsrailliler, 'Kendi gücümüzlekurtulduk diyerek bana karşı övünebilirler.

Hak.7: 3 Şimdi halka şunu söyle: 'Korkudan titreyen dönsün, Gilat Dağı'ndan geri gitsin." Bunun üzerine halktan yirmi iki bin kişi döndü, on bin kişi orada kaldı.

Hak.7: 4 RAB Gidyon'a, "Adamların sayısı hâlâ fazla" dedi, "Kalanları suyun başına götür, onları orada senin için sınayayım. 'Bu seninle gidecek dediğim adam seninle gidecek; 'Bu seninle gitmeyecek dediğim gitmeyecek."

Hak.7: 5 Gidyon halkı suyun başına götürdü. RAB Gidyon'a, "Köpek gibi diliyle su içenleri bir yana, su içmek için dizleri üzerine çökenleri öbür yana ayır" dedi.

Hak.7: 6 Ellerini ağızlarına götürerek dilleriyle su içenlerin sayısı üç yüzü buldu. Geri kalanların hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler.

Hak.7: 7 RAB Gidyon'a, "Sizi diliyle su içen üç yüz kişinin eliyle kurtaracağım" dedi, "Midyanlılar'ı senin eline teslim edeceğim. Öbürleri yerlerine dönsün."

Hak.7: 8 Gidyon yalnız üç yüz kişiyi alıkoyarak geri kalan İsrailliler'i çadırlarına gönderdi. Bu üç yüz kişi, gidenlerin kumanyalarıyla borularını da aldılar. Midyanlılar'ın ordugahı Gidyon'un aşağısında, vadideydi.

Hak.7: 9 RAB aynı gece Gidyon'a, "Kalk, ordugaha saldır" dedi, "Çünküorayı senin eline teslim ediyorum.

Hak.7: 10 Ordugaha yalnız gitmekten korkuyorsan, uşağın Pura'yı da yanına al.

Hak.7: 11 Midyanlılar'ın söylediklerine kulak kabart. O zaman ordugahlarına saldırmaya cesaret bulursun." Böylece Gidyon uşağı Pura ile ordugahın yanına kadar sokuldu.

Hak.7: 12 Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar çekirge sürüsü gibi vadiye yayılmışlardı. Kıyıların kumu kadar çok, sayısız develeri vardı.

Hak.7: 13 Gidyon ordugahın yanına vardığında, adamlardan biriarkadaşına gördüğü düşü anlatıyordu. "Bir düş gördüm" diyordu,"Arpa unundan yapılmış bir somun ekmek, Midyan ordugahına doğruyuvarlanarak çadıra kadar geldi, çadıra çarpıp onu devirdi,altüst etti. Çadır yerle bir oldu."

Hak.7: 14 Adamın arkadaşı şöyle karşılık verdi: "Bu, İsrailli Yoaşoğlu Gidyon'un kılıcından başka bir şey değildir. Tanrı Midyan'ıve bütün ordugahı onun eline teslim edecek."

Hak.7: 15 Gidyon düşü ve yorumunu duyunca Tanrı'ya tapındı. İsrailordugahına döndü ve adamlarına, "Kalkın! RAB Midyan ordugahınıelinize teslim etti" dedi.

Hak.7: 16 Sonra üç yüz adamını üç bölüğe ayırdı. Hepsine borular, boştestiler ve testilerin içinde yakılmak üzere çıralar verdi.

Hak.7: 17 Onlara, "Gözünüz bende olsun" dedi, "Ben ne yaparsam siz de onu yapın. Ordugahın yanına vardığımda ne yaparsam siz de aynısını yapın.

Hak.7: 18 Ben ve yanımdakiler borularımızı çalınca, siz de ordugahınçevresinde durup borularınızı çalın ve, 'RAB için ve Gidyon için! diye bağırın."

Hak.7: 19 Gidyon ile yanındaki yüz kişi gece yarısından az önce,nöbetçi değişiminden hemen sonra ordugahın yanına vardılar;borularını çalmaya başlayıp ellerindeki testileri kırdılar.

Hak.7: 20 Üç bölük de borularını çalıp testileri kırdı. Çalacaklarıboruları sağ ellerinde, çıralarıysa sol ellerinde tutuyorlardı.”Yaşasın RAB’bin ve Gidyon’un kılıcı!” diye bağırdılar.

Hak.7: 21 Onlar ordugahın çevresinde dururken, ordugahtakilerin hepsikoşuşmaya, bağırıp kaçışmaya başladı.

Hak.7: 22 Üç yüz boru birden çalınca RAB ordugahtakilerin hepsinikılıçla birbirlerine saldırttı. Midyan ordusu Serera’ya doğru,Beytşitta’ya, Tabbat yakınındaki Avel-Mehola sınırına dek kaçtı.

Hak.7: 23 Naftali, Aşer ve bütün Manaşşe’den çağrılan İsraillilerMidyanlılar’ı kovalamaya başladılar.

Hak.7: 24 Gidyon, Efrayim’in dağlık bölgesine gönderdiği ulaklararacılığıyla, “İnip Midyanlılar’a saldırın” dedi, “Önlerinikesmek için Şeria Irmağı’nın Beytbara’ya kadar uzanan bölümünütutun.” Efrayimoğulları Şeria Irmağı’nın Beytbara’ya kadarkibölümünü ele geçirdiler.

Hak.7: 25 Midyanlı iki önderi, Orev ile Zeev’i tutsak aldılar. Orev’iOrev Kayası’nda, Zeev’i ise Zeev’in üzüm sıkma çukurundaöldürerek Midyanlılar’ı kovalamaya devam ettiler. Orev’le Zeev’inkesik başlarını Şeria Irmağı’nın karşı yakasından Gidyon’agetirdiler.

Zevah ile Salmunna

BÖLÜM 8

Hak.8: 1 Efrayimoğulları Gidyon’a, “Midyanlılar’la savaşmaya gittiğinde bizi çağırmadın; bize neden böyle davrandın?” diyerek onu sert bir dille eleştirdiler.

Hak.8: 2 Gidyon, “Sizin yaptığınızın yanında benim yaptığım ne ki?”diye karşılık verdi, “Efrayim’in bağbozumundan artakalan üzümler,Aviezer’in bütün bağbozumu ürününden daha iyi değil mi?

Hak.8: 3 Tanrı Midyan önderlerini, Orev’i ve Zeev’i elinize teslimetti. Sizin yaptıklarınıza kıyasla ben ne yapabildim ki?”Gidyon’un bu sözleri onların öfkesini yatıştırdı.

Hak.8: 4 Gidyon bitkin olmalarına karşın Midyanlılar’ı kovalamayısürdüren üç yüz adamıyla Şeria Irmağı’na ulaşıp karşıya geçti.

Hak.8: 5 Sukkot’a vardıklarında kent halkına, “Lütfen ardımdakiadamlara

ekmek verin, bitkin haldeler” dedi, “Ben Midyan krallarıZevah ve Salmunna’yı kovalıyorum.”

Hak.8: 6 Sukkot önderleri, “Zevah ile Salmunna’yı tutsak aldın mı ki,orduna ekmek verelim?” dediler.

Hak.8: 7 Gidyon, “Öyle olsun!” diye karşılık verdi, “RAB Zevah ile Salmunna’yı elime teslim edince, bedenlerinizi çöl dikenleriyle, çalılarla yaracağım.”

Hak.8: 8 Gidyon oradan Penuel’e gitti ve oranın halkından da aynı şeyi istedi. Penuel halkı da Sukkot halkının verdiği yanıtın aynısını verdi.

Hak.8: 9 Gidyon onlara, “Esenlik içinde döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım” dedi.

Hak.8: 10 Zevah ile Salmunna doğulu halkların ordularından artakalan yaklaşık on beş bin kişilik bir orduyla birlikte Karkor’daydılar. Eli kılıç tutan yüz yirmi bin savaşçı ölmüştü.

Hak.8: 11 Gidyon Novah ve Yogboha’nın doğusundan, göçebelerinyolundan geçerek düşman ordugahına saldırdı. Adamlar hazırlıksız yakalandılar.

Hak.8: 12 Zevah ile Salmunna kaçtıysa da Gidyon peşlerine düştü. Bu iki Midyan kralını, Zevah ile Salmunna’yı yakalayıp bütün ordularını bozguna uğrattı.

Hak.8: 13 Yoaş oğlu Gidyon Heres Geçidi yoluyla savaştan döndü.

Hak.8: 14 Yolda Sukkot’tan genç bir adamı yakalayıp sorguya çekti.Adam Sukkot önderleriyle ileri gelenlerinin adlarını, toplamyetmiş yedi kişinin adını yazıp Gidyon’a verdi.

Hak.8: 15 Gidyon Sukkot’a gidip halka şöyle dedi: “’Zevah ileSalmunna’yı tutsak aldın mı ki bitkin adamlarına ekmek verelimdiyerek beni aşağıladınız. İşte Zevah ile Salmunna!”

Hak.8: 16 Sonra kentin ileri gelenlerini topladı; Sukkot halkını çöldikenleriyle, çalılarla döverek cezalandırdı.

Hak.8: 17 Ardından Penuel Kulesi’ni yıkıp kent halkını kılıçtan geçirdi.

Hak.8: 18 Sonra Zevah ile Salmunna’ya, “Tavor’da öldürdükleriniz nasıl adamlardı?” diye sordu. “Tıpkı senin gibiydiler, hepsi kral oğullarına benziyordu” yanıtını verdiler.

Hak.8: 19 Gidyon, “Onlar kardeşlerimdi, öz annemin oğullarıydı” dedi,”Yaşayan RAB’bin adıyla ant içerim ki, onları sağ bıraksaydınız sizi öldürmezdim.”

Hak.8: 20 Sonra büyük oğlu Yeter'e, "Haydi, öldür onları" dedi. Nevar ki, henüz genç olan Yeter korktu, kılıcını çekmedi.

Hak.8: 21 Bunun üzerine Zevah ile Salmunna Gidyon'a, "Sen öldür bizi"dediler, "Erkeğin işini ancak erkek yapar." Böylece Gidyon varıp Zevah ile Salmunna'yı öldürdü. Develerinin boyunlarındaki hilal biçimi süsleri de aldı.

Hak.8: 22 İsrailliler Gidyon'a, "Sen, oğlun ve torunun bize önderlikedin" dediler. "Çünkü bizi Midyanlılar'ın elinden sen kurtardın."

Hak.8: 23 Ama Gidyon, "Ben size önderlik etmem, oğlum da etmez" diyekarşılık verdi, "Size RAB önderlik edecek."

Hak.8: 24 Sonra, "Yalnız sizden bir dileğim var" diye sözünüsürdürdü, "Ele geçirdiğiniz ganimetin içindeki küpeleri banaverin." -İsmaililer altın küpeler takarlardı.-

Hak.8: 25 İsrailliler, "Seve seve veririz" diyerek yere bir üstlükserdiler. Herkes ele geçirdiği küpeleri üstlüğün üzerine attı.

Hak.8: 26 Hilaller, kolyeler, Midyan krallarının giydiği mor giysilerve develerin boyunlarından alınan zincirler dışında, Gidyon'unaldığı altın küpelerin ağırlığı bin yedi yüz şekel*fı* tuttu.D Not 8:26 "Bin yedi yüz şekel": Yaklaşık 19.5 kg.

Hak.8: 27 Gidyon bu altından bir efod* yaparak onu kendi kenti olanOfra'ya yerleştirdi. Bütün İsrailliler bu put yüzünden RAB'bevefasızlık ettiler. Böylece efod Gidyon ile ailesi için bir tuzak oldu.

Hak.8: 28 İsrailliler'e yenilen Midyanlılar bir daha toparlanamadılar. Ülke Gidyon zamanında kırk yıl barış içinde yaşadı.

Gidyon'un Ölümü

Hak.8: 29 Yoaş oğlu Yerubbaal dönüp kendi evinde yaşamını sürdürdü.

Hak.8: 30 Çok sayıda kadınla evlendi ve yetmiş oğlu oldu.

Hak.8: 31 Ayrıca Şekem'de bir cariyesi vardı. Bundan da bir oğluoldu, adını Avimelek koydu.

Hak.8: 32 Yoaş oğlu Gidyon iyice yaşlanıp öldü. Aviezerliler'e aitOfra Kenti'nde, babası Yoaş'ın mezarına gömüldü.

Hak.8: 33 Gidyon ölünce İsrailliler yine RAB'be vefasızlık ettiler.Baallar'a* taptılar. Baal-Berit'i ilah edinerek

Hak.8: 34 kendilerini çevrelerindeki düşmanlarının elinden kurtaranTanrıları RAB'bi unuttular.

Hak.8: 35 İsrail'e büyük iyilikler yapan Yerubbaal'ın -Gidyon'un- evhalkına vefasızlık ettiler.

Avimelek

BÖLÜM 9

Hak.9: 1 Yerubbaal'ın oğlu Avimelek, dayılarının bulunduğu ŞekemKenti'ne giderek onlara ve annesinin boyundan gelen herkese şöyle dedi:

Hak.9: 2 "Şekem halkına şunu duyurun: 'Sizin için hangisi daha iyi?Gidyon'un yetmiş oğlu tarafından yönetilmek mi, yoksa bir kişi tarafından yönetilmek mi? Unutmayın ki ben sizinle aynı etten, aynı kandanım."

Hak.9: 3 Dayıları Avimelek'in söylediklerini Şekem halkına ilettiler.Halkın yüreği Avimelek'ten yanaydı. "O bizim kardeşimizdir" dediler.

Hak.9: 4 Ona Baal-Berit Tapınağı'ndan yetmiş parça gümüş verdiler.Avimelek bu parayla kiraladığı belalı serserileri peşine taktı.

Hak.9: 5 Sonra Ofra'ya, babasının evine dönüp kardeşlerini, Yerubbaal'ın yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdü. Yalnız Yerubbaal'ın küçük oğlu Yotam kaçıp gizlendiği için sağ kaldı.

Hak.9: 6 Şekem ve Beytmillo halkları toplanarak hep birlikte Şekem'de dikili taş meşesinin olduğu yere gittiler; Avimelek'i orada kral ilan ettiler.

Hak.9: 7 Olup biteni Yotam'a bildirdiklerinde Yotam Gerizim Dağı'nın tepesine çıkıp yüksek sesle halka şöyle dedi: "Ey Şekem halkı, beni dinleyin, Tanrı da sizi dinleyecek.

Hak.9: 8 Bir gün ağaçlar kendilerine bir kral meshetmek* istediler;zeytin ağacına gidip, 'Gel kralımız ol dediler.

Hak.9: 9 "Zeytin ağacı, 'İlahları ve insanları onurlandırmak için kullanılan yağımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim? diye yanıtladı.

Hak.9: 10 "Bunun üzerine ağaçlar incir ağacına, 'Gel sen kralımız ol dediler.

Hak.9: 11 "İncir ağacı, 'Tatlılığımı ve güzel meyvemi bırakıp ağaçlarüzerinde sallanmaya mı gideyim? diye yanıtladı.

Hak.9: 12 "Sonra ağaçlar asmaya, 'Gel sen bizim kralımız ol dediler.

Hak.9: 13 Asma, 'İlahlarla insanlara zevk veren yeni şarabımı bırakıpağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim? dedi.

Hak.9: 14 "Sonunda ağaçlar karaçalıya, 'Gel sen kralımız ol dediler.

Hak.9: 15 "Karaçalı, 'Eğer gerçekten beni kendinize kral meshetmek istiyorsanız, gelin gölgeme sığının diye karşılık verdi, 'Eğer sığınmazsanız, karaçalıdan çıkan ateş Lübnan'ın bütün sedir ağaçlarını yakıp kül edecektir.

Hak.9: 16 "Şimdi siz Avimelek'i kral yapmakla içten ve dürüstdavrandığınızı mı sanıyorsunuz? Yerubbaal'la ailesine iyilik miettiniz? Ona hak ettiği gibi mi davrandınız?

Hak.9: 17 Oysa babam sizi Midyanlılar'ın elinden kurtarmak içincanını tehlikeye atarak sizin için savaştı.

Hak.9: 18 Ama bugün siz babamın ailesine karşı ayaklandınız, yetmişoğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdünüz. Cariyesinden doğanAvimelek kardeşiniz olduğu için onu Şekem'e kral yaptınız.

Hak.9: 19 Eğer bugün Yerubbaal'la ailesine içten ve dürüstdavrandığınıza inanıyorsanız, Avimelek'le sevinin, o da sizinle sevinsin!

Hak.9: 20 Ama öyle değilse, dilerim, Avimelek ateş olsun, Şekem veBeytmillo halkını yakıp kül etsin. Ya da Şekem ve Beytmillo halkıateş olsun, Avimelek'i yakıp kül etsin."

Hak.9: 21 Ardından Yotam kardeşi Avimelek'ten korktuğu için kaçtı,gidip Beer'e yerleşti.

Hak.9: 22 Avimelek İsrail'i üç yıl yönetti.

Hak.9: 23 Sonra Tanrı Avimelek'le Şekem halkını birbirine düşürdü;halk Avimelek'e başkaldırdı.

Hak.9: 24 Tanrı bunu Avimelek'i Yerubbaal'ın yetmiş oğluna yapılanzorbalığın aynısına uğratmak, kardeşlerini öldüren Avimelek'tenve onu bu kırıma isteklendiren Şekem halkından akıttıkları kanınöcünü almak için yaptı.

Hak.9: 25 Şekem halkı dağ başlarında Avimelek'e pusu kurdu. Oradangeçen herkesi soyuyorlardı. Bu durum Avimelek'e bildirildi.

Hak.9: 26 Ebet oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekem'eyerleşti. Şekem halkı ona güvendi.

Hak.9: 27 Bağlara çıkıp üzümleri topladıktan, ezip şarap yaptıktansonra bir şenlik düzenlediler. İlahlarının tapınağına gittiler;orada yiyip içerken Avimelek'e

lanetler yağdırdılar.

Hak.9: 28 Ebet oğlu Gaal kalkıp şöyle dedi: “Avimelek kim ki, bizŞekem halkı ona hizmet edelim? Yerubbaal’ın oğlu değil mi o?Zevul da onun yardımcısı değil mi? Şekemliler’in babası Hamor’unsoyundan gelenlere hizmet edin. Neden Avimelek’e hizmet edelim?

Hak.9: 29 Keşke bu halkı ben yönetseydim! Avimelek’i uzaklaştırır ve,’Ordunu güçlendir de öyle ortaya çık! derdim.”

Hak.9: 30 Kentin yöneticisi olan Zevul, Ebet oğlu Gaal’ın sözleriniduyunca öfkelendi.

Hak.9: 31 Avimelek’e gizlice gönderdiği ulaklar aracılığıyla şöylededi: “Ebet oğlu Gaal ve kardeşleri Şekem’e geldiler. Kenti sanakarşı ayaklandırıyorlar.

Hak.9: 32 Gel, adamlarınla birlikte gece kırda pusuya yat.

Hak.9: 33 Sabah güneş doğar doğmaz kalk, kenti bas. Gaal ile adamlarısana saldırdığında onlara yapacağını yap.”

Hak.9: 34 Böylece Avimelek’le adamları gece kalkıp dört bölük halindeŞekem yakınında pusuya yattılar.

Hak.9: 35 Ebet oğlu Gaal çıkıp kentin giriş kapısında durunca,Avimelek’le yanındakiler pusu yerinden fırladılar.

Hak.9: 36 Gelenleri gören Gaal, Zevul’a, “Dağların tepesinden inip gelenlere bak!” dedi. Zevul, “Adam sandığın aslında dağların gölgesidir” diye karşılık verdi.

Hak.9: 37 Ama Gaal ısrar etti: “Bak, topraklarımızın ortasında ilerleyenler var. Bir kısmı da Falcılar Meşesi yolundan geliyor.”

Hak.9: 38 Bunun üzerine Zevul, “’Avimelek kim ki, ona hizmet edelim diye övünen sen değil miydin?” dedi, “Küçümsediğin halk bu değil mi? Haydi şimdi git, onlarla savaş!”

Hak.9: 39 Şekem halkına öncülük eden Gaal, Avimelek’le savaşa tutuştu.

Hak.9: 40 Ama tutunamayıp kaçmaya başladı. Avimelek ardına düştü.Kentin giriş kapısına dek çok sayıda ölü yerde yatıyordu.

Hak.9: 41 Avimelek Aruma’da kaldı. Zevul ise Gaal’ı ve kardeşleriniŞekem’den kovdu, kentte yaşamalarına izin vermedi.

Hak.9: 42 Savaşın ertesi günü Avimelek Şekemliler’in tarlalarınagittiklerini haber

aldı.

Hak.9: 43 Adamlarını üç bölüğe ayırıp kırda pusuya yattı. Halkınkentten çıktığını görünce saldırıp onları öldürdü.

Hak.9: 44 Sonra yanındaki bölükle hızla ilerleyerek kentin girişkapısına dayandı. Öbür iki bölükse tarlalardakilere saldırıponları öldürdü.

Hak.9: 45 Avimelek gün boyu kente karşı savaştı; kenti ele geçirdikten sonra halkını kılıçtan geçirdi. Kenti yıkıp üstüne tuz serpti.

Hak.9: 46 Şekem Kulesi'ndeki halk olup biteni duyunca, El-Berit Tapınağı'nın kalesine sığındı.

Hak.9: 47 Onların Şekem Kulesi'nde toplandığını haber alan Avimelek,

Hak.9: 48 yanındaki halkla birlikte Salmon Dağı'na çıktı. Eline bir balta alıp ağaçtan bir dal kesti, dalı omuzuna atarak yanındakilere, "Ne yaptığımı gördünüz" dedi, "Çabuk olun, siz de benim gibi yapın."

Hak.9: 49 Böylece hepsi birer dal kesip Avimelek'i izledi. Dalları kalenin dibinde yığıp ateşe verdiler. Şekem Kulesi'ndeki bin kadar kadın, erkek yanarak öldü.

Hak.9: 50 Bundan sonra Avimelek Teves üzerine yürüdü, kenti kuşatıp ele geçirdi.

Hak.9: 51 Kentin ortasında sağlam bir kule vardı. Kadın erkek bütünkent halkı oraya sığındı. Kapıları kapayıp kulenin damına çıktılar.

Hak.9: 52 Avimelek gelip kuleyi kuşattı. Ateşe vermek için kapısına yaklaştığında,

Hak.9: 53 bir kadın değirmenin üst taşını Avimelek'in üzerine atıp başını yardı.

Hak.9: 54 Avimelek hemen silahlarını taşıyan uşağını çağırdı ve, "Kılıcını çek, beni öldür" dedi, "Hiç kimse, 'Avimelek'i bir kadın öldürdü demesin." Uşak kılıcını Avimelek'e saplayıp onu öldürdü.

Hak.9: 55 Avimelek'in öldüğünü görünce İsrailliler evlerine döndüler.

Hak.9: 56 Böylece Tanrı yetmiş kardeşini öldürerek babasına büyükkötülük eden Avimelek'i cezalandırdı.

Hak.9: 57 Tanrı Şekem halkını da yaptıkları kötülüklerden ötürücezalandırdı. Yerubbaal'ın oğlu Yotam'ın lanetine uğradılar.

Tola

BÖLÜM 10

Hak.10: 1 Avimelek'in ölümünden sonra İsrail'i kurtarmak için İssakaroymağından Dodo oğlu Pua oğlu Tola adında bir adam ortaya çıktı.Tola Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şamir'de yaşardı.

Hak.10: 2 İsrail'i yirmi üç yıl yönettikten sonra öldü, Şamir'de gömüldü.

Yair

Hak.10: 3 Ondan sonra Gilatlı Yair başa geçti. Yair İsrail'i yirmi iki yıl yönetti.

Hak.10: 4 Otuz oğlu vardı. Bunlar otuz eşeğe biner, otuz kenti yönetirlerdi. Gilat yöresindeki bu kentler bugün de Havvot-Yair*fi* diye anılıyor.D Not 10:4 "Havvot-Yair": "Yair'in yerleşim birimleri" anlamına gelir.

Hak.10: 5 Yair ölünce Kamon'da gömüldü.

Yiftah

Hak.10: 6 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar; Baallar'a*, Aştoretler'e*, Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filist ilahlarına kulluk ettiler. RAB'bi terk ettiler, O'na kulluk etmediler.

Hak.10: 7 Bu yüzden İsrailliler'e öfkelenen RAB, onları Filistliler'e ve Ammonlular'a tutsak etti.

Hak.10: 8 Bunlar o yıldan başlayarak İsrailliler'i baskı altında ezdiler; Şeria Irmağı'nın ötesinde, Gilat'taki Amorlular ülkesinde yaşayan bütün İsrailliler'i on sekiz yıl baskı altında tuttular.

Hak.10: 9 Ammonlular Yahuda, Benyamin ve Efrayim oymaklarıyla savaşmakiçin Şeria Irmağı'nın ötesine geçtiler. İsrail büyük sıkıntı içindeydi.

Hak.10: 10 İsrailliler RAB'be, "Sana karşı günah işledik" diye seslendiler, "Seni, Tanrımız'ı terk edip Baallar'a kulluk ettik."

Hak.10: 11 RAB, "Sizi Mısırlılar'dan, Amorlular'dan, Ammonlular'dan,Filistliler'den kurtaran ben değil miyim?" diye karşılık verdi,

Hak.10: 12 "Saydalılar, Amalekliler, Maonlular size baskıyaptıklarında bana yakardınız, ben de sizi onların elinden kurtardım.

Hak.10: 13 Sizse beni terk ettiniz, başka ilahlara kulluk ettiniz. Buyüzden sizi bir daha kurtarmayacağım.

Hak.10: 14 Gidin, seçtiğiniz ilahlara yakarın; sıkıntıya düştüğünüzdesizi onlar kurtarsın.”

Hak.10: 15 İsrailliler, “Günah işledik” dediler, “Bize ne istersen yap. Yalnız bugün bizi kurtar.”

Hak.10: 16 Sonra aralarındaki yabancı putları atıp RAB’be tapındılar.RAB de onların daha fazla acı çekmesine dayanamadı.

Hak.10: 17 Ammonlular toplanıp Gilat’ta ordugah kurunca İsraillilerde toplanarak Mispa’da ordugah kurdular.

Hak.10: 18 Gilat halkının önderleri birbirlerine, “Ammonlular’a karşıilk saldırıyı başlatan kişi, bütün Gilat halkının önderi olacak” dediler.

BÖLÜM 11

Hak.11: 1 Yiftah adında yiğit bir savaşçı vardı. Bir fahişenin oğluolan Yiftah’ın babasının adı Gilat’tı.

Hak.11: 2 Gilat’ın karısı da ona erkek çocuklar doğurmuştu. Bu çocuklar büyüyünce Yiftah’ı kovmuşlardı. Ona, “Babamızın evinden miras almayacaksın. Çünkü sen başka bir kadının oğlusun” demişlerdi.

Hak.11: 3 Yiftah kardeşlerinden kaçıp Tov yöresine yerleşti.Çevresinde toplanan serserilere önderlik etmeye başladı.

Hak.11: 4 Bir süre sonra Ammonlular İsrailliler’e savaş açtı.

Hak.11: 5 Savaş patlak verince Gilat ileri gelenleri Yiftah’ı almakiçin Tov yöresine gittiler.

Hak.11: 6 Ona, “Gel, komutanımız ol, Ammonlular’la savaşalım” dediler.

Hak.11: 7 Yiftah, “Benden nefret eden, beni babamın evinden kovan sizdeğil miydiniz?” diye yanıtladı, “Sıkıntıya düşünce neden bana geldiniz?”

Hak.11: 8 Gilat ileri gelenleri, “Sana başvuruyoruz; çünkü bizimlegelip Ammonlular’la savaşmanı, bize, Gilat halkına önderlik etmeni istiyoruz” dediler.

Hak.11: 9 Yiftah, “Ammonlular’la savaşmak için beni götürürseniz, RABde onları elime teslim ederse, sizin önderiniz olacak mıyım?” diye sordu.

Hak.11: 10 Gilat ileri gelenleri, “RAB aramızda tanık olsun,kesinlikle dediğin gibi yapacağız” dediler.

Hak.11: 11 Böylece Yiftah Gilat ileri gelenleriyle birlikte gitti. Halk onu kendine

önder ve komutan yaptı. Yiftah bütün söylediklerini Mispa'da, RAB'bin önünde yineledi.

Hak.11: 12 Sonra Ammon Kralı'na ulaklar göndererek, "Aramızda ne varki, ülkeme saldırmaya kalkıyorsun?" dedi.

Hak.11: 13 Ammon Kralı, Yiftah'ın ulaklarına şu karşılığı verdi: "İsrailliler Mısır'dan çıktıktan sonra Arnon Vadisi'nden Yabbuk ve Şeria ırmaklarına kadar uzanan topraklarımı aldılar. Şimdi buraları bana savaşsız geri ver."

Hak.11: 14 Yiftah yine Ammon Kralı'na ulaklar göndererek

Hak.11: 15 şöyle dedi: "Yiftah diyor ki, İsrailliler ne Moav ülkesini,ne de Ammon topraklarını aldı.

Hak.11: 16 Mısır'dan çıktıkları zaman Kızıldeniz'e* kadar çöldeyürüyerek Kadeş'e ulaştılar.

Hak.11: 17 Sonra Edom Kralı'na ulaklar göndererek, 'Lütfen topraklarından geçmemize izin ver dediler. Edom Kralı kulak asmadı. İsrailliler Moav Kralı'na da ulaklar gönderdi, ama o da izin vermedi. Bunun üzerine Kadeş'te kaldılar.

Hak.11: 18 "Çölü izleyerek Edom ile Moav topraklarının çevresindengeçtiler; Moav bölgesinin doğusunda, Arnon Vadisi'nin öbür yakasında konakladılar. Moav sınırından içeri girmediler. Çünkü Arnon Vadisi sınırdı.

Hak.11: 19 "Sonra Heşbon'da egemenlik süren Amorlular'ın Kralı Sihon'a ulaklar göndererek, 'Ülkenden geçip topraklarımıza ulaşmamıza izin ver diye rica ettiler.

Hak.11: 20 Ama Sihon İsrailliler'in topraklarından geçip gideceklerine inanmadı. Bu nedenle bütün halkını toplayıp Yahesa'da ordugah kurdu ve İsrailliler'le savaşa tutuştu.

Hak.11: 21 "İsrail'in Tanrısı RAB, Sihon'u ve bütün halkınıİsrailliler'in eline teslim etti. İsrailliler Amorlular'ı yenipo yöredeki halkın bütün topraklarını ele geçirdiler.

Hak.11: 22 Arnon Vadisi'nden Yabbuk Irmağı'na, çölden Şeria Irmağı'nakadar uzanan bütün Amor topraklarını ele geçirdiler.

Hak.11: 23 "İsrail'in Tanrısı RAB Amorlular'ı kendi halkı İsrail'inönünden kovduktan sonra, sen hangi hakla buraları geri istiyorsun?

Hak.11: 24 İlahın Kemoş sana bir yer verse oraya sahip çıkmaz mısın?Biz de Tanrımız RAB'bin önümüzden kovduğu halkın topraklarını sahipleneceğiz.

Hak.11: 25 Sen Moav Kralı Sippor oğlu Balak'tan üstün müsün? O hiçİsrailliler'le

çekişti mi, hiç onlarla savaşmaya kalkıştı mı?

Hak.11: 26 İsrailliler üç yüz yıldır Heşbon'da, Aroer'de, bunlarınçevre köylerinde ve Arnon kıyısındaki bütün kentlerde yaşarkenneden buraları geri almaya çalışmadınız?

Hak.11: 27 Ben sana karşı suç işlemedim. Ama sen benimle savaşmayakalkışmakla bana haksızlık ediyorsun. Hakim olan RAB,İsrailliler'le Ammonlular arasında bugün hakemlik yapsın."

Hak.11: 28 Ne var ki Ammon Kralı, Yiftah'ın kendisine ilettiği busözlere kulak asmadı.

Hak.11: 29 RAB'bin Ruhu Yiftah'ın üzerine indi. Yiftah, Gilat ve Manaşşe'den geçti, Gilat'taki Mispa'dan geçerek Ammonlular'a doğru ilerledi.

Hak.11: 30 RAB'bin önünde ant içerek şöyle dedi: "GerçektenAmmonlular'ı elime teslim edersen,

Hak.11: 31 onları yenip sağ salim döndüğümde beni karşılamak için evimin kapısından ilk çıkan, RAB'be adanacaktır. Onu yakmalık sunu* olarak sunacağım."

Hak.11: 32 Yiftah bundan sonra Ammonlular'la savaşmaya gitti. RABonları Yiftah'ın eline teslim etti.

Hak.11: 33 Yiftah, başta Avel-Keramim olmak üzere, Aroer'den Minnit'ekadar yirmi kenti yakıp yıkarak Ammonlular'a çok büyük kayıplarverdirdi. Böylece Ammonlular İsrailliler'in boyunduruğuna girdi. Hak.11: 34 Yiftah Mispa'ya, kendi evine döndüğünde, kızı tef çalıp dans ederek onu karşılamaya çıktı. Tek çocuğu oydu, ondan başka ne oğlu ne de kızı vardı.

Hak.11: 35 Yiftah, kızını görünce giysilerini yırtarak, "Eyvahlar olsun, kızım!" dedi, "Beni perişan ettin, umarsız bıraktın! Çünkü RAB'be verdiğim sözden dönemem."

Hak.11: 36 Kız, "Baba, RAB'be ant içtin" dedi, "Madem RAB düşmanlarınolan Ammonlular'dan senin öcünü aldı, ağzından ne çıktıysa bana öyle yap."

Hak.11: 37 Sonra ekledi: "Yalnız bir dileğim var: Beni iki ay serbestbırak, gidip arkadaşlarımla kırlarda gezineyim, kızlığıma ağlayayım."

Hak.11: 38 Babası, "Gidebilirsin" diyerek onu iki ay serbest bıraktı.Kız arkadaşlarıyla birlikte kırlara çıkıp erdenliğine ağladı.

Hak.11: 39 İki ay sonra babasının yanına döndü. Babası da içtiği andıyerine getirdi. Kıza erkek eli değmemişti. Bundan sonra İsrail'de bir gelenek oluştu.

Hak.11: 40 İsrail kızları her yıl kırlara çıkıp Gilatlı Yiftah'ın kızıiçin dört gün yas tutar oldular.

Yiftah ile Efrayim

BÖLÜM 12

Hak.12: 1 Efrayimli erkekler toplanıp Safon'a geçtiler. Yiftah'a, "Ammonlular'la savaşmaya gittiğinde bizi neden çağırmadın?" dediler, "Seni de evini de yakacağız."

Hak.12: 2 Yiftah, "Halkımla ben Ammonlular'a karşı amansız bir savaşatutuşmuştuk" diye yanıtladı, "Sizi çağırdım, ama gelip beni onların elinden kurtarmadınız.

Hak.12: 3 Beni kurtarmak istemediğinizi görünce canımı dişime takıpAmmonlular'a karşı harekete geçtim. Sonunda RAB onları elimeteslim etti. Neden bugün benimle savaşmaya kalkışıyorsunuz?"

Hak.12: 4 Bundan sonra Yiftah Gilat erkeklerini toplayarakEfrayimoğulları'yla savaşa girdi. Gilatlılar Efrayimoğulları'nasaldırdılar. Çünkü Efrayimoğulları onlara, "Ey Efrayim ve Manaşşehalkları arasında yaşayan Gilatlılar, siz Efrayim'den kaçandöneklersiniz!" demişlerdi.

Hak.12: 5 Şeria Irmağı'nın Efrayim'e yol veren geçitlerini tutanGilatlılar, geçmek isteyen Efrayimli kaçaklara, "Efrayimlimisin?" diye sorarlardı. Adamlar, "Hayır" derlerse,

Hak.12: 6 o zaman onlara, "'Şibbolet deyin bakalım" derlerdi. Adamlar"Sibbolet" derdi. Çünkü "Şibbolet" sözcüğünü doğru söyleyemezlerdi. Bunun üzerine onları yakalayıp Şeria Irmağı'nın geçitlerinde öldürürlerdi. O gün Efrayimliler'den kırk iki bin kişi öldürüldü.

Hak.12: 7 Gilatlı Yiftah İsrail'i altı yıl yönetti. Ölünce Gilatkentlerinden birinde gömüldü.

İvsan, Elon ve Avdon

Hak.12: 8 Ondan sonra İsrail'in başına Beytlehemli İvsan geçti.

Hak.12: 9 İvsan'ın otuz oğlu, otuz kızı vardı. İvsan kızlarını başkaboylara verdi, oğullarına da başka boylardan kızlar aldı. İsrail'i yedi yıl yönetti.

Hak.12: 10 Ölünce Beytlehem'de gömüldü.

Hak.12: 11 Ondan sonra İsrail'in başına Zevulun oymağından Elon geçti.Elon

İsrail'i on yıl yönetti.

Hak.12: 12 Ölünce Zevulun topraklarında, Ayalon'da gömüldü.

Hak.12: 13 Onun ardından İsrail'in başına Piratonlu Hillel oğlu Avdongeçti.

Hak.12: 14 Avdon'un kırk oğlu, otuz torunu ve bunların bindiği yetmişeşeği vardı. İsrail'i sekiz yıl yönetti.

Hak.12: 15 Piratonlu Hillel oğlu Avdon ölünce Amalekliler'e ait dağlıkbölgenin Efrayim yöresindeki Piraton'da gömüldü.

Şimşon'un Doğumu

BÖLÜM 13

Hak.13: 1 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RABde onları kırk yıl süreyle Filistliler'in boyunduruğuna terk etti.

Hak.13: 2 Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoah'tı. Karısıkısırdı ve hiç çocuğu olmamıştı.

Hak.13: 3 RAB'bin meleği kadına görünerek, "Kısır olduğun, çocukdoğurmadığın halde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın" dedi,

Hak.13: 4 "Bundan böyle şarap ya da içki içmemeye dikkat et, murdar*bir şey yeme.

Hak.13: 5 Çünkü gebe kalıp bir oğul doğuracaksın. Onun başına usturadeğmeyecek. Çünkü o daha rahmindeyken Tanrı'ya adanmış* olacak. İsrail'i Filistliler'in elinden kurtarmaya başlayacak olan odur."

Hak.13: 6 Kadın kocasına gidip, "Yanıma bir Tanrı adamı geldi" dedi,"Tanrı'nın meleğine benzer görkemli bir görünüşü vardı. Neredengeldiğini sormadım. Bana adını da söylemedi.

Hak.13: 7 Ama, 'Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın dedi, 'Bundan böyleşarap ve içki içme, murdar bir şey yeme. Çünkü çocuk ana rahminedüştüğü andan öleceği güne dek Tanrı'nın adanmışı olacak."

Hak.13: 8 Manoah RAB'be şöyle yakardı: "Ya Rab, gönderdiğin Tanrıadamının yine gelmesini, doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretmesini dilerim."

Hak.13: 9 Tanrı Manoah'ın yakarışını duydu. Kadın tarladaykenTanrı'nın meleği yine ona göründü. Ne var ki, Manoah karısının yanında değildi.

Hak.13: 10 Kadın haber vermek için koşa koşa kocasına gitti. “İştegeçen gün yanıma gelen adam yine bana göründü!” dedi.

Hak.13: 11 Manoah kalkıp karısının ardısıra gitti. Adamın yanınavarınca, “Karımla konuşan adam sen misin?” diye sordu. Adam, “Evet, benim” dedi.

Hak.13: 12 Manoah, “Söylediklerin yerine geldiğinde, çocuğun yaşamıve göreviyle ilgili yargı ne olacak?” diye sordu.

Hak.13: 13 RAB’bin meleği, “Karın kendisine söylediğim her şeydensakınsın” diye karşılık verdi,

Hak.13: 14 “Asmanın ürününden üretilen hiçbir şey yemesin, şarap veiçki içmesin. Murdar bir şey yemesin. Buyurduklarımın hepsini yerine getirsin.”

Hak.13: 15 Manoah, “Seni alıkoymak, onuruna bir oğlak kesmekistiyoruz” dedi.

Hak.13: 16 RAB’bin meleği, “Beni alıkoysan da hazırlayacağın yemeğiyemem” dedi, “Yakmalık bir sunu* sunacaksan, RAB’be sunmalısın.”Manoah onun RAB’bin meleği olduğunu anlamamıştı.

Hak.13: 17 RAB’bin meleğine, “Adın ne?” diye sordu, “Bilelim ki,söylediklerin yerine geldiğinde seni onurlandıralım.”

Hak.13: 18 RAB’bin meleği, “Adımı niçin soruyorsun?” dedi, “Adımtanımlanamaz.”

Hak.13: 19 Manoah bir oğlakla tahıl sunusunu* aldı, bir kayanın üzerinde RAB’be sundu. O anda Manoah’la karısının gözü önünde şaşılacak şeyler oldu:

Hak.13: 20 RAB’bin meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göğeyükseldi. Bunu gören Manoah’la karısı yüzüstü yere kapandılar.

Hak.13: 21 RAB’bin meleği Manoah’la karısına bir daha görünmeyince,Manoah onun RAB’bin meleği olduğunu anladı.

Hak.13: 22 Karısına, “Kesinlikle öleceğiz” dedi, “Çünkü Tanrı’yı gördük.”

Hak.13: 23 Karısı, “RAB bizi öldürmek isteseydi, yakmalık sunuyu vetahıl sunusunu kabul etmezdi” diye karşılık verdi, “Bütün bunları bize göstermezdi. Bugün söylediklerini de işitmezdik.”

Hak.13: 24 Ve kadın bir erkek çocuk doğurdu. Adını Şimşon koydu. Çocukbüyüyüp gelişti. RAB de onu kutsadı.

Hak.13: 25 RAB’bin Ruhu Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan’dabulunan Şimşon’u yönlendirmeye başladı.

Şimşon'un Evlenmesi

BÖLÜM 14

Hak.14: 1 Şimşon bir gün Timna'ya gitti. Orada Filistli bir kadıngördü.

Hak.14: 2 Geri dönünce annesiyle babasına, "Timna'da Filistli birkadın gördüm" dedi, "Onu hemen bana eş olarak alın."

Hak.14: 3 Annesiyle babası, "Akrabalarının ya da halkımızın kızları arasında kimse yok mu ki, sünnetsiz* Filistliler'den kız almaya kalkıyorsun?" diye karşılık verdiler. Ama Şimşon babasına, "Bana o kadını al, ondan hoşlanıyorum" dedi.

Hak.14: 4 Şimşon'un annesiyle babası bunu isteyenin RAB olduğunu anlamadılar. Çünkü RAB o sırada İsrailliler'e egemen olan Filistliler'e karşı fırsat kolluyordu.

Hak.14: 5 Böylece Şimşon annesi ve babasıyla Timna'ya doğru yolakoyuldu. Timna bağlarına vardıklarında, genç bir aslan kükreyerekŞimşon'un karşısına çıktı.

Hak.14: 6 Şimşon üzerine inen RAB'bin Ruhu'yla güçlendi ve aslanı bir oğlak parçalar gibi çıplak elle parçaladı. Ama yaptığını ne annesine ne de babasına bildirdi.

Hak.14: 7 Sonra gidip kadınla konuştu ve ondan çok hoşlandı.

Hak.14: 8 Bir süre sonra kadınla evlenmek üzere yine Timna'yagiderken, aslanın leşini görmek için yoldan saptı. Bir arısürüsünün aslanın leşini kovana çevirdiğini gördü.

Hak.14: 9 Kovandaki balı avuçlarına doldurdu, yiye yiye oradanuzaklaştı. Annesiyle babasının yanına varınca baldan onlara da verdi, onlar da yedi. Ama balı aslanın leşinden aldığını söylemedi.

Hak.14: 10 Babası kadını görmeye gidince, Şimşon da damat geleneğineuyarak orada bir şölen düzenledi.

Hak.14: 11 Filistliler onu görünce ona eşlik etmek üzere otuz genç getirdiler.

Hak.14: 12 Şimşon onlara, "Size bir bilmece sorayım" dedi, "Şölenin yedi günü içinde kesin yanıtı bulup bana bildirirseniz, size otuz keten mintan, otuz takım da üst giysi vereceğim.

Hak.14: 13 Ama bilmeceyi çözemezseniz, o zaman da siz bana otuz ketenmintanla otuz takım üst giysi vereceksiniz." Ona, "Seni dinliyoruz" dediler,

“Söyle bakalım bilmeceni.”

Hak.14: 14 Şimşon, “Yiyenden yiyecek, Güçlüden tatlı çıktı” dedi. Üç gün geçtiyse de bilmeceyi çözemediler.

Hak.14: 15 Dördüncü*fj* gün gençler Şimşon’un karısına, “Kocanı kandır da bize bilmecenin yanıtını versin” dediler, “Yoksa, seni de babanın evini de yakarız. Bizi soymak için mi buraya çağırdınız?”D Not 14:15 Bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice “Dördüncü”, Masoretik metin “Yedinci”.

Hak.14: 16 Şimşon’un karısı ağlayarak ona, “Benden nefret ediyorsun” dedi, “Beni sevmiyorsun. Soydaşlarıma bir bilmece sordun, yanıtını bana söylemedin.”Şimşon karısına, “Bak” dedi, “Anneme babama bile söylemedim, sana mı söyleyeceğim?”

Hak.14: 17 Kadın şölen boyunca yedi gün ağlayıp durdu. Kadının süreklisıkıştırması üzerine Şimşon yedinci gün bilmecenin yanıtını ona söyledi. Kadın da yanıtı soydaşlarına iletti.

Hak.14: 18 Yedinci gün, gün batmadan kentli gençler Şimşon’a geldiler. “Baldan tatlı, Aslandan güçlü ne var?” dediler. Şimşon, “Düvemle çift sürmüş olmasaydınız, bilmecemi çözemezdiniz” diye karşılık verdi.

Hak.14: 19 RAB’bin Ruhu üzerine inince güçlenen Şimşon Aşkelon’a gitti; otuz kişi vurup mallarını yağmaladı, giysilerini de bilmeceyi çözenlere verdi. Öfkeden kudurmuş bir halde babasının evine döndü.

Hak.14: 20 Şimşon’un karısı ise Şimşon’a eşlik eden sağdıca verildi.

Şimşon Öç Alıyor

BÖLÜM 15

Hak.15: 1 Bir süre sonra, buğday biçimi sırasında Şimşon bir oğlak alıp karısını ziyarete gitti. “Karımın odasına girmek istiyorum” dedi. Ama kızın babası Şimşon’un girmesine izin vermedi.

Hak.15: 2 “Ondan gerçekten nefret ettiğini sanıyordum” dedi, “Bu nedenle onu senin sağdıcına verdim. Küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Ablasının yerine onu al.”

Hak.15: 3 Şimşon, “Bu kez Filistliler’e kötülük etsem de buna hakkım var” dedi.

Hak.15: 4 Kıra çıkıp üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çifter çifter kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çıra sıkıştırdı.

Hak.15: 5 Çıraları tutuşturup çakalları Filistliler’in ekinlerinin arasına salıverdi.

Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yaktı.

Hak.15: 6 Filistliler, “Bunu kim yaptı?” dediler, “Yapsa yapsa, Timnalı’nın damadı Şimşon yapmıştır. Çünkü Timnalı karısını elinden alıp sağdıcına verdi.” Sonra gidip kadınla babasını yaktılar.

Hak.15: 7 Şimşon onlara, “Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadanduramam” dedi.

Hak.15: 8 Onlara acımasızca saldırarak çoğunu öldürdü, sonra EtamKayalığı’na çekilip bir mağaraya sığındı.

Hak.15: 9 Filistliler de gidip Yahuda’da ordugah kurdular, Lehi yöresine yayıldılar.

Hak.15: 10 Yahudalılar, “Neden bizimle savaşmaya geldiniz?” diye sorunca, Filistliler, “Şimşon’u yakalamaya geldik, bize yaptığının aynısını ona yapmak için buradayız” diye karşılık verdiler.

Hak.15: 11 Yahudalılar’dan üç bin kişi, Etam Kayalığı’ndaki mağaraya giderek Şimşon’a, “Filistliler’in bize egemen olduklarını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığın?” dediler. Şimşon, “Onlar bana ne yaptılarsa ben de onlara öyle yaptım” diye karşılık verdi.

Hak.15: 12 “Seni yakalayıp Filistliler’e teslim etmek için geldik” dediler.Şimşon, “Beni öldürmeyeceğinize ant için” dedi.

Hak.15: 13 Onlar da, “Olur, ama seni sıkıca bağlayıp onlara teslim edeceğiz” dediler, “Söz veriyoruz, seni öldürmeyeceğiz.” Sonra onu iki yeni urganla bağlayıp mağaradan çıkardılar.

Hak.15: 14 Şimşon Lehi’ye yaklaşınca, Filistliler bağırarak ona yöneldiler. RAB’bin Ruhu büyük bir güçle Şimşon’un üzerine indi. Şimşon’un kollarını saran urganlar yanan keten gibi dağıldı, elindeki bağlar çözüldü.

Hak.15: 15 Şimşon yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdü.

Hak.15: 16 Sonra şöyle dedi: “Bir eşeğin çene kemiğiyle, İki eşek yığını yaptım, Eşeğin çene kemiğiyle bin kişiyi öldürdüm.”

Hak.15: 17 Bunları söyledikten sonra çene kemiğini elinden attı. OrayaRamat-Lehi*fk* adı verildi.D Not 15:17 “Ramat-Lehi”: “Çene kemiği Tepesi” anlamına gelir.

Hak.15: 18 Şimşon ölesiye susamıştı. RAB’be şöyle yakardı: “Kulunun eliyle büyük bir kurtuluş sağladın. Ama şimdi susuzluktan ölüp sünnetsizlerin* eline mi

düşeceğim?”

Hak.15: 19 Bunun üzerine Tanrı Lehi’deki çukuru yardı. Çukurdan su fışkırdı. Şimşon suyu içince canlanıp güçlendi. Suyun çıktığı yere Eyn-Hakkore*fl* adını verdi. Pınar bugün de Lehi’de duruyor.D Not 15:19 “Eyn-Hakkore”: “Yalvaranın pınarı” anlamına gelir.

Hak.15: 20 Şimşon Filistliler’in egemenliği sırasında İsrailliler’e yirmi yıl önderlik yaptı.

Şimşon ile Delila

BÖLÜM 16

Hak.16: 1 Şimşon bir gün Gazze’ye gitti. Orada gördüğü bir fahişeninevine girdi.

Hak.16: 2 Gazzeliler’e, “Şimşon buraya geldi” diye haber verilinceçevreyi kuşattılar. Bütün gece kentin kapısında pusuya yattılar. “Gün ağarınca onu öldürürüz” diyerek gece boyunca yerlerinden kımıldamadılar.

Hak.16: 3 Şimşon gece yarısına dek yattı. Gece yarısı kalktı, kent kapısının iki kanadıyla iki direğini tutup sürgüyle birlikte yerlerinden söktü. Hepsini omuzlayıp Hevron’un karşısındaki tepeye çıkardı.

Hak.16: 4 Bir süre sonra Şimşon Sorek Vadisi’nde yaşayan Delila adındabir kadına aşık oldu.

Hak.16: 5 Filist beyleri kadına gelip, “Şimşon’un üstün gücünün kaynağı nedir, onu kandırıp öğrenmeye bak” dediler, “Böylece belki onu bağlar, etkisiz hale getirip yenebiliriz. Her birimiz sana bin yüzer parça gümüş*fm* vereceğiz.”D Not 16:5 “Bin yüz parça gümüş”: Yaklaşık 12.7 kg. gümüş.

Hak.16: 6 Bunun üzerine Delila Şimşon’a, “Lütfen, söyle bana, bu üstüngücü nereden alıyorsun?” diye sordu, “Seni bağlayıp yenmek olası mı?”

Hak.16: 7 Şimşon, “Beni kurumamış yedi taze sırımla bağlarlarsasıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi.

Hak.16: 8 Bunun üzerine Filist beyleri Delila’ya kurumamış yedi tazesırım getirdiler. Delila bunlarla Şimşon’u bağladı.

Hak.16: 9 Adamları bitişik odada pusuya yatmıştı. Delila, “Şimşon,Filistliler geldi!” dedi. Şimşon sırımları ateş değdiğinde dağılıveren kendir lifleri gibi koparıp attı. Gücünün sırrını vermemişti.

Hak.16: 10 Delila, “Beni kandırdın, bana yalan söyledin” dedi, “Lütfensöyle bana, seni neyle bağlamalı?”

Hak.16: 11 Şimşon, “Beni hiç kullanılmamış yeni urganla sımsıkıbağlarlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi.

Hak.16: 12 Böylece Delila yeni urgan alıp Şimşon’u bağladı. Sonra, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Adamlar hâlâ bitişik odada pusu kurmuş bekliyorlardı. Şimşon urganları iplik koparır gibi koparıp kollarından sıyırdı.

Hak.16: 13 Delila ona, “Şimdiye kadar beni hep kandırdın, bana yalansöyledin” dedi, “Söyle bana, seni neyle bağlamalı?” Şimşon, “Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum” dedi.

Hak.16: 14 Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu*fn*. Sonra, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon uykusundan uyandı, saçını tezgah kazığından ve kumaştan çekip kurtardı.D Not 16:13-14 Septuaginta “Şimşon ‘Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum dedi. Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu”, Masoretik metin “Şimşon kadına, ‘Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokursan dedi. Kadın dokuyup kazıkla burdu”.

Hak.16: 15 Delila, “Bana güvenmiyorsan nasıl olur da, ‘Seni seviyorum diyorsun?” dedi, “Üç kezdir beni kandırıyorsun, üstün gücünün nereden geldiğini söylemiyorsun.”

Hak.16: 16 Bu sözlerle Şimşon’u sıkıştırıp günlerce başını ağrıttı. Sonunda Şimşon dayanamayıp

Hak.16: 17 yüreğini kadına tümüyle açtı. “Başıma hiç ustura değmedi” dedi, “Çünkü ben ana rahmindeyken Tanrı’ya adanmışım*. Tıraş olursam gücümü yitiririm. Sıradan bir adam gibi güçsüz olurum.”

Hak.16: 18 Delila Şimşon’un gerçeği söylediğini anlayınca haber gönderip Filist beylerini çağırttı. “Bir kez daha gelin” dedi, “Şimşon bana gerçeği söyledi.” Kadının yanına gelen Filist beyleri gümüşü de birlikte getirdiler.

Hak.16: 19 Delila Şimşon’u dizleri üzerinde uyuttuktan sonra adamlardan birini çağırtıp başındaki yedi örgüyü kestirdi. Sonra alay ederek onu dürtüklemeye başladı. Çünkü Şimşon gücünü yitirmişti.

Hak.16: 20 Delila, “Şimşon, Filistliler geldi!” dedi. Şimşon uyandı ve, “Her zamanki gibi kalkıp silkinirim” diye düşündü. RAB’bin kendisinden ayrıldığını bilmiyordu.

Hak.16: 21 Filistliler onu yakalayıp gözlerini oydular. Gazze’ye götürüp tunç*

zincirlerle bağladılar, cezaevinde değirmen taşına koştular.

Hak.16: 22 Bu arada Şimşon'un kesilen saçları uzamaya başladı.

Şimşon'un Ölümü

Hak.16: 23 Filist beyleri ilahları Dagon'un onuruna çok sayıda kurban kesip eğlenmek için toplandılar. "İlahımız, düşmanımız Şimşon'u elimize teslim etti" dediler.

Hak.16: 24 Halk Şimşon'u görünce kendi ilahlarını övmeye başladı. "İlahımız ülkemizi yakıp yıkan, Birçoğumuzu öldüren Düşmanımızı elimize teslim etti" diyorlardı.

Hak.16: 25 İyice coşunca, "Şimşon'u getirin, bizi eğlendirsin"dediler. Şimşon'u cezaevinden getirip oynatmaya başladılar, sonrasütunların arasında durdurdular.

Hak.16: 26 Şimşon, elinden tutan gence, "Beni tapınağın damını taşıyansütunların yanına götür de onlara yaslanayım" dedi.

Hak.16: 27 Tapınak erkeklerle, kadınlarla doluydu. Bütün Filist beyleri de oradaydı. Üç bin kadar kadın erkek Şimşon'un oynayışını damdan seyrediyordu.

Hak.16: 28 Şimşon RAB'be yakarmaya başladı: "Ey Egemen RAB, lütfenbeni anımsa. Ey Tanrı, bir kez daha beni güçlendir; Filistliler'den bir vuruşta iki gözümün öcünü alayım."

Hak.16: 29 Sonra tapınağın damını taşıyan iki ana sütunun ortasındadurup sağ eliyle birini, sol eliyle ötekini kavradı.

Hak.16: 30 "Filistliler'le birlikte öleyim" diyerek bütün gücüylesütunlara yüklendi. Tapınak Filist beylerinin ve bütün içindekilerin üzerine çöktü. Böylece Şimşon ölürken, yaşamı boyunca öldürdüğünden daha çok insan öldürdü.

Hak.16: 31 Şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'ın bütün ailesi onunölüsünü almaya geldiler. Şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına gömdüler. Şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti.

Mika'nın Putları

BÖLÜM 17

Hak.17: 1 Efrayim'in dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı.

Hak.17: 2 Mika annesine, "Senden çalınan, lanetlediğini duyduğum binyüz parça gümüş var ya, işte o gümüşler bende, onları ben çaldım" dedi.Annesi,

“RAB seni kutsasın, oğlum!” dedi.

Hak.17: 3 Mika bin yüz parça gümüşü annesine geri verdi. Annesi, “Oğlumun bir oyma put, bir de dökme put yaptırabilmesi için gümüşün tamamını RAB’be adıyorum” dedi, “Gümüşü sana geri veriyorum.”

Hak.17: 4 Gümüşü Mika’dan geri alan kadın, iki yüz parçasını ayırıpkuyumcuya verdi. Kuyumcu bundan bir oyma, bir de dökme put yaptı.Putlar Mika’nın evine götürüldü.

Hak.17: 5 Mika’nın bir tapınma yeri vardı. Özel aile putları ve birefod* yaptırmış, oğullarından birini de kâhinliğe atamıştı.

Hak.17: 6 O dönemde İsrail’de kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu.

Hak.17: 7 Yahuda’nın Beytlehem Kenti’nde, Yahudalı bir ailenin yanındageçici olarak yaşayan genç bir Levili vardı.

Hak.17: 8 Adam yerleşecek başka bir yer bulmak üzere Yahuda’nın Beytlehem Kenti’nden ayrıldı. Efrayim’in dağlık bölgesinden geçerken Mika’nın evine geldi.

Hak.17: 9 Mika, “Nereden geliyorsun?” diye sorunca adam, “Yahuda’nınBeytlehem Kenti’nden geliyorum, Levili’yim, yerleşecek yer arıyorum” dedi.

Hak.17: 10 Mika, “Benimle kal” dedi, “Bana danışmanlık ve kâhinlik yap. Seni doyurur, yılda bir takım giysi, on parça da gümüş veririm.” Levili kabul etti.

Hak.17: 11 Mika ile kalmaya razı oldu. Mika da ona oğlu gibi davrandı.

Hak.17: 12 Genç Levili’yi kâhinliğe atayarak evine aldı.

Hak.17: 13 Mika, “Şimdi biliyorum ki, RAB bana iyi davranacak” dedi,”Çünkü bir Levili kâhinim* var.”

Danoğulları Layiş’e Yerleşiyor

BÖLÜM 18

Hak.18: 1 O dönemde İsrail’de kral yoktu ve Dan oymağından olanlar yerleşecek yer arıyorlardı. Çünkü İsrail oymakları arasında kendilerine düşen payı henüz almamışlardı.

Hak.18: 2 Böylece kendi boylarından, Sora ve Eştaol kentlerinden beşcesur savaşçıyı toprakları araştırıp bilgi toplamak üzere yola çıkardılar. Onlara, “Gidin, toprakları araştırın” dediler. Adamlar Efrayim’in dağlık bölgesinde bulunan Mika’nın evine gelip geceyi orada geçirdiler.

Hak.18: 3 Mika'nın evinin yanındayken genç Levili'nin sesini tanıdılar. Eve yaklaşarak ona, "Seni buraya kim getirdi? Burada ne yapıyorsun? Burada ne işin var?" diye sordular.

Hak.18: 4 Levili Mika'nın kendisi için yaptıklarını anlattı. "Banaverdiği ücrete karşılık ona kâhinlik ediyorum" dedi.

Hak.18: 5 Adamlar, "Lütfen Tanrı'ya danış, bu yolculuğumuz başarılıolacak mı, bilelim" dediler.

Hak.18: 6 Kâhin, "Esenlikle gidin, Tanrı yolculuğunuzu onaylıyor" diyeyanıtladı.

Hak.18: 7 Böylece beş adam yola çıkıp Layiş'e vardılar. Kent halkınınSaydalılar gibi kaygıdan uzak, esenlik ve güvenlik içinde yaşadığını gördüler. Yörede onlara egemen olan, baskı yapan kimse yoktu. Saydalılar'dan uzaktaydılar, başka kimseyle de ilişkileri yoktu.

Hak.18: 8 Sonra adamlar Sora ve Eştaol'a, soydaşlarının yanınadöndüler. Soydaşları, "Ne öğrendiniz?" diye sordular.

Hak.18: 9 Adamlar, "Haydi, onlara saldıralım" dediler, "Ülkeyi gördük,toprağı çok güzel. Ne duruyorsunuz? Gecikmeden gidip ülkeyi sahiplenin.

Hak.18: 10 Oraya vardığınızda halkın her şeyden habersiz olduğunu göreceksiniz. Tanrı'nın elinize teslim ettiği bu ülke çok geniş; öyle bir yer ki, hiçbir eksiği yok."

Hak.18: 11 Bunun üzerine Dan oymağından altı yüz kişi silahlarınıkuşanıp Sora ve Eştaol'dan yola çıktı.

Hak.18: 12 Gidip Yahuda'nın Kiryat-Yearim Kenti yakınında ordugah kurdular. Bu nedenle Kiryat-Yearim'in batısındaki bu yer bugün de Mahane-Dan*fo* diye anılıyor.D Not 18:12 "Mahane-Dan": "Dan ordugahı" anlamına gelir.

Hak.18: 13 Buradan Efrayim'in dağlık bölgesine geçip Mika'nın evine gittiler.

Hak.18: 14 Layiş yöresini araştırmaya gitmiş olan beş adam soydaşlarına, "Bu evlerden birinde bir efod*, özel aile putları, bir oyma, bir de dökme put olduğunu biliyor musunuz?" dediler, "Ne yapacağınıza siz karar verin."

Hak.18: 15 Bunun üzerine halk genç Levili'nin kaldığı Mika'nın evineyöneldi. Eve girip Levili'ye hal hatır sordular.

Hak.18: 16 Silahlarını kuşanmış altı yüz Danlı dış kapının önüne yığılmıştı.

Hak.18: 17 Yöreyi araştırmış olan beş adam içeri girip efodu, özel putları, oyma

ve dökme putları aldılar. Kâhinle silah kuşanmış altı yüz kişiyse dış kapının önünde duruyordu.

Hak.18: 18 Adamların Mika'nın evine girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldığını gören kâhin, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Hak.18: 19 Adamlar, "Sus, sesini çıkarma" dediler, "Bizimle gel. Bizedanışmanlık ve kâhinlik yap. Bir adamın evinde kâhinlik etmek miiyi, yoksa İsrail'in bir boyuna, bir oymağına kâhinlik etmek mi?"

Hak.18: 20 Kâhinin yüreği sevinçle doldu. Efodu, özel putları, oymaputu alıp topluluğun ortasında yürümeye başladı.

Hak.18: 21 Topluluk çocuklarını, hayvanlarını, değerli eşyalarını alıpyola çıktı.

Hak.18: 22 Danoğulları Mika'nın evinden biraz uzaklaştıktan sonra,Mika'nın komşuları toplanıp onlara yetiştiler.

Hak.18: 23 Bağırıp çağırmaya başladılar. Danoğulları dönüp Mika'ya,"Ne oldu, neden adamlarını toplayıp geldin?" dediler.

Hak.18: 24 Mika, "Kâhinimi, yaptırdığım putları alıp gittiniz" dedi,"Bana ne kaldı ki? Bir de, 'Ne oldu? diye soruyorsunuz."

Hak.18: 25 "Kes sesini!" dediler, "Yoksa öfkeli adamlarımız saldırıpseni de, aileni de öldürür."

Hak.18: 26 Sonra yollarına devam ettiler. Mika onların kendisindendaha güçlü olduğunu görünce dönüp evine gitti.

Hak.18: 27 Danoğulları Mika'nın yaptırdığı putları ve kâhini yanlarınaalarak Layiş üzerine yürüdüler. Barışçıl ve her şeyden habersizolan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler.

Hak.18: 28 Beytrehov yakınındaki vadide bulunan Layiş Kenti'niyardımına gelen olmadı. Çünkü kent Sayda'dan uzaktı, başka birkentle de ilişkisi yoktu. Danoğulları kenti yeniden inşa ederek oraya yerleştiler.

Hak.18: 29 Yakup'un oğlu olan ataları Dan'ın anısına kente Dan adınıverdiler. Kentin eski adı Layiş'ti.

Hak.18: 30 Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlu*fö* Gerşom oğlu Yonatanile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler.D Not 18:30 Bazı Septuaginta elyazmaları, Vulgata ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre "Musa oğlu", Masoretik metin "Manaşşe oğlu".

Hak.18: 31 Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta

taptılar.

Levili ile Cariyesi

BÖLÜM 19

Hak.19: 1 İsrail'in kralsız olduğu o dönemde Efrayim'in dağlıkbölgesinin ücra yerinde yaşayan bir Levili vardı. Adam Yahuda'nınBeytlehem Kenti'nden kendisine bir cariye almıştı.

Hak.19: 2-3 Ama kadın onu başka erkeklerle aldattı. Sonra adamıbırakıp Yahuda'ya, babasının Beytlehem'deki evine döndü. Kadındört ay orada kaldıktan sonra kocası kalkıp onun yanına gitti.Gönlünü hoş edip onu geri getirmek istiyordu. Yanında uşağı veiki de eşek vardı. Kadın onu babasının evine götürdü. Kayınbabadamadını görünce onu sevinçle karşıladı.

Hak.19: 4 Yanında alıkoydu. Adam onların evinde üç gün kaldı, onlarlabirlikte yedi, içti ve orada geceledi.

Hak.19: 5 Dördüncü günün sabahı erkenden kalktılar. Kızın babasıgitmeye hazırlanan damadına, "Rahatına bak, bir lokma ekmek ye,sonra gidersiniz" dedi.

Hak.19: 6 İkisi oturup birlikte yiyip içtiler. Kayınbaba, "Lütfen bugece de kal, keyfine bak" dedi.

Hak.19: 7 Damat gitmek üzere ayağa kalkınca kayınbabası ısrarlakalmasını istedi; damat da geceyi orada geçirdi.

Hak.19: 8 Beşinci gün gitmek üzere erkenden kalktı. Kayınbaba,"Rahatına bak, bir şeyler ye; öğleden sonra gidersiniz" dedi.İkisi birlikte yemek yediler.

Hak.19: 9 Damat, cariyesi ve uşağıyla birlikte gitmek için ayağakalkınca, kayınbaba, "Bak, akşam oluyor, lütfen geceyi buradageçirin" dedi, "Gün batmak üzere. Geceyi burada geçirin,keyfinize bakın. Yarın erkenden kalkıp yola çıkar, evine gidersin."

Hak.19: 10 Ama adam orada gecelemek istemedi. Cariyesini alıp palanvurulmuş iki eşekle yola çıktı. Yevus'un -Yeruşalim'in-karşısında bir yere geldiler.

Hak.19: 11 Yevus'a yaklaştıklarında gün batmak üzereydi. Uşakefendisine, "Yevuslular'ın bu kentine girip geceyi orada geçirelim" dedi.

Hak.19: 12 Efendisi, "İsrailliler'e ait olmayan yabancı bir kentegirmeyeceğiz" dedi, "Giva'ya gideceğiz."

Hak.19: 13 Sonra ekledi: "Haydi Giva'ya ya da Rama'ya ulaşmayaçalışalım. Bunlardan birinde geceleriz."

Hak.19: 14 Böylece yollarına devam ettiler. Benyaminliler'in GivaKenti'ne yaklaştıklarında güneş batmıştı.

Hak.19: 15 Geceyi geçirmek için Giva'ya giden yola saptılar. Varıpkentin meydanında konakladılar. Çünkü hiç kimse onları evine almadı.

Hak.19: 16 Akşam saatlerinde yaşlı bir adam tarladaki işinden dönüyordu. Efrayim'in dağlık bölgesindendi. Giva'da oturuyordu. Kent halkı ise Benyaminli'ydi.

Hak.19: 17 Yaşlı adam kent meydanındaki yolcuları görünce Levili'ye,"Nereden geliyor, nereye gidiyorsunuz?" diye sordu.

Hak.19: 18 Levili, "Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden geliyor,Efrayim'in dağlık bölgesinde uzak bir yere gidiyoruz" dedi, "Benoralıyım. Beytlehem'e gitmiştim. Şimdi RAB'bin evine dönüyorum.Ama kimse bizi evine almadı.

Hak.19: 19 Eşeklerimiz için yem ve saman, kendim, cariyem ve uşağımiçin ekmek ve şarap var. Hepimiz sana hizmet etmeye hazırız. Hiçbir eksiğimiz yok."

Hak.19: 20 Yaşlı adam, "Gönlün rahat olsun" dedi, "Her ihtiyacını benkarşılayacağım. Geceyi meydanda geçirmeyin."

Hak.19: 21 Onları evine götürdü, eşeklerine yem verdi. Konuklarayaklarını yıkadıktan sonra yiyip içtiler.

Hak.19: 22 Onlar dinlenirken kentin serserileri evi kuşattı. Kapıyavar güçleriyle vurarak yaşlı ev sahibine, "Evine gelen o adamıdışarı çıkar, onunla yatalım" diye bağırdılar.

Hak.19: 23 Ev sahibi dışarıya çıkıp onların yanına gitti. "Hayır,kardeşlerim, rica ediyorum böyle bir kötülük yapmayın" dedi,"Madem adam evime gelip konuğum oldu, böyle bir alçaklık yapmayın.

Hak.19: 24 Bakın, daha erkek eli değmemiş kızımla adamın cariyesiiçerde. Onları dışarı çıkarayım, onlarla yatın, onlaradilediğinizi yapın. Ama adama bu kötülüğü yapmayın."

Hak.19: 25 Ne var ki, adamlar onu dinlemediler. Bunun üzerine Levilicariyesini zorla dışarı çıkarıp onlara teslim etti. Adamlar bütün gece, sabaha dek kadınla yattılar, onun ırzına geçtiler. Şafak sökerken onu salıverdiler.

Hak.19: 26 Kadın gün ağarırken efendisinin kaldığı evin kapısına geldi, düşüp yere yığıldı. Ortalık aydınlanıncaya dek öylece kaldı.

Hak.19: 27 Sabahleyin kalkan adam, yoluna devam etmek üzere kapıyıaçtı.

Elleri eşiğin üzerinde, yerde boylu boyunca yatan cariyesini görünce,

Hak.19: 28 kadına, “Kalk, gidelim” dedi. Kadın yanıt vermedi. Bununüzerine adam onu eşeğe bindirip evine doğru yola çıktı.

Hak.19: 29 Eve varınca eline bir bıçak aldı, cariyesinin cesedini oniki parçaya bölüp İsrail’in on iki oymağına dağıttı.

Hak.19: 30 Bunu her gören, “İsrailliler Mısır’dan çıktığından beri böyle bir şey olmamış, görülmemiştir” dedi, “Düşünün taşının, ne yapmamız gerek, söyleyin.”

Benyaminoğulları’na Karşı Savaş

BÖLÜM 20

Hak.20: 1 Gilat başta olmak üzere Dan’dan Beer-Şeva’ya kadar, bütünİsrail halkı yola çıkıp Mispa’da, RAB’bin önünde tek beden gibi toplandı.

Hak.20: 2 Tanrı halkı İsrail’in bütün oymak önderleri bu toplantıdahazır bulundular. Eli kılıç tutan dört yüz bin yayaydılar.

Hak.20: 3 -Bu arada Benyaminoğulları İsrailliler’in Mispa’datoplandığını duydular.- İsrailliler, “Anlatın bize, bu korkunçolay nasıl oldu?” diye sordular.

Hak.20: 4 Öldürülen kadının Levili kocası şöyle yanıtladı: “Cariyemlebirlikte geceyi geçirmek üzere Benyamin bölgesinin Giva Kenti’ne girdik.

Hak.20: 5 Giva’dan bazı adamlar gece beni öldürmeyi tasarlayarak gelipevi kuşattılar. Cariyemin ırzına geçtiler, ölümüne neden oldular.

Hak.20: 6 Onun ölüsünü alıp parçaladım, her bir parçasını İsrail’inmülk aldığı bir bölgeye gönderdim. Çünkü bu alçakça rezalet İsrail’de işlendi.

Hak.20: 7 Ey İsrailliler! İşte hepiniz buradasınız. Düşünceniz, kararınız nedir, söyleyin.”

Hak.20: 8 Oradakilerin hepsi ağız birliği etmişçesine, “Bizden hiçkimse çadırına gitmeyecek, evine dönmeyecek” dediler,

Hak.20: 9 “Yapacağımız şu: Giva’ya kura ile saldıracağız.

Hak.20: 10 Halka yiyecek sağlamak için bütün İsrail oymaklarındannüfuslarına göre, her yüz kişiden on, bin kişiden yüz, on bin kişiden bin kişi seçeceğiz. Bunlar Benyamin’in Giva Kenti’ne geldiklerinde kentlilerden İsrail’de yaptıkları bu alçaklığın öcünü alsınlar.”

Hak.20: 11 Giva’ya karşı toplanmış olan İsrailliler tam bir birlik içindeydi.

Hak.20: 12 İsrail oymakları, Benyamin oymağına adamlar göndererek,"Aranızda yapılan bu alçaklık nedir?" diye sordular,

Hak.20: 13 "Giva'daki o serserileri bize hemen teslim edin. Onları öldürüp İsrail'deki kötülüğün kökünü kazıyalım." Ama Benyaminoğulları İsrailli kardeşlerini dinlemediler.

Hak.20: 14 İsrailliler'le savaşmak üzere öbür kentlerden akın akın Giva'ya geldiler.

Hak.20: 15 Giva halkından olan yedi yüz seçme adam dışında, öbür kentlerden gelen ve eli kılıç tutan Benyaminoğulları'nın sayısı o gün yirmi altı bini buldu.

Hak.20: 16 Solak olan yedi yüz seçme adam da bunların arasındaydı.Hepsi de bir kılı sapanla vuracak kadar iyi nişancıydı.

Hak.20: 17 Benyaminoğulları'nın yanısıra İsrailliler de sayıldı. Elikılıç tutan dört yüz bin askerleri vardı. Hepsi de yaman savaşçılardı.

Hak.20: 18 Beytel'e çıkan İsrailliler Tanrı'ya, "Benyaminoğulları'nakarşı önce hangimiz savaşacak?" diye sordular. RAB, "Önce Yahudaoğulları savaşacak" dedi.

Hak.20: 19 İsrailliler sabah kalkıp Giva'nın karşısında ordugah kurdular.

Hak.20: 20 Benyaminoğulları'yla savaşmak üzere ilerleyip Giva'da savaşdüzenine girdiler.

Hak.20: 21 Giva'dan çıkan Benyaminoğulları, o gün İsrailliler'denyirmi iki bin kişiyi yere serdiler.

Hak.20: 22 Ama İsrailliler birbirlerini yüreklendirerek önceki günsavaş düzenine girdikleri yerde mevzilendiler.

Hak.20: 23 Sonra Beytel'de RAB'bin önünde akşama dek ağladılar. RAB'be, "Kardeşlerimiz olan Benyaminoğulları'yla yine savaşmaya çıkalım mı?" diye sordular. RAB, "Evet, onlarla savaşın" dedi.

Hak.20: 24 Bunun üzerine İsrailliler ikinci gün yine Benyaminoğulları'na yaklaştılar.

Hak.20: 25 Benyaminoğulları da aynı gün Giva'dan onların üzerine yürüyerek on sekiz bin kişiyi daha yere serdiler. Ölenlerin hepsi eli kılıç tutan savaşçılardı.

Hak.20: 26 Bütün İsrailliler, bütün halk çekilip Beytel'e döndü.Orada, RAB'bin önünde durup ağladılar, o gün akşama dek oruç*tuttular. RAB'be yakmalık

sunular* ve esenlik sunuları* sundular.

Hak.20: 27-28 Tanrı'nın Antlaşma Sandığı* o sırada Beytel'deydi. Harunoğlu Elazar oğlu Pinehas o sırada sandığın önünde görev yapıyordu. İsrailliler RAB'be, "Kardeşimiz Benyaminoğulları'yla savaşmaya devam edelim mi, yoksa vaz mı geçelim?" diye sordular. RAB, "Savaşın" dedi, "Çünkü onları yarın elinize teslimedeceğim."

Hak.20: 29 İsrailliler dört bir yandan Giva'nın çevresinde pusuya yattılar.

Hak.20: 30 Üçüncü gün Benyaminoğulları'na karşı harekete geçerekönceki gibi kentin karşısında savaş düzenine girdiler.

Hak.20: 31 Saldırıya geçen Benyaminoğulları kentten epey uzaklaştılar.Beytel'e ve Giva'ya giden ana yollarda, kırlarda önceki çarpışmalarda olduğu gibi İsrailliler'e kayıplar verdirmeye başladılar; otuz kadarını öldürdüler.

Hak.20: 32-33 "Geçen seferki gibi onları yine bozguna uğratıyoruz" dediler. İsrailliler ise birbirlerine, "Kaçalım da onları kentten uzağa, ana yollara çekelim" diyerek bulundukları yerden çıkıp Baal-Tamar'da savaş düzenine girdiler. Giva'nın batısında*fp* pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı.D Not 20:32-33 Bazı Septuaginta elyazmaları "Giva'nın batısında" Masoretik metin "Geva'nın açıklığında".

Hak.20: 34 Böylece bütün İsrail'den seçme on bin kişi Giva'ya cephedensaldırdı. Savaş iyice kızışmıştı. Benyaminoğulları başlarına gelecek felaketten habersizdi.

Hak.20: 35 RAB onları İsrail'in önünde bozguna uğrattı. İsrailliler o gün Benyaminoğulları'ndan eli kılıç tutan yirmi beş bin yüz kişiyi öldürdüler.

Hak.20: 36 Benyaminoğulları yenildiklerini anladılar. İsrailliler onların geçmesine izin verdiler; çünkü Giva çevresinde pusuda yatanlara güveniyorlardı.

Hak.20: 37 Pusudakiler ansızın Giva'ya saldırdılar. Bütün kentedağılarak halkı kılıçtan geçirdiler.

Hak.20: 38 Pusuya yatanlarla öbür İsrailliler arasında bir işaretkararlaştırılmıştı: Kenti ateşe verip büyük bir duman bulutu oluşturacaklardı.

Hak.20: 39 O zaman savaş alanındaki İsrailliler birden geri dönecekti.Bu arada Benyaminoğulları İsrailliler'e kayıplar verdirmeye başlamış, otuz kadarını vurmuşlardı. Daha önceki savaşta olduğu gibi, İsrailliler'i kesin bir bozguna uğrattıklarını sandılar.

Hak.20: 40 Ama dönüp kente baktıklarında orada hortum gibi göğeyükselen duman bulutunu gördüler. Yanan kentin dumanı göğü kaplamıştı.

Hak.20: 41 İsraillilerin döndüğünü gören Benyaminoğulları paniğekapıldı. Çünkü başlarına gelecek felaketi sezmişlerdi.

Hak.20: 42 İsraillilerin önüsıra kırlara doğru yöneldilerse de savaştan kaçamadılar. Çeşitli kentlerden çıkagelen İsraillileronları kuşatıp yok etti.

Hak.20: 43 Geri kalan Benyaminoğulları'nı kovaladılar. Giva'nındoğusunda konakladıkları yere dek onları yol boyunca vurup yere serdiler.

Hak.20: 44 Benyaminoğulları'ndan on sekiz bin kişi vuruldu. Hepsi deyiğit savaşçılardı.

Hak.20: 45 Sağ kalanlar dönüp kırlara, Rimmon Kayalığı'na doğrukaçmaya başladı. İsraillileryol boyunca bunlardan beş bin kişi daha öldürdü. Gidom'a kadar onları adım adım izleyerek iki binini daha vurup yere serdiler.

Hak.20: 46 O gün Benyaminoğulları'ndan öldürülenlerin toplam sayısıyirmi beş bin kişiyi buldu. Hepsi de eli kılıç tutan yiğit savaşçılardı.

Hak.20: 47 Kırlara kaçıp Rimmon Kayalığı'na sığınanların sayısı altıyüzdü. Kayalıkta dört ay kaldılar.

Hak.20: 48 İsraillileri Benyamin kentlerine döndüler; insanları, hayvanları ve oradaki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler, rastladıkları bütün kentleri ateşe verdiler.

Benyaminoğulları'nın Evlendirilmesi

BÖLÜM 21

Hak.21: 1 İsraillileri Mispa'da, "Bizden hiç kimse Benyaminoğulları'nakız vermeyecek" diye ant içmişlerdi.

Hak.21: 2 Halk Beytel'e geldi. Akşama dek orada, Tanrı'nın önündeoturup hıçkıra hıçkıra ağladılar.

Hak.21: 3 "Ey İsrail'in Tanrısı RAB!" dediler, "Bugün İsrail'den biroymağın eksilmesine yol açan böyle bir şey neden oldu?"

Hak.21: 4 Ertesi gün erkenden kalkıp bir sunak yaptılar, oradayakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sundular.

Hak.21: 5 İsraillileri, "RAB'bin önüne çıkmak üzere toplandığımızdaİsrail oymaklarından bize kimler katılmadı?" diye sordular. Çünkü Mispa'da, RAB'bin önünde toplandıklarında kendilerine katılmayanların kesinlikle öldürüleceğine dair ant içmişlerdi.

Hak.21: 6 İsrailliler Benyaminli kardeşleri için çok üzülüyorlardı.”İsrail bugün bir oymağını yitirdi” dediler,

Hak.21: 7 “Sağ kalanlara eş olacak kızları bulmak için ne yapsak?Çünkü kızlarımızdan hiçbirini onlara eş olarak vermeyeceğimizeRAB’bin adına ant içtik.”

Hak.21: 8 Sonra, “Mispa’ya, RAB’bin önüne İsrail oymaklarından kimçıkmadı?” diye sordular. Böylece Yaveş-Gilat’tan toplantıya,ordugaha kimsenin gelmediği ortaya çıktı.

Hak.21: 9 Çünkü gelenler sayıldığında Yaveş-Gilat’tan kimseninolmadığı anlaşılmıştı.

Hak.21: 10 Bunun üzerine topluluk Yaveş-Gilat halkının üzerine on ikibin yiğit savaşçı gönderdi. “Gidin, Yaveş-Gilat halkını, kadın, çoluk çocuk demeden kılıçtan geçirin” dediler,

Hak.21: 11 “Yapacağınız şu: Her erkeği ve erkek eli değmiş her kadınıöldüreceksiniz.”

Hak.21: 12 Yaveş-Gilat halkı arasında erkek eli değmemiş dört yüz kızbulup Kenan topraklarında bulunan Şilo’daki ordugaha getirdiler.

Hak.21: 13 Ardından bütün topluluk Rimmon Kayalığı’ndakiBenyaminoğulları’na aracılar göndererek barış yapmayı önerdi.

Hak.21: 14 Bunun üzerine Benyaminoğulları döndü. Topluluk Yaveş-Gilathalkından sağ bırakılan kızları onlara eş olarak verdi. Amakızların sayısı Benyaminoğulları için yine de yeterli değildi.

Hak.21: 15 İsrail halkı Benyaminoğulları’nın durumuna çok üzülüyordu.Çünkü RAB İsrail oymakları arasında birliği bozmuştu.

Hak.21: 16 Topluluğun ileri gelenleri, “Benyaminoğulları’nın kadınlarıöldürüldüğüne göre, kalan erkeklere eş bulmak için ne yapsak?” diyorlardı,

Hak.21: 17 “İsrail’den bir oymağın yok olup gitmemesi için sağ kalanBenyaminoğulları’nın mirasçıları olmalı.

Hak.21: 18 Biz onlara kızlarımızdan eş veremeyiz. ÇünküBenyaminoğulları’na kız veren her İsrailli lanetlenecek diye ant içtik.”

Hak.21: 19 Sonra, “Bakın, Şilo’da her yıl RAB adına bir şölendüzenleniyor” diye eklediler. Şilo Beytel’in kuzeyinde, Beytel’den Şekem’e giden yolun doğusunda,

Levona'nın güneyindedir.

Hak.21: 20 Böylece Benyaminoğulları'na, "Gidip bağlarda gizlenin" diyeöğüt verdiler,

Hak.21: 21 "Gözünüzü açık tutun. Şilolu kızlar dans etmeye kalkıncabağlardan fırlayıp onlardan kendinize birer eş kapın ve Benyamintopraklarına götürün.

Hak.21: 22 Kızların babaları ya da erkek kardeşleri bize yakınmayagelirse, 'Benyaminoğulları'nı hatırımız için bağışlayındiyeceğiz, 'Savaşarak aldığımız kızlar hepsine yetmedi. Siz dekendi kızlarınızı isteyerek vermediğinize göre suçlu sayılmazsınız."

Hak.21: 23 Benyaminoğulları da böyle yaptılar. Kızlar dans ederken hererkek bir kız kapıp götürdü. Kendi topraklarına gittiler, kentlerini onarıp yerleştiler.

Hak.21: 24 Ardından İsrailliler de oradan ayrılıp kendi topraklarına,oymaklarına, ailelerine döndüler.

Hak.21: 25 O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu.

ESTER

Ahaşveroş'un Şölenleri

BÖLÜM 1

Est.1: 1 Ahaşveroş*fa* Hoddu'dan Kûş'a*fb* uzanan bölgedeki yüz yirmiyedi ilin kralıydı.D Not 1:1 "Ahaşveroş": Kserkses diye de bilinir. 1:1 "Hoddu'dan Kûş'a": Bugünkü Pakistan'dan Sudan'a.

Est.1: 2 O sırada ülkeyi Sus Kalesi'ndeki tahtından yönetiyordu.

Est.1: 3 Krallığının üçüncü yılında bütün önderlerinin vegörevlilerinin onuruna bir şölen verdi. Pers ve Med ordukomutanları, ileri gelenler ve il valileri de oradaydı.

Est.1: 4 Ahaşveroş tam yüz seksen gün süren şenliklerle krallığınınsonsuz zenginliğini, büyüklüğünün görkemini ve yüceliğini gösterdi.

Est.1: 5 Bunun ardından, sarayının avlusunda küçük büyük ayırmadan,Sus Kalesi'nde bulunan bütün halka yedi gün süren bir şölen verdi.

Est.1: 6 Mermer sütunlar üzerindeki gümüş çemberlere mor ve beyazrenkli iplikten yapılmış sicimlerle bağlanmış beyaz ve lacivertkumaşlar asılmıştı. Somaki, mermer, sedef ve pahalı taşlardöşenmiş avluya altın ve gümüş sedirler

yerleştirilmişti.

Est.1: 7 Sarayın en iyi şarabı kralın cömertliğine yaraşır biçimdebol bol ve her biri değişik altın kupalar içinde sunuluyordu.

Est.1: 8 Kralın buyruğu uyarınca, konuklar içki içmeye zorlanmadı.Kral saray hizmetkârlarına konukların dileklerini yerinegetirmeleri için buyruk vermişti.

Kraliçe Vaşti'nin Tacını Yitirmesi

Est.1: 9 O sırada Kraliçe Vaşti de Kral Ahaşveroş'un sarayındakikadınlara bir şölen veriyordu.

Est.1: 10-11 Yedinci gün, şarabın etkisiyle keyiflenen KralAhaşveroş, hizmetindeki yedi haremağasına -Mehuman, Bizta,Harvona, Bigta, Avagta, Zetar ve Karkas'a- Kraliçe Vaşti'yibaşında tacıyla huzuruna getirmelerini buyurdu. Kraliçe Vaştigüzeldi. Kral halka ve önderlere onun ne kadar güzel olduğunugöstermek istiyordu.

Est.1: 12 Ama Kraliçe Vaşti haremağalarının kraldan getirdiği buyruğureddedip gitmedi. Bunun üzerine kral çok kızdı, öfkesinden küplere bindi.

Est.1: 13 Kral yasaları*fc* bilen bilge kişilerle görüştü. Çünkükralın, yasaları ve adaleti bilen kişilere danışması gelenektendi.D Not 1:13 "Yasaları": İbranice "Zamanları".

Est.1: 14 Kendisine en yakın olan Karşena, Şetar, Admata, Tarşiş,Meres, Marsena ve Memukan onunla yüzyüze görüşebiliyorlardı. Persve Med İmparatorluğu'nun bu yedi önderi krallığın en üst yöneticileriydi.

Est.1: 15 Kral Ahaşveroş onlara, "Kralın haremağaları aracılığıylagönderdiği buyruğa uymayan Kraliçe Vaşti'ye yasaya göre ne yapmalı?" diye sordu.

Est.1: 16 Memukan, kralın ve önderlerin önünde şu yanıtı verdi:"Kraliçe Vaşti yalnız krala karşı değil, bütün önderlere vekralın bütün illerindeki halklara karşı suç işledi.

Est.1: 17 Bütün kadınlar, kraliçenin davranışıyla ilgili haberiduyunca, 'Kral Ahaşveroş Kraliçe Vaşti'nin huzuruna getirilmesinibuyurdu, ama kraliçe gitmedi' diyerek kocalarını küçümsemeyebaşlayacaklar.

Est.1: 18 Bugün kraliçenin davranışını öğrenen Pers ve Medli soylukadınlar da kralın soylu adamlarına aynı biçimde davranacak. Buda alabildiğine kadınların küçümsemesine, erkeklerin deöfkelenmesine yol açacak.

Est.1: 19 Kral uygun görüyorsa ferman çıkarsın; bu ferman Persler'leMedler'in değişmeyen yasalarına eklensin. Buna göre Vaşti birdaha Kral Ahaşveroş'un

huzuruna çıkmasın ve kral ondan daha iyibirini kraliçeliğe seçsin.

Est.1: 20 Kralın fermanı büyük krallığının dört bir yanına ulaşınca,ister soylu ister halktan olsun, bütün kadınlar kocalarına saygıgösterecektir.”

Est.1: 21 Bu sözler kralın ve önderlerinin hoşuna gitti. Kral,Memukan’ın önerisine uyarak,

Est.1: 22 krallığın bütün illerine yazılı buyruklar gönderdi. Her ilekendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazıldı. Hererkeğin kendi evinin egemeni olduğu her dilde vurgulandı.

Ester Kraliçe Oluyor

BÖLÜM 2

Est.2: 1 Bu olaylardan sonra öfkesi dinen Kral Ahaşveroş, Vaşti’yi,yaptıklarını ve ona karşı alınan kararı anımsadı.

Est.2: 2 Kralın özel hizmetkârları, “Kral için genç, güzel, eldeğmemiş kızlar aransın” dediler,

Est.2: 3 “Kral, egemen olduğu bütün illerde görevliler atasın. Bugörevliler bütün genç, güzel, el değmemiş kızları toplayıp SusKalesi’ndeki hareme getirsinler, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegay’a teslim etsinler. Güzelleşmeleri için ne gerekiyorsa verilsin.

Est.2: 4 Sonunda kralın hoşuna giden kız, Vaşti’nin yerine kraliçeolsun.” Kral bu öneriyi beğendi ve söyleneni yaptı.

Est.2: 5 Sus Kalesi’nde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Benyaminoymağından olan Mordekay, Kiş oğlu Şimi oğlu Yair’in oğluydu.

Est.2: 6 Kiş, Babil Kralı Nebukadnessar’ın Yahuda Kralı Yehoyakin ilebirlikte Yeruşalim’den sürgün ettiği kişilerden biriydi.

Est.2: 7 Mordekay’ın Hadassa adında bir amca kızı vardı. Annesiylebabasını yitiren Hadassa’yı Mordekay evlat edinip büyütmüştü.Hadassa’nın öbür adı Ester’di; endamı ve yüzü güzeldi.

Est.2: 8 Kralın buyruğu ve fermanı yayınlandıktan sonra çok sayıdagenç kız Sus Kalesi’ne getirilip harem sorumlusu Hegay’a teslimedildi. Saraya getirilen kızlar arasında Ester de vardı.

Est.2: 9 Hegay Ester’i beğendi ve ona ayrıcalık tanıdı. En iyibiçimde beslenip güzelleşmesi için ne gerekiyorsa hemen sağladı;ayrıca kralın sarayından seçilen yedi hizmetçiyi buyruğuna verdi.Sonra onu hizmetçileriyle birlikte

haremin en güzel bölümüne yerleştirdi.

Est.2: 10 Ester halkını da, soyunu da açıklamadı. Çünkü Mordekaybunları açıklamasını yasaklamıştı.

Est.2: 11 Mordekay, Ester'in nasıl olduğunu ve ona nasıl davranıldığını öğrenmek için her gün haremin avlusunun önünde gezinip dururdu.

Est.2: 12 Her genç kız sırası geldiğinde Kral Ahaşveroş'un huzurunaçıkacaktı. Ama kızlarla ilgili kurallar uyarınca, önce on iki aysüren güzellik bakımını tamamlaması gerekiyordu. Altı ay süreyleher kıza mür* yağı sürülüyor, altı ay da kremler, losyonlar uygulanıyordu.

Est.2: 13 Kralın yanına girme sırası gelen genç kız, haremden heristediğini alıp birlikte saraya götürürdü.

Est.2: 14 Akşam kralın yanına giren kız, ertesi sabah ikinci hareme,cariyelerden sorumlu haremağası Şaaşgaz'ın yönetimindeki haremedönerdi. Yalnız kralın beğendiği, adıyla çağırdığı kız yenidenonun yanına girebilirdi.

Est.2: 15 Kralın yanına girme sırası Mordekay'ın evlat edindiğiEster'e -Mordekay'ın amcası Avihayil'in kızına- gelince, Ester,kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegay'ın kendisineönerdiklerinden başka bir şey istemedi. Kendisini gören herkesinbeğenisini kazandı.

Est.2: 16 Ahaşveroş'un krallığının yedinci yılında, Tevet diyeadlandırılan onuncu ayda*, Ester saraya, kralın yanına götürüldü.

Est.2: 17 Kral Ester'i öbür kızlardan daha çok sevdi, en çok ondanhoşlandı, en çok ona ayrıcalık tanıdı. Kraliçelik tacını onagiydirip Vaşti'nin yerine kraliçe yaptı.

Est.2: 18 Ardından Ester'in onuruna büyük bir şölen verdi. Bu şölendebütün önderler ve görevliler hazır bulundu. Kral bütün illerdebayram ilan etti ve krallara yaraşır cömertlikle armağanlar dağıttı.

Mordekay Kralın Hayatını Kurtarıyor

Est.2: 19 Kızlar ikinci kez toplandıklarında Mordekay, kralın kapıgörevlilerinden biri olmuştu.

Est.2: 20 Ester, Mordekay'ın verdiği buyruk uyarınca, soyunu vehalkını henüz açıklamamıştı; kendisini büyüttüğü günlerde olduğugibi, Mordekay'ın sözünü dinlemeye devam etti.

Est.2: 21 Mordekay kralın kapı görevlisiyken, kapı nöbetçilerindenikisi, Bigtan ve Tereş, Kral Ahaşveroş'a öfkelendiler; onuöldürmek için fırsat kollamaya

başladılar.

Est.2: 22 Durumu öğrenen Mordekay bunu Kraliçe Ester'e iletti; o daMordekay adına krala bildirdi.

Est.2: 23 Durum araştırıldı; doğru olduğu anlaşılınca da iki adamdarağacına asıldı ve olay kralın önünde tarih kayıtlarına geçirildi.

Haman'ın Kötü Tasarıları

BÖLÜM 3

Est.3: 1 Bu olaylardan sonra Kral Ahaşveroş, Agaklı Hammedata'nınoğlu Haman'ı yüksek bir göreve atayıp onurlandırdı. Onu bütünönderlerden daha yetkili kıldı.

Est.3: 2 Kralın buyruğu üzerine saray kapısında çalışan herkesHaman'ın önünde eğilip yere kapanırdı. Ama Mordekay ne eğildi,ne de yere kapandı.

Est.3: 3 Kralın kapı görevlileri Mordekay'a, "Kralın buyruğuna nedenkarşı geliyorsun?" diye sordular.

Est.3: 4 Görevliler ona bu soruyu her gün sordularsa da Mordekayonlara kulak asmadı. Bunun üzerine durumu Haman'a bildirdiler.Çünkü Mordekay onlara kendisinin Yahudi olduğunu söylemişti veböyle davranmaya devam edip etmeyeceğini görmek istiyorlardı.

Est.3: 5 Haman, Mordekay'ın eğilip yere kapanmadığını görünce öfkedenkudurdu.

Est.3: 6 Yalnız onu öldürmeyi düşünmekle kalmadı, onun hangi halktangeldiğini bildiği için bütün halkını, Ahaşveroş'un egemenliğindeyaşayan bütün Yahudiler'i ortadan kaldırmaya karar verdi.

Est.3: 7 Bu işe en uygun ayı ve günü belirlemek için Ahaşveroş'unkrallığının on ikinci yılında, birinci ay* olan Nisan*fç* ayındaHaman'ın önünde pur, yani kura çekildi. Kura, on ikinci ay olanAdar ayına düştü.D Not 3:7 "Nisan" ayı o dönemde Mart sonuyla Nisan başlangıcını kapsardı.

Est.3: 8 Haman Kral Ahaşveroş'a şöyle dedi: "Krallığının bütünillerinde, öbür halkların arasına dağılmış, onlardan ayrı yaşayanbir halk var. Yasaları bütün öbür halklarınkinden farklı;kendileri de kralın yasalarına uymazlar. Onları kendi hallerinebırakmak kralın çıkarlarına uygun düşmez.

Est.3: 9 Kral uygun görüyorsa, yok edilmeleri için yazılı bir buyrukverilsin. Ben de hazineye ödenmek üzere kralın memurlarına on bintalant*fd* gümüş vereceğim."D Not 3:9 "On bin talant": Yaklaşık 345 ton.

Est.3: 10 Bunun üzerine kral mühür yüzüğünü parmağından çıkartıpAgaklı Hammedata'nın oğlu Yahudi düşmanı Haman'a verdi.

Est.3: 11 Ona, "Para sende kalsın; o halka da ne istersen yap" dedi. Est.3: 12 Birinci ayın on üçüncü günü kralın yazmanları çağrıldı veHaman'ın buyruğu her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendidiliyle yazılarak satraplara*, il valilerine ve bütün halkönderlerine gönderildi. Buyruk Kral Ahaşveroş'un adını veyüzüğünün mührünü taşıyordu.

Est.3: 13 Krallığın bütün illerine ulaklar aracılığıyla mektuplargönderildi. Bu mektuplar, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncügünü, genç, yaşlı, kadın, çocuk, bütün Yahudiler'in bir gündeöldürülüp yok edilmesini, kökünün kurutulup mal mülklerinin deyağmalanmasını buyuruyordu.

Est.3: 14 Bu fermanın metni her ilde yasa olarak duyurulacak ve bütünhalklara bildirilecekti. Öyle ki, herkes belirlenen gün için hazır olsun.

Est.3: 15 Ulaklar kralın buyruğuyla hemen yola çıktılar. Ferman SusKalesi'nde de duyuruldu. Sus halkı şaşkınlık içindeyken kral ileHaman oturmuş içki içiyorlardı.

Mordekay Ester'den Yardım İstiyor

BÖLÜM 4

Est.4: 1 Mordekay olup bitenleri öğrenince giysilerini yırttı, çulasarınıp başından aşağı kül döktü, yüksek sesle ve acıyla feryatederek kent merkezine geldi.

Est.4: 2 Varıp sarayın kapısında durdu. Çünkü çula sarınmış hiç kimsebu kapıdan içeri giremezdi.

Est.4: 3 Kralın buyruğunun ve fermanının ulaştığı her ilde Yahudilerbüyük yas tuttular, ağlayıp feryat ettiler, oruç* tuttular.Birçoğu da çula sarınıp kül içinde yattı.

Est.4: 4 Hizmetçileriyle haremağaları gelip Mordekay'ın durumunuanlatınca, Kraliçe Ester çok sarsıldı. Çulunu çıkartıp giyinmesiiçin Mordekay'a giysiler gönderdi, ama Mordekay bunları kabul etmedi.

Est.4: 5 Bunun üzerine Ester kralın kendi hizmetine atadığıharemağalarından biri olan Hatak'ı çağırttı; Mordekay'dan ne olupbittiğini ve nedenini öğrenmesini buyurdu.

Est.4: 6 Hatak saray kapısının açıldığı kent meydanına, Mordekay'ınyanına gitti.

Est.4: 7 Mordekay başına gelen her şeyi ona anlattı. Yahudiler'in yokedilmesi

için Haman'ın saray hazinesine vaat ettiği paranınmiktarını bile tam tamına ona bildirdi.

Est.4: 8 Ester'e gösterip açıklaması için Sus'ta yayımlanan,Yahudiler'in kökünün kurutulmasını isteyen fermanın bir kopyasınıda ona verdi. Ester'in krala çıkmasını, ondan merhamet dileyipkendi halkı için yalvarmasını istedi.

Est.4: 9 Hatak geri dönüp Mordekay'ın söylediklerini Ester'ebildirdi.

Est.4: 10 Ester Mordekay'a şu haberi götürmesini buyurdu:

Est.4: 11 "Kralın bütün adamları ve illerinde yaşayan halk biliyorki, çağrılmadan sarayın iç avlusuna girip kralın yanına yaklaşanher erkek ya da kadın için tek bir ceza vardır. Kral altınasasını uzatıp canlarını bağışlamadıkça bu kişiler ölümeçarptırılır. Ben de otuz gündür kralın huzuruna çağrılmış değilim."

Est.4: 12 Ester'in bu sözleri kendisine iletilince,

Est.4: 13 Mordekay ona şu yanıtı götürmelerini istedi: "Saraydayaşadığın için bütün Yahudiler içinde kurtulacak tek kişinin senolacağını sanma.

Est.4: 14 Şu anda susarsan, Yahudiler'e yardım ve kurtuluş başkayerden gelecektir; ama sen ve babanın ev halkı yok olacaksınız.Kim bilir, belki de böyle bir gün için kraliçe oldun."

Est.4: 15 Bunun üzerine Ester Mordekay'a şu yanıtı gönderdi:

Est.4: 16 "Git, Sus'taki bütün Yahudiler'i topla; benim için oruç tutun; üç gün, üç gece hiçbir şey yemeyin, içmeyin. Hizmetçilerimle ben de sizin gibi oruç tutacağız. Ardından, kurala aykırı olduğu halde kralın huzuruna çıkacağım; ölürsemölürüm."

Est.4: 17 Mordekay oradan ayrıldı ve Ester'in söylediği her şeyi yaptı.

Ester Dileğini Krala Bildiriyor

BÖLÜM 5

Est.5: 1 Üçüncü gün Ester kraliçe giysilerini kuşanıp sarayın içavlusunda, taht odasının önünde durdu. Kral bu odanın girişkapısının karşısındaki tahtında oturuyordu.

Est.5: 2 Avluda bekleyen Kraliçe Ester'i görünce onu hoşgörüylekarşılayıp elindeki altın asayı ona doğru uzattı. Ester yaklaşıpasanın ucuna dokundu.

Est.5: 3 Kral ona, "Ne istiyorsun Kraliçe Ester, dileğin ne?" diyesordu. "Krallığın yarısını bile istesen sana verilecektir."

Est.5: 4 Ester, “Kral uygun görüyorsa, bugün kendisi için vereceğimşölene Haman’la birlikte gelsin” diye karşılık verdi.

Est.5: 5 Kral adamlarına, “Ester’in isteğini yerine getirmek içinHaman’ı hemen çağırın” dedi.Böylece kralla Haman Ester’in verdiği şölene gittiler.

Est.5: 6 Şarap içerlerken kral yine Ester’e sordu: “Söyle, neistiyorsun? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığınyarısını bile istesen sana bağışlanacak.”

Est.5: 7 Ester, “İsteğim ve dileğim şu” diye yanıtladı,

Est.5: 8 “Kral benden hoşnutsa, istediğimi vermek, dileğimi yerinegetirmek istiyorsa, kral ve Haman yarın kendileri için vereceğimşölene gelsinler, o zaman kralın sorusunu yanıtlarım.”

Haman’ın Öfkesi

Est.5: 9 Haman o gün şölenden mutlu ve sevinçli ayrıldı. AmaMordekay’ı sarayın kapısında görünce ve onun ayağa kalkmadığını,kendisine saygı göstermediğini farkedince öfkeden kudurdu.

Est.5: 10 Yine de kendini tuttu ve evine gitti.Sonra dostlarını ve eşi Zereş’i çağırttı.

Est.5: 11 Onlara sonsuz zenginliğinden, çok sayıdaki oğullarından,kralın, kendisini nasıl onurlandırdığından, öbür önderlerindenve görevlilerinden üstün tuttuğundan söz etti.

Est.5: 12 “Üstelik, Kraliçe Ester, verdiği şölene kralın yanısırayalnız beni çağırdı” diye ekledi, “Yarınki şölene de krallabirlikte beni davet etti.

Est.5: 13 Ne var ki, o Yahudi Mordekay’ı sarayın kapısında otururkengördükçe bunlardan hiçbirinin gözümde değeri kalmıyor.”

Est.5: 14 Karısı Zereş ve bütün dostları Haman’a şöyle dediler: “Elliarşın*fe* yüksekliğinde bir darağacı kurulsun. Sabah oluncakraldan Mordekay’ı oraya astırmasını iste. Sonra da sevinç içinde kralla birlikte şölene gidersin.” Haman öneriyi beğendi ve darağacını hemen kurdurdu.D Not 5:14 “Elli arşın”: Yaklaşık 23 m.

Mordekay’ın Onurlandırılması

BÖLÜM 6

Est.6: 1 O gece kralın uykusu kaçtı; tarih kayıtlarının getirilipkendisine

okunmasını buyurdu.

Est.6: 2 Kayıtlar Kral Ahaşveroş'u öldürmeyi tasarlamış olan ikigörevliden söz ediyordu. Kapı nöbetçisi olarak görev yapmış olanBigtan ve Tereş adındaki bu iki adamı Mordekay ele vermişti.

Est.6: 3 Kral, "Bu yaptıklarından dolayı Mordekay nasılonurlandırıldı, ona ne ödül verildi?" diye sordu.Hizmetkârlar, "Onun için hiçbir şey yapılmadı" diye yanıtladılar.

Est.6: 4 Kral, "Avluda kim var?" diye sordu. O sırada Haman sarayındış avlusuna yeni girmişti. Kraldan, hazırlattığı darağacınaMordekay'ın asılmasını isteyecekti.

Est.6: 5 Hizmetkârlar krala, "Haman avluda bekliyor" dediler.Kral, "Buraya gelsin" dedi.

Est.6: 6-8 Haman içeri girince kral ona, "Kralın onurlandırmakistediği biri için ne yapılmalı?" diye sordu. "Kral benden başka kimi onurlandırmak isteyebilir ki?" diye düşünen Haman şu yanıtı verdi: "Kral onurlandırmak istediği kişiiçin kendi giydiği bir kral giysisini ve üzerine bindiği sorguçlu atı getirtir,

Est.6: 9 giysiyi ve atı en üst yöneticilerinden birine verir; o dakralın onurlandırmak istediği kişiyi giydirip atın üstünde kentmeydanında gezdirir. Önden giderek, 'Kralın onurlandırmakistediği kişiye böyle davranılır' diye bağırır."

Est.6: 10 Kral Haman'a, "Hemen git" dedi, "Giysiyle atı al vesöylediklerini kralın kapı görevlisi Yahudi Mordekay için yap.Söylediklerinin hiçbirinde kusur etme."

Est.6: 11 Böylece Haman giysiyi ve atı aldı, Mordekay'ı giydirip atınüstünde kent meydanında gezdirmeye başladı. Önden giderek,"Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır" diye bağırıyordu.

Est.6: 12 Sonra Mordekay saray kapısına döndü. Haman ise utanç içindebaşını örterek çabucak evine gitti.

Est.6: 13 Başına gelenleri karısı Zereş'e ve bütün dostlarınaanlattı. Karısı Zereş ve danışmanları ona şöyle dediler: "Önündegerilemeye başladığın Mordekay Yahudi soyundansa, ona gücünyetmeyecek, önünde yok olup gideceksin."

Est.6: 14 Onlar daha konuşurken, kralın haremağaları gelip Haman'ıapar topar Ester'in vereceği şölene götürdüler.

Haman'ın Ölümü

BÖLÜM 7

Est.7: 1 Böylece kral ve Haman, Kraliçe Ester'in şölenine gittiler.

Est.7: 2 O gün şarap içerlerken kral Ester'e yine sordu: "İsteğinnedir, Kraliçe Ester? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir?Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak."

Est.7: 3 Kraliçe Ester şöyle yanıtladı: "Ey kralım, eğer bendenhoşnutsan ve uygun görüyorsan, isteğim canımı bağışlaman, dileğimde halkımı esirgemendir.

Est.7: 4 Çünkü ben ve halkım öldürülüp yok edilmek, yeryüzündensilinmek üzere satıldık. Eğer köle ve cariye olarak satılmışolsaydık sesimi çıkartmazdım; böyle bir sorun için kralı rahatsızetmek uygun olmazdı."

Est.7: 5 Kral Ahaşveroş Kraliçe Ester'e, "Böyle bir şeyi yapmayacüret eden kim, nerede bu adam?" diye sordu.

Est.7: 6 Ester, "Düşmanımız, hasmımız, işte bu kötü Haman'dır!" dedi.Haman kralla kraliçenin önünde dehşete kapıldı.

Est.7: 7 Kral öfkeyle içki masasından kalkıp sarayın bahçesine çıktı.Haman ise Kraliçe Ester'den canını bağışlamasını istemek içiniçerde kaldı. Çünkü kralın kendisini yok etmeye kararlı olduğunu anlamıştı.

Est.7: 8 Kral sarayın bahçesinden şölen salonuna dönünce, Haman'ıEster'in uzandığı sedire kapanmış olarak gördü ve, "Bu adamsarayda, gözümün önünde kraliçeye bile el uzatmaya mı kalkıyor?"diye bağırdı. Kral sözlerini bitirir bitirmez Haman'ın yüzünü örttüler.

Est.7: 9 Krala hizmet eden haremağalarından biri olan Harvona şöylededi: "Bakın, kralı uyarıp hayatını kurtaran Mordekay içinHaman'ın hazırlattığı elli arşın*ff* yüksekliğindeki darağacıHaman'ın evinin önünde hazır duruyor."Kral, "Haman o darağacına asılsın!" diye buyurdu.D Not 7:9 "Elli arşın": Yaklaşık 23 m.

Est.7: 10 Böylece Haman Mordekay için hazırlattığı darağacına asıldı;kralın öfkesi de yatıştı.

Yahudiler Kurtuluyor

BÖLÜM 8

Est.8: 1 O gün Kral Ahaşveroş Yahudi düşmanı Haman'ın malını mülkünüKraliçe Ester'e verdi. Ester'in Mordekay'a yakınlığını açıklamasıüzerine Mordekay kralın huzuruna kabul edildi.

Est.8: 2 Kral, Haman'dan geri almış olduğu mühür yüzüğünü

parmağındançıkarıp Mordekay'a verdi. Ester de onu Haman'ın malının mülkününyöneticisi atadı.

Est.8: 3 Ester yine kralla görüştü. Ağlayarak onun ayaklarınakapandı. Agaklı Haman'ın Yahudiler'e karşı kurduğu düzene ve kötütasarıya engel olması için yalvardı.

Est.8: 4 Kral altın asasını Ester'e doğru uzatınca Ester ayağa kalkıpkralın önünde durdu

Est.8: 5 ve şöyle dedi: "Kral benden hoşnutsa ve uygun görüyorsa,benden hoşlanıyorsa ve dileğimi uygun buluyorsa, Agaklı Hammedataoğlu Haman'ın krallığın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'in yokedilmesini buyurmak için yazdırdığı mektupları yazılı olarak geçersiz kılsın.

Est.8: 6 Halkımın felakete uğradığını görmeye nasıl dayanırım?Soydaşlarımın öldürülmesine tanık olmaya nasıl dayanırım?"

Est.8: 7 Kral Ahaşveroş, Kraliçe Ester'e ve Yahudi Mordekay'a,"Bakın" dedi, "Haman'ın malını mülkünü Ester'e verdim veYahudiler'i yok etmeyi tasarladığı için Haman'ı darağacına astırdım.

Est.8: 8 Ama kral adına yazılmış ve onun yüzüğüyle mühürlenmiş yazıyıkimse geçersiz kılamaz. Bunun için, uygun gördüğünüz biçimde kral adına Yahudi sorunu konusunda şimdi siz yazın ve kralın yüzüğüyle mühürleyin."

Est.8: 9 Bunun üzerine üçüncü ay* olan Sivan ayının yirmi üçüncü günükralın yazmanları çağrıldı. Mordekay'ın buyurduğu her şey,Hoddu'dan Kûş'a*fx* dek uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ildeyaşayan Yahudiler'e, satraplara*, vali ve önderlere yazıldı. Heril için kendi işaretleri, her halk için kendi dili kullanıldı. Yahudiler'e de kendi alfabelerinde ve kendi dillerinde yazıldı.D Not 8:9 "Hoddu'dan Kûş'a": Bugünkü Pakistan'dan Sudan'a.

Est.8: 10 Mordekay Kral Ahaşveroş adına yazdırdığı mektupları kralınyüzüğüyle mühürledi ve kralın hizmetinde kullanılmak üzereyetiştirilen atlara binmiş ulaklarla her yere gönderdi.

Est.8: 11 Kral mektuplarda Yahudiler'e bütün kentlerde toplanma vekendilerini koruma hakkını veriyordu. Ayrıca kendilerine,çocuklarına ve kadınlarına saldırabilecek herhangi bir düşmanhalkın ya da ilin silahlı güçlerini öldürüp yok etmelerine, kökünü kurutmalarına ve mallarını mülklerini yağmalamalarına izin veriyordu.

Est.8: 12 Bu izin Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde tek bir gün -onikinci ayın, yani Adar ayının on üçüncü günü- geçerli olacaktı.

Est.8: 13 Bütün halklara duyurulan bu fermanın metni her ilde yasayerine

geçecekti. Böylece Yahudiler belirlenen gün düşmanlarındanöç almaya hazır olacaklardı.

Est.8: 14 Kralın hizmetindeki atlara binen ulaklar, kralın buyruğunauyarak hemen dörtnala yola koyuldular. Ferman Sus Kalesi'nde de okundu.

Est.8: 15 Mordekay, lacivert ve beyaz bir krallık giysisiyle, başındabüyük bir altın taç ve sırtında ince ketenden mor bir pelerinlekralın huzurundan ayrıldı. Sus Kenti sevinç çığlıklarıyla yankılandı.

Est.8: 16 Yahudiler için aydınlık ve sevinç, mutluluk ve onur dolugünler başlamıştı.

Est.8: 17 Kralın buyruğu ve fermanı ulaştığı her ilde ve her kentteYahudiler arasında sevinç ve mutluluğa yol açtı. Şölenlerdüzenlendi, bir bayram havası doğdu. Ülkedeki halklardan çoksayıda kişi Yahudi oldu; çünkü Yahudi korkusu hepsini sarmıştı.

Yahudiler'in Zaferi

BÖLÜM 9

Est.9: 1 Kralın buyruğu ve fermanı, on ikinci ay* olan Adar ayınınon üçüncü günü yerine getirilecekti. Yahudi düşmanları o günYahudiler'i alt etmeyi ummuşlardı, ama tam tersi oldu; Yahudilerkendilerinden nefret edenleri alt ettiler.

Est.9: 2 Yahudiler kendilerini yok etmeyi tasarlayanlara saldırmaküzere Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki kentlerde bir arayageldiler. Hiç kimse onlara karşı koyamadı. Çünkü Yahudi korkusubütün halkları sarmıştı.

Est.9: 3 İl önderleri, satraplar*, valiler ve kralın memurları,Mordekay'dan korktukları için Yahudiler'i desteklediler.

Est.9: 4 Mordekay sarayda güçlü biriydi artık; ünü bütün illereulaşmıştı. Gücü gittikçe artıyordu.

Est.9: 5 Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler,öldürdüler, yok ettiler. Kendilerinden nefret edenlere dilediklerini yaptılar.

Est.9: 6 Sus Kalesi'nde beş yüz kişiyi öldürüp yok ettiler.

Est.9: 7-10 Yahudi düşmanı Hammedata oğlu Haman'ın on oğlunu-Parşandata, Dalfon, Aspata, Porata, Adalya, Aridata, Parmaşta,Arisay, Ariday ve Vayzata'yı-öldürdüler. Ama yağmaya girişmediler.

Est.9: 11 Sus Kalesi'nde öldürülenlerin sayısı aynı gün krala bildirildi.

Est.9: 12 O da Kraliçe Ester'e, "Yahudiler Sus Kalesi'nde Haman'ınon oğlu dahil beş yüz kişiyi öldürüp yok etmişler" dedi, "Kimbilir, öbür illerimde neler yapmışlardır? İstediğin nedir, sanavereyim; başka dileğin var mı, yerine getirilecektir."

Est.9: 13 Ester, "Eğer kral uygun görüyorsa, Sus'taki Yahudilerbugünkü fermanını yarın da uygulasınlar" dedi, "Haman'ın onoğlunun cesetleri de darağacına asılsın."

Est.9: 14 Kral bu isteklerin yerine getirilmesini buyurdu. Sus'taferman çıkarıldı ve Haman'ın on oğlu asıldı.

Est.9: 15 Sus'taki Yahudiler Adar ayının on dördüncü günü yenidentoplanarak kentte üç yüz kişi daha öldürdüler; ama yağmaya girişmediler.

Est.9: 16 Krallığın illerinde yaşayan öbür Yahudiler de canlarınıkorumak ve düşmanlarından kurtulmak için bir araya geldiler.Kendilerinden nefret edenlerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler,ama yağmaya girişmediler.

Est.9: 17 Bütün bunlar Adar ayının on üçüncü günü oldu. Yahudiler ondördüncü gün dinlendiler ve o günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler.

Purim Kutlamaları

Est.9: 18 Sus'taki Yahudiler ise kendilerini savunmak için on üçüncüve on dördüncü günler bir araya geldiler. On beşinci gün dedinlendiler. O günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler.

Est.9: 19 Taşradaki kentlerde yaşayan Yahudiler işte bu nedenle Adarayının* on dördüncü gününü şölen ve eğlence günü olarak kutlarlarve birbirlerine yemek sunarlar.

Est.9: 20 Mordekay bu olayları kayda geçirdi. Ardından KralAhaşveroş'un uzak, yakın bütün illerinde yaşayan Yahudiler'emektuplar gönderdi.

Est.9: 21 Her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci günlerinikutlamalarını buyurdu.

Est.9: 22 Çünkü o günler, Yahudiler'in düşmanlarından kurtulduğugünlerdir. O ay kederlerinin sevince, yaslarının mutluluğadönüştüğü aydır. Mordekay o günlerde şölenler düzenleyipeğlenmelerini, birbirlerine yemek sunmalarını, yoksullaraarmağanlar vermelerini buyurdu.

Est.9: 23 Böylece Yahudiler, Mordekay'ın buyruğunu kabul ederekbaşlattıkları kutlamaları sürdürdüler.

Est.9: 24 Çünkü bütün Yahudiler'in düşmanı Agaklı Hammedata oğluHaman onları yok etmek için düzen kurmuştu. Onları ezip yok etmekiçin pur, yani kura çekmişti.

Est.9: 25 Ama kral durumu öğrenince, Haman'ın Yahudiler'e karşıkurduğu düzen geri tepti; kral, Haman'ın ve oğullarınındarağacına asılmaları için yazılı buyruklar verdi.

Est.9: 26-27 Pur sözcüğünden ötürü bu günlere Purim*fg* adı verildi.Böylece Yahudiler, Mordekay'ın mektubunda yazılı olanlardan,görüp geçirdiklerinden ve başlarına gelenlerden ötürü bu iki günübuyrulduğu biçimde ve günlerde her yıl kutlamayı kabul ettiler.Bu gelenek kendileri için, soylarından olanlar ve onlara katılanherkes için geçerli olacaktı. D Not 9:26-27 "Purim": "Kuralar" anlamına gelir.

Est.9: 28 Böylece bu günler her ilde, her kentte ve her ailedekuşaktan kuşağa anımsanacak ve kutlanacaktı. Purim günleriYahudiler için son bulmayacak ve bu günlerin anısı kuşaklar boyu sürecekti.

Est.9: 29 Avihayil'in kızı Kraliçe Ester ve Yahudi Mordekay Purim'leilgili bu ikinci mektubu tam yetkiyle yazıp uygulamaya koydular.

Est.9: 30 Mordekay, Ahaşveroş'un egemenliği altındaki yüz yirmi yediilde yaşayan Yahudiler'e esenlik ve güvenlik dilekleriyle dolumektuplar gönderdi.

Est.9: 31 Kraliçe Ester'le birlikte daha önce kararlaştırdıklarıgibi, Purim günlerini belirlenen tarihte kutlamalarınıbuyuruyordu. Bu kutlamalara kendilerinin de, soylarındangelenlerin de katılmalarını, oruç* tutmada ve ağıt yakmadabelirlenen kurallara uymalarını istedi.

Est.9: 32 Purim'e ilişkin bu düzenlemeler Ester'in buyruğuylaonaylandı ve kayda geçirildi.

Ahaşveroş ve Mordekay'a Övgü

BÖLÜM 10

Est.10: 1 Kral Ahaşveroş ülkeyi en uzak kıyılarına dek haraca bağlamıştı.

Est.10: 2 Büyüklüğü, kahramanlıkları ve Mordekay'ı her bakımdan nasılonurlandırdığı Pers ve Med krallarının tarihinde yazılıdır.

Est.10: 3 Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci adam olmuştu. Yahudi soydaşları arasında saygı gören ve çoğunluk tarafından sevilen biriydi. Çünkü halkının iyiliğini düşünüyor, bütün soydaşlarının esenliği için çaba gösteriyordu.

HEZEKİEL

Rab'bin Görkemi Hezekiel'e Açıklanıyor

BÖLÜM 1

Hez.1: 1 Otuzuncu yılda*fa*, dördüncü ayın* beşinci günü Kevar Irmağı kıyısında sürgünde yaşayanlar arasındayken gökler açıldı, Tanrı'dan gelen görümler gördüm.D Not 1:1 "Otuzuncu yıl": Anlamı kesin olarak bilinmiyorsa da, Hezekiel'in yaşının otuz olduğu sanılıyor.

Hez.1: 2 Kral Yehoyakin'in sürgünlüğünün beşinci yılında, ayın beşinci günü,

Hez.1: 3 Kildan* ülkesinde, Kevar Irmağı kıyısında RAB Buzi oğluKâhin* Hezekiel'e seslendi. RAB'bin eli orada onun üzerindeydi.

Hez.1: 4 Kuzeyden esen kasırganın göz alıcı bir ışıkla çevrelenmiş, ateş saçan büyük bir bulutla geldiğini gördüm. Ateşin ortası ışıldayan madeni andırıyordu.

Hez.1: 5 En ortasında insana benzer dört canlı yaratık duruyordu;

Hez.1: 6 her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı.

Hez.1: 7 Bacakları dimdikti, ayakları buzağı ayağına benziyor ve cilalı tunç* gibi parlıyordu.

Hez.1: 8 Dört yanlarında, kanatların altında insan elleri vardı.Dördünün de yüzleri, kanatları vardı.

Hez.1: 9 Kanatları birbirine değerek dosdoğru ilerliyor, ilerlerkensağa sola dönmüyordu.

Hez.1: 10 Her yaratığın dört yüzü vardı: Önde dördünün yüzü insanyüzüne, sağda dördünün aslan yüzüne, solda dördünün öküz yüzüne,arkada dördünün kartal yüzüne benzer bir yüzü vardı.

Hez.1: 11 Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarıya doğru açılmıştı. Heryaratığın iki kanadı yanda öbür yaratıkların kanadına değiyor,iki kanatla da bedenlerini örtüyordu.

Hez.1: 12 Her biri dosdoğru ilerliyordu. Ruhları onları nereyeyönlendirirse, sağa sola sapmadan oraya gidiyorlardı.

Hez.1: 13 Canlı yaratıkların görünüşü yanan ateş közleri ya da meşalegibiydi. Ateş yaratıkların ortasında hareket ediyordu; ışıksaçıyor ve içinden şimşekler çakıyordu.

Hez.1: 14 Yaratıklar şimşek çakar gibi hızla ileri geri gidip geliyorlardı.

Hez.1: 15 Bu dört yüzlü yaratıklara bakarken, her birinin yanında, yere değen bir tekerlek gördüm.

Hez.1: 16 Tekerleklerin görünüşü ve yapısı şöyleydi: Sarı yakut gibi parlıyorlardı ve dördü de birbirine benziyordu. Görünüşleri ve yapılışları iç içe girmiş bir tekerlek gibiydi.

Hez.1: 17 Hareket edince yaratıkların baktıkları dört yönden birinedoğru sağa sola sapmadan ilerliyordu.

Hez.1: 18 Tekerleklerin kenarı yüksek ve korkunçtu; hepsi çepeçevregözlerle doluydu.

Hez.1: 19 Canlı yaratıklar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyordu; yaratıklar yerden yükseldikçe, tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu.

Hez.1: 20 Ruhları onları nereye yönlendirirse oraya gidiyorlardı. Tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.

Hez.1: 21 Yaratıklar hareket ettiğinde onlar da hareket ediyor,yaratıklar durduğunda onlar da duruyor, yaratıklar yerdenyükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.

Hez.1: 22 Kubbeye benzer, billur gibi parlak ve korkunç bir şey canlıyaratıkların başları üzerine yayılmıştı.

Hez.1: 23 Kubbenin altında kanatlarının biri öbürünün kanatlarınadoğru açılmıştı. Her birinin bedenini örten başka iki kanadı vardı.

Hez.1: 24 Yaratıklar hareket edince, kanatlarının çıkardığı sesi duydum. Gürül gürül akan suların çağıltısını, Her Şeye Gücü Yeten'in sesini, bir ordunun gürültüsünü ansıtıyordu. Durunca kanatlarını indiriyorlardı.

Hez.1: 25 Kanatları inik dururken, başları üzerindeki kubbeden bir ses duyuldu.

Hez.1: 26 Başları üzerindeki kubbenin üstünde laciverttaşındanyapılmış tahta benzer bir nesne vardı. Yüksekte, tahtı andırannesnede insana benzer biri oturuyordu.

Hez.1: 27 Gördüm ki, beli andıran kısmının yukarısı içi ateş dolumaden gibi ışıldıyordu, belden aşağısı ateşe benziyordu veçevresi göz alıcı bir ışıkla kuşatılmıştı.

Hez.1: 28 Görünüşü yağmurlu bir gün bulutların arasında oluşangökkuşağına benziyordu. Öyleydi çevresini saran parlaklık.RAB'bin görkemini andıran olayın görünüşü böyleydi. Görünce,yüzüstü yere yığıldım, birinin konuştuğunu duydum.

Rab Hezekiel'i Çağırıyor

BÖLÜM 2

Hez.2: 1 Bana, "Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım" dedi.

Hez.2: 2 O benimle konuşur konuşmaz Ruh içime girdi, beni ayaklarımınüzerinde durdurdu; benimle konuşanı duydum.

Hez.2: 3 Bana, "Ey insanoğlu, seni İsrail halkına, bana başkaldıran o asi ulusa gönderiyorum" dedi, "Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı geldiler.

Hez.2: 4 Bu halk dikbaşlı ve inatçıdır. Seni onlara gönderiyorum.Onlara, 'Egemen RAB şöyle diyor diyeceksin.

Hez.2: 5 Bu asi halk seni ister dinlesin, ister dinlemesin, yine dearalarında bir peygamber olduğunu bilecektir.

Hez.2: 6 Sen, ey insanoğlu, onlardan ve sözlerinden korkma! Çevrendeçalılar, dikenler olsa, akrepler arasında yaşasan bile korkma. Asi bir halk olsalar bile, onların söyleyeceklerinden korkma, onlar yüzünden yılgınlığa düşme.

Hez.2: 7 Seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara sözlerimi söyleyeceksin. Çünkü onlar asi bir halktır.

Hez.2: 8 Sen, ey insanoğlu, sana söyleyeceğimi dinle! Bu başkaldıranhalk gibi asi olma! Ağzını aç, sana vereceğimi ye!"

Hez.2: 9 Baktım, bana doğru uzanmış bir el gördüm; içinde tomar halinde bir kitap vardı.

Hez.2: 10 Tomarı önümde açtı, her iki yanı da yazılıydı. Oradaağıtlar, iniltiler, figanlar yazılıydı.

BÖLÜM 3

Hez.3: 1 Bana, "Ey insanoğlu, sana verileni ye. Bu tomarı yediktensonra git, İsrail halkına seslen" dedi.

Hez.3: 2 Böylece ağzımı açtım, yemem için tomarı bana verdi.

Hez.3: 3 Bana, "Ey insanoğlu, sana verdiğim tomarı ye, mideni onunladoldur"

dedi. Bunun üzerine tomarı yedim. Bal gibi tatlı geldi bana.

Hez.3: 4 Sonra şöyle dedi: “Ey insanoğlu, İsrail halkına git, onlarasözlerimi ilet.

Hez.3: 5 Çünkü seni konuşması anlaşılmaz, dili zor bir halka değil,İsrail halkına gönderiyorum.

Hez.3: 6 Evet, seni konuşması anlaşılmaz, dili zor, dediklerini anlamadığın halklara göndermiyorum. Onlara gönderseydim, seni dinlerlerdi.

Hez.3: 7 İsrail halkı seni dinlemek istemeyecektir, çünkü o benidinlemek istemiyor. Bütün İsrail halkı dikbaşlı ve inatçıdır.

Hez.3: 8 Seni onlar kadar inatçı yapacağım, senin alnını onlarınkikadar katılaştıracağım.

Hez.3: 9 Alnını çakmak taşından daha sert bir kaya gibi yapacağım.Her ne kadar asi bir halksalar da onlardan korkma, yılma.”

Hez.3: 10 Bana, “Ey insanoğlu, iyice dinle ve sana söyleyeceklerimiyüreğine yerleştir” dedi,

Hez.3: 11 “Şimdi sürgünde yaşayan halkına git ve seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara, ‘Egemen RAB şöyle diyor de.”

Hez.3: 12 Sonra Ruh beni kaldırdı ve arkamda, “RAB’bin görkeminekendi yerinde övgüler olsun!” diye büyük bir gürleme duydum.

Hez.3: 13 Canlı yaratıkların birbirine çarpan kanatlarının çıkardığısesi, yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü, büyük bir gürlemeduydum.

Hez.3: 14 Ruh beni kaldırıp götürdü. RAB’bin güçlü eli üzerimdeolduğu halde, üzüntüyle, öfkeyle gittim.

Hez.3: 15 Kevar Irmağı kıyısındaki Tel-Abib’de yaşayan sürgünlerin yanına geldim. Orada, yaşadıkları yerde onların arasında şaşkınlık içinde yedi gün kaldım.

İsrail Halkına Uyarı

Hez.3: 16 Yedi gün sonra RAB bana şöyle seslendi:

Hez.3: 17 “İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden birsöz duyar duymaz onları benim yerime uyaracaksın.

Hez.3: 18 Kötü kişiye, ‘Kesinlikle öleceksin dediğim zaman onu uyarmaz, yaşamını kurtarmak amacıyla onu kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan,

o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım.

Hez.3: 19 Ancak kötü kişiyi uyardığın halde kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.

Hez.3: 20 “Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, onu yıkıma uğratacağım, o da ölecek. Onu uyarmadığın için günahı içinde ölecek, yaptığı doğru işler anılmayacak. Ancak onun kanından seni sorumlu tutacağım.

Hez.3: 21 Ama doğru kişiyi günah işlemesin diye uyarırsan, o da günahişlemezse, kesinlikle yaşayacak. Çünkü o uyarılara kulakvermiştir; sen de canını kurtarmış olacaksın.”

Hez.3: 22 RAB’bin eli orada üzerimdeydi. Bana, “Kalk, ovaya git” dedi, “Orada seninle konuşacağım.”

Hez.3: 23 Böylece kalkıp ovaya gittim. RAB’bin görkemi tıpkı KevarIrmağı kıyısında gördüğüm gibi orada durmaktaydı. Yüzüstü yere yığıldım.

Hez.3: 24 Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu. Benimle şöyle konuştu: “Git, evine kapan.

Hez.3: 25 Halkın arasına çıkmaman için seni halatlarla bağlayacaklar, ey insanoğlu.

Hez.3: 26 Dilini damağına yapıştıracağım; konuşmayacak, onlarıpaylayamayacaksın. Çünkü bu halk asidir.

Hez.3: 27 Ama seninle konuştuğumda dilini çözeceğim. Onlara, ‘EgemenRAB şöyle diyor diyeceksin. Dinleyen dinlesin, dinlemeyendinlemesin. Çünkü bu halk asidir.”

Yeruşalim’in Kuşatılacağı Önceden Bildiriliyor

BÖLÜM 4

Hez.4: 1 “Sen, ey insanoğlu, bir tuğla al, önüne koy, üzerineYeruşalim Kenti’ni çiz.

Hez.4: 2 Kenti kuşat, duvarla çevir. Kente karşı toprak rampalar yap,ordugah kur, çevresine kütükler yerleştir.

Hez.4: 3 Sonra demir bir sac al; demirden bir duvar gibi kendinlekentin arasına koy. Yüzünü ona doğru çevir. Kent kuşatma altındatutulacak, onu sen kuşatacaksın. Bu İsrail halkı için bir belirti olacak.

Hez.4: 4 “Sonra sol yanına uzan, İsrail halkının günahını yüklen. Solyanına

uzanacağın günler kadar onların suçunun cezasını çekeceksin.

Hez.4: 5 Suçlarının yıl sayısı kadar sana gün ayırdım. Böylece üç yüzdoksan gün İsrail halkının suçunun cezasını çekeceksin.

Hez.4: 6 “Bunu yaptıktan sonra, bu kez sağ yanına uzan, Yahudahalkının suçunun cezasını çek. Sana kırk gün, her yıl için bir gün ayırdım.

Hez.4: 7 Yüzünü Yeruşalim kuşatmasına çevir, çıplak kollarınıkaldırıp Yeruşalim’e karşı peygamberlik et.

Hez.4: 8 Kuşatma günlerini bitirinceye dek bir yandan öbür yanadönmemen için seni halatlarla bağlayacağım.

Hez.4: 9 “Buğday, arpa, bakla, mercimek, darı, kızıl buğday al, birkaba koy. Bunlardan kendine ekmek yap. Bir yanına uzanacağın üçyüz doksan gün boyunca bu ekmekten yiyeceksin.

Hez.4: 10 Her gün belirli zamanda yemen için yirmi şekel*fb* ekmektartacaksın.D Not 4:10 “Yirmi şekel”: Yaklaşık 230 gr.

Hez.4: 11 Bunun gibi suyu da belirli zamanda, ölçüyle, bir hininaltıda biri*fc* kadar içeceksin.D Not 4:11 “Bir hinin altıda biri”: Yaklaşık 0.6 lt.

Hez.4: 12 Yiyeceğini arpa pidesi yer gibi ye ve insan dışkısındanateş yakıp üzerinde halkın gözü önünde pişir.”

Hez.4: 13 RAB, “Uluslar arasına dağıtacağım İsrail halkı böyleliklekirli sayılan yiyecekleri yiyecek” dedi.

Hez.4: 14 Ben, “Eyvah, ey Egemen RAB!” diye karşılık verdim, “Hiçbirzaman kirli sayılan bir şeye dokunmadım. Gençliğimden bu yanakendiliğinden ölmüş ya da yabanıl bir hayvan tarafından öldürülmüş bir hayvanın etini yemedim, ağzıma kirli sayılan et koymadım.”

Hez.4: 15 “Peki” dedi, “Ekmeğini insan dışkısı yerine tezek yakıpüzerinde pişirmene izin vereceğim.”

Hez.4: 16 Sonra, “İnsanoğlu, Yeruşalim’i her türlü yiyecekten yoksunbırakacağım” dedi, “Bu halk yiyeceğini tartıyla ve kaygı içindeyiyecek, suyunu ölçüyle ve şaşkınlık içinde içecek.

Hez.4: 17 Yiyeceği de suyu da azalacak. Hepsi şaşkınlığa düşecek,günahları içinde eriyip yok olacak.

BÖLÜM 5

Hez.5: 1 “Ey insanoğlu, keskin bir kılıç al, berber usturası gibikullanarak başını, sakalını tıraş et. Sonra bir terazi getir,kılları bölümlere ayır.

Hez.5: 2 Yeruşalim’in kuşatılması bitince, kılların üçte birinikentin ortasında yakacaksın. Üçte birini kılıçla kentin çevresinefırlatacak, kalan üçte birini de rüzgara savuracaksın. Ben deyalın kılıç onların peşine düşeceğim.

Hez.5: 3 Birkaç tel kıl bırak, giysinin kıvrımlarına tak.

Hez.5: 4 Yine birkaçını alıp ateşe at, yansın. O kıllardan bütünİsrail halkına ateş yayılacak.

Hez.5: 5 “Egemen RAB diyor ki: Bu Yeruşalim’i ulusların ortasınayerleştirdim, çevresini ülkelerle kuşattım.

Hez.5: 6 Öyleyken Yeruşalim çevresindeki bütün uluslardan veülkelerden daha çok kötülük yaparak ilkelerimi, kurallarımıçiğnedi. İlkelerime karşı geldi, kurallarım uyarınca davranmadı.

Hez.5: 7 Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: Çevrenizde yaşayanuluslardan daha azgındınız, kurallarımı izlemediniz, ilkelerimeuymadınız. Çevrenizde yaşayan ulusların ilkelerine de uymadınız.

Hez.5: 8 “Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: İşte ben size karşıyım,ulusların gözü önünde sizi cezalandıracağım.

Hez.5: 9 Yaptığınız bütün iğrençlikler yüzünden önceden yapmadığımı,bir daha yapmayacağımı size yapacağım.

Hez.5: 10 Böylece aranızda babalar çocuklarını, çocuklar da babalarını yiyecekler. Sizi cezalandıracağım, sağ kalanlarınızı her yana dağıtacağım.

Hez.5: 11 Egemen RAB varlığım hakkı için diyor, madem tapınağımıiğrenç put ve uygulamalarınızla kirlettiniz, ben de siziesirgemeyecek, size acımayacak, sizi kayırmayacağım.

Hez.5: 12 Kentte yaşayanlarınızın üçte biri salgın hastalık ya dakıtlık yüzünden yok olacak; üçte biriniz çevrede kılıçtangeçirilecek; üçte birinizi de her yana dağıtıp yalın kılıç peşinize düşeceğim.

Hez.5: 13 “Böylece kızgınlığım son bulacak, onlara karşı öfkemiyatıştıracağım. O zaman ben de rahata kavuşacağım. Öfkemi onlarınüzerine boşaltınca, ben RAB’bin kıskançlığımdan onlarla konuştuğumu anlayacaklar.

Hez.5: 14 “Çevrenizdeki uluslar arasında, yoldan her geçenin gözüönünde sizi yıkıma uğratacak, aşağılayacağım.

Hez.5: 15 Öfke, kızgınlık ve acı paylamalarla sizi cezalandırdığımda çevrenizdeki uluslar arasında alay konusuolacak, aşağılanacaksınız; ders alınacak, şaşılacak bir durumadüşeceksiniz. Ben, RAB bunu söyledim.

Hez.5: 16 Sizi yok etmek için üzerinize öldürücü, yıkıcı kıtlıkoklarını salacağım. Üzerinize salacağım kıtlığı daha daartıracak, sizi her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım.

Hez.5: 17 Üzerinize kıtlık ve yabanıl hayvanlar salacağım, sizi çocuklarınızdan edecekler. Salgın hastalık ve dökülen kan sizi süpürüp yok edecek; başınıza da kılıç getireceğim. Ben, RAB böyle söyledim.”

İsrail Dağlarındaki Putataparlık Kınanıyor

BÖLÜM 6

Hez.6: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.6: 2 “Ey insanoğlu, yüzünü İsrail dağlarına doğru çevir ve onlarakarşı peygamberlik et.

Hez.6: 3 De ki, ‘Ey İsrail dağları, Egemen RAB’bin sözünü dinleyin. Egemen RAB dağlara, tepelere, vadilere, derelere şöyle diyor:Üzerinize kılıç göndereceğim, tapınma yerlerinizi yıkacağım.

Hez.6: 4 Sunaklarınızı devirecek, buhur sunaklarınızı paramparça edeceğim. Kılıçtan geçirilmiş halkınızı putlarınızın önüne düşüreceğim.

Hez.6: 5 İsrailliler’in cesetlerini putlarının önüne atacak, kemiklerini sunaklarının çevresine dağıtacağım.

Hez.6: 6 Yaşadığınız her yerde kentleriniz yakılıp yıkılacak, tapınma yerleriniz yerle bir edilecek. Öyle ki, sunaklarınız devrilip yıkılsın*fç*, putlarınız ezilip paramparça olsun, buhur sunaklarınız yok edilsin, el emeğiniz boşa çıksın.D Not 6:6 Targum, Süryanice, Vulgata “Yıkılsın”, Masoretik metin “Suçlu çıkarılsın”.

Hez.6: 7 Halkınız her yerde öldürülecek. O zaman benim RAB olduğumuanlayacaksınız.

Hez.6: 8 “’Birkaç kişiyi ölümden kurtaracağım. Ülkelere, uluslararasına dağılan bazılarınız kılıçtan kurtulacak.

Hez.6: 9 Kurtulanlar tutsak alındıkları uluslarda benianımsayacaklar. Benden dönen sadakatsiz yüreklerinden, putlarıardınca şehvete sürükleyen gözlerinden derin acı duydum.Yaptıkları kötülükler ve iğrenç uygulamalar yüzündenkendilerinden tiksinecekler.

Hez.6: 10 Benim RAB olduğumu, başlarına bu felaketi getireceğimiboşuna söylemediğimi anlayacaklar.

Hez.6: 11 “’Egemen RAB şöyle diyor: Ellerinizi çırpın, ayaklarınızıyere vurun, İsrail halkının bütün kötü ve iğrenç uygulamalarındanötürü inleyin! Çünkü kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla yok olacaklar.

Hez.6: 12 Uzaktakiler salgın hastalıktan ölecek, yakındakilerkılıçtan geçirilecek, kuşatma sırasında sağ kalanlar kıtlıktanölecek. Böylece onlara duyduğum öfkeye son vereceğim.

Hez.6: 13 Putlarının arasına, sunaklarının çevresine, her yüksektepeye, dağ doruğuna, her yeşeren bol yapraklı ağacın altınacesetleri serilince, benim RAB olduğumu anlayacaklar. Oralardaputlarına güzel kokulu buhur sundular.

Hez.6: 14 Elimi onlara karşı uzatacak, çölden Rivla’ya kadaryaşadıkları ülkeyi yerle bir edip ıssız bırakacağım. O zamanbenim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Son Yaklaştı

BÖLÜM 7

Hez.7: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.7: 2 “Ey insanoğlu, Egemen RAB İsrail ülkesine şöyle diyor: Sonyaklaştı! Ülkenin dört köşesinin sonu geldi.

Hez.7: 3 Senin de sonun geldi! Senin üzerine öfkemi yağdıracağım.Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarınınkarşılığını vereceğim.

Hez.7: 4 Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının vesendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman benimRAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.7: 5 “Egemen RAB şöyle diyor: Yıkım! İşte duyulmamış bir yıkım geliyor.

Hez.7: 6 Sonun geldi! Evet, sonun geldi! Sana karşı uyanıyor. İşte geliyor.

Hez.7: 7 Ey ülkede yaşayan halk, yıkıma uğrayacaksın. Yıkım zamanı yaklaştı! Gün yakın! Dağların üzerinden sevinç sesi yerine kargaşa sesi geliyor.

Hez.7: 8 Çok yakında kızgınlığımı üzerine boşaltacak, sana duyduğumöfkeyi üzerine dökeceğim. Yaptıklarına göre seni yargılayacak,bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim.

Hez.7: 9 Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının vesendeki

iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman senicezalandıranın ben RAB olduğumu anlayacaksın.

Hez.7: 10 “İşte o gün! Gün yaklaştı! Yıkım hazır. Değnek çiçeklendi,gurur tomurcuklandı.

Hez.7: 11 Zorbalık ayaklanıp kötülüğün sopası oldu. Halktan, o kalabalıktan kimse kalmayacak; mallarından, görkemlerinden bir şey kalmayacak.

Hez.7: 12 “Son yaklaştı! Gün geldi! Alıcı sevinmesin, satıcıüzülmesin. Çünkü öfkem bütün halkın üzerine yağacak.

Hez.7: 13 Satıcı yaşadığı sürece sattığını geri alamayacak. Çünküherkesi ilgilendiren bu görüm değiştirilmeyecek. İşlediğigünahlar yüzünden kimse canını koruyamayacak.

Hez.7: 14 Borazan çalındı, herkes hazır, ama kimse savaşa gitmeyecek.Çünkü öfkem bütün halkın üzerindedir.

Hez.7: 15 “İşte dışarda kılıç, içerde salgın hastalık ve kıtlık. Kentin dışındakiler kılıçla öldürülecek, kenttekilerse kıtlıktan, salgın hastalıktan yok olacak.

Hez.7: 16 Sağ kalanlar vadilerdeki güvercinler gibi dağlara kaçacak; her biri günahından ötürü inleyecek.

Hez.7: 17 Eller gevşeyecek, dizler titreyecek.

Hez.7: 18 Çul kuşanacak, dehşete düşecekler. Yüzleri utançtan kızaracak, başları tıraş edilecek.

Hez.7: 19 Gümüşlerini sokağa atacaklar. Altınları kirli sayılacak.RAB’bin öfkesini boşalttığı gün onları ne altınları, ne gümüşlerikurtarabilir. Bunlarla ne açlıklarını giderebilir, ne karınlarınıdoyurabilirler. Altın ve gümüş onları suça sürükledi.

Hez.7: 20 Mücevherlerinin güzelliğiyle gururlanırlardı. İğrenç,tiksindirici putlarını bunlardan yaptılar. Bu yüzdenmücevherlerini kirli bir nesneye çevireceğim.

Hez.7: 21 Hepsini yağma mal olarak yabancı uluslara, ganimet olarakdünyadaki kötülere vereceğim; onları kirletecekler.

Hez.7: 22 Yüzümü onlardan çevireceğim. Değerli tapınağımıkirletecekler; zorbalar içeri girip orayı kirletecekler.

Hez.7: 23 “Kendinize zincirler hazırlayın! Ülkede kan akıtılıyor,kent zorbalık dolu.

Hez.7: 24 Ulusların en kötülerini buraya getireceğim; evlerinizi mülkedinecekler.

Güçlülerin gururuna son vereceğim. Kutsal yerleri kirletilecek.

Hez.7: 25 Korku gelince esenlik arayacak, ama bulamayacaklar.

Hez.7: 26 Yıkım üstüne yıkım gelecek. Kötü haberler birbirinikovalayacak. Peygamberden görüm isteyecekler; kâhin KutsalYasa'yı öğretemeyecek, ileri gelenler öğüt veremeyecek.

Hez.7: 27 Kral yas tutacak, önder umutsuzluğa düşecek, ülkedeki halkın korkudan elleri titreyecek. Onları yaptıklarına göre cezalandıracak, yargıladıkları gibi yargılayacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

Rab'bin Tapınağı'nda Putataparlık

BÖLÜM 8

Hez.8: 1 Sürgünlüğün altıncı yılı, altıncı ayın* beşinci günü evdeYahuda'nın ileri gelenleriyle otururken Egemen RAB'bin eli bana dokundu.

Hez.8: 2 Baktım, insana*fd* benzer birini gördüm: Görünüşü, belindenaşağısı ateşi andırıyor, belinden yukarısı maden gibi ışıldıyordu.D Not 8:2 Septuaginta "İnsana", Masoretik metin "Ateşe".

Hez.8: 3 Eli andıran bir şey uzatıp beni saçlarımdan tuttu. Ruh beni yerle gök arasına kaldırdı ve Tanrı'dan gelen görümlerde Yeruşalim'e, iç avlunun kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Tanrı'nın kıskançlığını uyandıran kıskançlık putu orada dikiliydi.

Hez.8: 4 Ovada gördüğüm görümdeki gibi, İsrail'in Tanrısı'nın görkemi oradaydı.

Hez.8: 5 Sonra bana, "Ey insanoğlu, kuzeye bak!" dedi. Baktım, sunakkapısının kuzeye bakan giriş bölümünde duran kıskançlık putunu gördüm.

Hez.8: 6 Bana, "İnsanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun?" dedi,"Tapınağımdan uzaklaşayım diye İsrail halkı çok iğrenç şeyleryapıyor. Bundan daha iğrenç şeyler göreceksin."

Hez.8: 7 Beni avlunun giriş bölümüne getirdi. Baktım, duvarda bir delik gördüm.

Hez.8: 8 Bana, "Haydi duvarı del, insanoğlu" dedi. Duvarı deldim, orada bir kapı gördüm.

Hez.8: 9 Bana, "İçeri gir de burada yaptıkları kötü ve iğrenç şeyleri gör" dedi.

Hez.8: 10 Böylece içeriye girip baktım. Duvarın her yanına çeşit çeşit sürüngen*, iğrenç hayvan şekilleri ve İsrail halkının bütün putları oyulmuştu.

Hez.8: 11 İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişiyle Şafan oğluYaazanya orada, putların önünde duruyordu. Her birinin elinde birbuhurdan vardı; buhurun kokusu bulut gibi yükseliyordu.

Hez.8: 12 “İnsanoğlu, İsrail halkının ileri gelenlerinin kendiputlarının odalarında, karanlıkta neler yaptıklarını gördün mü?”dedi, “Onlar, ‘RAB bizi görmüyor, RAB ülkeyi bıraktı diyorlar.”

Hez.8: 13 Bana yine, “Daha iğrenç şeyler yaptıklarını da göreceksin” dedi.

Hez.8: 14 Bundan sonra beni RAB’bin Tapınağı’nın kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Orada oturup Tammuz*fe* için ağlayan kadınları gördüm.D Not 8:14 “Tammuz”: Babilliler’in verimlilik tanrısı.

Hez.8: 15 Bana, “İnsanoğlu, bunu gördün mü? Bundan daha iğrenç şeyler de göreceksin” dedi.

Hez.8: 16 Beni RAB’bin Tapınağı’nın iç avlusuna götürdü. Tapınağın girişinde, eyvanla sunak arasında yirmi beş kadar adam vardı. Sırtlarını RAB’bin Tapınağı’na, yüzlerini doğuya dönmüş, güneşe tapınıyorlardı.

Hez.8: 17 Bana, “İnsanoğlu, bunları gördün mü?” dedi, “Yahuda halkıburada yaptığı iğrenç şeyler yetmiyormuş gibi, ülkeyi zorbalıkladoldurup beni sürekli öfkelendiriyor. Bak, dalı nasıl burunlarına uzatıyorlar*ff*!D Not 8:17 Putperest törenlerinde yapılan bir davranış.

Hez.8: 18 Bundan ötürü onlara öfkeyle davranacak, acımayacağım,onları esirgemeyeceğim. Yüksek sesle beni çağırsalar bile onları dinlemeyeceğim.”

Yeruşalim Cezalandırılıyor

BÖLÜM 9

Hez.9: 1 Sonra yüksek sesle, “Kenti cezalandıracak olanlar, ellerindeyok edici silahlarıyla buraya gelsin” diye seslendiğini duydum.

Hez.9: 2 Kuzeye bakan yukarı kapı yolundan altı kişinin geldiğinigördüm. Her birinin elinde ölümcül bir silah vardı. Aralarındaketen giysili, belinde yazı takımı olan bir adam vardı. İçeriyegirip tunç* sunağın yanında durdular.

Hez.9: 3 İsrail Tanrısı’nın görkemi bulunduğu yerden, Keruvlar’ın*üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. RAB keten giysili,belinde yazı takımı olan adama seslendi:

Hez.9: 4 “Yeruşalim Kenti’nin içinden geç, orada yapılan iğrençşeylerden ötürü dövünüp ağlayanların alınlarına işaret koy” dedi.

Hez.9: 5 Öbürlerine, “Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan,kimseyi esirgemeden öldürün” dediğini duydum.

Hez.9: 6 “Yaşlıyı, genci, genç kızı, kadını, çocukları öldürün. Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın.” Onlar da tapınağın önünde duran İsrail ileri gelenlerinden işe başladılar.

Hez.9: 7 Onlara, “Tapınağı kirletin, avlularını cesetlerle doldurun. Haydi başlayın!” dedi. Bunun üzerine onlar gidip kenttekileri öldürmeye başladılar.

Hez.9: 8 Onlar halkı öldürürken ben tek başıma kaldım. Yüzüstü yere kapanıp, “Ah, ey Egemen RAB! Öfkeni Yeruşalim üzerine boşaltırken, geri kalan bütün İsrailliler’i de mi yok edeceksin?” diye haykırdım.

Hez.9: 9 “İsrail ve Yahuda halkının günahı pek büyük” diye karşılık verdi, “Ülke kan, kent haksızlık dolu. Onlar, ‘RAB ülkeyi bıraktı, RAB görmüyor diyorlar.

Hez.9: 10 Ben de onlara acımayacak, onları esirgemeyeceğim.Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.”

Hez.9: 11 Derken keten giysili, belinde yazı takımı olan adam,”Buyruklarını yerine getirdim” diye haber verdi.

Rab’bin Yüceliği Tapınağı Bırakıyor

BÖLÜM 10

Hez.10: 1 Baktım, Keruvlar’ın* başı üzerindeki kubbenin üzerindelaciverttaşından tahta benzer bir nesne gördüm.

Hez.10: 2 RAB keten giysili adama, “Keruvlar’ın altındakitekerleklerin arasına gir. Avuçlarını Keruvlar’ın arasındaki ateşközleriyle doldurup kentin üzerine közleri saç” dedi. Adamınoraya girdiğini gördüm.

Hez.10: 3 Adam oraya girdiğinde, Keruvlar tapınağın güney tarafındaduruyordu. Bulut tapınağın iç avlusunu doldurdu.

Hez.10: 4 RAB’bin görkemi Keruvlar’ın üzerinden ayrılıp tapınağıneşiğine gitti. Tapınak bulutla doldu. Avlu RAB’bin görkemininparıltısıyla doluydu.

Hez.10: 5 Keruvlar’ın kanatlarının sesi dış avludan bile duyuluyordu;tıpkı Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’nın sesi gibiydi.

Hez.10: 6 RAB keten giysili adama, “Keruvlar’dan ve tekerleklerinarasından ateş al” diye buyurunca, adam oraya girip bir tekerleğin yanında durdu.

Hez.10: 7 Sonra Keruvlar’dan biri aralarındaki ateşe elini uzattı, biraz ateş alıp

keten giysili adamın avuçlarına koydu. Adam ateşi alıp oradan ayrıldı.

Hez.10: 8 Keruvlar'ın kanatları altında insan eline benzer bir şekil göründü.

Hez.10: 9 Baktım, her Keruv'un yanında birer tane olmak üzere dörttekerlek gördüm. Tekerlekler sarı yakut gibi parıldıyordu.

Hez.10: 10 Dördü de birbirine benziyor, iç içe girmiş bir tekerleği andırıyordu.

Hez.10: 11 Hareket edince Keruvlar'ın baktıkları dört yönden birinedoğru, sağa sola dönmeden ilerliyordu. Ön tekerlek nereyeyönelirse, öbür tekerlekler de onun ardınca gidiyordu.

Hez.10: 12 Keruvlar'ın bedenleri -sırtları, elleri, kanatları- vedördünün de tekerlekleri çepeçevre gözlerle doluydu.

Hez.10: 13 Tekerleklere "Dönen tekerlekler" dendiğini duydum.

Hez.10: 14 Her Keruv'un dört yüzü vardı: Birinci yüz öküz*fg* yüzüne,ikincisi insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu.D Not 10:14 1:10'a göre "Öküz", Masoretik metin "Keruv".

Hez.10: 15 Keruvlar yukarıya doğru yükseldi. Bunlar daha önce KevarIrmağı kıyısında gördüğüm canlı yaratıklardı.

Hez.10: 16 Keruvlar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler dehareket ediyor, Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarınıaçınca, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyordu.

Hez.10: 17 Keruvlar durduğunda onlar da duruyor, Keruvlar yerdenyükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.

Hez.10: 18 RAB'bin görkemi tapınağın eşiğinden ayrılıp Keruvlar'ınüzerinde durdu.

Hez.10: 19 Ben bakarken Keruvlar kanatlarını açıp yerden yükseldi,tekerlekler de onlarla yükseldi. RAB'bin Tapınağı'nın DoğuKapısı'nın girişinde durdular. İsrail Tanrısı'nın görkemi onların üzerindeydi.

Hez.10: 20 Kevar Irmağı kıyısında, İsrail Tanrısı'nın altında gördüğümve Keruvlar olduğunu anladığım canlı yaratıklar bunlardı.

Hez.10: 21 Her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. Kanatlarınınaltında insan elini andıran bir şey vardı.

Hez.10: 22 Yüzleri Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm yüzlere benziyordu.Her biri

dosdoğru ilerliyordu.

Yeruşalim'in Cezası

BÖLÜM 11

Hez.11: 1 Ruh beni yine yukarıya kaldırıp RAB'bin Tapınağı'nın Doğu Kapısı'na götürdü. Kapının giriş bölümünde yirmi beş adam vardı. Aralarında halkın önderlerinden Azzur oğlu Yaazanya'yı, Benaya oğlu Pelatya'yı gördüm.

Hez.11: 2 RAB bana, "İnsanoğlu, bunlar kötülük tasarlayan ve bu kenttekötü öğüt veren adamlardır" dedi,

Hez.11: 3 "Onlar, 'Yıkım yakın değil, ev yapmanın zamanıdır. Bu kentkazan, biz de etiz diyorlar.

Hez.11: 4 Bundan ötürü onları uyar, ey insanoğlu, onları uyar."

Hez.11: 5 Sonra RAB'bin Ruhu üzerime inip şunları söylememi buyurdu: "RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, neler söylediğinizi ve neler düşündüğünüzü bilirim.

Hez.11: 6 Bu kentte birçok kişi öldürdünüz, kentin sokaklarını ölülerle doldurdunuz.

Hez.11: 7 "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Oraya attığınız ölüler et, kent de kazandır. Ama sizi kentin dışına süreceğim.

Hez.11: 8 Kılıçtan korktunuz, ama ben üzerinize kılıç göndereceğim. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.11: 9 Sizi kentten çıkarıp yabancıların eline teslim edeceğim. Sizi cezalandıracağım.

Hez.11: 10 Kılıçla öldürüleceksiniz. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.11: 11 Bu kent sizin için kazan olmayacak, siz de onun içinde et olmayacaksınız. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım.

Hez.11: 12 O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Kurallarımı izlemediniz, ilkelerime uymadınız; çevrenizdeki ulusların ilkelerine uydunuz."

Hez.11: 13 Ben peygamberlikte bulunurken Benaya oğlu Pelatya öldü. Yüzüstü yere kapanıp, "Ah, ey Egemen RAB! Geri kalan İsrailliler'i büsbütün mü yok edeceksin?" diye yüksek sesle haykırdım.

Sürgündekiler İsrail Ülkesine Dönecek

Hez.11: 14 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.11: 15 “Ey insanoğlu, Yeruşalim’de yaşayanlar senin kardeşlerin, akrabaların ve öbür İsrailliler için, ‘Onlar RAB’den uzaklar, bu ülke mülk olarak bize verildi demişler.”

Hez.11: 16 “Bu yüzden de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Onları uzaktakiuluslar arasına gönderdim, ülkeler arasına dağıttım. Öyleykengittikleri ülkelerde kısa süre için onlara barınak oldum.

Hez.11: 17 “De ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Sizi uluslar arasındantoplayacak, dağılmış olduğunuz ülkelerden geri getirecek, İsrailülkesini yeniden size vereceğim.

Hez.11: 18 “Ülkeye dönecek, tiksindirici, iğrenç putları oradan söküp atacaklar.

Hez.11: 19 Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruhkoyacağım. İçlerindeki taş yüreği çıkarıp onlara etten bir yürek vereceğim.

Hez.11: 20 O zaman kurallarımı izleyecek, ilkelerime uymaya özengösterecekler. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.

Hez.11: 21 Tiksindirici, iğrenç putlara gönülden yönelenlere gelince,yaptıklarının aynısını başlarına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.”

Rab’bin Görkemi Tapınaktan Ayrılıyor

Hez.11: 22 Keruvlar* kanatlarını açtı, tekerlekler yanlarındaduruyordu. İsrail Tanrısı’nın görkemi onların üzerindeydi.

Hez.11: 23 RAB’bin görkemi kentin ortasından yükselip kentindoğusundaki dağa kondu.

Hez.11: 24 Görümde Tanrı’nın Ruhu beni yukarı kaldırıp Kildan*ülkesindeki sürgünlerin yanına götürdü. Sonra gördüğüm görüm kayboldu.

Hez.11: 25 Ben de RAB’bin bana gösterdiği her şeyi sürgündekilere anlattım.

Sürgüne Gidiş Simgelerle Anlatılıyor

BÖLÜM 12

Hez.12: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.12: 2 “İnsanoğlu, asi bir halkın arasında yaşıyorsun. Gözlerivarken görmüyor, kulakları varken işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir.

Hez.12: 3 “Sen, insanoğlu, sürgüne gidecekmiş gibi eşyanı topla,onların gözü önünde, gündüzün yola çık, bulunduğun yerden başkabir yere git. Kim bilir, asi bir halk olmalarına karşın seni görüp anlayabilirler.

Hez.12: 4 Gündüzün, halkın gözü önünde topladığın sürgün eşyanı çıkar.Akşam yine onların gözü önünde sürgüne giden biri gibi yola çık.

Hez.12: 5 Onlar seni izlerken duvarı delip eşyanı çıkar.

Hez.12: 6 Seni izlerlerken eşyanı sırtlayıp karanlıkta taşı. Ülkeyi görmemek için yüzünü ört. Çünkü yapacakların İsrail halkı için bir uyarı olacaktır.”

Hez.12: 7 Bana verilen buyruk uyarınca davrandım. Gündüzün sürgünegidecekmiş gibi eşyalarımı çıkardım. Akşam elimle duvarı deldim. Eşyalarımı karanlıkta çıkarıp onlar izlerken sırtımda taşıdım.

Hez.12: 8 Ertesi sabah RAB bana seslendi:

Hez.12: 9 “İnsanoğlu, o asi İsrail halkı sana, ‘Ne yapıyorsun? Diye sormadı mı?

Hez.12: 10 “Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim’deki önder ve orada yaşayan bütün İsrail halkına ilişkin bir bildiridir bu.

Hez.12: 11 Ben sizin için bir uyarıyım de. Sana yaptığımın tıpkısıonlara da yapılacak. Tutsak olarak sürgüne gidecekler.

Hez.12: 12 “Onların önderi karanlıkta eşyasını sırtında taşıyarak yolakoyulacak. Eşyasını çıkarmak için duvarda bir gedik açacak.Ülkeyi görmemek için yüzünü örtecek.

Hez.12: 13 Onun üzerine ağımı atacağım, kurduğum tuzağa düşecek. OnuBabil’e, Kildan* ülkesine götüreceğim, ama ülkeyi göremeden orada ölecek.

Hez.12: 14 Çevresindekilerin tümünü -yardımcılarını, ordusunu dünyanın dört bucağına dağıtacağım. Yalın kılıç onların peşlerine düşeceğim.

Hez.12: 15 Onları uluslar arasına dağıtıp ülkelere sürdüğümde, benimRAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.12: 16 Gittikleri uluslarda yaptıkları bütün iğrenç uygulamaları anlatmaları için aralarından birkaç kişiyi kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan sağ bırakacağım. Böylece benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Hez.12: 17 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.12: 18 “İnsanoğlu, yiyeceğini titreyerek ye, suyunu korkudan ürpererek iç.

Hez.12: 19 Ülkede yaşayan halka de ki, ‘Egemen RAB İsrail veYeruşalim’de yaşayanlar için şöyle diyor: Yiyeceklerіniumutsuzluk içinde yiyecek, sularını şaşkınlık içinde içecekler.Orada yaşayanların yaptığı zorbalık yüzünden ülke ıssız bırakılacak.

Hez.12: 20 Halkın içinde yaşadığı kentler yakılacak, ülke çöledönüşecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.”

Hez.12: 21 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.12: 22 “İnsanoğlu, İsrail’de yaygın olan, ‘Günler geçiyor, hergörüm boşa çıkıyor deyişinin anlamı nedir?

Hez.12: 23 Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ben bu deyişe sonvereceğim. Bundan böyle İsrail’de bir daha söylenmeyecek. Yineonlara de ki, ‘Her görümün yerine geleceği günler yaklaştı.

Hez.12: 24 Artık İsrail halkı arasında yalan görüm ya da aldatıcı falcılık olmayacak.

Hez.12: 25 Ama ben RAB, ne dersem gecikmeden olacak. Siz, ey asi İsrail halkı, söylediklerimin tümünü sizin günlerinizde yerine getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.”

Hez.12: 26 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.12: 27 “İnsanoğlu, İsrail halkı, ‘Onun gördüğü görüm uzak günleriçin, peygamberlik sözleri de uzak gelecekle ilgili diyor.

Hez.12: 28 “Bundan ötürü onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:Söylediğim sözlerden hiçbiri artık gecikmeyecek, ne dersemolacak. Böyle diyor Egemen RAB.”

Sahte Peygamberler Cezalandırılıyor

BÖLÜM 13

Hez.13: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.13: 2 “İnsanoğlu, peygamberlikte bulunan İsrail peygamberlerine karşı sen peygamberlik et. Kendiliğinden peygamberlik eden o peygamberlere de ki, ‘RAB’bin sözüne kulak verin!

Hez.13: 3 Egemen RAB şöyle diyor: Hiçbir görüm görmemiş ama kurduklarıhayaller uyarınca davranan akılsız peygamberlerin vay başına!

Hez.13: 4 Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benziyor.

Hez.13: 5 RAB'bin gününde İsrail halkının savaşta direnmesi için gidip duvardaki gedikleri onarmadınız.

Hez.13: 6 Onların görümleri uydurmadır. Yaptıkları yalanpeygamberliklere RAB'bin sözüdür diyorlar. Oysa onları bengöndermedim. Yine de söylediklerinin yerine geleceğini umuyorlar.

Hez.13: 7 Ben söylemediğim halde, RAB'bin sözüdür diyorsunuz. Oysagördüğünüz görümler uydurma, yaptığınız falcılık yalan değil mi?

Hez.13: 8 "'Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğiniz boş sözler,gördüğünüz yalan görümlerden ötürü size karşıyım. Böyle diyor Egemen RAB.

Hez.13: 9 Elim uydurma görüm gören, yalan yere falcılık eden peygamberlere karşı olacak. Onlar halkımın topluluğunda bulunmayacak, İsrail halkının kütüğüne yazılmayacak, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.13: 10 "'Esenlik yokken esenlik diyerek halkımı aldatıyorlar. Biridayanıksız bir duvar yapınca, sahte peygamberler üzerine sıva vuruyorlar.

Hez.13: 11 Duvarı sıvayanlara de ki: Duvar yıkılacak; sağanak yağmur yağacak, ardından dolu yağdıracağım. Şiddetli bir rüzgar çıkıp duvara karşı esecek.

Hez.13: 12 Duvar çökünce size, nerede duvara vurduğunuz sıva demeyecekler mi?

Hez.13: 13 "'Onun için Egemen RAB şöyle diyor: Öfkemden duvarı yerle bir etmek için şiddetli bir rüzgar göndereceğim; kızgınlığımdan sağanak yağmur ve dolu yağdıracağım.

Hez.13: 14 Sıva vurduğunuz duvarı yıkıp yerle bir edeceğim. Temeli açılıp ortaya çıkacak. Yıkılacak ve altında yok olacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.13: 15-16 Böylece öfkemi duvarın ve duvara sıva vuranların üzerineboşaltacağım. Size duvar da duvara sıva vuran da Yeruşalim'deesenlik yokken esenlik görümleri gören İsrailli peygamberler deyok oldu diyeceğim. Egemen RAB böyle diyor."

Hez.13: 17 "Sen, ey insanoğlu, kendiliğinden peygamberlik edenhalkının kızlarına yüzünü çevir. Onlara karşı peygamberlik et.

Hez.13: 18 De ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları tuzağa düşürmekiçin

herkese bilek bağı diken, her boyda baş örtüsü yapan kadınların vay başına! Kendi canınızı korurken halkımın canını mı tuzağa düşüreceksiniz?

Hez.13: 19 Birkaç avuç arpayla birkaç dilim ekmek için halkımınarasında beni küçük düşürdünüz. Yalana kulak veren halkıma yalansöyleyerek ölümü hak etmemiş canları öldürdünüz, ölümü hak etmişcanları yaşattınız.

Hez.13: 20 "'Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları kuş gibituzağa düşüren sihirli bilek bağlarınıza karşıyım. Onları bileklerinizden koparacağım. Kuş gibi tuzağa düşürdüğünüz insanları özgür kılacağım.

Hez.13: 21 Örtülerinizi yırtacak, halkımı elinizden kurtaracağım. Bir daha tuzağınıza düşmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.13: 22 Madem incitmek istemediğim doğru kişinin cesaretiniyalanlarınızla kırdınız ve canını kurtarmak için kötü kişiyi kötüyolundan dönmemeye yüreklendirdiniz,

Hez.13: 23 bir daha uydurma görümler görmeyecek, falcılıketmeyeceksiniz. Halkımı elinizden kurtaracağım. O zaman benim RABolduğumu anlayacaksınız."

Rab Putataparlığı Cezalandırıyor

BÖLÜM 14

Hez.14: 1 İsrail ileri gelenlerinden kimisi gelip yanıma oturdu.

Hez.14: 2 O sırada RAB bana şöyle seslendi:

Hez.14: 3 "İnsanoğlu, bu adamların yüreği putlara bağlı. Diktikleriputların kendilerini günaha sokmasına olanak veriyorlar. Öyleyseonların bana danışmasına izin vermeli miyim?

Hez.14: 4 Bunun için onlarla konuş ve de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:Yüreğini puta bağlayan, diktiği putun kendisini günaha sokmasınaolanak veren, sonra da peygambere danışmaya gelen her İsrailli'yeputlarının çokluğuna göre ben RAB kendim karşılık vereceğim.

Hez.14: 5 Bunu, putları yüzünden bana sırt çeviren İsrail halkınınyüreğini yeniden kendime çekmek için yapacağım.

Hez.14: 6 "Bu yüzden İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:Geri dönün! Putlarınızdan vazgeçin, iğrenç uygulamalarınızı bırakın!

Hez.14: 7 "'İsrail halkından biri ya da İsrail'de yaşayan bir yabancıbenden ayrılır, yüreğini putlara bağlar, diktiği putların kendisini günaha sokmasına olanak verir,

sonra da bana danışmak üzere bir peygambere giderse, ben RAB kendim ona karşılık vereceğim.

Hez.14: 8 O kişiye karşı çıkacağım. Onu bir belirti, bir alay konusuyapıp halkımın arasından atacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.14: 9 “’Bir peygamber ayartılır da bir söz söylerse, onu ayartanbenim. Elimi ona karşı uzatacağım, onu halkım İsrail’in arasındançıkarıp yok edeceğim.

Hez.14: 10 Suçlarının cezasını çekecekler. Peygamber de ona danışanda aynı şekilde cezalandırılacak.

Hez.14: 11 Böylece İsrail halkı bir daha benden ayrılmayacak,günahlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onlar halkımolacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Egemen RAB böyle diyor.”

Kişisel Sorumluluk

Hez.14: 12 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.14: 13 “İnsanoğlu, eğer bir ülke bana sadakatsizlik eder, günahişlerse, ben de o ülkeye karşı elimi uzatır, onu her türlü yiyecekten yoksun bırakır, üzerine kıtlık gönderir, insanları ve hayvanları yok edersem;

Hez.14: 14 şu üç adam Nuh, Daniel*fh*, Eyüp- orada olsalar bile,doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Egemen RAB böyle diyor.D Not 14:14,20 Burada adı geçen Daniel’in İbranice yazılışı farklı olduğundan bildiğimiz Peygamber Daniel olmayabilir.

Hez.14: 15 “Ya da ülkeye yabanıl hayvanlar gönderirsem ve ülkeyi kimsesiz bırakırlarsa, ülke viraneye döner, hayvanlar yüzünden kimse içinden geçemezse;

Hez.14: 16 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi o ülkedeyaşasa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancakkendi canlarını kurtarabilirler. Ülke ise viraneye döner.

Hez.14: 17 “Ya da o ülkeye kılıç gönderir, ‘Kılıç ülkeyi yarsın der,oradaki insanları ve hayvanları yok edersem;

Hez.14: 18 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi orada olsabile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler.

Hez.14: 19 “O ülkeye salgın hastalık gönderir, kan dökerek öfkemiyağdırır, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem;

Hez.14: 20 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, Nuh, Daniel*fh* veEyüp

orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler.

Hez.14: 21 “Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim’deki insanları ve hayvanları yok etmek için üzerine dört ağır yargımı kılıcı, kıtlığı, yabanıl hayvanları, salgın hastalığı- gönderdiğimde daha neler neler olacak!

Hez.14: 22 Orada sağ bırakılacak kimi oğullarınız, kızlarınız olacak,çıkıp yanınıza gelecekler. Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce, Yeruşalim’in başına getirdiğim yıkımdan ve her tür felaketten avuntu bulacaksınız.

Hez.14: 23 Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce avutulacak,Yeruşalim’in başına getirdiklerimin amaçsız olmadığınıanlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.”

Yeruşalim, Yararsız Asma

BÖLÜM 15

Hez.15: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.15: 2 “İnsanoğlu, asma odununun herhangi bir orman ağacınındalından daha fazla değeri var mı?

Hez.15: 3 Asma odunundan yararlı bir şey yapılabilir mi? Ya da üzerineeşya asmak için ondan askı yaparlar mı?

Hez.15: 4 Yakıt olarak ateşe atılır da ateş odunun iki ucunu yakıportasını kömürleştirince, işe yarar mı?

Hez.15: 5 Yanmadan önce işe yaramadıysa, yanıp kömür haline geldiktensonra bir işe yarar mı?

Hez.15: 6 “Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Orman ağaçları arasındaasma odununu nasıl yakıt olarak ateşe verdimse, Yeruşalim’de yaşayan halka da aynısını yapacağım.

Hez.15: 7 Onlara yüz çevireceğim. Şimdi ateşten kurtulsalar bile, ateşonları yine de yakıp yok edecek. Onlara yüz çevirince, benim RABolduğumu anlayacaksınız.

Hez.15: 8 Ülkeyi viraneye çevireceğim. Çünkü bana sadakatsizlikettiler. Egemen RAB böyle diyor.”

Sadakatsiz Yeruşalim

BÖLÜM 16

Hez.16: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.16: 2 “İnsanoğlu, Yeruşalim’e yaptığı iğrenç uygulamaları bildir.

Hez.16: 3 De ki, ‘Egemen RAB Yeruşalim’e şöyle diyor: Kökenin vedoğumun açısından Kenan ülkesindensin; baban Amorlu, annense Hititli’ydi*.

Hez.16: 4 Doğduğun gün göbek bağın kesilmedi, temizlemek için seniyıkamadılar, tuzla ovalamadılar, kundağa sarmadılar.

Hez.16: 5 Kimse bunlardan birini yapacak kadar sana acımadı, sevecenlik göstermedi. Senden tiksindikleri için doğduğun gün seni kıra attılar.

Hez.16: 6 “’Yanından geçtim, senin kendi kanının içinde kımıldadığınıgördüm. Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. Evet, Kendi kanınıniçindeyken yaşa! dedim.

Hez.16: 7 Kırda yetişen bir bitki gibi seni geliştirdim. Geliştin,büyüdün, kusursuz bir güzelliğe eriştin. Göğüslerin oluştu,saçların uzadı. Ama çırılçıplaktın.

Hez.16: 8 “’Yine yanından geçtim, sana baktım, sevgi çağındı. Giysimineteğini üzerine serdim, çıplaklığını örttüm. Sana ant içtim,seninle antlaşma yaptım. Egemen RAB böyle diyor. Ve benim oldun.

Hez.16: 9 “’Seni yıkadım, üzerindeki kanı temizledim, derine zeytinyağı sürdüm.

Hez.16: 10 Sana işlemeli giysiler giydirdim, deriden*fı* çarık verdim.Beline ince keten kuşak bağladım, seni pahalı giysilerle örttüm,D Not 16:10 “Deri”: Yunus balığı derisi olabilir.

Hez.16: 11 takılarla süsledim. Bileklerine bilezikler, boynuna gerdanlık taktım.

Hez.16: 12 Burnuna halka, kulaklarına küpeler, başına görkemli bir taç taktım.

Hez.16: 13 Altınla gümüşle süslendin; giysilerin ince ketenden,pahalı, işlemeli kumaştandı. İnce unla, balla, zeytinyağıylabeslendin. Gitgide güzelleştin, krallığa yaraştın.

Hez.16: 14 Güzelliğinden ötürü ünün uluslar arasında yayıldı. Çünküseni görkemimle donattığım için güzelliğin kusursuzdu. Egemen RABböyle diyor.

Hez.16: 15 “’Ama sen güzelliğine güvendin, ününü kullanarak fahişelikettin. Her geçene gönlünü kaptırdın, kendini teslim ettin.

Hez.16: 16 Giysilerinden alıp kendine süslü tapınma yerleri yaptın,oralarda fahişelik ettin. Böylesi ne olmuştur, ne de olacaktır.

Hez.16: 17 Sana verdiğim altın, gümüş süslerden erkek suretleriyaptın, onlarla fahişelik ettin.

Hez.16: 18 İşlemeli giysilerini alıp onların üzerine örttün. Onlarazeytinyağımı, buhurumu sundun.

Hez.16: 19 Yemen için sağladığım yiyeceği -ince unu, zeytinyağını,balı güzel kokulu bir sunu olarak onlara sundun. Böyle yaptın diyor Egemen RAB.

Hez.16: 20 "'Bana doğurduğun oğulları, kızları alıp yiyecek olarakputlara kurban ettin. Fahişelik etmen yetmiyormuş gibi,

Hez.16: 21 çocuklarımı kesip sunu olarak ateşte putlara kurban ettin.

Hez.16: 22 Bütün iğrenç uygulamalarını, fahişeliklerini yaparken gençlik günlerini, çırılçıplak olduğun, kanının içinde kımıldandığın zamanı anımsamadın.

Hez.16: 23 "'Egemen RAB, vay, vay başına diyor! Yaptığın kötülüklere ek olarak,

Hez.16: 24 kendine fuhuş yuvaları kurdun, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaptın.

Hez.16: 25 Her yolun başına kendin için yüksek tapınma yerleri kurdun, güzelliğini kirlettin, her geçene kendini teslim ettin, fahişeliklerini artırdın.

Hez.16: 26 Şehvet düşkünü komşuların Mısırlılar'la fahişelik ettin. Fahişeliklerini artırmakla beni öfkelendirdin.

Hez.16: 27 İşte bu yüzden elimi sana karşı uzattım, yiyecek payını azalttım. Ahlaksız davranışından utanç duyan düşmanların Filist kızları dilediklerini yapsınlar diye seni onlara teslim ettim.

Hez.16: 28 Asurlular'la da fahişelik ettin, çünkü doymamıştın. Evet, onlarla fahişelik ettin, yine doymadın.

Hez.16: 29 Fahişeliğini ticaret diyarı olan Kildan* ülkesine dek artırdın, yine de doymadın.

Hez.16: 30 "'Bütün bunları yaparken yüreğin ne kadar yıpranmış diyor Egemen RAB, 'Yüzsüz bir fahişe gibi davrandın!

Hez.16: 31 Her yolun başına fuhuş yuvaları kurarken, bütün meydanlardayüksek tapınma yerleri yaparken, fahişe gibi bile değildin, ücretini küçümsedin.

Hez.16: 32 “’Kocasının yerine yabancıları yeğleyen, zina eden bir kadındın!

Hez.16: 33 Fahişelere ücret ödenir. Oysa sen bütün oynaşlarına armağanlar dağıttın. Fahişelik etmek için her yandan sana gelsinler diye rüşvet verdin.

Hez.16: 34 Fahişeliğinde öbür kadınlara benzemiyorsun. Çünkü fahişelikedesin diye kimse senin peşine düşmüyor. Ücret ödeyen sensin,kimse sana ücret ödemiyor. Bu yüzden öbürlerine benzemiyorsun.

Hez.16: 35 “’Bu nedenle, ey fahişe, RAB’bin sözünü dinle!

Hez.16: 36 Egemen RAB şöyle diyor: Yüzsüzlüğün ortaya döküldüğü,oynaşlarınla fahişelik ederken çıplaklığın meydana çıktığı için,bütün iğrenç putların yüzünden, onlara çocuklarının kanını verdiğin için,

Hez.16: 37 düşüp kalktığın bütün oynaşlarını sevdiklerini de nefret ettiklerini de- toplayacağım. Sana karşı onları her yandan toplayacak, çıplaklığını onların önüne sereceğim; bütün çıplaklığını görecekler.

Hez.16: 38 Sana zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayı vereceğim. Kanını akıtarak seni öfkemin ve kıskançlığımın öcüne terk edeceğim.

Hez.16: 39 Seni oynaşlarının eline teslim edeceğim. Fuhuş yuvalarınıyıkacak, yüksek tapınma yerlerini bozacaklar. Üzerindekigiysileri soyacak, güzel mücevherlerini alıp seni çırılçıplak bırakacaklar.

Hez.16: 40 Halkı sana karşı kışkırtacaklar. Seni taşlayacak,kılıçlarıyla delik deşik edecekler.

Hez.16: 41 Evlerini ateşe verecek, seni birçok kadının gözü önünde yargılayacaklar. Fahişeliklerine son vereceğim, artık oynaşlarına ücret ödemeyeceksin.

Hez.16: 42 Böylece sana karşı öfkem yatışacak, kıskançlığım dinecek. Susacak, bir daha öfkelenmeyeceğim.

Hez.16: 43 “’Madem gençlik günlerini anımsamadın, yaptıklarınla beni öfkelendirdin, ben de yaptıklarını senin başına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB. Bu iğrenç uygulamalarına ek olarak ahlaksızlık da ettin.

Hez.16: 44 “’Herkes senin için şu deyişi söyleyecek: Annesi nasılsa kızı da öyle.

Hez.16: 45 Sen kocasından ve çocuklarından tiksinen annenin kızısın;kocalarından ve çocuklarından tiksinen kızkardeşlerininkızkardeşisin. Annen Hititli, baban Amorlu’ydu.

Hez.16: 46 Kızlarıyla senin kuzeyinde yaşayan Samiriye ablan,kızlarıyla senin güneyinde yaşayan Sodom kızkardeşindir.

Hez.16: 47 Sen yalnız onların yolunda yürümekle, onların iğrençuygulamalarına uymakla kalmadın, bütün yaptıklarınla kısa süredeonlardan daha büyük kötülük ettin.

Hez.16: 48 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, kızkardeşin Sodom'lakızları, kızlarınla senin yaptıklarını asla yapmadılar.

Hez.16: 49 "'Kızkardeşin Sodom'un günahı şuydu: Kendisi de kızları dagururluydu, ekmeğe doymuşlardı, umursamazlardı. Düşküne, yoksulayardım elini uzatmadılar.

Hez.16: 50 Kendilerini beğenmişlerdi. Önümde iğrenç şeyler yaptılar.Bu nedenle, gördüğün gibi onları önümden süpürüp attım.

Hez.16: 51 Samiriye işlediğin günahın yarısını bile işlemedi. Senonlardan çok daha iğrenç şeyler yaptın. Yaptığın iğrençliklerlekızkardeşlerini suçsuz çıkardın.

Hez.16: 52 Düşeceğin utanca katlanacaksın. Çünkü kızkardeşlerini haklıgibi gösterdin. İşlediğin günahlar onlarınkinden daha iğrençolduğundan senin yanında suçsuz kalıyorlar. Bunun için utan vedüşeceğin utanca katlan. Çünkü kızkardeşlerini suçsuz çıkardın!

Hez.16: 53 "'Sodom'la kızlarını, Samiriye'yle kızlarını, onlarlabirlikte de seni eski gönencine kavuşturacağım.

Hez.16: 54 Utanca boğulacaksın. Bütün yaptıklarından ötürükızkardeşlerine avuntu olacak ve utanacaksın.

Hez.16: 55 Kızkardeşlerin Sodom ve Samiriye ile kızları eskidurumlarına dönecekler; kızlarınla sen de öyle.

Hez.16: 56-57 Kötülüğün açığa çıkmadan önce, gururlu olduğun günlerdekızkardeşin Sodom'un adını bile anmıyordun. Şimdi sen de Edomkızlarıyla komşuları ve Filist kızlarınca -çevrende seninle alayedenlerce- küçümseniyorsun.

Hez.16: 58 Ahlaksızlığının ve yaptığın iğrençliklerin sonuçlarınakatlanacaksın. RAB böyle diyor.

Hez.16: 59 "'Egemen RAB şöyle diyor: Seninle yaptığım antlaşmayıbozarak içtiğin andı küçümsedin. Ben de hak ettiğin biçimde senicezalandıracağım.

Hez.16: 60 Gençlik günlerinde seninle yaptığım antlaşmayıanımsayacağım. Seninle sonsuza dek kalıcı bir antlaşma yapacağım.

Hez.16: 61 Büyük, küçük kızkardeşlerini yanına aldığında yaptıklarınıanımsayacak ve utanacaksın. Seninle yaptığım antlaşmada olmadığıhalde onları kızların olsunlar diye sana vereceğim.

Hez.16: 62 Seninle yeniden antlaşma yapacağım, benim RAB olduğumuanlayacaksın.

Hez.16: 63 Bütün yaptıklarını bağışladığımda, anımsayacak ve utanacaksın. Utancından bir daha ağzını açmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor."

Kartalla Asmanın Simgesel Öyküsü

BÖLÜM 17

Hez.17: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.17: 2 "Ey insanoğlu, İsrail halkına bir bilmece sor, simgesel bir öykü anlat.

Hez.17: 3 De ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Kanatları uzun ve güçlü,renk renk tüylerle dolu iri bir kartal Lübnan'a geldi, bir sedirağacının tepesine konup onu ele geçirdi.

Hez.17: 4 Ağacın tepesindeki filizleri koparıp ticaret ülkesinegötürdü, tüccarlar kentine yerleştirdi.

Hez.17: 5 "'Ülkenin tohumundan alıp verimli toprağa ekti; onu söğütağacı gibi akarsuların kıyısına dikti.

Hez.17: 6 Tohum filizlenip yerde yayılan bodur bir asma oldu. Dallarıkartala doğru yayıldı, kökleriyse aşağıya, derine indi. Böylecedal salan, filiz veren bir asma oldu.

Hez.17: 7 "'Gelgelelim, kanatları güçlü, bol tüylü başka bir irikartal da vardı. Asma bu kez dikildiği yerden köklerini bukartala doğru çevirdi; sulasın diye dallarını ona doğru saldı.

Hez.17: 8 Dallansın, ürün versin, görkemli bir asma olsun diyeakarsuların kıyısındaki verimli toprağa dikilmişti.

Hez.17: 9 "Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Asma serpilecek mi?Kurusun diye ilk kartal kökünü söküp meyvesini koparmayacak mı?Asmanın yeni filizlenen bütün dalları kuruyacak. Kökünden söküpatmak için güçlü ele ya da büyük orduya gerek duyulmayacak.

Hez.17: 10 Evet, asma dikilmiş, ama serpilip gelişecek mi? Doğurüzgarı ona çarpınca büsbütün kurumayacak mı? Evet, filizlendiğiyerde solup kuruyacak."

Simgesel Öykü Açıklanıyor

Hez.17: 11 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.17: 12 “O asi halka de ki, ‘Bunların ne anlama geldiğini bilmiyormusunuz? Onlara de ki, ‘Babil Kralı Yeruşalim’e gitti; kralını,önderlerini tutsak alıp kendisiyle birlikte Babil’e götürdü.

Hez.17: 13 Sonra kralın soyundan gelen birini alıp ant içirerek onunlabir antlaşma yaptı. Ülkenin önderlerini de tutsak aldı.

Hez.17: 14 Öyle ki, ülke gerilesin, bir daha yükselmesin, ancakyaptığı antlaşmayı yerine getirerek yaşayabilsin.

Hez.17: 15 Ne var ki, Yahuda Kralı, kendisine at ve çok sayıda askervermesi için Mısır’a elçiler göndererek Babil Kralı’nabaşkaldırdı. Yahuda Kralı başaracak mı? Böyle şeyler yapankurtulur mu? Yaptığı antlaşmayı bozan kurtulur mu?

Hez.17: 16 “’Egemen RAB, varlığım hakkı için diyor, onu tahta oturtankralın ülkesinde, Babil’de ölecek. Çünkü içtiği andı küçümsedi,yaptığı antlaşmayı bozdu.

Hez.17: 17 Babilliler birçok kişiyi yok etmek için toprak rampalar,kuşatma duvarları yaptığında, firavun güçlü ordusu ve büyükkalabalıklarla savaşta ona yardımcı olmayacak.

Hez.17: 18 Yaptığı antlaşmayı bozarak içtiği andı küçümsedi. Sözverdiği halde, bütün bunları yaptı. Bu yüzden kurtulmayacak.

Hez.17: 19 “’Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için,bana içtiği andı küçümsediği, antlaşmamı bozduğu için onu cezalandıracağım.

Hez.17: 20 Ağımı gereceğim, tuzağıma düşecek. Onu Babil’e getirecek,bana sadakatsizliğinden ötürü orada yargılayacağım.

Hez.17: 21 En seçkin askerleri kılıçtan geçirilecek, sağ kalanlardünyanın dört bucağına dağılacak. O zaman konuşanın ben RABolduğumu anlayacaksınız.

Hez.17: 22 “’Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacının tepesinden Bir filiz alıp dikeceğim. En yüksek dallarından körpe bir çubuk koparıp Yüksek, ulu bir dağın üzerine dikeceğim.

Hez.17: 23 Onu İsrail’in en yüksek dağının üzerine dikeceğim. Dal budak salıp ürün verecek, Görkemli bir sedir ağacı olacak. Her çeşit kuş dallarına tüneyecek, Gölgesinde barınacak.

Hez.17: 24 Bütün orman ağaçları Her yüksek ağacı bodurlaştıranın, Her bodur ağacı yükseltenin, Her yeşil ağacı kurutanın Ve kuru ağacı yeşertenin Ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.”

Kişisel Sorumluluk

BÖLÜM 18

Hez.18: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.18: 2 “İsrail için, ‘Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı diyorsunuz. Bu deyişle ne demek istiyorsunuz?

Hez.18: 3 “Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, İsrail’de artık budeyişi ağzınıza almayacaksınız.

Hez.18: 4 Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı dabenimdir. Ölecek olan, günah işleyen candır.

Hez.18: 5 “Diyelim ki, adil ve doğru olanı yapan doğru bir adam var.

Hez.18: 6 Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkının putlarına bel bağlamaz. Komşusunun karısını kirletmez, Âdet gören kadına yaklaşmaz.

Hez.18: 7 Kimseye haksızlık etmez,Rehin olarak aldığını geri verir,Soygunculuk etmez,Aç olana ekmeğini verir,Çıplağı giydirir.

Hez.18: 8 Faizle para vermez, Aşırı kâr gütmez. Elini kötülükten çeker, İki kişi arasında doğrulukla yargılar.

Hez.18: 9 Kurallarımı izler, İlkelerimi özenle uygular. İşte böyle biri doğru kişidir. O yaşayacaktır. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.18: 10 “Diyelim ki, bu adamın zorba, kan döken, Kardeşine bunlardan birini yapan bir oğlu var.

Hez.18: 11 Babası bunlardan hiçbirini yapmazken, Oğul dağlarda putlara sunulan kurbandan yer, Komşusunun karısını kirletir.

Hez.18: 12 Düşküne, yoksula haksızlık eder, Soygunculuk eder, Rehini geri vermez. Putlara bel bağlar, İğrenç şeyler yapar.

Hez.18: 13 Faizle para verir, aşırı kâr güder. Böyle biri yaşayacak mı? Hayır, yaşamayacak! Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır, öldürülecektir. Onun kanından kendisi sorumlu olacaktır.

Hez.18: 14 “Diyelim ki, bu oğulun da bir oğlu olur ve babasınınişlediği bütün

günahları görür, Ama hiçbirini yapmaz;

Hez.18: 15 Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkının putlarına bel bağlamaz, Komşusunun karısını kirletmez;

Hez.18: 16 Kimseye haksızlık etmez, Rehin almaz,Soygunculuk etmez, Aç olana ekmeğini verir, Çıplağı giydirir.

Hez.18: 17 Böyle biri elini kötülükten*fi* çeker, Faiz almaz, aşırı kâr gütmez, Kurallarımı izler, İlkelerimi uygularsa, Babasının günahı yüzünden ölmeyecek, Kesinlikle yaşayacaktır.D Not 18:17 Septuaginta “Kötülükten”, Masoretik metin “Düşkünden”.

Hez.18: 18 Ama babası kendi günahı yüzünden ölecektir. Çünkü zorbalık etti, kardeşini soydu, Halkı arasında iyi olmayanı yaptı.

Hez.18: 19 “Ama siz, ‘Oğul neden babasının işlediği suçlardan sorumlututulmasın? dersiniz. Bu oğul adil ve doğru olanı yapmış, bütünkurallarımı dikkatle izlemiştir. Böyle biri kesinlikle yaşayacaktır.

Hez.18: 20 Ölecek olan günah işleyen kişidir. Oğul babasının suçundansorumlu tutulamaz, baba da oğlunun suçundan sorumlu tutulamaz.Doğru kişi doğruluğunun, kötü kişi kötülüğünün karşılığını alacaktır.

Hez.18: 21 “Kötü kişi işlediği bütün günahlardan döner, buyruklarımauyar, adil ve doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.

Hez.18: 22 İşlediği günahlardan hiçbiri ona karşı anılmayacaktır.Doğruluğu sayesinde yaşayacaktır.

Hez.18: 23 Ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötükişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım.Egemen RAB böyle diyor.

Hez.18: 24 “Doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler, kötü kişininyaptığı bütün iğrenç şeyleri yaparsa, yaşayacak mı? Onun yaptığıdoğru işlerin hiçbiri anılmayacaktır. Sadakatsizliği yüzündensuçludur, günahları yüzünden ölecektir.

Hez.18: 25 “Siz yine de, ‘Rab’bin yolu doğru değil diyorsunuz. Eyİsrail halkı, dinle: Benim yolum mu doğru değil? Doğru olmayansizin yollarınız değil mi?

Hez.18: 26 Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, buyüzden ölecek. Evet, işlediği günah yüzünden ölecektir.

Hez.18: 27 Ama kötü kişi, yaptığı kötülükten döner, adil ve doğruolanı yaparsa, canını kurtaracaktır.

Hez.18: 28 Çünkü isyanlarının farkına varıyor ve onlardan dönüyor.Böyle biri

kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.

Hez.18: 29 Öyleyken, İsrail halkı, ‘Rab’bin yolu doğru değil diyor.Ey İsrail halkı, benim yollarım mı doğru değil? Doğru olmayansizin yollarınız değil mi?

Hez.18: 30 “Bu yüzden, ey İsrail halkı, sizleri, her birinizi yolunuza göre yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor. Dönün! İsyanlarınızdan dönün! Günahın sizi yıkıma sürüklemesine izin vermeyin.

Hez.18: 31 İsyanlarınızı kendinizden uzaklaştırın. Yeni bir yürek,yeni bir ruh edinin. Neden öleceksin, ey İsrail halkı?

Hez.18: 32 Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam. Egemen RABböyle diyor. Öyleyse günahınızdan dönün de yaşayın!”

İsrail Önderleri için Ağıt

BÖLÜM 19

Hez.19: 1 “Sen İsrail önderleri için şu ağıtı yak Hez.19: 2 ve de ki,”’Annen neydi? Aslanlar arasında dişi bir aslan! Genç aslanlar arasında yatar, Yavrularını beslerdi.

Hez.19: 3 Büyüttüğü yavrulardan biri Genç bir aslan oldu. Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu.

Hez.19: 4 Haberi uluslar arasında duyuldu. Kurdukları tuzağa düştü, Onu çengellerle Mısır’a sürüklediler.

Hez.19: 5 Dişi aslan bekledi, umudunun boşa çıktığını görünce, Yavrularından başka birini alıp Genç bir aslan olarak yetiştirdi.

Hez.19: 6 Yavru aslanlar arasında dolaşmaya başladı, Genç bir aslan oldu. Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu.

Hez.19: 7 Onların kalelerini yıktı*fj*, Kentlerini viraneye çevirdi. Ülkede yaşayan herkes Onun kükreyişinden dehşete düştü.D Not 19:7 Targum “Kalelerini yıktı”, Masoretik metin “Dul kadınlarını tanıdı”.

Hez.19: 8 Çevredeki uluslar üzerine geldiler, Ağlarını gerdiler, Onu tuzağa düşürdüler.

Hez.19: 9 Çengel takıp onu kafese koydular Ve Babil Kralı’na götürdüler. İsrail dağlarında kükreyişi bir daha duyulmasın diye Onu gözetim altında tuttular.

Hez.19: 10 “’Annen su kıyısındaki bağında Dikilmiş bir asma gibiydi. Bol su sayesinde dal budak saldı, Ürün verdi.

Hez.19: 11 Dalları kral asası olacak kadar güçlendi. Asma boy attı, Bulutlara dek yükseldi. Yüksekliği ve dallarının çokluğu Herkesçe görüldü.

Hez.19: 12 Ama onu öfkeyle kökünden söküp yere attılar. Doğu rüzgarı ürününü kuruttu. Güçlü dalları koparılıp kurudu, Ateş onları yakıp yok etti.

Hez.19: 13 Şimdi çöle, Kurak, susuz bir yere dikildi.

Hez.19: 14 Gövdesi ateş aldı, Filizini, ürününü yakıp yok etti. Kral asası olacak kadar güçlü dalı kalmadı. Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır."

İsrail'in Hainliği

BÖLÜM 20

Hez.20: 1 Sürgünlüğümüzün yedinci yılı, beşinci ayın* onuncu günü,İsrail ileri gelenlerinden bazı kişiler RAB'be danışmak için gelip önüme oturdular.

Hez.20: 2 RAB o sırada bana seslendi:

Hez.20: 3 "İnsanoğlu, İsrail ileri gelenlerine de ki, 'Egemen RABşöyle diyor: Bana danışmaya mı geldiniz? Varlığım hakkı içindiyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.

Hez.20: 4 "Onları yargılayacak mısın? Ey insanoğlu, onları yargılayacak mısın? Öyleyse onlara atalarının iğrenç uygulamalarını anımsat.

Hez.20: 5 Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: İsrail'i seçtiğim günYakup soyuna ant içtim ve kendimi Mısır'da onlara açıkladım. Antiçerek, Tanrınız RAB benim dedim.

Hez.20: 6 O gün, onları Mısır'dan çıkaracağıma, kendileri için seçtiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye götüreceğime söz verdim.

Hez.20: 7 Onlara, herkes bel bağladığı iğrenç putları atsın, Mısırputlarıyla kendinizi kirletmeyin, Tanrınız RAB benim dedim.

Hez.20: 8 "'Ne var ki, bana karşı geldiler, beni dinlemek istemediler.Bel bağladıkları iğrenç putları hiçbiri atmadı, Mısır putlarınıda bırakmadılar. Bu yüzden Mısır'da öfkemi onların üzerineyağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim.

Hez.20: 9 Ama aralarında yaşadıkları ulusların gözünde adıma lekegelmesin diye bunu yapmadım. Bu ulusların gözü önündeİsrailliler'i Mısır'dan çıkararak kendimi onlara açıklamıştım.

Hez.20: 10 Bu yüzden İsrailliler'i Mısır'dan çıkarıp çöle götürdüm.

Hez.20: 11 Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı onlara verdim,ilkelerimi tanıttım.

Hez.20: 12 Kendilerini kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlasınlar diyearamızda bir belirti olarak Şabat* günlerimi de onlara verdim.

Hez.20: 13 "'Böyleyken İsrail halkı çölde bana başkaldırdı. Uygulayankişiye yaşam veren kurallarımı izlemediler, ilkelerimireddettiler. Şabat günlerimi de hiçe saydılar. Bu yüzden çöldeöfkemi üzerlerine yağdırıp onları yok edeceğimi söyledim.

Hez.20: 14 Ama İsrailliler'i Mısır'dan çıkardığımı gören uluslaringözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım.

Hez.20: 15 Ben de kendilerine verdiğim en güzel ülkeye, süt ve balakan ülkeye onları götürmeyeceğime çölde ant içtim.

Hez.20: 16 Çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımı izlemediler,Şabat günlerimi hiçe saydılar. Yürekleri putlarına bağlıydı.

Hez.20: 17 Yine de onlara acıdım, onları yok etmedim, çölde işlerineson vermedim.

Hez.20: 18 Çölde çocuklarına atalarınızın kurallarını izlemeyin,ilkelerine göre yaşamayın, putlarıyla kendinizi kirletmeyin dedim.

Hez.20: 19 Ben Tanrınız RAB'bim, benim kurallarımı izleyin, benimilkelerim uyarınca yaşayın.

Hez.20: 20 Aramızda bir belirti olsun diye Şabat günlerimi kutsalsayın. O zaman benim Tanrınız RAB olduğumu anlayacaksınız dedim.

Hez.20: 21 "'Ne var ki, çocuklar bana karşı geldiler. Kurallarımıizlemediler. Uygulayan kişiye yaşam veren ilkelerim uyarıncadikkatle yaşamadılar. Şabat günlerimi hiçe saydılar. Bu yüzdençölde öfkemi üzerlerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim.

Hez.20: 22 Ama elimi geri çektim, İsrailliler'i Mısır'dan çıkardığımıgören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım.

Hez.20: 23 Onları ulusların arasına dağıtacağıma, başka ülkeleregöndereceğime çölde ant içtim.

Hez.20: 24 Çünkü ilkelerimi izlemediler, kurallarımı reddettiler.Şabat günlerimi hiçe saydılar, gözlerini atalarının putlarına diktiler.

Hez.20: 25 Ben de onlara iyi olmayan kurallar, yaşam vermeyen ilkelerverdim.

Hez.20: 26 Her ilk doğan çocuğu ateşte kurban ederek sunduklarısunularla kendilerini kirletmelerine izin verdim. Öyle ki, onlarıdehşete düşüreyim de benim RAB olduğumu anlasınlar.

Hez.20: 27 “Bu nedenle, ey insanoğlu, İsrail halkına de ki, ‘EgemenRAB şöyle diyor: Atalarınız yine ihanet etmekle bana küfretmiş oldular.

Hez.20: 28 Kendilerine vermeye ant içtiğim ülkeye onları getirdiğimde,gördükleri her yüksek tepede, sık yapraklı her ağacın altındakurbanlarını kestiler. Beni öfkelendiren sunularını, güzel kokulusunularıyla dökmelik sunularını orada sundular.

Hez.20: 29 Onlara gittikleri bu puta tapılan yerin ne olduğunusordum.” Orası bugün de Bama*fk* adıyla anılıyor.D Not 20:29 “Bama”: “Puta tapılan yer” anlamına gelir.

Yargı ve Bağışlama

Hez.20: 30 “Bu nedenle İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız gibi siz de kendinizi kirletecek misiniz? Onların putlarına gönül verecek misiniz?

Hez.20: 31 Şimdiye dek oğullarınızı ateşte kurban edip sunularınızısunmakla, putlarınızla kendinizi kirlettiniz. Öyleyken gelip banadanışmanıza izin verir miyim, ey İsrail halkı? Varlığım hakkıiçin diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.

Hez.20: 32 “’Siz ağaca, taşa tapan öteki uluslar gibi, dünyadaki öbürhalklar gibi olmak istiyoruz diyorsunuz. Ama bu düşündüklerinizhiçbir zaman gerçekleşmeyecek.

Hez.20: 33 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, sizi güçlü vekudretli elle, şiddetli öfkeyle yöneteceğim.

Hez.20: 34 Güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle sizi uluslararasından çıkaracak, dağılmış olduğunuz ülkelerden toplayacağım.

Hez.20: 35 Sizi ulusların çölüne getirecek, orada yüz yüze yargılayacağım.

Hez.20: 36 Atalarınızı Mısır Çölü’nde nasıl yargıladıysam, sizi deöyle yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.20: 37 Sizi yoklayıp antlaşmama bağlı kalmanızı sağlayacağım.

Hez.20: 38 Aranızda bana karşı gelenlerle başkaldıranları ayıracağım.Onları

yaşadıkları ülkelerden çıkaracağım. Ama İsrail ülkesinegirmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.20: 39 "'Ey İsrail halkı, Egemen RAB şöyle diyor: Her biriniz gidip putlarınıza tapının! Ama sonra beni dinleyeceksiniz ve armağanlarınızla, putlarınızla bir daha kutsal adımı kirletmeyeceksiniz.

Hez.20: 40 Çünkü kutsal dağımda, İsrail'in yüksek dağında, diyorEgemen RAB, bütün İsrail halkı orada, ülkede bana kulluk edecek.Orada onları kabul edeceğim. Orada sunularınızı, seçmearmağanlarınızı, bütün kutsal adaklarınızı isteyeceğim.

Hez.20: 41 Sizi ulusların arasından çıkarıp dağılmış olduğunuzülkelerden topladığımda, beni hoşnut eden bir koku gibi kabuledeceğim. Ulusların gözü önünde aranızda kutsallığımı göstereceğim.

Hez.20: 42 Sizleri atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye, İsrailülkesine getirdiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.20: 43 Bütün yaptıklarınızı, kendinizi kirlettiğiniz bütünuygulamaları orada anımsayacak, yaptığınız kötülüklerden ötürükendinizden tiksineceksiniz.

Hez.20: 44 Ey İsrail halkı, kötü yollarınıza, yozlaşmışuygulamalarınıza göre değil, adım uğruna sizinle ilgilendiğimde,benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor."

Güneye Uyarı

Hez.20: 45 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.20: 46 "İnsanoğlu, yüzünü güneye çevir, güneye seslen, NegevOrmanı'na karşı peygamberlik et.

Hez.20: 47 Negev Ormanı'na de ki, 'RAB'bin sözüne kulak ver. Egemen RAB şöyle diyor: Senin içinde ateş tutuşturacağım. Ateş bütün ağaçlarını -yeşil ağacı da kuru ağacı da- yiyip bitirecek. Tutuşan alev söndürülemeyecek. Güneyden kuzeye, her yüz ateşin sıcağından kavrulacak.

Hez.20: 48 Ateşi tutuşturanın ben RAB olduğumu herkes görecek, ateş söndürülmeyecek."

Hez.20: 49 Bunun üzerine, "Ah, ey Egemen RAB!" dedim, "Onlar benimiçin, 'Simgesel öyküler anlatan adam değil mi bu? diyorlar."

Rab'bin Yargı Kılıcı

BÖLÜM 21

Hez.21: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.21: 2 “Ey insanoğlu, yüzünü Yeruşalim’e çevir, kutsal yerlerinekarşı konuş, İsrail ülkesine karşı peygamberlik et.

Hez.21: 3 Ona de ki, ‘RAB şöyle diyor: Ben sana karşıyım! Kılıcımı kınından çıkaracak, içindeki doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok edeceğim.

Hez.21: 4 Doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok etmek için kılıcımkınından çıkacak ve güneyden kuzeye herkese karşı olacak.

Hez.21: 5 Böylece herkes kılıcını kınından çıkaranın ben RAB olduğumuanlayacak. Onu bir daha yerine koymayacağım.

Hez.21: 6 “Sen, ey insanoğlu, inle! Onların gözü önünde ezik bir yürekle acı acı inle!

Hez.21: 7 Sana, ‘Neden böyle inliyorsun? diye sorduklarında, ‘Yakında duyulacak haberden ötürü diye yanıtlayacaksın. ‘Her yürek eriyecek, her el gevşeyecek, her ruh baygın düşecek, her dizin bağı çözülecek. Evet, haber duyulacak! Bu kesinlikle yerine gelecek. Egemen RAB böyle diyor.”

Hez.21: 8 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.21: 9 “İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, ‘Rab şöyle diyor:”’Kılıç, kılıç, Bilendi, cilalandı.

Hez.21: 10 Öldürmek için bilendi, Şimşek gibi çaksın diye cilalandı. Nasıl sevinebiliriz? Kılıç oğlumun asasını sıradan bir sopa gibi küçümsedi.

Hez.21: 11 Kılıç kullanılmak için Cilalanmaya verildi; Öldürenin eline verilsin diye bilenip cilalandı.

Hez.21: 12 İnsanoğlu, bağır, haykır! Çünkü bu kılıç halkıma karşı; Bütün İsrail önderlerine karşı. Onlar halkımla birlikte kılıca teslim edildiler. Bunun için bağrını döv.

Hez.21: 13 “’Deneme kuşkusuz gelecek. Kılıcın küçümsediği asavarlığını sürdüremezse ne olur? Böyle diyor Egemen RAB.

Hez.21: 14 “Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et, el çırp. Bırak kılıç iki, üç kez vursun. Bu öldüren bir kılıçtır, Çok sayıda insan kıran, İnsanı her yandan saran kılıçtır.

Hez.21: 15 Yürekleri erisin, Tökezleyip düşenler çok olsun diye Bütün kapılarında öldürmek için Görevlendirdim kılıcı. Ah, kılıç şimşek gibi parladı,

Öldürmek için bilendi.

Hez.21: 16 Ey kılıç, sağa, sonra sola savrul, Ağzın nereye dönerse, oraya savrul!

Hez.21: 17 Ben de elimi çırpacağım Ve öfkem dinecek. Bunu ben RAB söylüyorum."

Babil Kralı'nın Kılıcı

Hez.21: 18 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.21: 19 "İnsanoğlu, Babil Kralı'nın kılıcı gelsin diye iki yol belirle; ikisi de aynı ülkeden başlamalı. Kent yolunun başladığı yere bir işaret koy.

Hez.21: 20 Ammonlular'ın Rabba Kenti'ne ya da Yahuda'ya ve surlarlaçevrili Yeruşalim'e ilerlesin diye kılıç için yol belirle.

Hez.21: 21 Çünkü Babil Kralı iki yolun ayrıldığı, yollarınçatallaştığı yerde fala bakmak için duracak. Okları silkeleyecek,aile putlarına danışacak, kurban edilen bir hayvanın ciğerine bakacak.

Hez.21: 22 Kütük yerleştirmek, öldür buyruğunu vermek, savaş naralarıatmak, kapılara kütük yerleştirmek, toprak rampalar oluşturmak,kuşatma duvarları yapmak için sağ elinde Yeruşalim'i gösteren ok olacak.

Hez.21: 23 Onunla ant içerek antlaşma yapanlar fala yanlış bakıldığınısanacak. Ama kral suçlarını anımsatıp onları tutsak alacak.

Hez.21: 24 "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: 'Madem suçlarınızı,isyanlarınızı anımsattırdınız, bütün uygulamalarınızda günahlarınızı açığa çıkardınız, madem bütün bunları yaptınız, siz de tutsak alınıp götürüleceksiniz.

Hez.21: 25 "'Sen, ey saygısız, kötü İsrail önderi, günün yaklaştı, sonunda yargı günün geldi.

Hez.21: 26 Egemen RAB şöyle diyor: Sarığı çıkar, tacı kaldır. Artıkeskisi gibi olmayacak. Alçakgönüllü yükseltilecek, gururlu alçaltılacak.

Hez.21: 27 Yıkım! Yıkım! Kenti yerle bir edeceğim! Hak sahibigelinceye dek onarılmayacak. Kenti ona vereceğim.

Hez.21: 28 "Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Aşağılayıcısözler söyleyen Ammonlular için Egemen RAB şöyle diyor:"'Kılıç, kılıç, Öldürmek için kınından çekilmiş, Yok etmek için, Şimşek gibi parlamak için cilalanmış!

Hez.21: 29 Size ilişkin görümler aldatıcıdır, Açılan fal yalandır. Öldürülecek kötülerin enseleri üzerine Yerleştirileceksin, ey kılıç! Onların günü yaklaştı, Sonunda yargı günleri geldi.

Hez.21: 30 Kılıç kınına koyulsun! Yaratıldığınız yerde, Atalarınızın ülkesinde Yargılayacağım sizi.

Hez.21: 31 Öfkemi üzerinize dökeceğim, Kızgınlığımı üzerinize üfleyeceğim; Acımasız adamların, Yakıp yok etmekte usta kişilerin eline Teslim edeceğim sizi.

Hez.21: 32 Ateşe yakıt olacaksınız, Kanınız ülkenizin ortasında dökülecek, Bir daha anılmayacaksınız. Çünkü bunu ben RAB söylüyorum.”

Yeruşalim’in Günahı

BÖLÜM 22

Hez.22: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.22: 2 “İnsanoğlu, Yeruşalim’i yargılayacak mısın? Kan döken bukenti yargılayacak mısın? Öyleyse bütün iğrenç uygulamalarını ona bildir.

Hez.22: 3 Şöyle diyeceksin: ‘Egemen RAB diyor ki: Ey kendi içinde kandökerek yıkımını hazırlayan, putlar yaparak kendini kirleten kent!

Hez.22: 4 Döktüğün kan yüzünden suçlu bulundun, yaptığın putlarla kirlendin. Böylece günlerin yaklaştı, yıllarının sonuna ulaştın. Bu yüzden seni uluslara alay konusu edeceğim, bütün ülkelerin gözünde seni gülünç duruma düşüreceğim.

Hez.22: 5 Ey adı kötüye çıkmış, kargaşa dolu kent, yakındakiler de uzaktakiler de seninle alay edecekler.

Hez.22: 6 “’İşte içindeki her İsrail önderi yetkisini kullanarak kan döküyor.

Hez.22: 7 Senin içinde anneye, babaya kötü davrandılar, yabancıya baskı yaptılar, öksüze, dul kadına haksızlık ettiler.

Hez.22: 8 Benim kutsal eşyalarıma saygısızlık ettin, Şabat* günlerimi hiçe saydın.

Hez.22: 9 Kan dökmek için iftira edenler, dağlarda putlara kurban edilen hayvanları yiyenler, kendilerini şehvete kaptıranlar senin içinde yaşıyor.

Hez.22: 10 Babalarının karılarıyla yatanlar, âdet gören dinsel açıdankirli kadınlarla cinsel ilişki kuranlar senin içinde yaşıyor.

Hez.22: 11 Senin içinde kimi komşusunun karısıyla iğrenç şeyler yaptı;kimi

utanmadan gelinini kirletti; kimi öz kızkardeşiyle ilişki kurdu.

Hez.22: 12 Senin içinde kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz aldın,tefecilik yaptın, zorbalıkla komşularından haksız kazançsağladın. Beni unuttun. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.22: 13 “’Edindiğiniz haksız kazançtan, içinizde döktüğünüz kandanötürü ellerimi birbirine vuracağım.

Hez.22: 14 Sizinle uğraşacağım gün cesaretiniz kalacak mı? Ellerinizgüçlü olabilecek mi? Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.

Hez.22: 15 Sizi uluslar arasına dağıtıp ülkelere süreceğim. Sizdekiruhsal kirliliğe son vereceğim.

Hez.22: 16 Ulusların gözünde aşağılanacak ve benim RAB olduğumuanlayacaksınız.”

Hez.22: 17 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.22: 18 “İnsanoğlu, İsrail halkı benim için cüruf gibi oldu. Hepsipotada tunç*, kalay, demir, kurşundur; gümüşün cürufudur.

Hez.22: 19 Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: ‘Hepiniz cüruf gibiolduğunuz için sizi Yeruşalim’in ortasına toplayacağım.

Hez.22: 20 Eritmek için ateşi üfleyerek gümüşü, tuncu, demiri,kurşunu, kalayı nasıl potaya atıyorlarsa, ben de öfkemle,kızgınlığımla sizi toplayacak, kentin ortasına koyup eriteceğim.

Hez.22: 21 Sizi toplayacak, öfkemin ateşini üzerinize üfleyeceğim; sizde kentin içinde eriyip yok olacaksınız.

Hez.22: 22 Gümüş potada nasıl erirse, siz de kentin içinde öyleeriyeceksiniz. O zaman üzerinize kızgınlığını dökenin ben, RABolduğumu anlayacaksınız.”

Hez.22: 23 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.22: 24 “İnsanoğlu, ülkeye de ki, ‘Sen öfke günü temizlenmemiş,üzerine yağmur yağmamış bir ülkesin.

Hez.22: 25 Önderleri*fl* kükreyen, avını parçalayan aslan gibi orada düzen kurdular. Canlara kıydılar, hazineler, değerli nesneler aldılar, birçok kadını dul bıraktılar.D Not 22:25 Septuaginta “Önderleri”, Masoretik metin “Peygamberleri”.

Hez.22: 26 Kâhinleri yasamı hiçe saydılar, kutsal eşyalarımıkirlettiler, kutsalla bayağı arasındaki ayrımı yapmadılar,kirliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler,

Şabat günlerimdengözlerini çevirdiler. Kutsallığımı önemsemediler.

Hez.22: 27 Yöneticileri avını parçalayan kurt gibidir. Haksız kazançelde etmek için kan döküyor, canlara kıyıyorlar.

Hez.22: 28 Peygamberleri uydurma görümlerle, yalan fal açarak busuçları gizlediler; ben RAB konuşmadığım halde, 'Egemen RAB şöylediyor diyorlar.

Hez.22: 29 Ülke halkı baskı uyguladı, soygunculuk etti. Düşküne,yoksula baskı yaptı, yabancıya haksız yere kötü davrandı.

Hez.22: 30 "İçlerinde duvarı örecek, gedikte durup önümde ülkeyisavunacak, onu yerle bir etmemi engelleyecek bir adam aradım, amahiç kimseyi bulmadım.

Hez.22: 31 Bunun için öfkemi üzerlerine boşaltacak, kızgınlığımlaonları yakıp yok edeceğim. Yaptıklarını kendi başlarınagetireceğim." Egemen RAB böyle diyor.

İki Günahlı Kızkardeşin Simgesel Öyküsü

BÖLÜM 23

Hez.23: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.23: 2 "İnsanoğlu, bir anneden doğma iki kadın vardı.

Hez.23: 3 Gençliklerinde Mısır'da fahişelik ettiler. Memeleri orada okşandı, erdenliklerini orada yitirdiler.

Hez.23: 4 Büyüğünün adı Ohola, küçüğünün Oholiva'ydı. Benim oldular; oğullar, kızlar doğurdular. Ohola Samiriye'dir, Oholiva da Yeruşalim.

Hez.23: 5-6 "Ohola benimken fahişelik etti. Oynaşları olan Asurlular'a gönül verdi. Hepsi de genç, yakışıklı, lacivertler kuşanmış savaşçılar, valiler, komutanlar, atlı askerlerdi.

Hez.23: 7 Asurlular'ın en seçkin adamlarına fahişe olarak kendini verdi. Gönül verdiği bu kişilerin putlarına bağlanarak kendini kirletti.

Hez.23: 8 Mısır'da başladığı fahişeliği bırakmadı. Gençken onunla yattılar, erdenliğini bozdular, şehvetlerini onun üzerine boşalttılar.

Hez.23: 9 "Bu nedenle onu oynaşlarının, gönül verdiği Asurlular'ın eline teslim ettim.

Hez.23: 10 Çıplaklığını açtılar, oğullarını, kızlarını aldılar, onu kılıçla öldürdüler. Kendisine verilen cezadan ötürü kadınlar arasında adı kötüye çıktı.

Hez.23: 11 “Kızkardeşi Oholiva bunu gördü, ama şehveti ve fahişelikleri kızkardeşininkinden daha utanç vericiydi.

Hez.23: 12 O da hepsi de genç, yakışıklı Asurlular’a -valilere,komutanlara, iyi donanmış savaşçılara, atlılara- gönül verdi.

Hez.23: 13 Kendisini ne kadar kirlettiğini gördüm. İkisi de aynı yolu izlediler.

Hez.23: 14-15 “Oholiva fahişeliklerini giderek artırdı. Duvara oyulmuşinsan resimlerini -bellerine kuşak, başlarına geniş sarıkbağlamış kırmızı renkli Kildani* resimlerini- gördü. Hepsi kökeniKildan ülkesine dayanan Babil subaylarına benziyordu.

Hez.23: 16 Oholiva görür görmez onlara gönül verdi, Kildan ülkesineulaklar gönderdi.

Hez.23: 17 Bunun üzerine Babilliler onunla yatakta sevişmek üzere geldiler, zina ederek onu kirlettiler. Onu öyle kirlettiler ki, sonunda hepsinden tiksinip yüzünü çevirdi.

Hez.23: 18 Fahişeliklerini sergileyip çıplaklığını açınca kızkardeşinden tiksinerek yüzümü çevirdiğim gibi, ondan da tiksinerek yüzümü çevirdim.

Hez.23: 19 Gençliğinde Mısır’da yaptığı fahişelikleri anımsayarak,fahişeliğini daha da artırdı.

Hez.23: 20 Erkeklik organları eşeğinkine, menileri aygırınkinebenzeyen oynaşlarına gönül verdi.

Hez.23: 21 Öyle ki, Mısır’da gençliğindeki şehvet düşkünlüğünüözledin. Memelerin orada okşanmış, erdenliğini orada yitirmiştin.

Hez.23: 22 “Bundan ötürü, ey Oholiva, Egemen RAB şöyle diyor:Tiksindiğin oynaşlarını sana karşı kışkırtacağım. Onları heryandan sana karşı ayaklandıracağım.

Hez.23: 23 Babilliler’i, bütün Kildaniler’i, Pekotlular’ı, Şoalılar’ı,Koalılar’ı, onlarla birlikte bütün Asurlular’ı, yakışıklıgençleri -valileri, komutanları, subayları, ünlü adamları,atlıları- sana karşı ayaklandıracağım.

Hez.23: 24 Silahlarla, savaş ve yük arabalarıyla, çok uluslu birorduyla sana saldıracaklar. Seni her yandan büyük, küçükkalkanlarla, miğferlerle saracaklar. Cezalandırmaları için senionların eline teslim edeceğim. Seni kendi kurallarına göreyargılayacaklar.

Hez.23: 25 Öfkemi sana yönelteceğim, onların sana kızgınlıkladavranmalarını

sağlayacağım. Burnunu, kulaklarını kesecekler. Sağkalanları kılıçla öldürecekler. Oğullarını, kızlarını alacaklar,sağ kalanları ateş yakıp yok edecek.

Hez.23: 26 Üzerindeki giysiyi soyacak, güzel mücevherlerini alacaklar.

Hez.23: 27 Mısır'da yaptığın ahlaksızlıklara, fahişeliklere sonvereceğim. Böyle şeylere özlem duymayacak, bir daha Mısır'ıanımsamayacaksın.

Hez.23: 28 "Egemen RAB şöyle diyor: Seni nefret ettiğin, tiksindiğinadamların eline teslim edeceğim.

Hez.23: 29-30 Sana düşman gibi davranacak, emeğinin bütün ürününüalacaklar. Seni çırılçıplak bırakacaklar. Böylece utanç vericifahişeliklerin açığa çıkacak. Bütün bunlar şehvet düşkünlüğünden,fahişeliğin yüzünden başına geldi. Çünkü uluslarla fahişelikettin, onların putlarıyla kendini kirlettin.

Hez.23: 31 Kızkardeşinin yolunu izledin. Bu nedenle, sana onunkâsesinden* içireceğim.

Hez.23: 32 "Egemen RAB şöyle diyor:Kızkardeşinin kâsesinden içeceksin, O derin ve geniştir; Sana gülecek, seninle alay edecekler, Dopdolu bir kâse.

Hez.23: 33 Sarhoş olacak, umutsuzluğa boğulacaksın, Kızkardeşin Samiriye'nin kâsesi Yıkım, perişanlık kâsesidir.

Hez.23: 34 Ondan içecek, tüketeceksin; Parçalarını kemirecek Ve göğsünü paralayacaksın. Bunu ben söylüyorum diyor Egemen RAB.

Hez.23: 35 "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Madem beni unuttun,bana sırt çevirdin, sen de ahlaksızlığının, fahişeliğinincezasını yükleneceksin."

Hez.23: 36 RAB bana seslendi: "İnsanoğlu, Ohola'yla Oholiva'yıyargılayacak mısın? Öyleyse onlara iğrenç uygulamalarını bildir.

Hez.23: 37 Çünkü fahişelik ettiler, kan döktüler. Putlarıyla fahişelikettiler; bana doğurdukları çocukları yiyecek olarak putlarına sundular.

Hez.23: 38-39 Bununla kalmayarak, şunları da yaptılar: Çocuklarınıputlara sundukları gün tapınağımı kirlettiler, Şabat* günlerimihiçe saydılar. Aynı gün tapınağıma girip onu kirlettiler. İştetapınağımda bunları yaptılar.

Hez.23: 40 "Siz iki kızkardeş uzaklarda yaşayan adamların gelmesi içinulaklar gönderdiniz. Adamlar gelince, onlar için yıkanıpgözlerinize sürme çektiniz, mücevherlerinizi taktınız.

Hez.23: 41 Şık bir divanın üzerine oturdunuz, önüne bir sofra kurupüzerine buhurumu, zeytinyağımı koydunuz.

Hez.23: 42 “Kaygısız kalabalığın sesi yankılandı çevresinde. Düzeysizbir yığın kalabalıkla birlikte çölden Sabalılar getirildi. İki kızkardeşin koluna bilezikler taktılar, başlarına güzel bir taç koydular.

Hez.23: 43 Fahişelikten yıpranmış kadın için, ‘Bırakın, fahişe olarakkullansınlar onu. Çünkü öyledir dedim.

Hez.23: 44 Onunla yattılar. Fahişeye gider gibi, bu iki ahlaksızkadının -Ohola’yla Oholiva’nın- yanına gittiler.

Hez.23: 45 Ama doğru adamlar zina eden, kan döken kadınlara verilencezayla onları cezalandıracaklar. Çünkü bu iki kadın fahişelik ettiler, elleri kanlıdır.

Hez.23: 46 “Egemen RAB şöyle diyor: Onları dehşete düşürecek,mallarını yağmalayacak bir kalabalık salacağım üzerlerine.

Hez.23: 47 Onları taşa tutacak, kılıçlarıyla parçalayacaklar;oğullarını, kızlarını öldürecek, evlerini ateşe verecekler.

Hez.23: 48 “Ülkede ahlaksızlığa son vereceğim. Öyle ki, bütün kadınlariçin bir uyarı olsun bu, sizin yaptığınız ahlaksızlığı yapmasınlar.

Hez.23: 49 Yaptığınız fahişeliklerin karşılığını ödeyecek, putlaratapınarak işlediğiniz günahların cezasını çekeceksiniz. Böylecebenim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.”

Paslanmış Kazan Simgesi

BÖLÜM 24

Hez.24: 1 Sürgünlüğümüzün dokuzuncu yılı, onuncu ayın* onuncu günü RABbana şöyle seslendi:

Hez.24: 2 “Ey insanoğlu, bu günü, bu günün tarihini tam olarak yaz.Çünkü Babil Kralı tam bu gün Yeruşalim’i kuşatmaya başladı.

Hez.24: 3 Bu asi halka simgesel bir öykü anlat. Onlara de ki, ‘EgemenRAB şöyle diyor:”’Kazanı ateşe koyun, ateşe koyun, İçine su doldurun.

Hez.24: 4 Etin parçalarını da koyun, Etin en iyi parçalarını, Budu ve döşü. Seçme kemikleri de doldurun.

Hez.24: 5 Sürünün en iyilerini seçin, Kazanın altına odun*fm* yığın, Bırakın su kaynasın, Kemikler pişsin.D Not 24:5 Olası metin “Odun”, Masoretik metin “Kemikler”.

Hez.24: 6 Egemen RAB diyor ki, Kan döken o kentin vay başına! Pas tutmuş, Pasından temizlenmemiş o kazanın vay başına! Kazandan eti kura çekmeden Parça parça çıkarın.

Hez.24: 7 Çünkü döktüğü kan ortalıkta duruyor; Çıplak bir kayanın üzerine döktü kanı, Toprakla örtülebilecek bir yere dökmedi.

Hez.24: 8 Öfkeyi alevlendirmek, Öç almak için, Onun kanını çıplak bir kayanın üzerine döktüm ki,örtülemesin.

Hez.24: 9 Egemen RAB şöyle diyor: Kan döken kentin vay başına! Ben kendim ateş için odun yığacağım.

Hez.24: 10 Odunları yığ! Ateşi tutuştur! Eti iyice pişir! Baharatı kat! Kemikler kavrulsun! Hez.24: 11 Sonra boş kazanı Ateş közlerinin üzerine koy. Kızsın, bakırı yansın, İçindeki pislik erisin, Pası yok olsun.

Hez.24: 12 Bütün emekler boşa çıktı, Kazanın kalın pası çıkmıyor. Ateş bile pası temizlemiyor.

Hez.24: 13 Yaptığın ahlaksızlık seni kirletti. Seni temizlemek istedim, Ama sen pisliğinden temizlenmek istemedin. Sana karşı öfkem yatışıncaya dek Pisliğinden temizlenmeyeceksin.

Hez.24: 14 Bunu ben RAB söylüyorum. Harekete geçmenin zamanı geldi, Esirgemeyeceğim, Acımayacak, pişman olmayacağım. Yollarına ve yaptıklarına göre yargılanacaksın. Böyle diyor Egemen RAB.”

Hezekiel’in Karısının Ölümü

Hez.24: 15 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.24: 16 “İnsanoğlu, en çok sevdiğin kişiyi bir vuruşta senin elinden alacağım. Yas tutmayacak, ağlamayacak, gözyaşı dökmeyeceksin.

Hez.24: 17 İçin için inle; ölüler için yas tutmayacaksın. Sarığın başında, çarığın ayaklarında kalsın; yüzünün alt kısmını örtme, yas tutanların*fn* yiyeceğini yeme.”D Not 24:17,22 Targum, Vulgata “Yas tutanların”, Masoretik metin “İnsanların”.

Hez.24: 18 Sabah halka seslendim, akşam karım öldü. Ertesi sabah bana söyleneni yaptım.

Hez.24: 19 Halk bana, “Bu yaptıklarının bizimle ilgisi ne? Bizeaçıklamayacak mısın?” diye sordu.

Hez.24: 20 Bunun üzerine, “RAB bana şöyle seslendi” dedim,

Hez.24: 21 “İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Övündüğünüzgüç kaynağınız, gözünüzde değerli olan, yüreğinizin üzerinetitrediği tapınağımın kirletilmesine izin vereceğim. Geridebıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçtan geçirilecek.

Hez.24: 22 Ben ne yaptıysam, siz de aynısını yapacaksınız. Yüzünüzünalt kısmını örtmeyeceksiniz, yas tutanların*fn* yiyeceğini yemeyeceksiniz.

Hez.24: 23 Sarıklarınız başlarınızda, çarıklarınız ayaklarınızda olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız. Ancak günahlarınızın içinde eriyip yok olacaksınız, kendi aranızda inleyip duracaksınız.

Hez.24: 24 Hezekiel sizin için bir belirti olacak; o ne yaptıysa, siz de aynısını yapacaksınız. Bunlar olunca, benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.24: 25-26 “Övündükleri güç kaynağını, sevinçlerini, yüceliklerini,gözlerinde değerli olanı, yüreklerinin dilediğini, oğullarıylakızlarını onlardan aldığım gün, yıkımdan kaçıp kurtulan birigelip sana haberleri bildirecek, ey insanoğlu.

Hez.24: 27 O gün dilin çözülecek, kaçıp kurtulanla konuşacak, bir dahasuskun olmayacaksın. O gün onlar için bir belirti olacaksın. Ozaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Ammon Kınanıyor

BÖLÜM 25

Hez.25: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.25: 2 “İnsanoğlu, yüzünü Ammonlular’a çevir, onlara karşı peygamberlik et.

Hez.25: 3 Onlara de ki, ‘Egemen RAB’bin sözünü dinleyin! Egemen RABşöyle diyor: Madem tapınağım kirletildiği, İsrail ülkesi viraneye çevrildiği, Yahuda halkı sürgüne gittiği zaman, Hah, hah! Diyerek alay ettiniz,

Hez.25: 4 ben de sizi miras olarak doğuda yaşayan halka teslimedeceğim. Obalarını, çadırlarını ülkenizde kuracaklar; ürününüzüyiyecek, sütünüzü içecekler.

Hez.25: 5 Rabba Kenti’ni develer için otlak, Ammon ülkesini sürüleriçin ağıl yapacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.25: 6 Egemen RAB şöyle diyor: Madem İsrail’le alay ederek ellerinizi çırptınız, ayaklarınızı yere vurdunuz, bütün yüreğinizle sevindiniz,

Hez.25: 7 ben de size karşı elimi uzatacak, çapul malı olarak siziuluslara teslim

edeceğim. Sizi halklar arasından süpürüp atacak,ülkeler arasından söküp çıkaracak, yok edeceğim. O zaman benimRAB olduğumu anlayacaksınız.”

Moav Kınanıyor

Hez.25: 8 “Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Moav ve Seir halkı, Bakın,Yahuda halkının öteki uluslardan farkı yok, dedi,

Hez.25: 9 ben de Moav’ın sınırını, ülkenin süsü olan sınır kentlerini,Beytyeşimot, Baal-Meon ve Kiryatayim’i savunmasız bırakacağım.

Hez.25: 10 Ammonlular uluslar arasında bir daha anılmasın diye Moav’ıAmmonlular’la birlikte mülk olarak doğuda yaşayan halka vereceğim.

Hez.25: 11 Böylece Moav’ı cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumuanlayacaklar.”

Edom Kınanıyor

Hez.25: 12 “Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Edom Yahuda halkından öçalarak büyük suç işledi,

Hez.25: 13 Egemen RAB şöyle diyor: Ben de Edom’a karşı elimi uzatacak,insanları da hayvanları da yok edecek, ülkeyi viraneye çevireceğim. Teman’dan Dedan’a kadar Edomlular kılıçla vurulup yok olacaklar.

Hez.25: 14 Halkım İsrail aracılığıyla Edom’dan öç alacağım.İsrailliler onlara öfkem, kızgınlığım uyarınca davranacak.Böylece Edomlular öcümü anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.”

Filistliler Kınanıyor

Hez.25: 15 “Egemen RAB şöyle diyor: ‘Madem Filistliler Yahuda’ya acımasızca davrandılar, eskiden var olan düşmanlıklarıyla onu yerle bir ederek öç aldılar,

Hez.25: 16 Egemen RAB şöyle diyor: Elimi Filistliler’e karşı uzatacağım, Keretliler’i*fo* söküp atacağım, kıyıda yaşayanlardan sağ kalanlarını yok edeceğim.D Not 25:16 “Keretliler”: Büyük olasılıkla “Giritliler”.

Hez.25: 17 Onlardan ağır bir öç alacak, onları öfkeyle paylayacağım. Kendilerinden öç alınca, benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Sur Kenti Kınanıyor

BÖLÜM 26

Hez.26: 1 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, ayın birinci günü RAB banaşöyle

seslendi:

Hez.26: 2 “İnsanoğlu, madem Sur Kenti, Yeruşalim için, ‘Oh, oh! Ulusların kapısı olan kent yıkıldı, kapıları bana açıldı. O viraneye döndü, ben zenginleşeceğim dedi,

Hez.26: 3 Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, sana karşıyım! Deniz dalgalarını nasıl kabartırsa, ben de ulusları senin üzerine öyle saldırtacağım.

Hez.26: 4 Sur’un duvarlarını yıkacak, kulelerini yerle bir edecekler. Toprağını kazıp süpürecek, seni çıplak bir kayalık haline getireceğim.

Hez.26: 5 Sur denizin ortasında, balıkçıların ağ gerdikleri bir yerolacak. Egemen RAB böyle diyor. Uluslar Sur’u yağmalayacak,

Hez.26: 6 Sur’a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek.O zaman Surlular benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.26: 7 “Egemen RAB şöyle diyor: Krallar kralı Babil KralıNebukadnessar’ı atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla, büyük birorduyla kuzeyden Sur’a getiriyorum.

Hez.26: 8 Sur’a bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek, size karşı kuşatma duvarları, toprak rampalar yapacak, kalkanını size karşı kaldıracak.

Hez.26: 9 Duvarlarınızda gedik açmak için kütükler yerleştirecek,silahlarıyla kulelerinizi yıkacak.

Hez.26: 10 Sayısız atının çıkardığı toz sizi örtecek. Duvarlarındagedik açılmış bir kente girer gibi kent kapılarınızdangirdiğinde, atlıların, tekerleklerin, savaş arabalarınıngürültüsünden duvarlarınız sarsılacak.

Hez.26: 11 Atlarının tırnakları bütün sokaklarınızı çiğneyecek.Halkınız kılıçtan geçirilecek, güçlü sütunlarınız devrilecek.

Hez.26: 12 Servetinizi alacak, mallarınızı yağmalayacaklar.Duvarlarınızı yıkacak, güzel evlerinizi yerle bir edecekler.Taşlarınızı, kerestenizi, toprağınızı denize atacaklar.

Hez.26: 13 Okuduğunuz gürültülü şarkılara son vereceğim. Lirlerinizinsesi bir daha duyulmayacak.

Hez.26: 14 Sizi çıplak bir kayalık haline getireceğim, balıkçılarınağ gerdikleri bir yer olacaksınız. Bir daha kurulmayacaksınız.Çünkü ben RAB söylüyorum. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.26: 15 “Egemen RAB Sur’a şöyle diyor: Yıkımının sesinden,yaralıların

iniltisinden, senin içinde yapılan kıyım yüzündenkıyı halkları titreyecek.

Hez.26: 16 Kıyıda yaşayan bütün önderler tahtlarından inecek;kaftanlarını, işlemeli giysilerini çıkaracaklar. Dehşet içindeyere oturup her an titreyerek başlarına gelenlere şaşacaklar.

Hez.26: 17 Sonra senin için şöyle bir ağıt yakacaklar:"'Nasıl oldu da yıkıldın, Ey denizcilerin oturduğu ünlü kent! Sen ve sende oturanlar, Denizde güçlüydünüz. Dehşet salmıştınız Orada yaşayan herkese.

Hez.26: 18 Yıkımın olduğu gün Kıyı halkları titreyecek, Orada yaşayanlar Çöküşüne şaşacaklar.

Hez.26: 19 "Egemen RAB şöyle diyor: Issız kalmış kentler gibi seniviran bir kent yaptığım, engin denizleri üzerine boşalttığım,derin sular seni örttüğü zaman,

Hez.26: 20 ölüm çukuruna inenlerle birlikte seni eski zaman insanlarının yanına indireceğim. Ölüm çukuruna inenlerle birlikte eski kalıntılar arasına, yeryüzünün derinliklerine yerleştireceğim. Öyle ki, bir daha dönüp yaşayanlar diyarındayerini almayasın*fö*.D Not 26:20 Olası metin "Dönüp yaşayanlar diyarında yerini almayasın" (bkz. Septuaginta), Masoretik metin "Dönmeyesin, yaşayanlar diyarında yücelik vereyim".

Hez.26: 21 Seni yılgınlığa düşüreceğim, bu senin sonun olacak. Seniarayacaklar ama bulamayacaklar. Egemen RAB böyle diyor."

Sur Kenti için Yakılan Ağıt

BÖLÜM 27

Hez.27: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.27: 2 "İnsanoğlu, Sur Kenti için bir ağıt yak.

Hez.27: 3 Denizin kıyısında kurulmuş, kıyı halklarıyla ticaret yapanSur Kenti'ne de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:"'Ey Sur, güzellikte kusursuzum dedin.

Hez.27: 4 Sınırların denizin bağrındaydı, Kurucuların güzelliğini doruğa ulaştırdılar.

Hez.27: 5 Bütün kerestelerini Senir'in çam ağaçlarından yaptılar, Sana direk yapmak için Lübnan'dan sedir ağaçları aldılar.

Hez.27: 6 Küreklerini Başan meşelerinden, Güverteni Kittim*fp* kıyılarından getirilen Selvi ağaçlarından yaptılar, Fildişiyle süslediler.D Not 27:6 "Kittim": Bugünkü Kıbrıs.

Hez.27: 7 Mısır'ın işlemeli ince keteninden yelkenin, Bayrağın oldu senin. Güvertenin gölgeliği Elişa kıyılarının Lacivert, mor kumaşındandı.

Hez.27: 8 Kürekçilerin Saydalı ve Arvatlı'ydı, Gemicilerin, içindeki becerikli kişilerdi, ey Sur.

Hez.27: 9 Gemilerindeki gedikleri onaranlar Geval'ın deneyimli, usta adamlarıydı. Denizdeki bütün gemiler ve denizciler Mallarını değiş tokuş etmek için sana geldiler.

Hez.27: 10 Persli, Ludlu, Pûtlu askerler Ordunda hizmet etti. Kalkanlarını, miğferlerini Duvarlarına astılar, Sana görkem kazandırdılar.

Hez.27: 11 Arvat'tan, Helek'ten gelen adamlar Çepeçevre duvarlarını korudular. Gammat'tan gelen adamlar Kulelerinde beklediler. Kalkanlarını duvarlarına astılar. Güzelliğini doruğa ulaştırdılar.

Hez.27: 12 "'Tarşiş seninle ticaret yaptı, Sende her çeşit mal vardı. Mallarına karşılık Sana gümüş, demir, kalay, kurşun verdiler.

Hez.27: 13 Yâvan, Tuval, Meşek seninle ticaret yaptı, Mallarına karşılık Sana köle ve tunç* kaplar verdiler.

Hez.27: 14 Beyttogarma halkı Mallarına karşılık Sana at, savaş atı, katır verdi.

Hez.27: 15 Rodos*fr* halkı seninle ticaret yaptı. Birçok kıyı halkı senin müşterindi. Senden aldıkları mala karşılık Fildişi ve abanoz verdiler.D Not 27:15 Septuaginta "Rodos", Masoretik metin "Dedan".

Hez.27: 16 Sende çok çeşit ürün olduğundan, Edom seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana firuze, mor kumaş, işlemeli giysiler, İnce keten, mercan, yakut verdiler.

Hez.27: 17 Yahuda ve İsrail seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana Minnit buğdayı, darı, bal, zeytinyağı, pelesenk verdiler.

Hez.27: 18-19 Ürünlerinin çeşitliliği, malının bolluğundan ötürü Şam seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana Helbon şarabıyla Sahar yünü, Uzal'dan getirilmiş şarap tekneleri verdi*fs*. Sana getirilen mallar arasında İşlenmiş demir, tarçın, güzel kokulu kamış vardı.D Not 27:18-19 Olası metin "Şarap tekneleri verdi", Masoretik metin "Vedan ve Yâvan halkı alışveriş yaptı".

Hez.27: 20 Dedan halkı mallarına karşılık Sana eyerlik kumaş verdi.

Hez.27: 21 Arabistan ve Kedar önderleri müşterindi, Mallarına karşılık Sana kuzu, koç, teke verdiler.

Hez.27: 22 Saba ve Raama tüccarları seninle ticaret yaptı, Mallarına karşılık Sana her çeşit baharatın en iyisini, değerli taşlar, altınverdiler.

Hez.27: 23 Harran, Kanne, Eden, Saba, Aşur, Kilmat tüccarları Seninle ticaret yaptı.

Hez.27: 24 Pazarlarındaki mallara karşılık Güzel giysiler, lacivert kumaş, işlemeler, Sık dokunmuş, iplerle sarılmış renkli halılar verdiler.

Hez.27: 25 Ticaret gemileri senin mallarını taşıdı, Denizin bağrında büyük yükle doldun.

Hez.27: 26 Kürekçilerin seni açık denizlere götürdü, Ama doğu rüzgarı Denizin bağrında parçaladı seni.

Hez.27: 27 Gemin kazaya uğrayacağı gün, Zenginliğin, malların, ticari eşyaların, Gemicilerin, kılavuzların, kalafatçıların, Seninle ticaret yapanlar, Askerlerin ve gemide olan herkes Denizin derinliklerine batacak.

Hez.27: 28 Gemicilerinin bağırışından Kıyılar titreyecek.

Hez.27: 29 Kürekçiler gemilerini bırakacak, Gemicilerle kılavuzlar kıyıda duracak.

Hez.27: 30 Yüksek sesle haykırıp Senin için acı acı ağlayacaklar; Başlarına toprak serpecek, Külde yuvarlanacaklar.

Hez.27: 31 Senin yüzünden başlarını tıraş edecek, Çul kuşanacaklar. Senin için acı acı ağlayacak, Yas tutacaklar.

Hez.27: 32 Ağlayıp yas tutarken, Senin için bir ağıt yakacaklar: Her yanı denizle çevrili Sur Kenti gibi Susturulmuş bir kent var mı?

Hez.27: 33 Malların denizaşırı ülkelere vardığında Birçok ulusu doyurdun, Büyük zenginliğin, çeşit çeşit malınla Dünya krallarını zenginleştirdin.

Hez.27: 34 Şimdiyse denizde, suların derinliklerinde Darmadağın oldun, Malların ve çalışanlarının tümü Seninle birlikte battı.

Hez.27: 35 Kıyı halkları Başına gelenlere şaştılar; Krallarının tüyleri korkudan diken diken oldu, Yüzleri sarardı.

Hez.27: 36 Ulusların arasındaki tüccarlar, Başına gelenlere şaşacaklar; Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın.”

Sur Kralı Kınanıyor

BÖLÜM 28

Hez.28: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.28: 2 “İnsanoğlu, Sur önderine de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:”’Gurura kapılıp Ben tanrıyım, Denizlerin bağrında, Tanrı’nın tahtında oturuyorum dedin. Kendini Tanrı sandın, Oysa sen Tanrı değil, insansın.

Hez.28: 3 İşte, Daniel’den*fş* daha bilgesin, Kimse senden bir giz saklayamaz.D Not 28:3 Burada adı geçen Daniel’in İbranice yazılışı farklı olduğundan bildiğimiz Peygamber Daniel olmayabilir.

Hez.28: 4 Bilgeliğin, anlayışın sayesinde, Kendine servet biriktirdin, Hazinelerine altın, gümüş yığdın.

Hez.28: 5 Ticaretteki üstün becerilerin sayesinde Servetini çoğalttın, Zenginliğin seni gurura sürükledi.

Hez.28: 6 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Madem kendini Tanrı gibi bilge sandın,

Hez.28: 7 Ben de yabancıları, en acımasız ulusları Üzerine göndereceğim. Bilgeliğinin güzelliğine kılıç çekecek, Görkemini kirletecekler.

Hez.28: 8 Seni ölüm çukuruna indirecekler, Denizlerin bağrında korkunç bir ölümle öleceksin.

Hez.28: 9 O zaman seni öldürenlerin önünde Ben Tanrı’yım diyecek misin? Seni öldürenlerin elinde Sen Tanrı değil, insansın.

Hez.28: 10 Yabancıların elinde, Sünnetsizin* ölümüyle öleceksin. Egemen RAB böyle diyor.”

Hez.28: 11 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.28: 12 “İnsanoğlu, Sur Kralı için bir ağıt yak. Ona diyeceksin ki,’Egemen RAB şöyle diyor:”’Kusursuzlukta örnek biriydin, Bilgeliğin ve güzelliğin eksiksizdi.

Hez.28: 13 Sen Tanrı’nın bahçesi Aden’deydin. Yakut, topaz, aytaşı, Sarı yakut, oniks, yeşim, Laciverttaşı, firuze, zümrütle, çeşit çeşit değerli taşlabezenmiştin. Kakma ve oyma işlerin hep altındandı. Bunlar yaratıldığın gün hazırlanmışlardı.

Hez.28: 14 Meshedilmiş*, koruyucu bir Keruv* olarak Seni oraya yerleştirdim. Tanrı’nın kutsal dağındaydın, Yanan taşlar arasında dolaştın.

Hez.28: 15 Yaratıldığın günden Sende kötülük bulunana dek Yollarında

kusursuzdun.

Hez.28: 16 Ticaretinin bolluğundan Zorbalıkla doldun Ve günah işledin. Bu yüzden kirli bir şey gibi Seni Tanrı'nın dağından attım, Yanan taşların arasından kovdum, Ey koruyucu Keruv.

Hez.28: 17 Güzelliğinden ötürü Gurura kapıldın, Görkeminden ötürü Bilgeliğini bozdun. Böylece seni yere attım, Kralların önünde seni yüzkarası yaptım.

Hez.28: 18 İşlediğin pek çok günah Ve ticaretteki hileciliğin yüzünden Kutsal yerlerini kirlettin. Seni yakıp yok edecek Bir ateş çıkardım içinden, Bütün seyredenlerin gözü önünde Seni yeryüzünde küle çevirdim.

Hez.28: 19 Seni tanıyan bütün uluslar sana şaştı, Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın."

Sayda Kenti Kınanıyor

Hez.28: 20 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.28: 21 "İnsanoğlu, yüzünü Sayda'ya çevir, ona karşı peygamberlik et.

Hez.28: 22 Diyeceksin ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:"'İşte sana karşıyım, ey Sayda, Senin içinde yüceleceğim. Onları cezalandırınca, Kutsallığımı onlara gösterince, Benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.28: 23 Üzerine salgın hastalık gönderecek, Sokaklarında kan akıtacağım. Kentin içinde, her yanında Kılıçla yaralananlar düşüp ölecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

İsrail Halkı Esenliğe Kavuşacak

Hez.28: 24 "'İsrail halkını küçümseyen Çevre uluslardan hiçbiri Bir daha İsrail için batan bir çalı, Acıtan bir diken olmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.28: 25 "'Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkını aralarına dağılmışoldukları uluslardan topladığım, ulusların gözü önündekutsallığımı gösterdiğim zaman kulum Yakup'a verdiğim kendiülkelerine yerleşecekler.

Hez.28: 26 Orada güvenlik içinde yaşayacak, evler yapacak, bağlardikecekler. Onları küçümseyen bütün çevre uluslarıcezalandırdığımda güvenlik içinde yaşayacaklar. O zaman benimTanrıları RAB olduğumu anlayacaklar."

Mısır Kınanıyor

BÖLÜM 29

Hez.29: 1 Sürgünlüğümüzün onuncu yılı, onuncu ayın* on ikinci günü RABbana şöyle seslendi:

Hez.29: 2 “İnsanoğlu, yüzünü firavuna çevir, ona ve Mısır’a karşıpeygamberlik et.

Hez.29: 3 Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor:”’Kendi kanallarının içinde yatan Büyük canavar firavun, İşte, sana karşıyım. Sen ki, Nil benimdir, Onu kendim için yaptım dersin.

Hez.29: 4 Çenelerine çengeller takacak, Kanallarındaki balıkları Senin pullarına yapıştıracağım. Pullarına yapışmış balıklarla birlikte Seni kanallarından çıkaracağım.

Hez.29: 5 Seni de kanallarındaki bütün balıkları da Çöle atacağım. Kırlara düşeceksin, Toplanmayacak, gömülmeyeceksin. Seni yem olarak yabanıl hayvanlara Ve yırtıcı kuşlara vereceğim.

Hez.29: 6 O zaman Mısır’da yaşayan herkes Benim RAB olduğumu anlayacak.”’Çünkü sen İsrail halkına kamış bir değnek oldun.

Hez.29: 7 Seni elleriyle tuttuklarında parçalanıp onların omuzlarınıyardın. Sana dayandıklarında parçalanıp bellerini burktun*ft*.D Not 29:7 Septuaginta, Süryanice “Burktun”, Masoretik metin “Dikdurdurdun”.

Hez.29: 8 “’Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Üzerine halkını vehayvanlarını öldürecek bir kılıç gönderiyorum.

Hez.29: 9 Mısır kimsesiz bırakılacak, viraneye çevrilecek. O zamanbenim RAB olduğumu anlayacaklar.”’Madem Nil benimdir, onu ben yaptım dedin,

Hez.29: 10 ben de sana ve kanallarına karşıyım. Mısır’ı Migdol’danAsvan’a, Kûş* sınırına dek kimsesiz bırakacak, viraneye çevireceğim.

Hez.29: 11 İçinden insan ayağı da, hayvan ayağı da geçmeyecek. Kırkyıl orada kimse yaşamayacak.

Hez.29: 12 Mısır’ı ıssız kalmış ülkeler gibi ıssız bırakacağım.Kentleri, viran olmuş kentler arasında kırk yıl kimsesiz kalacak.Mısırlılar’ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım.

Hez.29: 13 “’Egemen RAB şöyle diyor: Kırk yıl sonra onları dağılmışoldukları uluslardan toplayacağım.

Hez.29: 14 Sürgündekileri geri getirip Patros’a, yurtlarınadöndüreceğim. Orada güçsüz bir krallık oluşturacaklar.

Hez.29: 15 Krallıkların en güçsüzü olacak, bir daha ulusların üzerindeegemenlik sürmeyecek. Ulusları yönetmesinler diye onları küçük düşüreceğim.

Hez.29: 16 Mısır bir daha İsrail halkının güveneceği bir yerolmayacak. Ancak Mısırlılar onlara Mısır'a dönmekle işlediklerigünahı anımsatacaklar. O zaman İsraililler benim Egemen RABolduğumu anlayacaklar."

Hez.29: 17 Sürgünlüğümüzün yirmi yedinci yılı, birinci ayın birincigünü RAB bana şöyle seslendi:

Hez.29: 18 "İnsanoğlu, Babil Kralı Nebukadnessar ordusunu Sur Kenti'nekarşı büyük bir saldırıya geçirdi; herkesin saçı döküldü, ağıryük yüzünden omuz derileri yüzüldü. Ama Sur'a karşı ordusunusaldırıya geçirmesine karşın, bundan ne kendisi ne de ordusu yararlandı.

Hez.29: 19 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Mısır'ı Babil KralıNebukadnessar'a vereceğim, onun servetini alıp götürecek.Ordusuna ücret olarak ülkeden yağmaladığı çapul malını dağıtacak.

Hez.29: 20 Hizmetine karşılık Mısır'ı ona verdim; çünkü o da ordusuda bana hizmet ettiler. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.29: 21 "O gün İsrail halkını güçle donatacağım. Onların arasındasenin dilini çözeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

Rab Mısır'ı Cezalandıracak

BÖLÜM 30

Hez.30: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.30: 2 "İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Egemen RAB şöylediyor:"'Ah o gün diye haykır.

Hez.30: 3 Çünkü o gün yakın. RAB'bin günü yakın, Bulutların günü, Ulusların yıkım zamanı.

Hez.30: 4 Bir kılıç Mısır'a karşı çıkacak. Kûş'u* acılar saracak. Mısır'da vurulanlar yere serilince Ülkenin serveti alınıp götürülecek, Temelleri yok edilecek.

Hez.30: 5 Mısır'la birlikte Kûş, Pût, Lud, Arabistan, Kuv*fu* ve antlaşma yaptığım halkım Kılıçtan geçirilecek.D Not 30:5 Masoretik metin "Kuv", Septuaginta "Libyalılar".

Hez.30: 6 "'RAB şöyle diyor: Mısır'ı destekleyenler öldürülecek, Mısır'ın

övündüğü ordu çökecek, Migdol'dan Asvan'a dek kılıçtan geçirilecekler. Böyle diyor Egemen RAB.

Hez.30: 7 Kimsesiz kalmış ülkeler arasında Kimsesiz kalacaklar. Kentleri viran olmuş kentler gibi olacak.

Hez.30: 8 Mısır'ı ateşe verdiğimde, Onu destekleyenler ezildiğinde, Benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.30: 9 "'O gün kaygısız Kûşlular'ı korkutmak için gemilerle ulaklargöndereceğim. Mısır'ın yıkım günü geldiğinde korkuyakapılacaklar. İşte o gün geliyor.

Hez.30: 10 "'Egemen RAB şöyle diyor: Babil Kralı Nebukadnessar aracılığıyla Mısır'ın zenginliğine son vereceğim.

Hez.30: 11 O ve ordusu, ulusların en acımasızı, Ülkeyi yerle bir etmek için gelecekler. Mısır'a karşı kılıçlarını çekecek, Ülkeyi öldürülenlerle dolduracaklar.

Hez.30: 12 Nil'in kanallarını kurutup Ülkeyi kötü kişilere teslim edeceğim, Ülkeyi de içindeki her şeyi de Yabancılar eliyle viran edeceğim. Bunu ben RAB söylüyorum.

Hez.30: 13 Egemen RAB şöyle diyor: Putları yok edecek, Nof'taki*fü* değersiz putlara son vereceğim. Mısır'da artık önder olmayacak, Ülkeye korku salacağım.D Not 30:13,16 "Nof": Memfis diye de bilinir.

Hez.30: 14 Patros'u viraneye çevirecek, Soan'ı*fv* ateşe verecek, No*fy* Kenti'ni cezalandıracağım.D Not 30:14 "Soan": Tanis olduğu sanılıyor. 30:14,16 "No": Tebes diye de bilinir.

Hez.30: 15 Öfkemi Mısır'ın kalesi Sin üzerine boşaltacak, Kalabalık No halkına son vereceğim.

Hez.30: 16 Mısır'ı ateşe vereceğim, Sin acıdan kıvranacak, No*fy* Kenti'nin surları yarılacak, Nof*fü* sürekli tedirgin olacak.

Hez.30: 17 On Kenti*fz* ve Pi-Beset gençleri Kılıçtan geçirilecek, Oradaki halk sürgüne gönderilecek.D Not 30:17 "On Kenti": Heliopolis diye de bilinir.

Hez.30: 18 Tahpanhes'te Mısır'ın boyunduruğunu kırdığım zaman, Orada gündüz geceye dönecek, Övündüğü orduya son verilecek, Kent bulutlarla kaplanacak, Köylerindeki halk sürgüne gönderilecek.

Hez.30: 19 Mısır'ı böyle cezalandırdığımda Benim RAB olduğumu anlayacaklar."

Hez.30: 20 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, birinci ayın* yedinci günüRAB bana şöyle seslendi:

Hez.30: 21 “İnsanoğlu, firavunun kolunu kırdım. İyileşmesin, kılıçtutacak kadar güçlenmesin diye kimse onu bağlamadı, sargı beziyle sarmadı.

Hez.30: 22 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Firavuna karşıyım. Heriki kolunu, sağlam olanı da kırık olanı da kıracağım. Kılıcı elinden düşüreceğim.

Hez.30: 23 Mısırlılar’ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım.

Hez.30: 24 Babil Kralı’nın kollarını güçlendirip kılıcımı onun eline vereceğim. Firavunun ise kollarını kıracağım. Babil Kralı’nın önünde ağır yaralı biri gibi inleyecek.

Hez.30: 25 Babil Kralı’nın gücüne güç katacak, firavunun gücünüzayıflatacağım. Kılıcımı Babil Kralı’nın eline verdiğimde ve okılıcı Mısır’a doğru uzattığında, benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.30: 26 Mısırlılar’ı uluslar arasına gönderecek, ülkeleredağıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Sedir Ağacı Benzetmesi

BÖLÜM 31

Hez.31: 1 Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, üçüncü ayın* birinci günüRAB bana şöyle seslendi:

Hez.31: 2 “İnsanoğlu, firavuna ve halkına de ki,”’Görkemde kim seninle boy ölçüşebilir?

Hez.31: 3 Asur’a bak! Lübnan’da bir sedir ağacıydı, Ormana gölge salan güzel dalları vardı. Çok yüksekti, tepesi bulutlara erişiyordu.

Hez.31: 4 Sular ağacı besledi, Derin su kaynakları büyüttü. Akarsular dikili olduğu yerin çevresine akıyor, Kanalları kırdaki bütün ağaçlara erişiyordu.

Hez.31: 5 Kırdaki bütün ağaçlardan daha çok büyüdü. Bol su verildiği için Dal budak saldı, dalları uzadı.

Hez.31: 6 Kuşlar dallarına yuva yaptı, Yabanıl hayvanlar dalları altında yavruladı, Büyük uluslar gölgesinde yaşadı.

Hez.31: 7 Güzellikte eşsizdi. Dalları giderek uzadı, Çünkü kökleri bol su alıyordu.

Hez.31: 8 Tanrı'nın bahçesindeki sedir ağaçlarından hiçbiri Onunla boy ölçüşemezdi, Çam ağaçları dalları kadar bile değildi. Çınarlar onun dallarıyla boy ölçüşemezdi. Tanrı'nın bahçesindeki ağaçların hiçbiri Onun kadar güzel değildi.

Hez.31: 9 Sık dallarla o sedir ağacını güzelleştirdim. Tanrı'nın bahçesi Aden'deki bütün ağaçlar onu kıskandı.

Hez.31: 10 "'Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Ağaç büyüyüp boyattığı, tepesi bulutlara eriştiği, büyüklüğünden ötürü gururakapıldığı için

Hez.31: 11 ben de onu kovdum, ulusların önderinin eline teslim ettim.Ona kötülüğü uyarınca davranacak.

Hez.31: 12 Yabancı ulusların en acımasızı onu kesip yalnız bıraktı.Dalları dağlara, derelere düştü; ülkenin vadilerinde kesilmişduruyor. Yeryüzündeki bütün uluslar gölgesinden çekilip onu bıraktılar.

Hez.31: 13 Bütün kuşlar devrik ağaca kondu, yabanıl hayvanlar dallarıarasına yerleşti.

Hez.31: 14 Öyle ki, suların yakınında yetişen hiçbir ağaç böylesibüyüyüp boy atmasın, tepesini bulutlara eriştirmesin; bol suylasulanan hiçbir ağaç bu denli yükselmesin. Çünkü hepsi ölümçukuruna inen insanlarla birlikte ölüme, yerin derinliklerine gidecek.

Hez.31: 15 "'Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacı ölüler diyarınaindiği gün, ona yas tutsunlar diye derin su kaynaklarınıkapattım. Irmaklarını durdurdum, gür sularının önünü kestim. Oağaç yüzünden Lübnan'ı karanlığa boğdum, bütün orman ağaçlarını kuruttum.

Hez.31: 16 Ölüm çukuruna inenlerle birlikte onu ölüler diyarınaindirdiğimde, yıkılışının gürültüsünden ulusları titrettim. Ozaman Aden Bahçesi'ndeki bütün ağaçlar, Lübnan'ın en seçkin, eniyi, bol sulanan ağaçları yerin derinliklerinde avunç buldu.

Hez.31: 17 Gölgesinde yaşayanlar, uluslar arasında onu destekleyenlerde onunla birlikte ölüler diyarına, kılıçla öldürülmüşlerin yanına indiler.

Hez.31: 18 "'Aden ağaçlarından hangisi görkem ve yücelikte seninle boyölçüşebilir? Ama sen de Aden ağaçlarıyla birlikte yerin derinliklerine indirilecek, sünnetsizlere*, kılıçla öldürülmüşlere katılacaksın. "'İşte firavunla halkının sonu böyle olacaktır. Egemen RAB böyle diyor."

Firavun için Yakılan Ağıt

BÖLÜM 32

Hez.32: 1 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, on ikinci ayın* birinci günüRAB bana şöyle seslendi:

Hez.32: 2 “İnsanoğlu, firavun için bir ağıt yak. Ona de ki,”’Uluslar arasında genç bir aslan gibi kendini öne sürdün, Ama sen denizlerdeki bir canavar gibisin. Irmaklarını karıştırır, Ayaklarınla suları çalkalar, Irmakları bulandırırsın.”

Hez.32: 3 Egemen RAB şöyle diyor: “Büyük bir kalabalıkla Ağımı senin üzerine atacağım; Onlar seni ağımla çekecekler.

Hez.32: 4 Seni karaya atacak, Kırlara fırlatacağım. Gökte uçan kuşların senin üzerine konmalarını sağlayacağım, Yeryüzündeki yabanıl hayvanlara Seni yem olarak vereceğim.

Hez.32: 5 Bedenini dağların üzerine serecek, Vadileri çürüyen bedeninle dolduracağım.

Hez.32: 6 Ülkeyi dağlara dek akan kanınla ıslatacağım, Vadiler seninle dolacak.

Hez.32: 7 Seni ortadan kaldırdığım zaman Gökleri örtecek, Yıldızları karartacak, Güneşi bulutla kapatacağım. Ay ışığını vermeyecek.

Hez.32: 8 Senin yüzünden gökte ışık veren bütün cisimleri karartacak, Ülkeni karanlığa gömeceğim.” Böyle diyor Egemen RAB.

Hez.32: 9 “Seni tanımadığın ülkelere, Ulusların arasına sürgüne gönderdiğimde*fa*, Pek çok halkın yüreği üzüntüyle sarsılacak.D Not 32:9 Septuaginta “Sürgüne gönderdiğimde”, Masoretik metin “Yıkıma uğrattığımda”.

Hez.32: 10 Başına gelenlerden ötürü Pek çok halkı şaşkına çevireceğim. Kılıcımı önlerinde salladığım zaman, Senin yüzünden krallar dehşetle ürperecek. Yıkıma uğradığın gün Hepsi kendi canı için Her an korkuyla titreyecek.

Hez.32: 11 Egemen RAB şöyle diyor: Babil Kralı’nın kılıcı üzerine gelecek.

Hez.32: 12 Yiğitlerin, ulusların en acımasızının, Senin halkını kılıçtan geçirmesine izin vereceğim. Mısır’ın gururunu kıracak, Bütün ordusunu yok edecekler.

Hez.32: 13 Bol suların yanında bütün sığırlarını yok edeceğim. Bundan böyle insan ayağı da hayvan ayağı da Suları karıştırıp bulandırmayacak.

Hez.32: 14 O zaman sularını dupduru kılacak, Irmaklarını yağ gibi akıtacağım. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.32: 15 Mısır'ı viraneye çevirdiğimde, Ülkeyi her şeyden yoksun bıraktığımda, Orada yaşayan herkesi yok ettiğimde, Benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.32: 16 "Ona yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bu ağıtı yakacaklar. Mısır için, halkı için bu ağıtı yakacaklar." Egemen RAB böyle diyor.

Hez.32: 17 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, ayın on beşinci günü RAB bana şöyle seslendi:

Hez.32: 18 "Ey insanoğlu, Mısır halkı için yas tut. Onları ve güçlüulusların kızlarını ölüm çukuruna inenlerle birlikte yerin derinliklerine indir.

Hez.32: 19 Onlara de ki, 'Sen başkalarından daha mı güzelsin? Aşağıin ve oradaki sünnetsizlere* katıl.

Hez.32: 20 Mısır halkı kılıçla öldürülenlerin arasına düşecek. Kılıçhazır, bırakın Mısır bütün halkıyla birlikte sürüklensin.

Hez.32: 21 Güçlü önderler, ölüler diyarından, Mısır ve onudestekleyenler için, 'Aşağı indiler, kılıçla öldürülensünnetsizlerle birlikte burada yatıyorlar diyecekler.

Hez.32: 22 "Asur bütün ordusuyla orada. Kılıçtan geçirilmiş, ölmüşaskerlerinin mezarları çevresini sarmış.

Hez.32: 23 Mezarları ölüm çukurunun en dibinde, ordusu mezarınınçevresinde duruyor. Yaşayanlar diyarında korku salanların hepsikılıçtan geçirilmiş, ölmüş.

Hez.32: 24 "Elam bütün halkıyla kendi mezarının çevresinde duruyor.Hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş, sünnetsiz olarak yerinderinliklerine inmiş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı,şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar.

Hez.32: 25 Elam için öldürülenler arasında bir yatak yapıldı. Bütünhalkı mezarının çevresinde. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerekölmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utançiçinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar, öldürülenlerin arasına yerleştirildiler.

Hez.32: 26 "Meşek ve Tuval bütün halkıyla kendi mezarları çevresinde duruyor. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek öldürülmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı.

Hez.32: 27 Ölüler diyarına savaş silahlarıyla inen, kılıçlarıbaşlarının altına konan, kalkanları*fb* kemikleri üzerineyerleştirilen öbür öldürülmüş sünnetsiz yiğitlerle birliktemezara konmayacak mı onlar? Oysa bu yiğitler yaşayanlar diyarındakorku salmışlardı.D Not 32:27 Olası metin "Kalkanları", Masoretik metin "Suçları".

Hez.32: 28 “Sen de, ey firavun, düşecek ve kılıçla öldürülenlerlebirlikte sünnetsizlerin arasına konacaksın.

Hez.32: 29 “Edom, kralları ve önderleriyle orada. Güçlü olmalarınakarşın kılıçla öldürülenlerin yanına kondular. Ölüm çukurunainenlerin, sünnetsizlerin yanında yatıyorlar.

Hez.32: 30 “Bütün kuzey önderleri, bütün Saydalılar orada. Güçleriylekorku saldıkları halde öldürülenlerle birlikte utanç içindeindiler. Sünnetsiz olarak kılıçla öldürülenlerle birlikte utançiçinde ölüm çukuruna inenlerin yanına kondular.

Hez.32: 31 “Firavunla ordusu kılıçla öldürülmüş bu büyük kalabalığıgörünce avunç bulacak.” Böyle diyor Egemen RAB.

Hez.32: 32 “Yaşayanlar diyarında korku salmasını sağladığım halde,firavunla halkı, kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerinyanına konacak.” Böyle diyor Egemen RAB.

Tanrı Hezekiel’i Bekçi Olarak Görevlendiriyor

BÖLÜM 33

Hez.33: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.33: 2 “İnsanoğlu, kendi halkına şöyle diyeceksin: ‘Bir ülkeninüzerine kılıç gönderdiğim, ülke halkı aralarından birini seçip bekçi atadığı,

Hez.33: 3 bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkıuyarmak için boru çaldığı zaman;

Hez.33: 4 kim boru sesini işitip de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç dagelip onu öldürürse, kanından kendisi sorumludur.

Hez.33: 5 Boru sesini duymuş, ama uyarıyı dikkate almamıştır; kanındankendisi sorumludur. Uyarıyı dikkate alsaydı, canını kurtaracaktı.

Hez.33: 6 Ne var ki, bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüphalkı uyarmak için boru çalmazsa, kılıç da gelip halktan biriniöldürürse, o kişi kendi günahı içinde öldürülmüştür; kanındanbekçiyi sorumlu tutacağım.

Hez.33: 7 “İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir sözduyar duymaz onları benim yerime uyaracaksın.

Hez.33: 8 Kötü kişiye, ‘Ey kötü kişi, kesinlikle öleceksin dediğimzaman, onu uyarmaz, kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, okişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım.

Hez.33: 9 Ancak kötü kişiyi uyardığın halde yolundan dönmezse, ogünahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.

Hez.33: 10 “İnsanoğlu, İsrail halkına de ki, ‘Siz şöyle diyorsunuz:İsyanlarımızla günahlarımız bizi çökertiyor, onlardan ötürüeriyip yok oluyoruz. Durum böyleyken nasıl yaşayabiliriz?

Hez.33: 11 Onlara de ki, ‘Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, benkötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötüyollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötüyollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı!

Hez.33: 12 “Sen, ey insanoğlu, halkına de ki, ‘Doğru kişi Tanrı’yabaşkaldırırsa, doğruluğu onu kurtarmaz. Kötü kişi kötülüğündendöndüğü zaman kötülüğü yıkımına neden olmaz. Doğru kişi Tanrı’yabaşkaldırırsa, doğruluğu yaşamasını sağlamaz.

Hez.33: 13 Doğru kişi için, ‘Kesinlikle yaşayacak desem, ama odoğruluğuna güvenip de kötülük yapsa, yaptığı doğru işlerinhiçbiri anımsanmayacak. Yaptığı kötülükten ötürü ölecek.

Hez.33: 14 Kötü kişiye, ‘Kesinlikle öleceksin desem, ama o günahındandönüp adil ve doğru olanı yapsa,

Hez.33: 15 aldığı rehini geri verse, çaldığını ödese, yaşam verenkurallar uyarınca davranıp günah işlemese kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.

Hez.33: 16 İşlediği günahlardan hiçbiri ona karşı anımsanmayacaktır,adil ve doğru olanı yapmıştır; kesinlikle yaşayacaktır.

Hez.33: 17 “Senin halkın, ‘Rab’bin yolu doğru değil diyor. Oysa doğruolmayan onların yolu.

Hez.33: 18 Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, yaptığıkötülüğün içinde ölecektir.

Hez.33: 19 Kötü kişi yaptığı kötülükten döner de adil ve doğru olanıyaparsa, yaptığı bu işlerle yaşayacaktır.

Hez.33: 20 Ey İsrail halkı, ‘Rab’bin yolu doğru değil diyorsun. Herbirinizi kendi yoluna göre yargılayacağım.”

Yeruşalim’in Düşüşü Açıklanıyor

Hez.33: 21 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, onuncu ayın* beşinci günüYeruşalim’den kaçıp kurtulan biri yanıma gelip, “Kent düştü!” dedi.

Hez.33: 22 Akşam, Yeruşalim'den kaçıp kurtulan adam gelmeden önce,RAB'bin eli üzerimdeydi, konuşamıyordum. Sabah o yanıma gelmedenRAB dilimi çözdü. Dilim açıldı, artık konuşabilirdim.

Hez.33: 23 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.33: 24 "İnsanoğlu, İsrail'in viran olmuş kentlerinde yaşayanlar,'İbrahim tek kişiyken ülkeyi miras almıştı. Oysa biz kalabalığız,ülke miras olarak bize verilmiştir diyorlar.

Hez.33: 25 Bu nedenle onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Etikanıyla yiyor, putlarınıza bel bağlıyor, kan döküyorsunuz. Yinede ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?

Hez.33: 26 Kılıcınıza güveniyor, iğrenç şeyler yapıyor, komşunuzunkarısını kirletiyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?

Hez.33: 27 "Onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkıiçin, viran olmuş kentlerde yaşayanlar kılıçtan geçirilecek,kırda yaşayanları yem olarak yabanıl hayvanlara vereceğim,kalelerde, mağaralarda yaşayanlar salgın hastalıkla yok olacak.

Hez.33: 28 Ülkeyi ıssız, kimsesiz bırakacağım, övündükleri güç sonbulacak. İsrail dağları ıssız kalacak, oradan kimse geçmeyecek.

Hez.33: 29 Yaptıkları iğrenç şeylerden ötürü ülkeyi ıssız, kimsesizbıraktığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.33: 30 "Sen, ey insanoğlu, halkın duvar diplerinde, evlerinkapıları önünde senin hakkında konuşuyor. Birbirlerine, 'Haydi,gidip RAB'den gelen sözün ne olduğunu duyalım diyorlar.

Hez.33: 31 Halk her zamanki gibi sana geliyor. Benim halkım olarakönünde oturuyor, sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar.Ağızlarıyla istekli olduklarını açıklıyorlar, ama yürekleri haksız kazanç peşinde.

Hez.33: 32 Sen onlar için güzel sesle sevgi ezgileri okuyan, iyi çalgıçalan biri gibisin. Sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar.

Hez.33: 33 "Bütün bunlar gerçekleşince -ki gerçekleşecek- aralarındabir peygamber bulunduğunu anlayacaklar."

İsrail'i Güden Çobanlar

BÖLÜM 34

Hez.34: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.34: 2 “İnsanoğlu, İsrail’in çobanlarına karşı peygamberlik et veonlara, bu çobanlara şöyle de: ‘Egemen RAB diyor ki: Vay kendikendini güden İsrail çobanlarına! Çobanların sürüyü gütmesi gerekmez mi?

Hez.34: 3 Yağı yiyor, yünü giyiyor, besili koyunları*fc* kesiyorsunuz,ama sürüyü kayırmıyorsunuz.D Not 34:3 İbranice’den “Koyun” olarak çevrilen sözcük “Keçi” anlamına da gelir.

Hez.34: 4 Zayıfları güçlendirmediniz, hastaları iyileştirmediniz, yaralıların yarasını sarmadınız. Yolunu şaşıranları geri getirmediniz, yitikleri aramadınız. Ancak sertlik ve şiddetle onlara egemen oldunuz.

Hez.34: 5 Çobanları olmadığı için dağıldılar, yabanıl hayvanlara yem oldular.

Hez.34: 6 Koyunlarım bütün dağlarda, yüksek tepelerde başıboş dolandılar. Koyunlarım yeryüzüne dağıldı. Onları ne arayan var, ne soran.

Hez.34: 7 “’Bu yüzden, ey çobanlar, RAB’bin sözünü dinleyin:

Hez.34: 8 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, çoban olmadığındankoyunlarım yağma edildi, yabanıl hayvanlara yem oldu. Çobanlarımkoyunlarımı aramadılar, onları güdeceklerine kendi kendilerini güttüler.

Hez.34: 9 Onun için, ey çobanlar, RAB’bin sözünü dinleyin.

Hez.34: 10 Egemen RAB şöyle diyor: Ben çobanlara karşıyım!Koyunlarımdan onları sorumlu tutacağım, koyunlarımı gütmelerineson vereceğim. Öyle ki, artık kendi kendilerini güdemeyecekler.Koyunlarımı onların ağzından kurtaracağım, artık onlara yem olmayacaklar.

Hez.34: 11 “’Egemen RAB şöyle diyor: Ben kendim koyunlarımı arayıpsoracağım.

Hez.34: 12 Dağılmış koyunlarının arasındaki bir çoban sürüsüyle nasılilgilenirse, ben de koyunlarımla öyle ilgileneceğim. Bulutlu,karanlık bir gün dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım.

Hez.34: 13 Onları ulusların arasından çıkaracak, ülkelerdentoplayacak, kendi yurtlarına geri getireceğim. Onları İsraildağlarında, vadilerde, ülkenin bütün oturulabilir yerlerinde güdeceğim.

Hez.34: 14 Onları iyi bir otlakta güdeceğim; yaylaları İsrail’inyüksek dağları üzerinde olacak. Orada iyi bir otlakta yatacak,İsrail’in yüksek dağlarındaki verimli otlaklarda otlayacaklar.

Hez.34: 15 Ben kendim koyunlarımı güdeceğim, onları kendimyatıracağım. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.34: 16 Yiteni arayacak, yolunu şaşıranı geri getireceğim.Yaralının yarasını saracak, zayıfı güçlendireceğim. Amasemizlerle güçlüleri yok edeceğim. Koyunlarımı adaletle güdeceğim.

Hez.34: 17 "'Siz, ey benim sürüm, Egemen RAB şöyle diyor: Koyunlakoyun arasında yargıyı ben vereceğim. Koçlarla tekelere gelince,

Hez.34: 18 iyi otlakta otlamanız yetmiyor mu ki, otlaklarınızın gerikalanını ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Duru su içmeniz yetmiyormu ki, geri kalan suyu ayaklarınızla bulandırıyorsunuz?

Hez.34: 19 Koyunlarım ayaklarınızın çiğnediğini otlamak, ayaklarınızınbulandırdığını içmek zorunda kalıyor.

Hez.34: 20 "'Bu nedenle Egemen RAB onlara şöyle diyor: Semiz koyunlacılız koyun arasında ben kendim yargıçlık yapacağım.

Hez.34: 21 Madem bütün cılız koyunları kovup dağıtıncaya dekböğrünüzle vuruyor, omuzunuzla itiyor, boynuzlarınızla kakıyorsunuz,

Hez.34: 22 ben de koyunlarımı kurtaracağım, artık çapul malıolmayacaklar. Koyunla koyun arasında ben yargıçlık yapacağım.

Hez.34: 23 Başlarına, onları güdecek tek çoban olarak kulum Davut'ukoyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak.

Hez.34: 24 Ben RAB onların Tanrısı olacağım, kulum Davut da onlarınarasında önder olacak. Ben RAB, böyle diyorum.

Hez.34: 25 "'Onlarla bir barış antlaşması yapacağım, ülkedeki yırtıcı hayvanları yok edeceğim. Çölde güvenlik içinde yaşayacak, ormanlarda uyuyacaklar.

Hez.34: 26 Onları da dağımın çevresini de bereketli kılacağım. Yağmuruzamanında yağdıracağım. Bereketli yağmurlar olacak.

Hez.34: 27 Kırdaki ağaçlar meyve verecek, toprak ürün verecek. Halk ülkesinde güvenlik içinde olacak. Boyunduruklarının bağlarını koparıp onları köle edenlerin elinden kurtardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.34: 28 Artık ulusların çapul malı, yabanıl hayvanların yemi olmayacaklar. Güvenlik içinde yaşayacaklar, kimse onları korkutmayacak.

Hez.34: 29 Onlar için ünlü bir fidanlık yetiştireceğim. Artık ülkekıtlıktan yok

olmayacak, ulusların aşağılamasına uğramayacaklar.

Hez.34: 30 O zaman ben Tanrıları RAB'bin onlarla birlikte olduğumu veİsrail soyunun da benim halkım olduğunu anlayacaklar. Böyle diyor Egemen RAB.

Hez.34: 31 'Benim koyunlarım, otlağımın koyunları siz insanlarsınız.Ben sizin Tanrınız'ım. Böyle diyor Egemen RAB."

Edom Kınanıyor

BÖLÜM 35

Hez.35: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.35: 2 "İnsanoğlu, yüzünü Seir Dağı'na çevir, ona karşı peygamberlik et.

Hez.35: 3 Ona de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey Seir Dağı, sanakarşıyım! Elimi sana karşı uzatacak, seni viran edip kimsesiz bırakacağım.

Hez.35: 4 Kentlerini yerle bir edeceğim, kimsesiz kalacaksın. O zamanbenim RAB olduğumu anlayacaksın.

Hez.35: 5 "'Madem İsrailliler'e hep kin besledin, yıkıma uğradıklarında, cezalandırılmalarının zamanı doruğa ulaştığında, onları kılıca teslim ettin,

Hez.35: 6 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, senin kanını akıtacağım, kan peşini bırakmayacak. Madem kan dökmekten nefret etmedin, kan peşini bırakmayacak.

Hez.35: 7 Seir Dağı'nı viran edip kimsesiz bırakacağım, oraya gidip geleni kesip atacağım.

Hez.35: 8 Dağlarını ölülerle dolduracağım; kılıçtan geçirilenler senintepelerinde, vadilerinde, derelerinde düşüp ölecekler.

Hez.35: 9 Seni sonsuza dek viran edeceğim, kentlerinde kimseoturmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.

Hez.35: 10 "'Siz, bu iki ulus, bu iki ülke bizim olacak, onları mirasalacağız demiştiniz. Oysa RAB oralardadır.

Hez.35: 11 Bundan ötürü varlığım hakkı için diyor Egemen RAB,beslediğiniz kin yüzünden halkıma nasıl öfkeyle, kıskançlıkladavrandıysanız, ben de size öyle davranacağım. Sizi yargıladığımzaman onlara kendimi tanıtacağım.

Hez.35: 12 O zaman İsrail dağlarına sövgülerinizi duyduğumuanlayacaksınız. Şöyle demiştiniz: "Yerle bir oldular, yutalımdiye bize verildiler."

Hez.35: 13 Bana karşı böbürlendiğinizi, saygısızca konuştuğunuzu daduydum.

Hez.35: 14 Egemen RAB şöyle diyor: Bütün yeryüzü sevinirken, seniyerle bir edeceğim.

Hez.35: 15 İsrail halkının mirası yerle bir olduğunda nasıl sevindinse, ben de sana öyle davranacağım. Ey Seir Dağı, viran olacaksın; bütün Edom da viran olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

Tanrı İsrail'e Bereket Yağdırıyor

BÖLÜM 36

Hez.36: 1 "İnsanoğlu, İsrail dağlarına peygamberlik et ve de ki, 'EyİsraiI dağları, RAB'bin sözünü dinleyin!

Hez.36: 2 Egemen RAB şöyle diyor: Düşman sizin hakkınızda, Hah, hah!Bu eski tepeler mülkümüz oldu! dediği için

Hez.36: 3 peygamberlik et ve de ki, Egemen RAB şöyle diyor:Dağlarınızı viran ettiler, sizi her yandan sıkıştırıp çiğnediler;böylece ulusların mülkü oldunuz, dile düştünüz, alay konusu oldunuz,

Hez.36: 4 ey İsrail dağları, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin! EgemenRAB dağlarla tepelere, vadilerle derelere, yıkıntılara, çevrenizdeki ulusların yağmasına, alayına uğramış, terk edilmiş kentlere şöyle diyor:

Hez.36: 5 Egemen RAB şöyle diyor: Yürekleri sevinç dolu, aşağılayarakotlaklarınızı yağmalamak için ülkeme sahip çıkan öteki uluslara,özellikle Edom'a karşı büyük bir kıskançlıkla konuştum.

Hez.36: 6 Bu nedenle İsrail ülkesi için peygamberlik et ve dağlara,tepelere, vadilere, derelere de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ulusların aşağılamasına hedef olduğunuz için öfkeyle, kıskançlıkla konuştum.

Hez.36: 7 Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Ant içiyorum ki,çevrenizdeki uluslar da aşağılanacaktır.

Hez.36: 8 "'Ama siz, ey İsrail dağları, dal budak salacak ve halkımİsrail için ürün vereceksiniz. Çünkü halkım İsrail yakında yurduna dönecek.

Hez.36: 9 Sizi kayıracak, size yöneleceğim. İşlenecek, ekileceksiniz.

Hez.36: 10 Ülkenizde yaşayanların sayısını, evet, bütün İsrail halkının sayısını çoğaltacağım. Kentlerde insanlar yaşayacak, yıkıntılar onarılacak.

Hez.36: 11 Ülkenizdeki insan ve hayvan sayısını çoğaltacağım. Verimli olacak, çoğalacaklar. Geçmişte olduğu gibi ülkeniz insanlarla dolup taşacak. Sizi eskisinden daha verimli kılacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Hez.36: 12 Ülkenize insanların, halkım İsrail'in girmesinisağlayacağım. Sizi sahiplenecekler. Siz de onların mirasıolacaksınız. Onları bir daha çocuklarından yoksun bırakmayacaksınız.

Hez.36: 13 "'Egemen RAB şöyle diyor: Ey ülke, insanlar sana insanyiyen, ulusunu çocuksuz bırakan ülke diyorlar.

Hez.36: 14 Bundan böyle artık sen insan yemeyecek, ulusunu çocuksuzbırakmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.36: 15 Artık ulusların aşağılamalarını size işittirmeyeceğim.Ulusların aşağılamasına uğramayacaksınız. Halkınızın bir dahatökezlemesine izin vermeyeceksiniz. Egemen RAB böyle diyor."

Hez.36: 16 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.36: 17 "İnsanoğlu, İsrail halkı kendi ülkesinde yaşarken tutumu ve davranışlarıyla ülkeyi kirletti. Onların davranışı benim gözümde âdet gören bir kadının kirliliği gibiydi.

Hez.36: 18 Bu yüzden öfkemi üzerlerine boşalttım. Çünkü ülkede kandöktüler, putlarıyla onu kirlettiler.

Hez.36: 19 Onları uluslara dağıttım, ülkelere yayıldılar. Onlarıtutumlarına ve davranışlarına göre yargıladım.

Hez.36: 20 Ulusların arasında her gittikleri yerde kutsal adımıkirlettiler. Çünkü onlar için, 'Bu RAB'bin halkı, öyleykenülkesinden çıkmak zorunda kaldı dendi.

Hez.36: 21 İsrail halkının gittiği uluslar arasında kirlettiği kutsaladımın onuru için kaygılandım.

Hez.36: 22 "Bu nedenle İsrail halkına de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor:Ey İsrail halkı, sizin hatırınız için değil, gittiğiniz uluslararasında kirlettiğiniz kutsal adımın hatırı için bunları yapacağım.

Hez.36: 23 Uluslar arasında kirlenen, onlar arasında kirlettiğinizbüyük adımın kutsallığını göstereceğim. Onların gözü önündekutsallığımı sizin aracılığınızla kanıtladığımda, uluslar benimRAB olduğumu anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.36: 24 "'Sizi uluslar arasından alacak, bütün ülkelerden toplayıpülkenize

geri getireceğim.

Hez.36: 25 Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütünkirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım.

Hez.36: 26 Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruhkoyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim.

Hez.36: 27 Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi,buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım.

Hez.36: 28 Atalarınıza verdiğim ülkede yaşayacak, benim halkımolacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım.

Hez.36: 29 Sizi bütün kirliliklerinizden kurtaracağım. Buğdayaseslenecek ve onu çoğaltacağım. Artık size kıtlık göndermeyeceğim.

Hez.36: 30 Ulusların arasında bir daha kıtlık utancı çekmemeniz içinağaçların meyvesini, tarlaların ürününü çoğaltacağım.

Hez.36: 31 O zaman kötü yollarınızı, kötü işlerinizi anımsayacaksınız. Günahlarınız, iğrenç uygulamalarınız yüzünden kendinizden tiksineceksiniz.

Hez.36: 32 Bunu sizin hatırınız için yapmadığımı iyi bilin. Egemen RABböyle diyor. Davranışlarınızdan utanın, yüzünüz kızarsın, ey İsrail halkı!

Hez.36: 33 “’Egemen RAB şöyle diyor: Sizi bütün günahlarınızdanarıttığım gün, kentlerinizde yaşamanızı sağlayacağım; yıkıntılar onarılacak.

Hez.36: 34 Gelip geçenlerin gözünde viran olan ülkenin toprakları işlenecek.

Hez.36: 35 Şöyle diyecekler: Viran olan bu ülke Aden bahçesi gibioldu; yıkılıp yerle bir olmuş, kimsesiz kalmış kentler yenidengüçlendiriliyor, içinde oturuluyor.

Hez.36: 36 O zaman çevrenizde kalan uluslar yıkılanı yeniden yapanın,çıplak yerleri yeniden dikenin ben RAB olduğumu anlayacaklar.Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.

Hez.36: 37 “Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkının benden yine yardımdilemesini sağlayacak ve onlar için şunu yapacağım: Onları birkoyun sürüsü gibi çoğaltacağım.

Hez.36: 38 Bayramlarda Yeruşalim nasıl kurbanlık hayvanlarladoluyorsa, viran olmuş kentler de insan topluluklarıyla öyledolup taşacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Kuru Kemikler

BÖLÜM 37

Hez.37: 1 RAB'bin eli üzerimdeydi, Ruhu'yla*fç* beni dışarı çıkardı,kemiklerle dolu bir ovanın ortasına koydu.D Not 37:1,9,10 İbranice'de "Ruah" (Ruh) sözcüğü, "Rüzgar", "Soluk" anlamına da gelir.

Hez.37: 2 Beni onların arasında her yöne dolaştırdı. Ovada her yereyayılmış, tamamen kurumuş pek çok kemik vardı.

Hez.37: 3 RAB, "İnsanoğlu, bu kemikler canlanabilir mi?" diye sordu.Ben, "Sen bilirsin, ey Egemen RAB" diye yanıtladım.

Hez.37: 4 Bunun üzerine, "Bu kemikler üzerine peygamberlik et" dedi,"Onlara de ki, 'Kuru kemikler, RAB'bin sözünü dinleyin!

Hez.37: 5 Egemen RAB bu kemiklere şöyle diyor: İçinize ruh koyacağım,canlanacaksınız.

Hez.37: 6 Size kaslar verecek, üzerinizde et oluşturacağım, sizideriyle kaplayacağım. İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. Ozaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız."

Hez.37: 7 Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Benpeygamberlik ederken bir gürültü oldu, bir takırtı duyuldu.Kemikler birbirleriyle birleşiyordu.

Hez.37: 8 Baktım, işte üzerlerinde kaslar, etler oluşuyor, üstlerinideri kaplıyordu. Ama onlarda ruh yoktu.

Hez.37: 9 Sonra bana şöyle dedi: "Rüzgara*fç* peygamberlik et,insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Eyrüzgar, gel dört yandan es. Bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki canlansınlar!" Hez.37: 10 Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim.Onların içine soluk*fç* girince canlanıp ayağa kalktılar. Çok,çok büyük bir kalabalık oluşturuyorlardı.

Hez.37: 11 Sonra bana, "İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor" dedi, "Onlar, 'Kemiklerimiz kurudu, umudumuz yok oldu, bittik diyorlar.

Hez.37: 12 Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi oradan çıkaracak, İsrail ülkesine geri getireceğim.

Hez.37: 13 Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman benim RAB olduğumuanlayacaksınız, ey halkım.

Hez.37: 14 Ruhumu içinize koyacağım, canlanacaksınız. Sizi kendiülkenize

yerleştireceğim. O zaman, bunu söyleyenin ve yapanın benRAB olduğumu anlayacaksınız.” Böyle diyor RAB.

Yahuda ile İsrail Birleşiyor

Hez.37: 15 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.37: 16 “İnsanoğlu, bir değnek al, üzerine ‘Yahuda ve dostlarıİsrailliler için diye yaz. Sonra başka bir değnek al, üzerine’Yusuf’la dostları İsrailliler için Efrayim’in değneği diye yaz.

Hez.37: 17 İki değneği yan yana getirerek birleştir. Öyle ki, elindebir değnek gibi olsun.

Hez.37: 18 “Halkından biri, ‘Bu yaptığının anlamı ne? Bize açıklamazmısın? diye sorarsa,

Hez.37: 19 şöyle yanıtlayacaksın: ‘Egemen RAB şöyle diyor: Efrayim’inelindeki değneği -Yusuf’la dostları İsrail oymaklarının değneğini- alıp Yahuda değneğiyle birleştireceğim. İkisinden bir değnek yapıp elimde tutacağım.

Hez.37: 20 Üzerine yazdığın değnekleri görebilecekleri şekilde elinde tut.

Hez.37: 21 Onlara de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: İsrailliler’igittikleri ulusların içinden alacağım. Onları her yerden toplayıpülkelerine geri getireceğim.

Hez.37: 22 Onları ülkede, İsrail dağları üzerinde tek bir ulusyapacağım. Hepsinin tek kralı olacak. Artık iki ayrı ulusolmayacaklar, iki krallığa bölünmeyecekler.

Hez.37: 23 Artık putlarıyla, iğrenç uygulamalarıyla, isyanlarıylakendilerini kirletmeyecekler. Onları yerleştikleri, içinde günahişledikleri yerlerden kurtarıp arındıracağım. Onlar halkımolacak, ben de onların Tanrısı olacağım.

Hez.37: 24 “’Kulum Davut onların kralı olacak, hepsinin tek çobanıolacak. Buyruklarımı izleyecek, kurallarıma uyacak, onları uygulayacaklar.

Hez.37: 25 Kulum Yakup’a verdiğim, atalarınızın yaşadığı ülkeyeyerleşecekler. Kendileri, çocukları, çocuklarının çocuklarısonsuza dek orada yaşayacaklar. Kulum Davut da sonsuza dekonların önderi olacak.

Hez.37: 26 Onlarla esenlik antlaşması yapacağım. Bu onlarla sonsuzadek geçerli bir antlaşma olacak. Onları yeniden oraya yerleştiripsayıca çoğaltacağım. Tapınağımı sonsuza dek onların ortasına kuracağım.

Hez.37: 27 Konutum aralarında olacak; onların Tanrısı olacağım, onlarda benim halkım olacak.

Hez.37: 28 Tapınağım sonsuza dek onların arasında oldukça uluslarİsrail'i kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlayacaklar."

Gog Kınanıyor

BÖLÜM 38

Hez.38: 1 RAB bana şöyle seslendi:

Hez.38: 2 "İnsanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden Roş'un, Meşek'in,Tuval'ın önderi*fd* Gog'a çevir, ona karşı peygamberlik et.

Hez.38: 3 De ki, 'Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş'un, Meşek'in,Tuval'ın önderi*fd* Gog, sana karşıyım.D Not 38:2,3 "Roş'un, Meşek'in, Tuval'ın önderi" ya da "Meşek'in, Tuval'ın baş önderi".

Hez.38: 4 Seni geldiğin yoldan geri çevirecek, çenelerine çengel takacağım. Seni ve bütün ordunu, atları, tam donanmış atlıları, küçük büyük kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük kalabalığı dışarıya sürükleyeceğim.

Hez.38: 5 Onlarla birlikte hepsi kalkanlı, miğferli Persliler'i, Kûşlular'ı*, Pûtlular'ı,

Hez.38: 6 Gomer'in bütün ordusunu, uzak kuzeydeki Beyttogarma'nınbütün ordusunu ve yanındaki birçok ulusu da sürükleyeceğim.

Hez.38: 7 "'Hazır ol! Çevrende toplanmış büyük kalabalıkla birliktehazırlan. Onları sen gözeteceksin.

Hez.38: 8 Uzun zaman sonra savaşa çağrılacaksın. Gelecek yıllarda,halkı birçok ulustan uzun zamandır ıssız kalmış İsrail dağlarındatoplanmış, savaştan rahata kavuşmuş bir ülkeye saldıracaksın.Uluslar arasından çıkarılmış olan bu halk, şimdi güvenlik içinde yaşıyor.

Hez.38: 9 Sen, bütün askerlerin ve seninle olan birçok ulus çıkıpkasırga gibi geleceksiniz; ülkeyi kaplayan bulut gibi olacaksınız.

Hez.38: 10 "'Egemen RAB şöyle diyor: O gün aklına bazı düşüncelergelecek, kötü düzenler tasarlayacaksın.

Hez.38: 11 Diyeceksin ki: Sursuz köyleri olan bir ülkeye saldıracak,esenlik ve güvenlik içinde yaşayan insanların üzerineyürüyeceğim. Bu köylerin tümü sursuz; kapıları da kapı sürgüleri de yok.

Hez.38: 12 Viran olmuş kentlerde yaşayan halkı soyup malını yağmaedeceğim. Sürüsü, malı olan, dünyanın ortasında yaşayan buulusların arasından toplanmış halka karşı elimi uzatacağım.

Hez.38: 13 Saba, Dedan, Tarşiş tüccarları ve köyleri sana, Yağmalamak için mi geldin? Çapul malı toplamak, altın, gümüş taşımak, hayvan, mal götürmek, bol ganimet elde etmek için mi bu kalabalığı topladın? diyecek.

Hez.38: 14 “Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog’a de ki,’Egemen RAB şöyle diyor: O gün halkım İsrail güvenlik içindeyaşarken bunu farketmeyecek misin?

Hez.38: 15 Sen ve seninle birlikte birçok ulustan oluşan tümü atabinmiş büyük bir kalabalık, güçlü bir ordu uzak kuzeyden geleceksiniz.

Hez.38: 16 Ülkeyi kaplayan bir bulut gibi halkım İsrail’in üzerineyürüyeceksiniz. Son günlerde, ey Gog, seni ülkeme saldırtacağım.Öyle ki, ulusların gözü önünde kutsallığımı senin aracılığınlagösterdiğim zaman beni tanıyabilsinler.

Hez.38: 17 “’Egemen RAB şöyle diyor: Eski günlerde kullarım İsrailpeygamberleri aracılığıyla hakkında konuştuğum kişi değil misinsen? O dönemde seni onlara saldırtacağıma ilişkin yıllarca peygamberlik ettiler.

Hez.38: 18 “’Gog İsrail ülkesine saldırdığı gün öfkem alevlenecek.Egemen RAB böyle diyor.

Hez.38: 19 Kıskançlığımla ve öfkemin şiddetiyle diyorum ki, o günİsrail ülkesinde büyük bir yer sarsıntısı olacak.

Hez.38: 20 Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar, kırdaki hayvanlar,yerde sürünen bütün yaratıklar ve dünyadaki bütün insanlar önümdetitreyecekler. Dağlar yerle bir edilecek, kayalıklar ufalanacak, her duvar çökecek.

Hez.38: 21 Bütün dağlarımda Gog’a karşı kılıcı çağıracağım. Egemen RABböyle diyor. Herkes birbirine kılıç çekecek.

Hez.38: 22 Onu salgın hastalıkla, kanla cezalandıracağım; onun,ordusunun, ondan yana olan birçok ulusun üzerine sağanak yağmur,dolu, ateşli kükürt yağdıracağım.

Hez.38: 23 Böylece büyüklüğümü, kutsallığımı gösterecek, birçok ulusungözünde kendimi tanıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

Gog Yenilgiye Uğruyor

BÖLÜM 39

Hez.39: 1 “İnsanoğlu, Gog’a karşı peygamberlik et ve ona de ki,’Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş’un, Meşek’in, Tuval’ın önderi*fe*Gog, sana karşıyım.D Not

39:1 “Roş’un, Meşek’in, Tuval’ın önderi” ya da “Meşek’in, Tuval’ın baş önderi”.

Hez.39: 2 Seni geri çevirip sürükleyeceğim. Seni uzak kuzeyden çıkarıpİsrail’in dağlarına getireceğim.

Hez.39: 3 Sol elindeki yayını vuracak, sağ elindeki oklarını düşüreceğim.

Hez.39: 4 Sen de askerlerinle senden yana olan uluslar da İsraildağlarına serileceksiniz. Sizi yem olarak her çeşit yırtıcı kuşa,yabanıl hayvana vereceğim.

Hez.39: 5 Açık kırlarda düşüp öleceksiniz. Çünkü bunu ben söyledim.Egemen RAB böyle diyor.

Hez.39: 6 Magog’un ve kıyıda güvenlik içinde yaşayanların üzerine ateşyağdıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.39: 7 “’Halkım İsrail arasında kutsal adımı tanıtacağım. Bundanböyle kutsal adımın aşağılanmasına izin vermeyeceğim. Uluslarbenim İsrail’de kutsal olan RAB olduğumu anlayacaklar.

Hez.39: 8 O gün yaklaştı! Söylediklerim olacak. Egemen RAB böylediyor. Budur sözünü ettiğim gün!

Hez.39: 9 “’O zaman İsrail kentlerinde yaşayanlar dışarı çıkıptopladıkları silahları yakacaklar. Küçük büyük kalkanları,yayları, okları, sopaları, mızrakları ateşe atacaklar. Bunlarlayedi yıl ateş yakacaklar.

Hez.39: 10 Kırdan odun toplamayacak, ormandan odun kesmeyecekler.Yakmak için silahları kullanacaklar. Mallarını yağmalayanları yağmalayacak, kendilerini soyanları soyacaklar. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.39: 11 “’O gün Lut Gölü’nün doğusunda, Gezginler Deresi’nde Gog’aİsrail’de bilinen*ff* bir mezar yeri vereceğim. Gog’la bütünordusu orada gömülecek. Oraya Hamon-Gog*fg* Vadisi adı verilecek.Oradan geçecek gezginlerin önü kesilecek.D Not 39:11 Septuaginta, Targum, Vulgata “Bilinen”, Masoretik metin “Orada”. 39:11 “Hamon-Gog”: “Gog’un kalabalığı” anlamına gelir.

Hez.39: 12 İsrail halkı ülkeyi arındırmak için onları gömecek. Bu yedi ay sürecek.

Hez.39: 13 Onları bütün ülke halkı gömecek. Görkemimi açıkladığım günonlar için onur olacak. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.39: 14 “’Ülkeyi arındırmak için adamlar görevlendirilecek. Bazıları ülkeyi sürekli dolaşacak, öbürleriyse yerde kalan cesetleri gömecekler. Yedi aylık süre bitince, araştırma işine başlayacaklar.

Hez.39: 15 Bu adamlar ülkenin her yanını dolaşacak. Bir insan kemiği görünce, mezarcılar onu Hamon-Gog Vadisi'ne gömünceye dek, yanına bir işaret koyacak.

Hez.39: 16 Orada Hamona*fh* adında bir kent olacak. Böylelikle ülkearındırılacak.D Not 39:16 "Hamona": "Kalabalık" anlamına gelir.

Hez.39: 17 "İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: Her çeşit kuşa veyabanıl hayvana seslen: 'Sizin için hazırlayacağım kurbana,İsrail dağları üzerindeki büyük kurbana gelin, her yandantoplanın! Orada et yiyecek, kan içeceksiniz.

Hez.39: 18 Başan'ın besili hayvanlarının -koçların, kuzuların,tekelerin, boğaların- etini yiyip kanını içer gibi yiğitlerinetini yiyecek, dünya önderlerinin kanını içeceksiniz.

Hez.39: 19 Sizin için hazırlayacağım kurbandan doyana dek yağyiyeceksiniz, sarhoş oluncaya dek kan içeceksiniz.

Hez.39: 20 Soframda atlardan, atlılardan, yiğitlerden ve her çeşitaskerden bol bol yiyip doyacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.39: 21 "Görkemimi uluslar arasında açıklayacağım. Bütün uluslarkendilerine verdiğim cezayı, üzerlerine koyduğum elimi görecekler.

Hez.39: 22 İsrail halkı o günden başlayarak benim Tanrıları RABolduğumu anlayacak.

Hez.39: 23 Uluslar İsrail halkının işlediği suç yüzünden, bana ihanetettiği için sürgüne gittiğini anlayacaklar. Yüzümü onlardangizledim, onları düşmanlarının eline teslim ettim, hepsi kılıçtan geçirildi.

Hez.39: 24 Onları kirliliklerine, isyanlarına göre cezalandırdım,yüzümü onlardan gizledim.

Hez.39: 25 "Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Yakup'un sürgündekisoyunu geri getirecek, İsrail halkına acıyacağım. Kutsal adımı kıskançlıkla koruyacağım.

Hez.39: 26 Ülkelerinde güvenlik içinde yaşayınca, onları korkutankimse olmayınca, utançlarını, bana ettikleri bütün ihanetleri unutacaklar.

Hez.39: 27 Onları uluslar arasından geri getirip düşman ülkelerindentopladığım zaman, onlar aracılığıyla birçok ulusa kutsallığımı göstereceğim.

Hez.39: 28 O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar. Onlarıuluslar arasına sürgüne göndermeme karşın, hiçbirini bırakmadanülkelerine geri

getireceğim.

Hez.39: 29 Onlardan bir daha yüzümü gizlemeyeceğim, çünkü İsrail halkıüzerine Ruhum'u dökeceğim." Egemen RAB böyle diyor.

Yeni Tapınakla İlgili Görüm

BÖLÜM 40

Hez.40: 1 Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılı, yılın başında, ayınonuncu günü, Yeruşalim Kenti'nin düşüşünün on dördüncü yılı, tamo gün RAB'bin eli beni yakalayıp oraya götürdü.

Hez.40: 2 Görümde Tanrı beni İsrail ülkesine götürüp çok yüksek birdağın üzerine koydu. Dağın güneyinde kente benzer yapılar vardı.

Hez.40: 3 Tanrı beni oraya götürdü, tunca* benzer bir adam gördüm.Elinde keten ip ve bir ölçü değneği tutarak kapının girişindeduruyordu.

Hez.40: 4 Bana, "İnsanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarınla işit, sanagöstereceğim her şeye dikkat et" dedi, "Sen bunun için burayagetirildin. Göreceğin her şeyi İsrail halkına anlat."

Doğu Kapısı

Hez.40: 5 Tapınağı çepeçevre kuşatan bir duvar gördüm. Adamın elindekiölçü değneğinin uzunluğu altı arşındı. Her arşına bir elin enikadar uzunluk eklenmişti*fı*. Adam duvarı ölçtü; kalınlığı veyüksekliği bir ölçü değneği kadardı.D Not 40:5 Yeni tapınakla ilgili bölümde kullanılan arşının uzunluğu, bir arşına bir elin eni eklenerek elde edilir (yaklaşık 53 cm).

Hez.40: 6 Sonra doğuya bakan kapıya gitti, basamakları çıkıp kapıeşiğini ölçtü. Eni bir ölçü değneği kadardı*fi*.D Not 40:6 "Kadardı" sözcüğünden sonra Masoretik metinde şu tümce geçmektedir: "Bir kapı eşiğinin eni bir ölçü değneği kadardı." Bu tümce Septuaginta'da yoktur.

Hez.40: 7 Bekçi odalarının her birinin uzunluğu ve genişliği bir ölçüdeğneği kadardı. Odaların arasındaki duvarın kalınlığı beşarşındı. Tapınağa bakan eyvanın kapı eşiği bir ölçü değneği uzunluktaydı.

Hez.40: 8 Eyvanı ölçtü;

Hez.40: 9 genişliği sekiz arşın, kapı sövelerinin kalınlığı ikişerarşındı. Eyvan tapınağa bakıyordu.

Hez.40: 10 Doğu Kapısı'nın her yanında üçer bekçi odası vardı. Hepsiaynı ölçüdeydi. Odalar arasındaki duvarların ölçüsü de aynıydı.

Hez.40: 11 Adam kapının genişliğini ölçtü. Genişliği on, iç girişingenişliği on üç arşındı.

Hez.40: 12 Her bekçi odasının önünde bir arşın yüksekliğinde bir duvarvardı. Odalar kare şeklindeydi, kenarları altışar arşındı.

Hez.40: 13 Sonra girişleri karşı karşıya olan odaların arkaduvarlarının arasını ölçtü; yirmi beş arşındı.

Hez.40: 14 Sütunları ölçtü, altmış arşındı*fj*. Kapının çevresindekiavlu sütunlara kadar uzanıyordu.D Not 40:14 Masoretik metin “Sütunları ölçtü, altmış arşındı”, Septuaginta “Eyvanın açık alanını ölçtü, yirmi arşındı”.

Hez.40: 15 Kapı girişinden eyvanın sonuna kadarki uzaklık elli arşındı.

Hez.40: 16 Her iki yandaki bekçi odalarında, odalar arasındakiduvarlarda ve eyvanın çepeçevre duvarlarında içe bakan kafeslipencereler vardı. Bölme duvarları hurma ağacı motifleriyle kaplıydı.

Dış Avlu

Hez.40: 17 Adam bundan sonra beni dış avluya götürdü. Orada odalar vedış avluyu çevreleyen taş yol vardı. Taş yol boyunca otuz oda vardı.

Hez.40: 18 Girişin iki yanındaki taş yolun genişliği kapılarınuzunluğu kadardı. Bu aşağı taş yoldu.

Hez.40: 19 Avlunun genişliğini aşağı girişten iç avlunun girişine dekölçtü. Doğu ve kuzeydeki uzaklık yüz arşındı.

Kuzey Kapısı

Hez.40: 20 Adam dış avlunun kuzeye bakan kapısının uzunluğunu vegenişliğini ölçtü.

Hez.40: 21 İki yandaki üçer bekçi odasının, aralarındaki duvarlarınve eyvanın ölçüsü, birinci kapının ölçüsünün aynısıydı. Uzunluğuelli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.

Hez.40: 22 Pencerelerin, eyvanın, hurma ağacı motiflerinin ölçüsü,doğuya bakan kapının ölçüsünün aynısıydı. Oraya yedi basamaklaçıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı.

Hez.40: 23 Doğu Kapısı’na olduğu gibi, Kuzey Kapısı’na da bakan biriç avlu kapısı vardı. Adam bu iki kapı arasındaki uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.

Güney Kapısı

Hez.40: 24 Adam beni güneye doğru götürdü. Orada güneye bakan bir kapıgördüm. Adam kapının sövelerini ve eyvanı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı.

Hez.40: 25 Öbürlerinde olduğu gibi, bu kapının ve eyvanın her yanındada pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.

Hez.40: 26 Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunlarınkarşısındaydı. İki kapı sövesi de hurma ağacı motifleriyle kaplıydı.

Hez.40: 27 İç avlunun güneye bakan bir kapısı vardı. Adam bu kapıdangüneydeki dış kapıya kadar olan uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.

İç Avlunun Kapıları

Hez.40: 28 Adam beni Güney Kapısı'ndan iç avluya götürdü. GüneyKapısı'nı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı.

Hez.40: 29 Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanınölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın heryanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.

Hez.40: 30-31 Eyvan*fk* dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurmaağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.D Not 40:30-31 Masoretik metinde "Eyvan" sözcüğünden önce şu tümce geçiyor: "İç avlunun çevresindeki eyvanların uzunluğu yirmi beş arşın, genişliği beş arşındı." Bu tümce bazı İbranice elyazmalarında geçmemektedir.

Hez.40: 32 Adam beni doğudaki iç avluya götürdü. Oradaki kapıyı ölçtü.Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı.

Hez.40: 33 Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanınölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın heryanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.

Hez.40: 34 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacımotifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.

Hez.40: 35 Sonra adam beni Kuzey Kapısı'na götürdü. Kapıyı ölçtü.Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı.

Hez.40: 36 Bunun da bekçi odaları, aralarındaki duvarlar, eyvanıaynıydı. Kapının her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğuelli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.

Hez.40: 37 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri her yanda hurmaağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.

Kurbanların Hazırlandığı Odalar

Hez.40: 38 İç avlu girişlerindeki eyvanların yanında kapısı eyvanaaçılan bir oda vardı. Yakmalık sunular* burada yıkanıyordu.

Hez.40: 39 Eyvanın her iki yanında ikişer masa vardı. Yakmalık sunu,günah sunusu* ve suç sunusu* için hayvanlar bu masaların üzerinde kesiliyordu.

Hez.40: 40 Eyvanın dış duvarının yanında, Kuzey Kapısı'nınbasamaklarının her iki yanında ikişer olmak üzere dört masa daha vardı.

Hez.40: 41 Böylece kurbanlık hayvanların kesimi için kapının her ikiyanında dörder olmak üzere sekiz masa vardı.

Hez.40: 42 Yakmalık sunular için yontma taştan dört masa vardı. Hermasanın uzunluğu ve genişliği birer buçuk arşın, yüksekliği birarşındı. Yakmalık sunularla öbür kurbanların kesiminde kullanılanaletleri bunların üzerine koyuyorlardı.

Hez.40: 43 Odanın duvarlarına çifte çengeller asılmıştı; her biri birel genişliğindeydi. Masalar sunulacak kurban eti için kullanılıyordu.

Kâhinler için Ayrılan Odalar

Hez.40: 44 İç kapının dış bölümünde, iç avluda iki oda*fl* vardı.Bunlardan biri Kuzey Kapısı'nın yanındaydı ve güneye bakıyordu,öbürü Güney*fm* Kapısı'nın yanındaydı ve kuzeye bakıyordu.D Not 40:44 Septuaginta "İki oda", Masoretik metin "Ezgiciler için odalar". 40:44 Septuaginta "Güney", Masoretik metin "Doğu".

Hez.40: 45 Adam bana, "Güneye bakan oda tapınakta hizmet görecekkâhinler için" dedi,

Hez.40: 46 "Kuzeye bakan oda da sunakta hizmet görecek kâhinler için.Bunlar Levi soyundan, RAB'be hizmet etmek için O'na yaklaşan Sadokoğulları'dır."

Hez.40: 47 Adam avluyu ölçtü. Kareydi, uzunluğu yüz arşın, genişliğiyüz arşındı. Sunak tapınağın önündeydi.

Tapınak

Hez.40: 48 Adam sonra beni tapınağın eyvanına götürüp eyvanın kapısövelerini ölçtü. Her iki yandaki sövelerin genişliği beşer arşındı. Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı*fn*.

Hez.40: 49 Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği on iki arşındı*fo*. Oraya basamaklarla çıkılıyordu. Kapı sövelerinin her bir yanında sütunlar vardı.D Not 40:48 Septuaginta “Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı”, Masoretik metin “Girişin iki yanının genişliği üçer arşındı”. 40:49 Septuaginta “On iki arşın”, Masoretik metin “On bir arşın”.

BÖLÜM 41

Hez.41: 1 Bundan sonra adam beni tapınağın ana bölümüne götürüp kapısövelerini ölçtü. Sövelerin*fö* genişliği her yandan altı arşındı.D Not 41:1 Olası metin “Sövelerin” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Çadırın”.

Hez.41: 2 Girişinin genişliği on arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği beşer arşındı. Ana bölümü de ölçtü. Uzunluğu kırk arşın, genişliği yirmi arşındı.

Hez.41: 3 Sonra iç odaya gidip girişin sövelerini ölçtü. Her biri iki arşın genişliğindeydi. Girişin genişliği altı arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği yedi arşındı.

Hez.41: 4 Ana bölümün ötesindeki iç odayı ölçtü. Uzunluğu ve genişliği yirmişer arşındı. Adam, “Bu En Kutsal Yer’dir*” dedi.

Hez.41: 5 Tapınağın duvarını ölçtü, kalınlığı altı arşındı. Tapınağın çevresindeki her yan odanın genişliği dört arşındı.

Hez.41: 6 Bu yan odalar üç kattı, her katta otuz oda vardı. Tapınağın duvarları boyunca yan odalara destek görevi yapan çıkıntılar vardı. Öyle ki, destekler tapınak duvarlarına girmesin.

Hez.41: 7 Tapınağın çevresindeki yan odalar yukarı kata doğru çıktıkça genişliyordu. Tapınağın çevresindeki yapının yukarıya çıkan bir merdiveni vardı. Yukarıya doğru çıkıldıkça yan odalar genişliyordu. Merdivenle alt kattan orta kata, oradan da üst kataçıkılıyordu.

Hez.41: 8 Tapınağın çevresinde yan odaların temelini oluşturan yüksek bir kaldırım gördüm. Uzunluğu bir değnek kadar, yani altı arşındı.

Hez.41: 9-10 Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı.Tapınağın yan odaları ile kâhin odaları arasındaki açık alanıngenişliği tapınak çevresi boyunca yirmi arşındı.

Hez.41: 11 Yan odaların girişi açık alana bakıyordu; biri kuzeyde,öbürü güneydeydi. Açık alana bitişik temelin genişliği her yandan beş arşındı.

Hez.41: 12 Tapınağın batısında açık alana bakan bir yapı vardı. Genişliği yetmiş arşındı; duvarının kalınlığı her yandan beş arşın, uzunluğu doksan arşındı.

Hez.41: 13 Bundan sonra adam tapınağı ölçtü. Uzunluğu yüz arşındı.Tapınağın açık alanı, yapı ve duvarları yüz arşın uzunluktaydı.

Hez.41: 14 Doğuda tapınağın açık alanının tapınağın önüyle birliktegenişliği yüz arşındı.

Hez.41: 15 Adam tapınağın arkasındaki açık alana bakan yapının ikiyanındaki koridorların uzunluğunu ölçtü; yüz arşındı.

Ana bölüm, iç oda, avluya bakan eyvan,

Hez.41: 16 kapı eşikleri, kafesli pencereler, eşiğin karşısındaki üçkatı çevreleyen koridorlar tabandan pencerelere dek ağaçkaplıydı. Pencereler açılıp kapanabiliyordu.

Hez.41: 17 Girişin üstü, iç oda, dışarısı ve bütün iç ve dış duvarlardüzenli aralıklarla

Hez.41: 18 Keruv* ve hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. İki Keruvarasında bir hurma ağacı vardı. Her Keruv'un iki yüzü vardı:

Hez.41: 19 Bir yanda hurma ağacına bakan insan yüzü, öbür yanda hurmaağacına bakan genç aslan yüzü. Tapınak çepeçevre Keruv ve hurmaağacı oymalarıyla bezenmişti.

Hez.41: 20 Tabandan girişin üstündeki bölüme dek ana bölümün duvarlarıKeruv ve hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı.

Hez.41: 21 Ana bölümün kapı söveleri kare şeklindeydi, En KutsalYer'in önündeki kapı söveleri bunlara benziyordu.

Hez.41: 22 Üç arşın yüksekliğinde, iki arşın uzunluğunda ağaçtanyapılmış bir sunak vardı. Köşeleri, ayakları*fp*, yanlarıağaçtandı. Adam bana, "RAB'bin önündeki masa budur" dedi.D Not 41:22 Septuaginta "Ayakları", Masoretik metin "Uzunluğu".

Hez.41: 23 Ana bölümün ve En Kutsal Yer'in çift kanatlı birer kapısı vardı.

Hez.41: 24 Her kapının iki menteşeli kanadı vardı.

Hez.41: 25 Duvarlara olduğu gibi, ana bölümün kapılarına da Keruv vehurma ağacı oymaları yapılmıştı. Dışarda, eyvanın önünde ağaçtanbir asma tavan vardı.

Hez.41: 26 Eyvanın yan duvarlarındaki kafesli pencerelerin iki yanıhurma ağacı oymalarıyla kaplıydı. Tapınağın yan odalarıyla asma tavanları böyleydi.

Dış Avluda Odalar

BÖLÜM 42

Hez.42: 1 Adam beni kuzeye giden yoldan dış avluya çıkardı. Tapınağınaçık alanına ve dış avlunun kuzeyindeki yapılara bakan odalara götürdü.

Hez.42: 2 Kapısı kuzeye bakan bu yapının uzunluğu yüz arşın, genişliğielli arşındı.

Hez.42: 3 İç avlunun yirmi arşınlık bölümüyle dış avlunun taş yolunabakan üç katın koridorları karşı karşıyaydı.

Hez.42: 4 Odaların önünde genişliği on arşın, uzunluğu yüz arşın*fr*olan bir iç koridor vardı. Kapıları kuzeye bakıyordu.D Not 42:4 Septuaginta, Süryanice ve 8. ayet “Yüz arşın”, Masoretik metin “Bir arşın”.

Hez.42: 5 Yapının üst kattaki odaları alt ve orta kattaki odalardandaha dardı. Çünkü üst kattaki koridorlar daha çok yer kaplıyordu.

Hez.42: 6 Avlularda sütunlar olmasına karşın, üçüncü kattaki odaların sütunları yoktu. Bu yüzden bu odalar alt ve orta kattaki odalardan daha dardı.

Hez.42: 7 Odaların önünde, odalara ve dış avluya paralel bir dış duvar vardı, elli arşın uzunluktaydı.

Hez.42: 8 Dış avlu yanındaki sıra odaların uzunluğu elli arşınken, anabölüme daha yakın sıra odaların uzunluğu yüz arşındı.

Hez.42: 9 Alt kattaki odaların dış avludan girilecek gibi doğu yönündebir girişleri vardı.

Hez.42: 10 İç avlunun güneyi*fs* boyunca, açık alana ve dış avludakiyapılara bakan başka odalar vardı.D Not 42:10 Septuaginta “Güneyi”, Masoretik metin “Doğusu”.

Hez.42: 11-12 Kuzeydeki odalarda olduğu gibi, bu odaların önünde debir geçit vardı. Odaların uzunlukları, genişlikleri aynıydı,çıkışları ve boyutları kuzeydeki odalara benziyordu. Güneydekiodaların girişleri kuzeydekiler gibiydi. Geçidin başlangıcındabir giriş vardı. Arka duvarlar boyunca doğuya uzanan bu geçitodalara açılıyordu.

Hez.42: 13 Bundan sonra adam, “Tapınağın açık alanına bakan kuzey vegüneydeki odalar kutsaldır” dedi, “RAB’bin önünde hizmet edenkâhinler orada en kutsal sunulardan yiyecekler. En kutsalsunuları -tahıl, günah ve suç sunularını*- oraya koyacaklar. Çünkü orası kutsaldır.

Hez.42: 14 Kâhinler kutsal alana girdikten sonra, hizmet ederkengiydikleri giysileri orada bırakmadan dış avluya çıkmayacaklar.Çünkü bu giysiler kutsaldır. Halkın bulunduğu yerlere gitmedenönce başka giysiler giymeliler.”

Hez.42: 15 Adam iç tapınağı ölçmeyi bitirince, beni Doğu Kapısı’ndandışarıya götürdü, o alanı her yandan ölçtü.

Hez.42: 16 Doğu yanını ölçü değneğiyle ölçtü, beş yüz arşın*fş* kadardı.D Not 42:16-19 Septuaginta “Arşın”, Masoretik metin “Ölçü değneği”.

Hez.42: 17 Kuzey yanını ölçtü, beş yüz arşın*fş* kadardı.

Hez.42: 18 Güney yanını ölçtü, beş yüz arşın*fş* kadardı.

Hez.42: 19 Sonra batıya dönüp ölçtü, beş yüz arşın*fş* kadardı.

Hez.42: 20 Böylece alanın dört yanını ölçtü. Kutsal olanı kutsalolmayandan ayırmak için alanın çevresinde bir duvar vardı;uzunluğu ve genişliği beşer yüz arşındı.

Tanrı’nın Görkemi Tapınağa Dönüyor

BÖLÜM 43

Hez.43: 1 Adam beni doğuya bakan kapıya götürdü.

Hez.43: 2 İsrail Tanrısı’nın görkeminin doğudan geldiğini gördüm. Sesi gürül gürül akan suların sesi gibiydi. Görkeminden yeryüzü aydınlıkla doldu.

Hez.43: 3 Gördüğüm görüm, Tanrı kenti yok etmeye geldiğinde ve KevarIrmağı kıyısında gördüğüm görümlere benziyordu. Yüzüstü yere düştüm.

Hez.43: 4 RAB’bin görkemi doğuya bakan kapıdan tapınağa girdi.

Hez.43: 5 Ruh beni ayağa kaldırıp iç avluya götürdü. RAB’bin görkemitapınağı doldurdu.

Hez.43: 6 Adam orada yanımda dururken, tapınaktan birinin banaseslendiğini duydum.

Hez.43: 7 Bana şöyle dedi: “İnsanoğlu, tahtımın yeri, ayaklarımınbasacağı, İsrail halkıyla sonsuza dek yaşayacağım yer burasıdır.Bundan böyle İsrail halkı da kralları da fahişelikleriyle vekrallarının cesetleriyle bir daha kutsal adımı kirletmeyecek.

Hez.43: 8 Onlar kapı eşiklerini kapı eşiğimin, sövelerini sövelerimin bitişiğine yerleştirdiler. Benimle aralarında yalnızca bir duvar vardı. İğrenç

uygulamalarıyla kutsal adımı kirlettiler. Bu yüzden öfkemle onları yok ettim.

Hez.43: 9 Şimdi fahişeliklerini, krallarının cesetlerini bendenuzaklaştırsınlar; ben de sonsuza dek aralarında yaşayayım.

Hez.43: 10 “İnsanoğlu, günahlarından utanmaları için bu tapınağıİsrail halkına tanıt. Tapınağın tasarısını incelesinler.

Hez.43: 11 Eğer bütün yaptıklarından utanıyorlarsa, tapınağın tasarını-düzenlemesini, girişlerini, çıkışlarını- kurallarını, yasalarınıonlara bildir. Tasarı onların gözü önünde yaz ki, bütün düzenine,kurallarına bağlılıkla uyabilsinler.

Hez.43: 12 Tapınakla ilgili yasa şudur: Dağın tepesinde tapınağı çevreleyen bütün alan çok kutsal olacak. İşte tapınakla ilgili yasa böyle.

Sunak

Hez.43: 13 “Arşın ölçüsüyle sunağın ölçüleri şunlardır: -Bu arşın, birarşına ek olarak bir elin eni kadardır.- Sunağı çevreleyenhendeğin derinliği bir arşın, genişliği bir arşın, çevresindekikenarlık bir karış. Sunağın yüksekliğiyse şöyle:

Hez.43: 14 Sunağın yerdeki hendekten alt çıkıntıya kadarki bölümününyüksekliği iki arşın, genişliği bir arşın, küçük çıkıntıdan büyükçıkıntıya kadarki bölümün yüksekliği dört arşın, genişliği bir arşın.

Hez.43: 15 Sunağın kurban yakılan üst bölümünün yüksekliği dört arşın;üst bölümden yukarı doğru dört boynuz uzanacak.

Hez.43: 16 Sunağın üst bölümü kare şeklinde olacak. Uzunluğu on ikiarşın, genişliği on iki arşın.

Hez.43: 17 Üst çıkıntının dört yandan uzunluğu ve genişliği de ondörder arşın. Çevresindeki kenarlık yarım arşın, hendeğin çevresibir arşın. Sunağın basamakları doğuya bakacak.”

Hez.43: 18 Adam konuşmasını şöyle sürdürdü: “İnsanoğlu, Egemen RABşöyle diyor: ‘Sunak yapılacağı gün, üzerinde yakmalık sunular*sunmak ve kan dökmek için kurallar şunlardır:

Hez.43: 19 Bana hizmet etmek üzere önüme gelen Sadok soyundan Levilikâhinlere günah sunusu* olarak bir boğa vereceksin. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.43: 20 Boğanın kanından biraz alıp sunağın dört boynuzuna,çıkıntının dört köşesine ve çevresindeki kenarlığın üzerinesüreceksin. Böylece sunağı pak kılıp arındıracaksın.

Hez.43: 21 Boğayı günah sunusu olarak alacak, tapınağın dışında,tapınak alanında belirlenen yerde yakacaksın.

Hez.43: 22 “’İkinci gün günah sunusu olarak kusursuz bir teke sunacaksın. Sunağı boğanın kanıyla arındırdığın gibi tekenin kanıyla da arındır.

Hez.43: 23 Arındırma işlemini bitirince, sürüden kusursuz bir boğaylabir koç sunacaksın.

Hez.43: 24 Bunları RAB’bin önüne getireceksin. Kâhinler üzerlerine tuzserpip yakmalık sunu olarak RAB’be sunacaklar.

Hez.43: 25 “’Yedi gün boyunca günah sunusu olarak her gün bir tekesağlayacaksın; kusursuz bir boğayla sürüden bir koç da sağlayacaksın.

Hez.43: 26 Yedi gün sunağı arındırıp pak kılacaklar. Böylece sunakadanmış olacak.

Hez.43: 27 Yedi gün bitince, kâhinler sekizinci gün ve daha sonrayakmalık ve esenlik sunularınızı* sunağın üzerinde sunacak. Ozaman sizi kabul edeceğim. Egemen RAB böyle diyor.”

Hizmet Edecek Olanlar

BÖLÜM 44

Hez.44: 1 Bundan sonra adam beni tapınağın doğuya bakan dış kapısınageri getirdi. Kapı kapalıydı.

Hez.44: 2 RAB bana, “Bu kapı kapalı kalacak, açılmayacak, buradan kimse girmeyecek!” dedi, “İsrail’in Tanrısı RAB bu kapıdan girdi, bu yüzden kapalı kalacak.

Hez.44: 3 Yalnız önder -önder olduğu için- RAB’bin önünde oturup ekmekyemek üzere eyvandan girebilir, aynı yoldan da çıkabilir.”

Hez.44: 4 Adam Kuzey Kapısı yolundan tapınağın önüne getirdi beni. Baktım, RAB’bin görkeminin tapınağı doldurduğunu gördüm. Yüzüstü yere düştüm.

Hez.44: 5 RAB bana şöyle seslendi: “İnsanoğlu, RAB’bin Tapınağı’nın bütün kuralları ve yasalarıyla ilgili söyleyeceklerimi iyi dinle, her şeye iyi bak, kulak ver. Tapınağa kimin girip çıkacağına dikkat et.

Hez.44: 6 Asi İsrail halkına de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, yaptığınız iğrençliklere bir son verin artık!

Hez.44: 7 Yüreği ve bedeni sünnet edilmemiş yabancıları tapınağıma aldınız,

bana yiyecek olarak yağ, kan sunmakla tapınağımı kirlettiniz. Böylece iğrenç uygulamalarınızla antlaşmamı bozdunuz.

Hez.44: 8 Kutsal eşyalarıma ilişkin sorumluluğunuzu yerine getirmediniz. Tapınağımda bu eşyalara bakmaları için başkalarını görevlendirdiniz.

Hez.44: 9 Egemen RAB şöyle diyor: Yüreği ve bedeni sünnet edilmemişlerden, İsrail halkı arasında yaşayan yabancılardan hiçbiri tapınağıma girmeyecek.

Hez.44: 10 "'İsrail kötü yola saptığı zaman beni bırakan, yoldan sapıpputlarına bağlanan Levililer'se günahlarının cezasını çekecekler.

Hez.44: 11 Ama tapınağımda onlar hizmet edecek: Tapınağın kapılarındansorumlu olacaklar; tapınağın hizmetini yapacak, yakmalık sunu*ve kurbanlık hayvanları halk için kesecek, halkın önünde duracak,halka hizmet edecekler.

Hez.44: 12 Putlarının önünde İsrail halkına hizmet ederek halkı günahasoktular. Bu nedenle ben RAB onları günahları yüzündencezalandıracağıma ant içtim. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.44: 13 Kâhin olarak hizmet etmek üzere bana yaklaşmayacaklar.Kutsal eşyalarıma, en kutsal sunularıma dokunmayacaklar. İğrençuygulamalarının utancını yüklenecekler.

Hez.44: 14 Yine de tapınağın hizmeti ve orada yapılacak bütün işleriçin onları görevlendireceğim.

Hez.44: 15 "'Ancak İsrail beni bırakıp kötü yola saptığındatapınağımın hizmetini sadakatle yapan Sadok soyundan Levilikâhinler önümde hizmet etmek üzere bana yaklaşacak. Yağ ve kansunularını sunmak için önümde onlar duracak. Böyle diyor Egemen RAB.

Hez.44: 16 Yalnız onlar girecek tapınağıma; önümde hizmet etmek içinyalnız onlar soframa yaklaşacak, görev yapacaklar.

Hez.44: 17 "'Kâhinler iç avlunun kapılarından girecekleri zaman keten giysi giyecek; iç avlunun kapılarında ya da tapınakta hizmet ederken yünlü giysi giymeyecekler.

Hez.44: 18 Başlarına keten sarık saracak, keten don giyecekler.Kendilerini terletecek bir şey giymeyecekler.

Hez.44: 19 Dış avluya halkın yanına çıkmadan önce, hizmet ederkengiydikleri giysileri çıkarıp kutsal odalara koyacak, başka giysiler giyecekler. Öyle ki, o giysilerin kutsallığını halka geçirmesinler.

Hez.44: 20 “’Kâhinler başlarını tıraş etmeyecek, saçlarınıuzatmayacaklar. Ancak saçlarını kesip düzeltecekler.

Hez.44: 21 İç avluya gireceği zaman hiçbir kâhin içki içmeyecek.

Hez.44: 22 Kâhinler dul ya da boşanmış kadınla evlenmeyecek. İsrail soyundan erden bir kızla ya da başka bir kâhinden dul kalmış bir kadınla evlenebilirler.

Hez.44: 23 Kutsalla bayağı arasındaki ayrımı halkıma onlar öğretecek,kirliyle temizi ayırt etmeyi onlar gösterecekler.

Hez.44: 24 “’Davalarda yargıç olarak kâhinler görev yapacak, ilkelerimuyarınca karar verecekler. Bayramlarımla ilgili yasalarıma,kurallarıma uyacak, Şabat* günlerimi kutsal tutacaklar.

Hez.44: 25 “’Kâhin bir ölünün yanına giderek kendini kirletmeyecek;ölü annesi, babası, oğlu, kızı, kardeşi ya da evlenmemişkızkardeşiyse kendini kirletebilir.

Hez.44: 26 Arındıktan sonra yedi gün bekleyecek.

Hez.44: 27 Tapınakta hizmet etmek üzere iç avluya gireceği gün,kendisi için bir günah sunusu* sunacak. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.44: 28 “’Kâhinlerin payı vardır, onların mirası benim. İsrail’deonlara mülk vermeyeceksiniz. Onların mirası benim.

Hez.44: 29 Kâhinler tahıl, günah ve suç sunularını* yiyecekler.İsrail’de RAB’be adanan her şey onların olacak.

Hez.44: 30 İlk ürünlerin en iyileri ve bütün özel armağanlarınızkâhinlerin olacak. Evinize bereket yağsın diye tahılınızın ilkinionlara vereceksiniz.

Hez.44: 31 Kâhinler ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvan tarafındanparçalanmış hiçbir kuş ya da hayvan yemeyecek.”

Rab’bin Payı

BÖLÜM 45

Hez.45: 1 “’Ülkeyi mülk olarak paylaştırdığınız zaman, RAB’be ülkeden pay olarak 25 000 arşın*ft* uzunlukta, 20 000 arşın*fu* genişlikte kutsal bir bölge ayıracaksınız. Bütün bu bölge kutsal olacak.D Not 45:1,3,5,6 “25 000 arşın”: Yaklaşık 13.3 km. 45:1 Septuaginta “20 000 arşın”, yaklaşık 10.6 km. Masoretik metin “10 000 arşın”, yaklaşık 5.3 km.

Hez.45: 2 Uzunluğu ve genişliği 500 arşınlık bir bölüm kutsal yeriçin, 50 arşınlık bir yer de çevresindeki alan için ayrılacak.

Hez.45: 3 Bu bölgeden uzunluğu 25 000 arşınlık*ft*, genişliği 10 000arşınlık*fü* bir bölüm ölçeceksiniz. Tapınak, En Kutsal Yer* orada olacak.D Not 45:3,5 “10 000 arşın”: Yaklaşık 5.3 km.

Hez.45: 4 Burası tapınakta hizmet etmek üzere RAB’be yaklaşan kâhinlere ayrılacak ve ülkenin kutsal payı olacak. Kâhinlerin evleri de tapınak da o kutsal bölgede olacak.

Hez.45: 5 Tapınakta hizmet eden Levililer’e miras olarak 25 000 arşın*ft* uzunlukta, 10 000 arşın*fü* genişlikte bir bölge verilecek. Orada, yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak*fv*.D Not 45:5 Septuaginta “Yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak”, Masoretik metin “Mülk olarak yirmi oda alacaklar”.

Hez.45: 6 “’Kutsal bölgeye düşen payla birlikte kent için uzunluğu 25 000*ft*, genişliği 5 000 arşınlık*fy* bir pay ayıracaksınız; bu bütün İsrail halkı için olacak.D Not 45:6 “5 000 arşın”: Yaklaşık 2.7 km.

Hez.45: 7 “’Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın ikiyanındaki topraklar öndere verilecek. Batıdan batıya, doğudandoğuya doğru uzanacak. Batı sınırından doğu sınırına dek uzunluğubir İsrail oymağına düşen pay kadardır.

Hez.45: 8 Bu toprak İsrail’de önderin payı olacak. Bundan böyleönderlerim halkıma bir daha baskı yapmayacak, ama oymaklarınagöre İsrail halkına ülkeyi miras olarak verecekler.

Hez.45: 9 “’Egemen RAB şöyle diyor: Yeter artık, ey İsrail önderleri!Zorbalığı, baskıyı bırakın. Adil ve doğru olanı yapın. Halkımıkendi topraklarından kovmayın. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.45: 10 Doğru ölçüler kullanın, kullandığınız efa*fz* ve bat*fa*doğru olsun.D Not 45:10,11 “Efa”: Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. 45:10,11 “Bat”: Yaklaşık 22 lt.

Hez.45: 11 Efa*fz* ile bat*fa* aynı ölçüde olsun. Bat homerin*fb* onda birine, efa da homerin onda birine eşit olmalı. İkisinin de ölçüsü homere göre olacak.D Not 45:11 “Bir homer”: Yaklaşık 220 litrelik bir ölçek.

Hez.45: 12 Bir şekel*fc* yirmi geraya eşit olmalı. Altmış şekel*fç* de bir minaya*fd* eşit olmalı.”D Not 45:12 “Bir şekel”: Yaklaşık 11.5 gr. 45:12 “Altmış şekel”: İbranice “Yirmi şekel, yirmi beş şekel, on beş şekel”. 45:12 “Altmış şekelden oluşan bir mina”: Yaklaşık 690 gr.

Sunular ve Kutsal Günler

Hez.45: 13 “’Sunacağınız sunular şunlardır: Her homer buğdaydan efanın altıda

biri*fe*, her homer arpadan efanın altıda biri*ff* kadarını vereceksiniz.D Not 45:13 “Buğdaydan efanın altıda biri”: Yaklaşık 2.9 kg. 45:13 “Arpadan efanın altıda biri”: Yaklaşık 2.4 kg.

Hez.45: 14 Bat ölçüsüne göre istenen zeytinyağı miktarı, her kordan*fg* batın onda biri*fh* kadardır. Bir kor*fg* on bat ya da bir homere eşittir.D Not 45:14 “Bir kor”: Yaklaşık 220 lt. 45:14 “Batın onda biri”: Yaklaşık 2.2 lt.

Hez.45: 15 İsrail’in sulak otlaklarındaki sürüden iki yüz koyundan bir koyun alınacak. Halkın günahlarını bağışlatmak için bu koyunlar yakmalık sunular*, tahıl ve esenlik sunuları* için kullanılacak. Egemen RAB böyle diyor.

Hez.45: 16 Ülke halkı bu armağanları İsrail’deki öndere verecek.

Hez.45: 17 İsrail’de kutlanan bütün bayramlarda -şenliklerde, Yeni Aytörenlerinde, Şabat* günlerinde- tahıl sunularını*, yakmalık vedökmelik sunuları önder sağlayacak. İsrail halkının günahlarınıbağışlatmak için yakmalık sunuları, günah, tahıl, esenlik sunularını sağlayacak.

Hez.45: 18 “’Egemen RAB şöyle diyor: Birinci ayın* birinci günükusursuz bir boğa alacak, tapınağı arındıracaksın.

Hez.45: 19 Kâhin günah sunusunun* kanından alıp tapınağın kapı sövelerine, sunağın üst çıkıntısının dört köşesine, iç avlunun kapı sövelerine sürecek.

Hez.45: 20 Yanlışlıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen biri için ayın yedinci günü aynısını yapacaksın. Böylece tapınağı arındıracaksın.

Hez.45: 21 “’Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramı’nı* yedi günkutlayacak, mayasız ekmek yiyeceksiniz.

Hez.45: 22 O gün önder kendisi ve ülke halkı için günah sunusu olarakbir boğa sağlayacak.

Hez.45: 23 Yedi gün bayram boyunca her gün RAB’be yakmalık sunu* olarak kusursuz yedi boğayla yedi koç, günah sunusu olarak da bir teke sağlayacak.

Hez.45: 24 Tahıl sunusu olarak her boğa ve koç için birer efa*fı*tahıl, her efa için bir hin*fi* zeytinyağı sağlayacak.D Not 45:24 “Bir efa”: Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. 45:24 “Bir hin”: Yaklaşık 3.6 lt.

Hez.45: 25 “’Yedinci ayın on beşinci günü başlayan ve yedi gün sürenbayramda önder yakmalık sunuları, günah ve tahıl sunularını,zeytinyağını her gün aynı miktarda sağlayacak.

BÖLÜM 46

Hez.46: 1 “’Egemen RAB şöyle diyor: İç avlunun doğuya bakan kapısı altı çalışma günü kapalı, Şabat Günü* ve Yeni Ay Günü ise açık kalacak.

Hez.46: 2 Önder dışarıdan eyvana girip kapı sövesinin yanında duracak. Kâhinler onun yakmalık ve esenlik sunularını sunacaklar. Önder kapı eşiğinde tapındıktan sonra çıkıp gidecek. Kapı akşama dek açık kalacak.

Hez.46: 3 Şabat günleri ve Yeni Ay törenlerinde ülke halkı bu kapının girişinde RAB’bin önünde tapınacak.

Hez.46: 4 Önder Şabat Günü RAB’be sunacağı yakmalık sunu olarak kusursuz altı kuzu, bir koç sunacak.

Hez.46: 5 Koç için verilecek tahıl sunusu bir efa*fj* tahıl olacak, kuzular için verebileceği kadar tahıl sunusu sunabilir. Her efa tahıl için bir hin*fk* zeytinyağı verilecek.D Not 46:5,7,11 “Bir efa”: Yaklaşık 22 litrelik bir ölçek. 46:5,7,11 “Bir hin”: Yaklaşık 3.6 lt.

Hez.46: 6 Yeni Ay Günü kusursuz bir boğa, altı kuzu ve bir koç sunacak.

Hez.46: 7 Boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa*fj* tahıl sağlayacak; kuzular için istediği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin*fk* zeytinyağı sağlayacak.

Hez.46: 8 Önder içeri gireceği zaman eyvandan girecek ve aynı yoldandışarı çıkacak.

Hez.46: 9 “’Ülke halkı bayramlarda RAB’bin önüne geldiğinde, tapınmakiçin Kuzey Kapısı’ndan giren Güney Kapısı’ndan çıkacak, GüneyKapısı’ndan giren Kuzey Kapısı’ndan çıkacak. Hiç kimse girdiğikapıdan çıkmayacak. Herkes girdiği kapının karşısındaki kapıdan çıkacak.

Hez.46: 10 Önder halkın arasında olacak. Halkla birlikte girecek,halkla birlikte çıkacak.

Hez.46: 11 “’Bayramlarda ve kutsal günlerde boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa*fj* tahıl verecek; kuzular için verebileceği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin*fk* zeytinyağı verecek.

Hez.46: 12 Önder RAB’be gönülden verilen yakmalık sunular ya daesenlik sunuları sunacağı zaman doğuya bakan kapı kendisineaçılacak. Yakmalık sunuları ya da esenlik sunularını Şabat Günüsunduğu gibi sunacak. Sonra dışarı çıkacak; o çıktıktan sonra kapı kapanacak.

Hez.46: 13 “’Her gün, her sabah yakmalık sunu olarak RAB’be biryaşında kusursuz bir kuzu sağlayacaksın.

Hez.46: 14 Bununla birlikte her sabah tahıl sunusu olarak efanınaltıda biri*fl* tahıl ve ince unu ıslatmak için bir hinin üçtebiri*fm* kadar zeytinyağı sağlayacaksın. Bu tahıl sunusununRAB'be sunulması sürekli bir kural olacak.D Not 46:14 "Efanın altıda biri": Yaklaşık 3.6 litrelik bir ölçek. 46:14 "Bir hinin üçte biri": Yaklaşık 1.2 lt.

Hez.46: 15 Böylece günlük yakmalık sunu olarak her sabah kuzu, tahılsunusu ve zeytinyağı sunulacak."

Öndere Düşecek Pay

Hez.46: 16 "'Egemen RAB şöyle diyor: Eğer önder oğullarından birinekendi mülkünden armağan ederse, bu mülk torunlarına da geçecek.Miras yoluyla bu onların mülkü olacak.

Hez.46: 17 Önder görevlilerinden birine kendi mülkünden armağanederse, görevli toprak parçasını özgürlük yılına dek elindetutacak. Sonra öndere geri verecek. Önderin mirası ancakoğullarına geçebilir, onların olacak.

Hez.46: 18 Önder halkı mülkünden kovarak miraslarından etmemeli.Oğullarına ancak kendi mülkünden miras verebilir. Öyle ki,halkımdan hiç kimse mülkünden ayrılıp dağılmasın."

Tapınağın Mutfakları

Hez.46: 19 Bundan sonra adam beni kapı yanındaki girişten kuzeyebakan, kâhinlere ait kutsal odalara getirdi. Bana batıda bir yer gösterdi.

Hez.46: 20 "Kâhinlerin suç sunusuyla* günah sunusunun* etinihaşlayacakları, tahıl sunusunu* pişirecekleri yer burası" dedi,"Öyle ki, bunları dış avluya çıkarıp kutsallıklarını halka geçirmesinler."

Hez.46: 21 Daha sonra adam beni dış avluya çıkarıp sırayla avlunundört köşesine götürdü. Avlunun her köşesinde küçük birer avlu olduğunu gördüm.

Hez.46: 22 Dış avlunun dört köşesinde kırk arşın uzunluğunda, otuzarşın genişliğinde birer kapalı avlu vardı. Köşelerdeki avluların ölçüsü aynıydı.

Hez.46: 23 Dört avlunun çevresinde de taş duvar vardı; duvarın dibindeyemek pişirmek için yerler yapılmıştı.

Hez.46: 24 Bana, "Bunlar tapınakta hizmet edenlerin halkın sunduğukurban etini pişirecekleri mutfaklar" dedi.

Tapınaktan Akan Irmak

BÖLÜM 47

Hez.47: 1 Adam beni tapınağın girişine geri getirdi. Doğuya doğrutapınağın kapı eşiğinin altından sular aktığını gördüm. Tapınakdoğuya bakıyordu. Sular tapınağın güney yanının altından, sunağıngüneyinden aşağıya akıyordu.

Hez.47: 2 Beni oradan, Kuzey Kapısı'ndan çıkarıp dış yoldan doğuyabakan dış kapıya götürdü. Sular güney yönünden akıyordu.

Hez.47: 3 Adam elinde bir ölçü ipiyle doğuya doğru gitti. Bin arşınölçtükten sonra beni ayak bileğine dek çıkan sulara getirdi.

Hez.47: 4 Bin arşın daha ölçtü ve beni dize kadar çıkan sularagetirdi. Bin arşın daha ölçtü, beni bele kadar çıkan sulara getirdi.

Hez.47: 5 Bin arşın daha ölçtü, içinden geçemediğim bir ırmak oluştu.Sular yükselmişti, içinden yürüyerek karşıya geçilemezdi,yüzülecek kadar derin bir ırmak oluşmuştu.

Hez.47: 6 Bana, "İnsanoğlu, bunu gördün mü?" diye sordu.Daha sonra beni ırmağın kıyısına geri getirdi.

Hez.47: 7 Oraya varınca, ırmağın her iki kıyısında birçok ağaç gördüm.

Hez.47: 8 Bana şöyle dedi: "Bu sular doğu bölgesine doğru akıyor,oradan Arava Vadisi'ne, sonra Lut Gölü'ne dökülüyor. Göledökülünce oradaki sular tatlı suya dönüşecek.

Hez.47: 9 Irmağın aktığı yerlerde her çeşit canlı yaratık kaynaşacak.Çok sayıda balık olacak. Çünkü bu sular oraya akıyor, oradakituzlu suyu tatlı suya dönüştürüyor. Irmak aktığı her yere yaşam getirecek.

Hez.47: 10 Irmak kıyısı boyunca balıkçılar duracak; Eyn-Gedi'den Eyn-Eglayim'e dek ağ gerecek yerler olacak. Akdeniz'deki gibi çoksayıda balık çeşidi olacak.

Hez.47: 11 Ama Lut Gölü'nün çamurlu, bataklık kesimi tatlı suyadönüşmeyecek, tuzla olarak kalacak.

Hez.47: 12 Irmağın her iki yanında her çeşit meyve ağacı yetişecek.Yaprakları solmayacak, meyveleri tükenmeyecek. Her ay meyveverecekler, çünkü tapınaktan çıkan sular oraya akıyor. Meyveleriyiyecek olarak, yaprakları şifa için kullanılacak."

Ülkenin Sınırları

Hez.47: 13 Egemen RAB şöyle diyor: "Ülkeyi mülk olarak İsrail'in oniki oymağına böleceğiniz sınırlar şöyle*fn* olacak: Yusuf'a iki pay düşecek.D Not

47:13 Septuaginta “Şöyle”, Masoretik metin “Vadi”.

Hez.47: 14 Ülkeyi on iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız.Ülkeyi atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size mülk olarak verilecek.

Hez.47: 15 “Ülkenin sınırı şöyle olacak: Kuzeyde Akdeniz’den, Hetlonyoluyla Levo-Hamat’a, Sedat’a*fo*,D Not 47:15 Septuaginta “Levo-Hamat’a, Sedat’a”, Masoretik metin “Levo-Sedat’a, Hama’ya”.

Hez.47: 16 Berota’ya ve Şam’la Hama’nın toprakları arasında bulunanSivrayim’e, Havran sınırında Haser-Hattikon’a kadar uzanacak.

Hez.47: 17 Sınır denizden Hasar-Enan’a, Şam’ın kuzey sınırı boyuncauzanacak, Hama sınırı kuzeyde olacak. Kuzey sınırı bu olacak.

Hez.47: 18 “Doğuda sınır Havran’la Şam arasında Gilat’ı İsrail’den ayıran Şeria Irmağı boyunca Lut Gölü’ne ve Tamar’a dek uzanacak*fö*. Doğu sınırı bu olacak.D Not 47:18 Süryanice “Lut Gölü’ne ve Tamar’a dek uzanacak”, Masoretik metin “Lut Gölü’ne dek ölçeceksiniz”.

Hez.47: 19 “Güneyde sınır Tamar’dan Meriva-Kadeş sularına, MısırVadisi boyunca Akdeniz’e dek uzanacak. Güney sınırı bu olacak.

Hez.47: 20 “Batıda Levo-Hamat’ın karşısındaki noktaya dek Akdenizsınır oluşturacak. Batı sınırı bu olacak.

Hez.47: 21 “Bu ülkeyi İsrail oymaklarına göre aranızda paylaşacaksınız.

Hez.47: 22 Ülkeyi içinizde yaşayan ve içinizdeyken çocukları olanyabancılarla kendiniz arasında mülk olarak bölüşeceksiniz. Onlarıİsrail’de doğan yerliler sayacaksınız. Onların da İsrailoymakları arasında sizin gibi mülkleri olacak.

Hez.47: 23 Yabancı hangi oymağa yerleşmişse, orada ona düşen payı mülkolarak vereceksiniz.” Egemen RAB böyle diyor.

Ülkenin Paylaştırılması

BÖLÜM 48

Hez.48: 1 “Oymakların adları şunlardır: Kuzey sınırında Dan’a bir pay verilecek. Dan sınırı Hetlon yolundan Levo-Hamat’a uzanacak; Hasar-Enan ve Hama’ya yakın Şam’ın kuzey sınırı doğudan batıya uzanan sınırın bir bölümünü oluşturacak.

Hez.48: 2 “Aşer’e bir pay verilecek; sınırı Dan’ın doğudan batıyauzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 3 “Naftali’ye bir pay verilecek; sınırı Aşer’in doğudan batıyauzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 4 “Manaşşe’ye bir pay verilecek; sınırı Naftali’nin doğudanbatıya uzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 5 “Efrayim’e bir pay verilecek; sınırı Manaşşe’nin doğudanbatıya uzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 6 “Ruben’e bir pay verilecek; sınırı Efrayim’in doğudan batıyauzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 7 “Yahuda’ya bir pay verilecek; sınırı Ruben’in doğudan batıyauzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 8 “Yahuda’nın doğudan batıya uzanan sınırına bitişiktopraklar, RAB’be ayıracağınız özel armağan olacak. Genişliği 25000 arşın*fp*, doğudan batıya uzunluğu bir oymağa düşen pay kadarolacak. Tapınak bunun ortasında olacak.D Not 48:8,9,10,13,15,20,21 “25 000 arşın”: Yaklaşık 13.3 km.

Hez.48: 9 “RAB’be özel olarak sunacağınız payın uzunluğu 25 000arşın*fp*, genişliği 10 000 arşın*fr* olacak.D Not 48:9,10,13,18 “10 000 arşın”: Yaklaşık 5.3 km.

Hez.48: 10 Bu kâhinler için kutsal pay olacak. Kuzeyde uzunluğu 25 000arşın*fp*, batıda genişliği 10 000 arşın*fr*, doğuda genişliği 10 000 arşın, güneyde uzunluğu 25 000 arşın olacak. RAB’bin Tapınağı bunun ortasında olacak.

Hez.48: 11 Bu bölge Sadok soyundan gelen kutsanmış kâhinler içinolacak. Onlar bana bağlılıkla hizmet ettiler, İsrail halkı yoldansaptığında Levililer de yoldan saptı, ama onlar sapmadı.

Hez.48: 12 Orası ülkenin kutsal payından özel bir armağan olarak onlara verilecek. Levililer’in topraklarına bitişik çok kutsal bir bölge olacak.

Hez.48: 13 “Levililer’in kâhinlerin sınırı yakınında 25 000 arşın*fp*uzunlukta, 10 000 arşın*fr* genişlikte bir payları olacak. Bubölgenin uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın olacak.

Hez.48: 14 Levililer orayı satmayacak, değiş tokuş etmeyecekler. Bu, ülkenin en iyi bölümüdür, başkasının eline geçmemeli. Çünkü orası RAB’be adanmıştır.

Hez.48: 15 “Bölgenin geri kalan 25 000 arşın*fp* uzunlukta, 5 000arşın*fs* genişlikteki bölümü halkın yerleşmesi içindir. Orasıevlere, otlaklara ayrılacak. Kent bunun ortasında kurulacak.D Not 48:15 “5 000 arşın”: Yaklaşık 2.7 km.

Hez.48: 16 Ölçüleri şöyle olacak: Kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 4500'er arşın*fş*.D Not 48:16 "4 500 arşın": Yaklaşık 2.4 km.

Hez.48: 17 Kent için ayrılan otlak da kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda250'şer arşın olacak.

Hez.48: 18 Kutsal bölgenin sınırında kalan yerin doğusu 10 000arşın*fr*, batısı 10 000 arşın olacak. Kutsal bölgeye bitişiktopraklarda yetişen ürün kentte çalışanların olacak.

Hez.48: 19 İsrail'in her oymağından kentte çalışanlar toprağı işleyecekler.

Hez.48: 20 Bu bölgenin tamamı kare şeklindedir. Her yanı 25 000 arşındır*fp*. Özel bir armağan olarak kentin mülküyle birlikte kutsal bölgeye düşen payı ayıracaksınız.

Hez.48: 21 "Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın ikiyanındaki topraklar öndere verilecek. Bu topraklar kutsal bölgeyedüşen 25 000 arşınlık*fp* payın doğusundan ve batısından ülkenindoğu ve batı sınırlarına uzanacak. Oymaklara düşen paylar boyuncauzanan bu iki bölge önderin olacak. Kutsal bölgeye düşen pay iletapınak bunun ortasında olacak.

Hez.48: 22 Böylece Levililer'e düşen pay ile kente düşen pay öndereverilen toprakların ortasında kalacak. Öndere verilecek topraklarYahuda'yla Benyamin sınırı arasında kalacak.

Hez.48: 23 "Geri kalan oymaklara düşen pay şöyle: Benyamin'e bir payverilecek; sınırı doğudan batıya uzanacak.

Hez.48: 24 "Şimon'a bir pay verilecek; sınırı Benyamin'in doğudanbatıya uzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 25 "İssakar'a bir pay verilecek; sınırı Şimon'un doğudanbatıya uzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 26 "Zevulun'a bir pay verilecek; sınırı İssakar'ın doğudanbatıya uzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 27 "Gad'a bir pay verilecek; sınırı Zevulun'un doğudan batıyauzanan sınırına bitişik olacak.

Hez.48: 28 "Gad'ın güney sınırı Tamar'dan güneye, oradan Meriva-Kadeşsularına, oradan da Mısır Vadisi boyunca Akdeniz'e dek uzanacak.

Hez.48: 29 "Mülk olarak İsrail oymaklarına bölüştüreceğiniz ülkebudur. Onlara düşecek paylar bunlardır." Böyle diyor Egemen RAB.

Yeruşalim'in Kapıları

Hez.48: 30-31 "Kentin çıkış kapıları şunlar olacak: 4 500 arşın*fx* uzunluktaki kuzey yanında üç kapı olacak. Kentin kapılarına İsrail oymaklarının adları verilecek. Kuzeyde Ruben Kapısı, Yahuda Kapısı, Levi Kapısı olacak.D Not 48:30-34 "4 500 arşın": Yaklaşık 2.4 km.

Hez.48: 32 4 500 arşın*fx* uzunluktaki doğu yanında üç kapı olacak: Yusuf Kapısı, Benyamin Kapısı, Dan Kapısı.

Hez.48: 33 4 500 arşın*fx* uzunluktaki güney yanında üç kapı olacak: Şimon Kapısı, İssakar Kapısı, Zevulun Kapısı.

Hez.48: 34 4 500 arşın*fx* uzunluktaki batı yanında üç kapı olacak: Gad Kapısı, Aşer Kapısı, Naftali Kapısı.

Hez.48: 35 "Kentin çevresi 18 000 arşın*ft* olacak ve o günden başlayarak kentin adı 'RAB orada*fu* olacak."D Not 48:35 "18 000 arşın": Yaklaşık 9.5 km. 48:35 "RAB orada": İbranice "Yahve şamma".

SEFANYA

Sef.1: 1 RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya zamanında Hizkiya oğluAmarya oğlu Gedalya oğlu Kuşi oğlu Sefanya'ya şöyle seslendi:

Felakete Karşı Uyarı

Sef.1: 2 "Yeryüzünden her şeyi silip süpüreceğim.

Sef.1: 3 İnsanları, hayvanları, Gökteki kuşları, Denizdeki balıkları, Kötüleri ve onların günah tuzaklarını silip süpüreceğim. Yok edeceğim insanı yeryüzünden." İşte böyle diyor RAB.

Sef.1: 4-6 "Elimi Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanlara karşı uzatacağım. Baal'dan* kalan izleri, Putperest din adamlarıyla kâhinlerin* adını, Damlardan gök cisimlerine tapınanları, Hem benim adıma, hem de Molek* putu adına ant içip tapınanları, Yolumdan dönenleri, Bana yönelmeyenleri, Kılavuzluğumu istemeyenleri buradan yok edeceğim."

Sef.1: 7 Susun Egemen RAB'bin önünde, Çünkü O'nun günü yaklaştı. RAB bir kurban hazırladı, Konuklarını çağırdı.

Sef.1: 8 "O kurban günü" diyor RAB, "Önderleri, kral oğullarını, Yabancıların geleneklerine uyanları Cezalandıracağım.

Sef.1: 9 İlahların tapınaklarını zorbalık ve hileyle dolduran putperestleri*fa* O

gün cezalandıracağım.D Not 1:9 “Putperestler”: İbranice “Eşiğe basmadan içeri girenler”(bkz. 1Sa.5:4-5).

Sef.1: 10 Diyorum ki, o gün kentin Balık Kapısı’ndan çığlıklar, İkinci Mahalle’den feryatlar Ve tepelerden büyük çatırtılar yükselecek.” İşte böyle diyor RAB.

Sef.1: 11 “Kentin aşağı mahallesinde oturanlar, feryat edin. Bütün tüccarlarınız yok olacak, Gümüş ticareti yapanların hepsi mahvolacak.

Sef.1: 12 O gün kandille arayacağım Yeruşalim’in her yanını, İçlerinden, `RAB bir şey yapmaz, Ne iyilik eder ne kötülük> Diyen o rahatına düşkün*fb* aymazları cezalandıracağım.D Not 1:12 “Rahatına düşkün”: İbranice “Tortusu dibe çökmüş şarap gibi”.

Sef.1: 13 Servetleri yağmalanacak. Viraneye dönecek evleri. Yaptıkları evlerde oturamayacak, Diktikleri bağların şarabını içemeyecekler.” Rab’bin Büyük Günü

Sef.1: 14 RAB’bin büyük günü yaklaştı, Yaklaştı ve çabucak geliyor. Dinleyin, RAB’bin gününde En yiğit asker bile acı acı feryat edecek.

Sef.1: 15 Öfke günü o gün! Acı ve sıkıntı, Yıkım ve felaket, Zifiri karanlık bir gün olacak, Bulutlu, koyu karanlık bir gün.

Sef.1: 16 Surlu kentlere, köşelerdeki yüksek kulelere karşı Savaş borularının çalındığı, Savaş naralarının atıldığı gündür.

Sef.1: 17 RAB diyor ki, “İnsanları öyle bir felakete uğratacağım ki, Körler gibi, nereye gittiklerini göremeyecekler. Çünkü bana karşı günah işlediler. Su*fc* gibi akacak kanları, Bedenleri yerde çürüyecek.”D Not 1:17 “Su”: İbranice “Toz”.

Sef.1: 18 RAB’bin öfke gününde, Altınları da gümüşleri de Onları kurtaramayacak. RAB’bin kıskançlık ateşi bütün ülkeyi yakıp yok edecek. RAB ülkede yaşayanların hepsini korkunç bir sona uğratacak.

BÖLÜM 2

Sef.2: 1-2 Ey utanmaz ulus, toparlan! Hakkında ferman çıkmadan, Gün saman ufağı gibi geçip gitmeden, RAB’bin kızgın öfkesi üzerine dökülmeden, RAB’bin öfke günü gelmeden toparlan.

Sef.2: 3 Ey RAB’bin ilkelerini yerine getirenler, Ülkedeki bütün alçakgönüllüler, RAB’be yönelin. Doğruluğu ve alçakgönüllülüğü amaç edinin. Belki RAB’bin öfke gününde kurtulabilirsiniz. Rab Ulusları Cezalandırıyor

Sef.2: 4 Gazze bomboş kalacak, Viraneye dönecek Aşkelon, Boşaltılacak Aşdot öğle vakti, Ekron temelden yıkılacak.

Sef.2: 5 Deniz kıyısında yaşayan Keret*fç* ulusunun vay haline! Ey Filist ülkesi Kenan, RAB'bin yargısı sana karşıdır. Hepinizi yok edecek RAB, Ülkede yaşayan kimse kalmayacak.D Not 2:5 "Keret": Büyük olasılıkla "Girit".

Sef.2: 6 Deniz kıyısındaki ülkeniz, Çoban barınaklarıyla sürü ağıllarının bulunduğu otlaklara dönecek;

Sef.2: 7 Yahuda oymağından sağ kalanların eline geçecek. Orada otlatacaklar sürülerini, Aşkelon'un evlerinde geceleyecekler. Çünkü Tanrıları RAB onları kayıracak. Eski gönençlerine kavuşturacak onları.

Sef.2: 8-9 İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: "Moavlılar'ın halkımı nasıl aşağıladığını, Ammon halkının onlara nasıl hakaret ettiğini, Onları nasıl alaya aldığını Topraklarını nasıl tehdit ettiğini duydum. Varlığım hakkı için, Moav kesinlikle Sodom gibi, Ammon da Gomora gibi olacak. Otlarla, tuz çukurlarıyla dolacak, Sonsuza dek virane kalacak. Mallarını halkımdan geride kalanlar yağmalayacak. Topraklarını ulusumdan sağ kalanlar miras alacak."

Sef.2: 10 Gururlanmalarının, Her Şeye Egemen RAB'bin halkını aşağılayıp Alay etmelerinin karşılığı bu olacak.

Sef.2: 11 Dehşete düşürecek RAB onları, Yeryüzünün bütün ilahlarını yok edecek. Kıyılardaki bütün uluslar, Bulundukları yerde O'na tapınacaklar.

Sef.2: 12 "Ey Kûşlular*, Siz de benim kılıcımla öleceksiniz" diyor RAB.

Sef.2: 13 RAB elini kuzeye doğru uzatıp Asur'u yok edecek. Ninova'yı viraneye, Çöl gibi kurak bir alana çevirecek.

Sef.2: 14 Orası sürülerin, her türlü hayvanın yattığı yer olacak. Sütun başlıklarında ishakkuşları, kır baykuşları barınacak. Sesleri pencerelerde yankılanacak, Yıkıntılar dolduracak eşiklerin önünü, Sedir kirişler ortaya çıkacak.

Sef.2: 15 İşte budur güvenlikte olduğunu sanan, "Bir ben varım, benden başkası yok" diyen eğlence düşkünü kent. Nasıl da viraneye döndü, Yabanıl hayvanlara barınak oldu! Yanından her geçen gördüğü dehşetten irkiliyor.

Yeruşalim'in Geleceği

BÖLÜM 3

Sef.3: 1 Başkaldıran, yozlaşan, acımasız kentin vay haline!

Sef.3: 2 Söz dinlemedi, ders almadı, RAB'be güvenmedi, Tanrısı'na sığınmadı.

Sef.3: 3 Yöneticileri kükreyen aslanlar, Önderleri akşam gezen aç kurtlar gibi,

Sabaha bir şey bırakmazlar.

Sef.3: 4 Peygamberleri sorumsuz ve güvenilmezdir. Kâhinleri kutsal olanı kirletip, Yasayı çarpıtırlar.

Sef.3: 5 Ama adil RAB hâlâ o kentte; O haksızlık etmez, Aksatmadan dağıtır adaletini her yeni günün sabahında. Ne var ki, bu yetmiyor haksızları utandırmaya.

Sef.3: 6 RAB diyor ki, “Ulusları yok ettim, Kalelerini yıktım, sokaklarını harap ettim. O sokaklardan geçen kimse yok artık. Kentleri viraneye döndü, Eser kalmadı insandan.

Sef.3: 7 Halkım benden korkar, Ders alır bundan dedim. O zaman konutlarına dokunmaz, Onları tasarladığım cezaya çarptırmazdım. Ama her türlü kötülüğü yapmaya istekli görünüyorlar.”

Sef.3: 8 Bu yüzden, “Bekleyin de görün” diyor RAB, “Ulusları yargılayacağım günü bekleyin. Ulusları toplamaya, Krallıkları bir araya getirmeye, Gazabımı, kızgın öfkemi Üzerlerine dökmeye karar verdim. Çünkü kıskançlığımın ateşi bütün dünyayı yiyip bitirecek.

Sef.3: 9 O zaman, birlikte bana yakarmaları, Omuz omuza bana hizmet etmeleri için, Halkların dudaklarını pak kılacağım.

Sef.3: 10 Dağılmış olan, bana tapan halkım, Kûş* ırmaklarının ötesinden Bana sunular getirecek.

Sef.3: 11 Halkım bana yaptığı bunca kötülük yüzünden utandırılmayacako gün. Çünkü gururlu, küstah olanları uzaklaştıracağım aralarından. Kutsal dağımda bir daha böbürlenmeyecekler.

Sef.3: 12 Orada sadece benim adıma sığınan uysal ve alçakgönüllüleribırakacağım.

Sef.3: 13 İsrailliler’den geride kalanlar haksızlık etmeyecek, Yalan söylemeyecek, Kimseyi aldatmayacak, Tok karna yatacaklar ve onları korkutan olmayacak.”

Sevinç Ezgisi

Sef.3: 14 Ey Siyon kızı*, ezgiler söyle! Ey İsrail, haykır! Yürekten sevin, sevinçle coş, Ey Yeruşalim kızı*!

Sef.3: 15 RAB senin cezanı kaldırdı, Kovdu düşmanlarını. İsrail’in Kralı RAB seninle. Korkma artık kötülükten.

Sef.3: 16 O gün Yeruşalim'e denecek ki, "Korkma, ey Siyon, gevşemesin ellerin.

Sef.3: 17 Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle. Alabildiğine sevinecek senin için, Sevgisiyle seni yenileyecek*fd*, ezgilerle coşacak."D Not 3:17 Septuaginta "Seni yenileyecek", Masoretik metin "Susacak".

Sef.3: 18-20 RAB, "Bayramlar için çektiğiniz özlemleri sona erdireceğim" diyor, "Bunlar sizin için ağırlık ve utançtır. Sizi ezenlerin tümünü cezalandıracağım o gün. Düşkünleri kurtaracak, sürgünleri toplayacağım. Utanç içinde kaldıkları bütün ülkelerde Onları yüceltip onurlandıracağım. O zaman sizi toplayıp yurdunuza geri getireceğim. Göreceksiniz, sizi yeniden bayındır kılacak, Dünyanın bütün halkları arasında yüceltip onurlandıracağım."

RUT

Kıtlık ve Göç

BÖLÜM 1

Rut.1: 1 Hakimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrail'de kıtlık başladı. Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte geçici bir süre kalmak üzere Moav topraklarına doğru yola çıktı.

Rut.1: 2 Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi, oğullarının adları da Mahlon ve Kilyon'du. Yahuda'nın Beytlehem Kenti'nden, Efrat boyundan olan bu kişiler, Moav topraklarına gidip orada yaşamaya başladılar.

Rut.1: 3 Naomi, kocası Elimelek ölünce iki oğluyla yalnız kaldı.

Rut.1: 4 İki oğul Moav kızlarından kendilerine birer eş aldılar. Kızlardan birinin adı Orpa, ötekinin adı Rut'tu. Orada on yıl kadar yaşadıktan sonra,

Rut.1: 5 Mahlon da, Kilyon da öldü. Böylece kocasıyla iki oğlunu yitiren Naomi yapayalnız kaldı.

Beytlehem'e Dönüş

Rut.1: 6 Naomi, Moav topraklarındayken RAB'bin kendi halkının yardımına yetişip yiyecek sağladığını duyunca gelinleriyle oradan dönmeye hazırlandı.

Rut.1: 7 Onlarla birlikte bulunduğu yerden ayrıldı ve Yahuda ülkesine dönmek üzere yola koyuldu.

Rut.1: 8 Yolda onlara, "Analarınızın evine dönün" dedi. "Ölmüşlerimize ve bana nasıl iyilik ettinizse, RAB de size iyilik etsin.

Rut.1: 9 RAB her birinize evinde rahat edeceğiniz birer koca versin!" Sonra onları öptü. İki gelin hıçkıra hıçkıra ağlayarak,

Rut.1: 10 "Hayır, seninle birlikte senin halkına döneceğiz" dediler.

Rut.1: 11 Naomi, "Geri dönün, kızlarım" dedi. "Niçin benimle gelesiniz? Size koca*fa* olacak oğullarım olabilir mi bundan sonra? D Not 1:11 Kutsal Yasa'ya göre ölen bir adamın soyunun sürmesi için erkek kardeşi ya da en yakın akrabası dul eşiyle evlenirdi (bkz. Yas.25:5-6).

Rut.1: 12 Dönün kızlarım, yolunuza gidin. Ben kocaya varamayacakkadar yaşlandım. Umudum var desem, bu gece kocaya varıp oğullar doğursam,

Rut.1: 13 onlar büyüyene kadar bekler miydiniz, kocaya varmaktan vazgeçer miydiniz? Hayır, kızlarım! Benim acım sizinkinden de büyüktür. Çünkü RAB beni felakete uğrattı."

Rut.1: 14 Gelinler yine hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. SonundaOrpa kaynanasını öpüp vedalaştı, Rut'sa ona sarılıp yanında kaldı. Rut.1: 15 Naomi Rut'a, "Bak, eltin kendi halkına, kendi ilahınadönüyor. Sen de onun ardından git" dedi.

Rut.1: 16 Rut şöyle karşılık verdi: "Seni bırakıp geri dönmemiisteme! Sen nereye gidersen ben de oraya gideceğim, sen neredekalırsan ben de orada kalacağım. Senin halkın benim halkım, seninTanrın benim Tanrım olacak.

Rut.1: 17 Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve oradagömüleceğim. Eğer ölümden başka bir nedenle senden ayrılırsam,RAB bana daha kötüsünü yapsın."

Rut.1: 18 Naomi, Rut'un kendisiyle gitmeye kesin kararlı olduğunugörünce üstelemekten vazgeçti.

Rut.1: 19 Böylece ikisi Beytlehem'e kadar yola devam ettiler.Dönüşleri bütün kenti ayağa kaldırdı. Kadınlar birbirlerine,"Naomi bu mu?" diye sordular.

Rut.1: 20 Naomi onlara, "Beni, Naomi*fb* değil, Mara*fb* diyeçağırın" dedi. "Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Tanrı bana çok acı verdi.D Not 1:20 Naomi "Tatlı", Mara "Acı" anlamına gelir.

Rut.1: 21 Giderken her şeyim vardı, ama RAB beni eli boş döndürdü.Beni niçin Naomi diye çağırasınız ki? Görüyorsunuz, RAB benisıkıntıya soktu, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı başıma felaket getirdi."

Rut.1: 22 İşte Naomi, Moavlı gelini Rut'la birlikte Moavtopraklarından böyle döndü. Beytlehem'e gelişleri, arpanınbiçilmeye başlandığı zamana rastlamıştı.

Rut'la Boaz'ın Karşılaşması

BÖLÜM 2

Rut.2: 1 Naomi'nin Boaz adında bir akrabası vardı. Kocası Elimelek'inboyundan olan Boaz, ileri gelen, varlıklı bir adamdı.

Rut.2: 2 Bir gün Moavlı Rut, Naomi'ye şöyle dedi: "İzin ver de tarlalara gideyim, iyiliksever bir adamın ardında başak devşireyim." Naomi, "Git, kızım" diye karşılık verdi.

Rut.2: 3 Böylece Rut gidip tarlalarda, orakçıların ardında başakdevşirmeye başladı. Bir rastlantı sonucu, kendini Elimelek'inboyundan Boaz'ın tarlasında buldu.

Rut.2: 4 Bu arada Beytlehem'den gelen Boaz orakçılara, "RAB sizinleolsun" diye seslendi. Onlar da, "RAB seni kutsasın" karşılığını verdiler.

Rut.2: 5 Boaz, orakçıların başında duran adamına, "Kim bu gençkadın?" diye sordu.

Rut.2: 6 Orakçıların başında duran adam şu karşılığı verdi: "Naomiile birlikte Moav topraklarından gelen Moavlı genç kadın budur.

Rut.2: 7 Bana gelip, 'İzin ver de başak devşireyim, orakçılarınardından gidip demetlerin arasındaki artıkları toplayayım dedi.Sabahtan şimdiye kadar tarlada çalışıp durdu, çardağın altındapek az dinlendi."

Rut.2: 8 Bunun üzerine Boaz Rut'a, "Dinle, kızım" dedi, "Başakdevşirmek için başka tarlaya gitme; buradan ayrılma. Burada,benim hizmetçi kızlarla birlikte kal.

Rut.2: 9 Gözün, orakçıların biçtiği tarlada olsun; kızların ardındangit. Sana ilişmesinler diye adamlarıma buyruk verdim. Susayıncavar git, kuyudan çektikleri suyla doldurdukları testilerden iç."

Rut.2: 10 Rut eğilip yüzüstü yere kapandı. Boaz'a, "Bir yabancıolduğum halde bana neden yakınlık gösteriyor, bu iyiliği yapıyorsun?" dedi.

Rut.2: 11 Boaz şöyle karşılık verdi: "Kocanın ölümünden sonrakaynanan için yaptığın her şey bana bir bir anlatıldı. Annenibabanı, doğduğun ülkeyi bıraktın; önceden hiç tanımadığın birhalkın arasına geldin.

Rut.2: 12 RAB yaptıklarının karşılığını versin. Kanatları altınasığınmak için kendisine geldiğin İsrail'in Tanrısı RAB senicömertçe ödüllendirsin."

Rut.2: 13 Rut, "Bana çok iyi davrandın, efendim" dedi. "Kölelerindenbiri

olmadığım halde, söylediğin sözlerle beni teselli ettin, yüreğimi okşadın."

Rut.2: 14 Yemek vakti gelince Boaz Rut'a, "Buraya yaklaş, ekmek al,pekmeze batırıp ye" dedi. Rut varıp orakçıların yanına oturdu. Boaz ona kavrulmuş başak verdi. Rut bir kısmını yedikten sonra doydu, birazını da artırdı.

Rut.2: 15 Başak devşirmek için kalkınca, Boaz adamlarına, "Demetlerarasında da başak devşirsin, ona dokunmayın" diye buyurdu.

Rut.2: 16 "Hatta onun için demetlerden başak ayırıp yere bırakın dadevşirsin. Sakın onu azarlamayın."

Rut.2: 17 Böylece Rut akşama dek tarlada başak devşirdi. Devşirdiğibaşakları dövünce bir efa kadar arpası*fc* oldu.D Not 2:17 "Bir efa arpa": Yaklaşık 14.7 kg.

Rut.2: 18 Bunu yüklenip kente döndü. Devşirdiklerini gören kaynanasına ayrıca, tarlada doyduktan sonra artırdığı başakları da çıkarıp verdi.

Rut.2: 19 Naomi, "Bugün nerede başak devşirdin, nerede çalıştın?"diye sordu. "Sana bunca yakınlık göstermiş olan her kimse, kutsansın!"Rut tarlasında çalıştığı adamdan söz ederek kaynanasına, "Bugüntarlasında çalıştığım adamın adı Boaz" dedi.

Rut.2: 20 Naomi gelinine, "RAB, sağ kalanlardan da ölmüşlerden deiyiliğini esirgemeyen Boaz'ı kutsasın" dedi. Sonra ekledi: "Oadam akrabalarımızdan, yakın akrabalarımızdan*fç* biridir."D Not 2:20 "Yakın akraba": İbranice "Goel". Kutsal Yasa'ya göreailenin muhtaç kalan üyelerini korumakla yükümlü yakın akraba(Yar.38:8; Lev.25:25; Yas.25:5-10; Rut 3:9,12; 4:1,3,6,8,14).

Rut.2: 21 Moavlı Rut şöyle konuştu: "Üstelik bana, 'Adamlarım bütünbiçme işini bitirinceye kadar onlarla birlikte kal dedi."

Rut.2: 22 Naomi, gelini Rut'a, "Kızım, onun kızlarıyla gitmen dahaiyi. Başka bir tarlada sana zarar gelebilir" dedi.

Rut.2: 23 Böylece Rut arpa ile buğday biçimi sonuna kadar Boaz'ınhizmetçi kızlarından ayrılmadı; başak devşirip kaynanasıyla oturmaya devam etti.

Rut ile Boaz

BÖLÜM 3

Rut.3: 1 Kaynanası Naomi bir gün Rut'a, "Kızım, iyiliğin için sanarahat edeceğin bir yer aramam gerekmez mi?" dedi.

Rut.3: 2 "Hizmetçileriyle birlikte bulunduğun Boaz akrabamız değilmi? Bak

şimdi, bu akşam Boaz harman yerinde arpa savuracak.

Rut.3: 3 Yıkan, kokular sürün, giyinip harman yerine git. Ama adamyemeyi içmeyi bitirene dek orada olduğunu belli etme.

Rut.3: 4 Adam yatıp uyuduğunda, nerede yattığını belle; sonra gidip onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldır ve oracıkta yat*fd*. Ne yapman gerektiğini o sana söyler."D Not 3:4 Eski İsrail geleneğine göre bu davranış evlenme teklifianlamına gelirdi.

Rut.3: 5 Rut ona, "Söylediğin her şeyi yapacağım" diye karşılık verdi.

Rut.3: 6 Harman yerine giderek kaynanasının her dediğini yaptı.

Rut.3: 7 Boaz yiyip içti, keyfi yerine geldi. Sonra harman yığınının dibinde uyumaya gitti. Rut da gizlice yaklaştı, onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldırıp yattı.

Rut.3: 8 Gece yarısı adam ürktü; yattığı yerde dönünce ayaklarının dibinde yatan kadını ayrımsadı.

Rut.3: 9 Ona, "Kimsin sen?" diye sordu. Kadın, "Ben kölen Rut'um" diye yanıtladı. "Kölenle evlen*fe*. Çünkü sen yakın akrabamızsın" dedi.D Not 3:9 "Kölenle evlen": İbranice "Köleni eteğinle ört".

Rut.3: 10 Boaz, "RAB seni kutsasın, kızım" dedi. "Bu son iyiliğin, ilkinden de büyük. Çünkü yoksul olsun, zengin olsun, gençlerin peşinden gitmedin.

Rut.3: 11 Ve şimdi, korkma kızım; her istediğini yapacağım. Bütün kent halkı senin erdemli bir kadın olduğunu biliyor.

Rut.3: 12 Yakın akrabanız olduğum doğrudur. Ama benden daha yakın biri var.

Rut.3: 13 Geceyi burada geçir. Sabah olduğunda eğer adam senin için akrabalık görevini yaparsa ne âlâ, varsın yapsın. Ama o, akrabalık görevini yapmak istemezse, yaşayan RAB'be ant içerim ki, bu görevi ben üstlenirim. Sen sabaha kadar yat."

Rut.3: 14 Böylece Rut sabaha kadar Boaz'ın ayakları dibinde yattı. Ama ortalık insanların birbirini seçebileceği kadar aydınlanmadan önce kalktı. Çünkü Boaz, 'Harman yerine kadın geldiği bilinmemeli demişti.

Rut.3: 15 Boaz Rut'a, "Sırtındaki şalı çıkar, aç" dedi. Rut şalı açınca Boaz içine altı ölçek arpa boşaltıp onun sırtına yükledi. Sonra Rut kente döndü.

Rut.3: 16 Rut geri dönünce kaynanası, "Nasıl geçti kızım?" diye sordu. Rut, Boaz'ın kendisi için yaptığı her şeyi anlattı.

Rut.3: 17 Sonra ekledi: "'Kaynanana eli boş dönme diyerek bana bu altı ölçek arpayı da verdi."

Rut.3: 18 Naomi, "Kızım, bu işin ne olacağını öğreninceye kadar evde kal" dedi. "Çünkü Boaz bugün bu işi bitirmeden rahat edemeyecek."

Boaz Rut'la Evleniyor

BÖLÜM 4

Rut.4: 1 Bu arada Boaz kent kapısına*ff* gidip oturdu. Sözünü ettiği yakın akraba oradan geçerken ona, "Arkadaş, gel şuraya otur" diye seslendi. Adam da varıp Boaz'ın yanına oturdu.D Not 4:1 O dönemde kent kapısı sorunların konuşulup çözümlendiği yerdi.

Rut.4: 2 Sonra Boaz kentin ileri gelenlerinden on adam topladı. Onlara, "Siz de gelin, oturun" dedi. Adamlar da oturdular.

Rut.4: 3 Boaz, yakın akrabadan olan adama şöyle dedi: "Moav topraklarından dönmüş olan Naomi, akrabamız Elimelek'in tarlasını satıyor.

Rut.4: 4 Ben de burada oturanların ve halkımın ileri gelenlerinin önünde bunu satın alman için durumu sana açayım dedim. Yakın akrabalık görevini yapmak istiyorsan, yap. Ama sen akrabalık görevini yerine getirmeyeceksen, söyle de bileyim. Çünkü bugörevi yapmak önce sana düşer. Senden sonra ben gelirim." Adam, "Yakın akrabalık görevini ben yaparım" diye karşılık verdi.

Rut.4: 5 Bunun üzerine Boaz, "Yalnız, tarlayı Naomi'den satın aldığın gün, ölen Mahlon'un adının bıraktığı mirasla sürmesi için dul eşi Moavlı Rut'u da almalısın" dedi.

Rut.4: 6 Adam, "Bu durumda yakın akrabalık görevini yapamam; yaparsam kendi mirasımı tehlikeye atmış olurum" dedi. "Bana düşen akrabalık görevini sen yüklen. Çünkü ben yapamam."

Rut.4: 7 Eskiden İsrail'de akrabalık görevinin yerine getirildiğini ve mülk alım satımının onaylandığını göstermek için taraflardan biri çarığını çıkarıp ötekine verirdi. Alışverişi yasallaştırmanın yolu buydu.

Rut.4: 8 Bu nedenle yakın akrabadan olan adam, "Sen kendin satın al" diyerek çarığını çıkarıp Boaz'a verdi.

Rut.4: 9 Boaz, ileri gelenlere ve bütün halka, "Elimelek'in, Kilyon ile Mahlon'un bütün mülkünü Naomi'den satın aldığıma bugün siz tanık oldunuz" dedi.

Rut.4: 10 "Mahlon'un dul karısı Moavlı Rut'u da kendime eş olarak alıyorum.

Öyle ki, ölen Mahlon'un adı bıraktığı mirasla birlikte sürsün; kardeşlerinin arasından ve yaşadığı kentten adı silinmesin. Bugün siz buna tanık oldunuz."

Rut.4: 11 Kent kapısında bulunan bütün halk ve ileri gelenler, "Evet,biz tanığız" dediler. "RAB senin evine gelen kadını, İsrailsoyunun o iki ana direğine -Rahel ve Lea'ya- benzer kılsın. Efrat boyunda varlıklı, Beytlehem'de ünlü olasın.

Rut.4: 12 RAB'bin bu genç kadından sana vereceği çocuklarla senin soyun, Tamar'ın Yahuda'ya doğurduğu Peres'in soyu gibi olsun."

Davut'un Soyu(1Ta.2:10-12; Mat.1:3-6; Luk.3:31-33)

Rut.4: 13 Böylece Boaz, Rut'u kendine eş olarak aldı ve onunla birleşti. RAB'bin kutsamasıyla gebe kalan Rut bir oğul doğurdu.

Rut.4: 14 O zaman kadınlar Naomi'ye, "Bugün seni yakın akrabasız bırakmamış olan RAB'be övgüler olsun. Doğan çocuğun ünü İsrail'de yayılsın" dediler.

Rut.4: 15 "O seni yaşama döndürecek, yaşlılığında doyuracak. Çünkü onu, seni seven ve senin için yedi oğuldan bile daha değerli olan gelinin doğurdu."

Rut.4: 16 Naomi çocuğu alıp bağrına bastı ve ona dadılık yaptı.

Rut.4: 17 Komşu kadınlar, "Naomi'nin bir oğlu oldu" diyerek çocuğa ad koydular; ona, Ovet adını verdiler. Ovet, İşay'ın babası; İşay ise Davut'un babasıdır.

Rut.4: 18 Peres'in soyu şöyledir: Peres Hesron'un babası,

Rut.4: 19 Hesron Ram'ın babası, Ram Amminadav'ın babası,

Rut.4: 20 Amminadav Nahşon'un babası, Nahşon Salmon'un*fg* babası,D Not 4:20 Bazı Septuaginta elyazmaları "Salmon", Masoretik metin "Salma".

Rut.4: 21 Salmon Boaz'ın babası, Boaz Ovet'in babası,

Rut.4: 22 Ovet İşay'ın babası, İşay da Davut'un babasıdır.

EYÜP

BÖLÜM 1

Eyüp.1: 1 Ûs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşardı. Kusursuz, doğru bir adamdı. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınırdı.

Eyüp.1: 2 Yedi oğlu, üç kızı vardı.

Eyüp.1: 3 Yedi bin koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift öküze, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye sahipti. Doğudaki insanların en zengini oydu.

Eyüp.1: 4 Oğulları sırayla evlerinde şölen verir, birlikte yiyip içmek için üç kızkardeşlerini de çağırırlardı.

Eyüp.1: 5 Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırtıp kutsardı. Sabah erkenden kalkar, "Çocuklarım günah işlemiş, içlerinden Tanrı'ya sövmüş olabilirler" diyerek her biri için yakmalık sunu* sunardı. Eyüp hep böyle yapardı.

Eyüp'ün İlk Sınavı

Eyüp.1: 6 Bir gün ilahi varlıklar*fa* RAB'bin huzuruna çıkmak içingeldiklerinde, Şeytan da onlarla geldi.D Not 1:6 "İlahi varlıklar": İbranice "Tanrı oğulları".

Eyüp.1: 7 RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi.Şeytan, "Dünyada gezip dolaşmaktan" diye yanıtladı.

Eyüp.1: 8 RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır."

Eyüp.1: 9 Şeytan, "Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?" diye yanıtladı.

Eyüp.1: 10 "Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın. Sürüleri bütün ülkeye yayıldı.

Eyüp.1: 11 Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir."

Eyüp.1: 12 RAB Şeytan'a, "Peki" dedi, "Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma." Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı.

Eyüp.1: 13 Bir gün Eyüp'ün oğullarıyla kızları ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken

Eyüp.1: 14 bir ulak gelip Eyüp'e şöyle dedi: "Öküzler çift sürüyor, eşekler onların yanında otluyordu.

Eyüp.1: 15 Sabalılar baskın yaptı, hepsini alıp götürdü. Uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kaçıp kurtuldum sana durumu bildirmek için."

Eyüp.1: 16 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, "Tanrı ateşyağdırdı" dedi, "Koyunlarla uşakları yakıp küle çevirdi. Yalnızcaben kaçıp kurtuldum durumu sana bildirmek için."

Eyüp.1: 17 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip,"Kildaniler* üç bölük halinde develere saldırdı" dedi, "Hepsinialıp götürdüler, uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnızca benkurtuldum durumu sana bildirmek için."

Eyüp.1: 18 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip,"Oğullarınla kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken

Eyüp.1: 19 ansızın çölden şiddetli bir rüzgar esti" dedi, "Evin dörtköşesine çarptı; ev gençlerin üzerine yıkıldı, hepsi öldü. Yalnızben kurtuldum durumu sana bildirmek için."

Eyüp.1: 20 Bunun üzerine Eyüp kalktı, kaftanını yırtıp saçınısakalını kesti, yere kapanıp tapındı.

Eyüp.1: 21 Dedi ki,"Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim.RAB verdi, RAB aldı,RAB'bin adına övgüler olsun!"

Eyüp.1: 22 Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı'yısuçlamadı.

Eyüp'ün İkinci Sınavı

BÖLÜM 2

Eyüp.2: 1 Başka bir gün ilahi varlıklar RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde Şeytan da RAB'bin huzuruna çıkmak için onlarla gelmişti.

Eyüp.2: 2 RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi.Şeytan, "Dünyada gezip dolaşmaktan" diye yanıtladı.

Eyüp.2: 3 RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır. Onu boş yere yok etmek için beni kışkırttın, ama o doğruluğunu hâlâ sürdürüyor."

Eyüp.2: 4 "Cana can!" diye yanıtladı Şeytan, "İnsan canı için her şeyini verir.

Eyüp.2: 5 Elini uzat da, onun etine, kemiğine dokun, yüzüne karşı sövecektir."

Eyüp.2: 6 RAB, “Peki” dedi, “Onu senin eline bırakıyorum. Yalnız canına dokunma.”

Eyüp.2: 7 Böylece Şeytan RAB’bin huzurundan ayrıldı. Eyüp’ün bedenindetepeden tırnağa kadar kötü çıbanlar çıkardı.

Eyüp.2: 8 Eyüp çıbanlarını kaşımak için bir çömlek parçası aldı. Küliçinde oturuyordu.

Eyüp.2: 9 Karısı, “Hâlâ doğruluğunu sürdürüyor musun?” dedi, “Tanrı’yasöv de öl bari!”

Eyüp.2: 10 Eyüp, “Aptal kadınlar gibi konuşuyorsun” diye karşılık verdi, “Nasıl olur? Tanrı’dan gelen iyiliği kabul edelim de kötülüğü kabul etmeyelim mi?”Bütün bu olaylara karşın Eyüp’ün ağzından günah sayılabilecek bir söz çıkmadı.

Eyüp’ün Üç Arkadaşı

Eyüp.2: 11 Eyüp’ün üç dostu -Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar- Eyüp’ün başına gelen bunca kötülüğü duyunca kalkıp bir araya geldiler. Acısını paylaşmak, onu avutmak için yanına gitmek üzere anlaştılar.

Eyüp.2: 12 Uzaktan onu tanıyamadılar; yüksek sesle ağlayıp kaftanlarını yırtarak başlarına toprak saçtılar.

Eyüp.2: 13 Yedi gün yedi gece onunla birlikte yere oturdular. Kimse ağzını açmadı, çünkü ne denli acı çektiğini görüyorlardı.

Eyüp Konuşuyor

BÖLÜM 3

Eyüp.3: 1-2 Sonunda Eyüp ağzını açtı ve doğduğu güne lanet edip şöyle dedi:

Eyüp.3: 3 “Doğduğum gün yok olsun,’Bir oğul doğdu denen gece yok olsun!

Eyüp.3: 4 Karanlığa bürünsün o gün,Yüce Tanrı onunla ilgilenmesin,Üzerine ışık doğmasın.

Eyüp.3: 5 Karanlık ve ölüm gölgesi sahip çıksın o güne,Bulut çöksün üzerine;Işığını karanlık söndürsün.

Eyüp.3: 6 Zifiri karanlık yutsun o geceyi,Yılın günleri arasında sayılmasın,Aylardan hiçbirine girmesin.

Eyüp.3: 7 Kısır olsun o gece,Sevinç sesi duyulmasın içinde.

Eyüp.3: 8 Günleri lanetleyenler,Livyatan'ı* uyandırmaya hazır olanlar,O günü lanetlesin.

Eyüp.3: 9 Akşamının yıldızları kararsın,Boş yere aydınlığı beklesin,Tan atışını görmesin.

Eyüp.3: 10 Çünkü sıkıntı yüzü görmemem içinAnamın rahminin kapılarını üstüme kapamadı.

Eyüp.3: 11 "Neden doğarken ölmedim,Rahimden çıkarken son soluğumu vermedim?

Eyüp.3: 12 Neden beni dizler,Emeyim diye memeler karşıladı?

Eyüp.3: 13 Çünkü şimdi huzur içinde yatmış,Uyuyup dinlenmiş olurdum;

Eyüp.3: 14 Yaptırdıkları kentler şimdi viran olanDünya kralları ve danışmanlarıyla birlikte,

Eyüp.3: 15 Evlerini gümüşle dolduranAltın sahibi önderlerle birlikte.

Eyüp.3: 16 Neden düşük bir çocuk gibi,Gün yüzü görmemiş yavrular gibi toprağa gömülmedim?

Eyüp.3: 17 Orada kötüler kargaşayı bırakır,Yorgunlar rahat eder.

Eyüp.3: 18 Tutsaklar huzur içinde yaşar,Angaryacının sesini duymazlar.

Eyüp.3: 19 Küçük de büyük de oradadır,Köle efendisinden özgürdür.

Eyüp.3: 20 "Niçin sıkıntı çekenlere ışık,Acı içindekilere yaşam verilir?

Eyüp.3: 21 Oysa onlar gelmeyen ölümü özler,Onu define arar gibi ararlar;

Eyüp.3: 22 Mezara kavuşuncaNeşeden coşar, sevinç bulurlar.

Eyüp.3: 23 Neden yaşam verilir nereye gideceğini bilmeyen insana,Çevresini Tanrı'nın çitle çevirdiği kişiye?

Eyüp.3: 24 Çünkü iniltim ekmekten önce geliyor,Su gibi dökülmekte feryadım.

Eyüp.3: 25 Korktuğum,Çekindiğim başıma geldi.

Eyüp.3: 26 Huzur yok, sükûnet yok, rahat yok,Yalnız kargaşa var."

Elifaz

BÖLÜM 4

Eyüp.4: 1 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

Eyüp.4: 2 “Biri sana bir şey söylemeye çalışsa gücenir misin?Kim konuşmadan durabilir?

Eyüp.4: 3 Evet, pek çoklarına sen ders verdin, Zayıf elleri güçlendirdin,

Eyüp.4: 4 Tökezleyeni senin sözlerin ayakta tuttu, Titreyen dizleri sen pekiştirdin.

Eyüp.4: 5 Ama şimdi senin başına gelince gücüne gidiyor,Sana dokununca yılgınlığa düşüyorsun.

Eyüp.4: 6 Senin güvendiğin Tanrı’dan korkun değil mi,Umudun kusursuz yaşamında değil mi?

Eyüp.4: 7 “Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu,Nerede doğrular yıkıma uğradı?

Eyüp.4: 8 Benim gördüğüm kadarıyla, fesat sürenler,Kötülük tohumu ekenler ektiklerini biçiyor.

Eyüp.4: 9 Tanrı’nın soluğuyla yok oluyor,Öfkesinin rüzgarıyla tükeniyorlar.

Eyüp.4: 10 Aslanın kükremesi, homurtusu kesildi,Dişleri kırıldı genç aslanların.

Eyüp.4: 11 Aslan av bulamadığı için yok oluyor,Dişi aslanın yavruları dağılıyor.

Eyüp.4: 12 “Bir söz gizlice erişti bana,Fısıltısı kulağıma ulaştı.

Eyüp.4: 13 Gece rüyaların doğurduğu düşünceler içinde,İnsanları ağır uyku bastığı zaman,

Eyüp.4: 14 Beni dehşet ve titreme aldı,Bütün kemiklerimi sarstı.

Eyüp.4: 15 Önümden bir ruh geçti,Tüylerim ürperdi.

Eyüp.4: 16 Durdu, ama ne olduğunu seçemedim.Bir suret duruyordu gözümün önünde,Çıt çıkmazken bir ses duydum:

Eyüp.4: 17 ‘Tanrı karşısında insan doğru olabilir mi?Kendisini yaratanın karşısında temiz çıkabilir mi?

Eyüp.4: 18 Bakın, Tanrı kullarına güvenmez,Meleklerinde hata bulur da,

Eyüp.4: 19 Çamur evlerde oturanlara,Mayası toprak olanlara,Güveden kolay ezilenlere mi güvenir?

Eyüp.4: 20 Ömürleri sabahtan akşama varmaz,Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok olurlar.

Eyüp.4: 21 İçlerindeki çadır ipleri çekilince,Bilgelikten yoksun olarak ölüp giderler.

BÖLÜM 5

Eyüp.5: 1 “Haydi çağır, seni yanıtlayan çıkacak mı?Meleklerin hangisine yöneleceksin?

Eyüp.5: 2 Aptalı üzüntü öldürür,Budalayı kıskançlık bitirir.

Eyüp.5: 3 Ben aptalın kök saldığını görünce,Hemen yurduna lanet ettim.

Eyüp.5: 4 Çocukları güvenlikten uzak,Mahkeme kapısında ezilir,Savunan çıkmaz.

Eyüp.5: 5 Ürününü açlar yer,Dikenler arasındakini bile toplarlar;Mallarını susamışlar*fb* yutmak ister.D Not 5:5 Süryanice ve Vulgata “Susamışlar”, Masoretik metin “Tuzak”.

Eyüp.5: 6 Çünkü dert topraktan çıkmaz,Sıkıntı yerden bitmez.

Eyüp.5: 7 Havaya uçuşan kıvılcımlar gibiSıkıntı çekmek için doğar insan.

Eyüp.5: 8 “Oysa ben Tanrı’ya yönelir,Davamı O’na bırakırdım.

Eyüp.5: 9 Anlayamadığımız büyük işler,Sayısız şaşılası işler yapan O’dur.

Eyüp.5: 10 Yeryüzüne yağmur yağdırır,Tarlalara sular gönderir.

Eyüp.5: 11 Düşkünleri yükseltir,Yaslıları esenliğe çıkarır.

Eyüp.5: 12 Kurnazların oyununu bozar,Düzenlerini gerçekleştiremesinler diye.

Eyüp.5: 13 Bilgeleri kurnazlıklarında yakalar,Düzenbazların oyunu son bulur.

Eyüp.5: 14 Gündüz karanlığa toslar,Öğlen, geceymiş gibi el yordamıyla ararlar.

Eyüp.5: 15 Yoksulu onların kılıç gibi ağzındanVe güçlünün elinden O kurtarır.

Eyüp.5: 16 Yoksul umutlanır,Haksızlık ağzını kapar.

Eyüp.5: 17 “İşte, ne mutlu Tanrı’nın eğittiği insana!Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten’in yola getirişini küçümseme.

Eyüp.5: 18 Çünkü O hem yaralar hem sarar,O incitir, ama elleri sağaltır.

Eyüp.5: 19 Altı kez sıkıntıya düşsen seni kurtarır,Yedinci kez de sana zarar vermez.

Eyüp.5: 20 Kıtlıkta ölümden,Savaşta kılıçtan seni O koruyacak.

Eyüp.5: 21 Kamçılayan dillerden uzak kalacak,Yıkım gelince korkmayacaksın.

Eyüp.5: 22 Yıkıma, açlığa gülüp geçecek,Yabanıl hayvanlardan ürkmeyeceksin.

Eyüp.5: 23 Çünkü tarladaki taşlarla anlaşacaksın,Yabanıl hayvanlar seninle barışacak.

Eyüp.5: 24 Çadırının güvenlik içinde olduğunu bilecek,Yurdunu yoklayınca eksik bulmayacaksın.

Eyüp.5: 25 Çocuklarının çoğalacağını bileceksin,Soyun ot gibi bitecek.

Eyüp.5: 26 Zamanında toplanan demetler gibi,Mezara dinç gireceksin.

Eyüp.5: 27 “İşte araştırdık, doğrudur,Onun için bunu dinle ve belle.”

Eyüp

BÖLÜM 6

Eyüp.6: 1 Eyüp şöyle yanıtladı:

Eyüp.6: 2 “Keşke üzüntüm tartılabilse,Acım teraziye konabilseydi!

Eyüp.6: 3 Denizlerin kumundan ağır gelirdi,Bu yüzden abuk sabuk konuştum.

Eyüp.6: 4 Çünkü Her Şeye Gücü Yeten’in okları içimde,Ruhum onların zehirini içiyor,Tanrı’nın dehşetleri karşıma dizildi.

Eyüp.6: 5 Otu olan yaban eşeği anırır mı,Yemi olan öküz böğürür mü?

Eyüp.6: 6 Tatsız bir şey tuzsuz yenir mi,Yumurta akında tat bulunur mu?

Eyüp.6: 7 Böyle yiyeceklere dokunmak istemiyorum,Beni hasta ediyorlar.

Eyüp.6: 8 “Keşke dileğim yerine gelse,Tanrı özlediğimi bana verse!

Eyüp.6: 9 Kerem edip beni ezse,Elini çabuk tutup yaşam bağımı kesse!

Eyüp.6: 10 Yine avunur,Amansız derdime karşın sevinirdim,Çünkü Kutsal Olan'ın sözlerini yadsımadım.

Eyüp.6: 11 Gücüm nedir ki, bekleyeyim?Sonum nedir ki, sabredeyim?

Eyüp.6: 12 Taş kadar güçlü müyüm,Etim tunçtan* mı?

Eyüp.6: 13 Çaresiz kalıncaKendimi kurtaracak gücüm mü olur?

Eyüp.6: 14 "Kederli insana dost sevgisi gerekir,Her Şeye Gücü Yeten'den korkmaktan vaz geçse bile.

Eyüp.6: 15 Kardeşlerim kuru bir dere gibi beni aldattı;Hani gürül gürül akan dereler vardır,

Eyüp.6: 16 Eriyen buzlarla taşan,Kar sularıyla beslenen,

Eyüp.6: 17 Ama kurak mevsimde akmayan,Sıcakta yataklarında tükenen dereler...İşte öyle aldattılar beni.

Eyüp.6: 18-19 O dereler için kervanlar yolundan sapar,Çöle çıkıp yok olurlar. Tema'nın kervanları su arar,Saba'dan gelen yolcular umutla bakar.

Eyüp.6: 20 Ama oraya varınca umut bağladıkları için utanır,Hayal kırıklığına uğrarlar.

Eyüp.6: 21 Artık siz de bir hiç oldunuz,Dehşete kapılıp korkuyorsunuz.

Eyüp.6: 22-23 'Benim için bir şey verinYa da, 'Rüşvet veripBeni düşmanın elinden kurtarın,Acımasızların elinden alın dedim mi?

Eyüp.6: 24 "Bana öğretin, susayım,Yanlışımı gösterin.

Eyüp.6: 25 Doğru söz acıdır!Ama tartışmalarınız neyi kanıtlıyor?

Eyüp.6: 26 Sözlerimi düzeltmek mi istiyorsunuz?Çaresizin sözlerini boş laf mı sayıyorsunuz?

Eyüp.6: 27 Öksüzün üzerine kura çeker,Arkadaşınızın üzerine pazarlık ederdiniz.

Eyüp.6: 28 "Şimdi lütfedip bana bakın,Yüzünüze karşı yalan söyleyecek değilim ya.

Eyüp.6: 29 Bırakın artık, haksızlık etmeyin,Bir daha düşünün, davamda

haklıyım.

Eyüp.6: 30 Ağzımdan haksız bir söz çıkıyor mu,Damağım kötü niyeti ayırt edemiyor mu?

BÖLÜM 7

Eyüp.7: 1 “Yeryüzünde insan yaşamı savaşı andırmıyor mu,Günleri gündelikçinin günlerinden farklı mı?

Eyüp.7: 2 Gölgeyi özleyen köle,Ücretini bekleyen gündelikçi gibi,

Eyüp.7: 3 Miras olarak bana boş aylar verildi,Payıma sıkıntılı geceler düştü.

Eyüp.7: 4 Yatarken, ‘Ne zaman kalkacağım diye düşünüyorum,Ama gece uzadıkça uzuyor,Gün doğana dek dönüp duruyorum.

Eyüp.7: 5 Bedenimi kurt, kabuk kaplamış,Çatlayan derimden irin akıyor.

Eyüp.7: 6 “Günlerim dokumacının mekiğinden hızlı,Umutsuz tükenmekte.

Eyüp.7: 7 Ey Tanrı, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa,Gözüm bir daha mutluluk yüzü görmeyecek.

Eyüp.7: 8 Şu anda bana bakan gözler bir daha beni görmeyecek,Senin gözlerin üzerimde olacak,Ama ben yok olacağım.

Eyüp.7: 9 Bir bulutun dağılıp gitmesi gibi,Ölüler diyarına inen bir daha çıkmaz.

Eyüp.7: 10 Bir daha evine dönmez,Bulunduğu yer artık onu tanımaz.

Eyüp.7: 11 “Bu yüzden sessiz kalmayacak,İçimdeki sıkıntıyı dile getireceğim;Canımın acısıyla yakınacağım.

Eyüp.7: 12 Ben deniz ya da deniz canavarı mıyım ki,Başıma bekçi koydun?

Eyüp.7: 13 Yatağım beni rahatlatır,Döşeğim acılarımı dindirir diye düşündüğümde,

Eyüp.7: 14 Beni düşlerle korkutuyor,Görümlerle yıldırıyorsun.

Eyüp.7: 15 Öyle ki, boğulmayı,Ölmeyi şu yaşama yeğliyorum.

Eyüp.7: 16 Yaşamımdan tiksiniyor,Sonsuza dek yaşamak istemiyorum;Çek elini benden, çünkü günlerimin anlamı kalmadı.

Eyüp.7: 17 “İnsan ne ki, onu büyütesin,Üzerinde kafa yorasın,

Eyüp.7: 18 Her sabah onu yoklayasın,Her an onu sınayasın?

Eyüp.7: 19 Gözünü üzerimden hiç ayırmayacak mısın,Tükürüğümü yutacak kadar bile beni rahat bırakmayacak mısın?

Eyüp.7: 20 Günah işledimse, ne yaptım sana,Ey insan gözcüsü?Niçin beni kendine hedef seçtin?Sana yük mü oldum?

Eyüp.7: 21 Niçin isyanımı bağışlamaz,Suçumu affetmezsin?Çünkü yakında toprağa gireceğim,Beni çok arayacaksın, ama ben artık olmayacağım.”

Bildat

BÖLÜM 8

Eyüp.8: 1 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

Eyüp.8: 2 “Ne zamana dek böyle konuşacaksın?Sözlerin sert rüzgar gibi.

Eyüp.8: 3 Tanrı adaleti saptırır mı,Her Şeye Gücü Yeten doğru olanı çarpıtır mı?

Eyüp.8: 4 Oğulların ona karşı günah işlediyse,İsyanlarının cezasını vermiştir.

Eyüp.8: 5 Ama sen gayretle Tanrı’yı arar,Her Şeye Gücü Yeten’e yalvarırsan,

Eyüp.8: 6 Temiz ve doğruysan,O şimdi bile senin için kolları sıvayıpSeni hak ettiğin yere geri getirecektir.

Eyüp.8: 7 Başlangıcın küçük olsa da,Sonun büyük olacak.

Eyüp.8: 8 “Lütfen, önceki kuşaklara sor,Atalarının neler öğrendiğini iyice araştır.

Eyüp.8: 9 Çünkü biz daha dün doğduk, bir şey bilmeyiz,Yeryüzündeki günlerimiz sadece bir gölge.

Eyüp.8: 10 Onlar sana anlatıp öğretmeyecek,İçlerindeki sözleri dile getirmeyecek mi?

Eyüp.8: 11 “Bataklık olmayan yerde kamış biter mi?Susuz yerde saz büyür mü?

Eyüp.8: 12 Henüz yeşilken, kesilmeden,Otlardan önce kururlar.

Eyüp.8: 13 Tanrı’yı unutan herkesin sonu böyledir,Tanrısız insanın umudu böyle yok olur.

Eyüp.8: 14 Onun güvendiği şey kırılır,Dayanağı ise bir örümcek ağıdır.

Eyüp.8: 15 Örümcek ağına yaslanır, ama ağ çöker,Ona tutunur, ama ağ taşımaz.

Eyüp.8: 16 Tanrısızlar güneşte iyi sulanmış bitkiyi andırır,Dalları bahçenin üzerinden aşar;

Eyüp.8: 17 Kökleri taş yığınına sarılır,Çakılların arasında yer aranır.

Eyüp.8: 18 Ama yerinden sökülürse,Yeri, 'Seni hiç görmedim diyerek onu yadsır.

Eyüp.8: 19 İşte sevinci böyle son bulur,Yerinde başka bitkiler biter.

Eyüp.8: 20 "Tanrı kusursuz insanı reddetmez,Kötülük edenlerin elinden tutmaz.

Eyüp.8: 21 O senin ağzını yine gülüşle,Dudaklarını sevinç haykırışıyla dolduracaktır.

Eyüp.8: 22 Düşmanlarını utanç kaplayacak,Kötülerin çadırı yok olacaktır.

Eyüp

BÖLÜM 9

Eyüp.9: 1 Eyüp şöyle yanıtladı:

Eyüp.9: 2 "Biliyorum, gerçekten öyledir,Ama Tanrı'nın önünde insan nasıl haklı çıkabilir?

Eyüp.9: 3 Biri O'nunla tartışmak istese,Binde bir bile O'na yanıt veremez.

Eyüp.9: 4 O'nun bilgisi derin, gücü eşsizdir,Kim O'na direndi de ayakta kaldı?

Eyüp.9: 5 O dağları yerinden oynatır da,Dağlar farkına varmaz,Öfkeyle altüst eder onları.

Eyüp.9: 6 Dünyayı yerinden oynatır,Direklerini titretir.

Eyüp.9: 7 Güneşe buyruk verir, doğmaz güneş,Yıldızları mühürler.

Eyüp.9: 8 O'dur tek başına gökleri geren,Denizin dalgaları üzerinde yürüyen.

Eyüp.9: 9 Büyük Ayı'yı, Oryon'u, Ülker'i,Güney takımyıldızlarını yaratan O'dur.

Eyüp.9: 10 Anlayamadığımız büyük işler,Sayısız şaşılası işler yapan O'dur.

Eyüp.9: 11 İşte, yanımdan geçer, O'nu göremem,Geçip gider, farkına bile

varmam.

Eyüp.9: 12 Evet, O avını kaparsa, kim O'nu durdurabilir?Kim O'na, 'Ne yapıyorsun diyebilir?

Eyüp.9: 13 Tanrı öfkesini dizginlemez,O'nun ayağına kapanır.Rahav'ın*fc* yardımcıları bileD Not 9:13 "Rahav": Kenan efsanelerinde geçen kaos ve kötülük güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.

Eyüp.9: 14 "Nerde kaldı ki, ben O'na yanıt vereyim,O'nunla tartışmak için söz bulayım?

Eyüp.9: 15 Haklı olsam da O'na yanıt veremez,Merhamet etmesi için yargıcıma yalvarırdım ancak.

Eyüp.9: 16 O'nu çağırsam, O da bana yanıt verseydi,Yine de inanmazdım sesime kulak verdiğine.

Eyüp.9: 17 O beni kasırgayla eziyor,Nedensiz yaralarımı çoğaltıyor.

Eyüp.9: 18 Soluk almama izin vermiyor,Ancak beni acıya doyuruyor.

Eyüp.9: 19 Sorun güç sorunuysa, O güçlüdür!Adalet sorunuysa, kim O'nu mahkemeye çağırabilir?

Eyüp.9: 20 Suçsuz olsam ağzım beni suçlar,Kusursuz olsam beni suçlu çıkarır.

Eyüp.9: 21 "Kusursuz olsam da kendime aldırdığım yok,Yaşamımı hor görüyorum.

Eyüp.9: 22 Hepsi bir, bu yüzden diyorum ki,'O suçluyu da suçsuzu da yok ediyor.

Eyüp.9: 23 Kırbaç ansızın ölüm saçınca,O suçsuzların sıkıntısıyla eğlenir.

Eyüp.9: 24 Dünya kötülerin eline verilmiş,Yargıçların gözünü kapayan O'dur.O değilse, kimdir?

Eyüp.9: 25 "Günlerim koşucudan çabuk,İyilik görmeden geçmekte.

Eyüp.9: 26 Kamış sandal gibi kayıp gidiyor,Avının üstüne süzülen kartal gibi.

Eyüp.9: 27 'Acılarımı unutayım,Üzgün çehremi değiştirip gülümseyeyim desem,

Eyüp.9: 28 Bütün dertlerimden yılarım,Çünkü beni suçsuz saymayacağını biliyorum.

Eyüp.9: 29 Madem suçlanacağım,Neden boş yere uğraşayım?

Eyüp.9: 30 Sabun otuyla yıkansam,Ellerimi kül suyuyla temizlesem,

Eyüp.9: 31 Beni yine pisliğe batırırsın,Giysilerim bile benden tiksinir.

Eyüp.9: 32 O benim gibi bir insan değil ki,O'na yanıt vereyim,Birlikte mahkemeye gideyim.

Eyüp.9: 33 Keşke aramızda bir hakem olsa da,Elini ikimizin üstüne koysa!

Eyüp.9: 34 Tanrı sopasını üzerimden kaldırsın,Dehşeti beni yıldırmasın.

Eyüp.9: 35 O zaman konuşur, O'ndan korkmazdım,Ama bu durumda bir şey yapamam.

BÖLÜM 10

Eyüp.10: 1 "Yaşamımdan usandım,Özgürce yakınacak,İçimdeki acıyla konuşacağım.

Eyüp.10: 2 Tanrı'ya: Beni suçlama diyeceğim,Ama söyle, niçin benimle çekişiyorsun.

Eyüp.10: 3 Hoşuna mı gidiyor gaddarlık etmek,Kendi ellerinin emeğini reddedipKötülerin tasarılarını onaylamak?

Eyüp.10: 4 Sende insan gözü mü var?İnsanın gördüğü gibi mi görüyorsun?

Eyüp.10: 5 Günlerin ölümlü birinin günleri gibi,Yılların insanın yılları gibi mi ki,

Eyüp.10: 6 Suçumu arıyor,Günahımı araştırıyorsun?

Eyüp.10: 7 Kötü olmadığımı,Senin elinden beni kimsenin kurtaramayacağını biliyorsun.

Eyüp.10: 8 "Senin ellerin bana biçim verdi, beni yarattı,Şimdi dönüp beni yok mu edeceksin?

Eyüp.10: 9 Lütfen anımsa, balçık gibi bana sen biçim verdin,Beni yine toprağa mı döndüreceksin?

Eyüp.10: 10 Beni süt gibi dökmedin mi,Peynir gibi katılaştırmadın mı?

Eyüp.10: 11 Bana et ve deri giydirdin,Beni kemiklerle, sinirlerle ördün.

Eyüp.10: 12 Bana yaşam verdin, sevgi gösterdin,İlgin ruhumu korudu.

Eyüp.10: 13 “Ama bunları yüreğinde gizledin,Biliyorum aklındakini:

Eyüp.10: 14 Günah işleseydim, beni gözlerdin,Suçumu cezasız bırakmazdın.

Eyüp.10: 15 Suçluysam, vay başıma!Suçsuzken bile başımı kaldıramıyorum,Çünkü utanç doluyum, çaresizim.

Eyüp.10: 16 Başımı kaldırsam, aslan gibi beni avlar,Şaşılası gücünü yine gösterirsin üstümde.

Eyüp.10: 17 Bana karşı yeni tanıklar çıkarır,Öfkeni artırırsın.Orduların dalga dalga üzerime geliyor.

Eyüp.10: 18 “Niçin doğmama izin verdin?Keşke ölseydim, hiçbir göz beni görmeden!

Eyüp.10: 19 Hiç var olmamış olurdum,Rahimden mezara taşınırdım.

Eyüp.10: 20 Birkaç günlük ömrüm kalmadı mı?Beni rahat bırak da biraz yüzüm gülsün;

Eyüp.10: 21 Dönüşü olmayan yere gitmeden önce,Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına,

Eyüp.10: 22 Zifiri karanlık diyarına,Ölüm gölgesi, kargaşa diyarına,Aydınlığın karanlığı andırdığı yere.”

Sofar

BÖLÜM 11

Eyüp.11: 1 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:

Eyüp.11: 2 “Bunca söz yanıtsız mı kalsın?Çok konuşan haklı mı sayılsın?

Eyüp.11: 3 Saçmalıkların karşısında sussun mu insanlar?Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı?

Eyüp.11: 4 Tanrı’ya, ‘İnancım arıdır diyorsun,’Senin gözünde temizim.

Eyüp.11: 5 Ama keşke Tanrı konuşsa,Sana karşı ağzını açsa da,

Eyüp.11: 6 Bilgeliğin sırlarını bildirse!Çünkü bilgelik çok yönlüdür.Bil ki, Tanrı günahlarından bazılarını unuttu bile.

Eyüp.11: 7 “Tanrı’nın derin sırlarını anlayabilir misin?Her Şeye Gücü Yeten’in

sınırlarına ulaşabilir misin?

Eyüp.11: 8 Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin?Ölüler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin?

Eyüp.11: 9 Ölçüleri yeryüzünden uzun,Denizden geniştir.

Eyüp.11: 10 “Gelip seni hapsetse, mahkemeye çağırsa,Kim O’na engel olabilir?

Eyüp.11: 11 Çünkü O yalancıları tanır,Kötülüğü görür de dikkate almaz mı?

Eyüp.11: 12 Ne zaman yaban eşeği insan doğurursa,Aptal da o zaman sağduyulu olur.

Eyüp.11: 13 “O’na yüreğini adar,Ellerini açarsan,

Eyüp.11: 14 İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır,Çadırında haksızlığa yer vermezsen,

Eyüp.11: 15 Utanmadan başını kaldırır,Sağlam ve korkusuz olabilirsin.

Eyüp.11: 16 Sıkıntılarını unutur,Akıp gitmiş sular gibi anarsın onları.

Eyüp.11: 17 Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur,Karanlık sabaha döner.

Eyüp.11: 18 Güven duyarsın, çünkü umudun olur,Çevrene bakıp güvenlik içinde yatarsın.

Eyüp.11: 19 Uzanırsın, korkutan olmaz,Birçokları senden lütuf diler.

Eyüp.11: 20 Ama kötülerin gözlerinin feri sönecek,Kaçacak yer bulamayacaklar,Tek umutları son soluklarını vermek olacak.”

Eyüp

BÖLÜM 12

Eyüp.12: 1 Eyüp şöyle yanıtladı:

Eyüp.12: 2 “Kendinizi birşey sandığınız belli,Ama bilgelik de sizinle birlikte ölecek!

Eyüp.12: 3 Sizin kadar benim de aklım var,Sizden aşağı kalmam.Kim bilmez bunları?

Eyüp.12: 4 “Gülünç oldum dostlarıma,Ben ki, Tanrı’ya yakarırdım, yanıtlardı

beni.Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.

Eyüp.12: 5 Kaygısızlar felaketi küçümser,Ayağı kayanı umursamaz.

Eyüp.12: 6 Soyguncuların çadırlarında rahatlık var,Tanrı'yı gazaba getirenler güvenlik içinde,Tanrı'ya değil, kendi bileklerine güveniyorlar.

Eyüp.12: 7 "Ama şimdi sor hayvanlara, sana öğretsinler,Gökte uçan kuşlara sor, sana anlatsınlar,

Eyüp.12: 8 Toprağa söyle, sana öğretsin,Denizdeki balıklara sor, sana bilgi versinler.

Eyüp.12: 9 Hangisi bilmezBunu RAB'bin yaptığını?

Eyüp.12: 10 Her yaratığın canı,Bütün insanlığın soluğu O'nun elindedir.

Eyüp.12: 11 Damağın yemeği tattığı gibiKulak da sözleri denemez mi?

Eyüp.12: 12 Bilgelik yaşlılarda,Akıl uzun yaşamdadır.

Eyüp.12: 13 "Bilgelik ve güç Tanrı'ya özgüdür,O'ndadır öğüt ve akıl.

Eyüp.12: 14 O'nun yıktığı onarılamaz,O'nun hapsettiği kişi özgür olamaz.

Eyüp.12: 15 Suları tutarsa, kuraklık olur,Salıverirse dünyayı sel götürür.

Eyüp.12: 16 Güç ve zafer O'na aittir,Aldanan da aldatan da O'nundur.

Eyüp.12: 17 Danışmanları çaresiz kılar,Yargıçları çıldırtır.

Eyüp.12: 18 Kralların bağladığı bağı çözer,Bellerine kuşak bağlar.

Eyüp.12: 19 Kâhinleri* çaresiz kılar,Koltuklarında yıllananları devirir.

Eyüp.12: 20 Güvenilir danışmanları susturur,Yaşlıların aklını alır.

Eyüp.12: 21 Rezalet saçar soylular üzerine,Güçlülerin kuşağını gevşetir.

Eyüp.12: 22 Karanlıkların derin sırlarını açar,Ölüm gölgesini aydınlığa çıkarır.

Eyüp.12: 23 Ulusları büyütür, ulusları yok eder,Ulusları genişletir, ulusları sürgün eder.

Eyüp.12: 24 Dünya önderlerinin aklını başından alır,Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırır onları.

Eyüp.12: 25 Karanlıkta el yordamıyla yürür, ışık yüzü görmezler;Sarhoş gibi dolaştırır onları.

BÖLÜM 13

Eyüp.13: 1 “İşte, gözlerim her şeyi gördü,Kulağım duydu, anladı.

Eyüp.13: 2 Sizin bildiğinizi ben de biliyorum,Sizden aşağı kalmam.

Eyüp.13: 3 Ama ben Her Şeye Gücü Yeten’le konuşmak,Davamı Tanrı’yla tartışmak istiyorum.

Eyüp.13: 4 Sizlerse yalan düzüyorsunuz,Hepiniz değersiz hekimlersiniz.

Eyüp.13: 5 Keşke büsbütün sussanız!Sizin için bilgelik olurdu bu.

Eyüp.13: 6 Şimdi davamı dinleyin,Yakınmama kulak verin.

Eyüp.13: 7 Tanrı adına haksızlık mı edeceksiniz?O’nun adına yalan mı söyleyeceksiniz?

Eyüp.13: 8 O’nun tarafını mı tutacaksınız?Tanrı’nın davasını mı savunacaksınız?

Eyüp.13: 9 Sizi sorguya çekerse, iyi mi olur?İnsanları aldattığınız gibi O’nu da mı aldatacaksınız?

Eyüp.13: 10 Gizlice O’nun tarafını tutarsanız,Kuşkusuz sizi azarlar.

Eyüp.13: 11 O’nun görkemi sizi yıldırmaz mı?Dehşeti üzerinize düşmez mi?

Eyüp.13: 12 Anlattıklarınız kül kadar değersizdir,Savunduklarınızsa çamurdan farksız.

Eyüp.13: 13 “Susun, bırakın ben konuşayım,Başıma ne gelirse gelsin.

Eyüp.13: 14 Hayatım tehlikeye girecekse girsin,Canım zora düşecekse düşsün.

Eyüp.13: 15 Beni öldürecek, umudum kalmadı*fç*, Hiç olmazsa yürüdüğüm yolun doğruluğunu yüzüne karşı savunayım.D Not 13:15 “Beni öldürecek, umudum kalmadı” ya da “Beni öldürsebile O’na güvenim sarsılmaz.”

Eyüp.13: 16 Aslında bu benim kurtuluşum olacak,Çünkü tanrısız bir adam O’nun karşısına çıkamaz.

Eyüp.13: 17 Sözlerimi iyi dinleyin,Kulaklarınızdan çıkmasın söyleyeceklerim.

Eyüp.13: 18 İşte davamı hazırladım,Haklı çıkacağımı biliyorum.

Eyüp.13: 19 Kim suçlayacak beni?Biri varsa susar, son soluğumu veririm.

Eyüp.13: 20 “Yalnız şu iki şeyi lütfet, Tanrım,O zaman kendimi senden gizlemeyeceğim:

Eyüp.13: 21 Elini üstümden çekVe dehşetinle beni yıldırma.

Eyüp.13: 22 Sonra beni çağır, yanıtlayayım,Ya da bırak ben konuşayım, sen yanıtla.

Eyüp.13: 23 Suçlarım, günahlarım ne kadar?Bana suçumu, günahımı göster.

Eyüp.13: 24 Niçin yüzünü gizliyorsun,Beni düşman*fd* gibi görüyorsun?D Not 13:24 İbranice “Düşman” sözcüğü “Eyüp” sözcüğünü çağrıştırıyor, bu yolla bir söz sanatı yapılmış.

Eyüp.13: 25 Rüzgarın sürüklediği yaprağa dönmüşüm,Beni mi korkutacaksın?Kuru samanı mı kovalayacaksın?

Eyüp.13: 26 Çünkü hakkımda acı şeyler yazıyor,Gençliğimde işlediğim günahları bana miras veriyorsun.

Eyüp.13: 27 Ayaklarımı tomruğa vuruyor,Yollarımı gözetliyor,İzimi sürüyorsun.

Eyüp.13: 28 “Oysa insan telef olmuş, çürük bir şey,Güve yemiş giysi gibidir.

BÖLÜM 14

Eyüp.14: 1 “İnsanı kadın doğurur,Günleri sayılı ve sıkıntı doludur.

Eyüp.14: 2 Çiçek gibi açıp solar,Gölge gibi gelip geçer.

Eyüp.14: 3 Gözlerini böyle birine mi dikiyorsun,Yargılamak için önüne çağırıyorsun?

Eyüp.14: 4 Kim temizi kirliden çıkarabilir?Hiç kimse!

Eyüp.14: 5 Madem insanın günleri belirlenmiş,Aylarının sayısı saptanmış,Sınır koymuşsun, öteye geçemez;

Eyüp.14: 6 Gözünü ondan ayır da,Çalışma saatini dolduran gündelikçi gibi rahat etsin.

Eyüp.14: 7 “Oysa bir ağaç için umut vardır,Kesilse, yeniden sürgün verir,Eksilmez filizleri.

Eyüp.14: 8 Kökü yerde kocasa,Kütüğü toprakta ölse bile,

Eyüp.14: 9 Su kokusu alır almaz filizlenir,Bir fidan gibi dal budak salar.

Eyüp.14: 10 İnsan ise ölüp yok olur,Son soluğunu verir ve her şey biter.

Eyüp.14: 11 Suyu akıp giden gölYa da kuruyan ırmak nasıl çöle dönerse,

Eyüp.14: 12 İnsan da öyle, yatar, bir daha kalkmaz,Gökler yok oluncaya dek uyanmaz, Uyandırılmaz.

Eyüp.14: 13 “Keşke beni ölüler diyarına gizlesen,Öfken geçinceye dek saklasan,Bana bir süre versen de, beni sonra anımsasan.

Eyüp.14: 14 İnsan ölür de dirilir mi?Başka biri nöbetimi devralıncaya dekSavaş boyunca umutla beklerdim.

Eyüp.14: 15 Sen çağırırdın, ben yanıtlardım,Ellerinle yaptığın yaratığı özlerdin.

Eyüp.14: 16 O zaman adımlarımı sayar,Günahımın hesabını tutmazdın.

Eyüp.14: 17 İsyanımı torbaya koyup mühürler,Suçumu örterdin.

Eyüp.14: 18 “Ama dağın yıkılıp çöktüğü,Kayanın yerinden taşındığı,

Eyüp.14: 19 Suyun taşı aşındırdığı,Selin toprağı sürükleyip götürdüğü gibi,İnsanın umudunu yok ediyorsun.

Eyüp.14: 20 Onu hep yenersin, yok olup gider,Çehresini değiştirir, uzağa gönderirsin.

Eyüp.14: 21 Oğulları saygı görür, onun haberi olmaz,Aşağılanırlar, anlamaz.

Eyüp.14: 22 Ancak kendi canının acısını duyar,Yalnız kendisi için yas tutar.

Elifaz

BÖLÜM 15

Eyüp.15: 1 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

Eyüp.15: 2 “Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı,Karnını doğu rüzgarıyla doldurur mu?

Eyüp.15: 3 Boş sözlerle tartışır,Yararsız söylevler verir mi?

Eyüp.15: 4 Tanrı korkusunu bile ortadan kaldırıyor,Tanrı'nın huzurunda düşünmeyi engelliyorsun.

Eyüp.15: 5 Çünkü suçun ağzını kışkırtıyor,Hilekârların diliyle konuşuyorsun.

Eyüp.15: 6 Kendi ağzın seni suçluyor, ben değil,Dudakların sana karşı tanıklık ediyor.

Eyüp.15: 7 "İlk doğan insan sen misin?Yoksa dağlardan önce mi var oldun?

Eyüp.15: 8 Tanrı'nın sırrını mı dinledin de,Yalnız kendini bilge görüyorsun?

Eyüp.15: 9 Senin bildiğin ne ki, biz bilmeyelim?Senin anladığın ne ki, bizde olmasın?

Eyüp.15: 10 Bizde ak saçlı da yaşlı da var,Babandan bile yaşlı.

Eyüp.15: 11 Az mı geliyor Tanrı'nın avutması sana,Söylediği yumuşak sözler?

Eyüp.15: 12 Niçin yüreğin seni sürüklüyor,Gözlerin parıldıyor,

Eyüp.15: 13 Tanrı'ya öfkeni gösteriyorsun,Ağzından böyle sözler dökülüyor?

Eyüp.15: 14İnsan gerçekten temiz olabilir mi?Kadından doğan biri doğru olabilir mi?

Eyüp.15: 15 Tanrı meleklerine güvenmiyorsa,Gökler bile O'nun gözünde temiz değilse,

Eyüp.15: 16 Haksızlığı su gibi içenİğrenç, bozuk insana mı güvenecek?

Eyüp.15: 17 "Dinle beni, sana açıklayayım,Gördüğümü anlatayım,

Eyüp.15: 18 Bilgelerin atalarından öğrenip bildirdiği,Gizlemediği gerçekleri;

Eyüp.15: 19 O atalar ki, ülke yalnız onlara verilmişti,Aralarına henüz yabancı girmemişti.

Eyüp.15: 20 Kötü insan yaşamı boyunca kıvranır,Zorbaya ayrılan yıllar sayılıdır.

Eyüp.15: 21 Dehşet sesleri kulağından eksilmez,Esenlik içindeyken soyguncunun saldırısına uğrar.

Eyüp.15: 22 Karanlıktan kurtulabileceğine inanmaz,Kılıç onu gözler.

Eyüp.15: 23 'Nerede? diyerek ekmek ardınca dolaşır,Karanlık günün yanıbaşında olduğunu bilir.

Eyüp.15: 24 Acı ve sıkıntı onu yıldırır,Savaşa hazır bir kral gibi onu yener.

Eyüp.15: 25 Çünkü Tanrı'ya el kaldırmış,Her Şeye Gücü Yeten'e meydan okumuş,

Eyüp.15: 26 Kalın, yumrulu kalkanıylaO'na inatla saldırmıştı.

Eyüp.15: 27 "Yüzü semirdiği,Göbeği yağ bağladığı halde,

Eyüp.15: 28 Yıkılmış kentlerde,Taş yığınına dönmüş oturulmaz evlerde oturacak,

Eyüp.15: 29 Zengin olmayacak, serveti tükenecek,Malları ülkeye yayılmayacaktır.

Eyüp.15: 30 Karanlıktan kaçamayacak,Filizlerini alev kurutacak,Tanrı'nın ağzından çıkan solukla yok olacaktır.

Eyüp.15: 31 Boş şeye güvenerek kendini aldatmasın,Çünkü ödülü boşluk olacaktır.

Eyüp.15: 32 Gününden önce işi tamamlanacak,Dalı yeşermeyecektir.

Eyüp.15: 33 Asma gibi koruğunu dökecek,Zeytin ağacı gibi çiçeğini dağıtacaktır.

Eyüp.15: 34 Çünkü tanrısızlar sürüsü kısır olur,Rüşvetçilerin çadırlarını ateş yakıp yok eder.

Eyüp.15: 35 Fesada gebe kalıp kötülük doğururlar,İçleri yalan doludur."

Eyüp

BÖLÜM 16

Eyüp.16: 1 Eyüp şöyle yanıtladı:

Eyüp.16: 2 "Buna benzer çok şey duydum,Oysa siz avutmuyor, sıkıntı veriyorsunuz.

Eyüp.16: 3 Boş sözleriniz hiç sona ermeyecek mi?Nedir derdiniz, boyuna karşılık veriyorsunuz?

Eyüp.16: 4 Yerimde siz olsaydınız,Ben de sizin gibi konuşabilirdim;Size karşı güzel sözler dizer,Başımı sallayabilirdim.

Eyüp.16: 5 Ağzımdan çıkan sözlerle yüreklendirir,Dudaklarımdan dökülen

avutucu sözlerle yatıştırırdım sizi.

Eyüp.16: 6 “Konuşsam bile acım dinmez,Sussam ne değişir?

Eyüp.16: 7 Ey Tanrı, beni tükettin,Bütün ev halkımı dağıttın.

Eyüp.16: 8 Beni sıkıp buruşturdun, bana karşı tanık oldu bu;Zayıflığım kalkmış tanıklık ediyor bana karşı.

Eyüp.16: 9 Tanrı öfkeyle saldırıp parçalıyor beni,Dişlerini gıcırdatıyor bana,Düşmanım gözlerini üzerime dikiyor.

Eyüp.16: 10 İnsanlar bana dudak büküyor,Aşağılayarak tokat atıyor,Birleşiyorlar bana karşı.

Eyüp.16: 11 Tanrı haksızlara teslim ediyor beni,Kötülerin kucağına atıyor.

Eyüp.16: 12 Ben rahat yaşıyordum, ama Tanrı paraladı beni,Boynumdan tutup yere çaldı.Beni hedef yaptı kendine.

Eyüp.16: 13 Okçuları beni kuşatıyor,Acımadan böbreklerimi deşiyor,Ödümü yerlere döküyor.

Eyüp.16: 14 Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor,Dev gibi üzerime saldırıyor.

Eyüp.16: 15 “Giymek için çul diktim,Gururumu ayak altına aldım.

Eyüp.16: 16 Ağlamaktan yüzüm kızardı,Gözlerimin altı morardı.

Eyüp.16: 17 Yine de ellerim şiddetten uzak,Duam içtendir.

Eyüp.16: 18 “Ey toprak, kanımı örtme,Feryadım asla dinmesin.

Eyüp.16: 19 Daha şimdiden tanığım göklerde,Beni savunan yücelerdedir.

Eyüp.16: 20 Dostlarım benimle eğleniyor,Gözlerim Tanrı’ya yaş döküyor;

Eyüp.16: 21 Tanrı kendisiyle insan arasındaİnsanoğluyla komşusu arasında hak arasın diye.

Eyüp.16: 22 “Çünkü birkaç yıl sonra,Dönüşü olmayan yolculuğa çıkacağım.

BÖLÜM 17

Eyüp.17: 1 “Yaşama gücüm tükendi, günlerim kısaldı,Mezar gözlüyor beni.

Eyüp.17: 2 Çevremi alaycılar kuşatmış,Gözümü onların aşağılamasıyla açıp

kapıyorum.

Eyüp.17: 3 “Ey Tanrı, kefilim ol kendine karşı,Başka kim var bana güvence verecek?

Eyüp.17: 4 Çünkü onların aklını anlayışa kapadın,Bu yüzden onları zafere kavuşturmayacaksın.

Eyüp.17: 5 Para için dostlarını satan adamınÇocuklarının gözünün feri söner.

Eyüp.17: 6 “Tanrı beni insanların diline düşürdü,Yüzüme tükürmekteler.

Eyüp.17: 7 Kederden gözümün feri söndü,Kollarım bacaklarım çırpı gibi.

Eyüp.17: 8 Dürüst insanlar buna şaşıyor,Suçsuzlar tanrısızlara saldırıyor.

Eyüp.17: 9 Doğrular kendi yolunu tutuyor,Elleri temiz olanlar gittikçe güçleniyor.

Eyüp.17: 10 “Ama siz, hepiniz gelin yine deneyin!Aranızda bir bilge bulamayacağım.

Eyüp.17: 11 Günlerim geçti, tasarılarım,Dileklerim suya düştü.

Eyüp.17: 12 Bu insanlar geceyi gündüze çeviriyorlar,Karanlığa ‘Işık yakındır diyorlar.

Eyüp.17: 13 Ölüler diyarını evim diye gözlüyorsam,Yatağımı karanlığa seriyorsam,

Eyüp.17: 14 Çukura ‘Babam,Kurda ‘Annem, kızkardeşim diyorsam,

Eyüp.17: 15 Umudum nerede?Kim benim için umut görebilir?

Eyüp.17: 16 Umut benimle ölüler diyarına mı inecek?Toprağa birlikte mi gireceğiz?”

Bildat

BÖLÜM 18

Eyüp.18: 1 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

Eyüp.18: 2 “Ne zaman bitecek bu sözler?Biraz anlayışlı olun da konuşalım.

Eyüp.18: 3 Niçin hayvan yerine konuyoruz,Gözünüzde aptal sayılıyoruz?

Eyüp.18: 4 Sen kendini öfkenle paralıyorsun,Senin uğruna dünyadan vaz mı

geçilecek?Kayalar yerini mi değiştirecek?

Eyüp.18: 5 “Evet, kötünün ışığı sönecek,Ateşinin alevi parlamayacak.

Eyüp.18: 6 Çadırındaki ışık karanlığa dönecek,Yanındaki kandil sönecek.

Eyüp.18: 7 Adımlarının gücü zayıflayacak,Kurduğu düzene kendi düşecek.

Eyüp.18: 8 Ayakları onu ağa götürecek,Kendi ayağıyla tuzağa basacak.

Eyüp.18: 9 Topuğu kapana girecek,Tuzak onu kapacak.

Eyüp.18: 10 Toprağa gizlenmiş bir ilmek,Yoluna koyulmuş bir kapan bekliyor onu.

Eyüp.18: 11 Dehşet saracak onu her yandan,Her adımında onu kovalayacak.

Eyüp.18: 12 Gücünü kıtlık kemirecek,Tökezleyince, felaket yanında bitiverecek.

Eyüp.18: 13 Derisini hastalık yiyecek,Kollarıyla bacaklarını ölüm yutacak.

Eyüp.18: 14 Güvenli çadırından atılacak,Dehşet kralının önüne sürüklenecek.

Eyüp.18: 15 Çadırında ateş oturacak*fe*,Yurdunun üzerine kükürt saçılacak.D Not 18:15 “Ateş oturacak” ya da “Hiç bir şey kalmayacak.”

Eyüp.18: 16 Kökleri dipten kuruyacak,Dalları üstten solacak.

Eyüp.18: 17 Ülkede anısı yok olacak,Adı dünyadan silinecek.

Eyüp.18: 18 Işıktan karanlığa sürülecek,Dünyadan kovulacak.

Eyüp.18: 19 Ne çocuğu ne torunu kalacak halkı arasında,Yaşadığı yerde kimsesi kalmayacak.

Eyüp.18: 20 Batıdakiler onun yıkımına şaşacak,Doğudakiler dehşet içinde bakacak.

Eyüp.18: 21 Evet, kötülerin yaşamı işte böyle son bulur,Tanrı’yı tanımayanların varacağı yer budur.”

Eyüp

BÖLÜM 19

Eyüp.19: 1 Eyüp şöyle yanıtladı:

Eyüp.19: 2 “Ne zamana dek beni üzecek,Sözlerinizle ezeceksiniz?

Eyüp.19: 3 On kez oldu beni aşağılıyor,Hiç utanmadan saldırıyorsunuz.

Eyüp.19: 4 Yanlış yola sapmışsam,Bu benim suçum.

Eyüp.19: 5 Kendinizi gerçekten benden üstün görüyor,Utancımı bana karşı kullanıyorsanız,

Eyüp.19: 6 Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı,Beni ağıyla kuşattı.

Eyüp.19: 7 “İşte, ‘Zorbalık bu! diye haykırıyorum, ama yanıt yok,Yardım için bağırıyorum, ama adalet yok.

Eyüp.19: 8 Yoluma set çekti, geçemiyorum,Yollarımı karanlığa boğdu.

Eyüp.19: 9 Üzerimden onurumu soydu,Başımdaki tacı kaldırdı.

Eyüp.19: 10 Her yandan yıktı beni, tükendim,Umudumu bir ağaç gibi kökünden söktü.

Eyüp.19: 11 Öfkesi bana karşı alev alev yanıyor,Beni hasım sayıyor.

Eyüp.19: 12 Orduları üstüme üstüme geliyor,Bana karşı rampalar yapıyor,Çadırımın çevresinde ordugah kuruyorlar.

Eyüp.19: 13 “Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı,Tanıdıklarım bana büsbütün yabancılaştı.

Eyüp.19: 14 Akrabalarım uğramaz oldu,Yakın dostlarım beni unuttu.

Eyüp.19: 15 Evimdeki konuklarla hizmetçilerBeni yabancı sayıyor,Garip oldum gözlerinde.

Eyüp.19: 16 Kölemi çağırıyorum, yanıtlamıyor,Dil döksem bile.

Eyüp.19: 17 Soluğum karımı tiksindiriyor,Kardeşlerim benden iğreniyor.

Eyüp.19: 18 Çocuklar bile beni küçümsüyor,Ayağa kalksam benimle eğleniyorlar.

Eyüp.19: 19 Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor,Sevdiklerim yüz çeviriyor.

Eyüp.19: 20 Bir deri bir kemiğe döndüm,Ölümün eşiğine geldim.

Eyüp.19: 21 “Ey dostlarım, acıyın bana, siz acıyın,Çünkü Tanrı’nın eli vurdu bana.

Eyüp.19: 22 Neden Tanrı gibi siz de beni kovalıyor,Etime doymuyorsunuz?

Eyüp.19: 23 “Keşke şimdi sözlerim yazılsa,Kitaba geçseydi,

Eyüp.19: 24 Demir kalemle, kurşunlaSonsuza dek kalsın diye kayaya kazılsaydı!

Eyüp.19: 25 Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını,Sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum.

Eyüp.19: 26 Derim yok olduktan sonra,Yeni bedenimle*ff* Tanrı’yı göreceğim.D Not 19:26 “Yeni bedenimle” ya da “Etim olmadan.”

Eyüp.19: 27 O’nu kendim göreceğim,Kendi gözlerimle, başkası değil.Yüreğim bayılıyor bağrımda!

Eyüp.19: 28 Eğer, ‘Sıkıntının kökü onda olduğu içinOnu kovalım diyorsanız,

Eyüp.19: 29 Kılıçtan korkmalısınız,Çünkü kılıç cezası öfkeli olur,O zaman adaletin var olduğunu göreceksiniz.”

Sofar

BÖLÜM 20

Eyüp.20: 1 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:

Eyüp.20: 2 “Sıkıntılı düşüncelerim beni yanıt vermeye zorluyor,Bu yüzden çok heyecanlıyım.

Eyüp.20: 3 Beni utandıran bir azar işitiyorum,Anlayışım yanıt vermemi gerektiriyor.

Eyüp.20: 4 “Bilmiyor musun eskiden beri,İnsan dünyaya geldiğinden beri,

Eyüp.20: 5 Kötünün zafer çığlığı kısadır,Tanrısızın sevinciyse bir anlıktır.

Eyüp.20: 6 Boyu göklere erişse,Başı bulutlara değse bile,

Eyüp.20: 7 Sonsuza dek yok olacak, kendi pisliği gibi;Onu görmüş olanlar, ‘Nerede o? diyecekler.

Eyüp.20: 8 Düş gibi uçacak, bir daha bulunamayacak,Gece görümü gibi yok olacak.

Eyüp.20: 9 Kendisini görmüş olan gözler bir daha onu görmeyecek,Yaşadığı

yerde artık görünmeyecektir.

Eyüp.20: 10 Çocukları yoksulların lütfunu dileyecek,Malını kendi eliyle geri verecektir.

Eyüp.20: 11 Kemiklerini dolduran gençlik ateşiKendisiyle birlikte toprakta yatacak.

Eyüp.20: 12 “Kötülük ağzında tatlı gözükse,Onu dilinin altına gizlese bile,

Eyüp.20: 13 Tutsa, bırakmasa,Damağının altına saklasa bile,

Eyüp.20: 14 Yediği yiyecek midesinde ekşiyecek,İçinde kobra zehirine dönüşecek.

Eyüp.20: 15 Yuttuğu servetleri kusacak,Tanrı onları midesinden çıkaracak.

Eyüp.20: 16 Kobra zehiri emecek,Engereğin zehir dişi onu öldürecek.

Eyüp.20: 17 Akarsuların, bal ve ayran akan derelerinSefasını süremeyecek.

Eyüp.20: 18 Zahmetle kazandığınıYemeden geri verecek,Elde ettiği kazancın tadını çıkaramayacak.

Eyüp.20: 19 Çünkü yoksulları ezip yüzüstü bıraktı,Kendi yapmadığı evi zorla aldı.

Eyüp.20: 20 “Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi,Serveti onu kurtaramayacak.

Eyüp.20: 21 Yediğinden artakalan olmadı,Bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek.

Eyüp.20: 22 Varlık içinde yokluk çekecek,Sıkıntı tepesine binecek.

Eyüp.20: 23 Karnını tıka basa doyurduğunda,Tanrı kızgın öfkesini ondan çıkaracak,Üzerine gazap yağdıracak.

Eyüp.20: 24 Demir silahtan kaçacak olsa,Tunç* ok onu delip geçecek.

Eyüp.20: 25 Çekilince ok sırtından,Parıldayan ucu ödünden çıkacak,Dehşet çökecek üzerine.

Eyüp.20: 26 Koyu karanlık onun hazinelerini gözlüyor.Körüklenmemiş ateş onu yiyip bitirecek,Çadırında artakalanı tüketecek.

Eyüp.20: 27 Suçunu gökler açığa çıkaracak,Yeryüzü ona karşı ayaklanacak.

Eyüp.20: 28 Varlığını seller,Azgın sular götürecek Tanrı’nın öfkelendiği gün.

Eyüp.20: 29 Budur kötünün Tanrı'dan aldığı pay,Budur Tanrı'nın ona verdiği miras."

Eyüp

BÖLÜM 21

Eyüp.21: 1 Eyüp şöyle yanıtladı:

Eyüp.21: 2 "Sözümü dikkatle dinleyin,Bana verdiğiniz avuntu bu olsun.

Eyüp.21: 3 Bırakın ben de konuşayım,Ben konuştuktan sonra alay edin.

Eyüp.21: 4 "Yakınmam insana mı karşı?Niçin sabırsızlanmayayım?

Eyüp.21: 5 Bana bakın da şaşın,Elinizi ağzınıza koyun.

Eyüp.21: 6 Bunu düşündükçe içimi korku sarıyor,Bedenimi titreme alıyor.

Eyüp.21: 7 Kötüler niçin yaşıyor,Yaşlandıkça güçleri artıyor?

Eyüp.21: 8 Çocukları sapasağlam çevrelerinde,Soyları gözlerinin önünde.

Eyüp.21: 9 Evleri güvenlik içinde, korkudan uzak,Tanrı'nın sopası onlara dokunmuyor.

Eyüp.21: 10 Boğalarının çiftleşmesi hiç boşa çıkmaz,İnekleri hep doğurur, hiç düşük yapmaz.

Eyüp.21: 11 Çocuklarını sürü gibi salıverirler,Yavruları oynaşır.

Eyüp.21: 12 Tef ve lir eşliğinde şarkı söyler,Ney sesiyle eğlenirler.

Eyüp.21: 13 Ömürlerini bolluk içinde geçirir,Esenlik içinde ölüler diyarına inerler.

Eyüp.21: 14 Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur! derler,'Yolunu öğrenmek istemiyoruz.

Eyüp.21: 15 Her Şeye Gücü Yeten kim ki, O'na kulluk edelim?Ne kazancımız olur O'na dua etsek?

Eyüp.21: 16 Ama zenginlikleri kendi ellerinde değil.Kötülerin öğüdü benden uzak olsun.

Eyüp.21: 17 "Kaç kez kötülerin kandili söndü,Başlarına felaket geldi,Tanrı öfkelendiğinde paylarına düşen kederi verdi?

Eyüp.21: 18 Kaç kez rüzgarın sürüklediği saman gibi,Kasırganın uçurduğu saman çöpü gibi oldular?

Eyüp.21: 19 ‘Tanrı babaların cezasını çocuklarına çektirirdiyorsunuz, Kendilerine çektirsin de bilsinler nasıl olduğunu.

Eyüp.21: 20 Yıkımlarını kendi gözleriyle görsünler,Her Şeye Gücü Yeten’in gazabını içsinler.

Eyüp.21: 21 Çünkü sayılı ayları sona erinceGeride bıraktıkları aileleri için niye kaygı çeksinler?

Eyüp.21: 22 “En yüksektekileri bile yargılayan Tanrı’yaKim akıl öğretebilir?

Eyüp.21: 23 Biri gücünün doruğunda ölür,Büsbütün rahat ve kaygısız.

Eyüp.21: 24 Bedeni iyi beslenmiş,İlikleri dolu.

Eyüp.21: 25 Ötekiyse acı içinde ölür,İyilik nedir hiç tatmamıştır.

Eyüp.21: 26 Toprakta birlikte yatarlar,Üzerlerini kurt kaplar.

Eyüp.21: 27 “Bakın, düşüncelerinizi,Bana zarar vermek için kurduğunuz düzenleri biliyorum.

Eyüp.21: 28 ‘Büyük adamın evi nerede? diyorsunuz,’Kötülerin çadırları nerede?

Eyüp.21: 29 Yolculara hiç sormadınız mı?Anlattıklarına kulak asmadınız mı?

Eyüp.21: 30 Felaket günü kötü insan esirgenir,Gazap günü ona kurtuluş yolu gösterilir.

Eyüp.21: 31 Kim davranışını onun yüzüne vurur?Kim yaptığının karşılığını ona ödetir?

Eyüp.21: 32 Mezarlığa taşınır,Kabri başında nöbet tutulur.

Eyüp.21: 33 Vadi toprağı tatlı gelir ona,Herkes ardından gider,Önüsıra gidenlerse sayısızdır.

Eyüp.21: 34 “Boş laflarla beni nasıl avutursunuz?Yanıtlarınızdan çıkan tek sonuç yalandır.”

Elifaz

BÖLÜM 22

Eyüp.22: 1 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

Eyüp.22: 2 “İnsan Tanrı’ya yararlı olabilir mi?Bilge kişinin bile O’na yararı dokunabilir mi?

Eyüp.22: 3 Doğruluğun Her Şeye Gücü Yeten’e ne zevk verebilir,Kusursuz yaşamın O’na ne kazanç sağlayabilir?

Eyüp.22: 4 Seni azarlaması, dava etmesiO’ndan korktuğun için mi?

Eyüp.22: 5 Kötülüğün büyük,Günahların sonsuz değil mi?

Eyüp.22: 6 Çünkü kardeşlerinden nedensiz rehin alıyor,Onları soyuyordun.

Eyüp.22: 7 Yorguna su içirmedin,Açtan ekmeği esirgedin;

Eyüp.22: 8 Ülkeye bileğinle sahip oldun,Saygın biri olarak orada yaşadın.

Eyüp.22: 9 Dul kadınları eli boş çevirdin,Öksüzlerin kolunu kanadını kırdın.

Eyüp.22: 10 Bu yüzden her yanın tuzaklarla çevrili,Ansızın gelen korkuyla yılıyorsun,

Eyüp.22: 11 Her şey kararıyor, göremez oluyorsun,Seller altına alıyor seni.

Eyüp.22: 12 “Tanrı göklerin yükseklerinde değil mi?Yıldızlara bak, ne kadar yüksekteler!

Eyüp.22: 13 Sen ise, ‘Tanrı ne bilir? diyorsun,’Zifiri karanlığın içinden yargılayabilir mi?

Eyüp.22: 14 Koyu bulutlar O’na engeldir, göremez,Gökkubbenin üzerinde dolaşır.

Eyüp.22: 15 Kötülerin yürüdüğüEski yolu mu tutacaksın?

Eyüp.22: 16 Onlar ki, vakitleri gelmeden çekilip alındılar,Temellerini sel bastı.

Eyüp.22: 17 Tanrı’ya, ‘Bizden uzak dur! dediler,’Her Şeye Gücü Yeten bize ne yapabilir?

Eyüp.22: 18 Ama onların evlerini iyilikle dolduran O’ydu.Bunun için kötülerin öğüdü benden uzak olsun.

Eyüp.22: 19 “Doğrular onların yıkımını görüp sevinir,Suçsuzlar şöyle diyerek eğlenir:

Eyüp.22: 20 ‘Düşmanlarımız yok edildi,Malları yanıp kül oldu.

Eyüp.22: 21 “Tanrı’yla dost ol, barış ki,Bolluğa eresin.

Eyüp.22: 22 Ağzından çıkan öğretiyi benimse,Sözlerini yüreğinde tut.

Eyüp.22: 23 Her Şeye Gücü Yeten’e dönersen, eski haline kavuşursun.Kötülüğü çadırından uzak tutar,

Eyüp.22: 24 Altınını yere,Ofir altınını vadideki çakılların arasına atarsan,

Eyüp.22: 25 Her Şeye Gücü Yeten senin altının,Değerli gümüşün olur.

Eyüp.22: 26 O zaman Her Şeye Gücü Yeten’den zevk alır,Yüzünü Tanrı’ya kaldırırsın.

Eyüp.22: 27 O’na dua edersin, dinler seni,Adaklarını yerine getirirsin.

Eyüp.22: 28 Neye karar verirsen yapılır,Yollarını ışık aydınlatır.

Eyüp.22: 29 İnsanlar seni alçaltınca, güvenini yitirme,Çünkü Tanrı alçakgönüllüleri kurtarır.

Eyüp.22: 30 O suçsuz olmayanı bile kurtarır,Senin ellerinin temizliği sayesinde kurtulur suçlu.”

Eyüp

BÖLÜM 23

Eyüp.23: 1 Eyüp şöyle yanıtladı:

Eyüp.23: 2 “Bugün de acı acı yakınacağım,İniltime karşın Tanrı’nın üzerimdeki eli ağırdır.

Eyüp.23: 3 Keşke O’nu nerede bulacağımı bilseydim,Tahtına varabilseydim!

Eyüp.23: 4 Davamı önünde dile getirir,Kanıtlarımı art arda sıralardım.

Eyüp.23: 5 Bana vereceği yanıtı öğrenir,Ne diyeceğini anlardım.

Eyüp.23: 6 Eşsiz gücüyle bana karşı mı çıkardı?Hayır, yalnızca dinlerdi beni.

Eyüp.23: 7 Haklı kişi davasını oraya, O’nun önüne getirebilirdi,Ben de yargılanmaktan sonsuza dek kurtulurdum.

Eyüp.23: 8 “Doğuya gitsem orada değil,Batıya gitsem O’nu bulamıyorum.

Eyüp.23: 9 Kuzeyde iş görse O'nu seçemiyorum,Güneye dönse O'nu göremiyorum.

Eyüp.23: 10 Ama O tuttuğum yolu biliyor,Beni sınadığında altın gibi çıkacağım.

Eyüp.23: 11 Adımlarını yakından izledim,Sapmadan yolunu tuttum.

Eyüp.23: 12 Ağzından çıkan buyruklardan ayrılmadım,Günlük ekmeğimden çok ağzından çıkan sözlere değer verdim.

Eyüp.23: 13 "O tek başınadır, kim O'nu caydırabilir?Canı ne isterse onu yapar.

Eyüp.23: 14 Benimle ilgili kararını yerine getirir,Daha nice tasarısı vardır.

Eyüp.23: 15 Bu yüzden dehşete düşerim huzurunda,Düşündükçe korkarım O'ndan.

Eyüp.23: 16 Tanrı cesaretimi kırdı,Her Şeye Gücü Yeten beni yıldırdı.

Eyüp.23: 17 Karanlık beni susturamadı,Yüzümü örten koyu karanlık.

BÖLÜM 24

Eyüp.24: 1 "Niçin Her Şeye Gücü Yeten yargı için vakit saptamıyor?Neden O'nu tanıyanlar bu günleri görmesin?

Eyüp.24: 2 İnsanlar sınır taşlarını kaldırıyor,Çaldıkları sürüleri otlatıyorlar.

Eyüp.24: 3 Öksüzlerin eşeğini kovuyor,Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.

Eyüp.24: 4 Yoksulları yoldan saptırıyor,Ülkenin düşkünlerini gizlenmeye zorluyorlar.

Eyüp.24: 5 Bakın, yoksullar çöldeki yaban eşekleri gibiYiyecek bulmak için erkenden işe çıkıyorlar,Çocuklarına yiyeceği kırlar sağlıyor.

Eyüp.24: 6 Yemlerini tarlalardan topluyor,Kötülerin bağındaki artıkları eşeliyorlar.

Eyüp.24: 7 Geceyi giysisiz, çıplak geçiriyorlar,Örtünecek şeyleri yok soğukta.

Eyüp.24: 8 Dağlara yağan sağanaktan ıslanıyor,Sığınakları olmadığı için kayalara sarılıyorlar.

Eyüp.24: 9 Öksüz memeden uzaklaştırılıyor,Düşkünün bebeği rehin alınıyor.

Eyüp.24: 10 Giysisiz, çıplak dolaşıyor,Aç karnına demet taşıyorlar.

Eyüp.24: 11 Teraslar arasında zeytin eziyor,Susuzluktan kavrulurkenŞarap için üzüm sıkıyorlar.

Eyüp.24: 12 Kentlerden insan iniltileri yükseliyor,Yaralı canlar feryat ediyor,Ama Tanrı haksızlığı önemsemiyor.

Eyüp.24: 13 “Bunlar ışığa başkaldıranlardır;Onun yolunu tanımaz,İzinde yürümezler.

Eyüp.24: 14 Gün kararınca*fg* katil kalkar,Düşkünü, yoksulu öldürür,Hırsız gibi sıvışır geceleyin.D Not 24:14 “Gün kararınca”: İbranice “Işıkta”.

Eyüp.24: 15 Zina edenin gözü alaca karanlıktadır,’Beni kimse görmez diye düşünür,Yüzünü örtüyle gizler.

Eyüp.24: 16 Hırsızlar karanlıkta evleri deler,Gündüz gizlenir, ışık nedir bilmezler.

Eyüp.24: 17 Çünkü zifiri karanlık, sabahıdır onların,Karanlığın dehşetiyle dostturlar.

Eyüp.24: 18 “Diyorsunuz ki, ‘Suyun üstündeki köpüktür onlar,Lanetlidir ülkedeki payları,Kimse bağlara gitmez.

Eyüp.24: 19 Kuraklık ve sıcağın eriyen karı alıp götürdüğü gibiÖlüler diyarı da günahlıları alıp götürür.

Eyüp.24: 20 Rahim onları unutacak,Kurtlara yem olacak,Bir daha anılmayacaklar.Haksızlık bir ağaç gibi kırılacak.

Eyüp.24: 21 Onlar çocuğu olmayan kısır kadınları yolar,Dul kadına iyilik etmezler.

Eyüp.24: 22 Tanrı, gücüyle zorbaları yok eder,Harekete geçince zorbaların yaşama umudu kalmaz.

Eyüp.24: 23 Tanrı onlara güven verir, O’na güvenirler,Ama gözü yürüdükleri yoldadır.

Eyüp.24: 24 Kısa süre yükselir, sonra yok olurlar,Düşerler, tıpkı ötekiler gibi alınıp götürülür,Başak başı gibi kesilirler.

Eyüp.24: 25 “Böyle değilse, kim beni yalancı çıkarabilir,Söylediklerimin boş olduğunu gösterebilir?”

Bildat

BÖLÜM 25

Eyüp.25: 1 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:

Eyüp.25: 2 “Egemenlik ve heybet Tanrı’ya özgüdür,Yüce göklerde düzen kuran O’dur.

Eyüp.25: 3 Orduları sayılabilir mi?Işığı kimin üzerine doğmaz?

Eyüp.25: 4 İnsan Tanrı’nın önünde nasıl doğru olabilir?Kadından doğan biri nasıl temiz olabilir?

Eyüp.25: 5 O’nun gözünde ay parlak,Yıldızlar temiz değilse,

Eyüp.25: 6 Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,Bir böcek olan insanoğlu!”

Eyüp

BÖLÜM 26

Eyüp.26: 1 Eyüp şöyle yanıtladı:

Eyüp.26: 2 “Çaresize nasıl yardım ettin!Güçsüz pazıyı nasıl kurtardın!

Eyüp.26: 3 Bilge olmayana ne öğütler verdin!Sağlam bilgiyi pek güzel öğrettin!

Eyüp.26: 4 Bu sözleri kime söyledin?Senin ağzından konuşan ruh kimin?

Eyüp.26: 5 “Suların ve sularda yaşayanların altındaÖlüler titriyor.

Eyüp.26: 6 Tanrı’nın önünde ölüler diyarı çıplaktır,Yıkım diyarı örtüsüz.

Eyüp.26: 7 O boşluğun üzerine kuzey göklerini yayar,Hiçliğin üzerine dünyayı asar.

Eyüp.26: 8 Bulutların içine suları sarar,Bulutlar yırtılmaz onların ağırlığı altında.

Eyüp.26: 9 Dolunayın yüzünü örter,Üstüne bulutlarını serper.

Eyüp.26: 10 Suların yüzeyine sınır çizerIşıkla karanlığın ayrıldığı yerde.

Eyüp.26: 11 Göklerin direkleri sarsılır,Şaşkına dönerler O azarlayınca.

Eyüp.26: 12 Gücüyle denizi çalkalar,Ustaca Rahav’ı*fh* vurur.D Not 26:12 “Rahav”: Kenan efsanelerinde geçen kaos ve kötülükgüçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.

Eyüp.26: 13 Gökler O'nun soluğuyla açılır,O'nun eli parçalar kaçan yılanı.

Eyüp.26: 14 Bunlar yaptıklarının küçücük parçaları,O'ndan duyduğumuz hafif bir fısıltıdır.Gürleyen gücünü kim anlayabilir?"*fı*D Not 26:14 Birçok uzmana göre 26:5-14 ayetleri Bildat'ınsözleridir.

BÖLÜM 27

Eyüp.27: 1 Eyüp anlatmaya devam etti:

Eyüp.27: 2 "Hakkımı elimden alan Tanrı'nın varlığı hakkı için,Bana acı çektiren Her Şeye Gücü Yeten'in hakkı için,

Eyüp.27: 3 İçimde yaşam belirtisi olduğu sürece,Tanrı'nın soluğu burnumda olduğu sürece,

Eyüp.27: 4 Ağzımdan kötü söz çıkmayacak,Dilimden yalan dökülmeyecek.

Eyüp.27: 5 Size asla hak vermeyecek,Son soluğumu verene dek suçsuz olduğumu söyleyeceğim.

Eyüp.27: 6 Doğruluğuma sarılacak, onu bırakmayacağım,Yaşadığım sürece vicdanım beni suçlamayacak.

Eyüp.27: 7 "Düşmanlarım kötüler gibi,Bana saldıranlar haksızlar gibi cezalandırılsın.

Eyüp.27: 8 Tanrısız insanın umudu nedirTanrı onu yok ettiğinde, canını aldığında?

Eyüp.27: 9 Başına sıkıntı geldiğinde,Tanrı feryadını duyar mı?

Eyüp.27: 10 Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır mı?Her zaman Tanrı'ya yakarır mı?

Eyüp.27: 11 "Tanrı'nın gücünü size öğreteceğim,Her Şeye Gücü Yeten'in tasarısını gizlemeyeceğim.

Eyüp.27: 12 Aslında siz, hepiniz gördünüz bunu,Öyleyse ne diye boş boş konuşuyorsunuz?

Eyüp.27: 13 "Kötünün Tanrı'dan alacağı pay,Zorbanın Her Şeye Gücü Yeten'den alacağı miras şudur:

Eyüp.27: 14 Çocukları ne kadar çok olursa olsun, kılıçla öldürülecek,Soyu yeterince ekmek bulamayacaktır.

Eyüp.27: 15 Sağ kalanlar hastalıktan ölüp gömülecek,Dul karıları ağlamayacaktır.

Eyüp.27: 16 Kötü insan kum gibi gümüş yığsa,Yığınla giysi biriktirse,

Eyüp.27: 17 Onun biriktirdiğini doğru insan giyecek,Gümüşü suçsuz paylaşacak.

Eyüp.27: 18 Evini güve kozası gibi inşa eder,Bekçinin kurduğu çardak gibi.

Eyüp.27: 19 Zengin olarak yatar, ama bu öyle sürmez,Gözlerini açtığında hepsi yok olup gitmiştir.

Eyüp.27: 20 Dehşet onu sel gibi basar,Kasırga gece kapar götürür.

Eyüp.27: 21 Doğu rüzgarı onu uçurup götürür,Yerinden silip süpürür.

Eyüp.27: 22 Acımasızca üzerine eser,Elinden kaçmaya çalışırken.

Eyüp.27: 23 Onunla alay ederek el çırpar,Yerinden ıslık çalar.”*fi*D Not 27:23 Bazı uzmanlara göre 27:13-23 ayetleri Sofar’ın sözleridir.

Bilgelik Üzerine

BÖLÜM 28

Eyüp.28: 1 Gümüş maden ocağından elde edilir,Altını arıtmak için de bir yer vardır.

Eyüp.282 Demir topraktan çıkarılır,Bakırsa taştan.

Eyüp.28: 3 İnsan karanlığa son verir,Koyu karanlığın, ölüm gölgesinin taşlarınıSon sınırına kadar araştırır.

Eyüp.28: 4 Maden kuyusunu insanların oturduğu yerden uzakta açar,İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,Herkesten uzak iplere sarılıp sallanır.

Eyüp.28: 5 Ekmek topraktan çıkar,Toprağın altı ise yanmış, altüst olmuştur.

Eyüp.28: 6 Kayalarından laciverttaşı çıkar,Yüzeyi altın tozunu andırır.

Eyüp.28: 7 Yırtıcı kuş yolu bilmez,Doğanın gözü onu görmemiştir.

Eyüp.28: 8 Güçlü hayvanlar oraya ayak basmamış,Aslan oradan geçmemiştir.

Eyüp.28: 9 Madenci elini çakmak taşına uzatır,Dağları kökünden altüst eder.

Eyüp.28: 10 Kayaların içinden tüneller açar,Gözleri değerli ne varsa görür.

Eyüp.28: 11 Irmakların kaynağını tıkar,Gizli olanı ışığa çıkarır.

Eyüp.28: 12 Ama bilgelik nerede bulunur?Aklın yeri neresi?

Eyüp.28: 13 İnsan onun değerini bilmez,Yaşayanlar diyarında ona rastlanmaz.

Eyüp.28: 14 Engin, “Bende değil” der,Deniz, “Yanımda değil.”

Eyüp.28: 15 Onun bedeli saf altınla ödenmez,Değeri gümüşle ölçülmez.

Eyüp.28: 16 Ona Ofir altınıyla, değerli oniksle,Laciverttaşıyla değer biçilmez.

Eyüp.28: 17 Ne altın ne cam onunla karşılaştırılabilir,Saf altın kaplara değişilmez.

Eyüp.28: 18 Yanında mercanla billurun sözü edilmez,Bilgeliğin değeri mücevherden üstündür.

Eyüp.28: 19 Kûş* topazı onunla denk sayılmaz,Saf altınla ona değer biçilmez.

Eyüp.28: 20 Öyleyse bilgelik nereden geliyor?Aklın yeri neresi?

Eyüp.28: 21 O bütün canlıların gözünden uzaktır,Gökte uçan kuşlardan bile saklıdır.

Eyüp.28: 22 Yıkım’la Ölüm:”Kulaklarımız ancak fısıltısını duydu” der.

Eyüp.28: 23 Onun yolunu Tanrı anlar,Yerini bilen O’dur.

Eyüp.28: 24 Çünkü O yeryüzünün uçlarına kadar bakar,Göklerin altındaki her şeyi görür.

Eyüp.28: 25 Rüzgara güç verdiği,Suları ölçtüğü,

Eyüp.28: 26 Yağmura kural koyduğu,Yıldırıma yol açtığı zaman,

Eyüp.28: 27 Bilgeliği görüp değerini biçti,Onu onaylayıp araştırdı.

Eyüp.28: 28 İnsana, “İşte Rab korkusu, bilgelik budur” dedi,”Kötülükten kaçınmak akıllılıktır.”

Eyüp

BÖLÜM 29

Eyüp.29: 1 Eyüp yine anlatmaya başladı:

Eyüp.29: 2 “Keşke geçen aylar geri gelseydi,Tanrı’nın beni kolladığı,

Eyüp.29: 3 Kandilinin başımın üstünde parladığı,Işığıyla karanlıkta yürüdüğüm günler,

Eyüp.29: 4 Keşke olgunluk günlerim geri gelseydi,Tanrı’nın çadırımı dostça koruduğu,

Eyüp.29: 5 Her Şeye Gücü Yeten’in henüz benimle olduğu,Çocuklarımın çevremde bulunduğu,

Eyüp.29: 6 Yollarımın sütle yıkandığı,Yanımdaki kayanın zeytinyağı akıttığı günler!

Eyüp.29: 7 “Kent kapısına gidipKürsümü meydana koyduğumda,

Eyüp.29: 8 Gençler beni görüp gizlenir,Yaşlılar kalkıp ayakta dururlardı;

Eyüp.29: 9 Önderler konuşmaktan çekinir,Elleriyle ağızlarını kaparlardı;

Eyüp.29: 10 Soyluların sesi kesilir,Dilleri damaklarına yapışırdı.

Eyüp.29: 11 Beni duyan kutlar,Beni gören överdi;

Eyüp.29: 12 Çünkü yardım isteyen yoksulu,Desteği olmayan öksüzü kurtarırdım.

Eyüp.29: 13 Ölmekte olanın hayır duasını alır,Dul kadının yüreğini sevinçten coştururdum.

Eyüp.29: 14 Doğruluğu giysi gibi giyindim,Adalet kaftanım ve sarığımdı sanki.

Eyüp.29: 15 Körlere göz,Topallara ayaktım.

Eyüp.29: 16 Yoksullara babalık eder,Garibin davasını üstlenirdim.

Eyüp.29: 17 Haksızın çenesini kırar,Avını dişlerinin arasından kapardım.

Eyüp.29: 18 “’Son soluğumu yuvamda vereceğim diye düşünüyordum,’Günlerim kum taneleri kadar çok.

Eyüp.29: 19 Köküm sulara erişecek,Çiy geceyi dallarımda geçirecek.

Eyüp.29: 20 Aldığım övgüler tazelenecek,Elimdeki yay yenilenecek.

Eyüp.29: 21 “İnsanlar beni saygıyla dinler,Öğüdümü sessizce beklerlerdi.

Eyüp.29: 22 Ben konuştuktan sonra onlar konuşmazdı,Sözlerim üzerlerine damlardı.

Eyüp.29: 23 Yağmuru beklercesine beni bekler,Son yağmurları içercesine sözlerimi içerlerdi.

Eyüp.29: 24 Kendilerine gülümsediğimde gözlerine inanmazlardı,Güler yüzlülüğüm onlara cesaret verirdi.

Eyüp.29: 25 Onların yolunu ben seçer, başlarında dururdum,Askerlerinin ortasında kral gibi otururdum,Yaslıları avutan biri gibiydim.

BÖLÜM 30

Eyüp.30: 1 “Ama şimdi, yaşı benden küçük olanlarBenimle alay etmekte,Oysa babalarını sürümün köpeklerininYanına koymaya tenezzül etmezdim.

Eyüp.30: 2 Çünkü güçleri tükenmişti,Bileklerinin gücü ne işime yarardı?

Eyüp.30: 3 Yoksulluktan, açlıktan bitkindiler,Akşam çölde, ıssız çorak yerlerde kök kemiriyorlardı.

Eyüp.30: 4 Çalılıklarda karapazı topluyor,Retem kökü yiyorlardı.

Eyüp.30: 5 Toplumdan kovuluyorlardı,İnsanlar hırsızmışlar gibi onlara bağırıyordu.

Eyüp.30: 6 Korkunç vadilerde, yerdeki deliklerde,Kaya kovuklarında yaşıyorlardı.

Eyüp.30: 7 Çalıların arasında anırır,Çalı altında birbirine sokulurlardı.

Eyüp.30: 8 Aptalların, adı sanı belirsiz insanların çocuklarıydılar,Ülkeden kovulmuşlardı.

Eyüp.30: 9 “Şimdiyse destan oldum dillerine,Ağızlarına doladılar beni.

Eyüp.30: 10 Benden tiksiniyor, uzak duruyorlar,Yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar.

Eyüp.30: 11 Tanrı ipimi çözüp beni alçalttığı içinDizginsiz davranmaya başladılar bana.

Eyüp.30: 12 Sağımdaki ayak takımı üzerime yürüyor,Ayaklarımı kaydırıyor,Bana karşı rampalar kuruyorlar.

Eyüp.30: 13 Yolumu kesiyor,Kimseden yardım görmedenBeni yok etmeye çalışıyorlar.

Eyüp.30: 14 Koca bir gedikten girer gibi ilerliyor,Yıkıntılar arasından üzerime yuvarlanıyorlar.

Eyüp.30: 15 Dehşet çöktü üzerime,Onurum rüzgara kapılmış gibi uçtu,Mutluluğum bulut gibi geçip gitti.

Eyüp.30: 16 “Şimdi tükeniyorum,Acı günler beni ele geçirdi.

Eyüp.30: 17 Geceleri kemiklerim sızlıyor,Beni kemiren acılar hiç durmuyor.

Eyüp.30: 18 Tanrı’nın şiddetiÜzerimdeki giysiye dönüştü,Gömleğimin yakası gibi beni sıkıyor.

Eyüp.30: 19 Beni çamura fırlattı,Toza, küle döndüm.

Eyüp.30: 20 “Sana yakarıyorum, ama yanıt vermiyorsun,Ayağa kalktığımda gözünü bana dikiyorsun.

Eyüp.30: 21 Bana acımasız davranıyor,Bileğinin gücüyle beni eziyorsun.

Eyüp.30: 22 Beni kaldırıp rüzgara bindiriyorsun,Fırtınanın içinde darma duman ediyorsun.

Eyüp.30: 23 Biliyorum, beni ölüme,Bütün canlıların toplanacağı yere götüreceksin.

Eyüp.30: 24 “Kuşkusuz düşenin dostu olmaz,Felakete uğrayıp yardım istediğinde.

Eyüp.30: 25 Sıkıntıya düşenler için ağlamaz mıydım?Yoksullar için üzülmez miydim?

Eyüp.30: 26 Ama ben iyilik beklerken kötülük geldi,Işık umarken karanlık geldi.

Eyüp.30: 27 İçim kaynıyor, rahatım yok,Önümde acı günler var.

Eyüp.30: 28 Yaslı yaslı dolaşıyorum, güneş yok,Topluluk içinde kalkıp feryat ediyorum.

Eyüp.30: 29 Çakallarla kardeş,Baykuşlarla arkadaş oldum.

Eyüp.30: 30 Derim karardı, soyuluyor,Kemiklerim ateşten yanıyor.

Eyüp.30: 31 Lirimin sesi yas feryadına,Neyimin sesi ağlayanların sesine döndü.

BÖLÜM 31

Eyüp.31: 1 “Gözlerimle antlaşma yaptımŞehvetle bir kıza bakmamak için.

Eyüp.31: 2 Çünkü insanın yukarıdan, Tanrı’dan payı nedir,Yücelerden, Her Şeye Gücü Yeten’den mirası ne?

Eyüp.31: 3 Kötüler için felaket,Haksızlık yapanlar için bela değil mi?

Eyüp.31: 4 Yürüdüğüm yolları görmüyor mu,Attığım her adımı saymıyor mu?

Eyüp.31: 5 “Eğer yalan yolunda yürüdümse,Ayağım hileye seğirttiyse,

Eyüp.31: 6 -Tanrı beni doğru teraziyle tartsın,Kusursuz olduğumu görsün-

Eyüp.31: 7 Adımım yoldan saptıysa,Yüreğim gözümü izlediyse,Ellerim pisliğe bulaştıysa,

Eyüp.31: 8 Ektiğimi başkaları yesin,Ekinlerim kökünden sökülsün.

Eyüp.31: 9 “Eğer gönlümü bir kadına kaptırdıysam,Komşumun kapısında pusuya yattıysam,

Eyüp.31: 10 Karım başkasının buğdayını öğütsün,Onunla başka erkekler yatsın.

Eyüp.31: 11 Çünkü bu utanç verici,Yargılanması gereken bir suç olurdu.

Eyüp.31: 12 Yıkım diyarına dek yakan bir ateştir o,Bütün ürünümü kökünden kavururdu.

Eyüp.31: 13 “Benimle ters düştüklerindeKölemin ve hizmetçimin hakkını yemişsem,

Eyüp.31: 14 Tanrı yargıladığında ne yaparım?Hesap sorduğunda ne yanıt veririm?

Eyüp.31: 15 Beni ana karnında yaratan onu da yaratmadı mı?Rahimde bize biçim veren O değil mi?

Eyüp.31: 16 “Eğer yoksulların dileğini geri çevirdimse,Dul kadının umudunu kırdımsa,

Eyüp.31: 17 Ekmeğimi yalnız yedim,Öksüzle paylaşmadımsa,

Eyüp.31: 18 Gençliğimden beri öksüzü baba gibi büyütmedimse,Doğduğumdan

beri dul kadına yol göstermedimse,

Eyüp.31: 19 Giysisi olmadığı için can çekişen biriniYa da örtüsü olmayan bir yoksulu gördüm de,

Eyüp.31: 20 Koyunlarımın yünüyle ısıtmadıysam,O da içinden beni kutsamadıysa,

Eyüp.31: 21 Mahkemede sözümün geçtiğini bilerekÖksüze el kaldırdımsa,

Eyüp.31: 22 Kolum omuzumdan düşsün,Kol kemiğim kırılsın.

Eyüp.31: 23 Çünkü Tanrı'dan gelecek beladan korkarım,O'nun görkeminden ötürü böyle bir şey yapamam.

Eyüp.31: 24 "Eğer umudumu altına bağladımsa,Saf altına, 'Güvencim sensin dedimse,

Eyüp.31: 25 Servetim çok,Varlığımı bileğimle kazandım diye sevindimse,

Eyüp.31: 26 Işıldayan güneşe,Parıldayarak hareket eden aya bakıp da,

Eyüp.31: 27 İçimden ayartıldımsa,Elim onlara taptığımı gösteren bir öpücük yolladıysa,

Eyüp.31: 28 Bu da yargılanacak bir suç olurdu,Çünkü yücelerdeki Tanrı'yı yadsımış olurdum.

Eyüp.31: 29 "Eğer düşmanımın yıkımına sevindim,Başına kötülük geldi diye keyiflendimse,

Eyüp.31: 30 -Kimsenin canına lanet ederekAğzımın günah işlemesine izin vermedim-

Eyüp.31: 31 Evimdeki insanlar, 'Eyüp'ün verdiği etleKarnını doyurmayan var mı? diye sormadıysa,

Eyüp.31: 32 -Hiçbir yabancı geceyi sokakta geçirmezdi,Çünkü kapım her zaman yolculara açıktı-

Eyüp.31: 33-34 Kalabalıktan çok korktuğum,Boyların aşağılamasından yıldığım,Susup dışarı çıkmadığım içinSuçumu bağrımda gizleyipAdem gibi isyanımı örttümse,

Eyüp.31: 35 -"Keşke beni dinleyen biri olsa!İşte savunmamı imzalıyorum,Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt versin!Hasmımın yazdığı tomar elimde olsa,

Eyüp.31: 36 Kuşkusuz onu omuzumda taşır,Taç gibi başıma koyardım.

Eyüp.31: 37 Attığım her adımı ona bildirir,Kendisine bir önder gibi yaklaşırdım.-

Eyüp.31: 38 “Toprağım bana feryat ediyorsa,Sabanın açtığı yarıklar bir ağızdan ağlıyorsa,

Eyüp.31: 39 Ürününü para ödemeden yedimseYa da üzerinde oturanların kalbini kırdımsa,

Eyüp.31: 40 Orada buğday yerine diken,Arpa yerine delice bitsin.”

Eyüp’ün konuşması sona erdi.

Elihu

BÖLÜM 32

Eyüp.32: 1 Böylece bu üç kişi Eyüp’e yanıt vermekten vaz geçti, çünküEyüp kendi doğruluğundan emindi.

Eyüp.32: 2 Ram ailesinden Bûzlu Barakel oğlu Elihu Eyüp’e çoköfkelendi. Çünkü Eyüp kendini Tanrı’dan haklı görüyordu.

Eyüp.32: 3 Elihu Eyüp’ün üç arkadaşına da öfkelendi, çünkü Eyüp’ü*fj*suçlamalarına karşın sağlam bir yanıt bulamamışlardı.D Not 32:3 “Eyüp’ü”: Bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Tanrı’yı”.

Eyüp.32: 4 Elihu Eyüp’le konuşmak için sırasını beklemişti, çünküötekiler yaşça kendisinden büyüktü.

Eyüp.32: 5 Bu üç kişinin başka bir şey söyleyemeyeceğini görünce öfkesialevlendi.

Eyüp.32: 6 Bûzlu Barakel oğlu Elihu şöyle konuştu:”Ben yaşça küçüğüm, sizse yaşlısınız.Bu yüzden çekindim, bildiğimi söylemekten korktum.

Eyüp.32: 7 ‘Çok gün görenler konuşsun dedim,’Çok yıl yaşayanlar bilgeliği öğretsin.

Eyüp.32: 8 Oysa insana ruh,Her Şeye Gücü Yeten’in soluğu akıl verir.

Eyüp.32: 9 Akıl yaşta değil baştadır.Adaleti anlamak yaşa bakmaz.

Eyüp.32: 10 “Bu yüzden, ‘Beni dinleyin diyorum,Ben de bildiğimi söyleyeyim.

Eyüp.32: 11 Siz konuşurken ben bekledim,Siz ne diyeceğinizi

araştırırkenDüşüncelerinizi dinledim.

Eyüp.32: 12 Bütün dikkatimi size çevirdim.Ama hiçbiriniz Eyüp'ün haksızlığını kanıtlayamadı,Onun söylediklerine karşılık veremedi.

Eyüp.32: 13 'Biz bilgeliğe eriştik,Bırakın Tanrı onu haksız çıkarsın, insan değil demeyin.

Eyüp.32: 14 Ama Eyüp'ün sözlerinin hedefi ben değildim,Bu yüzden onu sizin sözlerinizle yanıtlamayacağım.

Eyüp.32: 15 "Onlar yıldı, yanıt veremiyorlar artık,Söyleyecek şeyleri kalmadı.

Eyüp.32: 16 Onlar konuşmuyor diye ben beklemeli miyim, Duruyor, yanıt vermiyorlar diye?

Eyüp.32: 17 Benim de söyleyecek sözüm var,Ben de bildiğimi söyleyeceğim.

Eyüp.32: 18 Çünkü içim dolu,İçimdeki ruh beni zorluyor.

Eyüp.32: 19 İçim açılmamış şarap gibi,Yeni şarap tulumları gibi patlamak üzere.

Eyüp.32: 20 Konuşup rahatlamalıyım,Ağzımı açıp yanıtlamalıyım.

Eyüp.32: 21 Kimseye ayrıcalık göstermeyecek,Kimseye yaltaklanmayacağım.

Eyüp.32: 22 Çünkü yaltaklanmayı bilsem,Yaratıcım beni hemen yok ederdi.

BÖLÜM 33

Eyüp.33: 1 "Ama şimdi lütfen sözümü dinle, Eyüp,Söyleyeceğim her şeye kulak ver.

Eyüp.33: 2 Ağzımı açtım açacağım,Söyleyeceklerim dilimin ucunda.

Eyüp.33: 3 Sözlerim temiz bir yürekten çıkıyor,Dudaklarım bildiklerini içtenlikle söylüyor.

Eyüp.33: 4 Beni Tanrı'nın Ruhu yarattı,Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu yaşam veriyor bana.

Eyüp.33: 5 Elinden gelirse beni yanıtla,Kendini hazırla, karşımda dur.

Eyüp.33: 6 Tanrı'nın önünde ben de tıpkı senin gibiyim,Ben de balçıktan yaratıldım.

Eyüp.33: 7 Onun için dehşetim seni yıldırmasın,Baskım sana ağır gelmesin.

Eyüp.33: 8 “Sesin hâlâ kulaklarımda,Şöyle demiştin:

Eyüp.33: 9 ‘Ben kusursuz ve günahsızım,Temiz ve suçsuzum.

Eyüp.33: 10 Yine de Tanrı bana karşı bahane arıyor,Beni düşman görüyor.

Eyüp.33: 11 Ayaklarımı tomruğa vuruyor,Yollarımı gözetliyor.

Eyüp.33: 12 “Ama sana şunu söyleyeyim,Bu konuda haksızsın.Çünkü Tanrı insandan büyüktür.

Eyüp.33: 13 İnsanın hiçbir sözünü yanıtlamıyor diyeNiçin O’nunla çekişiyorsun?

Eyüp.33: 14 Çünkü insan anlamasa da,Tanrı şu ya da bu yolla konuşur.

Eyüp.33: 15 Rüyada, geceleyin görümde,İnsanları ağır uyku basınca,Yatakta yatarlarken,

Eyüp.33: 16 Kulaklarına konuşur,Uyarısıyla onları korkutur;

Eyüp.33: 17 Onları yaptıkları kötülükten döndürmek,Gururdan uzak tutmak,

Eyüp.33: 18 Canlarını çukurdan,Hayatlarını ölümden kurtarmak için.

Eyüp.33: 19 İnsan yatağında acılarla,Kemiklerinde dinmez sızılarla yola getirilir.

Eyüp.33: 20 Öyle ki, içi yemek kaldırmaz,En lezzetli yiyecekten tiksinir.

Eyüp.33: 21 Eti erir, görünmez olur,Gözükmeyen kemikleri ortaya çıkar.

Eyüp.33: 22 Canı çukura,Hayatı ölüm meleklerine yaklaşır.

Eyüp.33: 23 “Yine de insana doğruyu bildirmek içinYanında bir melek, bin melekten biriArabulucu olarak bulunursa,

Eyüp.33: 24 Ona lütfeder de,’Onu ölüm çukuruna inmekten kurtar,Ben fidyeyi buldum derse,

Eyüp.33: 25 Eti çocuk eti gibi yenilenir,Gençlik günlerine döner.

Eyüp.33: 26 Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut kalır,O da Tanrı’nın yüzünü görüp sevinir.Tanrı onun durumunu düzeltir.

Eyüp.33: 27 Sonra insanların önünde türkü çağırır:’Günah işleyip doğru yoldan saptım,Ama Tanrı hak ettiğim cezayı vermedi bana,

Eyüp.33: 28 Canımı çukura inmekten O kurtardı,Işığı görmek için yaşayacağım.

Eyüp.33: 29-30 “İşte, insanın canını çukurdan çıkarmak,Onu yaşam ışığıyla aydınlatmak içinTanrı bütün bunları iki kez,Hatta üç kez yapar.

Eyüp.33: 31 “İyi dinle, Eyüp, kulak ver,Sen sus, ben konuşacağım.

Eyüp.33: 32 Söyleyeceğin bir şey varsa söyle,Çünkü seni haklı çıkarmak isterim.

Eyüp.33: 33 Yoksa, beni dinle,Sus da sana bilgelik öğreteyim.”

BÖLÜM 34

Eyüp.34: 1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:

Eyüp.34: 2 “Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin,Kulak verin bana, ey bilgi sahipleri.

Eyüp.34: 3 Çünkü damak nasıl yemeği tadarsa,Kulak da sözleri sınar.

Eyüp.34: 4 Gelin, doğruyu seçelim,İyiyi birlikte öğrenelim.

Eyüp.34: 5 “Çünkü Eyüp, ‘Ben suçsuzum diyor,’Tanrı hakkımı elimden aldı.

Eyüp.34: 6 Haklı olduğum halde yalancı sayılıyorum,Suçsuz olduğum halde okunla yaraladın beni.

Eyüp.34: 7 Eyüp gibisi var mı?Alayı su gibi içiyor!

Eyüp.34: 8 Kötülük yapanlarla dostluk edip geziyor,Kötülerle aynı yolda yürüyor.

Eyüp.34: 9 Çünkü, ‘Tanrı’yı hoşnut etmeye çalışmakİnsana yarar getirmez diyor.

Eyüp.34: 10 “Bu yüzden, ey sağduyulu insanlar, beni dinleyin!Tanrı kötülük yapar mı,Her Şeye Gücü Yeten haksızlık eder mi? Asla!

Eyüp.34: 11 Çünkü O herkese yaptığının karşılığını öder,Hak ettiğini başına getirir.

Eyüp.34: 12 Tanrı kesinlikle kötülük etmez,Her Şeye Gücü Yeten adaleti saptırmaz.

Eyüp.34: 13 Kim yeryüzünü O’na emanet etti?Kim O’nu bütün dünyanın başına atadı?

Eyüp.34: 14 Eğer niyet eder deRuhunu ve soluğunu geri çekerse,

Eyüp.34: 15 Bütün insanlık bir anda yok olur,İnsan yine toprağa döner.

Eyüp.34: 16 “Aklın varsa dinle,Kulak ver sözlerime.

Eyüp.34: 17 Adaletten nefret eden hiç hüküm sürebilir mi?Adil ve güçlü olanı suçlayacak mısın?

Eyüp.34: 18 Krallara, ‘Değersizsiniz,Soylulara, ‘Kötüsünüz diyen,

Eyüp.34: 19 Önderlere ayrıcalık tanımayan,Zengini yoksuldan çok önemsemeyen O değil mi?Çünkü hepsi O’nun ellerinin işidir.

Eyüp.34: 20 Gece yarısı bir anda ölürler,Herkes sarsılır, ölüp gider,Güçlüler de insan eli değmeden alınıp götürülür.

Eyüp.34: 21 “Tanrı’nın gözleri insanların yolundan ayrılmaz,Attıkları her adımı görür.

Eyüp.34: 22 Kötülük yapanların gizlenebileceğiNe karanlık bir yer vardır, ne de ölüm gölgesi.

Eyüp.34: 23 Yargılanmak için önüne gelsinler diye,Tanrı insanları sorgulamaya pek gerek duymaz.

Eyüp.34: 24 Araştırmadan güçlü insanları kırar,Onların yerine başkalarını diker.

Eyüp.34: 25 Çünkü ne yaptıklarını bilir,Gece onları deviriverir, ezilirler.

Eyüp.34: 26 Herkesin gözü önündeKötülükleri yüzünden onları cezalandırır;

Eyüp.34: 27 Artık O’nun ardından gitmedikleri,Yollarının hiçbirini dikkate almadıkları için.

Eyüp.34: 28 Yoksulun feryadını O’na duyurdular;Düşkünlerin feryadını işitti.

Eyüp.34: 29 Ama Tanrı sessiz kalırsa kim O’nu suçlayabilir?Yüzünü gizlerse kim O’nu görebilir?Bir ulusa karşı da bir insana karşı da O hep aynıdır,

Eyüp.34: 30 Tanrısız insan krallık etmesin,Halka tuzak kurmasın diye.

Eyüp.34: 31 “Kimse Tanrı’ya,’Suçluyum, artık kötülük yapmayacağım dedi mi,

Eyüp.34: 32 ‘Göremediğimi sen bana öğret,Haksızlık ettimse, bir daha etmem?

Eyüp.34: 33 O’nu reddettiğin halde,Senin keyfince mi seni ödüllendirmeli?Çünkü karar verecek olan sensin, ben değil,Öyleyse anlat bana bildiğini.

Eyüp.34: 34 “Sağduyulu insanlar,Beni dinleyen bilgeler diyecekler ki,

Eyüp.34: 35 ‘Eyüp bilgisizce konuşuyor,Sözlerinin değeri yok.

Eyüp.34: 36 Kötü biri gibi yanıtladığı içinKeşke Eyüp’ün sınanması sonsuza dek sürse!

Eyüp.34: 37 Çünkü günahına isyan da ekliyor,Önümüzde alay edercesine el çırpıyor,Tanrı’ya karşı konuştukça konuşuyor.”

BÖLÜM 35

Eyüp.35: 1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:

Eyüp.35: 2 “’Tanrı’nın önünde haklıyım diyorsun.Doğru buluyor musun bunu?

Eyüp.35: 3 Ama hâlâ, ‘Günah işlemezsemYararım ne, kazancım ne? diye soruyorsun.

Eyüp.35: 4 “Ben yanıtlayayım seniVe arkadaşlarını.

Eyüp.35: 5 Göklere bak da gör,Üzerinde yükselen bulutlara göz gezdir.

Eyüp.35: 6 Günah işlersen, Tanrı’ya ne zararı olur?İsyanların çoksa ne olur O’na?

Eyüp.35: 7 Doğruysan, O’na verdiğin nedir,Ya da ne alır O senin elinden?

Eyüp.35: 8 Kötülüğün ancak senin gibi birine zarar verir,Doğruluğun ise yalnız insanoğlu içindir.

Eyüp.35: 9 “İnsanlar ağır baskı altında feryat ediyor,Güçlülere karşı yardım istiyor.

Eyüp.35: 10 Ama kimse, ‘Nerede Yaratıcım Tanrı? demiyor;O Tanrı ki, gece bize ezgiler verir,

Eyüp.35: 11 Yeryüzündeki hayvanlardan çok bize öğretirVe bizi gökteki kuşlardan daha bilge kılar.

Eyüp.35: 12 Kötülerin gururu yüzünden insanlar feryat ediyor,Ama yanıtlayan yok.

Eyüp.35: 13 Gerçek şu ki, Tanrı boş feryadı dinlemez,Her Şeye Gücü Yeten bunu önemsemez.

Eyüp.35: 14 O’nu görmediğini söylediğin zaman bileDavan O’nun önündedir,

bekle;

Eyüp.35: 15 Madem bu öfkeyle şimdi cezalandırmadı,İsyana da pek aldırmaz diyorsun.

Eyüp.35: 16 Bu yüzden Eyüp ağzını boş yere açıyor,Bilgisizce konuştukça konuşuyor.”

BÖLÜM 36

Eyüp.36: 1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:

Eyüp.36: 2 “Biraz bekle, sana açıklayayım,Çünkü Tanrı için söylenecek daha çok söz var.

Eyüp.36: 3 Bilgimi geniş kaynaklardan toplayacağım,Yaratıcıma hak vereceğim.

Eyüp.36: 4 Kuşkusuz söylediğim hiçbir şey yalan değil,Karşında bilgide yetkin biri var.

Eyüp.36: 5 “Tanrı güçlüdür, ama kimseyi hor görmez,Güçlü ve amacında kararlı.

Eyüp.36: 6 Kötüleri yaşatmaz,Ezilenin hakkını verir.

Eyüp.36: 7 Gözlerini doğru kişiden ayırmaz,Onu krallarla birlikte tahta oturtur,Sonsuza dek yükseltir.

Eyüp.36: 8 Ama insanlar zincire vurulur,Baskı altında tutulurlarsa,

Eyüp.36: 9 Onlara yaptıklarını,Gurura kapılıp isyan ettiklerini bildirir.

Eyüp.36: 10 Öğüdünü dinletir,Kötülükten dönmelerini buyurur.

Eyüp.36: 11 Eğer dinler ve O’na kulluk ederlerse,Kalan günlerini bolluk,Yıllarını rahatlık içinde geçirirler.

Eyüp.36: 12 Ama dinlemezlerse ölür,Ders almadan yok olurlar.

Eyüp.36: 13 “Tanrısızlar öfkelerini içlerinde gizler,Kendilerini bağladığında Tanrı’dan yardım istemezler.

Eyüp.36: 14 Genç yaşta ölüp giderler,Yaşamları putperest tapınaklarında fuhşu iş edinmiş erkeklerarasında sona erer.

Eyüp.36: 15 Ama Tanrı acı çekenleri acı çektikleri için kurtarır,Düşkünlere kendini dinletir.

Eyüp.36: 16 “Evet, seni sıkıntıdan çeker çıkarırdı;Darlığın olmadığı geniş bir yere,Zengin yiyeceklerle bezenmiş bir sofraya.

Eyüp.36: 17 Oysa şimdi kötülerin hak ettiği cezayı çekiyorsun,Yargı ve adalet yakalamış seni.

Eyüp.36: 18 Dikkat et, para seni baştan çıkarmasın,Büyük bir rüşvet seni saptırmasın.

Eyüp.36: 19 Zenginliğin ya da bütün gücün yeter miSıkıntı çekmeni önlemeye?

Eyüp.36: 20 Halkların yeryüzündenYok edildiği geceyi özleme.

Eyüp.36: 21 Dikkat et, kötülüğe dönme,Çünkü sen onu düşkünlüğe yeğledin.

Eyüp.36: 22 “İşte Tanrı gücüyle yükselir,O’nun gibi öğretmen var mı?

Eyüp.36: 23 Kim O’na ne yapması gerektiğini söyleyebilir?Kim O’na, ‘Haksızlık ettin diyebilir?

Eyüp.36: 24 O’nun işlerini yüceltmelisin, anımsa bunu,İnsanların ezgilerle övdüğü işlerini.

Eyüp.36: 25 Bütün insanlar bunları görmüştür,Herkes onları uzaktan izler.

Eyüp.36: 26 Evet, Tanrı öyle büyüktür ki, O’nu anlayamayız,Varlığının süresi hesaplanamaz.

Eyüp.36: 27 “Su damlalarını yukarı çeker,Buharından yağmur damlatır.

Eyüp.36: 28 Bulutlar nemini döker,İnsanların üzerine bol yağmur yağdırır.

Eyüp.36: 29 Bulutları nasıl yaydığını,Göksel konutundan nasıl gürlediğini kim anlayabilir?

Eyüp.36: 30 Şimşekleri çevresine nasıl yaydığına,Denizin dibine dek nasıl ulaştırdığına bakın.

Eyüp.36: 31 Tanrı halkları böyle yönetir,Bol yiyecek sağlar.

Eyüp.36: 32 Şimşeği elleriyle tutar,Hedefine vurmasını buyurur.

Eyüp.36: 33 O’nun gürleyişi fırtınayı haber verir,Sığırlar bile fırtına kopacağını bildirir.

BÖLÜM 37

Eyüp.37: 1 “Yüreğim titrer buna,Yerinden oynar.

Eyüp.37: 2 Dinleyin, gürleyen sesini dinleyin,Ağzından çıkan sesi!

Eyüp.37: 3 Şimşeğini göğün altındaki her yere,Yeryüzünün dört bucağına salar.

Eyüp.37: 4 Ardından bir ses gümbürder,Görkemli sesiyle gürler.Sesi duyulunca şimşekleri alıkoymaz.

Eyüp.37: 5 Tanrı’nın sesi şaşılacak biçimde gürler,O, anlayışımızın ötesinde büyük işler yapar.

Eyüp.37: 6 Çünkü kara, ‘Yere düş der,Sağanağa, ‘Bütün şiddetinle boşal.

Eyüp.37: 7 Yarattığı bütün insanlar ne yaptığını bilsin diye,Herkese işini bıraktırır.

Eyüp.37: 8 Hayvanlar kovuklarına girer,İnlerinde otururlar.

Eyüp.37: 9 Kasırga yuvasından kopar,Soğuk saçılan rüzgarlardan.

Eyüp.37: 10 Tanrı’nın soluğu suları dondurur,Geniş sular buz tutar.

Eyüp.37: 11 Bulutlara nem yükler,Şimşeğini her yana yayar.

Eyüp.37: 12 Yeryüzünde ne buyurursa yapmak üzereBulutlar O’nun istediği yönde döner durur.

Eyüp.37: 13 Ya insanları cezalandırmakYa da yeryüzünü sulayıp sevgisini göstermek içinYağmur gönderir.

Eyüp.37: 14 “Dinle, Eyüp,Dur da düşün Tanrı’nın şaşılası işlerini.

Eyüp.37: 15 Tanrı’nın bulutları nasıl düzenlediğini,Şimşeğini nasıl çaktırdığını biliyor musun?

Eyüp.37: 16 Bulutların dengesini,Bilgisi kusursuz olanın şaşılası işlerini biliyor musun?

Eyüp.37: 17 Dünyanın soluğu kesildiğindeGüneyin kavurucu rüzgarı altındaGiysilerin seni terletmez mi?

Eyüp.37: 18 Dökme tunç* bir ayna kadar sert olan gökkubbeyiO’nunla birlikte yayabilir misin?

Eyüp.37: 19 “O’na ne söyleyeceğimizi öğret bize,Çünkü karanlık yüzünden sözümüze düzen veremiyoruz.

Eyüp.37: 20 Konuşmak istediğim O'na söylenebilir mi?Kimse yutulmak ister mi?

Eyüp.37: 21 Rüzgar geçip göğü temizlediğindeGökte parıldayan ışığa kimse bakamaz.

Eyüp.37: 22 Altın parıltısı geliyor kuzeyden,Tanrı korkunç görkeme bürünmüş.

Eyüp.37: 23 Her Şeye Gücü Yeten'e biz ulaşamayız.Gücü yücedir,Adaleti ve eşsiz doğruluğuyla kimseyi ezmez.

Eyüp.37: 24 Bu yüzden insanlar O'na saygı duyar,Çünkü O, bilgeleri dikkate almaz."

Tanrı Konuşuyor

BÖLÜM 38

Eyüp.38: 1 RAB kasırganın içinden Eyüp'ü şöyle yanıtladı:

Eyüp.38: 2 "Bilgisizce sözlerleTasarımı karartan bu adam kim?

Eyüp.38: 3 Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da,Ben sorayım, sen anlat.

Eyüp.38: 4 "Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin?Anlıyorsan söyle.

Eyüp.38: 5 Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun!Kim çekti ipi üzerine?

Eyüp.38: 6 Neyin üstüne yapıldı temelleri?Kim koydu köşe taşını,

Eyüp.38: 7 Sabah yıldızları birlikte şarkı söylerken,İlahi varlıklar*fk* sevinçle çığrışırken?D Not 38:7 "İlahi varlıklar": İbranice "Tanrı oğulları".

Eyüp.38: 8 "Denizin ardından kapıları kim kapadı,Ana rahminden fışkırdığı zaman;

Eyüp.38: 9 Ona bulutları giysi,Koyu karanlığı kundak yaptığım,

Eyüp.38: 10 Sınırını koyduğum,Kapılarıyla sürgülerini yerleştirdiğim,

Eyüp.38: 11 'Buraya kadar gelip öteye geçmeyeceksin,Gururlu dalgaların şurada duracak dediğim zaman?

Eyüp.38: 12 "Sen ömründe sabaha buyruk verdin mi,Şafağa yerini gösterdin mi;

Eyüp.38: 13 Yeryüzünün uçlarını tutsun,Oradaki kötüler silkilip atılsın diye?

Eyüp.38: 14 Mühür basılan balçık gibi biçim değiştirir yeryüzü,Giysi kıvrımları gibi göze çarpar.

Eyüp.38: 15 Kötülerin ışıkları alınır,Kalkan kolları kırılır.

Eyüp.38: 16 “Denizin kaynaklarına vardın mı,Gezdin mi enginin diplerinde?

Eyüp.38: 17 Ölüm kapıları sana gösterildi mi?Gördün mü ölüm gölgesinin kapılarını?

Eyüp.38: 18 Dünyanın genişliğini kavradın mı?Anlat bana, bütün bunları biliyorsan.

Eyüp.38: 19 “Işığın bulunduğu yerin yolu nerede?Ya karanlık, onun yeri neresi?

Eyüp.38: 20 Onları yerlerine götürebilir misin?Evlerinin yolunu biliyor musun?

Eyüp.38: 21 Bilmediğin şey yok zaten,Çünkü onlarla aynı zamanda doğmuştun!O kadar yaşlısın!

Eyüp.38: 22 “Karın ambarlarına girdin mi,Dolunun ambarlarını gördün mü?

Eyüp.38: 23 Ben onları sıkıntılı günler için,Kavga ve savaş günleri için saklıyorum.

Eyüp.38: 24 Nerede ışığın dağıtıldığı,Doğu rüzgarının yeryüzüne saçıldığı yere giden yol?

Eyüp.38: 25 Kim sellere kanal,Yıldırımlara yol açtı;

Eyüp.38: 26 Kimsenin yaşamadığı toprakları,İnsanın bulunmadığı çölü sulasın diye;

Eyüp.38: 27 Kurak ve ıssız yeri doyursun,Ot bitirsin diye?

Eyüp.38: 28 Yağmurun babası var mı?Çiy damlalarını kim yarattı?

Eyüp.38: 29 Buz kimin rahminden çıktı?Göklerden düşen kırağıyı kim doğurdu,

Eyüp.38: 30 Sular taş gibi katılaşıpEnginin yüzü donunca?

Eyüp.38: 31 “Ülker yıldızlarını bağlayabilir misin?Oryon’un bağlarını çözebilir misin?

Eyüp.38: 32 Mevsimlerinde çıkartabilir misin takımyıldızları?Büyük ve Küçük Ayı’ya yol gösterebilir misin?

Eyüp.38: 33 Biliyor musun göklerin yasalarını?Tanrı'nın yönetimini yeryüzünde kurabilir misin?

Eyüp.38: 34 "Başına bol yağmur yağsın diyeBulutlara sesini duyurabilir misin?

Eyüp.38: 35 Varıp da, 'Buradayız desinler diye,Şimşekleri gönderebilir misin?

Eyüp.38: 36 Kim mısırturnasına*fl* bilgelik,Horoza*fl* anlayış verdi?D Not 38:36 Mısırturnasıyla horozun havadaki olası değişikliği sezdikleri sanılırdı. Bu iki sözcük "yüreğimiz" ve "aklımız" anlamına da gelebilir.

Eyüp.38: 37 Kimin bulutları sayacak bilgisi var?Kim göklerin tulumlarını boşaltabilir,

Eyüp.38: 38 Toprak sertleşipParçaları birbirine yapışınca?

Eyüp.38: 39 "Dişi aslanlar için sen avlanabilir misin,Genç aslanların karnını doyurabilir misin,

Eyüp.38: 40 İnlerine sindikleri,Çalılıkta pusuya yattıkları zaman?

Eyüp.38: 41 Kuzguna yiyeceğini kim sağlıyor,Yavruları Tanrı'ya feryat edipAçlıktan kıvrandığı zaman?

BÖLÜM 39

Eyüp.39: 1 "Dağ keçilerinin ne zaman doğurduğunu biliyor musun?Geyiklerin yavruladığı zamanı sen mi gözlüyorsun?

Eyüp.39: 2 Sen mi sayıyorsun doğuruncaya dek geçirdikleri ayları?Doğurdukları zamanı biliyor musun?

Eyüp.39: 3 Çöküp yavrularını doğurur,Kurtulurlar sancılarından.

Eyüp.39: 4 Güçlenir, kırda büyür yavrular,Gider, bir daha dönmezler.

Eyüp.39: 5 "Kim yaban eşeğini başı boş gönderdi,Kim bağlarını çözdü?

Eyüp.39: 6 Yurt olarak ona bozkırı,Barınak olarak tuzlayı verdim.

Eyüp.39: 7 Kentteki kargaşaya güler o,Sürücünün bağırdığını duymaz.

Eyüp.39: 8 Otlamak için tepeleri dolaşır,Yeşillik arar.

Eyüp.39: 9 "Yaban öküzü sana kulluk etmek ister mi?Geceyi senin yemliğinin yanında geçirir mi?

Eyüp.39: 10 Sabanla yarık açsın diye ona bağ vurabilir misin?Arkanda, ovalarda tırmık çeker mi?

Eyüp.39: 11 Çok güçlü diye ona bel bağlayabilir misin?Ağır işini ona bırakabilir misin?

Eyüp.39: 12 Ekinini getireceğine,Buğdayını harman yerinde toplayacağına güvenir misin?

Eyüp.39: 13 “Devekuşunun kanatları sevinçle dalgalanır,Ama leyleğin kanatları ve tüyleriyle kıyaslanamaz.

Eyüp.39: 14 Devekuşu yumurtalarını yere bırakır,Onları kumda ısıtır,

Eyüp.39: 15 Ayak altında ezilebileceklerini,Yabanıl hayvanlarca çiğnenebileceklerini düşünmez.

Eyüp.39: 16 Yavrularına sert davranır, kendinin değilmiş gibi,Çektiği zahmetin boşa gideceğine üzülmez.

Eyüp.39: 17 Çünkü Tanrı ona bilgelik bağışlamamış,Anlayıştan pay vermemiştir.

Eyüp.39: 18 Yine de koşmak için kabarıncaAta ve binicisine güler.

Eyüp.39: 19 “Sen mi ata güç verdin,Dalgalanan yeleyi boynuna giydirdin?

Eyüp.39: 20 Sen misin onu çekirge gibi sıçratan,Gururlu kişnemesiyle korku saçtıran?

Eyüp.39: 21 Ayakları toprağı şiddetle eşer,Gücünden ötürü sevinçle coşar,Savaşçının üstüne yürür.

Eyüp.39: 22 Korkuya güler, hiçbir şeyden yılmaz,Kılıç önünde geri adım atmaz.

Eyüp.39: 23 Ok kılıfı, parıldayan mızrak ve palaÜzerinde takırdar atın.

Eyüp.39: 24 Coşku ve heyecanla uzaklıkları yutar,Boru çalınca duramaz yerinde.

Eyüp.39: 25 Boru çaldıkça, ‘Hi! diye kişner,Savaş kokusunu, komutanların gürleyen sesini,Savaş çığlıklarını uzaklardan duyar.

Eyüp.39: 26 “Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor,Kanatlarını güneye doğru açıyor?

Eyüp.39: 27 Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor,Yuvasını yükseklere

kuruyor?

Eyüp.39: 28 Uçurum kenarlarında konaklıyor,Sivri kayalar onun kalesi.

Eyüp.39: 29 Oradan gözetliyor yiyeceğini,Gözleri avını uzaktan seçiyor.

Eyüp.39: 30 Onun yavruları kanla beslenir,Leşler neredeyse, o da oradadır.”

BÖLÜM 40

Eyüp.40: 1 RAB Eyüp’e şöyle dedi:

Eyüp.40: 2 “Her Şeye Gücü Yeten’le çatışan O’nu yola getirebilir mi?Tanrı’yı suçlayan yanıtlasın.”

Eyüp.40: 3 O zaman Eyüp RAB’bi şöyle yanıtladı:

Eyüp.40: 4 “Bak, ben değersiz biriyim,Sana nasıl yanıt verebilirim?Ağzımı elimle kapıyorum.

Eyüp.40: 5 Bir kez konuştum, yanıt almadım,İkinci kez konuşamam artık.”

Eyüp.40: 6 RAB kasırganın içinden Eyüp’ü şöyle yanıtladı:

Eyüp.40: 7 “Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da,Ben sorayım, sen anlat.

Eyüp.40: 8 “Adaletimi boşa mı çıkaracaksın?Kendini haklı çıkarmak için beni mi suçlayacaksın?

Eyüp.40: 9 Sende Tanrı’nın bileği gibi bilek var mı?Sesin O’nunki gibi gürleyebilir mi?

Eyüp.40: 10 Öyleyse şan ve şerefe bürün,Görkem ve yücelik kuşan.

Eyüp.40: 11 Gazabının ateşini saç,Gururluya bakıp onu alçalt.

Eyüp.40: 12 Gururluya bakıp onu çökert,Kötüleri bulundukları yerde ez.

Eyüp.40: 13 Hepsini birlikte toprağa göm,Mezarda yüzlerini kefenle sar.

Eyüp.40: 14 O zaman sağ kolunun seni kurtarabileceğiniBen de kabul ederim.

Eyüp.40: 15 “Seninle birlikte yarattığım Behemot’a*fm* bak,Sığır gibi ot yiyor.D Not 40:15 “Behemot”: Behemot’un hangi hayvan olduğu kesin bilinmiyor. Su aygırı, fil, timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor.

Eyüp.40: 16 Bak, ne güç var belinde,Karnının kasları ne güçlü!

Eyüp.40: 17 Kuyruğunu sedir ağacı gibi sallıyor,Sımsıkıdır uyluk lifleri.

Eyüp.40: 18 Kemikleri tunç* borular,Kaburgaları demir çubuklar gibidir.

Eyüp.40: 19 Tanrı'nın yapıtları arasında ilk sırayı alır,Yalnız Yaratıcısı ona kılıçla yaklaşır.

Eyüp.40: 20 Tepeler ürünlerini ona getirir,Bütün yabanıl hayvanlar yanında oynaşır.

Eyüp.40: 21 Hünnap çalıları altında,Kamışlarla örtülü bir bataklıkta yatar.

Eyüp.40: 22 Hünnaplar onu gölgelerinde saklar,Vadideki kavaklar kuşatır.

Eyüp.40: 23 Irmak coşsa bile o ürkmez,Güvenlik içindedir,Şeria Irmağı boğazına dayansa bile.

Eyüp.40: 24 Gözleri açıkken kim onu tutabilir,Kim kancayla burnunu delebilir?

BÖLÜM 41

Eyüp.41: 1 "Livyatan'ı*fn* çengelle çekebilir misin,Dilini halatla bağlayabilir misin?D Not 41:1 "Livyatan": Livyatan'ın hangi hayvan olduğu kesin olarak bilinmiyor. Timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor.

Eyüp.41: 2 Burnuna sazdan ip takabilir misin,Kancayla çenesini delebilir misin?

Eyüp.41: 3 Yalvarıp yakarır mı sana,Tatlı tatlı konuşur mu?

Eyüp.41: 4 Seninle antlaşma yapar mı,Onu ömür boyu köle edesin diye?

Eyüp.41: 5 Kuşla oynar gibi onunla oynayabilir misin,Hizmetçilerin eğlensin diye ona tasma takabilir misin?

Eyüp.41: 6 Balıkçılar onun üzerine pazarlık eder mi?Tüccarlar aralarında onu böler mi?

Eyüp.41: 7 Derisini zıpkınlarla,Başını mızraklarla doldurabilir misin?

Eyüp.41: 8 Elini üzerine koy da, çıkacak çıngarı gör,Bir daha yapmayacaksın bunu.

Eyüp.41: 9 Onu yakalamak için umutlanma,Görünüşü bile insanın ödünü patlatır.

Eyüp.41: 10 Onu uyandıracak kadar yürekli adam yoktur.Öyleyse benim

karşımda kim durabilir?

Eyüp.41: 11 Kim benden hesap vermemi isteyebilir?Göklerin altında ne varsa bana aittir.

Eyüp.41: 12 “Onun kolları, bacakları,Zorlu gücü, güzel yapısı hakkındaKonuşmadan edemeyeceğim.

Eyüp.41: 13 Onun giysisinin önünü kim açabilir?Kim onun iki katlı zırhını delebilir*fo*?D Not 41:13 Olası metin “Kim onun iki katlı zırhını delebilir?” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Kim çift gem takmak için ona yaklaşabilir?”

Eyüp.41: 14 Ağzının kapılarını açmaya kim yeltenebilir,Dehşet verici dişleri karşısında?

Eyüp.41: 15 Sımsıkı kenetlenmiştirSırtındaki*fö* sıra sıra pullar,D Not 41:15 Olası metin “Sırtındaki” (bkz. Septuaginta, Vulgata),Masoretik metin “Gurur duyduğu”.

Eyüp.41: 16 Öyle yakındır ki birbirineAralarından hava bile geçmez.

Eyüp.41: 17 Birbirlerine geçmişler,Yapışmış, ayrılmazlar.

Eyüp.41: 18 Aksırması ışık saçar,Gözleri şafak gibi parıldar.

Eyüp.41: 19 Ağzından alevler fışkırır,Kıvılcımlar saçılır.

Eyüp.41: 20 Kaynayan kazandan,Yanan sazdan çıkan duman gibiBurnundan duman tüter.

Eyüp.41: 21 Soluğu kömürleri tutuşturur,Alev çıkar ağzından.

Eyüp.41: 22 Boynu güçlüdür,Dehşet önü sıra gider.

Eyüp.41: 23 Etinin katmerleri birbirine yapışmış,Sertleşmiş üzerinde, kımıldamazlar.

Eyüp.41: 24 Göğsü taş gibi serttir,Değirmenin alt taşı gibi sert.

Eyüp.41: 25 Ayağa kalktı mı güçlüler dehşete düşer,Çıkardığı gürültüden ödleri patlar.

Eyüp.41: 26 Üzerine gidildi mi ne kılıç işler,Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.

Eyüp.41: 27 Demir saman gibi gelir ona,Tunç* çürük odun gibi.

Eyüp.41: 28 Oklar onu kaçırmaz,Anız gibi gelir ona sapan taşları.

Eyüp.41: 29 Anız sayılır onun için topuzlar,Vınlayan palaya güler.

Eyüp.41: 30 Keskin çömlek parçaları gibidir karnının altı,Döven gibi uzanır çamura.

Eyüp.41: 31 Derin suları kaynayan kazan gibi fokurdatır,Denizi merhem çömleği gibi karıştırır.

Eyüp.41: 32 Ardında parlak bir iz bırakır,İnsan enginin saçları ağarmış sanır.

Eyüp.41: 33 Yeryüzünde bir eşi daha yoktur,Korkusuz bir yaratıktır.

Eyüp.41: 34 Kendini büyük gören her varlığı aşağılar,Gururlu her varlığın kralı odur.”

Eyüp’ün Yeni Bir Yaşama Dönüşü

BÖLÜM 42

Eyüp.42: 1 O zaman Eyüp RAB’bi şöyle yanıtladı:

Eyüp.42: 2 “Senin her şeyi yapabileceğini biliyorum,Hiçbir amacına engel olunmaz.

Eyüp.42: 3 ‘Tasarımı bilgisizce karartan bu adam kim? Diye sordun.Kuşkusuz anlamadığım şeyleri konuştum,Beni aşan, bilmediğim şaşılası işleri.

Eyüp.42: 4 “’Dinle de konuşayım dedin,’Ben sorayım, sen anlat.

Eyüp.42: 5 Kulaktan duymaydı bildiklerim senin hakkında,Şimdiyse gözlerimle gördüm seni.

Eyüp.42: 6 Bu yüzden kendimi hor görüyor,Toz ve kül içinde tövbe ediyorum.”

Rab’bin Kararı

Eyüp.42: 7 RAB Eyüp’le konuştuktan sonra, Temanlı Elifaz’a:”Sana ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi” dedi, “Çünkü kulumEyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.

Eyüp.42: 8 Şimdi yedi boğa, yedi koç alıp kulum Eyüp’ün yanına gidin,kendiniz için yakmalık sunu* sunun. Kulum Eyüp sizin için duaetsin. Çünkü onun duasını kabul eder, aptallığınızın karşılığınıvermem. Kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.”

Eyüp.42: 9 Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar gidip RAB’binsöylediğini

yaptılar. RAB de Eyüp'ün duasını kabul etti.

Tanrı Eyüp'ü Yeniden Bolluğa Kavuşturuyor

Eyüp.42: 10 Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eskigönencine kavuşturup ona önceki varlığının iki katını verdi.

Eyüp.42: 11 Bütün erkek ve kız kardeşleri, eski tanıdıklarının hepsi Eyüp'ün yanına gelip evinde onunla birlikte yemek yediler. Acısını paylaşıp RAB'bin başına getirmiş olduğu felaketlerden ötürü onu avuttular. Her biri ona bir parça gümüş*fp*, bir dealtın halka verdi.D Not 42:11 "Bir parça gümüş": İbranice "Bir kesita". Kesita ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.

Eyüp.42: 12 RAB Eyüp'ün sonunu başından bereketli kıldı. On dört binkoyuna, altı bin deveye, bin çift öküze, bin eşeğe sahip oldu.

Eyüp.42: 13 Yedi oğlu, üç kızı oldu.

Eyüp.42: 14 İlk kızının adını Yemima, ikincisinin Kesia, üçüncüsününKeren-Happuk koydu.

Eyüp.42: 15 Ülkenin hiçbir yerinde Eyüp'ün kızları kadar güzel kızlaryoktu. Babaları, kardeşlerinin yanısıra onlara da miras verdi.

Eyüp.42: 16 Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl daha yaşadı, oğullarını,dört göbek torunlarını gördü.

Eyüp.42: 17 Kocayıp yaşama doyarak öldü.

DANİEL

Daniel Babil'de Eğitiliyor

BÖLÜM 1

Dan.1: 1 Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil Kralı Nebukadnessar Yeruşalim'in üzerine yürüyüp kenti kuşattı.

Dan.1: 2 Rab, Yahuda Kralı Yehoyakim'i ve Tanrı'nın Tapınağı'ndaki bazı eşyaları Nebukadnessar'ın eline teslim etti. Nebukadnessar bunları Şinar*fa* ülkesine götürüp kendi ilahının tapınağının hazinesine yerleştirdi.D Not 1:2 "Şinar", yani "Babil".

Dan.1: 3-4 Kral İsrailliler arasından kral soyundan gelme ya da soylu bazı gençlerin seçilip saraya getirilmesi için saray görevlilerinin yöneticisi Aşpenaz'a buyruk verdi. Bu gençler kusursuz, yakışıklı, her konuda bilge, bilgili,

öğrenmeyeyetenekli, sarayda görev almaya uygun nitelikte kişiler olmalıydı. Aşpenaz onlara Kildaniler'in* dilini ve yazısını öğretecekti.

Dan.1: 5 Kral bu gençler için kendi sofrasından gündelik yiyecek ve şarap ayırdı. Üç yıl eğitildikten sonra gençler kralın önüne çıkarılacaklardı.

Dan.1: 6 Seçilen gençler arasında Yahudalılar'dan Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya da vardı.

Dan.1: 7 Saray görevlilerinin yöneticisi onlara yeni adlar koydu. Daniel'e Belteşassar, Hananya'ya Şadrak, Mişael'e Meşak, Azarya'ya Abed-Nego adını verdi.

Dan.1: 8 Daniel dinsel açıdan kendini kirletmemek için kralın onlaraayırdığı yemeklerden yemeyi de şaraptan içmeyi de istemedi. Bu yoldan kendini kirletmemek için saray görevlilerinin yöneticisine ricada bulundu.

Dan.1: 9 Tanrı saray görevlileri yöneticisinin Daniel'e sevgiyle,sevecenlikle davranmasını sağladı.

Dan.1: 10 Adam Daniel'e, "Yiyecek içecek payınızı ayıran efendimiz kraldan korkarım" dedi, "Eğer yüzünüzü yaşıtınız olan öbür gençlerin yüzünden daha solgun görürse, başımı tehlikeye sokmuş olursunuz."

Dan.1: 11-12 Daniel, saray görevlileri yöneticisinin Hananya, Mişael,Azarya ve kendisinin başına koyduğu gözeticiye gidip, "Lütfenkullarınıza on gün olanak tanıyın" dedi, "Bu on gün içinde bizeyemek için sebze, içmek için de su verilsin.

Dan.1: 13 Sonra yüzlerimizi kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerinyüzleriyle kıyaslayın ve kullarınıza gördüğünüze göre davranın."

Dan.1: 14 Gözetici bu isteği kabul etti ve onlara on gün deneme fırsatı verdi.

Dan.1: 15 On gün sonra dört genç kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin hepsinden daha sağlıklı, daha iyi beslenmiş görünüyordu.

Dan.1: 16 Böylece gözetici o günden sonra kralın gençler içinayırdığı yemekle şarabı kaldırdı ve onlara sebze vermeyi sürdürdü.

Dan.1: 17 Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelikverdi. Daniel her çeşit görümü ve düşü yorumlayabiliyordu.

Dan.1: 18 Kralın belirlediği süre tamamlanınca, saray görevlileriyöneticisi gençleri Nebukadnessar'a götürdü.

Dan.1: 19 Kral onlarla görüştü; içlerinde Daniel, Hananya, Mişael,Azarya gibisi yoktu. Bu yüzden kralın hizmetine onlar atandı.

Dan.1: 20 Kral bilgelik ve anlayışla ilgili konularda onları sınadıve dört genci ülkesindeki bütün sihirbazlardan, falcılardan on kat üstün buldu.

Dan.1: 21 Kral Koreş'in krallığının birinci yılına dek Daniel sarayda kaldı.

Nebukadnessar'ın Gördüğü Düş

BÖLÜM 2

Dan.2: 1 Krallığının ikinci yılında Nebukadnessar bir düş gördü. Ruhuüzüntüyle sarsıldı, uykusu kaçtı.

Dan.2: 2 Düşünün ne olduğunu söylesinler diye sihirbazları, falcıları, büyücüleri, yıldızbilimcileri çağırttı. Hepsi gelip kralın önünde durdular.

Dan.2: 3 Kral, "Beni üzüntüyle sarsan bir düş gördüm. Ne anlamageldiğini öğrenmek istiyorum" dedi.

Dan.2: 4 Yıldızbilimciler Aramice*fb*, "Ey kral, sen çok yaşa!"dediler, "Düşünü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim."D Not 2:4 2:4-7:28 ayetleri Babil'de o dönemin resmi dili Aramice yazılmıştır.

Dan.2: 5 Kral, "Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini banaaçıklamazsanız, kararım kesin, paramparça edileceksiniz" diyekarşılık verdi, "Evleriniz de çöplüğe çevrilecek.

Dan.2: 6 Ama düşü ve ne anlama geldiğini açıklayabilirseniz, sizibüyük armağanlarla ödüllendirip onurlandıracağım. Onun için banadüşü ve ne anlama geldiğini açıklayın."

Dan.2: 7 Onlar yine, "Ey kral, düşü bu kullarına anlat ki, ne anlamageldiğini söyleyelim" dediler.

Dan.2: 8 Bunun üzerine kral, "Kararımın kesin olduğunu bildiğiniziçin zaman kazanmak istediğinizi anlıyorum" dedi,

Dan.2: 9 "Ama düşün ne olduğunu bana açıklamazsanız, sizin için tek ceza vardır. Durumun değişeceğini umarak bana yalan yanlış şeyler söylemek için aranızda anlaşmışsınız. Şimdi bana düşün ne olduğunu söyleyin ki, ne anlama geldiğini açıklayabileceğinizi anlayayım."

Dan.2: 10 Yıldızbilimciler, "Yeryüzünde senin bu isteğini yerinegetirecek tek kişi yoktur" diye yanıtladılar, "Kaldı ki, büyük,güçlü hiçbir kral bir sihirbazdan, falcıdan ya dayıldızbilimciden böyle bir şey istememiştir.

Dan.2: 11 Kralın isteğini yerine getirmek güçtür. İnsanlar arasındayaşamayan

ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur."

Dan.2: 12 Buna çok öfkelenen kral, Babil'deki bütün bilgelerin öldürülmesini buyurdu.

Dan.2: 13 Böylece hepsinin öldürülmesi için buyruk çıktı. Daniel'learkadaşlarının öldürülmesi için de adamlar gönderildi.

Dan.2: 14 Daniel Babil'in bilgelerini öldürmeye giden kralın muhafızbirliği komutanı Aryok'la bilgece, akıllıca konuştu.

Dan.2: 15 Aryok'a, "Kralın buyruğu neden bu denli sert?" diye sordu.Aryok durumu Daniel'e anlattı.

Dan.2: 16 Bunun üzerine Daniel krala gidip düşünün ne anlamageldiğini söyleyebilmesi için zaman istedi.

Dan.2: 17 Sonra evine dönüp olup bitenleri arkadaşları Hananya'ya,Mişael'e, Azarya'ya anlattı.

Dan.2: 18 Göklerin Tanrısı'na yakarmalarını istedi; öyle ki, Tanrıonlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisiyle arkadaşlarıBabil'in öbür bilgeleriyle birlikte öldürülmesinler.

Dan.2: 19 Gece giz bir görümde Daniel'e açıklandı. Bunun üzerineDaniel Göklerin Tanrısı'nı övdü.

Dan.2: 20 Şöyle dedi:"Tanrı'nın adına öncesizlikten sonsuzluğa dek övgüler olsun!Bilgelik ve güç O'na özgüdür.

Dan.2: 21 O'dur zamanları ve mevsimleri değiştiren.Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır.Bilgelere bilgelik,Anlayışlılara bilgi verir.

Dan.2: 22 Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır,Karanlıkta neler olduğunu bilir,Çevresi ışıkla kuşatılmıştır.

Dan.2: 23 Ey atalarımın Tanrısı,Sana şükreder, seni överim.Sen ki, bana bilgelik ve güç verdin,Senden istediklerimizi bana bildirdinVe kralın düşünü bize açıkladın."

Daniel Düşü Yorumluyor

Dan.2: 24 Daniel, kralın Babil'in bilgelerini öldürmeye atadığıAryok'a giderek, "Babil'in bilgelerini yok etme" dedi, "Benikrala götür, düşünün ne anlama geldiğini açıklayacağım."

Dan.2: 25 Aryok onu hemen krala götürdü ve, "Sürgündeki Yahudalılararasında

kralın düşünü yorumlayabilecek birini buldum" dedi.

Dan.2: 26 Kral, öbür adı Belteşassar olan Daniel'e, "Gördüğüm düşüve ne anlama geldiğini bana söyleyebilir misin?" diye sordu.

Dan.2: 27 Daniel şöyle yanıtladı: "Kralın açıklanmasını istediği gizine bir bilge, ne falcı, ne de sihirbaz açıklayabilir.

Dan.2: 28 Ama gökte gizleri açıklayan bir Tanrı var. Gelecekte nelerolacağını Kral Nebukadnessar'a O bildirmiştir. Yatağında yatarkengördüğün düş ve görümler şunlardır:

Dan.2: 29 "Sen, ey kral, yatarken gelecekle ilgili düşünceleredaldın, gizleri açan da neler olacağını sana bildirdi.

Dan.2: 30 Bana gelince, ey kral, öbür insanlardan daha bilge olduğumiçin değil, düşünün ne anlama geldiğini bilesin, aklındangeçenleri anlayasın diye bu giz bana açıklandı.

Dan.2: 31 "Ey kral, düşünde önünde duran büyük bir heykel gördün. Çokbüyük ve olağanüstü parlaktı, görünüşü ürkütücüydü.

Dan.2: 32 Başı saf altından, göğsüyle kolları gümüşten, karnıylakalçaları tunçtan*,

Dan.2: 33 bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, birkesimi kildendi.

Dan.2: 34 Sen bakıyordun ki, bir taş insan eli değmeden kesilipheykelin demirden, kilden ayaklarına çarparak onları paramparça etti.

Dan.2: 35 Demir, kil, tunç, gümüş, altın aynı anda parçalandı; yazınharman yerindeki saman çöpleri gibi oldular. Derken bir rüzgarçıktı, hiç iz bırakmadan hepsini alıp götürdü. Heykele çarpantaşsa büyük bir dağ oldu, bütün dünyayı doldurdu.

Dan.2: 36 "Gördüğün düş buydu. Şimdi de ne anlama geldiğini sanaaçıklayalım.

Dan.2: 37 Sen, ey kral, kralların kralısın. Göklerin Tanrısı sanaegemenlik, güç, kudret, yücelik verdi.

Dan.2: 38 İnsanoğullarını, yabanıl hayvanları, gökte uçan kuşlarısenin eline teslim etti. Seni hepsine egemen kıldı. Altından baş sensin.

Dan.2: 39 Senden sonra senden daha aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra bütün dünyada egemenlik sürecek tunçtan üçüncü bir krallık çıkacak.

Dan.2: 40 Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak. Çünkü demir herşeyi kırıp ezer. Demir gibi tümünü kırıp parçalayacak.

Dan.2: 41 Ayaklarla parmakların bir kesiminin çömlekçi kilinden, bir kesiminin demirden olduğunu gördün; yani bölünmüş bir krallık olacak bu. Öyleyken onda demirin gücü de bulunacak, çünkü demiri kille karışık gördün.

Dan.2: 42 Ayak parmaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kildenolduğu gibi, krallığın da bir bölümü güçlü, bir bölümü zayıf olacak.

Dan.2: 43 Demirin kille karışık olduğunu gördüğüne göre halklarevlilik bağıyla birbirleriyle karışacaklar, ama demirin killekarışmadığı gibi onlar da birbirine bağlı kalmayacaklar.

Dan.2: 44 “Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak,başka halkın eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallıkönceki krallıkları ezip yok edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek.

Dan.2: 45 İnsan eli değmeden dağdan kesilip gelen taşın demiri, tuncu, kili, gümüşü, altını parçaladığını gördün. Ulu Tanrı bundan sonra neler olacağını krala açıklamıştır. Düş gerçek, yorumu da güvenilirdir.”

Dan.2: 46 Bunun üzerine Kral Nebukadnessar Daniel’in önünde yüzüstüyere kapandı. Ona bir sunu ve buhur sunulmasını buyurdu.

Dan.2: 47 Daniel’e, “Madem bu gizi açıklayabildin, Tanrın gerçektentanrıların Tanrısı, kralların Efendisi” dedi, “Gizleri açan O’dur.”

Dan.2: 48 Sonra Daniel’i yüksek bir göreve getirdi; ona birçok değerli armağan verdi. Onu Babil İli’ne vali atadı, Babil’in bütün bilgelerinin başkanı yaptı.

Dan.2: 49 Daniel’in isteği üzerine Şadrak’ı, Meşak’ı, Abed-Nego’yuda Babil İli’nde yüksek görevlere atadı. Daniel ise sarayda kaldı.

Nebukadnessar’ın Diktiği Altın Heykel

BÖLÜM 3

Dan.3: 1 Kral Nebukadnessar altın bir heykel yaptı; boyu altmış*fc*,eni altı arşındı*fç*. Onu Babil İli’nde, Dura Ovası’na dikti.D Not 3:1 “Altmış arşın”: Yaklaşık 27 m. 3:1 “Altı arşın”: Yaklaşık 2.7 m.

Dan.3: 2 Satrapları*, kaymakamları, valileri, danışmanları,haznedarları, yargıçları, güvenlik görevlilerini ve illerin bütünöbür yüksek memurlarını diktiği heykeli adama törenine çağırttı.

Dan.3: 3 Böylece satraplar, kaymakamlar, valiler, danışmanlar,haznedarlar,

yargıçlar, güvenlik görevlileri ve illerin bütünöbür yüksek memurları Kral Nebukadnessar'ın diktiği heykeliadama töreni için toplanarak heykelin önünde durdular.

Dan.3: 4 Sonra haberci yüksek sesle bağırdı: "Ey halklar, uluslar,her dilden insanlar, size şöyle yapmanız buyruluyor:

Dan.3: 5 Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesiniduyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın dikmiş olduğualtın heykele tapınacaksınız.

Dan.3: 6 Her kim yere kapanıp tapınmazsa hemen kızgın fırınaatılacaktır."

Dan.3: 7 Bu yüzden ne zaman boru, ney, lir, kanun, arp ve her çeşitçalgı sesi duyulsa, bütün halklar, uluslar, her dilden insanlaryere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın diktiği altın heykele tapındılar.

Daniel'in Arkadaşları Suçlanıyor

Dan.3: 8 Bunun üzerine bazı Kildaniler* yaklaşıp Yahudiler'i suçladılar.

Dan.3: 9 Kral Nebukadnessar'a, "Ey kral, sen çok yaşa!" dediler,

Dan.3: 10-11 "Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgısesini duyan herkes yere kapanıp altın heykele tapınacak; kimyere kapanıp tapınmazsa kızgın fırına atılacak diye bir buyruk çıkardın, ey kral.

Dan.3: 12 Oysa Babil İli'nde yüksek görevlere atadığın Şadrak, Meşak,Abed-Nego adında bazı Yahudiler var. Bu adamlar seni saymadılar,ey kral. Senin ilahlarına kulluk etmiyor, diktiğin altın heykele tapınmıyorlar."

Dan.3: 13 Büyük öfkeye kapılan Nebukadnessar, Şadrak'ı, Meşak'ı,Abed-Nego'yu çağırttı. Bu kişiler kralın yanına getirildiler.

Dan.3: 14 Nebukadnessar, "Ey Şadrak, Meşak, Abed-Nego, ilahlarımakulluk etmediğiniz, diktiğim altın heykele tapınmadığınız doğru mu?" diye sordu,

Dan.3: 15 "Şimdi boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgısesini duyar duymaz yere kapanıp yaptığım heykele tapınmayahazırsanız ne iyi! Ama ona tapınmazsanız, hemen kızgın fırınaatılacaksınız. O zaman bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?"

Dan.3: 16 Şadrak, Meşak, Abed-Nego, "Bu konuda kendimizi savunmagereğini duymuyoruz" diye karşılık verdiler,

Dan.3: 17 "Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır.

Dan.3: 18 Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluketmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız.”

Daniel’in Üç Arkadaşı Fırına Atılıyor

Dan.3: 19 Nebukadnessar Şadrak, Meşak, Abed-Nego’ya çok öfkelendi; onlara karşı tutumu değişti. Fırının her zamankinden yedi kat daha çok ısıtılmasını buyurdu.

Dan.3: 20 Sonra ordusundaki bazı güçlü askerlere Şadrak’ı, Meşak’ı,Abed-Nego’yu bağlayıp kızgın fırına atmalarını buyurdu.

Dan.3: 21 Böylece bu kişiler, şalvarları, kaftanları, sarıkları veöbür giysileriyle birlikte bağlanıp kızgın fırına atıldılar.

Dan.3: 22 Kralın buyruğu çok sıkı, fırın da çok ısıtılmış olduğundan,Şadrak’ı, Meşak’ı, Abed-Nego’yu götüren adamları ateşin alevleri yakıp öldürdü.

Dan.3: 23 Üç adamsa -Şadrak, Meşak, Abed-Nego- bağlı olarak kızgın fırına düştüler.

Dan.3: 24 O zaman Kral Nebukadnessar şaşkınlık içinde birden ayağa kalktı. Danışmanlarına, “Biz ateşin içine bağlı üç kişi atmadık mı?” diye sordu. Danışmanlar, “Kuşkusuz, ey kral” diye karşılık verdiler.

Dan.3: 25 Kral, “Ben dört kişi görüyorum” dedi, “Ateşin içindeyürüyorlar, bağlarından çözülmüş, hiçbir zarara uğramamışlar.Dördüncünün görünümü de bir ilahi varlığa benziyor.”

Dan.3: 26 Sonra kızgın fırının kapısına yaklaşarak, “Ey Yüce Tanrı’nın kulları Şadrak, Meşak, Abed-Nego, dışarı çıkıp buraya gelin!” diye seslendi.Bunun üzerine Şadrak, Meşak, Abed-Nego ateşin içinden çıktılar.

Dan.3: 27 Satraplar*, kaymakamlar, valiler, kralın danışmanlarıonların çevresinde toplandılar. Adamların bedenlerinde ateşinhiçbir etkisi olmadığını gördüler. Başlarındaki tek saç yanmamış,giysileri değişmemiş, ateşin kokusu üzerlerine sinmemişti.

Dan.3: 28 Bunun üzerine Nebukadnessar, “Şadrak, Meşak ve Abed-Nego’nun Tanrısı’na övgüler olsun!” dedi, “Meleğini gönderip kendisine güvenen kullarını kurtardı. Onlar buyruğuma karşı geldiler, kendi Tanrıları’ndan başka bir ilaha kulluk edip tapınmamak için canlarını tehlikeye attılar.

Dan.3: 29 İşte buyuruyorum: Hangi halktan, ulustan ya da dildenolursa olsun, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego’nun Tanrısı’ndansaygısızca söz eden herkes paramparça edilecek, evleri çöplüğeçevrilecek. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir tanrı yoktur.”

Dan.3: 30 Sonra Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu Babil İli'nde dahayüksek görevlere atadı.

Nebukadnessar'ın İkinci Düşü

BÖLÜM 4

Dan.4: 1 Kral Nebukadnessar dünyadaki bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şu bildiriyi gönderdi: "Esenliğiniz bol olsun!

Dan.4: 2 Yüce Tanrı'nın benim için gerçekleştirdiği belirtileri veşaşılası işleri size bildirmeyi uygun gördüm.

Dan.4: 3 "Belirtileri ne büyük!Şaşılası işleri ne yüce!Krallığı ebedi krallıktır,Egemenliği kuşaklar boyu sürecek.

Dan.4: 4 "Ben, Nebukadnessar, evimde huzur, sarayımda gönenç içindeydim.

Dan.4: 5 Beni korkutan bir düş gördüm. Yatağımda yatarkendüşüncelerimle görümlerim beni ürküttü.

Dan.4: 6 Düşün ne anlama geldiğini açıklamaları için Babil'in bütünbilgelerinin yanıma getirilmesini buyurdum.

Dan.4: 7 Sihirbazlar, yıldızbilimciler, falcılar yanıma gelince, gördüğüm düşü onlara anlattımsa da ne anlama geldiğini açıklayamadılar.

Dan.4: 8 Sonunda ilahımın adından gelen Belteşassar adıyla çağrılanve kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan Daniel yanıma geldi.Gördüğüm düşü ona anlattım.

Dan.4: 9 "Ona şöyle dedim: Ey sihirbazların başkanı Belteşassar,sende kutsal ilahların ruhu olduğunu, her gizi açıklayabileceğinibiliyorum. İşte gördüğüm düş: Ne anlama geldiğini bana açıkla.

Dan.4: 10 Yatarken gördüğüm görümler şunlar: Dünyanın ortasında çokyüksek bir ağaç gördüm.

Dan.4: 11 Ağaç büyüdü, güçlendi, boyu göklere erişti. Dünyanın dörtbucağından görülüyordu.

Dan.4: 12 Yaprakları güzeldi, herkese yetecek kadar bol meyvesivardı. Yabanıl hayvanlar gölgesinde barınıyor, gökte uçan kuşlardallarına tünüyordu. Her canlı ondan besleniyordu.

Dan.4: 13 "Yatağımda yatarken gördüğüm görümlerde gökten inen birgözcü,

kutsal bir varlık gördüm.

Dan.4: 14 Yüksek sesle, ‘Ağacı ve dallarını kesin, yapraklarınıyolun, meyvesini atın diye bağırdı, ‘Altında barınan hayvanlarladallarına tüneyen kuşlar kaçsın.

Dan.4: 15 Ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla* çevreleyipyerde, otların içinde bırakın. “’Göğün çiyiyle ıslansın, hayvanlarla birlikte yerdeki otlardan pay alsın.

Dan.4: 16 Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreğiverilsin. Üzerinden yedi vakit geçsin.

Dan.4: 17 Bu yargıyı gözcüler, kararı kutsallar verdi. Öyle ki, hercanlı Yüce Olan’ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünüve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin.

Dan.4: 18 “İşte ben Kral Nebukadnessar’ın gördüğü düş! Şimdi, ey Belteşassar, bunun ne anlama geldiğini söyle. Çünkü krallığımdaki bilgelerin hiçbiri bu düşün ne anlama geldiğini bana açıklayamadı. Ama sen açıklayabilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu var sende.”

Daniel Düşü Yorumluyor

Dan.4: 19 O zaman öbür adı Belteşassar olan Daniel bir süre şaşkınşaşkın durdu, düşünceleri onu ürküttü. Bunun üzerine kral, “EyBelteşassar, bu düş de yorumu da seni ürkütmesin” dedi.Belteşassar, “Ey efendim, keşke bu düş senden nefret edenlerin,yorumu da düşmanlarının başına gelseydi!” diye karşılık verdi,

Dan.4: 20 “Büyüyen, güçlenen, boyu göklere erişen, dünyadaki herkesçegörülebilen bir ağaç gördün.

Dan.4: 21 Yaprakları güzeldi, meyvesi herkese yetecek kadar boldu.Yabanıl hayvanlar altında barınır, gökte uçan kuşlar dallarına tünerdi.

Dan.4: 22 Ey kral, o ağaç sensin! Sen büyüdün, güçlendin. Büyüklüğüngiderek göklere erişti, egemenliğin dünyanın dört bucağına yayıldı.

Dan.4: 23 “Sen, ey kral, bir gözcünün, kutsal bir varlığın göktenindiğini gördün. ‘Ağacı kesip yok edin, ama köklerin bulunduğukütüğü demirle, tunçla* çevreleyip yerde, otların içindebırakın. Göğün çiyiyle ıslansın; üzerinden yedi vakit geçinceyedek yabanıl hayvanlarla birlikte pay alsın diyordu.

Dan.4: 24 “Ey efendim kral, düşün anlamı ve Yüce Olan’ın senin başınagetireceği yargı şudur:

Dan.4: 25 İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın;

öküz gibi otla beslenecek, göğün çiyiyle ıslanacaksın. Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dekyedi vakit geçecek.

Dan.4: 26 Köklerin bulunduğu kütüğün bırakılması için buyruk verildi. Bunun anlamı şu: Sen göklerin egemenlik sürdüğünü anlayınca krallığın sana geri verilecek.

Dan.4: 27 Bu yüzden, ey kral, öğüdümü benimse: Doğru olanı yaparak günahından, düşkünlere iyilik ederek suçlarından vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer."

Düş Gerçekleşiyor

Dan.4: 28 Bunların hepsi Kral Nebukadnessar'ın başına geldi.

Dan.4: 29 On iki ay sonra kral Babil Sarayı'nın damında geziniyordu.

Dan.4: 30 Kral, "İşte onurum ve yüceliğim için üstün gücümlekrallığımın başkenti olarak kurduğum büyük Babil!" dedi.

Dan.4: 31 Daha sözünü bitirmeden gökten bir ses duyuldu: "Ey KralNebukadnessar, krallık senden alındı.

Dan.4: 32 İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarlayaşayacaksın. Öküz gibi otla besleneceksin. Yüce Olan'ın insankrallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediğikişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek."

Dan.4: 33 Nebukadnessar'a ilişkin bu söz hemen yerine geldi. İnsanlararasından kovuldu. Öküz gibi otla beslendi. Bedeni göğün çiyiyleıslandı. Saçı kartal tüyü, tırnakları kuş pençesi gibi uzadı.

Dan.4: 34 Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğekaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan'ı övdüm. Sonsuza dek DiriOlan'ı onurlandırıp yücelttim.O'nun egemenliği ebedi egemenliktir,Krallığı kuşaklar boyu sürecek.

Dan.4: 35 Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır.O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara daDilediğini yapar.O'nun elini durduracak,O'na, "Ne yapıyorsun?" diyecek kimse yoktur.

Dan.4: 36 O anda aklım başıma geldi. Krallığımın yüceliği için onurumve görkemim bana geri verildi. Danışmanlarımla soylu adamlarımbeni aradılar. Krallığıma kavuştum, bana daha büyük yücelik verildi.

Dan.4: 37 Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı'na şükrederim. O'nu

över,yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur;kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.

Kral Belşassar'ın Verdiği Şölen

BÖLÜM 5

Dan.5: 1 Kral Belşassar soylu adamlarından bin kişiye büyük bir şölenverdi, onlarla şarap içti.

Dan.5: 2 Şarabını keyifle içerken, atası Nebukadnessar'ınYeruşalim'deki tapınaktan çıkarıp getirdiği altın ve gümüşkapların getirilmesini buyurdu. Öyle ki, kendisi, karıları,cariyeleri, soylu adamları onlarla içsinler.

Dan.5: 3 Böylece Tanrı'nın Yeruşalim'deki tapınağından alınan altınkaplar getirildi; kral, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içtiler.

Dan.5: 4 Şaraplarını içerken altından, gümüşten, tunçtan*, demirden,ağaçtan, taştan ilahları övdüler.

Dan.5: 5 Ansızın bir insan elinin parmakları belirdi, kandilliğinyanındaki saray duvarının sıvası üzerine yazmaya başladı. Kral yazan eli gördü,

Dan.5: 6 aklından geçenler onu ürküttü, benzi soldu; eli ayağı tutmazoldu, dizlerinin bağı çözüldü.

Dan.5: 7 Yüksek sesle Babil'in bilgelerini - falcılarlayıldızbilimcileri - çağırttı. Onlara, "Bu yazıyı kim okuyup neanlama geldiğini bana açıklarsa, kendisine mor giysi giydirilipboynuna altın zincir takılacak ve ülkede üçüncü önder olacak" dedi.

Dan.5: 8 Kralın bütün bilgeleri geldiyse de yazıyı kimse okuyamadı,ne anlama geldiğini de açıklayamadı.

Dan.5: 9 Bu yüzden Kral Belşassar daha da korktu, benzi büsbütünsoldu. Soylu adamlarıysa şaşkındı.

Dan.5: 10 Kralla soyluların seslerini duyan kraliçe*fd* şölensalonuna geldi. "Çok yaşa, ey kral!" dedi, "Aklından geçenlerseni ürkütmesin, benzin solmasın!D Not 5:10 "Kraliçe" ya da "Kralın annesi" veya "Ninesi".

Dan.5: 11 Ülkende kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan biri var.Atan Kral Nebukadnessar'ın döneminde kavrayışa, sağduyuya,ilahlara özgü bilgeliğe sahip olmakla tanınırdı. Atan KralNebukadnessar onu sihirbazların, yıldızbilimcilerin, falcıların başkanlığına atadı.

Dan.5: 12 Kralın Belteşassar diye çağırdığı Daniel olağanüstü birruha, bilgiye,

sağduyuya sahiptir. Üstelik düşleri yorumlama,bilmeceleri çözme, gizemleri açıklama yeteneği de vardır.Daniel'i çağırt, yazının ne anlama geldiğini o sana söyleyecektir."

Dan.5: 13 Böylece Daniel'i kralın önüne getirdiler. Kral, "Kral atamın Yahuda'dan getirdiği, Yahuda sürgünlerinden Daniel sen misin?" diye sordu,

Dan.5: 14 "Sende ilahların ruhu bulunduğunu, kavrayış, sağduyu veolağanüstü bilgelikle donanmış olduğunu duydum.

Dan.5: 15 Bu yazıyı okuyup ne anlama geldiğini söylemeleri içinbilgelerle falcıları çağırttım. Ama ne anlama geldiğini açıklayamadılar.

Dan.5: 16 Senin yorum yapabildiğini, gizemleri açıklayabildiğini duydum.
Bu yazıyı okur, ne anlama geldiğini açıklayabilirsen, sana mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak; ülkede üçüncü önder olacaksın."

Dan.5: 17 Daniel, "Armağanların senin olsun, ödüllerini de birbaşkasına ver" diye karşılık verdi, "Ama ben yine de yazıyıokuyup ne anlama geldiğini sana açıklayacağım.

Dan.5: 18 "Ey kral, Yüce Tanrı atan Nebukadnessar'a krallığı,büyüklüğü, yüceliği, görkemi verdi.

Dan.5: 19 Tanrı'nın sağladığı büyüklük yüzünden bütün halklar,uluslar, her dilden insan ondan korkup titredi. Dilediğiniöldürür, dilediğini yaşatırdı; dilediğini yüceltir, dilediğini alçaltırdı.

Dan.5: 20 Ne var ki, gurura kapılıp saygısızlıkta direnince krallıktahtından indirildi, yüceliği kendisinden alındı.

Dan.5: 21 İnsanlar arasından kovuldu ve ona hayvan yüreği verildi.Yüce Tanrı'nın insanların krallığı üzerinde egemenlik sürdüğünü,onu dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yaban eşekleriarasında yaşadı, öküz gibi otla beslendi, bedeni göğün çiyiyle ıslandı.

Dan.5: 22 "Ama ey sen, onun torunu Belşassar, bunların hepsinibildiğin halde alçakgönüllülüğü benimsemedin.

Dan.5: 23 Bunun yerine göğün Rab'bine karşı kendini yükselttin.
O'nuntapınağından aldıkları kapları sana getirdiler. Sen, karıların,cariyelerin, soylu adamların onlarla şarap içtiniz. Görmeyen,duymayan, anlamayan altından, gümüşten, tunçtan, demirden,ağaçtan, taştan ilahları övdün. Soluğunu elinde tutan, bütünyollarını gözeten Tanrı'yı ise yüceltmedin.

Dan.5: 24 Bu yüzden Tanrı o yazıyı yazan eli gönderdi.

Dan.5: 25 “Yazılan yazı şudur:MENE, MENE, TEKEL ve PARSİN.

Dan.5: 26 “Bu sözcüklerin anlamı şudur:MENE*fe*: Tanrı senin krallığının günlerini saydı ve ona son verdi.D Not 5:26 “MENE”: “Sayılan” anlamına gelir.

Dan.5: 27 TEKEL*ff*: Terazide tartıldın ve eksik bulundun.D Not 5:27 “TEKEL”: “Tartılan” anlamına gelir.

Dan.5: 28 PERES*fg*: Krallığın ikiye bölünerek Medler’le Persler’everildi.”D Not 5:28 “PERES”: “Bölünen” anlamına gelmekle birlikte “Persler” sözcüğünü de çağrıştırır. Peres “Parsin”in tekilidir.

Dan.5: 29 Belşassar’ın buyruğu üzerine Daniel’e mor giysi giydirilipboynuna altın zincir takıldı ve ülkede üçüncü önder ilan edildi.

Dan.5: 30 Kildan* Kralı Belşassar o gece öldürüldü.

Dan.5: 31 Altmış iki yaşında olan Medli Darius krallığı eline geçirdi.

Daniel Aslan Çukuruna Atılıyor

BÖLÜM 6

Dan.6: 1 Darius bütün ülkeyi yönetecek yüz yirmi satrap* atamayıuygun gördü.

Dan.6: 2 Bunların başına da biri Daniel olmak üzere üç bakan atadı.Krala zarar gelmemesi için bakanlar satraplardan hesap soracaklardı.

Dan.6: 3 Kendisinde bulunan olağanüstü ruh sayesinde Daniel öbürbakanlarla satraplardan üstün olduğundan, kral onu bütün ülkeninbaşına atamayı tasarlıyordu.

Dan.6: 4 Bunun üzerine öbür bakanlarla satraplar Daniel’i ülkeyönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar.Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular.Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya dayanlışlık bulamadılar.

Dan.6: 5 Sonunda, “Daniel’i Tanrısı’nın Yasası’yla ilgili bir konudasuçlayamazsak, bir suçlama nedeni bulamayacağız” dediler.

Dan.6: 6 Bunun üzerine bakanlarla satraplar hep birlikte krala gidip,”Ey Kral Darius, çok yaşa!” dediler,

Dan.6: 7 “Ülkenin bütün bakanları, kaymakamları, satrapları,danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa çıkarmasıüzerinde anlaştık. Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka birinsana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın.

Dan.6: 8 Şimdi, ey kral, yasağı koy; Medler'le Persler'in değişmezyasası uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin."

Dan.6: 9 Böylece Kral Darius yasağı içeren yasayı imzaladı.

Dan.6: 10 Daniel yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarıodasının Yeruşalim yönüne bakan pencereleri açıktı. Daha önceyaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrısı'na övgüler sundu.

Dan.6: 11 Ona tuzak kuran adamlar hep birlikte oraya gittiklerinde,onu Tanrısı'na dua edip yalvarırken gördüler.

Dan.6: 12 Bunun üzerine krala gidip çıkardığı yasayla ilgili şunlarısöylediler: "Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insanaya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın diye yasa imzalamadın mı?"Kral, "Medler'le Persler'in değişmez yasası uyarınca çıkardığımyasa geçerlidir" diye karşılık verdi.

Dan.6: 13 Bunun üzerine, "Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan Danielseni de imzaladığın yasayı da saymıyor; günde üç kez dua ediyor" dediler.

Dan.6: 14 Bunu duyan kral çok üzüldü, Daniel'i kurtarmayı kafasınakoydu. Onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştı.

Dan.6: 15 O zaman adamlar toplu halde krala gidip, "Ey kral,Medler'le Persler'in yasası uyarınca, kralın koyduğu yasanın yada yasağın değiştirilemeyeceğini bilmelisin" dediler.

Dan.6: 16 Bunun üzerine kral Daniel'i getirip aslan çukuruna atmalarını buyurdu. Daniel'e de, "Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!" dedi.

Dan.6: 17 Bir taş getirip çukurun ağzına koydular. Daniel'le ilgilihiçbir şey değiştirilmesin diye kral hem kendi mühür yüzüğüyle,hem soyluların mühür yüzükleriyle taşı mühürledi.

Dan.6: 18 Sonra sarayına döndü; geceyi yemek yemeden, eğlenmedengeçirdi; uykusu kaçtı.

Dan.6: 19 Şafak sökerken kalkıp acele aslan çukuruna gitti.

Dan.6: 20 Çukura yaklaşınca üzgün bir sesle, "Ey yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?" diye haykırdı.

Dan.6: 21 Daniel, "Ey kral, sen çok yaşa!" diye yanıtladı,

Dan.6: 22 "Tanrım meleğini gönderip aslanların ağzını kapadı. Beniincitmediler.

Çünkü Tanrı'nın önünde suçsuz bulundum. Sana karşıda, ey kral, hiçbir yanlışlık yapmadım."

Dan.6: 23 Kral buna çok sevindi, Daniel'i çukurdan çıkarmalarınıbuyurdu. Daniel çukurdan çıkarıldı. Bedeninde hiçbir yara izibulunmadı. Çünkü Tanrısı'na güvenmişti.

Dan.6: 24 Kralın buyruğu uyarınca, Daniel'i haksız yere suçlayan adamları, karılarıyla, çocuklarıyla birlikte getirip aslan çukuruna attılar. Daha çukurun dibine varmadan aslanlar onları kapıp kemiklerini kırdılar.

Dan.6: 25 Kral Darius dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve herdilden insanlara şöyle yazdı:"Esenliğiniz bol olsun!

Dan.6: 26 Krallığımda yaşayan herkesin Daniel'in Tanrısı'ndan korkuptitremesini buyuruyorum.O yaşayan Tanrı'dır,Sonsuza dek var olacak.Krallığı yıkılmayacak,Egemenliği son bulmayacak.

Dan.6: 27 O kurtarır, O yaşatır,Gökte de yerde deBelirtiler, şaşılası işler yapar. Daniel'i aslanların pençesinden kurtaran O'dur."

Dan.6: 28 Böylece Darius'un ve Persli Koreş'in krallığı dönemindeDaniel'in işleri iyi gitti.

Daniel'in Dört Yaratıkla İlgili Düşü

BÖLÜM 7

Dan.7: 1 Babil Kralı Belşassar'ın krallığının birinci yılında, Daniel yatağında yatarken bir düş ve görümler gördü. Sonra düşünün özetini yazdı;

Dan.7: 2 şöyle dedi:"Gece bir görümde göğün dört rüzgarının büyük denize saldırdığını gördüm.

Dan.7: 3 Denizden birbirinden farklı dört büyük yaratık çıktı.

Dan.7: 4 "Birinci yaratık aslana benziyordu, kartal kanatları vardı.Ben bakarken kanatları koparıldı, yaratık yerden kaldırıldı,insan gibi ayakları üzerine durduruldu. Ona bir insan yüreği verildi.

Dan.7: 5 "İkinci yaratık ayıya benziyordu. Bir yanı üzerindedoğrulmuştu. Ağzında, dişleri arasında üç kaburga kemiği vardı.Ona, 'Haydi kalk, yiyebildiğin kadar et ye! dediler.

Dan.7: 6 "Sonra baktım, parsa benzer bir başka yaratık gördüm. Sırtında dört kuş kanadı vardı. Bu yaratığın dört başı vardı ve ona egemenlik verilmişti.

Dan.7: 7 “Bundan sonraki gece görümlerimde korkunç, ürkütücü, çokgüçlü dördüncü bir yaratık gördüm. Büyük demir dişleri vardı;yiyip parçalıyor, artakalanı ayakları altında çiğniyordu.Kendisinden önceki yaratıklara benzemiyordu. On boynuzu vardı.

Dan.7: 8 “Ben gözümü dikmiş boynuzlara bakarken, onların arasından daha küçük başka bir boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü onun önünde söküldü. Bu boynuzun insan gözü gibi gözleri, böbürlenen bir ağzı vardı.

Dan.7: 9 “Ben bakarkenTahtlar kuruldu,Eskiden beri var Olan yerine oturdu.Giysileri kar gibi beyaz,Başındaki saçlar yün gibi apaktı.Tahtı alev alev,Tekerlekleri kızgın ateş gibiydi.

Dan.7: 10 Önünden ateşten bir ırmak çıkıp akıyordu.Binlerce binlerO’na hizmet ediyordu;On binlerce on binlerÖnünde duruyordu.Mahkeme kuruldu,Kitaplar açıldı.

Dan.7: 11 “Boynuzun söylediği övüngen sözleri duyunca baktım, yaratıkgözümün önünde öldürüldü, bedeni kızgın ateşe atıldı, yok oldu.

Dan.7: 12 Öbür yaratıklara gelince, egemenlik onlardan alınmış, ancakbelirli bir süre için yaşamalarına izin verilmişti.

Dan.7: 13 “Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğünbulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan’ın yanınadoğru ilerledi, O’nun önüne getirildi.

Dan.7: 14 Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır.”

Düşün Yorumu

Dan.7: 15 “Ben Daniel’e gelince, ruhum üzüntüyle sarsıldı, gördüğüm görümler beni ürküttü.

Dan.7: 16 Orada duranlardan birine yaklaştım, bütün bunların gerçekanlamını açıklamasını istedim.”O da bana bunların ne anlama geldiğini açıkladı:

Dan.7: 17 ‘Bu dört büyük yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dört kraldır.

Dan.7: 18 Ama Yüceler Yücesi’nin kutsalları krallığı alacak, sonsuzadek ellerinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek.

Dan.7: 19 “Bundan sonra öbürlerinden farklı, çok korkunç, demirden dişleri, tunçtan* tırnakları olan, yiyip parçalayan, artakalanı ayakları altında çiğneyen dördüncü yaratığın ne anlama geldiğini öğrenmek istedim.

Dan.7: 20 Bunun yanısıra başındaki on boynuzdan sonra çıkan öbürboynuzun ne olduğunu da öğrenmek istedim. Bu boynuzun önünden üçboynuz düşmüştü, sanki ötekilerden daha iriceydi. Gözleri veböbürlenen bir ağzı vardı.

Dan.7: 21 Ben baktığım sırada bu boynuz kutsallarla savaşıyor veonları yeniyordu.

Dan.7: 22 Eskiden beri var Olan -Yüceler Yücesi- gelip kutsallarınınlehine yargı verene dek bu böyle sürdü. Kutsalların krallığı almazamanı gelmişti.

Dan.7: 23 “Bana şu açıklamayı yaptı: ‘Dördüncü yaratık yeryüzündeortaya çıkacak dördüncü krallıktır. Bütün öbür krallıklardanfarklı olacak, bütün dünyayı yiyip bitirecek, çiğneyip parçalayacak.

Dan.7: 24 On boynuz bu krallıktan çıkacak on kraldır. Bunlardan sonraöncekilerden farklı bir başka kral ortaya çıkıp üç kralı tahtlarından indirecek.

Dan.7: 25 Yüceler Yücesi’ni kötüleyen sözler söyleyecek, O’nunkutsallarına baskı yapacak. Belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi amaçlayacak. Kutsallar üç buçuk yıl için*fh* eline teslim edilecekler.D Not 7:25 “Üç buçuk yıl için”: Aramice “Bir vakte, vakitlere, yarım vakte kadar”.

Dan.7: 26 “’Ama mahkeme kurulacak, onun egemenliğine son verilecek,büsbütün yok edilecek.

Dan.7: 27 Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik vebüyüklük kutsallara, Yüceler Yücesi’nin halkına verilecek. Bu halkın krallığı sonsuza dek sürecek, bütün uluslar ona kulluk edip sözünü dinleyecek.

Dan.7: 28 “İşte olayın gelişimi burada bitiyor. Ben Daniel’e gelince,düşüncelerim beni çok ürküttü, benzim soldu. Ama bu olayı içimde sakladım.”

Koç ve Tekeyle İlgili Görüm

BÖLÜM 8

Dan.8: 1 Kral Belşassar’ın krallığının üçüncü yılında, ben Danieldaha önce gördüğüm görümden başka bir görüm gördüm.

Dan.8: 2 Görümde kendimi Elam İli’ndeki Sus Kalesi’nde, UlayKanalı’nın yanında gördüm.

Dan.8: 3 Gözlerimi kaldırıp bakınca kanal kıyısında duran bir koçgördüm; iki uzun boynuzu vardı. Boynuzlardan daha geç çıkanıöbüründen daha uzundu.

Dan.8: 4 Koçun batıya, kuzeye, güneye doğru boynuz attığını gördüm.Hiçbir hayvan ona karşı koyamıyor, kimse onun elindenkurtaramıyordu. Koç dilediği gibi davrandı ve gitgide güçlendi.

Dan.8: 5 Ben bu olayı düşünürken, batıdan ansızın gözleri arasındaçarpıcı bir boynuzu olan bir teke geldi. Yere basmadan bütün dünyayı aştı.

Dan.8: 6 Güç ve öfkeyle, kanalın yanında durduğunu gördüğüm ikiboynuzlu koça doğru koştu.

Dan.8: 7 Öfkeyle saldırdığını, koça vurup boynuzlarını kırdığınıgördüm. Koçun tekeye karşı duracak gücü yoktu; teke koçu yerevurup çiğnedi. Koçu onun elinden kurtaracak kimse yoktu.

Dan.8: 8 Teke çok güçlendi, ama en güçlü olduğu sırada büyük boynuzu kırıldı. Kırılan boynuzun yerine, göğün dört rüzgarına doğru çarpıcı dört boynuz çıktı.

Dan.8: 9 Bu boynuzların birinden başka bir küçük boynuz çıktı;güneye, doğuya ve Güzel Ülke'ye*fı* doğru yayılarak çok güçlendi.D Not 8:9 "Güzel Ülke": "İsrail ülkesi".

Dan.8: 10 Göklerin ordusuna erişinceye dek büyüdü. Gökteki ordudanve yıldızlardan bazılarını yeryüzüne düşürdü, ayakları altına alıp çiğnedi.

Dan.8: 11 Kendisini Gök Ordusu'nun Önderi'ne*fi* kadar yükseltti.Tanrı'ya sunulan günlük sunu kaldırıldı, tapınak terk edildi.D Not 8:11 "Gök Ordusu'nun Önderi": "Tanrı".

Dan.8: 12 Başkaldırı yüzünden günlük sunuya karşı çıkıldı. Gerçekayak altında çiğnendi. Küçük boynuz yaptığı her şeyde başarılı oldu.

Dan.8: 13 Sonra kutsal bir varlığın konuştuğunu duydum. Başka kutsalbir varlık ona, "Bu görümde -günlük sunuyla, yıkım getirenbaşkaldırıyla, kutsal yerin ve ordunun ayak altında çiğnenmesiyle ilgili görümde- olanlar ne zamana dek sürecek?" diye sordu.

Dan.8: 14 Kutsal varlık bana, "2 300 akşam, sabah olacak, sonrakutsal yer yeniden düzene konulacak" dedi.

Görümün Yorumu

Dan.8: 15 Ben Daniel, gördüğüm görümün ne anlama geldiğini çözmeyeçalışırken, insana benzer biri karşımda durdu.

Dan.8: 16 Bir insan sesinin Ulay Kanalı'ndan, "Ey Cebrail, görümünne anlama geldiğini şuna açıkla" diye seslendiğini duydum.

Dan.8: 17 Cebrail durduğum yere yaklaşınca korkudan yere yığıldım.Bana, “Ey insanoğlu!” dedi, “Bu görümün sonla ilgili olduğunu anla.”

Dan.8: 18 O benimle konuşurken, yüzükoyun yere uzanmış, derin biruykuya dalmışım. Dokunup beni ayağa kaldırdı.

Dan.8: 19 Bana, “Daha sonra Tanrı’nın öfkesi sona erdiğinde neler olacağını sana söyleyeceğim” dedi, “Çünkü görüm sonun belirlenen zamanıyla ilgilidir.

Dan.8: 20 Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını simgeler.

Dan.8: 21 Teke Grek Kralı’dır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır.

Dan.8: 22 Kırılan boynuzun yerine çıkan dört boynuz, ulusundançıkacak dört krallığı simgeliyor. Ama ilk kral kadar güçlü olmayacaklar.

Dan.8: 23 “Bu dört krallığın sonu yaklaşıp yapılan kötülükler doruğavarınca, sert yüzlü ve aldatmada usta bir kral ortaya çıkacak.

Dan.8: 24 Kendisinden gelmeyen büyük bir güce kavuşacak. Şaşırtıcı yıkımlar yapacak, el attığı her işte başarılı olacak. Güçlüleri ve kutsal halkı yok edecek.

Dan.8: 25 Yapacağı işleri aldatarak başaracak, kendisini yükseltecek.Güvenlikte olan birçoklarını yok edecek, Önderler Önderi’ne*fx*karşı duracak. Ama kendisi insan eli değmeden yok edilecek.D Not 8:25 “Önderler Önderi”: “Tanrı”.

Dan.8: 26 “Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüm gerçektir.Ama sen görümü gizli tut. Çünkü uzak bir gelecekle ilgilidir.”

Dan.8: 27 Ben Daniel günlerce bitkin ve hasta kaldım. Sonra kalkıp kralın işlerini yapmayı sürdürdüm. Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım.

Daniel Dua Ediyor

BÖLÜM 9

Dan 9: 1-2 Medli Ahaşveroş oğlu Darius Kildan* Kralı oldu.Krallığının birinci yılında ben Daniel, RAB’bin PeygamberYeremya’ya bildirdiği sayının - Yeruşalim’in ıssız kalacağıyılların sayısının - yetmiş olduğunu Kutsal Yazılar’dan anladım.

Dan 9: 3 Bunun üzerine yüzümü Rab Tanrı’ya çevirdim. Duayla,yakarışla, oruçla* O’na yalvardım; çul kuşanıp külde oturdum.

Dan 9: 4 RAB Tanrım’a dua edip günahlarımızı itiraf ettim. Şöylededim:”Ya Rab, kendisini sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığıantlaşmaya bağlı kalan yüce ve görkemli Tanrı!

Dan 9: 5 Buyruklarından, ilkelerinden ayrılıp günah, suç işledik,kötülük yaptık, başkaldırdık.

Dan 9: 6 Senin adına krallarımıza, önderlerimize, atalarımıza,ülkedeki bütün halka seslenen kulların peygamberleri dinlemedik.

Dan 9: 7 “Sen adaletlisin, ya Rab! Sadakatsizliğimiz yüzünden biziuzak yakın ülkelere sürdün. Oralarda yaşayan biz Yahudiler,Yeruşalim halkı, İsrailliler bugün utanç içindeyiz.

Dan 9: 8 Evet, ya RAB, bizler, krallarımız, önderlerimiz, atalarımızsana karşı işlediğimiz günah yüzünden utanç içindeyiz.

Dan 9: 9 Sana karşı geldiğimiz halde, sen acıyan, bağışlayan TanrımızRab’sin.

Dan 9: 10 Tanrımız RAB’bin sözüne kulak vermedik, kullarıpeygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık.

Dan 9: 11 Bütün İsrail halkı yasanı çiğnedi, sırtını sana dönüp senidinlemek istemedi.”Bu yüzden Tanrı kulu Musa’nın Yasası’nda yazılan lanet başımızayağdı, içilen ant yerine geldi. Çünkü sana karşı günah işledik.

Dan 9: 12 Üzerimize büyük yıkım getirerek bizim ve bizi yöneten önderlerimiz için söylediğin sözleri yerine getirdin. Yeruşalim’in başına gelen, göğün altındaki başka hiçbir kentin başına gelmemiştir.

Dan 9: 13 Musa’nın Yasası’nda yazıldığı gibi, bütün bu yıkımlarbaşımıza geldi. Buna karşın, ey Tanrımız RAB, suçumuzdan dönüpsenin gerçeklerine yönelerek lütfunu dilemedik.

Dan 9: 14 RAB üzerimize yıkım göndermekten caymadı. Çünkü TanrımızRAB yaptığı her şeyde adildir. Bizse O’nun sözüne kulak vermedik.

Dan 9: 15 “Ey Tanrımız Rab, sen halkını Mısır’dan güçlü elinleçıkardın ve bugün olduğu gibi ün kazandın. Bizse günah işledik, kötülük yaptık.

Dan 9: 16 Ya Rab, doğru işlerin uyarınca kentin Yeruşalim’den, kutsaldağından öfkeni, kızgınlığını kaldırmanı dilerim. Günahlarımızve atalarımızın suçları yüzünden Yeruşalim de halkın daçevremizdekilerin tümüne alay konusu oldu.

Dan 9: 17 “Şimdi, ey Tanrımız, kulunun duasını, yakarışını işit. Adınuğruna, ya Rab, yüzünü viran tapınağına çevir.

Dan 9: 18 Ey Tanrım, kulak ver ve işit! Gözlerini aç, senin olanviran kenti gör. Doğruluğumuzdan değil, senin büyük merhametindenötürü dilekte bulunuyoruz.

Dan 9: 19 Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davran, ya Rab! EyTanrım, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk senindir.”

Cebrail Açıklama Yapıyor

Dan 9: 20 Ben daha konuşup dua ederken, günahımı ve halkım İsrail’ingünahını açıkça kabul edip Tanrım’ın kutsal dağı için TanrımRAB’be dilekte bulunurken,

Dan 9: 21 daha dua ediyorken, önceden görümde gördüğüm adam -Cebrail- akşam sunusu saatinde hızla uçarak*fj* yanıma geldi.D Not 9:21 Hızla uçarak” ya da “Çok yorgun”.

Dan 9: 22 “Daniel, sana anlayış vermek için geldim” diye açıkladı,

Dan 9: 23 “Sen Tanrı’ya yalvarmaya başlar başlamaz, duan yanıtlandı;bunu bildirmeye geldim. Çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenlesözün anlamını kavra ve görümü anla:

Dan 9: 24 “Başkaldırıyı ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçubağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm vepeygamberliği mühürlemek, En Kutsal’ı meshetmek* için seninhalkına ve kutsal kentine* yetmiş hafta*fk* kadar zaman saptanmıştır.D Not 9:24 “Hafta”: Bu bölümde bir haftanın yedi yıl anlamına geldiği sanılıyor.

Dan 9: 25 “Şunu bil ve anla: Yeruşalim’i yeniden kurmak için buyruğunverilmesinden, meshedilmiş* olan önderin gelişine dek yedi haftageçecek. Altmış iki hafta içinde Yeruşalim yeniden sokaklarla,hendeklerle kurulacak. Ancak bu sıkıntılı zamanlarda olacak.

Dan 9: 26 Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülecekve onu destekleyen olmayacak. Gelecek önderin halkı, kenti vekutsal yeri yerle bir edecek. Sonu tufanla olacak: Savaş sonadek sürecek. Yıkımların da olacağı kararlaştırıldı.

Dan 9: 27 Gelecek önder*fl* birçoklarıyla bir haftalık sağlam birantlaşma yapacak. Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu dakaldıracak. Kararlaştırılan yıkım başına gelinceye dek yok ediciönder tapınağın üst bölümüne yıkıcı iğrenç şeyler* yerleştirecek.”D Not 9:27 “Gelecek önder”: İbranice “O”.

Daniel’in Dicle Irmağı’nda Gördüğü Görüm

BÖLÜM 10

Dan 10: 1 Pers Kralı Koreş’in krallığının üçüncü yılında Belteşassar diye çağrılan Daniel’e bir giz açıklandı. Büyük bir savaşla ilgili olan bu giz gerçekti. Daniel görümde kendisine açıklanan gizi anladı.

Dan 10: 2 O sırada ben Daniel üç haftadır yas tutuyordum.

Dan 10: 3 Üç hafta dolana dek ağzıma ne güzel bir yiyecek ya da etkoydum, ne şarap içtim, ne de yağ süründüm.

Dan 10: 4 Birinci ayın* yirmi dördüncü günü, Büyük Irmak'ın, yaniDicle'nin kıyısındayken,

Dan 10: 5 gözlerimi kaldırıp bakınca keten giysi giyinmiş, beline Ufazaltınından kemer kuşanmış bir adam gördüm.

Dan 10: 6 Bedeni sarı yakut gibiydi. Yüzü şimşek gibi parlıyordu.Gözleri alevli meşalelere benziyordu. Kollarıyla bacakları cilalıtunç* gibi parlıyor, sesi büyük bir kalabalığın çıkardığı gürültüyü andırıyordu.

Dan 10: 7 Görümü yalnız ben Daniel gördüm. Yanımdakiler görmediler,ama dehşete düşerek gizlenmek için kaçtılar.

Dan 10: 8 Böylece ben yalnız kaldım. Bu büyük görümü seyrederken gücümtükendi, benzim büsbütün soldu, kendimi toparlayamadım.

Dan 10: 9 Sonra adamın sesini duyunca yüzüstü yere düşüp derin biruykuya daldım.

Dan 10: 10 Derken bir el dokundu, titredim; beni dizlerimle elleriminüzerine kaldırdı.

Dan 10: 11 Bana, "Ey Daniel, sen ki çok sevilen birisin!" dedi, "Ayağakalk ve söyleyeceklerime iyi kulak ver. Çünkü sana gönderildim."O bunları söyler söylemez titreyerek ayağa kalktım.

Dan 10: 12 "Korkma, ey Daniel!" diye devam etti, "Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrın'ın önünde alçaltmaya karar verdiğin gün duan işitildi. İşte bu yüzden geldim.

Dan 10: 13 Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu.Sonra baş önderlerden Mikail bana yardıma geldi, çünkü orada,Pers krallarının yanında alıkonulmuştum.

Dan 10: 14 Son günlerde halkının başına neler geleceğini sanaaçıklamak için geldim şimdi, çünkü bu görüm gelecekle ilgilidir."

Dan 10: 15 O bunları söyleyince, suskun suskun yere baktım.

Dan 10: 16 Derken insanoğluna benzeyen biri dudaklarıma dokundu. Bende ağzımı açıp konuşmaya başladım. Karşımda durana, "Ey efendim,bu görüm

yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum” dedim,

Dan 10: 17 “Ben kulun nasıl seninle konuşayım? Gücüm tükendi, soluğumkesildi.”

Dan 10: 18 İnsana benzeyen varlık yine dokunup beni güçlendirdi.

Dan 10: 19 “Ey çok sevilen adam, korkma!” dedi, “Esenlik olsun sana!Güçlü ol! Evet, güçlü ol!” O benimle konuşunca güçlendim. “Konuşmanı sürdür, efendim, çünkü bana güç verdin” dedim.

Dan 10: 20 Bunun üzerine, “Sana neden geldiğimi biliyor musun?” dedi,”Çok yakında dönüp Pers önderiyle savaşacağım. Ben gidince Grek önderi gelecek.

Dan 10: 21 Ama önce Gerçek Kitap’ta neler yazıldığını sana bildireceğim. Onlara karşı önderiniz Mikail dışında bana yardım eden kimse yok.

BÖLÜM 11

Dan 11: 1 “Medli Darius’un krallığının birinci yılında Mikail’idestekleyip korumak için onun yanında durdum.”

Güney ve Kuzey Kralları

Dan 11: 2 “Şimdi sana gerçeği bildireceğim: Pers krallığında üç kral daha ortaya çıkacak. Ama dördüncü kral öbür üçünden daha zengin olacak. Zenginliği sayesinde elde edeceği güçle herkesi Grek ülkesine karşı kışkırtacak.

Dan 11: 3 Sonra güçlü bir kral çıkacak. Büyük yetkiyle krallık edecekve dilediği gibi davranacak.

Dan 11: 4 Ne var ki, o gücünün doruğundayken, krallığı darmadağınedilecek, göğün dört rüzgarı gibi dört parçaya bölünecek. Krallıkonun soyundan gelenlere geçmeyecek, yerine geçenlerin hiçbirionun gibi egemenlik sürmeyecek. Krallığı yıkılıp başkalarına verilecek.

Dan 11: 5 “Güney Kralı*fm* güçlenecek. Ancak komutanlarından biriondan daha çok güçlenecek ve krallığı büyük olacak.D Not 11:5 “Güney Kralı”: “Mısır Kralı”.

Dan 11: 6 Birkaç yıl sonra bu ikisi uzlaşacak. Güney Kralı yapılanuzlaşmayı onaylamak için kızını Kuzey Kralı’na*fn* eş olarakverecek. Ama kız gücünü koruyamayacak. Kralın ömrü de gücü deuzun sürmeyecek. Bu arada kızla babası da, ona eşlik edenlerleonu destekleyen de ele verilecek.D Not 11:6 “Kuzey Kralı”: “Suriye Kralı”.

Dan 11: 7 “Babasının yerine kızın ailesinden biri ortaya çıkacak.Kuzey Kralı’nın ordusuna saldırıp kalesini alacak. Onlarla savaşıp yenecek.

Dan 11: 8 Onların ilahlarını, dökme putlarını, değerli altın ve gümüşkaplarını alıp Mısır'a götürecek. Kuzey Kralı'nı birkaç yıl rahat bırakacak.

Dan 11: 9 Sonra Kuzey Kralı gidip Güney Kralı'nın ülkesine saldıracak,ardından kendi ülkesine dönecek.

Dan 11: 10 Kuzey Kralı'nın oğulları savaşa hazırlanarak çok büyük birordu toplayacaklar. Ordu sel gibi taşacak, önüne geleni alıpgötürecek, gelip Güney Kralı'nın kalesine dayanacak.

Dan 11: 11 "Güney Kralı öfkeyle çıkıp Kuzey Kralı'na karşı savaşacak.Kuzey Kralı büyük bir ordu topladığı halde, bu ordu GüneyKralı'nın eline teslim edilecek.

Dan 11: 12 Bu büyük ordu yenilgiye uğrayınca Güney Kralı gururakapılacak. On binlerce insanı öldürecek, ama zaferi uzun sürmeyecek.

Dan 11: 13 Çünkü Kuzey Kralı öncekinden daha büyük bir ordu toplayacakve birkaç yıl sonra büyük, iyi donatılmış bir orduyla ülkeye doğru ilerleyecek.

Dan 11: 14 "Bu sırada birçokları Güney Kralı'na karşı çıkacak. Seninhalkından bazı zorbalar da, görüm yerine gelsin diye ayaklanacak,ama yenilgiye uğrayacaklar.

Dan 11: 15 Sonra Kuzey Kralı gelip toprak yığarak tepecikler yapacakve surlu kenti ele geçirecek. Güney Kralı'nın güçleri buna karşıduramayacak. En seçme askerlerinin bile karşı durmaya güçleri yetmeyecek.

Dan 11: 16 Kente saldıran Kuzey Kralı dilediği gibi davranacak, kimseona karşı duramayacak. Güzel Ülke'yi*fo* yönetecek, yıkıp yok etmeyetkisi onun elinde olacak.D Not 11:16 "Güzel Ülke": "İsrail ülkesi".

Dan 11: 17 Krallığının bütün gücünü toplayıp Güney Kralı'nın üzerineyürümeyi amaçlayacak ve Güney Kralı'yla bir antlaşma yapacak.Ülkesini yerle bir etmek için kızını eş olarak ona verecek. Amatasarısı*fp* başarılı olmayacak, ona yarar sağlamayacak.D Not 11:17 "Tasarısı" ya da "Kızı".

Dan 11: 18 Bundan sonra deniz kıyısındaki bölgelere yönelecek,birçoklarını ele geçirecek. Ne var ki, bir komutan onunsaygısızlıklarını sona erdirecek, saygısızlığının karşılığını verecek.

Dan 11: 19 Bunun üzerine Kuzey Kralı kendi ülkesinin kalelerineyönelecek, ama tökezleyip düşecek. Bir daha da ortaya çıkmayacak.

Dan 11: 20 "Yerine geçen kral, krallığının yüceliği için zorla vergi toplayacak birini gönderecek. Ama birkaç gün içinde öfkesiz ve savaşsız yok edilecek.

Dan 11: 21 “Yerine krallıkla onurlandırılmamış değersiz biri geçecek. Halk güvenlik içindeyken, kurduğu düzenler sayesinde gelip krallığı ele geçirecek.

Dan 11: 22 Çok güçlü orduları süpürüp yok edecek; antlaşma önderi deyok edilecek.

Dan 11: 23 Onunla antlaşma yaptıktan sonra hileye başvuracak. Az sayıda insanla gittikçe güçlenecek.

Dan 11: 24 Beklenmedik bir anda ilin zengin bölgelerine saldırıpbabalarının, atalarının yapmadığı şeyleri yapacak. Adamlarınayağma ve çapul malı, servetler dağıtacak. Kalelere saldırmak içindüzenler kuracak, ama bu uzun sürmeyecek.

Dan 11: 25 “Gücünü ve cesaretini toplayarak büyük bir orduyla GüneyKralı’na karşı çıkacak. Güney Kralı da büyük ve çok güçlü birorduyla savaşacak. Ne var ki, kurulan düzenler yüzünden ona karşı duramayacak.

Dan 11: 26 Sofrasından yiyenler Güney Kralı’nı yıkmaya çalışacaklar;ordusu dağılacak, birçokları vurulup öldürülecek.

Dan 11: 27 Her iki kral da kötülük tasarlayacak. Aynı masada oturupbirbirlerine yalan söyleyecekler. Ancak bu bir yararsağlamayacak. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek.

Dan 11: 28 Kuzey Kralı büyük bir servetle ülkesine dönecek, ama amacı kutsal antlaşmaya karşı gelmek olacak. Dilediğini yaptıktan sonra ülkesine dönecek.

Dan 11: 29 “Belirlenen zamanda dönüp yine Güney’e saldıracak. Ancakbu kez sonuç öncekinden farklı olacak.

Dan 11: 30 Ona karşı koymak için Kittim’den gelen gemiler cesaretinikıracak. Geri dönecek ve öfkeyle kutsal antlaşmaya karşı çıkacak,kutsal antlaşmayı bırakanları yine kayıracak.

Dan 11: 31 “Askerleri gidip tapınakla kaleyi kirletecek, günlüksunuları kaldırıp yıkıcı iğrenç şeyi* koyacaklar.

Dan 11: 32 Kuzey Kralı antlaşmayı bozanları yaltaklanarak ayartacak,ama Tanrısı’nı tanıyan halk var gücüyle ona karşı duracak.

Dan 11: 33 “Halkın arasındaki bilge kişiler birçoklarını eğitecekler.Ama bir süre bu kişiler ya kılıçla öldürülecek, yakılacak, tutsakedilecek ya da mallarından edilecekler.

Dan 11: 34 Yenilgiye uğrayınca biraz yardım görecekler. İçtenliktenuzak birçok kişi onlardan yana geçecek.

Dan 11: 35 Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, son gelinceye dekarınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler*fr*. Çünküson yine de belirlenen zamanda gelecek.D Not 11:35 “Öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler” ya da “Öyle ki, son gelinceye dek Tanrı’nın halkı arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsin”.

Dan 11: 36 “Kral dilediği gibi davranacak. Kendini bütün tanrılardandaha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısı’na karşıduyulmamış sözler söyleyecek. Tanrı’nın öfkesi tamamlanıncaya dekbaşarılı olacak. Çünkü tasarlanan, yerine gelecektir.

Dan 11: 37 Kral hiçbir tanrıya, atalarının ilahlarına da kadınlarınbağlandığına da ilgi göstermeyecek. Kendisini hepsinden üstün görecek.

Dan 11: 38 Bu ilahların yerine, kaleler ilahını yüceltecek. Atalarının tanımadığı bu ilaha altın, gümüş, değerli taşlar, pahalı armağanlar sunup onu onurlandıracak.

Dan 11: 39 Bu yabancı ilahın yardımıyla en güçlü kalelere saldıracak; onu kabul edenleri alabildiğine onurlandıracak, onları birçoklarının başına önder atayacak, ülkeyi ödül olarak onlar arasında bölüştürecek.

Dan 11: 40 “Son gelince, Güney Kralı Kuzey Kralı’yla savaşa tutuşacak. Kuzey Kralı savaş arabalarıyla, atlılarla, birçok gemilerle saldıracak. Her şeyi süpürüp götüren sel gibi taşarak birçok ülkeden geçecek.

Dan 11: 41 Güzel Ülke’ye*fx* de girecek, birçok ülke yenilgiye uğrayacak.Ancak Edom, Moav ve Ammon önderleri onun elinden kurtulacak.D Not 11:41 “Güzel Ülke”: “İsrail ülkesi”.

Dan 11: 42 Öbür ülkelere de saldıracak. Mısır bile elinden kurtulmayacak.

Dan 11: 43 Altın ve gümüş hazinelerine, Mısır’ın bütün değerli eşyalarına el koyacak. Luvlular’la Kûşlular* onun ardınca yürüyecekler.

Dan 11: 44 Ne var ki, doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu ürkütecek. Birçoklarını yıkıp yok etmek için büyük öfkeyle yola çıkacak.

Dan 11: 45 Denizle güzel kutsal dağ arasında saray çadırlarını kuracak. Yine de yaşamı son bulacak ve ona yardım eden olmayacak.”

Zamanın Sonu

BÖLÜM 12

Dan 12: 1 “O zaman senin halkını koruyan büyük önder Mikail görünecek.

Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak. Bu dönemde halkın -adı kitapta yazılı olanlar- kurtulacak.

Dan 12: 2 Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek.

Dan 12: 3 Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar.

Dan 12: 4 Ama sen, ey Daniel, son gelinceye dek bu sözleri sakla, kitabı mühürle. Bilgileri artsın diye birçokları oraya buraya gidecek.”

Dan 12: 5 Ben Daniel baktım, biri ırmağın bu kıyısında, öbürü öbür kıyısında duran başka iki varlık gördüm.

Dan 12: 6 İçlerinden biri, ırmağın suları üzerinde duran keten giysili adama, “Bu şaşırtıcı olayların son bulması ne kadar zaman alacak?” diye sordu.

Dan 12: 7 Irmağın suları üzerinde duran keten giysili adamın sağ vesol elini göğe kaldırarak sonsuza dek Diri Olan’ın adıyla antiçip, “Üç buçuk yıl*fs* alacak” dediğini duydum, “Kutsal halkıngücü tümüyle kırılınca, bütün bu olaylar son bulacak.”D Not 12:7 “Üç buçuk yıl”: İbranice “Bir vakit, vakitler ve yarım vakit”.

Dan 12: 8 Adamın söylediklerini duydumsa da anlamadım. Bunun için, “Eyefendim, bunların sonu ne olacak?” diye sordum.

Dan 12: 9 Şöyle yanıtladı: “Sen git, Daniel. Bu sözler son gelinceyedek saklanıp mühürlenecek.

Dan 12: 10 Birçokları kendilerini arıtıp temizlenecek, lekesiz duruma gelecek, ama kötüler kötülük etmeyi sürdürecek. Kötülerin hiçbiri anlamayacak, bilgeler anlayacak.

Dan 12: 11 “Günlük sununun kaldırılıp yıkıcı iğrenç şeyin* konduğu zamandan başlayarak 1 290 gün geçecek.

Dan 12: 12 Bekleyip 1 335 güne ulaşana ne mutlu!

Dan 12: 13 “Sana gelince, ey Daniel, son gelinceye dek yoluna devam et. Rahatına kavuşacak ve günlerin sonunda ödülünü almak için uyanacaksın.”

HAGAY

Tapınağı Yeniden Kurmak için Çağrı

BÖLÜM 1

Hag.1: 1 Kral Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın* birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil ve Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'ya seslendi:

Hag.1: 2 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Bu halk, RAB'bin Tapınağı'nıyeniden kurmak için vakit daha gelmedi diyor.'"

Hag.1: 3 Sonra RAB, Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi:

Hag.1: 4 "Bu tapınak yıkık durumdayken, sizin ağaç kaplamalıevlerinizde oturmanızın sırası mı?"

Hag.1: 5 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Şimdi tuttuğunuz yolları iyi düşünün!

Hag.1: 6 Çok ektiniz ama az biçtiniz; yiyorsunuz ama doyamıyorsunuz,içiyorsunuz ama neşelenemiyorsunuz; giyiniyorsunuz ama ısınamıyorsunuz; ücretinizi alıyorsunuz ama paranızı sanki delik keseye koyuyorsunuz."

Hag.1: 7-8 Her Şeye Egemen RAB, "Tuttuğunuz yolları iyi düşünün!"diyor, "Dağlara çıkıp kütük getirin, tapınağı yeniden kurun. Öyleki, ondan hoşnut olayım, yüceltileyim.

Hag.1: 9 Bol ürün umdunuz ama az topladınız. Eve ne getirdiysenizüfleyip dağıttım. Acaba neden?" Böyle soruyor Her Şeye EgemenRAB. "Yıkık duran tapınağımdan ötürü! Oysa hepiniz kendi evinizle uğraşıyorsunuz.

Hag.1: 10 İşte bunun içindir ki, gök çiyini, toprak ürününü sizden esirgiyor.

Hag.1: 11 Ülkeyi -dağlarını, tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını,toprağın verdiği ürünleri, insanlarını, hayvanlarını, ellerinizinbütün emeğini- kuraklıkla cezalandırdım."

Halk Çağrıya Kulak Veriyor

Hag.1: 12 Şealtiel'in torunu Zerubbabil, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu ve sürgünden dönen halkın tümü Tanrıları RAB'bin sözüne, O'nun tarafından gönderilen Peygamber Hagay'ın sözlerine kulak verdiler. Halk RAB'den korktu.

Hag.1: 13 Sonra RAB'bin ulağı Hagay, RAB'bin şu sözlerini halkabildirdi: "RAB,

‘Ben sizinle birlikteyim’ diyor.”

Hag.1: 14-15 Böylece RAB Şealtiel’in torunu Yahuda ValisiZerubbabil’i, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu’yu ve sürgünden dönenhalkın tümünü bu konuda harekete geçirdi. Darius’un krallığınınikinci yılında, altıncı ayın* yirmi dördüncü günü gelip TanrılarıHer Şeye Egemen RAB’bin Tapınağı’nda işe başladılar.

Kurulacak Tapınağın Görkemi

BÖLÜM 2

Hag.2: 1 Yedinci ayın* yirmi birinci günü RAB Peygamber Hagayaracılığıyla şöyle seslendi:

Hag.2: 2 “Şealtiel’in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil’e, Yehosadakoğlu Başkâhin Yeşu’ya ve sürgünden dönen halka de ki,

Hag.2: 3 ‘Aranızda bu tapınağı önceki görkemiyle gören kaldı mı?Şimdi size nasıl görünüyor? Bir hiç olarak görünmüyor mu?

Hag.2: 4 Şimdi sen, ey Zerubbabil, yüreklen!’ RAB böyle diyor. ‘EyYehosadak oğlu Başkâhin Yeşu, yüreklen! Ey ülke halkı, yüreklen!’RAB böyle diyor. ‘İşi sürdürün. Çünkü ben sizinle birlikteyim.’Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Hag.2: 5 ‘Mısır’dan çıktığınızda, size bu konuda söz verdim. Ruhumaranızdadır. Korkmayın!’

Hag.2: 6 “Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Kısa zamanda bir kez dahayeri, göğü, denizi, karayı sarsacağım.

Hag.2: 7 Bütün ulusları sarsacağım, değerli eşyalarını burayagetirecekler*fa*. Ben de bu tapınağı görkemle dolduracağım.’Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.D Not 2:7 “Değerli eşyalarını buraya getirecekler” ya da “Onların özlediği kişi buraya gelecek.”

Hag.2: 8 ‘Gümüş de, altın da benim’ diyor Her Şeye Egemen RAB.

Hag.2: 9 ‘Yeni tapınağın görkemi, öncekinden daha büyük olacak.Buraya esenlik vereceğim.’ Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.”

Kirli Sayılan Halk Hag.2: 10 Darius’un krallığının ikinci yılında, dokuzuncu ayın* yirmidördüncü günü RAB, Peygamber Hagay’a seslendi:

Hag.2: 11 “Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‘Kâhinlere* yasayla ilgilişu soruyu sor:

Hag.2: 12 Eğer biri giysisinin kıvrımları arasında kutsanmış et taşırve o kıvrım ekmeğe, yemeğe, şaraba, zeytinyağına ya da başka biryiyeceğe değerse, o yiyecek kutsal olur mu?'"Kâhinler, "Hayır" diye yanıtladılar.

Hag.2: 13 Hagay konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ölüye dokunduğu içinkirli sayılan biri, bu yiyeceklerden birine dokunursa, o yiyecek kirlenmiş olur mu?"Kâhinler, "Evet, kirlenmiş olur" diye karşılık verdiler.

Hag.2: 14 Bunun üzerine Hagay şöyle dedi: "RAB, 'Bu halk, bu ulusgözümde böyledir' diyor, 'Her yaptıkları, sunakta her sundukları da kirlidir.'"

Rab Bereket Yağdıracak

Hag.2: 15-16 "'Bugüne dek olanları iyi düşünün; RAB'bin Tapınağı'ndataş üstüne taş konulmadan önce, yirmi ölçeklik bir tahıl yığınınagelen biri, yalnızca on ölçek bulurdu; şarap teknesinden elliölçek çıkarmaya varan biri, yalnızca yirmi ölçek bulurdu.

Hag.2: 17 Ellerinizin bütün emeğini samyeliyle, küfle, doluylacezalandırdım. Yine de bana dönmediniz.' RAB böyle diyor.

Hag.2: 18 'Bugünden, dokuzuncu ayın* yirmi dördüncü gününden, RAB'binTapınağı'nın temelinin atıldığı günden başlayarak olacakları iyi düşünün.

Hag.2: 19 Ambarda hiç tohum kaldı mı? Asma, incir, nar, zeytin ağaçları bugüne dek ürün verdi mi?"'Bugünden başlayarak üzerinize bereket yağdıracağım.'"

Rab'bin Zerubbabil'e Verdiği Söz

Hag.2: 20 Ayın yirmi dördüncü günü RAB Hagay'a ikinci kez seslendi:

Hag.2: 21 "Yahuda Valisi Zerubbabil'e de ki, ben yeri, göğü sarsmaküzereyim.

Hag.2: 22 Kralların tahtlarını devireceğim, yabancı ulusların gücünüyok edeceğim. Savaş arabalarıyla sürücülerini de devireceğim;atlarla binicileri düşecek, hepsi kardeşinin kılıcıyla öldürülecek.

Hag.2: 23 "Her Şeye Egemen RAB 'O gün seni alacağım, ey Şealtiel'intorunu kulum Zerubbabil' diyor, 'Ve seni mühür yüzüğü gibiyapacağım. Çünkü ben seni seçtim.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

1.SAMUEL

Samuel'in Doğumu

BÖLÜM 1

1.Sa.1: 1 Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabası'nda yaşayan, Efrayim oymağının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana adında bir adam vardı.

1.Sa.1: 2 Elkana'nın Hanna ve Peninna adında iki karısı vardı. Peninna'nın çocukları olduğu halde, Hanna'nın çocuğu olmuyordu.

1.Sa.1: 3 Elkana Her Şeye Egemen RAB'be tapınıp kurban sunmak üzere her yıl kendi kentinden Şilo'ya giderdi. Eli'nin RAB'bin kâhinleri* olan Hofni ve Pinehas adındaki iki oğlu da oradaydı.

1.Sa.1: 4 Elkana kurban sunduğu gün karısı Peninna'ya ve oğullarıyla kızlarına etten birer pay verirken,

1.Sa.1: 5 Hanna'ya iki pay verirdi. Çünkü RAB Hanna'nın rahmini kapamasına karşın, Elkana onu severdi.

1.Sa.1: 6 Ama RAB Hanna'nın rahmini kapadığından, kuması Peninna Hanna'yı öfkelendirmek için ona sürekli sataşırdı.

1.Sa.1: 7 Bu yıllarca böyle sürdü. Hanna RAB'bin Tapınağı'na her gittiğinde kuması ona sataşırdı. Böylece Hanna ağlar, yemek yemezdi.

1.Sa.1: 8 Kocası Elkana, "Hanna, neden ağlıyorsun, neden yemek yemiyorsun?" derdi, "Neden bu kadar üzgünsün? Ben senin için on oğuldan daha iyi değil miyim?"

1.Sa.1: 9 Bir gün onlar Şilo'da yiyip içtikten sonra, Hanna kalktı. Kâhin Eli RAB'bin Tapınağı'nın kapı sövesi yanındaki sandalyede oturuyordu.

1.Sa.1: 10 Hanna, gönlü buruk, acı acı ağlayarak RAB'be yakardı

1.Sa.1: 11 ve şu adağı adadı: "Ey Her Şeye Egemen RAB, kulunun üzüntüsüne gerçekten bakıp beni anımsar, kulunu unutmayıp bana bir erkek çocuk verirsen, yaşamı boyunca onu sana adayacağım. Onun başına hiç ustura değmeyecek*fa*."D Not 1:11 Eski Antlaşma'da saçın kesilmemesi, Tanrı'ya adanmış kişinin belirtisiydi (bkz. Say.6:5).

1.Sa.1: 12 Hanna RAB'be yakarışını sürdürürken, Eli onun dudaklarınıgözetliyordu.

1.Sa.1: 13 Hanna içinden yakarıyor, yalnız dudakları kımıldıyor, sesiduyulmuyordu. Bu yüzden Eli, Hanna'yı sarhoş sanarak,

1.Sa.1: 14 "Sarhoşluğunu ne zamana dek sürdüreceksin? Artık şarabıbırak" dedi.

1.Sa.1: 15 Hanna, "Ah, öyle değil efendim!" diye yanıtladı, "Benyüreği acılarla dolu bir kadınım. Ne şarap içtim, ne de başka biriçki. Sadece yüreğimi RAB'be döküyordum.

1.Sa.1: 16 Kulunu kötü bir kadın sanma. Yakarışımı şimdiye deksürdürmemin nedeni çok kaygılı, üzüntülü olmamdır."

1.Sa.1: 17 Eli, "Öyleyse esenlikle git" dedi, "İsrail'in Tanrısı dileğini yerine getirsin."

1.Sa.1: 18 Hanna, "Senin gözünde lütuf bulayım" deyip yoluna gitti.Sonra yemek yedi. Artık üzgün değildi.

1.Sa.1: 19 Ertesi sabah erkenden kalkıp RAB'be tapındılar. Ondan sonra Rama'daki evlerine döndüler. Elkana karısı Hanna'yla birleşti ve RAB Hanna'yı anımsadı.

1.Sa.1: 20 Zamanı gelince Hanna gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu."Onu RAB'den diledim" diyerek adını Samuel*fb* koydu.D Not 1:20 "Samuel": "Tanrı duyar" anlamına gelir. Hanna Samuel'i Tanrı'ya Adıyor

1.Sa.1: 21 Elkana RAB'be yıllık kurbanını ve adağını sunmak üzere evhalkıyla birlikte Şilo'ya gitti.

1.Sa.1: 22 Ama Hanna gitmedi. Kocasına, "Çocuk sütten kesildiktensonra onu RAB'bin hizmetinde bulunmak üzere götüreceğim. Yaşamıboyunca orada kalacak" dedi.

1.Sa.1: 23 Kocası Elkana, "Nasıl istersen öyle yap" diye karşılık verdi, "Çocuk sütten kesilinceye dek burada kal. RAB sözünü yerine getirsin." Böylece Hanna oğlu sütten kesilinceye dek evde kalıp onu emzirdi.

1.Sa.1: 24 Küçük çocuk sütten kesildikten sonra Hanna üç yaşında bir boğa*fc*, bir efa*fç* un ve bir tulum şarap alarak onu kendisiyle birlikte RAB'bin Şilo'daki tapınağına götürdü.D Not 1:24 Septuaginta, Kumran, Süryanice "Üç yaşında bir boğa", Masoretik metin "Üç boğa". 1:24 "Bir efa": Yaklaşık 13.2 kg.

1.Sa.1: 25 Boğayı kestikten sonra çocuğu Eli'ye getirdiler.

1.Sa.1: 26 Hanna, "Ey efendim, yaşamın hakkı için derim ki, burada yanında

durup RAB'be yakaran kadınım ben" dedi,

1.Sa.1: 27 "Bu çocuk için yakarmıştım; RAB dileğimi yerine getirdi.

1.Sa.1: 28 Ben de onu RAB'be adıyorum. Yaşamı boyunca RAB'be adanmışkalacaktır." Sonra çocuk orada RAB'be tapındı.

Hanna'nın Duası

BÖLÜM 2

1.Sa.2: 1 Hanna şöyle dua etti:"Yüreğim RAB'de bulduğum sevinçle coşuyor;Gücümü*fd* yükselten RAB'dir.Düşmanlarımın karşısında övünüyor,Kurtarışınla seviniyorum!D Not 2:1 "Gücümü": İbranice "Boynuzumu".

1.Sa.2: 2 Kutsallıkta RAB'bin benzeri yok,Evet, senin gibisi yok, ya RAB!Tanrımız gibi dayanak yok.

1.Sa.2: 3 Artık büyük konuşmayın,Ağzınızdan küstahça sözler çıkmasın.Çünkü RAB her şeyi bilen Tanrı'dır;O'dur davranışları tartan.

1.Sa.2: 4 Güçlülerin yayları kırılır;Güçsüzlerse güçle donatılır.

1.Sa.2: 5 Toklar yiyecek uğruna gündelikçi olur,Açlar doyurulur.Kısır kadın yedi çocuk doğururken,Çok çocuklu kadın kimsesiz kalır.

1.Sa.2: 6 RAB öldürür de diriltir de,Ölüler diyarına indirir ve çıkarır.

1.Sa.2: 7 O kimini yoksul, kimini varsıl kılar;Kimini alçaltır, kimini yükseltir.

1.Sa.2: 8 Düşkünü yerden kaldırır,Yoksulu çöplükten çıkarır;Soylularla oturtsunVe kendilerine onur tahtını miras olarak bağışlasın diye.Çünkü yeryüzünün temelleri RAB'bindir,O dünyayı onların üzerine kurmuştur.

1.Sa.2: 9 RAB sadık kullarının adımlarını korur,Ama kötüler karanlıkta susturulur.Çünkü güçle zafere ulaşamaz insan.

1.Sa.2: 10 RAB'be karşı gelenler paramparça olacak,RAB onlara karşı gökleri gürletecek,Bütün dünyayı yargılayacak,Kralını güçle donatacak,Meshettiği* kralın gücünü yükseltecek."

1.Sa.2: 11 Sonra Elkana Rama'ya, evine döndü. Küçük Samuel ise KâhinEli'nin gözetiminde RAB'bin hizmetinde kaldı.Eli'nin Oğullarının Yaptığı Kötülükler

1.Sa.2: 12-13 Eli'nin oğulları değersiz kişilerdi. RAB'bi vekâhinlerin halkla ilgili kurallarını önemsemiyorlardı. Birisunduğu kurbanın etini haşlarken, kâhinin hizmetkârı elinde üçdişli büyük bir çatalla gelir,

1.Sa.2: 14 çatalı kap, tencere, tava ya da kazana daldırırdı. Çatallaçıkarılan her şey kâhin için ayırılırdı. Şilo'ya gelenİsrailliler'in hepsine böyle davranırlardı.

1.Sa.2: 15 Üstelik kurbanın yağları yakılmadan önce, kâhininhizmetkârı gelip kurban sunan adama, "Kâhine kızartmalık et ver.Senden haşlanmış et değil, çiğ et alacak" derdi.

1.Sa.2: 16 Kurban sunan, "Önce hayvanın yağları yakılmalı, sonradilediğin kadar al" diyecek olsa, hizmetkâr, "Hayır, şimdivereceksin, yoksa zorla alırım" diye karşılık verirdi.

1.Sa.2: 17 Gençlerin RAB'be karşı işledikleri günah çok büyüktü; çünküRAB'be sunulan sunuları küçümsüyorlardı.

1.Sa.2: 18 Bu arada genç Samuel, keten efod* giymiş, RAB'bin önündehizmet ediyordu.

1.Sa.2: 19 Yıllık kurbanı sunmak için annesi her yıl kocasıylabirlikte oraya gider, diktiği cüppeyi oğluna getirirdi.

1.Sa.2: 20 Kâhin Eli de, Elkana ile karısına iyi dilekte bulunarak,"Dilediği ve RAB'be adadığı çocuğun yerine RAB sana bu kadındanbaşka çocuklar versin" derdi. Bundan sonra evlerine dönerlerdi.

1.Sa.2: 21 RAB'bin lütfuna eren Hanna gebe kalıp üç erkek, iki kızdaha doğurdu. Küçük Samuel ise RAB'bin hizmetinde büyüdü.

1.Sa.2: 22 Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının İsrailliler'e bütünyaptıklarını, Buluşma Çadırı'nın girişinde görevli kadınlarladüşüp kalktıklarını duymuştu.

1.Sa.2: 23 Onlara, "Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" dedi,"Yaptığınız kötülükleri herkesten işitiyorum.

1.Sa.2: 24 Olmaz bu, oğullarım! RAB'bin halkı arasında yayıldığınıduyduğum haber iyi değil.

1.Sa.2: 25 İnsan insana karşı günah işlerse, Tanrı onun için aracılıkyapar. Ama RAB'be karşı günah işleyeni kim savunacak?" Ne var ki,onlar babalarının sözünü dinlemediler. Çünkü RAB onları öldürmek istiyordu.

1.Sa.2: 26 Bu arada giderek büyüyen genç Samuel RAB'bin de halkın dabeğenisini kazanmaktaydı.

Eli'nin Oğullarına Karşı Peygamberlik Sözü

1.Sa.2: 27 O sıralarda bir Tanrı adamı Eli'ye gelip şöyle dedi: "RABdiyor ki,

‘Atan ve soyu Mısır’da firavunun halkına kölelikederken kendimi onlara açıkça göstermedim mi?

1.Sa.2: 28 Sunağıma çıkması, buhur yakıp önümde efod* giymesi içinbütün İsrail oymakları arasından yalnız atanı kendime kâhin seçtim. Üstelik İsrailliler’in yakılan bütün sunularını da atanın soyuna verdim.

1.Sa.2: 29 Öyleyse neden konutum için buyurduğum kurbanı ve sunuyuküçümsüyorsunuz? Halkım İsrail’in sunduğu bütün sunuların en iyi kısımlarıyla kendinizi semirterek neden oğullarını benden daha çok sayıyorsun?

1.Sa.2: 30 “Bu nedenle İsrail’in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Gerçekten,ailen ve atanın soyu sonsuza dek bana hizmet edecekler demiştim. Ama şimdi RAB şöyle buyuruyor: ‘Bu benden uzak olsun! Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek.

1.Sa.2: 31 Soyundan hiç kimsenin yaşlanacak kadar yaşamaması içinsenin ve atanın soyunun gücünü kıracağım günler yaklaşıyor.

1.Sa.2: 32 İsrail’e yapılacak bütün iyiliğe karşın, sen konutumdasıkıntı göreceksin. Artık soyundan hiç kimse yaşlanacak kadar yaşamayacak.

1.Sa.2: 33 Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak*fe*. Ama soyundan gelenlerin hepsi kılıçla*ff* ölecekler.D Not 2:33 Septuaginta, Kumran “Sunağımdan bütün soyunu yokedeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan körolacak, yüreği yanacak”, Masoretik metin “Gözlerini körleştirmekve sana sıkıntı vermek için sunağımdan bütün soyunu yoketmeyeceğim, yalnız birini esirgeyeceğim”. 2:33 Septuaginta, Kumran “Kılıçla”, Masoretik metin “Adamlarolarak”.

1.Sa.2: 34 İki oğlun Hofni ile Pinehas’ın başına gelecek olay seniniçin bir belirti olacak: İkisi de aynı gün ölecek.

1.Sa.2: 35 İsteklerimi ve amaçlarımı yerine getirecek güvenilir birkâhin çıkaracağım kendime. Onun soyunu sürdüreceğim; o dameshettiğim* kişinin önünde sürekli hizmet edecek.

1.Sa.2: 36 Ailenden sağ kalan herkes bir parça gümüş ve bir somunekmek için gelip ona boyun eğecek ve, Ne olur, karın tokluğunabeni herhangi bir kâhinlik görevine ata! diye yalvaracak.”

Tanrı’nın Samuel’e Seslenişi

BÖLÜM 3

1.Sa.3: 1 Genç Samuel Eli’nin yönetimi altında RAB’be hizmet ediyordu.O

günlerde RAB'bin sözü seyrek geliyordu; görümler de azalmıştı.

1.Sa.3: 2 Bir gece Eli yatağında uyuyordu. Gözleri öyle zayıflamıştıki, güçlükle görebiliyordu.

1.Sa.3: 3 Samuel ise RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrı'nın Sandığı'nınbulunduğu yerde uyuyordu. Tanrı'nın kandili daha sönmemişti.

1.Sa.3: 4 RAB Samuel'e seslendi. Samuel, "Buradayım" diye karşılıkverdi.

1.Sa.3: 5 Ardından Eli'ye koşup, "Beni çağırdın, işte buradayım" dedi.Ama Eli, "Ben çağırmadım, dön yat" diye karşılık verdi. Samuel de dönüp yattı.

1.Sa.3: 6 RAB yine, "Samuel!" diye seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti ve, "İşte, buradayım, beni çağırdın" dedi. Eli, "Çağırmadım, oğlum" diye karşılık verdi, "Dön yat."

1.Sa.3: 7 Samuel RAB'bi daha tanımıyordu; RAB'bin sözü henüz onaaçıklanmamıştı.

1.Sa.3: 8 RAB yine üçüncü kez Samuel'e seslendi. Samuel kalkıp Eli'ye gitti. "İşte buradayım, beni çağırdın" dedi. O zaman Eli genç Samuel'e RAB'bin seslendiğini anladı.

1.Sa.3: 9 Bunun üzerine Samuel'e, "Git yat" dedi, "Sana yine seslenirse, 'Konuş, ya RAB, kulun dinliyor dersin." Samuel gidip yerine yattı.

1.Sa.3: 10 RAB gelip orada durdu ve önceki gibi, "Samuel, Samuel!" diye seslendi.Samuel, "Konuş, kulun dinliyor" diye yanıtladı.

1.Sa.3: 11 RAB Samuel'e şöyle dedi: "Ben İsrail'de her duyanı şaşkına çevirecek bir şey yapmak üzereyim.

1.Sa.3: 12 O gün Eli'nin ailesine karşı söylediğim her şeyi baştan sona dek yerine getireceğim.

1.Sa.3: 13 Çünkü farkında olduğu günahtan ötürü ailesini sonsuza dek yargılayacağımı Eli'ye bildirdim. Oğulları Tanrı'ya saygısızlık ettiler*fg*. Eli de onlara engel olmadı.D Not 3:13 Septuaginta ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre "Tanrı'ya saygısızlık ettiler", Masoretik metin "Başlarına lanet getirdiler".

1.Sa.3: 14 Bu nedenle, 'Eli'nin ailesinin günahı hiçbir zaman kurban ya da sunuyla bile bağışlanmayacaktır diyerek Eli'nin ailesi hakkında ant içtim."

1.Sa.3: 15 Samuel sabaha kadar yattı, sonra RAB'bin Tapınağı'nınkapılarını açtı. Gördüğü görümü Eli'ye söylemekten çekiniyordu.

1.Sa.3: 16 Ama Eli ona, “Oğlum Samuel!” diye seslendi.Samuel, “İşte buradayım” diye yanıtladı.

1.Sa.3: 17 Eli, “RAB sana neler söyledi?” diye sordu, “Lütfen bendengizleme. Sana söylediklerinden birini bile benden gizlersen,Tanrı sana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!”

1.Sa.3: 18 Bunun üzerine Samuel hiçbir şey gizlemeden ona her şeyianlattı. Eli de, “O RAB’dir, gözünde iyi olanı yapsın” dedi.

1.Sa.3: 19 Samuel büyürken RAB onunla birlikteydi. RAB ona verdiğisözlerin hiçbirinin boşa çıkmasına izin vermedi.

1.Sa.3: 20 Samuel’in RAB’bin bir peygamberi olarak onaylandığınıDan’dan Beer-Şeva’ya kadar bütün İsrail anladı.

1.Sa.3: 21 RAB Şilo’da görünmeyi sürdürdü. Orada sözü aracılığıylakendisini Samuel’e tanıttı.

BÖLÜM 4

1.Sa.4: 1 Samuel’in sözü bütün İsrail’de yayıldı*fh*.D Not 4:1 Masoretik metin “Samuel’in sözü bütün İsrail’de yayıldı”, Septuaginta “O günlerde Filistliler İsrailliler’le savaşmak üzere toplandılar”.

Antlaşma Sandığı Ele Geçiriliyor

İsrailliler Filistliler’le savaşmak üzere yola çıktılar.İsrailliler Even-Ezer’de, Filistliler de Afek’te ordugah kurdu.

1.Sa.4: 2 Filistliler İsrail’e karşı savaş düzenine girdiler. Savaş her yere yayılınca, Filistliler İsrailliler’i bozguna uğrattı. Savaş alanında dört bine yakın İsrailli’yi öldürdüler.

1.Sa.4: 3 Askerler ordugaha dönünce, İsrail’in ileri gelenleri, “Neden bugün RAB bizi Filistliler’in önünde bozguna uğrattı?” diye sordular, “RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı* Şilo’dan buraya getirelim ki, aramıza geldiğinde bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın.”

1.Sa.4: 4 Halk Şilo’ya adamlar gönderdi. Keruvlar* arasında taht kurmuş, Her Şeye Egemen RAB’bin Antlaşma Sandığı’nı oradan getirdiler. Eli’nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas da Tanrı’nın Antlaşma Sandığı’nın yanındaydılar.

1.Sa.4: 5 RAB’bin Antlaşma Sandığı ordugaha varınca, bütün İsraillileröyle yüksek sesle bağırdılar ki, yer yerinden oynadı.

1.Sa.4: 6 Filistliler bağrışmaları duyunca, “İbraniler’inordugahındaki bu yüksek

bağrışmaların anlamı ne?" diye sordular.RAB'bin Sandığı'nın ordugaha getirildiğini öğrenince,

1.Sa.4: 7 korkarak, "Tanrılar ordugaha gelmiş" dediler, "Vay başımıza!Daha önce buna benzer bir olay olmamıştı.

1.Sa.4: 8 Vay başımıza! Bu güçlü tanrıların elinden bizi kimkurtarabilir? Çölde Mısırlılar'ı her tür belaya çarptıran tanrılar bunlar.

1.Sa.4: 9 Güçlü olun, ey Filistliler! Yiğitçe davranın! Yoksa,İbraniler size nasıl boyun eğdiyse, siz de onlara öyle boyuneğeceksiniz. Bu yüzden yiğitçe davranın ve savaşın!"

1.Sa.4: 10 Böylece Filistliler savaşıp İsrailliler'i bozgunauğrattılar. İsrailliler'in hepsi evlerine kaçtı. Yenilgi öylebüyüktü ki, İsrailliler otuz bin yaya asker yitirdi,

1.Sa.4: 11 Tanrı'nın Sandığı alındı, Eli'nin iki oğlu, Hofni ile Pinehas öldü.

Eli'nin Ölümü

1.Sa.4: 12 Benyaminli bir adam savaş alanından koşarak aynı günŞilo'ya ulaştı. Giysileri yırtılmış, başı toz toprak içindeydi.

1.Sa.4: 13 Adam Şilo'ya vardığında, Tanrı'nın Sandığı için yüreği titreyen Eli, yol kenarında bir sandalyeye oturmuş, kaygıyla bekliyordu. Adam kente girip olup bitenleri anlatınca, kenttekilerin tümü haykırdı.

1.Sa.4: 14 Eli haykırışları duyunca, "Bu gürültünün anlamı ne?" diyesordu. Adam olanları Eli'ye bildirmek için hemen onun yanına geldi.

1.Sa.4: 15 O sırada Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri zayıflamış,göremiyordu.

1.Sa.4: 16 Adam Eli'ye, "Ben savaş alanından geliyorum" dedi, "Savaşalanından bugün kaçtım." Eli, "Ne oldu, oğlum?" diye sordu.

1.Sa.4: 17 Haber getiren adam şöyle yanıtladı: "İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtı. Askerler büyük bir yenilgiye uğradı. İki oğlun, Hofni'yle Pinehas öldü. Tanrı'nın Sandığı da ele geçirildi."

1.Sa.4: 18 Adam Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince, Eli sandalyedengeriye, kapının yanına düştü. Yaşlı ve şişman olduğundan boynukırılıp öldü. İsrail halkını kırk yıl süreyle yönetmişti.

1.Sa.4: 19 Eli'nin gelini -Pinehas'ın karısı- gebeydi, doğurmaküzereydi. Tanrı'nın Sandığı'nın ele geçirildiğini, kayınbabasıylakocasının öldüğünü duyunca birden sancıları tuttu, yere çömelip doğurdu.

1.Sa.4: 20 Ölmek üzereyken ona yardım eden kadınlar, “Korkma, biroğlun oldu” dediler. Ama o aldırmadı, karşılık da vermedi.

1.Sa.4: 21 Tanrı’nın Sandığı ele geçirilmiş, kayınbabasıyla kocası ölmüştü. Bu yüzden, “Yücelik İsrail’den ayrıldı!” diyerek çocuğa İkavot*fı* adını verdi.D Not 4:21 “İkavot”: “Yücelik yok” anlamına gelir.

1.Sa.4: 22 “Yücelik İsrail’den ayrıldı!” dedi, “Çünkü Tanrı’nın Sandığı ele geçirildi.”

Antlaşma Sandığı Aşdot’a ve Ekron’a Taşınıyor

BÖLÜM 5

1.Sa.5: 1 Filistliler, Tanrı’nın Sandığı’nı ele geçirdikten sonra, onuEven-Ezer’den Aşdot’a götürdüler.

1.Sa.5: 2 Tanrı’nın Sandığı’nı Dagon Tapınağı’na taşıyıp Dagonheykelinin yanına yerleştirdiler.

1.Sa.5: 3 Ertesi gün erkenden kalkan Aşdotlular, Dagon’u RAB’binSandığı’nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Dagon’u alıp yerine koydular.

1.Sa.5: 4 Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında, Dagon’u yine RAB’bin Sandığı’nın önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Bu kez Dagon’un başıyla iki eli kırılmış, eşiğin üzerinde duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı.

1.Sa.5: 5 Dagon kâhinleri de, Aşdot’taki Dagon Tapınağı’na bütüngelenler de bu yüzden bugün de tapınağın eşiğine basmıyorlar.

1.Sa.5: 6 RAB Aşdotlular’ı ve çevrelerindeki halkı ağır biçimdecezalandırdı; onları urlarla cezalandırıp sıkıntıya soktu*fi*.D Not 5:6 Masoretik metin “Soktu”, Septuaginta “Soktu. ... Ülkelerinde fareler göründü. Kentin her yanına ölüm saçmaya başladı.”

1.Sa.5: 7 Aşdotlular olup bitenleri görünce, “İsrail Tanrısı’nınSandığı yanımızda kalmamalı; çünkü O bizi de, ilahımız Dagon’uda ağır bir biçimde cezalandırıyor” dediler.

1.Sa.5: 8 Bunun üzerine ulaklar gönderip bütün Filist beyleriniçağırttılar ve, “İsrail Tanrısı’nın Sandığı’nı ne yapalım?” diyesordular. Filist beyleri, “İsrail Tanrısı’nın Sandığı Gat’a götürülsün”dediler. Böylece İsrail Tanrısı’nın Sandığı’nı Gat’a götürdüler.

1.Sa.5: 9 Ama sandık oraya götürüldükten sonra, RAB o kenti decezalandırdı. Kenti çok büyük bir korku sardı. RAB kent halkını,büyük küçük herkesi urlarla

cezalandırdı.

1.Sa.5: 10 Bu yüzden Tanrı'nın Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler.Tanrı'nın Sandığı kente girer girmez Ekronlular, "Bizi ve halkımızı yok etmek için İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı bize getirdiler!" diye bağırdılar.

1.Sa.5: 11 Bütün Filist beylerini toplayarak, "İsrail Tanrısı'nınSandığı'nı buradan uzaklaştırın" dediler, "Sandık yerine gerigönderilsin; öyle ki, bizi de halkımızı da yok etmesin." Çünkükentin her yanını ölüm korkusu sarmıştı. Tanrı'nın onlara verdiği ceza çok ağırdı.

1.Sa.5: 12 Sağ kalanlarda urlar çıktı. Kent halkının haykırışı göklere yükseldi.

Antlaşma Sandığı'nın İsrail'e Geri Verilişi

BÖLÜM 6

1.Sa.6: 1 RAB'bin Sandığı Filist ülkesinde yedi ay kaldıktan sonra,

1.Sa.6: 2 Filistliler kâhinlerle falcıları çağırtıp, "RAB'bin Sandığı'nı ne yapalım? Onu nasıl yerine göndereceğimizi bize bildirin" dediler.

1.Sa.6: 3 Kâhinlerle falcılar, "İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı gerigöndereceksenız, boş göndermeyin" diye yanıtladılar, "O'na birsuç sunusu* sunmalısınız. O zaman iyileşecek ve O'nun sizi nedensürekli cezalandırdığını anlayacaksınız."

1.Sa.6: 4 Filistliler, "Ona suç sunusu olarak ne göndermeliyiz?" diye sordular. Kâhinlerle falcılar, "Suç sununuz Filist beylerinin sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare olsun" diye yanıtladılar, "Çünkü aynı bela hepinizin de, beylerinizin de üzerindedir.

1.Sa.6: 5 Onun için, urların ve ülkeyi yıkan farelerin benzerleriniyapın. Böylelikle İsrail'in Tanrısı'nı onurlandırın. Belki sizin,ilahlarınızın ve ülkenizin üzerindeki cezayı hafifletir.

1.Sa.6: 6 Neden Mısırlılar'ın ve firavunun yaptığı gibi inatediyorsunuz? Tanrı Mısırlılar'ı alaya aldıktan sonra, İsrailhalkının Mısır'dan çıkması için onları serbest bırakmadılar mı?

1.Sa.6: 7 "Şimdi yeni bir arabayla boyunduruk vurulmamış, süt veren iki inek hazırlayın. İnekleri arabaya koşun; buzağılarını artlarından ayırıp ahıra götürün.

1.Sa.6: 8 RAB'bin Sandığı'nı alıp arabaya koyun; suç sunusu olarakO'na göndereceğiniz altın eşyaları da bir kutuya koyup yanınayerleştirin. Sonra bırakın arabayı yoluna gitsin.

1.Sa.6: 9 Ama ardından gözetleyin. Eğer kendi ülkesine, Beytşemeş'egiden

yoldan ilerlerse, demek ki, üzerimize bu büyük yıkımıgetiren O'dur. Yoksa bu yıkımın O'ndan gelmediğini, bize birrastlantı olduğunu anlayacağız."

1.Sa.6: 10 Adamlar denileni yaptılar. Süt veren iki inek getiriparabaya koştular, buzağılarını da ahıra kapadılar.

1.Sa.6: 11 İçinde farelerle urların altın benzerlerinin bulunduğukutuyu RAB'bin Sandığı'yla birlikte arabaya koydular.

1.Sa.6: 12 İnekler dosdoğru Beytşemeş yolundan gittiler. Sağa solasapmadan, böğüre böğüre ana yoldan ilerlediler. Filist beylerionları Beytşemeş sınırına dek izledi.

1.Sa.6: 13 O sırada Beytşemeşliler vadide buğday biçiyorlardı.Gözlerini kaldırıp sandığı görünce sevindiler.

1.Sa.6: 14 Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasına giren araba oradaki büyükbir taşın yanında durdu. Beytşemeşliler arabanın odununuyardılar, inekleri de RAB'be yakmalık sunu* olarak sundular.

1.Sa.6: 15 Levililer RAB'bin Sandığı'nı ve içinde altın eşyaların bulunduğu yanındaki kutuyu indirip büyük taşın üzerine koymuşlardı. O gün Beytşemeşliler RAB'be yakmalık sunular sunup kurbanlar kestiler.

1.Sa.6: 16 Filistliler'in beş beyi olup bitenleri gördükten sonra aynıgün Ekron'a döndüler.

1.Sa.6: 17 Filistliler Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron kentleriiçin RAB'be suç sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler.

1.Sa.6: 18 Altın farelerse, surlu kentlerle çevre köyler dahil beşFilistli beye ait kentlerin sayısı kadardı. Beytşemeşli Yeşu'nuntarlasında RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın* üzerine konduğu büyüktaş tanık olarak bugün de duruyor.

1.Sa.6: 19 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın içine baktıkları için, RABBeytşemeşliler'den bazılarını cezalandırıp yetmiş kişiyi*fj* yoketti. Halk RAB'bin başlarına getirdiği bu büyük yıkımdan dolayı yas tuttu.D Not 6:19 Bazı İbranice elyazmaları "Yetmiş kişi", çoğu İbranice elyazmaları "Yetmiş kişi, elli bin kişi".

1.Sa.6: 20 Beytşemeşliler, "Bu kutsal Tanrı'nın, RAB'bin önünde kimdurabilir? Bizden sonra kime gidecek?" diyorlardı.

1.Sa.6: 21 Sonunda Kiryat-Yearim'de oturanlara ulaklar göndererek,"Filistliler RAB'bin Sandığı'nı geri getirdiler; gelin, onu alıp götürün" dediler.

BÖLÜM 7

1.Sa.7: 1 Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkı varıp RAB'bin Sandığı'nı aldı. Onu Avinadav'ın tepedeki evine götürdüler. RAB'bin Antlaşma Sandığı'na bakması için Avinadav oğlu Elazar'ı görevlendirdiler.

Samuel İsrail'e Önderlik Ediyor

1.Sa.7: 2 Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearim'dekaldı. Bu arada bütün İsrail halkı RAB'bin özlemini çekti.

1.Sa.7: 3 Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Eğer bütün yüreğinizleRAB'be dönmeye istekliyseniz, yabancı ilahları ve Aştoret'in*putlarını aranızdan kaldırın. Kendinizi RAB'be adayıp yalnız O'nakulluk edin. RAB de sizi Filistliler'in elinden kurtaracaktır."

1.Sa.7: 4 Bunun üzerine İsraillliler Baal'ın* ve Aştoret'in putlarınıatıp yalnızca RAB'be kulluk etmeye başladılar.

1.Sa.7: 5 O zaman Samuel, "Bütün İsrail halkını Mispa'da toplayın, bende sizin için RAB'be yakaracağım" dedi.

1.Sa.7: 6 Mispa'da toplanan İsraillliler kuyudan su çekip RAB'bin önünedöktüler. O gün oruç* tuttular ve, "RAB'be karşı günah işledik"dediler. Samuel Mispa'da İsrail halkına önderlik etti.

1.Sa.7: 7 Filistliler İsrail halkının Mispa'da toplandığını duydular.Filist beyleri İsraillliler'e karşı savaşmaya çıktılar.İsraillliler bunu duyunca Filistliler'den korktular.

1.Sa.7: 8 Samuel'e, "Bizi Filistliler'in elinden kurtarması içinTanrımız RAB'be yakarmayı bırakma" dediler.

1.Sa.7: 9 Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu alıp RAB'be tümüyle yakmalık sunu* olarak sundu ve İsraillliler adına RAB'be yakardı. RAB de ona karşılık verdi.

1.Sa.7: 10 Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler, İsraillliler'e saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç bir sesle gürleyerek Filistliler'i öyle şaşkına çevirdi ki, İsraillliler'in önünde bozguna uğradılar.

1.Sa.7: 11 Mispa'dan çıkan İsraillliler Filistliler'i Beytkar'ın altınakadar kovalayıp öldürdüler.

1.Sa.7: 12 Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti. "RABburaya kadar bize yardım etmiştir" diyerek taşa Even-Ezer*fk* adını verdi.D Not 7:12 "Even-Ezer": "Yardım taşı" anlamına gelir.

1.Sa.7: 13 Yenilgiye uğrayan Filistliler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece RAB Filistliler'in saldırmasını engelledi.

1.Sa.7: 14 Ekron'dan Gat'a kadar Filistliler'in ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanısıra İsrail'in sınır toprakları da Filistliler'in elinden kurtarıldı. İsrailliler'le Amorlular arasında ise barış vardı.

1.Sa.7: 15 Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı.

1.Sa.7: 16 Her yıl gidip Beytel'i, Gilgal'ı, Mispa'yı dolaşır, bu kentlerden İsrail'i yönetirdi.

1.Sa.7: 17 Sonra Rama'daki evine döner, İsrail'i oradan yönetirdi.Orada RAB'be bir sunak yaptı.

İsrail Halkı Bir Kral İstiyor

BÖLÜM 8

1.Sa.8: 1 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e önder atadı.

1.Sa.8: 2 Beer-Şeva'da görev yapan ilk oğlunun adı Yoel, ikincioğlunun adıysa Aviya'ydı.

1.Sa.8: 3 Ama oğulları onun yolunda yürümediler. Tersine, haksızkazanca yönelip rüşvet alır, yargıda yan tutarlardı.

1.Sa.8: 4 Bu yüzden İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'ya,Samuel'in yanına vardılar.

1.Sa.8: 5 Ona, "Bak, sen yaşlandın" dediler, "Oğulların da senin yolunda yürümüyor. Şimdi, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata."

1.Sa.8: 6 Ne var ki, "Bizi yönetecek bir kral ata" demeleri Samuel'inhoşuna gitmedi. Samuel RAB'be yakardı.

1.Sa.8: 7 RAB, Samuel'e şu karşılığı verdi: "Halkın sana bütün söylediklerini dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin; kralları olarak beni reddettiler.

1.Sa.8: 8 Onları Mısır'dan çıkardığım günden bu yana bütün yaptıklarının aynısını sana da yapıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettiler.

1.Sa.8: 9 Şimdi onları dinle. Ancak onları açıkça uyar ve kendilerinekrallık yapacak kişinin onları nasıl yöneteceğini söyle."

1.Sa.8: 10 Samuel kendisinden kral isteyen halka RAB'bin bütünsöylediklerini bildirdi:

1.Sa.8: 11 “Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak:Oğullarınızı alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerindegörevlendirecek. Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar.

1.Sa.8: 12 Bazılarını biner, bazılarını ellişer kişilik birliklerekomutan atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekinini biçmek,kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatımını yapmakiçin görevlendirecek.

1.Sa.8: 13 Kızlarınızı ıtriyatçı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak.

1.Sa.8: 14 Seçkin tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıphizmetkârlarına verecek.

1.Sa.8: 15 Tahıllarınızın, üzümlerinizin ondalığını alıp saraygörevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtacak.

1.Sa.8: 16 Kadın erkek kölelerinizi, seçkin boğalarınızı*fl*,eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak.D Not 8:16 Septuaginta “Boğalarınızı”, Masoretik metin “Gençlerinizi”.

1.Sa.8: 17 Sürülerinizin de ondalığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız.

1.Sa.8: 18 Bunlar gerçekleştiğinde, seçtiğiniz kral yüzünden feryatedeceksiniz. Ama RAB o gün size karşılık vermeyecek.”

1.Sa.8: 19 Ne var ki, halk Samuel’in sözünü dinlemek istemedi. “Hayır,bizi yönetecek bir kral olsun” dediler,

1.Sa.8: 20 “Böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız. Kralımız biziyönetecek, önümüzden gidip savaşlarımızı sürdürecek.”

1.Sa.8: 21 Halkın bütün söylediklerini dinleyen Samuel, bunları RAB’beaktardı.

1.Sa.8: 22 RAB Samuel’e, “Onların sözünü dinle ve başlarına bir kral ata” diye buyurdu. Bunun üzerine Samuel İsrailliler’e, “Herkes kendi kentine dönsün” dedi.

Saul’un Kral Atanması

BÖLÜM 9

1.Sa.9: 1 Benyamin oymağından Afiyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğluAviel oğlu Kiş adında bir adam vardı. Benyaminli Kiş sözü geçen biriydi.

1.Sa.9: 2 Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkıarasında ondan

daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu.

1.Sa.9: 3 Bir gün Saul'un babası Kiş'in eşekleri kayboldu. Kiş, oğluSaul'a, "Hizmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara" dedi.

1.Sa.9: 4 Saul Efrayim dağlık bölgesinden geçip Şalişa topraklarını dolaştı. Ama eşekleri bulamadılar. Şaalim bölgesine geçtiler. Eşekler orada da yoktu. Sonra Benyamin bölgesinden geçtilerse de, hayvanları bulamadılar.

1.Sa.9: 5 Suf bölgesine varınca, Saul yanındaki hizmetkârına, "Haydidönelim! Yoksa babam eşekleri düşünmekten vazgeçip bizim içinkaygılanmaya başlar" dedi.

1.Sa.9: 6 Hizmetkâr, "Bak, bu kentte saygın bir Tanrı adamı vardır"diye karşılık verdi, "Bütün söyledikleri bir bir yerine geliyor.Şimdi ona gidelim. Belki gideceğimiz yolu o bize gösterir."

1.Sa.9: 7 Saul, "Gidersek, adama ne götüreceğiz?" dedi,"Torbalarımızdaki ekmek tükendi. Tanrı adamına götürecek birarmağanımız yok. Neyimiz kaldı ki?"

1.Sa.9: 8 Hizmetkâr, "Bak, bende çeyrek şekel*fm* gümüş var" diyekarşılık verdi, "Gideceğimiz yolu bize göstermesi için bunu Tanrıadamına vereceğim."D Not 9:8 "Çeyrek şekel": Yaklaşık 3 gr.

1.Sa.9: 9 -Eskiden İsrail'de biri Tanrı'ya bir şey sormak istediğinde,"Haydi, biliciye* gidelim" derdi. Çünkü bugün peygamber denileneo zaman bilici denirdi.-

1.Sa.9: 10 Saul hizmetkârına, "İyi, haydi gidelim" dedi. Böylece Tanrıadamının yaşadığı kente gittiler.

1.Sa.9: 11 Yokuştan kente doğru çıkarlarken, kuyudan su çekmeye gidenkızlarla karşılaştılar. Onlara, "Bilici burada mı?" diye sordular.

1.Sa.9: 12 Kızlar, "Evet, ilerde" diye karşılık verdiler, "Şimdi çabukdavranın. Kentimize bugün geldi. Çünkü halk bugün tapınma yerindebir kurban sunacak.

1.Sa.9: 13 Kente girer girmez, yemek için tapınma yerine çıkmadan önce onu bulacaksınız. Kurbanı o kutsayacağı için, kendisi gelmeden halk yemek yemez. Çağrılı olanlar o geldikten sonra yemeye başlar. Şimdi gidin, onu hemen ulursunuz."

1.Sa.9: 14 Saul'la hizmetkârı kente gittiler. Kente girdiklerinde,tapınma yerine çıkmaya hazırlanan Samuel onlara doğru ilerliyordu.

1.Sa.9: 15 Saul gelmeden bir gün önce RAB Samuel'e şunu açıklamıştı:

1.Sa.9: 16 “Yarın bu saatlerde sana Benyamin bölgesinden birinigöndereceğim. Onu halkım İsrail’in önderi olarak meshedeceksin*.Halkımı Filistliler’in elinden o kurtaracak. Halkımın durumunabaktım; çünkü haykırışları bana ulaştı.”

1.Sa.9: 17 Samuel Saul’u görünce, RAB, “İşte sana sözünü ettiğimadam!” dedi, “Halkıma o önderlik edecek.”

1.Sa.9: 18 Saul kent kapısında duran Samuel’e yaklaştı. “Bilicinin evinerede, lütfen söyler misin?” dedi.

1.Sa.9: 19 Samuel, “Bilici benim” diye yanıtladı, “Önümden tapınmayerine çıkın. Bugün benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Yarınsabah düşündüğün her şeyi sana bildirip seni geri gönderirim.

1.Sa.9: 20 Üç gün önce kaybolan eşeklerin için kaygılanma. Onlarbulundu. İsrail’in özlemi kime yönelik? Sana ve babanın ailesine değil mi?”

1.Sa.9: 21 Saul şu karşılığı verdi: “Ben İsrail oymaklarının en küçüğüolan Benyamin oymağından değil miyim? Ait olduğum boy da Benyaminoymağına bağlı bütün boyların en küçüğü değil mi? Bana nedenböyle şeyler söylüyorsun?”

1.Sa.9: 22 Samuel Saul ile hizmetkârını alıp yemek odasına götürdü;yaklaşık otuz çağrılı arasında ilk sırayı onlara verdi.

1.Sa.9: 23 Sonra aşçıya, “Sana verdiğim ve bir kenara ayırmanısöylediğim payı getir” dedi.

1.Sa.9: 24 Aşçı budu getirip Saul’un önüne koydu. Samuel, “İşte seniniçin ayrılan parça, buyur ye!” dedi, “Çünkü bunu belirtilen gün çağırdığım halkla birlikte yemen için sakladım.” O gün Saul Samuel’le yemek yedi.

1.Sa.9: 25 Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel evinin damındaSaul’la konuştu*fn*.D Not 9:25 Masoretik metin “Samuel evinin damında Saul’la konuştu”, Septuaginta “Saul için damda bir döşek serildi, o da orada yattı.”

1.Sa.9: 26 Sabah erkenden, şafak sökerken kalktılar. Samuel, damdan Saul’u çağırıp, “Hazırlan, seni göndereceğim” dedi. Saul kalktı. Samuel’le birlikte dışarı çıktılar.

1.Sa.9: 27 Kentin sınırına yaklaşırken Samuel Saul’a, “Hizmetkâraönümüzden gitmesini söyle” dedi. Hizmetkâr öne geçince, Samuel,”Ama sen dur” diye ekledi, “Sana Tanrı’nın sözünü bildireceğim.”

BÖLÜM 10

1.Sa.10: 1 Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saul’un başına döktü. Onuöpüp

şöyle dedi: “RAB seni kendi halkına önder olarak meshetti.

1.Sa.10: 2 Bugün benden ayrıldıktan sonra Benyamin sınırında,Selsah’taki Rahel’in mezarı yanında iki kişiyle karşılaşacaksın.Sana, ‘Aramaya çıktığın eşekler bulundu diyecekler, ‘Babaneşekleri düşünmekten vazgeçti, oğlum için ne yapsam diye siziniçin kaygılanmaya başladı.

1.Sa.10: 3 Oradan daha ilerleyip Tavor’daki meşe ağacına varacaksın. Orada biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, öbürü de bir tulumşarapla Tanrı’nın huzuruna, Beytel’e çıkan üç adamla karşılaşacaksın.

1.Sa.10: 4 Seni selamlayıp iki somun ekmek verecekler. Sen de kabuledeceksin.

1.Sa.10: 5 Sonra Filist ordugahının bulunduğu Givat-Elohim’evaracaksın. Kente girince, önlerinde çenk, tef, kaval ve lirçalanlarla birlikte peygamberlik ederek tapınma yerinden inen birpeygamber topluluğuyla karşılaşacaksın.

1.Sa.10: 6 RAB’bin Ruhu senin üzerine güçlü bir biçimde inecek. Onlarlabirlikte peygamberlikte bulunacak ve başka bir kişiliğe bürüneceksin.

1.Sa.10: 7 Bu belirtiler gerçekleştiğinde, duruma göre gerekeni yap.Çünkü Tanrı seninledir.

1.Sa.10: 8 Şimdi benden önce Gilgal’a git. Yakmalık sunuları* sunmakve esenlik kurbanlarını kesmek için ben de yanına geleceğim. Ancak, ben yanına gelip ne yapacağını bildirene dek yedi gün beklemen gerekecek.”

1.Sa.10: 9 Saul, Samuel’in yanından ayrılmak üzere ona sırtını dönerdönmez, Tanrı ona başka bir kişilik verdi. O gün bütün bu belirtiler gerçekleşti.

1.Sa.10: 10 Giva’ya varınca, Saul’u bir peygamber topluluğu karşıladı. Tanrı’nın Ruhu güçlü bir biçimde üzerine indi ve Saul onlarla birlikte peygamberlikte bulunmaya başladı.

1.Sa.10: 11 Onu önceden tanıyanların hepsi, peygamberlerle birliktepeygamberlikte bulunduğunu görünce, birbirlerine, “Ne oldu Kişoğluna? Saul da mı peygamber oldu?” diye sordular.

1.Sa.10: 12 Orada oturanlardan biri, “Ya onların babası kim?” dedi.İşte, “Saul da mı peygamber oldu?” sözü buradan gelir.

1.Sa.10: 13 Saul peygamberlikte bulunduktan sonra tapınma yerine çıktı.

1.Sa.10: 14 Amcası, Saul ile hizmetkârına, “Nerede kaldınız?” diye sordu. Saul, “Eşekleri arıyorduk” diye karşılık verdi, “Onları bulamayınca, Samuel’e gittik.”

1.Sa.10: 15 Amcası, “Samuel sana neler söyledi, lütfen bana da anlat” dedi.

1.Sa.10: 16 Saul, “Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi” diyeyanıtladı. Ama Samuel’in krallıkla ilgili sözlerini amcasına açıklamadı.

1.Sa.10: 17-18 Sonra Samuel, İsrail halkını Mispa’da RAB için bir arayagetirip şöyle dedi: “İsrail’in Tanrısı RAB diyor ki, ‘BenİsrailliIer’i Mısır’dan çıkardım. Mısırlılar’ın ve size baskıyapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.

1.Sa.10: 19 Ama siz bugün bütün zorluk ve sıkıntılarınızdan sizikurtaran Tanrınız’a sırt çevirdiniz ve, ‘Hayır, bize bir kralata dediniz. Şimdi RAB’bin önünde oymak oymak, boy boy dizilin.”

1.Sa.10: 20 Samuel bütün İsrail oymaklarını bir bir öne çıkardı.Bunlardan Benyamin oymağı kurayla seçildi.

1.Sa.10: 21 Sonra Benyamin oymağını boy boy öne çağırdı. Matri’nin boyuseçildi. En sonunda da Matri boyundan Kiş oğlu Saul seçildi. Onuaradılarsa da bulamadılar.

1.Sa.10: 22 Yine RAB’be, “O daha buraya gelmedi mi?” diye sordular.RAB de, “O burada, eşyaların arasında saklanıyor” dedi.

1.Sa.10: 23 Bunun üzerine koşup Saul’u oradan getirdiler. Saul halkınarasına geldi. Boyu hepsinden bir baş uzundu.

1.Sa.10: 24 Samuel halka, “RAB’bin seçtiği adamı görüyor musunuz?”dedi, “Bütün halkın arasında bir benzeri yok.”Bunun üzerine halk, “Yaşasın kral!” diye bağırdı.

1.Sa.10: 25 Samuel krallığın ilkelerini halka açıkladı. Bunları kitaphaline getirip RAB’bin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi.

1.Sa.10: 26 Saul da Giva’ya, kendi evine döndü. Tanrı’nınisteklendirdiği yiğitler ona eşlik ettiler.

1.Sa.10: 27 Ama bazı kötü kişiler, “O bizi nasıl kurtarabilir?” diyerekSaul’u küçümsediler ve ona armağan vermediler. Saul ise buna aldırmadı.

Saul Ammonlular’ı Bozguna Uğratıyor

BÖLÜM 11

1.Sa.11: 1 Ammon Kralı Nahaş Yaveş-Gilat üzerine yürüyüp kenti kuşattı.Bütün Yaveşliler, Nahaş’a, “Bizimle bir antlaşma yap, sana kulluk ederiz” dediler.

1.Sa.11: 2 Ama Ammonlu Nahaş, “Ancak bir koşulla sizinle antlaşmayaparım”

diye karşılık verdi, “Bütün İsrail halkını küçükdüşürmek için her birinizin sağ gözünü oyup çıkaracağım.”

1.Sa.11: 3 Yaveş Kenti’nin ileri gelenleri ona, “İsrail’in herbölgesine ulaklar göndermemiz için bize yedi günlük bir süretanı” dediler, “Eğer bizi kurtaracak kimse çıkmazsa o zaman sanateslim oluruz.”

1.Sa.11: 4 Ulaklar Saul’un yaşadığı Giva Kenti’ne gelip olanları halkabildirince, herkes hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

1.Sa.11: 5 Tam o sırada Saul, öküzlerinin ardında, tarladan dönüyordu.”Halka ne oldu? Neden böyle ağlıyorlar?” diye sordu.Yaveşliler’in söylediklerini ona anlattılar.

1.Sa.11: 6 Saul bu sözleri duyunca, Tanrı’nın Ruhu güçlü bir biçimdeonun üzerine indi. Saul çok öfkelendi.

1.Sa.11: 7 Bir çift öküz alıp parçaladı. Ulaklar aracılığıyla İsrail’inher bölgesine bu parçaları gönderip şöyle dedi: “Saul ileSamuel’in ardınca gelmeyen herkesin öküzlerine de aynı şeyyapılacaktır.” Halk RAB korkusuyla sarsıldı ve tek beden halinde yola çıktı.

1.Sa.11: 8 Saul onları Bezek’te topladı. İsrail halkı üç yüz bin,Yahudalılar ise otuz bin kişiydi.

1.Sa.11: 9 Oraya gelen Yaveşli ulaklara şöyle dediler: “Yaveş-Gilathalkına, ‘Yarın öğleye doğru kurtarılacaksınız deyin.”Ulaklar gidip bu haberi iletince Yaveşliler sevindi.

1.Sa.11: 10 Ammonlular’a, “Yarın size teslim olacağız” dediler, “Bizene dilerseniz yapın.”

1.Sa.11: 11 Ertesi gün Saul adamlarını üç bölüğe ayırdı. Adamlar sabahnöbetinde Ammonlular’ın ordugahına girdi. Kırım günün en sıcakzamanına dek sürdü. Sağ kalanlar dağıldı; iki kişi bile bir arada kalmadı.

1.Sa.11: 12 Bundan sonra halk Samuel’e, “’Saul mu bize krallıkyapacak? diyenler kimdi? Getirin onları, öldürelim” dedi.

1.Sa.11: 13 Ama Saul, “Bugün hiç kimse öldürülmeyecek” diye yanıtladı,”Çünkü RAB bugün İsrail halkına kurtuluş verdi.”

1.Sa.11: 14 Samuel halka, “Haydi, Gilgal’a gidip orada krallığı yenidenonaylayalım” dedi.

1.Sa.11: 15 Böylece bütün halk Gilgal’a gidip RAB’bin önünde Saul’unkral olduğunu onayladı. Orada, RAB’bin önünde esenlik kurbanlarıkestiler; Saul da

bütün İsrailliler de büyük bir sevinç yaşadılar.

Samuel'in Söylevi

BÖLÜM 12

1.Sa.12: 1 Bundan sonra Samuel İsrail halkına şöyle dedi: "Banasöylediğiniz her şeye kulak verdim: Size bir kral atadım.

1.Sa.12: 2 Şimdi size önderlik yapan bir kralınız var. Bense yaşlandım, saçım ağardı. Oğullarım da sizlerle birlikte. Gençliğimden bu güne dek size önderlik yaptım.

1.Sa.12: 3 İşte karşınızda duruyorum. Hanginizin öküzünü aldım? Kimineşeğine el koydum? Kimi dolandırdım? Kime baskı yaptım? Gözyummak için kimden rüşvet aldım? RAB'bin ve O'nun meshettiğinin*önünde bana karşı tanıklık edin de size karşılığını vereyim."

1.Sa.12: 4 Halk, "Bizi dolandırmadın" diye karşılık verdi, "Bize baskıda yapmadın. Kimsenin elinden hiçbir şey almadın."

1.Sa.12: 5 Samuel, "Bana karşı bir şey bulamadığınıza bugün hem RAB,hem de O'nun meshettiği kral tanıktır" dedi. "Evet, tanıktır" dediler.

1.Sa.12: 6 Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: "Musa ile Harun'ugörevlendiren, atalarınızı Mısır'dan çıkaran RAB'dir.

1.Sa.12: 7 Şimdi burada durun, RAB'bin önünde, O'nun sizi veatalarınızı tekrar tekrar nasıl kurtardığına dair kanıtlar göstereyim size.

1.Sa.12: 8 "Yakup Mısır'a gittikten sonra, atalarınız RAB'be yakardı. O da atalarınızı Mısır'dan çıkarıp burada yerleşmelerini sağlayan Musa ile Harun'u gönderdi.

1.Sa.12: 9 Ama atalarınız Tanrıları RAB'bi unuttular. Bu yüzden RABonları Hasor ordusunun komutanı Sisera'nın, Filistliler'in ve Moav Kralı'nın eline teslim etti. Bunlar atalarınıza karşı savaştılar.

1.Sa.12: 10 Atalarınız RAB'be, 'Günah işledik; RAB'bi bırakıp Baal'ın*ve Aştoret'in* putlarına kulluk ettik. Ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar, sana kulluk edeceğiz diye seslendiler.

1.Sa.12: 11 RAB de Yerubbaal'ı*fo*, Bedan'ı*fö*, Yiftah'ı ve benSamuel'i*fp* gönderdi. Güvenlik içinde yaşamanız için sizi sarandüşmanlarınızın elinden kurtardı.D Not 12:11 "Yerubbaal", yani "Gidyon". 12:11 Masoretik metin "Bedan", Septuaginta, Süryanice "Barak". 12:11 Masoretik metin "Ben Samuel'i", Septuaginta "Şimşon'u".

1.Sa.12: 12 “Ama siz Ammon Kralı Nahaş’ın üzerinize yürüdüğünü görünce,Tanrınız RAB kralınız olduğu halde bana, ‘Hayır, bize bir kralönderlik yapacak dediniz.

1.Sa.12: 13 İşte seçtiğiniz, dilediğiniz kral! Evet, RAB size bir kral verdi.

1.Sa.12: 14 Eğer RAB’den korkar, O’na kulluk ederseniz, O’nun sözünüdinleyip buyruklarına karşı gelmezseniz, hem siz hem de önderinizolacak kral Tanrınız RAB’bin ardınca giderseniz, ne âlâ!

1.Sa.12: 15 Ama RAB’bin sözünü dinlemez, buyruklarına karşı gelirseniz,RAB kralınızı*fr* cezalandırdığı gibi sizi de cezalandıracaktır.D Not 12:15 Septuaginta “Kralınızı”, Masoretik metin “Atalarınızı”.

1.Sa.12: 16 “Şimdi olduğunuz yerde durun ve RAB’bin gözlerinizin önündeyapacağı şu olağanüstü olayı görün.

1.Sa.12: 17 Bugün buğday biçme zamanı değil mi? Göğü gürletsin, yağmuryağdırsın diye RAB’be yalvaracağım. Böylece bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün RAB’bin gözünde ne denli büyük olduğunu iyice anlayacaksınız.”

1.Sa.12: 18 Samuel RAB’be yalvardı ve RAB o gün göğü gürletti, yağmuryağdırdı. Halk RAB’den de Samuel’den de çok korktu.

1.Sa.12: 19 Bunun üzerine Samuel’e, “Yok olmayalım diye, biz kullarıniçin Tanrın RAB’be yakar” dediler, “Çünkü bütün günahlarımızakendimize bir kral istemek kötülüğünü de ekledik.”

1.Sa.12: 20 Samuel halka, “Korkmayın” dedi, “Siz bu büyük kötülüğüyaptınız, ama yine de RAB’bin ardınca gitmekten vazgeçmeyin;tersine, bütün yüreğinizle RAB’be kulluk edin.

1.Sa.12: 21 Kimseyi kurtaramayan yararsız putların ardınca gitmeyin;çünkü onlar değersizdir.

1.Sa.12: 22 RAB görkemli adının hatırına halkını bırakmayacak. Çünküsizi kendi halkı kılmaktan hoşnut kaldı.

1.Sa.12: 23 Bana gelince, sizin için RAB’be yalvarmaktan vazgeçip O’nakarşı günah işlemek benden uzak olsun! Ancak size iyi ve doğruyolu öğreteceğim.

1.Sa.12: 24 Yalnız RAB’den korkun, O’na bağlılıkla ve bütün yüreğinizlekulluk edin. O’nun sizler için ne görkemli işler yaptığını bir düşünün!

1.Sa.12: 25 Ama kötülük yapmayı sürdürürseniz, hem siz yok olacaksınız,hem

de kralınız.”

Samuel Saul’u Paylıyor

BÖLÜM 13

1.Sa.13: 1 Saul*fs* İsrail’de iki yıl krallık yaptıktan sonraD Not 13:1 “Saul”: Masoretik metinde “... yaşında kral olan Saul” cümlesindeki rakamın düştüğü sanılıyor.

1.Sa.13: 2 halktan üç bin kişi seçti. Bunlardan iki binini Mikmas ve Beytel’in dağlık bölgesinde yanına aldı. Binini de Benyamin oymağına ait Giva Kenti’nde Yonatan’ın yanına bıraktı. Halktan geri kalanları evlerine gönderdi.

1.Sa.13: 3 Yonatan Giva’daki Filist birliğini yendi. Filistliler bunu duydular. Saul, bütün ülkede boru çaldırarak, “İbraniler bu haberi duysun” dedi.

1.Sa.13: 4 Böylece İsrailliler’in hepsi Saul’un Filist birliğiniyendiğini ve Filistliler’in İsrailliler’den iğrendiğini duydu.Bunun üzerine halk Gilgal’da Saul’un çevresinde toplandı.

1.Sa.13: 5 Filistliler İsrailliler’le savaşmak üzere toplandılar. Otuzbin*fş* savaş arabası, altı bin atlı asker ve kıyılardaki kumkadar kalabalık bir orduya sahiptiler. Gidip Beytaven’indoğusundaki Mikmas’ta ordugah kurdular.D Not 13:5 Masoretik metin “Otuz bin”, Süryanice “Üç bin”.

1.Sa.13: 6 Durumlarının tehlikeli olduğunu ve askerlerininsıkıştırıldığını gören İsrailliler, mağaralarda, çalılıklarda,kayalıklarda, çukurlarda, sarnıçlarda gizlendiler.

1.Sa.13: 7 Bazı İbraniler de Şeria Irmağı’ndan Gad ve Gilat bölgesinegeçti. Ama Saul daha Gilgal’daydı. Bütün askerler onu titreyerek izliyordu.

1.Sa.13: 8 Saul, Samuel tarafından belirlenen süreye uyarak, yedi günbekledi. Ama Samuel Gilgal’a gelmeyince, halk Saul’un yanından dağılmaya başladı.

1.Sa.13: 9 Saul, “Yakmalık sunuları* ve esenlik sunularını* banagetirin” dedi. Sonra yakmalık sunuyu sundu.

1.Sa.13: 10 Saul yakmalık sununun sunulmasını bitirir bitirmez Samuelgeldi. Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı.

1.Sa.13: 11 Samuel, “Ne yaptın?” diye sordu. Saul, “Halk yanımdan dağılıyordu” diye karşılık verdi, “Sen de belirlenen gün gelmedin. Üstelik Filistliler Mikmas’tatoplandılar. Bunları görünce,

1.Sa.13: 12 ‘Şimdi Filistliler Gilgal’da üzerime yürüyecek; oysa benRAB’bin

yardımını dilememiştim diye düşündüm. Bu nedenle,yakmalık sunuyu sunma gerekliliğini duydum.”

1.Sa.13: 13 Samuel, “Akılsızca davrandın” dedi, “Tanrın RAB’bin sanaverdiği buyruğa uymadın; yoksa, RAB İsrail üzerinde seninkrallığının sonsuza dek sürmesini sağlayacaktı.

1.Sa.13: 14 Ama artık krallığın sürmeyecek. RAB kendi gönlüne uygunbirini arayıp onu kendi halkına önder olarak atamaya kararlı.Çünkü sen RAB’bin buyruğunu tutmadın.”

1.Sa.13: 15 Bundan sonra Samuel Gilgal’dan ayrılarak Benyaminoğulları’nın Giva Kenti’ne gitti*ft*. Saul yanında kalan halkı saydı; yaklaşık altı yüz kişiydi.D Not 13:15 Masoretik metin “Benyaminoğulları’nın Giva Kenti’ne gitti”, Septuaginta “Yoluna gitti. Halkın kalan kısmı ise orduya katılmak üzere Saul’u izledi. Gilgal’dan ayrılıp Benyaminoğulları’nın Giva Kenti’ne gittiler.”

1.Sa.13: 16 Saul, oğlu Yonatan ve yanlarındaki halkBenyaminoğulları’nın bölgesindeki Giva’da kalıyorlardı.Filistliler ise Mikmas’ta ordugah kurmuşlardı.

1.Sa.13: 17 Akıncılar üç koldan Filistliler’in ordugahından çıktılar.Kollardan biri Şual bölgesindeki Ofra’ya,

1.Sa.13: 18 biri Beythoron’a, öbürü ise çöle, Sevoyim Vadisi’ne bakansınıra doğru ilerledi.

1.Sa.13: 19 Bütün İsrail ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistliler,”İbraniler kılıç, mızrak yapmasın” demişlerdi.

1.Sa.13: 20 Bu nedenle bütün İsrailliler saban demirlerini, kazma,balta ve oraklarını*fu* biletmek için Filistliler’e gitmek zorundaydılar.D Not 13:20 Septuaginta “Oraklarını”, Masoretik metin “Saban demirlerini”.

1.Sa.13: 21 Saban demiriyle kazmanın bileme fiyatı, şekelin üçte ikisi*fü* kadardı. Beller, baltalar, üvendireler için istenilen fiyat ise şekelin üçte biriydi*fv*.D Not 13:21 “Şekelin üçte ikisi”: Yaklaşık 8 gr. 13:21 “Şekelin üçte biri”: Yaklaşık 4 gr.

1.Sa.13: 22 İşte bu yüzden, savaş sırasında Saul ile Yonatan dışında,yanlarındaki hiç kimsenin elinde kılıç, mızrak yoktu.

Filistliler’e Karşı Savaş

1.Sa.13: 23 O sırada Filistliler’in bir kolu Mikmas Geçidi’ne çıkmıştı.

BÖLÜM 14

1.Sa.14: 1 Bir gün Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç hizmetkârına, “Gel, karşı taraftaki Filist ordugahına geçelim” dedi. Ama bunu babasına haber vermedi.

1.Sa.14: 2 Saul, Giva Kenti yakınındaki Migron’da bir nar ağacınınaltında oturmaktaydı. Yanında altı yüz kadar asker vardı.

1.Sa.14: 3 Efod* giymiş olan Ahiya da aralarındaydı. Ahiya Şilo’daRAB’bin kâhini olan Eli oğlu Pinehas oğlu İkavot’un erkek kardeşiAhituv’un oğluydu. Halk Yonatan’ın gittiğini farketmemişti.

1.Sa.14: 4 Yonatan’ın Filist ordugahına ulaşmak için geçmeyitasarladığı geçidin her iki yanında iki sivri kaya vardı; birineBoses, öbürüne Sene denirdi.

1.Sa.14: 5 Kayalardan biri kuzeyde Mikmas’a, öbürü güneyde Giva’yabakardı.

1.Sa.14: 6 Yonatan silahını taşıyan genç hizmetkârına, “Gel, şusünnetsizlerin* ordugahına gidelim” dedi, “Belki RAB bizim içinbir şeyler yapar. Çünkü gerek çoklukta, gerekse azlıkta RAB’binzafere ulaştırmasına engel yoktur.”

1.Sa.14: 7 Silahını taşıyan genç, “Ne düşünüyorsan öyle yap” diyeyanıtladı, “Haydi yürü! Düşündüğün her şeyde seninleyim.”

1.Sa.14: 8 Yonatan, “Bu adamlara gidelim, bizi görsünler” dedi,

1.Sa.14: 9 “Eğer bize, ‘Yanınıza gelene dek bekleyin derlerse,olduğumuz yerde kalırız, gitmeyiz.

1.Sa.14: 10 Ama, ‘Yanımıza gelin derlerse, gideriz. Çünkü bu, RAB’binFilistliler’i elimize teslim ettiğine ilişkin bir belirti olacak bizim için.”

1.Sa.14: 11 Böylece ikisi de Filistliler’in askerlerine göründüler.Filistliler, “Bakın! İbraniler gizlendikleri çukurlardan çıkmaya başlıyor!” dediler.

1.Sa.14: 12 Sonra Yonatan’la silahını taşıyan gence, “Buraya, yanımızagelin, size bir şey söyleyeceğiz” diye seslendiler. Bunun üzerine Yonatan silahını taşıyana, “Ardımdan gel” dedi, “RAB onları İsrailliler’in eline teslim etti.”

1.Sa.14: 13 Yonatan elleriyle ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı;silahını taşıyan genç de onu izledi. Yonatan Filistliler’i yenilgiye uğrattı. Silahını taşıyan genç de onu izliyor ve Filistliler’i öldürüyordu.

1.Sa.14: 14 Yonatan’la silahını taşıyan genç bu ilk saldırıda ikidönümlük*fy* bir alanda yirmi kadar asker öldürdüler.D Not 14:14 “İki dönüm”: İbranice “Yarım semet”.

1.Sa.14: 15 Ordugahta ve kırsal alanda bütün Filist halkı arasındadehşet hüküm

sürüyordu. Askerlerle akıncılar bile titriyordu.Derken yer sarsıldı; sanki Tanrı'dan gelen bir titremeydi bu.

1.Sa.14: 16 Benyamin topraklarındaki Giva Kenti'nde Saul'un nöbetçileribüyük bir kalabalığın oraya buraya dağıldığını gördüler.

1.Sa.14: 17 Bunun üzerine Saul yanındaki adamlara, "Yoklama yapın daaramızdan kimin ayrıldığını görün" dedi. Yoklama yapılıncaYonatan'la silahını taşıyan gencin orada olmadığını anladılar.

1.Sa.14: 18 Saul Ahiya'ya, "Tanrı'nın Sandığı'nı*fz* getir" dedi. Osırada Tanrı'nın Sandığı*fz* İsrail halkındaydı.D Not 14:18 Masoretik metin "Tanrı'nın Sandığı", Septuaginta "Efod".

1.Sa.14: 19 Saul kâhinle konuşurken, Filistliler'in ordugahındakikargaşa da giderek artmaktaydı. Bunun üzerine Saul kâhine, "Elini çek" dedi.

1.Sa.14: 20 Saul'la yanındaki askerlerin tümü toplanıp savaş alanınagittiler. Orada büyük bir kargaşa vardı. Herkes birbirine kılıç çekiyordu.

1.Sa.14: 21 Daha önce Filistliler'in yanında yer alıp onlarınordugahına katılan İbraniler bile saf değiştirerek Saul'laYonatan'ın yanındaki İsrail birliklerine katıldılar.

1.Sa.14: 22 Efrayim dağlık bölgesinde gizlenen İsrailliler de Filistliler'in kaçtığını duyunca onları savaş alanında kovalamaya başladılar.

1.Sa.14: 23 Böylece RAB İsrail'i o gün zafere ulaştırdı. SavaşBeytaven'in ötesine dek yayıldı.

1.Sa.14: 24 O gün İsrailliler bitkindi. Çünkü Saul, "Ben düşmanlarımdanöç alıncaya kadar, akşama dek kim yemek yerse lanetli olsun!"diye halka ant içirmişti. Bu yüzden de kimse bir şey yememişti.

1.Sa.14: 25-26 Derken, her yanı bal dolu bir ormana vardılar. Askerlerormana girince, toprakta akan balları gördüler. Ne var ki,içtikleri anttan korktukları için hiçbiri bala dokunmadı.

1.Sa.14: 27 Yonatan babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Elindekideğneği uzatıp ucunu bal gümecine batırdı. Biraz bal tadar tatmaz gözleri parladı.

1.Sa.14: 28 Bunun üzerine oradakilerden biri Yonatan'a, "Babanaskerlere, 'Bugün kim yemek yerse lanetli olsun diye ant içirdi"dedi, "Askerlerin bitkin düşmesi de bundan."

1.Sa.14: 29 Yonatan, "Babam halka sıkıntı verdi" diye yanıtladı,"Bakın, bu baldan biraz tadınca gözlerim nasıl da parladı!

1.Sa.14: 30 Bugün halk düşmanlarından yağmaladığı yiyeceklerden özgürceyeseydi, çok daha iyi olurdu! O zaman Filistliler'in yenilgisi de daha ağır olmaz mıydı?"

1.Sa.14: 31 O gün İsrailliler, Filistliler'i Mikmas'tan Ayalon'a kadaryenilgiye uğrattılar. Ama İsrail askerleri o kadar bitkindi ki,

1.Sa.14: 32 yağmaladıkları mallara saldırdılar; davarları, sığırları,buzağıları yakaladıkları gibi hemen oracıkta kesip kanını akıtmadan yediler.

1.Sa.14: 33 Durumu Saul'a bildirerek, "Bak, askerlerin kanlı eti yemekle RAB'be karşı günah işliyor!" dediler. Bunun üzerine Saul, "Hainlik ettiniz!" dedi, "Hemen büyük bir taş yuvarlayın bana."

1.Sa.14: 34 Sonra ekledi: "Halkın arasına varıp herkesin öküzünü,koyununu bana getirmesini söyleyin. Onları burada kesip yesinler.Eti kanıyla birlikte yiyerek RAB'be karşı günah işlemeyin." Ogece herkes öküzünü getirip orada kesti.

1.Sa.14: 35 O sırada Saul RAB'be bir sunak yaptı. RAB'be yaptığı ilksunaktı bu.

1.Sa.14: 36 Saul adamlarına, "Haydi, bu gece Filistliler'e saldıralım" dedi, "Tan ağarıncaya dek mallarını yağmalayalım, onlardan bir tekini bile sağ bırakmayalım." Adamlar, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdiler. Ama kâhin, "Burada Tanrı'ya danışalım" dedi.

1.Sa.14: 37 Bunun üzerine Saul Tanrı'ya, "Filistliler'e saldırmayagideyim mi? Onları İsrailliler'in eline teslim edecek misin?"diye sordu. Ama Tanrı o gün yanıt vermedi.

1.Sa.14: 38 Bunun için Saul, "Ey halkın önderleri! Buraya yaklaşın dabugün işlenen bu günahın nasıl işlendiğini ortaya çıkaralım" dedi,

1.Sa.14: 39 "İsrail'i kurtaran yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, bu günaha yol açan oğlum Yonatan bile olsa kesinlikle öldürülecektir." Ama kimse bir şey söylemedi.

1.Sa.14: 40 Bunun üzerine Saul halka, "Siz bir yanda durun, oğlum Yonatan'la ben öbür yanda duracağız" dedi. Halk, "Sence uygun olan neyse onu yap" diye karşılık verdi.

1.Sa.14: 41 Saul İsrail'in Tanrısı RAB'be, "Bana doğru yanıtı ver"dedi*fa*. Kura Yonatan'la Saul'a düştü, halk aklandı.D Not 14:41 Masoretik metin "Saul İsrail'in Tanrısı RAB'be, 'Bana doğru yanıtı ver dedi.", Septuaginta "Saul, 'Ey İsrail'in Tanrısı RAB, bugün neden kuluna yanıt vermedin? Suç bende ya da oğlum Yonatan'daysa, ey İsrail Tanrısı RAB, Urim'i* ver. Yok eğer suç halkın

İsrail'deyse Tummim'i ver dedi." Yonatan, "Ben yalnızca elimdeki değneğin ucuyla biraz bal alıp tattım. Şimdi ölmem mi gerek?" diye karşılık verdi.

1.Sa.14: 42 Saul bu kez, "Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin"dedi. Kura Yonatan'a düştü.

1.Sa.14: 43 Bunun üzerine Saul Yonatan'a, "Söyle bana, ne yaptın?" diyesordu.

1.Sa.14: 44 Saul, "Yonatan, eğer seni öldürtmezsem, Tanrı banaaynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!" dedi.

1.Sa.14: 45 Ama halk Saul'a, "İsrail'i bu büyük zafere ulaştıranYonatan'ı mı öldürteceksin?" dedi, "Asla! Yaşayan RAB'bin adıyladeriz ki, saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir. Çünkübugün o ne yaptıysa Tanrı'nın yardımıyla yapmıştır." Böylece halkYonatan'ı öldürülmekten kurtardı.

1.Sa.14: 46 Bundan sonra Saul Filistliler'i kovalamaktan vazgeçti.Filistliler de yerlerine döndüler.

1.Sa.14: 47 Saul İsrail'e kral atandıktan sonra, her yandakidüşmanlarına -Moav, Ammon, Edom halkları, Sova kralları veFilistliler'e- karşı savaştı. Gittiği her yerde zafer kazandı*fb*.D Not 14:47 Septuaginta "Zafer kazandı", Masoretik metin "Zarar verdi".

1.Sa.14: 48 Yiğitçe savaşarak Amalekliler'i yenilgiye uğrattı,İsrailliler'i düşmanın yağmasından kurtardı.

1.Sa.14: 49 Saul'un oğulları Yonatan, Yişvi ve Malkişua idi. İkikızından büyüğünün adı Merav, küçüğünün adı Mikal'dı.

1.Sa.14: 50 Karısı, Ahimaas'ın kızı Ahinoam'dı. Ordusunun başkomutanıamcası Ner oğlu Avner'di.

1.Sa.14: 51 Saul'un babası Kiş'le Avner'in babası Ner, Aviel'in oğullarıydı.

1.Sa.14: 52 Saul yaşamı boyunca Filistliler'le kıyasıya savaştı. Neredeyiğit, güçlü birini görse kendi ordusuna kattı.

Saul'un Kral Olarak Reddedilmesi

BÖLÜM 15

1.Sa.15: 1 Samuel Saul'a şöyle dedi: "RAB seni kendi halkı İsrail'inKralı olarak meshetmek* için beni gönderdi. Şimdi RAB'bin sözlerine kulak ver.

1.Sa.15: 2 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'İsrailliler'e yaptıklarıkötülükten ötürü Amalekliler'i cezalandıracağım. Çünkü Mısır'dançıkan İsrailliler'e karşı

koydular.

1.Sa.15: 3 Şimdi git, Amalekliler'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyleyok et*fc*, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz,koyun, deve, eşek hepsini öldür."D Not 15:3 İbranice "Tümüyle yok etmek" fiili insanları, malları bir daha alınmamak üzere RAB'be adamak anlamını içerir. İbranice'de aynı ifade 8. ve 21. ayetlerde de geçer.

1.Sa.15: 4 Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kenti'ndesaydı. İki yüz bin yaya askerin yanısıra Yahudalılar'dan da on bin kişi vardı.

1.Sa.15: 5 Saul Amalek Kenti'ne varıp vadide pusu kurdu.

1.Sa.15: 6 Sonra Kenliler'e şu uyarıyı gönderdi: "Haydi gidin,Amalekliler'i bırakın; öyle ki, sizi de onlarla birlikte yoketmeyeyim. Çünkü siz Mısır'dan çıkan İsrail halkına iyilikettiniz." Bunun üzerine Kenliler Amalekliler'den ayrıldılar.

1.Sa.15: 7 Saul Havila'dan Mısır'ın doğusundaki Şur'a dek Amalekliler'iyenilgiye uğrattı.

1.Sa.15: 8 Amalek Kralı Agak'ı sağ olarak yakaladı. Halkının tümünü dekılıçtan geçirdi.

1.Sa.15: 9 Ne var ki, Saul ile adamları Agak'ı ve en iyi koyunları,sığırları, besili danaları, kuzuları -iyi olan ne varsa hepsini-esirgediler. Bunları tümüyle yok etmek istemediler. Ancakdeğersiz ve zayıf ne varsa hepsini yok ettiler.

1.Sa.15: 10 RAB Samuel'e şöyle seslendi:

1.Sa.15: 11 "Saul'u kral yaptığıma pişmanım. Beni izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı yerine getirmedi." Samuel öfkelendi ve bütün geceyiRAB'be yakarmakla geçirdi.

1.Sa.15: 12 Ertesi sabah Samuel Saul'la görüşmek için erkenden kalktı.Saul'un Karmel Kenti'ne gittiğini, orada kendisine bir anıtdiktikten sonra aşağı inip Gilgal'a döndüğünü öğrendi.

1.Sa.15: 13 Saul kendisine gelen Samuel'e, "RAB seni kutsasın! BenRAB'bin buyruğunu yerine getirdim" dedi.

1.Sa.15: 14 Samuel, "Öyleyse nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi?Nedir bu duyduğum sığır böğürmesi?" diye sordu.

1.Sa.15: 15 Saul şöyle yanıtladı: "Halk bunları Amalekliler'dengetirdi. Tanrın RAB'be kurban sunmak üzere davarların, sığırlarınen iyilerini esirgediler. Ama geri kalanları tümüyle yok ettik."

1.Sa.15: 16 Samuel, “Dur da bu gece RAB’bin bana neler söylediğini sanabildireyim” dedi. Saul, “Söyle” diye karşılık verdi.

1.Sa.15: 17 Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: “Kendini önemsizsaydığın halde, sen İsrail oymaklarının önderi olmadın mı? RABseni İsrail’e kral meshetti.

1.Sa.15: 18 RAB seni bir göreve gönderip, ‘Git, o günahlı Amalekliler’itümüyle yok et; hepsini ortadan kaldırıncaya dek onlarla savaş dedi.

1.Sa.15: 19 Öyleyse neden RAB’bin sözüne kulak asmadın? Nedenyağmalanan mallara saldırarak RAB’bin gözünde kötü olanı yaptın?”

1.Sa.15: 20 Saul, “Ama ben RAB’bin sözüne kulak verdim!” diyeyanıtladı, “RAB’bin beni gönderdiği yere gittim. Amalekliler’itümüyle yok ettim, Amalek Kralı Agak’ı da buraya getirdim.

1.Sa.15: 21 Ne var ki askerler, Gilgal’da Tanrın RAB’be kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adanmış en iyi davarlarla sığırları aldılar.”

1.Sa.15: 22 Samuel şöyle karşılık verdi:”RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadarYakmalık sunulardan*, kurbanlardan hoşlanır mı?İşte söz dinlemek kurbandan, Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir.

1.Sa.15: 23 Çünkü başkaldırma, falcılık kadar günahtır Ve dikbaşlılık, putperestlik*fç* kadar kötüdür.Sen RAB’bin buyruğunu reddettiğin için,RAB de senin kral olmanı reddetti.”D Not 15:23 “Putperestlik”: İbranice “Özel aile putlarına danışmak”.

1.Sa.15: 24 Bunun üzerine Saul, “Günah işledim! Evet, RAB’bin buyruğunuda, senin sözlerini de çiğnedim” dedi, “Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim.

1.Sa.15: 25 Ama şimdi yalvarırım, günahımı bağışla ve benimle birliktedön ki, RAB’be tapınayım.”

1.Sa.15: 26 Samuel, “Seninle dönmem” dedi, “Çünkü sen RAB’bin buyruğunureddettin, RAB de İsrail Kralı olmanı reddetti!”

1.Sa.15: 27 Samuel dönüp gitmeye davranınca, Saul onun cüppesinineteğini tuttu. Cüppe yırtıldı.

1.Sa.15: 28 Samuel, “Bugün RAB İsrail Krallığı’nı elinden aldı vesenden daha iyi birine verdi” dedi,

1.Sa.15: 29 “İsrail’in yüce Tanrısı yalan söylemez, düşüncesini dedeğiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirsin.”

1.Sa.15: 30 Saul, “Günah işledim!” dedi, “Ama ne olur halkımın ileri gelenleri ve İsraililler karşısında beni onurlandır. Tanrın RAB’be tapınmam için benimle dön.”

1.Sa.15: 31 Böylece Samuel Saul’la birlikte geri döndü ve Saul RAB’be tapındı.

1.Sa.15: 32 Samuel, “Amalek Kralı Agak’ı bana getirin” diye buyurdu. Agak güvenle geldi. Çünkü, “Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti” diye düşünüyordu.

1.Sa.15: 33 Ama Samuel,”Kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysaSenin annen de kadınlar arasındaÇocuksuz bırakılacak”diyerek Agak’ı Gilgal’da RAB’bin önünde kılıçla parçaladı.

1.Sa.15: 34 Samuel Rama’ya, Saul da Giva’daki*fd* evine gitti.D Not 15:34 Septuaginta “Giva’daki”, Masoretik metin “Saul Givası’ndaki”.

1.Sa.15: 35 Samuel ölümüne dek Saul’u bir daha görmediyse de, onun içinüzüldü. RAB de Saul’u İsrail Kralı yaptığına pişmandı.

Davut Kral Olarak Meshediliyor

BÖLÜM 16

1.Sa.16: 1 RAB Samuel’e, “Ben Saul’un İsrail Kralı olmasını reddettimdiye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?” dedi, “Yağboynuzunu yağla doldurup yola çık. Seni Beytlehemli İşay’ın evinegönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim.”

1.Sa.16: 2 Samuel, “Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!” dedi. RAB şöyle yanıtladı: “Yanına bir düve al ve, ‘RAB’be kurban sunmak için geldim de.

1.Sa.16: 3 İşay’ı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin*.”

1.Sa.16: 4 Samuel RAB’bin sözüne uyarak Beytlehem Kenti’ne gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, “Barış için mi geldin?” diye sordular.

1.Sa.16: 5 Samuel, “Evet, barış için” diye yanıtladı, “RAB’be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin.” Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırdı.

1.Sa.16: 6 İşay ile oğulları gelince Samuel Eliav’ı gördü ve, “Gerçekten RAB’bin önünde duran bu adam O’nun meshettiği kişidir” diye düşündü.

1.Sa.16: 7 Ama RAB Samuel’e, “Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğunabakma”

dedi, “Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibigörmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar.”

1.Sa.16: 8 İşay, oğlu Avinadav’ı çağırıp Samuel’in önünden geçirdi.Ama Samuel, “RAB bunu da seçmedi” dedi.

1.Sa.16: 9 Bunun üzerine İşay Şamma’yı da geçirdi. Samuel yine, “RABbunu da seçmedi” dedi.

1.Sa.16: 10 Böylece İşay yedi oğlunu da Samuel’in önünden geçirdi. AmaSamuel, “RAB bunlardan hiçbirini seçmedi” dedi.

1.Sa.16: 11 Sonra İşay’a, “Oğullarının hepsi bunlar mı?” diye sordu. İşay, “Bir de en küçüğü var” dedi, “Sürüyü güdüyor.” Samuel, “Birini gönder de onu getirsin” dedi, “O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız.”

1.Sa.16: 12 İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı. RAB Samuel’e, “Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur” dedi.

1.Sa.16: 13 Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğumeshetti. O günden başlayarak RAB’bin Ruhu Davut’un üzerine güçlübir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Rama’ya döndü.

Davut Saul’a Lir Çalıyor

1.Sa.16: 14 Bu sıralarda RAB’bin Ruhu Saul’dan ayrılmıştı. RAB’bingönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiriyordu.

1.Sa.16: 15 Hizmetkârları Saul’a, “Bak, Tanrı’nın gönderdiği kötü birruh sana sıkıntı çektiriyor” dediler,

1.Sa.16: 16 “Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrı’nın gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlarsın.”

1.Sa.16: 17 Saul hizmetkârlarına, “İyi lir çalan birini bulup bana getirin” diye buyurdu.

1.Sa.16: 18 Hizmetkârlardan biri, “Beytlehemli İşay’ın oğullarındanbirini gördüm” dedi, “İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü birsavaşçıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır.”

1.Sa.16: 19 Bunun üzerine Saul İşay’a ulaklar göndererek, “Sürüyü güdenoğlun Davut’u bana gönder” dedi.

1.Sa.16: 20 İşay ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlakalıp oğlu

Davut'la birlikte Saul'a gönderdi.

1.Sa.16: 21 Davut Saul'un yanına varıp onun hizmetine girdi. SaulDavut'u çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini verdi.

1.Sa.16: 22 Saul İşay'a şu haberi gönderdi: "İzin ver de Davuthizmetimde kalsın; ondan hoşnudum."

1.Sa.16: 23 O günden sonra, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zamanSaul'un üzerine gelse, Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıpkendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırdı.

Davut'un Golyat'ı Öldürmesi

BÖLÜM 17

1.Sa.17: 1 Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler, Yahuda'nın Soko Kenti'nde toplandılar. Soko ile Azeka Kenti arasındaki Efes-Dammim'de ordugah kurdular.

1.Sa.17: 2 Saul ile İsrailliler de toplandılar. Ela Vadisi'nde ordugahkurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar.

1.Sa.17: 3 Filistliler tepenin bir yanında, İsrailliler de karşı tepedeyerlerini aldı. Aralarında vadi vardı.

1.Sa.17: 4 Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçüortaya çıktı. Boyu altı arşın bir karıştı*fe*.D Not 17:4 "Altı arşın bir karış": Yaklaşık 2.9 m.

1.Sa.17: 5 Başına tunç* miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunçzırhın ağırlığı beş bin şekeldi*ff*.D Not 17:5 "Beş bin şekel": Yaklaşık 57.5 kg.

1.Sa.17: 6 Baldırları zırhlarla korunmuştu. Omuzları arasında tunç birpala asılıydı.

1.Sa.17: 7 Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi. Mızrağındemir başının ağırlığı altı yüz şekeldi*fg*. Golyat'ın önüsıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu.D Not 17:7 "Altı yüz şekel": Yaklaşık 6.9 kg.

1.Sa.17: 8 Golyat durup İsrail ordusuna, "Neden savaş düzeni aldınız?" diye haykırdı, "Ben Filistli'yim, sizse Saul'un kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak birini seçin.

1.Sa.17: 9 Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirsem, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk edersiniz."

1.Sa.17: 10 Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü: "Bugün İsrailordusuna

meydan okuyorum! Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!”

1.Sa.17: 11 Filistli’nin bu sözlerini duyunca, Saul da İsrailliler de çok korkup dehşet içinde kaldılar.

1.Sa.17: 12 Davut Yahuda’nın Beytlehem Kenti’nden Efratlı İşay adında bir adamın oğluydu. İşay’ın sekiz oğlu vardı. Saul’un krallığı döneminde İşay’ın yaşı oldukça ilerlemişti.

1.Sa.17: 13 İşay’ın üç büyük oğlu Saul’la birlikte savaşa katılmıştı.Savaşa giden en büyük oğlunun adı Eliav, ikincisinin adıAvinadav, üçüncüsünün adıysa Şamma’ydı.

1.Sa.17: 14 Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğul Saul’un yanındaydı.

1.Sa.17: 15 Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saul’un yanındanayrılıp Beytlehem’e gider gelirdi.

1.Sa.17: 16 Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıpmeydan okudu.

1.Sa.17: 17 Bir gün İşay, oğlu Davut’a şöyle dedi: “Kardeşlerin içinşu kavrulmuş bir efa buğdayla*fh* on somun ekmeği al, çabucakordugaha, kardeşlerinin yanına git.D Not 17:17 “Bir efa buğday”: Yaklaşık 17.6 kg.

1.Sa.17: 18 Şu on parça peyniri de birlik komutanına götür.Kardeşlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarınailişkin bir belirti getir.

1.Sa.17: 19 Kardeşlerin Saul ve öbür İsrailliler’le birlikte ElaVadisi’nde Filistliler’e karşı savaşıyorlar.”

1.Sa.17: 20 Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bıraktı. İşay’ın buyurduğu gibi erzağı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada askerler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı.

1.Sa.17: 21 İsrailliler’le Filistliler karşı karşıya savaş düzeni almışlardı.

1.Sa.17: 22 Davut getirdiklerini levazım görevlisine bırakıp cepheyekoştu; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı.

1.Sa.17: 23 Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistli, Golyat adındakidövüşçü Filist cephesinden ileri çıkarak daha önce yaptığı gibimeydan okudu. Davut bunu duydu.

1.Sa.17: 24 İsrailliler Golyat’ı görünce büyük korkuyla önünden kaçıştılar.

1.Sa.17: 25 Birbirlerine, “İsrail’e meydan okumak için ortaya çıkan şu adamı

görüyorsunuz ya!" diyorlardı, "Kral onu öldürene büyük bir armağanın yanısıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak."

1.Sa.17: 26 Davut yanındakilere, "Bu Filistli'yi öldürüp İsrail'den bu utancı kaldıracak kişiye ne verilecek?" diye sordu, "Bu sünnetsiz* Filistli kim oluyor da yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okuyor?"

1.Sa.17: 27 Adamlar daha önce verilmiş olan söze göre Golyat'ıöldürecek kişiye neler verileceğini anlattılar.

1.Sa.17: 28 Ağabeyi Eliav Davut'un adamlarla konuştuğunu duyuncaöfkelendi. "Ne işin var burada?" dedi, "Çöldeki üç beş koyunukime bıraktın? Ne kadar kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekliolduğunu biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin."

1.Sa.17: 29 Davut, "Ne yaptım ki?" dedi, "Bir soru sordum, o kadar."

1.Sa.17: 30 Sonra başka birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlaröncekine benzer bir yanıt verdiler.

1.Sa.17: 31 Davut'un söylediklerini duyanlar Saul'a ilettiler. Saul onuçağırttı.

1.Sa.17: 32 Davut Saul'a, "Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Benkulun gidip onunla dövüşeceğim!" dedi.

1.Sa.17: 33 Saul, "Sen bu Filistli'yle dövüşemezsin" dedi, "Çünkü dahagençsin, o ise gençliğinden beri savaşçıdır."

1.Sa.17: 34 Ama Davut, "Kulun babasının sürüsünü güder" diye karşılıkverdi, "Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca,

1.Sa.17: 35 peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm.

1.Sa.17: 36 Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrı'nın ordusuna meydan okudu.

1.Sa.17: 37 Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistli'nin elinden de kurtaracaktır." Saul, "Öyleyse git, RAB seninle birlikte olsun" dedi.

1.Sa.17: 38 Sonra kendi giysilerini Davut'a verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi.

1.Sa.17: 39 Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu giysilere alışık değildi. Saul'a, "Bunlarla yürüyemiyorum" dedi, "Çünkü alışık değilim." Sonra giysileri üzerinden çıkardı.

1.Sa.17: 40 Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyat'a doğru ilerledi.

1.Sa.17: 41 Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davut'a doğru ilerliyordu.

1.Sa.17: 42 Davut'u tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı birgenç olduğu için onu küçümsedi.

1.Sa.17: 43 "Ben köpek miyim ki, üzerime değnekle geliyorsun?" diyerekkendi ilahlarının adıyla Davut'u lanetledi.

1.Sa.17: 44 "Bana gelsene! Bedenini gökteki kuşlara ve kırdakihayvanlara yem edeceğim!" dedi.

1.Sa.17: 45 Davut, "Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun"diye karşılık verdi, "Bense meydan okuduğun İsrail ordusununTanrısı, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla senin üzerine geliyorum.

1.Sa.17: 46 Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup başınıgövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini göktekikuşlarla yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünyaİsrail'de Tanrı'nın var olduğunu anlayacak.

1.Sa.17: 47 Bütün bu topluluk RAB'bin kılıçla, mızrakla kurtarmadığınıanlayacak. Çünkü savaş zaten RAB'bindir! O sizi elimize teslim edecek."

1.Sa.17: 48 Golyat saldırmak amacıyla Davut'a doğru ilerledi. Davut daonunla dövüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu.

1.Sa.17: 49 Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı, sapanla fırlattı.Taş Filistli'nin alnına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü.

1.Sa.17: 50 Böylece Davut Filistli Golyat'ı sapan ve taşla yendi.Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi.

1.Sa.17: 51 Sonra koşup üzerine çıktı. Golyat'ın kılıcını tutupkınından çektiği gibi onu öldürdü ve başını kesti.Kahraman Golyat'ın öldüğünü gören Filistliler kaçtılar.

1.Sa.17: 52 İsrailliler'le Yahudalılar kalkıp Gat'ın*fı* girişine veEkron kapılarına kadar nara atarak onları kovaladılar. Filistliler'in ölüleri Gat'a, Ekron'a kadar Şaarayim yolunda yerlere serildi.D Not 17:52 Septuaginta "Gat", Masoretik metin "Vadi".

1.Sa.17: 53 Filistliler'i kovaladıktan sonra geri dönen İsraillilerFilist ordugahını yağmaladılar.

1.Sa.17: 54 Davut Filistli Golyat'ın başını alıp Yeruşalim'e götürdü,silahlarını da kendi çadırına koydu.

1.Sa.17: 55 Saul, Davut'un Golyat'la dövüşmeye çıktığını görünce, ordu komutanı Avner'e, "Ey Avner, kimin oğlu bu genç?" diye sormuştu. Avner de, "Yaşamın hakkı için, ey kral, bilmiyorum" diye yanıtlamıştı.

1.Sa.17: 56 Kral Saul, "Bu gencin kimin oğlu olduğunu öğren" diye buyurmuştu.

1.Sa.17: 57 Davut Golyat'ı öldürüp ordugaha döner dönmez, Avner onualıp Saul'a götürdü. Golyat'ın kesik başı Davut'un elindeydi.

1.Sa.17: 58 Saul, "Kimin oğlusun, delikanlı?" diye sordu. Davut, "Kulun Beytlehemli İşay'ın oğluyum" diye karşılık verdi.

Yonatan Davut'la Bir Antlaşma Yapıyor

BÖLÜM 18

1.Sa.18: 1 Saul'la Davut'un konuşması sona erdiğinde, Saul oğluYonatan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi.

1.Sa.18: 2 O günden sonra Saul Davut'u yanında tuttu ve babasının evinedönmesine izin vermedi.

1.Sa.18: 3 Yonatan, Davut'a beslediği derin sevgiden ötürü, onunla birdostluk antlaşması yaptı.

1.Sa.18: 4 Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşağıylabirlikte Davut'a verdi.

1.Sa.18: 5 Davut Saul'un kendisini gönderdiği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu yüzden Saul ona ordusunda üstün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saul'un görevlilerini bile hoşnut etti.

Saul Davut'u Kıskanıyor

1.Sa.18: 6 Davut'un Filistli Golyat'ı öldürmesinden sonra, askerlergeri dönerken, İsrail'in bütün kentlerinden gelen kadınlar, tefve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler söyleyip oynayarakKral Saul'u karşılamaya çıktılar.

1.Sa.18: 7 Bir yandan oynuyor, bir yandan da şu ezgiyi söylüyorlardı:"Saul binlercesini öldürdü, Davut'sa on binlercesini."

1.Sa.18: 8 Bu sözlere gücenen Saul çok öfkelendi. "Davut'a onbinlercesini, banaysa ancak binlercesini verdiler. Artık kralolmaktan başka onun ne eksiği kaldı ki?" diye düşündü.

1.Sa.18: 9 Böylece o günden sonra Saul Davut'u kıskanmaya başladı.

1.Sa.18: 10 Ertesi gün Tanrı'nın gönderdiği kötü bir ruh Saul'unüzerine güçlü bir biçimde indi. Saul evinde sayıklamaya başladı.Davut her zamanki gibi yine lir çalıyordu. Saul'un elinde bir mızrak vardı.

1.Sa.18: 11 "Davut'u vurup duvara çakacağım" diye düşünerek mızrağı onafırlattı. Ama Davut iki kez ondan kurtuldu.

1.Sa.18: 12 Saul Davut'tan korkuyordu. Çünkü RAB Davut'laydı, oysakendisinden ayrılmıştı.

1.Sa.18: 13 Bu yüzden Saul Davut'u yanından uzaklaştırdı. Onu binkişilik birliğe komutan atadı. Davut askerlere öncülük yapıyordu.

1.Sa.18: 14 RAB onunla birlikte olduğundan, yaptığı her işte başarılıydı.

1.Sa.18: 15 Davut'un büyük başarısını gördükçe Saul'un korkusu daha da artıyordu.

1.Sa.18: 16 Ne var ki, bütün İsrail ve Yahuda halkı Davut'u seviyordu;çünkü Davut onlara öncülük ediyordu.

1.Sa.18: 17 Saul Davut'a, "İşte büyük kızım Merav" dedi, "Onu sana eşolarak vereceğim. Yalnız hatırım için yiğitçe davran ve RAB'binsavaşlarını sürdür." Çünkü, "Davut'un ölümü benim elimden değil,Filistliler'in elinden olsun" diye düşünüyordu.

1.Sa.18: 18 Davut, "Ben kim oluyorum, İsrail'de ailem ve babamın oymağına ki, krala damat olayım?" diye karşılık verdi.

1.Sa.18: 19 Ne var ki, Saul'un kızı Merav'ın Davut'a verileceği zamangeldiğinde, kız Davut yerine Meholalı Adriel'e eş olarak verildi.

1.Sa.18: 20 Bu arada Saul'un öbür kızı Mikal Davut'a gönül vermişti.Bunu duyan Saul sevindi.

1.Sa.18: 21 "Davut'a Mikal'ı veririm" diye düşündü, "Öyle ki, MikalDavut'u tuzağa düşürür; Filistliler de onu öldürür." Davut'a,"Bugün damadım olmak için yine fırsatın var" dedi.

1.Sa.18: 22 Sonra görevlilerine, Davut'a gizlice şunları söylemelerinibuyurdu: "Bak, kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seniseviyor. Kralın damadı olmanın zamanı geldi."

1.Sa.18: 23 Saul'un görevlileri bu sözleri Davut'a ilettiler. Davut,"Yoksul ve

önemsiz biriyken kralın damadı olmak sizce küçük birşey mi?" diye karşılık verdi.

1.Sa.18: 24 Görevliler Davut'un dediklerini Saul'a bildirdiler.

1.Sa.18: 25 Saul şöyle buyurdu: "Davut'a deyin ki, 'Kral düşmanlarındanöç almak için başlık parası olarak yüz Filistli'nin sünnetderisinden başka bir şey istemiyor." Davut'un Filistliler'ineline düşüp öleceğini tasarlıyordu.

1.Sa.18: 26 Görevliler Saul'un söylediklerini Davut'a ilettiler. Davut,kralın damadı olacağına sevindi. Tanınan süre dolmadan

1.Sa.18: 27 Davut'la adamları gidip iki yüz Filistli öldürdüler. Kralındamadı olabilmek için Davut, öldürülen Filistliler'in sünnetderilerini tam tamına getirip krala sundu. Saul da buna karşılıkkızı Mikal'ı eş olarak ona verdi.

1.Sa.18: 28 Saul, RAB'bin Davut'la birlikte olduğunu ve kızı Mikal'ınonu sevdiğini apaçık gördü.

1.Sa.18: 29 Bu yüzden Davut'tan daha çok korktu ve yaşamı boyunca onadüşmanlık besledi.

1.Sa.18: 30 Filistli komutanlar saldırdıkça Davut Saul'un öbürkomutanlarından daha başarılı oluyordu. Bu yüzden büyük bir üne kavuştu.

Saul Davut'u Öldürmeyi Tasarlıyor

BÖLÜM 19

1.Sa.19: 1-2 Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün görevlilerine Davut'uöldürmeleri için buyruk verdi. Ama Davut'u çok seven Yonatan ona,"Babam Saul seni öldürmek için fırsat kolluyor" diye haber verdi,"Lütfen yarın sabah dikkatli ol; gizlenebileceğin bir yere gidip saklan.

1.Sa.19: 3 Ben de saklandığın tarlaya gidip babamın yanında duracağımve onunla senin hakkında konuşacağım. Bir şey öğrenirsem, sana bildiririm."

1.Sa.19: 4 Yonatan babası Saul'a Davut'u överek şunları söyledi: "Kralkulu Davut'a haksızlık etmesin. Çünkü o sana hiç haksızlık etmedive yaptığı her şeyde sana büyük yararı dokundu.

1.Sa.19: 5 Yaşamını tehlikeye atarak Filistli'yi öldürdü. RAB de bütünİsrail'i büyük bir zafere ulaştırdı. Sen de bunu görüp sevindin. Öyleyse neden Davut'u yok yere öldürerek suçsuz birine haksızlık edesin?"

1.Sa.19: 6 Saul Yonatan'ın söylediklerinden etkilenerek ant içti:"Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, Davut öldürülmeyecektir."

1.Sa.19: 7 Bunun üzerine Yonatan Davut'u çağırıp ona her şeyi anlattı.Sonra Davut'u Saul'un yanına getirdi. Davut da önceden olduğugibi kralın hizmetine girdi.

1.Sa.19: 8 Savaş yine patlak verdi. Davut gidip Filistliler'e karşısavaştı. Onları öyle büyük bir bozguna uğrattı ki, önünden kaçtılar.

1.Sa.19: 9 Bir gün Saul, mızrağı elinde evinde oturuyor, Davut da lirçalıyordu. Derken RAB'bin gönderdiği kötü bir ruh Saul'u yakaladı.

1.Sa.19: 10 Saul mızrağıyla Davut'u duvara çakmaya çalıştı. Ancak Davutyana kaçınca Saul'un mızrağı duvara saplandı. O gece Davut kaçıp kurtuldu.

1.Sa.19: 11 Saul, Davut'u gözetlemeleri, ertesi sabah da öldürmeleriiçin evine ulaklar gönderdi. Ama karısı Mikal Davut'a, "Bu gecekaçıp kurtulamazsan, yarın öldürüleceksin" dedi.

1.Sa.19: 12 Sonra Davut'u pencereden aşağıya indirdi. Böylece Davutkaçıp kurtuldu.

1.Sa.19: 13 Mikal aile putunu alıp yatağa koydu, üstüne yorganı örttü,baş tarafına da keçi kılından bir yastık yerleştirdi.

1.Sa.19: 14 Saul'un gönderdiği ulaklar Davut'u yakalamaya geldiğinde,Mikal, "Davut hasta" dedi.

1.Sa.19: 15 Saul Davut'u görmeleri için ulakları yeniden göndererek,"Onu yatağıyla buraya getirin de öldüreyim" diye buyurdu.

1.Sa.19: 16 Ulaklar eve girince, yatakta başında keçi kılından yastıkolan putu gördüler.

1.Sa.19: 17 Saul Mikal'a "Neden beni böyle kandırıp düşmanımın kaçmasını sağladın?" diye sordu. Mikal, "Davut bana, 'Bırak beni gideyim, yoksa seni öldürürüm dedi" diye yanıtladı.

1.Sa.19: 18 Kaçıp kurtulan Davut, Rama'da yaşayan Samuel'in yanına gitti. Saul'un kendisine bütün yaptıklarını ona anlattı. Sonra Samuel'le birlikte Nayot Mahallesi'ne gidip orada kaldı.

1.Sa.19: 19 Davut'un Rama'nın Nayot Mahallesi'nde olduğu haberi Saul'a ulaştırıldı.

1.Sa.19: 20 Bunun üzerine Saul Davut'u yakalamaları için ulaklarını oraya gönderdi. Ulaklar Samuel'in önderliğinde bir peygamber topluluğunun oynayıp coştuğunu*fi* gördüler. İşte o zaman Tanrı'nın Ruhu Saul'un ulaklarının üzerine

indi. Onlar da oynayıp coşmaya*fi* başladılar.D Not 19:20-24 İbranice'den "Oynayıp coşmak" diye çevrilen ifade "Peygamberlik etmek" sözcüğünden türemiştir. 1.Sa.19: 21 Saul olup bitenleri duyunca, başka ulaklar gönderdi. Onlar da oynayıp coştular*fi*. Saul'un üçüncü kez gönderdiği ulaklar da öncekiler gibi yaptı.

1.Sa.19: 22 Sonunda Saul kendisi Rama'ya doğru yola çıktı. Seku'daki büyük sarnıca varınca, "Samuel'le Davut neredeler?" diye sordu. Biri, "Rama'nın Nayot Mahallesi'nde" dedi.

1.Sa.19: 23 Saul Rama'daki Nayot'a doğru ilerlerken, Tanrı'nın Ruhuonun üzerine de indi. Nayot'a varıncaya dek yol boyunca oynayıp coştu*fi*.

1.Sa.19: 24 Giysilerini de çıkarıp Samuel'in önünde oynayıp coştu*fi*. Bütün gün ve gece çıplak yattı. Halkın, "Saul da mı peygamber oldu?" demesi bundandır.

Yonatan'la Davut'un Dostluğu

BÖLÜM 20

1.Sa.20: 1 Davut Rama'nın Nayot Mahallesi'nden kaçtıktan sonraYonatan'a gitti. Ona, "Ne yaptım? Suçum ne?" diye sordu, "Babanakarşı ne günah işledim ki, beni öldürmek istiyor?"

1.Sa.20: 2 Yonatan, "Bu senden uzak olsun, ölmeyeceksin!" diyeyanıtladı, "Babam bana bildirmeden ister büyük, ister küçük olsunhiçbir iş yapmaz. Neden bunu benden gizlesin? Olmaz öyle şey!"

1.Sa.20: 3 Ancak Davut ant içerek, "Senin beni sevdiğini baban çok iyibiliyor" diye yanıtladı, "'Yonatan ne yapacağımı bilmemeli, yoksaüzülür diye düşünmüştür. RAB'bin ve senin yaşamın hakkı içinderim ki, ölüm ile aramda yalnız bir adım var."

1.Sa.20: 4 Yonatan Davut'a, "Ne dilersen dile, senin için yaparım" diyekarşılık verdi.

1.Sa.20: 5 Davut Yonatan'a, "Bak, yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Krallabirlikte yemeğe oturmam gerekir. Ama izin ver, ertesi gününakşamına dek tarlada gizleneyim.

1.Sa.20: 6 Eğer baban yokluğumu sezerse ona, 'Davut aceleyle kendikenti Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izin istedi; oradabütün ailenin yıllık kurban töreni var dersin.

1.Sa.20: 7 Baban, 'İyi derse, kulun güvenlikte demektir. Amaöfkelenirse, bil ki, bana kötülük yapmaya karar vermiştir.

1.Sa.20: 8 Sana gelince, bana yardım et; çünkü RAB'bin önünde benimleantlaşma yaptın. Suçluysam, beni sen öldür! Neden beni babana teslim edesin?"

1.Sa.20: 9 Yonatan, "Olmaz öyle şey!" diye yanıtladı, "Babamın sanakötülük yapmaya karar verdiğini bilsem, sana söylemez miydim?"

1.Sa.20: 10 Davut, "Baban sana sert bir karşılık verirse, kim banabildirecek?" diye sordu.

1.Sa.20: 11 Yonatan, "Gel, tarlaya gidelim" dedi. Böylece ikisi tarlaya gittiler.

1.Sa.20: 12 Yonatan Davut'la konuşmasını sürdürdü: "İsrail'in TanrısıRAB tanık olsun! Yarın ya da öbür gün bu saate kadar babamın nedüşündüğünü araştıracağım. Babamın sana karşı tutumu olumluysa,sana haber göndereceğim.

1.Sa.20: 13 Ama babam seni öldürmeyi tasarlıyorsa, bunu sana bildiripgüvenlik içinde gitmeni sağlamazsam, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! RAB önceden babamla olduğu gibi seninle de birlikte olsun!

1.Sa.20: 14 Ama sen yaşamım boyunca RAB'bin iyiliğini bana göster kiölmeyeyim.

1.Sa.20: 15 RAB Davut'un bütün düşmanlarını yeryüzünden yok edeceğizaman bile, sen soyuma iyiliklerini sonsuza dek esirgeme."

1.Sa.20: 16 Böylece Yonatan Davut soyuyla bir antlaşma yaptı ve, "RABDavut'un düşmanlarını cezalandırsın" dedi.

1.Sa.20: 17 Davut'a beslediği sevgiden ötürü Yonatan ona bir daha antiçirtti. Çünkü onu canı kadar seviyordu.

1.Sa.20: 18 Yonatan Davut'a, "Yarın Yeni Ay Töreni" dedi, "Yerin boşkalacağından, yokluğun anlaşılacak.

1.Sa.20: 19 Öbür gün, geçen sefer gizlendiğin yere çabucak git. EzelTaşı'nın yanında bekle.

1.Sa.20: 20 Ben hedefe atar gibi taşın bir yanına üç ok atacağım.

1.Sa.20: 21 Sonra hizmetkârımı gönderip, 'Git okları bul diye buyrukvereceğim. Eğer özellikle ona, 'Bak, oklar senin bu yanında,onları alıp buraya getir dersem, gel. Yaşayan RAB'bin adıyladerim ki, güvenliktesin, tehlike yok.

1.Sa.20: 22 Ama hizmetkâra, 'Bak, oklar ötende dersem, git; çünkü RABseni

uzaklaştırmıştır.

1.Sa.20: 23 Birbirimizle yaptığımız antlaşmaya gelince, RAB sonsuza dekseninle benim aramda tanık olsun."

1.Sa.20: 24 Böylece Davut tarlada gizlendi. Yeni Ay Töreni başlayınca,Kral Saul gelip yemeğe oturdu.

1.Sa.20: 25 Her zamanki gibi duvarın yanındaki yerine oturmuştu. Yonatan karşısında*fj*, Avner de yanında yerlerini aldılar. Davut'un yeriyse boş kaldı.D Not 20:25 Septuaginta "Karşısında", Masoretik metin "Ayağa kalktı".

1.Sa.20: 26 Ama Saul o gün bir şey söylemedi. "Davut'un başına bir şey gelmiş olmalı. Dinsel açıdan kirli olsa gerek, evet dinsel açıdan temiz değildir" diye düşündü.

1.Sa.20: 27 Ertesi gün, ayın ikinci günü, Davut'un yeri yine boştu. Bunun üzerine Saul, oğlu Yonatan'a, "İşay'ın oğlu neden dün de, bugün de yemeğe gelmedi?" diye sordu.

1.Sa.20: 28 Yonatan, "Davut Beytlehem'e gitmek için benden ısrarla izinistedi" diye karşılık verdi,

1.Sa.20: 29 "'Lütfen izin ver. Çünkü ailemizin kentte bir kurbanı var,ağabeyim orada bulunmamı buyurdu. Gözünde lütuf bulduysam gidipkardeşlerimi göreyim dedi. İşte bu yüzden kralın sofrasına gelemedi."

1.Sa.20: 30 Saul Yonatan'a öfkelenerek, "Seni sapık ve dikbaşlı kadınınoğlu!" diye bağırdı, "İşay'ın oğlunu desteklediğini bilmiyor muyum? Bu kendin için de, seni doğuran annen için de utanç verici.

1.Sa.20: 31 Çünkü İşay'ın oğlu yeryüzünde yaşadıkça ne sen güvenlikteolabilirsin, ne de krallığın. Şimdi adam gönder, onu bana getir. O ölmeli!"

1.Sa.20: 32 Yonatan babası Saul'a, "Neden ölmeli? Ne yaptı ki?" diyekarşılık verdi.

1.Sa.20: 33 Ama Saul Yonatan'ı öldürmek amacıyla mızrağını ona fırlattı. Böylece Yonatan babasının Davut'u öldürmeye kararlı olduğunu anladı.

1.Sa.20: 34 Büyük bir öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü hiçyemek yemedi. Babasının Davut'u böyle aşağılamasına üzüldü.

1.Sa.20: 35 Sabahleyin Yonatan Davut'la buluşmak üzere tarlaya gitti.Yanına bir uşak almıştı.

1.Sa.20: 36 Uşağa, “Haydi koş, atacağım okları bul” dedi. Uşakkoşarken, Yonatan onun ötesine bir ok attı.

1.Sa.20: 37 Uşak Yonatan’ın attığı okun düştüğü yere varınca, Yonatan,”Ok ötende!” diye seslendi,

1.Sa.20: 38 “Çabuk ol! Koş, yerinde durma!” Yonatan’ın uşağı oku alıpefendisine getirdi.

1.Sa.20: 39 Olup bitenden habersizdi. Olanları yalnız Yonatan’la Davutbiliyordu.

1.Sa.20: 40 Yonatan, silahlarını yanındaki uşağa vererek, “Al bunlarıkente götür” dedi.

1.Sa.20: 41 Uşak gider gitmez, Davut taşın güney yanından ayağa kalktıve yüzüstü yere kapanarak üç kez eğildi. İki arkadaş birbirleriniöpüp ağladılar; ancak Davut daha çok ağladı.

1.Sa.20: 42 Yonatan, “Esenlikle yoluna git” dedi, “İkimiz RAB’binadıyla ant içmiştik. RAB seninle benim aramda ve soylarımızarasında sonsuza dek tanık olsun.” Bundan sonra Davut yolunagitti. Yonatan da kente döndü.

Davut Saul’dan Kaçıyor

BÖLÜM 21

1.Sa.21: 1 Davut Nov Kenti’ne, Kâhin Ahimelek’in yanına gitti. Ahimelek titreyerek Davut’u karşılamaya çıktı. “Neden yalnızsın? Neden yanında kimse yok?” diye sordu.

1.Sa.21: 2 Davut şöyle yanıtladı: “Kral bana bir görev verdi. ‘Sanaverdiğim görevden ve buyruklardan kimsenin haberi olmasın dedi.Adamlarıma gelince, belli bir yere gitmelerini söyledim.

1.Sa.21: 3 Şu an elinde ne var? Bana beş somun ekmek ya da başka nevarsa ver.”

1.Sa.21: 4 Kâhin, “Taze ekmeğim yok” diye karşılık verdi, “Amaadamların kadından uzak kaldılarsa kutsanmış ekmek*fk* var.”

1.Sa.21: 5 Davut, “Yola çıktığımızdan her zaman olduğu gibi, kadındanuzak kaldık” dedi, “Sıradan bir yolculuğa çıktığımızda bile adamlarım kendilerini temiz tutarlar; özellikle bugün ne kadar daha çok temiz olacaklar.”

1.Sa.21: 6 Bunun üzerine kâhin ona kutsanmış ekmek*fk* verdi; çünküorada huzura konan ekmekten başka ekmek yoktu. Bu ekmek RAB’binhuzurundan alındığı gün yerine sıcak ekmek konurdu.D Not 21:4,6 “Kutsanmış ekmek”:

Adak ekmeği ya da Tanrı'nın huzuruna konan ekmek diye de bilinir.

1.Sa.21: 7 O gün Saul'un görevlilerinden Edomlu Doek adındaki baş çobanRAB'bin önünde dinsel görevini yerine getirmek üzere*fl* orada bulunuyordu.D Not 21:7 "Dinsel görevini yerine getirmek üzere": İbranice "Alıkonulmuş".

1.Sa.21: 8 Davut Ahimelek'e, "Yanında mızrak ya da kılıç yok mu?" diye sordu, "Kralın işi acele olduğundan, yanıma ne kılıcımı aldım, ne de başka bir silah."

1.Sa.21: 9 Kâhin, "Ela Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcıvar" diye karşılık verdi, "Efodun* arkasında beze sarılı duruyor.Burada başka silah yok. İstersen onu alabilirsin." Davut, "Onun gibisi yoktur, onu bana ver" dedi.

1.Sa.21: 10 Saul'dan kaçan Davut o gün Gat Kralı Akiş'e gitti.

1.Sa.21: 11 Akiş'in görevlileri, "Bu İsrail Kralı Davut değil mi?" dediler,"Çalıp oynarken,'Saul binlercesini öldürdü,Davut'sa on binlercesini diye hakkında ezgiler okudukları kişi bu değil mi?"

1.Sa.21: 12-13 Bu sözler Davut'u derin derin düşündürdü. Gat KralıAkiş'ten çok korkan Davut, onların önünde tutumunu değiştirerekdeli gibi davrandı. Kentin kapılarını tırmaladı, salyasını sakalına akıttı.

1.Sa.21: 14 Akiş görevlilerine, "Şu adama bakın!" dedi, "Delinin biri!Onu neden bana getirdiniz?

1.Sa.21: 15 Bizde deliler eksik mi ki, önümde delilik yapsın diye buadamı getirdiniz? Bu adamın sarayıma girmesi şart mı?"

BÖLÜM 22

1.Sa.22: 1 Davut Gat'tan ayrılıp Adullam Mağarası'na kaçtı. Bunu duyankardeşleri ve ailesinin öteki bireyleri yanına gittiler.

1.Sa.22: 2 Sıkıntısı, borcu, hoşnutsuzluğu olan herkes Davut'unçevresinde toplandı. Davut sayısı dört yüze varan bu adamlara önderlik yaptı.

1.Sa.22: 3 Davut oradan Moav'daki Mispa Kenti'ne gitti. Moav Kralı'ndan, "Tanrı'nın bana ne yapacağı belli oluncaya dek annemle babamın gelip yanınızda kalmasına izin verir misin?" diye bir istekte bulundu.

1.Sa.22: 4 Böylece Davut annesiyle babasını Moav Kralı'nın yanına bıraktı. Davut sığınakta kaldığı sürece onlar da Moav Kralı'nın yanında kaldılar.

1.Sa.22: 5 Ne var ki, Peygamber Gad Davut'a, "Sığınakta kalma. Yahudaülkesine git" dedi. Bunun üzerine Davut oradan ayrılıp Heret Ormanı'na

gitti.

Saul Nov Kenti'nin Kâhinlerini Öldürüyor

1.Sa.22: 6 Bu sırada Saul Davut'la yanındakilerin nerede olduklarınıöğrendi. Saul elinde mızrağıyla Giva'da bir tepedeki*fm* ılgınağacının altında oturuyordu. Askerleri de çevresinde duruyordu.D Not 22:6 Septuaginta "Tepedeki", Masoretik metin "Rama'daki".

1.Sa.22: 7 Saul onlara şöyle dedi: "Ey Benyaminliler, şimdi dinleyin!İşay'ın oğlu her birinize tarlalar, bağlar mı verecek? Herbirinizi binbaşı, yüzbaşı mı yapacak?

1.Sa.22: 8 Hepiniz bana karşı düzen kurdunuz. Çünkü oğlum İşay'ın oğluyla antlaşma yaptığında bana haber veren olmadı. İçinizden bana acıyan tek kişi çıkmadı. Bugün olduğu gibi, bana pusu kurması için oğlumun kulum Davut'u kışkırttığını bana bildiren olmadı."

1.Sa.22: 9 Bunun üzerine Saul'un askerlerinin yanında duran EdomluDoek, "İşay oğlu Davut'un Nov Kenti'ne, Ahituv oğlu KâhinAhimelek'in yanına geldiğini gördüm" dedi,

1.Sa.22: 10 "Ahimelek Davut için RAB'be danıştı. Ona hem yiyeceksağladı, hem de Filistli Golyat'ın kılıcını verdi."

1.Sa.22: 11 Kral Saul, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'i ve babasınınailesinden Nov'da yaşayan bütün kâhinleri çağırmak için ulaklargönderdi. Hepsi kralın yanına geldi.

1.Sa.22: 12 Saul Ahimelek'e, "Ey Ahituv oğlu, beni dinle!" dedi. Ahimelek, "Buyur, efendim" diye yanıtladı.

1.Sa.22: 13 Saul, "Neden sen ve İşay oğlu bana karşı düzen kurdunuz?"dedi, "Çünkü ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrı'yadanıştın. O da bana karşı ayaklandı ve bugün yaptığı gibi pusu kurdu."

1.Sa.22: 14 Ahimelek, "Bütün görevlilerin arasında Davut kadar sanabağlı biri var mı?" diye karşılık verdi, "Davut senin damadın,muhafız birliği komutanın ve ailende saygın biridir.

1.Sa.22: 15 Ben Davut için Tanrı'ya danışmaya o gün mü başladım?Kesinlikle hayır! Kral ben kulunu ve babasının ailesinisuçlamasın. Çünkü kulun bu konuda hiçbir şey bilmiyor."

1.Sa.22: 16 Ama Saul, "Ey Ahimelek, sen de bütün ailen de kesinlikleöleceksiniz" dedi.

1.Sa.22: 17 Sonra yanında duran nöbetçi askerlere, "Gidin ve

Davut'udestekleyen RAB'bin kâhinlerini öldürün!" dedi, "Çünkü onunkaçtığını bildikleri halde bana haber vermediler." Ne var ki,kralın görevlileri el kaldırıp RAB'bin kâhinlerini öldürmek istemediler.

1.Sa.22: 18 Bunun üzerine kral, Doek'e, "Sen git, kâhinleri öldür" diyebuyurdu. Edomlu Doek de gidip kâhinleri öldürdü. O gün Doek ketenefod* giymiş seksen beş kişi öldürdü.

1.Sa.22: 19 Kadın erkek, çoluk çocuk demeden kâhinler kenti Nov'unhalkını kılıçtan geçirdi. Sığırları, eşekleri, koyunları da öldürdü.

1.Sa.22: 20 Yalnız Ahituv oğlu Kâhin Ahimelek'in oğullarından Aviyataradında biri kurtulup Davut'a kaçtı.

1.Sa.22: 21 Aviyatar Saul'un RAB'bin kâhinlerini öldürttüğünü Davut'asöyledi.

1.Sa.22: 22 Davut Aviyatar'a, "O gün orada bulunan Edomlu Doek'in olupbiteni Saul'a bildireceğini anlamıştım zaten" dedi, "Babanın bütün aile bireylerinin ölümüne ben neden oldum.

1.Sa.22: 23 Yanımda kal ve korkma! Seni öldürmek isteyen beni deöldürmek istiyor. Yanımda güvenlikte olursun."

Davut Keila Kenti'ni Kurtarıyor

BÖLÜM 23

1.Sa.23: 1 Davut'a, "Filistliler Keila Kenti'ne saldırıp harmanlarıyağmalıyorlar" diye haber verdiler.

1.Sa.23: 2 Davut RAB'be, "Gidip şu Filistliler'e saldırayım mı?" diye danıştı. RAB, "Git, Filistliler'e saldır ve Keila Kenti'ni kurtar" diye yanıtladı.

1.Sa.23: 3 Ama adamları Davut'a, "Bak, biz burada Yahuda'dayken korkuyoruz" dediler, "Keila'ya Filist ordusuna karşı savaşmaya gidersek büsbütün korkarız."

1.Sa.23: 4 Bunun üzerine Davut RAB'be bir kez daha danıştı. RAB ona yine, "Kalk, Keila'ya git! Çünkü Filistliler'i senin eline ben teslim edeceğim" dedi.

1.Sa.23: 5 Böylece Davut'la adamları Keila'ya gidip Filistliler'e karşı savaştılar. Davut onların hayvanlarını ele geçirdi. Filistliler'i ağır bir yenilgiye uğratarak Keila halkını kurtardı.

1.Sa.23: 6 Ahimelek'in oğlu Aviyatar kaçıp Keila'da bulunan Davut'a gittiğinde, efodu* da birlikte götürmüştü.

Saul Davut'u Kovalıyor

1.Sa.23: 7 Saul, Davut'un Keila Kenti'ne gittiğini duyunca, "TanrıDavut'u elime teslim etti" dedi, "Davut sürgülü kapıları olan birkente girmekle kendini hapsetmiş oldu."

1.Sa.23: 8 Böylece Saul, Keila'ya yürüyüp Davut'la adamlarını kuşatmakamacıyla bütün halkı savaşa çağırdı.

1.Sa.23: 9 Davut, Saul'un kendisine bir düzen kurduğunu duyunca, KâhinAviyatar'a, "Efodu* getir" dedi.

1.Sa.23: 10 Sonra şöyle yakardı: "Ey İsrail'in Tanrısı RAB! Ben kulunyüzünden Saul'un gelip Keila'yı yıkmayı tasarladığına dair kesin haber aldım.

1.Sa.23: 11 Keila halkı beni onun eline teslim eder mi? Kulunun duymuşolduğu gibi Saul gelecek mi? Ey İsrail'in Tanrısı RAB, yalvarırım, kuluna bildir!"RAB, "Saul gelecek" yanıtını verdi.

1.Sa.23: 12 Davut RAB'be, "Keila halkı beni ve adamlarımı Saul'un elineteslim edecek mi?" diye sordu. RAB, "Teslim edecek" dedi.

1.Sa.23: 13 Bunun üzerine Davut ile yanındaki altı yüz kadar kişi Keila'dan ayrılıp oradan oraya yer değiştirmeye başladılar. Davut'un Keila'dan kaçtığını öğrenen Saul oraya gitmekten vazgeçti.

1.Sa.23: 14 Davut kırsal bölgedeki sığınaklarda ve Zif Çölü'nün dağlık kesiminde kaldı. Saul her gün Davut'u aradığı halde, Tanrı onu Saul'un eline teslim etmedi.

1.Sa.23: 15 Davut Zif Çölü'nde, Horeş'teyken, Saul'un kendisini öldürmek için yola çıktığını öğrendi.

1.Sa.23: 16 Bu arada Saul oğlu Yonatan kalkıp Horeş'e, Davut'un yanınagitti ve onu Tanrı'nın adıyla yüreklendirdi.

1.Sa.23: 17 "Korkma!" dedi, "Babam Saul sana dokunmayacak. Sen İsrailKralı olacaksın, ben de senin yardımcın olacağım. Babam Saul da bunu biliyor."

1.Sa.23: 18 İkisi de RAB'bin önünde aralarındaki antlaşmayıyenilediler. Sonra Yonatan evine döndü, Davut ise Horeş'te kaldı.

1.Sa.23: 19 Zifliler Giva'ya gidip Saul'a, "Davut aramızda" dediler,"Yeşimon'un güneyinde, Hakila Tepesi'ndeki Horeş sığınaklarında gizleniyor.

1.Sa.23: 20 Ey kral, ne zaman gelmek istersen gel! Davut'u kralın elineteslim etmeyi ise bize bırak."

1.Sa.23: 21 Saul, “RAB sizi kutsasın! Bana acıdınız” dedi,

1.Sa.23: 22 “Gidin ve bir daha araştırın; Davut’un genellikle nerelerdegizlendiğini, orada onu kimin gördüğünü iyice öğrenin. Çünkü onunçok kurnaz olduğunu söylüyorlar.

1.Sa.23: 23 Gizlendiği yerlerin hepsini öğrenip bana kesin bir habergetirin. O zaman ben de sizinle gelirim. Eğer Davut o bölgedeyse,bütün Yahuda boyları içinde onu arayıp bulacağım.”

1.Sa.23: 24 Böylece Ziflilер kalkıp Saul’dan önce Zif’e gittiler. Osırada Davut’la adamları Yeşimon’un güneyindeki Arava’da, Maon Çölü’ndeydiler.

1.Sa.23: 25 Saul ile adamlarının kendisini aramaya geldikleriniöğrenince Davut aşağıya inip Maon Çölü’ndeki kayalığa sığındı.Saul bunu duyunca Davut’un ardından Maon Çölü’ne gitti.

1.Sa.23: 26 Saul dağın bir yanından, Davut’la adamları ise öbür yanından ilerliyordu. Davut Saul’dan kaçıp kurtulmaya çalışıyordu. Saul’la askerleri Davut’la adamlarını yakalamak üzere yaklaşırken,

1.Sa.23: 27 bir ulak gelip Saul’a şöyle dedi: “Çabuk gel! Filistliler ülkeye saldırıyor.”

1.Sa.23: 28 Bunun üzerine Saul Davut’u kovalamayı bırakıp Filistliler’le savaşmaya gitti. Bu yüzden oraya Sela-Hammahlekot*fn* adı verildi.D Not 23:28 “Sela-Hammahlekot”: “Ayrılış Kayası” anlamına gelir.

1.Sa.23: 29 Davut oradan ayrılıp Eyn-Gedi bölgesindeki sığınaklara gizlendi.

Davut Saul’un Canını Bağışlıyor

BÖLÜM 24

1.Sa.24: 1 Saul Filistliler’i kovalamaktan dönünce, Davut’un Eyn-GediÇölü’nde olduğu haberini aldı.

1.Sa.24: 2 Saul da Davut’la adamlarını Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarındaarayıp bulmak için, bütün İsrail’den üç bin seçme asker alıp yola çıktı.

1.Sa.24: 3 Yolda koyun ağıllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davut’la adamları mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı.

1.Sa.24: 4 Adamları, Davut’a, “İşte RAB’bin sana, ‘Dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim dediği gün bugündür” dediler. Davut kalkıp Saul’un cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti.

1.Sa.24: 5 Ama sonradan Saul'un eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu.

1.Sa.24: 6 Adamlarına, "Efendime, RAB'bin meshettiği* kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan, el kaldırmaktan RAB beni uzak tutsun" dedi, "Çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir."

1.Sa.24: 7 Davut bu sözlerle adamlarını engelledi ve Saul'asaldırmalarına izin vermedi. Saul mağaradan çıkıp yoluna koyuldu.

1.Sa.24: 8 O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saul'a, "Efendim kral!"diye seslendi. Saul arkasına bakınca, Davut eğilip yüzüstü yere kapandı.

1.Sa.24: 9 "'Davut sana kötülük yapmak istiyor diyenlerin sözlerini neden önemsiyorsun?" dedi,

1.Sa.24: 10 "Bugün RAB'bin mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözünle görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, 'Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o RAB'bin meshettiği kişidir dedim.

1.Sa.24: 11 Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçayabak; evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim.Bundan ötürü içimde kötülük ve başkaldırma düşüncesi olmadığınıiyice bilesin. Sana kötülük yapmadığım halde sen beni öldürmeye çalışıyorsun.

1.Sa.24: 12 RAB aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O alsın.Ama ben elimi sana karşı kaldırmayacağım.

1.Sa.24: 13 Eskilerin şu, 'Kötülük kötü kişilerden gelir deyişiuyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır.

1.Sa.24: 14 İsrail Kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölübir köpek mi? Bir pire mi?

1.Sa.24: 15 RAB yargıç olsun ve hangimizin haklı olduğuna O kararversin. RAB davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın."

1.Sa.24: 16 Davut söylediklerini bitirince, Saul, "Davut oğlum, busenin sesin mi?" diye sordu ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

1.Sa.24: 17 Sonra, "Sen benden daha doğru bir adamsın" dedi, "Sanakötülük yaptığım halde sen bana iyilikle karşılık verdin.

1.Sa.24: 18 Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: RAB beni elineteslim ettiği halde beni öldürmedin.

1.Sa.24: 19 Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik içinde salıverir mi?Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık RAB de seni iyilikle ödüllendirsin.

1.Sa.24: 20 Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrailKrallığı senin egemenliğin altında sürecek.

1.Sa.24: 21 Benden sonra soyumu ortadan kaldırmayacağına, babamınailesinden adımı silmeyeceğine dair RAB'bin önünde ant iç."

1.Sa.24: 22 Davut Saul'un istediği gibi ant içti. Sonra Saul evinedöndü. Davut'la adamları da sığınağa gittiler.

Davut, Naval ve Avigayil

BÖLÜM 25

1.Sa.25: 1 Bu sırada Samuel öldü. Bütün İsrailliler toplanıp onun için yas tuttular. Onu Rama'daki evine gömdüler. Bundan sonra Davut Maon*fo* Çölü'ne gitti.D Not 25:1 Septuaginta "Maon", Masoretik metin "Paran".

1.Sa.25: 2 Maon'da çok varlıklı bir adam vardı; işi Karmel'deydi. Üç bin koyunu, bin keçisi vardı. O sırada Karmel'de koyunlarını kırkmaktaydı.

1.Sa.25: 3 Adamın adı Naval, karısının adı da Avigayil'di. Kadın sağgörülü ve güzeldi. Ama Kalev soyundan gelen kocası kaba, kötü huylu biriydi.

1.Sa.25: 4 Davut kırdayken, Naval'ın koyunlarını kırktığını duydu.

1.Sa.25: 5 On uşağı şu buyrukla ona gönderdi: "Karmel'de Naval'ınyanına gidin. Benden ona selam söyleyip

1.Sa.25: 6 şöyle deyin: 'Ömrün uzun olsun! Sana, ailene ve sana bağlıolan herkese esenlik olsun!

1.Sa.25: 7 Şimdi koyunların kırkma zamanı olduğunu duydum. Çobanların bizimle birlikteyken, onları incitmedik. Karmel'de kaldıkları sürece hiçbir kayıpları olmadı.

1.Sa.25: 8 Uşaklarına sor, sana söyleyecekler. Bunun için adamlarımayakınlık göster. Çünkü sana şenlik zamanında geldik. Lütfenkullarına ve oğlun Davut'a elinden geleni ver."

1.Sa.25: 9 Davut'un adamları varıp Davut adına bu sözleri Naval'ailettiler ve beklemeye başladılar.

1.Sa.25: 10 Ne var ki, Naval Davut'un adamlarına şu karşılığı verdi:"Bu Davut da kim? İşay'ın oğlu da kim oluyor? Bu günlerde birçokköle efendilerini bırakıp

kaçıyor.

1.Sa.25: 11 Ekmeğimi, suyumu, kırkıcılarım için kestiğim hayvanlarınetini alıp nereden geldiklerini bilmediğim kişilere mi vereyim?"

1.Sa.25: 12 Davut'un adamları geldikleri yoldan döndüler ve Naval'ınbütün söylediklerini Davut'a bildirdiler.

1.Sa.25: 13 Davut adamlarına, "Herkes kılıcını kuşansın!" diye buyruk verdi. Davut da, adamları da kılıçlarını kuşandılar. Yaklaşık dört yüz adam Davut'la birlikte gitti; iki yüz kişi de erzağın yanında kaldı.

1.Sa.25: 14 Naval'ın uşaklarından biri, Naval'ın karısı Avigayil'e,"Davut efendimiz Naval'a esenlik dilemek için kırdan ulaklargönderdi" dedi, "Ama Naval onları tersledi.

1.Sa.25: 15 Oysa adamlar bize çok iyi davrandılar. Bizi incitmediler.Kırda onlarla birlikte kaldığımız sürece hiçbir şeyimiz kaybolmadı.

1.Sa.25: 16 Koyunlarımızı güderken, yanlarında kaldığımız sürece gecegündüz bizi korudular.

1.Sa.25: 17 Şimdi ne yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize vebütün ailesine kötülük yapmayı tasarlıyorlar. Üstelik efendimizo kadar kötü ki, kimse ona bir şey söyleyemiyor."

1.Sa.25: 18 Bunun üzerine Avigayil, hiç zaman yitirmeden, iki yüz ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavrulmuş buğday*fö*, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça incir pestili alıp eşeklere yükledi.D Not 25:18 "Beş sea buğday": Yaklaşık 30 kg.

1.Sa.25: 19 Sonra uşaklarına, "Önümden gidin, ben arkanızdan geliyorum"dedi. Kocası Naval'a hiçbir şey söylemedi.

1.Sa.25: 20 Avigayil eşeğe binmiş, dağın öbür yolundan inerken,Davut'la adamları da ona doğru ilerliyorlardı. Avigayil onlarla karşılaştı.

1.Sa.25: 21 Davut, "Bu adamın kırdaki malını doğrusu boş yere korudum" demişti, "Onun mallarından hiçbir şey eksilmedi. Öyleyken bana iyilik yapacağına kötülükle karşılık verdi.

1.Sa.25: 22 Eğer sabaha dek adamlarından tek birini bile sağ bırakırsam, Tanrı bana*fp* aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"D Not 25:22 Septuaginta "Bana", Masoretik metin "Davut'un düşmanlarına".

1.Sa.25: 23 Avigayil Davut'u görünce hemen eşekten indi; Davut'unönünde eğilip yüzüstü yere kapandı.

1.Sa.25: 24 Onun ayaklarına kapanarak şöyle yalvardı: “Efendim, suçuben, yalnız ben üstüme alıyorum. İzin ver, ben kölen seninle konuşsun, onun söyleyeceklerini dinle.

1.Sa.25: 25 Yalvarırım, efendim, o kötü adam Naval’a aldırma. Çünkükişiliği tıpkı adı gibidir. Adı akılsız anlamına gelir; kendisi de akılsızın biridir. Ben kulun, efendim Davut’un gönderdiği ulakları görmedim.

1.Sa.25: 26 “Ama şimdi, ey efendim, RAB senin kan dökmene ve kendi elinle öç almana engel oldu. Yaşayan RAB’bin adı ve senin yaşamın hakkı için yalvarırım, düşmanların ve efendime kötülük tasarlayanların tümü Naval gibi olsun.

1.Sa.25: 27 Ben kölenin efendime getirdiği bu armağan, seni izleyen adamlarına verilsin.

1.Sa.25: 28 Lütfen kölenin suçunu bağışla. RAB kesinlikle efendimin soyunu sürdürecektir; çünkü efendim RAB’bin savaşlarını sürdürüyor. Yaşadığın sürece sende hiçbir haksızlık bulunmasın.

1.Sa.25: 29 Biri kalkıp seni öldürmek amacıyla ardına düşerse, yaşamını Tanrın RAB güven altında tutacaktır; düşmanlarını sapanla taş atar gibi fırlatıp atacaktır.

1.Sa.25: 30 RAB, efendime söz verdiği bütün iyilikleri yerine getirip onu İsrail’e önder atadığında,

1.Sa.25: 31 kendi öcünü almak uğruna boş yere kan dökmediğin için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksın. RAB efendimi başarıya ulaştırdığında köleni anımsa.”

1.Sa.25: 32 Davut, “Bugün seni karşıma çıkaran İsrail’in Tanrısı RAB’beövgüler olsun!” diye karşılık verdi,

1.Sa.25: 33 “Anlayışını kutlarım! Bugün kan dökmemi ve öcümü elimlealmamı engellediğin için seni kutlarım.

1.Sa.25: 34 Doğrusu sana kötülük etmemi önleyen İsrail’in Tanrısı yaşayan RAB’bin adıyla derim ki, beni karşılamak için hemen gelmemiş olsaydın, gün doğuncaya dek Naval’ın adamlarından hiçbiri sağ kalmayacaktı.”

1.Sa.25: 35 Avigayil’in kendisine getirdiklerini kabul eden Davut, “Esenlikle evine dön. Sözlerine kulak verip dileğini kabul ettim” dedi.

1.Sa.25: 36 Avigayil Naval’ın yanına döndü. Naval evinde krallarayaraşır bir şölen düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan neşeliydi.Bu yüzden Avigayil

sabaha dek ona bir şey söylemedi.

1.Sa.25: 37 Ama ertesi sabah Naval ayılınca karısı ona olup bitenlerianlattı. İşte o an Naval'ın kalbi sıkıştı ve felç oldu.

1.Sa.25: 38 Yaklaşık on gün sonra da RAB Naval'ı cezalandırıp öldürdü.

1.Sa.25: 39 Davut, Naval'ın öldüğünü duyunca, "Beni küçümseyen Naval'akarşı davama bakan, kulunu kötülük etmekten alıkoyan RAB'be övgüler olsun!" dedi, "RAB Naval'ın kötülüğünü onun başına döndürdü." Sonra Davut Avigayil'e evlenme teklifinde bulunmak için ulaklar gönderdi.

1.Sa.25: 40 Davut'un ulakları Karmel'e, Avigayil'in yanına varıp,"Davut sana evlenme teklifinde bulunmak için bizi gönderdi" dediler.

1.Sa.25: 41 Avigayil yüzüstü yere kapanarak, "Ben kölen sana hizmetetmeye ve efendimin ulaklarının ayaklarını yıkamaya hazırım" diye yanıtladı.

1.Sa.25: 42 Hemen kalkıp eşeğe bindi. Yanına beş hizmetçisini alıpDavut'un ulaklarını izleyerek yola koyuldu. Sonra Davut'un karısı oldu.

1.Sa.25: 43 Davut Yizreelli Ahinoam'ı da eş olarak almıştı. Böyleceikisi de onun karısı oldular.

1.Sa.25: 44 Bu arada Saul, Davut'un karısı olan kızı Mikal'ı GallimliLayiş oğlu Palti'ye vermişti.

Davut Yine Saul'un Canını Bağışlıyor

BÖLÜM 26

1.Sa.26: 1 Zifliler Giva'ya, Saul'un yanına gidip, "Davut Yeşimon'abakan Hakila Tepesi'nde gizleniyor" dediler.

1.Sa.26: 2 Bunun üzerine Saul üç bin seçme İsrailli askerle ZifÇölü'nde Davut'u aramaya çıktı.

1.Sa.26: 3 Yeşimon'a bakan Hakila Tepesi'nde, yol kenarında ordugahkurdu. Kırda bulunan Davut, Saul'un peşine düştüğünü anlayınca,

1.Sa.26: 4 gözcü gönderdi. Böylece Saul'un oraya geldiğini saptadı.

1.Sa.26: 5 Bunun üzerine Davut, Saul'un ordugah kurduğu yere gitti ve Saul'la ordusunun başkomutanı Ner oğlu Avner'in nerede yattıklarını gördü. Saul ordugahın ortasında, askerler de çevresinde yatıyorlardı.

1.Sa.26: 6 O zaman Davut, Hititli* Ahimelek ile Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu

Avişay'a, "Kim benimle ordugaha, Saul'un yanına gelecek?" diye sordu.Avişay, "Ben seninle geleceğim" diye karşılık verdi.

1.Sa.26: 7 Davut'la Avişay o gece ordugaha girdiler. Saul, mızrağıbaşucunda yere saplanmış, ordugahın ortasında uyuyordu. Avner'leaskerler de çevresinde uyuyorlardı.

1.Sa.26: 8 Avişay Davut'a, "Bugün Tanrı düşmanını senin eline teslim etti" dedi, "Şimdi bırak da, onu kendi mızrağıyla bir atışta yere çakayım. İkinci kez vurmama gerek kalmayacak."

1.Sa.26: 9 Ne var ki Davut, "Onu öldürme!" dedi, "RAB'bin meshettiği* kişiye kim el uzatırsa, suçlu çıkar.

1.Sa.26: 10 Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki, RAB kendisi onu öldürecektir; ya günü gelince ölecek, ya da savaşta vurulup yok olacak.

1.Sa.26: 11 Ama RAB'bin meshettiği kişiye el uzatmaktan RAB beni uzaktutsun! Haydi, Saul'un başucundaki mızrakla su matarasını al da gidelim."

1.Sa.26: 12 Böylece Davut Saul'un başucundan mızrağını ve su matarasınıaldı. Sonra oradan uzaklaştılar. Onları gören olmadı. Kimse olup bitenin farkına varmadı, uyanan da olmadı. Hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB onlara derin bir uyku vermişti.

1.Sa.26: 13 Davut karşı yakaya geçip tepenin üstünde, onlardan uzak biryerde durdu. Aralarında epeyce mesafe vardı.

1.Sa.26: 14 Davut askerlere ve Ner oğlu Avner'e, "Ey Avner, bana yanıt vermeyecek misin?" diye seslendi. Avner, "Sen kimsin ki krala sesleniyorsun?" diye karşılık verdi.

1.Sa.26: 15 Davut, "Sen yiğit biri değil misin?" dedi, "İsrail'de seningibisi var mı? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü birionu öldürmek için ordugaha girdi.

1.Sa.26: 16 Görevini iyi yapmadın. Yaşayan RAB'bin adıyla derim ki,hepiniz ölümü hak ettiniz; çünkü efendinizi, RAB'bin meshettiği kişiyi korumadınız. Bak bakalım, kralın başucundaki mızrağıyla su matarası nerede?"

1.Sa.26: 17 Davut'un sesini tanıyan Saul, "Davut, oğlum, bu senin sesinmi?" diye sordu. Davut, "Evet, efendim kral, benim sesim" diye karşılık verdi,

1.Sa.26: 18 "Efendim, ben kulunu neden kovalıyorsun? Ne yaptım? Ne suçişledim?

1.Sa.26: 19 Lütfen, efendim kral, kulunun sözlerine kulak ver. Eğerseni bana

karşı kışkırtan RAB ise, bir sunu O'nu yatıştırır. Amabunu yapan insanlarsa, RAB'bin önünde lanetli olsunlar! Çünkü,'Git, başka ilahlara kulluk et diyerek, RAB'bin mirasından banadüşen paydan bugün beni uzaklaştırdılar.

1.Sa.26: 20 Ne olur, kanım RAB'den uzak topraklara dökülmesin. İsrailKralı, dağlarda keklik avlayan avcı gibi, bir pireyi avlamaya çıkmış!"

1.Sa.26: 21 Bunun üzerine Saul, "Günah işledim" diye karşılık verdi, "Davut, oğlum, geri dön. Bugün yaşamıma değer verdiğin için sana bir daha kötülük yapmayacağım. Gerçekten akılsızca davrandım, çok büyük yanlışlık yaptım."

1.Sa.26: 22 Davut, "İşte kralın mızrağı!" dedi, "Adamlarından biri gelip alsın.

1.Sa.26: 23 RAB herkesi doğruluğuna ve bağlılığına göre ödüllendirir.Bugün RAB seni elime teslim ettiği halde, ben RAB'bin meshettiğikişiye elimi uzatmak istemedim.

1.Sa.26: 24 Bugün ben senin yaşamına nasıl değer verdiysem, RAB debenim yaşamıma öyle değer versin ve beni her sıkıntıdan kurtarsın."

1.Sa.26: 25 Saul, "Davut, oğlum, RAB seni kutsasın!" dedi, "Senkesinlikle büyük işler yapacak, başarılı olacaksın!" Bundan sonraDavut yoluna koyuldu, Saul da evine döndü.

Davut Filistliler Arasında

BÖLÜM 27

1.Sa.27: 1 Davut, "Bir gün Saul'un eliyle yok olacağım" diye düşündü,"Benim için en iyisi hemen Filist topraklarına kaçmak. O zamanSaul İsrail'in her yanında beni aramaktan vazgeçer; ben de onunelinden kurtulmuş olurum."

1.Sa.27: 2 Böylece Davut'la yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat KralıMaok oğlu Akiş'in tarafına geçtiler.

1.Sa.27: 3 Aileleriyle birlikte Gat'ta Akiş'in yanına yerleştiler. İkikarısı Yizreelli Ahinoam'la Karmelli Naval'ın dul karısı Avigayilde Davut'un yanındaydı.

1.Sa.27: 4 Saul Davut'un Gat'a kaçtığını duyunca, artık onu aramaktanvazgeçti.

1.Sa.27: 5 Davut Akiş'e, "Benden hoşnut kaldıysan, çevre kentlerdenbirinde bana bir yer versinler de orada oturayım" dedi, "Çünküben kulunun seninle birlikte kral kentinde yaşamasına gerek yok."

1.Sa.27: 6 Akiş o gün ona Ziklak Kenti'ni verdi. Bundan ötürü Ziklakbugün de Yahuda krallarına aittir.

1.Sa.27: 7 Davut Filist topraklarında bir yıl dört ay yaşadı.

1.Sa.27: 8 Bu süre içinde Davut'la adamları gidip Geşurlular'a, Girizliler'e ve Amalekliler'e baskınlar yaptılar. Bunlar uzun zamandan beri Şur'a, hatta Mısır'a dek uzanan topraklarda yaşıyorlardı.

1.Sa.27: 9 Davut bir bölgeye saldırdığında kadın erkek demez, kimseyi sağ bırakmazdı; yalnız davarları, sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp Akiş'e dönerdi.

1.Sa.27: 10 Akiş, "Bugün nerelere baskın düzenlediniz?" diye sorardı. Davut da, "Yahuda'nın güneyine, Yerahmeelliler'in ve Kenliler'in güney bölgesine saldırdık" derdi.

1.Sa.27: 11 Davut, kendisiyle Gat'a kimseyi götürmemek için kadın erkekkimseyi sağ bırakmazdı. Çünkü, "Gat'a gidip, 'Davut şöyle yaptı, böyle yaptı diyerek bize karşı bilgi aktarmasınlar" diye düşünürdü. Davut, Filist topraklarında yaşadığı sürece bu yöntemi uyguladı.

1.Sa.27: 12 Akiş Davut'a güven duymaya başladı. "Davut kendi halkı olanİsrailliler'in nefretine uğradı. Bundan böyle benim hizmetimde kalacak" diye düşünüyordu.

BÖLÜM 28

1.Sa.28: 1 O sırada Filistliler İsrail'le savaşmak için askeribirliklerini topladılar. Akiş Davut'a, "Adamlarınla birliktebenim yanımda savaşacağını bilmelisin" dedi.

1.Sa.28: 2 Davut, "O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin!" diye karşılık verdi. Akiş, "İyi!" dedi, "Yaşadığın sürece seni kendime koruma görevlisi atayacağım."

Saul Ruhlara Danışıyor

1.Sa.28: 3 Samuel ölmüş, bütün İsrail halkı onun için yas tutmuştu. Onu kendi kenti Rama'da gömmüşlerdi. Saul da cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovmuştu.

1.Sa.28: 4 Filistliler toplanıp Şunem'e gittiler ve orada ordugah kurdular. Saul da bütün İsrailliler'i toplayıp Gilboa Dağı'nda ordugah kurdu.

1.Sa.28: 5 Saul Filist ordusunu görünce korkup büyük dehşete kapıldı.

1.Sa.28: 6 RAB'be danıştıysa da, RAB ona ne düşlerle, ne Urim*, ne depeygamberler aracılığıyla yanıt verdi.

1.Sa.28: 7 Bunun üzerine Saul görevlilerine, “Bana bir cinci kadın bulun da varıp ona danışayım” diye buyruk verdi. Görevliler, “Eyn-Dor’da bir cinci kadın var” dediler.

1.Sa.28: 8 Böylece Saul başka giysilere bürünüp kılığını değiştirdi. Geceleyin yanına iki kişi alıp kadının yaşadığı yere gitti. Kadına, “Lütfen benim için ruhlara danış ve sana söyleyeceğim kişiyi çağır” dedi.

1.Sa.28: 9 Ama kadın ona şu karşılığı verdi: “Saul’un neler yaptığını,cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovduğunu biliyorsun.Öyleyse neden beni öldürmek için tuzak kuruyorsun?”

1.Sa.28: 10 Saul, “Yaşayan RAB’bin adıyla derim ki, bundan sana birkötülük gelmeyecek” diye ant içti.

1.Sa.28: 11 Bunun üzerine kadın, “Sana kimi çağırayım?” diye sordu. Saul, “Bana Samuel’i çağır” dedi.

1.Sa.28: 12 Kadın, Samuel’i görünce çığlık atarak, “Sen Saul’sun! Nedenbeni kandırdın?” dedi.

1.Sa.28: 13 Kral ona, “Korkma!” dedi, “Ne görüyorsun?” Kadın, “Yerin altından çıkan bir ilah görüyorum” diye karşılık verdi.

1.Sa.28: 14 Saul, “Neye benziyor?” diye sordu. Kadın, “Cüppe giymiş yaşlı bir adam yukarıya çıkıyor” dedi. O zaman Saul onun Samuel olduğunu anladı; eğilip yüzüstü yere kapandı.

1.Sa.28: 15 Samuel Saul’a, “Neden beni çağırtıp rahatsız ettin?” dedi. Saul, “Büyük sıkıntı içindeyim” diye yanıtladı, “Filistliler bana karşı savaşıyor ve Tanrı da beni terk etti. Artık bana ne peygamberler aracılığıyla, ne de düşlerle yanıt veriyor. Buyüzden, ne yapmam gerektiğini bana bildirmen için seni çağırttım.”

1.Sa.28: 16 Samuel, “RAB seni terk edip sana düşman olduğuna göre, neden bana danışıyorsun?” dedi,

1.Sa.28: 17 “RAB benim aracılığımla söylediğini yaptı, krallığı sendenalıp soydaşın Davut’a verdi.

1.Sa.28: 18 Çünkü sen RAB’bin buyruğuna uymadın, O’nun alevlenen öfkesini Amalekliler’e uygulamadın. RAB bugün bunları bu yüzden başına getirdi.

1.Sa.28: 19 RAB seni de, İsrail halkını da Filistliler’in eline teslimedecek. Yarın sen ve oğulların bana katılacaksınız. RAB İsrailordusunu da Filistliler’in eline teslim edecek.”

1.Sa.28: 20 Saul birden boylu boyunca yere düştü. Samuel’in sözlerindenötürü

büyük korkuya kapıldı. Gücü de kalmamıştı; çünkü bütün gün,bütün gece yemek yememişti.

1.Sa.28: 21 Kadın Saul'a yaklaştı. Onun büyük şaşkınlık içinde olduğunu görünce, "Bak, kölen sözünü dinledi" dedi, "Canımı tehlikeye atarak benden istediğini yaptım.

1.Sa.28: 22 Şimdi lütfen kölenin söyleyeceğini dinle. İzin ver de, önüne biraz yemek koyayım. Yoluna devam edecek gücün olması için yemek yemelisin."

1.Sa.28: 23 Ama Saul, "Yemem" diyerek reddetti. Ancak hizmetkârlarıylakadın zorlayınca, onların dediğini yaptı. Yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu.

1.Sa.28: 24 Kadının evinde besili bir dana vardı. Kadın onu hemenkesti. Un alıp yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi.

1.Sa.28: 25 Sonra Saul'la görevlilerinin önüne koydu. Onlar da yediler.Sonra o gece kalkıp gittiler.

Akiş Davut'u Ziklak'a Gönderiyor

BÖLÜM 29

1.Sa.29: 1 Filistliler bütün ordularını Afek'te topladılar. İsrailliler ise Yizreel'deki pınarın yanına kurdukları ordugahta kalıyorlardı.

1.Sa.29: 2 Filist beyleri yüzer ve biner kişilik birliklerle ilerliyordu. Davut'la adamlarıysa Akiş'le birlikte geriden geliyorlardı.

1.Sa.29: 3 Filistli komutanlar, "Bu İbraniler'in burada ne işi var?"diye sorunca, Akiş şu karşılığı verdi: "Bu, İsrail Kralı Saul'ungörevlisi Davut'tur. Bir yıldan uzun süredir yanımda kalıyor.Bana geldiğinden beri kendisinde hiçbir kötülük bulamadım."

1.Sa.29: 4 Ama Filistli komutanlar Akiş'e öfkelendiler. "Adamı gerigönder, kendisine verdiğin yere dönsün" dediler, "Bizimlebirlikte savaşa gelmesin; yoksa savaş sırasında bize karşı çıkar.Efendisinin beğenisini nasıl kazanabilir? Adamlarımızın başınıona vermekten daha iyi bir yol bulabilir mi?

1.Sa.29: 5 Çalıp oynarken,'Saul binlercesini öldürdü,Davut'sa on binlercesinidiye hakkında ezgiler okudukları Davut değil mi bu?"

1.Sa.29: 6 Bunun üzerine Akiş, Davut'u çağırıp, "Yaşayan RAB'bin adıyladerim ki, sen dürüst bir kişisin" dedi, "Benimle birlikte savaşakatılmanı isterdim. Yanıma geldiğin günden bu yana ters birdavranışını görmedim. Ama Filist beyleri seni uygun görmedi.

1.Sa.29: 7 Şimdi geri dön ve esenlikle git. Filist beylerinin gözündeters bir davranışta bulunma.”

1.Sa.29: 8 Davut, “Ama ben ne yaptım?” diye sordu, “Yanına geldiğimdenbu yana bende ne buldun ki, gidip efendim kralın düşmanlarınakarşı savaşmayayım?”

1.Sa.29: 9 Akiş, “Biliyorum, sen benim gözümde Tanrı’nın bir meleğigibi iyisin” diye yanıtladı, “Ne var ki Filistli komutanlar,’Bizimle savaşa gelmesin diyorlar.

1.Sa.29: 10 Seninle gelmiş olan efendin Saul’un kullarıyla birliktesabah erkenden kalkın ve tan ağarır ağarmaz gidin.”

1.Sa.29: 11 Böylece Davut’la adamları Filist ülkesine dönmek üzeresabah erkenden kalktılar. Filistliler ise Yizreel’e gittiler.

Davut Amalekliler’i Bozguna Uğratıyor

BÖLÜM 30

1.Sa.30: 1 Davut’la adamları üçüncü gün Ziklak Kenti’ne vardılar. Bu arada Amalekliler Negev bölgesiyle Ziklak’a baskın yapmış, Ziklak Kenti’ni yakıp yıkmışlardı.

1.Sa.30: 2 Kimseyi öldürmemişlerdi, ama kadınlarla orada yaşayan genç,yaşlı herkesi tutsak etmişlerdi. Sonra onları da yanlarına alıp yollarına gitmişlerdi.

1.Sa.30: 3 Davut’la adamları oraya varınca kentin ateşe verildiğini,karılarının, oğullarının, kızlarının tutsak alındığını anladılar.

1.Sa.30: 4 Güçleri tükeninceye dek hıçkıra hıçkıra ağladılar.

1.Sa.30: 5 Davut’un iki karısı, Yizreelli Ahinoam ile Karmelli Naval’ındulu Avigayil de tutsak edilmişti.

1.Sa.30: 6 Davut büyük sıkıntı içindeydi. Çünkü herkes oğulları, kızları için acı çekiyor ve, “Davut’u taşlayalım” diyordu. Ama Davut, Tanrısı RAB’de güç bularak,

1.Sa.30: 7 Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatar’a, “Bana efodu* getir” dedi. Aviyatar efodu getirdi.

1.Sa.30: 8 Davut RAB’be danışarak, “Bu akıncıların ardına düşersem,onlara yetişir miyim?” diye sordu. RAB, “Artlarına düş, kesinlikle onlara yetişip tutsakları kurtaracaksın” diye yanıtladı.

1.Sa.30: 9-10 Bunun üzerine Davut yanındaki altı yüz kişiyle yolaçıktı. Besor

Vadisi'ne geldiler. Vadiyi geçemeyecek kadar bitkindüşen iki yüz kişi orada kaldı. Davut dört yüz kişiyle akıncılarıkovalamayı sürdürdü.

1.Sa.30: 11 Kırda bir Mısırlı bulup Davut'a getirdiler. Yiyip içmesiiçin ona yiyecek, içecek verdiler.

1.Sa.30: 12 Bir parça incir pestili ile iki salkım kuru üzüm deverdiler. Adam yiyince canlandı. Üç gün üç gecedir yiyip içmemişti.

1.Sa.30: 13 Davut ona, "Kime bağlısın? Nerelisin?" diye sordu.Genç adam, "Mısırlı'yım, bir Amalekli'nin kölesiyim" diyeyanıtladı, "Üç gün önce hastalanınca, efendim beni bıraktı.

1.Sa.30: 14 Keretliler'in güney sınırlarına, Yahuda topraklarına,Kalev'in güneyine baskınlar düzenlemiş, Ziklak Kenti'ni de ateşe vermiştik."

1.Sa.30: 15 Davut, "Beni bu akıncılara götürebilir misin?" diye sordu.Mısırlı genç, "Beni öldürmeyeceğine ya da efendimin eline teslimetmeyeceğine dair Tanrı'nın önünde ant içersen, seni akıncılarınolduğu yere götürürüm" diye karşılık verdi.

1.Sa.30: 16 Böylece Mısırlı Davut'u götürdü. Akıncılar dört bir yanadağılmışlardı. Filist ve Yahuda topraklarından topladıkları büyükyağmadan yiyip içiyor, eğlenip oynuyorlardı.

1.Sa.30: 17 Davut ertesi gün tan vaktinden akşama dek onları öldürdü.Develere binip kaçan dört yüz genç dışında içlerinden kurtulan olmadı.

1.Sa.30: 18 Davut Amalekliler'in ele geçirdiği her şeyi, bu arada daiki karısını kurtardı.

1.Sa.30: 19 Gençler, yaşlılar, oğullar, kızlar, yağmalanan mallar, kısacası Amalekliler'in aldıklarından hiçbir şey eksik kalmadı. Davut tümünü geri aldı.

1.Sa.30: 20 Bütün koyunlarla sığırları da aldı. Adamları, bunları öbürhayvanların önünden sürerek, "Bunlar Davut'un yağmaladıkları" diyorlardı.

1.Sa.30: 21 Bundan sonra Davut, daha ileriye gidemeyecek kadar bitkindüşüp Besor Vadisi'nde kalan iki yüz kişinin bulunduğu yere vardı. Onlar da Davut'la yanındakileri karşılamaya çıktılar. Davut yaklaşınca onlara esenlik diledi.

1.Sa.30: 22 Ama Davut'la giden adamlardan kötü ve değersiz olanların tümü, "Madem bizimle birlikte gitmediler, geri aldığımız yağmadan onlara hiçbir pay vermeyeceğiz" dediler, "Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin."

1.Sa.30: 23 Ama Davut, "Hayır, kardeşlerim!" dedi, "RAB'bin bize verdikleri konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldıran akıncıları

elimize teslim etti.

1.Sa.30: 24 Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenleeşyanın yanında kalanın payı aynıdır. Her şey eşit paylaşılacak!"

1.Sa.30: 25 O günden sonra Davut bunu İsrail için bugüne dek geçerlibir kural ve ilke haline getirdi.

1.Sa.30: 26 Davut Ziklak'a dönünce, dostları olan Yahuda ilerigelenlerine yağma mallardan göndererek, "İşte RAB'bindüşmanlarından yağmalanan mallardan size bir armağan" dedi.

1.Sa.30: 27 Sonra Beytel, Negev'deki Ramot, Yattir,

1.Sa.30: 28 Aroer, Sifmot, Eştemoa,

1.Sa.30: 29 Rakal, Yerahmeelliler'in, Kenliler'in kentlerinde,

1.Sa.30: 30 Horma, Bor-Aşan, Atak,

1.Sa.30: 31 Hevron'da oturanlara ve adamlarıyla birlikte sık sıkuğradığı yerlerin tümüne yağmalanan mallardan gönderdi.

Saul'la Oğullarının Ölümü(1Ta.10:1-12)

BÖLÜM 31

1.Sa.31: 1 Filistliler İsrailliler'le savaşa tutuştu. İsrailliler Filistliler'in önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi.

1.Sa.31: 2 Filistliler Saul'la oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkişua'yı yakalayıp öldürdüler.

1.Sa.31: 3 Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı.

1.Sa.31: 4 Saul, silahını taşıyan adama, "Kılıcını çek de bana sapla" dedi, "Yoksa bu sünnetsizler* gelip bana kılıç saplayacak ve benimle alay edecekler."Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmakistemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı.

1.Sa.31: 5 Saul'un öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendinikılıcının üzerine attı ve Saul'la birlikte öldü.

1.Sa.31: 6 Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamlarıaynı gün öldüler.

1.Sa.31: 7 Vadinin öbür tarafında ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasında oturan İsrailliler, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.

1.Sa.31: 8 Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saul'la üç oğlunun Gilboa Dağı'nda öldüğünü gördüler.

1.Sa.31: 9 Saul'un başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberin putlarının tapınağında ve halk arasında duyurulması için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler.

1.Sa.31: 10 Saul'un silahlarını Aştoret'in* tapınağına koyup cesediniBeytşean Kenti'nin suruna çaktılar.

1.Sa.31: 11 Yaveş-Gilat halkı Filistliler'in Saul'a yaptıklarını duydu.

1.Sa.31: 12 Bütün yiğitler geceleyin yola koyularak Beytşean'a gittiler. Saul'la oğullarının cesetlerini Beytşean surundan indirip Yaveş'e götürdüler, orada yaktılar.

1.Sa.31: 13 Sonra kemiklerini toplayıp Yaveş'teki ılgın ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç* tuttular.

MEZMURLAR (ZEBUR)

1.KİTAP

1. Mezmur

BÖLÜM 1

Mez.1: 1 Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez, Günahkârların yolunda durmaz, Alaycıların arasında oturmaz.

Mez.1: 2 Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.

Mez.1: 3 Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, Meyvesini mevsiminde verir, Yaprağı hiç solmaz. Yaptığı her işi başarır.

Mez.1: 4 Kötüler böyle değil, Rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.

Mez.1: 5 Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar.

Mez.1: 6 Çünkü RAB doğruların yolunu gözetir, Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

2. Mezmur

BÖLÜM 2

Mez.2: 1 Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa, Neden boş düzenler kurar bu halklar?

Mez.2: 2 Dünyanın kralları saf bağlıyor, Hükümdarlar birleşiyor RAB'be ve meshettiği* krala*fa* karşı.D Not 2:2 "Meshettiği krala": İbranice "Meshettiğine". Mez.2: 3 "Koparalım onların kayışlarını" diyorlar, "Atalım üzerimizden bağlarını."

Mez.2: 4 Göklerde oturan Rab gülüyor, Onlarla eğleniyor.

Mez.2: 5 Sonra öfkeyle uyarıyor onları, Gazabıyla dehşete düşürüyor

Mez.2: 6 Ve, "Ben kralımı Kutsal dağım Siyon'a oturttum" diyor.

Mez.2: 7 RAB'bin bildirisini ilan edeceğim: Bana, "Sen benim oğlumsun" dedi, "Bugün ben sana baba oldum. Mez.2: 8 Dile benden, miras olarak sana ulusları, Mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.

Mez.2: 9 Demir çomakla kıracaksın*fb* onları, Çömlek gibi parçalayacaksın."D Not 2:9 Masoretik metin "Kıracaksın", Septuaginta, Süryanice"Güdeceksin".

Mez.2: 10 Ey krallar, akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın!

Mez.2: 11 RAB'be korkuyla hizmet edin, Titreyerek sevinin.

Mez.2: 12 Oğulu öpün ki öfkelenmesin, Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda alevleniverir. Ne mutlu O'na sığınanlara!

3. MezmurDavut'un oğlu Avşalom'dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur

BÖLÜM 3

Mez.3: 1 Ya RAB, düşmanlarım ne kadar çoğaldı, Hele bana karşı ayaklananlar!

Mez.3: 2 Birçoğu benim için: "Tanrı katında ona kurtuluş yok!" diyor. *fc*D Not 3:2 "Sela": Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğusanılıyor.

Mez.3: 3 Ama sen, ya RAB, çevremde kalkansın, Onurum, başımı yukarı kaldıran sensin.

Mez.3: 4 RAB'be seslenirim, Yanıtlar beni kutsal dağından.

Mez.3: 5 Yatar uyurum, Uyanır kalkarım, RAB destektir bana.

Mez.3: 6 Korkum yok Çevremi saran binlerce düşmandan.

Mez.3: 7 Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar beni! Vur bütün düşmanlarımın çenesine, Kır kötülerin dişlerini.

Mez.3: 8 Kurtuluş RAB'dedir, Halkının üzerinde olsun bereketin!

4. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 4

Mez.4: 1 Sana seslenince yanıtla beni, Ey adil Tanrım! Ferahlat beni sıkıntıya düştüğümde, Lütfet bana, kulak ver duama.

Mez.4: 2 Ey insanlar, ne zamana dek Onurumu utanca çevireceksiniz? Ne zamana dek boş şeylere gönül verecek, Yalan peşinde koşacaksınız?

Mez.4: 3 Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır, Ne zaman seslensem, duyar beni.

Mez.4: 4 Öfkelenebilirsiniz, ama günah işlemeyin; İyi düşünün yatağınızda, susun.

Mez.4: 5 Doğruluk kurbanları sunun RAB'be, O'na güvenin.

Mez.4: 6 "Kim bize iyilik yapacak?" diyen çok. Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi aydınlat!

Mez.4: 7 Öyle bir sevinç verdin ki bana, Onların bol tahıl ve yeni şaraptan aldığı sevinçten fazla.

Mez.4: 8 Esenlik içinde yatar uyurum, Çünkü yalnız sen, ya RAB, Güvenlik içinde tutarsın beni.

5. MezmurMüzik şefi için - Ney için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 5

Mez.5: 1 Sözlerime kulak ver, ya RAB, İniltilerimi işit.

Mez.5: 2 Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım! Duam sanadır.

Mez.5: 3 Sabah sesimi duyarsın, ya RAB, Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim.

Mez.5: 4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin, Kötülük senin yanında

barınmaz.

Mez.5: 5 Böbürlenenler önünde duramaz, Bütün suç işleyenlerden nefret duyar,

Mez.5: 6 Yalan söyleyenleri yok edersin; Ya RAB, sen eli kanlılardan, Aldatıcılardan tiksinirsin.

Mez.5: 7 Bense bol sevgin sayesinde Kutsal tapınağına gireceğim; Oraya doğru saygıyla eğileceğim.

Mez.5: 8 Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB, Düşmanlarıma karşı! Yolunu önümde düzle.

Mez.5: 9 Çünkü onların sözüne güvenilmez, Yürekleri yıkım dolu. Ağızları açık birer mezardır, Yaltaklanır dururlar.

Mez.5: 10 Ey Tanrı, onları suçlu çıkar! Kurdukları düzen yıkımlarına yol açsın. Kov onları sayısız isyanları yüzünden. Çünkü sana karşı ayaklandılar.

Mez.5: 11 Sevinsin sana sığınan herkes, Sevinç çığlıkları atsın sürekli, Kanat ger üzerlerine; Sevinçle coşsun adını sevenler sende.

Mez.5: 12 Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB, Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.

6. MezmurMüzik şefi için - Sekiz telli sazlarla*fç*Davut'un mezmuru

BÖLÜM 6

Mez.6: 1 Ya RAB, öfkeyle azarlama beni, Gazapla yola getirme.D Not "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamıkesin olarak bilinmiyor.

Mez.6: 2 Lütfet bana, ya RAB, bitkinim; Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim sızlıyor,

Mez.6: 3 Çok acı çekiyorum. Ah, ya RAB! Ne zamana dek sürecek bu?

Mez.6: 4 Gel, ya RAB, kurtar beni, Yardım et sevginden dolayı.

Mez.6: 5 Çünkü ölüler arasında kimse seni anmaz, Kim şükür sunar sana ölüler diyarından?

Mez.6: 6 İnleye inleye bittim, Döşeğim su içinde bütün gece ağlamaktan, Yatağım sırılsıklam gözyaşlarımdan. Mez.6: 7 Kederden gözlerimin feri sönüyor, Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden.

Mez.6: 8 Ey kötülük yapanlar, Uzak durun benden, Çünkü RAB ağlayışımı işitti.

Mez.6: 9 Yalvarışımı duydu, Duamı kabul etti.

Mez.6: 10 Bütün düşmanlarım utanacak, Hepsini dehşet saracak, Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

7. MezmurBenyaminli Kûş'un sözlerine ilişkinDavut'un RAB'be okuduğu şigayon*fd*

BÖLÜM 7D Not "Şigayon": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

Mez.7: 1 Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım! Peşime düşenlerden kurtar beni, Özgür kıl.

Mez.7: 2 Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni, Kurtaracak biri yok diye, Lime lime edecekler etimi.

Mez.7: 3 Ya RAB Tanrım, eğer şunu yaptıysam: Birine haksızlık ettiysem,

Mez.7: 4 Dostuma ihanet ettiysem, Düşmanımı nedensiz soyduysam,

Mez.7: 5 Ardıma düşsün düşman, Yakalasın beni, Canımı yerde çiğnesin, Ayak altına alsın onurumu. *

Mez.7: 6 Öfkeyle kalk, ya RAB! Düşmanlarımın gazabına karşı çık! Benim için uyan! Buyur, adalet olsun.

Mez.7: 7 Uluslar topluluğu çevreni sarsın, Onları yüce katından yönet.

Mez.7: 8 RAB halkları yargılar; Beni de yargıla, ya RAB, Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre.

Mez.7: 9 Ey adil Tanrım! Kötülerin kötülüğü son bulsun, Doğrular güvene kavuşsun, Sen ki akılları, gönülleri sınarsın.

Mez.7: 10 Tanrı kalkan gibi yanıbaşımda, Temiz yüreklileri O kurtarır.

Mez.7: 11 Tanrı adil bir yargıçtır, Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar.

Mez.7: 12 Kötüler yola gelmezse, Tanrı kılıcını biler, Yayını gerip hedefine kurar.

Mez.7: 13 Hazır bekler ölümcül silahları, Alevli okları. Mez.7: 14 İşte kötü insan kötülük sancıları çekiyor, Fesada gebe kalmış, Yalan doğuruyor.

Mez.7: 15 Bir kuyu açıp kazıyor, Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.

Mez.7: 16 Kötülüğü kendi başına gelecek, Zorbalığı kendi tepesine inecek.

Mez.7: 17 Şükredeyim doğruluğu için RAB'be, Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.

8. MezmurMüzik şefi için - Gittit*fe* |üzerine - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 8

Mez.8: 1 Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde! Gökyüzünü görkeminle kapladın.D Not "Gittit": Bir müzik terimi ya da üzüm sıkma mevsimindeokunan bir ilahi olabilir.

Mez.8: 2 Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyle Set çektin hasımlarına, Düşmanı, öç alanı yok etmek için.

Mez.8: 3 Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri, Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,

Mez.8: 4 Soruyorum kendi kendime: "İnsan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?"

Mez.8: 5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu*ff*, Başına yücelik ve onur tacını koydun.D Not 8:5 "Nerdeyse bir tanrı yaptın onu": İbranice "Onu Tanrı'dan(tanrılardan) pek aşağı yaratmadın" (bkz. Yar.1:26-28; İbr.2:6-8).

Mez.8: 6 Ellerinin yapıtları üzerine onu egemen kıldın, Her şeyi ayaklarının altına serdin;

Mez.8: 7 Davarları, sığırları, Yabanıl hayvanları,

Mez.8: 8 Gökteki kuşları, denizdeki balıkları, Denizde kıpırdaşan bütün canlıları.

Mez.8: 9 Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!

9. MezmurMüzik şefi için - "Oğulun Ölümü" makamında -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 9

Mez.9: 1 Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım.D Not Birçok İbranice elyazmasında 9. ve 10. Mezmur birleşikyazılır.

Mez.9: 2 Sende sevinç bulacak, coşacağım, Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi!

Mez.9: 3 Düşmanlarım geri çekilirken, Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.

Mez.9: 4 Çünkü hakkımı, davamı sen savundun, Adil yargıç olarak tahta oturdun.

Mez.9: 5 Ulusları azarladın, kötüleri yok ettin, Sonsuza dek adlarını sildin.

Mez.9: 6 Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek, Kökünden söktün kentlerini, Anıları bile silinip gitti.

Mez.9: 7 Oysa RAB sonsuza dek egemenlik sürer, Yargı için kurmuştur tahtını;

Mez.9: 8 O yönetir doğrulukla dünyayı, O yargılar adaletle halkları.

Mez.9: 9 RAB ezilenler için bir sığınak, Sıkıntılı günlerde bir kaledir.

Mez.9: 10 Seni tanıyanlar sana güvenir, Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB.

Mez.9: 11 Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle övün! Yaptıklarını halklar arasında duyurun!

Mez.9: 12 Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar, Ezilenlerin feryadını unutmaz.

Mez.9: 13 Acı bana, ya RAB! Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran, Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak!

Mez.9: 14 Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatayım, Siyon Kenti'nin kapılarında Sağladığın kurtuluşla sevineyim.

Mez.9: 15 Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü, Ayakları gizledikleri ağa takıldı.

Mez.9: 16 Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi, Kötüler kendi kurdukları tuzağa düştü. -Higayon*fh* *D Not 9:16 "Higayon": Anlamı kesin olarak bilinmeyen bir müzikterimi.

Mez.9: 17 Kötüler ölüler diyarına gidecek, Tanrı'yı unutan bütün uluslar...

Mez.9: 18 Ama yoksul büsbütün unutulmayacak, Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak.

Mez.9: 19 Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmasın, Huzurunda yargılansın uluslar!

Mez.9: 20 Onlara dehşet saç, ya RAB! Sadece insan olduklarını bilsin uluslar.

10. Mezmur

BÖLÜM 10

Mez.10: 1 Ya RAB, neden uzak duruyorsun, Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun?

Mez.10: 2 Kötüler gururla mazlumları avlıyor, Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.

Mez.10: 3 Kötü insan içindeki isteklerle övünür, Açgözlü insan RAB'be lanet okur, O'nu hor görür.

Mez.10: 4 Kendini beğenmiş kötü insan Tanrı'ya yönelmez, Hep, "Tanrı yok!" diye düşünür.

Mez.10: 5 Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür. Öyle yücedir ki senin yargıların, Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvırır.

Mez.10: 6 İçinden, "Ben sarsılmam" der, "Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem."

Mez.10: 7 Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu, Dilinin altında kötülük ve fesat saklı.

Mez.10: 8 Köylerin çevresinde pusu kurar, Masumu gizli yerlerde öldürür, Çaresizi sinsice gözler.

Mez.10: 9 Gizli yerlerde pusuya yatar Çalılıktaki aslan gibi, Kapmak için mazlumu bekler Ve ağına düşürüp yakalar.

Mez.10: 10 Kurbanları çaresiz çöker, Saldıranın üstün gücü altında ezilir.

Mez.10: 11 Kötü insan içinden, "Tanrı unuttu" der, "Örttü yüzünü, asla göremez."

Mez.10: 12 Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı! Mazlumları unutma!

Mez.10: 13 Neden kötü insan seni hor görsün, İçinden, "Tanrı hesap sormaz" desin?

Mez.10: 14 Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün, Yardım etmek için onları izlersin; Çaresizler sana dayanır, Öksüzün yardımcısı sensin.

Mez.10: 15 Kötünün, haksızın kolunu kır, Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.

Mez.10: 16 RAB sonsuza dek kral kalacak, Uluslar O'nun ülkesinden temizlenecek.

Mez.10: 17 Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB, Yüreklendirirsin onları, Kulağın hep üzerlerinde;

Mez.10: 18 Öksüze, düşküne hakkını vermek için, Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

11. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 11

Mez.11: 1 Ben RAB'be sığınırım, Nasıl dersiniz bana, "Kuş gibi kaç dağlara.

Mez.11: 2 Bak, kötüler yaylarını geriyor, Temiz yürekli insanları Karanlıkta vurmak için Oklarını kirişine koyuyor.

Mez.11: 3 Temeller yıkılırsa, Ne yapabilir doğru insan?"

Mez.11: 4 RAB kutsal tapınağındadır, O'nun tahtı göklerdedir, Bütün insanları görür, Herkesi sınar.

Mez.11: 5 RAB doğru insanı sınar, Kötüden, zorbalığı sevenden tiksinir.

Mez.11: 6 Kötülerin üzerine kızgın korlar ve kükürt yağdıracak, Paylarına düşen kâse* kavurucu rüzgar olacak.

Mez.11: 7 Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever; Dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek.

12. MezmurMüzik şefi için - Sekiz telli sazlarla*fı* -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 12D Not "Sekiz telli sazlarla": İbranice "Sekizinciye göre", anlamıkesin olarak bilinmiyor.

Mez.12: 1 Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı, Güvenilir insanlar yok oldu.

Mez.12: 2 Herkes birbirine yalan söylüyor, Dalkavukluk, ikiyüzlülük ediyor.

Mez.12: 3 Sustursun RAB dalkavukların ağzını, Büyüklenen dilleri.

Mez.12: 4 Onlar ki, "Dilimizle kazanırız, Dudaklarımız emrimizde, Kim bize efendilik edebilir?" derler.

Mez.12: 5 "Şimdi kalkacağım" diyor RAB, "Çünkü mazlumlar eziliyor, Yoksullar inliyor, Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara."

Mez.12: 6 RAB'bin sözleri pak sözlerdir; Toprak ocakta eritilmiş, Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.

Mez.12: 7 Sen onları koru, ya RAB, Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!

Mez.12: 8 İnsanlar arasında alçaklık rağbet görünce, Kötüler her yanda dolaşır oldu.

13. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 13

Mez.13: 1 Ne zamana dek, ya RAB, Sonsuza dek mi beni unutacaksın? Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin?

Mez.13: 2 Ne zamana dek içimde tasa, Yüreğimde hep keder olacak? Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkacak?

Mez.13: 3 Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım, Gözlerimi aç, ölüm uykusuna dalmayayım.

Mez.13: 4 Düşmanlarım, "Onu yendik!" demesin, Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin.

Mez.13: 5 Ben senin sevgine güveniyorum, Yüreğim kurtarışınla coşsun.

Mez.13: 6 Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB, Çünkü iyilik ettin bana.

14. Mezmur(Mez.53)Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 14

Mez.14: 1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.

Mez.14: 2 RAB göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye.

Mez.14: 3 Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile!

Mez.14: 4 Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, RAB'be yakarmıyorlar.

Mez.14: 5 Dehşete düşecekler yeryüzünde, Çünkü Tanrı doğruların yanındadır.

Mez.14: 6 Mazlumun tasarılarını boşa çıkarırdınız, Ama RAB onun sığınağıdır.

Mez.14: 7 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! RAB halkını eski gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

15. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 15

Mez.15: 1 Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir? Kutsal dağında kim oturabilir?

Mez.15: 2 Kusursuz yaşam süren, adil davranan, Yürekten gerçeği söyleyen.

Mez.15: 3 İftira etmez, Dostuna zarar vermez, Komşusuna kara çalmaz böylesi.

Mez.15: 4 Aşağılık insanları hor görür, Ama RAB'den korkanlara saygı duyar. Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından.

Mez.15: 5 Parasını faize vermez, Suçsuza karşı rüşvet almaz. Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

16. MezmurDavut'un Miktamı*fi*

BÖLÜM 16D Not "Miktam": Bir edebiyat ya da müzik terimi.

Mez.16: 1 Koru beni, ey Tanrı, Çünkü sana sığınıyorum.

Mez.16: 2 RAB'be dedim ki, "Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için."

Mez.16: 3 Ülkedeki kutsallara gelince, Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.

Mez.16: 4 Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak. Onların kan sunularını dökmeyeceğim, Adlarını ağzıma almayacağım.

Mez.16: 5 Benim payıma, Benim kâseme düşen sensin, ya RAB; Yaşamım senin ellerinde.

Mez.16: 6 Payıma ne güzel yerler düştü, Ne harika bir mirasım var!

Mez.16: 7 Övgüler sunarım bana öğüt veren RAB'be, Geceleri bile vicdanım uyarır beni.

Mez.16: 8 Gözümü RAB'den ayırmam, Sağımda durduğu için sarsılmam.

Mez.16: 9 Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, Bedenim güven içinde.

Mez.16: 10 Çünkü sen beni ölüler diyarına terk etmezsin, Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin*fj*.D Not 16:10 "Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin" ya da "Sadıkkulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin."

Mez.16: 11 Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda,

Sağ elinden mutluluk eksilmez.

17. MezmurDavut'un duası

BÖLÜM 17

Mez.17: 1 Haklı davamı dinle, ya RAB, Feryadımı işit! Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver!

Mez.17: 2 Haklı çıkar beni, Çünkü sen gerçeği görürsün.

Mez.17: 3 Yüreğimi yokladın, Gece denedin, Sınadın beni, Kötü bir şey bulmadın; Kararlıyım, ağzımdan kötü söz çıkmaz,

Mez.17: 4 Başkalarının yaptıklarına gelince, Ben senin sözlerine uyarak Şiddet yollarından kaçındım.

Mez.17: 5 Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum, Kaymadı ayaklarım.

Mez.17: 6 Sana yakarıyorum, ey Tanrı, Çünkü beni yanıtlarsın; Kulak ver bana, dinle söylediklerimi!

Mez.17: 7 Göster harika sevgini, Ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!

Mez.17: 8 Koru beni gözbebeği gibi; Kanatlarının gölgesine gizle

Mez.17: 9 Kötülerin saldırısından, Çevremi saran ölümcül düşmanlarımdan.
Mez.17: 10 Yürekleri yağ bağlamış, Ağızları büyük laflar ediyor.

Mez.17: 11 İzimi buldular, üzerime geliyorlar, Yere vurmak için gözetliyorlar.

Mez.17: 12 Tıpkı parçalamak için sabırsızlanan bir aslan, Pusuya yatan genç bir aslan gibi.

Mez.17: 13 Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğ başlarını! Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,

Mez.17: 14 Elinle bu insanlardan, ya RAB, Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan. Varsın karınları vereceğin cezalara doysun, Çocukları da yiyip doysun, Artanı torunlarına kalsın!

Mez.17: 15 Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü göreceğim senin, Uyanınca suretini görmeye doyacağım.

18. Mezmur(2Sa.22:1-51)Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru - RAB kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un elinden kurtardığı

gün DavutRAB'be şu ezgiyi okudu:

BÖLÜM 18

Mez.18: 1 Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB!

Mez.18: 2 RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır, Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır!

Mez.18: 3 Övgüye değer RAB'be seslenir, Kurtulurum düşmanlarımdan.

Mez.18: 4 Ölüm iplerine dolanmıştım, Yıkım selleri basmıştı beni,

Mez.18: 5 Ölüler diyarının bağları sarmıştı, Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma.

Mez.18: 6 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım,Yardıma çağırdım Tanrım'ı. Tapınağından sesimi duydu,Haykırışım kulaklarına ulaştı.

Mez.18: 7 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı dağların temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti.

Mez.18: 8 Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fışkırdı.

Mez.18: 9 Kara buluta basarak Gökleri yarıp indi.

Mez.18: 10 Bir Keruv'a* binip uçtu, Rüzgar kanatlar takarak hızla geldi.

Mez.18: 11 Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı.

Mez.18: 12 Varlığının parıltısından, Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu.

Mez.18: 13 RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi, Dolu ve alevli korlarla.

Mez.18: 14 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi.

Mez.18: 15 Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB, Senin azarlamandan, Burnundan çıkan güçlü soluktan.

Mez.18: 16 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkardı beni derin sulardan.

Mez.18: 17 Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden kurtardı, Çünkü onlar benden güçlüydü.

Mez.18: 18 Felaket günümde karşıma dikildiler, Ama RAB bana destek oldu.

Mez.18: 19 Beni huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.

Mez.18: 20 RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.

Mez.18: 21 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm, Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım.

Mez.18: 22 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım.

Mez.18: 23 O'nun gözünde kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım.

Mez.18: 24 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.

Mez.18: 25 Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranırsın.

Mez.18: 26 Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın.

Mez.18: 27 Alçakgönüllüleri kurtarır, Gururluların başını eğersin.

Mez.18: 28 Işığımın kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım! Karanlığımı aydınlatırsın.

Mez.18: 29 Desteğinle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrım.

Mez.18: 30 Tanrı'nın yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır. O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.

Mez.18: 31 Var mı RAB'den başka tanrı? Tanrımız'dan başka kaya var mı?

Mez.18: 32 Tanrı beni güçle donatır, Yolumu kusursuz kılar.

Mez.18: 33 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar beni.

Mez.18: 34 Bana savaşmayı öğretti, Kollarımla tunç* bir yayı gereyim diye.

Mez.18: 35 Bana zafer kalkanını bağışlarsın, Sağ elin destekler, Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.

Mez.18: 36 Bastığım yerleri genişletirsin, Burkulmaz bileklerim.

Mez.18: 37 Kovalayıp yetiştim düşmanlarıma, Hepsi yok olmadan geri dönmedim.

Mez.18: 38 Ezdim onları, kalkamaz oldular, Ayaklarımın altına serildiler.

Mez.18: 39 Savaş için beni güçle donattın, Bana başkaldıranları önümde yere serdin.

Mez.18: 40 Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın, Benden nefret edenleri yok ettim.

Mez.18: 41 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı; RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.

Mez.18: 42 Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler, Sokak çamuru gibi savurup attım.

Mez.18: 43 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın, Ulusların önderi yaptın, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.

Mez.18: 44 Duyar duymaz sözümü dinlediler, Yabancılar bana yaltaklandılar.

Mez.18: 45 Yabancıların betleri benizleri attı, Titreyerek çıktılar kalelerinden.

Mez.18: 46 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım Tanrı!

Mez.18: 47 O'dur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan.

Mez.18: 48 Düşmanlarımdan kurtarır, Başkaldıranlardan üstün kılar beni, Zorbaların elinden alır.

Mez.18: 49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB, Adını ilahilerle öveceğim.

Mez.18: 50 RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır, Meshettiği* krala, Davut'a ve soyuna Sonsuza dek sevgi gösterir.

19. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 19

Mez.19: 1 Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta, Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.

Mez.19: 2 Gün güne söz söyler, Gece geceye bilgi verir.

Mez.19: 3 Ne söz geçer orada, ne de konuşma, Sesleri duyulmaz.

Mez.19: 4 Ama sesleri yeryüzünü dolaşır, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır. Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.

Mez.19: 5 Gerdekten çıkan güveye benzer güneş, Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.

Mez.19: 6 Göğün bir ucundan çıkar, Öbür ucuna döner, Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.

Mez.19: 7 RAB'bin yasası yetkindir, cana can katar, RAB'bin buyrukları güvenilirdir, Saf adama bilgelik verir,

Mez.19: 8 RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir, RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır.

Mez.19: 9 RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır, RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir.

Mez.19: 10 Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istekduyulur, Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.

Mez.19: 11 Uyarırlar kulunu, Onlara uyanların ödülü büyüktür.

Mez.19: 12 Kim yanlışlarını görebilir? Bağışla göremediğim kusurlarımı,

Mez.19: 13 Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu, İzin verme bana egemen olmalarına! O zaman büyük isyandan uzak, Kusursuz olurum.

Mez.19: 14 Ağzımdan çıkan sözler, Yüreğimdeki düşünceler, Kabul görsün senin önünde, Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim*fk*!D Not 19:14 "Kurtarıcım benim": Kurtarıcı diye çevrilen İbranice"Goel" sözcüğü "Yakın akraba" anlamına gelir (bkz. Rut 2:20).

20. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 20

Mez.20: 1 Sıkıntılı gününde RAB seni yanıtlasın, Yakup'un Tanrısı'nın adı seni korusun!

Mez.20: 2 Yardım göndersin sana kutsal yerden, Siyon'dan destek versin.

Mez.20: 3 Bütün tahıl sunularını* anımsasın, Yakmalık sunularını* kabul etsin! *

Mez.20: 4 Gönlünce versin sana, Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!

Mez.20: 5 O zaman zaferini sevinç çığlıklarıyla kutlayacağız, Tanrımız'ın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz. RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin.

Mez.20: 6 Şimdi anladım ki, RAB meshettiği* kralı kurtarıyor, Sağ elinin kurtarıcı

gücüyle Kutsal göklerinden ona yanıt veriyor.

Mez.20: 7 Bazıları savaş arabalarına, Bazıları atlarına güvenir, Bizse Tanrımız RAB'be güveniriz.

Mez.20: 8 Onlar çöküyor, düşüyorlar; Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz.

Mez.20: 9 Ya RAB, kralı kurtar! Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

21. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 21

Mez.21: 1 Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin güce. Sevinçten coşuyor verdiğin zaferle!

Mez.21: 2 Gönlünün istediğini verdin, Ağzından çıkan dileği geri çevirmedin. *

Mez.21: 3 Onu güzel armağanlarla karşıladın, Başına saf altından taç koydun.

Mez.21: 4 Senden yaşam istedi, verdin ona: Uzun, sonsuz bir ömür.

Mez.21: 5 Sağladığın zaferle büyük yüceliğe erişti, Onu görkem ve büyüklükle donattın.

Mez.21: 6 Üzerine sürekli bereket yağdırdın, Varlığınla onu sevince boğdun.

Mez.21: 7 Çünkü kral RAB'be güvenir, Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz.

Mez.21: 8 Elin bütün düşmanlarına erişecek, Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak.

Mez.21: 9 Öfkelendiğin an, ya RAB, Kızgın fırına döndüreceksin onları; Gazapla yutacak, Ateşle tüketeceksin.

Mez.21: 10 Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden, Soylarını insanlar arasından.

Mez.21: 11 Düzenler kursalar sana, Aldatmaya çalışsalar, Yine de başarılı olamazlar.

Mez.21: 12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin, Yayını yüzlerine doğru gerince.

Mez.21: 13 Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle! Ezgiler söyleyip ilahilerle öveceğiz kudretini.

22. MezmurMüzik şefi için - “Tan Geyiği” makamında -Davut’un mezmuru

BÖLÜM 22

Mez.22: 1 Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?

Mez.22: 2 Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun, Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana.

Mez.22: 3 Oysa sen kutsalsın, İsrail’in övgüleri üzerine taht kuran sensin.

Mez.22: 4 Sana güvendiler atalarımız, Sana dayandılar, onları kurtardın.

Mez.22: 5 Sana yakarıp kurtuldular, Sana güvendiler, aldanmadılar.

Mez.22: 6 Ama ben insan değil, toprak kurduyum, İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor.

Mez.22: 7 Beni gören herkes alay ediyor, Sırıtıp baş sallayarak diyorlar ki,

Mez.22: 8 “Sırtını RAB’be dayadı, kurtarsın bakalım onu, Madem onu seviyor, yardım etsin!”

Mez.22: 9 Oysa beni ana rahminden çıkaran, Ana kucağındayken sana güvenmeyi öğreten sensin.

Mez.22: 10 Doğuşumdan beri sana teslim edildim, Ana rahminden beri Tanrım sensin.

Mez.22: 11 Benden uzak durma! Çünkü sıkıntı yanıbaşımda, Yardım edecek kimse yok.

Mez.22: 12 Boğalar kuşatıyor beni, Azgın Başan boğaları sarıyor çevremi.

Mez.22: 13 Kükreyerek avını parçalayan aslanlar gibi Ağızlarını açıyorlar bana.

Mez.22: 14 Su gibi dökülüyorum, Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor; Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.

Mez.22: 15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, Dilim damağıma yapışıyor; Beni ölüm toprağına yatırdın.

Mez.22: 16 Köpekler kuşatıyor beni, Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.

Mez.22: 17 Bütün kemiklerimi sayar oldum, Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.

Mez.22: 18 Giysilerimi aralarında paylaşıyor, Elbisem için kura çekiyorlar.

Mez.22: 19 Ama sen, ya RAB, uzak durma; Ey gücüm benim, yardımıma koş!

Mez.22: 20 Canımı kılıçtan, Biricik hayatımı köpeğin pençesinden kurtar!

Mez.22: 21 Kurtar beni aslanın ağzından, Yaban öküzlerinin boynuzundan. Yanıt ver bana!

Mez.22: 22 Adını kardeşlerime duyurayım, Topluluğun ortasında sana övgüler sunayım:

Mez.22: 23 Ey sizler, RAB'den korkanlar, O'na övgüler sunun! Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin! Ey İsrail soyu, O'na saygı gösterin!

Mez.22: 24 Çünkü O mazlumun çektiği sıkıntıyı hafife almadı, Ondan tiksinmedi, yüz çevirmedi; Kendisini yardıma çağırdığında ona kulak verdi.

Mez.22: 25 Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta, Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı.

Mez.22: 26 Yoksullar yiyip doyacak, RAB'be yönelenler O'na övgü sunacak. Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!

Mez.22: 27 Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp RAB'be dönecek, Ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak.

Mez.22: 28 Çünkü egemenlik RAB'bindir, Ulusları O yönetir.

Mez.22: 29 Yeryüzündeki bütün zenginler doyacak Ve O'nun önünde yere kapanacak, Toprağa gidenler, Ölümlerine engel olamayanlar, Eğilecekler O'nun önünde.

Mez.22: 30 Gelecek kuşaklar O'na kulluk edecek, Rab yeni kuşaklara anlatılacak.

Mez.22: 31 O'nun kurtarışını, "Rab yaptı bunları" diyerek, Henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.

23. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 23

Mez.23: 1 RAB çobanımdır, Eksiğim olmaz.

Mez.23: 2 Beni yemyeşil çayırlarda yatırır, Sakin suların kıyısına götürür.

Mez.23: 3 İçimi tazeler, Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.

Mez.23: 4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana.

Mez.23: 5 Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın, Başıma yağ sürersin, Kâsem taşıyor.

Mez.23: 6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, Hep RAB'bin evinde oturacağım.

24. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 24

Mez.24: 1 RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey, Dünya ve üzerinde yaşayanlar;

Mez.24: 2 Çünkü O'dur denizler üzerinde onu kuran, Sular üzerinde durduran.

Mez.24: 3 RAB'bin dağına kim çıkabilir, Kutsal yerinde kim durabilir?

Mez.24: 4 Elleri pak, yüreği temiz olan, Gönlünü putlara kaptırmayan, Yalan yere ant içmeyen.

Mez.24: 5 RAB kutsar böylesini, Kurtarıcısı Tanrı aklar.

Mez.24: 6 O'na yönelenler, Yakup'un Tanrısı'nın yüzünü arayanlar İşte böyledir.
*

Mez.24: 7 Kaldırın başınızı, ey kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce Kral girsin içeri!

Mez.24: 8 Kimdir bu Yüce Kral? O RAB'dir, güçlü ve yiğit, Savaşta yiğit olan RAB.

Mez.24: 9 Kaldırın başınızı, ey kapılar! Açılın, ey eski kapılar! Yüce Kral girsin içeri!

Mez.24: 10 Kimdir bu Yüce Kral? Her Şeye Egemen RAB'dir bu Yüce Kral!

25. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 25

Mez.25: 1 Ya RAB, bütün varlığımla sana yaklaşıyorum,

Mez.25: 2 Ey Tanrım, sana güveniyorum, utandırma beni, Düşmanlarım zafer kahkahası atmasın!

Mez.25: 3 Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez; Nedensiz hainlik edenler utanır.

Mez.25: 4 Ya RAB, yollarını bana öğret, Yönlerini bildir.

Mez.25: 5 Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni; Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin. Bütün gün umudum sende.

Mez.25: 6 Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa; Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.

Mez.25: 7 Gençlik günahlarımı, isyanlarımı anımsama, Sevgine göre anımsa beni, Çünkü sen iyisin, ya RAB.

Mez.25: 8 RAB iyi ve doğrudur, Onun için günahkârlara yol gösterir.

Mez.25: 9 Alçakgönüllülere adalet yolunda öncülük eder, Kendi yolunu öğretir onlara.

Mez.25: 10 RAB'bin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için.

Mez.25: 11 Ya RAB, adın uğruna Suçumu bağışla, çünkü suçum büyük.

Mez.25: 12 Kim RAB'den korkarsa, RAB ona seçeceği yolu gösterir.

Mez.25: 13 Gönenç içinde yaşayacak o insan, Soyu ülkeyi sahiplenecek.

Mez.25: 14 RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını, Onlara açıklar antlaşmasını.

Mez.25: 15 Gözlerim hep RAB'dedir, Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.

Mez.25: 16 Halime bak, lütfet bana; Çünkü garip ve mazlumum.

Mez.25: 17 Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor, Kurtar beni dertlerimden!

Mez.25: 18 Üzüntüme, acılarıma bak, Bütün günahlarımı bağışla!

Mez.25: 19 Düşmanlarıma bak, ne kadar çoğaldılar, Nasıl da benden nefret ediyorlar!

Mez.25: 20 Canımı koru, kurtar beni! Hayal kırıklığına uğratma, çünkü sana

sığınıyorum!

Mez.25: 21 Dürüstlük, doğruluk korusun beni, Çünkü umudum sendedir.

Mez.25: 22 Ey Tanrı, kurtar İsrail'i Bütün sıkıntılarından!

26. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 26

Mez.26: 1 Beni haklı çıkar, ya RAB, Çünkü dürüst bir yaşam sürdüm;
Sarsılmadan RAB'be güvendim.

Mez.26: 2 Dene beni, ya RAB, sına; Duygularımı, düşüncelerimi yokla.

Mez.26: 3 Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor, Senin gerçeğini yaşıyorum ben.

Mez.26: 4 Yalancılarla oturmam, İkiyüzlülerin suyuna gitmem.

Mez.26: 5 Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim, Fesatçıların arasına girmem.

Mez.26: 6 Suçsuzluğumu göstermek için ellerimi yıkar, Sunağının çevresinde dönerim, ya RAB,

Mez.26: 7 Yüksek sesle şükranımı duyurmak Ve bütün harikalarını anlatmak için.

Mez.26: 8 Severim, ya RAB, yaşadığın evi, Görkeminin bulunduğu yeri.

Mez.26: 9 Günahkârların, Eli kanlı adamların yanısıra canımı alma.

Mez.26: 10 Onların elleri kötülük aletidir, Sağ elleri rüşvet doludur.

Mez.26: 11 Ama ben dürüst yaşarım, Kurtar beni, lütfet bana!

Mez.26: 12 Ayağım emin yerde duruyor. Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.

27. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 27

Mez.27: 1 RAB benim ışığım, kurtuluşumdur, Kimseden korkmam. RAB yaşamımın kalesidir, Kimseden yılmam.

Mez.27: 2 Hasımlarım, düşmanlarım olan kötüler, Beni yutmak için üzerime gelirken Tökezleyip düşerler.

Mez.27: 3 Karşımda bir ordu konaklasa, Kılım kıpırdamaz, Bana karşı savaş açılsa, Yine güvenimi yitirmem.

Mez.27: 4 RAB'den tek dileğim, tek isteğim şu: RAB'bin güzelliğini seyretmek, Tapınağında O'na hayran olmak için Ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek.

Mez.27: 5 Çünkü O kötü günde beni çardağında gizleyecek, Çadırının emin yerinde saklayacak, Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni.

Mez.27: 6 O zaman çevremi saran düşmanlarıma karşı Başım yukarı kalkacak, Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım O'nun çadırında, O'nu ezgilerle, ilahilerle öveceğim.

Mez.27: 7 Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime, Lütfet, yanıtla beni!

Mez.27: 8 Ya RAB, içimden bir ses duydum: "Yüzümü ara!" dedin, İşte yüzünü arıyorum.

Mez.27: 9 Yüzünü benden gizleme, Kulunu öfkeyle geri çevirme! Bana hep yardımcı oldun; Bırakma, terk etme beni, Ey beni kurtaran Tanrı!

Mez.27: 10 Annemle babam beni terk etseler bile, RAB beni kabul eder.

Mez.27: 11 Ya RAB, yolunu öğret bana, Düşmanlarıma karşı Düz yolda bana öncülük et.

Mez.27: 12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma, Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma, Ağızları şiddet saçıyor.

Mez.27: 13 Yaşam diyarında RAB'bin iyiliğini göreceğimden kuşkum yok.

Mez.27: 14 Umudunu RAB'be bağla, Güçlü ve yürekli ol; Umudunu RAB'be bağla!

28. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 28

Mez.28: 1 Ya RAB, sana yakarıyorum, Kayam benim, kulak tıkama sesime; Çünkü sen sessiz kalırsan, Ölüm çukuruna inen ölülere dönerim ben.

Mez.28: 2 Seni yardıma çağırdığımda, Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda, Kulak ver yalvarışlarıma.

Mez.28: 3 Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla Aynı kefeye koyup cezalandırma. Onlar komşularıyla dostça konuşur, Ama yüreklerinde kötülük beslerler.

Mez.28: 4 Eylemlerine, yaptıkları kötülüklere göre onları yanıtla; Yaptıklarının, hak ettiklerinin karşılığını ver.

Mez.28: 5 Onlar RAB'bin yaptıklarına, Ellerinin eserine önem vermezler; Bu yüzden RAB onları yıkacak, Bir daha ayağa kaldırmayacak.

Mez.28: 6 RAB'be övgüler olsun! Çünkü yalvarışımı duydu.

Mez.28: 7 RAB benim gücüm, kalkanımdır, O'na yürekten güveniyor ve yardım görüyorum. Yüreğim coşuyor, Ezgilerimle O'na şükrediyorum.

Mez.28: 8 RAB halkının gücüdür, Meshettiği* kralın zafer kalesidir.

Mez.28: 9 Halkını kurtar, kendi halkını kutsa; Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!

29. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 29

Mez.29: 1 Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,

Mez.29: 2 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!

Mez.29: 3 RAB'bin sesi sulara hükmediyor, Yüce Tanrı gürlüyor, RAB engin sulara hükmediyor.

Mez.29: 4 RAB'bin sesi güçlüdür, RAB'bin sesi görkemlidir.

Mez.29: 5 RAB'bin sesi sedir ağaçlarını kırar, Lübnan sedirlerini parçalar.

Mez.29: 6 Lübnan'ı buzağı gibi, Siryon Dağı'nı yabanıl öküz yavrusu gibi sıçratır.

Mez.29: 7 RAB'bin sesi şimşek gibi çakar,

Mez.29: 8 RAB'bin sesi çölü titretir, RAB Kadeş Çölü'nü sarsar.

Mez.29: 9 RAB'bin sesi geyikleri doğurtur*fl*, Ormanları çıplak bırakır. O'nun tapınağında herkes "Yücesin!" diye haykırır.D Not 29:9 "Geyikleri doğurtur" ya da "Yabanıl fıstık ağaçlarını eğer".

Mez.29: 10 RAB tufan üstünde taht kurdu, O sonsuza dek kral kalacak.

Mez.29: 11 RAB halkına güç verir, Halkını esenlikle kutsar!

30. MezmurTapınak adanırken söylenen bir ilahi -Davut'un mezmuru

BÖLÜM 30

Mez.30: 1 Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB, Çünkü beni kurtardın, Düşmanlarımı bana güldürmedin.

Mez.30: 2 Ya RAB Tanrım, Sana yakardım, bana şifa verdin.

Mez.30: 3 Ya RAB, beni ölüler diyarından çıkardın, Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin.

Mez.30: 4 Ey RAB'bin sadık kulları, O'nu ilahilerle övün, Kutsallığını anarak O'na şükredin.

Mez.30: 5 Çünkü öfkesi bir an sürer, Lütfu ise bir ömür; Gözyaşlarınız belki bir gece akar, Ama sabahla sevinç doğar.

Mez.30: 6 Huzur duyunca dedim ki, "Asla sarsılmayacağım!"

Mez.30: 7 Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibi Sarsılmaz kıldın; Ama sen yüzünü gizleyince, Dehşete düştüm.

Mez.30: 8 Ya RAB, sana sesleniyorum, Rab'be yalvarıyorum:

Mez.30: 9 "Ne yararı olur senin için dökülen kanımın, Ölüm çukuruna inersem? Toprak sana övgüler sunar mı, Senin sadakatini ilan eder mi?

Mez.30: 10 Dinle, ya RAB, acı bana; Yardımcım ol, ya RAB!"

Mez.30: 11 Yasımı şenliğe döndürdün, Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın.

Mez.30: 12 Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın! Ya RAB Tanrım, sana sürekli şükredeceğim.

31. Mezmur(Mez.71:1-3)Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 31

Mez.31: 1 Ya RAB, sana sığınıyorum. Utandırma beni hiçbir zaman! Adaletinle kurtar beni!

Mez.31: 2 Kulak ver bana, Çabuk yetiş, kurtar beni; Bir kaya ol bana sığınmam için, Güçlü bir kale ol kurtulmam için!

Mez.31: 3 Madem kayam ve kalem sensin, Öncülük et, yol göster bana Kendi adın uğruna.

Mez.31: 4 Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni, Çünkü sığınağım sensin.

Mez.31: 5 Ruhumu ellerine bırakıyorum, Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.

Mez.31: 6 Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksinirim, RAB'be güvenirim ben.

Mez.31: 7 Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım, Çünkü düşkün halimi görüyor, Çektiğim sıkıntıları biliyorsun,

Mez.31: 8 Beni düşman eline düşürmedin, Bastığım yerleri genişlettin.

Mez.31: 9 Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım, Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor.

Mez.31: 10 Ömrüm acıyla, Yıllarım iniltiyle tükeniyor, Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor, Kemiklerim eriyor.

Mez.31: 11 Düşmanlarım yüzünden rezil oldum, Özellikle komşularıma. Tanıdıklarıma dehşet salar oldum; Beni sokakta görenler benden kaçar oldu.

Mez.31: 12 Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum, Kırılmış bir çömleğe döndüm.

Mez.31: 13 Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum, Her yer dehşet içinde, Bana karşı anlaştılar, Canımı almak için düzen kurdular.

Mez.31: 14 Ama ben sana güveniyorum, ya RAB, "Tanrım sensin!" diyorum.

Mez.31: 15 Hayatım senin elinde, Kurtar beni düşmanlarımın pençesinden, Ardıma düşenlerden.

Mez.31: 16 Yüzün kulunu aydınlatsın, Sevgi göster, kurtar beni!

Mez.31: 17 Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum; Kötüler utansın, ölüler diyarında sesleri kesilsin.

Mez.31: 18 Sussun o yalancı dudaklar; Doğru insana karşı Gururla, tepeden bakarak, Küçümseyerek konuşan dudaklar.

Mez.31: 19 İyiliğin ne büyüktür, ya RAB, Onu senden korkanlar için saklarsın,

Herkesin gözü önünde, Sana sığınanlara iyi davranırsın.

Mez.31: 20 İnsanların düzenlerine karşı, Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin; Saldırgan dillere karşı Onları çardağında gizlersin.

Mez.31: 21 RAB'be övgüler olsun, Kuşatılmış bir kentte Sevgisini bana harika biçimde gösterdi.

Mez.31: 22 Telaş içinde demiştim ki, "Huzurundan atıldım!" Ama yardıma çağırınca seni, Yalvarışımı işittin.

Mez.31: 23 RAB'bi sevin, ey O'nun sadık kulları! RAB kendisine bağlı olanları korur, Büyüklenenlerin ise tümüyle hakkından gelir.

Mez.31: 24 Ey RAB'be umut bağlayanlar, Güçlü ve yürekli olun!

32. MezmurDavut'un mezmuru - Maskil*fm*

BÖLÜM 32

Mez.32: 1 Ne mutlu isyanı bağışlanan, Günahı örtülen insana!D Not "Maskil": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veyaedebiyat terimi. "Didaktik şiir" anlamına gelebilir.

Mez.32: 2 Suçu RAB tarafından sayılmayan, Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!

Mez.32: 3 Sustuğum sürece Kemiklerim eridi, Gün boyu inlemekten.

Mez.32: 4 Çünkü gece gündüz Elin üzerimde ağırlaştı. Dermanım tükendi yaz sıcağında gibi. *

Mez.32: 5 Günahımı açıkladım sana, Suçumu gizlemedim. "RAB'be isyanımı itiraf edeceğim" deyince, Günahımı, suçumu bağışladın.

Mez.32: 6 Bu nedenle her sadık kulun Ulaşılır olduğun zaman sana dua etsin. Engin sular taşsa bile ona erişemez.

Mez.32: 7 Sığınağım sensin, Beni sıkıntıdan korur, Çevremi kurtuluş ilahileriyle kuşatırsın.

Mez.32: 8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim, Öğüt vereceğim sana, Gözüm sendedir.

Mez.32: 9 At ya da katır gibi anlayışsız olmayın; Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir, Yoksa sana yaklaşmazlar.

Mez.32: 10 Kötülerin acısı çoktur, Ama RAB'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır.

Mez.32: 11 Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun; Ey yüreği temiz olanlar, Hepiniz sevinç çığlıkları atın!

33. Mezmur

BÖLÜM 33

Mez.33: 1 Ey doğru insanlar, RAB'be sevinçle haykırın! Dürüstlere O'nu övmek yaraşır.

Mez.33: 2 Lir çalarak RAB'be şükredin, On telli çenk eşliğinde O'nu ilahilerle övün.

Mez.33: 3 O'na yeni bir ezgi söyleyin, Sevinç çığlıklarıyla sazınızı konuşturun.

Mez.33: 4 Çünkü RAB'bin sözü doğrudur, Her işi sadakatle yapar.

Mez.33: 5 Doğruluğu, adaleti sever, RAB'bin sevgisi yeryüzünü doldurur.

Mez.33: 6 Gökler RAB'bin sözüyle, Gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı.

Mez.33: 7 Deniz sularını bir araya toplar, Engin suları ambarlara depolar.

Mez.33: 8 Bütün yeryüzü RAB'den korksun, Dünyada yaşayan herkes O'na saygı duysun.

Mez.33: 9 Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirdi.

Mez.33: 10 RAB ulusların planlarını bozar, Halkların tasarılarını boşa çıkarır.

Mez.33: 11 Ama RAB'bin planları sonsuza dek sürer, Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez.

Mez.33: 12 Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa, Kendisi için seçtiği halka!

Mez.33: 13 RAB göklerden bakar, Bütün insanları görür.

Mez.33: 14 Oturduğu yerden, Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.

Mez.33: 15 Herkesin yüreğini yaratan, Yaptıkları her şeyi tartan O'dur.

Mez.33: 16 Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var, Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit.

Mez.33: 17 Zafer için at boş bir umuttur, Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz.

Mez.33: 18 Ama RAB'bin gözü kendisinden korkanların, Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir;

Mez.33: 19 Böylece onları ölümden kurtarır, Kıtlıkta yaşamalarını sağlar.

Mez.33: 20 Umudumuz RAB'dedir, Yardımcımız, kalkanımız O'dur.

Mez.33: 21 O'nda sevinç bulur yüreğimiz, Çünkü O'nun kutsal adına güveniriz.

Mez.33: 22 Madem umudumuz sende, Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

34. MezmurDavut'un mezmuruAvimelek'in önünde kendini deli gösterip kovulduğu, gittiği zaman

BÖLÜM 34

Mez.34: 1 Her zaman RAB'be övgüler sunacağım, Övgüsü dilimden düşmeyecek.

Mez.34: 2 RAB'le övünürüm, Mazlumlar işitip sevinsin!

Mez.34: 3 Benimle birlikte RAB'bin büyüklüğünü duyurun, Adını birlikte yüceltelim.

Mez.34: 4 RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana, Bütün korkularımdan kurtardı beni.

Mez.34: 5 O'na bakanların yüzü ışıl ışıl parlar, Yüzleri utançtan kızarmaz.

Mez.34: 6 Bu mazlum yakardı, RAB duydu, Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.

Mez.34: 7 RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugah kurar, Kurtarır onları.

Mez.34: 8 Tadın da görün, RAB ne iyidir, Ne mutlu O'na sığınan adama!

Mez.34: 9 RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları, Çünkü O'ndan korkanın eksiği olmaz.

Mez.34: 10 Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur; Ama RAB'be yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez.

Mez.34: 11 Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni: Size RAB korkusunu öğreteyim.

Mez.34: 12 Kim yaşamdan zevk almak, İyi günler görmek istiyorsa,

Mez.34: 13 Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun.

Mez.34: 14 Kötülükten sakının, iyilik yapın; Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.

Mez.34: 15 RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, Kulakları onların yakarışına açıktır.

Mez.34: 16 RAB kötülük yapanlara karşıdır, Onların anısını yeryüzünden siler.

Mez.34: 17 Doğrular yakarır, RAB duyar; Bütün sıkıntılarından kurtarır onları.

Mez.34: 18 RAB gönlü kırıklara yakındır, Ruhu ezginleri kurtarır.

Mez.34: 19 Doğrunun dertleri çoktur, Ama RAB hepsinden kurtarır onu.

Mez.34: 20 Bütün kemiklerini korur, Hiçbiri kırılmaz.

Mez.34: 21 Kötü insanın sonu kötülükle biter, Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler.

Mez.34: 22 RAB kullarını kurtarır, O'na sığınanların hiçbiri ceza görmez.

35. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 35:Mez.35: 1 Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş, Benimle savaşanlarla sen savaş!

Mez.35: 2 Al küçük kalkanla büyük kalkanı,Yardımıma koş!

Mez.35: 3 Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara, "Seni ben kurtarırım" de bana!

Mez.35: 4 Canıma kastedenler utanıp rezil olsun! Utançla geri çekilsin bana kötülük düşünenler!

Mez.35: 5 Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler, RAB'bin meleği artlarına düşsün!

Mez.35: 6 Karanlık ve kaygan olsun yolları, RAB'bin meleği kovalasın onları!

Mez.35: 7 Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular, Nedensiz çukur kazdılar,

Mez.35: 8 Başlarına habersiz felaket gelsin, Gizledikleri ağa kendileri tutulsun,

Felakete uğrasınlar.

Mez.35: 9 O zaman RAB'de sevinç bulacağım, Beni kurtardığı için coşacağım.

Mez.35: 10 Bütün varlığımla şöyle diyeceğim: "Senin gibisi var mı, ya RAB, Mazlumu zorbanın elinden, Mazlumu ve yoksulu soyguncudan kurtaran?"

Mez.35: 11 Kötü niyetli tanıklar türüyor, Bilmediğim konuları soruyorlar.

Mez.35: 12 İyiliğime karşı kötülük ediyor, Yalnızlığa itiyorlar beni.

Mez.35: 13-14 Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır, Oruç* tutup alçakgönüllü olurdum. Duam yanıtsız kalınca, Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım. Kederden belim bükülürdü, Annesi için yas tutan biri gibi.

Mez.35: 15 Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler, Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar, Durmadan didiklediler beni.

Mez.35: 16 Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi, Diş gıcırdattılar bana.

Mez.35: 17 Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab? Kurtar canımı bunların saldırısından, Hayatımı bu genç aslanlardan!

Mez.35: 18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım, Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim.

Mez.35: 19 Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar, Göz kırpmasınlar birbirlerine Nedensiz benden nefret edenler.

Mez.35: 20 Çünkü barış sözünü etmez onlar, Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına.

Mez.35: 21 Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar: "Oh! Oh!" diyorlar, "İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarını!"

Mez.35: 22 Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma, Ya Rab, benden uzak durma!

Mez.35: 23 Uyan, kalk savun beni, Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rab'bim!

Mez.35: 24 Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrım benim! Gülmesinler halime!

Mez.35: 25 Demesinler içlerinden: "Oh! İşte buydu dileğimiz!", Konuşmasınlar ardımdan: "Yedik başını!" diye.

Mez.35: 26 Utansın kötü halime sevinenler, Kızarsın yüzleri hepsinin; Gururla

karşıma dikilenler Utanca, rezalete bürünsün.

Mez.35: 27 Benim haklı çıkmamı isteyenler, Sevinç çığlıkları atıp coşsunlar; Şöyle desinler sürekli: “Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!”

Mez.35: 28 O zaman gün boyu adaletin, Övgülerin dilimden düşmeyecek.

36. MezmurMüzik şefi için - RAB’bin kulu Davut’un mezmuru

BÖLÜM 36

Mez.36: 1 Günah fısıldar kötü insana, Yüreğinin dibinden: Tanrı korkusu yoktur onda.

Mez.36: 2 Kendini öyle beğenmiş ki, Suçunu görmez, ondan tiksinmez.

Mez.36: 3 Ağzından kötülük ve yalan akar, Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş.

Mez.36: 4 Yatağında bile fesat düşünür, Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü.

Mez.36: 5 Ya RAB, sevgin göklere, Sadakatin gökyüzüne erişir.

Mez.36: 6 Doğruluğun ulu dağlara benzer, Adaletin uçsuz bucaksız enginlere. İnsanı da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB.

Mez.36: 7 Sevgin ne değerli, ey Tanrı! Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu.

Mez.36: 8 Evindeki bolluğa doyarlar, Zevklerinin ırmağından içirirsin onlara.

Mez.36: 9 Çünkü yaşam kaynağı sensin, Senin ışığınla aydınlanırız.

Mez.36: 10 Sürekli göster Seni tanıyanlara sevgini, Yüreği temiz olanlara doğruluğunu.

Mez.36: 11 Gururlunun ayağı bana varmasın, Kötülerin eli beni kovmasın.

Mez.36: 12 Kötülük yapanlar oracıkta düştüler, Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

37. MezmurDavut’un mezmuru

BÖLÜM 37

Mez.37: 1 Kötülük edenlere kızıp üzülme, Suç işleyenlere özenme!

Mez.37: 2 Çünkü onlar ot gibi hemen solacak, Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.

Mez.37: 3 Sen RAB'be güven, iyilik yap, Ülkede otur, sadakatle çalış.

Mez.37: 4 RAB'den zevk al, O senin içindeki istekleri yerine getirecektir.

Mez.37: 5 Her şeyi RAB'be bırak, O'na güven, O gerekeni yapar.

Mez.37: 6 O senin doğruluğunu ışık gibi, Hakkını öğle güneşi gibi Aydınlığa çıkarır.

Mez.37: 7 RAB'bin önünde sakin dur, sabırla bekle; Kızıp üzülme işi yolunda olanlara, Kötü amaçlarına kavuşanlara.

Mez.37: 8 Kızmaktan kaçın, bırak öfkeyi, Üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni.

Mez.37: 9 Çünkü kötülerin kökü kazınacak, Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.

Mez.37: 10 Yakında kötünün sonu gelecek, Yerini arasan da bulunmayacak.

Mez.37: 11 Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, Derin bir huzurun zevkini tadacak.

Mez.37: 12 Kötü insan doğru insana düzen kurar, Diş gıcırdatır.

Mez.37: 13 Ama Rab kötüye güler, Çünkü bilir onun sonunun geldiğini.

Mez.37: 14 Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi, Mazlumu, yoksulu yıkmak, Doğru yolda olanları öldürmek için.

Mez.37: 15 Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak, Yayları kırılacak.

Mez.37: 16 Doğrunun azıcık varlığı, Pek çok kötünün servetinden iyidir.

Mez.37: 17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak, Ama doğrulara RAB destek olacak.

Mez.37: 18 RAB yetkinlerin her gününü gözetir, Onların mirası sonsuza dek sürecek.

Mez.37: 19 Kötü günde utanmayacaklar, Kıtlıkta karınları doyacak.

Mez.37: 20 Ama kötüler yıkıma uğrayacak; RAB'bin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek, Duman gibi dağılıp yok olacak.

Mez.37: 21 Kötüler ödünç alır, geri vermez; Doğrularsa cömertçe verir.

Mez.37: 22 RAB'bin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak, Lanetlediği insanların kökü kazınacak.

Mez.37: 23 RAB insana sağlam adım attırır, İnsanın yolundan hoşnut olursa.

Mez.37: 24 Düşse bile yıkılmaz insan, Çünkü elinden tutan RAB'dir.

Mez.37: 25 Gençtim, ömrüm tükendi, Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini, Soyunun ekmek dilendiğini.

Mez.37: 26 O hep cömertçe ödünç verir, Soyu kutsanır.

Mez.37: 27 Kötülükten kaç, iyilik yap; Sonsuz yaşama kavuşursun.

Mez.37: 28 Çünkü RAB doğruyu sever, Sadık kullarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunacak, Kötülerinse kökü kazınacak.

Mez.37: 29 Doğrular ülkeyi miras alacak, Orada sonsuza dek yaşayacak.

Mez.37: 30 Doğrunun ağzından bilgelik akar, Dilinden adalet damlar.

Mez.37: 31 Tanrısı'nın yasası yüreğindedir, Ayakları kaymaz.

Mez.37: 32 Kötü, doğruya pusu kurar, Onu öldürmeye çalışır.

Mez.37: 33 Ama RAB onu kötünün eline düşürmez, Yargılanırken mahkûm etmez.

Mez.37: 34 RAB'be umut bağla, O'nun yolunu tut, Ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir. Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin.

Mez.37: 35 Kötü ve acımasız adamı gördüm, İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibi Dal budak salıyordu;

Mez.37: 36 Geçip gitti, yok oldu, Aradım, bulunmaz oldu.

Mez.37: 37 Yetkin adamı gözle, doğru adama bak, Çünkü yarınlar barışseverindir.

Mez.37: 38 Ama başkaldıranların hepsi yok olacak, Kötülerin kökü kazınacak.

Mez.37: 39 Doğruların kurtuluşu RAB'den gelir, Sıkıntılı günde onlara kale olur.

Mez.37: 40 RAB onlara yardım eder, kurtarır onları, Kötülerin elinden alıp özgür kılar, Çünkü kendisine sığınırlar.

38. MezmurAnma sunusu için Davut'un mezmuru

BÖLÜM 38

Mez.38: 1 Ya RAB, öfkelenip azarlama beni, Gazapla yola getirme!

Mez.38: 2 Okların içime saplandı, Elin üzerime indi.

Mez.38: 3 Öfken yüzünden sağlığım bozuldu, Günahım yüzünden rahatım kaçtı.

Mez.38: 4 Çünkü suçlarım başımdan aştı, Taşınmaz bir yük gibi sırtımda ağırlaştı.

Mez.38: 5 Akılsızlığım yüzünden Yaralarım iğrenç, irinli.

Mez.38: 6 Eğildim, iki büklüm oldum, Gün boyu yaslı dolaşıyorum.

Mez.38: 7 Çünkü belim ateş içinde, Sağlığım bozuk.

Mez.38: 8 Tükendim, ezildim alabildiğine, İnliyorum yüreğimin acısından.

Mez.38: 9 Ya Rab, bütün özlemlerimi bilirsin, İniltilerim senden gizli değil.

Mez.38: 10 Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor, Gözlerimin feri bile söndü.

Mez.38: 11 Eşim dostum kaçar oldu derdimden, Yakınlarım uzak duruyor benden.

Mez.38: 12 Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor, Zararımı isteyenler kuyumu kazıyor, Gün boyu hileler düşünüyorlar.

Mez.38: 13 Ama ben bir sağır gibi duymuyorum, Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;

Mez.38: 14 Duymaz, Ağzında yanıt bulunmaz bir adama döndüm.

Mez.38: 15 Umudum sende, ya RAB, Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrım benim!

Mez.38: 16 Çünkü dua ediyorum: “Halime sevinmesinler, Ayağım kayınca böbürlenmesinler!”

Mez.38: 17 Düşmek üzereyim, Acım hep içimde.

Mez.38: 18 Suçumu itiraf ediyorum, Günahım yüzünden kaygılanıyorum.

Mez.38: 19 Ama düşmanlarım güçlü ve dinç, Yok yere benden nefret edenler çok.

Mez.38: 20 İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana karşı çıkar, İyiliğin peşinde olduğum için.

Mez.38: 21 Beni terk etme, ya RAB! Ey Tanrım, benden uzak durma!

Mez.38: 22 Yardımıma koş, Ya Rab, kurtuluşum benim!

39. MezmurMüzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 39

Mez.39: 1 Karar verdim: "Adımlarıma dikkat edeceğim, Dilimi günahtan sakınacağım; Karşımda kötü biri oldukça, Ağzıma gem vuracağım."

Mez.39: 2 Dilimi tutup sustum, Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile. Acım alevlendi,

Mez.39: 3 Yüreğim tutuştu içimde, Ateş aldı derin derin düşünürken, Şu sözler döküldü dilimden:

Mez.39: 4 "Bildir bana, ya RAB, sonumu, Sayılı günlerimi; Bileyim ömrümün ne kadar kısa olduğunu!

Mez.39: 5 Yalnız bir karış ömür verdin bana, Hiç kalır hayatım senin önünde. Her insan bir soluktur sadece, En güçlü çağında bile. *

Mez.39: 6 "Bir gölge gibi dolaşır insan, Boş yere çırpınır, Mal biriktirir, kime kalacağını bilmeden.

Mez.39: 7 "Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab? Umudum sende.

Mez.39: 8 Kurtar beni bütün isyanlarımdan, Aptalların hakaretine izin verme.

Mez.39: 9 Sustum, açmayacağım ağzımı; Çünkü sensin bunu yapan.

Mez.39: 10 Uzaklaştır üzerimden yumruklarını, Tokadının altında mahvoldum.

Mez.39: 11 Sen insanı suçundan ötürü Azarlayarak yola getirirsin, Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri. Her insan bir soluktur sadece.

Mez.39: 12 "Duamı işit, ya RAB, Kulak ver yakarışıma, Gözyaşlarıma kayıtsız kalma! Çünkü ben bir garibim senin yanında, Bir yabancı, atalarım gibi.

Mez.39: 13 Uzaklaştır üzerimden bakışlarını, Göçüp yok olmadan mutlu olayım!"

40. Mezmur(Mez.70:1-5)Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 40

Mez.40: 1 RAB'bi sabırla bekledim; Bana yönelip yakarışımı duydu.

Mez.40: 2 Ölüm çukurundan, Balçıktan çıkardı beni, Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu, Kaymayayım diye.

Mez.40: 3 Ağzıma yeni bir ezgi, Tanrımız'a bir övgü ilahisi koydu. Çokları görüp korkacak Ve RAB'be güvenecekler.

Mez.40: 4 Ne mutlu RAB'be güvenen insana, Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana.

Mez.40: 5 Ya RAB, Tanrım, Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için; Sana eş koşulmaz! Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını, Saymakla bitmez.

Mez.40: 6 Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın, Ama kulaklarımı açtın. Yakmalık sunu*, günah sunusu* da istemedin.

Mez.40: 7-8 O zaman şöyle dedim: "İşte geldim; Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır. Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, Yasan yüreğimin derinliğindedir."

Mez.40: 9 Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini, Sözümü esirgemem, Ya RAB, bildiğin gibi!

Mez.40: 10 Zaferini içimde gizlemem, Bağlılığını ve kurtarışını duyururum, Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan.

Mez.40: 11 Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden! Sevgin, sadakatin hep korusun beni!

Mez.40: 12 Sayısız belalar çevremi sardı, Suçlarım bana yetişti, önümü göremiyorum; Başımdaki saçlardan daha çoklar, Çaresiz kaldım.

Mez.40: 13 Ne olur, ya RAB, kurtar beni! Yardımıma koş, ya RAB!

Mez.40: 14 Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!

Mez.40: 15 Bana, "Oh! Oh!" çekenler Dehşete düşsün utançlarından!

Mez.40: 16 Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! "RAB yücedir!" desin hep Senin kurtarışını özleyenler!

Mez.40: 17 Bense mazlum ve yoksulum, Düşün beni, ya Rab. Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ey Tanrım!

41. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 41

Mez.41: 1 Ne mutlu yoksulu düşünene! RAB kurtarır onu kötü günde.

Mez.41: 2 Korur RAB, yaşatır onu, Ülkede mutlu kılar, Terk etmez düşmanlarının eline.

Mez.41: 3 Destek olur RAB ona Yatağa düşünce; Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu.

Mez.41: 4 "Acı bana, ya RAB!" dedim, "Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!"

Mez.41: 5 Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımdan: "Ne zaman ölecek adı batası?" diyorlar.

Mez.41: 6 Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor, Fesat topluyor içinde, Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor.

Mez.41: 7 Benden nefret edenlerin hepsi Fısıldaşıyor aralarında bana karşı, Zararımı düşünüyorlar,

Mez.41: 8 "Başına öyle kötü bir şey geldi ki" diyorlar, "Yatağından kalkamaz artık."

Mez.41: 9 Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile İhanet etti bana.

Mez.41: 10 Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni. Bunların hakkından geleyim.

Mez.41: 11 Düşmanım zafer çığlığı atmazsa, O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.

Mez.41: 12 Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur, Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.

Mez.41: 13 Öncesizlikten sonsuza dek, Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be! Amin! Amin!

2.KİTAP

42. Mezmur*fn*Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

BÖLÜM 42

Mez.42: 1 Geyik akarsuları nasıl özlerse, Canım da seni öyle özler, ey Tanrı!D Not Birçok İbranice elyazmasında 42. ve 43. Mezmur birleşik yazılır.

Mez.42: 2 Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı; Ne zaman görmeye gideceğim Tanrı'nın yüzünü?

Mez.42: 3 Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece gündüz, Gün boyu, "Nerede senin Tanrın?" dedikleri için.

Mez.42: 4 Anımsayınca içim içimi yiyor, Nasıl toplulukla birlikte yürür, Tanrı'nın evine kadar alaya öncülük ederdim, Sevinç ve şükran sesleri arasında, Bayram eden bir kalabalıkla birlikte.

Mez.42: 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

Mez.42: 6-7 Gönlüm üzgün, Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım. Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında Çağlayanların gümbürdeyince, Enginler birbirine sesleniyor, Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor.

Mez.42: 8 Gündüz RAB sevgisini gösterir, Gece ilahi söyler, dua ederim Yaşamımın Tanrısı'na.

Mez.42: 9 Kayam olan Tanrım'a diyorum ki, "Neden beni unuttun? Niçin düşmanlarımın baskısı altında Yaslı gezeyim?"

Mez.42: 10 Gün boyu hasımlarım: "Nerede senin Tanrın?" diyerek Bana sataştıkça, Kemiklerim kırılıyor sanki.

Mez.42: 11 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

43. Mezmur

BÖLÜM 43

Mez.43: 1 Hakkımı ara, ey Tanrı, Savun beni vefasız ulusa karşı, Kurtar hileci, haksız insandan.

Mez.43: 2 Çünkü sen Tanrım, kalemsin; Neden beni reddettin? Niçin düşmanlarımın baskısı altında Yaslı gezeyim?

Mez.43: 3 Gönder ışığını, gerçeğini, Yol göstersinler bana, Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni.

Mez.43: 4 O zaman Tanrı'nın sunağına, Neşe, sevinç kaynağım Tanrı'ya gideceğim Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim, Lirle şükredeceğim.

Mez.43: 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

44. MezmurMüzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

BÖLÜM 44

Mez.44: 1 Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk, Atalarımız anlattı bize, Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde.

Mez.44: 2 Elinle ulusları kovdun, Ama atalarımıza yer verdin; Halkları kırdın, Ama atalarımızın yayılmasını sağladın.

Mez.44: 3 Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar, Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar. Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu; Çünkü sen onları sevdin.

Mez.44: 4 Ey Tanrı, kralım sensin, Buyruk ver de Yakup soyu kazansın!

Mez.44: 5 Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz, Senin adınla karşıtlarımızı ezeceğiz.

Mez.44: 6 Çünkü ben yayıma güvenmem, Kılıcım da beni kurtarmaz;

Mez.44: 7 Ancak sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran, Bizden nefret edenleri utanca boğan.

Mez.44: 8 Her gün Tanrı'yla övünür, Sonsuza dek adına şükran sunarız. *

Mez.44: 9 Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın, Artık ordularımızla savaşa çıkmıyorsun.

Mez.44: 10 Düşman karşısında bizi gerilettin, Bizden tiksinenler bizi soydu.

Mez.44: 11 Kasaplık koyuna çevirdin bizi, Ulusların arasına dağıttın.

Mez.44: 12 Yok pahasına sattın halkını, Üstelik satıştan hiçbir şey kazanmadan.

Mez.44: 13 Bizi komşularımızın yüzkarası, Çevremizdekilerin eğlencesi, alay konusu ettin.

Mez.44: 14 Ulusların diline düşürdün bizi, Gülüyor halklar halimize.

Mez.44: 15 Rezilliğim gün boyu karşımda, Utancımdan yerin dibine geçtim

Mez.44: 16 Hakaret ve sövgü duya duya, Öç almak isteyen düşman karşısında.

Mez.44: 17 Bütün bunlar başımıza geldi, Yine de seni unutmadık, Antlaşmana ihanet etmedik,

Mez.44: 18 Döneklik etmedik, Adımlarımız senin yolundan sapmadı.

Mez.44: 19 Oysa sen bizi ezdin, ülkemizi çakalların uğrağı ettin, Üstümüzü koyu karanlıkla örttün.

Mez.44: 20 Eğer Tanrımız'ın adını unutsaydık, Yabancı bir ilaha ellerimizi açsaydık,

Mez.44: 21 Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı? Çünkü O yürekteki gizleri bilir.

Mez.44: 22 Senin uğruna her gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyoruz.

Mez.44: 23 Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun?Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!

Mez.44: 24 Niçin yüzünü gizliyorsun? Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun?

Mez.44: 25 Çünkü yere serildik, Bedenimiz toprağa yapıştı.

Mez.44: 26 Kalk, yardım et bize! Kurtar bizi sevgin uğruna!

45. MezmurMüzik şefi için - "Zambaklar" makamındaKorahoğulları'nın Maskili - Aşk ilahisi

BÖLÜM 45

Mez.45: 1 Yüreğimden güzel sözler taşıyor, Kral için söylüyorum şiirlerimi, Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun.

Mez.45: 2 Sen insanların en güzelisin, Lütuf saçılmış dudaklarına. Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.

Mez.45: 3 Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline, Görkemine, yüceliğine bürün.

Mez.45: 4 At sırtında görkeminle, zaferle ilerle, Gerçek ve adalet uğruna*fo* Sağ elin korkunç işler göstersin.D Not 45:4 Olası metin "Gerçek ve adalet uğruna", Masoretik metin "Gerçek ve alçakgönüllülük, adalet uğruna".

Mez.45: 5 Okların sivridir, Kral düşmanlarının yüreğine saplanır, Halklar ayaklarının altına serilir.

Mez.45: 6 Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır*fö*, Krallığının asası adalet asasıdır.D Not 45:6 “Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır” ya da “Tanrı’nın sana armağan ettiği krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır”.

Mez.45: 7 Doğruluğu sever, kötülükten nefret edersin. Bunun için Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti*.

Mez.45: 8 Giysilerinin tümü mür*, öd, tarçın kokuyor; Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor!

Mez.45: 9 Kral kızları senin saygın kadınların arasında, Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.

Mez.45: 10 Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver, Halkını, baba evini unut.

Mez.45: 11 Kral senin güzelliğine vuruldu, Efendin olduğu için önünde eğil.

Mez.45: 12 Sur halkı armağan getirecek, Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek.

Mez.45: 13 Kral kızı odasında ışıl ışıl parıldıyor, Giysisi altınla dokunmuş.

Mez.45: 14 İşlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak, Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek.

Mez.45: 15 Sevinç ve coşkuyla götürülecek, Kralın sarayına girecekler.

Mez.45: 16 Atalarının yerini oğulların alacak, Onları önder yapacaksın bütün ülkeye.

Mez.45: 17 Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım, Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

46. MezmurMüzik şefi için - Tiz sesliler*fp* için -Korahoğulları’nın ezgisi

BÖLÜM 46

Mez.46: 1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür, Sıkıntıda hep yardıma hazırdır.D Not “Tiz sesliler”: İbranice “Alamot”, anlamı tam olarakbilinmeyen bir müzik terimi.

Mez.46: 2 Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa, Dağlar denizlerin bağrına devrilse,

Mez.46: 3 Sular kükreyip köpürse, Kabaran deniz dağları titretse bile. *

Mez.46: 4 Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine, Yüceler Yücesi’nin

kutsal konutuna.

Mez.46: 5 Tanrı onun ortasındadır, Sarsılmaz o kent. Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.

Mez.46: 6 Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor, Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor.

Mez.46: 7 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

Mez.46: 8 Gelin, görün RAB'bin yaptıklarını, Yeryüzüne getirdiği yıkımları.

Mez.46: 9 Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında, Yayları kırar, mızrakları parçalar, Kalkanları*fr* yakar.D Not 46:9 "Kalkanları" ya da "Savaş arabalarını".

Mez.46: 10 "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim! Uluslar arasında yüceleceğim, Yeryüzünde yüceleceğim!"

Mez.46: 11 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir.

47. MezmurMüzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 47

Mez.47: 1 Ey bütün uluslar, el çırpın! Sevinç çığlıkları atın Tanrı'nın onuruna!

Mez.47: 2 Ne müthiştir yüce RAB, Bütün dünyanın ulu Kralı.

Mez.47: 3 Halkları altımıza, Ulusları ayaklarımızın dibine serer.

Mez.47: 4 Sevdiği Yakup'un gururu olan mirasımızı O seçti bizim için. *

Mez.47: 5 RAB Tanrı sevinç çığlıkları, Boru sesleri arasında yükseldi.

Mez.47: 6 Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler; Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler!

Mez.47: 7 Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır, Maskil*fs* sunun!D Not 47:7 "Maskil": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veyaedebiyat terimi. "Didaktik şiir" anlamına gelebilir.

Mez.47: 8 Tanrı kutsal tahtına oturmuş, Krallık eder uluslara.

Mez.47: 9 Ulusların önderleri İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir araya gelmiş; Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları. O çok yücedir.

48. MezmurİlahiKorahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 48

Mez.48: 1 RAB büyüktür ve yalnız O övülmeye değer Tanrımız'ın kentinde, kutsal dağında.

Mez.48: 2 Yükselir zarafetle, Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı, Safon'un*fş* doruğu, ulu Kral'ın kenti.D Not 48:2 "Safon": İlah Baal'ın oturduğu sanılan bir dağ.

Mez.48: 3 Tanrı onun kalelerinde Sağlam kule olarak gösterdi kendini.

Mez.48: 4 Krallar toplandı, Birlikte Siyon'un üzerine yürüdüler.

Mez.48: 5 Ama onu görünce şaşkına döndüler, Dehşete düşüp kaçtılar.

Mez.48: 6 Doğum sancısı tutan kadın gibi, Bir titreme aldı onları orada.

Mez.48: 7 Doğu rüzgarının parçaladığı ticaret gemileri gibi Yok ettin onları.

Mez.48: 8 Her Şeye Egemen RAB'bin kentinde, Tanrımız'ın kentinde, Nasıl duyduksa, öyle gördük. Tanrı onu sonsuza dek güvenlik içinde tutacak. *

Mez.48: 9 Ey Tanrı, tapınağında, Ne kadar vefalı olduğunu düşünüyoruz.

Mez.48: 10 Adın gibi, ey Tanrı, övgün de Dünyanın dört bucağına varıyor. Sağ elin zafer dolu.

Mez.48: 11 Sevinsin Siyon Dağı, Coşsun Yahuda beldeleri Senin yargılarınla!

Mez.48: 12 Siyon'un çevresini gezip dolanın, Kulelerini sayın,

Mez.48: 13 Surlarına dikkatle bakın, Kalelerini yoklayın ki, Gelecek kuşağa anlatasınız:

Mez.48: 14 Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak, Bize hep yol gösterecektir.

49. MezmurMüzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 49

Mez.49: 1 Ey bütün halklar, dinleyin! Kulak verin hepiniz, ey dünyada yaşayanlar,

Mez.49: 2 Halk çocukları, bey çocukları, Zenginler, yoksullar!

Mez.49: 3 Bilgelik dökülecek ağzımdan, Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler,

Mez.49: 4 Kulak vereceğim özdeyişlere, Lirle yorumlayacağım bilmecemi.

Mez.49: 5 Niçin korkayım kötü günlerde Niyeti bozuk düşmanlarım çevremi sarınca?

Mez.49: 6 Onlar varlıklarına güvenir, Büyük servetleriyle böbürlenirler.

Mez.49: 7 Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez, Tanrı'ya fidye veremez.

Mez.49: 8 Çünkü hayatın fidyesi büyüktür, Kimse ödemeye yeltenmemeli.

Mez.49: 9 Böyle olmasa, Sonsuza dek yaşar insan, Mezar yüzü görmez.

Mez.49: 10 Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin öldüğünü, Aptallarla budalaların yok olduğunu. Mallarını başkalarına bırakıyorlar.

Mez.49: 11 Mezarları, sonsuza dek evleri, Kuşaklar boyu konutları olacak*ft*, Topraklarına kendi adlarını verseler bile.D Not 49:11 Septuaginta, Targum, Süryanice "Mezarları, sonsuza dek evleri, kuşaklar boyu konutları olacak", Masoretik metin "'Evlerimiz sonsuza dek kalacak diye düşünüyorlar".

Mez.49: 12 Bütün gösterişine karşın geçicidir insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.

Mez.49: 13 Budalaların yolu, Onların sözünü onaylayanların sonu budur. *

Mez.49: 14 Sürü gibi ölüler diyarına sürülecekler, Ölüm güdecek onları. Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak, Cesetleri çürüyecek, Ölüler diyarı onlara konut olacak.

Mez.49: 15 Ama Tanrı beni Ölüler diyarının pençesinden kurtaracak Ve yanına alacak.

Mez.49: 16 Korkma biri zenginleşirse, Evinin görkemi artarsa.

Mez.49: 17 Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez, Görkemi onunla mezara gitmez.

Mez.49: 18 Yaşarken kendini mutlu saysa bile, Başarılı olunca övülse bile.

Mez.49: 19 Atalarının kuşağına katılacak, Onlar ki asla ışık yüzü görmeyecekler.

Mez.49: 20 Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.

50. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 50

Mez.50: 1 Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor; Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar Yeryüzünün tümüne sesleniyor.

Mez.50: 2 Güzelliğin doruğu Siyon'dan Parıldıyor Tanrı.

Mez.50: 3 Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak, Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor, Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor.

Mez.50: 4 Halkını yargılamak için Yere göğe sesleniyor:

Mez.50: 5 "Toplayın önüme sadık kullarımı, Kurban keserek benimle antlaşma yapanları."

Mez.50: 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyuruyor, Çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir. *

Mez.50: 7 "Ey halkım, dinle de konuşayım, Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim: Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım!

Mez.50: 8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum, Yakmalık sunuların* sürekli önümde.

Mez.50: 9 Ne evinden bir boğa, Ne de ağıllarından bir teke alacağım.

Mez.50: 10 Çünkü bütün orman yaratıkları, Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir.

Mez.50: 11 Dağlardaki bütün kuşları korurum, Kırlardaki bütün yabanıl hayvanlar benimdir.

Mez.50: 12 Acıksam sana söylemezdim, Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir.

Mez.50: 13 Ben boğa eti yer miyim? Ya da keçi kanı içer miyim?

Mez.50: 14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun, Yüceler Yücesi'ne adadığın adakları yerine getir.

Mez.50: 15 Sıkıntılı gününde seslen bana, Seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin.

Mez.50: 16 Ama Tanrı kötüye şöyle diyor: "Kurallarımı ezbere okumaya Ya da

antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?

Mez.50: 17 Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor, Sözlerimi arkana atıyorsun.

Mez.50: 18 Hırsız görünce onunla dost oluyor, Zina edenlere ortak oluyorsun.

Mez.50: 19 Ağzını kötülük için kullanıyor, Dilini yalana koşuyorsun.

Mez.50: 20 Oturup kardeşine karşı konuşur, Annenin oğluna kara çalarsın.

Mez.50: 21 Sen bunları yaptın, ben sustum, Beni kendin gibi sandın. Seni azarlıyorum, Suçlarını gözünün önüne seriyorum.

Mez.50: 22 “Dikkate alın bunu, ey Tanrı’yı unutan sizler! Yoksa parçalarım sizi, kurtaran olmaz.

Mez.50: 23 Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir; Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim.”

51. Mezmur

Müzik şefi için - Davut’un mezmuruDavut Bat-Şeva’yla yattıktan sonraPeygamber Natan kendisine geldiği zaman

BÖLÜM 51

Mez.51: 1 Ey Tanrı, lütfet bana, Sevgin uğruna; Sil isyanlarımı, Sınırsız merhametin uğruna.

Mez.51: 2 Tümüyle yıka beni suçumdan, Arıt beni günahımdan.

Mez.51: 3 Çünkü biliyorum isyanlarımı, Günahım sürekli karşımda.

Mez.51: 4 Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim, Senin gözünde kötü olanı yaptım. Öyle ki, konuşurken haklı, Yargılarken adil olasın.

Mez.51: 5 Nitekim suç içinde doğdum ben, Günah içinde annem bana hamile kaldı.

Mez.51: 6 Madem sen gönülde sadakat istiyorsun, Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.

Mez.51: 7 Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım, Yıka beni, kardan beyaz olayım.

Mez.51: 8 Neşe, sevinç sesini duyur bana, Bayram etsin ezdiğin kemikler.

Mez.51: 9 Bakma günahlarıma, Sil bütün suçlarımı.

Mez.51: 10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.

Mez.51: 11 Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhun'u benden alma.

Mez.51: 12 Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini, Bana destek ol, istekli bir ruh ver.

Mez.51: 13 Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim, Günahkârlar geri dönsün sana.

Mez.51: 14 Kurtar beni kan dökme suçundan, Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı, Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün.

Mez.51: 15 Ya Rab, aç dudaklarımı, Ağzım senin övgülerini duyursun.

Mez.51: 16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın, Yoksa sunardım sana, Yakmalık sunudan* hoşnut kalmazsın.

Mez.51: 17 Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.

Mez.51: 18 Lütfet, Siyon'a iyilik yap, Yeruşalim'in surlarını onar.

Mez.51: 19 O zaman doğru sunulan kurbanlar, Yakmalık sunular, tümüyle yakmalık sunular, Seni hoşnut kılar; O zaman sunağında boğalar sunulur.

52. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un MaskiliEdomlu Doek gelip Saul'a "Davut Ahimelek'inevine girdi" diye bildirdiği zaman

BÖLÜM 52

Mez.52: 1-2 Niçin kötülüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı, Tanrı'nın sadık kullarına karşı Bütün gün dilin yıkım tasarlar Keskin ustura gibi, ey hilekâr.

Mez.52: 3 İyilikten çok kötülüğü, Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin. *

Mez.52: 4 Seni hileli dil seni! Her yıkıcı sözü seversin.

Mez.52: 5 Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak, Seni kapıp çadırından fırlatacak, Yaşam diyarından kökünü sökecek.

Mez.52: 6 Doğrular bunu görünce korkacak, Gülerek şöyle diyecekler:

Mez.52: 7 “İşte bu adam, Tanrı’ya sığınmak istemedi, Servetinin bolluğuna güvendi, Başkalarını yıkarak güçlendi!”

Mez.52: 8 Ama ben Tanrı’nın evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim, Sonsuza dek Tanrı’nın sevgisine güvenirim.

Mez.52: 9 Sürekli sana şükrederim yaptıkların için, Sadık kullarının önünde umut bağlarım, Çünkü adın iyidir.

53. Mezmur(Mez.14)

Müzik şefi için - Mahalat*fu* |imakamında Davut’un Maskili

BÖLÜM 53

Mez.53: 1 Akılsız içinden, “Tanrı yok!” der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.D Not “Mahalat”: Bir müzik terimi, büyük olasılıkla “Nefesli sazlar”.

Mez.53: 2 Tanrı göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrı’ya yönelen biri var mı diye.

Mez.53: 3 Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile!

Mez.53: 4 Suç işleyenler görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, Tanrı’ya yakarmıyorlar.

Mez.53: 5 Ama korkulmayacak yerde korkacaklar, Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak, Onları reddettiği için hepsini utandıracak.

Mez.53: 6 Keşke İsrail’in kurtuluşu Siyon’dan gelse! Tanrı halkını eski gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

54. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut’un MaskiliZifliler gelip Saul’a: “Davut aramızdagizleniyor” dedikleri zaman

BÖLÜM 54

Mez.54: 1 Ey Tanrı, beni adınla kurtar, Gücünle akla beni!

Mez.54: 2 Ey Tanrı, duamı dinle, Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.

Mez.54: 3 Çünkü küstahlar bana saldırıyor, Zorbalar canımı almak istiyor, Tanrı’ya aldırmıyorlar. *

Mez.54: 4 İşte Tanrı benim yardımcımdır, Tek desteğim Rab'dir.

Mez.54: 5 Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün cezasını bulsun, Sadakatin uyarınca yok et onları.

Mez.54: 6 Ya RAB, sana gönülden bir kurban sunacağım, Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir.

Mez.54: 7 Beni bütün sıkıntılarımdan kurtardın, Gözlerim düşmanlarımın yok oluşunu gördü.

55. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili

BÖLÜM 55

Mez.55: 1 Ey Tanrı, kulak ver duama, Sırt çevirme yalvarışıma!

Mez.55: 2 Dikkatini çevir, yanıt ver bana. Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınım

Mez.55: 3 Düşman sesinden, kötünün baskısından; Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni, Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.

Mez.55: 4 Yüreğim sızlıyor içimde, Ölüm dehşeti çöktü üzerime.

Mez.55: 5 Korku ve titreme sardı beni, Ürperti kapladı içimi.

Mez.55: 6 "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!" Dedim kendi kendime, "Uçar, rahatlardım.

Mez.55: 7 Uzaklara kaçar, Çöllerde konaklardım. *

Mez.55: 8 Sert rüzgara, kasırgaya karşı Hemen bir barınak bulurdum."

Mez.55: 9 Şaşkına çevir kötüleri, ya Rab, karıştır dillerini, Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum.

Mez.55: 10 Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar, Haksızlık, fesat dolu kentin içi.

Mez.55: 11 Yıkıcılık kentin göbeğinde, Zorbalık, hile eksilmez meydanından.

Mez.55: 12 Beni aşağılayan bir düşman olsaydı, Katlanabilirdim; Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı, Gizlenebilirdim.

Mez.55: 13 Ama sensin, bana denk, Yoldaşım, yakın arkadaşım.

Mez.55: 14 Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder, Toplulukla Tanrı'nın evine giderdik.

Mez.55: 15 Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın, Diri diri ölüler diyarına insinler; Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu.

Mez.55: 16 Bense Tanrı'ya seslenirim, RAB kurtarır beni.

Mez.55: 17 Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim, O işitir sesimi.

Mez.55: 18 Bana karşı girişilen savaştan Esenlikle kurtarır canımı, Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.

Mez.55: 19 Öncesizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı, Duyacak ve ezecek onları. Çünkü hiç değişmiyor Ve Tanrı'dan korkmuyorlar.

Mez.55: 20 Yoldaşım dostlarına saldırarak Yaptığı antlaşmayı bozdu.

Mez.55: 21 Ağzından bal damlar, Ama yüreğinde savaş var. Sözleri yağdan yumuşak, Ama yalın birer kılıçtır.

Mez.55: 22 Yükünü RAB'be bırak, O sana destek olur. Asla izin vermez Doğru insanın sarsılmasına.

Mez.55: 23 Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötüleri, Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler; Bense sana güveniyorum.

56. MezmurMüzik şefi için"Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin" makamında Davut'un Miktamı -Gat Kenti'nde Filistliler kendisini yakaladığı zaman

BÖLÜM 56

Mez.56: 1 Acı bana, ey Tanrı, Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni, Gün boyu saldırıp eziyorlar.

Mez.56: 2 Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün, Küstahça saldırıyor çoğu.

Mez.56: 3 Sana güvenirim korktuğum zaman.

Mez.56: 4 Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya Güvenirim ben, korkmam. İnsan bana ne yapabilir?

Mez.56: 5 Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar, Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar.

Mez.56: 6 Fesatlık için uğraşıyor, pusuya yatıyor, Adımlarımı gözlüyor, canımı almak istiyorlar.

Mez.56: 7 Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı? Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal!

Mez.56: 8 Çektiğim acıları kaydettin, Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin! Bunlar defterinde yazılı değil mi?

Mez.56: 9 Seslendiğim zaman, Düşmanlarım geri çekilecek. Biliyorum, Tanrı benden yana.

Mez.56: 10 Sözünü övdüğüm Tanrı'ya, Sözünü övdüğüm RAB'be,

Mez.56: 11 Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?

Mez.56: 12 Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım, Şükran kurbanları sunmalıyım şimdi.

Mez.56: 13 Çünkü canımı ölümden kurtardın, Ayaklarımı tökezlemekten korudun; İşte yaşam ışığında, Tanrı huzurunda yürüyorum.

57. Mezmur(Mez.108:1-5)

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı -Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman

BÖLÜM 57

Mez.57: 1 Acı bana, ey Tanrı, acı, Çünkü sana sığınıyorum; Felaket geçinceye kadar, Kanatlarının gölgesine sığınacağım.

Mez.57: 2 Yüce Tanrı'ya, Benim için her şeyi yapan Tanrı'ya sesleniyorum.

Mez.57: 3 Gökten gönderip beni kurtaracak, Beni ezmek isteyenleri azarlayacak, * Sevgisini, sadakatini gösterecektir.

Mez.57: 4 Aslanların arasındayım, Alev kusan insanlar arasında yatarım, Mızrak gibi, ok gibi dişleri, Keskin kılıç gibi dilleri.

Mez.57: 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

Mez.57: 6 Ayaklarım için ağ serdiler, Çöktüm; Yoluma çukur kazdılar, İçine kendileri düştüler.

Mez.57: 7 Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım, Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.

Mez.57: 8 Uyan, ey canım, Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım!

Mez.57: 9 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.

Mez.57: 10 Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

Mez.57: 11 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

58. MezmurMüzik şefi için - “Yok Etme” makamında Davut’un Miktamı

BÖLÜM 58

Mez.58: 1 Ey yöneticiler*fü*, gerçekten adil mi karar verirsiniz? Doğru mu yargılarsınız insanları?D Not 58:1 “Yöneticiler” ya da “Dilsizler”.

Mez.58: 2 Hayır! Hep haksızlık tasarlarsınız içinizde, Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.

Mez.58: 3 Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar, Doğdu doğalı yalan söyleyerek sapar.

Mez.58: 4 Zehirleri yılan zehiri gibidir. Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar,

Mez.58: 5 Usta büyücülerin, Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı.

Mez.58: 6 Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini, Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB!

Mez.58: 7 Akıp giden su gibi yok olsunlar. Yaylarını gerince oklarının ucu kırılsın.

Mez.58: 8 Süründükçe eriyen sümüklüböceğe dönsünler. Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler.

Mez.58: 9 Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan, Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin.

Mez.58: 10 Doğru adam alınan öcü görünce sevinecek Ve ayaklarını kötünün kanında yıkayacak.

Mez.58: 11 O zaman insanlar, “Gerçekten doğrulara ödül var” diyecek, “Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var.”

59. Mezmur

Müzik şefi için - “Yok Etme” makamında Davut’un Miktamı - Saul’un Davut’u

öldürtmek için adam gönderip evini gözetlediği zaman

BÖLÜM 59

Mez.59: 1 Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım, Kalem ol hasımlarıma karşı.

Mez.59: 2 Kurtar beni suç işleyenlerden, Uzak tut kanlı katillerden.

Mez.59: 3 Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar, Güçlüler bana karşı birleşiyorlar, Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB.

Mez.59: 4 Suç işlemediğim halde, Koşuşup hazırlanıyorlar. Kalk bana yardım etmek için, halime bak!

Mez.59: 5 Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, İsrail'in Tanrısı, Uyan bütün ulusları cezalandırmak için, Acıma bu suçlu hainlere! *

Mez.59: 6 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

Mez.59: 7 Bak, neler dökülür ağızlarından, Kılıç çıkar dudaklarından. "Kim duyacak?" derler.

Mez.59: 8 Ama sen onlara gülersin, ya RAB, Bütün uluslarla eğlenirsin.

Mez.59: 9 Gücüm sensin, seni gözlüyorum, Çünkü kalemsin, ey Tanrı.

Mez.59: 10 Tanrım sevgisiyle karşılar beni, Bana düşmanlarımın yıkımını gösterir.

Mez.59: 11 Onları öldürme, yoksa halkım unutur, Gücünle dağıt ve alçalt onları, Ya Rab, kalkanımız bizim.

Mez.59: 12 Ağızlarının günahı, dudaklarından çıkan söz yüzünden, Gururlarının tuzağına düşsünler. Okudukları lanet, söyledikleri yalan yüzünden

Mez.59: 13 Yok et onları gazabınla, yok et, tükensinler; Bilsinler ki, Tanrı'nın egemenliği Yakup soyundan Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır.

Mez.59: 14 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

Mez.59: 15 Yiyecek bulmak için gezerler,Doymazlarsa ulurlar.

Mez.59: 16 Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek, Sevgini sevinçle dile getireceğim. Çünkü sen bana kale, Sıkıntılı günümde sığınak oldun.

Mez.59: 17 Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim, Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

60. Mezmur

Müzik şefi için - “Antlaşma Zambağı” makamında Davut’un öğretici MiktamıDavut’un Aram-Naharayimliler |ive Aram-Sovalılar’la çarpıştığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi’nde on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman

BÖLÜM 60

Mez.60: 1 Bizi reddettin, parladın bize karşı, ey Tanrı, Öfkelendin; eski halimize döndür bizi!

Mez.60: 2 Salladın yeri, yarıklar açtın; Onar çatlaklarını, çünkü yer sarsılıyor.

Mez.60: 3 Halkına sıkıntı çektirdin, Sersemletici bir şarap içirdin bize.

Mez.60: 4 Sancak verdin senden korkanlara, Okçulara karşı*fv* açsınlar diye. *D Not 60:4 “Okçulara karşı” ya da “Doğruluk uğruna”.

Mez.60: 5 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

Mez.60: 6 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: “Şekem’i sevinçle bölüştürecek, Sukkot Vadisi’ni ölçeceğim.

Mez.60: 7 Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam.

Mez.60: 8 Moav yıkanma leğenim, Edom’un üzerine çarığımı fırlatacağım*fy*, Filist’e zaferle haykıracağım.”D Not 60:8 “Çarığımı fırlatacağım”: Eski törelere göre çarığınfırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

Mez.60: 9 Kim beni surlu kente götürecek? Kim bana Edom’a kadar yol gösterecek?

Mez.60: 10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?

Mez.60: 11 Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı.

Mez.60: 12 Tanrı’yla zafer kazanırız, O çiğner düşmanlarımızı.

61. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla - Davut’un mezmuru

BÖLÜM 61

Mez.61: 1 Ey Tanrı, yakarışımı işit, Duama kulak ver!

Mez.61: 2 Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan, Yüreğime hüzün

çökünce. Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni,

Mez.61: 3 Çünkü sen benim için sığınak, Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.

Mez.61: 4 Çadırında sonsuza dek oturmak Ve kanatlarının gölgesine sığınmak isterim. *

Mez.61: 5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun, Adından korkanların mirasını bana verdin.

Mez.61: 6 Kralın günlerine gün kat, Yılları yüzyıllar olsun!

Mez.61: 7 Tanrı'nın huzurunda sonsuza dek tahtında otursun; Onu sevgin ve sadakatinle koru!

Mez.61: 8 O zaman adını hep ilahilerle öveceğim, Her gün adaklarımı yerine getireceğim.

62. MezmurMüzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 62

Mez.62: 1 Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur, Kurtuluşum O'ndan gelir.

Mez.62: 2 Tek kayam, kurtuluşum, Kalem O'dur, asla sarsılmam.

Mez.62: 3 Birini ezmek için daha ne vakte kadar Hep birlikte üstüne saldıracaksınız, Eğri bir duvara, Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi?

Mez.62: 4 Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir. Yalandan zevk alırlar. Ağızlarıyla hayırdua ederken, İçlerinden lanet okurlar. *

Mez.62: 5 Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul, Çünkü umudum O'ndadır.

Mez.62: 6 Tek kayam, kurtuluşum, Kalem O'dur, sarsılmam.

Mez.62: 7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'ya bağlıdır, Güçlü kayam, sığınağım O'dur.

Mez.62: 8 Ey halkım, her zaman O'na güven, İçini dök O'na, Çünkü Tanrı sığınağımızdır.

Mez.62: 9 Sıradan insan ancak bir soluk, Soylu insansa bir yalandır. Tartıya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftir.

Mez.62: 10 Zorbalığa güvenmeyin, yağma malla övünmeyin; Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın.

Mez.62: 11 Tanrı bir şey söyledi, Ben iki şey duydum: Güç Tanrı'nındır,

Mez.62: 12 Sevgi de senin, ya Rab! Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.

63. MezmurYahuda kırlarında bulunduğu zaman - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 63

Mez.63: 1 Ey Tanrı, sensin benim Tanrım, Seni çok özlüyorum, Canım sana susamış, Kurak, yorucu, susuz bir diyarda, Bütün varlığımla seni arıyorum.

Mez.63: 2 Kutsal yerde baktım sana, Gücünü, görkemini görmek için.

Mez.63: 3 Senin sevgin yaşamdan iyidir, Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.

Mez.63: 4 Ömrümce sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracağım.

Mez.63: 5 Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana, Şakıyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak.

Mez.63: 6 Yatağıma uzanınca seni anarım, Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.

Mez.63: 7 Çünkü sen bana yardımcı oldun, Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.

Mez.63: 8 Canım sana sımsıkı sarılır, Sağ elin bana destek olur.

Mez.63: 9 Ama canımı almak isteyenler, Yerin derinliklerine inecek,

Mez.63: 10 Kılıcın ağzına atılacak, Çakallara yem olacak.

Mez.63: 11 Kralsa Tanrı'da sevinç bulacak. Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek, Yalancıların ağzıysa kapanacak.

64. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 64

Mez.64: 1 Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman, Hayatımı düşman korkusundan koru.

Mez.64: 2 Kötülerin gizli tasarılarından, O suçlu güruhun şamatasından esirge beni.

Mez.64: 3 Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş, Acı sözlerini ok gibi hedefe yöneltmişler,

Mez.64: 4 Pusularından masum insanın üzerine atmak için. Ansızın vururlar, hiç çekinmeden.

Mez.64: 5 Birbirlerini kötülük yapmaya iter, Gizli tuzaklar tasarlarken, “Kim görecek?” derler.

Mez.64: 6 Haksızlık yapmayı düşünür, “Kusursuz bir plan yaptık!” derler. İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez.

Mez.64: 7 Ama Tanrı onlara ok atacak, Ansızın yaralanacaklar.

Mez.64: 8 Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar, Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak.

Mez.64: 9 Bütün insanlar korkuya kapılacak, Tanrı’nın işini duyuracak, O’nun yaptıkları üzerinde düşünecekler.

Mez.64: 10 Doğru insan RAB’de sevinç bulacak, O’na sığınacak, Bütün temiz yürekliler O’nu övecek.

65. MezmurMüzik şefi için - Davut’un mezmuru - İlahi

BÖLÜM 65

Mez.65: 1 Ey Tanrı, Siyon’da seni övgü bekliyor*fz*, Yerine getirilecek sana adanan adaklar.D Not 65:1 Septuaginta, Süryanice “Seni övgü bekliyor”,Masoretik metin “Senin için sessizlik övgü”.

Mez.65: 2 Ey sen, duaları işiten, Bütün insanlar sana gelecek.

Mez.65: 3 Suçlarımızın altında ezildik, Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın.

Mez.65: 4 Ne mutlu avlularında otursun diye Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye! Evinin, kutsal tapınağının Nimetlerine doyacağız.

Mez.65: 5 Ey bizi kurtaran Tanrı, Müthiş işler yaparak Zaferle yanıtlarsın bizi. Sen yeryüzünün dört bucağında, Uzak denizlerdekilerin umudusun;

Mez.65: 6 Kudret kuşanan, Gücüyle dağları kuran,

Mez.65: 7 Denizlerin kükremesini, Dalgaların gümbürtüsünü, Halkların kargaşasını yatıştıran sensin.

Mez.65: 8 Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar Korkuya kapılır senin belirtilerin karşısında. Doğudan batıya kadar insanlara Sevinç çığlıkları attırırsın.

Mez.65: 9 Toprağa bakar, çok verimli kılarsın, Onu zenginliğe boğarsın. Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur, İnsanlara tahıl sağlarsın, Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:

Mez.65: 10 Sabanın açtığı yarıkları bolca sular, Sırtlarını düzlersin. Yağmurla toprağı yumuşatır, Ürünlerine bereket katarsın.

Mez.65: 11 İyiliklerinle yılı taçlandırırsın, Arabalarının geçtiği yollardan bolluk akar,

Mez.65: 12 Otlaklar yeşillenir, Tepeler sevince bürünür,

Mez.65: 13 Çayırlar sürülerle bezenir, Vadiler ekinle örtünür, Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

66. MezmurMüzik şefi için - İlahi - Mezmur

BÖLÜM 66

Mez.66: 1 Ey yeryüzündeki bütün insanlar, Tanrı'ya sevinç çığlıkları atın!

Mez.66: 2 Adının yüceliğine ilahiler söyleyin, O'na görkemli övgüler sunun!

Mez.66: 3 "Ne müthiş işlerin var!" deyin Tanrı'ya, "Öyle büyük gücün var ki, Düşmanların eğiliyor önünde.

Mez.66: 4 Bütün yeryüzü sana tapınıyor, İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor."
*

Mez.66: 5 Gelin, bakın Tanrı'nın neler yaptığına! Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında:

Mez.66: 6 Denizi karaya çevirdi, Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan. Yaptığına sevindik orada.

Mez.66: 7 Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer, Gözleri ulusları süzer; Başkaldıranlar gurura kapılmasın!

Mez.66: 8 Ey halklar, Tanrımız'a şükredin, Övgülerini duyurun.

Mez.66: 9 Hayatımızı koruyan, Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O'dur.

Mez.66: 10 Sen bizi sınadın, ey Tanrı, Gümüş arıtır gibi arıttın.

Mez.66: 11 Ağa düşürdün bizi, Sırtımıza ağır yük vurdun.

Mez.66: 12 İnsanları başımıza çıkardın, Ateşten, sudan geçtik. Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun.

Mez.66: 13 Yakmalık sunularla* evine gireceğim, Adaklarımı yerine getireceğim,

Mez.66: 14 Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan dökülen, Ağzımdan çıkan adakları.

Mez.66: 15 Yakılan koçların dumanıyla semiz hayvanlardan Sana yakmalık sunular sunacağım, Tekeler, sığırlar kurban edeceğim.

Mez.66: 16 Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrı'dan korkanlar, Benim için neler yaptığını size anlatayım.

Mez.66: 17 Ağzımla O'na yakardım, Övgüsü dilimden düşmedi.

Mez.66: 18 Yüreğimde kötülüğe yer verseydim, Rab beni dinlemezdi.

Mez.66: 19 Oysa Tanrı dinledi beni, Kulak verdi duamın sesine.

Mez.66: 20 Övgüler olsun Tanrı'ya, Çünkü duamı geri çevirmedi, Sevgisini benden esirgemedi.

67. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi

BÖLÜM 67

Mez.67: 1 Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin, Yüzünün ışığı üzerimize parlasın. *

Mez.67: 2 Öyle ki, yeryüzünde yolun, Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin.

Mez.67: 3 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsin!

Mez.67: 4 Uluslar sevinsin, sevinçten çığlık atsın, Çünkü sen halkları adaletle yargılarsın, Yeryüzündeki uluslara yol gösterirsin.

Mez.67: 5 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsin!

Mez.67: 6 Toprak ürününü verdi, Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa kavuştursun.

Mez.67: 7 Tanrı bize bolluk versin, Dünyanın dört bucağındakiler O'ndan korksun!

68. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi

BÖLÜM 68

Mez.68: 1 Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları, Kaçsın önünden O'ndan nefret edenler!

Mez.68: 2 Dağıtsın onları dağılan duman gibi; Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde!

Mez.68: 3 Ancak doğrular sevinsin, Bayram etsinler Tanrı'nın önünde, Neşeyle coşsunlar.

Mez.68: 4 Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün, Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın*fa*; O'nun adı RAB'dir, bayram edin önünde!D Not 68:4 "Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın" ya da "Bulutlara binmiş olana ezgiler sunun".

Mez.68: 5 Kutsal konutundaki Tanrı, Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur.

Mez.68: 6 Tanrı kimsesizlere ev verir, Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur, Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur.

Mez.68: 7 Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde, Çölde yürüdüğünde, *

Mez.68: 8 Yer sarsıldı, Göklerden yağmur boşandı Tanrı'nın önünde, Sina Dağı sarsıldı Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın önünde.

Mez.68: 9 Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı, Canlandırdın yorgun düşen yurdunu.

Mez.68: 10 Halkın oraya yerleşti, İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı.

Mez.68: 11 Rab buyruk verdi, Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:

Mez.68: 12 "Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları! Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor.

Mez.68: 13 Ağılların arasında uyurken, Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplı Bir güvercine benzersiniz."

Mez.68: 14 Her Şeye Gücü Yeten, kralları dağıtırken, Sanki Salmon Dağı'na kar yağıyordu.

Mez.68: 15 Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı! Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ!

Mez.68: 16 Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz Tanrı'nın yerleşmek için

seçtiği dağa? Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.

Mez.68: 17 Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır, Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi.

Mez.6818 Sen yükseğe çıktın, tutsakları peşine taktın, İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın, Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı.

Mez.68: 19 Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be, Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler olsun.

Mez.68: 20 Tanrımız kurtarıcı bir Tanrı'dır, Ölümden kurtarış yalnız Egemen RAB'be özgüdür.

Mez.68: 21 Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını, Suçlu yaşayanların kıllı kafasını ezer.

Mez.68: 22 Rab, "Onları Başan'dan, Denizin derinliklerinden geri getireceğim" der,

Mez.68: 23 "Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın, Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın."

Mez.68: 24 Ey Tanrı, senin zafer alayını, Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere törenle gelişini gördüler:

Mez.68: 25 Başta okuyucular, arkada çalgıcılar, Ortada tef çalan genç kızlar.

Mez.68: 26 "Ey sizler, İsrail soyundan gelenler, Toplantılarınızda Tanrı'ya, RAB'be övgüler sunun!"

Mez.68: 27 Önde en küçük oymak Benyamin, Kalabalık halinde Yahuda önderleri, Zevulun ve Naftali önderleri oradalar!

Mez.68: 28-29 Ey Tanrı, Yeruşalim'deki tapınağından göster gücünü, Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı. Krallar sana armağanlar sunacak.

Mez.68: 30 Azarla kamışlar arasında yaşayan hayvanı, Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü*fb*, Çiğne ayaklarınla gümüşe gönül verenleri, Dağıt savaştan zevk alan halkları!D Not 68:30 Bu dizede geçen "Hayvan" Mısır'ı, "Buzağılarlaboğalar" ise irili ufaklı ulusları simgelemektedir.

Mez.68: 31 Mısır'dan elçiler gelecek, Kûşlular* ellerini Tanrı'ya doğru kaldırıverecek.

Mez.68: 32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin, İlahilerle övün Rab'bi,

Mez.68: 33 Göklere, kadim göklere binmiş olanı. İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürlüyor!

Mez.68: 34 Tanrı'nın gücünü tanıyın; O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde, Gücü göklerdedir.

Mez.68: 35 Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında! İsrail'in Tanrısı'na, Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!

69. MezmurMüzik şefi için - "Zambaklar" makamında - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 69

Mez.69: 1 Kurtar beni, ey Tanrı, Sular boyuma ulaştı.

Mez.69: 2 Dipsiz batağa gömülüyorum, Basacak yer yok. Derin sulara battım, Sellere kapıldım.

Mez.69: 3 Tükendim feryat etmekten, Boğazım kurudu; Gözlerimin feri sönüyor Tanrım'ı beklemekten.

Mez.69: 4 Yok yere benden nefret edenler Saçlarımdan daha çok. Kalabalıktır canıma kasteden haksız düşmanlarım. Çalmadığım malı nasıl geri verebilirim?

Mez.69: 5 Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı, Suçlarım senden gizli değil.

Mez.69: 6 Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB, Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden! Ey İsrail'in Tanrısı, Benim yüzümden sana yönelenler rezil olmasın!

Mez.69: 7 Senin uğruna hakarete katlandım, Utanç kapladı yüzümü.

Mez.69: 8 Kardeşlerime yabancı, Annemin öz oğullarına uzak kaldım.

Mez.69: 9 Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi, Sana edilen hakaretlere ben uğradım.

Mez.69: 10 Oruç* tutup ağlayınca, Yine hakarete uğradım.

Mez.69: 11 Çula büründüğüm zaman Alay konusu oldum.

Mez.69: 12 Kent kapısında oturanlar beni çekiştiriyor, Sarhoşların türküsü oldum.

Mez.69: 13 Ama benim duam sanadır, ya RAB. Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla, Güvenilir kurtarışınla uygun gördüğünde Yanıtla beni.

Mez.69: 14 Beni çamurdan kurtar, İzin verme batmama; Benden nefret edenlerden, Derin sulardan kurtulayım.

Mez.69: 15 Seller beni sürüklemesin, Engin beni yutmasın, Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın.

Mez.69: 16 Yanıt ver bana, ya RAB, Çünkü sevgin iyidir. Yüzünü çevir bana büyük merhametinle!

Mez.69: 17 Kulundan yüzünü gizleme, Çünkü sıkıntıdayım, hemen yanıtla beni!

Mez.69: 18 Yaklaş bana, kurtar canımı, Al başımdan düşmanlarımı.

Mez.69: 19 Bana nasıl hakaret edildiğini, Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun; Düşmanlarımın hepsi senin önünde.

Mez.69: 20 Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim, Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı, Avutacak birini aradım, bulamadım.

Mez.69: 21 Yiyeceğime zehir kattılar, Sirke içirdiler susadığımda.

Mez.69: 22 Önlerindeki sofra tuzak olsun onlara, Yandaşları için kapan olsun!

Mez.69: 23 Gözleri kararsın, göremesinler! Bellerini hep bükük tut!

Mez.69: 24 Gazabını yağdır üzerlerine, Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına!

Mez.69: 25 Issız kalsın konakları, Çadırlarında oturan olmasın!

Mez.69: 26 Çünkü senin vurduğun insanlara zulmediyor, Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar.

Mez.69: 27 Ceza yağdır başlarına, Senin tarafından aklanmasınlar!

Mez.69: 28 Yaşam kitabından silinsin adları, Doğrularla yan yana yazılmasınlar!

Mez.69: 29 Bense ezilmiş ve kederliyim, Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale olsun!

Mez.69: 30 Tanrı'nın adını ezgilerle öveceğim, Şükranlarımla O'nu yücelteceğim.

Mez.69: 31 RAB'bi bir öküzden, Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan Daha çok hoşnut eder bu.

Mez.69: 32 Mazlumlar bunu görünce sevinsin, Ey Tanrı'ya yönelen sizler,

yüreğiniz canlansın.

Mez.69: 33 Çünkü RAB yoksulları işitir, Kendi tutsak halkını hor görmez.

Mez.69: 34 O'na övgüler sunun, ey yer, gök, Denizler ve onlardaki bütün canlılar!

Mez.6935 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak, Yahuda kentlerini onaracak; Halk oraya yerleşip sahibi olacak.

Mez.69: 36 Kullarının çocukları orayı miras alacak, O'nun adını sevenler orada oturacak.

70. Mezmur(Mez.40: 13-17)Müzik şefi için - Anma sunusu için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 70

Mez.70: 1 Ey Tanrı, kurtar beni! Yardımıma koş, ya RAB!

Mez.70: 2 Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!

Mez.70: 3 Bana, "Oh! Oh!" çekenler Geri çekilsin utançlarından!

Mez.70: 4 Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! "Tanrı yücedir!" desin hep Senin kurtarışını özleyenler!

Mez.70: 5 Bense, mazlum ve yoksulum, Ey Tanrı, yardımıma koş! Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ya RAB!

71. Mezmur(Mez.31: 1-4)

BÖLÜM 71

Mez.71: 1 Ya RAB, sana sığınıyorum, Utandırma beni hiçbir zaman!

Mez.71: 2 Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır, Kulak ver bana, kurtar beni!

Mez.71: Sığınacak kayam ol, Her zaman başvurabileceğim; Buyruk ver, kurtulayım, Çünkü kayam ve kalem sensin.

Mez.71: 4 Ey Tanrım, kurtar beni Kötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden!

Mez.71: Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB, Gençliğimden beri

dayanağım sensin.

Mez.71: 6 Doğduğum günden beri sana güveniyorum, Beni ana rahminden çıkaran sensin. Övgülerim hep sanadır.

Mez.71: 7 Birçokları için iyi bir örnek oldum, Çünkü sen güçlü sığınağımsın.

Mez.71: 8 Ağzımdan sana övgü eksilmez, Gün boyu yüceliğini anarım.

Mez.71: 9 Yaşlandığımda beni reddetme, Gücüm tükendiğinde beni terk etme!

Mez.71: 10 Çünkü düşmanlarım benden söz ediyor, Beni öldürmek isteyenler birbirine danışıyor,

Mez.71: 11 “Tanrı onu terk etti” diyorlar, “Kovalayıp yakalayın, Kurtaracak kimsesi yok!”

Mez.71: 12 Ey Tanrı, benden uzak durma, Tanrım, yardımıma koş!

Mez.71: 13 Utansın, yok olsun beni suçlayanlar, Utanca, rezalete bürünsün kötülüğümü isteyenler.

Mez.71: 14 Ama ben her zaman umutluyum, Sana övgü üstüne övgü dizeceğim.

Mez.71: 15 Gün boyu senin zaferini, Kurtarışını anlatacağım, Ölçüsünü bilmesem de.

Mez.71: 16 Ey Egemen RAB, gelip yiğitliklerini, Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım.

Mez.71: 17 Ey Tanrı, çocukluğumdan beri beni sen yetiştirdin, Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum.

Mez.71: 18 Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile Terk etme beni, ey Tanrı, Gücünü gelecek kuşağa, Kudretini sonrakilere anlatana dek.

Mez.71: 19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor, Büyük işler yaptın, Senin gibisi var mı, ey Tanrı?

Mez.71: 20 Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin, Bana yeniden yaşam verecek, Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın.

Mez.71: 21 Saygınlığımı artıracak, Yine beni avutacaksın.

Mez.71: 22 Ben de seni, Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrım, Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim, Ey İsrail’in Kutsalı!

Mez.71: 23 Seni ilahilerle överken, Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim, Çünkü sen beni kurtardın.

Mez.71: 24 Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek, Çünkü kötülüğümü isteyenler Utanıp rezil oldu.

72. MezmurSüleyman'ın mezmuru

BÖLÜM 72

Mez.72: 1 Ey Tanrı, adaletini krala, Doğruluğunu kral oğluna armağan et.

Mez.72: 2 Senin halkını doğrulukla, Mazlum kullarını adilce yargılasın!

Mez.72: 3 Dağlar, tepeler, Halka adilce gönenç getirsin!

Mez.72: 4 Mazlumlara hakkını versin, Yoksulların çocuklarını kurtarsın, Zalimleriyse ezsin!

Mez.72: 5 Güneş ve ay durdukça, Kral kuşaklar boyunca yaşasın*fc*;D Not 72:5 Septuaginta "Kral kuşaklar boyunca yaşasın", Masoretikmetin "Kuşaklar boyunca senden korksunlar."

Mez.72: 6 Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi, Toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun!

Mez.72: 7 Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin, Ay ışıdığı sürece esenlik artsın!

Mez.72: 8 Egemenlik sürsün denizden denize, Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek!

Mez.72: 9 Çöl kabileleri diz çöksün önünde, Düşmanları toz yalasın.

Mez.72: 10 Tarşiş'in ve kıyı ülkelerinin kralları Ona haraç getirsin, Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun!

Mez.72: 11 Bütün krallar önünde yere kapansın, Bütün uluslar ona kulluk etsin!

Mez.72: 12 Çünkü yardım isteyen yoksulu, Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır.

Mez.72: 13 Yoksula, düşküne acır, Düşkünlerin canını kurtarır.

Mez.72: 14 Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları, Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir.

Mez.72: 15 Yaşasın kral! Ona Saba altını versinler; Durmadan dua etsinler onun

için, Gün boyu onu övsünler!

Mez.72: 16 Ülkede bol buğday olsun, Dağ başlarında dalgalansın! Başakları Lübnan gibi verimli olsun, Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!

Mez.72: 17 Kralın adı sonsuza dek yaşasın, Güneş durdukça adı var olsun, Onun aracılığıyla insanlar kutsansın, Bütün uluslar “Ne mutlu ona” desin!

Mez.72: 18 RAB Tanrı’ya, İsrail’in Tanrısı’na övgüler olsun, Harikalar yaratan yalnız O’dur.

Mez.72: 19 Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun, Bütün yeryüzü O’nun yüceliğiyle dolsun! Amin! Amin!

Mez.72: 20 İşay oğlu Davut’un duaları burada bitiyor.

3.KİTAP

73. MezmurAsaf’ın mezmuru

BÖLÜM 73

Mez.73: 1 Tanrı gerçekten İsrail’e, Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.

Mez.73: 2 Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş, Adımlarım az kalsın kaymıştı.

Mez.73: 3 Çünkü kötülerin gönencini gördükçe, Küstahları kıskanıyordum.

Mez.73: 4 Onlar acı nedir bilmezler, Bedenleri sağlıklı ve semizdir*fç*.D Not 73:4 “Onlar acı nedir bilmezler, bedenleri sağlıklı vesemizdir” ya da “Ölürken acı çekmezler, bedenleri semizdir”.

Mez.73: 5 Başkalarının derdini bilmez, Onlar gibi çile çekmezler.

Mez.73: 6 Bu yüzden gurur onların gerdanlığı, Zorbalık onları örten bir giysi gibidir.

Mez.73: 7 Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar, İçleri kötülük kazanı gibi kaynar.

Mez.73: 8 İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur, Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler.

Mez.73: 9 Göklere karşı ağızlarını açarlar, Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.

Mez.73: 10 Bu yüzden halk onlardan yana döner, Sözlerini ağzı açık dinler.

Mez.73: 11 Derler ki, “Tanrı nasıl bilir? Bilgisi var mı Yüceler Yücesi’nin?”

Mez.73: 12 İşte böyledir kötüler, Hep tasasız, sürekli varlıklarını artırırlar.

Mez.73: 13 Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz tutmuşum, Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye.

Mez.73: 14 Gün boyu içim içimi yiyor, Her sabah azap çekiyorum.

Mez.73: 15 “Ben de onlar gibi konuşayım” deseydim, Senin çocuklarına ihanet etmiş olurdum.

Mez.73: 16 Bunu anlamak için düşündüğümde, Zor geldi bana,

Mez.73: 17 Tanrı’nın Tapınağı’na girene dek; O zaman anladım sonlarının ne olacağını.

Mez.73: 18 Gerçekten onları kaygan yere koyuyor, Yıkıma sürüklüyorsun.

Mez.73: 19 Nasıl da bir anda yok oluyor, Siliniveriyorlar dehşet içinde!

Mez.73: 20 Uyanan birisi için rüya nasılsa, Sen de uyanınca, ya Rab, Hor göreceksin onların görüntüsünü.

Mez.73: 21 Kalbim kırıldığında, İçim acı dolduğunda,

Mez.73: 22 Akılsız ve bilgisizdim, Karşında bir hayvan gibi.

Mez.73: 23 Yine de sürekli seninleyim, Sağ elimden tutarsın beni.

Mez.73: 24 Öğütlerinle yol gösterir, Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.

Mez.73: 25 Senden başka kimim var göklerde? İstemem senden başkasını yeryüzünde.

Mez.73: 26 Bedenim ve yüreğim tükenebilir, Ama Tanrı yüreğimde güç, Bana düşen paydır sonsuza dek.

Mez.73: 27 Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar, Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri.

Mez.73: 28 Ama benim için en iyisi Tanrı’ya yakın olmaktır; Bütün işlerini duyurayım diye Sığınak yaptım Egemen RAB’bi kendime.

74. MezmurAsaf’ın Maskili

BÖLÜM 74

Mez.74: 1 Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin? Niçin otlağının koyunlarına karşı öfken tütmekte?

Mez.74: 2 Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu, Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağı'nı.

Mez.74: 3 Yönelt adımlarını şu onarılmaz yıkıntılara doğru, Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı.

Mez.74: 4 Düşmanların bizimle buluştuğun yerde kükredi, Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını dikti.

Mez.74: 5 Gür bir ormana Baltayla dalar gibiydiler.

Mez.74: 6 Baltayla, balyozla kırdılar, Bütün oymaları.

Mez.74: 7 Ateşe verdiler tapınağını, Yerle bir edip kutsallığını bozdular Adının yaşadığı konutun.

Mez.74: 8 İçlerinden, "Hepsini ezelim!" dediler. Ülkede Tanrı'yla buluşma yerlerinin tümünü yaktılar.

Mez.74: 9 Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz, Peygamberler de yok oldu, İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek...

Mez.74: 10 Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek, Hasmın senin adını hor görecek?

Mez.74: 11 Niçin geri çekiyorsun elini? Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları!

Mez.74: 12 Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı, Yeryüzünde kurtuluş sağladın.

Mez.74: 13 Gücünle denizi yardın, Canavarların kafasını sularda parçaladın.

Mez.74: 14 Livyatan'ın* başlarını ezdin, Çölde yaşayanlara onu yem ettin.

Mez.74: 15 Kaynaklar, dereler fışkırttın, Sürekli akan ırmakları kuruttun.

Mez.74: 16 Gün senindir, gece de senin, Ay*fd* ve güneşi sen yerleştirdin,D Not 74:16 "Ay": İbranice "Işık". Ayı ya da yıldızları kastediyor.

Mez.74: 17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın, Yazı da kışı da yaratan sensin.

Mez.74: 18 Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü, Akılsız bir

halkın, adını nasıl hor gördüğünü.

Mez.74: 19 Canavara teslim etme kumrunun canını, Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.

Mez.74: 20 Yaptığın antlaşmayı gözönüne al, Çünkü ülkenin her karanlık köşesi Zorbaların inleriyle dolmuş.

Mez.74: 21 Düşkünler boynu bükük geri çevrilmesin, Mazlumlar, yoksullar adına övgüler dizsin.

Mez.74: 22 Kalk, ey Tanrı, davanı savun! Anımsa akılsızların gün boyu sana nasıl sövdüğünü!

Mez.74: 23 Unutma hasımlarının yaygarasını, Sana başkaldıranların durmadan yükselen patırtısını!

HOŞEA

BÖLÜM 1

Hoş.1: 1 Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın Yahuda'da ve Yehoaş oğlu Yarovam'ın İsrail'de krallık ettiği dönemde RAB'bin Beeri oğlu Hoşea'ya bildirdiği sözler.

Hoşea'nın Karısı ve Çocukları

Hoş.1: 2 RAB Hoşea aracılığıyla konuşmaya başladığında ona şöyle dedi: "Git, kötü bir kadınla evlen, ondan zina çocukların olsun. Çünkü ülke halkı benden ayrılarak adice zina ediyor."

Hoş.1: 3 Böylece Hoşea gidip Divlayim'in kızı Gomer'le evlendi. Kadın hamile kalıp kendisine bir oğul doğurdu.

Hoş.1: 4 RAB Hoşea'ya, "Çocuğun adını Yizreel*fa* koy" dedi, "Çünkü çok geçmeden Yizreel'de dökülen kanın öcünü Yehu soyundan alacağım. İsrail krallığının sonunu getireceğim.D Not 1:4 "Yizreel": "Tanrı ekecek" ya da "Tanrı dağıtacak" anlamına gelir.

Hoş.1: 5 Ve o gün Yizreel Vadisi'nde İsrail'in yayını kıracağım."

Hoş.1: 6 Gomer yine hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşea'ya, "Adını Lo-Ruhama*fb* koy" dedi, "Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım, onları bağışlamayacağım.D Not 1:6 "Lo-Ruhama": "Merhamete ermeyecek" anlamına gelir.

Hoş.1: 7 Ancak Yahuda soyuna merhamet edeceğim. Ben kurtaracağımonları, ama yay, kılıç, savaş, at ve atlılar aracılığıyla değil, kendi aracılığımla."

Hoş.1: 8 Gomer Lo-Ruhama'yı sütten kesince yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu.

Hoş.1: 9 RAB Hoşea'ya, "Adını Lo-Ammi*fc* koy" dedi, "Çünkü siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin Tanrınız değilim.D Not 1:9 "Lo-Ammi": "Halkım değil" anlamına gelir.

Hoş.1: 10 "Yine de İsrailliler'in sayısı denizin kumu gibi sayılamaz,ölçülemez olacak. Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz denilenyerde, 'Yaşayan Tanrı'nın çocuklarısınız denecek.

Hoş.1: 11 Yahuda ve İsrail halkları yeniden birleşecek. Başlarına tekönder atayacaklar. Ülkeden çıkacaklar. Çünkü Yizreel günü büyük bir gün olacak.

BÖLÜM 2

Hoş.2: 1 "Kardeşlerinizi 'Halkım, kızkardeşlerinizi 'Merhamete ermişler diye çağırın."

Sadakatsiz İsrail

Hoş.2: 2 "Azarlayın annenizi, azarlayın, Çünkü o benim karım değil artık, Ben de onun kocası değilim. Yüzünden akan fahişeliği, Koynundan zinaları atsın.

Hoş.2: 3 Yoksa onu çırılçıplak soyacak, Anneden doğma edeceğim, Çöle, çorak toprağa çevirecek, Susuzluktan öldüreceğim.

Hoş.2: 4 Acımayacağım çocuklarına, Çünkü onlar zina çocuklarıdır.

Hoş.2: 5 Anneleri zina etti, Onlara gebe kaldı, rezillik etti. 'Oynaşlarımın ardından gideceğim dedi, 'Ekmeğimi, suyumu, yapağımı, ketenimi, zeytinyağımı, içkimionlar veriyor.

Hoş.2: 6 İşte bu yüzden onun yoluna dikenli çit çekeceğim, Yolunu bulamasın diye Önüne duvar öreceğim.

Hoş.2: 7 Oynaşlarının ardına düşecek, Ama onlara erişemeyecek, Onları arayacak, Ama bulamayacak. O zaman, 'İlk kocama döneyim diyecek, 'Çünkü o zamanki halim şimdikinden iyiydi!

Hoş.2: 8 Ama kendisine tahıl, yeni şarap, zeytinyağı verenin, Baal* için harcadığı altınla gümüşü bol bol sağlayanın Ben olduğumu bilmedi.

Hoş.2: 9 Bu yüzden zamanında tahılımı, Mevsiminde yeni şarabımı geri

alacağım; Çıplak bedenini örten yapağımı, ketenimi çekip alacağım.

Hoş.2: 10 Evet, oynaşlarının önünde ayıbını ortaya çıkaracağım, Kimse elimden kurtaramayacak onu.

Hoş.2: 11 Bütün sevincine, bayramlarına, Yeni Ay törenlerine, Şabat* günlerine, Dinsel bayramlarının tümüne son vereceğim.

Hoş.2: 12 Viran edeceğim asmalarını, incir ağaçlarını, Hani, 'Bunlar oynaşlarımın bana verdiği ücrettir dediği; Çalılığa çevireceğim onları, Yem olacaklar yabanıl hayvanlara.

Hoş.2: 13 Cezalandıracağım onu, Baallar'a buhur yaktığı günler için; Halkalarla, takılarla süslenmiş, Oynaşlarının ardınca gitmiş, Beni unutmuştu" Diyor RAB.

Hoş.2: 14 "İşte bu yüzden onu ikna edip çöle götürecek, Onunla dostça konuşacağım.

Hoş.2: 15 Kendisine orada bağlar vereceğim, Akor*fç* Vadisi'ni ona umut kapısı yapacağım. Gençlik günlerinde olduğu gibi, Mısır'dan çıktığı günlerde olduğu gibi, Ezgiler söyleyecek.D Not 2:15 "Akor": "Sıkıntı" anlamına gelir.

Hoş.2: 16 Ve o gün gelecek" diyor RAB, "Bana, 'Kocam diyeceksin; Artık, 'Efendim*fd* demeyeceksin.D Not 2:16 "Efendim": İbranice "Baalım". Burada bir söz sanatı var. Baal hem bir ilahın adı hem de "Koca", "Efendi" anlamlarına gelir.

Hoş.2: 17 Ağzından Baallar'ın adını sileceğim, Adları bir daha anılmayacak.

Hoş.2: 18 Kırdaki hayvanlarla, gökteki kuşlarla, Toprakta yaşayan canlılarla, Halkım için o gün antlaşma yapacağım; Ülkeden yayı, kılıcı, savaşı kaldıracağım, Güvenlik içinde yatıracağım onları.

Hoş.2: 19 Seni sonsuza dek kendime eş alacağım, Doğruluk, adalet, sevgi, merhamet temelinde Seninle evleneceğim.

Hoş.2: 20 Sadakatle seninle evleneceğim, RAB'bi tanıyacaksın.

Hoş.2: 21 "Ve o gün yanıt vereceğim" diyor RAB, "Göklere yanıt vereceğim; Onlar da yere yanıt verecek;

Hoş.2: 22 Yerse, tahıla, yeni şaraba, Zeytinyağına yanıt verecek, Onlar da Yizreel'e yanıt verecekler.

Hoş.2: 23 Onu ülkede kendim için ekeceğim, Merhamete ermemiş olana acıyacağım, Halkım olmayana, 'Halkımsın diyeceğim; Onlar da bana, 'Tanrım diyecekler."

Hoşea ve Vefasız Kadın

BÖLÜM 3

Hoş.3: 1 RAB bana şöyle dedi: “İsrailliler’in başka ilahlara yönelmelerine, üzüm pestillerine*fe* gönül vermelerine karşın, RAB onları nasıl seviyorsa, sen de git, o kadını sev, başkasınca sevilmiş, zina etmiş olsa bile.”D Not 3:1 Üzüm pestilleri putlara sunulurdu.

Hoş.3: 2 Böylece onu on beş şekel*ff* gümüş, bir homer bir letek arpa*fg* karşılığında satın aldım kendime.D Not 3:2 “On beş şekel”: Yaklaşık 170 gr. 3:2 “Bir homer bir letek arpa”: Yaklaşık 220 kg.

Hoş.3: 3 Ona, “Uzun süre benimle yaşayacaksın” dedim, “Zina etmeyecek, başka bir erkekle dostluk kurmayacaksın. Ben de sana öyle davranacağım.”

Hoş.3: 4 Çünkü İsrailliler uzun süre kral, önder, kurban, dikili taş, efod*, aile putu olmadan yaşayacak.

Hoş.3: 5 Sonra dönüp Tanrıları RAB’bi, kralları Davut’u arayacaklar. Son günlerde korkarak RAB’be ve O’nun iyiliğine yönelecekler.

Rab İsrail’i Azarlıyor

BÖLÜM 4

Hoş.4: 1 Ey İsrailliler, dinleyin RAB’bin sözünü, Çünkü RAB’bin davası var bu ülkede yaşayanlarla; “Yok olmuş sevgi, sadakat, Tanrı bilgisi.

Hoş.4: 2 Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık, Zina almış her şeyin yerini. Zorbalık ediyorlar, Kan üstüne kan döküyorlar.

Hoş.4: 3 Bu yüzden ülke yas tutuyor, Tükeniyor orada yaşayan herkes, Kırdaki hayvanlar, gökteki kuşlar Denizdeki balıklar...

Hoş.4: 4 “Ancak kimse kimseyle çekişmesin, Kimse kimseyi suçlamasın, Çünkü halkın kâhinle* çekişenlere benziyor.

Hoş.4: 5 Sen gündüz tökezleyeceksin, Peygamber de gece seninle birlikte, Yok edeceğim anneni.

Hoş.4: 6 “Yok oldu halkım bilgisizlikten, Sen bilgiyi reddettiğin için, Ben de seni reddedeceğim, Bana kâhinlik etmeyesin diye. Sen Tanrın’ın yasasını unuttuğun için, Ben de senin çocuklarını unutacağım.

Hoş.4: 7 Kâhinler çoğaldıkça Daha çok günah işlediler bana karşı, Onların

onurunu utanca çevireceğim*fh*.D Not 4:7 Masoretik metin “Onların onurunu utanca çevireceğim”, Süryanice ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Onurumu utanca çevirecekler”.

Hoş.4: 8 Halkımın günahlarıyla*fı* besleniyorlar, Onların suç işlemesini istiyorlar.D Not 4:8 “Günahlarıyla”: İbranice sözcük hem “Günah” hem de “Günah sunusu” anlamına gelir (bkz. Lev.6:25-30).

Hoş.4: 9 Halkın başına gelenler kâhinlerin başına da gelecek, Tuttukları yol yüzünden cezalandıracağım onları, Yaptıklarının karşılığını vereceğim.

Hoş.4: 10 Yiyecekler, ama doymayacaklar, Zina edecekler, ama çoğalmayacaklar. Çünkü RAB’bi dinlemekten vazgeçtiler.

Hoş.4: 11 “Zina, yeni ve eski şarap insanın aklını başından alır.

Hoş.4: 12 Halkım tahta puta danışıyor, Değneğinden yanıt alıyor. Çünkü zina ruhu onları saptırdı, Kendi Tanrıları’ndan ayrılarak zina ettiler.

Hoş.4: 13 Dağ başlarında kurban kesiyor, Tepelerde meşe, aselbent, yabanıl fıstık ağaçları altındabuhur yakıyorlar, Gölgeleri güzel olduğu için. Bu yüzden kızlarınız fahişelik ediyor, Gelinleriniz zina.

Hoş.4: 14 Fahişelik ettiklerinde kızlarınızı, Zina ettiklerinde gelinlerinizi cezalandırmayacağım. Çünkü erkekleriniz fahişelerle oynaşıyor, Putların tapınağında fuhuş yapanlarla kurban kesiyorlar. Anlayışsız halk mahvolacak.

Hoş.4: 15 “Ey İsrail, sen zina etsen de, Yahuda suç işlemese bari. “Gilgal’a*fi* gitmeyin, Beytaven’e*fi* çıkmayın. ‘Yaşayan RAB’bin hakkı için diye ant içmeyin.D Not 4:15 Gilgal ve Beytaven (Beytel) Tanrı’nın benimsemediği tapınma merkezleriydi.

Hoş.4: 16 Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti, Şimdi RAB nasıl güder onları otlakta kuzu gibi?

Hoş.4: 17 Efrayim putlarına sarıldı, Bırak onu!

Hoş.4: 18 İçkileri tükendi, Hâlâ zina ediyorlar; Önderleri rezilliğe gönül verdi.

Hoş.4: 19 Rüzgar onları kanatlarına sardı, Kurbanları yüzünden utanacaklar.

BÖLÜM 5

Hoş.5: 1 “Ey kâhinler, işitin bunu! Ey İsrailliler, dikkatle dinleyin! Kulak verin, ey saraydakiler! Bu yargı size uygulanacak. Çünkü siz Mispa’da bir tuzak, Tavor Dağı’na serilmiş bir ağ oldunuz.

Hoş.5: 2 Başkaldıranlar azıttıkça azıttı, Ama ben hepsini yola getireceğim.

Hoş.5: 3 Efrayim'i tanırım, İsrail'de de benim için gizli bir şey yok. Çünkü daha yeni zina ettin, ey Efrayim, Kirlenmiş İsrail.

Hoş.5: 4 Yaptıkları işler Tanrıları'na dönmeye izin vermiyor, Çünkü zina ruhu var içlerinde, RAB'bi tanımıyorlar.

Hoş.5: 5 İsrail'in gururu kendine karşı tanıklık ediyor; Suç içinde tökezliyor İsrail'le Efrayim, Yahuda da birlikte.

Hoş.5: 6 Davarlarıyla, sığırlarıyla RAB'bi aramaya gidecekler, Ama bulamayacaklar. Çünkü RAB onlardan uzaklaştı.

Hoş.5: 7 RAB'be ihanet ettiler, Evlilik dışı çocuk yaptılar; Şimdi yiyip bitirecek Yeni Ay törenleri, Hem onları hem de tarlalarını.

Hoş.5: 8 "Giva'da boru, Rama'da borazan çalın, Beytaven'de savaş çağrısı yapın; Düşman peşinizde, ey Benyaminliler!

Hoş.5: 9 Azar günü Efrayim yıkıma uğrayacak, Kararımı bildiriyorum İsrail oymaklarına.

Hoş.5: 10 Yahuda önderleri sınır taşlarının yerini değiştirenlerebenziyor, Gazabımı su gibi dökeceğim üzerlerine.

Hoş.5: 11 Baskı gördü Efrayim, Ezildi yargı önünde, Çünkü bile bile boş şeylerin ardına düştü.

Hoş.5: 12 Ben Efrayimliler'e karşı güve, Yahuda halkına karşı küf gibi olacağım.

Hoş.5: 13 "Efrayim hastalığını, Yahuda yarasını görünce, Efrayim Asur'a gitti, Büyük kraldan yardım istedi. Ama o size şifa veremez, Yaranızı iyileştiremez.

Hoş.5: 14 Çünkü ben Efrayim'e bir aslan, Yahuda halkına genç bir aslan gibi saldıracağım. Ben parçalayacağım onları, Alıp götüreceğim, kurtaran çıkmayacak.

Hoş.5: 15 Sonra gidip yerime döneceğim, Onlar suçlarını kabul edinceye, Yüzümü arayıncaya dek orada kalacağım. Sıkıntıya düşünce gayretle beni arayacaklar."

İsrail Tövbe Etmiyor

BÖLÜM 6

Hoş.6: 1 "Gelin, RAB'be dönelim. Bizi O parçaladı, O iyileştirecek. Bizi O

yaraladıYaramızı O saracak.

Hoş.6: 2 İki gün sonra bizi diriltecek, Üçüncü gün ayağa kaldıracak, Huzurunda yaşayalım diye.

Hoş.6: 3 RAB'bi tanıyalım, RAB'bi tanımaya gayret edelim. O tan gibi şaşmadan doğacak, Yağmur gibi, toprağı sulayan Son yağmur gibi bize gelecektir."

Hoş.6: 4 Tanrı şöyle diyor: "Ey Efrayim, ne yapayım sana? Ey Yahuda, sana ne yapayım? Sevginiz sabah sisine benziyor, Erkenden uçup giden çiy gibi.

Hoş.6: 5 Bu yüzden sizi peygamberler aracılığıyla lime lime doğradım, Ağzımdan çıkan sözlerle öldürdüm; Yargılarım şimşek gibi ışıldıyor.

Hoş.6: 6 Çünkü ben kurbandan değil, bağlılıktan hoşlanırım, Yakmalık sunulardan* çok beni tanımanızı isterim.

Hoş.6: 7 Oysa onlar Adam Kenti'nde*fj* Antlaşmaya uymadılar,Orada bana ihanet ettiler.D Not 6:7 "Adam Kenti'nde": "Adem gibi", "Adam gibi" ya da "Adam Kenti gibi" anlamlarına da gelebilir.

Hoş.6: 8 Gilat kötülük yapanların kentidir, Kan izleriyle doludur.

Hoş.6: 9 Haydut çeteleri nasıl pusuya yatarsa, Kâhinler takımı da öyle; Şekem yolunda adam öldürüyor, Rezillik yapıyorlar.

Hoş.6: 10 İsrail halkında korkunç bir şey gördüm. Efrayim zinaya kapılmış, Kirlenmiş İsrail.

Hoş.6: 11 "Ey Yahuda, senin için de bir hasat günü saptandı. "Ne zaman halkımın durumunu düzeltmek,

BÖLÜM 7

Hoş.7: 1 İsrail'e şifa vermek istesem, Efrayim'in suçları, Samiriye'nin kötülükleri ortaya çıkıyor. Çünkü hile yapıyorlar, Evlere hırsız giriyor, Dışarda haydut çeteleri soygun yapıyor.

Hoş.7: 2 Ne var ki, düşünmüyorlar, Kötülüklerini unutmadığımı. Günahları kuşatıyor onları, Gözümün önündeler.

Hoş.7: 3 "Kralı kötülükleriyle, Önderleri yalanlarıyla sevindiriyorlar.

Hoş.7: 4 Hepsi zinaya düşkün, Yoğrulan hamur ekşiyinceye dek Fırıncının ateşini karıştırmaya gerek duymadığı fırın gibi kızgınlar.

Hoş.7: 5 Kralımızın şenlik gününde, Önderler şarabın ateşinden hastalandılar,

Kral da alaycılarla elele verdi.

Hoş.7: 6 Fırın gibidir yürekleri, Dolap çevirerek ona yaklaşırlar. İçin için yanar öfkeleri Gece boyunca. Alevli ateş gibi parlar Sabah olunca.

Hoş.7: 7 Hepsi fırın gibi kızgındır, Yutar yöneticilerini. Bütün kralları düştü, Kimse yardıma çağırmıyor beni.

Hoş.7: 8 “Efrayim öteki halklarla karışıyor, Çevrilmemiş pideye döndü.

Hoş.7: 9 Gücünü yabancılar yedi,Farkında değil;Saçlarına ak düştü,Farkında değil.

Hoş.7: 10 İsrail’in gururu kendine karşı tanıklık ediyor; Bütün bunlara karşın Yine de dönmüyorlar ben, Tanrıları RAB’be, Aramıyorlar beni.

Hoş.7: 11 “Efrayim bön, akılsız bir güvercin gibi, Ya Mısır’ı yardıma çağırıyor, Ya Asur’a gidiyor.

Hoş.7: 12 Gittiklerinde ağımı üzerlerine atacak, Gökte uçan kuşlar gibi onları yere indireceğim. Topluluklarına bildirildiği gibi, Onları yola getireceğim.

Hoş.7: 13 Vay onların haline, Çünkü benden uzaklaştılar! Felaket gelecek başlarına, Çünkü başkaldırdılar bana! Ben onları kurtarmak istiyorum, Onlarsa iftira ediyor bana.

Hoş.7: 14 Yürekten yakarmıyorlar, Uluyorlar yataklarının üzerinde. Tahıl ve yeni şarap için kendilerini yaralıyor*fk*, Bana sırt çeviriyorlar.D Not 7:14 “Kendilerini yaralıyor” ya da “Toplanıyor”.

Hoş.7: 15 Ben onları eğittim, bileklerine güç verdim, Onlarsa bana düzen kuruyor.

Hoş.7: 16 Dönüyorlar, Ama Yüce Olan’a değil; Kusurlu yay gibiler. Arsız dilleri yüzünden Önderleri kılıçtan geçirilecek. Mısır’da gülünç duruma düşecekler bu yüzden.”

Tanrı Putperestleri Cezalandırıyor

BÖLÜM 8

Hoş.8: 1 “Boru çalmaya hazırlan! Düşman kartal gibi dolaşıyor evimin üzerinde; Çünkü İsrail antlaşmaya uymadı, Yasama karşı çıktılar.

Hoş.8: 2 ‘Ey Tanrımız, Biz İsraililer seni tanıyoruz! Diye bana yakarıyorlar.

Hoş.8: 3 İyi olanı reddettiler, Düşman kovalayacak onları.

Hoş.8: 4 Krallar atadılar bana sormadan, Önderler seçtiler benden habersiz. Altın ve gümüşleriyle yıkımlarına yol açan putlar yaptılar.

Hoş.8: 5 Ey Samiriye, atın buzağı putunuzu, Öfkem alevleniyor size karşı! Hiç mi temiz olamayacaksınız?

Hoş.8: 6 Çünkü bu İsrail'in işidir. O buzağıyı bir usta yaptı, Tanrı değildir o. Samiriye'nin buzağı putu parçalanacak.

Hoş.8: 7 Çünkü rüzgar eken kasırga biçer. Baş vermeyen buğday un vermez. Verse bile yabancılar yutacak onu.

Hoş.8: 8 "Yutuldu İsrail, Şimdi uluslar arasında kimsenin beğenmediği bir kap gibi.

Hoş.8: 9 Tek başına dolaşan yaban eşeği gibi Asur'a gittiler, Efrayim ücretli oynaşlar tuttu.

Hoş.8: 10 Uluslar arasında oynaşlar tutsalar da, Şimdi onları bir araya toplayacağım. Çünkü azalmaya başladılar güçlü kralın baskısı altında.

Hoş.8: 11 "Efrayim günah sunusu* sunmak için çok sunak yaptı, Bunlar günah işlemelerine neden oldu.

Hoş.8: 12 Yasamdaki pek çok şeyi onlar için yazdım, Ne var ki garipsediler bunları.

Hoş.8: 13 Bana sundukları kurbanlara gelince, Kurban kesiyor, eti kendileri yiyorlar; Oysa RAB bunu yapanlardan hoşlanmaz. Şimdi anımsayacak suçlarını, Günahları için onları cezalandıracak; Geri dönecekler Mısır'a.

Hoş.8: 14 Çünkü İsrail Yaratıcısı'nı unuttu, Saraylar yaptı; Yahuda'ysa birçok kenti surlarla çevirdi, Ama ateş göndereceğim kentlerinin üstüne, Yiyip bitirsin kalelerini."

İsrail Cezalandırılıyor

BÖLÜM 9

Hoş.9: 1 Ey İsrail, öteki halklar gibi sevinme, coşma! Çünkü kendi Tanrı'na vefasızlık ederek zina ettin, Harman yerlerinin tümünde zina kazancına gönül verdin.

Hoş.9: 2 Ama harman yeri, şarap teknesi halkı doyurmayacak, Yeni şarap umutları boşa çıkacak.

Hoş.9: 3 RAB'bin diyarında kalmayacaklar, Mısır'a dönecek Efrayim, Asur'da kirli sayılan şeyleri yiyecekler.

Hoş.9: 4 RAB'be şarap sunuları dökmeyecekler, O'nu hoşnut etmeyecek kurbanları. Kurbanları yas yemeğine dönecek, Kirli sayılacak onları yiyenlerin hepsi. Yalnız kendi karınlarını doyuracak yiyecekleri, RAB'bin Tapınağı'na girmeyecek.

Hoş.9: 5 Ne yapacaksınız dinsel bayramlarda, RAB'bin bayram gününde?

Hoş.9: 6 Yıkımdan kaçsalar bile, Mısır bir araya toplayacak onları, Mof*fl* gömecek. Değerli gümüş eşyalarını yabanıl otlar saracak, Diken bitecek çadırlarında.D Not 9:6 "Mof": Memfis diye de bilinir.

Hoş.9: 7 Onların ceza günleri geldi, Hesap günleri çattı. Bunu bilsin İsrail! Suçunuzun çokluğundan, Düşmanlığınızın büyüklüğü yüzünden, Peygamber aptal, ruhsal insan deli sayıldı.

Hoş.9: 8 Peygamber Tanrım'ın yanısıra Efrayim'e gözcülük eder, Ama tuzak kurulmuş bütün yollarına, Düşmanlık var Tanrı'nın Tapınağı'nda.

Hoş.9: 9 Alabildiğine yozlaştılar, Giva'da olduğu gibi. Tanrı suçlarını anımsayacak, Günahlarının cezasını verecek.

Hoş.9: 10 "İsrail çölde Bir salkım üzüm gibi geldi bana, Atalarıysa incir ağacının ilk ürünü gibi. Ama Baal-Peor'a geldiklerinde Utanç dolu puta adadılar kendilerini, Sevdikleri şey kadar iğrenç oldular.

Hoş.9: 11 Efrayim'in görkemi bir kuş gibi uçup gidecek, Ne doğum ne gebelik olacak, kimse gebe kalmayacak.

Hoş.9: 12 Çocuklarını büyütseler bile, Çocuklarından edeceğim onları, Kimse kalmayıncaya dek; Evet, vay başlarına, Onları terk ettiğimde!

Hoş.9: 13 Efrayim'i, Sur Kenti gibi, Güzel bir yere kurulmuş gördüm. Ama Efrayim çocuklarını celladın önüne götürecek."

Hoş.9: 14 Ya RAB, ver onlara ne vereceksen! Düşük yapan rahimler, sütsüz memeler ver.

Hoş.9: 15 "Gilgal'daki kötülükleri yüzünden, Nefret ettim orada onlardan. İşledikleri günahlardan ötürü, Onları evimden kovacağım. Artık sevmeyeceğim onları, Bütün önderleri asidir.

Hoş.9: 16 Vuruldu Efrayim, Kökleri kurudu, Meyve vermeyecekler artık. Çocuk doğursalar bile, Rahimlerinin değerli meyvelerini öldüreceğim."

Hoş.9: 17 Reddedecek Tanrım onları, Çünkü O'nu dinlemediler, Uluslar arasında dolaşıp duracaklar.

BÖLÜM 10

Hoş.10: 1 İsrail serpilen bir asmaya benzer, Meyvesini veriyor. Meyvesi arttıkça, Sunakları da arttı. Ülkesi zenginleştikçe, Onu güzel dikili taşlarla donattı.

Hoş.10: 2 İçleri yalan doldu, Şimdi suçlarının cezasını taşımalılar. RAB sunaklarını yıkacak, Dikili taşlarını yok edecek.

Hoş.10: 3 O zaman, "Kralsız kaldık" diyecekler, "Çünkü RAB'den korkmadık. Kralımız olsa bile, Ne yapabilirdi bize?"

Hoş.10: 4 Antlaşma yaparken, Boş sözler veriyor, yalan yere ant içiyorlar, Bu yüzden davalar, sürülmüş tarladaki zehirli ot gibi boy veriyor.

Hoş.10: 5 Samiriye'de yaşayanlar Beytaven'deki inek putu yüzünden korkuya kapılacak. Halkı onun ardından yas tutacak, Onun görkemiyle coşan putperest kâhinler Oradan sürgün edildiği için dövünecek.

Hoş.10: 6 Put armağan olarak büyük krala, Asur'a götürülecek. Efrayim rezil olacak, İsrail aldığı öğütten utanacak.

Hoş.10: 7 Samiriye, Kralı'yla birlikte Su üstündeki çubuk gibi akıp gidecek.

Hoş.10: 8 İsrail'in günahı olan Aven'deki*fm* puta tapılan yerler yokolacak, Sunaklarını dikenler, devedikenleri saracak. O zaman dağlara, "Bizi örtün!", Tepelere, "Üzerimize düşün!" diyecekler.D Not 10:8 "Aven": "Kötülük" anlamına gelir (bkz. 4:15).

Hoş.10: 9 "Ey İsrail, Giva'da geçirdiğin günlerden beri Günah işledin. Orada direndiniz bana. Kötülere karşı açılan savaş Giva'da size erişemez mi?

Hoş.10: 10 İstediğim zaman onları cezalandıracağım, Çifte günahlarına bağlandıkları zaman, Uluslar toplanacak onlara karşı.

Hoş.10: 11 Efrayim eğitilmiş ineğe benzer, Buğday dövmeyi sever. Ama ben boyunduruk takacağım onun güzel boynuna. Koşum vuracağım Efrayim'in sırtına, Yahuda çift sürecek, Yakup tırmık çekecek.

Hoş.10: 12 Doğruluk ekin kendiniz için, Sevgi meyveleri biçin. Nadasa bıraktığınız toprağı işleyin; Çünkü RAB'be yönelme zamanıdır, Gelip üzerinize doğruluk yağdırıncaya dek.

Hoş.10: 13 Ama siz kötülük ektiniz, Fesat biçtiniz, Yalanın meyvesini yediniz. Çünkü kendi yolunuza, Yiğitlerinizin çokluğuna güvendiniz.

Hoş.10: 14 Bu yüzden halkınızın arasında savaş uğultusu çıkacak, Yıkılacak bütün surlarınız, Şalman'ın savaşta Beytarvel'i yıktığı gibi. Anneler çocuklarıyla birlikte yere çalınıp parçalandı.

Hoş.10: 15 Ey Beytel, sana da aynısı yapılacak, Kötülüğünün büyüklüğü yüzünden. Tan ağarırken İsrail Kralı büsbütün yok olacak. Tanrı'nın İsrail'e Sevgisi

BÖLÜM 11

Hoş.11: 1 "Çocukluğunda sevdim İsrail'i, Oğlumu Mısır'dan çağırdım.

Hoş.11: 2 Peygamberler İsrail'i çağırdıkça, İsrail uzaklaştı onlardan. Kurban kestiler Baallar'a*, Buhur yaktılar putlara.

Hoş.11: 3 Efrayim'e yürümeyi ben öğrettim, Kollarıma aldım onları. Ama kendilerine şifa verenin ben olduğumu anlamadılar.

Hoş.11: 4 Onları insancıl iplerle, Sevgi bağlarıyla kendime çektim; Boyunduruklarını kaldıran biri gibi oldum, Eğilip yiyeceklerini verdim.

Hoş.11: 5 "Mısır'a dönmeyecekler, Asur kral olacak başlarına, Çünkü bana dönmek istemediler.

Hoş.11: 6 Fırıl fırıl kılıç dönecek kentlerinde, Kapı sürgülerini yok edecek, Tüketecek onları düzenleri yüzünden.

Hoş.11: 7 Halkım benden uzaklaşmaya kararlı. Beni, Yüce Olan'ı çağırsalar bile, Asla yüceltmeyeceğim onları.

Hoş.11: 8 "Nasıl vazgeçerim senden, ey Efrayim? Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail? Adma'ya yaptığımı nasıl sana yaparım? Seni nasıl Sevoyim'e çeviririm? Yüreğim değişti içimde, Alevlendi acıma duygularım.

Hoş.11: 9 Kızgın öfkemi başınıza yağdırmayacağım, Efrayim'i yeniden yok etmeyeceğim. Çünkü ben insan değil, Tanrı'yım, Kutsal Olan'ım aranızda, Artık öfkeyle üzerinize varmayacağım.

Hoş.11: 10 Aslan gibi kükreyen RAB'bin ardınca yürüyecekler; O kükreyince titreyerek gelecek çocukları batıdan.

Hoş.11: 11 Mısır'dan kuşlar gibi, Asur'dan güvercinler gibi Titreyerek gelecekler. Evlerine oturtacağım onları" Diyor RAB.

İsrail'in Günahı

Hoş.11: 12 Efrayim yalanla, İsrail halkı hileyle çevremi sardı. Yahuda'ysa hâlâ dizginsiz, Tanrı'ya, Kutsal ve Sadık Olan'a karşı.

BÖLÜM 12

Hoş.12: 1 Efrayim rüzgarı güdüyor, Doğu rüzgarının ardına düşüyor bütün gün; Yalanı, zorbalığı artıyor. Asur'la antlaşma yapıyor, Mısır'a zeytinyağı gönderiyor.

Hoş.12: 2 RAB'bin davası var Yahuda'yla, Yakup soyunu izlediği yola göre cezalandıracak, Yaptıklarının karşılığını verecek.

Hoş.12: 3 Yakup ana rahminde kardeşinin topuğunu tuttu, Büyüyünce Tanrı'yla güreşti.

Hoş.12: 4-5 Melekle güreşip yendi, Ağladı, kutsanmak istedi. Tanrı'yı Beytel'de buldu, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı bizimle orada konuştu, O RAB diye anılır.

Hoş.12: 6 Bu yüzden Tanrın'a dön sen, Sevgiye, adalete sarıl, Sürekli Tanrın'ı bekle.

Hoş.12: 7 Efrayim tüccardır, Hileli terazi kullanır, Aldatmayı sever.

Hoş.12: 8 "Çok zengin oldum" diye böbürlenir, "Varlığa kavuştum, Çok emek çektim, Günah denecek bir suç bulamayacaklar bende."

Hoş.12: 9 "Ama seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim. Bayram günlerindeki gibi, Seni yine çadırlarda oturtacağım.

Hoş.12: 10 Peygamberlere de söyledim, Çok görümler sağladım, Onlar aracılığıyla örnekler verdim."

Hoş.12: 11 Kötülük mü var Gilat'ta? Gerçekten değersiz bir halk! Gilgal'da sığır üstüne sığır kurban ediyorlar, Sunakları sürülmüş tarladaki taş yığınlarını andırıyor.

Hoş.12: 12 Yakup Aram'a kaçtı, İsrail bir karı için kul oldu, Koyun güttü.

Hoş.12: 13 RAB İsrail'i bir peygamber aracılığıyla Mısır'dan çıkardı, Yine bir peygamber korudu onları.

Hoş.12: 14 Ama Efrayim Tanrı'yı aşırı öfkelendirdi. Rab döktükleri kanın hesabını soracak, Aşağılamalarının karşılığını verecek.

Rab İsrail'e Öfkeleniyor

BÖLÜM 13

Hoş.13: 1 Efrayim konuştuğunda herkes titrerdi, Yücelmişti İsrail'de. Ama Baal'a* taparak suç işleyince öldü.

Hoş.13: 2 Şimdi günah üstüne günah işliyorlar, Gümüşlerinden dökme putlar, Akıllıca tasarlanmış putlar yapıyorlar, Hepsi de usta işi. Bu insanlar hakkında, "İnsan kurban edenler Buzağıları öpüyor!" diye konuşuluyor.

Hoş.13: 3 Bu yüzden sabah sisine, Erken uçup giden çiye, Harman yerinden savrulan saman çöpüne, Bacadan tüten dumana dönecekler.

Hoş.13: 4 "Ama seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim, Benden başka tanrı tanımayacaksın, Çünkü başka kurtarıcı yoktur.

Hoş.13: 5 Ben sana çölde, Kurak topraklarda göz kulak oldum.

Hoş.13: 6 Otlaklara sahip olunca doydular, Doyunca gurura kapıldılar; Bu yüzden unuttular beni.

Hoş.13: 7 Ben de onlara karşı bir aslan gibi olacağım, Bir pars gibi yol kenarında pusuya yatacağım.

Hoş.13: 8 Yavrularından edilmiş dişi ayı gibi Karşılarına çıkacak, Yüreklerinin zarını yırtacağım, Dişi aslan gibi onları oracıkta yiyip bitireceğim, Yabanıl bir hayvan parçalayacak onları.

Hoş.13: 9 "Ey İsrail, bana, yardımcına karşı çıkman Yıkıma uğratıyor seni.

Hoş.13: 10 Nerede seni bütün kentlerinde Kurtaracak kralın? Yöneticilerin nerede? Hani, onlar için: 'Bana bir kral ve önderler ver! demiştin.

Hoş.13: 11 Öfkelendiğimde bir kral verdim sana, Gazaba gelince alıp götürdüm onu.

Hoş.13: 12 Efrayim'in suçu birikmiş, Günahı kayda geçmiş.

Hoş.13: 13 Doğum sancıları çeken kadının akılsız oğludur o, Çünkü zamanı geldiğinde, Açık rahimden çıkmıyor.

Hoş.13: 14 "Onları fidyeyle kurtaracağım Ölüler diyarının elinden, Ölümden fidyeyle kurtaracağım. Felaketin nerede, ey ölüm? Yıkıcılığın nerede, ey ölüler diyarı? Hiç pişmanlık duymayacağım.

Hoş.13: 15 "Kardeşleri arasında serpilip gelişse de, Doğu rüzgarı, çölden esen RAB'bin soluğu üzerine gelecek, Onun kaynağı kuruyacak, Pınarı kesilecek, Değerli eşyalarının hazinesi yağmalanacak.

Hoş.13: 16 Samiriye halkı suçunun cezasını çekecek, Çünkü Tanrısı'na

başkaldırdı. Kılıçla yıkılacaklar, Yere çalınıp parçalanacak yavruları, Gebe kadınlarının karnı yarılacak."

Hoşea'nın İsrail'e Yalvarışı

BÖLÜM 14

Hoş.14: 1 Tanrın RAB'be dön, ey İsrail, Çünkü suçlarından ötürü tökezledin.

Hoş.14: 2 Dualarla gidin, RAB'be dönün, O'na, "Bağışla bütün suçlarımızı" deyin, "Lütfet, kabul et bizi, Öyle ki, dudaklarımızın kurbanını*fn* sunalım.D Not 14:2 "Kurban": İbranice "Boğa".

Hoş.14: 3 Asur kurtaramaz bizi, Savaş atlarına binmeyeceğiz. Artık ellerimizle yaptığımıza 'Tanrımız demeyeceğiz, Çünkü öksüz sende merhamet bulur."

Rab İsrail'e Umut Veriyor

Hoş.14: 4 "Onların dönekliğini düzelteceğim, Gönülden seveceğim onları, Çünkü onlara karşı öfkem dindi.

Hoş.14: 5 Çiy gibi olacağım İsrail'e; Zambak gibi çiçek açacak, Lübnan sediri gibi kök salacaklar.

Hoş.14: 6 Dallanıp budaklanacaklar, Görkemleri zeytin ağacını, Kokuları Lübnan sedirini andıracak.

Hoş.14: 7 Yine insanlar oturacak gölgesinde; Buğday gibi gelişecek, Asma gibi serpilecekler; Lübnan şarabı kadar ün kazanacaklar.

Hoş.14: 8 Ey Efrayim, artık ne işim var putlarla? Yanıtlayacak, seninle ilgileneceğim. Yeşil çam gibiyim ben, Senin verimliliğin benden kaynaklanıyor."

Hoş.14: 9 Bilge kişi kavrasın bunları, Anlayan anlasın. Çünkü RAB'bin yolları adildir; Bu yollarda yürür doğrular, Ama başkaldıranlar bu yollarda sendeler.

ZEKERİYA

Rab Halkını Kendisine Dönmeye Çağırıyor

BÖLÜM 1

Zek.1: 1 Darius'un krallığının ikinci yılının sekizinci ayında* RABİddo oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekeriya aracılığıyla şöyle seslendi:

Zek.1: 2 "RAB atalarınıza çok öfkelendi.

Zek.1: 3 Bu nedenle halka de ki, 'Her Şeye Egemen RAB, bana dönün,ben de size dönerim diyor.

Zek.1: 4 Atalarınız gibi davranmayın! Önceki peygamberler, Her ŞeyeEgemen RAB kötü yollarınızdan ve kötü uygulamalarınızdan dönündiyor, diyerek onları uyardılar. Ne var ki, onlar dinlemediler,bana aldırış etmediler. Böyle diyor RAB.

Zek.1: 5 Hani atalarınız nerede? Peygamberler de sonsuza kadar mı yaşar?

Zek.1: 6 Peygamber kullarıma buyurduğum sözler ve kurallaratalarınıza ulaşmadı mı?'"Onlar da dönüp, 'Her Şeye Egemen RAB yollarımıza veuygulamalarımıza bakarak bizim için ne düşündüyse aynen yaptı' dediler."

Birinci Görüm: Atlı

Zek.1: 7 Darius'un krallığının ikinci yılında, on birinci ay* olanŞevat ayının yirmi dördüncü günü RAB İddo oğlu Berekya oğluPeygamber Zekeriya'ya görümlerle seslendi.

Zek.1: 8 Gece vadideki mersin ağaçlarının arasında kızıl ata binmişbir adam gördüm. Arkasında kızıl, kula ve beyaz atlar vardı.

Zek.1: 9 "Efendim, bunlar ne?" diye sordum.Benimle konuşan melek, "Bunların ne olduğunu sana göstereceğim"diye yanıtladı.

Zek.1: 10 Mersin ağaçları arasında duran adam da, "Bunlar dünyayıdolaşmak için RAB'bin gönderdikleridir" diye açıkladı.

Zek.1: 11 Mersin ağaçları arasında duran RAB'bin meleğine, "Dünyayıdolaştık" dediler, "İşte bütün dünya esenlik ve güvenlik içinde!"

Zek.1: 12 Bunun üzerine RAB'bin meleği, "Ey Her Şeye Egemen RAB,yetmiş yıldır öfkelendiğin Yeruşalim'den ve Yahuda kentlerindensevecenliğini ne zamana dek esirgeyeceksin?" dedi.

Zek.1: 13 RAB benimle konuşan meleği tatlı, avutucu sözlerle yanıtladı.

Zek.1: 14 Bunun üzerine benimle konuşan melek, “Şunu duyur!” dedi,”Her Şeye Egemen RAB, ‘Yeruşalim ve Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum’ diyor,

Zek.1: 15 ‘Tasasız uluslara ise çok öfkeliyim; çünkü ben birazöfkelenmiştim, onlarsa kötülüğe kötülük kattılar.’

Zek.1: 16 “Onun için RAB, ‘Yeruşalim’e sevecenlikle döneceğim’ diyor,’Tapınağım orada yeniden kurulacak ve Yeruşalim üzerine ölçü ipiçekilecek!’ Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zek.1: 17 “Şunu da duyur: Her Şeye Egemen RAB, ‘Kentlerim yinebollukla dolup taşacak’ diyor, ‘Ben RAB, Siyon’u yine avutacağım,Yeruşalim’i yine seçeceğim.’”

İkinci Görüm: Dört Boynuzla Dört Usta

Zek.1: 18 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, dört boynuz vardı.

Zek.1: 19 Benimle konuşan meleğe, “Bunlar ne?” diye sordum.Melek, “Bunlar Yahuda, İsrail ve Yeruşalim halkını dağıtmış olanboynuzlardır” diye karşılık verdi.

Zek.1: 20 Sonra RAB bana dört usta gösterdi.

Zek.1: 21 “Bunlar ne yapmaya geliyor?” diye sordum. Melek, “Şu boynuzlar Yahuda halkını öyle dağıttı ki, kimse başınıkaldıramadı” dedi, “Bu ustalar da Yahuda halkını dağıtmak içinboynuz kaldıran ulusları yıldırıp boynuzlarını yere çalmaya geldiler.”

Üçüncü Görüm: Ölçü İpi

BÖLÜM 2

Zek.2: 1 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi tutan bir adam vardı.

Zek.2: 2 “Nereye gidiyorsun?” diye sordum. Adam, “Yeruşalim’i ölçmeye, genişliğinin, uzunluğunun ne kadarolduğunu öğrenmeye gidiyorum” diye yanıtladı.

Zek.2: 3 Benimle konuşan melek yanımdan ayrılınca başka bir melek onukarşılamaya çıktı.

Zek.2: 4 Önceki meleğe şöyle dedi: “Koş, o gence de ki, içindebarınacak sayısız insan ve hayvandan ötürü Yeruşalim sursuz bir kent olacak.

Zek.2: 5 RAB, ‘Ben kendim onun çevresinde ateşten sur ve içindekigörkem olacağım’ diyor.”

Zek.2: 6 RAB, “Haydi! Haydi! Kuzey ülkesinden kaçın!” diyor, “Çünküsizi göğün dört bucağına dağıttım.” Böyle diyor RAB.

Zek.2: 7 “Babil’de oturan Siyon halkı, haydi kaçıp kurtul!”

Zek.2: 8 Çünkü Her Şeye Egemen RAB beni onurlandırdı ve sizi yağmalamış uluslara şu haberle gönderdi: “Size dokunan gözbebeğime*fa* dokunmuş olur” diyor,D Not 2:8 Olası metin “Gözbebeğime”, Masoretik metin “Gözbebeğine”.

Zek.2: 9 “Elimi onlara karşı kaldıracağım, köleleri onları yağmalayacak.” O zaman siz de beni Her Şeye Egemen RAB’bin gönderdiğini anlayacaksınız.

Zek.2: 10 RAB, “Ey Siyon kızı*, sevinçle bağır! Çünkü aranızda yaşamaya geliyorum” diyor.

Zek.2: 11 O gün birçok ulus RAB’be bağlanacak, O’nun halkı olacak.O zaman RAB aranızda yaşayacak, siz de beni Her Şeye EgemenRAB’bin gönderdiğini anlayacaksınız.

Zek.2: 12 RAB kutsal topraklarda Yahuda’yı kendi payı olarak mirasedinecek ve Yeruşalim’i yine seçecek.

Zek.2: 13 Ey insanlar, RAB’bin önünde sessiz durun! RAB kutsalkonutundan kalkmış geliyor!

Dördüncü Görüm: Başkâhin Yeşu

BÖLÜM 3

Zek.3: 1 RAB, meleğinin önünde duran Başkâhin Yeşu’yu ve onu suçlamakiçin sağında duran Şeytan’ı bana gösterdi.

Zek.3: 2 RAB’bin meleği*fb* Şeytan’a, “RAB seni azarlasın, eyŞeytan!” dedi, “Yeruşalim’i seçen RAB seni azarlasın! Bu adamateşten çıkarılan yarı yanmış odun parçası değil mi?”D Not 3:2 Süryanice “RAB’bin meleği”, Masoretik metin “RAB”.

Zek.3: 3 Yeşu meleğin önünde çok kirli giysiler içinde duruyordu.

Zek.3: 4 Melek önündeki meleklere, “Üzerinden kirli giysileriçıkarın” dedi. Sonra Yeşu’ya, “Bak, suçunu kaldırdım. Sanabayramlık giysiler giydireceğim” dedi.

Zek.3: 5 Ben de Yeşu’nun başına temiz bir sarık sarmalarını söyledim.Başına temiz bir sarık sarıp onu giydirdiler. RAB’bin meleği deonun yanında duruyordu.

Zek.3: 6 Sonra RAB'bin meleği Yeşu'yu uyardı:

Zek.3: 7 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Eğer yollarımda yürür,verdiğim görevleri yerine getirirsen, tapınağımı sen yönetecek,avlularımı sen koruyacaksın. Sana burada duranların arasınakatılıp huzuruma çıkma ayrıcalığını vereceğim.

Zek.3: 8 "'Ey Başkâhin Yeşu, sen ve önünde oturan kâhin*arkadaşların, dinleyin! Çünkü onlar gelecek olaylarınönbelirtisidir. Dal*fc* adındaki kulumu ortaya çıkarıyorum.D Not 3:8 "Dal": Mesih'in adlarından biri.

Zek.3: 9 Yeşu'nun önüne koyduğum taşa bakın! O tek taşın yedigözü*fç* var; onun üzerine bir yazıt oyacağım' diyor Her ŞeyeEgemen RAB, 'Bir günde bu ülkenin günahını kaldıracağım.D Not 3:9 "Gözü" ya da "Yüzü".

Zek.3: 10 O gün her biriniz komşusunu asmasının, incir ağacınınaltında oturmaya çağıracak.' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

Beşinci Görüm: Kandillik ve Zeytin Ağaçları

BÖLÜM 4

Zek.4: 1 Benimle konuşan melek yine geldi ve uykudan uyandırır gibibeni uyandırdı.

Zek.4: 2 "Ne görüyorsun?" diye sordu."Som altın bir kandillik görüyorum" diye yanıtladım, "Tepesindezeytinyağı için bir tas, üzerinde yedi kandil, kandillerde yedişer oluk var.

Zek.4: 3 Ayrıca kandilliğin yanında, biri zeytinyağı tasının sağında,öbürü solunda iki zeytin ağacı da var."

Zek.4: 4 Benimle konuşan meleğe, "Bunların anlamı nedir, efendim?"diye sordum.

Zek.4: 5 Melek, "Bunların anlamını bilmiyor musun?" diye karşılıkverdi."Hayır, efendim" dedim.

Zek.4: 6 Bunun üzerine şöyle dedi: "RAB Zerubbabil'e, 'Güçle kuvvetledeğil, ancak benim Ruhum'la başaracaksın' diyor. Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zek.4: 7 Sen kim oluyorsun, ey ulu dağ? Zerubbabil'in önünde birdüzlük olacaksın! O tapınağın son taşını çıkarırken, halk da, 'Negüzel, ne güzel!' diye bağıracak."

Zek.4: 8 RAB bana yine seslendi:

Zek.4: 9 “Bu tapınağın temelini Zerubbabil’in elleri attı, tapınağıtamamlayacak olan da onun elleridir. O zaman beni size Her ŞeyeEgemen RAB’bin gönderdiğini anlayacaksınız.

Zek.4: 10 “Küçük işleri yapma gününü kim küçümsüyor? İnsanlarZerubbabil’in elinde çekülü görünce sevinecekler. -”Bu yedi kandil RAB’bin bütün yeryüzünde dolaşan gözleridir.”-

Zek.4: 11 Meleğe, “Kandilliğin sağındaki ve solundaki bu iki zeytinağacı nedir?” diye sordum,

Zek.4: 12 “Altın gibi yağ akıtan iki altın oluğun yanındaki bu ikizeytin dalı nedir?”

Zek.4: 13 “Bunların anlamını bilmiyor musun?” diye karşılık verdi. “Hayır, efendim” dedim.

Zek.4:14 Melek, “Bunlar bütün dünyanın Rabbi’ne hizmet eden,zeytinyağıyla kutsanmış iki kişidir” diye açıkladı.

Altıncı Görüm: Uçan Tomar

BÖLÜM 5

Zek.5: 1 Gözlerimi yine kaldırıp bakınca, uçan bir tomar gördüm.

Zek.5: 2 Melek, “Ne görüyorsun?” diye sordu. “Uçan bir tomar görüyorum. Uzunluğu yirmi*fd*, genişliği on arşın*fe*” diye yanıtladım.D Not 5:2 “Yirmi arşın”: Yaklaşık 9 m. 5:2 “On arşın”: Yaklaşık 4.5 m.

Zek.5: 3 Melek, “Bütün ülkeye yağacak lanettir bu” dedi, “Tomarın biryanına yazılanlar uyarınca, hırsızlık eden herkes sökülüp atılacak; öbür yanına yazılanlar uyarınca da yalan yere ant içenler kovulacak.

Zek.5: 4 Her Şeye Egemen RAB, ‘Lanet yağdıracağım’ diyor, ‘Hırsızınve benim adımla yalan yere ant içenin evi üzerine lanet yağacak. Ve lanet o evin üzerinde kalacak; kerestesiyle, taşlarıyla birlikte evin tümünü yok edecek.’”

Yedinci Görüm: Ölçü Kabındaki Kadın

Zek.5: 5 Sonra benimle konuşan melek yaklaşıp, “Gözlerini kaldır”dedi, “Ortaya çıkan şu nesnenin ne olduğuna bak.”

Zek.5: 6 “Nedir?” diye sordum. “Bir ölçü kabı*ff*” dedi, sonra ekledi: “Bu, bütün ülke halkının suçudur.”D Not 5:6 “Ölçü kabı”: İbranice “Efa”, yaklaşık 22 litrelik bir ölçek.

Zek.5: 7 Derken kurşun kapak kaldırıldı. Kabın içinde bir kadın oturuyordu.

Zek.5: 8 Melek, “İşte bu kötülüktür!” diyerek kadını gerisingeri ölçükabına itip kurşun kapağı yerine koydu.

Zek.5: 9 Gözlerimi kaldırıp bakınca, rüzgarda uçarak yaklaşan ikikadın gördüm. Leylek kanatlarına benzeyen kanatları vardı. Kabıyerle gök arasına kaldırdılar.

Zek.5: 10 Benimle konuşan meleğe, “Kabı nereye götürüyorlar?” diyesordum.

Zek.5: 11 “Kadın için bir ev yapmak üzere Şinar*fg* topraklarına”diye yanıtladı, “Ev hazır olunca kap oraya, yerine konulacak.”D Not 5:11 “Şinar”, yani “Babil”.

Sekizinci Görüm: Dört Savaş Arabası

BÖLÜM 6

Zek.6: 1 Yine gözlerimi kaldırıp baktım, iki tunç* dağın arasındançıkıp gelen dört savaş arabası gördüm.

Zek.6: 2 Birinci savaş arabasının kızıl, ikincisinin siyah,

Zek.6: 3 üçüncüsünün beyaz, dördüncüsünün benekli atları vardı.Atların hepsi güçlüydü.

Zek.6: 4 Benimle konuşan meleğe, “Bunlar ne, efendim?” diye sordum.

Zek.6: 5 Melek şöyle karşılık verdi: “Bunlar bütün dünyanın Rab’binehizmet ettikleri yerden çıkan göğün dört ruhudur*fh*.D Not 6:5 “Ruhudur” ya da “Rüzgarıdır”.

Zek.6: 6 Siyah atların çektiği savaş arabası bölgenin kuzeyine, beyazatlarınki batıya, benekli atlarınki de güneye doğru gidiyor.”

Zek.6: 7 Yola çıktıklarında güçlü atlar yeryüzünü dolaşmak üzeregitmek istiyorlardı. Melek, “Gidin, yeryüzünü dolaşın!” deyince,gidip yeryüzünü dolaştılar.

Zek.6: 8 Sonra melek bana seslendi: “Bak, bölgenin kuzeyine gidenler,orada öfkemi yatıştırdılar.”

Yeşu’ya Verilen Taç

Zek.6: 9 RAB bana şöyle seslendi:

Zek.6: 10 “Armağanları sürgünden dönenlerden -Babil’den gelen Helday,Toviya

ve Yedaya'dan- al ve aynı gün Sefanya oğlu Yoşiya'nın evine git.

Zek.6: 11 Aldığın altınla gümüşten bir taç yaparak Yehosadak oğluBaşkâhin Yeşu'nun başına tak.

Zek.6: 12 Ona Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor de: 'İşte Dal adındakiadam! Bulunduğu yerde filizlenecek ve RAB'bin Tapınağı'nı kuracak.

Zek.6: 13 Evet, RAB'bin Tapınağı'nı kuracak olan odur. Görkemlekuşanacak, tahtında oturup egemenlik sürecek. Tahtında oturankâhin olacak. İkisi arasında tam bir uyum olacak.'

Zek.6: 14 Helday'ın*fı*, Toviya'nın, Yedaya'nın, Sefanya oğluYoşiya'nın*fi* anısına taç RAB'bin Tapınağı'na konulacak.

Zek.6: 15 Uzaktakiler de gelip RAB'bin Tapınağı'nın yapımındaçalışacak. Böylece beni size Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğinianlayacaksınız. Tanrınız RAB'bin sözüne özenle uyarsanız bütünbunlar gerçekleşecektir."D Not 6:14 Süryanice "Helday" (bkz.6:10), Masoretik metin "Helem". 6:14 Süryanice "Yoşiya" (bkz. 6:10), Masoretik metin "Hen".

Oruç Değil, Adalet ve Sevecenlik

BÖLÜM 7

Zek.7: 1 Kral Darius'un krallığının dördüncü yılının dokuzuncu ayı*olan Kislev ayının dördüncü günü RAB Zekeriya'ya seslendi.

Zek.7: 2-3 Beytel halkı, Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'ndakikâhinlerle peygamberlere, "Yıllardır yaptığımız gibi beşinci ayoruç* tutup ağlayalım mı?" diye sormuş ve RAB'be yalvarmalarıiçin Sareser'i, Regem-Melek'i ve adamlarını göndermişti.

Zek.7: 4 Her Şeye Egemen RAB bana dedi ki,

Zek.7: 5 "Bütün ülke halkına ve kâhinlere sor: 'Yetmiş yıldır beşincive yedinci aylarda oruç tutup dövündüğünüzde gerçekten benim içinmi oruç tuttunuz?

Zek.7: 6 Yiyip içerken kendiniz için yiyip içmiyor muydunuz?

Zek.7: 7 Yeruşalim'le çevresindeki kentler gönenç içinde yaşarken,Negev ve Şefela insanlarla doluyken, RAB'bin önceki peygamberleraracılığıyla açıkladığı sözler bunlar değil mi?'"

Zek.7: 8 RAB Zekeriya'ya yine seslendi:

Zek.7: 9 "Her Şeye Egemen RAB diyor ki, 'Gerçek adaletle yargılayın;birbirinize

sevgi ve sevecenlik gösterin.

Zek.7: 10 Dul kadına, öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın.Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın.'

Zek.7: 11 "Ama atalarımız dinlemek istemediler; inatla sırtlarınıçevirdiler, duymamak için kulaklarını tıkadılar.

Zek.7: 12 Kutsal Yasa'yı ve Her Şeye Egemen RAB'bin kendi Ruhu'ylagönderdiği, önceki peygamberler aracılığıyla ilettiği sözleridinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzdenHer Şeye Egemen RAB onlara çok öfkelendi.

Zek.7: 13 "'Madem ben çağırınca dinlemediler' diyor Her Şeye EgemenRAB, 'Onlar çağırınca, ben de onları dinlemeyeceğim.

Zek.7: 14 Onları tanımadıkları ulusların arasına fırtına gibidağıttım. Geride bıraktıkları ülke öyle ıssız kaldı ki, orayakimse gidip gelemez oldu. Güzelim ülkeyi viraneye çevirdiler.'"

Rab Yeruşalim'i Kutsayacağına Söz Veriyor

BÖLÜM 8

Zek.8: 1 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi:

Zek.8: 2 Her Şeye Egemen RAB, "Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum"diyor, "Evet, onu şiddetle kıskanıyorum.

Zek.8: 3 Siyon'a dönecek ve Yeruşalim'de oturacağım. Yeruşalim'eSadık Kent, Her Şeye Egemen RAB'bin dağına Kutsal Dağ denecek.

Zek.8: 4-5 "İlerlemiş yaşlarından ötürü ellerinde bastonlarıyla yaşlıerkeklerle kadınlar yine Yeruşalim meydanlarında oturacaklar.Kentin meydanları orada oynayan erkek ve kız çocuklarla dolacak."Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zek.8: 6 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "O günlerde sürgünden dönenhalkın gözünde bu olanaksız olsa da, benim gözümde de böyle mi olmalı?" Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zek.8: 7-8 "Halkımı doğudaki, batıdaki ülkelerden kurtarıp geri getireceğim. Yeruşalim'de yaşayacak, halkım olacaklar; ben de onların sadık ve adil Tanrısı olacağım." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zek.8: 9 "Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nın kurulması için temelatıldığında orada bulunan peygamberlerin bu günlerde söylediğisözleri duyan sizler yüreklenin!" diyor Her Şeye Egemen RAB,

Zek.8: 10 “O günlerden önce insan ya da hayvan için ücret yoktu.Düşman yüzünden hiç kimse güvenlik içinde gidip gelemiyordu.Çünkü herkesi birbirine düşürmüştüm.

Zek.8: 11 Ama şimdi sürgünden dönen bu halka geçmiş günlerde davrandığım gibi davranmayacağım.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB,

Zek.8: 12 “Ekilen tohum verimli olacak; asma üzüm, toprak ürün,gökler çiy verecek. Bunların tümünü sürgünden dönen bu halka mülkolarak vereceğim.

Zek.8: 13 Sizi kurtaracağım, ey Yahuda ve İsrail halkı. Siz uluslararasında nasıl lanet konusu olduysanız, şimdi de bereket kaynağıolacaksınız. Korkmayın, yürekli olun!”

Zek.8: 14 Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: “Atalarınız beniöfkelendirdiğinde başınıza felaket getirmeyi tasarladım vevazgeçmedim” diyor Her Şeye Egemen RAB,

Zek.8: 15 “Şimdi de Yeruşalim ve Yahuda halkına yine iyilik yapmayıtasarladım. Korkmayın!

Zek.8: 16 Yapmanız gerekenler şunlardır: Birbirinize gerçeğisöyleyin, kent kapılarınızda*fj* esenliği sağlayan gerçek adaletle yargılayın,D Not 8:16 “Kent kapılarınızda”: Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

Zek.8: 17 yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın, yalan yere ant içmekten tiksinin. Çünkü ben bütün bunlardan nefret ederim.” Böyle diyor RAB.

Zek.8: 18 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi:

Zek.8: 19 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Dördüncü, beşinci, yedincive onuncu ayların* oruçları* Yahuda halkı için sevinç, coşku dolumutlu bayramlar olacak. Bu nedenle gerçeği ve esenliği sevin.”

Zek.8: 20 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “Daha birçok halk, birçokkentte yaşayanlar gelecek.

Zek.8: 21 Bir kentte yaşayanlar başka kente gidip, ‘RAB’be yalvarmak,Her Şeye Egemen RAB’be yönelmek için hemen yola çıkalım. Ben degideceğim’ diyecekler.

Zek.8: 22 Her Şeye Egemen RAB’be yönelmek, O’na yalvarmak için çoksayıda halkla birçok ulus Yeruşalim’e gelecek.”

Zek.8: 23 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, “O günlerde her dil veulustan on kişi bir Yahudi’nin eteğinden tutup, ‘İzin verin,sizinle gidelim. Çünkü Tanrı’nın sizinle

olduğunu duyduk' diyecekler."

İsrail'in Düşmanlarına Yargı

BÖLÜM 9

Zek.9: 1 Bildiri: RAB'bin sözü Hadrak ülkesine ve Şam Kenti'ne yöneliktir.Çünkü insanların, özellikle bütün İsrail oymaklarının gözü RAB'be çevrilidir.

Zek.9: 2 Bu söz Hadrak sınırındaki Hama'ya, Çok becerikli olmasına karşın Sur ve Sayda kentlerine de yöneliktir.

Zek.9: 3 Sur kendine bir kale yaptı; Toprak kadar gümüş Ve sokaktaki çamur kadar altın biriktirdi.

Zek.9: 4 Ama Rab onun mal varlığını alıp götürecek; Denizdeki gücünü yok edecek Ve ateş kenti yiyip bitirecek.

Zek.9: 5 Aşkelon bunu görünce korkacak; Gazze acıdan kıvranacak, Ekron da öyle, çünkü umudu sönecek. Gazze kralını yitirecek, Aşkelon ıssız kalacak.

Zek.9: 6 Aşdot'ta melez bir halk oturacak, Filistliler'in gururunu kıracağım.

Zek.9: 7 Ağızlarından kanı alınmamış eti, Dişlerinin arasından yasak yiyecekleri alacağım. Sağ kalanlar Tanrımız'a bağlanacak Ve Yahuda oymağında bir boy sayılacak. Ekron Yevuslular gibi olacak.

Zek.9: 8 Akın eden ordulara karşı Evimin çevresinde ordugah kuracağım. Hiçbir kıyıcı Bir daha halkımın üzerinden geçmeyecek, Çünkü artık halkımı ben gözetiyorum.

Vaat Edilen Kral

Zek.9: 9 Ey Siyon kızı*, sevinçle coş! Sevinç çığlıkları at, ey Yeruşalim kızı*! İşte kralın! O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür. Eşeğe, evet, sıpaya, Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor!

Zek.9: 10 Savaş arabalarını Efrayim'den, Atları Yeruşalim'den uzaklaştıracağım. Savaş yayları kırılacak. Kralınız uluslara barışı duyuracak, Onun egemenliği bir denizden bir denize, Fırat'tan yeryüzünün uçlarına dek uzanacak.

Zek.9: 11 Size gelince, Sizinle yaptığım kurban kanıyla yürürlüğe girmiş antlaşma uyarınca, Sürgündeki halkınızı Susuz çukurdan çıkarıp özgür kılacağım.

Zek.9: 12 Kalenize dönün, Ey siz, umut sürgünleri! Bugün bildiriyorum ki, Size yitirdiğinizin iki katını vereceğim.

Zek.9: 13 Yahuda'yı yayımı gerer gibi gereceğim Ve Efrayim'i ok gibi ona dolduracağım. Oğullarını Grekler'e karşı uyandıracağım, ey Siyon Ve seni bir savaşçının kılıcı gibi yapacağım.

Rab Gelecek

Zek.9: 14 O zaman RAB halkının üzerinde görünecek, Oku şimşek gibi çakacak. Egemen RAB boru çalacak Ve güney fırtınalarıyla ilerleyecek.

Zek.9: 15 Onları Her Şeye Egemen RAB koruyacak. Düşmanlarını yok edecek Ve sapan taşlarıyla yenecekler. Şarap içmiş gibi içip gürleyecek Ve kurban kanı serpmekte kullanılan çanaklar gibi sunağın köşelerine dolacaklar.

Zek.9: 16 O gün Tanrıları RAB Sürüsü olan halkını kurtaracak. O'nun ülkesinde taç mücevherleri gibi parlayacaklar.

Zek.9: 17 Ne yakışıklı ve güzel olacaklar! Delikanlılar tahılla, Genç kızlar yeni şarapla güçlenecek.

Rab Yahuda ve Efrayim'i Kayıracak

BÖLÜM 10

Zek.10: 1 İlkbaharda RAB'den yağmur dileyin. O'dur yağmur bulutlarını oluşturan. İnsanlara yağmur sağanakları Ve herkese tarlada ot verir.

Zek.10: 2 Oysa aile putlarından alınan yanıtlar boştur, Falcılar yalan görümler görür Ve gerçek yanı olmayan düşler anlatarak Boşuna avuturlar. Bu yüzden halk sürü gibi dağınık, Sıkıntı çekiyor, çünkü çoban yok.

Zek.10: 3 RAB şöyle diyor: "Öfkem çobanlara karşı alevlendi, Önderleri*fk* cezalandıracağım. Her Şeye Egemen RAB kendi sürüsünü, Yahuda halkını kayıracak. Görkemli savaş atı gibi yapacak onları.D Not 10:3 "Önderleri": İbranice "Tekeleri".

Zek.10: 4 Köşe taşı, Çadır kazığı, Savaş yayı Ve bütün önderler Yahuda'dan çıkacak.

Zek.10: 5 Savaşta düşmanlarını sokaklardaki çamurda çiğneyen yiğitler gibi olacaklar. RAB onlarla olduğu için Savaşacak ve atlıları utandıracaklar.

Zek.10: 6 "Yahuda halkını güçlendireceğim, Yusuf soyunu kurtarıp Sürgünden geri getireceğim. Çünkü onlara acıyorum. Sanki onları reddetmemişim gibi olacaklar. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim ve onları yanıtlayacağım.

Zek.10: 7 Efrayimliler yiğitler gibi olacaklar, Şarap içmiş gibi yürekleri coşacak.

Çocukları bunu görüp neşelenecek, Yürekleri RAB'de sevinç bulacak.

Zek.10: 8 "Islık çalıp onları toplayacağım, Onları kesinlikle kurtaracağım. Eskiden olduğu gibi Yine çoğalacaklar.

Zek.10: 9 Onları halklar arasına dağıttımsa da, Uzak ülkelerde beni anımsayacaklar; Çocuklarıyla birlikte sağ kalacak ve geri dönecekler.

Zek.10: 10 Onları Mısır'dan geri getirecek, Asur'dan toplayacağım; Gilat'a, Lübnan'a getireceğim. Onlara yeterince yer bulunmayacak.

Zek.10: 11 Sıkıntı denizinden geçecekler, Denizin dalgaları yatışacak, Nil'in bütün derinlikleri kuruyacak. Asur'un gururu alaşağı edilecek, Mısır'ın krallık asası elinden alınacak.

Zek.10: 12 Halkımı kendi gücümle güçlendireceğim, Adıma layık bir yaşam sürdürecekler." Böyle diyor RAB.

BÖLÜM 11

Zek.11: 1 Ey Lübnan, kapılarını aç ki, Ateş sedir ağaçlarını yakıp yok etsin!

Zek.11: 2 Ey çam ağacı, haykır! Sedir ağacı yıkıldı, Ulu ağaçlar yok oldu! Haykırın, ey Başan meşeleri, Gür ormanın ağaçları devrildi!

Zek.11: 3 Çobanların haykırışını duy, Çünkü güzelim otlakları yok oldu! Genç aslanların kükremesini dinle, Çünkü Şeria Irmağı'nın kıyısındaki ağaçlık yok oldu!

İki Çoban

Zek.11: 4 Tanrım RAB, "Kesime ayrılmış sürüyü sen güt" diyor,

Zek.11: 5 "Sürüyü satın alanlar koyunları kesiyor ama cezalarınıçekmiyorlar. Koyunları satanlar da, 'Tanrı'ya övgüler olsun,zengin oldum!' diyorlar. Çobanlar kendi sürülerine acımıyor.

Zek.11: 6 Çünkü ülkede yaşayan halka artık acımayacağım" diyor RAB,"Herkesi kendi komşusunun ve kralının eline teslim edeceğim.Ülkeyi ezecekler, ben de halkı ellerinden kurtarmayacağım."

Zek.11: 7 Bunun üzerine kesime ayrılmış sürünün özellikle ezilenleriniğüttüm. Elime iki değnek aldım; birine "Lütuf", ötekine "Birlik"adını koydum. Böylece sürüyü gütmeye başladım.

Zek.11: 8 Bir ayda üç çobanı başımdan savdım. Çünkü ben sürüdenbıkmıştım, sürü de benden tiksinmişti.

Zek.11: 9 Sürüye, “Artık sizi gütmeyeceğim. Ölen ölsün, kesilenkesilsin, geri kalanlar da birbirinin etini yesin” dedim.

Zek.11: 10 Sonra “Lütuf” adındaki değneğimi aldım ve bütün uluslarlayapmış olduğum antlaşmayı bozmak için kırdım.

Zek.11: 11 Böylece antlaşma o gün bozuldu. Beni gözleyen sürününezilenleri RAB’bin sözünün yerine geldiğini anladılar.

Zek.11: 12 Onlara, “Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin”dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler.

Zek.11: 13 RAB bana, “Çömlekçiye*fl* at” dedi. Böylece bana biçtikleriyüksek değerin karşılığı olan otuz gümüşü alıp RAB’binTapınağı’ndaki çömlekçiye*fl* attım.D Not 11:13 Masoretik metin “Çömlekçiye”, Süryanice “Hazineye”.

Zek.11: 14 Sonra Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozmak için”Birlik” adındaki öteki değneğimi kırdım.

Zek.11: 15 RAB bana, “Sen yine akılsız bir çoban gibi donat kendini” dedi,

Zek.11: 16 “Ülkeye öyle bir çoban atayacağım ki, yitiklere bakmayacak, dağılmışları aramayacak, yaralıları iyileştirmeyecek, sağlamları beslemeyecek. Ancak semiz koyunların etini yiyecek, tırnaklarını koparacak.

Zek.11: 17 “Sürüyü terk eden değersiz çobanın vay haline! Kılıç kolunu ve sağ gözünü vursun! Kolu tamamen kurusun, Sağ gözü kör olsun!”

Yeruşalim’in Düşmanları Yok Oluyor

BÖLÜM 12

Zek.12: 1 Bildiri: İşte RAB’bin İsrail’e ilişkin sözleri. Göklerigeren, yeryüzünün temelini atan, insanın içindeki ruha biçimveren RAB şöyle diyor:

Zek.12: 2 “Yeruşalim’i çevredeki bütün halkları sersemleten bir kâse*yapacağım. Yeruşalim gibi Yahuda da kuşatma altına alınacak.

Zek.12: 3 O gün Yeruşalim’i bütün halklar için ağır bir taş yapacağım.Onu kaldırmaya yeltenen herkes ağır yaralanacak. Yeryüzünün bütünulusları Yeruşalim’e karşı birleşecek.

Zek.12: 4 O gün her atı dehşete düşürecek, her atlıyı çılgınadöndüreceğim. Yahuda halkını gözeteceğim, ama öbür halklarınbütün atlarını kör edeceğim.

Zek.12: 5 O zaman Yahuda önderleri, ‘Her Şeye Egemen Tanrısı

RAB'begüvenen Yeruşalim halkı güç kaynağımızdır' diye düşünecekler.

Zek.12: 6 "O gün Yahuda önderlerini odunların ortasında yanan birmangal gibi, ekin demetleri arasında alev alev yanan bir meşalegibi yapacağım. Sağda solda, çevredeki bütün halkları yakıp yokedecekler. Yeruşalim ise sapasağlam yerinde duracak.

Zek.12: 7 "Ben RAB önce çadırlarda oturan Yahuda halkını kurtaracağım. Öyle ki, Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanlar Yahuda'dan daha çokonura kavuşmasın.

Zek.12: 8 Ben RAB o gün Yeruşalim'de oturanları koruyacağım. Böylecearalarındaki en güçsüz kişi Davut gibi, Davut soyu da Tanrı gibi,kendilerine öncülük eden RAB'bin meleği gibi olacak.

Zek.12: 9 O gün Yeruşalim'e saldıran bütün ulusları yok etmeyebaşlayacağım.

Zek.12: 10 "Davut soyuyla Yeruşalim'de oturanların üzerine lütuf veyakarış ruhunu dökeceğim. Bana, yani deştiklerine bakacaklar;biricik oğlu için yas tutan biri gibi yas tutacak, ilk oğlu içinacı çeken biri gibi acı çekecekler.

Zek.12: 11 O gün Yeruşalim'de tutulan yas, Megiddo Ovası'nda,Hadat-Rimmon'da tutulan yas gibi büyük olacak.

Zek.12: 12-14 Ülkede her boy kendi içinde yas tutacak: Davut, Natan,Levi, Şimi boyundan ve geri kalan boylardan aileler. Her boyunerkekleri ayrı, kadınları ayrı yas tutacak."

Günahtan Arınma

BÖLÜM 13

Zek.13: 1 "O gün Davut soyunu ve Yeruşalim'de yaşayanları günahtan veruhsal kirlilikten arındırmak için bir pınar açılacak.

Zek.13: 2 O gün ülkeden putların adlarını kaldıracağım, bir dahaanılmayacaklar" diyor Her Şeye Egemen RAB, "Sahte peygamberleride, kirli ruhu da ülkeden uzaklaştıracağım.

Zek.13: 3 Biri yine peygamberlik edecek olursa, öz annesiyle babası,'Öleceksin, çünkü RAB'bin adıyla yalan söylüyorsun' diyecekler.Peygamberlik ettiğinde de öz annesi babası onun bedenini deşecekler.

Zek.13: 4 "O gün her peygamber peygamberlik ederken gördüğü görümdenutanacak; insanları aldatmak için çuldan giysi giymeyecek.

Zek.13: 5 'Ben peygamber değilim, çiftçiyim. Gençliğimden beri heptarlada

çalıştım*fm*' diyecek.D Not 13:5 Olası metin "Gençliğimden beri hep tarlada çalıştım", Masoretik metin "Çünkü bir adam beni gençliğimde köle olarak satın aldı".

Zek.13: 6 Biri, 'Bağrındaki bu yaralar ne?' diye sorduğunda da,'Bunlar dostlarımın evinde aldığım yaralar' diye yanıtlayacak."

Çoban Vuruluyor

Zek.13: 7 "Uyan, ey kılıç! Çobanıma, yakınıma karşı harekete geç" Diyor Her Şeye Egemen RAB. "Çobanı vur da Koyunlar darmadağın olsun. Ben de elimi küçüklere karşı kaldıracağım.

Zek.13: 8 Bütün ülkede" diyor RAB, "Halkın üçte ikisi vurulup ölecek, Üçte biri sağ kalacak.

Zek.13: 9 Kalan üçte birini ateşten geçireceğim, Onları gümüş gibi arıtacağım, Altın gibi sınayacağım. Bana yakaracaklar, Ben de onlara karşılık vereceğim, 'Bunlar benim halkım' diyeceğim. Onlar da, 'Tanrımız RAB'dir' diyecekler."

Mesih'in Gelişi ve Krallığı

BÖLÜM 14

Zek.14: 1 İşte RAB'bin günü geliyor! Ey Yeruşalim halkı, sendenyağmalanan mal gözlerinin önünde paylaşılacak.

Zek.14: 2 Yeruşalim'e karşı savaşmaları için bütün ulusları bir arayagetireceğim. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınlarınırzına geçilecek. Kentte yaşayanların yarısı sürgünegönderilecek, geri kalanlar kentte kalacak.

Zek.14: 3 Sonra RAB, savaş zamanlarında yaptığı gibi, gidip buuluslara karşı savaşacak.

Zek.14: 4 O gün O'nun ayakları Yeruşalim'in doğusundaki ZeytinDağı'nın üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğuya ve batıya doğruortadan yarılıp çok büyük bir vadi oluşturacak. Dağın yarısıkuzeye, öbür yarısı güneye çekilecek.

Zek.14: 5 Yarılan dağımın oluşturduğu vadiden kaçacaksınız, çünkü vadiAsal'a dek uzanacak. Yahuda Kralı Uzziya döneminde depremdennasıl kaçtıysanız, öyle kaçacaksınız. O zaman Tanrım RAB bütünkutsallarla birlikte gelecek!

Zek.14: 6 O gün ışık olmayacak, ışık veren cisimler kararacak.

Zek.14: 7 Özel bir gün, yalnız RAB'bin bildiği bir gün olacak. Gecede gündüz de olmayacak. Gece aydınlık olacak.

Zek.14: 8 O gün Yeruşalim'in içinden diri sular akacak. Yaz kışsuların yarısı Lut Gölü'ne, öbür yarısı Akdeniz'e akacak.

Zek.14: 9 RAB bütün dünyanın kralı olacak. O gün yalnız RAB, yalnızO'nun adı kalacak.

Zek.14: 10 Bütün ülke Geva'dan Yeruşalim'in güneyindeki Rimmon'a dekArava Ovası gibi olacak. Ama Yeruşalim yükseltilecek ve BenyaminKapısı'ndan ilk kapıya, Köşe Kapısı'na, Hananel Kulesi'ndenkralın üzüm sıkma çukurlarına dek yerli yerinde duracak.

Zek.14: 11 İnsanlar oraya yerleşip güvenlik içinde yaşayacak.Yeruşalim bir daha yıkıma*fn* uğramayacak.D Not 14:11 "Yıkıma" ya da "Lanete".

Zek.14: 12 Yeruşalim'e karşı savaşan bütün halkları RAB şu belaylacezalandıracak: Daha sağken bedenleri, gözleri, dilleri çürüyecek.

Zek.14: 13 O gün RAB insanları büyük dehşete düşürecek. Herkesyanındakinin elini yakalayacak, birbirlerine saldıracaklar.

Zek.14: 14 Yahudalılar da Yeruşalim'de savaşacak. Çevredeki bütünulusların serveti, çok miktarda altın, gümüş, giysi toplanacak.

Zek.14: 15 Düşman ordugahlarındaki bütün hayvanlar da at, katır,deve, eşek benzer bir belaya çarptırılacak.

Zek.14: 16 Yeruşalim'e saldıran uluslardan sağ kalanların hepsi HerŞeye Egemen RAB olan Kral'a tapınmak ve Çardak Bayramı'nı*kutlamak için yıldan yıla Yeruşalim'e gidecekler.

Zek.14: 17 Yeryüzü halklarından hangisi Her Şeye Egemen RAB olanKral'a tapınmak için Yeruşalim'e gitmezse, ülkesine yağmur yağmayacak.

Zek.14: 18 Mısırlılar bunlara katılıp Yeruşalim'e gitmezlerse, RABonları da Çardak Bayramı'nı kutlamak için Yeruşalim'e gitmeyenbütün ulusların başına getirdiği aynı belayla cezalandıracak.

Zek.14: 19 Mısırlılar'a ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için Yeruşalim'egitmeyen bütün uluslara verilecek ceza budur.

Zek.14: 20 O gün atların çıngırakları üzerine, "RAB'be adanmıştır" diye yazılacak. RAB'bin Tapınağı'ndaki kazanlar da sunağın önündeki çanaklar gibi olacak.

Zek.14: 21 Yeruşalim ve Yahuda'da her kazan Her Şeye Egemen RAB'be adanacak. Kurban kesmeye gelenler bu kazanları kurban etini pişirmek için kullanacaklar. O gün Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda artık tüccar*fo*

bulunmayacak.D Not 14:21 “Tüccar” ya da “Kenanlı”.

2. SAMUEL

Davut Saul’un Ölüm Haberini Duyuyor

BÖLÜM 1

2.Sa.1: 1 Saul’un ölümünden sonra Amalekliler’e karşı kazandığı zaferden dönen Davut Ziklak’ta iki gün kaldı.

2.Sa.1: 2 Üçüncü gün, Saul’un ordugahından giysileri yırtılmış, başı toz toprak içinde bir adam geldi. Adam Davut’a yaklaşınca önünde yere kapandı.

2.Sa.1: 3 Davut, “Nereden geliyorsun?” diye sordu. Adam, “İsrail ordugahından kaçıp kurtuldum” dedi.

2.Sa.1: 4 Davut, “Ne oldu? Bana anlat” dedi. Adam askerlerin savaş alanından kaçtığını, birçoğunun düşüp öldüğünü, Saul’la oğlu Yonatan’ın da ölüler arasında olduğunu anlattı.

2.Sa.1: 5 Davut, kendisine haberi veren genç adama, “Saul’la oğlu Yonatan’ın öldüğünü nereden biliyorsun?” diye sordu.

2.Sa.1: 6 Genç adam şöyle yanıtladı: “Bir rastlantı sonucu Gilboa Dağı’ndaydım. Saul mızrağına dayanmıştı. Atlılarla savaş arabaları ona doğru yaklaşıyordu.

2.Sa.1: 7 Saul arkasına dönüp beni görünce seslendi. Ben de, ‘Buyrun, buradayım dedim.

2.Sa.1: 8 “Saul, ‘Sen kimsin? diye sordu. “’Ben bir Amalekli’yim diye yanıtladım.

2.Sa.1: 9 “Saul, ‘Ne olur üstüme var ve beni öldür! dedi, ‘Çünküçektiğim acılardan kurtulmak istiyorum.

2.Sa.1: 10 Bu yüzden varıp onu öldürdüm. Çünkü yere düştükten sonra yaşayamayacağını biliyordum. Başındaki taçla kolundaki bileziği aldım ve onları buraya, efendime getirdim.”

2.Sa.1: 11 Bunun üzerine Davut’la yanındakiler giysilerini yırttılar.

2.Sa.1: 12 Kılıçtan geçirilen Saul, oğlu Yonatan ve RAB’bin halkı olanİsrailliler için akşama dek yas tutup ağladılar, oruç* tuttular.

2.Sa.1: 13 Davut, kendisine haber getiren genç adama, “Nerelisin?”diye sordu. Adam, “Ben yabancıyım, bir Amalekli’nin oğluyum” dedi.

2.Sa.1: 14 Davut, “RAB’bin meshettiği* kişiye el kaldırıp onu yoketmekten korkmadın mı?” diye sordu.

2.Sa.1: 15 Sonra adamlarından birini çağırıp, “Git, öldür onu!” diyebuyurdu. Böylece adam Amalekli’yi vurup öldürdü.

2.Sa.1: 16 Davut Amalekli’ye, “Kanından sen kendin sorumlusun”demişti, “Çünkü ‘RAB’bin meshettiği kişiyi ben öldürdüm demeklekendine karşı ağzınla tanıklıkta bulundun.”

Davut’un Saul ve Yonatan için Yaktığı Ağıt

2.Sa.1: 17 Davut Saul’la oğlu Yonatan için ağıt yaktı.

2.Sa.1: 18 Sonra Yaşar Kitabı’nda yazılan Yay adındaki ağıtın Yahudahalkına öğretilmesini buyurdu:

2.Sa.1: 19 “Ey İsrail, senin yüceliğin yüksek tepelerinde yok oldu! Güçlüler nasıl da yere serildi!

2.Sa.1: 20 Haberi ne Gat’a duyurun, Ne de Aşkelon sokaklarında yayın. Öyle ki, ne Filistliler’in kızları sevinsin, Ne de sünnetsizlerin* kızları coşsun.

2.Sa.1: 21 Ey Gilboa dağları, Üzerinize ne çiy ne de yağmur düşsün. Ürün veren tarlalarınız olmasın. Çünkü güçlünün kalkanı, Bir daha yağ sürülmeyecek olan Saul’un kalkanı Orada bir yana atıldı!

2.Sa.1: 22 Yonatan’ın yayı yere serilmişlerin kanından, Yiğitlerin bedenlerinden hiç geri çekilmedi. Saul’un kılıcı hiç boşa savrulmadı.

2.Sa.1: 23 Saul’la Yonatan tatlı ve sevimliydiler, Yaşamda da ölümde de ayrılmadılar. Kartallardan daha çevik, Aslanlardan daha güçlüydüler.

2.Sa.1: 24 Ey İsrail kızları! Sizi al renkli, süslü giysilerle donatan, Giysinizi altın süslerle bezeyen Saul için ağlayın!

2.Sa.1: 25 Güçlüler nasıl da yere serildi savaşta! Yonatan senin yüksek tepelerinde ölü yatıyor.

2.Sa.1: 26 Senin için üzgünüm, kardeşim Yonatan. Benim için çok değerliydin. Sevgin kadın sevgisinden daha üstündü.

2.Sa.1: 27 Güçlüler nasıl da yere serildi! Savaş silahları yok oldu!”

Davut’un Yahuda Kralı Oluşu

BÖLÜM 2

2.Sa.2: 1 Bundan sonra Davut RAB'be, "Yahuda kentlerinden birine gideyim mi?" diye sordu. RAB, "Git" dedi. Davut, "Nereye gideyim?" diye sorunca, RAB, "Hevron'a" diye karşılık verdi.

2.Sa.2: 2 Bunun üzerine Davut, iki eşiyle -Yizreelli Ahinoam veKarmelli Naval'ın dulu Avigayil'le- birlikte oraya gitti.

2.Sa.2: 3 Aileleriyle birlikte adamlarını da götürdü. Hevron'a bağlıkentlere yerleştiler.

2.Sa.2: 4 Yahudalılar Hevron'a giderek orada Davut'u Yahuda Kralıolarak meshettiler*. Saul'u gömenlerin Yaveş-Gilatlılar olduğu Davut'a bildirildi.

2.Sa.2: 5 Davut onlara ulaklar göndererek şöyle dedi: "Efendiniz Saul'u gömmekle ona yaptığınız iyilikten dolayı RAB sizi kutsasın.

2.Sa.2: 6 RAB şimdi size bağlılıkla, iyilikle davransın. Bunu yaptığınız için ben de size aynı şekilde iyilik yapacağım.

2.Sa.2: 7 Şimdi güçlü ve yürekli olun, çünkü efendiniz Saul öldü. Yahuda halkı beni kralları olarak meshetti."

İsrail'le Yahuda Arasındaki Savaş

2.Sa.2: 8 Saul'un ordu komutanı Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet'iyanına alıp Mahanayim'e götürmüştü.

2.Sa.2: 9 Avner onu orada Gilat, Aşurlular, Yizreel, Efrayim, Benyaminve bütün İsrail'in kralı yaptı.

2.Sa.2: 10 Saul oğlu İş-Boşet kırk yaşında kral oldu ve İsrail'de ikiyıl krallık yaptı. Ancak Yahuda halkı Davut'u destekledi.

2.Sa.2: 11 Davut Hevron'da Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yaptı.

2.Sa.2: 12 Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşet'in adamlarıyla birlikteMahanayim'den Givon'a gitti.

2.Sa.2: 13 Seruya oğlu Yoav'la Davut'un adamları varıp Givon Havuzu'nun yanında onları karşıladılar. Taraflardan biri havuzun bir yanına, öteki öbür yanına oturdu.

2.Sa.2: 14 Avner Yoav'a, "Ne olur gençler kalkıp önümüzde dövüşsünler"dedi. Yoav, "Olur, kalkıp dövüşsünler" diye karşılık verdi.

2.Sa.2: 15 Böylece Benyamin oymağından Saul oğlu İş-Boşet'ten yanaolanlardan on iki kişiyle Davut'un adamlarından on iki kişi kalkıp ileri atıldı.

2.Sa.2: 16 Her biri karşıtının başından tuttuğu gibi kılıcını böğrüne sapladı; birlikte yere serildiler. Bu yüzden Givon'daki o yere Helkat-Hassurim*fa* adı verildi.D Not 2:16 "Helkat-Hassurim": "Kılıç alanı" anlamına gelir.

2.Sa.2: 17 O gün savaş çok çetin oldu. Davut'un adamları Avner'leİsrailliler'i yenilgiye uğrattılar.

2.Sa.2: 18 Seruya'nın üç oğlu -Yoav, Avişay ve Asahel- de oradaydılar.Bir kır ceylanı kadar hızlı koşan Asahel

2.Sa.2: 19 sağa sola sapmadan Avner'i kovaladı.

2.Sa.2: 20 Avner arkasına bakınca, "Asahel sen misin?" diye sordu.Asahel, "Evet, benim" diye karşılık verdi.

2.Sa.2: 21 Avner, "Sağa ya da sola dön. Gençlerden birini yakala ve kendin için silahlarını al" dedi. Ama Asahel Avner'i kovalamaktan vazgeçmek istemedi.

2.Sa.2: 22 Avner Asahel'i bir daha uyardı: "Beni kovalamaktan vazgeç!Neden seni yere sereyim? Sonra kardeşin Yoav'ın yüzüne nasıl bakarım?"

2.Sa.2: 23 Asahel peşini bırakmayı reddedince Avner mızrağının arkaucuyla onu karnından vurdu. Mızrak Asahel'in sırtından çıktı. Asahel orada düşüp öldü. Asahel'in düşüp öldüğü yere varanların tümü orada durup beklediler.

2.Sa.2: 24 Ama Yoav'la Avişay Avner'i kovalamayı sürdürdüler. Güneş batarken Givon kırsal bölgesine giden yolun üzerindeki Giah'a bakan Amma Tepesi'ne vardılar.

2.Sa.2: 25 Benyaminliler Avner'in çevresinde toplanarak bir birlikoluşturdular. Bir tepenin başında durup beklediler.

2.Sa.2: 26 Avner Yoav'a, "Kılıç sonsuza dek mi insanları yok etsin?" diye seslendi, "Bu olayın acıyla sona ereceğini anlamıyor musun? Kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeleri için askerlere ne zaman buyruk vereceksin?"

2.Sa.2: 27 Yoav şöyle karşılık verdi: "Yaşayan Tanrı'nın adıyla derimki, seslenmeseydin askerler sabaha dek kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeyecekti."

2.Sa.2: 28 Sonra Yoav boru çaldı. Herkes durdu. Bundan böyle İsrailhalkını ne kovaladılar, ne de onlarla savaştılar.

2.Sa.2: 29 Avner'le adamları bütün gece Arava Vadisi'nde yürüdüler.Şeria

Irmağı'nı geçerek Bitron yolundan*fb* Mahanayim'e vardılar.D Not 2:29 "Bitron yolundan" ya da "Sabah boyunca yürüyerek".

2.Sa.2: 30 Yoav Avner'i kovalamaktan döndükten sonra orduyu topladı. Asahel'den başka, Davut'un adamlarından on dokuz kişi eksikti.

2.Sa.2: 31 Oysa Davut'un adamları Avner'i destekleyen Benyaminliler'ibozguna uğratıp üç yüz altmış kişiyi öldürmüşlerdi.

2.Sa.2: 32 Yoav'la adamları Asahel'i götürüp Beytlehem'de babasınınmezarına gömdüler. Sonra bütün gece yürüyerek gün doğumunda Hevron'a vardılar.

BÖLÜM 3

2.Sa.3: 1 Saul'un soyuyla Davut'un soyu arasındaki savaş uzun sürdü.Davut giderek güçlenirken, Saul'un soyu gitgide zayıf düşüyordu.

Davut'un Hevron'da Doğan Çocukları(1Ta.3:1-4)

2.Sa.3: 2 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: İlk oğluYizreelli Ahinoam'dan Amnon,

2.Sa.3: 3 ikincisi Karmelli Naval'ın dulu Avigayil'den Kilav, üçüncüsüGeşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom,

2.Sa.3: 4 dördüncüsü Hagit'ten Adoniya, beşincisi Avital'ın oğlu Şefatya,

2.Sa.3: 5 altıncısı Davut'un eşi Egla'dan Yitream. Davut'un buoğullarının hepsi Hevron'da doğdular.

Avner Davut'a Katılıyor

2.Sa.3: 6 Saul'un soyuyla Davut'un soyu arasındaki savaş sürerken,Avner Saul'un soyu arasında güçleniyordu.

2.Sa.3: 7 Saul'un Aya kızı Rispa adında bir cariyesi vardı. Bir günİş-Boşet Avner'e, "Neden babamın cariyesiyle yattın?" diye sordu.

2.Sa.3: 8 İş-Boşet'in sorusuna çok öfkelenen Avner şu karşılığı verdi: "Ben Yahuda tarafına geçen bir köpek başı mıyım? Bugün bile baban Saul'un ailesine, kardeşlerine, dostlarına bağlıyım. Seni Davut'un eline teslim etmedim. Ama bugün bu kadın yüzünden beni suçluyorsun.

2.Sa.3: 9-10 RAB krallığı Saul'un soyundan alıp Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar uzanan İsrail ve Yahuda'da Davut'un krallığını kuracağına ant içti. Ben de bunu Davut için yapmazsam Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"

2.Sa.3: 11 İş-Boşet Avner'den korktuğu için ona başka bir şey söyleyemedi.

2.Sa.3: 12 Avner kendi adına Davut'a ulaklar gönderip şöyle dedi:"Ülke kimin ülkesi? Benimle bir antlaşma yap; o zaman İsrail'intümünün sana bağlanması için ben de senden yana olurum."

2.Sa.3: 13 Davut, "İyi" diye yanıtladı, "Seninle bir antlaşma yaparım.Yalnız senden şunu istiyorum: Beni görmeye geldiğinde Saul'unkızı Mikal'ı da getir. Yoksa beni görmeyeceksin."

2.Sa.3: 14 Öte yandan Davut Saul oğlu İş-Boşet'e de ulaklararacılığıyla şu haberi gönderdi: "Yüz Filistli'nin sünnet derisikarşılığında nişanlandığım karım Mikal'ı bana ver."

2.Sa.3: 15 Bunun üzerine İş-Boşet, kadının kocası Layiş oğluPaltiel'den alınıp getirilmesi için adamlar gönderdi.

2.Sa.3: 16 Kocası kadını ağlaya ağlaya Bahurim'e kadar izledi; sonraAvner ona, "Geri dön" deyince döndü.

2.Sa.3: 17 Avner İsrail'in ileri gelenleriyle görüşüp onlara şöyledemişti: "Siz bir süredir Davut'un kralınız olmasını istiyorsunuz.

2.Sa.3: 18 Şimdi bunu gerçekleştirin! Çünkü RAB, Davut hakkında,'Halkım İsrail'i kulum Davut aracılığıyla Filistliler'in ve bütündüşmanlarının elinden kurtaracağım demişti."

2.Sa.3: 19 Avner Benyaminliler'le de görüştü, İsrail'in ve bütün Benyamin halkının uygun gördüğü her şeyi Davut'a bildirmek üzere Hevron'a gitti.

2.Sa.3: 20 Avner yirmi kişiyle birlikte Hevron'a, Davut'un yanınavardı. Davut Avner'le yanındakilere bir şölen verdi.

2.Sa.3: 21 Avner Davut'a, "Hemen gidip bütün İsrail halkını efendimkralın yanına toplayayım" dedi, "Öyle ki, seninle bir antlaşmayapsınlar. Sen de dilediğin her yeri yönetebilesin." Bununüzerine Davut Avner'i yoluna gönderdi. O da esenlikle gitti.

Yoav Avner'i Öldürüyor

2.Sa.3: 22 Tam o sırada Davut'un adamlarıyla Yoav, bir baskından dönmüş, yanlarında birçok yağmalanmış mal getirmişlerdi. Ama Avner Hevron'da Davut'un yanında değildi. Çünkü Davut onu göndermiş, o da esenlikle gitmişti.

2.Sa.3: 23 Yoav'la yanındaki bütün askerler Hevron'a vardığında, Ner oğlu Avner'in krala geldiğini, kralın onu gönderdiğini, onun da esenlikle gittiğini Yoav'a bildirdiler.

2.Sa.3: 24 Yoav krala gidip, “Ne yaptın?” dedi, “Baksana Avner ayağınakadar gelmiş! Neden onu salıverdin? Çoktan gitmiş!

2.Sa.3: 25 Ner oğlu Avner’i tanırsın; seni kandırmak, nereye gidipgeldiğini, neler yaptığını öğrenmek için gelmiştir.”

2.Sa.3: 26 Davut’un yanından çıkan Yoav, Avner’in arkasından ulaklar gönderdi. Ulaklar Avner’i Sira Sarnıcı’ndan geri getirdiler. Davut ise bundan habersizdi.

2.Sa.3: 27 Avner Hevron’a dönünce, Yoav onunla özel bir görüşme yapmakbahanesiyle, onu kent kapısına çekti. Kardeşi Asahel’in kanınıdöktüğü için, Avner’i orada karnından vurup öldürdü.

2.Sa.3: 28 Davut bu haberi işitince şöyle dedi: “RAB’bin önünde bende, krallığım da Ner oğlu Avner’in kanından sonsuza dek suçsuzuz.

2.Sa.3: 29 Bu suçun sorumlusu Yoav’la babasının bütün soyu olsun.Yoav’ın soyundan irinli, deri hastalığına yakalanmış, koltuk değneğine dayanan, kılıçla öldürülen, açlık çeken kişiler hiç eksik olmasın!”

2.Sa.3: 30 Böylece Yoav’la kardeşi Avişay, Givon’daki savaştakardeşleri Asahel’i öldüren Avner’i öldürdüler.

2.Sa.3: 31 Sonra Davut Yoav’la yanındakilere şu buyruğu verdi:”Giysilerinizi yırtıp çula sarının ve Avner’in ölüsü önünde yastutun!” Kral Davut da cenazenin ardısıra yürüdü.

2.Sa.3: 32 Avner’i Hevron’da gömdüler. Kral, Avner’in mezarı başındahıçkıra hıçkıra ağladı. Oradaki herkes de ağladı.

2.Sa.3: 33 Sonra kral, Avner için şu ağıtı yaktı:”Avner, bir budala gibi mi ölmeliydi?

2.Sa.3: 34 Ellerin bağlı değildi, ayaklarına zincir vurulmamıştı. Ama sen kötülerin önünde düşen biri gibi düştün!” Herkes Avner için yine ağladı.

2.Sa.3: 35 Halk Davut’un yanına varıp akşam olmadan bir şeyler yemesiiçin üstelediyse de, Davut ant içerek şöyle dedi: “Güneş batmadanekmek ya da başka herhangi bir şey tatmayacağım. Yoksa Tanrı banaaynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!”

2.Sa.3: 36 Herkes bunu benimsedi ve kralın yaptığı her şeyden hoşnutoldukları gibi, bundan da hoşnut oldular.

2.Sa.3: 37 Ner oğlu Avner’in öldürülmesinde kralın parmağı olmadığınıo gün bütün İsrail halkı anladı.

2.Sa.3: 38 Kral adamlarına, “Bugün İsrail’de bir önderin, büyük biradamın öldüğünü bilmiyor musunuz?” dedi,

2.Sa.3: 39 “Meshedilmiş* bir kral olduğum halde bugün güçsüzüm.Seruya’nın oğulları benden daha zorlu. RAB kötülük edene yaptığıkötülüğe göre karşılık versin!”

İş-Boşet’in Öldürülmesi

BÖLÜM 4

2.Sa.4: 1 Avner’in Hevron’da öldürüldüğünü duyan Saul oğlu İş-Boşetkorkuya kapıldı. Bütün İsrail halkı da dehşet içindeydi.

2.Sa.4: 2 Saul oğlu İş-Boşet’in iki akıncı önderi vardı; bunlarBenyamin oymağından Beerotlu Rimmon’un oğullarıydı. Birinin adıBaana, öbürününki Rekav’dı. -Beerot Benyamin oymağından sayılırdı.

2.Sa.4: 3 Beerotlular Gittayim’e kaçmışlardı. Yabancı olan bu halkbugün de orada gurbette yaşıyor.-

2.Sa.4: 4 Saul oğlu Yonatan’ın Mefiboşet adında bir oğlu vardı; ikiayağı da topaldı. Saul’la Yonatan’ın ölüm haberi Yizreel’denulaştığında, Mefiboşet beş yaşındaydı. Dadısı onu alıp kaçmıştı.Ne var ki, aceleyle kaçmaya çalışırken çocuk düşüp sakatlanmıştı.

2.Sa.4: 5 Beerotlu Rimmon’un oğulları Rekav’la Baana yola koyuldular.Öğle sıcağında İş-Boşet’in evine vardıklarında İş-Boşet uzanmış dinlenmekteydi.

2.Sa.4: 6-7 Buğday alacakmış gibi yaparak eve girdiler. O sıradaİş-Boşet yatak odasında yatağında uzanıyordu. Adamlar İş-Boşet’inkarnını deşip öldürdüler. Başını gövdesinden ayırıp yanlarına aldılar. Rekav’la kardeşi Baana kaçıp bütün gece Arava yolundan ilerlediler.

2.Sa.4: 8 İş-Boşet’in başını Hevron’da Kral Davut’a getirip, “İşteseni öldürmek isteyen düşmanın Saul’un oğlu İş-Boşet’in başı!”dediler, “RAB bugün Saul’dan ve onun soyundan efendimiz kralın öcünü aldı.”

2.Sa.4: 9-10 Ama Davut Beerotlu Rimmon’un oğulları Rekav’la kardeşiBaana’ya şöyle karşılık verdi: “Beni her türlü sıkıntıdankurtaran yaşayan RAB adıyla derim ki, iyi haber getirdiğinisanarak bana Saul’un öldüğünü bildiren adamı yakalayıp Ziklak’tayaşamına son verdim. Getirdiği iyi haber için verdiğim ödül buydu!

2.Sa.4: 11 Doğru birini evinde, yatağında öldüren kötü kişilerin ölümüçok daha kesindir! Şimdi sizi yeryüzünden yok ederek onun öcünüsizden almayacak mıyım?”

2.Sa.4: 12 Sonra adamlarına buyruk verdi. İki kardeşi öldürüpellerini, ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanınaastılar. İş-Boşet'in başını ise götürüp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

Davut İsrail Kralı Oluyor(1Ta.11:1-9)

BÖLÜM 5

2.Sa.5: 1 İsrail'in bütün oymakları Hevron'da bulunan Davut'a gelipşöyle dediler: "Biz senin etin, kemiğiniz.

2.Sa.5: 2 Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. RAB sana, 'Halkım İsrail'i sen güdecek, onlara sen önder olacaksın diye söz verdi."

2.Sa.5: 3 İsrail'in bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davut'unyanına gelince, kral RAB'bin önünde orada onlarla bir antlaşmayaptı. Onlar da Davut'u İsrail Kralı olarak meshettiler*.

2.Sa.5: 4 Davut otuz yaşında kral oldu ve kırk yıl krallık yaptı.

2.Sa.5: 5 Hevron'da yedi yıl altı ay Yahuda'ya, Yeruşalim'de otuz üçyıl bütün İsrail'e ve Yahuda'ya krallık yaptı.

2.Sa.5: 6 Kral Davut'la adamları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'asaldırmak için yola çıktılar. Yevuslular Davut'a, "Sen burayagiremezsin, körlerle topallar bile seni geri püskürtebilir"dediler. "Davut buraya giremez" diye düşünüyorlardı.

2.Sa.5: 7 Ne var ki, Davut Siyon Kalesi'ni ele geçirdi. Daha sonra bukaleye "Davut Kenti" adı verildi.

2.Sa.5: 8 Davut o gün adamlarına şöyle demişti: "Yevuslular'ı kimyenilgiye uğratırsa Davut'un nefret ettiği şu 'Topallarlakörlere su kanalından ulaşmalı!" "Körlerle topallar sarayagiremeyecek" denmesinin nedeni işte budur.

2.Sa.5: 9 Bundan sonra Davut "Davut Kenti" adını verdiği kaledeoturmaya başladı. Çevredeki bölgeyi, Millo'dan* içeriye doğruuzanan bölümü inşa etti.

2.Sa.5: 10 Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen Tanrı RABonunlaydı.

2.Sa.5: 11 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar, sedir kütükleri,marangozlar ve taşçılar gönderdi. Bu adamlar Davut için bir saray yaptılar.

2.Sa.5: 12 Böylece Davut RAB'bin kendisini İsrail Kralı atadığını vehalkı İsrail'in hatırı için krallığını yücelttiğini anladı.

2.Sa.5: 13 Davut Hevron'dan ayrıldıktan sonra Yeruşalim'de kendinedaha birçok cariye ve karı aldı. Davut'un erkek ve kız çocukları oldu.

2.Sa.5: 14 Davut'un Yeruşalim'de doğan çocuklarının adları şunlardı:Şammua, Şovav, Natan, Süleyman,

2.Sa.5: 15 Yivhar, Elişua, Nefek, Yafia,

2.Sa.5: 16 Elişama, Elyada ve Elifelet.

Filistliler Yenilgiye Uğruyor(1Ta.14:8-17)

2.Sa.5: 17 Filistliler Davut'un İsrail Kralı olarak meshedildiğini* duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut kaleye sığındı.

2.Sa.5: 18 Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne yayılmışlardı.

2.Sa.5: 19 Davut RAB'be danıştı: "Filistliler'e saldırayım mı? Onları elime teslim edecek misin?" RAB Davut'a, "Saldır" dedi, "Onları kesinlikle eline teslim deceğim."

2.Sa.5: 20 Bunun üzerine Davut Baal-Perasim'e gidip oradaFilistliler'i bozguna uğrattı. Sonra, "Her şeyi yarıp geçen sulargibi, RAB düşmanlarımı önümden yarıp geçti" dedi. Bundan ötürüoraya Baal-Perasim*fc* adı verildi.

2.Sa.5: 21 Davut'la adamları, Filistliler'in orada bıraktığı putlarıalıp götürdüler.D Not 5:20 "Baal-Perasim": "Yarıp geçen Efendi" anlamına gelir.

2.Sa.5: 22 Filistliler bir kez daha gelip Refaim Vadisi'ne yayıldılar.

2.Sa.5: 23 Davut RAB'be danıştı. RAB şöyle karşılık verdi: "Buradansaldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır.

2.Sa.5: 24 Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, acele et. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önünsıra gitmişim demektir."

2.Sa.5: 25 Davut RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı veFilistliler'i Geva'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

Antlaşma Sandığı'nın Yeruşalim'e Getirilişi(1Ta.13:1-14; 15:25-16:3,43)

BÖLÜM 6

2.Sa.6: 1 Davut İsrail'deki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi.

2.Sa.6: 2 Böylece Davut'la ordusu, sandığın üzerindeki Keruvlar*arasında taht kuran Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla anılanTanrı'nın Sandığı'nı getirmek için Baale-Yahuda'ya gittiler.

2.Sa.6: 3-4 Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın tepedeki evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Tanrı'nın Sandığı'nı taşıyan yeni arabayı Avinadav'ın oğulları Uzza'yla Ahyo sürüyordu. Ahyo sandığın önünden yürüyordu.

2.Sa.6: 5 Bu arada Davut'la bütün İsrail halkı da RAB'bin önünde lir, çenk, tef, çıngırak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle*fç* bu olayı kutluyorlardı.D Not 6:5 Olası metin "Lir, çenk, tef, çıngırak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle" (bkz. Septuaginta, Kumran, 1Ta.13:8), Masoretik metin "Çam ağacından yapılmış her türlü çalgılar, lir, çenk, tef, çıngırak ve ziller çalarak".

2.Sa.6: 6 Nakon'un harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bunedenle Uzza elini uzatıp Tanrı'nın Sandığı'nı tuttu.

2.Sa.6: 7 RAB Tanrı saygısızca davranan Uzza'ya öfkelenerek onu oradayere çaldı. Uzza Tanrı'nın Sandığı'nın yanında öldü.

2.Sa.6: 8 Davut, RAB'bin Uzza'yı cezalandırmasına öfkelendi. O gündenbu yana oraya Peres-Uzza*fd* denilir.D Not 6:8 "Peres-Uzza": "Uzza'nın cezası" anlamına gelir.

2.Sa.6: 9 Davut o gün RAB'den korkarak, "RAB'bin Sandığı nasıl olurda bana gelir?" diye düşündü.

2.Sa.6: 10 RAB'bin Sandığı'nı Davut Kenti'ne götürmek istemedi. Bununyerine sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evine götürdü.

2.Sa.6: 11 RAB'bin Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RABOvet-Edom'u ve bütün ailesini kutsadı.

2.Sa.6: 12 "Tanrı'nın Sandığı'ndan ötürü RAB Ovet-Edom'un ailesini veona ait her şeyi kutsadı" diye Kral Davut'a bildirildi. Böylece Davut gidip Tanrı'nın Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden Davut Kenti'ne sevinçle getirdi.

2.Sa.6: 13 RAB'bin Sandığı'nı taşıyanlar altı adım atınca, Davut birboğayla besili bir dana kurban etti.

2.Sa.6: 14 Keten efod* kuşanmış Davut, RAB'bin önünde var gücüyleoynuyordu.

2.Sa.6: 15 Davut'la bütün İsrail halkı, sevinç naraları ve boru sesieşliğinde RAB'bin Sandığı'nı getiriyorlardı.

2.Sa.6: 16 RAB'bin Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. RAB'bin önünde oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu küçümsedi.

2.Sa.6: 17 RAB'bin Sandığı'nı getirip Davut'un bu amaçla kurduğu çadırın içindeki yerine koydular. Davut RAB'be yakmalık sunular* ve esenlik sunuları* sundu.

2.Sa.6: 18 Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince,Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla halkı kutsadı.

2.Sa.6: 19 Ardından kadın erkek herkese, bütün İsrail topluluğuna birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı. Sonra herkes evine döndü.

2.Sa.6: 20 Davut ailesini kutsamak için eve döndüğünde, Saul'un kızıMikal onu karşılamaya çıktı. Davut'a şöyle dedi: "İsrail Kralı bugün ne güzel bir ün kazandırdı kendine! Değersiz biri gibi, kullarının cariyeleri önünde soyundun."

2.Sa.6: 21 Davut, "Baban ve bütün soyu yerine beni seçen ve halkı İsrail'e önder atayan RAB'bin önünde oynadım!" diye karşılık verdi, "Evet, RAB'bin önünde oynayacağım.

2.Sa.6: 22 Üstelik kendimi bundan daha da küçük düşüreceğim, hiçesayacağım. Ama sözünü ettiğin o cariyeler beni onurlandıracaklar."

2.Sa.6: 23 Saul'un kızı Mikal'ın ölene dek çocuğu olmadı.

Tanrı'nın Davut'a Verdiği Söz(1Ta.17:1-15)

BÖLÜM 7

2.Sa.7: 1 Kral sarayına yerleşmişti. RAB de onu çevresindeki bütündüşmanlarından koruyarak rahata kavuşturdu.

2.Sa.7: 2 O sırada kral, Peygamber Natan'a, "Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa Tanrı'nın Sandığı bir çadırda duruyor!" dedi.

2.Sa.7: 3 Natan, "Git, tasarladığın her şeyi yap, çünkü RAB seninledir" diye karşılık verdi.

2.Sa.7: 4 O gece RAB Natan'a şöyle seslendi:

2.Sa.7: 5 "Git, kulum Davut'a şöyle de: 'RAB diyor ki, oturmam içinbana sen mi tapınak*fe* yapacaksın?D Not 7:5 Bu bölümdeki 5,6,7,10-11,13,16,19,25,26,27 ve 29 ayetlerinde geçen İbranice "Beyt" sözcüğü, "tapınak", "konut" ve "soy" olarak çevrildi.

2.Sa.7: 6 İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım günden bu yana konutta*fe* oturmadım. Bir çadırda orada burada konaklayarak dolaşıyordum.

2.Sa.7: 7 İsrailliler'le birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkım İsrail'i gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?

2.Sa.7: 8 "Şimdi kulum Davut'a şöyle diyeceksin: 'Her Şeye Egemen RABdiyor ki, halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım.

2.Sa.7: 9 Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarınıyok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım.

2.Sa.7: 10-11 Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları orayayerleştireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, birdaha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsrail'ehakimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlarabaskı yapmasınlar. Seni bütün düşmanlarından kurtarıp rahatakavuşturacağım. "'RAB senin için bir soy*fe* yetiştireceğini belirtiyor:

2.Sa.7: 12 Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan biriniortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim.

2.Sa.7: 13 Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onunkrallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim.

2.Sa.7: 14 Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülükyapınca, onu insanların değneğiyle, insanların vuruşlarıyla yola getireceğim.

2.Sa.7: 15 Ama senin önünden kaldırdığım Saul'dan esirgediğim sevgiyihiçbir zaman esirgemeyeceğim.

2.Sa.7: 16 Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtınsonsuza dek sürecektir."

2.Sa.7: 17 Böylece Natan bütün bu sözleri ve görümleri Davut'a aktardı.

Davut'un Duası(1Ta.17:16-27)

2.Sa.7: 18 Bunun üzerine Kral Davut gelip RAB'bin önünde oturdu veşöyle dedi: "Ey Egemen RAB, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?

2.Sa.7: 19 Ey Egemen RAB, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunungeleceği hakkında da söz verdin. Ey Egemen RAB, insanlarla hep böyle mi ilgilenirsin?

2.Sa.7: 20 Ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü, ey Egemen RAB,kulunu tanıyorsun.

2.Sa.7: 21 Sözünün hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğügösterdin ve kuluna bildirdin.

2.Sa.7: 22 “Yücesin, ey Egemen RAB! Bir benzerin yok, senden başkaTanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk.

2.Sa.7: 23 Halkın İsrail’e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Çünkü onlar için de, ülken için de büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısır’dan kendin için kurtardığın halkın önünden ulusları vetanrılarını kovdun.

2.Sa.7: 24 Halkın İsrail’i sonsuza dek kendi halkın olarak benimsedinve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun.

2.Sa.7: 25 “Şimdi, ya RAB Tanrı, kuluna ve onun soyuna ilişkinverdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir.

2.Sa.7: 26 Öyle ki, insanlar, ‘Her Şeye Egemen RAB İsrail’inTanrısı’dır! diyerek adını sonsuza dek yüceltsinler ve kulunDavut’un soyu da önünde sürsün.

2.Sa.7: 27 “Ey Her Şeye Egemen RAB, İsrail’in Tanrısı! ‘Senin için birsoy çıkaracağım diye kuluna açıkladın. Bundan dolayı kulun sanabu duayı etme yürekliliğini buldu.

2.Sa.7: 28 Ey Egemen RAB, sen Tanrı’sın! Sözlerin gerçektir ve kulunabu iyi sözü verdin.

2.Sa.7: 29 Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunukutsamanı diliyorum. Çünkü, ey Egemen RAB, sen böyle söz verdinve kulunun soyu kutsamanla sonsuza dek kutlu kılınacak.”

Davut’un Başarıları(1Ta.18:1-13)

BÖLÜM 8

2.Sa.8: 1 Bir süre sonra Davut Filistliler’i yenip boyunduruğu altınaaldı ve Meteg-Amma’yı Filistliler’in yönetiminden çıkardı.

2.Sa.8: 2 Moavlılar’ı da bozguna uğrattı. Onları yere yatırıp ipleölçtü. Ölçtüğü iki sırayı öldürdü, bir bütün sırayı sağ bıraktı.Moavlılar Davut’un haraç ödeyen köleleri oldular.

2.Sa.8: 3 Davut Fırat’a kadar krallığını yeniden kurmaya giden SovaKralı Rehov oğlu Hadadezer’i de yendi.

2.Sa.8: 4 Bin yedi yüz atlısıyla yirmi bin yaya askerini ele geçirdi.Yüz savaş

arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladı.

2.Sa.8: 5 Sova Kralı Hadadezer'e yardıma gelen Şam Aramlıları'ndanyirmi iki bin kişiyi öldürdü.

2.Sa.8: 6 Sonra Şam Aramlıları'nın ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davut'un haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

2.Sa.8: 7 Davut Hadadezer'in komutanlarının taşıdığı altın kalkanlarıalıp Yeruşalim'e götürdü.

2.Sa.8: 8 Ayrıca Hadadezer'in yönetimindeki Betah ve Berotaykentlerinden bol miktarda tunç* aldı.

2.Sa.8: 9 Hama Kralı Toi, Davut'un Hadadezer'in bütün ordusunu bozgunauğrattığını duydu.

2.Sa.8: 10 Toi Kral Davut'u selamlamak ve Hadadezer'le savaşıp yendiğiiçin onu kutlamak üzere oğlu Yoram'ı ona gönderdi. Çünkü Toi Hadadezer'le sürekli savaşmıştı. Yoram Davut'a altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi.

2.Sa.8: 11-12 Kral Davut bu armağanları yendiği bütün uluslardan -Aram, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amalekliler'den- ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RAB'be adadı. Bunun yanısıra Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezer'den yağmalanan altınla gümüşü de RAB'be adadı.

2.Sa.8: 13 Davut Tuz Vadisi'nde on sekiz bin Edomlu öldürüp dönünce üne kavuştu.

2.Sa.8: 14 Edom'un her yanına askeri birlikler yerleştirdi. Edomlular'ın tümü Davut'un köleleri oldular. RAB Davut'u gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

Davut'un Görevlileri(1Ta.18:14-17)

2.Sa.8: 15 Bütün İsrail'de krallık yapan Davut halkına doğruluk veadalet sağladı.

2.Sa.8: 16 Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafatdevlet tarihçisiydi.

2.Sa.8: 17 Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin*, Serayayazmandı.

2.Sa.8: 18 Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in*komutanıydı. Davut'un oğullarıysa kâhindi.

Davut'un Mefiboşet'e Yaptığı İyilik

BÖLÜM 9

2.Sa.9: 1 Davut, “Saul’un ailesinden daha sağ kalan, Yonatan’ın hatırıiçin iyilik edebileceğim kimse var mı?” diye sordu.

2.Sa.9: 2 Saul’un ailesinin Siva adında bir hizmetkârı vardı. OnuDavut’un yanına çağırdılar. Kral, “Siva sen misin?” diye sordu.Siva, “Evet, ben kulunum” diye yanıtladı.

2.Sa.9: 3 Kral, “Saul’un ailesinden sağ kalan kimse yok mu?” diye sordu, “Tanrı’nın iyiliğini ona göstereyim.” Siva, “Yonatan’ın iki ayağı sakat bir oğlu var” diye yanıtladı.

2.Sa.9: 4 Kral, “Nerede o?” diye sordu. Siva, “Ammiel oğlu Makir’in Lo-Devar’daki evinde” diye karşılık verdi.

2.Sa.9: 5 Böylece Kral Davut, Lo-Devar’dan Ammiel oğlu Makir’inevinden onu yanına getirtti.

2.Sa.9: 6 Saul oğlu Yonatan oğlu Mefiboşet, Davut’un yanına gelince,onun önünde yere kapandı. Davut, “Mefiboşet!” diye seslendi.Mefiboşet, “Evet, ben kulunum” diye yanıtladı.

2.Sa.9: 7 Davut ona, “Korkma!” dedi, “Çünkü baban Yonatan’ın hatırıiçin, sana kesinlikle iyilik edeceğim. Atan Saul’un bütün toprağını sana geri vereceğim. Ve sen her zaman soframda yemek yiyeceksin.”

2.Sa.9: 8 Mefiboşet yere kapanıp şöyle dedi: “Kulun ne ki, benim gibiölmüş bir köpekle ilgileniyorsun?”

2.Sa.9: 9 Kral Davut, Saul’un hizmetkârı Siva’yı çağırtıp, “Öncedenefendin Saul ile ailesine ait her şeyi torunu Mefiboşet’e verdim” dedi,

2.Sa.9: 10 “Sen, oğulların ve kölelerin onun için toprağı işleyipürünü getireceksiniz. Öyle ki, efendinizin torununun yiyecekgereksinimi sağlansın. Efendinin torunu Mefiboşet her zaman benimsoframda yemek yiyecektir.” Siva’nın on beş oğlu ve yirmi kölesi vardı.

2.Sa.9: 11 Siva, “Efendim kralın buyurduğu her şeyi yapacağım” dedi.Mefiboşet kralın çocuklarından biri gibi onun sofrasında yemek yedi.

2.Sa.9: 12 Mefiboşet’in Mika adında küçük bir oğlu vardı. Siva’yabağlı herkes Mefiboşet’e hizmet ediyordu.

2.Sa.9: 13 İki ayağı sakat Mefiboşet hep kralın sofrasında yemekyediğinden Yeruşalim’de oturuyordu.

Davut Ammonlular'la Aramlılar'ı Yenilgiye Uğratıyor(1Ta.19:1-19)

BÖLÜM 10

2.Sa.10: 1 Bir süre sonra Ammon Kralı öldü, yerine oğlu Hanun kraloldu.

2.Sa.10: 2 Davut, "Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğluHanun'a iyilik edeceğim" diye düşünerek, babasının ölümündendolayı baş sağlığı dilemek için Hanun'a görevliler gönderdi.Davut'un görevlileri Ammonlular'ın ülkesine varınca,

2.Sa.10: 3 Ammon önderleri, efendileri Hanun'a şöyle dediler: "Davut sana bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Davut, kenti araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için adamlarını sana gönderdi."

2.Sa.10: 4 Bunun üzerine Hanun Davut'un görevlilerini yakalattı.Sakallarının yarısını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatankesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.

2.Sa.10: 5 Davut bunu duyunca, onları karşılamak üzere adamlargönderdi. Çünkü görevliler çok utanıyorlardı. Kral, "Sakalınızuzayıncaya dek Eriha'da kalın, sonra dönün" diye buyruk verdi.

2.Sa.10: 6 Ammonlular, Davut'un nefretini kazandıklarını anlayınca,haber gönderip Beytrehov ve Sova'dan yirmi bin Aramlı yaya asker,Maaka Kralı'yla bin adamını ve Tov halkından on iki bin adamı kiraladılar.

2.Sa.10: 7 Davut bunu duyunca, Yoav'ı ve güçlü adamlardan oluşan bütünordusunu onlara karşı gönderdi.

2.Sa.10: 8 Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. AramlıSova'yla Rehov, Tov halkı ve Maaka'nın adamları da kırda savaş düzenine girdiler.

2.Sa.10: 9 Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrail'in iyiaskerlerinden bazılarını seçerek Aramlılar'a karşı yerleştirdi.

2.Sa.10: 10 Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişay'ın komutasınavererek Ammonlular'a karşı yerleştirdi.

2.Sa.10: 11 Yoav, "Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımıma gelirsin"dedi, "Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim.

2.Sa.10: 12 Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımız'ın kentleri uğruna yürekliolalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın."

2.Sa.10: 13 Yoav'la yanındakiler Aramlılar'a karşı savaşmak için ileriatılınca,

Aramlılar onlardan kaçtı.

2.Sa.10: 14 Onların kaçıştığını gören Ammonlular da Avişay'dan kaçarakkente girdiler. Bunun üzerine Yoav Ammonlular'la savaşmaktan vazgeçerek Yeruşalim'e gitti.

2.Sa.10: 15 İsrailliler'in önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılarbir araya geldiler.

2.Sa.10: 16 Hadadezer, haber gönderip Fırat Irmağı'nın karşıyakasındaki Aramlılar'ı çağırttı. Aramlılar Hadadezer'in ordukomutanı Şovak'ın komutasında Helam'a gittiler.

2.Sa.10: 17 Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağı'nı geçerek Helam'a vardılar. Aramlılar Davut'a karşı düzen alarak onunla savaştılar.

2.Sa.10: 18 Ne var ki, Aramlılar İsrailliler'in önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi yüz savaş arabası sürücüsü ile kırk bin atlı asker öldürdü. Hadadezer'in ordu komutanı Şovak'ı da vurdu. Şovak savaş alanında öldü.

2.Sa.10: 19 Hadadezer'in buyruğundaki kralların hepsi bozgunauğradıklarını görünce, İsrailliler'le barış yaparak onlara boyuneğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

Davut'la Bat-Şeva

BÖLÜM 11

2.Sa.11: 1 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Davut kendisubaylarıyla birlikte Yoav'ı ve bütün İsrail ordusunu savaşagönderdi. Onlar Ammonlular'ı yenilgiye uğratıp Rabba Kenti'nikuşatırken, Davut Yeruşalim'de kalıyordu.

2.Sa.11: 2 Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıpgezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi.

2.Sa.11: 3 Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi.Adam, "Kadın Eliam'ın kızı Hititli* Uriya'nın karısı Bat-Şeva'dır" dedi.

2.Sa.11: 4 Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. KadınDavut'un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmışolan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü.

2.Sa.11: 5 Gebe kalan kadın Davut'a, "Gebe kaldım" diye haber gönderdi.

2.Sa.11: 6 Bunun üzerine Davut Hititli Uriya'yı kendisine göndermesiiçin Yoav'a haber yolladı. Yoav da Uriya'yı Davut'a gönderdi.

2.Sa.11: 7 Uriya yanına varınca, Davut Yoav'ın, ordunun ve savaşındurumunu sordu.

2.Sa.11: 8 Sonra Uriya'ya, "Evine git, rahatına bak" dedi.Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi.

2.Sa.11: 9 Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütünadamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu.

2.Sa.11: 10 Davut Uriya'nın evine gitmediğini öğrenince, ona,"Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?" diye sordu.

2.Sa.11: 11 Uriya, "Sandık da, İsrailliler'le Yahudalılar daçardaklarda kalıyor" diye karşılık verdi, "Komutanım Yoav'laefendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur daben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkıiçin, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım."

2.Sa.11: 12 Bunun üzerine Davut, "Bugün de burada kal, yarın senigöndereceğim" dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı.

2.Sa.11: 13 Davut Uriya'yı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yediripiçirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikteuyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi.

2.Sa.11: 14 Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığıylagönderdi.

2.Sa.11: 15 Mektupta şöyle yazdı: "Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğucepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün."

2.Sa.11: 16 Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriya'yı yiğit adamlarınbulunduğunu bildiği yere yerleştirdi.

2.Sa.11: 17 Kent halkı çıkıp Yoav'ın askerleriyle savaştı. Davut'unaskerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı.

2.Sa.11: 18 Yoav savaşla ilgili ayrıntılı haberleri Davut'a iletmeküzere bir ulak gönderdi.

2.Sa.11: 19 Ulağı şöyle uyardı: "Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberlerikrala iletmeyi bitirdikten sonra,

2.Sa.11: 20 kral öfkelenip sana şunu sorabilir: 'Onlarla savaşmak içinkente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok atacaklarını bilmiyor muydunuz?

2.Sa.11: 21 Yerubbeşet*ff* oğlu Avimelek'i kim öldürdü? Teves'te surunüstünden

bir kadın üzerine bir değirmen üst taşını atıp onu öldürmedi mi? Öyleyse niçin sura o kadar çok yaklaştınız? O zaman, 'Kulun Hititli Uriya da öldü dersin."D Not 11:21 "Yerubbeşet": Yerubbaal ya da Gidyon.

2.Sa.11: 22 Ulak yola koyuldu. Davut'un yanına varınca, Yoav'ınkendisine söylediklerinin tümünü ona iletti.

2.Sa.11: 23 "Adamlar bizden üstün çıktılar" dedi, "Kentten çıkıpbizimle kırda savaştılar. Ama onları kent kapısına kadar geri püskürttük.

2.Sa.11: 24 Bunun üzerine okçular adamlarına surdan ok attılar. Kralınadamlarından bazıları öldü; kulun Hititli Uriya da öldü."

2.Sa.11: 25 Davut ulağa şöyle dedi: "Yoav'a de ki, 'Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin öleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin! Bu sözlerle onu yüreklendir."

2.Sa.11: 26 Uriya'nın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu.

2.Sa.11: 27 Yas süresi geçince, Davut onu sarayına getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Ancak, Davut'un bu yaptığı RAB'bin hoşuna gitmedi.

Natan Davut'u Paylıyor

BÖLÜM 12

2.Sa.12: 1 RAB Natan'ı Davut'a gönderdi. Natan Davut'un yanına gelinceona, "Bir kentte biri zengin, öbürü yoksul iki adam vardı" dedi,

2.Sa.12: 2 "Zengin adamın birçok koyunu, sığırı vardı.

2.Sa.12: 3 Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzudan başka bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocuklarıyla birlikte büyüdü. Adamın yemeğinden yer, tasından içer, koynunda uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi.

2.Sa.12: 4 Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koyunlarından, sığırlarından birini almaya kıyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı."

2.Sa.12: 5 Zengin adama çok öfkelenen Davut Natan'a, "Yaşayan RAB'binadıyla derim ki, bunu yapan ölümü hak etmiştir!" dedi,

2.Sa.12: 6 "Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli."

2.Sa.12: 7 Bunun üzerine Natan Davut'a, "O adam sensin!" dedi, "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Ben seni İsrail'e kral olarak meshettim* ve Saul'un elinden

kurtardım.

2.Sa.12: 8 Sana efendinin evini verdim, karılarını da koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu az gelseydi, sana daha neler neler verirdim!

2.Sa.12: 9 Öyleyse neden RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak, onun sözünü küçümsedin? Hititli* Uriya'yı kılıçla öldürdün, Ammonlular'ın kılıcıyla canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın.

2.Sa.12: 10 Bundan böyle, kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli Uriya'nın karısını kendine eş olarak aldın.

2.Sa.12: 11 "RAB şöyle diyor: 'Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek.

2.Sa.12: 12 Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrailhalkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!"

2.Sa.12: 13 Davut, "RAB'be karşı günah işledim" dedi.Natan, "RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin" diye karşılık verdi,

2.Sa.12: 14 "Ama sen bunu yapmakla, RAB'bin düşmanlarının O'nuküçümsemesine neden oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek."

2.Sa.12: 15 Bundan sonra Natan evine döndü. RAB Uriya'nın karısının Davut'tan doğan çocuğunun hastalanmasına neden oldu.

2.Sa.12: 16 Davut çocuk için Tanrı'ya yalvarıp oruç* tuttu; evine gidipgecelerini yerde yatarak geçirdi.

2.Sa.12: 17 Sarayın ileri gelenleri onu yerden kaldırmaya geldiler. AmaDavut kalkmak istemedi, onlarla yemek de yemedi.

2.Sa.12: 18 Yedinci gün çocuk öldü. Davut'un görevlileri çocuğunöldüğünü Davut'a bildirmekten çekindiler. Çünkü, "Çocuk dahayaşarken onunla konuştuk ama bizi dinlemedi" diyorlardı, "Şimdiçocuğun öldüğünü ona nasıl söyleriz? Kendisine zarar verebilir!"

2.Sa.12: 19 Davut görevlilerinin fısıldaştığını görünce, çocuğunöldüğünü anladı. Onlara, "Çocuk öldü mü?" diye sordu. "Evet, öldü" dediler.

2.Sa.12: 20 Bunun üzerine Davut yerden kalktı. Yıkandı, güzel kokularsürünüp giysilerini değiştirdi. RAB'bin Tapınağı'na gidip tapındı. Sonra evine döndü ve yemek istedi. Önüne konan yemeği yedi.

2.Sa.12: 21 Hizmetkârları, “Neden böyle davranıyorsun?” diye sordular,”Çocuk yaşarken oruç tuttun, ağladın; ama ölünce kalkıp yemek yemeye başladın.”

2.Sa.12: 22 Davut şöyle yanıtladı: “Çocuk yaşarken oruç tutup ağladım.Çünkü, ‘Kim bilir, RAB bana lütfeder de çocuk yaşar diye düşünüyordum.

2.Sa.12: 23 Ama çocuk öldü. Artık neden oruç tutayım? Onu geri getirebilir miyim ki? Ben onun yanına gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek.”

2.Sa.12: 24-25 Davut karısı Bat-Şeva’yı avuttu. Yanına girip onunla yattı. Bat-Şeva bir oğul doğurdu. Çocuğun adını Süleyman koydu. Çocuğu seven RAB Peygamber Natan aracılığıyla haber gönderdi ve hatırı için çocuğun adını Yedidyah*fg* koydu.D Not 12:24-25 “Yedidyah”: “RAB tarafından sevilen” anlamına gelir.

2.Sa.12: 26 Bu sırada Ammonlular’ın Rabba Kenti’ne karşı savaşısürdüren Yoav, saray semtini ele geçirdi.

2.Sa.12: 27 Sonra Davut’a ulaklar göndererek, “Rabba Kenti’ne karşısavaşıp su kaynaklarını ele geçirdim” dedi,

2.Sa.12: 28 “Şimdi sen ordunun geri kalanlarını topla, kenti kuşatıpele geçir; öyle ki, kenti ben ele geçirmeyeyim ve kent adımla anılmasın.”

2.Sa.12: 29 Davut bütün askerlerini toplayıp Rabba Kenti’ne gitti,kente karşı savaşıp ele geçirdi.

2.Sa.12: 30 Ammon Kralı’nın*fh* başındaki tacı aldı. Değerli taşlarlasüslü, ağırlığı bir talant*fı* altını bulan tacı Davut’un başınakoydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü.D Not 12:30 “Ammon Kralı’nın” ya da “Ammon’un ilahı Molek’in*”. 12:30 “Bir talant”: Yaklaşık 34.5 kg.

2.Sa.12: 31 Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde, tuğla yapımında çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra bütün ordusuyla birlikte Yeruşalim’e döndü.

Amnon’la Tamar

BÖLÜM 13

2.Sa.13: 1 Davut’un oğlu Avşalom’un Tamar adında güzel bir kızkardeşivardı. Davut’un başka bir oğlu, Amnon Tamar’a gönül verdi.

2.Sa.13: 2 Amnon üvey kızkardeşi Tamar yüzünden yatağa düşecek kadarüzüntüye kapıldı. Çünkü Tamar erden bir kızdı ve Amnon ona birşey yapmayı olanaksız görüyordu.

2.Sa.13: 3 Amnon'un Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav adında çokakıllı bir arkadaşı vardı.

2.Sa.13: 4 Yonadav Amnon'a, "Ey kral oğlu, neden böyle her sabah üzgüngörünüyorsun?" diye sordu, "Bana anlatamaz mısın?" Amnon, "Üvey kardeşim Avşalom'un kızkardeşi Tamar'a gönül verdim" diye yanıtladı.

2.Sa.13: 5 Yonadav, "Yatağa yat ve hastaymış gibi yap" dedi, "Babanseni görmeye gelince ona şöyle dersin: 'Lütfen kızkardeşim Tamar gelip bana yiyecek versin. Yemeği önümde hazırlasın ki, ona bakayım, elinden yiyeyim."

2.Sa.13: 6 Böylece Amnon yatağa yatıp hastaymış gibi yaptı. Kral onugörmeye gelince, Amnon, "Lütfen kızkardeşim Tamar gelip önümdeiki gözleme hazırlasın da elinden yiyeyim" dedi.

2.Sa.13: 7 Davut, sarayda yaşayan Tamar'a, "Haydi kardeşin Amnon'unevine gidip ona yiyecek hazırla" diye haber gönderdi.

2.Sa.13: 8 Tamar yatmakta olan kardeşi Amnon'un evine gitti. Hamur alıpyoğurdu, önünde gözleme yapıp pişirdi.

2.Sa.13: 9 Tavayı alıp gözlemeyi önüne koyduysa da Amnon yemekistemedi. "Yanımdan herkesi çıkarın" diye buyruk verdi. Herkes çıktı.

2.Sa.13: 10 Sonra Amnon Tamar'a, "Yemeği yatak odama getir de, elindenyiyeyim" dedi. Tamar hazırladığı gözlemeleri kardeşi Amnon'un yatak odasına götürdü.

2.Sa.13: 11 Yesin diye yemeği ona yaklaştırınca, Amnon Tamar'ıyakalayarak, "Gel, benimle yat, kızkardeşim" dedi.

2.Sa.13: 12 Ama Tamar, "Hayır, kardeşim, beni zorlama!" dedi,"İsrail'de böyle şey yapılmamalıdır! Bu iğrençliği yapma!

2.Sa.13: 13 Sonra ben utancımı nasıl üstümden atarım? Sense İsrail'dealçak biri durumuna düşersin. Ne olur krala söyle; o beni senden esirgemez."

2.Sa.13: 14 Ne var ki, Amnon Tamar'ı dinlemek istemedi. Daha güçlüolduğu için onunla zorla yattı.

2.Sa.13: 15 Bundan sonra Amnon Tamar'dan öylesine nefret etti ki, ona duyduğu nefret, beslemiş olduğu sevgiden daha güçlüydü. Amnon Tamar'a, "Kalk, git!" dedi.

2.Sa.13: 16 Tamar, "Hayır" dedi, "Çünkü beni kovman, bana yaptığın öbür kötülükten daha büyük bir kötülüktür." Ama Amnon onu dinlemek istemedi.

2.Sa.13: 17 Hizmetindeki uşağı çağırıp, “Bu kadını yanımdan dışarıçıkar, ardından da kapıyı sürgüle” dedi.

2.Sa.13: 18 Uşak Tamar’ı dışarı çıkarıp ardından kapıyı sürgüledi. Tamar uzun kollu bir giysi giymişti. Kralın erden kızları böyle giyinirlerdi.

2.Sa.13: 19 Tamar başına kül saçıp sırtındaki uzun kollu giysiyi yırttı. Elini başına koyup ağlaya ağlaya gitti.

2.Sa.13: 20 Kardeşi Avşalom ona, “Seninle birlikte olan kardeşin Amnonmuydu?” diye sordu, “Haydi, kızkardeşim, sesini çıkarma. O seninüvey kardeşindir. Bu olayın üzerinde durma.” Böylece Tamar,kardeşi Avşalom’un evinde yalnız ve üzgün yaşadı.

2.Sa.13: 21 Kral Davut olup bitenleri duyunca çok öfkelendi.

2.Sa.13: 22 Avşalom ise Amnon’a iyi kötü hiçbir şey söylemedi.Kızkardeşi Tamar’a tecavüz ettiği için Amnon’dan nefret ediyordu.

Avşalom Amnon’u Öldürüyor

2.Sa.13: 23 Tam iki yıl sonra, Avşalom kralın bütün oğullarını kendi koyun kırkıcılarının bulunduğu Efrayim Kenti yakınındaki Baal-Hasor’a çağırdı.

2.Sa.13: 24 Avşalom krala gelip, “Koyunlarımı kırktırıyorum” dedi,”Lütfen kral ve görevlileri de kuluna katılsın.”

2.Sa.13: 25 Kral Davut, “Hayır, oğlum, hepimiz gelmeyelim, sana yükoluruz” diye yanıtladı. Avşalom üstelediyse de kral gitmek istemedi, ama onu kutsadı.

2.Sa.13: 26 Bunun üzerine Avşalom, “Öyleyse izin ver de kardeşim Amnonbizimle gelsin” dedi. Kral, “Amnon neden seninle gelsin?” diye sordu.

2.Sa.13: 27 Ancak Avşalom üsteleyince, kral Amnon’u ve bütün öbüroğullarını onunla gönderdi.

2.Sa.13: 28 Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: “Dinleyin! Amnon’unşaraptan iyice keyiflendiği anı bekleyin. Size ‘Amnon’u vurun dediğim an onu öldürün. Korkmayın! Size buyruğu ben veriyorum. Güçlü ve yürekli olun!”

2.Sa.13: 29 Hizmetkârlar Avşalom’un buyruğuna uyarak Amnon’uöldürdüler. Kralın öbür oğulları katırlarına atlayıp kaçtılar.

2.Sa.13: 30 Onlar yoldayken, Avşalom’un kralın bütün oğullarınıöldürdüğü, hiçbirinin sağ kalmadığı söylentisi Davut’a ulaştı.

2.Sa.13: 31 Kral kalkıp giysilerini yırttı, yere kapandı. Bütüngörevlileri de,

giysileri yırtılmış, yanıbaşındaydılar.

2.Sa.13: 32 Davut'un kardeşi Şima'nın oğlu Yonadav şöyle dedi: "Efendim kral bütün oğullarının öldürüldüğünü sanmasın; yalnız Amnon öldü. Çünkü o üvey kızkardeşi Tamar'a tecavüz ettiği günden bu yana, Avşalom buna kararlıydı.

2.Sa.13: 33 Onun için, ey efendim kral, bütün oğullarının öldüğühaberini dikkate alma; çünkü yalnız Amnon öldü."

2.Sa.13: 34 Bu arada Avşalom kaçtı. Nöbetçi tepenin yamacındaki batı yolundan büyük bir kalabalığın geldiğini gördü.

2.Sa.13: 35 Yonadav krala, "İşte oğulların geliyor! Kulunun dediği gibioldu" dedi.

2.Sa.13: 36 O konuşmasını bitirir bitirmez, kralın oğulları oraya varıp hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladılar. Kral ve görevlileri de acı acı ağladılar.

2.Sa.13: 37 Avşalom Geşur Kralı Ammihut oğlu Talmay'ın yanına kaçtı.Davut ise oğlu Amnon için sürekli yas tutuyordu.

2.Sa.13: 38 Geşur'a kaçan Avşalom orada üç yıl kaldı.

2.Sa.13: 39 Kral Davut Avşalom'un yanına gitmeyi çok istiyordu. ÇünküAmnon'un ölümü konusunda avuntu bulmuştu.

Avşalom Yeruşalim'e Dönüyor

BÖLÜM 14

2.Sa.14: 1-2 Kral Davut'un Avşalom'u özlediğini anlayan Seruya oğluYoav, birini gönderip Tekoa'da yaşayan bilge bir kadını getirtti.Yoav kadına, "Lütfen yasa bürün" dedi, "Yas giysilerini giy. Yağsürme ve ölü için günlerdir yas tutan bir kadın gibi davran.

2.Sa.14: 3 Krala git ve ona söyleyeceklerimi ilet." Sonra kadına nelersöyleyeceğini bildirdi.

2.Sa.14: 4 Tekoalı kadın krala gitti. Önünde yüzüstü yere kapanarak,"Ey kral, yardım et!" dedi.

2.Sa.14: 5 Kral, "Neyin var?" diye sordu. Kadın, "Ben zavallı dul bir kadınım" diye yanıtladı, "Kocam öldü.

2.Sa.14: 6 Ben kölenin iki oğlu vardı. İkisi tarlada kavgaya tutuştular. Orada onları ayıracak kimse yoktu. Biri öbürünü vurup öldürdü.

2.Sa.14: 7 Şimdi bütün boy halkı cariyene karşı çıkıp, 'Kardeşiniöldüreni bize

teslim et diyor, ‘Öldürdüğü kardeşinin canınakarşılık onu öldürelim. Böylece mirasçıyı da ortadan kaldırmışoluruz. İşte geri kalan közümü de söndürecekler; yeryüzündekocamın adını sürdürecek soy kalmayacak.”

2.Sa.14: 8 Kral, “Evine dön, ben davanla ilgili buyruk vereceğim” dedi.

2.Sa.14: 9 Tekoalı kadın, “Efendim kral, bu olayın suçlusu ben vebabamın ev halkı olsun” dedi, “Kral ve tahtı suçsuz olsun.”

2.Sa.14: 10 Kral, “Kim sana bir şey derse, onu bana getir” dedi, “Birdaha canını sıkmaz.”

2.Sa.14: 11 Kadın, “Öyleyse kral Tanrısı RAB’bin adına ant içsin dekanın öcünü alacak kişi yıkımı büyütmesin” diye karşılık verdi,”Yoksa oğlumu yok edecekler.” Kral, “Yaşayan RAB’bin adıyla derim ki, oğlunun saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir” dedi.

2.Sa.14: 12 Kadın, “İzin ver de, efendim krala bir söz daha söyleyeyim”dedi. Kral, “Söyle” dedi.

2.Sa.14: 13 Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: “Neden Tanrı’nın halkınakarşı böyle bir şey tasarladın? Kral böyle konuşmakla sanki kendini suçlu çıkarıyor. Çünkü sürgüne gönderdiği kişiyi geri getirmedi.

2.Sa.14: 14 Hepimizin öleceği kesin, toprağa dökülüp yenidentoplanamayan su gibiyiz. Ama Tanrı can almaz; sürgüne gönderilenkişi kendisinden uzak kalmasın diye çözüm yolları düşünür.

2.Sa.14: 15 “Halk beni korkuttuğu için efendim krala bunları söylemeyegeldim. ‘Kralla konuşayım, belki kölesinin dileğini yerinegetirir diye düşündüm,

2.Sa.14: 16 ‘Belki kral oğlumla beni öldürüp Tanrı’nın halkından yoksunbırakmak isteyenin elinden kurtarmayı kabul eder.

2.Sa.14: 17 Efendim kralın sözü beni rahatlatsın dedim. Çünkü efendimkral iyiyi, kötüyü ayırt etmekte Tanrı’nın meleği gibidir. TanrınRAB seninle olsun!”

2.Sa.14: 18 Kral, “Sana bir soru soracağım, benden gerçeği saklama”dedi. Kadın, “Efendim kral, buyur” diye karşılık verdi.

2.Sa.14: 19 Kral, “Bütün bunları seninle birlikte tasarlayan Yoav mı?”diye sordu. Kadın şöyle yanıtladı: “Yaşamın hakkı için derim ki, ey efendimkral, hiçbir sorunu yanıtlamaktan kaçamam. Evet, bana buyrukveren ve kölene bütün bunları söyleten kulun Yoav’dır.

2.Sa.14: 20 Kulun Yoav duruma bir çözüm getirmek için yaptı bunu.Efendim, Tanrı’nın bir meleği gibi bilgedir. Ülkede olup biten her şeyi bilir.”

2.Sa.14: 21 Bunun üzerine kral Yoav'a, "İstediğini yapacağım" dedi,"Git, genç Avşalom'u geri getir."

2.Sa.14: 22 Yoav yüzüstü yere kapanarak onu kutsadı ve, "Ey efendimkral, bugün benden hoşnut olduğunu biliyorum, çünkü kulunun isteğini yaptın" dedi.

2.Sa.14: 23 Yoav hemen Geşur'a gidip Avşalom'u Yeruşalim'e getirdi.

2.Sa.14: 24 Ne var ki, kral, "Avşalom evine gitsin, yanıma gelmesin"diye buyruk verdi. Bu yüzden Avşalom evine gitti; kralı görmedi.

2.Sa.14: 25 Bütün İsrail'de Avşalom kadar yakışıklılığı için övülenkimse yoktu; tepeden tırnağa kusursuz biriydi.

2.Sa.14: 26 Avşalom saçını kestirdiği zaman tartardı. Saçı ona ağırlık verdiği için her yıl kestirirdi. Saçının ağırlığı krallık ölçüsüne göre iki yüz şekel*fi* çekerdi.D Not 14:26 "Krallık ölçüsüne göre iki yüz şekel": Yaklaşık 2.5 kg.

2.Sa.14: 27 Avşalom'un üç oğlu ve Tamar adında çok güzel bir kızı vardı.

2.Sa.14: 28 Avşalom kralı görmeden Yeruşalim'de iki yıl yaşadı.

2.Sa.14: 29 Sonra Yoav'ı krala göndermek için ona haber saldı. Ama Yoav gelmek istemedi. Avşalom ikinci kez haber gönderdi, Yoav yine gelmek istemedi.

2.Sa.14: 30 Avşalom kullarına, "Bakın, Yoav'ın arpa tarlası benimkine bitişiktir" dedi, "Gidin, tarlayı ateşe verin." Bunun üzerine gidip tarlayı ateşe verdiler.

2.Sa.14: 31 Yoav kalkıp Avşalom'un evine gitti. "Kulların neden tarlamıateşe verdi?" diye sordu.

2.Sa.14: 32 Avşalom şöyle yanıtladı: "Bak, sana, 'Buraya gel, seni krala göndereyim diye haber yolladım. Ona şunları söylemeni isteyecektim: 'Neden Geşur'dan geldim? Orada kalsaydım benim için daha iyi olurdu. Artık kralı görmek istiyorum. Bir suçum varsa, beni öldürsün."

2.Sa.14: 33 Bunun üzerine Yoav gidip Avşalom'un söylediklerini kralailetti. Kral Avşalom'u çağırttı. Avşalom kralın yanına gelip önünde yüzüstü yere kapandı. Kral da onu öptü.

Avşalom Davut'a Karşı Ayaklanıyor

BÖLÜM 15

2.Sa.15: 1 Bundan sonra Avşalom kendisine bir savaş arabası, atlar veönünde

koşacak elli kişi hazırladı.

2.Sa.15: 2 Sabah erkenden kalkıp kent kapısına giden yolun kenarındadururdu. Davasına baktırmak için krala gelen herkese seslenip,"Nerelisin?" diye sorardı. Adam hangi İsrail oymağından geldiğini söylerdi.

2.Sa.15: 3 Avşalom ona şöyle derdi: "Bak, ileri sürdüğün savlar doğruve haklı. Ne var ki, kral adına seni dinleyecek kimse yok."

2.Sa.15: 4 Sonra konuşmasını şöyle sürdürürdü: "Keşke kral beni ülkeyeyargıç atasa! Davası ya da sorunu olan herkes bana gelse, ben de ona hakkını versem!"

2.Sa.15: 5 Biri önünde yüzüstü yere kapanmak üzere yaklaştı mı, Avşalomelini uzatıp adamı tutar, öperdi.

2.Sa.15: 6 Davasına baktırmak için krala gelen İsrailliler'in hepsineböyle davrandı. Böylelikle İsrailliler'in gönlünü çeldi.

2.Sa.15: 7 Dört yıl*fj* sonra Avşalom krala, "İzin ver de Hevron'agidip RAB'be adağımı yerine getireyim" dedi,D Not 15:7 Bazı Septuaginta elyazmaları ve Süryanice "Dört yıl", Masoretik metin "Kırk yıl".

2.Sa.15: 8 "Çünkü ben kulun Aram'ın Geşur Kenti'nde yaşarken, 'RAB beniYeruşalim'e geri getirirse, O'na Hevron'da*fk* tapınacağım diye adak adamıştım."D Not 15:8 Bazı Septuaginta elyazmaları "Hevron'da". Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.

2.Sa.15: 9-10 Kral, "Esenlikle git" dedi. Ne var ki, Hevron'a gidenAvşalom bütün İsrail oymaklarına gizlice ulaklar göndererek şöylededi: "Boru sesini duyar duymaz, 'Avşalom Hevron'da kral oldu diyeceksiniz."

2.Sa.15: 11 Yeruşalim'den çağrılan iki yüz kişi olup bitenden haberleriolmaksızın, iyi niyetle Avşalom'la birlikte gittiler.

2.Sa.15: 12 Avşalom kurbanları keserken, Davut'un danışmanı GiloluAhitofel'i de Gilo Kenti'nden getirtti. Böylece ayaklanma güçkazandı. Çünkü Avşalom'u izleyen halkın sayısı giderek çoğalıyordu.

Davut Yeruşalim'den Kaçıyor

2.Sa.15: 13 Bir ulak gelip Davut'a, "İsrailliler Avşalom'a yürekten bağlandı" dedi.

2.Sa.15: 14 Bunun üzerine Davut Yeruşalim'de kendisiyle birlikte olanbütün görevlilerine şöyle dedi: "Haydi kaçalım! Yoksa Avşalom'dankaçıp kurtulamayacağız. Hemen gidelim! Yoksa Avşalom ardımızdançabucak yetişip bizi yıkıma uğratır. Kenti de kılıçtan geçirir."

2.Sa.15: 15 Kralın görevlileri, “Efendimiz kral ne karar verirseyapmaya hazırız” diye yanıtladılar.

2.Sa.15: 16 Böylece kral ardısıra gelen bütün ev halkıyla birlikte yolakoyuldu. Ancak saraya baksınlar diye on cariyesini orada bıraktı.

2.Sa.15: 17 Kralla yanındakiler kentin en son evinde durdular.

2.Sa.15: 18 Bütün kulları, Keretliler’le Peletliler* kralın yanındangeçtiler. Gat’tan ardısıra gelmiş olan altı yüz Gatlı asker de kralın önünden geçti.

2.Sa.15: 19 Kral Gatlı İttay’a, “Neden sen de bizimle geliyorsun?”dedi, “Geri dön ve yeni kralla kal. Çünkü sen yurdundan sürülmüş bir yabancısın.

2.Sa.15: 20 Daha dün geldin. Bugün nereye gideceğimi kendim bilmezken,seni de bizimle birlikte mi dolaştırayım? Kardeşlerinle birliktegeri dön. Tanrı’nın sevgisi ve sadakati üzerinde olsun!”

2.Sa.15: 21 Ama İttay şöyle yanıtladı: “Efendim kral, yaşayan RAB’binadıyla ve yaşamın hakkı için derim ki, ister yaşam, ister ölümiçin olsun, sen neredeysen kulun ben de orada olacağım.”

2.Sa.15: 22 Davut İttay’a, “Yürü, geç!” dedi. Böylece Gatlı İttayyanındaki bütün adamları ve çocuklarıyla birlikte geçti.

2.Sa.15: 23 Halk geçerken, bütün yöre halkı hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.Kral Kidron Vadisi’ni geçti. Halk da kırlara doğru ilerledi.

2.Sa.15: 24 Kâhin Sadok’la Tanrı’nın Antlaşma Sandığı’nı* taşıyanLevililer de oradaydı. Tanrı’nın Sandığı’nı yere koydular. Bütünhalk kentten çıkana dek Aviyatar sunular sundu.

2.Sa.15: 25 Sonra kral, Sadok’a, “Tanrı’nın Sandığı’nı kente gerigötür” dedi, “RAB benden hoşnut kalırsa, beni geri getirir,sandığı ve konduğu yeri bana gösterir.

2.Sa.15: 26 Ama, ‘Senden hoşnut değilim derse, işte buradayım, banauygun gördüğünü yapsın.”

2.Sa.15: 27 Kral Kâhin Sadok’la konuşmasını şöyle sürdürdü: “Senbilici* değil misin*fl*? Oğlun*fm* Ahimaas’ı ve Aviyatar oğluYonatan’ı yanına al; Aviyatar’la birlikte esenlikle kente dönün.D Not 15:27 Masoretik metin “Sen bilici değil misin?”, Septuaginta “Bakın”. 15:27 “Oğlun”: Masoretik metin “Oğlun ... iki oğlunu”.

2.Sa.15: 28 Sizden aydınlatıcı bir haber alana dek ben kırda, ırmağınsığ yerinde

bekleyeceğim.”

2.Sa.15: 29 Böylece Sadok’la Aviyatar Tanrı’nın Sandığı’nı Yeruşalim’egeri götürüp orada kaldılar.

2.Sa.15: 30 Davut ağlaya ağlaya Zeytin Dağı’na çıkıyordu. Başıörtülüydü, yalınayak yürüyordu. Yanındaki herkesin başı örtülüydüve ağlayarak dağa çıkıyorlardı.

2.Sa.15: 31 O sırada biri Davut’a, “Ahitofel Avşalom’dan yana olansuikastçıların arasında” diye bildirdi. Bunun üzerine Davut, “Ya RAB, Ahitofel’in öğüdünü boşa çıkar” diye dua etti.

2.Sa.15: 32 Davut Tanrı’ya tapılan tepenin doruğuna varınca, ArklıHuşay giysisi yırtılmış, başı toz toprak içinde onu karşıladı.

2.Sa.15: 33 Davut ona, “Benimle birlikte gelirsen, bana yük olursun”dedi,

2.Sa.15: 34 “Ama kente döner ve Avşalom’a, ‘Ey kral, senin kulunolacağım; geçmişte babana nasıl kulluk ettiysem, şimdi de sanaöyle kulluk edeceğim dersen, Ahitofel’in öğüdünü benim için boşa çıkarırsın.

2.Sa.15: 35 Kâhin Sadok ile Kâhin Aviyatar orada seninle birlikteolacaklar. Kralın sarayında duyduğun her şeyi onlara bildir.

2.Sa.15: 36 Sadok oğlu Ahimaas ile Aviyatar oğlu Yonatan da oradalar.Bütün duyduklarınızı onların aracılığıyla bana iletebilirsiniz.”

2.Sa.15: 37 Böylece Davut’un dostu Huşay Yeruşalim’e gitti. Tam osırada Avşalom da kente giriyordu.

Davut’la Siva

BÖLÜM 16

2.Sa.16: 1 Davut tepenin doruğunu biraz geçince, Mefiboşet’inhizmetkârı Siva palan vurulmuş ve üzerlerine iki yüz ekmek, yüzsalkım kuru üzüm, yüz tane taze meyve ve bir tulum şarap yüklüiki eşekle onu karşıladı.

2.Sa.16: 2 Kral, Siva’ya, “Bunları niçin getirdin?” diye sordu. Siva, “Eşekler kral ailesinin binmesi, ekmekle taze meyve hizmetkârların yemesi, şarapsa kırda yorgun düşenlerin içmesi için” diye yanıtladı.

2.Sa.16: 3 Kral, “Efendin Saul’un torunu nerede?” diye sordu.Siva, “Yeruşalim’de kalıyor” diye yanıtladı, “Çünkü ‘İsrail halkıbugün atamın krallığını bana geri verecek diye düşünüyor.”

2.Sa.16: 4 Kral, “Mefiboşet’in her şeyi senindir” dedi. Siva, “Önünde eğilirim, efendim kral! Dilerim her zaman benden hoşnut kalırsın” dedi.

Davut’la Şimi

2.Sa.16: 5 Kral Davut Bahurim’e vardığında, Saul ailesinin geldiğiboydan Gera oğlu Şimi adında biri lanetler okuyarak ortaya çıktı.

2.Sa.16: 6 Bütün askerler ve koruyucular Kral Davut’un sağında, solundaolmasına karşın, Şimi Davut’la askerlerini taşlıyordu.

2.Sa.16: 7 Şimi lanetler okuyarak, “Çekil git, ey eli kanlı, alçakadam!” diyordu,

2.Sa.16: 8 “RAB, yerine kral olduğun Saul ailesinin dökülen kanlarınınkarşılığını sana verdi. RAB krallığı oğlun Avşalom’a verdi. Seneli kanlı bir adam olduğun için bu yıkıma uğradın!”

2.Sa.16: 9 Seruya oğlu Avişay krala, “Bu ölü köpek neden efendim kralalanet okusun?” dedi, “İzin ver de gidip başını uçurayım.”

2.Sa.16: 10 Ama kral, “Bu sizin işiniz değil, ey Seruya oğulları!”dedi, “RAB ona, ‘Davut’a lanet oku dediği için lanet okuyorsa,kim, ‘Bunu neden yapıyorsun diye sorabilir?”

2.Sa.16: 11 Sonra Davut Avişay’la askerlerine, “Öz oğlum beni öldürmeyeçalışırken, şu Benyaminli’nin yaptığına şaşmamalı” dedi, “Bırakınonu, lanet okusun, çünkü ona böyle yapmasını RAB buyurmuştur.

2.Sa.16: 12 Belki RAB sıkıntımı görür de, bugün okunan lanetlerinkarşılığını iyilikle verir.”

2.Sa.16: 13 Davut’la adamları yollarına devam ettiler. Davut’unkarşısında, dağın yamacında yürüyen Şimi, giderken ona lanetokuyor, taş, toprak atıyordu.

2.Sa.16: 14 Gidecekleri yere yorgun argın varan kralla yanındaki halkorada dinlendiler.

2.Sa.16: 15 Avşalom’la İsrail halkı Yeruşalim’e girmişlerdi. Ahitofelde Avşalom’la birlikteydi.

2.Sa.16: 16 Davut’un dostu Arklı Huşay, Avşalom’un yanına varınca,”Yaşasın kral! Yaşasın kral!” diye bağırdı.

2.Sa.16: 17 Avşalom Huşay’a, “Dostuna bağlılığın bu mu? Neden dostunlagitmedin?” diye sordu.

2.Sa.16: 18 Huşay, “Hayır” diye yanıtladı, “Ben RAB’bin, bu halkın vebütün

İsrailliler'in seçtiği kişiden yana olacağım, onun yanında kalacağım.

2.Sa.16: 19 Üstelik Davut oğlu Avşalom'dan başka kime hizmet edeceğim?Babana nasıl hizmet ettiysem, sana da öyle hizmet edeceğim."

2.Sa.16: 20 Avşalom Ahitofel'e, "Ne yapmalıyız, bize öğüt ver" dedi.

2.Sa.16: 21 Ahitofel, "Babanın saraya bakmak için bıraktığı cariyelerleyat" diye karşılık verdi, "Böylece bütün İsrail babanın nefretinikazandığını duyacak ve seni destekleyenlerin tümü kendilerinidaha da güçlenmiş bulacaklar."

2.Sa.16: 22 Sarayın damında Avşalom için bir çadır kurdular. Avşalombütün İsrailliler'in gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi.

Huşay Ahitofel'in Öğüdünü Bozuyor

2.Sa.16: 23 O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı sözünü iletenbir adamınki gibiydi. Davut da, Avşalom da onun öğüdünü öyle kabul ederlerdi.

BÖLÜM 17

2.Sa.17: 1 Ahitofel Avşalom'a şöyle dedi: "İzin ver de on iki bin kişiseçeyim, bu gece kalkıp Davut'un peşine düşeyim.

2.Sa.17: 2 Davut yorgun ve güçsüzken ona saldırıp gözünü korkutayım. Yanındakilerin hepsi kaçacaktır. Ben de yalnız Kral Davut'u öldürürüm.

2.Sa.17: 3 Sonra bütün halkı sana geri getiririm. Halkın dönmesi,öldürmek istediğin adamın ölümüne bağlıdır. Böylece halk da esenlikte olur."

2.Sa.17: 4 Bu öğüt Avşalom'u ve İsrail ileri gelenlerini hoşnut etti.

2.Sa.17: 5 Avşalom, "Arklı Huşay'ı da çağırın, neler söyleyeceğiniduyalım" dedi.

2.Sa.17: 6 Huşay gelince Avşalom, "Ahitofel bu öğüdü verdi" dedi, "Onunöğüdüne uyalım mı? Yoksa, sen öğüt ver."

2.Sa.17: 7 Huşay Avşalom'a, "Bu kez Ahitofel'in verdiği öğüt iyi değil" dedi,

2.Sa.17: 8 "Baban Davut'la adamlarının güçlü savaşçılar olduklarınıbiliyorsun. Kırda yavrularından yoksun bırakılmış bir ayı gibi öfkeliler. Baban deneyimli bir savaşçıdır, geceyi askerlerle geçirmez.

2.Sa.17: 9 Şu anda ya bir mağarada ya da başka bir yerde gizlenmiştir.Davut askerlerine karşı ilk saldırıyı yapınca, bunu her duyan,'Avşalom'u destekleyenler arasında kırım var diyecek.

2.Sa.17: 10 O zaman aslan yürekli yiğitler bile korkuya kapılacak.Çünkü bütün İsrailliler babanın güçlü, yanındakilerin de yiğit olduğunu bilir.

2.Sa.17: 11 “Onun için sana öğüdüm şu: Dan’dan Beer-Şeva’ya kadar,kıyıların kumu kadar olan İsrailliler çevrene toplansın, sen de savaşa katıl.

2.Sa.17: 12 O zaman gizlendiği yerlerden birinde Davut’un üstüne yürürüz; yeryüzüne düşen çiy gibi üzerine gideriz. Onu da, yanındakilerin hiçbirini de yaşatmayız.

2.Sa.17: 13 Eğer bir kente çekilirse, İsrailliler o kente halatlargetirir, tek bir taş kalmayıncaya dek kenti vadiye indiririz.”

2.Sa.17: 14 Avşalom’la İsrailliler, “Arklı Huşay’ın öğüdü Ahitofel’inöğüdünden daha iyi” dediler. Çünkü RAB, Avşalom’u yıkıma uğratmakiçin, Ahitofel’in iyi öğüdünü boşa çıkarmayı tasarlamıştı.

2.Sa.17: 15 Huşay Kâhin Sadok’la Kâhin Aviyatar’a şöyle dedi: “AhitofelAvşalom’a ve İsrail’in ileri gelenlerine böyle öğüt verdi, benseşöyle öğüt verdim.

2.Sa.17: 16 Şimdi siz Davut’a hemen şu haberi gönderin: ‘Geceyi kırdakiırmağın sığ yerinde geçirme, duraksamadan karşı yakaya geç; yoksakral da yanındakilerin tümü de yok olabilir.”

2.Sa.17: 17 Bu sırada Yonatan’la Ahimaas Eyn-Rogel’de kalıyorlardı. Birhizmetçi kız gidip onlara olup bitenleri haber veriyor, onlar dagidip duyduklarını Kral Davut’a bildiriyorlardı. Çünkü kendilerikente girerken görünmeyi göze alamıyorlardı.

2.Sa.17: 18 Ama bir genç onları görüp Avşalom’a bildirdi. Bunun üzerineYonatan’la Ahimaas hemen oradan ayrılıp Bahurim’de bir adamın evine gittiler. Evin avlusunda bir kuyu vardı. Yonatan’la Ahimaas kuyuya indiler.

2.Sa.17: 19 Adamın karısı bir örtü alıp kuyunun ağzına serdi. Bir şeybelli olmasın diye örtünün üstüne başak yaydı.

2.Sa.17: 20 Avşalom’un görevlileri eve, kadının yanına varınca, “Ahimaas’la Yonatan nerede?” diye sordular. Kadın, “Irmağın karşı yakasına geçtiler” diye yanıtladı. Avşalom’un görevlileri onları aramaya gittiler; bulamayıncaYeruşalim’e döndüler.

2.Sa.17: 21 Adamlar gittikten sonra, Ahimaas’la Yonatan kuyudan çıktılar ve olup bitenleri bildirmek üzere Kral Davut’a gittiler. Ona, “Haydi, hemen ırmağı geçin” dediler, “Çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi.”

2.Sa.17: 22 Bunun üzerine Davut’la yanındaki bütün halk Şeria

Irmağı'nıçabucak geçti. Şafak söktüğünde Şeria Irmağı'nı geçmeyen bir kişi bile kalmamıştı.

2.Sa.17: 23 Ahitofel, verdiği öğüde uyulmadığını görünce, eşeğine palanvurdu; yola koyulup kentine, evine döndü. İşlerini düzene koyduktan sonra kendini astı. Ölüsünü babasının mezarına gömdüler.

2.Sa.17: 24 Davut Mahanayim'e vardığı sırada Avşalom'la yanındakiİsrail askerleri Şeria Irmağı'nı geçtiler.

2.Sa.17: 25 Avşalom Yoav'ın yerine Amasa'yı ordu komutanı atamıştı.Amasa Yitra adında bir İsmaili'nin*fn* oğluydu. Annesi Nahaş'ınkızı Avigayil'di; Yoav'ın annesi Seruya'nın kızkardeşiydi.D Not 17:25 Bazı Septuaginta elyazmaları ve 1Ta.2:17 "İsmaili", Masoretik metin "İsrailli".

2.Sa.17: 26 Avşalom'la İsrailliler Gilat bölgesinde ordugah kurdular.

2.Sa.17: 27-29 Davut Mahanayim'e vardığında, Ammonlular'ın Rabba Kenti'nden Nahaş oğlu Şovi, Lo-Devarlı Ammiel oğlu Makir ve Rogelim'den Gilatlı Barzillay ona yataklar, taslar, toprak kaplar getirdiler. Ayrıca Davut'la yanındakilerin yemesi için buğday, arpa, un, kavrulmuş buğday, bakla, mercimek, bal, tereyağı, inek peyniri ve koyun da getirdiler. "Halk kırda yorulmuştur, aç ve susuzdur" diye düşünmüşlerdi.

Avşalom'un Ölümü

BÖLÜM 18

2.Sa.18: 1 Davut kendini destekleyen askerleri bir araya topladı.Onlara binbaşılar ve yüzbaşılar atadı.

2.Sa.18: 2 Sonra orduyu Seruya oğlu Yoav'ın, kardeşi Avişay'ın ve Gatlı İttay'ın denetiminde üç kol halinde gönderdi. Kral askerlere, "Ben de sizinle birlikte gideceğim" dedi.

2.Sa.18: 3 Ancak askerler, "Bizimle gelmemelisin" diye karşılıkverdiler, "Çünkü kaçmak zorunda kalırsak düşmanlarımız biziumursamaz; yarımız ölse bile umursamazlar. Sen bizim gibi on binadama değersin. Sen kentten bize yardım et, daha iyi."

2.Sa.18: 4 Kral, "Gözünüzde iyi olanı yapacağım" dedi.Adamları yüzer ve biner kişilik birlikler halinde kenttençıkarken kral kapının yanında duruyordu.

2.Sa.18: 5 Kral, Yoav'a, Avişay'a ve İttay'a, "Benim hatırım için gençAvşalom'a sert davranmayın" diye buyurdu. Bütün askerler kralınkomutanlara Avşalom'a ilişkin buyruk verdiğini duydular.

2.Sa.18: 6 Davut'un ordusu İsrailliler'le savaşmak üzere tarlalaraçıktı. Savaş Efrayim Ormanı'nda başladı.

2.Sa.18: 7 İsrail ordusu Davut'un adamları önünde yenilgiye uğradı.Büyük bir kırım oldu. O gün yirmi bin kişi öldü.

2.Sa.18: 8 Savaş her yana yayıldı. O gün ormanda yok olanların sayısıkılıçtan geçirilenlerin sayısından daha çoktu.

2.Sa.18: 9 Avşalom ansızın Davut'un adamlarıyla karşılaştı. Avşalomkatıra binmişti. Katır büyük bir yabanıl fıstık ağacının sıkdalları altından geçerken, Avşalom'un başı dallara takıldı. Katıryoluna devam edince, Avşalom havada asılı kaldı.

2.Sa.18: 10 Adamlardan biri bunu gördü. Yoav'a, "Avşalom'u bir yabanılfıstık ağacına asılı gördüm" diye bildirdi.

2.Sa.18: 11 Yoav, haberi verene, "Onu gördün mü? Neden onu oradaöldürmedin? Sana on parça gümüşle bir kemer verirdim" dedi.

2.Sa.18: 12 Ama adam, "Elime bin parça gümüş saysan bile, kralın oğlunaelimi kaldırmam" diye yanıtladı, "Çünkü kralın sana, Avişay'a ve İttay'a, 'Benim hatırım için genç Avşalom'u koruyun diye buyruk verdiğini duyduk.

2.Sa.18: 13 Oysa Avşalom'u öldürseydim -hiçbir şey kraldan gizlikalmaz- o zaman sen de beni savunmazdın."

2.Sa.18: 14 Yoav, "Seninle böyle vakit kaybedemem" dedi. Üç kargı aldı,yabanıl fıstık ağacında asılı duran ve hâlâ sağ olan Avşalom'un yüreğine sapladı.

2.Sa.18: 15 Bunun üzerine Yoav'ın silahlarını taşıyan on gençAvşalom'un çevresini sarıp onu öldürdüler.

2.Sa.18: 16 Yoav boru çaldırınca, askerler İsrailliler'i kovalamayıbırakıp geri döndüler. Yoav onların savaşı sürdürmelerine engel oldu.

2.Sa.18: 17 Yoav'ın askerleri Avşalom'u alıp ormanda derin bir çukuraattılar; üzerine büyük bir taş yığını yaptılar. Bütün İsrailliler evlerine kaçtılar.

2.Sa.18: 18 Avşalom daha sağken bir direk alıp kendisi için Kral Vadisi'ne dikmişti. Çünkü, "Adımı anımsatacak bir oğlum yok" diye düşünmüştü. Direğe kendi adını vermişti. Bu direk bugün de Avşalom Anıtı diye bilinir.

Davut Yas Tutuyor

2.Sa.18: 19 Sadok oğlu Ahimaas Yoav'a, "İzin ver de koşup krala RAB'binonu düşmanlarının elinden kurtardığını haber vereyim" dedi.

2.Sa.18: 20 Yoav, “Olmaz, bugün haberi götüren sen olmayacaksın” dedi,”Başka bir zaman haber götürürsün, ama bugün değil. Çünkü kralın oğlu öldü.”

2.Sa.18: 21 Sonra bir Kûşlu’ya*, “Sen git, gördüklerini krala bildir”dedi. Kûşlu Yoav’ın önünde yere kapandı, sonra koşmaya başladı.

2.Sa.18: 22 Ama Sadok oğlu Ahimaas yine, “Ne olursa olsun, izin ver,ben de Kûşlu’nun ardısıra koşayım” dedi. Yoav, “Oğlum, neden koşmak istiyorsun?” dedi, “Sana ödül kazandıracak bir haberin yok ki!”

2.Sa.18: 23 Ahimaas, “Ne olursa olsun koşacağım” diye karşılık verdi.Yoav, “Koş öyleyse” dedi. Böylece Ahimaas Şeria Ovası yolundankoşarak Kûşlu’yu geçti.

2.Sa.18: 24 Davut kentin iç ve dış kapıları arasında oturuyordu.Nöbetçi surun yanındaki kapının tepesine çıktı. Çevreye gözgezdirince, tek başına koşan birini gördü.

2.Sa.18: 25 Krala seslenerek gördüğünü bildirdi.Kral, “Tek başına geliyorsa, iyi haber getiriyor demektir” dedi.Adam gitgide yaklaşıyordu.

2.Sa.18: 26 Nöbetçi koşan başka birini görünce, kapıcıya, “İşte tekbaşına koşan bir adam daha!” diye seslendi.Kral, “O da iyi haber getiriyor” dedi.

2.Sa.18: 27 Nöbetçi, “Sanırım birinci adamın koşuşu Sadok oğluAhimaas’ın koşuşuna benziyor” dedi. Kral, “Ahimaas iyi adamdır” diye karşılık verdi, “İyi haberle gelir.”

2.Sa.18: 28 Ahimaas krala, “Her şey yolunda!” diye seslendi. Kralınönünde yüzüstü yere kapanarak, “Efendimiz krala el kaldıranlarıteslim eden Tanrın RAB’be övgüler olsun!” dedi.

2.Sa.18: 29 Kral, “Genç Avşalom güvenlikte mi?” diye sordu.Ahimaas şöyle yanıtladı: “Yoav kralın hizmetkârı Kûşlu’yla benigönderdiği sırada büyük bir karışıklık gördüm, ama ne olduğunu anlamadım.”

2.Sa.18: 30 Kral, “Bir yana çekilip burada bekle” dedi. Ahimaas daçekilip beklemeye başladı.

2.Sa.18: 31 Tam o sırada Kûşlu geldi. “Efendimiz krala müjde!” dedi,”Bugün RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden seni kurtardı.”

2.Sa.18: 32 Kral Kûşlu’ya, “Genç Avşalom güvenlikte mi?” diye sordu.Kûşlu, “Efendimiz kral!” diye yanıtladı, “Düşmanlarının ve kötüamaçla sana karşı ayaklananların hepsinin sonu bu gencin sonu gibi olsun.”

2.Sa.18: 33 Kral sarsıldı. Giriş kapısının üstündeki odaya çıkıpağladı. Giderken, “Ah oğlum Avşalom! Ah oğlum, oğlum Avşalom!”diye inliyordu, “Keşke senin yerine ben ölseydim, oğlum! Ah oğlum Avşalom!”

Yoav Davut’u Paylıyor

BÖLÜM 19

2.Sa.19: 1 Yoav’a, “Kral Davut Avşalom için ağlayıp yas tutuyor” diye bildirdiler.

2.Sa.19: 2 O gün zafer ordu için yasa dönüştü. Çünkü kralın oğlu içinacı çektiğini duymuşlardı.

2.Sa.19: 3 Bu yüzden askerler, savaş kaçakları gibi, o gün kenteutanarak girdiler.

2.Sa.19: 4 Kral ise yüzünü örtmüş, yüksek sesle, “Ah oğlum Avşalom!Avşalom, oğlum, oğlum!” diye bağırıyordu.

2.Sa.19: 5 Yoav kralın bulunduğu odaya giderek ona şöyle dedi: “Bugünsenin canını, oğullarının, kızlarının, eşlerinin, cariyelerinin canlarını kurtaran adamlarının hepsini utandırdın.

2.Sa.19: 6 Çünkü senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerdennefret ediyorsun: Bugün komutanlarının ve adamlarının seningözünde değersiz olduğunu gösterdin. Evet, bugün anladım ki,Avşalom sağ kalıp hepimiz ölseydik senin için daha iyi olurdu!

2.Sa.19: 7 “Haydi kalk, gidip adamlarını yüreklendir! RAB’bin adıylaant içerim ki, gitmezsen bu gece bir kişi bile seninle kalmayacak. Bu da, gençliğinden şimdiye dek başına gelen yıkımların tümünden daha kötü olacak.”

2.Sa.19: 8 Bunun üzerine kral gidip kentin kapısında oturdu. Bütün askerlere, “İşte kral kentin kapısında oturuyor” diye haber salındı. Onlar da kralın yanına geldiler.

Davut Yeruşalim’e Dönüyor

Bu arada İsrailliler evlerine kaçmışlardı.

2.Sa.19: 9 İsrail oymaklarından olan herkes birbiriyle tartışıyor ve, “Kral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı” diyordu, “Bizi Filistliler’in elinden kurtaran da odur. Şimdiyse Avşalom yüzünden ülkeyi bırakıp kaçtı.

2.Sa.19: 10 Bizi yönetmesi için meshettiğimiz* Avşalom’sa savaşta öldü. Öyleyse neden kralı geri getirme konusunda susup duruyorsunuz?”

2.Sa.19: 11 Kral Davut Kâhin Sadok'la Kâhin Aviyatar'a şu haberi gönderdi: "Yahuda'nın ileri gelenlerine deyin ki, 'Bütün İsrail'de konuşulanlar kralın konutuna dek ulaştığına göre, kralı sarayına geri getirmekte siz neden sonuncu oluyorsunuz?

2.Sa.19: 12 Siz kardeşlerimsiniz; etim, kemiğimsiniz! Kralı gerigetirmekte neden en son siz davranıyorsunuz?

2.Sa.19: 13 "Amasa'ya da şöyle deyin: 'Sen etim, kemiğimsin! Seni Yoav'ın yerine ordunun sürekli komutanı atamazsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!"

2.Sa.19: 14 Böylece Davut bütün Yahudalılar'ı derinden etkiledi. Yahudalılar krala, "Bütün adamlarınla birlikte dön!" diye haber gönderdiler.

2.Sa.19: 15 Kral dönüp Şeria Irmağı'na vardı. Yahudalılar kralı karşılamak ve Şeria Irmağı'ndan geçirmek için Gilgal'a geldiler.

2.Sa.19: 16 Bahurim'den Benyaminli Gera oğlu Şimi de Kral Davut'ukarşılamak için Yahudalılar'la birlikte çıkageldi.

2.Sa.19: 17 Yanında Benyamin oymağından bin kişi vardı. Saul evinin hizmetkârı Siva da on beş oğlu ve yirmi kölesiyle birlikte hemen Şeria Irmağı'na, kralın yanına geldi.

2.Sa.19: 18 Kralın ev halkını karşıya geçirmek ve onun istediğini yapmak için ırmağın sığ yerinden karşı yakaya geçtiler. Kral Şeria Irmağı'nı geçmek üzereydi ki, Gera oğlu Şimi kendini onun önüne attı.

2.Sa.19: 19 Krala, "Efendim, beni suçlu sayma" dedi, "Ey efendim kral, Yeruşalim'den çıktığın gün işlediğim suçu anımsama, göz önünde tutma.

2.Sa.19: 20 Çünkü kulun günah işlediğini biliyor. Efendim kralıkarşılamak için bugün bütün Yusuf soyundan ilk gelen benim."

2.Sa.19: 21 Seruya oğlu Avişay, "Şimi öldürülmeli, çünkü RAB'binmeshettiği kişiye lanet okudu" dedi.

2.Sa.19: 22 Davut, "Ey Seruya oğulları, bu sizin işiniz değil!" dedi,"Bugün bana düşman oldunuz. İsrail'de bugün bir tek kişiöldürülmeyecek! İsrail'in Kralı olduğumu bilmiyor muyum?"

2.Sa.19: 23 Sonra ant içerek Şimi'ye, "Ölmeyeceksin!" dedi.

2.Sa.19: 24 Saul'un torunu Mefiboşet de kralı karşılamaya gitti. Kralıngittiği günden esenlikle geri döndüğü güne dek ayaklarını da,giysilerini de yıkamamış,

bıyığını kesmemişti.

2.Sa.19: 25 Kralı karşılamak için Yeruşalim'den geldiğinde, kral,"Mefiboşet, neden benimle gelmedin?" diye sordu.

2.Sa.19: 26 Mefiboşet şöyle yanıtladı: "Ey efendim kral! Kulun topalolduğundan, kulum Siva'ya, 'Eşeğe palan vur da binip krallabirlikte gideyim dedim. Ama o beni kandırdı.

2.Sa.19: 27 Ayrıca efendim kralın önünde kuluna kara çaldı. Ama sen,ey efendim kral, Tanrı'nın bir meleği gibisin; gözünde doğru olanı yap.

2.Sa.19: 28 Çünkü atamın ailesinin bütün bireyleri ölümü hak etmişken,kuluna sofrandakilerle birlikte yemek yeme ayrıcalığını tanıdın.Artık senden daha başka bir şey dilemeye ne hakkım var, ey kral?"

2.Sa.19: 29 Kral, "İşlerin hakkında daha fazla konuşmana gerek yok"dedi, "Sen ve Siva toprakları paylaşın diye buyruk veriyorum."

2.Sa.19: 30 Mefiboşet, "Madem efendim kral sarayına esenlikle döndü,bütün toprakları Siva alsın" diye karşılık verdi.

2.Sa.19: 31 Gilatlı Barzillay da Şeria Irmağı'nı geçişte krala eşlikedip onu uğurlamak üzere Rogelim'den gelmişti.

2.Sa.19: 32 Barzillay çok yaşlıydı, seksen yaşındaydı. Kral Mahanayim'de kaldığı sürece, geçimini o sağlamıştı. Çünkü Barzillay çok varlıklıydı.

2.Sa.19: 33 Kral Barzillay'a, "Benimle karşıya geç, Yeruşalim'de bensenin geçimini sağlayacağım" dedi.

2.Sa.19: 34 Ama Barzillay, "Kaç yıl ömrüm kaldı ki, seninle birlikteYeruşalim'e gideyim?" diye karşılık verdi,

2.Sa.19: 35 "Şu anda seksen yaşındayım. İyi ile kötüyü ayırt edebilir miyim? Yediğimin, içtiğimin tadını alabilir miyim? Kadın erkek şarkıcıların sesini duyabilir miyim? Öyleyse neden efendim krala daha fazla yük olayım?

2.Sa.19: 36 Kulun Şeria Irmağı'nı kralla birlikte geçerek sana birazcıkeşlik edecek. Kral beni neden böyle ödüllendirsin?

2.Sa.19: 37 İzin ver de döneyim, kentimde, annemin babamın mezarıyanında öleyim. Ama kulun Kimham burada; o seninle karşıyageçsin. Uygun gördüğünü ona yaparsın."

2.Sa.19: 38 Kral, "Kimham benimle karşıya geçecek ve ona senin uygungördüğünü yapacağım" dedi, "Benden ne dilersen yapacağım."

2.Sa.19: 39 Bundan sonra kralla bütün halk Şeria Irmağı'nı geçti. KralBarzillay'ı öpüp kutsadı. Sonra Barzillay evine döndü.

2.Sa.19: 40 Kral Gilgal'a geçti. Kimham da onunla birlikte gitti. BütünYahudalılar'la İsrailliler'in yarısı krala eşlik ettiler.

2.Sa.19: 41 Sonra İsrailliler krala varıp şöyle dediler: "Neden kardeşlerimiz Yahudalılar seni çaldı? Neden seni, aile bireylerini ve bütün adamlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasına geçirdiler?"

2.Sa.19: 42 Bunun üzerine Yahudalılar İsrailliler'e, "Çünkü kral bizden biri!" dediler, "Buna neden kızdınız? Kralın yiyeceklerinden bir şey yedik mi? Kendimize bir şey aldık mı?"

2.Sa.19: 43 İsrailliler, "Kralda on payımız var" diye yanıtladılar, "Davut'ta sizden daha çok hakkımız var. Öyleyse neden bizi küçümsüyorsunuz? Kralımızı geri getirmekten ilk söz eden biz değil miydik?" Ne var ki, Yahudalılar'ın tepkisi İsrailliler'inkinden daha sert oldu.

Şeva Başkaldırıyor

BÖLÜM 20

2.Sa.20: 1 O sırada Benyamin oymağından Bikri oğlu Şeva adında kötü biradam bir rastlantı sonucu Gilgal'daydı. Şeva boru çalıp, "İşay oğlu Davut'la ne ilgimiz Ne de payımız var" dedi, "Ey İsrailliler, herkes kendi evine dönsün!"

2.Sa.20: 2 Bunun üzerine bütün İsrailliler Davut'u bırakıp Bikri oğluŞeva'nın ardından gitti. Yahudalılar ise krallarına bağlı kalıpŞeria Irmağı'ndan Yeruşalim'e dek ona eşlik ettiler.

2.Sa.20: 3 Kral Davut Yeruşalim'deki sarayına varınca, saraya bakmakiçin bıraktığı on cariyeyi gözetim altına aldı, onların geçiminisağladı. Ancak yataklarına girmedi. Onlar da ölünceye dek gözaltında dul kadınlar gibi yaşadılar.

2.Sa.20: 4 Davut Amasa'ya, "Üç gün içinde Yahudalılar'ı yanıma çağır.Sen de burada ol" dedi.

2.Sa.20: 5 Amasa Yahudalılar'ı çağırmaya gitti. Ama belirlenen zamandadönmedi.

2.Sa.20: 6 Bunun üzerine Davut Avişay'a, "Şimdi Bikri oğlu Şeva bizeAvşalom'dan daha büyük kötülük yapacak" dedi, "Efendinin adamlarını al ve onu kovala. Yoksa kendine surlu kentler bulup bizden kaçar."

2.Sa.20: 7 Böylece Yoav'ın adamları, Keretliler'le Peletliler* ve bütün koruyucular Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Avişay'ın komutasında Yeruşalim'den çıktılar.

2.Sa.20: 8 Givon'daki büyük kayanın yanına varınca, Amasa onları karşılamaya geldi. Yoav savaş giysisini giymişti. Giysinin üzerine bir kemer kuşanmış, kemere kınında duran bir kılıç bağlamıştı. Yoav ilerlerken kılıç kınından çıktı.

2.Sa.20: 9 Yoav Amasa'ya, "İyi misin, kardeşim?" diye sordu. Onu öpmekiçin sağ eliyle Amasa'nın sakalından tuttu.

2.Sa.20: 10 Amasa Yoav'ın elindeki kılıcı farketmedi. Yoav kılıcı karnına saplayınca, Amasa'nın bağırsakları yere döküldü. İkinci vuruşa gerek kalmadan Amasa öldü. Bundan sonra Yoav'la kardeşi Avişay, Bikri oğlu Şeva'yı kovalamayı sürdürdüler.

2.Sa.20: 11 Yoav'ın adamlarından biri, Amasa'nın ölüsü yanında durup, "Yoav'ı tutan ve Davut'tan yana olan herkes Yoav'ın ardından gitsin" dedi.

2.Sa.20: 12 Amasa'nın ölüsü yolun ortasında kanlar içinde duruyordu. Yoav'ın adamı, ölüye yaklaşan herkesin orada durduğunu görünce, Amasa'yı yoldan sürükleyip tarlaya götürdü ve üzerine bir örtü attı.

2.Sa.20: 13 Ölü yoldan kaldırıldıktan sonra herkes Bikri oğlu Şeva'yıkovalamak için Yoav'ın ardından gitti.

2.Sa.20: 14 Şeva bütün İsrail oymaklarından ve Berliler'in bölgesinden geçip Avel-Beytmaaka'ya geldi. Berliler de toplanıp onu izleyerek kente girdiler.

2.Sa.20: 15 Yoav'la bütün adamları varıp Avel-Beytmaaka Kenti'nde Şeva'yı kuşattılar. Topraktan kentin suruna bitişik bir yığın yaptılar ve suru devirmek için yıkmaya başladılar.

2.Sa.20: 16 O sırada bilge bir kadın kentin içinden seslendi: "Dinleyin! Dinleyin! Yoav'a buraya gelmesini söyleyin, onunla konuşacağım."

2.Sa.20: 17 Yoav kadına yaklaştı.Kadın, "Yoav sen misin?" diye sordu.Yoav, "Benim" diye yanıtladı.Kadın, "Kölenin sözlerini dinle" dedi.Yoav, "Dinliyorum" dedi.

2.Sa.20: 18 Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: "Eskiden, 'Avel Kenti'nedanışın derlerdi ve sorunları böyle çözerlerdi.

2.Sa.20: 19 Biz İsrail'in esenliğini isteyen güvenilir kişileriz. SenseİsraiI'e ana gibi kucak açan kentlerden birini yıkmayaçalışıyorsun. Neden RAB'bin halkını yok etmek istiyorsun?"

2.Sa.20: 20 Yoav, “Asla!” diye yanıtladı, “Ne yıkmak, ne de yok etmekistiyorum.

2.Sa.20: 21 Durum öyle değil. Efrayim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adındaki adam Kral Davut’a başkaldırdı. Yalnız onu verin, ben de kentten geri çekileyim.” Kadın, “Onun başı surun üzerinden sana atılacak” dedi.

2.Sa.20: 22 Sonra kadın bilgece öğüdüyle bütün halka gitti. Halk Bikri oğlu Şeva’nın başını kesip Yoav’a attı. Bunun üzerine Yoav boru çaldı. Adamları kenti bırakıp evlerine gittiler. Yoav da Yeruşalim’e, kralın yanına döndü.

Davut’un Görevlileri

2.Sa.20: 23 Yoav İsrail ordusunun komutanıydı. Yehoyada oğlu Benaya iseKeretliler’le Peletliler’in* komutanıydı.

2.Sa.20: 24 Adoram angaryasına çalışanlardan sorumluydu. Ahilut oğluYehoşafat devlet tarihçisiydi.

2.Sa.20: 25 Şeva yazman, Sadok’la Aviyatar kâhindi.

2.Sa.20: 26 Yairli İra ise Davut’un kâhiniydi.

Givonlular Öç Alıyor

BÖLÜM 21

2.Sa.21: 1 Davut’un döneminde, üç yıl art arda kıtlık oldu. DavutRAB’be danıştı. RAB şöyle yanıtladı: “Buna kan döken Saul ileailesi neden oldu. Çünkü Saul Givonlular’ı öldürdü.”

2.Sa.21: 2 Kral Givonlular’ı çağırtıp onlarla konuştu. -Givonlular İsrail soyundan değildi. Amorlular’dan sağ kalan bir halktı. İsrailliler onları sağ bırakacaklarına ant içmişlerdi. Ne var ki, İsrail ve Yahuda halkı için büyük gayret gösteren Saul onları yok etmeye çalışmıştı.-

2.Sa.21: 3 Davut Givonlular’a, “Sizin için ne yapabilirim? RAB’binhalkını kutsamanız için bu suçu nasıl bağışlatabilirim?” diye sordu.

2.Sa.21: 4 Givonlular ona şöyle karşılık verdi: “Saul’la ailesinden nealtın ne de gümüş isteriz; İsrail’de herhangi birini öldürmek de istemeyiz.” Davut, “Ne isterseniz yaparım” dedi.

2.Sa.21: 5-6 Şöyle karşılık verdiler: “Bizi yok etmeye çalışan veİsrail ülkesinin hiçbir yerinde yaşamamamız için bizi ortadankaldırmayı tasarlayan adamın oğullarından yedisi bize verilsin.RAB’bin seçilmişi Saul’un Giva Kenti’nde RAB’bin önünde onları asalım.”Kral, “Onları vereceğim” dedi.

2.Sa.21: 7 Kral, Saul oğlu Yonatan'la RAB'bin önünde içtiği anttanötürü, Yonatan oğlu Mefiboşet'i esirgedi.

2.Sa.21: 8 Onun yerine, Aya kızı Rispa'nın Saul'dan doğurduğu Armonive Mefiboşet adındaki iki oğlunu ve Saul kızı Merav'ın MeholalıBarzillay oğlu Adriel'den doğurduğu beş oğlunu aldı.

2.Sa.21: 9 Davut onları Givonlular'ın eline teslim etti. Givonlularonları dağda, RAB'bin önünde astılar. Yedisi de aynı anda öldüler. Biçme zamanının ilk günlerinde, arpa biçme zamanının başlangıcında öldürüldüler.

2.Sa.21: 10 Aya kızı Rispa bir çul alıp kendisi için bir kayanınüzerine serdi. Biçme zamanının ilk günlerinden cesetlerin üzerinegökten yağmur yağana dek Rispa orada kaldı; cesetleri gündüzünyırtıcı kuşlardan, geceleyin yabanıl hayvanlardan korudu.

2.Sa.21: 11 Saul'un cariyesi Aya kızı Rispa'nın yaptıkları Davut'a bildirildi.

2.Sa.21: 12 Davut gidip Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemikleriniYaveş-Gilatlılar'dan aldı. Filistliler Gilboa Dağı'nda Saul'uöldürdükleri gün, onun ve oğlunun cesetlerini Beytşean alanındaasmışlardı. Yaveş-Gilat halkı da cesetleri gizlice oradan almıştı.

2.Sa.21: 13 Davut Saul'un ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini oradangetirdi. Asılmış yedi kişinin kemikleri de toplandı.

2.Sa.21: 14 Saul'la oğlu Yonatan'ın kemiklerini Benyamin bölgesindekiSela'da Saul'un babası Kiş'in mezarına gömdüler. Kralın bütün buyruklarını yerine getirdiler. Bundan sonra Tanrı ülkeyle ilgili yakarışları yanıtladı.

Filistliler'e Karşı Savaş(1Ta.20:4-8)

2.Sa.21: 15 Filistliler'le İsrailliler arasında yeniden savaş çıktı. Davut'la adamları gidip Filistliler'e karşı savaştılar. O sıralarda Davut bitkin düştü.

2.Sa.21: 16-17 Ucu üç yüz şekel*fö* ağırlığında bir tunç* mızrak taşıyan ve yeni kılıç kuşanan Rafaoğulları'ndan Filistli Yişbi-Benov Davut'u öldürmeyi amaçlıyordu. Ama Seruya oğlu Avişay Davut'un yardımına koştu; saldırıp onu öldürdü. Bundan sonra Davut'un adamları ant içerek, Davut'a, "İsrail'in ışığını söndürmemek için bir daha bizimle birlikte savaşa gelmeyeceksin" dediler.D Not 21:16-17 "Üç yüz şekel": Yaklaşık 3.5 kg.

2.Sa.21: 18 Bir süre sonra Filistliler'le Gov'da yine savaş çıktı. Busavaş sırasında Huşalı Sibbekay Rafa soyundan Saf adındaki adamı öldürdü.

2.Sa.21: 19 İsrailliler'le Filistliler arasında Gov'da bir savaş daha çıktı. Beytlehemli Yareoregim'in oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ı öldürdü. Golyat'ın

mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırığı gibiydi.

2.Sa.21: 20 Gat'ta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı.

2.Sa.21: 21 Adam İsrailliler'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşiŞima'nın oğlu Yonatan onu öldürdü.

2.Sa.21: 22 Bunların dördü de Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'laadamları tarafından öldürüldüler.

Davut'un Zafer Ezgisi(Mez.18:1-50)

BÖLÜM 22

2.Sa.22: 1 RAB, Davut'u bütün düşmanlarının ve Saul'un elindenkurtardığı gün Davut RAB'be şu ezgiyi okudu.

2.Sa.22: 2 Şöyle dedi: "RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,

2.Sa.22: 3 Tanrım, kayamdır, O'na sığınırım, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, Korunağım, sığınacak yerimdir. Kurtarıcım, zorbalıktan beni sen kurtarırsın!

2.Sa.22: 4 Övgüye değer RAB'be seslenir, Kurtulurum düşmanlarımdan.

2.Sa.22: 5 Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı, Yıkım selleri bastı,

2.Sa.22: 6 Ölüler diyarının bağları sardı, Ölüm tuzakları çıktı karşıma.

2.Sa.22: 7 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım, Tanrım'a seslendim. Tapınağından sesimi duydu, Haykırışım kulaklarına ulaştı.

2.Sa.22: 8 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı göklerin temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti.

2.Sa.22: 9 Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu ateş Ve korlar fışkırdı.

2.Sa.22: 10 Kara buluta basarak Gökleri yarıp indi.

2.Sa.22: 11 Bir Keruv'a* binip uçtu, Rüzgarın kanatları üstünde belirdi.

2.Sa.22: 12 Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı.

2.Sa.22: 13 Varlığının parıltısından Korlar savruluyordu.

2.Sa.22: 14 RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi.

2.Sa.22: 15 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi.

2.Sa.22: 16 RAB'bin azarlamasından, Burnundan çıkan güçlü soluktan, Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı.

2.Sa.22: 17 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkardı beni derin sulardan.

2.Sa.22: 18 Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden kurtardı, Çünkü onlar benden daha güçlüydü.

2.Sa.22: 19 Felaket günümde karşıma dikildiler, Ama RAB bana destek oldu.

2.Sa.22: 20 Beni huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.

2.Sa.22: 21 RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.

2.Sa.22: 22 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm, Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım.

2.Sa.22: 23 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım.

2.Sa.22: 24 O'nun önünde kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım.

2.Sa.22: 25 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma Ve gözünde pak yaşayışıma göre ödüllendirdi.

2.Sa.22: 26 Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranırsın.

2.Sa.22: 27 Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın.

2.Sa.22: 28 Alçakgönüllüleri kurtarır, Gururluları gözler, gururunu kırarsın.

2.Sa.22: 29 Ya RAB, ışığım sensin! Karanlığımı aydınlatırsın.

2.Sa.22: 30 Desteğinle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrım.

2.Sa.22: 31 Tanrı'nın yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır. O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.

2.Sa.22: 32 Var mı RAB'den başka tanrı? Tanrımız'dan başka kaya var mı?

2.Sa.22: 33 Sığınağım Tanrı'dır, Yolumu doğru kılan O'dur.

2.Sa.22: 34 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar beni.

2.Sa.22: 35 Bana savaşmayı öğretti, Kollarımla tunç* bir yayı gereyim diye.

2.Sa.22: 36 Bana zafer kalkanını bağışlarsın, Alçakgönüllülüğün beni yüceltir.

2.Sa.22: 37 Bastığım yerleri genişletirsin, Burkulmaz bileklerim.

2.Sa.22: 38 Düşmanlarımı kovalayıp yok ettim, Hepsi yok olmadan geri dönmedim.

2.Sa.22: 39 Onları ezip yok ettim, kalkamaz oldular, Ayaklarımın altına serildiler.

2.Sa.22: 40 Savaş için beni güçle donattın, Bana başkaldıranları önümde yere serdin.

2.Sa.22: 41 Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın, Benden nefret edenleri yok ettim.

2.Sa.22: 42 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı; RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.

2.Sa.22: 43 Yerin tozu gibi onları ezdim, Sokak çamuru gibi ayağımın altında çiğnedim.

2.Sa.22: 44 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın, Uluslara önder olarak beni korudun, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.

2.Sa.22: 45 Yabancılar bana boyun eğiyor, Duyar duymaz sözümü dinliyorlar.

2.Sa.22: 46 Yabancıların betleri benizleri attı, Titreyerek*fp* çıkıyorlar kalelerinden.D Not 22:46 Olası metin "Titreyerek" (bkz. Mez.18:45), Masoretik metin "Silah kuşanarak".

2.Sa.22: 47 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım, Kayam Tanrım!

2.Sa.22: 48 O'dur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan.

2.Sa.22: 49 Düşmanlarımdan kurtarır, Başkaldıranlardan üstün kılar beni, Zorbaların elinden alır.

2.Sa.22: 50 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB, Adını ilahilerle öveceğim.

2.Sa.22: 51 RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır, Meshettiği* krala, Davut'a ve

soyuna Sonsuza dek sevgi gösterir.”

Davut’un Son Sözleri

BÖLÜM 23

2.Sa.23: 1 Davut’un son sözleri şunlardır: “İşay oğlu Davut, Tanrı’nın yükselttiği adam, Yakup’un Tanrısı’nın meshettiği*, İsrail’in sevilen ezgi okuyucusu şöyle diyor:

2.Sa.23: 2 RAB’bin Ruhu benim aracılığımla konuşuyor, Sözü dilimin ucundadır.

2.Sa.23: 3 İsrail’in Tanrısı konuştu, İsrail’in kayası bana dedi ki, ‘İnsanları doğrulukla Ve Tanrı korkusuyla yöneten kişi,

2.Sa.23: 4 Bulutsuz bir sabah, Şafakta görünen gün ışığı gibidir, Parlaklığı yağmurdan sonra topraktan ot bitirir.

2.Sa.23: 5 Soyum da Tanrı’yla böyle değil mi? O benimle sonsuza dek kalıcı, Her yönüyle düzenli ve güvenilir bir antlaşma yaptı. Kesin kurtuluşa ve her dileğime kavuşmamı O sağlamayacak mı?

2.Sa.23: 6 Kötülere gelince, Elle tutulamayan dikenler gibi Tümü bir yana atılacak.

2.Sa.23: 7 Dikenlere dokunan kişi, Demir bir araçla Ya da mızrağın sapıyla dokunur. Dikenler oldukları yerde bütünüyle yakılacak.”

Davut’un Yiğit Askerleri(1Ta.11:10-41)

2.Sa.23: 8 Davut’un yiğit askerlerinin adları şunlardır:Esnili Adino diye de bilinen üç kişinin önderi TahkemonluYoşeb-Başşevet bir saldırıda sekiz yüz kişiyi öldürdü.

2.Sa.23: 9 İkincisi, Ahohlu Dodo oğlu Elazar. Pas-Dammim’de*fr*savaşmak için toplanan Filistliler’e meydan okuyan Davut’unyanındaki üç yiğitten biriydi. İsrailliler o sırada geri çekilmişlerdi.D Not 23:9 “Pas-Dammim’de”: Masoretik metin “Orada” (bkz. 1Ta.11:13).

2.Sa.23: 10 Ama Elazar yerinde durdu; eli yorulup kılıca yapışıncayadek Filistliler’i öldürdü. O gün RAB büyük bir zafer sağladı.İsrailliler yalnız yere serilenleri yağmalamak üzere Elazar’a döndüler.

2.Sa.23: 11 Üçüncüsü, Hararlı Age oğlu Şamma’ydı. FilistlilerLahay’daki bir mercimek tarlasının yanında toplandıklarında,İsrailli askerler onların önünden kaçmıştı.

2.Sa.23: 12 Ama Şamma tarlanın ortasında durup orayı savunmuş,Filistliler'i öldürmüştü. RAB büyük bir zafer sağlamıştı.

2.Sa.23: 13 Biçme zamanı Otuzlar'dan üçü Davut'un yanına, AdullamMağarası'na gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu.

2.Sa.23: 14 Bu sırada Davut hisarda, ikinci Filist birliğiyse Beytlehem'deydi.

2.Sa.23: 15 Davut özlemle, "Keşke biri Beytlehem'de kapının yanındakikuyudan bana su getirse!" dedi.

2.Sa.23: 16 Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehem'dekapının yanındaki kuyudan su çekip Davut'a getirdiler. Ama Davutiçmek istemedi; suyu yere dökerek RAB'be sundu.

2.Sa.23: 17 "Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun!" dedi, "Canlarınıtehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?" Bu yüzden suyu içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi.

2.Sa.23: 18 Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay Üçler'in önderiydi.Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi.

2.Sa.23: 19 Üçler'in en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. AmaÜçler'den sayılmadı.

2.Sa.23: 20 Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı.Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlı'yı öldürdü. Ayrıcakarlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü.

2.Sa.23: 21 İri yarı bir Mısırlı'yı da öldürdü. Mısırlı'nın elindemızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elindenkaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü.

2.Sa.23: 22 Yehoyada oğlu Benaya'nın yaptıkları bunlardır. Bu sayedeo da üç yiğitler kadar ünlendi.

2.Sa.23: 23 Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de,Üçler'den sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.

2.Sa.23: 24 Otuzlar'ın arasında sayılan ötekiler şunlardır: Yoav'ın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,

2.Sa.23: 25 İkisi de Harotlu olan Şamma ve Elika,

2.Sa.23: 26 Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra,

2.Sa.23: 27 Anatotlu Aviezer, Huşalı Mevunnay,

2.Sa.23: 28 Ahohlu Salmon, Netofalı Mahray,

2.Sa.23: 29 Netofalı Baana oğlu Helev, Benyaminoğulları'ndan Givalı Rivay oğlu İttay,

2.Sa.23: 30 Piratonlu Benaya, Gaaş vadilerinden Hidday,

2.Sa.23: 31 Arvalı Avialvon, Barhumlu Azmavet,

2.Sa.23: 32 Şaalbonlu Elyahba, Yaşan'ın oğulları ve Yonatan,

2.Sa.23: 33 Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam,

2.Sa.23: 34 Maakalı Ahasbay oğlu Elifelet, Gilolu Ahitofel oğlu Eliam,

2.Sa.23: 35 Karmelli Hesray, Aravlı Paaray,

2.Sa.23: 36 Sovalı Natan oğlu Yigal, Gatlı Bani,

2.Sa.23: 37 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısıBeerotlu Nahray,

2.Sa.23: 38 Yattirli İra ve Garev,

2.Sa.23: 39 Hititli* Uriya. Tümü otuz yedi kişiydi.

Davut Sayım Yapıyor(1Ta.21:1-26)

BÖLÜM 24

2.Sa.24: 1 RAB İsrail halkına yine öfkelendi. Davut'u onlara karşı kışkırtarak, "Git, İsrail ve Yahuda halkını say" dedi.

2.Sa.24: 2 Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoav'a şu buyruğu verdi: "Dan'dan Beer-Şeva'ya dek İsrail'in bütün oymaklarına gidip halkı sayın ki, halkın sayısını bileyim."

2.Sa.24: 3 Ama Yoav, "RAB Tanrın halkını yüz kat daha çoğaltsın, efendim kralım da bunu görsün!" diye karşılık verdi, "Ancak, efendim kralım neden bunu istiyor?"

2.Sa.24: 4 Gelgelelim kralın sözü Yoav'la birlik komutanlarının sözünden baskın çıktı. Böylece kralın yanından ayrılıp İsrail'de sayım yapmaya gittiler.

2.Sa.24: 5-6 Şeria Irmağı'ndan geçerek Aroer yakınında, vadinin ortasındaki

kentin güneyinde konakladılar. Oradan Gat'ı, Yazer'i, Gilat'ı, Tahtim-Hodşi topraklarını, Dan-Yaan'ı geçip Sayda'ya vardılar.

2.Sa.24: 7 Sonra Sur Kalesi'ne, Hivliler'le Kenanlılar'ın bütün kentlerine uğradılar. Sonunda Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şeva'ya ulaştılar.

2.Sa.24: 8 Dokuz ay yirmi gün ülkeyi baştan başa dolaştıktan sonra Yeruşalim'e döndüler.

2.Sa.24: 9 Yoav sayımın sonucunu krala bildirdi: İsrail'de kılıçkuşanabilen sekiz yüz bin, Yahuda'daysa beş yüz bin kişi vardı.

2.Sa.24: 10 Davut sayım yaptıktan sonra kendisini suçlu buldu veRAB'be, "Bunu yapmakla büyük günah işledim!" dedi, "Ya RAB,lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım."

2.Sa.24: 11-12 Ertesi sabah Davut uyandığında, RAB Davut'un bilicisi* Peygamber Gad'a şöyle dedi: "Gidip Davut'a de ki, 'RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım."

2.Sa.24: 13 Gad Davut'a gidip durumu anlattı ve şöyle dedi: "Ülkendeyedi yıl kıtlık mı olsun? Yoksa seni kovalayan düşmanlarınınönünden üç ay kaçmak mı istersin? Ya da ülkende üç gün salgınhastalık mı olsun? Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün."

2.Sa.24: 14 Davut, "Sıkıntım büyük" diye yanıtladı, "İnsan elinedüşmektense, RAB'bin eline düşelim. Çünkü O'nun acıması büyüktür."

2.Sa.24: 15 Bunun üzerine RAB o sabahtan belirlenen zamana dek İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Dan'dan Beer-Şeva'ya dek halktan yetmiş bin kişi öldü.

2.Sa.24: 16 Melek Yeruşalim'i yok etmek için elini uzatınca, RAB göndereceği yıkımdan vazgeçti. Halkı yok eden meleğe, "Yeter artık! Elini çek" dedi. RAB'bin meleği Yevuslu Aravna'nın harman yerinde duruyordu.

2.Sa.24: 17 Davut, halkı öldüren meleği görünce, RAB'be, "Günah işleyenbenim, ben suç işledim" dedi, "Bu koyunlar ne yaptı ki? Ne olurbeni ve babamın soyunu cezalandır."

2.Sa.24: 18 O gün Gad Davut'a gitti. Ona, "Gidip Yevuslu Aravna'nınharman yerinde RAB'be bir sunak kur" dedi.

2.Sa.24: 19 Davut Gad'ın sözü uyarınca RAB'bin buyurduğu gibi gitti.

2.Sa.24: 20 Aravna bakınca kralla görevlilerinin kendisine doğruyaklaştıklarını

gördü. Varıp kralın önünde yüzüstü yere kapandı.

2.Sa.24: 21 Sonra, “Efendim kral niçin kulunun yanına geldi?” diyesordu. Davut, “RAB’be bir sunak kurmak üzere harman yerini senden satınalmak için” diye yanıtladı, “Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın.”

2.Sa.24: 22 Aravna, “Efendim kral uygun gördüğünü alıp RAB’be sunsun”dedi, “İşte yakmalık sunu* için öküzler ve odun için dövenlerle öküzlerin takımları!

2.Sa.24: 23 Ey kral, Aravna bütün bunları sana veriyor.” Sonra ekledi:”RAB Tanrın senden hoşnut olsun!”

2.Sa.24: 24 Ne var ki kral, “Olmaz!” dedi, “Senden malını kesinlikle bir ücret karşılığında satın alacağım. Çünkü Tanrım RAB’be karşılığını ödemeden yakmalık sunular sunmam.” Böylece Davut harman yerini ve öküzleri elli şekel*fs* gümüşkarşılığında satın aldı.D Not 24:24 “Elli şekel”: Yaklaşık 575 gr.

2.Sa.24: 25 Davut orada RAB’be bir sunak kurup yakmalık sunuları* ve esenlik sunularını* sundu. RAB de ülkeyle ilgili yakarıyı yanıtladı ve salgın hastalık İsrail’den kaldırıldı.

MEZMURLAR (ZEBUR) DEVAMI

75. MezmurMüzik şefi için - “Yok Etme” makamında -Asaf’ın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 75

Mez.75: 1 Sana şükrederiz, ey Tanrı, Şükrederiz, çünkü sen yakınsın*fe*, Harikaların bunu gösterir.D Not 75:1 “Sen yakınsın”: İbranice “Adın yakındır”.

Mez.75: 2 “Belirlediğim zaman gelince, Doğrulukla yargılayacağım” diyor Tanrı,

Mez.75: 3 “Yeryüzü altüst olunca üzerindekilerle, Ben pekiştireceğim onun direklerini. *

Mez.75: 4 Övünenlere, ‘Övünmeyin artık! dedim; Kötülere, ‘Kaldırmayın başınızı*ff*!

Mez.75: 5 Kaldırmayın başınızı*ff*! Tepeden konuşmayın!”D Not 75:4,5 “Başınızı”: İbranice “Boynuzunuzu” (Boynuz güç simgesidir).

Mez.75: 6 Çünkü ne doğudan, ne batıdan, Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.

Mez.75: 7 Yargıç ancak Tanrı’dır, Birini alçaltır, birini yükseltir.

Mez.75: 8 RAB elinde dolu bir kâse* tutuyor, Köpüklü, baharat karıştırılmış

şarap döküyor; Yeryüzünün bütün kötüleri Tortusuna dek yalayıp onu içiyor.

Mez.75: 9 Bense sürekli duyuracağım bunu, Yakup'un Tanrısı'nı ilahilerle öveceğim:

Mez.75: 10 "Kıracağım kötülerin bütün gücünü, Doğruların gücüyse yükseltilecek."

76. MezmurMüzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf'ın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 76

Mez.76: 1 Yahuda'da Tanrı bilinir, İsrail'de adı uludur;

Mez.76: 2 Konutu Şalem'dedir*fg*, Yaşadığı yer Siyon'da.D Not 76:2 "Şalem", yani "Yeruşalim".

Mez.76: 3 Orada kırdı alevli okları, Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını. *

Mez.76: 4 Işıl ışıl parıldıyorsun, Avı bol dağlardan daha görkemli.

Mez.76: 5 Yağmaya uğradı yiğitler, Uykularına daldılar, En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu.

Mez.76: 6 Ey Yakup'un Tanrısı, sen kükreyince, Atlarla atlılar son uykularına daldılar.

Mez.76: 7 Yalnız sensin korkulması gereken, Öfkelenince kim durabilir karşında?

Mez.76: 8 Yargını göklerden açıkladın, Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,

Mez.76: 9 Ey Tanrı, sen yargılamaya, Ülkedeki mazlumları kurtarmaya kalkınca.

Mez.76: 10 İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuruyor, Gazabından kurtulanları çevrene topluyorsun.

Mez.76: 11 Adaklar adayın Tanrı'nız RAB'be, Yerine getirin adaklarınızı, Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrı'ya, Bütün çevresindekiler.

Mez.76: 12 RAB önderlerin soluğunu keser, Korku salar yeryüzü krallarına.

77. MezmurMüzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 77

Mez.77: 1 Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum, Haykırıyorum beni duysun diye.

Mez.77: 2 Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir, Gece hiç durmadan ellerimi açarım, Gönlüm avunmaz bir türlü.

Mez.77: 3 Tanrı'yı anımsayınca inlerim, Düşündükçe içim daralır. *

Mez.77: 4 Açık tutuyorsun göz kapaklarımı, Sıkıntıdan konuşamıyorum.

Mez.77: 5 Geçmiş günleri, Yıllar öncesini düşünüyorum.

Mez.77: 6 Gece ilahilerimi anacağım, Kendi kendimle konuşacağım, İnceden inceye soracağım:

Mez.77: 7 "Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek? Lütfunu bir daha göstermeyecek mi?

Mez.77: 8 Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu? Sözü geçerli değil mi artık?

Mez.77: 9 Tanrı unuttu mu acımayı? Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?"

Mez.77: 10 Sonra kendi kendime, "İşte benim derdim bu!" dedim, "Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık."

Mez.77: 11 RAB'bin işlerini anacağım, Evet, geçmişteki harikalarını anacağım.

Mez.77: 12 Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim, Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım.

Mez.77: 13 Ey Tanrı, yolun kutsaldır! Hangi ilah Tanrı kadar uludur?

Mez.77: 14 Harikalar yaratan Tanrı sensin, Halklar arasında gücünü gösterdin.

Mez.77: 15 Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın.

Mez.77: 16 Sular seni görünce, ey Tanrı, Sular seni görünce çalkalandı, Enginler titredi.

Mez.77: 17 Bulutlar suyunu boşalttı, Gökler gürledi, Her yanda okların uçuştu.

Mez.77: 18 Kasırgada gürleyişin duyuldu, Şimşekler dünyayı aydınlattı, Yer titreyip sarsıldı.

Mez.77: 19 Kendine denizde, Derin sularda yollar açtın, Ama ayak izlerin belli değildi.

Mez.77: 20 Musa ve Harun'un eliyle Halkını bir sürü gibi güttün.

78. MezmurAsaf'ın Maskili

BÖLÜM 78

Mez.78: 1 Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi, Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.

Mez.78: 2 Özdeyişlerle söze başlayacağım, Eski sırları anlatacağım,

Mez.78: 3 Duyduğumuzu, bildiğimizi, Atalarımızın bize anlattığını.

Mez.78: 4 Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz; RAB'bin övgüye değer işlerini, Gücünü, yaptığı harikaları Gelecek kuşağa duyuracağız.

Mez.78: 5 RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi, İsrail'e yasa koydu. Bunları çocuklarına öğretsinler diye Atalarımıza buyruk verdi.

Mez.78: 6 Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler, Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,

Mez.78: 7 Tanrı'ya güven duysunlar, Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar, O'nun buyruklarını yerine getirsinler;

Mez.78: 8 Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı, Yüreği kararsız, Tanrı'ya sadakatsiz bir kuşak olmasınlar.

Mez.78: 9 Oklarla, yaylarla kuşanmış Efrayimoğulları Savaş günü sırtlarını döndüler.

Mez.78: 10 Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar, O'nun yasasına göre yaşamayı reddettiler.

Mez.78: 11 Unuttular O'nun işlerini, Kendilerine gösterdiği harikaları.

Mez.78: 12 Mısır'da, Soan*fh* bölgesinde Tanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde.D Not 78:12 "Soan": Tanis olduğu sanılıyor.

Mez.78: 13 Denizi yarıp geçirmişti onları, Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları.

Mez.78: 14 Gündüz bulutla, Gece ateş ışığıyla onlara yol göstermişti.

Mez.78: 15 Çölde kayaları yarmış, Sanki dipsiz kaynaklardan Onlara kana kana su içirmişti.

Mez.78: 16 Kayadan akarsular fışkırtmış, Suları ırmak gibi akıtmıştı.

Mez.78: 17 Ama onlar çölde Yüceler Yücesi'ne başkaldırarak Günah işlemeye devam ettiler.

Mez.78: 18 Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek İçlerinde Tanrı'yı denediler.

Mez.78: 19 "Tanrı çölde sofra kurabilir mi?" diyerek, Tanrı'ya karşı konuştular.

Mez.78: 20 "Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı, Dereler taştı. Peki, ekmek de verebilir mi, Et sağlayabilir mi halkına?"

Mez.78: 21 RAB bunu duyunca çok öfkelendi, Yakup'a ateş püskürdü, Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı;

Mez.78: 22 Çünkü Tanrı'ya inanmıyorlardı, O'nun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı.

Mez.78: 23 Yine de RAB buyruk verdi bulutlara, Kapaklarını açtı göklerin;

Mez.78: 24 Man* yağdırdı onları beslemek için, Göksel tahıl verdi onlara.

Mez.78: 25 Meleklerin*fı* ekmeğini yedi her biri, Doyasıya yiyecek gönderdi onlara.D Not 78:25 "Meleklerin" ya da "Güçlülerin".

Mez.78: 26 Doğu rüzgarını estirdi göklerde, Gücüyle güney rüzgarına yol gösterdi.

Mez.78: 27 Toz gibi et yağdırdı başlarına, Deniz kumu kadar kuş;

Mez.78: 28 Ordugahlarının ortasına, Konakladıkları yerin çevresine düşürdü.

Mez.78: 29 Yediler, tıka basa doydular, İsteklerini yerine getirdi Tanrı.

Mez.78: 30 Ancak onlar isteklerine doymadan, Daha ağızları doluyken,

Mez.78: 31 Tanrı'nın öfkesi parladı üzerlerine. En güçlülerini öldürdü, Yere serdi İsrail yiğitlerini.

Mez.78: 32 Yine de günah işlemeye devam ettiler, O'nun harikalarına inanmadılar.

Mez.78: 33 Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk, Yıllarını dehşet içinde bitirdi.

Mez.78: 34 Tanrı onları öldürdükçe O'na yönelmeye, İstekle O'nu yeniden aramaya başlıyorlardı.

Mez.78: 35 Tanrı'nın kayaları olduğunu, Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı.

Mez.78: 36 Oysa ağızlarıyla O'na yaltaklanıyor, Dilleriyle yalan söylüyorlardı.

Mez.78: 37 O'na yürekten bağlı değillerdi, Antlaşmasına sadık kalmadılar.

Mez.78: 38 Yine de Tanrı sevecendi, Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu; Çok kez öfkesini tuttu, Bütün gazabını göstermedi.

Mez.78: 39 Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı, Geçip giden, dönmeyen bir rüzgar gibi.

Mez.78: 40 Çölde kaç kez O'na başkaldırdılar, Issız yerlerde O'nu gücendirdiler!

Mez.78: 41 Defalarca denediler Tanrı'yı, İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı.

Mez.78: 42 Anımsamadılar O'nun güçlü elini, Kendilerini düşmandan kurtardığı günü,

Mez.78: 43 Mısır'da gösterdiği belirtileri, Soan bölgesinde yaptığı şaşılası işleri.

Mez.78: 44 Mısır'ın kanallarını kana çevirdi, Sularını içemediler.

Mez.78: 45 Gönderdiği at sinekleri yedi halkı, Gönderdiği kurbağalar yok etti ülkeyi.

Mez.78: 46 Ekinlerini tırtıllara, Emeklerinin ürününü çekirgelere verdi.

Mez.78: 47 Asmalarını doluyla, Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok etti.

Mez.78: 48 Büyükbaş hayvanlarını kırgına, Küçükbaş hayvanlarını yıldırıma teslim etti.

Mez.78: 49 Üzerlerine kızgın öfkesini, Gazap, hışım, bela Ve bir alay kötülük meleği gönderdi.

Mez.78: 50 Yol verdi öfkesine, Canlarını ölümden esirgemedi, Onları salgın hastalığın pençesine düşürdü.

Mez.78: 51 Mısır'da bütün ilk doğanları, Ham'ın çadırlarında bütün ilk çocukları vurdu.

Mez.78: 52 Kendi halkını davar gibi götürdü, Çölde onları bir sürü gibi güttü.

Mez.78: 53 Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar; Düşmanlarınıysa deniz yuttu.

Mez.78: 54 Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırına, Sağ elinin

kazandığı dağlık bölgeye getirdi.

Mez.78: 55 Önlerinden ulusları kovdu, Mülk olarak topraklarını İsrail oymakları arasında bölüştürdü. Halkını konutlarına yerleştirdi.

Mez.78: 56 Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler, O'na başkaldırdılar, Koşullarına uymadılar.

Mez.78: 57 Döneklik edip ataları gibi ihanet ettiler, Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar.

Mez.78: 58 Puta taptıkları yerlerle O'nu kızdırdılar, Putlarıyla O'nu kıskandırdılar.

Mez.78: 59 Tanrı bunları duyunca çok öfkelendi, İsrail'i büsbütün reddetti.

Mez.78: 60 İnsanlar arasında kurduğu çadırı, Şilo'daki konutunu terk etti.

Mez.78: 61 Kudretini*fi* tutsaklığa, Görkemini*fi* düşman eline teslim etti.D Not 78:61 Bu ayette geçen "Kudret" ve "Görkem" sözcükleriAntlaşma Sandığı'nı kastetmektedir.

Mez.78: 62 Halkını kılıç önüne sürdü, Öfkesini kendi halkından çıkardı.

Mez.78: 63 Gençlerini ateş yuttu, Kızlarına düğün türküsü söylenmez oldu.

Mez.78: 64 Kâhinleri* kılıç altında öldü, Dul kadınları ağlayamadı.

Mez.78: 65 O zaman Rab uykudan uyanır gibi, Şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.

Mez.78: 66 Düşmanlarını püskürttü, Onları sonsuz utanca boğdu.

Mez.78: 67 Tanrı Yusuf soyunu reddetti, Efrayim oymağını seçmedi;

Mez.78: 68 Ancak Yahuda oymağını, Sevdiği Siyon Dağı'nı seçti.

Mez.78: 69 Tapınağını doruklar gibi, Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi yaptı.

Mez.78: 70 Kulu Davut'u seçti, Onu koyun ağılından aldı.

Mez.78: 71 Halkı Yakup'u, kendi halkı İsrail'i gütmek için, Onu yavru kuzuların ardından getirdi.

Mez.78: 72 Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti, Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 79

Mez.79: 1 Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı, Kutsal tapınağını kirletti, Yeruşalim'i taş yığınına çevirdi.

Mez.79: 2 Kullarının ölülerini yem olarak yırtıcı kuşlara, Sadık kullarının etini yabanıl hayvanlara verdiler.

Mez.79: 3 Kanlarını su gibi akıttılar Yeruşalim'in çevresine, Onları gömecek kimse yok.

Mez.79: 4 Komşularımıza yüzkarası, Çevremizdekilere eğlence ve oyuncak olduk.

Mez.79: 5 Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi sürecek öfken, Alev gibi yanan kıskançlığın?

Mez.79: 6 Öfkeni seni tanımayan ulusların, Adını anmayan ülkelerin üzerine dök.

Mez.79: 7 Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler, Yurdunu viraneye çevirdiler.

Mez.79: 8 Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme, Sevecenliğini hemen göster bize, Çünkü tükendikçe tükendik.

Mez.79: 9 Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı, Kurtar bizi adın uğruna, bağışla günahlarımızı!

Mez.79: 10 Niçin uluslar, "Nerede onların Tanrısı?" diye konuşsun, Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını bilsinler, Gözlerimizle bunu görelim!

Mez.79: 11 Tutsakların iniltisi senin katına erişsin, Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları.

Mez.79: 12 Komşularımızın sana ettikleri hakareti Yedi kat iade et bağırlarına, ya Rab!

Mez.79: 13 Bizler, kendi halkın, otlağının koyunları Sonsuza dek şükredeceğiz sana, Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

80. MezmurMüzik şefi için - "Zambaklar Antlaşması" makamında - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 80

Mez.80: 1 Kulak ver, ey İsrail'in çobanı, Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden, Keruvlar* arasında taht kuran, Saç ışığını,

Mez.80: 2 Efrayim, Benyamin, Manaşşe önünde Uyandır gücünü, Gel, kurtar bizi!

Mez.80: 3 Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

Mez.80: 4 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Ne zamana dek halkının dualarına ateş püsküreceksin?

Mez.80: 5 Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin, Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.

Mez.80: 6 Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza, Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.

Mez.80: 7 Bizi eski halimize kavuştur, Ey Her Şeye Egemen Tanrı, Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

Mez.80: 8 Mısır'dan bir asma çubuğu getirdin, Ulusları kovup onu diktin.

Mez.80: 9 Onun için toprağı hazırladın, Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı.

Mez.80: 10 Gölgesi dağları, Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı.

Mez.80: 11 Sürgünleri Akdeniz'e, Filizleri Fırat'a dek uzandı.

Mez.80: 12 Niçin yıktın bağın duvarlarını? Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor,

Mez.80: 13 Orman domuzları onu yoluyor, Yabanıl hayvanlar onunla besleniyor.

Mez.80: 14 Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize! Göklerden bak ve gör, İlgilen bu asmayla.

Mez.80: 15 İlgilen sağ elinin diktiği filizle, Kendine seçtiğin oğulla!

Mez.80: 16 Asman kesilmiş, yakılmış, Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını!

Mez.80: 17 Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde, Kendine seçtiğin insanın üzerinde olsun!

Mez.80: 18 O zaman senden asla ayrılmayacağız; Yaşam ver bize, adını analım!

Mez.80: 19 Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı, Bizi eski halimize kavuştur,

Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

81. MezmurMüzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 81

Mez.81: 1 Sevincinizi dile getirin gücümüz olan Tanrı'ya, Sevinç çığlıkları atın Yakup'un Tanrısı'na!

Mez.81: 2 Çalgıya başlayın, tef çalın, Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.

Mez.81: 3 Yeni Ay'da, dolunayda, Boru çalın bayram günümüzde.

Mez.81: 4 Çünkü bu İsrail için bir kuraldır, Yakup'un Tanrısı'nın ilkesidir.

Mez.81: 5 Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde, Yusuf soyuna koydu bu koşulu. Orada tanımadığım bir ses işittim:

Mez.81: 6 "Sırtındaki yükü kaldırdım, Ellerin küfeden kurtuldu" diyordu,

Mez.81: 7 "Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım, Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim, Meriva*fj* sularında seni sınadım. *D Not 81:7 "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7).

Mez.81: 8 "Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum; Ey İsrail, keşke beni dinlesen!

Mez.81: 9 Aranızda yabancı ilah olmasın, Başka bir ilaha tapmayın!

Mez.81: 10 Seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim. Ağzını iyice aç, doldurayım!

Mez.81: 11 "Ama halkım sesimi dinlemedi, İsrail bana boyun eğmek istemedi.

Mez.81: 12 Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım, Bildikleri gibi yaşasınlar diye.

Mez.81: 13 Keşke halkım beni dinleseydi, İsrail yollarımda yürüseydi!

Mez.81: 14 Düşmanlarını hemen yere serer, Hasımlarına el kaldırırdım!

Mez.81: 15 Benden nefret edenler bana boyun eğerdi, Bu böyle sonsuza dek sürerdi.

Mez.81: 16 Oysa sizleri en iyi buğdayla besler, Kayadan akan balla doyururdum."

82. MezmurAsaf'ın mezmuru

BÖLÜM 82

Mez.82: 1 Tanrı yerini aldı tanrısal kurulda*fk*, Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:D Not 82:1 “Tanrısal kurulda” ya da “Yargıçlar topluluğunda”.

Mez.82: 2 “Ne zamana dek haksız karar verecek, Kötüleri kayıracaksınız? *

Mez.82: 3 Zayıfın, öksüzün davasını savunun, Mazlumun, yoksulun hakkını arayın.

Mez.82: 4 Zayıfı, düşkünü kurtarın, Onları kötülerin elinden özgür kılın.”

Mez.82: 5 Bilmiyor, anlamıyorlar, Karanlıkta dolaşıyorlar. Yeryüzünün temelleri sarsılıyor.

Mez.82: 6 “’Siz ilahlarsınız diyorum, ‘Yüceler Yücesi’nin oğullarısınız hepiniz!

Mez.82: 7 Yine de insanlar gibi öleceksiniz, Sıradan bir önder gibi düşeceksiniz!”

Mez.82: 8 Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü! Çünkü bütün uluslar senindir.

83. MezmurİlahiAsaf’ın mezmuru

BÖLÜM 83

Mez.83: 1 Ey Tanrı, susma, Sessiz, hareketsiz kalma!

Mez.83: 2 Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor, Senden nefret edenler boy gösteriyor.

Mez.83: 3 Halkına karşı kurnazlık peşindeler, Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar.

Mez.83: 4 “Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım” diyorlar, “İsrail’in adı bir daha anılmasın!”

Mez.83: 5 Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor, Sana karşı anlaşmaya vardı:

Mez.83: 6 Edomlular, İsmaililer, Moavlılar, Hacerliler,

Mez.83: 7 Geval, Ammon, Amalek, Filist ve Sur halkı.

Mez.83: 8 Asur da onlara katıldı, Lutoğulları’na güç verdiler. *

Mez.83: 9 Onlara Midyan’a, Kişon Vadisi’nde Sisera’ya ve Yavin’e yaptığını yap:

Mez.83: 10 Onlar Eyn-Dor'da yok oldular, Toprak için gübreye döndüler.

Mez.83: 11 Onların soylularına Orev ve Zeev'e yaptığını, Beylerine Zevah ve Salmunna'ya yaptığını yap.

Mez.83: 12 Onlar: "Gelin, sahiplenelim Tanrı'nın otlaklarını" demişlerdi.

Mez.83: 13 Ey Tanrım, savrulan toza, Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları!

Mez.83: 14 Orman yangını gibi, Dağları tutuşturan alev gibi,

Mez.83: 15 Fırtınanla kovala, Kasırganla dehşete düşür onları!

Mez.83: 16 Utançla kapla yüzlerini, Sana yönelsinler, ya RAB.

Mez.83: 17 Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar, Rezil olup yok olsunlar.

Mez.83: 18 Senin adın RAB'dir, Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrıolduğunu.

84. MezmurMüzik şefi için - Gittit üzerine - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 84

Mez.84: 1 Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne kadar severim konutunu!

Mez.84: 2 Canım senin avlularını özlüyor, İçim çekiyor, Yüreğim, bütün varlığım Sana, yaşayan Tanrı'ya sevinçle haykırıyor.

Mez.84: 3 Kuşlar bile bir yuva, Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu Senin sunaklarının yanında, Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım!

Mez.84: 4 Ne mutlu senin evinde oturanlara, Seni sürekli överler! *

Mez.84: 5 Ne mutlu gücünü senden alan insana! Aklı hep Siyon'u ziyaret etmekte.

Mez.84: 6 Baka Vadisi'nden geçerken, Pınar başına çevirirler orayı, İlk yağmurlar orayı berekete boğar.

Mez.84: 7 Gittikçe güçlenir, Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar.

Mez.84: 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle, Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı!

Mez.84: 9 Ey Tanrı, kalkanımıza bak, Meshettiğin* krala lütfet!

Mez.84: 10 Senin avlularında bir gün, Başka yerdeki bin günden iyidir; Kötülerin çadırında yaşamaktansa, Tanrım'ın evinin eşiğinde durmayı yeğlerim.

Mez.84: 11 Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır. Lütuf ve yücelik sağlar; Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.

Mez.84: 12 Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne mutlu sana güvenen insana!

85. MezmurMüzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 85

Mez.85: 1 Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın, Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdun.

Mez.85: 2 Halkının suçlarını bağışladın, Bütün günahlarını yok saydın. *

Mez.85: 3 Bütün gazabını bir yana koydun, Kızgın öfkenden vazgeçtin.

Mez.85: 4 Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir, Bize karşı öfkeni dindir!

Mez.85: 5 Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize? Kuşaktan kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni?

Mez.85: 6 Halkın sende sevinç bulsun diye Bize yeniden yaşam vermeyecek misin?

Mez.85: 7 Ya RAB, sevgini göster bize, Kurtarışını bağışla!

Mez.85: 8 Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne diyeceğine; Halkına, sadık kullarına esenlik sözü verecek, Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler.

Mez.85: 9 Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir, Görkemi ülkemizde yaşasın diye.

Mez.85: 10 Sevgiyle sadakat buluşacak, Doğrulukla esenlik öpüşecek.

Mez.85: 11 Sadakat yerden bitecek, Doğruluk gökten bakacak.

Mez.85: 12 Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek, Toprağımızdan ürün fışkıracak.

Mez.85: 13 Doğruluk önüsıra yürüyecek, Adımları için yol yapacak.

86. MezmurDavut'un duası

BÖLÜM 86

Mez.86: 1 Kulak ver, ya RAB, yanıtla beni, Çünkü mazlum ve yoksulum.

Mez.86: 2 Koru canımı, çünkü senin sadık kulunum. Ey Tanrım, kurtar sana güvenen kulunu!

Mez.86: 3 Acı bana, ya Rab, Çünkü gün boyu sana yakarıyorum.

Mez.86: 4 Sevindir kulunu, ya Rab, Çünkü dualarımı sana yükseltiyorum.

Mez.86: 5 Sen iyi ve bağışlayıcısın, ya Rab, Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin.

Mez.86: 6 Kulak ver duama, ya RAB, Yalvarışlarımı dikkate al!

Mez.86: 7 Sıkıntılı günümde sana yakarırım, Çünkü yanıtlarsın beni.

Mez.86: 8 İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab, Eşsizdir işlerin.

Mez.86: 9 Yarattığın bütün uluslar gelip Sana tapınacaklar, ya Rab, Adını yüceltecekler.

Mez.86: 10 Çünkü sen ulusun, harikalar yaratırsın, Tek Tanrı sensin.

Mez.86: 11 Ya RAB, yolunu bana öğret, Senin gerçeğine göre yürüyeyim, Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.

Mez.86: 12 Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim, Adını sonsuza dek yücelteceğim.

Mez.86: 13 Çünkü bana sevgin büyüktür, Canımı ölüler diyarının derinliklerinden sen kurtardın.

Mez.86: 14 Ey Tanrı, küstahlar bana saldırıyor, Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar Canımı almak istiyor,

Mez.86: 15 Oysa sen, ya Rab, Sevecen, lütfeden, tez öfkelenmeyen, Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrı'sın.

Mez.86: 16 Yönel bana, acı halime, Kuluna kendi gücünü ver, Kurtar hizmetçinin oğlunu.

Mez.86: 17 İyiliğinin bir belirtisini göster bana; Benden nefret edenler görüp utansın; Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin, Beni avuttun.

87. MezmurKorahoğulları'nın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 87

Mez.87: 1 RAB Siyon'u kutsal dağlar üzerine kurdu.

Mez.87: 2 Siyon'un kapılarını Yakup soyunun bütün konutlarından daha çok sever.

Mez.87: 3 Ey Tanrı kenti, senin için ne yüce sözler söylenir: *

Mez.87: 4 "Beni tanıyanlar arasında Rahav*fl* ve Babil'i anacağım, Filist'i, Sur'u, Kûş'u* da; 'Bu da Siyon'da doğdu diyeceğim." 87:4 "Rahav": Mısır'ı simgeliyor.

Mez.87: 5 Evet, Siyon için şöyle denecek: "Şu da orada doğmuş, bu da, Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak."

Mez.87: 6 RAB halkları kaydederken, "Bu da Siyon'da doğmuş" diye yazacak.

Mez.87: 7 Okuyucular, kavalcılar, "Bütün kaynaklarım sendedir!" diyecek.

88. MezmurKorahoğulları'nın mezmuru - İlahi - Müzik şefi için - "Mahalat Leannot" makamında Ezrahlı Heman'ın Maskili

BÖLÜM 88

Mez.88: 1 Ya RAB, beni kurtaran Tanrı, Gece gündüz sana yakarıyorum.

Mez.88: 2 Duam sana erişsin, Kulak ver yakarışıma.

Mez.88: 3 Çünkü sıkıntıya doydum, Canım ölüler diyarına yaklaştı.

Mez.88: 4 Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum, Tükenmiş gibiyim;

Mez.88: 5 Ölüler arasına atılmış, Artık anımsamadığın, İlginden yoksun, Mezarda yatan cesetler gibiyim.

Mez.88: 6 Beni çukurun dibine, Karanlıklara, derinliklere attın.

Mez.88: 7 Öfken üzerime çöktü, Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin. *

Mez.88: 8 Yakınlarımı benden uzaklaştırdın, İğrenç kıldın beni gözlerinde. Kapalı kaldım, çıkamıyorum.

Mez.88: 9 Üzüntüden gözlerimin feri sönüyor, Her gün sana yakarıyorum, ya RAB, Ellerimi sana açıyorum.

Mez.88: 10 Harikalarını ölülere mi göstereceksin? Ölüler mi kalkıp seni övecek?

Mez.88: 11 Sevgin mezarda, Sadakatin yıkım diyarında duyurulur mu?

Mez.88: 12 Karanlıklarda harikaların, Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi?

Mez.88: 13 Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni, Sabah duam sana varıyor.

Mez.88: 14 Niçin beni reddediyorsun, ya RAB, Neden yüzünü benden gizliyorsun?

Mez.88: 15 Düşkünüm, gençliğimden beri ölümle burun burunayım, Dehşetlerinin altında tükendim.

Mez.88: 16 Şiddetli gazabın üzerimden geçti, Saçtığın dehşet beni yedi bitirdi.

Mez.88: 17 Bütün gün su gibi kuşattılar beni, Çevremi tümüyle sardılar.

Mez.88: 18 Eşi dostu benden uzaklaştırdın, Tek dostum karanlık kaldı.

89. MezmurEzrahlı Eytan'ın Maskili

BÖLÜM 89

Mez.89: 1 RAB'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim, Sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim.

Mez.89: 2 Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim, Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın.

Mez.89: 3 Dedin ki, "Seçtiğim adamla antlaşma yaptım, Kulum Davut'a şöyle ant içtim:

Mez.89: 4 'Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim, Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım." *

Mez.89: 5 Ya RAB, gökler över harikalarını, Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin.

Mez.89: 6 Çünkü göklerde RAB'be kim eş koşulur? Kim benzer RAB'be ilahi varlıklar arasında?

Mez.89: 7 Kutsallar topluluğunda Tanrı korku uyandırır, Çevresindekilerin hepsinden ulu ve müthiştir.

Mez.89: 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Senin gibi güçlü RAB var mı? Sadakatin çevreni sarar.

Mez.89: 9 Sen kudurmuş denizler üzerinde egemenlik sürer, Dalgalar kabardıkça onları dindirirsin.

Mez.89: 10 Sen Rahav'ı*fm* leş ezer gibi ezdin, Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın.D Not 89:10 "Rahav": Deniz, deniz canavarı ya da Mısır gibi güçlüdüşmanları kastediyor.

Mez.89: 11 Gökler senindir, yeryüzü de senin; Dünyanın ve içindeki her şeyin temelini sen attın.

Mez.89: 12 Kuzeyi, güneyi sen yarattın, Tavor ve Hermon dağları Sana sevincini dile getiriyor.

Mez.89: 13 Kolun güçlüdür, Elin kudretli, sağ elin yüce.

Mez.89: 14 Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu, Sevgi ve sadakat önünsıra gider.

Mez.89: 15 Ne mutlu sevinç çığlıkları atmasını bilen halka, ya RAB! Yüzünün ışığında yürürler.

Mez.89: 16 Gün boyu senin adınla sevinir, Doğruluğunla yücelirler.

Mez.89: 17 Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin, Lütfun sayesinde gücümüz artar.

Mez.89: 18 Kalkanımız RAB'be, Kralımız İsrail'in Kutsalı'na aittir.

Mez.89: 19 Geçmişte bir görüm aracılığıyla, Sadık kullarına şöyle dedin: "Bir yiğide yardım ettim, Halkın içinden bir genci yükselttim.

Mez.89: 20 Kulum Davut'u buldum, Kutsal yağımla onu meshettim*.

Mez.89: 21 Elim ona destek olacak, Kolum güç verecek.

Mez.89: 22 Düşman onu haraca bağlayamayacak*fn*, Kötüler onu ezmeyecek.D Not 89:22 "Haraca bağlayamayacak" ya da "Aldatamayacak".

Mez.89: 23 Düşmanlarını onun önünde kıracağım, Ondan nefret edenleri vuracağım.

Mez.89: 24 Sadakatim, sevgim ona destek olacak, Benim adımla gücü yükselecek.

Mez.89: 25 Sağ elini denizin, Irmakların üzerine egemen kılacağım.

Mez.89: 26 ‘Babam sensin diye seslenecek bana, ‘Tanrım, kurtuluşumun kayası.

Mez.89: 27 Ben de onu ilk oğlum, Dünyadaki kralların en yücesi kılacağım.

Mez.89: 28 Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim, Onunla yaptığım antlaşma hiç bozulmayacak.

Mez.89: 29 Soyunu sonsuza dek, Tahtını gökler durduğu sürece sürdüreceğim.

Mez.89: 30 “Çocukları yasamdan ayrılır, İlkelerime göre yaşamazsa;

Mez.89: 31 Kurallarımı bozar, Buyruklarıma uymazsa,

Mez.89: 32 İsyanlarını sopayla, Suçlarını dayakla cezalandıracağım.

Mez.89: 33 Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek, Sadakatime sırt çevirmeyeceğim.

Mez.89: 34 Antlaşmamı bozmayacak, Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim.

Mez.89: 35 Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim, Davut’a yalan söylemeyeceğim.

Mez.89: 36 Onun soyu sonsuza dek sürecek, Tahtı karşımda güneş gibi duracak,

Mez.89: 37 Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi Sonsuza dek kalacak.”

Mez.89: 38 Ama sen reddettin, sırt çevirdin, Çok öfkelendin meshettiğin* krala.

Mez.89: 39 Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin, Onun tacını yere atıp kirlettin.

Mez.89: 40 Yıktın bütün surlarını, Viran ettin kalelerini.

Mez.89: 41 Yoldan geçen herkes onu yağmaladı, Yüzkarası oldu komşularına.

Mez.89: 42 Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırdın, Bütün düşmanlarını sevindirdin.

Mez.89: 43 Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin, Savaşta ona yan çıkmadın.

Mez.89: 44 Görkemine son verdin, Tahtını yere çaldın.

Mez.89: 45 Gençlik günlerini kısalttın, Onu utanca boğdun.

Mez.89: 46 Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi gizleneceksin? Ne zamana dek öfken alev alev yanacak?

Mez.89: 47 Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini, Ne boş yaratmışsın insanoğlunu!

Mez.89: 48 Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen, Ölüler diyarının pençesinden canını kurtaran?

Mez.89: 49 Ya Rab, nerede o eski sevgin? Davut'a göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin!

Mez.89: 50-51 Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl rezil olduğunu, Bütün halkların hakaretini bağrımda nasıl taşıdığımı, Düşmanlarının hakaretini, ya RAB, Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri.

Mez.89: 52 Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be! Amin! Amin!

4.KİTAP

90. MezmurTanrı adamı Musa'nın duası

BÖLÜM 90

Mez.90: 1 Ya Rab, barınak oldun bize Kuşaklar boyunca.

Mez.90: 2 Dağlar var olmadan, Daha evreni ve dünyayı yaratmadan, Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.

Mez.90: 3 İnsanı toprağa döndürürsün, "Ey insanoğulları, toprağa dönün!" diyerek.

Mez.90: 4 Çünkü senin gözünde bin yıl Geçmiş bir gün, dün gibi, Bir gece nöbeti gibidir.

Mez.90: 5 İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün, Sabah biten ot misali:

Mez.90: 6 Sabah filizlenir, büyür, Akşam solar, kurur.

Mez.90: 7 Eriyip bitiyoruz senin öfkenden, Kızgınlığından dehşete düşüyoruz.

Mez.90: 8 Suçlarımızı önüne, Gizli günahlarımızı yüzünün ışığına çıkardın.

Mez.90: 9 Gazabından kısalıyor günlerimiz, Bir soluk gibi tükeniyor yıllarımız.

Mez.90: 10 Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak; En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor, Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.

Mez.90: 11 Kim bilir gazabının gücünü? Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür.

Mez.90: 12 Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki, Bilgelik kazanalım.

Mez.90: 13 Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecek? Acı kullarına!

Mez.90: 14 Sabah bizi sevginle doyur, Ömrümüz boyunca sevinçle haykıralım.

Mez.90: 15 Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa, Kaç yıl çile çektirdinse, O kadar sevindir bizi.

Mez.90: 16 Yaptıkların kullarına, Görkemin onların çocuklarına görünsün.

Mez.90: 17 Tanrımız Rab bizden hoşnut kalsın. Ellerimizin emeğini boşa çıkarma. Evet, ellerimizin emeğini boşa çıkarma.

91. Mezmur

BÖLÜM 91

Mez.91: 1 Yüceler Yücesi'nin barınağında oturan, Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde barınır.

Mez.91: 2 "O benim sığınağım, kalemdir" derim RAB için, "Tanrım'dır, O'na güvenirim."

Mez.91: 3 Çünkü O seni avcı tuzağından, Ölümcül hastalıktan kurtarır.

Mez.91: 4 Seni kanatlarının altına alır, Onların altına sığınırsın. O'nun sadakati senin kalkanın, siperin olur.

Mez.91: 5-6 Ne gecenin dehşetinden korkarsın, Ne gündüz uçan oktan, Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan, Ne de öğleyin yok eden kırgından.

Mez.91: 7 Yanında bin kişi, Sağında on bin kişi kırılsa bile, Sana dokunmaz.

Mez.91: 8 Sen yalnız kendi gözlerinle seyredecek, Kötülerin cezasını göreceksin.

Mez.91: 9 Sen RAB'bi kendine sığınak, Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin için,

Mez.91: 10 Başına kötülük gelmeyecek, Çadırına felaket yaklaşmayacak.

Mez.91: 11 Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek, Gideceğin her yerde seni korusunlar diye.

Mez.91: 12 Elleri üzerinde taşıyacaklar seni, Ayağın bir taşa çarpmasın diye.

Mez.91: 13 Aslanın, kobranın üzerine basıp geçeceksin, Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin.

Mez.91: 14 “Beni sevdiği için Onu kurtaracağım” diyor RAB, “Beni iyi tanıdığı için Ona kale olacağım.

Mez.91: 15 Bana seslenince onu yanıtlayacağım, Sıkıntıda onun yanında olacağım, Kurtarıp yücelteceğim onu.

Mez.91: 16 Onu uzun ömürle doyuracak, Ona kurtarışımı göstereceğim.”

92. MezmurMezmur - Şabat Günü* için ilahi

BÖLÜM 92

Mez.92: 1-3 Ya RAB, sana şükretmek, Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek, Sabah sevgini, Gece sadakatini, On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!

Mez.92: 4 Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, ya RAB, Ellerinin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.

Mez.92: 5 Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB, Düşüncelerin ne derin!

Mez.92: 6 Aptal insan bilemez, Budala akıl erdiremez:

Mez.92: 7 Kötüler mantar gibi bitse, Suçlular pıtrak gibi açsa bile, Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir.

Mez.92: 8 Ama sen sonsuza dek yücesin, ya RAB.

Mez.92: 9 Ya RAB, düşmanların kesinlikle, Evet, kesinlikle yok olacak, Suç işleyen herkes dağılacak.

Mez.92: 10 Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın, Taze zeytinyağını başıma döktün.

Mez.92: 11 Gözlerim düşmanlarımın bozgununu gördü, Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydu.

Mez.92: 12 Doğru insan hurma ağacı gibi serpilecek, Lübnan sediri gibi yükselecek.

Mez.92: 13 RAB'bin evinde dikilmiş, Tanrımız'ın avlularında serpilecek.

Mez.92: 14 Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek, Taptaze ve yeşil kalacaklar.

Mez.92: 15 "RAB doğrudur! Kayamdır benim! O'nda haksızlık bulunmaz!" diye duyuracaklar.

93. Mezmur

BÖLÜM 93

Mez.93: 1 RAB egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş, Kudret giyinip kuşanmış. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.

Mez.93: 2 Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş, Varlığın öncesizliğe uzanır.

Mez.93: 3 Denizler gürlüyor, ya RAB, Denizler gümbür gümbür gürlüyor, Denizler dalgalarını çınlatıyor.

Mez.93: 4 Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden, Denizlerin azgın dalgalarından Daha güçlüdür.

Mez.93: 5 Koşulların hep geçerlidir; Tapınağına kutsallık yaraşır Sonsuza dek, ya RAB.

94. Mezmur

BÖLÜM 94

Mez.94: 1 Ya RAB, öç alıcı Tanrı, Saç ışığını, ey öç alıcı Tanrı!

Mez.94: 2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı, Küstahlara hak ettikleri cezayı ver!

Mez.94: 3 Kötüler ne zamana dek, ya RAB, Ne zamana dek sevinip coşacak?

Mez.94: 4 Ağızlarından küstahlık dökülüyor, Suç işleyen herkes övünüyor.

Mez.94: 5 Halkını eziyorlar, ya RAB, Kendi halkına eziyet ediyorlar.

Mez.94: 6 Dulu, garibi boğazlıyor, Öksüzleri öldürüyorlar.

Mez.94: 7 "RAB görmez" diyorlar, "Yakup'un Tanrısı dikkat etmez."

Mez.94: 8 Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin; Ey aptallar, ne zaman akıllanacaksınız?

Mez.94: 9 Kulağı yaratan işitmez mi? Göze biçim veren görmez mi?

Mez.94: 10 Ulusları yola getiren yargılamaz mı? İnsanı eğiten bilmez mi?

Mez.94: 11 RAB insanın düşüncelerinin Boş olduğunu bilir.

Mez.94: 12 Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin, Yasanı öğrettiğin insana!

Mez.94: 13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek, Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın.

Mez.94: 14 Çünkü RAB halkını reddetmez, Kendi halkını terk etmez.

Mez.94: 15 Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak, Yüreği temiz olan herkes ona uyacak.

Mez.94: 16 Kötülere karşı beni kim savunacak? Kim benim için suçlulara karşı duracak?

Mez.94: 17 RAB yardımcım olmasaydı, Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile.

Mez.94: 18 “Ayağım kayıyor” dediğimde, Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.

Mez.94: 19 Kaygılar içimi sarınca, Senin avutmaların gönlümü sevindirir.

Mez.94: 20 Yasaya dayanarak haksızlık yapan koltuk sahibi Seninle bağdaşır mı?

Mez.94: 21 Onlar doğruya karşı birleşiyor, Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar.

Mez.94: 22 Ama RAB bana kale oldu, Tanrım sığındığım kaya oldu.

Mez.94: 23 Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğü Kendi başlarına getirecek, Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak, Evet, köklerini kurutacak.

95. Mezmur

BÖLÜM 95

Mez.95: 1 Gelin, RAB’be sevinçle haykıralım, Bizi kurtaran kayaya sevinç çığlıkları atalım,

Mez.95: 2 Şükranla huzuruna çıkalım, O’na sevinç ilahileri yükseltelim!

Mez.95: 3 Çünkü RAB ulu Tanrı’dır, Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.

Mez.95: 4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir, Dağların dorukları da O'nun.

Mez.95: 5 Deniz O'nundur, çünkü O yarattı, Karaya da O'nun elleri biçim verdi.

Mez.95: 6 Gelin, tapınalım, eğilelim, Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.

Mez.95: 7 Çünkü O Tanrımız'dır, Bizse O'nun otlağının halkı, Elinin altındaki koyunlarız. Bugün sesini duyarsanız,

Mez.95: 8 Meriva'da*fo*, o gün çölde, Massa'da*fö* olduğu gibi, Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.D Not 95:8 "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7). 95:8 "Massa": "Deneme" anlamına gelir (bkz. Çık.17:7).

Mez.95: 9 Yaptıklarımı görmelerine karşın, Atalarınız orada beni sınayıp denediler.

Mez.95: 10 Kırk yıl o kuşaktan hep iğrendim, "Yüreği kötü yola sapan bir halktır" dedim, "Yollarımı bilmiyorlar."

Mez.95: 11 Bu yüzden öfkeyle ant içtim: "Huzur diyarıma*fp* asla girmeyecekler!"D Not 95:11 "Huzur diyarıma", yani "Vaat edilen toprağa" (bkz. Say.14:26-35; İbr.4:1-7).

96. Mezmur(1Ta.16:23-33)

BÖLÜM 96

Mez.96: 1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be! Ey bütün dünya, RAB'be ezgiler söyleyin!

Mez.96: 2 Ezgi söyleyin, RAB'bin adını övün, Her gün duyurun kurtarışını!

Mez.96: 3 Görkemini uluslara, Harikalarını bütün halklara anlatın!

Mez.96: 4 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer, İlahlardan çok O'ndan korkulur.

Mez.96: 5 Halkların bütün ilahları bir hiçtir, Oysa gökleri yaratan RAB'dir.

Mez.96: 6 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır, Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır.

Mez.96: 7 Ey bütün halklar, RAB'bi övün, RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,

Mez.96: 8 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip avlularına girin!

Mez.96: 9 Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının! Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!

Mez.96: 10 Uluslara, "RAB egemenlik sürüyor" deyin. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. O halkları adaletle yargılar.

Mez.96: 11 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü! Gürlesin deniz içindekilerle birlikte!

Mez.96: 12-13 Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler! O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçları Sevinçle haykıracak. Çünkü O geliyor! Yeryüzünü yargılamaya geliyor. Dünyayı adaletle, Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.

97. Mezmur

BÖLÜM 97

Mez.97: 1 RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü, Bütün kıyı halkları sevinsin!

Mez.97: 2 Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini, Doğruluk ve adalettir tahtının temeli.

Mez.97: 3 Ateş yürüyor O'nun önünde, Düşmanlarını yakıyor çevrede.

Mez.97: 4 Şimşekleri dünyayı aydınlatır, Yeryüzü görüp titrer.

Mez.97: 5 Dağlar balmumu gibi erir, RAB'bin, bütün yeryüzünün Rab'bi önünde.

Mez.97: 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyurur, Bütün halklar görkemini görür.

Mez.97: 7 Utansın puta tapanlar, Değersiz putlarla övünenler! RAB'be tapın, ey bütün ilahlar!

Mez.97: 8 Siyon seviniyor yargılarını duyunca, ya RAB, Yahuda kentleri coşuyor.

Mez.97: 9 Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi, Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun.

Mez.97: 10 Ey sizler, RAB'bi sevenler, kötülükten tiksinin. O sadık kullarının canını korur, Onları kötülerin elinden kurtarır.

Mez.97: 11 Doğrulara ışık, Temiz yüreklilere sevinç saçar.

Mez.97: 12 Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun, Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98. MezmurMezmur

BÖLÜM 98

Mez.98: 1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be. Çünkü harikalar yaptı, Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.

Mez.98: 2 RAB ulusların gözü önüne serdi kurtarışını, Zaferini bildirdi.

Mez.98: 3 İsrail halkına sevgisini, Sadakatini anımsadı; Tanrımız'ın zaferini gördü dünyanın dört bucağı.

Mez.98: 4 Sevinç çığlıkları yükseltin RAB'be, ey yeryüzündekiler! Sevinç ilahileriyle yeri göğü çınlatın!

Mez.98: 5 Lirle ezgiler sunun RAB'be, Lir ve müzik eşliğinde!

Mez.98: 6 Boru ve borazan eşliğinde Sevinç çığlıkları atın Kral olan RAB'bin önünde.

Mez.98: 7 Gürlesin deniz ve içindekiler, Gürlesin yeryüzü ve üzerindekiler.

Mez.98: 8-9 El çırpsın ırmaklar, Sevinçle haykırsın dağlar RAB'bin önünde! Çünkü O geliyor Yeryüzünü yönetmeye. Dünyayı adaletle, Halkları doğrulukla yönetecek.

99. Mezmur

BÖLÜM 99

Mez.99: 1 RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar! Keruvlar* arasında tahtına oturmuş, Sarsılsın yeryüzü!

Mez.99: 2 RAB Siyon'da uludur, Yücedir O, bütün halklara egemendir.

Mez.99: 3 Övsünler büyük, müthiş adını! O kutsaldır.

Mez.99: 4 Ey adaleti seven güçlü kral, Eşitliği sen sağladın, Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın.

Mez.99: 5 Yüceltin Tanrımız RAB'bi, Ayaklarının taburesi önünde tapının! O kutsaldır.

Mez.99: 6 Musa'yla Harun O'nun kâhinlerindendi, Samuel de O'na yakaranlar arasında. RAB'be seslenirlerdi, O da yanıtlardı.

Mez.99: 7 Bulut sütunu içinden onlarla konuştu, Uydular O'nun buyruklarına, Kendilerine verdiği kurallara.

Mez.99: 8 Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin onlara; Bağışlayıcı bir Tanrı oldun, Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın.

Mez.99: 9 Tanrımız RAB'bi yüceltin, Tapının O'na kutsal dağında! Çünkü Tanrımız RAB kutsaldır.

100. MezmurMezmur - Şükretmek için

BÖLÜM 100

Mez.100: 1 Ey bütün dünya, RAB'be sevinç çığlıkları yükseltin!

Mez.100: 2 O'na neşeyle kulluk edin, Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!

Mez.100: 3 Bilin ki RAB Tanrı'dır. Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz*fr*, O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız.D Not 100:3 "Biz de O'nunuz" ya da "Kendimiz değil".

Mez.100: 4 Kapılarına şükranla, Avlularına övgüyle girin! Şükredin O'na, adına övgüler sunun!

Mez.100: 5 Çünkü RAB iyidir, Sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

101. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 101

Mez.101: 1 Sevgini ve adaletini ezgilerle anacağım, Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB.

Mez.101: 2 Dürüst davranmaya özen göstereceğim, Ne zaman geleceksin bana? Temiz bir yaşam süreceğim evimde,

Mez.101: 3 Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim. Tiksinirim döneklerin işinden, Etkilemez beni.

Mez.101: 4 Uzak olsun benden sapıklık, Tanımak istemem kötülüğü.

Mez.101: 5 Yok ederim dostunu gizlice çekiştireni, Katlanamam tepeden bakan, gururlu insana.

Mez.101: 6 Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak, Yanımda oturmalarını isterim; Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek.

Mez.101: 7 Dolap çeviren evimde oturmayacak, Yalan söyleyen gözümün

önünde durmayacak.

Mez.101: 8 Her sabah ülkedeki kötüleri yok ederek Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

102. MezmurZayıf düşünce derdini RAB'be döken mazlumun duası

BÖLÜM 102

Mez.102: 1 Ya RAB, duamı işit, Yakarışım sana erişsin.

Mez.102: 2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme, Kulak ver sesime, Seslenince yanıt ver bana hemen.

Mez.102: 3 Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor, Kemiklerim ateş gibi yanıyor.

Mez.102: 4 Yüreğim kırgın yemiş ot gibi kurudu, Ekmek yemeyi bile unuttum.

Mez.102: 5 Bir deri bir kemiğe döndüm Acı acı inlemekten.

Mez.102: 6 Issız yerlerdeki ishakkuşunu andırıyorum, Viranelerdeki kukumav gibiyim.

Mez.102: 7 Gözüme uyku girmiyor, Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim.

Mez.102: 8 Düşmanlarım bütün gün bana hakaret ediyor, Bana dil uzatanlar adımı lanet için kullanıyor.

Mez.102: 9-10 Kızıp öfkelendiğin için Külü ekmek gibi yiyor, İçeceğime gözyaşı katıyorum. Beni kaldırıp bir yana attın.

Mez.102: 11 Günlerim akşam uzayan gölge gibi yitmekte, Ot gibi sararmaktayım.

Mez.102: 12 Ama sen, sonsuza dek tahtında otursun, ya RAB, Ünün kuşaklar boyu sürer.

Mez.102: 13 Kalkıp Siyon'a sevecenlik göstereceksin, Çünkü onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.

Mez.102: 14 Kulların onun taşlarından hoşlanır, Tozunu bile severler.

Mez.102: 15 Uluslar RAB'bin adından, Yeryüzü kralları görkeminden korkacak.

Mez.102: 16 Çünkü RAB Siyon'u yeniden kuracak, Görkem içinde görünecek.

Mez.102: 17 Yoksulların duasına kulak verecek, Yalvarışlarını asla hor

görmeyecek.

Mez.102: 18 Bunlar gelecek kuşak için yazılsın, Öyle ki, henüz doğmamış insanlar RAB'be övgüler sunsun.

Mez.102: 19 RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı, Göklerden yeryüzünü gözetledi,

Mez.102: 20 Tutsakların iniltisini duymak, Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için.

Mez.102: 21-22 Böylece halklar ve krallıklar RAB'be tapınmak için toplanınca, O'nun adı Siyon'da, Övgüsü Yeruşalim'de duyurulacak.

Mez.102: 23 RAB gücümü kırdı yaşam yolunda, Ömrümü kısalttı.

Mez.102: 24 "Ey Tanrım, ömrümün ortasında canımı alma!" dedim. "Senin yılların kuşaklar boyu sürer!

Mez.102: 25 "Çok önceden attın dünyanın temellerini, Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.

Mez.102: 26 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, Geçip gidecekler.

Mez.102: 27 Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek.

Mez.102: 28 Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları, Senin önünde duracak soyları."

103. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 103

Mez.103: 1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım!

Mez.103: 2 RAB'be övgüler sun, ey canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma!

Mez.103: 3 Bütün suçlarını bağışlayan, Bütün hastalıklarını iyileştiren,

Mez.103: 4 Canını ölüm çukurundan kurtaran, Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren,

Mez.103: 5 Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur, Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir.

Mez.103: 6 RAB bütün düşkünlere Hak ve adalet sağlar.

Mez.103: 7 Kendi yöntemlerini Musa'ya, İşlerini İsrailliler'e açıkladı.

Mez.103: 8 RAB sevecen ve lütfedendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.

Mez.103: 9 Sürekli suçlamaz, Öfkesini sonsuza dek sürdürmez.

Mez.103: 10 Bize günahlarımıza göre davranmaz, Suçlarımızın karşılığını vermez.

Mez.103: 11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse, Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.

Mez.103: 12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa, O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.

Mez.103: 13 Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.

Mez.103: 14 Çünkü mayamızı bilir, Toprak olduğumuzu anımsar.

Mez.103: 15 İnsana gelince, ota benzer ömrü, Kır çiçeği gibi serpilir;

Mez.103: 16 Rüzgar üzerine esince yok olur gider, Bulunduğu yer onu tanımaz.

Mez.103: 17-18 Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever, Antlaşmasına uyan Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır.

Mez.103: 19 RAB tahtını göklere kurmuştur, O'nun egemenliği her yeri kapsar.

Mez.103: 20 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun melekleri, O'nun sözünü dinleyen, Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!

Mez.103: 21 RAB'be övgüler sunun, ey sizler, O'nun bütün göksel orduları, İsteğini yerine getiren kulları!

Mez.103: 22 RAB'be övgüler sunun, Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar! RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

104. Mezmur

BÖLÜM 104

Mez.104: 1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! Ya RAB Tanrım, ne ulusun! Görkem ve yücelik kuşanmışsın,

Mez.104: 2 Bir kaftana bürünür gibi ışığa bürünmüşsün. Gökleri bir çadır gibi

geren,

Mez.104: 3 Evini yukarıdaki sular üzerine kuran, Bulutları kendine savaş arabası yapan, Rüzgarın kanatları üzerinde gezen,

Mez.104: 4 Rüzgarları kendine haberci, Yıldırımları hizmetkâr eden sensin*fs*.D Not 104:4 “Rüzgarları kendine haberci, yıldırımları hizmetkâr eden sensin” ya da “Meleklerini rüzgarlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yapan sensin”.

Mez.104: 5 Yeryüzünü temeller üzerine kurdun, Asla sarsılmasın diye.

Mez.104: 6 Engini ona bir giysi gibi giydirdin, Sular dağların üzerinde durdu.

Mez.104: 7 Sen kükreyince sular kaçtı, Göğü gürletince hemen çekildi.

Mez.104: 8 Dağları aşıp derelere aktı, Onlar için belirlediğin yerlere doğru.

Mez.104: 9 Bir sınır koydun önlerine, Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.

Mez.104: 10 Vadilerde fışkırttığın pınarlar, Dağların arasından akar.

Mez.104: 11 Bütün kır hayvanlarını suvarır, Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler.

Mez.104: 12 Kuşlar yanlarında yuva kurar, Dalların arasında ötüşürler.

Mez.104: 13 Gökteki evinden dağları sularsın, Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.

Mez.104: 14 Hayvanlar için ot, İnsanların yararı için bitkiler yetiştirirsin; İnsanlar ekmeğini topraktan çıkarsın diye,

Mez.104: 15 Yüreklerini sevindiren şarabı, Yüzlerini güldüren zeytinyağını, Güçlerini arttıran ekmeği hep sen verirsin.

Mez.104: 16 RAB’bin ağaçları, Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.

Mez.104: 17 Kuşlar orada yuva yapar, Leyleğin evi ise çamlardadır.

Mez.104: 18 Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı, Kayalar kaya tavşanlarının* sığınağıdır.

Mez.104: 19 Mevsimleri göstersin diye ayı, Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın.

Mez.104: 20 Karartırsın ortalığı, gece olur, Başlar kıpırdamaya orman

hayvanları.

Mez.104: 21 Genç aslan av peşinde kükrer, Tanrı'dan yiyecek ister.

Mez.104: 22 Güneş doğunca İnlerine çekilir, yatarlar.

Mez.104: 23 İnsan işine gider, Akşama dek çalışmak için.

Mez.104: 24 Ya RAB, ne çok eserin var! Hepsini bilgece yaptın; Yeryüzü yarattıklarınla dolu.

Mez.104: 25 İşte uçsuz bucaksız denizler, İçinde kaynaşan sayısız canlılar, Büyük küçük yaratıklar.

Mez.104: 26 Orada gemiler dolaşır, İçinde oynaşsın diye yarattığın Livyatan* da orada.

Mez.104: 27 Hepsi seni bekliyor, Yiyeceklerini zamanında veresin diye.

Mez.104: 28 Sen verince onlar toplar, Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar.

Mez.104: 29 Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar, Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar.

Mez.104: 30 Ruhun'u gönderince var olurlar, Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.

Mez.104: 31 RAB'bin görkemi sonsuza dek sürsün! Sevinsin RAB yaptıklarıyla!

Mez.104: 32 O bakınca yeryüzü titrer, O dokununca dağlar tüter.

Mez.104: 33 Ömrümce RAB'be ezgiler söyleyecek, Var oldukça Tanrım'ı ilahilerle öveceğim.

Mez.104: 34 Düşüncem ona hoş görünsün, Sevincim RAB olsun!

Mez.104: 35 Tükensin dünyadaki günahlılar, Yok olsun artık kötüler! RAB'be övgüler sun, ey gönlüm! RAB'be övgüler sunun!

105. Mezmur(1Ta.16:8-22)

BÖLÜM 105

Mez.105: 1 RAB'be şükredin, O'na yakarın, Halklara duyurun yaptıklarını!

Mez.105: 2 O'nu ezgilerle, ilahilerle övün, Bütün harikalarını anlatın!

Mez.105: 3 Kutsal adıyla övünün, Sevinsin RAB'be yönelenler!

Mez.105: 4 RAB'be ve O'nun gücüne bakın, Durmadan O'nun yüzünü arayın!

Mez.105: 5-6 Ey sizler, kulu İbrahim'in soyu, Seçtiği Yakupoğulları, O'nun yaptığı harikaları, Olağanüstü işlerini Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın!

Mez.105: 7 Tanrımız RAB O'dur, Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.

Mez.105: 8-9 O antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim'le yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.

Mez.105: 10-11 "Hakkınıza düşen mülk olarak Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek, Bunu Yakup için bir kural, İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

Mez.105: 12 O zaman bir avuç insandılar, Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.

Mez.105: 13 Bir ulustan öbürüne, Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.

Mez.105: 14 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi, Onlar için kralları bile payladı:

Mez.105: 15 "Meshettiklerime* dokunmayın, Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi.

Mez.105: 16 Ülkeye kıtlık gönderdi, Bütün yiyeceklerini yok etti.

Mez.105: 17 Önlerinden bir adam göndermişti, Köle olarak satılan Yusuf'tu bu.

Mez.105: 18 Zincir vurup incittiler ayaklarını, Demir halka geçirdiler boynuna,

Mez.105: 19 Söyledikleri gerçekleşinceye dek, RAB'bin sözü onu sınadı.

Mez.105: 20 Kral adam gönderip Yusuf'u salıverdi, Halklara egemen olan onu özgür kıldı.

Mez.105: 21 Onu kendi sarayının efendisi, Bütün varlığının sorumlusu yaptı;

Mez.105: 22 Önderlerini istediği gibi eğitsin, İleri gelenlerine akıl versin diye.

Mez.105: 23 O zaman İsrail Mısır'a gitti, Yakup Ham ülkesine yerleşti.

Mez.105: 24 RAB halkını alabildiğine çoğalttı, Düşmanlarından sayıca arttırdı onları.

Mez.105: 25 Sonunda tutumunu değiştirdi düşmanlarının: Halkından tiksindiler, Kullarına kurnazca davrandılar.

Mez.105: 26 Kulu Musa'yı, Seçtiği Harun'u gönderdi aralarına.

Mez.105: 27 Onlar gösterdiler RAB'bin belirtilerini, Ham ülkesinde şaşılası işlerini.

Mez.105: 28 Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB, Çünkü Mısırlılar O'nun sözlerine karşı gelmişti.

Mez.105: 29 Kana çevirdi sularını, Öldürdü balıklarını.

Mez.105: 30 Ülkede kurbağalar kaynaştı Krallarının odalarına kadar.

Mez.105: 31 RAB buyurunca sinek sürüleri, Sivrisinekler üşüştü ülkenin her yanına.

Mez.105: 32 Dolu yağdırdı yağmur yerine, Şimşekler çaktırdı ülkelerinde.

Mez.105: 33 Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu, Parçaladı ülkenin ağaçlarını.

Mez.105: 34 O buyurunca çekirgeler, Sayısız yavrular kaynadı.

Mez.105: 35 Ülkenin bütün bitkilerini yediler, Toprağın ürününü yiyip bitirdiler.

Mez.105: 36 RAB ülkede ilk doğanların hepsini, İlk çocuklarını öldürdü.

Mez.105: 37 İsrailliler'i ülkeden altın ve gümüşle çıkardı, Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi.

Mez.105: 38 Onlar gidince Mısır sevindi, Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısır'ın üzerine.

Mez.105: 39 RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine, Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye.

Mez.105: 40 İstediler, bıldırcın gönderdi, Göksel ekmekle doyurdu karınlarını.

Mez.105: 41 Kayayı yardı, sular fışkırdı, Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.

Mez.105: 42 Çünkü kutsal sözünü, Kulu İbrahim'e verdiği sözü anımsadı.

Mez.105: 43 Halkını sevinç içinde, Seçtiklerini sevinç çığlıklarıyla ülkeden çıkardı.

Mez.105: 44 Ulusların topraklarını verdi onlara. Halkların emeğini miras aldılar;

Mez.105: 45 Kurallarını yerine getirsinler, Yasalarına uysunlar diye. RAB'be

övgüler sunun!

106. Mezmur(1Ta.16:34-36)

BÖLÜM 106

Mez.106: 1 Övgüler sunun, RAB'be! RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

Mez.106: 2 RAB'bin büyük işlerini kim anlatabilir, Kim O'na yeterince övgü sunabilir?

Mez.106: 3 Ne mutlu adalete uyanlara, Sürekli doğru olanı yapanlara!

Mez.106: 4 Ya RAB, halkına lütfettiğinde anımsa beni, Onları kurtardığında ilgilen benimle.

Mez.106: 5 Öyle ki, seçtiklerinin gönencini göreyim, Ulusunun sevincini, Kendi halkının kıvancını paylaşayım.

Mez.106: 6 Atalarımız gibi biz de günah işledik, Suç işledik, kötülük ettik.

Mez.106: 7 Atalarımız Mısır'dayken Yaptığın harikaları anlamadı, Çok kez gösterdiğin sevgiyi anımsamadı, Denizde, Kızıldeniz'de* başkaldırdılar.

Mez.106: 8 Buna karşın RAB gücünü göstermek için, Adı uğruna kurtardı onları.

Mez.106: 9 Kızıldeniz'i azarladı, kurudu deniz, Yürüdüler enginde O'nun öncülüğünde, Çölde yürür gibi.

Mez.106: 10 Kendilerinden nefret edenlerin elinden aldı onları, Düşmanlarının pençesinden kurtardı.

Mez.106: 11 Sular yuttu hasımlarını, Hiçbiri kurtulmadı.

Mez.106: 12 O zaman atalarımız O'nun sözlerine inandılar, Ezgiler söyleyerek O'nu övdüler.

Mez.106: 13 Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını çabucak unuttular, Öğüt vermesini beklemediler.

Mez.106: 14 Özlemle kıvrandılar çölde, Tanrı'yı denediler ıssız yerlerde.

Mez.106: 15 Tanrı onlara istediklerini verdi, Ama üzerlerine yıpratıcı bir hastalık gönderdi.

Mez.106: 16 Onlar ordugahlarında Musa'yı, RAB'bin kutsal kulu Harun'u

kıskanınca,

Mez.106: 17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu, Aviram'la yandaşlarının üzerine kapandı.

Mez.106: 18 Ateş kavurdu onları izleyenleri, Alev yaktı kötüleri.

Mez.106: 19 Bir buzağı heykeli yaptılar Horev'de, Dökme bir puta tapındılar.

Mez.106: 20 Tanrı'nın yüceliğini, Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.

Mez.106: 21 Unuttular kendilerini kurtaran Tanrı'yı, Mısır'da yaptığı büyük işleri,

Mez.106: 22 Ham ülkesinde yarattığı harikaları, Kızıldeniz kıyısında yaptığı müthiş işleri.

Mez.106: 23 Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı, Ama seçkin kulu Musa O'nun önündeki gedikte durarak, Yok edici öfkesinden vazgeçirdi O'nu.

Mez.106: 24 Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi, Tanrı'nın verdiği söze inanmadılar.

Mez.106: 25 Çadırlarında söylendiler, Dinlemediler RAB'bin sesini.

Mez.106: 26-27 Bu yüzden RAB elini kaldırdıVe çölde onları yere sereceğine, Soylarını ulusların arasına saçacağına, Onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti.

Mez.106: 28 Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar, Ölülere sunulan kurbanları yediler.

Mez.106: 29 Öfkelendirdiler RAB'bi yaptıklarıyla, Salgın hastalık çıktı aralarında.

Mez.106: 30 Ama Pinehas kalkıp araya girdi, Felaketi önledi.

Mez.106: 31 Bu doğruluk sayıldı ona, Kuşaklar boyu, sonsuza dek sürecek bu.

Mez.106: 32 Yine RAB'bi öfkelendirdiler Meriva suları yanında, Musa'nın başına dert açıldı onlar yüzünden;

Mez.106: 33 Çünkü onu sinirlendirdiler, O da düşünmeden konuştu.

Mez.106: 34 RAB'bin onlara buyurduğu gibi Yok etmediler halkları,

Mez.106: 35 Tersine öteki uluslara karıştılar, Onların törelerini öğrendiler.

Mez.106: 36 Putlarına taptılar, Bu da onlara tuzak oldu.

Mez.106: 37 Oğullarını, kızlarınıCinlere kurban ettiler.

Mez.106: 38 Kenan putlarına kurban olsun diye Oğullarının, kızlarının kanını, Suçsuzların kanını döktüler; Ülke onların kanıyla kirlendi.

Mez.106: 39 Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar, Vefasız duruma düştüler töreleriyle.

Mez.106: 40 RAB'bin öfkesi parladı halkına karşı, Tiksindi kendi halkından.

Mez.106: 41 Onları ulusların eline teslim etti. Onlardan nefret edenler onlara egemen oldu.

Mez.106: 42 Düşmanları onları ezdi, Boyun eğdirdi hepsine.

Mez.106: 43 RAB onları birçok kez kurtardı, Ama akılları fikirleri başkaldırmaktaydı Ve alçaltıldılar suçları yüzünden.

Mez.106: 44 RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıyla Yakarışlarını duyunca.

Mez.106: 45 Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna, Eşsiz sevgisinden ötürü vazgeçti yapacaklarından.

Mez.106: 46 Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine.

Mez.106: 47 Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB, Topla bizi ulusların arasından. Kutsal adına şükredelim, Yüceliğinle övünelim.

Mez.106: 48 Öncesizlikten sonsuza dek, İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Bütün halk, "Amin!" desin. RAB'be övgüler olsun!

5.KİTAP

107. Mezmur

BÖLÜM 107

Mez.107: 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

Mez.107: 2 Böyle desin RAB'bin kurtardıkları, Düşman pençesinden özgür kıldıkları,

Mez.107: 3 Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden*fş*, Bütün ülkelerden topladıkları.D Not 107:3 "Güneyden": İbranice "Denizden".

Mez.107: 4 Issız çöllerde dolaştılar, Yerleşecekleri kente giden bir yol

bulamadılar.

Mez.107: 5 Aç, susuz, Sefil oldular.

Mez.107: 6 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.

Mez.107: 7 Yerleşecekleri bir kente varıncaya dek, Onlara doğru yolda öncülük etti.

Mez.107: 8 Şükretsinler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için.

Mez.107: 9 Çünkü O susamış canın susuzluğunu giderir, Aç canı iyiliklerle doyurur.

Mez.107: 10 Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar, Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu.

Mez.107: 11 Çünkü Tanrı'nın buyruklarına karşı çıkmışlardı, Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesi'nin öğüdünü.

Mez.107: 12 Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti, Çöktüler, yardım eden olmadı.

Mez.107: 13 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden;

Mez.107: 14 Çıkardı karanlıktan, zifiri karanlıktan, Kopardı zincirlerini.

Mez.107: 15 Şükretsinler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!

Mez.107: 16 Çünkü tunç* kapıları kırdı, Demir kapı kollarını parçaladı O.

Mez.107: 17 Cezalarını buldu aptallar, Suçları, isyanları yüzünden.

Mez.107: 18 İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden, Ölümün kapılarına yaklaşmışlardı.

Mez.107: 19 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.

Mez.107: 20 Sözünü gönderip iyileştirdi onları, Kurtardı ölüm çukurundan.

Mez.107: 21 Şükretsinler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!

Mez.107: 22 Şükran kurbanları sunsunlar Ve sevinç çığlıklarıyla duyursunlar O'nun yaptıklarını!

Mez.107: 23 Gemilerle denize açılanlar, Okyanuslarda iş yapanlar,

Mez.107: 24 RAB'bin işlerini, Derinliklerde yaptığı harikaları gördüler.

Mez.107: 25 Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu, Dalgalar şaha kalktı.

Mez.107: 26 Göklere yükselip diplere indi gemiler, Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin,

Mez.107: 27 Sarhoş gibi sallanıp sendelediler, Ustalıkları işe yaramadı.

Mez.107: 28 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.

Mez.107: 29 Fırtınayı limanlığa çevirdi, Yatıştı dalgalar;

Mez.107: 30 Rahatlayınca sevindiler, Diledikleri limana götürdü RAB onları.

Mez.107: 31 Şükretsinler RAB'be sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!

Mez.107: 32 Yüceltsinler O'nu halk topluluğunda, Övgüler sunsunlar ileri gelenlerin toplantısında.

Mez.107: 33 Irmakları çöle çevirir, Pınarları kurak toprağa,

Mez.107: 34 Verimli toprağı çorak alana, Orada yaşayanların kötülüğü yüzünden.

Mez.107: 35 Çölü su birikintisine çevirir, Kuru toprağı pınara.

Mez.107: 36 Açları yerleştirir oraya; Oturacak bir kent kursunlar,

Mez.107: 37 Tarlalar ekip bağlar diksinler, Bol ürün alsınlar diye.

Mez.107: 38 RAB'bin kutsamasıyla, Çoğaldılar alabildiğine, Eksiltmedi hayvanlarını.

Mez.107: 39 Sonra azaldılar, alçaldılar, Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden.

Mez.107: 40 RAB rezalet saçtı soylular üzerine, Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları.

Mez.107: 41 Ama yoksulu sefaletten kurtardı, Davar sürüsü gibi çoğalttı

ailelerini.

Mez.107: 42 Doğru insanlar görüp sevinecek, Kötülerse ağzını kapayacak.

Mez.107: 43 Aklı olan bunları göz önünde tutsun, RAB'bin sevgisini dikkate alsın.

108. Mezmur(Mez.57: 7-11; 60:5-12)Ezgi - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 108

Mez.108: 1 Kararlıyım, ey Tanrı, Bütün varlığımla sana ezgiler, ilahiler söyleyeceğim!

Mez.108: 2 Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım!

Mez.108: 3 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya RAB, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.

Mez.108: 4 Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

Mez.108: 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

Mez.108: 6 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

Mez.108: 7 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: "Şekem'i sevinçle bölüştürecek, Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.

Mez.108: 8 Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam.

Mez.108: 9 Moav yıkanma leğenim, Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım*ft*, Filist'e zaferle haykıracağım."D Not 108:9 "Çarığımı fırlatacağım": Eski törelere göre çarığınfırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

Mez.108: 10 Kim beni surlu kente götürecek? Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?

Mez.108: 11 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?

Mez.108: 12 Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı.

Mez.108: 13 Tanrı'yla zafer kazanırız, O çiğner düşmanlarımızı.

109. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 109

Mez.109: 1 Ey övgüler sunduğum Tanrı, Sessiz kalma!

Mez.109: 2 Çünkü kötüler, yalancılar Bana karşı ağzını açtı, Karalıyorlar beni.

Mez.109: 3 Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp Yok yere bana savaş açtılar.

Mez.109: 4 Sevgime karşılık bana düşman oldular, Bense dua etmekteyim.

Mez.109: 5 İyiliğime kötülük, Sevgime nefretle karşılık verdiler.

Mez.109: 6 Kötü bir adam koy düşmanın başına, Sağında onu suçlayan biri dursun!D Not 109:6-19 Bazı uzmanlara göre bu ayetler Davut'un düşmanlarının konuşmasıdır.

Mez.109: 7 Yargılanınca suçlu çıksın, Duası bile günah sayılsın!

Mez.109: 8 Ömrü kısa olsun, Görevini bir başkası üstlensin!

Mez.109: 9 Çocukları öksüz, Karısı dul kalsın!

Mez.109: 10 Çocukları avare gezip dilensin, Yıkık evlerinden uzakta yiyecek arasın!

Mez.109: 11 Bütün malları tefecinin ağına düşsün, Emeğini yabancılar yağmalasın!

Mez.109: 12 Kimse ona sevgi göstermesin, Öksüzlerine acıyan olmasın!

Mez.109: 13 Soyu kurusun, Bir kuşak sonra adı silinsin!

Mez.109: 14 Atalarının suçları RAB'bin önünde anılsın, Annesinin günahı silinmesin!

Mez.109: 15 Günahları hep RAB'bin önünde dursun, RAB anılarını yok etsin yeryüzünden!

Mez.109: 16 Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi, Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula, Yüreği kırık insana.

Mez.109: 17 Sevdiği lanet başına gelsin! Madem kutsamaktan hoşlanmıyor, Uzak olsun ondan kutsamak!

Mez.109: 18 Laneti bir giysi gibi giydi, Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine işlesin lanet!

Mez.109: 19 Bir giysi gibi onu örtünsün, Bir kuşak gibi hep onu sarsın!*fu*

Mez.109: 20 Düşmanlarıma, beni kötüleyenlere, RAB böyle karşılık versin!

Mez.109: 21 Ama sen, ey Egemen RAB, Adın uğruna bana ilgi göster; Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna!

Mez.109: 22 Çünkü düşkün ve yoksulum, Yüreğim yaralı içimde.

Mez.109: 23 Batan güneş gibi geçip gidiyorum, Çekirge gibi silkilip atılıyorum.

Mez.109: 24 Dizlerim titriyor oruç* tutmaktan; Bir deri bir kemiğe döndüm.

Mez.109: 25 Düşmanlarıma yüzkarası oldum; Beni görünce kafalarını sallıyorlar!

Mez.109: 26 Yardım et bana, ya RAB Tanrım; Kurtar beni sevgin uğruna!

Mez.109: 27 Bilsinler bu işte senin elin olduğunu, Bunu senin yaptığını, ya RAB!

Mez.109: 28 Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni, Bana saldıranlar utanacak, Ben kulunsa sevineceğim.

Mez.109: 29 Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar, Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtünsünler!

Mez.109: 30 RAB'be çok şükredeceğim, Kalabalığın arasında O'na övgüler dizeceğim;

Mez.109: 31 Çünkü O yoksulun sağında durur, Onu yargılayanlardan kurtarmak için.

110. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 110

Mez.110: 1 RAB efendime: "Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek*fü* Sağımda otur" diyor.D Not 110:1 "Ayaklarının altına serinceye dek": İbranice "Ayaklarına tabure yapıncaya dek".

Mez.110: 2 RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı, Düşmanlarının ortasında egemenlik sür!

Mez.110: 3 Savaşacağın gün Gönüllü gidecek askerlerin. Seherin bağrından doğan çiy gibi Kutsal giysiler içinde Sana gelecek gençlerin.

Mez.110: 4 RAB ant içti, kararından dönmez: “Melkisedek düzeni uyarınca Sonsuza dek kâhinsin sen!” dedi.

Mez.110: 5 Rab senin sağındadır, Kralları ezecek öfkelendiği gün.

Mez.110: 6 Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak, Dünyanın dört bucağında başları ezecek.

Mez.110: 7 Yol kenarındaki dereden su içecek; Bu yüzden başını dik tutacak.

111. Mezmur

BÖLÜM 111

Mez.111: 1 Övgüler sunun RAB’be! Doğru insanların toplantısında, Topluluk içinde, Bütün yüreğimle RAB’be şükredeceğim.

Mez.111: 2 RAB’bin işleri büyüktür, Onlardan zevk alanlar hep onları düşünür.

Mez.111: 3 O’nun yaptıkları yüce ve görkemlidir, Doğruluğu sonsuza dek sürer.

Mez.111: 4 RAB unutulmayacak harikalar yaptı, O sevecen ve lütfedendir.

Mez.111: 5 Kendisinden korkanları besler, Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.

Mez.111: 6 Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle Gösterdi onlara işlerinin gücünü.

Mez.111: 7 Yaptığı her işte sadık ve adildir, Bütün koşulları güvenilirdir;

Mez.111: 8 Sonsuza dek sürer, Sadakat ve doğrulukla yapılır.

Mez.111: 9 O halkının kurtuluşunu sağladı, Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı. Adı kutsal ve müthiştir.

Mez.111: 10 Bilgeliğin temeli RAB korkusudur, O’nun kurallarını yerine getiren herkes Sağduyu sahibi olur. O’na sonsuza dek övgü sunulur!

112. Mezmur

BÖLÜM 112

Mez.112: 1 Övgüler sunun RAB’be! Ne mutlu RAB’den korkan insana, O’nun buyruklarından büyük zevk alana!

Mez.112: 2 Soyu yeryüzünde güç kazanacak, Doğruların kuşağı kutsanacak.

Mez.112: 3 Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden, Sonsuza dek sürer doğruluğu.

Mez.112: 4 Karanlıkta ışık doğar dürüstler için, Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için.

Mez.112: 5 Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren, İşlerini adaletle yürüten insana!

Mez.112: 6 Asla sarsılmaz, Sonsuza dek anılır doğru insan.

Mez.112: 7 Kötü haberden korkmaz, Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir.

Mez.112: 8 Gözü pektir, korku nedir bilmez, Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür.

Mez.112: 9 Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi; Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır, Gücü ve saygınlığı artar.

Mez.112: 10 Kötü kişi bunu görünce kudurur, Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini yer, bitirir. Kötülerin dileği boşa çıkar.

113. Mezmur

BÖLÜM 113

Mez.113: 1 Övgüler sunun RAB'be! Övgüler sunun, ey RAB'bin kulları, RAB'bin adına övgüler sunun!

Mez.113: 2 Şimdiden sonsuza dek RAB'bin adına şükürler olsun!

Mez.113: 3 Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar RAB'bin adına övgüler sunulmalı!

Mez.113: 4 RAB bütün uluslara egemendir, Görkemi gökleri aşar.

Mez.113: 5 Var mı Tanrımız RAB gibi, Yücelerde oturan,

Mez.113: 6 Göklerde ve yeryüzünde olanlara Bakmak için eğilen?

Mez.113: 7 Düşkünü yerden kaldırır, Yoksulu çöplükten çıkarır;

Mez.113: 8 Soylularla, Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye.

Mez.113: 9 Kısır kadını evde oturtur, Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar. RAB'be övgüler sunun!

114. Mezmur

BÖLÜM 114

Mez.114: 1 İsrail Mısır'dan çıktığında, Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında,

Mez.114: 2 Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu, İsrail de O'nun krallığı.

Mez.114: 3 Deniz olanı görüp geri çekildi, Şeria Irmağı tersine aktı.

Mez.114: 4 Dağlar koç gibi, Tepeler kuzu gibi sıçradı.

Mez.114: 5 Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın? Ey Şeria, neden tersine aktın?

Mez.114: 6 Ey dağlar, niçin koç gibi, Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız?

Mez.114: 7-8 Titre, ey yeryüzü, Kayayı havuza, Çakmaktaşını pınara çeviren Rab'bin önünde, Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.

115. Mezmur(Mez.135:13-20)

BÖLÜM 115

Mez.115: 1 Bizi değil, ya RAB, bizi değil, Sevgin ve sadakatin uğruna, Kendi adını yücelt!

Mez.115: 2 Niçin uluslar: "Hani, nerede onların Tanrısı?" desin.

Mez.115: 3 Bizim Tanrımız göklerdedir, Ne isterse yapar.

Mez.115: 4 Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir.

Mez.115: 5 Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler,

Mez.115: 6 Kulakları var, duymazlar, Burunları var, koku almazlar,

Mez.115: 7 Elleri var, hissetmezler, Ayakları var, yürümezler, Boğazlarından ses çıkmaz.

Mez.115: 8 Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak!

Mez.115: 9 Ey İsrail halkı, RAB'be güven, O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

Mez.115: 10 Ey Harun soyu, RAB'be güven, O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

Mez.115: 11 Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin, O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

Mez.115: 12 RAB bizi anımsayıp kutsayacak, İsrail halkını, Harun soyunu kutsayacak.

Mez.115: 13 Küçük, büyük, Kendisinden korkan herkesi kutsayacak.

Mez.115: 14 RAB sizi, Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın!

Mez.115: 15 Yeri göğü yaratan RAB Sizleri kutsasın.

Mez.115: 16 Göklerin öteleri RAB'bindir, Ama yeryüzünü insanlara vermiştir.

Mez.115: 17 Ölüler, sessizlik diyarına inenler, RAB'be övgüler sunmaz;

Mez.115: 18 Biziz RAB'bi öven, Şimdiden sonsuza dek. RAB'be övgüler sunun!

116. Mezmur

BÖLÜM 116

Mez.116: 1 RAB'bi seviyorum, Çünkü O feryadımı duyar.

Mez.116: 2 Bana kulak verdiği için, Yaşadığım sürece O'na sesleneceğim.

Mez.116: 3 Ölüm iplerine dolaşmıştım, Ölüler diyarının kâbusu yakama yapışmıştı, Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm.

Mez.116: 4 O zaman RAB'be yakardım, "Aman, ya RAB, kurtar canımı!" dedim.

Mez.116: 5 RAB lütufkâr ve adildir, Sevecendir Tanrımız.

Mez.116: 6 RAB saf insanları korur, Tükendiğim zaman beni kurtardı.

Mez.116: 7 Ey canım, yine huzura kavuş, Çünkü RAB sana iyilik etti.

Mez.116: 8 Sen, ya RAB, canımı ölümden, Gözlerimi yaştan, Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.

Mez.116: 9 Yaşayanların diyarında, RAB'bin huzurunda yürüyeceğim.

Mez.116: 10 İman ettim, "Büyük acı çekiyorum" dediğim zaman bile*fv*.D Not 116:10 "İman ettim, 'Büyük acı çekiyorum dediğim zaman bile" ya da "İman ettim, bu nedenle konuştum. Büyük acı çekiyorum" (bkz. 2Ko.4:13).

Mez.116: 11 Şaşkınlık içinde, "Bütün insanlar yalancı" dedim.

Mez.116: 12 Ne karşılık verebilirim RAB'be, Bana yaptığı onca iyilik için?

Mez.116: 13 Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıp RAB'be sesleneceğim.

Mez.116: 14 Bütün halkının önünde, RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim.

Mez.116: 15 RAB'bin gözünde değerlidir*fy* Sadık kullarının ölümü.D Not 116:15 "Değerlidir" ya da "Acıdır".

Mez.116: 16 Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum; Kulun, hizmetçinin oğluyum, Sen çözdün bağlarımı.

Mez.116: 17 Ya RAB, sana seslenecek, Şükran kurbanı sunacağım.

Mez.116: 18 RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim Bütün halkının önünde,

Mez.116: 19 RAB'bin Tapınağı'nın avlularında, Senin orta yerinde, ey Yeruşalim! RAB'be övgüler sunun!

117. Mezmur

BÖLÜM 117

Mez.117: 1 Ey bütün uluslar, RAB'be övgüler sunun! Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!

Mez.117: 2 Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür, RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer. RAB'be övgüler sunun!

118. Mezmur

BÖLÜM 118

Mez.118: 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

Mez.118: 2 "Sonsuzdur sevgisi!" desin İsrail halkı.

Mez.118: 3 "Sonsuzdur sevgisi!" desin Harun'un soyu.

Mez.118: 4 "Sonsuzdur sevgisi!" desin RAB'den korkanlar.

Mez.118: 5 Sıkıntı içinde RAB'be seslendim; Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni.

Mez.118: 6 RAB benden yana, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?

Mez.118: 7 RAB benden yana, benim yardımcım, Benden nefret edenlerin sonuna zaferle bakacağım.

Mez.118: 8 RAB'be sığınmak İnsana güvenmekten iyidir.

Mez.118: 9 RAB'be sığınmak Soylulara güvenmekten iyidir.

Mez.118: 10 Bütün uluslar beni kuşattı, RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

Mez.118: 11 Kuşattılar, sardılar beni, RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

Mez.118: 12 Arılar gibi sardılar beni, Ama diken ateşi gibi sönüverdiler; RAB'bin adıyla püskürttüm onları.

Mez.118: 13 İtilip kakıldım*fz*, düşmek üzereydim, Ama RAB yardım etti bana.D Not 118:13 Septuaginta, Süryanice "İtilip kakıldım", Masoretik metin "Beni itip kaktın".

Mez.118: 14 RAB gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni.

Mez.118: 15 Sevinç ve zafer çığlıkları Çınlıyor doğruların çadırlarında: "RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!

Mez.118: 16 RAB'bin sağ eli üstündür, RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!"

Mez.118: 17 Ölmeyecek, yaşayacağım, RAB'bin yaptıklarını duyuracağım.

Mez.118: 18 RAB beni şiddetle yola getirdi, Ama ölüme terk etmedi.

Mez.118: 19 Açın bana adalet kapılarını, Girip RAB'be şükredeyim.

Mez.118: 20 İşte budur RAB'bin kapısı! Doğrular girebilir oradan.

Mez.118: 21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin, Kurtarıcım oldun.

Mez.118: 22 Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.

Mez.118: 23 RAB'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!

Mez.118: 24 Bugün RAB'bin yarattığı gündür, Onun için sevinip coşalım!

Mez.118: 25 Ne olur, ya RAB, kurtar bizi, Ne olur, başarılı kıl bizi!

Mez.118: 26 Kutsansın RAB'bin adıyla gelen! Kutsuyoruz sizi RAB'bin evinden.

Mez.118: 27 RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi. İplerle bağlayın bayram kurbanını*fa*, İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar.D Not 118:27 "İplerle bağlayın bayram kurbanını" ya da "Elinizdedallarla bayramı kutlayın".

Mez.118: 28 Tanrım sensin, şükrederim sana, Tanrım sensin, yüceltirim seni.

Mez.118: 29 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.

119. Mezmur (ALEF)*fb*

BÖLÜM 119

Mez.119: 1 Ne mutlu yolları temiz olanlara, RAB'bin yasasına göre yaşayanlara!D Not Alef, beyt, vb. sözcükleri İbrani alfabesinin harfleridir.119. Mezmur akrostiş biçimde yazılmış bir şiirdir.

Mez.119: 2 Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara, Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere!

Mez.119: 3 Hiç haksızlık etmezler, O'nun yolunda yürürler.

Mez.119: 4 Koyduğun koşullara Dikkatle uyulmasını buyurdun.

Mez.119: 5 Keşke kararlı olsam Senin kurallarına uymakta!

Mez.119: 6 Hiç utanmayacağım, Bütün buyruklarını izledikçe.

Mez.119: 7 Şükredeceğim sana temiz yürekle, Adil hükümlerini öğrendikçe.

Mez.119: 8 Kurallarını yerine getireceğim, Bırakma beni hiçbir zaman!

(BEYT)

Mez.119: 9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutar? Senin sözünü tutmakla.

Mez.119: 10 Bütün yüreğimle sana yöneliyorum, İzin verme buyruklarından sapmama!

Mez.119: 11 Aklımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah işlememek için.

Mez.119: 12 Övgüler olsun sana, ya RAB, Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 13 Ağzından çıkan bütün hükümleri Dudaklarımla yineliyorum.

Mez.119: 14 Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, Sanki benim oluyor bütün hazineler.

Mez.119: 15 Koşullarını derin derin düşünüyorum, Yollarını izlerken.

Mez.119: 16 Zevk alıyorum kurallarından, Sözünü unutmayacağım.

(GİMEL)

Mez.119: 17 Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım, Sözüne uyayım.

Mez.119: 18 Gözlerimi aç, Yasandaki harikaları göreyim.

Mez.119: 19 Garibim bu dünyada, Buyruklarını benden gizleme!

Mez.119: 20 İçim tükeniyor, Her an hükümlerini özlemekten.

Mez.119: 21 Buyruklarından sapan Lanetli küstahları azarlarsın.

Mez.119: 22 Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri, Çünkü öğütlerini tutuyorum.

Mez.119: 23 Önderler toplanıp beni kötüleseler bile, Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim.

Mez.119: 24 Öğütlerin benim zevkimdir, Bana akıl verirler.

(DALET)

Mez.119: 25 Toza toprağa serildim, Sözün uyarınca yaşam ver bana.

Mez.119: 26 Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın; Kurallarını öğret bana!

Mez.119: 27 Koşullarını anlamamı sağla ki, Harikalarının üzerinde düşüneyim.

Mez.119: 28 İçim eriyor kederden, Sözün uyarınca güçlendir beni!

Mez.119: 29 Yalan yoldan uzaklaştır, Yasan uyarınca lütfet bana.

Mez.119: 30 Ben sadakat yolunu seçtim, Hükümlerini uygun gördüm.

Mez.119: 31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB, Utandırma beni!

Mez.119: 32 İçime huzur verdiğin için Buyrukların doğrultusunda koşacağım.

(HE)

Mez.119: 33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB, Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim.

Mez.119: 34 Anlamamı sağla, yasana uyayım, Bütün yüreğimle onu yerine getireyim.

Mez.119: 35 Buyrukların doğrultusunda yol göster bana, Çünkü yolundan zevk alırım.

Mez.119: 36 Yüreğimi haksız kazanca değil, Kendi öğütlerine yönelt.

Mez.119: 37 Gözlerimi boş şeylerden*fc* çevir, Beni kendi yolunda yaşat.D Not 119:37 “Boş şeylerden” ya da “Değersiz putlardan”.

Mez.119: 38 Senden korkulması için Ben kuluna verdiğin sözü yerine getir.

Mez.119: 39 Korktuğum hakaretten uzak tut beni, Çünkü senin ilkelerin iyidir.

Mez.119: 40 Çok özlüyorum senin koşullarını! Beni doğruluğunun içinde yaşat!

(VAV)

Mez.119: 41 Bana sevgini göster, ya RAB, Sözün uyarınca kurtar beni!

Mez.119: 42 O zaman beni aşağılayanlara Gereken yanıtı verebilirim, Çünkü senin sözüne güvenirim.

Mez.119: 43 Gerçeğini ağzımdan düşürme, Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.

Mez.119: 44 Yasana sürekli, Sonsuza dek uyacağım.

Mez.119: 45 Özgürce yürüyeceğim, Çünkü senin koşullarına yöneldim ben.

Mez.119: 46 Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek, Utanç duymayacağım.

Mez.119: 47 Senin buyruklarından zevk alıyor, Onları seviyorum.

Mez.119: 48 Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına, Derin derin düşünüyorum kurallarını.

(ZAYİN)

Mez.119: 49 Kuluna verdiğin sözü anımsa, Bununla umut verdin bana.

Mez.119: 50 Acı çektiğimde beni avutan budur, Sözün bana yaşam verir.

Mez.119: 51 Çok eğlendiler küstahlar benimle, Yine de yasandan şaşmadım.

Mez.119: 52 Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca, Avundum, ya RAB.

Mez.119: 53 Çileden çıkıyorum, Yasanı terk eden kötüler yüzünden.

Mez.119: 54 Senin kurallarındır ezgilerimin konusu, Konuk olduğum bu dünyada.

Mez.119: 55 Gece adını anarım, ya RAB, Yasana uyarım.

Mez.119: 56 Tek yaptığım, Senin koşullarına uymak.

(HET)

Mez.119: 57 Benim payıma düşen sensin, ya RAB, Sözlerini yerine getireceğim, dedim.

Mez.119: 58 Bütün yüreğimle sana yakardım. Lütfet bana, sözün uyarınca.

Mez.119: 59 Tuttuğum yolları düşündüm, Senin öğütlerine göre adım attım.

Mez.119: 60 Buyruklarına uymak için Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.

Mez.119: 61 Kötülerin ipleri beni sardı, Yasanı unutmadım.

Mez.119: 62 Doğru hükümlerin için Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.

Mez.119: 63 Dostuyum bütün senden korkanların, Koşullarına uyanların.

Mez.119: 64 Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB, Kurallarını öğret bana!

(TET)

Mez.119: 65 Ya RAB, iyilik ettin kuluna, Sözünü tuttun.

Mez.119: 66 Bana sağduyu ve bilgi ver, Çünkü inanıyorum buyruklarına.

Mez.119: 67 Acı çekmeden önce yoldan sapardım, Ama şimdi sözüne uyuyorum.

Mez.119: 68 Sen iyisin, iyilik edersin; Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 69 Küstahlar yalanlarla beni lekeledi, Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım.

Mez.119: 70 Onların yüreği yağ bağladı, Bense zevk alırım yasandan.

Mez.119: 71 İyi oldu acı çekmem; Çünkü kurallarını öğreniyorum.

Mez.119: 72 Ağzından çıkan yasa benim için Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir.

(YOD)

Mez.119: 73 Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi. Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.

Mez.119: 74 Senden korkanlar beni görünce sevinsin, Çünkü senin sözüne umut bağladım.

Mez.119: 75 Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir; Bana acı çektirirken bile sadıksın.

Mez.119: 76 Ben kuluna verdiğin söz uyarınca, Sevgin beni avutsun.

Mez.119: 77 Sevecenlik göster bana, yaşayayım, Çünkü yasandan zevk alıyorum.

Mez.119: 78 Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için. Bense senin koşullarını düşünüyorum.

Mez.119: 79 Bana dönsün senden korkanlar, Öğütlerini bilenler.

Mez.119: 80 Yüreğim kusursuz uysun kurallarına, Öyle ki, utanç duymayayım.

(KAF)

Mez.119: 81 İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken, Senin sözüne umut bağladım ben.

Mez.119: 82 Gözümün feri sönüyor söz verdiklerini beklemekten, “Ne zaman avutacaksın beni?” diye soruyorum.

Mez.119: 83 Dumandan kararmış tuluma döndüm, Yine de unutmuyorum kurallarını.

Mez.119: 84 Daha ne kadar bekleyecek kulun? Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?

Mez.119: 85 Çukur kazdılar benim için Yasana uymayan küstahlar.

Mez.119: 86 Bütün buyrukların güvenilirdir; Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!

Mez.119: 87 Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden, Ama ben senin koşullarından ayrılmadım.

Mez.119: 88 Koru canımı sevgin uyarınca, Tutayım ağzından çıkan öğütleri.

(LAMET)

Mez.119: 89 Ya RAB, sözün Göklerde sonsuza dek duruyor.

Mez.119: 90 Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor, Kurduğun yeryüzü sapasağlam duruyor.

Mez.119: 91 Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey Sana kulluk ediyor.

Mez.119: 92 Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı, Çektiğim acılardan yok olurdum.

Mez.119: 93 Koşullarını asla unutmayacağım, Çünkü onlarla bana yaşam verdin.

Mez.119: 94 Kurtar beni, çünkü seninim, Senin koşullarına yöneldim.

Mez.119: 95 Kötüler beni yok etmeyi beklerken, Ben senin öğütlerini inceliyorum.

Mez.119: 96 Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm, Ama senin buyruğun sınır tanımaz.

(MEM)

Mez.119: 97 Ne kadar severim yasanı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.

Mez.119: 98 Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar, Çünkü her zaman aklımdadır onlar.

Mez.119: 99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.

Mez.119: 100 Yaşlılardan daha bilgeyim, Çünkü senin koşullarına uyuyorum.

Mez.119: 101 Sakınırım her kötü yoldan, Senin sözünü tutmak için.

Mez.119: 102 Ayrılmam hükümlerinden, Çünkü bana sen öğrettin.

Mez.119: 103 Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma, Baldan tatlı geliyor ağzıma!

Mez.119: 104 Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum, Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan.

(NUN)

Mez.119: 105 Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır.

Mez.119: 106 Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim, Andımı tutacağım.

Mez.119: 107 Çok sıkıntı çektim, ya RAB; Koru hayatımı sözün uyarınca.

Mez.119: 108 Ağzımdan çıkan içten övgüleri Kabul et, ya RAB, Bana hükümlerini öğret.

Mez.119: 109 Hayatım her an tehlikede, Yine de unutmam yasanı.

Mez.119: 110 Kötüler tuzak kurdu bana, Yine de sapmadım senin koşullarından.

Mez.119: 111 Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır, Yüreğimin sevincidir onlar.

Mez.119: 112 Kararlıyım Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.

(SAMEK)

Mez.119: 113 Döneklerden tiksinir, Senin yasanı severim.

Mez.119: 114 Sığınağım ve kalkanım sensin, Senin sözüne umut bağlarım.

Mez.119: 115 Ey kötüler, benden uzak durun, Tanrım'ın buyruklarını yerine getireyim.

Mez.119: 116 Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım; Umudumu boşa çıkarma!

Mez.119: 117 Sıkı tut beni, kurtulayım, Her zaman kurallarını dikkate alayım.

Mez.119: 118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin, Çünkü onların hileleri boştur.

Mez.119: 119 Dünyadaki kötüleri cüruf gibi atarsın, Bu yüzden severim senin öğütlerini.

Mez.119: 120 Bedenim ürperiyor dehşetinden, Korkuyorum hükümlerinden.

(AYİN)

Mez.119: 121 Adil ve doğru olanı yaptım, Gaddarların eline bırakma beni!

Mez.119: 122 Güven altına al kulunun mutluluğunu, Baskı yapmasın bana küstahlar.

Mez.119: 123 Gözümün feri sönüyor, Beni kurtarmanı, Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.

Mez.119: 124 Kuluna sevgin uyarınca davran, Bana kurallarını öğret.

Mez.119: 125 Ben senin kulunum, bana akıl ver ki, Öğütlerini anlayabileyim.

Mez.119: 126 Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır, Yasanı çiğniyorlar.

Mez.119: 127 Bu yüzden senin buyruklarını, Altından, saf altından daha çok seviyorum;

Mez.119: 128 Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum, Her yanlış yoldan tiksiniyorum.

(PE)

Mez.119: 129 Harika öğütlerin var, Bu yüzden onlara candan uyuyorum.

Mez.119: 130 Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar, Saf insanlara akıl verir.

Mez.119: 131 Ağzım açık, soluk soluğayım, Çünkü buyruklarını özlüyorum.

Mez.119: 132 Bana lütufla bak, Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.

Mez.119: 133 Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca, Hiçbir suç bana egemen olmasın.

Mez.119: 134 Kurtar beni insan baskısından, Koşullarına uyabileyim.

Mez.119: 135 Yüzün aydınlık saçsın kulunun üzerine, Kurallarını öğret bana.

Mez.119: 136 Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden, Çünkü uymuyorlar yasana.

(SADE)

Mez.119: 137 Sen adilsin, ya RAB, Hükümlerin doğrudur.

Mez.119: 138 Buyurduğun öğütler doğru Ve tam güvenilirdir.

Mez.119: 139 Gayretim beni tüketti, Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini.

Mez.119: 140 Sözün çok güvenilirdir, Kulun onu sever.

Mez.119: 141 Önemsiz ve horlanan biriyim ben, Ama koşullarını unutmuyorum.

Mez.119: 142 Adaletin sonsuza dek doğrudur, Yasan gerçektir.

Mez.119: 143 Sıkıntıya, darlığa düştüm, Ama buyrukların benim zevkimdir.

Mez.119: 144 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur; Bana akıl ver ki, yaşayayım.

(KOF)

Mez.119: 145 Bütün yüreğimle haykırıyorum, Yanıtla beni, ya RAB! Senin kurallarına uyacağım.

Mez.119: 146 Sana sesleniyorum, Kurtar beni, Öğütlerine uyayım.

Mez.119: 147 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim, Senin sözüne umut bağladım.

Mez.119: 148 Verdiğin söz üzerinde düşüneyim diye, Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.

Mez.119: 149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver, Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!

Mez.119: 150 Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar, Yasandan uzaklaşıyorlar.

Mez.119: 151 Oysa sen yakınsın, ya RAB, Bütün buyrukların gerçektir.

Mez.119: 152 Çoktan beri anladım Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.

(REŞ)

Mez.119: 153 Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni, Çünkü yasanı unutmadım.

Mez.119: 154 Davamı savun, özgür kıl beni, Sözün uyarınca koru canımı.

Mez.119: 155 Kurtuluş kötülerden uzaktır, Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.

Mez.119: 156 Çok sevecensin, ya RAB, Hükümlerin uyarınca koru canımı.

Mez.119: 157 Bana zulmedenler, düşmanlarım çok, Yine de sapmadım senin öğütlerinden.

Mez.119: 158 Tiksinerek bakıyorum hainlere, Çünkü uymuyorlar senin sözüne.

Mez.119: 159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını, Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.

Mez.119: 160 Sözlerinin temeli gerçektir, Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.

(SİN ve ŞİN)

Mez.119: 161 Yok yere zulmediyor bana önderler, Oysa yüreğim senin sözünle titrer.

Mez.119: 162 Ganimet bulan biri gibi Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.

Mez.119: 163 Tiksinir, iğrenirim yalandan, Ama senin yasanı severim.

Mez.119: 164 Doğru hükümlerin için Seni günde yedi kez överim.

Mez.119: 165 Yasanı sevenler büyük esenlik bulur, Hiçbir şey sendeletmez onları.

Mez.119: 166 Ya RAB, kurtarışına umut bağlar, Buyruklarını yerine getiririm.

Mez.119: 167 Öğütlerine candan uyar, Onları çok severim.

Mez.119: 168 Öğütlerini, koşullarını uygularım, Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.

(TAV)

Mez.119: 169 Feryadım sana erişsin, ya RAB, Sözün uyarınca akıl ver bana!

Mez.119: 170 Yalvarışım sana ulaşsın;Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!

Mez.119: 171 Dudaklarımdan övgüler aksın, Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.

Mez.119: 172 Dilimde sözün ezgilere dönüşsün, Çünkü bütün buyrukların doğrudur.

Mez.119: 173 Elin bana yardıma hazır olsun, Çünkü senin koşullarını seçtim ben.

Mez.119: 174 Kurtarışını özlüyorum, ya RAB, Yasan zevk kaynağımdır.

Mez.119: 175 Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım, Hükümlerin bana yardımcı olsun.

Mez.119: 176 Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum; Kulunu ara, Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

120. MezmurHac ilahisi*fç*

BÖLÜM 120

Mez.120: 1 Sıkıntıya düşünce RAB'be seslendim; Yanıtladı beni.

Mez.120: 2 Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan, Aldatıcı dillerden!D Not "Hac İlahisi": Fısıh, Hasat, Çardak bayramlarını kutlamak için Yeruşalim'e çıkarken söylenen ezgi.

Mez.120: 3 Ey aldatıcı dil, RAB ne verecek sana, Daha ne verecek?

Mez.120: 4 Yiğidin sivri oklarıyla Retem çalısından alevli korlar!

Mez.120: 5 Vay bana, Meşek'te garip kaldım sanki, Kedar çadırları arasında oturdum.

Mez.120: 6 Fazla kaldım Barıştan nefret edenler arasında.

Mez.120: 7 Ben barış yanlısıyım, Ama söze başladığımda, Onlar savaşa kalkıyor!

121. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 121

Mez.121: 1 Gözlerimi dağlara kaldırıyorum, Nereden yardım gelecek?

Mez.121: 2 Yeri göğü yaratan RAB'den gelecek yardım.

Mez.121: 3 O ayaklarının kaymasına izin vermez, Seni koruyan uyuklamaz.

Mez.121: 4 İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar.

Mez.121: 5 Senin koruyucun RAB'dir, O sağ yanında sana gölgedir.

Mez.121: 6 Gündüz güneş, Gece ay sana zarar vermez.

Mez.121: 7 RAB her kötülükten seni korur, Esirger canını.

Mez.121: 8 Şimdiden sonsuza dek RAB koruyacak gidişini, gelişini.

122. MezmurDavut'un hac ilahisi

BÖLÜM 122

Mez.122: 1 Bana: "RAB'bin evine gidelim" dendikçe Sevinirim.

Mez.122: 2 Ayaklarımız senin kapılarında, Ey Yeruşalim!

Mez.122: 3 Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttir Yeruşalim!

Mez.122: 4 Oymaklar çıkar oraya, RAB'bin oymakları, İsrail'e verilen öğüt uyarınca, RAB'bin adına şükretmek için.

Mez.122: 5 Çünkü orada yargı tahtları, Davut soyunun tahtları kurulmuştur.

Mez.122: 6 Esenlik dileyin Yeruşalim'e: "Huzur bulsun seni sevenler!

Mez.122: 7 Surlarına esenlik, Saraylarına huzur egemen olsun!"

Mez.122: 8 Kardeşlerim, dostlarım için, "Esenlik olsun sana!" derim.

Mez.122: 9 Tanrımız RAB'bin evi için İyilik dilerim sana.

123. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 123

Mez.123: 1 Gözlerimi sana kaldırıyorum, Ey göklerde taht kuran!

Mez.123: 2 Nasıl kulların gözleri efendilerinin, Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa, Bizim gözlerimiz de RAB Tanrımız'a öyle bakar, O bize acıyıncaya dek.

Mez.123: 3 Acı bize, ya RAB, acı; Gördüğümüz hakaret yeter de artar.

Mez.123: 4 Rahat yaşayanların alayları, Küstahların hakareti Canımıza yetti.

124. MezmurDavut'un hac ilahisi

BÖLÜM 124

Mez.124: 1 RAB bizden yana olmasaydı, Desin şimdi İsrail:

Mez.124: 2 RAB bizden yana olmasaydı, İnsanlar bize saldırdığında,

Mez.124: 3 Diri diri yutarlardı bizi, Öfkeleri bize karşı alevlenince.

Mez.124: 4 Sular silip süpürürdü bizleri, Seller geçerdi üzerimizden.

Mez.124: 5 Kabaran sular Aşardı başımızdan.

Mez.124: 6 Övgüler olsun Bizi onların ağzına yem etmeyen RAB'be!

Mez.124: 7 Bir kuş gibi Kurtuldu canımız avcının tuzağından, Kırıldı tuzak, kurtulduk.

Mez.124: 8 Yeri göğü yaratan RAB'bin adı yardımcımızdır.

125. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 125

Mez.125: 1 RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na benzer, Sarsılmaz, sonsuza dek durur.

Mez.125: 2 Dağlar Yeruşalim'i nasıl kuşatmışsa, RAB de halkını öyle kuşatmıştır, Şimdiden sonsuza dek.

Mez.125: 3 Kalmayacak kötülerin asası, Doğruların payına düşen toprakta, Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir.

Mez.125: 4 İyilik et, ya RAB, İyilere, yüreği temiz olanlara.

Mez.125: 5 Ama kendi halkından eğri yollara sapanları, RAB kötü uluslarla birlikte kovacak. İsrail'e esenlik olsun!

126. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 126

Mez.126: 1 RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince*fd*, Rüya gibi geldi bize.D Not 126:1 "RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince" ya da "RAB Siyon'u eski gönencine kavuşturunca".

Mez.126: 2 Ağzımız gülüşlerle, Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu. "RAB onlar için büyük işler yaptı" Diye konuşuldu uluslar arasında.

Mez.126: 3 RAB bizim için büyük işler yaptı, Sevinç doldu içimiz.

Mez.126: 4 Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi, Negev'de suya kavuşan vadiler gibi.

Mez.126: 5 Gözyaşları içinde ekenler, Sevinç çığlıklarıyla biçecek;

Mez.126: 6 Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

127. MezmurSüleyman'ın hac ilahisi

BÖLÜM 127

Mez.127: 1 Evi RAB yapmazsa, Yapıcılar boşuna didinir. Kenti RAB korumazsa,

Bekçi boşuna bekler.

Mez.127: 2 Boşuna erken kalkıp Geç yatıyorsunuz. Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler, RAB sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar.

Mez.127: 3 Çocuklar RAB'bin verdiği bir armağandır, Rahmin ürünü bir ödüldür.

Mez.127: 4 Yiğidin elinde nasılsa oklar, Öyledir gençlikte doğan çocuklar.

Mez.127: 5 Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana! Kent kapısında*fe* hasımlarıyla tartışırken Utanç duymayacaklar.D Not 127:5 "Kent kapısında": Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

128. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 128

Mez.128: 1 Ne mutlu RAB'den korkana, O'nun yolunda yürüyene!

Mez.128: 2 Emeğinin ürününü yiyeceksin, Mutlu ve başarılı olacaksın.

Mez.128: 3 Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak; Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.

Mez.128: 4 İşte RAB'den korkan kişi Böyle kutsanacak.

Mez.128: 5 RAB seni Siyon'dan kutsasın! Yeruşalim'in gönencini göresin, Bütün yaşamın boyunca!

Mez.128: 6 Çocuklarının çocuklarını göresin! İsrail'e esenlik olsun!

129. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 129

Mez.129: 1 Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar; Şimdi söylesin İsrail:

Mez.129: 2 "Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar, Ama yenemediler beni.

Mez.129: 3 Çiftçiler saban sürdüler sırtımda, Upuzun iz bıraktılar."

Mez.129: 4 Ama RAB adildir, Kesti kötülerin bağlarını.

Mez.129: 5 Siyon'dan nefret eden herkes Utanç içinde geri çekilsin.

Mez.129: 6 Damlardaki ota, Büyümeden kuruyan ota dönsünler.

Mez.129: 7 Orakçı avucunu, Demetçi kucağını dolduramaz onunla.

Mez.129: 8 Yoldan geçenler de, “RAB sizi kutsasın, RAB’bin adıyla sizi kutsarız” demezler.

130. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 130

Mez.130: 1 Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB,

Mez.130: 2 Sesimi işit, ya Rab, Yalvarışıma iyi kulak ver!

Mez.130: 3 Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan, Kim ayakta kalabilir, ya Rab?

Mez.130: 4 Ama sen bağışlayıcısın, Öyle ki senden korkulsun.

Mez.130: 5 RAB’bi gözlüyorum, Canım RAB’bi gözlüyor, Umut bağlıyorum O’nun sözüne.

Mez.130: 6 Sabahı gözleyenlerden, Evet, sabahı gözleyenlerden daha çok, Canım Rab’bi gözlüyor.

Mez.130: 7 Ey İsrail, RAB’be umut bağla! Çünkü RAB’de sevgi, Tam kurtuluş vardır.

Mez.130: 8 İsrail’i bütün suçlarından Fidyeyle O kurtaracaktır.

131. MezmurDavut’un hac ilahisi

BÖLÜM 131

Mez.131: 1 Ya RAB, yüreğimde gurur yok, Gözüm yükseklerde değil. Büyük işlerle, Kendimi aşan harika işlerle uğraşmıyorum.

Mez.131: 2 Tersine, ana kucağında sütten kesilmiş çocuk gibi, Kendimi yatıştırıp huzur buldum, Sütten kesilmiş çocuğa döndüm.

Mez.131: 3 Ey İsrail, RAB’be umut bağla Şimdiden sonsuza dek!

132. Mezmur(2Ta.6:41-42)Hac ilahisi

BÖLÜM 132

Mez.132: 1-2 Ya RAB, Davut’un hatırı için, Çektiği bütün zorlukları, Sana nasıl ant içtiğini, Yakup’un güçlü Tanrısı’na adak adadığını anımsa:

Mez.132: 3 “Evime gitmeyeceğim, Yatağıma uzanmayacağım,

Mez.132: 4 Gözlerime uyku girmeyecek, Göz kapaklarım kapanmayacak,

Mez.132: 5 RAB’be bir yer, Yakup’un güçlü Tanrısı’na bir konut buluncaya dek.”

Mez.132: 6 Antlaşma Sandığı’nın* Efrata’da olduğunu duyduk, Onu Yaar kırlarında bulduk.

Mez.132: 7 “RAB’bin konutuna gidelim, Ayağının taburesi önünde tapınalım” dedik.

Mez.132: 8 Çık, ya RAB, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen sandıkla birlikte.

Mez.132: 9 Kâhinlerin doğruluğu kuşansın, Sadık kulların sevinç çığlıkları atsın.

Mez.132: 10 Kulun Davut’un hatırı için, Meshettiğin* krala yüz çevirme.

Mez.132: 11 RAB Davut’a kesin ant içti, Andından dönmez: “Senin soyundan birini tahtına oturtacağım.

Mez.132: 12 Eğer oğulların antlaşmama, Vereceğim öğütlere uyarlarsa, Onların oğulları da sonsuza dek Senin tahtına oturacak.”

Mez.132: 13 Çünkü RAB Siyon’u seçti, Onu konut edinmek istedi.

Mez.132: 14 “Sonsuza dek yaşayacağım yer budur” dedi, “Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim.

Mez.132: 15 Çok bereketli kılacağım erzağını, Yiyecekle doyuracağım yoksullarını.

Mez.132: 16 Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini; Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları.

Mez.132: 17 Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım, Meshettiğim kralın soyunu Işık olarak sürdüreceğim.

Mez.132: 18 Düşmanlarını utanca bürüyeceğim, Ama onun başındaki taç parıldayacak.”

133. MezmurDavut’un hac ilahisi

BÖLÜM 133

Mez.133: 1 Ne iyi, ne güzeldir, Birlik içinde kardeşçe yaşamak!

Mez.133: 2 Başa sürülen değerli yağ gibi, Sakaldan, Harun'un sakalından Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi.

Mez.133: 3 Hermon Dağı'na yağan çiy Siyon dağlarına yağıyor sanki. Çünkü RAB orada bereketi, Sonsuz yaşamı buyurdu.

134. MezmurHac ilahisi

BÖLÜM 134

Mez.134: 1 Ey sizler, RAB'bin bütün kulları, RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler, O'na övgüler sunun!

Mez.134: 2 Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp RAB'be övgüler sunun!

Mez.134: 3 Yeri göğü yaratan RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135. Mezmur(Mez.115: 4-11)

BÖLÜM 135

Mez.135: 1-2 RAB'be övgüler sunun! RAB'bin adına övgüler sunun, Ey RAB'bin kulları! Ey sizler, RAB'bin Tapınağı'nda, Tanrımız'ın Tapınağı'nın avlularında hizmet edenler, Övgüler sunun!

Mez.135: 3 RAB'be övgüler sunun, Çünkü RAB iyidir. Adını ilahilerle övün, Çünkü hoştur bu.

Mez.135: 4 RAB kendine Yakup soyunu, Öz halkı olarak İsrail'i seçti.

Mez.135: 5 Biliyorum, RAB büyüktür, Rabbimiz bütün ilahlardan üstündür.

Mez.135: 6 RAB ne isterse yapar, Göklerde, yeryüzünde, Denizlerde, bütün derinliklerde.

Mez.135: 7 Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir.

Mez.135: 8 İnsanlardan hayvanlara dek Mısır'da ilk doğanları öldürdü.

Mez.135: 9 Ey Mısır, senin orta yerinde, Firavunla bütün görevlilerine Belirtiler, şaşılası işler gösterdi.

Mez.135: 10 Birçok ulusu bozguna uğrattı, Güçlü kralları öldürdü:

Mez.135: 11 Amorlu kral Sihon'u, Başan Kralı Og'u, Bütün Kenan krallarını.

Mez.135: 12 Topraklarını mülk, Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi.

Mez.135: 13 Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek, Bütün kuşaklar seni anacak.

Mez.135: 14 RAB halkını haklı çıkarır, Kullarına acır.

Mez.135: 15 Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir.

Mez.135: 16 Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler,

Mez.135: 17 Kulakları var, duymazlar, Soluk alıp vermezler.

Mez.135: 18 Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak!

Mez.135: 19 Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun! Ey Harun soyu, RAB'be övgüler sun!

Mez.135: 20 Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sun! RAB'be övgüler sunun, ey RAB'den korkanlar!

Mez.135: 21 Yeruşalim'de oturan RAB'be Siyon'dan övgüler sunulsun! RAB'be övgüler sunun!

136. Mezmur

BÖLÜM 136

Mez.136: 1 Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 2 Şükredin tanrılar Tanrısı'na,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 3 Şükredin rabler Rabbi'ne,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 4 Büyük harikalar yapan tek varlığa,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 5 Gökleri bilgece yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 6 Yeri sular üzerine yayana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 7 Büyük ışıklar yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 8 Gündüze egemen olsun diye güneşi,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 9 Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları yaratana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 10 Mısır'da ilk doğanları öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 11-12 Güçlü eli, kudretli koluylaSevgisi sonsuzdur;İsrail'i Mısır'dan çıkarana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 13 Kızıldeniz'i* ikiye bölene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 14 İsrail'i ortasından geçirene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 15 Firavunla ordusunu Kızıldeniz'e dökene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 16 Kendi halkını çölde yürütene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 17 Büyük kralları vurana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 18 Güçlü kralları öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 19 Amorlu kral Sihon'u,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 20 Başan Kralı Og'u öldürene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 21-22 Topraklarını mülk olarak,Sevgisi sonsuzdur; Kulu İsrail'e mülk verene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 23 Düşkün günlerimizde bizi anımsayana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 24 Düşmanlarımızdan bizi kurtarana,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 25 Bütün canlılara yiyecek verene,Sevgisi sonsuzdur;

Mez.136: 26 Şükredin Göklerin Tanrısı'na,Sevgisi sonsuzdur.

137. Mezmur

BÖLÜM 137

Mez.137: 1 Babil ırmakları kıyısında oturup Siyon'u andıkça ağladık;

Mez.137: 2 Çevredeki kavaklara Lirlerimizi astık.

Mez.137: 3 Çünkü orada bizi tutsak edenler bizden ezgiler, Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor, "Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!" diyorlardı.

Mez.137: 4 Nasıl okuyabiliriz RAB'bin ezgisini El toprağında?

Mez.137: 5 Ey Yeruşalim, seni unutursam, Sağ elim kurusun.

Mez.137: 6 Seni anmaz, Yeruşalim'i en büyük sevincimden üstün tutmazsam, Dilim damağıma yapışsın!

Mez.137: 7 Yeruşalim'in düştüğü gün, "Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!" Diyen Edomlular'ın tavrını anımsa, ya RAB.

Mez.137: 8 Ey sen, yıkılası Babil kızı, Bize yaptıklarını Sana ödetecek olana ne mutlu!

Mez.137: 9 Ne mutlu senin yavrularını tutup Kayalarda parçalayacak insana!

138. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 138

Mez.138: 1 Bütün yüreğimle sana şükrederim, ya RAB, İlahlar önünde seni ilahilerle överim.

Mez.138: 2 Kutsal tapınağına doğru eğilir, Adına şükrederim, Sevgin, sadakatin için. Çünkü adını ve sözünü her şeyden üstün tuttun.

Mez.138: 3 Seslendiğim gün bana yanıt verdin, İçime güç koydun, beni yüreklendirdin.

Mez.138: 4 Şükretsin sana, ya RAB, yeryüzü krallarının tümü, Çünkü ağzından çıkan sözleri işittiler.

Mez.138: 5 Yaptığın işleri ezgilerle övsünler, ya RAB, Çünkü çok yücesin.

Mez.138: 6 RAB yüksekse de, Alçakgönüllüleri gözetir, Küstahları uzaktan tanır.

Mez.138: 7 Sıkıntıya düşersem, canımı korur, Düşmanlarımın öfkesine karşı el kaldırırsın, Sağ elin beni kurtarır.

Mez.138: 8 Ya RAB, her şeyi yaparsın benim için. Sevgin sonsuzdur, ya RAB, Elinin eserini bırakma!

139. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 139

Mez.139: 1 Ya RAB, sınayıp tanıdın beni.

Mez.139: 2 Oturup kalkışımı bilirsin, Niyetimi uzaktan anlarsın.

Mez.139: 3 Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin, Bütün yaptıklarımdan haberin var.

Mez.139: 4 Daha sözü ağzıma almadan, Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.

Mez.139: 5 Beni çepeçevre kuşattın, Elini üzerime koydun.

Mez.139: 6 Kaldıramam böylesi bir bilgiyi, Başa çıkamam, erişemem.

Mez.139: 7 Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan, Nereye kaçabilirim huzurundan?

Mez.139: 8 Göklere çıksam, oradasın, Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın.

Mez.139: 9 Seherin kanatlarını alıp uçsam, Denizin ötesine konsam,

Mez.139: 10 Orada bile elin yol gösterir bana, Sağ elin tutar beni.

Mez.139: 11 Desem ki, "Karanlık beni kaplasın, Çevremdeki aydınlık geceye dönsün."

Mez.139: 12 Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için, Gece, gündüz gibi ışıldar, Karanlıkla aydınlık birdir senin için.

Mez.139: 13 İç varlığımı sen yarattın, Annemin rahminde beni sen ördün.

Mez.139: 14 Sana övgüler sunarım, Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim.

Mez.139: 15 Gizli yerde yaratıldığımda, Yerin derinliklerinde örüldüğümde, Bedenim senden gizli değildi.

Mez.139: 16 Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni; Bana ayrılan günlerin hiçbiri gelmeden, Hepsi senin kitabına yazılmıştı.

Mez.139: 17 Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı, Sayıları ne çok!

Mez.139: 18 Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam. Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.

Mez.139: 19 Ey Tanrı, keşke kötüleri öldürsen! Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden!

Mez.139: 20 Çünkü senin için kötü konuşuyorlar, Adını kötüye kullanıyor düşmanların.

Mez.139: 21 Ya RAB, nasıl tiksinmem senden tiksinenlerden? Nasıl iğrenmem

sana başkaldıranlardan?

Mez.139: 22 Onlardan tümüyle nefret ediyor, Onları düşman sayıyorum.

Mez.139: 23 Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, Sına beni, öğren kaygılarımı.

Mez.139: 24 Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

140. MezmurMüzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 140

Mez.140: 1 Ya RAB, kurtar beni kötü insandan, Koru beni zorbadan.

Mez.140: 2 Onlar yüreklerinde kötülük tasarlar, Savaşı sürekli körükler,

Mez.140: 3 Yılan gibi dillerini bilerler, Engerek zehiri var dudaklarının altında. *

Mez.140: 4 Ya RAB, sakın beni kötünün elinden, Koru beni zorbadan; Bana çelme takmayı tasarlıyorlar.

Mez.140: 5 Küstahlar benim için tuzak kurdu, Haydutlar ağ gerdi; Yol kenarına kapan koydular benim için.

Mez.140: 6 Sana diyorum, ya RAB: "Tanrım sensin." Yalvarışıma kulak ver, ya RAB.

Mez.140: 7 Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım, Savaş gününde başımı korudun.

Mez.140: 8 Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB, Tasarılarını ileri götürme! Yoksa gurura kapılırlar.

Mez.140: 9 Beni kuşatanların başını, Dudaklarından dökülen fesat kaplasın.

Mez.140: 10 Kızgın korlar yağsın üzerlerine! Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar, Bir daha kalkamasınlar.

Mez.140: 11 İftiracılara ülkede hayat kalmasın, Felaket zorbaları amansızca avlasın.

Mez.140: 12 Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur, Yoksulları haklı çıkarır.

Mez.140: 13 Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek, Dürüstler senin huzurunda oturacak.

141. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 141

Mez.141: 1 Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımıma koş! Sana yakarınca sesime kulak ver!

Mez.141: 2 Duam önünde yükselen buhur gibi, El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün!

Mez.141: 3 Ya RAB, ağzıma bekçi koy, Dudaklarımın kapısını koru!

Mez.141: 4 Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin, Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım; Onların nefis yemeklerini tatmayayım.

Mez.141: 5 Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır, Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir, Başım reddetmez onu. Çünkü duam hep kötülere karşıdır.

Mez.141: 6 Önderleri kayalardan aşağı atılınca, Dinleyecekler tatlı sözlerimi.

Mez.141: 7 Sabanla sürülüp yarılmış toprak gibi, Saçılmış kemiklerimiz ölüler diyarının ağzına.

Mez.141: 8 Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB, Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma!

Mez.141: 9 Koru beni kurdukları tuzaktan, Suç işleyenlerin kapanlarından.

Mez.141: 10 Ben güvenlik içinde geçip giderken, Kendi ağlarına düşsün kötüler.

142. MezmurDavut'un Maskili - Mağaradayken ettiği dua

BÖLÜM 142

Mez.142: 1 Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be, Yüksek sesle RAB'be yalvarıyorum.

Mez.142: 2 Önüne döküyorum yakınmalarımı, Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.

Mez.142: 3 Bunalıma düştüğümde, Gideceğim yolu sen bilirsin. Tuzak kurdular yürüdüğüm yola.

Mez.142: 4 Sağıma bak da gör, Kimse saymıyor beni, Sığınacak yerim kalmadı, Kimse aramıyor beni.

Mez.142: 5 Sana haykırıyorum, ya RAB: "Sığınağım, Yaşadığımız bu dünyada nasibim sensin" diyorum.

Mez.142: 6 Haykırışıma kulak ver, Çünkü çok çaresizim; Kurtar beni ardıma düşenlerden, Çünkü benden güçlüler.

Mez.142: 7 Çıkar beni zindandan, Adına şükredeyim. O zaman doğrular çevremi saracak, Bana iyilik ettiğin için.

143. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 143

Mez.143: 1 Duamı işit, ya RAB, Yalvarışlarıma kulak ver! Sadakatinle, doğruluğunla yanıtla beni!

Mez.143: 2 Kulunla yargıya girme, Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz.

Mez.143: 3 Düşman beni kovalıyor, Ezip yere seriyor. Çoktan ölmüş olanlar gibi, Beni karanlıklarda oturtuyor.

Mez.143: 4 Bu yüzden bunalıma düştüm, Yüreğim perişan.

Mez.143: 5 Geçmiş günleri anıyor, Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyor, Ellerinin işine bakıp dalıyorum.

Mez.143: 6 Ellerimi sana açıyorum, Canım kurak toprak gibi sana susamış. *

Mez.143: 7 Çabuk yanıtla beni, ya RAB, Tükeniyorum. Çevirme benden yüzünü, Yoksa ölüm çukuruna inen ölülere dönerim.

Mez.143: 8 Sabahları duyur bana sevgini, Çünkü sana güveniyorum; Bana gideceğim yolu bildir, Çünkü duam sanadır.

Mez.143: 9 Düşmanlarımdan kurtar beni, ya RAB; Sana sığınıyorum.

Mez.143: 10 Bana istemini yapmayı öğret, Çünkü Tanrım'sın benim. Senin iyi Ruhun Düz yolda bana öncülük etsin!

Mez.143: 11 Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana, Doğruluğunla kurtar beni sıkıntıdan.

Mez.143: 12 Sevginden ötürü, Öldür düşmanlarımı, Yok et bütün hasımlarımı, Çünkü senin kulunum ben.

144. MezmurDavut'un mezmuru

BÖLÜM 144

Mez.144: 1 Ellerime vuruşmayı, Parmaklarıma savaşmayı öğreten Kayam RAB'be övgüler olsun!

Mez.144: 2 O'dur benim vefalı dostum, kalem, Kurtarıcım, kulem, Kalkanım, O'na sığınırım; O'dur halkları bana boyun eğdiren!

Mez.144: 3 Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesin, İnsan soyu ne ki, onu düşünesin?

Mez.144: 4 İnsan bir soluğu andırır, Günleri geçici bir gölge gibidir.

Mez.144: 5 Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in, Dokun dağlara, tütsünler.

Mez.144: 6 Şimşek çaktır, dağıt düşmanı, Savur oklarını, şaşkına çevir onları.

Mez.144: 7 Yukarıdan elini uzat, kurtar beni; Çıkar derin sulardan, Al eloğlunun elinden.

Mez.144: 8 Onların ağzı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.

Mez.144: 9 Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim, Seni on telli çenkle, ilahilerle öveyim.

Mez.144: 10 Sensin kralları zafere ulaştıran, Kulun Davut'u kötülük kılıcından kurtaran.

Mez.144: 11 Kurtar beni, özgür kıl Eloğlunun elinden. Onların ağzı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.

Mez.144: 12 O zaman gençliğinde Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız, Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız.

Mez.144: 13 Her türlü ürünle dolup taşacak ambarlarımız; Binlerce, on binlerce yavrulayacak Çayırlarda davarlarımız.

Mez.144: 14 Semiz olacak sığırlarımız; Surlarımıza gedik açılmayacak, İnsanlarımız sürgün edilmeyecek, Meydanlarımızda feryat duyulmayacak!

Mez.144: 15 Ne mutlu bunlara sahip olan halka! Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

145. MezmurDavut'un övgü ilahisi

BÖLÜM 145

Mez.145: 1 Ey Tanrım, ey Kral, seni yücelteceğim, Adını sonsuza dek öveceğim.

Mez.145: 2 Seni her gün övecek, Adını sonsuza dek yücelteceğim.

Mez.145: 3 RAB büyüktür, yalnız O övgüye yaraşıktır, Akıl ermez büyüklüğüne.

Mez.145: 4 Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak, Güçlü işlerin duyurulacak.

Mez.145: 5 Düşüneceğim harika işlerini, İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.

Mez.145: 6 Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler, Ben de senin büyüklüğünü duyuracağım.

Mez.145: 7 Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak, Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu.

Mez.145: 8 RAB lütufkâr ve sevecendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.

Mez.145: 9 RAB herkese iyi davranır, Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar.

Mez.145: 10 Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB, Sadık kulların sana övgüler sunar.

Mez.145: 11 Krallığının yüceliğini anlatır, Kudretini konuşur;

Mez.145: 12 Herkes senin gücünü, Krallığının yüce görkemini bilsin diye.

Mez.145: 13 Senin krallığın ebedi krallıktır, Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer. RAB verdiği bütün sözleri tutar, Her davranışı sadıktır.

Mez.145: 14 RAB her düşene destek olur, İki büklüm olanları doğrultur.

Mez.145: 15 Herkesin umudu sende, Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin.

Mez.145: 16 Elini açar, Bütün canlıları doyurursun dilediklerince.

Mez.145: 17 RAB bütün davranışlarında adil, Yaptığı bütün işlerde sevecendir.

Mez.145: 18 RAB kendisine yakaran, İçtenlikle yakaran herkese yakındır.

Mez.145: 19 Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların, Feryatlarını işitir, onları kurtarır.

Mez.145: 20 RAB korur kendisini seven herkesi, Yok eder kötülerin hepsini.

Mez.145: 21 RAB'be övgüler sunsun ağzım! Bütün canlılar O'nun kutsal adına,

Sonsuza dek övgüler dizsin.

146. Mezmur

BÖLÜM 146

Mez.146: 1 RAB'be övgüler sunun! Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun.

Mez.146: 2 Yaşadıkça RAB'be övgüler sunacak, Var oldukça Tanrım'a ilahiler söyleyeceğim.

Mez.146: 3 Önderlere, Sizi kurtaramayacak insanlara güvenmeyin.

Mez.146: 4 O son soluğunu verince toprağa döner, O gün tasarıları da biter.

Mez.146: 5 Ne mutlu yardımcısı Yakup'un Tanrısı olan insana, Umudu Tanrısı RAB'de olana!

Mez.146: 6 Yeri göğü, Denizi ve içindeki her şeyi yaratan, Sonsuza dek sadık kalan,

Mez.146: 7 Ezilenlerin hakkını alan, Açlara yiyecek sağlayan O'dur. RAB tutsakları özgür kılar,

Mez.146: 8 Körlerin gözünü açar, İki büklüm olanları doğrultur, Doğruları sever.

Mez.146: 9 RAB garipleri korur, Öksüze, dul kadına yardım eder, Kötülerin yolunuysa saptırır.

Mez.146: 10 RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon, Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek. RAB'be övgüler sunun!

147. Mezmur

BÖLÜM 147

Mez.147: 1 RAB'be övgüler sunun! Ne güzel, ne hoş Tanrımız'ı ilahilerle övmek! O'na övgü yaraşır.

Mez.147: 2 RAB yeniden kuruyor Yeruşalim'i, Bir araya topluyor İsrail'in sürgünlerini.

Mez.147: 3 O kırık kalplileri iyileştirir, Yaralarını sarar.

Mez.147: 4 Yıldızların sayısını belirler, Her birini adıyla çağırır.

Mez.147: 5 Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür, Sınırsızdır anlayışı.

Mez.147: 6 RAB mazlumlara yardım eder, Kötüleri yere çalar.

Mez.147: 7 RAB'be şükran ezgileri okuyun, Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün.

Mez.147: 8 O'dur gökleri bulutlarla kaplayan, Yeryüzüne yağmur sağlayan, Dağlarda ot bitiren.

Mez.147: 9 O yiyecek sağlar hayvanlara, Bağrışan kuzgun yavrularına.

Mez.147: 10 Ne atın gücünden zevk alır, Ne de insanın yiğitliğinden*fg* hoşlanır.D Not 147:10 "Yiğitliğinden": İbranice "Bacaklarından".

Mez.147: 11 RAB kendisinden korkanlardan, Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır.

Mez.147: 12 RAB'bi yücelt, ey Yeruşalim! Tanrın'a övgüler sun, ey Siyon!

Mez.147: 13 Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar, İçindeki halkı kutsar.

Mez.147: 14 Sınırlarını esenlik içinde tutar, Seni en iyi buğdayla doyurur.

Mez.147: 15 Yeryüzüne buyruğunu gönderir, Sözü çarçabuk yayılır.

Mez.147: 16 Yapağı gibi kar yağdırır, Kırağıyı kül gibi saçar.

Mez.147: 17 Aşağıya iri iri dolu savurur, Kim dayanabilir soğuğuna?

Mez.147: 18 Buyruk verir, eritir buzları, Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar.

Mez.147: 19 Sözünü Yakup soyuna, Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.

Mez.147: 20 Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu, Onlar O'nun ilkelerini bilmezler. RAB'be övgüler sunun!

148. Mezmur

BÖLÜM 148

Mez.148: 1 RAB'be övgüler sunun! Göklerden RAB'be övgüler sunun, Yücelerde O'na övgüler sunun!

Mez.148: 2 Ey bütün melekleri, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey bütün göksel orduları!

Mez.148: 3 Ey güneş, ay, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey

ışıldayan bütün yıldızlar!

Mez.148: 4 Ey göklerin gökleri Ve göklerin üstündeki sular, O'na övgüler sunun!

Mez.148: 5 RAB'bin adına övgüler sunsunlar, Çünkü O buyruk verince, var oldular;

Mez.148: 6 Bozulmayacak bir kural koyarak, Onları sonsuza dek yerlerine oturttu.

Mez.148: 7 Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun, Ey deniz canavarları, bütün enginler,

Mez.148: 8 Şimşek, dolu, kar, bulutlar, O'nun buyruğuna uyan fırtınalar,

Mez.148: 9 Dağlar, bütün tepeler, Meyve ağaçları, sedir ağaçları,

Mez.148: 10 Yabanıl ve evcil hayvanlar, Sürüngenler*, uçan kuşlar,

Mez.148: 11 Yeryüzünün kralları, bütün halklar, Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri,

Mez.148: 12 Delikanlılar, genç kızlar, Yaşlılar, çocuklar!

Mez.148: 13 RAB'bin adına övgüler sunsunlar, Çünkü yalnız O'nun adı yücedir. O'nun yüceliği yerin göğün üstündedir.

Mez.148: 14 RAB kendi halkını güçlü kıldı, Bütün sadık kullarına, Kendisine yakın olan halka, İsrailliler'e ün kazandırdı. RAB'be övgüler sunun!

149. Mezmur

BÖLÜM 149

Mez.149: 1 RAB'be övgüler sunun! RAB'be yeni bir ezgi söyleyin, Sadık kullarının toplantısında O'nu ezgilerle övün!

Mez.149: 2 İsrail Yaratıcısı'nda sevinç bulsun, Siyon halkı Kralları'yla coşsun!

Mez.149: 3 Dans ederek övgüler sunsunlar O'nun adına, Tef ve lir çalarak O'nu ilahilerle övsünler!

Mez.149: 4 Çünkü RAB halkından hoşlanır, Alçakgönüllüleri zafer tacıyla süsler.

Mez.149: 5 Bu onurla mutlu olsun sadık kulları, Sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!

Mez.149: 6 Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler, Ellerinde iki ağızlı kılıçla

Mez.149: 7 Uluslardan öç alsınlar, Halkları cezalandırsınlar,

Mez.149: 8 Krallarını zincire, Soylularını prangaya vursunlar!

Mez.149: 9 Yazılan kararı onlara uygulasınlar! Bütün sadık kulları için onurdur bu. RAB'be övgüler sunun!

150. Mezmur

BÖLÜM 150

Mez.150: 1 RAB'be övgüler sunun! Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler sunun! Gücünü gösteren göklerde övgüler sunun O'na!

Mez.150: 2 Övgüler sunun O'na güçlü işleri için! Övgüler sunun O'na eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde!

Mez.150: 3 Boru çalarak O'na övgüler sunun! Çenkle ve lirle O'na övgüler sunun!

Mez.150: 4 Tef ve dansla O'na övgüler sunun! Saz ve neyle O'na övgüler sunun!

Mez.150: 5 Zillerle O'na övgüler sunun! Çınlayan zillerle O'na övgüler sunun!

Mez.150: 6 Bütün canlı varlıklar RAB'be övgüler sunsun! RAB'be övgüler sunun!

YOEL

BÖLÜM 1

Yoe.1: 1 RAB'bin Petuel oğlu Yoel'e bildirdikleri.

Çekirgelerin Saldırısı

Yoe.1: 2 Ey yaşlılar, dinleyin, Ülkede yaşayan herkes, kulak verin: Sizin zamanınızda ya da atalarınızın zamanında Hiç böyle bir şey oldu mu?

Yoe.1: 3 Bunu çocuklarınıza anlatın; Çocuklarınız kendi çocuklarına, Onların çocukları da bir sonraki kuşağa anlatsınlar.

Yoe.1: 4 Genç çekirgeden artakalan ürünü olgunlaşmış çekirge yedi, Ondan artakalanı yumurtadan yeni çıkan çekirge yedi; Ondan artakalanı da yavru

çekirgeler yedi.

Yoe.1: 5 Ey sarhoşlar, ayılın ve ağlayın. Ey şarap düşkünleri, tatlı şarap için ağıt yakın. Çünkü şarabınızı ağzınızdan kaptılar.

Yoe.1: 6 Güçlü ve sayılamayacak kadar büyük bir çekirge ordusu saldırdı ülkeme. Aslan dişine benzer, Dişi aslanın kesici dişlerine benzer dişleri var.

Yoe.1: 7 Asmalarımı harap ettiler, İncir ağaçlarımı mahvettiler, Kabuklarını soyup yere attılar. Soyulan dallar bembeyaz.

Yoe.1: 8 Sözlüsünü yitirip çul kuşanan bir genç kız gibi yas tutun.

Yoe.1: 9 RAB'bin Tapınağı'na götürülecek Tahıl ve şarap sunusu yok artık. RAB'be hizmet eden kâhinler* yas tutuyorlar.

Yoe.1: 10 Tarlalar harap oldu, toprak acılı. Çünkü tahıl mahvoldu, Yeni şarap tükendi, zeytinyağı kesildi.

Yoe.1: 11 Arpa, buğday için dövünün, ey ırgatlar, Ağıt yakın, ey bağcılar, Çünkü tarlaların ürünü yok oldu.

Yoe.1: 12 Asmalar kurudu, incir ağaçları soldu; Nar, hurma, elma, bütün meyve ağaçları kurudu. İnsanoğlunun sevinci yok oldu. Tövbeye Çağrı

Yoe.1: 13 Ey kâhinler, çul kuşanıp yas tutun. Ey sunakta hizmet edenler, ağıt yakın, Ey Tanrım'ın hizmetkârları, tapınağa gelin, Çul içinde geceleyin. Çünkü Tanrınız'ın Tapınağı için Tahıl ve şarap sunusu kalmadı.

Yoe.1: 14 Oruç* için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın; Yaşlıları ve ülkede yaşayanların tümünü Tanrınız RAB'bin Tapınağı'na toplayıp RAB'be yakarın.

Yoe.1: 15 Eyvahlar olsun! Çünkü RAB'bin günü yakındır. Her Şeye Gücü Yeten'in göndereceği yıkım gibi geliyor o gün.

Yoe.1: 16 Yiyeceğimiz gözümüzün önünde yok edildi. Tanrımız'ın Tapınağı'nda sevinç ve coşku sona erdi.

Yoe.1: 17 Tohumlar keseklerin altında çürüdü, Tahıl yok oldu, Ambarlar boş kaldı, depolar yıkıldı.

Yoe.1: 18 Hayvanlar nasıl da inliyor! Sığır sürüleri çaresiz. Çünkü otlaklar kurudu. Koyun sürüleri perişan oldu.

Yoe.1: 19 Ya RAB, sana yakarıyorum. Çünkü ateş otlakları yok etti, Bütün ağaçları kavurdu.

Yoe.1: 20 Yabanıl hayvanlar bile sana sesleniyor. Çünkü akarsular kurudu, Ateş otlakları yok etti. Çekirge Ordusu

BÖLÜM 2

Yoe.2: 1 Siyon'da boru çalın, Kutsal dağımda boru sesiyle halkı uyarın. Ikede yaşayan herkes korkudan titresin. Çünkü RAB'bin günü çok yaklaştı, geliyor.

Yoe.2: 2 Zifiri karanlık bir gün olacak, Bulutlu, koyu karanlık bir gün. Dağların üzerine çöken karanlık gibi Kalabalık ve güçlü bir çekirge ordusu*fa* geliyor. Böylesi hiçbir zaman görülmedi, Kuşaklar boyu da görülmeyecek. geçiyor.D Not 2:2 "Çekirge ordusu": İbranice'de sadece "Ordu" sözcüğü

Yoe.2: 3 Önlerini ateş kavuruyor, Artları alev alev. Önlerinde Aden bahçesi gibi uzanan topraklar Artlarında ıssız çöllere dönüyor. Hiçbir şey onlardan kurtulamıyor.

Yoe.2: 4 Atlara benziyorlar, Savaş atları gibi koşuyorlar.

Yoe.2: 5 Savaş arabalarının, anızı yiyip bitiren alevlerin Çıkardığı gürültüye benzer bir sesle, Savaşa hazırlanmış güçlü bir ordu gibi Sıçraya sıçraya dağları aşıyorlar.

Yoe.2: 6 Uluslar onların karşısında dehşete düşüyor; Herkesin beti benzi soluyor.

Yoe.2: 7 Yiğitler gibi saldırıyorlar, Askerler gibi surları aşıyorlar. Dosdoğru ilerliyorlar, Yollarından sapmadan.

Yoe.2: 8 İtişip kakışmadan, Her biri kendi yolundan yürüyor. Savunma hatlarını yarıp geçiyorlar, Sırayı bozmadan.

Yoe.2: 9 Kente doğru koşuşuyor, Surların üzerinden aşıyorlar. Evlere tırmanıyor ve hırsız gibi Pencerelerden içeri süzülüyorlar.

Yoe.2: 10 Yeryüzü önlerinde sarsılıyor, Gökyüzü titriyor; Güneş ve ay kararıyor, Yıldızların parıltısı görünmez oluyor.

Yoe.2: 11 RAB ordusunun başında gürlüyor. Sayısızdır O'nun orduları Ve buyruğuna uyan güçlüdür. RAB'bin o büyük günü ne korkunçtur! O güne kim dayanabilir?

Rab'be Dönün

Yoe.2: 12 RAB diyor ki, "Şimdi oruç* tutarak, ağlayıp yas tutarak Bütün yüreğinizle bana dönün.

Yoe.2: 13 Giysilerinizi değil, Yüreklerinizi paralayın Ve Tanrınız RAB'be dönün. Çünkü RAB lütfeder, acır, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir, Cezalandırmaktan vazgeçer.

Yoe.2: 14 Kim bilir, belki size acır da kararından döner. Ardında bereket bırakır. O zaman O'na tahıl ve şarap sunuları sunarsınız.

Yoe.2: 15 "Siyon'da boru çalın, Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın.

Yoe.2: 16 Halkı toplayın, topluluğu kutsal kılın, Yaşlıları bir araya getirin. Çocukları, hatta emzikte olanları toplayın. Güvey odasından, gelin gerdeğinden çıkıp gelsin.

Yoe.2: 17 Kâhinler, RAB'bin hizmetkârları, Tapınağın girişiyle sunak arasında ağlaşıp, 'Ya RAB, halkını esirge diye yalvarsınlar. 'Mirasın olan halkının aşağılanmasına izin verme, Uluslar onunla alay etmesin. Halklar arasında neden, Onların Tanrısı nerede? densin?"

Rab'bin Yanıtı

Yoe.2: 18 O zaman RAB halkına acıyıp ülkesini esirgeyecek.

Yoe.2: 19 Halkına şöyle yanıt verecek: "Bakın, size tahıl, yeni şarap Ve zeytinyağı vereceğim, Bunlara doyacaksınız. Artık ulusların sizi aşağılamasına izin vermeyeceğim.

Yoe.2: 20 Kuzeyden gelen çekirge ordusunu*fb* sizdenuzaklaştıracağım, Kurak ve ıssız bir ülkeye süreceğim. Önden gidenleri Lut Gölü'ne, Arkadan gelenleri Akdeniz'e süreceğim. Leşleri kokacak, Kokuları göklere yükselecek. Çünkü korkunç şeyler yaptılar.D Not 2:20,25 "Çekirge ordusu": İbranice'de sadece "Ordu" sözcüğü geçiyor.

Yoe.2: 21 "Ey toprak, korkma, sevinçle coş! Çünkü RAB büyük işler yaptı.

Yoe.2: 22 Ey kır hayvanları, korkmayın! Çünkü otlaklar yeşeriyor. Ağaçlar meyvelerini yükleniyor, İncir ağaçları, asmalar ürünlerini veriyor.

Yoe.2: 23 Ey Siyon halkı, Tanrınız RAB'de sevinç bulun, coşun. İlk yağmuru size tam ölçüsüyle veriyor*fc*; Daha önce olduğu gibi, İlk ve son yağmurları yağdırıyor.D Not 2:23 "İlk yağmuru size tam ölçüsüyle veriyor" ya da "Size doğruluğu öğretecek olan öğretmeni veriyor".

Yoe.2: 24 Harman yeri tahılla dolacak. Şarap ve zeytinyağı tekneleri taşacak.

Yoe.2: 25 Üzerinize gönderdiğim büyük çekirge ordusunun*fb*, Olgunlaşmış ve yumurtadan yeni çıkmış çekirgenin, Yavrunun ve genç çekirgenin Size kaybettirdiği yılları geri vereceğim.

Yoe.2: 26 Bol bol yiyip doyacak Ve sizin için harikalar yaratan Tanrınız RAB'bin adını öveceksiniz. Halkım bir daha utandırılmayacak.

Yoe.2: 27 Bileceksiniz ki, İsrail halkının arasındayım, Tanrınız RAB benim, başka biri yok. Halkım bir daha utandırılmayacak."

Rab'bin Günü

Yoe.2: 28 "Ondan sonra bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecek.

Yoe.2: 29 O günler kadın, erkek kullarınızın üzerine de Ruhum'u dökeceğim.

Yoe.2: 30 Göklerde ve yeryüzünde, Kan, ateş ve duman sütunlarından belirtiler göstereceğim.

Yoe.2: 31 RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce Güneş kararacak, ay kan rengine dönecek.

Yoe.2: 32 O zaman RAB'be yakaran*fç* herkes kurtulacak. RAB'bin dediği gibi, Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de kurtulup Sağ kalanlar arasında RAB'bin çağıracağı kimseler olacak."D Not 2:32 "RAB'be yakaran": İbranice "RAB'bin adını çağıran".

Uluslar Yargılanacak

BÖLÜM 3

Yoe.3: 1 "O günler Yahuda ve Yeruşalim halkını Sürgünden geri getirdiğimde,

Yoe.3: 2 Bütün ulusları toplayıp Yehoşafat*fd* Vadisi'ne indireceğim. Mirasım olan İsrail halkını Uluslar arasına dağıttıkları ve ülkemi bölüştükleri için Onları orada yargılayacağım.D Not 3:2 "Yehoşafat": "RAB yargılar" anlamına gelir.

Yoe.3: 3 Çünkü halkım için kura çektiler, Erkek çocukları fahişelere ücret olarak verdiler. İçtikleri şaraba karşılık kızları sattılar.

Yoe.3: 4 Ey Sur, Sayda ve bütün Filist halkı, Bana yapmak istediğiniz nedir? Neye karşılık vermeye çalışıyorsunuz? Eğer karşılık verirseniz, Karşılığını çarçabuk ödetirim size.

Yoe.3: 5 Altınımı, gümüşümü alıp Değerli eşyalarımı tapınaklarınıza götürdünüz.

Yoe.3: 6 Yahuda ve Yeruşalim halkını Topraklarından uzaklaştırmak için Grekler'e sattınız.

Yoe.3: 7 Göreceksiniz, onları, sattığınız yerde Harekete geçireceğim. Onlara yaptığınızı kendi başınıza getireceğim.

Yoe.3: 8 Oğullarınızı, kızlarınızı Yahuda halkına sattıracağım. Onları uzak bir ulusa, Sabalılar'a satacaklar." RAB böyle diyor.

Yoe.3: 9 "Uluslar arasında şunu duyurun: Savaşa hazırlanın, yiğitlerinizi harekete geçirin. Bütün savaşçılarınız toplanıp saldırıya geçsin.

Yoe.3: 10 Saban demirlerinizi Çekiçle dövüp kılıç yapın, Bağcı bıçaklarınızı mızrak yapın. Güçsüz olan 'Güçlüyüm desin.

Yoe.3: 11 Ey çevredeki uluslar, Tez gelin, bir araya toplanın. Ya RAB, yiğitlerini oraya indir.

Yoe.3: 12 Uluslar harekete geçip Yehoşafat Vadisi'nde toplansınlar. Çünkü çevredeki bütün ulusları Yargılamak için orada olacağım.

Yoe.3: 13 Salın orakları, ekinler olgunlaştı. Gelin, üzümleri çiğneyin, Sıkma çukuru üzümle dolu, şarap tekneleri taşıyor. Ulusların kötülükleri bu denli çoktur."

Yoe.3: 14 Kalabalıklar, Yargı vadisini dolduran nice kalabalıklar... Yargı vadisinde RAB'bin günü yaklaştı.

Yoe.3: 15 Güneş ve ay kararıyor, Yıldızların parıltısı görünmez oluyor.

Yoe.3: 16 RAB Siyon'dan kükreyecek, Yeruşalim'den gürleyecek. Gök ve yer sarsılacak. Ama RAB kendi halkı için sığınak, İsrailliler için kale olacak.

Rab Halkını Kutsayacak

Yoe.3: 17 "O zaman bileceksiniz ki, Siyon'da, kutsal dağımda oturan Tanrınız RAB benim. Yeruşalim kutsal olacak; Yabancılar bir daha orayı ele geçiremeyecek.

Yoe.3: 18 "O gün dağlardan Tatlı şarap damlayacak; Tepelerde süt, Yahuda derelerinde su akacak. RAB'bin Tapınağı'ndan çıkan bir pınar Şittim*fe* Vadisi'ni sulayacak.D Not 3:18 "Şittim": "Akasyalar" anlamına gelir.

Yoe.3: 19 "Ama Mısır viraneye, Edom ıssız çöle dönecek. Çünkü Yahudalılar'ın ülkesine saldırıp Suçsuz insanların kanını döktüler.

Yoe.3: 20 Oysa Yahuda sonsuza dek yaşayacak. Yeruşalim kuşaktan kuşağa sürecek.

Yoe.3: 21 Akan kanların öcünü alacağım*ff*, Suçluyu cezasız bırakmayacağım.”RAB Siyon’da oturur.D Not 3:21 Septuaginta, Süryanice “Akan kanların öcünü alacağım”, Masoretik metin “Akan kanları cezasız bırakacağım”.

MALAKİ

BÖLÜM 1

Mal.1: 1 RAB’bin Malaki*fa* aracılığıyla İsrail halkına bildirisi.D Not 1:1 “Malaki”: “Habercim” anlamına gelir.

Rab İsrail’i Seviyor

Mal.1: 2 RAB, “Sizi sevdim” diyor. “Oysa siz, ‘Bizi nasıl sevdin?’ diye soruyorsunuz.” RAB, “Esav Yakup’un ağabeyi değil mi?” diye karşılık veriyor,”Ben Yakup’u sevdim,

Mal.1: 3 Esav’dan ise nefret ettim*fb*. Dağlarını viraneye çevirdim,yurdunu kırın çakallarına verdim.”D Not 1:2-3 “Ben Yakup’u sevdim, Esav’dan ise nefret ettim”: “Esav yerine Yakup’u yeğledim” anlamına gelir.

Mal.1: 4 Edomlular, “Biz ezildik, ama yıkıntıları yeniden kuracağız”deseler de, Her Şeye Egemen RAB şu karşılığı verecek: “Onlarkurabilirler, ama ben yıkacağım. Ülkeleri kötülük ülkesi,kendileri de RAB’bin her zaman lanetlediği halk olarak tanınacak.

Mal.1: 5 Bunu gözlerinizle görünce, ‘RAB İsrail sınırının ötesindede büyüktür!’ diyeceksiniz.”

Rab Kâhinleri Uyarıyor

Mal.1: 6 Her Şeye Egemen RAB, adını küçümseyen siz kâhinlere*, “Oğul babasına, kul efendisine saygı gösterir” diyor, “Eğer ben babaysam, hani bana saygınız? Eğer efendiysem, hani benden korkunuz?”Oysa siz, ‘Adını nasıl küçümsedik?’ diye soruyorsunuz.

Mal.1: 7 “Hem sunağıma murdar* yiyecek getiriyor, hem de,’Yiyeceği*fc* nasıl murdar ettik?’ diye soruyorsunuz.D Not 1:7 Olası metin “Yiyeceği” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Seni”.”’RAB’bin sofrası*fç* küçümsenir’ demenizle.

Mal.1: 8 Kör hayvan kurban etmek kötü değil mi? Topal ya da hastahayvan kurban etmek kötü değil mi? Böyle bir hayvanı kendi valinesun bakalım! Senden hoşnut kalır mı, ya da seni kabul eder mi?”Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.D Not 1:7,12 “RAB’bin sofrası”, yani “RAB’be sunulan kurbanlarla

sunuların tümü” ya da “RAB’bin sunağı”.

Mal.1: 9 “Şimdi bize lütfetmesi için Tanrı’ya yalvarın. Siz böylesunular sunarken hiç sizi kabul eder mi?” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mal.1: 10 “Ne olurdu, sunağımda boşuna ateş yakmayasınız diyearanızda tapınağın kapılarını kapatan biri olsaydı! Ben sizdenhoşnut değilim” diyor Her Şeye Egemen RAB, “Getireceğinizsunuları da kabul etmeyeceğim.

Mal.1: 11 Doğudan batıya kadar uluslar arasında adım büyük olacak!Her yerde adıma buhur yakılacak, temiz sunular sunulacak. Çünküuluslar arasında adım büyük olacak!” diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mal.1: 12 “’Rab’bin sofrası*fç* murdardır, yemeği de küçümsenir’diyerek adımı bayağılaştırıyorsunuz.

Mal.1: 13 Üstelik, ‘Ne yorucu!’ diyerek bana burun kıvırıyorsunuz.”Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.”Kurban olarak çalıntıyı, topalı, hastayı getirdiğinizde,elinizden kabul mu edeyim?” diye soruyor RAB.

Mal.1: 14 “Sürüsünden adadığı erkek hayvan yerine Rab’be kusurluhayvan kurban eden aldatıcıya lanet olsun! Çünkü ben büyük birkralım” diyor Her Şeye Egemen RAB, “Ve uluslar adımdan korku duyacak.”

BÖLÜM 2

Mal.2: 1 “Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir.

Mal.2: 2 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, söz dinlemez, adımı onurlandırmaya istekli olmazsanız, üzerinize lanet yağdırıp hayırdualarınızı lanete çevireceğim. Lanetledim bile. Çünkü beni onurlandırmaya istekli değilsiniz.

Mal.2: 3 “Soyunuzu paylayacağım. Bayramlarınızda kurban ettiğinizhayvanların gübresini yüzünüze saçacağım. Sizi önümden atacağım*fd*.D Not 2:3 Septuaginta, Süryanice “Sizi önümden atacağım”, Masoretik metin “Sizi ona götürecek”.

Mal.2: 4 Levi’yle yaptığım antlaşmanın sürmesi için size bu buyruğugönderdiğimi bilesiniz.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mal.2: 5 “Onunla yaşam ve esenlik verecek bir antlaşma yaptım ve banasaygı göstersin diye kendisine bunları verdim. Benden korkup adıma saygı gösterdi.

Mal.2: 6 Doğru öğüt ağzındaydı. Dudaklarında hile yoktu. Benimleesenlik ve doğruluk içinde yürüdü. Birçoklarını da suç yolundan döndürdü.

Mal.2: 7 “Kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve insanlar onunağzından öğüt

aramalı. Çünkü o Her Şeye Egemen RAB'bin ulağıdır.

Mal.2: 8 Ne var ki, siz yoldan saptınız ve öğrettiklerinizlebirçoklarını suça sürüklediniz; Levi'yle yaptığım antlaşmayıbozdunuz." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mal.2: 9 "Benim yollarımı izlemediniz, Kutsal Yasa'yla ilgilikonularda adam kayırdınız. Bu yüzden ben de bütün halkın önündesizi aşağılayıp gülünç duruma düşürdüm."

Yahuda Halkının Tanrı'ya İhaneti

Mal.2: 10 Hepimizin babası bir değil mi? Bizi yaratan aynı Tanrıdeğil mi? Öyleyse neden atalarımızın yaptığı antlaşmayı bozarakherkes kardeşine ihanet ediyor?

Mal.2: 11 Yahuda halkı haince davrandı. İsrail'de ve Yeruşalim'deiğrenç şeyler yapıldı: Yahuda yabancı ilaha tapınan kızlaevlenerek RAB'bin sevdiği kutsal yeri kirletti.

Mal.2: 12 Bunu yapan kişi, kim olursa olsun, Her Şeye Egemen RAB'besunular getirse bile RAB onu Yakup'un topluluğundan atsın!

Mal.2: 13 Yaptığınız başka bir şey var: RAB'bin sunağını gözyaşıseline boğuyorsunuz. Ağlayıp sızlanıyorsunuz. Çünkü RAB artıkgetirdiğiniz sunulara ilgi göstermiyor, onları elinizden beğeniyle kabul etmiyor.

Mal.2: 14 "Neden?" diye soruyorsunuz. Çünkü RAB seninle gençkenevlendiğin karın arasında tanıktır. O yoldaşın ve evlilikantlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin.

Mal.2: 15 Tanrı sizi tek beden ve ruh yapmadı mı? Neden tek? ÇünküO kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için kendinize dikkatedin, hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin.

Mal.2: 16 İsrail'in Tanrısı RAB, "Ben boşanmadan nefret ederim"diyor, "Giysisinin üstüne bir de zorbalığı kuşanan kişiden denefret ederim." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. Bunun içinkendinize dikkat edin ve ihanet etmeyin.

Yargı Günü Yakındır

Mal.2: 17 Sözlerinizle RAB'bi usandırdınız."O'nu neyle usandırdık?" diye soruyorsunuz."Kötülük yapan herkes RAB'bin gözünde iyidir, O onlardanhoşnuttur" ya da "Hani, adalet sağlayan Tanrı nerede?" diyerek usandırdınız.

BÖLÜM 3

Mal.3: 1 “İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak.Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğinizantlaşma habercisi gelecek” diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mal.3: 2 Ama onun geleceği güne kim dayanabilir? O belirince kimdurabilir? Çünkü o maden arıtıcının ateşi, çamaşırcının kül suyu gibi olacak;

Mal.3: 3 gümüş eritip arıtan gibi davranacak: Levililer’i arındırıp altın, gümüş temizler gibi temizleyecek. Böylece RAB’be doğrulukla sunular sunacaklar.

Mal.3: 4 Geçmiş günlerde, geçmiş yıllarda olduğu gibi, RAB Yahuda veYeruşalim’in sunacağı sunulardan hoşnut kalacak.

Mal.3: 5 Her Şeye Egemen RAB, “Yargılamak için size yaklaşacağım”diyor, “Büyücülere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere,işçinin, dulun, öksüzün, yabancının hakkını çiğneyenlere -bendenkorkmayanlara- karşı hemen tanık olacağım.”

Verilen Ondalıkları Çalmak

Mal.3: 6 “Ben RAB’bim, değişmem. Siz bunun için yok olmadınız, eyYakup soyu!

Mal.3: 7 Atalarınızın günlerinden bu yana kurallarımı çiğnediniz,onlara uymadınız. Bana dönün, ben de size dönerim” diyor Her ŞeyeEgemen RAB.”Oysa siz, ‘Nasıl döneriz?’ diye soruyorsunuz.

Mal.3: 8 “İnsan Tanrı’dan çalar mı? Oysa siz benden çalıyorsunuz.”’Senden nasıl çalıyoruz?’ diye soruyorsunuz.”Ondalıkları, sunuları çalıyorsunuz.

Mal.3: 9 Siz lanete uğradınız. Çünkü bütün ulus benden çalıyorsunuz.

Mal.3: 10 Tapınağımda yiyecek bulunması için bütün ondalıklarınızıambara getirin. Beni bununla sınayın” diyor Her Şeye Egemen RAB.”Göreceksiniz ki, göklerin kapaklarını size açacağım, üzerinizedolup taşan bereket yağdıracağım.

Mal.3: 11 Çekirgelerin ekinlerinizi yemesini engelleyeceğim. Tarladaasmanız ürünsüz kalmayacak” diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mal.3: 12 “Bütün uluslar ne mutlu size diyecekler. Çünkü ülkenizözlenen bir yer olacak.” Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mal.3: 13 “Bana karşı sert sözler söylediniz” diyor RAB.”Oysa siz, ‘Sana karşı ne söyledik?’ diye soruyorsunuz.

Mal.3: 14 “Şunu dediniz: ‘Tanrı’ya kulluk etmek yararsızdır. Her ŞeyeEgemen

RAB'bin isteklerini yerine getirmek, O'nun önünde yastutar gibi davranmak bize ne kazanç sağlıyor?

Mal.3: 15 Şimdi kendini beğenmişlere mutlu diyoruz. Kötülük edenlerbaşarılı oluyor, Tanrı'yı deneyenler cezadan kurtuluyor.'"

Mal.3: 16 Bunun üzerine RAB'den korkanlar birbirleriyle konuştular.RAB dediklerine kulak verip duydu. RAB'den korkup adını sayanlariçin O'nun önünde bir anma kitabı yazıldı.

Mal.3: 17 Her Şeye Egemen RAB, "Öz halkımı ortaya çıkardığım gün,benim olacaklar" diyor, "Bir baba kendisine hizmet eden oğlununasıl esirgerse ben de onları öyle esirgeyeceğim.

Mal.3: 18 O zaman siz doğru kişiyle kötü kişi, Tanrı'ya kulluk edenleetmeyen arasındaki ayrımı yine göreceksiniz."

Rab'bin Günü

BÖLÜM 4

Mal.4: 1 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "İşte o gün geliyor, fırın gibi yanıyor. Kendini beğenmişlerle kötülük yapanlar samandan farksız olacak; o gün hepsini yakacak. Onlarda ne kök, ne dal bırakılacak.

Mal.4: 2 Ama siz, adıma saygı gösterenler için ışınlarıyla şifagetiren doğruluk güneşi doğacak. Ve çıkıp ahırdan salınmışbuzağılar gibi sıçrayacaksınız.

Mal.4: 3 Kötüleri ezeceksiniz. Çünkü bunları yaptığım gün, ayağınızınaltında kül olacaklar." Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mal.4: 4 "Kulum Musa'nın yasasını, bütün İsrail'e iletmesi için HorevDağı'nda ona verdiğim kuralları, ilkeleri anımsayın.

Mal.4: 5 "RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size PeygamberİlyasÂ'ı göndereceğim.

Mal.4: 6 O babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini babalarına döndürecek. Öyle ki, gelip ülkeyi lanetleyerek yok etmeyeyim."